

İki Dünyada Mutluluk Kitabı: İki Dünyanın Efendisine Dualar

Şeyh Yusuf Al-Nabhani için

Kitap hakkında

Kitap: İki Dünyanın Mutluluğu, İki Dünyanın Efendisi İçin Dua Ederken, Tanrı onu ve ailesini kutsasın ve onlara huzur versin.

Yazar: Allah'ın Gnostiği, Seyyid Yusuf ibn İsmail el-Nabhani, Allah ondan razı olsun.

Orijinalinden kopyalanmış ve Şeyh Misbah tarafından notlandırılmıştır.

Bu kapsamlı baskı için hazırlık ve düzenleme: Najeh Raslan

[Kitap otomatik olarak numaralandırılır]

Yazar hakkında

Hamd,  lemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Yaratılışın Efendisi, Sevgili, Şefaatchi, Rahman ve Rahim olan Allah'a salat ve selam olsun. O, cömert Rabbinden rivayetle bize, Yüce Allah'ın her nefis için yüz bin tane yakın kurtuluğu olduğunu bildirmiştir. Kıyamet gününe kadar ona, ailesine ve sahabelerine salat ve selam olsun. Sana hamd olsun, bize öğrettiğin dışında hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz sen her şeyi bilen, her şeyden haberdar olansın. Tövbelerimizi kabul et, ey Rabbimiz, çünkü sen çok bağışlayan, çok merhametli olansın. Ey Allah'ım, bize katından ilim  ğret ve ayetlerinin ve Resulünün (s.) hadislerinin anlamını kavramamızı nasip et. Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, seni razı eden salavatlar gönder. Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, beni cennete sokan salavatlar gönder. Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder, bu salavatla İmam'ım şereflelendirilsin. Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder, bu salavatla cemaatım kabul görsün. Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder, bu salavatla günahlarımı bağışla. Ey

Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder, bu salavatla Rabbimle buluşayım... Ve şimdi,

Sevgili kardeşlerim, Allah'ın Resulü ve ailesine olan sevgimle, nerede olursanız olun, Allah'tan selam olsun ve O'nun hazinelerinden gelen bereketler her durumda sizi kuşatsın.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun, O'nun kutsal özüne yakışır bir hamd olsun. Bunu söyleyenin karşılığı, Senin rızandan başka bir şey değildir.

İki dünyanın Efendisi'ne salat ve selam olsun; O'nun huzuruna yakışır salatlarda olsun, bize lütfunu bahşetsin, bizi O'nun özüne ve ruhuna bağlasın, bize tükenmez bir nimet ihsan etsin ve bize ilahi bilginizi sağlasın.

Şimdi, Allah'ın Elçisi'ndeki sevgili kardeşlerim, Peygamber Efendimiz'e (Allah ona salat ve selam versin) dua etmekten bahsederek, Peygamber Efendimiz'e (Allah ona salat ve selam versin) destek olmaya başlayalım. Öyleyse şöyle diyoruz:

Öncelikle, duanın genel anlamı nedir?

Namaz, kul ile Rabbi arasında bir bağıdır. Bu nedenle, bir kul namazında ne kadar dindar ve hazır bulunursa, yakınlığın ve birlikteliğin tatlılığını o kadar çok tadar ve bu yakınlıkta daha fazla zaman geçirmeyi özler. Bu da onu gönüllü namazlarını artırmaya ve Efendisinin huzurunda durmaya teşvik eder. Bu, İslam'ın rükünlerinden biri olan farz namazın kısa bir özetidir.

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e dua etmek, kul ile sevgili Efendisi arasında bir bağıdır. Ona ettiğiniz dualar ne kadar huşu ve tevazu ile yapılırsa, onunla birleşmenin tatlılığını o kadar çok tadarsınız ve o da size ilim ve rahmet hazinelerinden ihsan eder. Bu nedenle, evliyalar derler ki, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e yaklaşmanın ve onun sizi tanımasının başka bir yolu yoktur.

Rızkın ancak O'na yapılan bol dualarla ve yukarıda belirtilen şartlarla geldiğini bilerek, kardeşim, arkadaşlarından birini sevdiğinde, her yerde, her durumda ve karşılaştığın herkese ondan bahsetmeyi ve adını anmayı sevdiğini görmüyor musun? Peki ya İki Alemin Efendisi'ni seviyorsan, bu durum daha da mı farklı olur? Sevgilin, onu sürekli hatırladığını bildiğinde nasıl tepki verecek? Sevgine soğuklukla mı karşılık verecek, yoksa sevgi ve bağlılıkla mı? Şüphesiz ki, sana olan sevgisi ve bağlılığı daha da büyük olacak ve ihtiyaçlarını karşılamak için acele edecektir. Benimle birlikte, telefonunuzdan bu Sevgiliye tüm bu anlamları taşıyan bir mesaj gönderdiğiniz hayal edin. Size nasıl cevap verecek? Yüce Allah'ın, Cennetinde, tüm yaratılışın işitmesini sağlayan bir meleği, Efendimiz Muhammed'e onu selamlayanların selamlarını iletme ve O'nun da selamı iade etmesini sağlamakla görevlendirdiğini bilmiyor musun? Öyleyse, amelleriniz O'na sunulursa ve O bunlarda dua ve huzur bulursa, sizden yüz çevirecek mi, yoksa size iyilik mi edecek? Ve eğer sicilinizde bir günah varsa, o günah kalacak mı, yoksa O'na ettiğiniz duaların lütfuyla gizlenip silinecek mi?

Bu nedenle, bilgili âlimlerin çoğu, yaşlanan, az işi olan, çok günahı olan ve ölümü yaklaşan kimsenin, Allah'a olan dualarını artırması gerektiği konusunda hemfikirdir; zira o, iki dünyanın Rabbine bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder; Allah kime bir defa dua ederse, ona merhamet eder; kime merhamet ederse, onu bağışlar; kimi bağışlarsa, onu cennete kabul eder .

(Kardeşiniz Şeyh Misbah)

Şimdi de (İki Dünyanın Efendisi İçin Dua Ederek İki Dünyanın Mutluluğu adlı kitabı ele alacağız, Tanrı ona rahmet ve huzur versin).

Açıklama ve netleştirme gerektiren noktalarda durup yazarak, şimdi de Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla başlıyoruz .

giriş

giriş

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Ey Allah'ım, yüceliğinin büyüklüğüne ve lütuflarının bolluğuna yakışır şekilde Sana hamd ederim; çünkü bana, yaratılmışlarından herhangi birine, özellikle de nimetlerinin en önemli parçası ve cömertliğinin ilk meyvesi olan, bütün yaratılmışlardan üstün kıldığın, âlemlere rahmet olarak gönderdiğin ve vesilesiyle bizi doğru dine ve dürüst yoluna yönlendirdiğin efendimiz Muhammed'e, lütfunun hazinelerinden akan her nimet için şükrediyorum. Ona bütün faziletleri bahsettikten ve onu diğerlerinden üstün kıldıktan sonra, "Allah'ın sana olan lütfu çok büyüktür" dedin. Ve onu lütfunla nasıl seçkin kıldıysan, onu şu sözlerinle de öyle seçtin: "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam gönderirler. Ey iman edenler, ona salât ve selam gönderin." Ey Allah'ım, ona Senin katında en iyi, en faydalı, en kapsamlı, en geniş, en güzel, en eksiksiz, en mükemmel, en seçkin, en parlak, en göz alıcı, en mükemmel, en yüce ve en yüksek mertebeli nimetlerini ihsan eyle; her bakımdan Sana en sevgili olanı, ona eşit, ondan üstün olmayan veya ondan üstün olmayan bir selam ve esenlikle birlikte. Bunlar, tükenmez lütfunun bolluğundan kaynaklanır ve en sevgili kulun Ebu el-Kâsım'a, efendimiz Muhammed'e, Senin bilgininin ve sözlerinin mürekkebinin sayısı kadar, başlangıcı olmayan ve sonu olmayan bir şekilde akar. Eğer bütün âlemleri en küçük parçalarına ayıracak olsaydınız, tükenmeden önce tükenirlerdi ve sayılarının onda birine bile ulaşamazlardı. Onlar, her bakışta onu takip eder, lütuflarını tamamlar, kendilerinden önce gelenlerin toplamıyla çarpılır, ta ki geçmiş çağlara eşlik edene kadar ve bütün sayılar onlara yetiştirilmez. Bunlar bütün dualardan üstündür; tıpkı O'nun bütün yaratıklardan, ailesinden, bütün arkadaşlarından ve temiz dininin koruması altına giren herkesten üstünlüğü gibi .

Bundan sonra millet, Allah'ın Kitabı'na, Allah Resulü'nün hadislerine, âlimlerin sözlerine ve salih kişilerin rivayetlerine dayanarak, efendimiz Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin en iyi itaat

amellerinden ve en faydalı ibadetlerden biri olduğu konusunda oybirliğiyle hemfikir olmuştur. Bu nedenle âlimler bu konuya büyük özen göstermiş, bunun hakkında kitaplar ve risaleler yazmış, faydalarını ve faziletlerini açıklamışlardır.

El-Hafız El-Sakhawi, (Sevgili Şefaatçi Üzerine Dua Hakkında Güzel Sözler) adlı kitabında şöyle demiştir:

İsmail el-Kadı ve Ebu Bekir ibn Abi Asım el-Nabil gibi birçok âlim bu konu hakkında yazılar yazmıştır.

Ebu Abdullah el-Numayri el-Maliki ise (Peygamberimize salat ve selam olsun) dua etmenin fazileti hakkında bilgi veren bir kitapta şöyle buyurmuştur:

Ebu Muhammed ibn Cebr ibn Muhammed ibn Cebr ibn Hişam el-Kurtubi, Başkuval'in öğrencisiydi ve güvenilirliği, erdemi ve takvasıyla tanınıyordu. Hicri 630 yılında vefat etti.

Ve Ebu Abdullah İbn el-Kayyim el-Hanbeli (Celaa el-İfham) adını verdiği bir kitapta

Ve Al-Umdah ve diğerleri hakkında yorum yapan Et-Taj Ebu Hafs Ömer bin Ali El-Fakahani El-Maliki, (El-Fajr Al-Munir fi Al-Salat ala Al-Beşir Al-Nazhir) adını verdiği bir kitapta.

Ve Şihab Ahmed İbn Yahya İbn Fadl Allah'ın çağdaşı olan Ebu el-Kâsım İbn Ahmed İbn Abi el-Kâsım İbn Banun el-Kureşi el-Tunisi el-Maliki, güzel bir bölümde (Peygamberi selamlama fazileti) diye adlandırdığı bir eser kaleme aldı.

Ve ünlü ezberci Ebu el-Abbas Ahmed ibn Ma'd ibn İsa ibn Vekil el-Necibi el-Endülüs el-Aklişi, (Seçilmiş Peygamber Üzerine Namazın Faziletiyle İlgili Hadislerin Işıkları) adını verdiği bir bölümde şunları belirtmiştir:

Hanefi şairi şıhab İbn Ebi Hajla, (Rahmet Peygamberine Dua ile İntikamdan Kurtulma) adlı kitabında şunları belirtmiştir:

Dilbilimci, sşzlşk ve Mutluluk Kitabı gibi eserlerin yazarı El-Mecd el-Fayruzabadi ise (İnsanlığın Efendisine Dua ve Mşjde) adlı kitabında şunları belirtmiştir:

El-Sakhawi, "Bu kitapların hepsini okudum" dedi.

Ve dilbilimci Ebu el-Hşseyin ibn Faris

Ve babam şeyh İbn Hibban el-Hafız

Ve Ebu Musa el-Medini el-Hafız

Ve Ebu el-Kasım İbn Başkuval el-Hafız, (Hz. Muhammed'e, Peygamberlerin Efendisine Dua Yoluyla Ālemlerin Rabbine Yaklaşım) adını verdiği şzlş bir risalede, Allah ona, ailesine ve tşm sahabelerine salat ve selam etsin.

Ve Al-Diya' Abu Abdullah Al-Makdisi Al-Hafız, Al-Mukhtara ve diğerlerinin yazarı

Ve Ebu Ahmed el-Dumyati el-Hafız ve isminin (Kasf el-Ghumma bi el-Salat ala Nebi el-Rahma) olduğu sşyleniyor.

Ve babam Abd al-Samad ibn Abd al-Wahhab ibn Asakir

Ve Ebu'l-Feth ibn Seyyid el-Nas el-Ya'muri el-Hafız

Ve El-Muhibb El-Taberi El-Hafız

Tlemcen'de ikamet eden Ebu Abdullah Muhammed bin Abdul Rahman el-Necibi el-Hafız'ın kırk hadisi vardır ve kendisi 610 yılında vefat etmiştir. Ben bunlardan birini ancak bir aracı vasıtasıyla naklettim, şşnkş ona rastlamadım [buradaki sşzler yazarın sşzleridir].

İlk ikisi, her biri güzel bir defterde [yazar burada hem İsmail el-Kadı'yı hem de Ebu Bekir ibn Abi Asım el-Nabil'i kastediyor].

Üçüncüye gelince [Ebu Abdullah el-Numayri el-Maliki], diğer ikisine kıyasla daha faydalıdır ve tekrarlardan ve rivayet zincirlerinin bağlamından dolayı eseri geniştir.

Dördüncü [Ebu Muhammed ibn Cebr ibn Muhammed ibn Cebr ibn Hişam el-Kurtubi] ise sık sık isnatsız garip rivayetler aktarmıştır ve ben de onun güvenilir olduğu varsayımıyla bunlardan bazılarını aktardım; ancak durumundan anlaşıldığı kadarıyla hadis âlimi onun mesleği değildi.

Beşinciye gelince [Ebu Abdullah İbn el-Kayyim el-Hanbeli], anlamı bakımından büyüktür, ancak yazarın alışkanlığı olduğu üzere çok fazla konudan sapmaktadır.

Altıncı eser [Taj Abi Hafs Umar ibn Ali al-Fakahani al-Maliki] ise on iki bölümden oluşmaktadır; ilk beş bölümü tercümeye ayrılmış olup, geri kalan bölümler kısmen ritüeller üzerine kitaplara, kısmen de Peygamberin biyografisine uygundur.

Yedinci kişi [Ebu el-Kâsim ibn Ahmed ibn Abi el-Kâsim ibn Beni el-Kuraşi el-Tunisi el-Maliki] ise surenin ayetinden bahsetti ve bazı faydalarına değindi.

Sekizinci kişi [Ebu el-Abbas Ahmed ibn Ma'd ibn İsa ibn Vekil el-Necibi el-Endülüs el-Aklışi] ise birkaç sayfada kırk hadis derlemiştir.

Dokuzuncu kişi [el-Şihab ibn Abi Hajla, Hanefi şair] ise eserini yazmasının sebebi veba salgınıydı. Gerçekte, sadece vebadan, onun öykülerinden ve şiirlerinden bahsetmekle meşguldü, ancak eserine bu anlamı ve bununla ilgili hususları içeren bir girişle başladı ki bu da kitabın üçte birinden biraz fazlasını oluşturmaktadır.

Onuncu eser [el-Majd el-Fayruzabadi] ise, hadisler hakkındaki hükümlerini, alışılmadık ifadeler içeren ancak kaynağı belirtilmemiş

hadisleri ve düzenlemede dikkatle ele alınması gereken diğer konuları içeren, son olarak da Sevr Mağarası hikayesiyle biten kıymetli bir kitaptır. Eserin yazılma sebebi, kendisinin de belirttiği gibi, bir grup insanla birlikte söz konusu mağarayı ziyaret etme niyetiydi. Allah bizim ve onların sevaplarını kat kat artırsın. Giriş bölümünde, bu konuda Ebu Nu'aym, el-Taki el-Subki ve Cemal ibn Cümle'nin eserlerinden bahsetmiş, ancak ben bulamamıştım.

Benzer şekilde, Ebu el-Abbas Ahmed ibn el-Fadl ibn Ahmed el-İsfahani el-Cessas'ın biyografisinde, 464 Hicri yılında vefatından bir yıl önce Peygamber namazı üzerine bir kitap yazdığını gördüm.

Hafız Şemseddin Muhammed İbn Ahmed İbn Abdül-Hadi Hanbeli'nin biyografisinde, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualar hakkında bir bölüm derlediğinden bahsedilir ki, ben buna rastlamadım. Kendisi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: Genel olarak bunların en iyisi ve en faydalısı beşincisidir (yani İbn Al-Qayyim'in kitabı).

[Sakhawi'ye atfedilen sözler] Şöyle dedi: "Bu kitabı tamamladıktan sonra, ezberleri ve uyanıklıklarıyla tanınan hadis âlimlerimizden önde gelen bir âlimin eserine rastladım. Allah Teala onların sayısını artırsın. Ona (Öğretmenin Sancağı) adını vermişti. Konusunun, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılınan yerlerin zikredilmesi olduğunu gördüm. Bu kitabın bölümlerinden biridir. Şöyle dedi: 'İnceledim ve iki üç yer dışında faydalanabileceğim bir şey bulamadım. Ancak o, fıkıhçıların sözlerini aktarmaktan daha fazlasını yapmıştı. Allah onun eserinden bize fayda versin. Bu önder, daha sonra zikredilecek olan el-Kutb el-Haydari'dir. Bu kitaptan (Öğretmenin Sancağı) kelimesiyle bahsetmiştir.'"

El-Sakhawi şöyle dedi: "Bilgilerine güvendiğim bazı arkadaşlarımız, Allah onlardan bize fayda versin, bana İbn Jumla'nın bu konu hakkındaki çok kapsamlı derlemesine rastladıklarını ve bunun kendilerinde bulunduğunu bildirdiler."

Bu kitabın nüshaları yaygınlaştınca, Mekke'nin hadis alimi ve koruyucusu İbn Fahd, bana İbn Başkuwal'ın kitabının bir nüshasını gönderdi. Kitabı iki defter halinde buldum, her ne kadar kendisi rivayet zinciriyle birlikte sunmuş olsa da, ihtiyacım olan kısımları ekledim. [Bu sözler el-Sakhawi'ye aittir.]

Sonra İbn Faris'in dört sayfadan oluşan kitabına rastladım.

Ebu el-Yaman ibn Asakir'in kitabına gelince, bu kitap iki defterden daha az bir sürede rivayet edilen bir zincire sahiptir.

Şeyh Ebu Abdullah Muhammed bin Musa bin el-Nu'man'ın "Yaratılmışların En Hayırlısı Üzerine Namazın Medine'deki Faydaları" adlı bir kitapçığını gördüm ve ondan faydalandım.

Ardından El-Sakhawi, az önce bahsettiği kitabını (Sevgili Şefaatçi Üzerine Dua Hakkında Güzel Sözler) yazarken başvurduğu hadis ve fıkıh kitaplarının isimlerini zikrettikten sonra şunları söyledi:

Alim Seyyid Muhammed Murtada el-Zabidi, İhya tefsirinde, Cuma günleri Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için sık sık dua etmenin faziletine değindikten sonra şöyle demiştir: "Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sevenler, çeşitli şekillerde ve farklı sözlerle sık sık onun için dua etmişler ve bu konuda bazıları uzun, bazıları kısa kitaplar yazmışlardır. Gördüğüm en uzun kitaplardan biri de Şeyh Abdül Celil bin Muhammed bin Azum el-Kayravani'nin (Tanbih el-Anam) adlı eseridir; bu eserde kendisi üstün ve eşsiz bir üsluba sahipti. "

Sonraki dönem âlimleri arasında, konu hakkında birçok ciltte kapsamlı eserler yazmış olan, Allah rahmet eylesin, mükemmel üstat Sidi Muhammed ibn Abd al-Khaliq ibn Abd al-Qadir ibn al-Qutb Abi Abd Allah Muhammad al-Sharqi al-Tadili de vardı.

Daha kısa eserler arasında, Allah sırrını korusun, Kutb Ebu Abdullah Muhammed ibn Süleyman el-Cezule'nin "Dalail al-Khayrat wa Shawariq al-Anwar" adlı kitabı bulunmaktadır. Hicri 800'lerin sonlarında yaşamıştır. O

dönemde Şiraz'da aynı isimde ve aynı üslupta bir kitap yazan başka bir adam daha vardı. Ancak Yüce Allah, el-Cezule'nin kitabına diğerlerine bahşetmediği bir kabul ve şöhret seviyesi bahşetti. Hem seçkinler hem de halk bu kitaba hayran kaldı ve üzerine tefsirler ve açıklamalar yazdılar. Bu tamamen onun iyi niyetinden ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olan sevgisindeki kalbinin saflığından kaynaklanıyordu. Birden fazla şeyhin şöyle dediğini duydum: "Bir insanın Yüce Allah katındaki konumunu öğrenmek istiyorsanız, yazılarına veya öğrencilerine bakın."

Onun izinden giden Tunuslu el-Haruşi adlı bir adam, alanında eşsiz olan "Sırların Hazineleeri" adlı bir kitap yazdı ve ben bu kitabı onun arkadaşlarının bazılarından aldım.

Ondan sonra da Taif'te ikamet eden Şeyhimiz, Kutub Sidi Abdullah bin İbrahim el-Hüseyini geldi, Allah onun sırrını kutsasın, o (Maşariq al-Anwar) adlı bir kitap yazdı, bu kitapta salih seleflerden rivayet edilen formülleri derledi ve bu alanda çok başarılıydı. Sonra da bu kitaba değerli bir tefsir yazdı, biz de onu ondan aldık.

Dimyat'ın son dönemlerinde yaşamış ve El-Şamikh olarak bilinen bazı kişilerin, iyi formüller içeren küçük bir kitap derlediklerini gördüm.

Rahmetli Şeyhimiz Şihab el-Malavi, Şeyh el-Kutb Mevlaley el-Tihami'den (Allah onun sırrını kutsasın) aldığı kırk formülü derlediği bir mektup yazmıştı; biz de bu mektubu ondan aldık .

Ben de onların örneğini takip ettim, hayırlı olsun umuduyla bu konuda iki risale yazdım [yazarın sözleri].

İlk eser (İthaf Ehl-i Safa), Selef'ten ve onlardan sonra gelenlerden rivayet edilen bazı formülleri derlemiştir.

İkinci kitap (İlahi İlhamlar), akıl almaz derecede garip ve şaşırtıcı formüller içerir. Bazı bilginler onu görünce, mükemmel düzeni ve alışılmadık dili nedeniyle (Dua Sözlüğü) adını verdiler.

Değerli Şeyhimiz Mustafa el-Bakri, sırrı kutsal olsun, bu örneği yedi formülle takip etti; bunlara "Yakınlık Delilleri" adını verdi, arkadaşları bunları ezberledi ve o da bunları kendi üslubuyla açıklayarak harmanladı.

Büyük Kutub Muhyiddin İbn Arabi'ye atfedilen formüllere gelince, Allah onun sırrını kutsasın, bunlar en olağanüstü dualar arasındadır ve ancak zevk ve bilgi bakımından ona yakın olanlar onların sırlarını kavrayabilir. Bunlardan bazılarını açıkladım.

Üslubunda ise, üç tane olan Kutb Şems el-Din el-Bakri'nin formülleri yer almaktadır ve ben bunları açıklayıp ona (El-Bakri'nin Mühürlü Nektarı) adını verdim.

Bu formüllerin en iyilerinden biri, sırrı kutsal sayılan Kutb Sidi Abdül-Selam ibn Meşiş'e atfedilen formüldür. Cuma günü tekrar edilmesi, arayış içinde olan kişi için nihai hedeftir; çünkü elde edilemeyecek faziletler içerir ve diğer formüllere gerek kalmadan yeterlidir. Bu formül, hem eski hem de yeni dönemlerde Mağrip ve Meşrik imamlarından birden fazlası tarafından açıklanmıştır.

Gördüğüm en iyi tefsirler, Taif'in yazarı Şeyh Seyyid Abdullah'ın tefsirleridir ve bunlardan iki tane vardır.

Bunlardan biri küçük ve öyle bir şekilde karışık ki, onu gören kişi tek bir kelime olduğunu düşünecektir.

İkincisi uzun ve defterlere yazılmış olup, ayrıca bunu makalelerde de açıklamıştır.

Fakat arayış içindeki kişi kendini bu formülle sınırlamaz ve ruhu daha fazlasını arzularsa, okumaya devam etmelidir (Dalail al-Khayrat).

Bunu her Cuma, günün başlangıcından itibaren başlayıp öğleden önce bitirmesi yeterlidir.

Eğer geçimini sağlamakla meşgulse, bunun dörtte biriyle yetinmelidir; zira her dörtte birlik kısım beş yüz formül içerir ve bu miktar, geçimini sağlamakla meşgul olan biri için orta düzeydir.

Bir örneğinin on, yüz, iki yüz, beş yüz, bin, iki bin, on bin, yirmi bin, seksen bin, yüz bin, beş yüz bin değerinde olduğu belirtilen kısa ve uzun formüllere gelince; bir kölenin azat edilmesi ve benzeri örneklerle dair birden fazla âlim yazılar kaleme almıştır ve ben de bunlardan bazılarına (İthaf el-Safa) adlı eserimde değindim.

Ardından yazar şöyle dedi: "Allah rahmet eylesin, Hafız Ebu'l-Harî Muhammed İbn Abdül-Rahman el-Sakhavi'nin (Allah ona rahmet etsin) belagatli sözü, ona (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) yapılan namaz ve her dönemdeki yöntemleri hakkında yazılmış en iyi kitaptır. Daha önce el-Sakhavi, el-Zubaidi ve diğerlerinin sözlerinde zikredilenler de dahil olmak üzere birçok önde gelen âlim bunu söylemiştir."

İmam Kastalani, Şihab İbni Hacer el-Heytemi, Şeyh Abdülhak el-Dahlevî, Seyyid Mahmud el-Kürdi el-Medeni, Ahmed bin Sabit el-Mağribi, Şerefeddin Şa'ban el-Kureyşi, el-Delayil müfessirleri, Sidi Mustafa el-Bekri ve daha sonra anılacak diğerleri.

Yıllar önce, kitabımı (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) derlerken onların [yazarın sözleri] örneğini izledim. Kitap, çoğu İslam ülkesinde yayıldıktan ve onun (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) bereketiyle tam kabul gördükten sonra, Peygamberimize (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) dualar hakkında birçok güvenilir kitap edindim ve bunlarda, (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) kitabında eksik olan, bolca fazilet ve yüceliğine rağmen, birçok faziletli dua yöntemi buldum .

Bu kitabı, aslında ilki olmasına rağmen, türünün ikincisi olarak derledim ve Allah'ın izniyle, bu alandaki her şeyin temelini oluşturacaktır. Çünkü bu kitapta, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualar hakkında en kapsamlı kitaplarda ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualarla ilgili diğer birçok yetkili ilim kitabında dağınık

halde bulunan bilgileri ve değindiğim sayısız ve önemli faydaları bir araya getirdim. Her konuyu ayrıntılı olarak inceledim, daha fazla açıklamaya gerek bırakmadım ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualar hakkındaki kitaplar dışındaki kaynaklardan alıntıladiğım her ifadeyi kaynağına atfettim.

Arkadaşı ve ben de, aşığıda belirtilen dört ana kaynak dışında, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) üzerine dualar içeren kitaplardan sürekli olarak alıntı yaptım. Bunlardan nadiren bir şeyi onlara atfedebilirim çünkü çoğunu zaten alıntıladım. Bir kitaba atfetmediğim her şey onlardan veya onlardan birindendir. Ve bilinmelidir ki, "Filanca şöyle dedi" dediğimde, aracı olmadan doğrudan onun kitabından alıntı yapıyorum. Dolaylı olarak alıntı yapılan her şeyi de belirttim.

Ve Allah'ın izniyle, en harika rivayetler, en incelikli aktarılmış ve akılcı görüşler, seçkin alimlerin en kapsamlı ifadeleri ve Allah'ın velilerinin en parlak imaları ve kabul görmüş sözleri arasında, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin faziletleri ve bununla birlikte gelen eşsiz faydalar hakkında daha önce tek bir kitapta bir araya getirilmiş olarak görmediğiniz şeyleri göreceksiniz. Bu, bu kitabın temellerini oluşturan, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etme üzerine yazılmış kitapların isimlerinin bir listesidir. Bunların çoğu nadir ve bulunması zor kitaplardır ve ben onları kaynaklarından ve uzak ve yakın diyarlardaki diğer yerlerden aradım, ta ki Allah, lütfu ve inayetiyle bunları benim için kolaylaştırana kadar.

1- Sevgili şefaatchi üzerine edilen duadaki güzel sözler

Alim Ebu Abdullah Muhammed ibn Abd el-Rahman el-Sakhawi el-Misri el-Şafi'i için

Bu, yazara okunan ve çeşitli yerlerinde yazarın el yazısını taşıyan orijinal bir kopyadır.

2 - Ve Hanefilerin Seçilmiş Peygambere yönelik dua kaynaklarına giden yolları

El-Sakhawi'nin öğrencisi İmam Şihabeddin Ahmed el-Kastalani el-Şafi'i için

3 - Övgüye değer makamda bulunanlardan birinin üzerine dua ve barışı övgüyle sunmak üzere dizilmiş inciler.

İmam Şihabeddin Ahmed ibn Hacer el-Mekki el-Şafii

4 - İmam Şemseddin Ebu Abdullah Muhammed İbn Kayyim el-Hanbeli'nin, İnsanlığın En Hayırlısı Efendimiz Muhammed'e Salât ve Selamın Faziletinin Anlaşılması Üzerine Açıklaması

5 - Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) üzerine namaz kılınan yerlerdeki Öğretmen Sancağı, âlim El-Kutb El-Haydari El-Şafii tarafından.

6 - İmam Ebu Muhammed Cebr bin Muhammed el-Kurtubi el-Maliki'nin, insanlığın en hayırlısı olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönderme yoluyla sığınma ve korunma duası.

7 - Ve seçilmişlerin seçilmiş Peygamber üzerine dua ederek yaptıkları şaheser, Allah'ı bilen Abdullah el-Haruşi el-Maliki tarafından.

8 - Ve Şihab Ahmed el-Malavi el-Şafiî'nin şeyhlerinden aldığı mükemmel yöntemler hakkındaki mektubu.

9 - Allah'ı tanıyan, Medine'de ikamet eden Seyyid Mahmud el-Kurdi el-Kadiri el-Şafiî'nin yazdığı İyi Ameller Kitabı ve Sürekli İyi Ameller Kitabı.

10 - Hastalıkların Şifası, Şaraf el-Din Şaban el-Kureşi el-Mişri

11 - Gnostik Şeyh Ahmed ibn Sabit el-Mağribi el-Maliki'nin Seçilmiş Peygambere dua etmenin faziletine dair tefekkür ve düşünmesi

12 - Şeyh Abdül Celil el-Kayravani'nin, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yüce makamını açıklarken insanlığın nasihatı.

13 - Allah'ın gnostiklerinden Seyyid Muhammed Osman el-Mirgani el-Hanafi'nin, ona ulaşmak isteyenler için kaleme aldığı "Peygamberin Kapısının Açılması ve Giriş Kapısının Anahtarı" adlı kitap.

14 - Seçkin âlimler Muhammed el-Mehdi ibn Ahmed el-Fasi el-Maliki'nin delillere ilişkin açıklamaları

Şeyh Süleyman El Cemal El Şafii ve Şeyhimiz Hasan El Adevi El Maliki

15 - Allah'ı bilen Şeyh Abdulgani el-Nabulsi'nin Abdülkadir el-Geylani efendimiz için yaptığı duanın açıklanması

16 - Üstadımız Ahmed el-Badavi'nin dualarının, Allah'ı tanıyan Seyyid Abdülrahman el-Aydarus tarafından yapılan açıklaması

17 - Gnostik Al-Sawi tarafından Al-Dardir dualarının açıklaması

18 - Ve bu kitabın derleyicisi, üstatların üstadı Yusuf ibn İsmail el-Nabhani'ye en güzel dualar olsun.

Bu sanat dalındaki en güzel, en kapsamlı, en iyi ve en faydalı kitap (Al-Qawl Al-Badi')'dir. Al-Zubaidi, Al-Ihya' üzerine yaptığı tefsirde, bu konuda yazılmış en iyi kitabın bu olduğunu, ardından (Masalik Al-Hunafa') kitabının ve ondan sonra da onun özeti olan (Al-Durr Al-Mandud)'un geldiğini söylemiştir.

Ve ondan sonra (Cela' el-Afham), Hafız el-Sakhawi'nin bu konuda gördüğü kitapların isimlerini sıraladıktan sonra, bunun en iyisi ve en faydalısı olduğunu söylediği eser geldi.

Bu nedenle, ben [yazar] bu dört kitabı bu kitabın temel taşları olarak aldım ve her bölümden elde edilen faydaları bu esere aktarmak için onlara başvurdum. İlgi çekici hiçbir şeyi dışarıda bırakmadım, bölümlere dağıttım ve sayfalarına yaydım. Ayrıca, bahsi geçen diğer kitaplardan ve sayısız

diğer yetkili bilgi kitaplarından eksik olanları da topladım. Allah bunu bana lütfu, cömertliği ve Peygamberi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bereketiyle kolaylaştırdı. Onlardan alıntı yaparken isimleri açıkça belirtilecektir. Böylece, Allah'ın lütfu ve iyi yönlendirmesiyle, bu kitap bu konuda bildiğim en kapsamlı kitap oldu. Ve Allah tüm iyiliğin kaynağıdır.

Ona “İki Dünyanın Efendisi İçin Dua Etmenin İki Dünyanın Mutluluğu” (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) adını verdim ve onu bir giriş, on bölüm ve bir sonuç şeklinde düzenledim.

Giriş bölümü, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeye ilişkin on beş konuyu içermektedir.

Birinci bölüm, [Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.] ayetinin tefsiri ve bu ayet hakkında âlimler tarafından rivayet edilenlerle ilgilidir.

İkinci bölüm, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin ve ona salât ve selam göndermenin faziletine dair Peygamber hadislerinde anlatılanları ele almaktadır.

Üçüncü bölüm, Peygamberlerden ve alimlerden rivayet edilen, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin faziletine ilişkin konuları ele almaktadır.

Dördüncü bölüm, dua etmenin ve ona barış göndermenin faziletine dair bahsedilen incelikli noktalara, örneğin görümlere ve hikayelere değinmektedir; Allah ona rahmet ve huzur versin.

Beşinci bölüm, onun (salât ve selam olsun) için dua edilen yerler hakkındadır.

Altıncı bölüm, özellikle ondan bahsederken, ona salavat getirmeyi ihmal etmemeye karşı uyarıda bulunur.

Yedinci Bölüm: Ona salât ve selam göndermenin fazileti hakkında (salât ve selam ona olsun)

Sekizinci bölüm, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), Sahabeler, Halefler ve onlardan sonra gelen imamlardan rivayet edilenlere dayanarak, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e nasıl dua edileceği yöntemlerini ele almaktadır. Bu bölümde, mümkün olduğunca çok rivayetçi ve derleyici zikredilmekte, duanın faydaları açıklanmakta ve rivayet edenlere isnat edilmektedir.

Dokuzuncu bölüm, Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanırken ve rüyada görmeyi ele almaktadır ki bu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) sık sık dua etmenin en büyük faydalarından biridir.

Onuncu Bölüm: Ona (salât ve selam olsun) Dua Etmenin Faydaları ve Meyveleri

Sonuç bölümü, Kur'an ayetlerinin ve Peygamber dualarının özelliklerini ve âlimlerin rivayet ettiği önemli faydalarını ele almaktadır.

Yüce Tahtın Sahibi, Her Şeye Gücü Yeten Allah'tan, bu kitabı O'nun nezdinde faydalı ve makbul kılmasını, O'nun rızasını ve Seçilmiş Olan'ın (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) bereketine erişmesini, bu dünyada ve ahirette nasip etmesini niyaz ederim. Amin.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmeye ilişkin on beş konu.

İlk mesele, Yüce Allah'ı zikrettikten sonra ona (salât ve selam olsun) dua etmekle başlamaktır.

İkinci konu ise, "Efendimiz" ifadesinin, Allah ona salât ve selam versin diye yapılan duaya eklenmesiyle ilgilidir.

Üçüncü mesele, sahih rivayetlerin tek bir duada birleştirilmesine ilişkin hükümle ilgilidir.

Dördüncü soru ise, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin bir faydası olup olmadığıdır.

Beşinci konu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin sevabının kat kat artırılmasının sebebi ile ilgilidir.

Altıncı mesele, dua etmenin, ona salavat getirmekten ayrı tutulması konusundaki hükümle ilgilidir.

Yedinci mesele, onların "Allah'ın selamı ve bereketi onun üzerine olsun" ifadesini kullanmalarıyla ilgilidir.

Sekizinci konu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılacak duaların asgari miktarıyla ilgilidir.

Dokuzuncu mesele ise, Allah'ın kullarına verdiği nimetlerin sayısal hesaplama tabi olmamasıdır.

Onuncu konu, ailesinden ayrı olarak, yalnızca ona bereket göndermekle ilgilidir; Allah'ın duaları ve selamı onların üzerine olsun.

On birinci konu: Allah'a (salât ve selam olsun) dua etmek, bunu da tam bir huzur içinde ve gafletten uzak bir şekilde yapmak.

On ikinci mesele, onun (salât ve selam olsun) için dua etmenin kesinlikle kabul edilebilir olup olmadığıdır.

On üçüncü mesele, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualarla cennetin daha da genişleyip genişlemediğidir.

On dördüncü soru şudur: Ona dua eden kişi, "Ey Allah'ım, ona bin defa salavat getir" diyerek o toplam sayıyı alır mı, almaz mı?

On beşinci soru, farz ve gönüllü sadaka vermenin mi yoksa Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin mi daha hayırlı olduğudur.

On altıncı soru, Kur'an okumanın mı yoksa Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin mi daha iyi olduğudur.

İlk mesele, Yüce Allah'ı zikrettikten sonra ona (salât ve selam olsun) dua etmekle başlamaktır.

Giriş: Bu bölüm, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeye ilişkin on beş konuyu içermektedir.

İlk mesele, Yüce Allah'ı zikrettikten sonra ona (salât ve selam olsun) dua etmekle başlamaktır.

İlk delil açıklamasında, yazarın Besmele'den sonra "Allah efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamberimize, ailesine ve sahabelerine salat ve selam etsin" dediğinde, bu ifadenin harflerin başında yer aldığını belirttikten sonra, beşinci surede geçen şifa sözünü alıntıladi ve bunun amacının, Allah'ın sözüne dayanarak bereket dilemek olduğunu söyledi: "Allah'ın anılmadığı, yani O'nunla ve bana salat ve selamla başlamadığı her söz eksik ve sakattır."

Ve bu fırsatı değerlendirerek, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e yapılan duaları artırmak ve O'nun "Biz sizin için zikrinizi yücelttik" sözünün örneğini izleyerek, O'nun zikrini Yüce Rabbinin zikriyle birleştirmek gerekir. Bir grup âlim, Ebu Sa'id'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiğine göre, bunun anlamı şudur: "Benimle birlikte anılmadığınız sürece siz de anılmamışsınızdır." Ve O'na (salla'llâhu aleyhi ve sellem) karşı olan yükümlülüklerin bir kısmını yerine getirmek gerekir; çünkü O, Yüce Allah ile kulları arasında aracıdır ve onlara ulaşan tüm nimetler, ki bunların en büyüğü İslam'a hidayettir, ancak O'nun bereketiyle ve O'nun eliyle olur. Ve O (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "İnsanlara şükretmeyen, Allah'a şükretmez." Ve kulluğun gereklerini, ilkenin reddedilmesini emrettiği şeylere dönerek yerine getirmek, itaatin en eksiksiz şeklidir.

Bu nedenle, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin fazileti her amelden üstündür ve ilkenin reddetmeyi gerektirdiği şey, kulun başkalarının haklarına ortak olarak Allah'a yaklaşmaya çalışmasıdır; çünkü "Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam ver" dememiz, Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) haklarına ortak olmaktır ve ibadetin temeli, kişinin ancak O'nun hakları aracılığıyla Allah'a yaklaşabilmesidir.

Fakat Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek, Yüce Allah'ın izniyle olduğundan, bunu yapmak, tıpkı Yüce Allah'ın meleklerle Âdem'in (aleyhisselam) önünde secde etmelerini emrettiği gibi, bunu emredene daha derin bir itaat eylemidir. Onların şerefi, Yüce Allah'ın emrine itaat etmekteydi; İblis'in (Allah ona lanet etsin) alçalması ise O'nun emrine karşı gelmekte ve Yüce Allah'ın şu sözüne itaat etmekte yatıyordu: "Ey iman edenler! Ona dua edin ve ona layık bir selam verin." Bu, tefsirin deliller hakkındaki sözlerini sonlandırır.

Dedim ki, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duaların, meleklerin Âdem'e (aleyhisselam) yaptığı secde gibi olması gerektiği yönündeki sözlerine gerek yok; çünkü aralarında açık bir fark var. Zira Âdem'e yapılan secde ona yapılan bir ibadet şekli iken, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualar öyle değildir.

Aksine, bu, "Ey Allah'ım" sözleriyle Yüce Allah'ı anmayı ve O'na dua etmeyi içerir ki bu bir tür zikirdir; aynı zamanda Peygamberin (Allah ona salât ve selam versin) Yüce Allah'tan kendisine rahmetini dileyerek O'na olan ihtiyacını göstermektir ki, Allah ona layık olan rahmetini ona ihsan etsin.

İkinci konu ise, "Efendimiz" ifadesinin, Allah ona salât ve selam versin diye yapılan duaya eklenmesiyle ilgilidir.

Bu, Adem'in secde ettiği gibi, yalnızca Yüce Allah'a yakışır bir ibadet şekliyle onunla (salât ve selam olsun) ilişki kurmayı içermez.

Bu, yani Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Allah'a olan ihtiyacını, O'ndan salavat ve selam isteyerek göstermek, bazı kişilerin, bazı peygamberler ve diğerleri için iddia edildiği gibi, ona ilahlık atfetmelerini engellemek amacıyla, O'na salavat ve selamı meşru kılmak içindir. Allah'tan salavat ve selam isteyerek O'na olan ihtiyacını göstermek bunu önler. Allah, O'nu, sayısız ve göz kamaştırıcı mucizelerine rağmen, diğer peygamberler ve diğerleri için hiçbir gerekçe olmaksızın iddia edilen ilahlık iddialarından korumuştur.

Onların erdemleri ile onun erdemleri arasında, Allah ona bereket ve huzur versin; en doğrusunu Allah bilir.

İkinci konu ise, "Efendimiz" ifadesinin, Allah ona salât ve selam versin diye yapılan duaya eklenmesiyle ilgilidir.

"Al-Qawl Al-Badi'" adlı kitabında, dilin zenginliğinden bahseder; bunun özü, birçok insanın "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle" demesidir ve bu konuda araştırma yapılması gerektiğini belirtir.

Dua konusuna gelince, rivayet edilen hadisın lafzına ve sahih rivayete bağlı kalınarak, dua edilmediği anlaşıyor.

Namaz dışında ise, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), meşhur hadiste de belirtildiği üzere, kendisine bu şekilde hitap edenleri hoş karşılamamıştır.

Onun bu reddi, tevazusundan (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun), sözlü övgü ve takdirden hoşlanmamasından veya başka bir nedenden kaynaklanıyor olabilir.

Aksi takdirde, Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) "Ben Âdem oğullarının efendisiyim" sözü doğrudur.

Hasan'a, "Bu oğlum bir önderdir" ve Sa'd'a, "Önderinin yanında dur" demesi.

El-Nasaî'nin "Gece ve Gündüzün Amelleri" adlı eserinde rivayet edilen bir hadiste, Sahl bin Hanif, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) "Ey efendim!" demiştir. İbn Mes'ud ise "Ey Allah, elçilerin efendisine salât ve selam ver!" demiştir.

Bütün bunlar, bunun izin verilebilirliğini açıkça göstermekte ve ikna edici kanıtlar sunmaktadır. Herhangi bir itiraz, daha önce sunulanların ötesinde ek kanıt gerektirir, zira yukarıda belirtilen olasılıklar yeterli kanıt teşkil etmemektedir.

Allah rahmet eylesin, İmam İsnavi, El-Muhammetim adlı eserinde (hatırladığım kadarıyla) şöyle demiştir: Şeyh İzz bin Abdül Selama, Teşehhüd'de Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Muhammed'den önce anılmasını, edebe uymanın mı yoksa emre itaat etmenin mi daha iyi olduğu sorusuna dayandırmıştır. Birincisine (edebe uymak) göre, ikincisi (emre itaat etmek) ise müstesnadır; çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [De ki, ey Allah, Muhammed'e salât ve selam eyle].

Sonra Hafız el-Sakhawi şöyle dedi: "Kulümlerin 'Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder' sözü, bize emredileni yerine getirmenin yanı sıra, gerçekliğe dair bilgiyi, yani güzel ahlakı da içerir. Bu nedenle, daha önceki hadisten de anlaşıldığı üzere, yani İbn Mes'ud'dan rivayet edilen ve hem Peygamber'e dayandırılan bir hadis hem de İbn Mes'ud'un daha sahih bir sözü olan şu hadisten de açıkça görüldüğü üzere, bunu yapmamak daha iyidir: 'Peygamberinize en güzel şekilde salât ve selam gönderin.'"

İki imam, Şems el-Ramli ve Şihab İbn Hacer, Teşehhüd'de ve başka yerlerde Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua ederken "Seyyid" unvanını eklemenin uygun olduğu konusunda hemfikir olmuşlardır .

Şeyh Muhammed el-Fasi, Dalail el-Hayrat'ın açıklamasında şöyle demiştir: Efendimiz Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) dua

ederken, saygı, hürmet ve hürmeti ifade eden "Seyyid" ve "Mevle" gibi kelimeleri kullanmak caizdir ve bunu kullanmamak yerine tercih etmek gerekir. Bu, namazda ve diğer bağlamlarda söylenir; ancak, rivayet edilen suretteki kelimelerle ibadet edilmişse, ibadet edilen suretlerle sınırlı kalınmalı veya rivayet edilen suret olduğu gibi kullanılmalıdır .

El-Barzali şöyle demiştir: Allah ona salât ve selam versin, onu onurlandırmayı, saygı göstermeyi ve yüceltmeyi gerektiren her şeyin farklı kelimelerle söylendiği konusunda hiçbir ihtilaf yoktur; ta ki İbn Arabi yüz veya daha fazla kelimeye ulaşana kadar .

Miftah al-Falah'ın yazarı şöyle demiştir: "'Egemenlik' kelimesini atlamaktan sakının, çünkü bu kelime, bu uygulamaya bağlı kalanlara açığa çıkacak bir sır içermektedir."

El-Suyuti'ye "Namazda bana 'Sayyid' diye hitap etmeyin" hadisi soruldu ve o da bunun sahih olmadığını söyledi.

Dedi ki: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), kendisine nasıl dua edileceğini öğretirken "efendi" kelimesini kullanmadı, çünkü kibirden hoşlanmazdı. Bu yüzden, "Ben Âdem oğullarının efendisiyim ve övünmem" dedi. Biz ise onu yüceltmeli ve ona saygı göstermeliyiz. Bu yüzden Yüce Allah, ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adıyla hitap etmeyi yasakladı ve şöyle buyurdu: "Resul'ü aranızda çağırmayı, birinizin diğerini çağırması gibi yapmayın."

Şeyh el-Hattab şöyle dedi: "Bana görünen ve namazda ve diğer bağlamlarda yaptığım şey, 'Sayyid' (Üstat) unvanını kullanmaktır. Cemaatin yerleşik uygulaması, açıkça belirtilenler dışındaki bağlamlarda 'Sayyid' unvanını eklemek, açıkça belirtilenlerde ise eklemelerden kaçınmaktır; çünkü bu, talimat bağlamında verilmiş ve kendilerine farz kılınanlara bağlı kalınarak kullanılmıştır." Benzer şekilde, üstadım Ahmed Zarruk da şöyle dedi...

Sonra el-Hattab dedi ki, bu, Allah ondan razı olsun, Dalail el-Hayrat'ın yazarının yaklaşımıdır; çünkü o, "Seyyid" unvanını eklemeyen, rivayet edildiği gibi metni korumuş ve başka yerlerde eklemiştir. Ancak bu, yazılı biçime göredir. İfadeye gelince, rivayet edilen biçimde veya başka bir şekilde, bunu atlamamak tercih edilir. Bu, el-Harushi'nin Kunuz el-Asrar'ından ve Ömer el-Fuki'nin Kitab el-Rimah'ından bir özettir. Kunuz el-Asrar'ın yazarı, el-Hattab'ın daha önce belirttiği şeyi aktardıktan sonra, Allah onu korusun, el-Ayyashi'ye Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duada "Seyyid" unvanının eklenmesi hakkında soru sorulduğunu ve onun, "Seyyid bir ibadettir" dediğini aktarmıştır. "Dedim ki, 'Bu apaçık ortadadır, çünkü dua eden kişi duasıyla Allah'ı (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüceltmeyi amaçlar, bu yüzden 'Seyyid' unvanını kullanmamakta bir anlam yoktur, zira bu yüceltmenin özüdür.'"

İbn Hacer, el-Durr el-Manthud'da "Muhammed"ın önüne "Seyyiduna" eklenmesi konusunda görüş ayrılığı olduğunu söylemiştir. Namazda ise el-Majd el-Lughawi, rivayet edilenlerle sınırlı olmak kaydıyla, bunun söylenmemesi gerektiği yönünde görüş belirtmiştir. El-İsnavi ise, hatırladığım kadarıyla, Şeyh İzz el-Din ibn Abd el-Salam'ın bunu, emre itaat etmenin veya uygun edep kurallarına uymanın daha iyi olduğu gerçeğine dayandırıldığını ve ikinci görüşe göre bunun tavsiye edildiğini söylemiştir.

İbn Hacer'in El-İrşad tefsirinde ve başka yerlerde de benimsediği görüş buydu.

Çünkü Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) geldiğinde Ebu Bekir namaz kıldırıyordu ve gecikti. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona yerinde kalmasını emretti, fakat o emre uymadı. Namazdan sonra Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona bunun sebebini sordu ve Ebu Bekir ona, "Ebu Kuhafa'nın oğlunun Allah Resulü'nün önüne geçmesi uygunsuzdu" demesi yüzünden böyle yaptığını açıkladı. Bunun üzerine Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu onayladı.

Bu, iyi davranışların, sonucu belirsiz olan bir emre itaat etmekten (emre itaat etme meselesine atıfta bulunarak) daha öncelikli olduğuna dair kanıt sunmaktadır.

Sonra İbn Taymiyye'nin bu fetvayı terk etmeyi mümkün kılan bir fetva verdiğini ve bunu detaylı bir şekilde açıkladığını, bazı Şafiî ve Hanefi âlimlerinin ise onu reddetmiş ve hakkında uzun uzun konuşmuş olduklarını gördüm ve bunu hak etmişti.

İbn Mes'ud'dan rivayet edildiğine göre, isnad zinciri Peygamber'e (merfu') kadar uzanır ve Peygamber'in rivayeti daha sahihtir: "[Peygamberiniz için güzelce dua edin]" ve namazın şeklini zikrederek, "[Peygamberlerin efendisi için]" dedi ki bu, namazı ve namaz dışındaki şeyleri kapsar.

Alim Celal el-Mahalli hakkında ise şöyle demiştir: "Üstattan bahsederken, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in zikrettiği kişilere saygı göstermek İslam hukukuna göre zorunludur."

İki Sahih hadiste geçen hadiste, "Lideriniz için ayağa kalkın" denilmiştir; bu, liderliği bilgi ve dine dayalı olan Sa'd ibn Mu'adh'ı kastedmektedir. Bir kulun "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder" demesi, bize emredileni yerine getirir ve gerçek olan güzel ahlak hakkında bilgi verir. Bu nedenle, önceki hadisten de anlaşıldığı üzere, bunu söylememek yerine söylemek daha iyidir. İbn Hajar'ın sözü burada sona ermektedir.

Dedim ki (yazarın sözleri): Bunun delillerinden biri de, yukarıda adı geçen kitabın (El-Durr El-Manthud) sonunda, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adıyla ve lakabıyla hitap etmenin yasaklanması bağlamında, Katade'den rivayet edilen şu hadistir: Yüce Allah, Peygamberine saygı gösterilmesini, hürmet edilmesini ve ona "liderim" diye hitap edilmesini emretmiştir. Ve hakikat şudur ki, ona "liderim" diye hitap etmek her durumda iyidir (salla'llâhu aleyhi ve sellem).

Yüce Allah'ın Kitabından (rivayetçi Misbah'ın sözlerinden) daha fazla delil ekliyoruz; burada Allah, Peygamberi Yahya için "egemenlik" unvanını zikretmiştir: "O, mabette namaz kılarken melekler ona şöyle seslendiler: 'Şüphesiz Allah sana Yahya'yı müjdeliyor; bu Allah'tan gelen bir sözü doğruluyor ve [o] şerefli, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir.'" (39) İmran Suresi. Burada melekler, efendimiz Zekeriya'ya Yahya'yı müjdeleyerek, onun şerefli, iffetli ve salihlerden bir peygamber olduğunu bildirdiler. Ve ümmetin âlimlerinden hiçbiri efendimiz Muhammed'in peygamberlerin en iyisi olduğunu inkar etmez; bu yüzden o, diğer peygamberlerden (Allah'ın selamı üzerlerine olsun) daha çok "egemenlik" unvanına layıktır.

Başka bir örnek de peygamber olmayanlar durumunda bulunur: {İkisi de kapıya koştular ve kadın arkadan adamın gömleğini yırttı; kocasını kapıda buldular. Kadın, "Ailenize kötülük niyet edenin cezası, hapse atılması veya acı bir azaba uğraması dışında nedir?" dedi.} (25) Yusuf Suresi

Kapıda efendisini buldular; o da kadının kocasıydı. Eğer kocası efendi ise, Allah'ın Elçisi (Allah ona salât ve selam versin) nasıl olur? O, namazda ve diğer konularda diğerlerinden daha çok efendiliğe layık değil midir ?

Üçüncü mesele, sahih rivayetlerin tek bir duada birleştirilmesine ilişkin hükümle ilgilidir.

Üçüncü mesele, sahih rivayetlerin tek bir duada birleştirilmesine ilişkin hükümle ilgilidir.

İbn Hacer (Dürr el-Mensûd) kitabında şöyle demiştir:

İmam Nevevi şöyle demiştir: Sahih hadislerde bulunanları bir araya getirip şöyle demek gerekir: [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, ümmi peygamber Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna da salât et. Ve bütün âlemler arasında İbrahim'e ve

İbrahim'in ailesine salât ettiğın gibi, Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna da salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

Ve o, dualara yalnızca Muhammed'den sonra [senin kulun ve elçin] sonra eklemeler yaptı ve fetvalarda [okuma yazma bilmeyen Peygamber] hariç tuttu ve mübarek kıldı.

Tirmizi ve diğerleri tarafından rivayet edildiğı üzere, Teşehhüd'ün sonuna eklenen veya eklenen şeyleri, örneğın eşlerinden sonra gelen [Müminlerin Anneleri], soyundan gelenlerden sonra gelen [ve ailesi], “ve salavat getir” kısmında [Kulun ve Resulün], ilk kısımda [Âlemler arasında], “ve salavat getir”den önce gelen [Övgüye layık ve yücesin], Teşehhüd'ün sonundaki [ve Muhammed'e rahmet et, vb.] ve [ve onlarla birlikte bizim için dua et] gibi şeyleri kaçırdığına itiraz etti.

El-Adhra'i, El-Nawawi'nin (Allah ona rahmet etsin) söylediklerine de itiraz ederek, rivayetleri birleştirmenin, tek bir hadiste topluca zikredilmeyen bir özelliğı teşehhüde katmayı gerektirdiğini savundu. Bu nedenle, en eksiksiz rivayetleri getirmek ve bir kez ispatlanmış olan her şeyi söylemek daha uygundur.

Ondan önce de bazı Hanbeliler bu konuda öncülük etmişti.

Al-Izz ibn Jama'ah, (al-Nawawi'ye atıfta bulunarak) onun ifadesine itiraz ediyor: “İki rivayeti uzlaştırmak için, ‘Kendime büyük zulüm ettim’ demeliydi.”

İbn Hacer'in (el-Nawawi'ye verdiğı cevabı) el-İde'nin duraklamalar bölümündeki kenar notunda çürütmüşüm, bu yüzden size el-Nawawi'nin (Allah rahmet eylesin) bahsettiğı şeyin doğruluğunu göstermek için burada onun karşılığını getiriyorum.

İsnavi, teşehhüd ile ilgili hadisleri derlemekle yükümlü olduğunu ileri sürdü.

İbn Hacer, el-Ubab tefsirinde el-İsnavi'ye cevap vererek, bu durumu Kur'an'dan ayırmıştır. İmamların hiçbirisi, tek bir harfin tüm farklı telaffuzlarıyla okunmasını savunmamıştır, ancak bazıları öğrenme sırasında pratik için buna izin vermiştir. Okunuşları tam olarak vahyedildiği gibi okumakla yükümlüyüz ve bu nedenle onları değiştirmemize izin verilmez. Bu, dua sözlerinden farklıdır; dua sözlerinde asıl odak kelimelerin anlamıdır, kelimelerin kendisi değil. Bu nedenle, onları değiştirmek zorunlu değildir. Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) olan yüceltmemizi ve saygımızı artırmak için amaçlanan anlama katkıda bulunan her şeyi kullanmamıza izin verilir. Bunu belirledikten sonra, iki telaffuz eş anlamlı olduğunda, ikisinden birini kullanma seçeneği olduğu anlaşılıyor. Aksi takdirde, aynı anlamı iletmiyorsa, ikisinden birini kullanmalıyız. Farklı bir anlam ve daha fazlasını iletmiyorsa, ek anlamı ileten telaffuzu kullanmalıyız. Bu, her ikisi de eşit derecede doğruysa geçerlidir; aksi takdirde, doğru telaffuz tercih edilir.

Bilin ki, bizim düşünce ekolümüz (İbn Hacer'ın sözleri)

Bazıları bunun farz olduğunu söylese de, namazda Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e yapılan duada geçen kelimelerin birebir aynısının kullanılması zorunlu değildir.

İlk durumda, "Ey Allah'ım, Muhammed'e salat ve selam gönder" demek yeterlidir; çünkü bir ifadenin sözcüklerini kullanarak yapılan dua, hadislerdeki gibi aynı anlamda olmayan, Yüce Allah'a yapılan duadan daha vurguludur.

Sonra el-Nisaburi şöyle dedi: "'Muhammed'e salât ve selam olsun' demek yeterli değildir, çünkü kulun makamı buna ulaşmaz. Aksine, Allah'tan kendisine salât ve selam olmasını istemelidir. Bu durumda gerçek salât ve selam olan Allah'tır ve kulun 'ona salât ve selam olsun' diye adlandırılması, Allah'tan kendisine salât ve selam olmasını istemesinin bir mecazıdır." (El-Durr el-Manthud'dan alıntı sonu.)

(Yazarın sözleri) El-Nawawi'nin ritüeller hakkındaki açıklamasına dipnotunda atıfta bulunduğu ifade, El-Nawawi'nin açıklaması hakkındaki kendi ifadesidir.

Seçilmiş dualar arasında şunlar yer almaktadır: [Ey Allah'ım, bize bu dünyada da ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru. Ey Allah'ım, kendime çok zulmettim ve günahları yalnızca Sen bağışlarsın, öyleyse beni Senden bir bağışlama ile bağışla ve bana merhamet et. Şüphesiz Sen bağışlayansın, merhamet edensin.]

“Büyük bir haksızlık” şeklindeki ifadesi, “th” ve “b” harfleriyle (çok fazla ve çok anlamında) telaffuz edildi.

Yazar (el-Nawawi) şöyle demiştir: “Kişi duasında her ikisini de (yani ‘çok’ ve ‘büyük’ anlamlarını) birleştirmelidir; çünkü o zaman Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem)’in söylediklerini söylemiş olur. İhtiyat amacıyla rivayet edilenin ötesine bir kelime eklemek, rivayet edileni söylemek gerçeğini ortadan kaldırmaz.”

Dolayısıyla İbn Cemaat'in bahsettiği şeylerde Sünnete bağlılık olmadığı yönündeki iddiası çürütülmektedir; zira Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) bunları söylememiştir. Aksine, "çok" anlamına gelen "tha" harfiyle bir kez ve "büyük" anlamına gelen "ba" harfiyle bir kez dua edilmelidir; çünkü o zaman kesin olarak rivayet edilenleri dile getirmiş olur.

Yazarın belirttiğine göre, bu, İbn Cemaat'in bahsettiği gibi her iki seferde bir kez değil, her seferinde emredilen eylemi kesin olarak yerine getirmeyi içerir.

Eğer bunun gerekli olmadığını ve iki rivayet arasındaki farkın, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) her birini söylediği şeklinde anlaşılması gerektiğini söylerseniz, o zaman her birini söylemek sünnettir, diğerini söylememiş olsa bile, dolayısıyla bunları birleştirmeye veya birini bir kere, diğerini bir kere söylemeye gerek yoktur.

Ben bunun mümkün olduğunu söyledim, ancak onların bahsettikleri daha temkinli bir yaklaşım; çünkü iki anlatıdan birinin, ne kadar abartılı olsa da, doğru olma ihtimali var.

Ve (El-Durr El-Mandud) ifadesinde bahsettiği Hanbelilerden bazıları, âlim İbn el-Kayyim'dir.

(Cela' el-Afham) adlı kitabının onuncu bölümünde, çeşitli şekillerde rivayet edilen bu dualar ve zikirler hakkında bir kuraldan bahseder; bunlar arasında namaza başlarken yapılan farklı dua türleri, namazda yapılan farklı teşehhüd türleri, farklı sözcüklerle yapılan farklı dua türleri ve rükû ve secde sonrası yapılan farklı zikirler yer almaktadır. Buna, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dualarla ilgili rivayet edilen sözler de dahildir.

Bazı sonraki dönem âlimleri, bazı durumlarda dua edenin bu farklı ifadeleri birleştirmesini tavsiye eden bir yöntem benimsemiş ve bunu en iyi yaklaşım olarak değerlendirmişlerdir. Örneğin, Ebu Bekir'in (Allah ondan razı olsun) "Ey Allah'ım, kendime çok büyük zulüm ettim" duasını ederken, "Ey Allah'ım, kendime çok büyük ve aşırı zulüm ettim" denmesi gerektiğini önermişlerdir. Benzer şekilde, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirirken, "Ey Allah'ım, Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna salavat gönder ve İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salavat gönderdiğin gibi Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna rahmet gönder" denmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Aynı durum salavat ve rahmet duaları için de geçerlidir. İstihare duasında ise, "Ey Allah'ım, eğer bu meselenin dinim, rızkım, işlerimin sonucu, yakın ve gelecek işlerim açısından benim için hayırlı olduğunu biliyorsan," gibi dualar edilmelidir. Bu, rivayet edenin emin olmadığı durumlarda Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) tam sözlerinin doğru olmasını sağlamak ve farklı ifadelerin olduğu yerlerde diğer duaları birleştirmek için yapılır. Ancak bazıları, çeşitli nedenlerle bunun zayıf olduğunu söyleyerek buna katılmamıştır.

Bunlardan biri, bu yöntemin daha önce tanınmış imamların hiçbirinin kullanmadığı, yeni ortaya çıkmış bir yöntem olmasıdır.

İkincisi: Eğer savunucusu bunu reddederse (uygularsa), o zaman ibadet edene her türlü açılış duasıyla başlamasını, her türlü iman şahadetini okumasını ve rükû ve secde sırasında tüm farz duaları etmesini tavsiye etmekle yükümlüdür. Bu kesinlikle yanlıştır, çünkü insanların uygulamasına aykırıdır ve hiçbir âlim bunu iyi bulmamıştır; bu bir bidattir. Eğer bunu reddetmezse (uygularsa), o zaman iki özdeş şey arasında bir çelişki ve fark vardır.

Üçüncüsü: Namaz kılan ve Kur'an okuyanın namazda ve namaz dışında farklı okumaları birleştirmesi tavsiye edilir. Müslümanların, eğer bir kişi huşu ve tefekkürle okuyorsa, namazda veya namaz dışında bunun tavsiye edilmediği konusunda hemfikir oldukları bilinmektedir. Aksine, okuyucular bazen farklı okumaları ezberlemek, onlara aşina olmak, onları hatırlamak ve gerektiğinde hatırlayabilmek amacıyla bunu yaparlar. Bu, her okuyucu ve tiran için tavsiye edilen bir ibadet değil, bir alıştırma ve eğitimidir. Bununla birlikte, bu konuda bazı tartışmalar vardır, ancak burası bunun yeri değildir. Aksine, okuyucu için emredilen, dilediği üslupta okumasıdır ve eğer bir zaman bir üslupta, başka bir zaman başka bir üslupta okumak isterse, bu caizdir. Benzer şekilde, dua eden kişi "Kendime çok büyük zulüm ettim" der ve sonra tekrar "Kendime çok büyük zulüm ettim" derse, bu da caizdir. Aynı şekilde, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getiren kimse, bunu bir kez bu hadisin ayetleriyle, bir kez de başka bir ayetle yapabilir. Benzer şekilde, teşehhüd okurken, dilerse İbn Mes'ud'un teşehhüdüyle, İbn Abbas'ın teşehhüdüyle, Ömer'in teşehhüdüyle veya Aişe'nin teşehhüdüyle yapabilir. Aynı şekilde, açılış duasında, Ali'nin hadisiyle, Ebu Hurayra'nın hadisiyle veya Ömer'in (Allah hepsinden razı olsun) açılış duasıyla başlayabilir veya bir kez başka bir hadisla başlayabilir. Bir kez ve bu sefer, ve aynı şekilde, başını rükûdan kaldırdığında, dilerse "Ey Allah'ım, Rabbimiz, bütün övgüler Sana aittir" diyebilir ve dilerse "Rabbimiz, bütün övgüler Sana aittir" diyebilir. Bunların hepsini bir arada yapmak tavsiye edilmez.

Şafî de dahil olmak üzere birçok imam, Sahih ve Sünen derlemelerinin derleyicileri ve diğerleri tarafından Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den rivayet edilen hadisi referans göstererek, teşehhüd ve benzeri dualarda çeşitli okuma biçimlerinin caiz olduğunu savundu. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kur'an dokuz okuma biçiminde indirilmiştir." Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu biçimlerin her birinde okumaya izin vermiş ve her birinin yeterli ve eksiksiz olduğunu belirtmiştir. Anlaşıldığı üzere, bu biçimlerde okumanın doğru yolu, Sahabelerin yaptığı gibi birleştirme yoluyla değil, sırayla okuma yoluyla.

Dördüncüsü: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu farklı ifadeleri aynı anda bir araya getirmemiştir, aksine

Ya da şöyle şöyle bir kez söyledi, örneğin açılış duaları, iman şahadeti, rükû ve secde zikri vb.; ve ardından gelen "aleyhisselam" ifadesi, bunların birleştirilmemesi gerektiğini, bunun bir kez, bunun da bir kez söylenmesi gerektiğini ima eder.

Ya da belki de anlatıcı hangi kelimeleri kullandığından emin değildi.

Arayan kişi bunlardan birini tercih ederse, o seçeneğe uyacaktır.

Eğer bunlardan birini daha ikna edici bulmazsa, aralarında seçim yapma hakkı vardır ve bunları birleştirmesi ona farz değildir. Bu, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilmemiş üçüncü bir türdür. Bu ifadeleri aynı anda birleştirmek, davet edenin geçersiz kılma niyetine hizmet eder; çünkü o, Resulullah'ı (salla'llâhu aleyhi ve sellem) takip etmeyi amaçlamış, ancak kesinlikle yapmadığı bir şeyi yapmıştır.

Bir ifadenin diğerinden daha muhtemel olduğu bir örnek, hidayet dilemekle ilgili hadistir; burada rivayet eden kişi, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in "Ey Allah'ım, eğer bu meselenin dinim, rızıkım ve işlerimin sonucu açısından benim için hayırlı olduğunu

biliyorsan," mı yoksa "işlerimin sonucu ve yakın ve uzak yönleri" mi dediği konusunda emin olamamıştır.

İlk ifade doğrudur, yani "ilişkimin sonucu" ifadesi; çünkü "hemen olan hem de nihai olan"dan bahsetmek gereksizdir, oysa "geçim kaynağı ve sonuç"tan bahsetmek gereksiz değildir, zira geçim kaynağı hemen olan yönü, sonuç ise gelecek olan yönü temsil eder.

Bunlar arasında, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahih olarak rivayet edilen şu hadis de bulunmaktadır: "Kim Kehf Suresi'nin başından on ayet okursa, Deccal'in imtihanından korunur." (Müslim)

Bu konuda görüş ayrılığı vardır; kimileri Kehf Suresi'nin başından, kimileri ise sonundan olduğunu söyler ve her iki rivayet de sahihtir.

Ancak, Kehf Suresi'nin ilk ayetleriyle başladığını söyleyenlere öncelik verilir; çünkü Sahih Müslim'de, Nevvas ibn Sam'an'ın Deccal kıssasıyla ilgili hadisinde, "Onu gördüğünüzde, ona Kehf Suresi'nin ilk ayetlerini okuyun" denmektedir. Bu konuda bir ihtilaf yoktur ve bu, surenin ilk on ayetini rivayet edenlerin hadisi ezberlediklerini, sonundan rivayet edenlerin ise ezberlemediklerini gösterir.

Beşinci olarak: Amaçlanan anlam, kastedilen şeydir ve bunu ileten bir ifadeyle dile getirilmelidir. İki ifadeden biriyle ifade edilirse, amaçlanan anlam elde edilmiş olur; bu nedenle birden fazla ifade birleştirilmemelidir.

Altıncı: İki kelimedenden biri diğerini ifade eder, bu nedenle ikame edilmiş kelime ile orijinal kelimeyi bir arada kullanmak tavsiye edilmez; tıpkı ikame edilmiş kelimeler içeren orijinal kelimelerle de aynı şeyi yapmanın tavsiye edilmediği gibi. Allah en iyisini bilir. İbn al-Qayyim'in açıklaması burada sona eriyor.

Ve (yazarın sözlerini) destekleyen şeyi, Hafız Suyuti'nin "El-Riyadh El-Aniqa fi Asma' Khayr El-Khaliqah" adlı kitabındaki "El-Nabi" kelimesinin açıklamasında gördüm.

(Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur : İsnavi, Temişid'de şöyle demiştir: Eğer ibadet eden kişi, Teşehhüd'deki "Selam sana, ey Peygamber" sözüyle Peygamber'i kastediyorsa ve "Ve ben şahitlik ederim ki Muhammed Allah'ın elçisidir" veya "Şahitlik ederim ki Ahmed" sözüyle Resul'ü kastediyorsa, şüphesiz ki bu yeterli değildir, çünkü peygamberlik veya elçilik tasdikinden yoksundur.

Eğer Peygamber'den "Elçi" veya tam tersi şekilde bahsederse, onların sözlerine göre bu da yetersizdir; çünkü duaların sözleri ilahi olarak belirlenmiştir, bu da Sahih el-Buhari'de yer alan Bera'nın uyku öncesi duasıyla ilgili hadisinde açıkça belirtilmiştir. Bu, Suyuti'nin açıklamasını sonlandırır.

Bera'nın hadisi, Buhari'nin Dua Kitabı'nda ve onun rivayetine dayanan diğer kaynaklarda nakledilen şu hadistir: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Yatağınıza gittiğinizde, namaz kılar gibi abdest alın, sonra sağ tarafınıza yatın ve şöyle deyin: Ey Allah'ım, sana teslim oldum, işlerimi sana emanet ettim ve sana olan korkum ve özlemimden dolayı sana sırtımı döndüm. Senden başka sığınak ve kurtuluş yoktur. Senin indirdiğin kitabına ve gönderdiğin peygamberine iman ettim. Ölürsen, fıtrat gereği ölürsün. Bunları son söyleyeceğin şeyler yap. Ben dedim ki: Bunları hatırla. Ve gönderdiğin peygamberine de. O dedi ki: Hayır. Ve gönderdiğin peygamberine de.]

Şeyhülislam el-Hafız İbn Hacer, Feth el-Bari adlı eserinde şöyle demiştir: Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Peygamber" yerine "Resul" diyenlere verdiği cevabın hikmetinin en uygun açıklaması şudur: Duaların sözleri ilahi olarak vahyedilmiştir ve kıyas yoluyla açıklanamayacak eşsiz özelliklere ve sırlara sahiptir. Bu nedenle, vahyedildiği şekliyle aynen korunması farzdır.

Bu, el-Mazini'nin tercihi olup, ödülün bu harflerle ilgili olabileceği ihtimaline rağmen, kendini tam olarak kelimelerle sınırlandırmıştır. Belki de bu sözler ona vahyedilmiştir, bu yüzden onları tam olarak oldukları gibi telaffuz etmek gereklidir. (Alıntı sonu)

O, İbn el-Kayyim'in sözlerini de destekler ki bu sözler, el-İzz ibn Cema'ah'ın sözleriyle örtüşmektedir .

Dördüncü soru ise, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin bir faydası olup olmadığıdır.

Dördüncü soru ise, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin bir faydası olup olmadığıdır.

İbn Hacer (Dürr el-Mensûd) kitabında şöyle demiştir:

O, bunun ibadet eden için faydasının, samimi inancın, saf niyetin, sevginin, itaatte sebatın ve yüce aracıya duyulan saygının ifadesi olmasında yattığını söyledi. Bu, ona duyulan sevgi ve ona duyulan saygıdır; imanın en büyük dallarından biridir, çünkü bizi cehennemden kurtardığı ve bize ebedi mutluluk bahsettiği için ona şükranlarımızı sunma yükümlülüğümüzü yerine getirmeyi içerir. İbadet eden kişi gerçekten dua eder ve kendini mükemmelleştirir, çünkü biz onun için dua ettiğimizde, o bizim için dua eder ve biz ancak Yüce Allah'ın bize verdiği zikirler aracılığıyla onu hatırlarız. Gerçekten hatırlayan O'dur ve bir şeyi seven kişi onu sık sık anar.

O şöyle dedi ve sonuç şudur ki, Allah ona salât ve selam versin, onun için dua etmenin, kendisine zikredilen şeylerde artış dileyerek, derecelerini yükselterek ona fayda sağlaması kaçınılmazdır; zira Yüce Allah'ın lütfunun ve nimetlerinin sınırı yoktur ve o, Allah ona salât ve selam versin, yakınlık ve erdem yükselişlerinde sürekli ilerlemektedir; bu nedenle, ümmetinin duaları aracılığıyla, sınırı ve sonu olmayan şeylerde artış elde etmesi ve dua edenin kendisine zikredilen şeyleri elde ederek fayda görmesi şaşırtıcı değildir. Ve faydayı sadece dua edenle sınırlayan kişi, onu uyarmak ve duasından kaynaklanan mükemmelliğe ulaşması için teşvik etmek istemiştir ve Allah ona salât ve selam versin, ondan elde edeceği faydadan mahrum kalmasını istememiştir. Ve kim ki, bazılarının sözlerinin gösterdiği gibi bunu istemişse, sapmış ve çok ileri gitmiştir. Peki, Allah ona salât ve selam versin, meşhur hadiste şöyle buyuruyor: “Öyleyse benden vesile

isteyin; çünkü bu ancak kullar içindir ve ben de kullardan biriyim. Kim benden vesile isterse, kıyamet gününde onun için şefaafetim caiz olur.”

Sonra şöyle dedi: “Edinildiğine göre, Rabbi (Allah ona salât ve selam versin), ümmetinin borcu altında onu yalnız bırakmadı; onlara, ‘O geldi ve yüceldi’ diye buyurduğu gibi, onun için dua etmelerini emrederek bunun karşılığını verdi.”

[Onlar için dua edin, çünkü duanız onlar için bir huzur kaynağıdır .]

(Masalik el-Hanafa) adlı eserinde , dualar ve müjdeler kitabında şöyle buyurmuştur:

(Fayda) Hadislerde bahsedilen, ona ulaşma imkanı ve yüce mertebe gibi şeyler için yaptığımız dua ve istekler, ki bunların hepsi ona zaten verilmiş olsa bile, eğer ümmetinden biri onun için dua eder ve duası kabul olursa, Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) bu dua sayesinde tüm bu mertebe ve makamlarda daha da yükseltilebilir. İşte bu yüzden onun için dua etmek, onun ihtiyaçlarını ve haklarını karşılamak ve sık sık dua ederek Yüce Allah'a daha da yaklaşmak içindir. Dolayısıyla, Allah'ın, melekleri ve kulları arasındaki salihlerin duaları aracılığıyla onun mertebesini ve şöhretini artırması, mükafatını çoğaltması ve makamını yükseltmesi konusunda hiçbir imkansızlık veya uzaklık yoktur. Çünkü ilahi nimetler sonsuzdur ve azaltılamaz. Bunu anlayın.

Alim Ahmed ibn el-Mubarak, (El-İbriz) adlı kitabının üçüncü bölümünde şöyle demiştir:

Alimlerin bu konuda farklı görüş bildirmeleri nedeniyle, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) kendisine ettiğimiz dualardan fayda görüp görmediğini sordum.

Üstadım Abdül Aziz el-Dabbagh'ı (Allah ondan razı olsun) kastederek şöyle dedi: Yüce Allah bunu bize Peygamberine (salla’llâhu aleyhi ve sellem) fayda sağlamak amacıyla değil, özellikle bize fayda sağlamak amacıyla farz kılmıştır. Tıpkı köleleri olan ve verim açısından başka hiçbir

toprağın ulaşamayacağı kadar verimli bir toprak gören kimse gibi. Kölelerine merhamet eder ve o toprağı, tüm ürünlerin yalnızca kendilerine ait olması şartıyla onlara verir, ortaklık olarak vermez. Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ettiğimiz dualar da böyledir; tüm sevabı bize aittir. Ve eğer sevabının nuru bazen onun nuruyla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) örtüşür ve onunla bağlantı kurarsa, bunu kaynağına dönen bir şey olarak görürsünüz, başka bir şey olarak değil. Çünkü tüm müminler için belirlenen sevaplar, yalnızca içlerindeki imandandır ve içlerindeki iman da yalnızca onun nurundandır (salla'llâhu aleyhi ve sellem). Öyleyse bize tanınan ödüller yalnızca O'ndandır, salat ve selam olsun. Bunun somut dünyada bir örneğı, yağmurlarla çevrili denizden başka yoktur. Seller denize ulaştığında, yağmur suyu denizden gelir ve denize geri döndüğünde, denizi artırdığı söylenmez.

Dedim ki: "Bazı âlimler, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bundan faydalandığını, bunu cennetteki kullarından ve çocuklarından aldığı faydaya benzeterek ileri sürmüşlerdir. Nasıl ki kendisine kaplarda getirilen nimetlerden ve meyvelerden faydalaniyorsa, bu mektuplarda kendisine getirilen nurlardan ve sevaplardan da faydalanır. Orada aktarım, kapları taşıyan eller aracılığıyla gerçekleşmişti, burada ise mektupları taşıyan ağızlar aracılığıyla gerçekleşiyor." O da dedi ki: "Bu dünyadaki hali, cennetteki halinden farklı değildir, dolayısıyla bu kıyaslama geçersizdir."

Sonra o (Abdul Aziz el-Dabbagh), Allah ondan razı olsun , şöyle dedi: "O kullar ve çocuklar nereden geliyorlar? Onlar onun nurundandır, Allah'ın salat ve selamı ona olsun. Gerçekten cennet ve içindeki her şey onun nurundandır, Allah'ın salat ve selamı ona olsun. Bu âlimin söyledikleri ancak o kullar ondan ayrı olsaydı ve bizim imanımız da onun imanından ayrı olsaydı doğru olurdu. Fakat durum böyle değil."

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: "Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nasıl biri olduğunu bilen kimse huzur bulacaktır."

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: "Bir adamın Dalail al-Khayrat'ı (İyiliklerin Delilleri) okuduğunu ve Peygamberimize (salla'llâhu

aleyhi ve sellem) salavat getirmek istediğinde, onu ve onun için dilediği şeyleri, örneğin en yüksek mertebeye, övgüye değer makama ulaşma araçlarını ve her duada zikredilen diğer şeyleri gözünde canlandırıldığını görürsünüz. Yüce Allah'tan bunları dilediğini ve Allah'ın ona cevap vereceğini ve bunları bu dua eden kişi aracılığıyla Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) vereceğini hayal eder. Dua eden kişi de Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için büyük bir fayda elde ettiğini hayal eder, sevinir ve mutlu olur. Okumasını artırır, duasını abartır, sesini yükseltir ve bunu kalbinin damarlarından çıktığını hissedir. Alçakgönüllülükle dolup taşar ve büyük bir şefkat ona iner ve tüm hallerin ötesinde bir halde olduğunu düşünür. Bu yanılgısında büyük bir hataya düşer." Bu duayla Yüce Allah'tan hiçbir şey elde edemez, çünkü bu dua zihninde hayal ettiği ve canlandığı şeylerle bağlantılıdır ve varsayımı yanlıştır. Yalan , Hakikat ile bağlantılı olamaz. Aksine, Hakikat ile bağlantılı olan, gerçekte doğru olan, bir insan gözlerini açsa gerçekte göreceği şeydir. Dolayısıyla, böyle olan her şey Hakikat ile bağlantılıdır. Bir insan gözlerini açsa göremeyeceği her şeyi ise yalan olarak görür ve yalanın Hakikat ile hiçbir bağlantısı yoktur. Öyleyse, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eden kimse bu büyük musibetten sakınsın, çünkü çoğu insan bunun farkında değildir ve yaşadıkları şefkat ve tatlılığın Allah'tan geldiğini düşünürler, oysa gerçekte bu, onları Hakikatten uzaklaştırmak ve O'ndan uzaklaştırmak için Şeytan'dandır.

Aksine, motivasyon Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) duyulan sevgi ve saygı olmalıdır, başka hiçbir şey değil. O zaman nuru parlayacaktır, daha önce de belirtildiği gibi. Fakat motivasyon kulun menfaatini sağlamak ise, o zaman namazı perdelenir ve sevabı azalır, daha önce de belirtildiği gibi. Benzer şekilde, motivasyon Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) menfaat sağlamak ise, namazı Yüce Allah'a ulaşmaz ve O'na varamaz, daha önce de belirtildiği gibi. Ve Allah, başarıyı verendir.

Alim Şeyh Ali Harazim İbn Al-Arabi Barada Al-Maghribi Al-Fasi, Allah ona rahmet etsin, kitabının sonunda şöyle dedi (Cevahir Al-Ma'ani fi Fayd Sidi Abi Al-Abbas Al-Tijani)

Ona (Allah ondan razı olsun) ödülün kendisine (aleyhisselam) ithaf edilmesinin açıklamasını sordum ve o (Allah ondan razı olsun) şöyle cevap verdi:

Bilin ki, o (aleyhisselam), öncelikle Rabbinin lütfu ve kendisine bahşettiği bol nimet ve bereket sayesinde, hem toplu hem de bireysel olarak tüm yaratılıştan, onların kendisine ettikleri dualardan ve amellerinin karşılığını kendisine sunmalarından münezzehtir.

O, Rabbinin katında, Allah ona salât ve selam versin, kimsenin ulaşamayacağı bir mertebededir ve kimseden daha fazlasını istemez. Bu, Yüce Allah'ın şu sözüyle kanıtlanmıştır: "Rabbiniz size mutlaka verecektir ve siz de doycaksınız." Bu lütuf, bu kadar kolay elde edilebilir ve erişilebilir bir şekilde Hakikatten gelse de, akılların kavrayamayacağı bir sınıra sahiptir; en küçüğü bile, en büyüğü ise hiç kavranamaz. Çünkü Yüce Allah, ona lütfundan, Rabliğinin büyüklüğüne göre verir ve mertebesine, Allah ona salât ve selam versin, lütfuna ve O'nun katındaki konumuna göre ihsan eder. Sınırı olmayan ve büyüklüğü de büyüklüğüne göre olan bir mertebeden gelen bir lütuf hakkında ne düşünüyorsunuz? Öyleyse bu lütuf nasıl ölçülebilir ve akıllar onun büyüklüğünü nasıl kavrayabilir? İşte bu yüzden Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Allah'ın size olan lütfu çok büyüktür."

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) servetinin en düşük seviyesi, misyonunun başlangıcından Kıyamet Günü'ne kadar, Allah için çalışan ve mesajının kapsamına giren her insanın, amellerinin ölçüsünde bir ödül alacak olmasıdır. Bu seviyede, sınırsız olan servetinin mükemmelliği nedeniyle, bu ödülün artırılmasına gerek yoktur. Bu, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) servetinin en düşük seviyesidir. Peki ya bunun ötesindeki daha büyük bolluk ve muazzam,

daha derin lütuf ne olacak ki, en seçkin kişilerin bile aklına sığmayacak, daha düşük statüdekilerin ise hiç sığmayacak?

Eğer bunu anlıyorsanız, bilin ki, O'nun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine dua edenlerin dualarına ihtiyacı yoktur, bunlardan faydalanması da O'na (salla'llâhu aleyhi ve sellem) farz kılınmamıştır. O'nun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine ithaf edilen amellerin sevabına da ihtiyacı yoktur. Bu konuda O'na (salla'llâhu aleyhi ve sellem) amellerinin sevabını ithaf eden, bunu O'na (salla'llâhu aleyhi ve sellem) niyet ettiğini veya bundan bir fayda göreceğini sanan kimse, uzunluğu, genişliği ve derinliği on yüz bin yıllık bir yolculuk gibi olan bir okyanusa bir damla kalem atıp, o damlayla okyanusu dolduracağını ve artıracığını sanan kimseye benzer. Bu okyanusun o damlaya ne ihtiyacı var ki, ona ne katabilir ki?

Eğer Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüce makamını ve Rabbi katındaki yüksek konumunu anlıyorsanız, bilin ki Allah'ın kullarına onun için dua etmelerini emretmesi, onun O'nun katındaki yüksek makamını, O'nun nazarından üstün derecesini ve tüm yaratılmışlardan üstünlüğünü onlara bildirmek içindir. Bu, Allah'ın, Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aracılığıyla kendisine yapılan dualar dışında hiçbir ameli kabul etmediğini onlara bildirmek içindir. Bu nedenle, Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aracılığıyla dua etmeden Allah'a yakınlaşmak isteyen, onun yüce huzurundan yüz çeviren ve öğretilerinin rehberliğini ihmal eden kimse, Allah'ın gazabına ve hoşnutsuzluğuna, nihai lanetine, sürgüne ve uzaklaştırılmaya layıktır. Çabaları boşa gidecek ve amelleri yok olacaktır. Allah'a ulaşmanın tek yolu O'nun (sallallahu aleyhi ve sellem) aracılığıyla, O'na (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek ve O'nun öğretilerini takip etmektir.

Dolayısıyla, Allah ona salât ve selam versin, onun için dua etmek, bize onun Rabbi katındaki yüce konumunu bildirir ve her yönde ve her istekte onun aracılığıyla şefaât dilemeyi öğretir. Ondan (Allah ona salât ve selam versin) fayda görmeyi umanlar için, daha önce bahsettiğimiz gibi, servetinin mükemmelliği nedeniyle başka bir şey mümkün değildir. Ona

(salât ve selam olsun) sevap adamaya gelince, önce servet hakkında bahsettiklerimizi düşünün. Sonra ona (salât ve selam olsun) sevap adamak için verilen başka bir örneği düşünün: Sayısız hazineye sahip, gökten yere uzanan, yakut, altın, gümüş, ürün veya diğer zenginliklerle dolu, muazzam güce ve geniş bir egemenliğe sahip bir kralı düşünün. Sonra, örneğin sadece iki somun ekmeği olan fakir bir adamı düşünün. Kralın adını duyar ve ona olan sevgisi ve saygısı artar. Böylece, büyük bir saygı ve sevgi göstererek ekmeklerinden birini krala ithaf eder. Sınırsız cömertliğe sahip olan kral, sınırsız zenginliği göz önüne alındığında, ekmeği ikinci kez düşünmezdi bile. Onun için ekmeğin varlığı ya da yokluğu aynı şeydir. Yine de, sınırsız cömertliği sayesinde kral, yoksul adamın yoksulluğunu ve çektiği zorlukların boyutunu anlar. Ayrıca, yoksul adamın sevgisinin ve saygısının samimiyetini ve ekmeği sadece bu nedenle verdiğini de anlar. Daha fazlasını verebilseydi, ona verirdi. Kral, yoksul adamın kendisine duyduğu büyük saygı nedeniyle, onun hediyesinden dolayı sevinç ve memnuniyet duyar. Sevgisi gerçektir, kişisel kazanç için değildir ve o ekmeği, bundan elde edeceği herhangi bir fayda için değil, gerçek sevgi ve saygıdan dolayı, ölçülemez bir cömertlikle ödüllendirir.

Bu değerlendirme ve benzetmeye dayanarak, mükafat ona (aleyhisselam) atfedilmiştir. Onun (aleyhisselam) bundan bağımsızlığına gelince, bu daha önce denizin enginliği ve bir damla kalemle sulanması benzetmesinde belirtilmişti. Onun (aleyhisselam) mükafatına gelince, az önce adı geçen krala ekmek sunma benzetmesi zikredilmişti. Aleyhisselam. Bu, onun dikte ettiği sözleri sonlandırır, Allah ondan razı olsun.

"Üstadım Ebu el-Abbas el-Tijani'nin (Allah ondan razı olsun ve bereketleriyle bizlere fayda versin) Sözlerinden Anlamalı İncelikler" başlıklı bölüm sona ermiştir.

Ve son âlimlerden, seçkin Şeyh Muhammed bin Süleyman el-Kurdi el-Şafiî'nin fetvalarında da bu durum belirtilmiştir.

Ona (Allah rahmet eylesin) Őu soru soruldu: El-Cili'nin bir mektubunda, Allah yolunda yűrűyenlerin karakter özelliklerinden bahsettiğini buldum. Bunlar arasında Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duydukları yoğun sevgi de vardı; öyle ki, bazıları tüm amellerine öncelikle sevabı ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adamak niyetiyle baŐlarlar ve sevabı ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adayana kadar kendileri için bir sevap düŐünmezler. Sonra, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlara sadaka verirse, bunu sadaka olarak kabul ederler; eđer bir Őey vermezse, çok sevinirler. Bu karakter özelliği, kulun kendi içinde bulunduğu, boyutunu kavrayamadığı bir tatlılığa sahiptir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) böyle bir Őeye ihtiyaç duymayacak kadar yüce olsa da, bu İslam hukukunda yasaklanmamıŐ bir uygulamadır.

Bizim gibi insanların çeşitli kötü ahlak anlayıŐları göz önüne alındığında, bu konuda bu  statları takip etmemiz caiz midir? Onlar, ibadet (Hac) dışında hiçbir kimse adına fiziksel amellerin kabul edilmeyeceğine karar vermiŐler ve okuyucunun okuma sevabını Allah'ın Elçisi'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) veya onun sayfalarına adayabileceğini, okuma sevabını ise adayamayacağını belirtmişlerdir. Eğer bunu arkadaşlarına ve ailesine de yaymak isterse, bunun sonucu olarak genelleŐtirilmesi caiz midir, yoksa Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) başka birinin de aynı sevabı kazanması caiz midir? Lütfen bilgi verin.

(Cevap) Bilin ki, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ümmetinden hiçbir Şey eksiltilmeksizin ve amelleri kendisine sevap kazandırma niyetiyle baŐlatmaya gerek kalmaksızın, herkesin yaptığı iyiliğin sevabını almıştır .

El-Mevahib el-Laduniyye'de El-Şafiî Şöyle demiştir: "Peygamber  mmetinden (Allah ona salât ve selam versin) hiç kimsenin yaptığı hiçbir amel yoktur ki, onun kaynağı Peygamber olmasın."

"Tahkik el-Nusra"da (Zaferin Zaferi) Şöyle buyurmuştur: "Müminlerin bütün iyi amelleri ve salih davranışları, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in kitaplarında, kendi m kafatına ek olarak, yalnızca Yüce

Allah'ın sayabileceği şekilde katlanarak kaydedilmiştir. Çünkü kıyamet gününe kadar hidayete eren her kişi kendi mükafatını alır, hocası da benzer bir mükafat alır, hocasının hocası bunun iki katını alır, üçüncü hoca dört katını, dördüncüsü sekiz katını ve böylece devam eder. Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sonra alınan mükafat sayısı ile mertebe çarpılır. Böylece seleflerin haleflerden üstünlüğü bilinir. Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sonra on mertebe olduğunu varsayarsak, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mükafatı bin yirmi dört olur. Onuncu kişi hidayete ererse, on birinci kişi Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mükafatı olan iki bin olur." "Kırk sekiz ve böyle devam eder. Her bir eklendiğinde, önceki sayı sonsuza dek katlanır, bazı bilginlerin belirttiği gibi." (Alıntı sonu)

Üstadım Ali el-Vafa'nın sözleri ne kadar da doğru!

O'nun güzelliğinin güzelliklerinden başka güzellik yoktur ve O'nun iyiliğinden başka iyilik yapan da yoktur.

Bu, okuyucunun, Allah ona salât ve selam versin, onun şerefini artırmak için yaptığı duanın sorununa cevap veriyor; Allah ona salât ve selam versin, onun her türlü şerefteki mükemmelliğini bilerek . Sanki dua eden kişi, tilavetinin kabul edilmesinin, hocası için kendi sevabına eşit bir sevap içerdiğini ve böylece ilk hoca olan Kanun Koyucu'nun (Allah ona salât ve selam versin) da tüm bunlara eşit bir sevap kazandığını düşünmüş gibi. Bu, (El-Mevhib) 'de ayrıntılı olarak açıkladığım hususların sonuna kadar ortaya koyduğum bir durumdur .

Alim Şubramalsi tefsirinde şöyle demiştir: "Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bin yirmi dört kat çoğaltmıştır. Belki de bu, her bir işçinin çoğaltmadan aldığı payın, kendisinden sonraki işçilerin geri kalan işleriyle birleşmesinden kaynaklanmıştır. Örneğin, sekiz katın dördüncüsü için yazılan, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için de aynıdır; birinci, ikinci ve üçüncü işçilerin işleriyle birlikte." Şubramalsi'nin açıklaması burada sona ermektedir .

Benzer şekilde, El-Zarqani'nin "Yeteneklerin Açıklaması" adlı eserindeki ifade de kelimesi kelimesine yazılmıştır .

İbn Hacer'in (Nevavi'nin Kırk Hadisinin Açıklaması) adlı eserinde, otuz yedinci hadisin açıklamasında, "çok daha fazla" ifadesinin açıklamasında, buradaki konuyla ilgili olduğu için incelenmesi gereken uzun bir ifade bulunmaktadır; dilerseniz inceleyebilirsiniz .

İbn Hacer, İde Suresi üzerine yazdığı tefsirinde, konuşması sırasında şunları belirtmektedir:

Bazı sonraki dönem âlimleri, bu hadisten, Kur'an okumasından sonra yapılan duanın, Efendimiz Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin)'e o duanın sevabını kazandırdığı veya şerefini artırdığı sonucunu çıkarmışlardır.

Bunun anlamı, bunun kabul edilmesi için dua etmektir ki, kişi bunun karşılığında ödüllendirilsin. Eğer bir milletten biri itaatinden dolayı ödüllendirilirse, onun öğretmeni de onunla aynı oranda ödüllendirilir; aynı şekilde onun öğretmenin öğretmeni de ve böylece devam eder. Ve o, sallallahu aleyhi ve sellem, hepsinin karşılığında aynı oranda ödüllendirilir. Bu, şerefının artmasının anlamıdır, oysa şerefi, sallallahu aleyhi ve sellem, zaten kurulmuş ve tamamlanmıştır. Dolayısıyla, kim bir artış ararsa, özellikle âlimler olmak üzere, takipçilerinin sayısında bir artış ve onların derecelerinin ve yüksek makamlarının yükseltilmesini aramaktadır.

Bu, oğlu Âlem Âl-Din'in babasının sözlerine dayanarak, "Okuduklarımızın karşılığını, Allah ona salât ve selam versin, şerefının artması olarak kabul edin" sözünün delil olmaksızın söylenmemesi gerektiğini söylemesine rağmen, Âl-Bulqini'nin fetvalarında onları çürütmektedir. Şeyhülislam Âl-Menavi ve Şems Âyyani onlarla aynı fikirde olmayıp, bunun kabul edilebilir olduğunu söylemişlerdir ve iki arkadaşları, iki âlim, Kemal ibn Hammam ve Şeyhülislam Zekeriya da onlarla aynı görüşte olmuşlardır. Bu âlimlerin fetvalardaki açıklamalarını zikrettim, o yüzden ona bakın, çünkü önemlidir

ve içinde çok fazla karışıklık ve hata vardır, bu yüzden ondan sakının. Bu, İde suresinin tefsirinin kelimesi kelimesine sonudur .

(El-Tuhfa ve El-Nihaya'nın vasiyetinde) onların konuşmaları sırasında şunlar belirtilmiştir:

El-Taj el-Fazari, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yakın olmanın sevabını adamayı yasaklamış ve bunun nedenini şöyle açıklamıştır: Yüce şahsiyetine, kendisinin yetkilendirmediği bir şeyi yapmaya cüret edemezdi; bunu yalnızca kendisi yapmıştı ve bu yüzden başkaları ona karşı çıkmıştı.

Al-Subki, Al-Nihaya'da belirttiği gibi bu görüşü benimsemiştir: " Bunu fetvalarımda en açık şekilde açıkladım." (Alıntı sonu)

Ve (El-Tuhfa)'da şu metin yer almaktadır: "Kiralama bölümünde bahsedilenler de bununla ilgilidir ." (Alıntı sonu)

(El-Minhaj) metninde, bir mirasçıdan veya yabancından gelen sadaka ve duanın ölen kişiye fayda sağladığı belirtilmiştir. El-Tuhfa'da ise bunun ittifakla kabul edildiği ifade edilmiştir. Sadakadan elde edilen faydanın anlamı, ölen kişinin sadaka vermiş gibi olmasıdır.

İmam bunu, böyle bir emir almadığını söyleyerek reddetti ve ardından bunu, sadakanın veren tarafından verildiği ve ölenin bunun bereketini aldığı şeklinde yorumladı. İbn Abdül-Selam bunu reddederek, sadakanın ölen kişi adına verildiği ve böylece sevabının onun için yazıldığı yönündeki ifadenin Sünnetin açık anlamı olduğunu söyledi ve benzeri açıklamalarda bulundu.

Bundan anlaşıldığı üzere, bir kimse bir ibadeti yerine getirdikten sonra, "Ey Allah'ım, bu ibadetin sevabını Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ilet" derse, bu geçerlidir.

Bunun sevabını dua etmeden O'na (sallallahu aleyhi ve sellem) adamak niyetine gelince, eğer bu sadaka veya dua ise geçerlidir; aksi takdirde,

bizim düşünce ekolümüzdeki daha doğru görüşe göre geçerli değildir. Bunun dışında, geçerliliği konusunda da görüş ayrılığı vardır.

Belki de el-Cili, bu konuda bizim düşünce ekolümüzdeki yaygın görüşe aykırı bir şey görmüştü, ya da bahsi geçenleri yapan bazı takipçiler bizim düşünce ekolümüzdeki görüşe aykırı bir şey görmüş olabilirler .

Son kitabım Fethu'l-Fattah bil-Hayr'da, alim İbn Nuceym el-Hanefi'nin "El-Bahr al-Ra'iq Sharh Kanz al-Daqa'iq" sözünden bahsetmiştim.

Bunlar arasında, Allah ona salât ve selam versin, şu sözü de vardır: “Hiç kimse başkası adına oruç tutmaz, hiç kimse başkası adına namaz kılmaz.” Bu, bir yükümlülüğü yerine getirme hakkı (yani, hayatındaki farz ve örfi görevi yerine getirme) nedeniyle olur, sevap hakkı nedeniyle değil. Eğer “Namaz kıldı, oruç tuttu veya sadaka verdi ve sevabını yaşayan veya ölü başkalarına adadı” demişse, bu caizdir ve sevabı sünnet ve ümmet ehlinin görüşüne göre onlara ulaşır. Bu, (El-Bada'i')'de geçmektedir.

Dolayısıyla, bir fiili başkası için niyet ederek yapmakla, fiili kendisi için yapıp sonra karşılığını başkasına vermek arasında, sözlerinin genel niteliği nedeniyle hiçbir fark olmadığı bilinmektedir .

İbn Nujaym şöyle buyurdu: "Onların sözlerinin açık anlamı şudur ki, farz namazlar ile nafil namazlar arasında bir fark yoktur. Dolayısıyla, bir kimse farz namazı kılar ve sevabını başkasına adarsa, namaz geçerlidir; fakat sevabın olmaması, namazın kendisinden kalkmadığı anlamına gelmez. Bunu bir rivayette görmedim." İbn Nujaym'ın sözünün sonu .

Bahsettiğim kitabın sonunda alıntıladığım şeylerden biri de Şeyh İbn Hacer'in (Haşiyetü'l-İdeh) şu sözüdür: "Bazılarının yaptığı gibi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adına Hac yapmak, bize ve çoğu âlime göre haramdır. Ancak, vefatından sonra sevabını ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ithaf etmenin hayırlı olduğu söylenmiştir." (Alıntı sonu)

Ve o, dua şeklinde olmayan bir şekilde, kendisinin (Allah ona salât ve selam versin) her amel edenin sevabına eşit, hatta kavranması imkansız bir katla karşılık verdiğini, çünkü kendisinin (Allah ona salât ve selam versin) arkadaşlarının amelleri için iki katıyla, onlardan alanlar için de iki katıyla ve böyle devam ederek sevap kazandığını ifade eden sözlerine karşılık verir. Eğer sevap bu artışla elde ediliyorsa, onun için kurban kesmeye gerek yoktur ve bu, bazı durumlarda başkaları adına kurban kesmenin caizliği konusunda belirlenmiş olanla çelişmez, çünkü bu, Hac'ın aksine, temsili de içeren maddi bir ibadettir ve para, ona ihtiyaç duyduğunu düşünen herkes içindir, yani bir takipçi. Al-Idah suresinin dipnotunun sonu .

Ve bu sözüyle, Nevevi'nin İde adlı eserinin özetine ilişkin tefsirinde açıkça belirttiği gibi, hocasını (Ebu el-Hasan el-Bakri) kastediyordu.

Şeyhimiz Muhammed Said Sunbul'un bazı fetvalarında, kim kendi yararına bir iş yapıp, "Ey Allah'ım, bunun sevabını falan kişiye nasip et" derse, sevap ona, ister hayatta olsun ister ölü, ulaşır denilmiştir .

Bu konuda [Fethü'l-Fette bil-Hair]'de uzun uzun konuştum, oraya bakınız. Bu hükümde, söz konusu amellerin sevabı için dua edilen kişinin Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olmasıyla, başka biri olması arasında bir fark yoktur, bu zaten kesinleşmiştir. Aynı şekilde, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) başka biri için, bağımsız olarak veya onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir takipçisi olarak dua edilmesi arasında da bir fark yoktur. Soru soranın, "Bizim gibi insanların bu kişileri taklit etmesi caiz midir?" sorusuna cevaben: Evet, caizdir. Yasak olan, falanca kişi adına o ibadeti fiziksel olarak yapmaktır. Sonrasında sevabının kendisine ulaşması için yaptığı duaya gelince, bunda bir yasak yoktur, bu zaten kesinleşmiştir. Bazı örnekleri konusunda görüş ayrılığı olsa da, bu kişinin kendi adına yaptığı bir eylem olduğundan, bunu söyleyen taklit etmek caizdir. Daha önce de belirtildiği gibi, İbn Nujaym bunu Sünnet ve Topluluk Ehli'nden rivayet etmiştir .

Sahih Müslim üzerine yaptığı tefsirde, bir grup âlimin, ölen kişinin oruç tutmak, Kur'an okumak gibi tüm ibadetlerin sevabını alacağı görüşünü savunduğunu belirtmiştir. Allah en doğrusunu bilir. Bu, âlim el-Kurdi'nin fetvalarının özetini oluşturmaktadır.

İbn Hacer'in Nevevi'nin Kırk Hadisi üzerine tefsirinde (daha fazla inceleme gerektiren uzun bir açıklama) şu ifade yer almaktadır: "İnceledim ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şu sözüyle ilgili olarak şu ifadeyi gördüm: [Kim bir iyilik yapmaya niyet eder de yapmazsa, Allah Teala onu tam bir iyilik olarak kaydeder. Eğer niyet eder de yaparsa, Allah Teala onu yedi yüze kadar, hatta daha fazlasına kadar on iyilik olarak kaydeder .] Yedi yüz veya daha fazla katlama, Allah Teala'nın takdirine göre sadece bazı insanlara nasip olur."

Bazıları, belirsiz olsa bile bunun büyük bir miktar olduğunu, çünkü kesin bir miktardan daha kapsamlı olduğunu söylemiştir. Bu, bu miktarın dağıtımının mümkün olan en geniş ölçüde hesaplanmasını gerektirir. Örneğin, bir kimse sadaka olarak bir buğday tanesi verirse, Yüce Allah'ın lütfuyla, eğer onu en verimli toprağa en iyi şekilde sulayıp özenle ekmiş, sonra hasat edip ürününü en verimli toprağa ekmiş olsaydı ve bu şekilde Kıyamet Günü'ne kadar devam etmiş olsaydı, o tanenin değerinin dağlar kadar olacağı hesaplanır. Aynı şey bir para tanesinin ağırlığı için de geçerlidir; eğer onunla en karlı şeyi almış ve en bereketli pazarda satmış olsaydı ve bu şekilde Kıyamet Günü'ne kadar devam etmiş olsaydı, o tanenin değerinin dünya kadar olacağı tahmin edilirdi. Bu, her türlü buğday için geçerlidir. Bir başka nimet biçimi de, bir kimse fakire sadaka olarak bir dirhem verdiğinde, o da bunu ikinci bir kişiye, o da üçüncü bir kişiye verdiğinde ve böylece devam ettiğinde, aktarım yoluyla çoğalır. İlk kişi verdiği dirhem için on dirhem ve ikinci kişinin aldığına eşit bir sevap alır; çünkü iyi bir amel başlatan, onun sevabını ve ona göre hareket edenlerin sevabını alır. İkinci kişi on dirhem aldığı için, ilk kişi de aynı miktarda, yani on dirhem alır ve her dirhem on dirhem değerinde olduğundan, yüz dirhem alır. İkinci kişi de sadaka olarak verirse, yüz dirhem alır, ikinci kişi bin dirhem alır ve ilk kişi on bin dirhem alır.

Dördüncü kişi sadaka olarak verirse, yüz dirhem alır, üçüncü kişi bin dirhem alır ve ikinci kişi on bin dirhem alır. Ve ilk kişi için yüz bin dirhem ve böylece, yalnızca Yüce Allah'ın bildiğı bir ölçüye kadar devam eder. Yüce Allah'ın lütuflarından biri de şudur ki, sevapları ölçsüz olanların amellerini hesaba kattığında , onları en üstün amellerinin değerine göre ödüllendirir. Örneğın: "Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur. Mülk ve övgü O'nundur. Hayat veren de, ölüm veren de O'nundur. Bütün iyilikler O'nun elindedir, her şeye kadirdir." Bu söz çarşıda yüksek sesle söylenirse, bir milyon sevap kazandırır, bir milyon günahı siler ve söyleyene cennette bir ev kazandırır. Rivayet edildiğı üzere, bu söz bir kulun iyilikleri arasında yer alırsa, diğer tüm iyiliklerinin değerine göre ödüllendirilir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Ve elbette onları yaptıkları en iyi amellerin değerine göre ödüllendiririz." Bu, bilgimizin sınırları dahilindedir; aksi takdirde, Yüce Allah'ın lütfu kimse tarafından kavranamaz.

İbn Hibban, Sahih'inde, "Mallarını Allah yolunda harcayanların örneğı, yedi başak veren bir tohum gibidir..." ayeti nazil olduğıunda, Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Ey Rabbim, ümmetimin sevabını katla." Sonra, "Kim Allah'a güzel bir borç verir de O da onu kat kat artırır?" ayeti nazil oldu. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yine şöyle buyurmuştur: "Ey Rabbim, ümmetimin sevabını kat kat artır." Sonra, "Şüphesiz sabredenlere ölçsüz bir mükafat verilir." ayeti nazil oldu. Ahmed, Allah'ın bir iyiliğı iki bin kat kat artırdığını rivayet etmiştir. Sonra Ebu Hurayra, "Ve eğer bir iyilik varsa, O onu kat kat artırır ve kendi katından büyük bir mükafat verir." diye rivayet etmiştir. Ebu Hurayra, "Allah 'büyük bir mükafat' diyorsa, onun büyüklüğünü kim hesaplayabilir?" demiştir.

İbn Abi Hatim şöyle demiştir: [Kim Allah yolunda para gönderir ve evinde kalırsa, gönderdiği her dirhem için yedi yüz dirhem kazanır. Kim de Allah yolunda kendi kendini savaştırırsa, gönderdiği her dirhem için yedi bin dirhem kazanır .]

Ebu Davud şöyle demiştir: "Namaz, oruç ve Allah'ı zikretmek, Allah yolunda harcamaya göre yedi yüz kat daha sevap kazandırır."

Tirmizi: [Kim çarşıya girer ve "Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur. Mülk ve övgü O'nundur. Hayat veren de, ölüm veren de O'nundur. Her şey O'nun elindedir, her şeye kadirdir." derse, Allah Teala ona bir milyon sevap yazar, bir milyon günahını siler ve onu bir milyon derece yükseltir.] Rivayet zinciri zayıftır.

Zayıf bir hadiste de şöyle buyurulmaktadır: [Kim "Allah'a hamd olsun" derse, Allah ona yüz bin yirmi dört bin sevap yazar.] Bu, İbn Hacer'in Kırk Hadis hakkındaki açıklamasının son cümlesidir .

Dedim ki, Tirmizi'nin İbn Ömer'den rivayet ettiği hadis şöyledir: [Kim çarşıya girer ve yüksek sesle: 'Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur. Mülk ve övgü O'nundur. Hayat veren de, ölüm veren de O'nundur. İyilik O'nun elindedir, her şeye kadirdir.' derse, Allah Teala ona bir milyon iyilik yazar, bir milyon günahını siler ve onu bir milyon derece yükseltir.] Belki de "yüksek sesle" kelimesi kopyalayan tarafından atlanmıştır veya başka bir rivayettir. Önceki şekildeki iyiliklerin katlanarak artmasının, Allah ona salât ve selam versin, ona ulaşmadığı, ancak sevabının aklın kavrayamayacağı bir sayıya ulaştığı gizli değildir. Ve bu, Allah katında iman dışında özel bir statüsü olmayan, bu nedenle katlanarak artmayı gerektiren bir durumu olmayan bir ümmetin bir bireyinin iyiliklerinin bir tanesindedir. Peki ya Allah katında özel bir konuma sahip olan, ümmetinin büyükleri ve dininin seçkinleri olan Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) iyi amelleri ne olacak? Ve Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) iyi amelleri ne olacak? Hiç şüphe yok ki, akıl ne kadar yüksek bir seviyede hayal ederse etsin, Allah'ın Peygamberi (Allah ona salât ve selam versin) için hazırladığı binlerce, hatta on binlerce mükafat ve ödülün bir kısmına bile ulaşamaz .

Ve burada Yüce Allah'ın Kitabından bir başka delil daha ekliyoruz (Şeyh Misbah'ın sözleri): "Arş taşıyanlar ve çevresindekiler Rablerinin övgüsünü yüceltirler, O'na iman ederler ve iman edenler için bağışlanma dilerler,

[şöyle derler]: ‘Ey Rabbimiz! Sen her şeyi rahmet ve ilim sahibi olarak kuşatmışsın. Öyleyse tövbe edip senin yolunu izleyenleri bağışla ve onları cehennem azabından koru. Ey Rabbimiz! Onları, kendilerine vaat ettiğin ebedi cennetlere kabul et ve babalarından kim salih ise onu da.’ Onları, eşlerini ve çocuklarını koru. Şüphesiz sen kudretli ve hikmet sahibisin. Onları kötülüklerden koru. O gün kötülüklerden koruduğun kimseye, şüphesiz sen rahmet etmişsindir. İşte bu büyük bir kazanımdır.” (Gafir Suresi 7:9)

Burada, taht taşıyıcılarının ve çevresindekilerin inananlar için dua ettiklerini görüyoruz ve duaları hâlâ devam ediyor; çünkü Yüce Allah (onlar yüceltiyorlar - onlar inanıyorlar - onlar bağışlanma diliyorlar) kelimelerini şimdiki zaman kipinde kullanmıştır ve bu nedenle duaları sürekli ve Yüce Allah'ın lütfuyla inananlar için kabul edilmektedir.

Eğer melekler müminler için dua ediyorlarsa, müminlerin efendisi kimdir? Efendimiz Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) değil midir? Dolayısıyla, onların duası onu da kapsar ve gerçekten de bu duanın sevabını ilk alan odur. Öyleyse bu sevap ne kadar büyüktür ve sayısız katları ne kadar fazladır? Arşın etrafındaki melekler müminler için dua ediyorlarsa, bu, diriler ve ölümler için dua etmenin caiz olduğuna ve sevabın onlara da ulaştığına dair bir delil değil midir? Çünkü Arşı taşıyan meleklerin ve etrafındakilerin duası müminler içindir ve müminler hem dirileri hem de ölümleri kapsar ve bu dua kıyamet saatine kadar devam eder. Bu, bağışlanma, merhamet ve af dileme duasında sevabın hem dirilere hem de ölümlere ulaştığının kesin bir delili olarak kabul edilir.

Beşinci konu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin sevabının kat kat artırılmasının sebebi ile ilgilidir.

Beşinci konu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin sevabının kat kat artırılmasının sebebi ile ilgilidir.

İmam Gazali'nin uzun bir makalesinden (Şerhü'l-İhya'da) şöyle dedi:

Ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dualar çoğalır çünkü ona dua etmek tek bir iyilik değil, birçok iyiliği içerir. Bu, önce Allah'a imanı yenilemeyi, sonra Peygambere imanı yenilemeyi, sonra onu yüceltmeyi, sonra ona şeref dilemeyi, sonra ahirete ve ona çeşitli şekillerde saygı göstermeyi, sonra ailesini anmayı (ve salihler anıldığında rahmet iner), sonra ailesini onunla ilişkilendirerek yüceltmeyi, sonra onlara sevgi göstermeyi (ve Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ümmetinden akrabalarına sevgi dışında hiçbir şey istememiştir), sonra dua ve yalvarmayı (ve dua ibadetin özüdür), sonra da her şeyin Allah'a ait olduğunu ve Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem), yüce makamına rağmen, Allah'ın rahmetine muhtaç olduğunu kabul etmeyi içerir. Şeriatın belirttiğine ek olarak, bunlar on tane iyi ameldir: Bir iyi amel on katıyla, bir kötü amel ise ancak kendi katıyla cezalandırılır.

Ben dedim ki, ve onun sözü, Allah'ı altıncı olarak zikrederek, daha doğrusu, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek, daha önce de belirtildiği gibi ve üstadım Ahmed ibn Ata Allah el-İskanderi'nin kitabının (Cömert, Açıcı Allah'ı Anmada Başarının Anahtarı) başında belirttiği gibi, Yüce Allah'ı anmanın en güzel türlerinden biridir: "Ve bundan, yani anmadan, dua içeren anma vardır; örneğin [Rabbimiz, unutursak veya hata yaparsak bizi sorumlu tutma...] ayeti ve aynı şekilde, 'Ey Allah, efendimiz Muhammed'e salât ve selam ver,' ki bu, dua içermeyen anmadan daha etkilidir yeni başlayan birinin kalbinde; çünkü dua eden kişi kalbini dua ettiği Zat'a yakın hisseder ve bu onun kalbini etkiler ve onda saygı uyandırır." Alıntı sonu.

Üstadım, Allah'ı bilen Sayın Mustafa el-Bakri, "Yolun Dualarının ve Litürjilerinin Hatırlanmasında Ziyaretçisi İçin Tatlı ve Hoş Pınar" adlı kitabında, dua içeren zikrin daha faydalı olduğuna dair delil olarak bunu ondan alıntıladi .

(El-Durr El-Manthud) adlı eserinde şöyle buyurmuştur: "Allah'ın Peygamberi'ne (Allah ona salât ve selam versin) lütfu, iki şahitlikte onun anılmasını kendi anılmasıyla birleştirmesi, ona itaati kendisine itaat, ona

sevgiyi de kendisine sevgi kılmasıyladır. Dolayısıyla, ona salât etmenin sevabını onun (Allah ona salât ve selam versin) anılmasıyla birleştirmiştir. Nasıl ki, sahih hadislerde de sabit olduğu üzere, 'Beni zikret, ben de onu kalbimde zikrederim; eğer beni bir toplulukta zikrederse, ben onu ondan daha üstün bir toplulukta zikrederim' buyurmuştur. Aynı şekilde, Allah, Peygamberimiz Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) hakkı için, kulunun kendisine yaptığı salâta on defa salât ederek karşılık vermiş, kulunun ona selam vermesine de on defa selam vermiştir." Böylece söylenenlerin cevabı belli oluyor: Her iyiliğin karşılığı on katıdır. Öyleyse, Allah ona salât ve selam versin diye dua etmenin ne faydası var?

O, bunun özel bir avantajı olduğunu, ona on derece cennet kazandırdığını açıkladı. Bu, Yüce Allah'a on defa dua etmekle elde edilir ve Yüce Allah'ın kulun adını bir kez anması, iki kat sevaptan daha büyüktür. Dahası, Yüce Allah bununla da yetinmeyip, on derece yükseltmeyi, on günahı silmeyi, on sevabı kaydetmeyi ve onu on köle azat etmek gibi yapmayı da eklemiştir. Öyleyse, bu ibadetin şerefini ve diğerlerinden kat kat üstünlüğünü düşünün ki, belki bu sizi onu artırmaya ve böylece bu dünyada ve ahirette hayırlı işler elde etmeye teşvik eder.

Altıncı mesele, dua etmenin, ona salavat getirmekten ayrı tutulması konusundaki hükümlerle ilgilidir.

Altıncı mesele, dua etmenin, ona salavat getirmekten ayrı tutulması konusundaki hükümlerle ilgilidir.

Ka'b ve diğerlerinin hadislerini delil olarak göstererek, namazı ve selamı ayrı ayrı yapmanın mekruh olmadığını, bunun tersinin de mekruh olmadığını, çünkü selamı öğretmenin namazı öğretmekten önce geldiğini, bu yüzden de teşehhüdde bir süre selamı ayrı olarak yaptıktan sonra ona namaz kıldığını belirtti.

Allah rahmet eylesin, İmam Nevevi (El-Azıkr) ve başka bir yerde bunun mekruh olduğunu belirtmiş ve ayette her ikisinin birlikte yapılması emrinin geçtiğini delil olarak göstermiştir.

El-Sakhawi şöyle dedi: Ben dedim ki, bu, namazla sınırlı olması amaçlanmayan şeyler için de geçerli gibi görünüyor, örneğin kunut duası gibi. Ancak şeyhimiz, yani El-Hafız İbn Hacer, bunun mekruh olduğunu söylemekte tereddüt etti ve şöyle dedi: Bu tartışmalıdır. Evet, namazı tek başına kılmak ve hiç selam vermemek mekruhtur. Ama bir vakitte namaz kılıp başka bir vakitte selam verirse, o zaman haddi yerine getirmiş olur.

(Cevahir el-Ma'ani) adlı kitabında şöyle demiştir : Şeyhi, yani üstadım, Allah'ı bilen Ebu el-Abbas el-Tijani'ye (Allah ondan razı olsun), Başlatıcı'nın (namazlardan bahsederken zikredilecek bir namaz formülü) namazında selamın olmaması hakkında sordum. O (Allah ondan razı olsun) şöyle cevap verdi: "Bu, gaybdan böyle gelmiştir ve bir yazarın eseri değildir. Bilinen kuralların dışındadır. Ondan (Allah ona salât ve selam versin) selamdan yoksun namaz yöntemleri de vardır. Bunlar ibadet edilen peygamberlik yöntemleridir. Dolayısıyla fıkıhçıların söylediklerine kulak asılmamaktadır." Ve selam olsun size .

Bazı âlimler, Şeyh Abdül Hak Dehlavi'nin "Sevgilinin Mekânına Kalpleri Çekmek" adlı kitabında şöyle dediğini aktarmışlardır: "Bilin ki, selamlaşma içermeyen her formülden sonra 'Şerefli Peygamber'e selam olsun, Allah ona salât ve selam versin' eklenmelidir, çünkü ayetin zahiri anlamına göre, çoğu âlimin görüşüne göre, selamlaşma olmadan namaz kılmak mekruhtur. Bu konuda farklı görüşler olsa da, bunun tercih edilene aykırı olduğu konusunda fikir birliği vardır. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin), namazı öğretirken bunu Sahabelere öğretmemesinin sebebi, bazı hadis rivayetlerinde belirtildiği gibi, onlara zaten öğretmiş olmasıdır. Benzer şekilde, sadece selamlaşma ile yetinmek de mekruhtur veya tercih edilene aykırıdır. Arap olmayanların çoğunun kendilerini sadece 'Selam olsun' demekle sınırlamaları adettir ve bu Arapça kitaplarda nadirdir. Yazarların, hem erken dönem hem de günümüz yazarlarının, Ve daha sonra kitaplarında üzerinde anlaştıkları, yani 'Allah ona salat ve selam versin' formülüne bağlı kalmak son derece iyi, özlü ve amaçlanan anlamı yerine getiren bir ifadedir. 'Salat ve selam ona olsun' demekten daha iyidir, çünkü ikincisinde Yüce Allah'tan açıkça bahsedilmemektedir."

Yedinci mesele, onların "Allah'ın selamı ve bereketi onun üzerine olsun" ifadesini kullanmalarıyla ilgilidir.

Yedinci mesele, onların "Allah'ın selamı ve bereketi onun üzerine olsun" ifadesini kullanmalarıyla ilgilidir.

Abdülrahman ibn Mehdi, "ona selam olsun" yerine "ona selam olsun" demeyi tercih etmiştir; çünkü "ona selam olsun" ölümler için kullanılan bir selamlamadır. Bu, İbn Başkuval ve diğerleri tarafından, el-Badi'de belirtildiği üzere, rivayet edilmiştir.

Ebu el-Tayyib el-Gazzi el-Şami, "Temizlik Ehlinin Seçilmiş Olana (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) Duasında" adlı kitabının girişinde şunları söylemiştir:

Sahih Buhari ve diğer hadis külliyatlarında, Ebu Sa'id el-Hudri'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: "Dedik ki: 'Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat senin için nasıl dua edeceğiz?'" Onların "Sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz" demelerinde ve daha önce bahsedilen benzer ifadelerde kastedilen hadis, onlara Teşehhüd'de öğrettiği şudur: "Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun." Bu hadis, el-Beyhaki tarafından rivayet edilmiştir.

Şeyhülislam İbn Hacer el-Askalani şöyle demiştir: "Bu şekildeki selam yorumu, zahiri anlamdır. Dolayısıyla, bir kul namaz dışında Peygamberine (Allah ona salat ve selam versin) salat ve selam göndermek isterse ve 'Ey Allah'ım, Muhammed'e salat ve selam gönder, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun' derse veya onu anarken 'Allah ona salat ve selam versin, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun' derse, bu güzel, uygun ve büyük sevap ve karşılık getirir. Ancak dillerde yaygın olan, namaz gibi, onu anarken 'Allah ona salat ve selam versin' veya 'Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder' der gibi, Rabbine selam göndermektir." Bu, Ebu el-Tayyib el-Gazzi'nin sözünü sonlandırır.

İbn Hacer, kitabının (El-Durr El-Manthud) girişinde şöyle demiştir: İbn Arafa, İbn Abdül-Salam'dan "Aleyhisselam" demenin yeterli olduğunu nakletmiş, başkalarından ise bunun aksini söyleyerek "Aleyhisselam" eklemenin gerekli olduğunu belirtmiştir. Görünüşe göre İbn Arafa, "ve selamlaştılar" anlamını almıştır ki bu, biraz düşününce bile anlaşılacağı üzere doğru bir yorum değildir.

Sonra üçüncü bölümünde şöyle buyurmuştur: "Onu dua dışında, rica şeklinde getirmek, beyan şeklinde getirmekten daha iyidir, çünkü teşehhüdden sonra gelir." Hadis âlimlerinin onu beyan şeklinde getirmelerine verilen cevap ise şudur: Bu, insanların bildiklerini onlara anlatmamız emredilen şeydir; çünkü hadis kitapları halkın büyük çoğunluğu tarafından okunmaktadır ve rica şeklinde getirilmesinden, üzerine yapılan duanın Yüce Allah'tan gelmediği şeklinde anlaşılmasından korkulmuştur. Bu nedenle, onların anlayabileceği bir şekil getirmiştir ve bu, onları bu durumdan uzaklaştırırken, yapmamız emredilen ricayı da içermektedir.

Bundan yaklaşık bir sayfa önce şöyle demişti: "Bilin ki, bizim görüşümüze göre, (sav) üzerine edilen duada kullanılan tam kelime öbeği, duada belirtilmemiştir, ancak belirtildiği söylenmiştir."

Sekizinci konu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılacak duaların asgari miktarıyla ilgilidir.

İlk durumda, daha doğru görüşe göre, "Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle" demek yeterlidir; aynı şekilde, "Allah Muhammed'e salât ve selam eylesin" demek de yeterlidir, çünkü bir ifadenin sözcüklerini kullanarak yapılan dua daha vurguludur .

Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) dua etmekten farklı olarak, bunun yetersiz olduğu konusunda fikir birliği vardır; çünkü bu, duayı Yüce Allah'a isnat etmeyi içermez. Bu nedenle, rivayet edilen anlamı taşımaz. Dolayısıyla, Nisaburi şöyle demiştir: "'Muhammed'e dua ediyorum' demek yeterli değildir, çünkü kulun makamı buna ulaşmaz.

Aksine, Allah'tan kendisine dua etmesini istemelidir. Bu durumda, gerçek dua eden Yüce Allah'tır ve kulun 'ona dua eder' diye adlandırılması, Allah'tan kendisine (Allah ona, ailesine ve sahabelerine salât ve selam versin) dua etmesini istemesinin bir mecazıdır."

Sekizinci konu, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılacak duaların asgari miktarıyla ilgilidir.

Birçok hadiste Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: "Özellikle cuma ve cuma gecesi bana dua edin."

Ebu Talib el-Mekki şöyle demiştir: Tekrarlama için minimum sayı üç yüz defadır.

El-Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: "Bunun için bir dayanak bulamadım ve bunu salihlerden birinden, tecrübe yoluyla veya başka bir şekilde almış olması veya mütevatir hadisler konusunda iki görüş rivayet edildiği için, mütevatir hadisler için gereken minimum sayının üç yüz ve birkaç tek sayı olduğuna inanması mümkündür. Burada ise yüzlük sayıyı aşan kesirleri göz ardı etmiştir. Allah en doğrusunu bilir."

Dokuzuncu mesele: Allah'ın kuluna olan nimetleri sayıyla sınırlı değildir. Onuncu mesele: Sadece ona nimet göndermek, ailesini (onlara da salat ve selam olsun) dışlamak.

Burada (Şeyh Misbah'ın sözlerini) ekliyoruz ki, daha önce belirtildiği gibi, iki görüşten birine göre tevâtür (kitlesel bulaştırma) için gereken minimum sayı olan Bedir halkının sayısı, yani üç yüz on üç olabilir ve kesir dikkate alınmaz. Tefsir burada sona eriyor.

İmam Şarani, Keşf el-Ghumme adlı eserinde şöyle buyurmuştur ve ben de bunu Afdal el-Salawat 'ala Sayyid el-Sadat adlı kitabımda ondan aktardım: Bazı âlimler, Allah onlardan razı olsun, Peygamberimize salât ve selam göndermenin asgari sayısının günde yedi yüz, gece yedi yüz olduğunu söylemişlerdir. Diğerleri ise, asgari sayının günde üç yüz elli, gece üç yüz elli olduğunu söylemişlerdir.

Dokuzuncu mesele ise, Allah'ın kullarına verdiği nimetlerin sayısal hesaplamaya tabi olmamasıdır.

Gnostik Şarani (Allah ondan razı olsun), "Uhud el-Kübra" (Büyük Ahitler) adlı kitabında şöyle demiştir: "Ali el-Havez'den (Allah ona rahmet etsin) şöyle bir rivayet işittim: 'Allah'ın kuluna salavatları sayılmaz, çünkü salavatların ne başlangıcı ne de sonu vardır. Sayım, kulun mertebesine bağlıdır, çünkü o zamanla sınırlıdır. Allah, kulun doğasına göre ona iner. Bize, her seferinde kuluna on kat salavat verdiğini bildirmiştir. Bunu anlayın. Söylediklerimiz, kulun örneğin, "Ey Allah'ım, Muhammed'e salavat verdim" demeden Allah'tan Peygamberine salavat vermesini istemesiyle desteklenmektedir. Çünkü eğer kul, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mertebesini bilmiyorsa, Allah'ın mertebesi daha da belirgindir. Dolayısıyla, Peygambere (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavatların çokluğunun tek sebebinin...' "Tanrı'dan onu kutsamasını istiyoruz ve her istek bir olarak sayılıyor." Bu, onun açıklamasının sonudur, Tanrı ondan razı olsun.

Onuncu konu, ailesinden ayrı olarak, yalnızca ona bereket göndermekle ilgilidir; Allah'ın duaları ve selamı onların üzerine olsun.

Şeyh Abdülhak el-Dahlavi, "Cedb el-Kulub" (Kalpleri Kazandıran) adlı kitabında şöyle demiştir: Belki de ailesinden bahsetmemesinin sebebi kısa tutmak içindir; aksi takdirde, bazı rivayetlerde görülebileceği gibi, onları metne eklemek daha tercih edilebilir ve daha iyidir, ancak çoğu dilbilimci, edatı tekrarlamadan iyelik halindeki bir zamiri bağlamaya izin vermez.

"Dhakhirat al-Khayr" adlı eserin yazarı şöyle demiştir: Yalnızca Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin fazileti, Peygamberimize ve ailesine birlikte dua etmenin fazileti gibi değildir; çünkü aileye dua etmek bağımsız bir sünnettir ve bunu emreden Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hadislerde zikredilmiştir, imamlar da bunu belirtmişlerdir ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de rivayet edilen tüm dua şekillerinde bunu kullanmıştır.

İbn el-Cezeri, Miftah el-Hisn'de şöyle demiştir: "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kadar uzanan bir rivayet zinciriyle, namazı sadece ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yönelten bir hadis bilmiyorum; bunun tek istisnası, Sünen-i Nesai'de Kunut duasının sonundaki ve namazın geri kalanında, ailenin de eklenmesiyle birlikte ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yönelen namazın tasviridir." Ve bir ibadette sünneti yerine getiren kimsenin, onu ihmal edenle aynı olmadığı konusunda şüphe yoktur. Ve iki sahih hadiste, Ukbe ibn Amir'in hadisinde, [Ey Allah, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salat ve selam gönder...] hadis şöyledir.

El-Şafiî dedi ki

Ey Allah Resulü'nün ailesi, sizin sevginiz Allah'tan bir farzdır ve Kur'an'da vahyedilmiştir.

Sizin için yeterli olan, çok değerli olan şey şudur ki, siz ***** Sizin için dua etmeyen, dua etmemiş olur.

Böylece, Peygamber ailesi için dua etmeyi ihmal edenin büyük bir erdemi ve yüce bir geleneği ihmal ettiği açıkça ortaya çıktı. (Al-Dhakhira'dan alıntı sonu)

Sahabeleri için dua etmeye gelince, bu hadislerde geçmektedir ve delil şerhçilerinin ve diğerlerinin de belirttiği gibi, aile örneğinden yola çıkarak bunun müstehap olduğu konusunda ittifak vardır. Sekizinci bölümün başında, El-Savi'nin El-Celaleyn tefsirinden alıntı yaparak, onun için dua etmenin en güzel yollarının, aile ve sahabelerin (Allah onlardan razı olsun) sözlerinin zikredildiği dualar olduğunu belirtecektir .

Bağdat Müftüsü âlim Seyyid Mahmud Effendi Al-Alusi, Iraklı şair Abdülbakî Effendi Al-Faruki'nin (Al-Tiraz Al-Mudhahhab fi Sharh Qasidat Madh Al-Baz Al-Ashhab) adlı kitabının sonunda şöyle demiştir: Bazıları, Peygamber ailesi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için de namaz kılınması gerektiğini, çünkü bunun metne göre onlar için tavsiye edildiğini ve

Sahabeler için de kılınması gerektiğini, çünkü onlarla bağlantılı olduklarını belirtmiştir. Denilene göre, kıyas yoluyla, Sahabeleri olmayan Peygamber ailesinden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) daha üstün oldukları için daha da uygundur. Soylarının asil olması onlar için yeterlidir, çünkü soy tanımı özsel olarak asaleti ima ederken, bizim tartışmamız bilgi ve anlayışı ima eden bir tanımla ilgilidir.

On birinci konu: Allah'a (salât ve selam olsun) dua etmek, bunu da tam bir huzur içinde ve gafletten uzak bir şekilde yapmak.

Al-Ramli açıklamasında şöyle demiştir: Şeyh Halid'in (Şerhü'l-Tevdih) adlı eserinde belirttiği gibi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için aileden ayrı olarak dua etmenin mekruh olup olmadığı sorulmuştur. O da bunun mekruh olmadığını ve birçok kişinin de bunu belirttiğini, ancak kendisinin açıklamasında bunu görmediğini söylemiştir .

Şeyh Halid'in (Şerhü'l-Tevdih) eserini inceledikten sonra, bu tartışmayı orada bulamadığımı ve namazı selamlaşmadan ayırmanın sakıncalı olduğundan bahsettiğini gördüğümü söyledim. Belki de soruyu soran kişi, soruda bahsettiği şeyi yanlış anlamıştır. Daha önce de belirtildiği gibi, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan namazı ailesinden ayırmak büyük bir fazileti ihmal etmektir, bunda şüphe yoktur.

On birinci konu: Allah'a (salât ve selam olsun) dua etmek, bunu da tam bir huzur içinde ve gafletten uzak bir şekilde yapmak.

, “El-Dalail” tefsirinde, “El-İkmal” adlı eserinde görüştüğü bazı âlimlerden alıntılar yapmıştır.

Kadı İyad, Peygamberimizin "Kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir" sözüne ilişkin olarak, bunun ancak samimiyetle ve sevap kazanma niyetiyle, saygı ve sevgiyle hakkını yerine getirenler için geçerli olduğunu, kişisel kazanç arayanlar veya duasının kabul edilmesini umanlar için geçerli olmadığını söyledi. Kadı İyad, "Bunu şüpheli buluyorum" dedi.

Üstadım Abdül Aziz el-Dabbagh, kitabın (el-İbriz) üçüncü bölümünde şu sözlerden sonra şöyle buyurmuştur:

Dolayısıyla, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua eden iki adam görüyorsunuz; biri az bir sevap alırken diğeri ölçülemez ve sayısız bir sevap alıyor. Bunun sebebi şudur...

İlk adamın Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ettiği dua, gaflet içinde ve kalbi dikkat dağıtıcı şeylerle meşgulken, sanki alışkanlık ve aşinalıktan dolayı olmuş gibiydi; bu yüzden ona cüzi bir sevap verildi.

İkincisi ise, sevgi ve saygı ile Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duadır.

Sevgiye gelince, onun sebebi, insanın kalbinde Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüceliğini ve büyüklüğünü hatırlamak, O'nun tüm varlığın sebebi olduğunu, tüm nurun O'nun nurundan geldiğini, O'nun yaratılışa bahşedilmiş bir rahmet olduğunu, ilk ve son olana rahmet olduğunu ve tüm yaratılışın hidayeti yalnızca O'ndan ve O'nun içindir olduğunu bilmektir. Dolayısıyla insan, bu büyük makam için O'na dua eder, kendi menfaatine yönelik başka bir sebep için değil.

Saygıya gelince, bu, bu yüce makamı, onun doğasını ve sahibini karakterize etmesi gereken nitelikleri düşünmekten kaynaklanır; çünkü yaratılışın tamamı, onun niteliklerinin bir kısmını bile taşıyamaz; zira onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) gerçekliği, düşünceyle kavranamayacak, eylemle ise taşınamayacak bir seviyeye yükselmiştir.

Bir kulun Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmesi durumunda, bu duaların sevabı, Peygamberimizin yüce makamı ve Yüce Rabbimizin lütfuyla orantılıdır. Çünkü bu duaların ardındaki motivasyon tamamen Peygamberimizin muazzam makamından kaynaklanmaktadır ve bu nedenle sevap, onları duaya sevk eden bu makamın büyüklüğüyle orantılıdır.

İlk dua kişisel çıkar ve menfaat güdüsüyle edilmişti, dolayısıyla bunun karşılığı da bu güdüyle orantılıydı ve Rabbiniz kimseye haksızlık etmez.

Dolayısıyla, kulun amelleri kendisiyle Rabbi arasındadır, Allah'ın şanı yücedir. Eğer motivasyonu Rabbin büyüklüğü, ihtişamı ve yüceliği ise, o zaman ödül de Rabbin büyüklüğüyle orantılıdır. Fakat eğer motivasyonu ve itici gücü sadece kulun kendi çıkarları ve arzuları ise, o zaman ödül de buna göredir. Selamün aleyküm.

Gnostik Seyyid Mahmud el-Kürdi el-Şeyhani (Adl al-Khayrat) adlı kitabında önemli şeyler söylemiştir.

Bilin ki, kim derin uykuda, uyuşuklukta, gaflet içinde veya ne söylediğinin farkında olmayacak bir haldeyken Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirirse, bu hallerde sevabı kesindir; bu, Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) duyduğu saygı ve makamına olan hürmettendir. Bunu anlayın, Allah'ın izniyle sevap kazanacaksınız.

Seyyidi Abdülvehhab el-Şa'rani, Seyyidi Ebu el-Mevahib el-Şazili'nin biyografisinde (et-Tabakat) şöyle demiştir:

Âlemlerin Efendisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) gördüm ve dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana bir defa dua eden kimseye Allah'ın bereketi on katıdır. Bu, kalben orada bulunan biri için geçerli midir?"

"Hayır, aksine bu, bundan habersiz olan her ibadet eden için geçerlidir ve Allah ona, onun için dua eden ve onun için bağışlanma dileyen dağlar dolusu melek gönderir," dedi.

Fakat kişi o sırada kalben hazır bulunursa, bunun karşılığını yalnızca Yüce Allah bilir.

On ikinci mesele, onun (salât ve selam olsun) için dua etmenin kesinlikle kabul edilebilir olup olmadığıdır.

On ikinci mesele, onun (salât ve selam olsun) için dua etmenin kesinlikle kabul edilebilir olup olmadığıdır.

El-İbriz'in yazarı, Allah ona rahmet etsin, şöyle dedi: Ve ben, efendim Abdül Aziz el-Dabbagh'ı, Allah ondan razı olsun, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) yapılan salâtların herkes tarafından mutlak surette kabul edildiğine dair sözleri hakkında şöyle derken işittim:

Şüphesiz ki Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek en hayırlı amellerden biridir, fakat kabulü ancak temiz bir nefis ve temiz bir kalp için garanti edilir. Çünkü temiz bir nefsten geliyorsa, münafıklık ve kibir gibi tüm kusurlardan arınmış olarak çıkar; kusurlar çoktur ve temiz bir nefis ve temiz bir kalpte bunlardan hiçbirisi bulunmaz. Bu, diğer hadislerde geçen [Kim "Allah'tan başka ilah yoktur" derse cennete girer] ifadesinin anlamıdır; yani nefsi ve kalbi temiz ise, bunu söyleyen kişi bunu Yüce Allah'a samimiyetle söylemiş olur .

Ancak, Kralın kudretini ve Yüce Allah'ın ezici gücünü, kulun kalbinin O'nun iki parmağı arasında olduğunu ve O'nun dilediği gibi çevirdiğini, kötü amellerini ona kendi istediği gibi gösterdiğini, hatta Allah korusun, önceki halinden daha iyi görüne kadar düzelttiğini düşünürseniz, O'nun yüce planından ancak bu dünyayı ve ahireti kaybetmiş olanın güvende hissedebileceğini anlarsınız. Allah en iyisini bilir.

Şöyle dedi: Şeyh, Allah ondan razı olsun, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan duaların kabulü hakkında şunları söylemiştir ve bunda hiçbir şüphe yoktur .

Salih ve ilim sahibi evliya Sidi Muhammed ibn Yusuf el-Sanusi'ye (Allah ondan razı olsun) bu konu soruldu. Soru soran kişi, bazı fıkıhçıların Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duaların her durumda kabul edilebilir olduğunu söylediklerini duyduğunu belirtti.

Söz konusu şeyh, bunun Şatibiyye tefsircisi Ebu İshak el-Şatibi'nin başına geldiğini söyledi. Şeyh el-Sanusi (Allah ona rahmet etsin), bunu

sorgulayarak, eğer Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) dua edenin kabul göreceğinden emin olsaydı, onun için hayırlı bir son olacağından da emin olurdu, fakat bunun ittifakla bilinmemesi nasıl mümkün olabilir diye sordu .

Ardından, soruna iki cevap verdi; bunlar aslında Şeriat'tan delil bulunmayan iki rasyonel olasılıktır, dolayısıyla yalnızca Şeriat yoluyla bilinen kabul edilebilirlik kategorisine girmezler .

Birinci cevap: Kabulü konusunda kesinliğin anlamı şudur ki, Yüce Allah dua eden için hayırlı bir son takdir ederse, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etme amelinin, diğer iyi amellerin aksine, Allah'ın lütfuyla şüphesiz kabul edileceğidir; zira diğer iyi amellerin kabulü konusunda, amel eden kişi imanla ölse bile, kesinlik yoktur.

Bu tartışmaya açıktır, zira bu ayırım ilahi olarak emredilmiştir ve yalnızca Şeriat yoluyla bilinebilir. Bu nedenle, Şeriat yazarından bu ayrımı belirten metni tespit etmek için çaba sarf etmek zorunludur. Bulunursa, öyle olsun; aksi takdirde, akıl yürütmenin Şeriat konularında hiçbir önemi yoktur .

İkinci cevap, kabulünün kesinliğinin, eğer sahibi tarafından Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olan sevgiden kaynaklanıyorsa, kabul edileceği ve ahirette bundan fayda göreceği anlamına gelir; bu fayda, Allah'ın takdir etmesi halinde, azabının hafifletilmesi veya ebediyet şeklinde bile olabilir. Sonra bunu, Ebu Lahab'ın Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) doğum müjdesini getiren cariyeyi azat etmesi nedeniyle başparmağının içine su verilmesinden ve Pazartesi günleri azabının hafifletilmesinden elde ettiği faydaya ve Ebu Talib'in Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olan sevgisinden dolayı elde ettiği faydaya, hatta ahirette en hafif azap çekenler arasında olacağına ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olmasaydı cehennemın en alt katında olacağına benzetti. "Eğer doğal sevgi sayesinde, bu sevgi Allah için olmasa bile, bir fayda elde ediliyorsa,

müminin bu efendisine olan sevgisi ve ona ettiği duaların faydası ne kadar daha büyüktür?" dedi. Yani, kıyaslama dünyevi olmayan bir niteliktedir.

Bu tartışmaya açıktır, zira Kur'an ve Sünnet'ten kâfirin amellerinin geçersiz kılınması ve imanın kabul için bir şart olduğu konusunda çok sayıda ayet bulunmaktadır. Ebu Talib ve Ebu Lahab bir ayetle bu durumdan muaf tutulmuş, dolayısıyla kıyas normlarından sapmışlardır ve kıyas için temel olarak kullanılamazlar; çünkü prensiplerde belirtildiği gibi, kıyas için temel oluşturmanın şartlarından biri, kıyas normlarından sapmamasıdır .

Allah rahmet eylesin, Hafız Suyuti, (El-Durr El-Muntatira fi El-Ahadith El-Muştahira) adlı eserinde, [Ümmetimin amelleri bana sunuldu; ben onlardan bazılarını kabul ettim, bazılarını ise reddettim, ancak bana yapılan namazı kabul ettim] hadisi hakkında şöyle demiştir: "Bu hadisin isnadını bulamadım ."

(Dillerle Nakledilen Hadislerde İyiyi Kötüden Ayırt Etme) adlı eserin yazarı şöyle demiştir: "Bütün amellerin kabul edilen ve reddedilen yönleri vardır, ancak bana dua etmek müstesna; çünkü o kabul edilmiştir, reddedilmemiştir."

İbn Hacer onun zayıf olduğunu söyledi.

Sayın Al-Samhudi, (Al-Ghamaz fi Al-Lamaz) adını verdiği kitabında bu konuyu ele alırken şunları söylemiştir:

İbn Hacer, "Bütün amellerin kabul edilen ve reddedilen yönleri vardır, ancak bana yapılan namazlar müstesnadır; namazlar kabul edilir ve asla reddedilmez" hadisini zayıf bulmuştur.

El-Tamyiz'in yazarı ayrıca [Peygamberimize salat ve selam olsun, salih salatlar reddedilmez] hadisinin Ebu Süleyman el-Darani'nin sözlerinden olduğunu ve onu El-İhya' adlı eserine Peygamberimize dayandırılan bir hadis olarak dahil ettiğini söylemiştir.

Şeyhimiz şöyle dedi: Bu, daha önce rastlamadığım bir şeydir, ancak Ebu el-Darda'dan rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Allah'tan bir şey istiyorsanız, önce Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua edin. Çünkü Allah, iki şey istendiğinde birini verip diğerini reddedecek kadar cömert değildir."

Burada bahsedilen şeyhi, Allah rahmet eylesin, Ebu el-Hair Şems el-Din Muhammed ibn Abd el-Rahman ibn Muhammed el-Sakhawi'dir ve bu eserin yazarıdır.

(Diller üzerine dolaşan hadislerin birçoğunu açıklama niyetinde iyi niyet vardı.)

Bunu ve benzer şeyleri anlarsanız, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duaların kabulüne dair kesin bir delil olmadığını anlayacaksınız. Evet, diğer dualara göre kabul edilme olasılıkları daha yüksektir ve tahkim kategorisine girerler. Allah en iyisini bilir. Al-İbriz'in açıklaması burada sona eriyor.

Alim Şeyh Şihab el-Din el-Kalyubi el-Şafiî, namaz üzerine yazdığı kitabının girişinde, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılmanın faziletine ve faydalarına dair çeşitli hadislerden bahsettikten sonra şöyle demiştir: Özetle ve ayrıntılı olarak, namaz, ibadetlerin en kolaylarından ve Yüce Kral'a en yakın olanıdır. Samimi olsun ya da olmasın, hatta en sağlam görüşe göre gösteriş için bile olsun, her durumda herkes tarafından kabul edilir.

Âlim Seyyid Ahmed Dahlan, kitabında (Rabbimiz ve Resulü'nün Bilgisine Ulaşmayı Kolaylaştıran Prensiplerin Yaklaşımı) şu hadisi aktarmıştır:

Alim Sidi Abdülrahman ibn Mustafa el-Aydarus'tan rivayet edildiğine göre, "Aydarus Ailesinin Faziletleri Üzerine Güneşlerin Aynası" adlı kitabında, kıyamet zamanında manevi rehberlerin ortadan kalkacağını ve Allah'a ancak rüyada ve uyanırken Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duaların yol açacağını belirtmiştir. Tüm amellerin ya kabul

edildiğini ya da reddedildiğini, ancak Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duaların kabulünün garanti olduğunu, bunun da O'na bir şeref olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca bu konuda âlimlerin ittifakını da aktarmıştır.

Seyyid Ahmed Dahlan, Allah rahmet eylesin, bu açıklamadan önce şöyle demiştir: “Eğer manevi rehber kaybolursa, Peygamberimizden (salla’llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen dualar diğerlerinden üstündür. Burada Kutbü'l-Haddad'ın yumuşak duası yeterlidir, çünkü içerdiği dualar Peygamberimizden (salla’llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen temel dualardır. Aynı şekilde, Kur'an okumak ve Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmek de yeterlidir.”

(El-Durr El-Manthud)'da şöyle demiştir: El-Razi şöyle buyurdu: “Yüce Allah'ın, 'Size bir selam verildiğinde, ondan daha iyisiyle karşılık verin veya en azından ona karşılık verin' sözü, Yüce Allah'ın herkese, birisi onlara selam verdiğinde, o selama ondan daha iyisiyle karşılık vermelerini veya en azından ona karşılık vermelerini emrettiği anlamına gelir. Sonra da, 'Ey iman edenler! Ona salât ve selam gönderin' diyerek, Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) selam vermemizi emretti. Allah'tan gelen dua rahmettir, bu yüzden ona (Allah ona salât ve selam versin) bir selam olarak bunu istedi. Dolayısıyla, selama zikredilen şekilde karşılık verme emri gereği, Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) de aynı şeyi yapması, yani kendisine dua eden herkes için Yüce Allah'tan rahmet dilemesi gerekir. Şefaet etmenin anlamı budur. O halde, (Allah ona salât ve selam versin) duası reddedilmez, bu yüzden Yüce Allah'ın onun duasını kabul etmesi gerekir.” “Herkes için şefaet gerekiyor ve gereken de bu.” Özetin sonu .

Alim Şeyh Muhammed Ala'ddin el-Haskafi, "El-Durr el-Mukhtar 'ala Tanwir el-Absar" tefsirinde ve el-Neci de "Kanz el-Ufa'ah" adlı eserinde, tevhid (monoteizm) ifadesinin, enes (Allah ondan razı olsun) rivayetiyle el-Esbahani ve diğerlerinin naklettiği hadise dayanarak, ondan daha büyük ve daha iyi olmasına rağmen zikredilebileceğini açıklamıştır. Enes şöyle

buyurmuştur: "Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: 'Kim bana bir defa dua eder ve duası kabul edilirse, Allah onun seksen yıllık günahlarını siler.' Dolayısıyla, umut kabul edilme şartına bağlıdır."

Âlim İbn Abidin, tefsirinde şöyle demiştir: "Onun 'Ve bu açıklığa kavuşturulmuştur' ifadesi, reddedildiği, yani kabul edilmediği anlamına gelir. Kabul, bir şeyin istenen amacının yerine getirilmesini, örneğin itaatin karşılığını almayı gerektirir. İtaatin şartlarını ve rükünlerini yerine getirmek, mutlaka kabulü garanti etmez, diye belirtmiştir İbn Abidin el-Walwalijyya'da . Şöyle buyurmuştur: 'Çünkü kabulün zor bir şartı vardır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz Allah, ancak salihlerden kabul eder."'" Yani, niyetin samimiyetine bağlıdır. Bundan sonra, Rab, dilediğine mükafatını tamamen lütfundan verir, kendisine bir yükümlülük olarak değil; çünkü kul sadece kendi çıkarına hareket eder ve Allah tüm yaratılıştan münezzehtir. Evet, Yüce Allah, itaate karşılık mükafat vaat ettiğine göre, hatta mümini batıran bir dikene bile, tamamen lütfundan dolayı karşılık vaat ettiğine göre, bu O'nun gerçek vaadi nedeniyle var olmalıdır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz ben aranızdaki hiçbir işçinin emeğini boşa çıkarmam." Dolayısıyla, bazı amellerin kabul edilmemesi, yalnızca kabul şartlarının yerine getirilmemesinden kaynaklanır; örneğin, namazda tevazu eksikliği, oruçta uzuvları koruyamama, zekât ve hacda malın temizliğinin olmaması veya genel olarak samimiyetsizlik ve benzeri engeller. Buna dayanarak, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirilmesinin, daha önce belirtildiği gibi, haram bir şey için kullanılması, gafletle söylenmesi veya gösteriş ve şöhret için söylenmesi gibi bir sebeple reddedilebileceği ifadesinin anlamı şöyledir: Kul, bu nedenle sevap kazanamayabilir. Benzer şekilde, ondan daha üstün olan şehadet de, münafık bir şekilde veya gösteriş için söylenirse kabul edilmez. Ancak, bu ve benzeri sebeplerden arınmışsa, diğer itaat amelleri gibi, gerçek vaadi yerine getirerek açıkça kabul edilir. Bütün bunlar Yüce Allah'ın lütfuyudur. Bununla birlikte, birçok kişi kabul anlamına gelen şeyler söylemiştir. Her durumda. Yazarın el-Majma' tefsirinde , dua etmeden önce Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin, ardından gelen dua nedeniyle kabul edilme

olasılığının daha yüksek olduğu belirtilmiştir; zira Cömert olan Allah bazı duaları kabul edip bazılarını reddetmez.

İbn Malik ve diğerleri hakkındaki açıklamaları için de aynı durum geçerlidir .

El-Fasi, “El-Dalail” tefsirinde şöyle demiştir: “Şeyh Ebu İshak el-Şatibi, “El-Alfiyya” tefsirinde şöyle demiştir: ‘Allah Resulü’ne (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek kesinlikle kabul edilir. Eğer bir dua ile birlikte yapılırsa, Allah’ın lütfuyla şefaet eder ve dua kabul edilir.’ Bu anlam, bazı salih selefler tarafından da dile getirilmiştir. Şeyh el-Sanusi ve diğerleri bu ifadeyi sorgulamış ve bunun için bir dayanak bulamamışlardır. Şöyle demişlerdir: ‘Kesin olarak kabul edilmese bile, olasılığın ağırlığı ve umudun gücü konusunda şüphe yoktur.’”

Dalail al-Khayrat’ın birinci bölümünde Ebu Süleyman al-Darani şöyle demiştir: [Kim Allah’tan bir dilekte bulunmak isterse, önce Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirsin, sonra Allah’tan dilekte bulunsun ve yine Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirerek dilekte bulunsun. Çünkü Allah iki duayı da kabul eder ve ikisi arasındaki şeyi de bırakmayacak kadar cömerttir.]

El-Fasi tefsirinde şöyle demiştir: "Bazılarına göre Ebu Süleyman’ın tam sözleri arasında şunlar da vardır: [Bütün amellerin kabul edilenleri ve reddedilenleri vardır, ancak Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan namaz müstesna; çünkü o kabul edilir ve reddedilmez.]"

El-Baji, İbn Abbas’tan rivayetle şöyle buyurmuştur: "Eğer Yüce Allah’a dua ediyorsanız, dualarınıza Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) de dua edin; çünkü ona yapılan dualar kabul edilir ve Yüce Allah, bazılarını kabul edip bazılarını reddetmeyecek kadar cömerttir."

Ardından Şeyh Ebu Talib el-Mekki ve Huccat el-İslam el-Gazali’den de benzer bir şeyden bahsetti.

El-Irakî şöyle dedi: Ben bunu Peygamberimize isnat edilmiş olarak bulmadım, aksine Ebu el-Darda'ya isnat edilmiştir. Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyenler delillerin açıklamasına bakmalıdır .

Bu, kabul edilmesinden kastedilenin, iman beyanı reddedilse bile, kesinlikle reddedilmemesi olduğunu gösterir. Bu nedenle, el-Sanusi ve diğerleri bu konuda bir soru ortaya atmışlardır. İlk dönem âlimlerinin sözlerinin doğru yorumu şudur: Namaz bir yakarış olduğundan ve yakarış kabul edilebilir veya reddedilebilir olduğundan ve Yüce Allah, dua edene tam olarak istediğini verebileceği gibi, hikmetine göre başka bir şeyle de cevap verebileceğinden, namaz genel yakarış kategorisinin dışındadır. Çünkü Yüce Allah, "[Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam gönderirler]" diyerek, sürekliliği ve yenilenmeyi gösteren şimdiki zamanı kullanmış ve konuyu vurgulayan bir isim cümlesiyle başlayarak, daha da vurgulamak için "Şüphesiz" ile devam etmiştir. Bu, Allah'ın, sürekli olarak Resulüne salât ve selam gönderdiğinin delilidir. Sonra Allah, mümin kullarına da namaz kılmalarını emrederek, ek bir lütuf ve şeref kazanmaları için lütfunu bahşetmiştir. Aksi takdirde, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) zaten Rabbinden (celle celaluhu) gelen bereketlerle yeterlidir. Dolayısıyla, müminin Rabbinden (celle celaluhu) bereket dilemesi kesinlikle kabul edilir, yani cevaplanır; çünkü Allah (celle celaluhu) ona diğer dualardan ve ibadetlerden farklı olarak bereket gönderdiğini bildirmiştir. Bu, müminin bunun için ödüllendirileceği veya ödüllendirilmeyeceği anlamına gelmez, aksine bu istek ve duanın kabul edildiği ve reddedilmediği anlamına gelir. Ödül ise, daha önce açıkladığımız gibi, engellerin olmamasına bağlıdır. Dolayısıyla, seleflerin sözlerinde bir sorun olmadığı ve bunun, şüphe götürmez bir şekilde, Yüce Allah'ın sözüne dayanan güçlü bir temeli olduğu açıktır. Öyleyse, her şeyi bilen, her şeyi açan Allah'ın lütfundan gelen bu büyük açıklamayı kabul edin. Sonra Rahmatî'nin de benzer bir şeyden bahsettiğini gördüm. İbn Abidin'in açıklaması burada sona eriyor.

Şeyhimiz Şeyh Hasan el-Adavi, Dalail el-Hayrat'ın açıklamasında, İmam el-Sanusi ve Sıdı Ahmed Zarruk'tan alıntı yaptıktan sonra, Peygamberimize

(salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin kalpleri aydınlattığını ve bir şeyh olmaksızın gaybı bilen Allah'a ulaştırdığını söylemiştir. Peki, samimiyet ve huşu ile, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) en büyük aracı olduğu için, büyük hakkını yerine getirerek dua etmek kalpleri aydınlatır mı, yoksa gösteriş amacıyla dua etmek de aynı etkiyi yaratır mı? İmam el-Şatibi ve el-Sanusi, gösteriş amacıyla dua edenin bile duanın sevabını kazandığını ileri sürmüşlerdir. Onlar, orucun, gösteriş içermeyen bir şey olduğunu ve diğer tüm amellerden bir istisna olduğunu söylediler; çünkü Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) Rabbinden (şanı yücedir) şöyle buyurmuştur: “Âdemoğlunun her ameli kendisi içindir, oruç hariç; çünkü oruç Benim içindir ve karşılığını Ben vereceğim.”

Ancak, âlim el-Emir, Abdül-Selam üzerine yaptığı tefsirinde, bazı âlimlerden alıntı yaparak, bunun iki yönü olduğunu ortaya koymuştur: Birincisi, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ulaşan miktar konusunda şüphe yoktur; ikincisi, ibadet edene ulaşan miktar konusunda ise, amellerin şekli öyledir ki, ancak samimiyetle sevap kazanılır. Bu, her ibadette samimiyetin genel bir gereklilik olması ve bunun zıddının tüm amellerde kınanması nedeniyle gerçektir.

Seyyid Ebu el-Abbas el-Tijani, "Cevahir el-Maani" adlı kitabında şöyle demiştir: "Genel anlamda, Allah katında, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmekten daha faydalı ve kulun rızasını daha çok kazanacak bir yol yoktur. Alimler bunun kabulünün kesinliği konusunda farklı görüşlere sahip olsalar da -bazıları kesin olduğunu, bazıları ise diğer ameller gibi kesin olmadığını söylese de- biz bunun kesinlikle kabul edildiğini savunuyoruz. Bunun delili, Yüce Allah'ın Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmasıdır: 'Kim sana salavat getirirse, ben de ona salavat getiririm; kim sana selam verirse, ben de ona selam veririm.'" Bu gerçek vaat asla bozulmaz. Yüce Allah bunu kulunun kusurlarından dolayı değil, Peygamberine (sallallahu aleyhi ve sellem) olan yoğun ilgisinden ve kendisine dua edenleri ödüllendirme kararlılığından dolayı yapar. Kulun duasını cevapsız bırakmaz ve kulun duasının kabul edilmesinin anlamı budur.

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Ve biz bunun kesinlikle kabul edildiğini söylüyoruz" ifadesi, kibir, riya ve benzeri şeylerden arınmış olması anlamına gelir. Bu, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Cevahir el-Maani" adlı eserinin sonunda, duayı açıklarken söylediği şu sözlerle kanıtlanmaktadır: "Ey Allah'ım, ona ettiğimiz duaları kabul et, reddetme." Bu, dua edenin, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ettiği duaların kabul edilmesini, reddedilmemesini Yüce Allah'tan istediği anlamına gelir. Kabul edilen dua, hem dıştan hem de içten İslam hukukunun emirlerine uygun olan duadır. Kişi sevap niyetiyle dua ederse kabul edilir. Kişi İslam hukukunun gerektirdiği herhangi bir hususu ihmal ederse, reddedilir. İslam hukukunun burada gerektirdiği husus, farz namazlar hariç, diğer ibadetlerle ilgili değil, namazın kendisiyle ilgilidir. Farz namazların şartı, İslam hukukunun emirlerine uygun olmalarıdır. Eğer namaz geçersiz sayılırsa, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan namaz da dahil olmak üzere tüm ibadetler geçersiz sayılır. Bir kulun Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaptığı namazdan beklenen, Yüce Rabbimiz'in emrine itaat ederek, O'nu ve Resulünü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüceltmek amacıyla kılınması, kibirden, riyakarlıktan ve ritüel kirlilik veya pislik halinde kılınmasından uzak olmasıdır. Su ile kılınması da bu şartlar altında geçerlidir, hatta niyet sevap kazanmak olsa bile. Fakat kim bunu Allah'a ve Resulüne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) saygı, sevgi ve özlemle, sevap için değil de yaparsa, daha eksiksiz ve daha yücedir. Bu, namazda bahsedilenlerden bir kusur meydana gelirse kabul edilemez olduğunu gösterir. Sözlerinin sonu .

On üçüncü mesele, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualarla cennetin daha da genişleyip genişlemediğidir.

On üçüncü mesele, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualarla cennetin daha da genişleyip genişlemediğidir.

İbriz suresinin on birinci bölümünde şöyle buyurmuştur (Allah ondan razı olsun): Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan

salât, cennetin sınırlarında bulunan meleklerin zikridir. Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan salâtın bereketinden biri de şudur ki, ne zaman onu zikretseler cennet genişler. Onu zikretmeyi bırakmazlar ve cennet de genişlemeyi bırakmaz. Koşarlar ve cennet de onların peşinden koşar. Cennet, zikredilen melekler zikre yönelinceye kadar genişlemeyi bırakmaz. Hakikat, Allah (Allah'ın şanı ona olsun) cennetteki ehliilere kendini gösterinceye kadar zikre yönelmezler. Allah onlara kendini gösterince ve zikredilen melekler O'na şahitlik edince, O'nu zikretmeye başlarlar. Onlar O'nu zikretmeye başlayınca cennet durur ve yurdu halkıyla birlikte yerleşir. Eğer yaratılışından beri O'nu zikretmeye başlamış olsalardı, cennet hiç genişlemezdi. Bu da Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan duanın bereketindendir .

Ona, Allah ondan razı olsun, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dualarla cennetin neden arttığını, ancak onu yüceltme ve diğer zikir şekilleriyle artmadığını sordum. O, Allah ondan razı olsun, şöyle cevap verdi: "Çünkü cennet, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nurundan doğar ve bir çocuğun babasına özlem duyduğu gibi ona özlem duyar. Onun adı anıldığında canlanır ve ona doğru koşar, çünkü o, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından beslenir."

Sonra, yiyeceğine, yemine ve arpasına özlem duyan bir hayvan örneği verdi. Hayvan en aç olduğu anda arpa getirilirdi. Kokusunu aldığında ona yaklaşıp, uzakta olduğunda ise ona yetişene kadar takip ederdi. Benzer şekilde, cennetin kenarlarında ve kapılarında bulunan melekler de Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) anmak ve onun için dua etmekle meşguldürler. Cennet onları özler ve onlara doğru hareket eder; onlar da cennetin her yerinde bulunur ve böylece her yöne doğru genişlerler.

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: Eğer Allah'ın takdiri ve engellemesi olmasaydı, o, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in hayatı sırasında dünyaya gelir, nereye giderse gitsin onunla birlikte gider ve nerede kalırsa kalsın onunla birlikte kalırdı. Ancak Yüce Allah, onun

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yanına gelmesini engelledi ki, ona olan iman gayb yoluyla elde edilsin .

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: “Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) ve ümmeti cennete girdiğinde, cennet onlarla birlikte sevinir ve sayılamayacak kadar büyük bir mutluluk ve neşe yaşar. Peygamberler (Allah onlara salat ve selam versin) ve ümmetleri cennete girdiğinde ise, cennet küçülür ve daralır. Onlar buna dair cennete bir şey söylerler ve cennet şöyle der: ‘Ben sizden değilim, siz de benden değilsiniz.’ Ta ki peygamberlerinin şefaatiyle Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) ayrılık gerçekleşene kadar.” Bu, bazı eklemeler ve çıkarmalarla birlikte, El-İbriz'in sözünün sonudur .

(Şeyh Misbah'ın Yorumu) Alimler yaratılışın kökeni konusunda farklı görüşlere sahipti. İbn Hacer el-Haytami, el-Nebhani, İbn Arabi, Abdül-Gani el-Nabulsi, Şeyh Abdül-Aziz el-Dabbagh, İmam Muhammed el-Kattani "el-Mutanathir min el-Hadith el-Mutawatir" şiirine yaptığı tefsirde ve daha birçokları, Allah'ın yarattığı ilk şeyin efendimiz Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nuru olduğunu söylemişlerdir. Diğerleri ise Cabir hadisinin sahih hadis seviyesine ulaşmadığını ve bu nedenle ona güvenilmemesi gerektiğini belirtmişlerdir. El-Hafız el-İrakî, "İhya' Ulum el-Din" adlı eserine yaptığı tefsirde bunu zayıf bir hadis olarak değerlendirmiştir (Cabir hadisi, el-Taberani tarafından el-Awsat'ta Ebu Umame hadisinden, Ebu Nu'aym tarafından da Aişe hadisinden iki zayıf isnad zinciriyle nakledilmiştir).

Efendimiz, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona ve ailesine salat ve selam versin) inananlar ve onunla manevi bir bağ kuranlar, sevgili seçilmişin nurunun yaratılışın ilk ışığı olduğuna ve bütün yaratılışın onun yüce nurundan geldiğine emindirler. Kimse bununla kastettiğimizin, gördüğümüz fiziksel ışıklar gibi olduğunu düşünmemeli; aksine, tıpkı her şeyin kaynağı olarak suyu gördüğümüz gibi (Ve her şeyi sudan yarattık), tıpkı bir fizik profesörünün nesnelere bakıp elektronların hareket ettiğini, çekirdeklerin hareket ettiğini, çekirdeğin içindeki şeyin hızlandığını ve döndüğünü

görmesi ve bu gerçekleri cahil, bilgisiz veya miyop birine söylediğinde, o kişinin bunu inkar edip alay etmesi gibi, ve bir tıp profesörünün herhangi bir insana baktığında beyni ve işitme, görme, hareket ve her şeyin merkezlerini görmesi ve her şeyin beyinde olduğunu cahil veya miyop birinin önünde söylediğimde, o kişinin ona gülmesi ve hayret etmesi gibi, çünkü hareket eden el ve duyan kulaktır ve o başka hiçbir şey görmez .

İnanç sahipleri, sevgili Peygamberin nurunun evrende suyun her şeyde aktığı gibi aktığını görürler .

Üstadımız Cabir'in (Allah ondan razı olsun) hadisi, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nurunun önceliğini ispatlamaktadır. Bu hadis, Abdülrazzak tarafından "Cennetül Halid" (Ebediyetin Cenneti) adlı kitabında, Cabir'den, o da Abdullah el-Ensari'den rivayet edilmiştir. Abdullah el-Ensari şöyle demiştir: "Ey Allah'ın Resulü, babam ve annem sana feda olsun, bana Allah'ın her şeyden önce yarattığı ilk şeyi anlat." Dedi ki: "Ey Cabir, Yüce Allah, Peygamberinin nurunu her şeyden önce kendi nurundan yarattı. Sonra o nuru dilediği yere kendi gücüyle döndürdü. O zaman ne tablet, ne kalem, ne cennet, ne cehennem, ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne cin, ne de insan vardı. Allah yaratmayı dilediği zaman, o nuru dört parçaya böldü: Birinci parçadan kalemi, ikinci parçadan tableti, üçüncü parçadan da Arş'ı yarattı. Sonra dördüncü parçayı da dört parçaya böldü. Birinci parçadan müminlerin gözlerinin nurunu, ikinci parçadan kalplerinin nurunu, yani Allah bilgisini, üçüncü parçadan da yakınlıklarının nurunu, yani Allah'ın birliğini yarattı: 'Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın elçisidir.'" Sonra ona baktı ve nur ter gibi aktı ve ondan yüz bin, yirmi bin ve dört bin damla damladı. Her damladan Allah bir peygamberin ve bir elçinin ruhunu yarattı. Sonra bu ruhlar peygamberlere nefes verdi, böylece Allah onlardan kıyamet gününe kadar evliyaların, mübareklerin, şehitlerin ve itaatkâr müminlerin ruhlarını yarattı. Dolayısıyla Arş ve Ayaklık Benim nurumdandır, Kerubiler Benim nurumdandır, Rahmanlar Benim nurumdandır, Cennet ve onun nimetleri Benim nurumdandır, Güneş ve yıldızlar Benim nurumdandır, Akıl, bilgi ve başarı Benim nurumdandır, peygamberlerin ve elçilerin ruhları

Benim nurumdandır ve mübarekler ve salihler Benim nurumun sonuçlarıdır. Sonra Allah Âdem'i topraktan yarattı ve içine nur yerleştirdi ki bu dördüncü kısımdır, sonra ondan Seth'e geçti. Ve temizden iyiye geçti, ta ki Abdullah ibn Abdülmuttalib'in beline ulaşana kadar, ondan da... Annem Amina'nın yüzü. Sonra beni dünyaya getirdi ve beni elçilerin efendisi, peygamberlerin mührü ve parlak yüzlü ve uzuvlu olanların önderi yaptı. Ey Cabir, Peygamberinin yaratılışı böyle başladı .

On dördüncü soru şudur: Ona dua eden kişi, "Ey Allah'ım, ona bin defa salavat getir" diyerek o toplam sayıyı alır mı, almaz mı?

Dolayısıyla, "[Onların nuru önlerinde ve sağlarında parlayacaktır]" ifadesini şu şekilde yorumlayabiliriz: Bu nur nedir? Amelleri değil midir? Bu amellerin en büyüğü ve en yücesi, ona (salât ve selam olsun) yapılan dua değil midir? Bu nedenle, bu bir nurdur ve bu yüzden cennetin onun nurundan yaratılması ve ona yapılan dualar ve salât ve selam ile artıp genişlemesi hiç de şaşırtıcı değildir.

On dördüncü soru şudur: Ona dua eden kişi, "Ey Allah'ım, ona bin defa salavat getir" diyerek o toplam sayıyı alır mı, almaz mı?

İbn Hacer, "Bughyat al-Mustarshidin" adlı kitabında, bir kimsenin "Ey Allah, efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder" veya "Allah'a hamd olsun" sözlerini bin defa ya da yaratılmışların sayısı kadar tekrarlaması halinde, bu söz konusu sayıya denk gelen bir sevap alacağına dair hadisler bulunduğunu belirtmiştir. Ancak Muhammed el-Ramli bu konuda biraz tereddüt etmiştir. Bu, "çabana göre sevap alırsın" meselesi değil, aksine bol lütuf ve engin cömertlik meselesidir.

Şeyh Süleyman el-Cemal, El-Manhaj üzerine yaptığı tefsirde şöyle demiştir : "Şeyhlerimizden bazıları, El-Fakahani'nin Şerh el-Katr'daki ifadesiyle ilgili olarak şunları söyledi..."

Allah'ın rahmeti ona yeryüzünün taneleri ve çiğ damlaları kadar çok olsun. Eğer, "Bu ifadede 'Allah'ın rahmeti ona yeryüzünün taneleri ve çiğ

damlaları kadar çok olsun' yazılı mıdır?" diye sorarsanız, derim ki: İbn Başkuval rivayet etti ki, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim günde elli defa bana dua ederse, kıyamet günü onunla el sıkışırım."

Ebu el-Feraj Aydarus, Ebu el-Muzaffar'dan rivayetle bir hikaye anlattı. Ebu el-Muzaffar ona bunun nasıl olduğunu sordu ve o da şöyle dedi:

"Ey Allah, Muhammed'e salât ve selam gönder" diye elli defa söylerse, Allah'ın izniyle yeterlidir. Ve bunu tekrarlarsa, bu daha iyidir.

Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in eşlerinden birinin yanına girdiğinde, onun Allah'ı yücelttiğini ve taşlarla saydığını gördüğünde, "Sen, söylediğin her şeye denk bir söz söyledin: 'Allah'a hamd olsun, O'na hamd olsun, yaratıklarının sayısı kadar, O'nun hoşuna gittiği kadar, Arşının ağırlığı kadar ve sözlerinin mürekkebi kadar.'" demesiyle desteklenmektedir. Bu, "Ey Allah'ım, Muhammed'e bin defa salavat gönder" veya "yaratıklarının sayısı kadar" diyen kimsenin, bu sözle bin defa veya yaratılışların sayısı kadar salavat kazanacağını açık bir ifadesidir. [Şeyhimizin sözü burada sona eriyor.]

On beşinci soru: Hem farz hem de gönüllü sadaka vermek mi, yoksa Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek mi daha iyidir? | On altıncı soru: Kur'an okumak mı, yoksa Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek mi daha iyidir?

On beşinci soru, farz ve gönüllü sadaka vermenin mi yoksa Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin mi daha hayırlı olduğudur.

Ebu Abdullah el-Rasa' (Tuhfat el-Akhyar) adlı eserinde şöyle demiştir: Bunu bir hadiste bulmadım, ancak bazı âlimlerin isnadında, rivayet zinciri olmaksızın, ona salât etmenin farz ve gönüllü sadakadan daha faziletli olduğuna dair bir rivayet gördüm.

Şam Camii'ndeki bazı âlimlere, bir kişinin Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılmasının farz zekâtıdan daha mı fazla olduğu, yoksa farz zekâtın mı daha fazla olduğu soruldu. Onlar da Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılmanın farz zekâtıdan daha fazla olduğunu söylediler.

Soru soran kişi, "Namazın farz zekâtıdan daha üstün olduğu nasıl söylenebilir?" diye sordu. Şeyh şöyle cevap verdi: "Evet, Yüce Allah'ın zikrettiği, kendi nezdinde namaz kıldığı, meleklerinin getirdiği ve kuluna yerine getirmesini emrettiği farz ibadet, O'nun yalnızca kuluna yüklediği farz ibadetle aynı değildir." Bu hadis, Hafız Es-Sakhawi tarafından "El-Kevl-Bedi" adlı eserinde rivayet edilmiş ve onaylanmıştır.

On altıncı soru, Kur'an okumanın mı yoksa Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin mi daha iyi olduğudur.

El-Ceziri, (Miftah el-Hisn) adlı eserinin sonunda şöyle demiştir: Medine'de bulunduğum sırada bana bir keresinde şu soru soruldu: Kur'an okumak mı daha iyidir, yoksa Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmek mi?

Ben de, ayetlerde belirtilen durumlarda Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin en iyisi olduğunu ve hiçbir şeyin onun yerini tutamayacağını söyledim. Ancak diğer durumlarda Kur'an okumanın daha iyi olduğunu ve namaz ile Kur'an okumanın artırılması gerektiğini, bu konuda ancak gerçekten yoksun olanların eksik kalacağını belirttim.

İbn Hacer, el-Ubab tefsirinde şöyle demiştir: "Tutanma, belirli bir zamana veya yere özgü olmayan en iyi genel hatırlama şeklidir. Ancak, İslam hukukunda, zayıf bir rivayet zinciriyle bile olsa, açıkça belirtilen şey daha iyidir, çünkü Kanun Koyucu bunu açıkça belirtmiştir."

İmam Nevevi'nin Haşiyeye İde el-Menasik'in altıncı bölümünün üçüncü meselesinde söylediği gibi, o da (Haşiyeye İde el-Menasik'te) şöyle dedi:

Kimse onu ziyaret etmeyi düşünüyorsa, Allah ona salât ve selam versin, yolda ona yönelik dualarını ve selamlarını artırması tavsiye edilir. Eğer gözü Medine'nin ağaçlarına, kutsal mekanına ve onun hakkında bilinenlere ilişirse, ona yönelik dualarını ve selamlarını artırmalı, Allah ona salât ve selam versin ve Yüce Allah'tan ziyaretinden fayda görmeyi ve ziyaretini kabul etmeyi dilemelidir .

"Ve ona salavat getirmek, vb." dedi. Ona salavat getirmek, Kur'an okumaktan daha mı iyidir, yoksa tam tersi mi? Cuma gecesi ve benzeri durumlarda da, ona salavat getirmek ve selam göndermek tavsiye edilir; bunlar eşit midir?

Cuma gününe ilişkin bölümdeki tüm olasılıklar ve sözleri, ikincisine işaret ediyor olabilir (yani, Allah ona salât ve selam versin, onun üzerine yapılan dua ve zikirlerde eşit oldukları anlamına gelir).

Görünüşe göre, ona yönelik duaları ve selamı artırmak daha iyidir, çünkü bu belirli bir yerde belirli bir istektir. Okumanın belirli bir anmadan daha iyi olduğunu söylediler, ancak belirli olan daha iyidir ve bu da onlardan biridir. Açıklamasının sonu .

İmam Gazali şöyle buyurmuştur: "Kur'an okumak, Allah'a yönelenler dışında bütün yaratıklar için en hayırlısıdır; Allah'a yönelenler için ise sürekli zikir daha faziletlidir."

"Dhakhirat al-Ma'ad" adlı kitabında şöyle demiştir: "Bazı gnostikler, durumun Allah'ı zikreden doğasına göre değiştiğini söylemişlerdir. Kur'an ile gerçek bir yakınlık kuran kişi için, Kur'an'ı okumak en iyisidir; ya da diğer zikir biçimleri tercih edilir. Bu adil bir yoldur, çünkü ruhun dikkatsizliğin pisliğinden arındırıldığı, dünyevi arzuların ve şehvetlerin kirliliğinden temizlendiği ve ışığının hakikatlere nüfuz etmesini engelleyen kalın katmanlardan oluşan perdenin aydınlığından kaldırıldığı konusunda şüphe yoktur. Böylece, her şeyi veren Yaratıcının izniyle kendisine vahyedilmeye layık olan gaybın ince sırlarının farkına varmıştır. Bu saf ruha sahip olan kişi, ister Kur'an okuma, ister zikir, isterse Peygamberimize

(salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât olsun, anın çağrısına her şekilde razı olur; çünkü o zaman, hakkında şöyle denilenler arasındadır: "Ve bizim davamız uğruna çabalayanları, elbette biz kendi yollarımıza yönlendireceğiz." Öyleyse, ilahi takdirin çağrısının kendisini her işinde yapmaya çağırdığı şeye göre, açık kapılardan yakınlığın huzuruna girsin ki, vaktini ancak çağrısının kendisinden istediğiyle meşgul etsin."

Bu nedenle, onun için öncelikle, tüm gayretiyle ve samimi bir kalple, Kur'an'ı okumaya yönelmek gerekir; çünkü Kur'an, kendisini vahyedene dair her türlü delili barındıran kutsal kitaptır; Kur'an'ın haklarına riayet etmek, tilavete gereken önemi vermek ve ona biçilen kutsallığı korumak gerekir.

Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmek ise, arayış içinde olanlar için en başarılı yollardan ve öncülerin mertebelerine ulaşmanın en faydalı yollarından biridir. Bu nedenle, kişi, dua ettiği kişiyi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tefekkür ederek, tam bir dinginlikle, O'nun huzurunun gerektirdiği şeylere, sahip olduğu her şeye gerçek bir tevazu ile hazırlanarak, bu duanın bereketinden de mümkün olduğunca faydalanmalıdır.

Belirli bir zamanda belirli duaları yapmanın, o zamanda Kur'an okumaya göre üstünlüğüne dair söyledikleri, sahih ve bilinen hadislerde açıkça belirtildiği gibi, Kur'an-ı Kerim'in diğer tüm dualardan üstünlüğüyle çelişmez. Çünkü Peygamber'i (sallallahu aleyhi ve sellem) takip etmenin sevabı, hikmetli zikir yapmanın sevabından daha fazladır, bunu kendileri de belirtmişlerdir. Bunun sebebi, tüm duaların, yaratılıştaki gizli rahatsızlıkları tedavi etmek için Yüce Allah'tan gelen bir nimet olmasıdır; bu rahatsızlıklar, kalbin sayfalarında O'ndan başka şeylerin etkilerinin birikmesinden oluşur. Hekim, ilacın yerini, başarısını ve hastalığın kökünü en uygun ve elverişli şekilde nasıl ortadan kaldıracığını en iyi bilendir. O, en büyük hekim ve en yüce bilgedir (sallallahu aleyhi ve sellem). Bu nedenle, onu takip etmek, sınırlı zihinlilerin hayal ettiklerinden, yanılabılır varsayımlarına ve fantezilerine göre daha saf olduğuna inandıklarından

daha şerefli ve faydalıdır. Allah'ın her türlü durumunda, bilgisinde ve varsayımlarında koruduğu ve her işinde doğru yola ilettiği (salât ve selam olsun) ile, hata oklarına ve çeşitli yanlış yorumlamalara hedef kıldığı arasında büyük bir fark vardır. Çeşitli benzerlikler, bir imtihan ve bir deneme vardır. Peygamberin (salât ve selam olsun) her çağda her insan için uygun olanı, zamanlarının ve şartlarının onlardan ne gerektirdiğini ve bu dünyada ve ahirette, hem içten hem de dıştan ilahi nimetlerin bahşedilmesini ve devam etmesini gerektiren şeyleri bilen, her şeyi bilenlerin önderi olduğuna inanan kimse, onun anlayışını, varsayımlarını, bilgisini ve vahiyini açıklayacaktır. O, ilim yolunda, amel yolunda, zikir yolunda, dua yönteminde ve İslam hukukunda sünnetinden sapan kimsenin mahrum, perişan, sapkın ve sapkın bir kişi olacağını, takvayı terk edip bidatlara sarılacağını kabul edecektir. Allah bizlere onu takip etmede başarı nasip etsin ve bizi onun mükemmel takipçilerinden eylesin (salât ve selam ona, ailesine ve sahabelerine olsun).

Şeyh Ebu el-Abbas el-Tijani, öğrencisi Ali Harazim'in (Cevahir el-Maani) adlı eserinde Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiğine göre, Cebrail (aleyhisselam) kendisine Allah'tan (aleyhisselam) şöyle bildirmiştir: Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Kim senin için dua ederse, ben de onun için dua ederim." Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Allah'ın dua ettiği kimsenin azabını ateşle cezalandırmaması hakkı vardır."

Bu bakış açısından, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek, günahkâr için Kur'an okumaktan daha hayırlıdır; çünkü dua, Allah'ın rızasını kazanmasında, günahlarının silinmesinde ve ahirette mübarek olanların arasına katılmasında aracı olur. Ancak Kur'an böyle değildir. Kur'an'dan üstün olsa da, o, yakınlığın ve ilahi huzurun yeridir. Orada bulunanların saygısızlık etmelerine izin verilmez. Saygısızlık edenler, Allah'ın lanetini, sürgününü ve gazabını hak ederler; çünkü Kur'an'ı taşıyanlar Allah'ın kullarıdır. Onlar, en küçük günahlarından bile, önceden ilahi bir lütuf görmedikleri sürece, diğerlerinden daha fazla sorumlu tutulurlar. Dolayısıyla, Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) dua

etmenin, günahkâr için Kur'an okumaktan daha faydalı olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Kur'an, peygamberlik makamıdır ve saflık, açıklık, hoş ahlaka bağıllık ve manevi erdemlerin geliştirilmesini gerektirir. Bu nedenle, sıradan insanlar bu niteliklerden uzak oldukları için Kur'an'ın okunmasından zarar görürler. Öte yandan, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) saygı göstererek, hem giyim hem de beden bakımından fiziksel olarak temiz kalarak, sözleri söylemekten başka bir şey değildir. Ve eğer İslam hukukunun öngördüğü şekilde, hiçbir gramer hatası olmadan okunursa, Yüce Allah onu okuyanı mübarek kılacağını garanti etmiştir ve Allah'ın bir kere mübarek kıldığı kimse cezalandırılmaz.

Fayda: Şihab el-Ramli'ye, günahlarından dolayı bağışlanma dilemenin mi yoksa Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat ve selam etmenin mi daha iyi olduğu, ya da iyilikleri kötülüklerinden fazla olan kimse için dua etmenin mi, yoksa günahları iyiliklerinden fazla olan kimse için bağışlanma dilemenin mi daha iyi olduğu soruldu.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e salavat getirmenin ve dua etmenin, genel olarak af dilemekten daha hayırlı olduğunu söyledi. Fetvası burada sona erdi.

Birinci Bölüm: (Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin) ayetinin tefsiri ve âlimlerin bu ayet hakkında rivayet ettikleri üzerine

Birinci Bölüm: (Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.) ayetinin tefsiri ve âlimlerin bu ayet hakkında rivayet ettikleri üzerine

İmam Buhari, Sahih adlı tefsir kitabında şöyle buyurmuştur: Ebu el-Aliye şöyle demiştir: "Allah'ın duası, meleklerin huzurunda O'nu övmesidir;

meleklerin duası ise yakarıştır." İbn Abbas ise şöyle demiştir: "Onlar dua eder ve bereket dilerler."

Sonra, Ka'b bin Ujrah'a (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği hadiste, "Ey Allah'ın Resulü, selamlaşmayı biliyoruz, fakat nasıl dua ederiz?" denildiğini aktardı. Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salât verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ver. Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salât verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ver. Sen övgüye layık ve yücesin.'"

Sonra, Allah ondan razı olsun, Ebu Said el-Hudri'ye rivayet ettiği bir nakletle şöyle aktardı: "Dedik ki: Ey Allah'ın Resulü, bu bir selamlamadır, peki sana nasıl dua ederiz?" Şöyle buyurdu: "De ki: [Ey Allah'ım, kulun ve elçin Muhammed'e, İbrahim ailesine salât verdiğin gibi salât ve selam ver; Muhammed'e ve Muhammed ailesine de İbrahim'e salât verdiğin gibi salât ve selam ver.]"

Ve rivayette [İbrahim ailesini nasıl mübarek kıldın]

Başka bir rivayette ise: [Sen İbrahim'e salât verdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât verdin; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine de salât verdin.]

Al-Arif Al-Sawi, Tefsir al-Jalalayn adlı tefsirinde, Ahzab Suresi'ndeki bu ayeti yorumlarken şöyle demiştir:

Bu ayet, Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) ilahi rahmetin kaynağı ve yaratılmışların en hayırlısı olduğuna dair en büyük delili içermektedir. Zira Allah'ın Peygamberine olan salâtları, rahmetiyle birlikte yüceltmedir; Peygamberden başkalarına olan salâtları ise sadece rahmettir, tıpkı şu ayette olduğu gibi: "[O, size salât gönderen ve melekleri de sizin için dua eden, sizi karanlıktan aydınlığa çıkarmak isteyen ve müminlere karşı daima merhametli olandır.]" (33:43). Bu iki salât arasındaki farkı ve bu iki makam arasındaki fazileti düşünün. Meleklerin

salâtları, Peygamberin makamına yakışır şekilde, rahmetle birlikte yüceltme dualarıdır. Dolayısıyla, Peygamberin rahmeti, Allah'ın rahmetini takip ederek her şeyi kapsar ve onu ilahi rahmetin kaynağı ve ilahi tecellilerin pınarı yapar.

Peygamberin, “Ey iman edenler! Ona salavat getirin” sözü, “Ona yakışır şekilde onun için dua edin” anlamına gelir.

Meleklerin ve müminlerin Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yaptıkları duaların hikmeti, genel olarak duada Allah'ın örneğini takip ettikleri için onlara saygı göstermek ve ona (sallallahu aleyhi ve sellem) olan saygılarını göstermektir. Ayrıca, yaratılmışlar üzerindeki haklarından bazılarını geri ödeme yoludur, çünkü o, onlara bahşedilen her nimetin nihai aracısıdır. Bir başkasından nimet alan herkesin o kişiye karşılığını ödemesi gerekir. Dolayısıyla, tüm yaratılmışların ona (sallallahu aleyhi ve sellem) yaptıkları dualar, ona (sallallahu aleyhi ve sellem) borçlu oldukları haklardan bazılarını geri ödeme yoludur.

Hakim İyad şöyle demiştir: Bu ayetin, başka hiçbir ayette bulunmayan bir düzeyde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) övgü ve yüceltme içerdiği konusunda görüş birliği vardır.

El-Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: Bu ayet Medine nazilidir ve kastedilen anlam şudur...

Allah, Peygamberi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) en yüce mecliste ne kadar yüksek bir mertebeye sahip olduğunu, kendisine en yakın meleklerin önünde onu övdüğünü ve meleklerin onun için dua ettiğini bize bildirmiştir. Sonra da yeryüzündeki insanlara onun için dua etmelerini ve ona selam göndermelerini emretmiştir ki, hem yeryüzündeki hem de yeryüzündeki insanlardan ona övgüler gelsin.

Sonra meyve satıcısı ve ayetle ilgili olarak, ki bu ayet sürekliliği ve devamlılığı gösteren şimdiki zaman kipindedir, Yüce Allah'ın ve bütün meleklerinin Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) her zaman ve

sonsuz dek salavat gönderdiğini göstermek içindir, şöyle dedi: İlk ve sonuncunun nihai arzusu Yüce Allah'tan tek bir salavattır ve bunu nasıl elde edebilirler? Gerçekten de, akıllı bir kişiye, " Hangisini tercih edersin: bütün yaratılışın amellerinin senin amel defterine yazılmasını mı, yoksa Yüce Allah'tan sana bir salavat gelmesini mi?" diye sorulsa, Yüce Allah'tan bir salavattan başka bir şey seçmezdi. Öyleyse, Yüce Rabbimiz ve bütün meleklerinin sürekli ve aralıksız salavat gönderdiği bir kimse hakkında ne düşünüyorsunuz? O halde, bir müminin ona sık sık salavat göndermemesi veya bunu ihmal etmesi nasıl uygun olabilir?

İmam Sahl ibn Muhammed ibn Süleyman şöyle demiştir: Yüce Allah'ın, "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam gönderirler" diyerek Hz. Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bahşettiği bu şeref, meleklerin Hz. Adem'e (a.s.) secde etmesini emretmesiyle bahşedilen şereften daha eksiksiz ve kapsamlıdır. Çünkü Allah'ın bu şerefte meleklerle birlikte olması caiz değildir ve Yüce Allah bize önce kendi Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaptığı salâtları, sonra da meleklerin ona yaptığı salâtları bildirmiştir. Dolayısıyla, O'ndan kaynaklanan bir şeref, Allah'ın onlarla birlikte olmadığı, yalnızca meleklerle bahşedilen bir şereften daha derindir.

(Masalik el-Hanafa) adlı eserinde bu konu hakkında sade bir açıklama yaptıktan sonra şöyle dedi.

Ve onları bundan vazgeçmemeleri konusunda uyarmak için, Yüce Allah şöyle buyurmuş gibidir: Yüce Allah, şanı, büyüklüğü, yüceliği ve yaratılışından bağımsızlığıyla ona salâtlar gönderir ve melekler de, Yüce Allah'ı anmakla meşgul olmalarına ve O'nun katındaki yüksek mertebelerine rağmen ona salâtlar gönderirler . Bu nedenle, siz daha çok buna layıksınız, çünkü ona -Allah'ın salât ve selamı ona olsun- sizin için şefaet etmesi ve mesajının bereketi ve misyonunun iyi şansı sayesinde elde ettiğiniz bu dünyada ve ahiretteki şeref için ona muhtaçsınız. Allah onu bizim adımıza hak ettiği gibi mükafatlandırsın.

Ve Fahr el-Razi'nin yorumunda

"Eğer Allah ve melekleri onun (aleyhisselam) için dua ediyorsa, bizim dualarımıza ne gerek var?" deniliyorsa,

Biz diyoruz ki, O'nun için dua etmemizin sebebi O'nun buna ihtiyacı olması değildir; aksi takdirde meleklerin O'nun için dua etmesine ve Allah'ın O'nun için dua etmesine gerek kalmazdı. Aksine, bu O'nun büyüklüğünü göstermek içindir, Allah O'nu kutsasın ve O'na huzur versin; tıpkı Yüce Allah'ın, O'nu anmayı bize emrettiği gibi, O'nun buna ihtiyacı yoktur. Aksine, bu, O'nun bize olan merhametinden dolayı O'nun büyüklüğünü bizden göstermesi ve bunun için bizi ödüllendirmesi içindir. İşte bu yüzden, Allah O'nu kutsasın ve O'na huzur versin, şöyle buyurmuştur: "Kim benim için bir defa dua ederse, Allah onun için on defa dua eder."

El-Kastalani, Ebu el-Kâsım el-Kuşeyri'nin "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin" (33:56) ayeti hakkındaki tefsirinde şöyle demiştir: Yüce Allah, ümmetin Resulüne lütufta bulunmasını murat etmiş ve bunun karşılığında onlara şefaât ve lütuf ile karşılık vermiştir. Bu nedenle, onlara ona salavat getirmelerini emretmiş ve ardından Peygamberinin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözleriyle onları ödüllendirmiştir: "Kim bana bir defa salavat getirirse, Allah ona on kat salavat getirir." Bu, kulun hiçbir zaman Allah'ın lütfundan bağımsız olmadığını gösterir; zira Resul'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) daha yüksek bir merteye yoktur ve kendisi de Allah'ın lütfuna muhtaçtır.

İmam Ebu el-Mecid Cebr ibn Muhammed el-Kurtubi, (El-Melâd ve el-İtisam) adlı kitabında şöyle demiştir: İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Yüce Allah'ın şu sözleri hakkında şöyle buyurmuştur: "[Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam gönderirler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam gönderin.] Allah Peygamber'i bağışlar ve melekler onun için bağışlanma dilerler. Sonra şöyle buyurmuştur: [Ey iman edenler], yani genel olarak müminler, [ona salât ve selam gönderin]. İmam Ebu el-Mecid Cebr ibn Muhammed el-

Kurtubi şöyle buyurmuştur: Peygamberiniz Muhammed için bağışlanma dileyin [ve ona selam gönderin], yani onun size emrettiği her şeyden tam olarak razı olun."

İmam Gazali (Allah ona rahmet etsin), "el-Durr el-Manthud"da zikredildiği üzere şöyle buyurmuştur: Allah'ın Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve ona salât edenlere salât etmesi, onlara çeşitli şeref ve ince nimetler bahşetmesi demektir.

"Ona yönelik dualarımız ve meleklerin duaları ise, 'Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin' ayetinde geçen bir yakarış ve yalvarıştır; bu, ona bu şerefin bahşedilmesini arzulayan bir duadır."

Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: Hanefilerden İmam Mustafa el-Türkmani'nin (Şerh Mukaddime Ebu el-Leyth) adlı eserinde şunu okudum: Eğer, "Allah'ın bize kendisi için dua etmemizi emretmesinin hikmeti nedir?" diye sorulursa ve biz de "Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam eyle" dersek, Allah'tan ona salât ve selam eylesini dilesek ve kendimiz için dua etmesek, yani kul namazda "Muhammed için dua ediyorum" dese, bu nasıl olur?

Bunu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) temiz olduğu için söyledik; dolayısıyla Yüce Allah'tan ona salât ve selam göndermesini, salâtların temiz bir Rab'den temiz bir Peygamber'e gelmesini niyaz ediyoruz. Bu, el-Merghinani'de geçmektedir.

Nisaburi'nin (el-Lata'if ve el-Hikam) kitabında da benzer bir rivayet yer almaktadır: "Bir kulun namazda 'Muhammed'e namaz kıldım' demesi yeterli değildir, çünkü kulun makamı bunun için çok düşüktür. Aksine, Rabbinden kendisine namaz kılmasını istemelidir ki, namaz Rabbinden gelsin. Bu durumda, gerçek namaz kılan Allah'tır ve kulun namazı mecazi, yani bir ricadır."

İbn Abi Hajla, bu konudan bir şeye değinerek şöyle demiştir: “Ümme ‘Ey Allah, Muhammed’e salât ve selam gönder’ formülünü öğretmenin hikmeti şudur ki, Yüce Allah bize ona salât ve selam göndermemizi emrettiğinde, biz bunun gerektirdiği seviyeye ulaşamadığımızda, bunu O’na havale ettik; çünkü O, ona yakışanı en iyi bilendir, salât ve selam olsun. Bu, O’nun ‘Senin övgülerini sayamam’ sözüne benzer.” Ebu el-Yaman ibn Asakir ondan önce şöyle demiştir: “Şu sözü ne kadar güzeldir: ‘Yüce Allah bize Resulüne salât ve selam göndermemizi emrettiğinde, biz ona salât ve selam göndermenin faziletini öğrenemediğimizde ve Yüce Allah’ın bu konudaki gerçek niyetini kavrayamadığımızda, bunu Yüce Allah’a havale ettik ve ‘Ey Allah, Sen Resulüne salât ve selam gönder; çünkü Sen ona yakışanı en iyi bilen ve onun için ne istediğini en iyi bilersin, salât ve selam olsun’ dedik.’” “Ve en iyisini Allah bilir.” Bu, el-Sakhawi’nin açıklamasını sonlandırıyor.

Bütün bunları anlattıktan sonra şöyle dedi: “Eğer bunların hepsini biliyorsanız, O’nun size emrettiği gibi dua edin ve böylece O’nun nezdindeki sevabınız artacaktır. Dualarınızı artırın, sürekli kılın ve bu konudaki rivayetleri birleştirin; çünkü duaları artırmak sevginin işaretlerinden biridir. Bir şeyi seven, onu sık sık anar ve bu hadiste sahih bir hadis vardır: [Sizden hiçbirinizin imanı, bana babasından, oğlundan ve bütün insanlardan daha çok sevgi duymadıkça tamamlanmış sayılmaz.]”

El-Salami, “Hakikat” adlı kitabında Yüce Allah’ın şu sözlerini rivayet etmiştir: “Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber’e salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.” İbn Ata’dan rivayet edildiğine göre ise şöyle demiştir: “Yüce Allah’tan gelen salavat onunla bağlantı kurmaktır, meleklerden gelen salavat onun yükselişidir, ümmetten gelen salavat ise onu takip etmek ve sevmektir .”

Abdül Vahid el-Besari şöyle demiştir: Kalbinizde ona (salla’llâhu aleyhi ve sellem) ettiğiniz duaları, onun haklarından herhangi birini yerine getirdiğiniz düşüncesiyle ölçmeyin; çünkü siz sadece kendi hakkınızı yerine getiriyorsunuz. Zira onun hakkı, tüm ümmetinin yerine getirebileceğinden

daha büyüktür, zira o, Yüce Allah'ın dualarındadır. Allah şöyle buyurmaktadır: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salavat getirirler. Ey iman edenler! Siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.} Dolayısıyla dualarınız, onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aracılığıyla kendi rahmetinize bir yakarıştır.

Sonra Hafız Es-Sakhavi şöyle dedi ve bu ayetlerde "Peygamber" ifadesini kullandı, diğer peygamberlerde olduğu gibi "Muhammed'e" demedi. Örneğin, Yüce Allah'ın şu ayetlerinde olduğu gibi: "Ey Âdem, sen ve eşin cennette kalın", "Ey Nuh, bizden selam ve bereketle in", "Ey İbrahim, sen rüyayı gerçekleştirdin. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle ödüllendiririz", "Ey Davud, şüphesiz seni yeryüzünde halife kıldık", "Ey İsa, şüphesiz seni alıp kendi yanıma yükselteceğim", "Ey Zekeriya, şüphesiz sana bir oğlan müjdesi veriyoruz" [Yahya, kitabı güçle al] ve benzeri ayetlerde olduğu gibi, ona (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) bahşedilen yücelik ve şeref nedeniyle, onun diğer tüm peygamberlerden üstünlüğünü ve yüce statüsünü gösterir. Yüce Allah, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i İbrahim'le birlikte zikrederken, İbrahim'in adını, Peygamber'in adını ise unvanıyla zikrederek şöyle buyurmuştur: "[Şüphesiz İbrahim'e en yakın olanlar, onu ve bu Peygamber'i takip edenlerdir.]" Bu, âlimlerin vurgulayıp yücelttiği ve en yüksek mertebelere yerleştirdiği büyük bir fazilettir. Adıyla anıldığı her durumun belirli bir amacı vardır, bunu anlayın.

(El-Kevl-Bedi') adlı eserinde de, ayette bir eksiltme olduğu söylenmiştir; bunun anlamı şudur: "Allah dua eder ve melekleri de dua eder." Allah en doğrusunu bilir.

O şöyle buyurdu: "Melekler sayısızdır, onları ancak Yüce Allah sayabilir. Çünkü onların arasında Allah'a en yakın melekler, Arş taşıyıcıları, yedi göğün sakinleri, Cennet ve Cehennem bekçileri, amelleri kaydedenler, Âdem oğulları (O'nun 'Allah'ın emriyle onu korurlar' sözünde olduğu gibi), denizleri, dağları, bulutları, yağmuru, rahimleri, spermleri, bedenlerin oluşumunu, bedenlere ruh üfleme, bitkilerin yaratılışını, rüzgarların hareketini, gök cisimlerinin ve yıldızların hareketini, Allah'ın Resulü'ne

(Allah ona salât ve selam versin) dualarımızı iletmeyi, Cuma günleri insanların amellerini kaydetmeyi, namaz kılanların dualarına 'Âmin' demeyi, 'Rabbimiz! Hamd sana aittir!' demeyi, namazı bekleyene dua etmeyi ve kocasının yatağını terk eden kadına lanet etmeyi ve sahih hadislerde ve diğer kaynaklarda zikredilen diğer şeyleri emanet edenler vardır." Kaynaklar. Bunların çoğu Ebu el-Şeyh İbn Hibban el-Hafız'ın 'El-Azame' adlı kitabında bulunmaktadır."

Taberi'nin tefsirinde, Kinana el-Adavi'den rivayet edildiğine göre, Osman (Allah ondan razı olsun), Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) her insana kaç melek düştüğünü sormuştur. Peygamberimiz şöyle cevap vermiştir: "Her insan için gece on, gündüz on melek vardır: biri sağında, biri solunda, ikisi önünde, biri arkasında; ikisi dudaklarında olup tek görevi Muhammed'e yapılan duaları kaydetmektir; ikisi yanlarında; biri alındaki saç tutamını tutar (varlığı, eğer mütevazı ise onu yükseltir, eğer kibirli ise alçaltır); ve onuncusu da uyurken ağzına yılan girmesinden korur."

Denilir ki, her insanın yanında üç yüz altmış melek vardır ve ne yukarı ne de aşağı dünyada, Allah'ın kendilerine emrettiği şeyleri yerine getiren ve O'na karşı gelmeyen meleklerle dolu olmayan hiçbir yer yoktur .

El-Hakim'in El-Mustadrak adlı eserinde, Abdullah bin Amr'ın rivayetine göre, Allah yaratılışı on parçaya bölmüş, melekleri dokuz parça, yaratılışın geri kalanını ise bir parça olarak yaratmıştır.

Ve sahih olarak kabul edilen Miraç hadisinde [yetmiş bin meleğin her gün Mekân'da namaz kıldığı ve oradan ayrıldıklarında geri dönmedikleri] rivayet edilir.

Ebu Zerr'in hadisinde, Tirmizi, İbn Majah ve Bazzar'ın rivayet ettiği ve Peygamberimize atfedilen hadiste şöyle buyurulmuştur: "Gökyüzü inledi ve inlemeye hakları vardır; çünkü gökyüzünün dört parmak genişliğinde bir yeri bile yoktur ki, orada alını secdeye dönmüş bir melek bulunmasın."

Taberani'de Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) isnat edilen Cabir hadisinde ve yine Taberani'de Aişe hadisinde benzer bir hadiste şöyle buyurulmaktadır: "Yedi göğün içinde bir karış, bir karış veya bir el kadar yer yoktur ki, orada bir melek durmasın, rükû etmesin veya secde etmesin."

Bilindiği üzere, Kur'an metnine göre, nerede olurlarsa olsunlar, herkes efendimiz, Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua eder. Bu, Allah'ın onu diğer tüm peygamber ve elçilerden farklı kılan bir özelliğidir .

Ka'b'ın rivayetine göre, Aişe'nin (Allah ondan razı olsun) yanına girdi ve Resulullah'tan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bahsettiler. Ka'b şöyle dedi: "Her sabah yetmiş bin melek iner ve kabri kuşatıp kanatlarıyla vurarak Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua ederler. Akşam olunca da yükselirler ve yetmiş bin melek iner, yine kabri kuşatıp kanatlarıyla vurarak Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua ederler. Gece yetmiş bin, gündüz yetmiş bin. Sonra yer yarıp açıldığında, yetmiş bin melek ona eşlik ederek ortaya çıkar." Başka bir rivayette ise, "Ona şeref vereceklerdir" denmektedir. Bu rivayet İsmail el-Kadı, İbn Başkuval, el-Beyhaki tarafından Şuab el-İman'da, el-Darimi tarafından derlemesindeki Allah Teâlâ'nın Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bahşettiği nimetler bölümünde ve İbn el-Mübarek tarafından kalbin yumuşatılması üzerine yazdığı kitabında nakledilmiştir. Bu, el-Kavl el-Badi'nin sözünün sonunu oluşturmaktadır.

İmam Şarani, "El-Minan" adlı kitabının dokuzuncu bölümünde şöyle demiştir: "Şeyh Ahmed el-Saravi bana, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua edenlerin her bir harfini nurdan kalemlerle yazan melekler gördüğünü anlattı. Başka bir zaman da bana şöyle anlattı: 'Bir kulun söylediği her harfin, o harfle Yüce Allah'ı anan bir meleğe dönüştüğünü gördüm. Sonra meleğin her bir harfi başka bir meleğe dönüşüyor ve sonra üçüncü seviyedeki meleklerden melekler oluşuyor ve böyle devam ediyor. Eğer kul bunu vahyedilmiş olarak görseydi, amellerinin ve sözlerinin gelişimiyle atmosferin meleklerle dolduğunu görürdü.'"

Şarani şöyle buyurmuştur: Bilin ki, bu görüm ancak ruhları insanlığın kirliliklerinden arınmış, iç benlikleri meleklerin iç benlikleri gibi olmuş olanlar içindir. Böyle olmayanlar bu görümden mahrumdurlar. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a. Üçüncü bölümde ise, meleklerin çokluğuyla ilgili akılları hayrete düşürecek konuları ele alacağız .

Alim Şeyh Ali Harazim bin Al-Arabi Barada Al-Maghribi Al-Fasi, (Cawahir Al-Ma'ani fi Fayd Sidi Abi Al-Abbas Al-Tijani) adlı kitabında, kendisinden Allah razı olsun, bir rivayete dayanarak, yüce hadiste şöyle buyurulduğunu belirtmiştir: Yüce Allah'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözleri kendisine vahyedildiğinde, [Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam göndermiştir. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam gönderin], o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Şüphesiz Allah beni dualarınızdan münezze kılmıştır].

İmam Fakihani'den nakledilen Hafız Sakavi, bildiği kadarıyla Kur'an'da veya başka bir yerde, Yüce Allah'ın Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den başka herhangi birine dua ettiğine dair bir zikir bulunmamaktadır. Bu, Allah'ın diğer tüm peygamberlerden farklı olarak, yalnızca ona bahşettiği özel bir ayrıcalıktır.

Âlim Seyyid Mahmud el-Alusi el-Bağdadi tefsirinde (Ruh el-Ma'ani) şöyle demiştir: "Müslüman ümmeti dışında hiçbir ümmetin Peygamberine salavat getirmesi emredilmemiştir; bu, onun eşsiz özelliklerinden biridir."

Ebu Abdullah el-Rasa', "Seçilmişlerin Seçilmiş Peygamber Üzerine Namazın Faziletine Dair Hediyesi" adlı kitabında, bu yüce ayetin, Yüce Allah'ın en mükemmel Peygamber ve ilk nur üzerine namaz kıldığını gösterdiğini belirtmiştir. Ey dinleyici, Yaratıcınıza yakışmayan şeyleri aklınızdan çıkarın. Çünkü alıştığınız namaz, dilinizle konuşmak ve Peygamberinizi kalbinizle ve dilinizle övmektir. Bu özellikler, bütün varlıkların Yaratıcısına yakışmaz, yaratılmış varlıkların özelliklerinden münezze olana da yakışmaz. Çünkü Yüce Allah'ın özünde benzeri yoktur, sıfatlarında da dengi yoktur. Eğer O'nun konuştuğunu duyarsanız, bunu bir uzuv ve dille konuşmak olarak anlamayın; çünkü O, Hükümdar ve Yargıcı,

bundan çok münezzehtir. Aksine, O'nun konuşması kadim, ebedi ve sonsuzdur, sonu yoktur, başlangıcı yoktur. Ses, harf, bölüm, kompozisyon veya düzenleme değildir. Aksine, O'nun konuşması ve sözleri sıfatları arasındadır ve bu nedenle O'nun ebediliği, özü gibi gereklidir. Aynı şekilde, O'nun sıfatlarının her biri—bilgisi, gücü, iradesi, işitmesi, görmesi ve hayatı—ebedi, sonsuz ve ebedidir. O, her şeyi bilen, her şeyi hikmetle yöneten, ebedi olan, eşi benzeri olmayan ve her şeyi işitendir. El-Beşir. Hicri

Ayrıca, Yüce Allah'ın, "Ey iman edenler! Ona salavat ve selam gönderin, layıkıyla ona salavat getirin" sözü hakkında da şöyle dedi: Yüce Allah, iman edenleri çağırdı, iyiliği savunanları çağırmadı ki isyancıları teselli etsin. Aksine, inkârcıları çağırmadı çünkü onlar alçakgönüllü ve düşük statülüdürler, bu yüzden onlara hitap edilmeye veya Rablerin Rabbi ile konuşmaya layık değillerdir. Ve eğer Yüce Allah'ın, "Ey inkâr edenler! Bugün hiçbir mazeret ileri sürmeyin. Siz sadece yaptıklarınızın karşılığını görüyorsunuz" sözü zikrediliyorsa, bu sadece onları azarlamak, kınamak, öğüt vermek, kalplerinde pişmanlık uyandırmak ve onları Rablerinin rahmetinden uzaklaştırmak içindir .

El-Rassa da şöyle demiştir: Yüce Allah bu ayette Azamet ismini zikretmiş, diğer güzel isimlerinden hiçbirini zikretmemiştir. Rabbin dua ettiğini veya diğer isimlerinden hiçbirini söylememiştir. Allah en iyisini bilir, çünkü Azamet ismi tüm isimleri ve sıfatları kapsayan isimdir. Zira "Allah" dediğinizde, O'nun tek, eşsiz, kendine yeterli, adil, cömert, ihsan eden, muhteşem, şefkatli, merhametli ve benzeri diğer isimleriyle birlikte, yüce ve şanlı olduğunu tasdik etmiş olursunuz. Dolayısıyla, eğer O, sevgili kulları için merhamet ve yüceltmeyi ima eden isimlerinden birini zikretmiş olsaydı, merhamet ve duanın sadece o isimle sınırlı olduğu ve diğerleriyle ilişkili olarak algılanmayacağı düşünülürdü. Bu, Yücelik'ten bahsettiğinde olduğundan farklıdır; çünkü bu, duanın O'nun özü ve sıfatlarıyla ilgili olduğunu, O'nun Rabbinin rahmeti olduğunu ve O'nun, salat ve selam olsun, tüm isimleriyle ilgili olarak O'na dua ettiğini ve her bir isminin sevgili kuluna yönelik rahmet ve yüceltmeyi ifade ettiğini ima eder. Bu, Peygamberin yüce makamına yönelik iyilik ve yüceltmenin mükemmelliğini

göstermede daha etkilidir. Sanki Yüce Allah şöyle buyurmuş gibidir: Rab, Peygamberine dua eder, Rahman olan Peygamberine dua eder, Hükümdar olan sevgili kuluna dua eder, Cömert olan en kıymetli yaratılışına dua eder, Yüce olan yeryüzü ve göklerin efendisine dua eder ve böylece tüm isimleriyle devam eder. Bunların bir kısmını biliyordu, bir kısmını bilmiyordu ve bunların hepsini Tanrı adına, özlü, kısa ve öz bir şekilde, O'nu yüceltmek ve O'na şeref vermek için topladı; Tanrı onu kutsasın ve ona huzur versin, ve O'nu övmek için .

(Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurdu: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in birçok ismi ve yüce sıfatı vardır. Burada özellikle Peygamber'den bahsetmiş, Resul veya diğer isim ve sıfatlardan bahsetmemiştir. Onun sırrı, Allah en iyisini bilir, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in en genel sıfatlarının, Allah'ın onu şerefleştirdiği ve başka hiçbirine bahsetmediği şekillerde peygamberleriyle paylaştığı, Allah'ın gaybını ve gizli sırlarını bildirmesi ve açıklamasıyla ilgili olmasıdır. Rabbimiz ona, başka hiçbir bilginin ulaşamadığı, hiçbir aklın kavrayamadığı ve hiçbir anlayışın anlayamadığı şeyleri bahsetmiştir. Sanki Allah, onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ilahi ilhamla bilgi ve göksel hediyelerle makamını şerefleştirmek için seçtiği gibi, ona salavat gönderdiği ve O'nun katındaki yüksek mertebesini gösterdiği ayrıcalığını da bahsetmiştir. Ayrıca, Rabbin en genel isimleriyle ona salât ve selam gönderdiği gibi, ona da (salât ve selam olsun) en genel isimleriyle salât ve selam gönderdiğine dair başka bir işaret daha vardır. Sanki şöyle diyor: Allah Peygamberine salât ve selam gönderir, Allah Resulüne salât ve selam gönderir, Allah Cömert Olana salât ve selam gönderir, Allah Merhametli Olana salât ve selam gönderir, çünkü sıfatlar Peygambere de tıpkı Yüce Allah'ın sıfatlarının Yüce İsmine olduğu gibi uygulanır. (Tuhfat al-Rassa'dan alıntı sonu)

(El-Kevl-Bedi'de) şöyle demiştir: Allah'ın [Ve tam bir teslimiyetle teslim ol] sözündeki kaynağa dayanarak teslimiyeti vurgulamanın, namazdan daha hikmetli olmasının sebebi şudur ki, bu söz namazı vurgulamaktadır ve Allah'ın kendisinin ve meleklerinin ona dua ettiğini bildirmesi de namazı

vurgulamaktadır. Oysa barış böyle değildir; bu yüzden kaynağa dayanarak teslimiyeti vurgulamak iyidir, tıpkı El-Fakahani'nin dediği gibi .

Hafız İbn Hacer şöyle demiştir: Dua, ayette selamdan önce zikredildiği ve bu önceliğin vurgu açısından bir avantajı olduğu için, selamın daha sonra zikredilmesinden dolayı ona önem verilmemesi düşünülebilir ve bu nedenle ona daha fazla önem verilmesi yerindedir.

Ona (Allah rahmet eylesin) Allah'a ve meleklerine selam vermeden dua etmenin ve müminlere dua etmeyi ve selam vermeyi emretmenin ne anlama geldiği soruldu.

O, barışın iki anlamı olabileceğini söyledi: selam ve teslimiyet. Bu yüzden müminlere bunu yapmaları emredildi, çünkü her iki anlam da onlar için geçerlidir. Ancak teslimiyet Allah ve melekleri için caiz değildir, bu yüzden karışıklığı önlemek için onlara isnat edilmemiştir. Allah en iyisini bilir .

İmam Cebr bin Muhammed'in İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettiği bir olasılık olarak bahsettiği şey şöyledir: "[Ve tamamen teslim olun]," yani daha önce de belirtildiği gibi, O'nun size emrettiği şeylerden tamamen razı olun .

El-Sakhawi şöyle demiştir: Barışın anlamı konusunda görüş ayrılığı vardır.

"Size selam olsun" denildi ki bu, Allah'ın isimlerinden biridir ve tercümesi şöyledir: "İyilikten ve bereketten mahrum kalmayın, zarardan ve musibetlerden güvende olun." Çünkü Allah'ın ismi, ancak iyilik ve bereket anlamlarının bir araya gelmesi ve hiçbir kusur veya bozulmanın olmaması beklentisiyle meselelerin üzerine zikredilir.

Ayrıca, bunun güvenlik anlamına da gelmesi mümkündür; yani, Allah sizi kınamadan ve eksikliklerden korusun. Dolayısıyla, "Ey Allah'ım, Muhammed'e selamet ver" diyorsanız, bununla "Ey Allah'ım, Muhammed'i davetinde, ümmetinde ve zikrinde her türlü eksiklikten koru ki, onun

daveti -yani insanları Yüce Allah'a iman etmeye çağırması- zamanla güçlensin, ümmeti sayıca artsın ve zikri yücelsin" demek istiyorsunuzdur. Bu, el-Beyhakî tarafından belirtilmiştir.

O şöyle dedi ve bu, Allah'ın (Şeytan'ın) buyurduğu gibi, ona barış ve teslimiyet anlamına gelebilir: "[Ama hayır, Rabbin adına yemin ederim ki, aralarında ihtilaf ettikleri konuda seni (Ey Muhammed) hakem tayin etmedikçe ve senin verdiğin karardan kendilerinde bir rahatsızlık bulmadıkça ve tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe, gerçek iman etmiş sayılmazlar.]"

El-Fasi, deliller üzerine yaptığı tefsirinde şöyle demiştir: İbn Arafa, "Ve onlara layık bir selamla selam verin" ayetinin tefsirinde, hocası İbn Abdül-Selam'ın şöyle dediğini aktarmıştır: Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namaz kılan kişi, namazına selamı vurgulayan bir ifade eklemes, bunun yerine "Ona, ailesine ve sahabelerine salat ve selam olsun" der ve bu ona yeterlidir, çünkü niyet gerçekte başkalarına haber vermek değildir, dolayısıyla bu bir yaratma eylemidir, bir beyan değildir. Çağdaşı el-Zühri ise, ayette olduğu gibi buna eklemeler yaptığını söylerdi.

İbn Abi el-Sayf el-Yamani'nin (El-Kevl el-Badi') adlı eserinde ve Şaban'ın erdeminde, rivayet zinciri olmaksızın, şöyle denildiğini söyledi:

[Şaban ayı, Peygamber Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ayıdır; çünkü ona (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ayeti bu ayda nazil olmuştur .]

İbn Bashkuwal Abdus al-Razi'den alıntı yaptı

[Bu, az uyuyan bir kişi için bir açıklamadır; uyumak istiyorsa [Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.] ayetini okumalıdır.]

El-Sakhawi şöyle demiştir: İbn Abi el-Dunya'nın İbn Abi Fadak'tan rivayet ettiğine göre, bu yüce ayetin faydalarından bazıları şunlardır:

[Kim Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) kabri başında durup şu ayeti okursa: “Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam verin,” sonra da “Ey Muhammed, Allah sana salât ve selam versin” diyerek yetmiş defa tekrarlarsa, bir melek ona şöyle seslenir: “Ey filanca, Allah sana salât ve selam versin. Bugün hiçbir ihtiyacın karşılanmadan kalmayacaktır. ”]

İbn Hacer el-Haytami'den (el-Cevher el-Munazam) el-Beyhakî'nin rivayetine dayanarak bunu aktardı, sonra da şöyle dedi:

Bunun içinde, ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ismiyle hitap etmeyi caiz kılan hiçbir delil yoktur; zira imamlarımız bunu açıkça yasaklamışlardır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: [Resul'e kendi aranızda hitap etmeyi, birinizin diğerine hitap etmesi gibi yapmayın.] Aksine, ona şöyle hitap edilmelidir: Ey Allah'ın Peygamberi, Ey Allah'ın Resulü.

Bu, sahih hadisle çelişmez [ki bu hadiste kör bir adam Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gelip, “Allah'tan bana şifa vermesi için dua et” demiştir. Bunun üzerine Peygamberimiz ona abdest almasını ve şu duayı etmesini emretmiştir: “Ey Allah'ım, Sana yöneliyorum ve rahmet peygamberi Peygamberin Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aracılığıyla Sana yöneliyorum. Ey Muhammed, ihtiyacım konusunda Rabbime senin aracılığınla yöneliyorum ki, ihtiyacım karşılansın. Ey Allah'ım, onun şefaatinin benim için kabul et.” Bunun üzerine adam ayağa kalktı ve görmeye başladı .]

Bu hadis, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in haklı olduğu ve dilediği gibi hareket edebileceği, kimsenin onunla kıyaslanamayacağı gerçeğiyle çelişmez. (Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur: İlk Müslümanlar, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in vefatından sonra ihtiyaçları için bu duayı kullanmışlardır ve bazı Sahabeler, halifeliği döneminde Osman ibn Affan'dan (Allah ondan razı olsun) ihtiyacı olan birine bunu öğretmişler ve o da öyle yapmış ve ihtiyacı karşılanmıştır. İbn Hacer'in sözü burada sona ermektedir.

"O şöyle dedi: 'Subki'ye göre, dua etmek, yardım istemek, şefa'at dilemek ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) veya diğer peygamberlere ve aynı şekilde evliyalara yönelmek arasında hiçbir fark yoktur.'"

Şihab el-Ramli'nin fetvalarında, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) sadece saygı gerektiren bağlamsal bir işaretle birlikte yapılmadığı durumlarda ismiyle hitap etmenin yasak olduğunu belirten bir ifade gördüm ve metni şöyledir:

Ona, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adıyla hitap etmenin yasaklanması soruldu. Bu yasak onun zamanına özgü mü yoksa genel mi? Eğer genel diyorsanız, bu sadece yüceltmeyi gerektiren bir işaretin bulunmadığı durumlarda mı geçerlidir? Ama eğer yüceltmeyi gerektiren bir işaret varsa, hayır, örneğin "Ey Muhammed, vesile," "Ey Muhammed, şefa'atçi," "Ey Muhammed, soy," gibi ifadeler kullanmak yasak değildir .

O, bunun genel bir kural olduğunu ve saygı gösterilmesini gerektiren bağlamsal bir kanıtın bulunmadığı durumlarda geçerli olduğunu söyledi. Eğer soruda olduğu gibi böyle bir kanıt varsa, o zaman geçerli değildir ve genelliği, söz konusu bağlamsal kanıtın yokluğu anlamına gelir.

Dedim ki, yüceltmeyi gerektiren delillerle desteklenen şeyler arasında, peygamberlerin efendisi, Allah ona salât ve selam versin, hakkında yazdığım iki bin beyitlik "Tayyiba el-Gharra" adlı şiirimdeki sözlerim de yer almaktadır.

İki dünyadaki her açıklama senin için güzeldir, kaç ismin olursa olsun.

Ey Muhammed, ey Ahmed, her övgü ve şükür sana aittir; her övgü ve şükran sunanın hakkıdır.

Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selam göndermeye ilişkin hükmün devamı.

Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selam göndermeye ilişkin hükmün devamı.

"El-Kevl-Bedi" adlı kitabında şöyle demiştir: "Hükmüne gelince, Şeyhimiz, yani Allah rahmet eylesin, Hafız İbn Hacer, âlimlerin bu konudaki görüşlerinden bulduğu kadarıyla on farklı görüş olduğunu söylemiştir."

Bunlardan ilki, İbn Cerir el-Taberi ve diğerlerinin, ayetteki emri bir zorunluluk değil, bir tavsiye olarak yorumlayarak bunun tavsiye edilen amellerden biri olduğu yönündeki görüşüdür. Bazı âlimler bu ifadeyi bir defadan fazla yapılan bir şey olarak yorumlamışlardır ve bu doğru görüştür, Allah en doğrusunu bilir .

İkinci olarak: Genel olarak sınırlama olmaksızın zorunludur, ancak yerine getirilmesi için minimum şart bir defadır.

Kadı Ebu Muhammed ibn Nasr şöyle demiştir: Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek genel olarak farzdır.

İbn Abdülbarr şöyle demiştir: Alimler, Allah'ın şu ayetine dayanarak, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salât ve selam etmenin her mümin için farz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir: "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam edin ve ona layık bir şekilde selam verin . "

Üçüncüsü: Bu, ömürde bir defa, namazda olsun olmasın, farzdır ve tevhid beyanı gibidir. Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Ebu Hanife'den rivayet edilmiştir.

Malik, el-Sevri ve el-Evzaî'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, mutlak bir emir tekrarı gerektirmediği için ömürde bir defa farzdır. El-Kadı ve İbn Abdülberr, bunun ümmetin çoğunluğunun görüşü olduğunu söylemiş ve İbn Hazm da bu görüşü savunanlar arasındaydı.

El-Kurtubi, bunun ömürde bir defa farz olduğu ve her zaman farz olduğu konusunda, tıpkı sünnetler gibi, ihtilaf bulunmadığını söylemiştir.

İbn Atiyye ondan önce şöyle dedi: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmek, ihmal edilemeyecek olan teyit edilmiş sünnetler gibi her durumda farzdır ve ancak içinde hayır olmayan biri bunları ihmal eder .

Dördüncüsü: Namazın sonunda, teşehhüdden sonra ve son selamlaşma arasında oturmak farzdır .

Beşinci olarak: Bu, ilk teşehhüdde farzdır ve bu, Şabi ve İshak İbn Rahveyh'in sözüdür .

Altıncı: Namazda, yeri belirtilmeksizin farzdır. Bu, Ebu Cafer el-Bakir'den rivayet edilmiştir .

Yedinci: Belirli bir sayı ile sınırlı kalmamak kaydıyla, sık sık yapılmalıdır.

Maliki mezhebinden Ebu Bekir ibn Bukayr şöyle demiştir: Yüce Allah, yarattıklarına Peygamberine salavat getirmeyi ve ona selam göndermeyi farz kılmış ve bunun için belirli bir zaman belirlememiştir. Bu nedenle, bir kişinin bunu sık sık yapması ve ihmal etmemesi farzdır.

Bazı Malikiler, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin, belirli bir sayı veya zamanla sınırlı olmayan genel bir İslami yükümlülük olduğunu ve en doğrusunu Allah'ın bildiğini söylemişlerdir .

Sekizinci: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ne zaman anılsa, bu, Hanefilerden bir grup olan Tahavi, Halimi, Şafililerden bir grup olan Şeyh Ebu Hamid el-İsfarayini ve Malikilerden İbn el-Arabi tarafından söylenmiş olup, bunun en ihtiyatlı yaklaşım olduğu belirtilmiştir.

Tahavi'nin ifadesine göre, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adının anıldığını duymak veya kendisinin onu anması farzdır.

Bu görüşü desteklemek için kullanılan delillerden biri de, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'den bahsedildiğinde ona salavat getirme zorunluluğudur.

Bu ayet, bir yükümlülüğü işaret eder ve mutlak emirlerle ilgili görüşlerden biri olan, emrin bunu ima etmesi gerçeğine dayanarak her zaman bir tekrar olarak yorumlanır.

El-Fakahani, benden bahsedildiğinde bana salavat getirmeyen cimri hakkında rivayet edilen hadisi zikrederken şöyle dedi: Bu, ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bahsedildiğinde ona salavat getirmenin farz olduğunu söyleyenlerin görüşünü güçlendirir ve ben de bu görüşe meyilliyim.

Ebu el-Yaman ibn Asakir şöyle dedi: Ben diyorum ki, Allah doğruyu söylüyor; bilgim beni buna götürüyor ve bu ayetlerin anlamından anlıyorum ki, Allah'ın efendisi, insanlığın efendisi Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek, onun adı anıldığında her sorumlu kişi için farzdır; bu, ayetin tavsiye olarak yorumlanması gerektiğini iddia edenlerin söylediği gibi veya sadece ömürde bir defa farz olduğunu iddia edenlerin söylediği gibi değildir.

Söylediklerimin delili, Cebrail'in Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurduğu hadistir: "Onun için dua etmeyi ihmal eden kimse için dua edildiğinde 'Âmin' de, böylece onun makamını yüceltmek ve durumunu artırmak için dua et." Zira Yüce Allah'tan uzaklaşmak, O'nun rahmetinden veya yakınlığından, mertebesini yükseltmekten, günahlarını affetmekten, iyi amellerini çoğaltmaktan ve O'nun şerefini gösteren diğer şekillerden mahrum kalmak demektir. Bundan mahrum kalmak ise lütuf mertebelerinden mahrum kalmaktır. Ahirette bu lütuflardan mahrum kalan kimse, en büyük yoksunluk mertebesine ulaşmış olur ve kul, Rabbinden (Allah ona hamd olsun) perdelenmiş olur ve O'ndan uzaklaşması en büyük azap derecesidir. Bu nedenle, azabı zikretmeden önce bunu zikretmiştir ki, bunun zikredilmesinin önemi vurgulansın ve buna dikkat edilsin. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: [Hayır, şüphesiz o gün Rablerinden gizleneceklerdir. O zaman da cehennem ateşine gireceklerdir.]

Bu, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) anıldığında onun için dua etmeyi ihmal eden kimsenin, anne babalarına itaatsizlik edenler ve

oruç ayının kutsallığını ihlal etmeyi caiz görenler kategorisine girdiğini doğrular. Oruç tutmak ve ona saygı göstermek kişisel bir yükümlülüktür. Bu, derinlemesine düşünenler için söylediklerimin delilini daha da teyit eder.

Şeyhimiz Ebu el-Hasan el-Hamdani, çeşitli alanlarda zamanının önde gelen alimi (Allah ona rahmet etsin), kendi şeyhi İbrahim ibn Cebra'dan, o da kendi zamanının önde gelen alimi ve kendi topraklarında ve bölgelerinde Sünni düşünce ekolünün örneği olan Ebu Bekir el-Tartuşi'den naklen bana, meselenin tekrar edilmesi gerektiğini ve bu nedenle Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) anıldığında ona salavat getirilmesi gerektiğini bildirmiştir. Bu, Şeyh Ebu el-Hasan el-İsfarayini'nin görüşüdür.

Şöyle dedi: Bunun farz olduğunu söyleyenler, bu konu her gündeme geldiğinde farklı görüşler öne sürdüler: Bu bireysel bir yükümlülük müdür, yani her birey için farz mıdır, yoksa yeterli bir yükümlülük müdür, yani yerine getirilirse diğerleri için geçerliliğini yitirir mi?

Çoğu âlim ilk görüşü savunurken, ikinci görüşü savunanlar arasında Hanefi mezhebinden Ebu el-Leys el-Semerkindi de, meşhur giriş yazısında yer almıştır.

Şeyhimiz, yani Hafız İbn Hacer, şöyle demiştir: Farz görüşünü savunanlar, farzdan bahsedildiği her an ona sarılırlar.

İçinde tevazu, mesafe, sıkıntı duaları ile cimrilik, sertlik ve tehdit gerektiren diğer şeyleri anlatan hadislerin rivayetine gelince, bunlara uymamanın cezasıyla ilgili tehdit, bir yükümlülük işaretidir.

Anlam bakımından, ona dua edilmesini emretmenin faydası, onun iyi amellerinin karşılığını vermektir ve onun iyi amelleri süreklidir, bu yüzden ondan bahsedildiğinde bu vurgulanır.

Onlar ayrıca Yüce Allah'ın şu sözüne de bağlı kaldılar: "[Resulü aranızda çağırmayı, birinizin diğerini çağırması gibi yapmayın]." Zira eğer O'ndan

bahsedildiğinde O'na dua edilmezse, bu sıradan insanların duaları gibi olur. Eğer "Resulü çağırmak"tan kastedilen, Resul ile ilgili dualar ise, bu durum daha da vurgulanır.

El-Halimi şöyle demiştir: Eğer Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in anıldığı her durumda namazın farz olduğunu söylersek, eğer bu toplantı sünnet ilim ve rivayet toplantısı ise, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in anıldığı her durumda ona namaz kılmayı ihmal eden kimsenin, toplantıyı onunla bitirmesi yeterlidir denilebilir. Çünkü eğer toplantı Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in anılmasıyla yapılıyorsa, bu, tekrar tekrar anılmak gibi bir haldir. Eğer toplantı böyle değilse, o zaman Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in anıldığı her durumda ona namaz kılmasını uygun görüyorum ve bunu geciktirmeyi caiz görmüyorum. Çünkü Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i zikredip daha sonra tövbe ve bağışlanma diledikten sonra ona namaz kılması halinde, bunun için kefarecini ödeyeceğini umuyoruz ve buna telafi denmez. Allah en doğrusunu bilir .

Dokuzuncu: Her toplantıda, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) defalarca anılsa bile, bir keresinde şöyle buyurmuştur: Ona bir defa dua etmeniz size yeter .

Tirmizi, bazı âlimlerden rivayetle, bir kimsenin Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) bir defa dua etmesinin, o toplulukta (sallallahu aleyhi ve sellem) bulunanların hepsi için yeterli olduğunu nakletmiştir .

Onuncu madde: Her duada. Bu, güzel sözü kısaca özetliyor .

Burada, El-Beyhaki'nin El-Şafiî'den (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği şu hadisi zikretmek yerinde olur: Bir insanın "Resul şöyle buyurdu" demesi mekruhtur; bunun yerine, ona duyulan saygıdan dolayı "Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, şöyle buyurdu" demesi gerekir. Beşinci bölümde bunun, burada belirtilenlerin yanı sıra başka yerlerde de vurgulandığı ve gerekli olduğu ortaya çıkacaktır .

Ona (aleyhisselam) selam göndermenin hükmüne gelince...

Hafız el-Sakhawi, ayet hakkındaki tefsirinde şöyle demiştir: "Şunu bilmek gerekir ki, ona salât ve selam gönderme derecesi bazı yerlerde farz seviyesine yükselmiştir ."

Birincisi: Şafiî'nin belirttiği gibi, son teşehhüdde ...

İkincisi: El-Halimi'nin rivayetine göre, Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin) ne zaman anılsa ona selam verilmelidir .

Maliki mezhebinden Tartuşı, farz görüşünde birleşmiştir.

Dilbilimci İbn Faris, bunu farzlık bakımından namazla eşdeğer tutmuş ve şöyle demiştir: "Ona dua etmek farzdır, tıpkı O'nun övgüsünden dolayı ona selam vermek gibi; şöyle diyerek: [Ve ona tam bir selam ver]."

Üçüncüsü: Bu, büyük ibadetlerden ve yüce amellerden biri olduğu için yemin yoluyla zorunludur ve Maliki veya Hanefi mezheplerinden hiçbiri bu konuya değinmemiştir .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dışında herhangi birine salavat ve selam göndermenin hükmüne gelince...

İmam Nevevi (el-Azıkr) adlı eserinde şöyle demiştir: "Hepsi Peygamberimiz Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) dua etmekte ittifak etmişlerdir. Aynı şekilde, güvenilir sayılanlar da bunun bütün peygamberler ve melekler için caiz ve müstehap olduğu konusunda ittifak etmişlerdir."

Peygamberler dışındaki kişiler için dua etme konusundaki hüküm

Arkadaşlarımızdan bazıları bunun yasak olduğunu söyledi.

Bazıları ilk görüşün tam tersini söyledi.

Çoğunluğun benimsediği doğru görüş, bunun beğenilmemesi ancak yasaklanmaması gerektiğidir; çünkü bu, yenilikçi insanların sembolüdür ve biz onların sembolünü kullanmaktan men edilmişizdir.

Arkadaşlarımız şöyle demişlerdir ve bu konuda güvenilir görüş şudur ki, “dua” kelimesi, tıpkı “Yüce Allah” ifadesinin Yüce Allah için özel bir anlam taşıması gibi, peygamberlerden önceki dönemlerin dilinde özel bir anlam kazanmıştır. Dolayısıyla, Yüce ve Şanlı olan Muhammed “Yüce Muhammed” denilmediği gibi, anlamı doğru olsa da “Ebu Bekir” veya “Ali, salat ve selam olsun” denilmemektedir.

Peygamberlerden başkalarını da namaza dahil etmenin caiz olduğu konusunda hemfikir oldular; bu nedenle, bu konuda sahih hadisler olduğu için, “Ey Allah’ım, Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve takipçilerine salât ve selam eyle” denir. Teşehhüdde de bunu yapmamız emredilmiştir ve seleflerimiz de namaz dışında bunu yapmaya devam etmişlerdir .

Başkalarını selamlama konusundaki hükme gelince...

Sahabelerimizden Şeyh Ebu Muhammed el-Cüveyni şöyle dedi: Bu, namazın anlamıdır.

Bu ifade, aramızda olmayanlar için kullanılmaz, peygamberler dışında kimse için de saklı değildir; "Ali, selam olsun ona" denmez ve bu hem yaşayanlar hem de ölüler için geçerlidir.

Şimdiki kişiye gelince, ona da aynı şekilde hitap edilir; yani, “Size selam olsun” veya “Hepinize selam olsun” veya “Hepinize selam olsun” denir. Bu konuda anlaşmaya varılmıştır.

"Allah'ın rızasını ve rahmetini, Sahabeler, halifeler ve onlardan sonra gelenler için, âlimler, ibadet edenler ve bütün salihler arasından dilemek tavsiye edilir" dedi.

Bazı âlimlerin, Sahabelere duyulan memnuniyeti ve diğerlerine karşı merhameti ifade etmeyi sınırlandırdığı yönündeki görüşte ittifak yoktur.

"Lokman ve Meryem peygamber değildir, bu yüzden onlardan bahsederken 'Allah ondan razı olsun' veya 'Allah ondan razı olsun' demek daha uygun olur" dedi.

Kimileri, "Allah'ın salât ve selamı peygamberlerin ve onun/onun üzerine olsun" denmesi gerektiğini söyler.

Eğer "ona selam olsun" veya "ona selam olsun" dediyse, görünüşe göre bunda bir sakınca yok. Özetin sonu .

Hakim İyad (El-Şifa'da) şöyle dedi:

Alimlerin ve benim de eğilim gösterdiğim görüş, Malik ve Sufyan'ın (Allah onlara rahmet etsin) görüşüdür ve İbn Abbas'tan rivayet edilmiş olup, birden fazla hukukçu ve ilahiyatçı tarafından da kabul edilmiştir; buna göre, peygamberlerden bahsedildiğinde onlardan başka kimse için dua edilmemeli, aksine bu, peygamberlere duyulan saygı ve hürmetin bir işareti olarak onlara özgü bir şeydir.

Yüce Allah'ın adı geçtiğinde şan, kutsallık ve yüceltme için ayrı tutulduğu ve bundan başka kimsenin pay almadığı gibi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve onun gibi bütün peygamberler de dua ve selam için ayrı tutulmalıdır ve bundan başka kimse pay almamalıdır; zira Allah şöyle buyurmuştur: "[Onun için dua edin ve ona bolca selam gönderin]." İmamlar ve diğerleri gibi diğerleri ise, Yüce Allah'ın buyurduğu gibi, bağışlanma ve kabulle anılmalıdır: "[Derler ki: 'Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman eden kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimize iman edenlere karşı kin koyma. Ey Rabbimiz! Şüphesiz Sen çok merhametli ve çok bağışlayıcısın.']" Yüce Allah ayrıca şöyle buyurmuştur: "[Ve onlardan sonra iyilikte gelenler - Allah onlardan razıdır ve onlar da Allah'tan razıdır.]" [Ondan]

Üstelik, Ebu İmran'ın belirttiği gibi, bu durum ilk zamanlarda bilinmiyordu. Aksine, Rafiziler ve Şiiler tarafından bazı İmamlar hakkında ortaya atılmış, bu yüzden onları dualarda anarken Peygamberimizle (Allah ona salât ve selam versin) aynı tutmuşlardır.

Ayrıca, yenilikçi insanları taklit etmek yasaktır; bu nedenle, bu konuda taahhüt ettikleri şeylerde onlarla aynı fikirde olmamak zorunludur .

Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) ailesi ve eşleri için dua etmek, ona bağlılık ve ona ek olma yoluyla olur, münhasırlık yoluyla değil.

Onlar, Peygamberin kendisine dua edenlere yaptığı duanın bir yakarış ve doğrudan bir hitap gibi olduğunu, yüceltme ve saygı anlamı taşımadığını söylediler. Dediler ki, Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "[Resulün çağrısını aranızda birinizin diğerine yaptığı çağrı gibi yapmayın.]"

İkinci Bölüm: Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat ve selam göndermenin faziletine dair Peygamber Hadisleri

İkinci Bölüm: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin ve ona salât ve selam göndermenin faziletine dair Peygamber hadislerinde anlatılanlar :

Bu bölümü, yazarının ezberciliği ve ustalığıyla ünlü olan Hafız El-Sakhawi'nin eserinden, "El-Kavl El-Bedi" kitabından seçtim.

Bunları gözden geçirmeyi ve doğrulamayı kolaylaştırmak için alfabetik olarak sıraladım. Ayrıca, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etme hakkındaki hadisleri rivayet eden sahabelerin isimlerini, onlardan başlamadan önce zikretmek de caizdir .

İbnü'l-Kayyim ve el-Kastalani dedi ki: Ebu Mes'ud el-Ensari el-Bedri, Ka'b ibn 'Ucre, Ebu Humeyd el-Sa'idi, Ebu Sa'id el-Hudri, Talha ibn 'Ubeyd Allah, Zeyd ibn Harise (aynı zamanda İbn Harice olarak da bilinir), 'Ali ibn Abi Talib, Ebu Hureyre, Büreyde ibn el-Husayb, Sehl ibn tarafından rivayet edilmiştir. Sa'd es-Saidi, İbn Mes'ud, Fadale ibn 'Ubeyd, Ebu Talha el-

Ensari, Enes ibn Malik, Ömer ibn el-Hattab, 'Amir ibn Rabi'ah, Abdurrahman ibn 'Avf, Ubeyy ibn Ka'b, Evs ibn Evs, el-Hasan ve el-Hüseyn, Ali ibn Ebi Talib'in oğulları, Fatıma, kızı Allah Resulü (sallallâhu aleyhi ve sellem) el-Bera' ibn 'Azib, Ruveyfi' ibn Sabit el-Ensari, Cabir ibn 'Abdullah, Resulullah'ın (sallallâhu aleyhi ve sellem) azadlı kölesi Ebu Rafi, Abdullah ibn Ebî Avfa, Ebu Umame el-Bahili, 'Abdurrahman ibn Busr, Ebu Burdah ibn Niyyar, Ammar ibn Yasir, Cabir ibn Semure ve Ebu Ümame ibn Süheyl ibn Huneyf, Malik ibn el-Huveyris, Abdullah ibn Cüz' el-Zübeydi, Abdullah ibn Abbas, Ebu Zer, Ve'ile ibn el-Aska', Ebu Bekir es-Sıddık, Abdullah ibn Amr, Sa'id ibn Umeyr el-Ensari (Bedriyyinlerden olan babası Umeyr'den rivayet ediyor) ve Hibban ibn Munqidh, Allah razı olsun Alışveriş merkezi.

El-Kastalani şöyle dedi: Bu, Sahabe ve ümmetler hakkında mursal ve mevkuf rivayetlerinden farklı bir şeydir. Allah'ın izniyle, bunların da açıklamaları, Allah'ın yardımı ve gücüyle, yerinde gelecektir. İçinde bazı zayıf noktalar olsa bile, El-Nevevi ve diğerlerinin de belirttiği gibi, bunun fazilet ve teşvik açısından uygulanmasının müstehap olduğu kesindir ve açıklaması hadislerden sonra gelecektir .

Hamza harfi :

1- Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Sa'd ibn Ubadah'ın meclisinde iken bize geldi. Beşir ibn Sa'd ona, "Ey Allah Resulü, Allah bize sana salavat getirmemizi emretti. Sana nasıl salavat getirelim?" dedi. Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sustu, biz de keşke sormasaydı diye düşündük. Sonra Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah, İbrahim ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de salavat getir; İbrahim ailesine lütfettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de lütfet. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin. Selamlaşma ise bildiğiniz gibidir.'" Bu hadis, Müslim tarafından Ebu Mes'ud el-Ensari el-Bedri'den (adı Ukbe ibn Amr, Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Aynı ifade Malik'in Muvatta'sında, Ebu Davud, Tirmizi, Nesai ve Beyhaki'nin Da'avat adlı eserlerinde de benzer bir

biçimde geçmektedir; ancak onlar buna "[Bütün âlemlerde. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin]" ifadesini eklemişlerdir. Ebu Davud ise "[Ve selamlaşma, bildiğiniz gibidir]" ifadesini eklememiştir.

2- Bir adam Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) gelip, "Ey Allah'ın Peygamberi, sizin için nasıl dua etmeliyiz?" dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah, İbrahim'i mübarek kıldığın gibi Muhammed'i de mübarek kıl. Sen övgüye layık ve yücesin. Ve İbrahim'i mübarek kıldığın gibi Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kıl. Sen övgüye layık ve yücesin.'" İmam Ahmed, Talha bin Ubaidullah'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

3 - [Sizden biri namazda şahitlik ederse şöyle desin: "Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine rahmet eyle, tıpkı İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât, rahmet ve rahmet eyle yaptığın gibi. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin."] Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Abdüllâib Mesud'dan rivayetle, Peygamber'e kadar uzanan bir hadis olarak, El-Hakim tarafından El-Mustadrak'ta şahitlik edilerek nakledilmiştir .

4 - [Sizden biri mescide girerse, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etsin ve "Ey Allahım, bizi şeytandan koru" desin. İbn Abi Asim, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .]

5 - [Müezzini dinlediğinizde söylediklerini tekrarlayın, sonra bana salavat getirin; çünkü kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir. Sonra Allah'tan bana el-Vasile nasip etmesini isteyin; çünkü bu, cennette sadece Allah'ın kullarından birine layık bir makamdır ve umarım ben o kul olurum. Allah'tan bana el-Vasile nasip etmesini isteyen, benim şefaata hak kazanır.] Bu hadis, Abdullah ibn Amr ibn el-Aas'tan rivayetle Müslim ve diğerleri tarafından nakledilmiştir. "Hak kazanır" ifadesinin anlamı, birçok rivayette açıkça belirtildiği gibi, "zorunlu"dur. Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: "Bunu yapan kişi için bu

büyük bir müjdedir; çünkü ona, sadece kendi ümmetinin Müslümanlarına nasip olan şefaath müjdesi verilir."

6 - Hasan bin Arafa ve Numari, Hasan el-Basri'den rivayetle şöyle buyurmuştur: Müezzinin dediğini tekrarlayan ve müezzin "Namaz başladı" dediğinde, "Ey Allah'ım, bu samimi çağrının ve namazın kılınmasının Rabbi, kulun ve elçin Muhammed'e salât ve selam gönder ve ona cennette en yüksek mertebeyi ver" diyen kimse, Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) şefaatine girer veya Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) şefaatine kavuşur.

7 - El-Dinawari ve El-Numairi, Yusuf bin Asbat'tan rivayetle şöyle demişlerdir: Bir kimse namaz kılar ve "Ey Allah'ım, bu duanın kabul olup kabul edilmesinin Rabbi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder ve bizi hurilerle nikahla" demezse, huriler "Bizi ne kadar az istedin!" derler.

8 - [Bana selam veriyorsanız, peygamberlere selam verin; çünkü ben de peygamberlerden biriyim.] Bu hadis, Ebu Nuaym tarafından Tarih Asbahan'da Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) ve İbn Abi Asim tarafından Katade'den (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edilmiştir. İstilâ zinciri sağlam ve sahihtir, fakat mürseldir .

9 - [Eğer birinizin kulağında çınlama varsa, benim için dua etsin ve şöyle desin: Allah beni hayırlı bir şekilde anmıştır.] Bu hadis, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) azatlı kölesi Ebu Rafi'den, Taberani ve diğerleri tarafından rivayet edilmiştir .

10 - [Sizden biri namaz kıldığında, önce Rabbini hamd ve şanla yücelterek ve Peygambere (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirerek başlasın, sonra da dilediği gibi dua etsin.] Ebu Davud ve diğerleri, Fadala ibn Ubeyd'den rivayet etmiştir.

Diğerleri ise hadisi şu şekilde rivayet etmişlerdir: "Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bir adamın namazda Allah'ı yüceltmeden ve

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmeden dua ettiğini işitti. Bunun üzerine Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: 'Bu adam aceleci davrandı.' Sonra onu çağırdı ve ona veya başka birine şöyle dedi: 'Sizden biri namaz kıldığında...' Bu hadis Tirmizi ve diğerleri tarafından sahih kabul edilmiştir .

11 - [Eğer benim için dua ediyorsanız, güzel dua edin, çünkü bilemezsiniz, belki bu bana sunulacaktır. De ki: [Ey Allah'ım, dualarınızı, rahmetinizi ve bereketinizi peygamberlerin efendisine, takva sahiplerinin önderine, peygamberlerin sonuncusuna, kulunuza ve elçinize, iyiliğin önderine, iyiliğin rehberine ve rahmet elçisine ihsan eyle. Ey Allah'ım, onu ilklerin ve sonların kıskanacağı övgüye değer bir makama yükselt.] İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, El-Daylami tarafından Musnad el-Firdavs'ta nakledilmiştir.]

12 - [Sizden biri abdestini bitirdiğinde, "Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed O'nun kulu ve elçisidir" desin. Sonra da benim için namaz kılsın. Bunu söylerse, rahmet kapıları ona açılır.]

İsfahan Tarihi'nde Ebu Nu'aym tarafından rivayet edilmiştir; ancak o şöyle demiştir: "Cennetin kapıları ona açıldı."

13 - [Eğer Perşembe ise, Allah melekleri gümüş tomarlar ve altın kalemlerle gönderir ve Perşembe ve Cuma geceleri Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) en çok kimin dua ettiğini yazarlar.] İbn Beşkuwal, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

14 - [Cuma ve cuma gecesi ise, bana olan dualarınızı artırın.] İmam Şafîî, Safvan bin Salim'den rivayetle, mursal bir hadiste nakletmiştir .

15 - [Bir şeyi unutursanız, benim için dua edin, Allah'ın izniyle hatırlayacaksınız.] Ebu Musa el-Medini, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

16 - [Bir gün Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) neşeliydi ve yüzünde sevinç vardı. Dediler ki: "Ey Allah Resulü, neşelisiniz ve

yüzünüzde sevinç var." O da dedi ki: "Evet, Rabbimden bir melek bana geldi ve dedi ki: 'Ümmetinizden kim size salavat getirirse, Allah ona on amel yazacak, on günahını silecek, derecesini on artıracak ve aynısını ona geri verecektir.'" İmam Ahmed'in Musned'inde Ebu Talha el-Ensari'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

Ebu Nu'aym, El-Hilya'da şöyle rivayet etmiştir: [Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) gittik ve keyfi yerindeydi. Ona şöyle dedik: "Beni engelleyen ne var? Cebrail (aleyhisselam) az önce çıktı ve bana bildirdi ki, kim bana bir kere dua ederse, Allah ona on sevap yazacak, on siğili silecek ve söylediğini ona geri verecektir."]

İbn Şahin bunu şu eklemeyle rivayet etmiştir: [Ve bu bana Kıyamet Gününde sunuldu.]

17 - [Rabbim bana bir hediye verdi ve şöyle buyurdu: "Ümmetten kim senin için dua ederse, ben onun için on defa dua ederim."] Ebu Asim, Abdurrahman ibn Avf'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

18 - Sizden bana en çok dua eden, cennette en çok eşe sahip olacaktır. Bu, El-Durr El-Munazam'ın yazarı tarafından zikredilmiştir. El-Hafız El-Sakhawi, "Ama ben henüz buna rastlamadım " demiştir.

19 - Yarın bana en çok dua edeniniz bana en yakın olanınız olacaktır. Bu, El-Durr El-Munazam'ın yazarı tarafından zikredilmiştir. El-Hafız El-Sakhawi, "Fakat ben bunun isnad zincirini ve kimin rivayet ettiğini bulamadım " demiştir.

20 - [Mübarek gecede ve mübarek günde bana dualarınızı artırın, çünkü dualarınız bana sunulmuştur.] Taberani'nin Evsat adlı eserinde Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

İbn Başkuwal, Ömer ibn el-Hattab'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, şu eklemeyi de yapmıştır: [Bu yüzden sizin için dua ediyorum ve bağışlanma diliyorum].

21 - [Bana olan dualarınızı artırın, çünkü bu sizin için bir arınmadır. Allah'tan bir şey istiyorsanız, O'ndan en yüksek makamı isteyin, çünkü o cennetteki en yüksek makamdır ve bir erkek içindir ve ben o erkek olmayı umuyorum.] Bu hadis, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle Ebu el-Kâsim el-Taymi tarafından el-Tarhib'de nakledilmiştir .

22 - [Bana dualarınızı artırın, çünkü Allah kabrime bir melek tayin etmiştir. Ümmetimden biri bana dua ettiğinde, o melek bana şöyle der: "Ey Muhammed, filan oğlu filan sana dua etti."] Bu hadis, Ebu Bekir Sıddık'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet eden el-Daylami tarafından nakledilmiştir.

23 - El-Numairi, Hammad el-Kufi'den rivayetle şöyle buyurmuştur: [Bir kul Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua ederse, adı kendisine sunulur.]

24 - [Cuma günü bana olan dualarınızı artırın; çünkü Cebrail (aleyhisselam) az önce Rabbim, Yüce ve Kudretli Allah'ın rivayetiyle bana geldi ve şöyle dedi: "Yeryüzünde sana bir defa dua eden hiçbir Müslüman yoktur ki, ben ve meleklerim ona on defa dua etmeyelim." Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir (Taberani ve diğerleri).]

25 - [Her cuma günü bana yönelik dualarınızı artırın, çünkü ümmetimin duaları her cuma bana sunulur. Bana en çok dua eden, bana en yakın olandır.] Bu hadis, Ebu Umame'den (Allah ondan razı olsun) sahih bir isnadla Beyhaki tarafından rivayet edilmiştir.

26 - [Cuma günü bana yönelik dualarınızı artırın, çünkü cuma günü bana dua eden hiç kimsenin duası bana sunulmaz.] Bu hadis, İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle Hakim ve diğerleri tarafından nakledilmiştir ve İbn Mesud'un isnadı sahih bir isnad zincirine sahip olduğunu söylemiştir .

27 - [Parlak gecede ve parlak gündüzde bana dualarınızı artırın, çünkü bunlar size fayda verecektir. Ve toprak peygamberlerin bedenlerini tüketmez, fakat Âdem oğullarının her biri, kuyruk sokumu hariç, toprak

tarafından tüketilir.] İbn Şihab el-Zuhri'den rivayetle Numari tarafından mursal bir hadiste nakledilmiştir .

28 - [Cuma günü bana dualarınızı artırın, çünkü o şahitli bir gündür, melekler şahitlik etmiştir. Ve kim bana dua ederse, duası bittiğinde bana sunulur.] Rivayet eden şöyle dedi: [Ben, "Ölümden sonra ne olacak?" dedim. O da, "Ölümden sonra Allah, yeryüzünün peygamberlerin bedenlerini tüketmesini yasaklamıştır. Dolayısıyla Allah'ın Peygamberi diridir ve rızıklandırılmıştır." dedi.] Bu hadis, İbn Majah tarafından Ebu el-Darda'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir ve tebaası güvenilirdir, ancak isnad zinciri kopuktur, yani isnad zinciri kesintisiz değildir. Taberani de buna benzer bir ifadeyle rivayet etmiştir .

29 - [Cuma ve cuma gecesi bana dualarınızı artırın; çünkü kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder.] Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayetle, Beyhaki'nin Fadail el-Evkat'ta naklettiği hadistir .

30 - [Bir adam geldi ve biz onunla birlikteyken Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) önüne oturdu. "Ey Allah'ın Resulü, size nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat namazda sizin için nasıl dua etmeliyiz? Allah sizi mübarek kılsın." dedi. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sessiz kaldı, biz de keşke bu soruyu sormasaydı diye düşündük.] "Namaz kıldığınız zaman şöyle deyin: 'Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, ümmi Peygamber Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, ümmi Peygamber Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.'" İmam Ahmed, İbn Hibban (Sahih), Darqutni ve Beyhaki (Sünen) tarafından İbn Mesud el-Bedri'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Tirmizi, İbn Huzeyme ve Hakim tarafından da sahih kabul edilmiştir. Darqutni, isnadının sağlam ve sürekli olduğunu, Beyhaki ise isnadının sahih olduğunu söylemiştir .

31 - [Bana olan dualarınızı artırın, çünkü kabirde size ilk sorulacak şey benim, Allah ona salât ve selam versin.] Bunu El-Kevl-Bedi'de şöyle

aktarmıştır: "Ondan, Allah ona salât ve selam versin, rivayet edilmiştir, fakat isnadını bulamadım."

32 - [Size insanların en cimrisinin kim olduğunu söylemeyeyim mi? Dediler ki: "Evet, ey Allah'ın Resulü." Buyurdu ki: "Benim adım anıldığı halde bana salavat getirmeyen kimse, işte o insanların en cimrisidir."] İbn Abi Asim, Ebu Zer el-Gifari'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

33 - [İnsanların en hayırlısını, en kötüsünü, en cimrisini, en tembelini, en aşağılık olanını ve en hırsızını size anlatmayayım mı?] Dendi ki: 'Ey Allah'ın Resulü, evet.' Buyurdu ki: 'İnsanların en hayırlısı, kendisinden fayda gören kimsedir; insanların en kötüsü, Müslüman kardeşine karşı komplo kuran kimsedir; insanların en tembeli, gece boyunca uykusuz kalıp dili ve uzuvlarıyla Allah'ı anmayan kimsedir; insanların en aşağılık olanı, huzurunda benden bahsedildiğinde bana salavat getirmeyen kimsedir; insanların en cimrisi, insanlara selam vermeyen kimsedir; insanların en hırsız ise namazından çalan kimsedir.' Dendi ki: 'Ey Allah'ın Resulü, namazından nasıl çalar?]' "O, rükû ve secde hareketlerini tamamlamaz" dedi.] Ebu Sa'id el-Naysaburi, "Şeref el-Mustafa" adlı kitabında, Enes ibn Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği üzere, bunu "el-Kevl el-Bedi"de zikretmiştir.

34 - [Size en cimrilerden birini anlatmayayım mı? Size en çaresiz insanlardan birini anlatmayayım mı? Beni zikredip de bana salavat getirmeyen ve Rabbinin Kitabında "Bana dua edin" dediği halde dua etmeyen kimse. Yüce Allah buyuruyor ki: "Bana dua edin, size karşılık vereceğim." Enes (Allah ondan razı olsun) Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet etmiştir. Hafız Sakavi, "Rivayet zincirini bulamadım" demiştir.]

35 - [Kıyamet Gününde her yerde bana en yakın olanınız, bu dünyada bana en çok dua eden kimsedir. Kim Cuma günü ve Cuma gecesi bana yüz defa dua ederse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar: yetmişi ahiret, otuzu da bu dünya ihtiyaçlarıdır. Sonra Allah, size hediyeler getirildiği gibi, onu kabrime getirmek için bir melek görevlendirir ve o melek bana dua edenin

adını ve soyunu, kabilesine kadar bildirir; ben de onu beyaz bir tomarda kaydederim.] Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayetle, Beyhaki tarafından Hayat Al-Anbiya' fi Quburihim adlı eserinde nakledilmiştir.

36 - [Kıyamet Günü bana en yakın olanlar, bana en çok salavat getirenlerinizdir.] Bu hadis, Tirmizi tarafından Abdullah ibn Mes'ud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiş ve Tirmizi bu hadisin güzel ve nazari bir hadis olduğunu söylemiştir.

37 - [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanımıza geldi ve biz, "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat sana nasıl dua edeceğiz?" dedik. O da, "De ki: 'Ey Allah, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.'"] Buhari, Abdurrahman ibn Abi Leyla'dan, o da Ka'b ibn Ujrah'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

Taberani'de, Hakem'den rivayetle ve güvenilirliği kanıtlanmış bir isnad zinciriyle şöyle buyurulmuştur: [De ki: Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et ve onlarla birlikte bize de salât et ve bizi de aynı şekilde salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.] Başka bir hadiste ise: [Ve onlarla birlikte bize de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

38 - [Cebrail bana geldi ve dedi ki: "Ey Muhammed, sana Rabbinin ümmetinden verdiklerini ve ümmetinin senden sana verdiklerini müjdelemeyeyim mi? Onlardan kim senin için dua ederse, Allah da onun için dua eder; onlardan kim sana selam verirse, Allah da ona selam verir.""] Bu hadis, El-Muhtarah'ta Ad-Diya' tarafından Abdurrahman ibn Awf'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Abdurrahman ibn Awf şöyle demiştir: Allah'ın Resulü (salât ve selam olsun) bir gün neşeli bir yüzle bize geldi ve şöyle dedi:

El-Hafız Es-Sakhavi şöyle demiştir: Bu sahih bir hadistir ve ravileri sahih hadis ravileri arasındadır.

39 - [Şüphesiz Allah'ın, dua eden toplulukları arayan bir melekler kervanı vardır. Onlara vardıklarında, onları kuşatırlar ve sonra önderlerini göklere, Yüce ve Şanlı Rabbe gönderirler. Onlar derler ki: "Ey Rabbimiz! Biz, senin bereketini yücelten, kitabını okuyan, Peygamberin Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getiren ve senden ahiretlerini ve dünya hayatlarını isteyen kullarından bazılarına geldik." Bunun üzerine Yüce ve Şanlı şöyle buyurur: "Onları rahmetimle kuşat." Onlar derler ki: "Ey Rabbim, aralarında filan kişi, günahkâr, onlarla sadece kısa bir süre birlikte olmuştur." Bunun üzerine Yüce ve Şanlı şöyle buyurur: "Onları rahmetimle kuşat, çünkü onlar, yanlarında oturan hiç kimsenin mutsuz olmayacağı dostlardır." Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir ve isnadı sahihtir.

40 - [Şüphesiz Allah'ın melekleri vardır ki, bir dua topluluğunun yanından geçerken birbirlerine, "Oturun" derler. Sonra insanlar dua ettiklerinde, dualarına "Âmin" derler. Sonra Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirdiklerinde, onlar da salavatlarını bitirinceye kadar onlara salavat getirirler. Sonra içlerinden bazıları birbirlerine, "Ne mutlu bu insanlara, çünkü onlar bağışlanmış olarak döneceklerdir" derler.] Bu hadis, Ebu el-Kâsim el-Taymi'nin "el-Targhib" adlı kitabında Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

41 - [Şüphesiz Allah'ın, ümmetimden bana selam ileten melekleri vardır.] İmam Ahmed ve diğerleri, İbn Mes'ud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir. El-Hakim, isnad zincirinin sahih olduğunu söylemiştir.

42 - [Şüphesiz Allah'ın, yeryüzünde dolaşan ve bana ümmetimden bana dua edenlerin dualarını ileten melekleri vardır.] Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Darakuni'nin bildirdiğine göre.

43 - [Şüphesiz Allah, cuma gecesi ve cuma günü inen, altın kalemleri, gümüş mürekkep hokkaları ve nurdan tomarları olan, nurdan melekler

yaratmıştır. Onlar, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) ancak dualar yazarlar.] Bu hadis, Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet eden el-Daylami tarafından nakledilmiştir.

44 - [Camilerin, meleklerin eşlik ettiği sütunları vardır. Onlar yokken melekler onları özler; hasta olduklarında ziyaret ederler; onları gördüklerinde karşılarlar; bir şey istediklerinde onlara yardım ederler. Oturduklarında melekler, ellerinde gümüş tomarlar ve altın kalemlerle, ayaklarından göğe kadar onları kuşatır ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dualar yazarlar. "Allah'ı zikredin, Allah size rahmet etsin; O'nu zikretmeyi artırın, Allah da sizin için artırsın" derler. Zikre başladıklarında cennetin kapıları onlara açılır, duaları kabul olur, cennetin kızları önlerinde belirir ve başka bir konuşma yapmadıkları ve dağıldıkları sürece Yüce Allah onlara yüzünü çevirir.] Dağıldıklarında, ziyaretçiler ayağa kalkarak anma çemberleri oluşturmaya çalışırlar.] Bu hadis, Ebu el-Kâsim ibn Başkuval tarafından Ukbe ibn Amir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiş ve el-Durr el-Munazzam'ın yazarı tarafından zikredilmiştir.

Hafız Es-Sakhavi şöyle demiştir: İbn Hubeyra şöyle dedi: “Gözlerim kapalıyken Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) dua ediyordum. Göz kapaklarımın ardında, bir kâtibin Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) dualarımı siyah mürekkeple bir kağıda yazdığını gördüm. Harflerin kağıttaki konumlarına bakıyordum. Sonra gözlerimi açıp ona baktım ve onu görüş alanımın dışında gördüm, ta ki elbisesinin beyazlığını görene kadar.”

45 - [Ben, diriltildiklerinde insanların ilk çıkanyım, toplandıklarında önderleriyim, sustuklarında sözcüleriyim, yargılandıklarında şefaatçileriyim, ümitsizliğe düştüklerinde müjde getirenim. O gün elimde sancak olacak, cennetin anahtarları da elimde olacak. Rabbim katında Âdem oğullarının en şerefli siyim ve bunu övünmeden söylüyorum. Bin kul etrafımda inci gibi gizlenmiş olacak. Benim için dua edilene kadar gökten gizlenmeyen hiçbir dua yoktur. Benim için dua edildiğinde perde yırtılır ve dua yükselir.] Bu hadis, Hafız Sakavi tarafından El-Kevl-Bedi'de, Enes'ten

(Allah ondan razı olsun) rivayetle, isnad zinciri olmaksızın Peygamberimize dayandırılan bir hadis olarak zikredilmiştir.

46 - [Şüphesiz Allah'ın, bütün yaratılmışların işitmesini verdiği bir meleği vardır. O, ben öldüğümde kabrimin başında durur ve bana dua eden hiç kimse, "Ey Muhammed, filan oğlu filan sana dua etti" demeden edemez. Sonra Rabbimiz, mübarek ve yüce olan Allah, o adamın her duası için on katını dua eder.] Bu hadis, Ebu el-Şeyh İbn Hibban ve diğerleri tarafından, Ammar ibn Yasir'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilmiştir.

47 - [Bana isimleriniz ve görünüşlerinizle takdim edileceksiniz, öyleyse benim için güzel dua edin.] Bu hadis, Mücahid'den rivayetle Abdül-Razzak ve el-Numayri tarafından nakledilmiş ve Mücahid bunu mursal hadis olarak nakletmiştir.

48 - [Allah'ın Resulü, salât ve selam olsun, bana yolculukta ve evde Duha namazını kılmamı ve Vitr namazını kılıp Peygamberimize salât ve selam etmeden uyumamamı emretti.] Baki ibn Makhlad ve İbn Başkuwal, Ebu Zer'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir.

49 - [Sadaka vermeyen her Müslüman erkek duasında şöyle demelidir: "Ey Allah'ım, kulun ve elçin Muhammed'e salavat getir, mümin erkek ve kadınlara ve Müslüman erkek ve kadınlara da salavat getir." Çünkü bu zekâtıdır. Ve şöyle buyurdu: "Bir mümin, nihai hedefi cennet oluncaya kadar hiçbir iyilikle yetinmez."] İbn Hibban'ın Sahih'inde ve diğer bazı rivayetlerde, Allah ondan razı olsun, Ebu Sa'id el-Hudri'den nakledilmiştir.

B harfi

50 - [Çocuğun iki aya kadar ağlaması, Allah'tan başka ilah olmadığına şahitliktir; dört aya kadar ağlaması Allah'a tevekküldür; sekiz aya kadar ağlaması Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmesidir; iki yaşına kadar ağlaması ise anne ve babası için bağışlanma dilemesidir. Su isterse, Allah ona annesinin memesinden cennetten bir

pınar akıtır ve o da su içeri; bu su ona yiyecek ve içecek olarak yeter.] Bu hadis, İbn Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) zayıf bir isnad zinciriyle rivayet eden el-Daylami tarafından, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nakledilmiştir.

51 - [Cimri, huzurunda adım anıldığı halde bana salavat getirmeyen kimsedir. Kim bana bir defa salavat getirirse, Allah ona on kat salavat getirir.] Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Darakuni tarafından nakledilmiştir.

İmam Ahmed ve diğerleri, Hüseyin bin Ali'den (Allah onlardan razı olsun) rivayetle şöyle nakletmişlerdir: "Cimri, huzurunda anıldığım halde bana salavat getirmeyen kimsedir." Buna ek olarak, "Kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir."

El-Hakim, hadisin sahih bir rivayet zincirine sahip olduğunu ve ayrıca bu eklemeler olmaksızın Nesai ve diğerleri tarafından da Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğini söylemiştir.

Thaa harfi

52 - [Kıyamet Gününde, Allah'ın tahtının gölgesinde üç kişi olacaktır; o gün, O'nun gölgesinden başka gölge yoktur. Denildi ki: "Ey Allah'ın Resulü, bunlar kimlerdir?" Buyurdu ki: "Ümmetimden birinin sıkıntısını gideren, sünnetimi ihya eden ve bana sık sık dua eden kimselerdir."] Bu, El-Durr El-Munazam'ın yazarı tarafından zikredilmiştir. El-Hafız Es-Sakhavi şöyle demiştir: "Bunun için güvenilir bir kaynak bulamadım, ancak El-Firdavs'ın yazarı bunu Enes ibn Malik'e (Allah ondan razı olsun) nakletmiştir, fakat oğlu bunun için bir isnad zinciri vermemiştir. Başkaları ise bunu Ebu Hurayra'nın (Allah ondan razı olsun) hadisinden Fevaid El-Hula'i'ye nakletmiştir."

J harfi

53 - [Allah'ın Resulü, salât ve selam olsun, bir gün yüzünde belirgin bir sevinçle geldi ve şöyle buyurdu: "Cebrail bana geldi ve dedi ki: 'Ey

Muhammed, ümmetinden sana dua eden her birinden on defa dua etmemden ve sana selam veren her birinden on defa selam vermemden memnun değil misin?" Bu hadis, El-Hakim'in Sahih'inde ve diğer kaynaklarda, Ebu Talha el-Ensari'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.]

İbn Hibban'ın ifadesi şöyledir: [Allah'ın Resulü, salat ve selam olsun, mutlu bir halde dışarı çıktı. Bunun üzerine melek bana geldi ve bana, "Ey Muhammed, Yüce Allah sana buyuruyor ki, bundan memnun değil misin...?" dedi.] Ancak "[Kullarımdan biri]" dedi ve "barış" kelimesindeki edat öbeğini atlayıp sonuna "Evet, ey Rabbim" ekledi. [Allah'ın Resulü, salat ve selam olsun, mutlu bir halde dışarı çıktı. Bunun üzerine melek bana geldi ve bana, "Ey Muhammed, Yüce Allah sana buyuruyor ki, ey Muhammed, kullarımdan hiçbiri sana on defa namaz kılmadan, ben de ona on defa namaz kılmadan ve kimse sana on defa selam vermeden, ben de ona on defa selam vermeden memnun değil misin? Evet, ey Rabbim." dedi.]

54 - [Bir adam Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) gelip, geçimindeki yoksulluk ve zorluklardan şikayet etti. Allah Resulü (Allah ona salât ve selam versin) ona şöyle buyurdu: "Evine girdiğinde, eğer orada biri varsa Peygamberimize selam ver; eğer kimse yoksa bana selam ver ve bir defa 'De ki: O, Allah'tır, birdir' zikrini oku." Adam da öyle yaptı ve Allah ona bolca rızık verdi; rızık komşularına ve akrabalarına da yayıldı.] Bu hadis, Ebu Musa el-Medini tarafından, Sahl ibn Sa'd'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

H harfi

55 - [Hac ibadetini yerine getirin, çünkü bunlar Allah yolunda yapılan yirmi savaştan daha sevaplıdır ve bana dua etmek bunların hepsine denktir.] Bu hadis, Abdullah ibn Jarad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, el-Daylami tarafından Musnad el-Firdaws'ta nakledilmiştir. Abdullah ibn Jarad şöyle demiştir: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu ve hadisi zikrettiğini gördüm.

56 - [Bir kulun, huzurunda adım anıldığında bana salavat getirmemesi, onun cimri sayılması için yeterlidir.] (Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Cabir'den rivayet edilmiştir, el-Daylami tarafından).

57 - [Nerede olursanız olun, bana salavat getirin, çünkü salavatlarınız bana ulaşır, Allah'ın salat ve selamı ona olsun.] Bu hadis, Hasan ibn Ali'den (Allah onlardan razı olsun) sahih bir isnadla Taberani ve Ebu Ya'la tarafından rivayet edilmiştir.

Kha harfi

58 - [Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte yola çıktık, ta ki bir yol ayrımında durana kadar. Bir bedevi çıktı ve şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi de sana olsun." Resulullah ona dedi ki: "Sana da selam olsun. Bana geldiğinde ne dedin?" Bedevi dedi ki: "Dedim ki: 'Ey Allah'ım, Muhammed'e salât eyle, salât kalmayana kadar. Ey Allah'ım, Muhammed'e rahmet eyle, rahmet kalmayana kadar. Ey Allah'ım, Muhammed'e rahmet eyle, rahmet kalmayana kadar.'" Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: "Ufku meleklerin doldurduğunu görüyorum."] Bu hadis, Zeyd ibn Sabit'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilerek El-Kevl-Bedi'de zikredilmiştir.

59 - [Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dışarı çıktı ve sadaka yerine yöneldi. İçeri girdi, kıbleye döndü ve secde etti. Secdesi o kadar uzun sürdü ki, Allah'ın canını içine aldığı sandım. Ona yaklaştım, başını kaldırdı ve "Bu kim?" dedi. Ben de "Abdurrahman" dedim. "Ne oldu sana?" dedi. Ben de "Ey Allah'ın Resulü, o kadar uzun secde ettin ki, Allah'ın canını içine aldığı sandım" dedim. O da şöyle dedi: "Cebrail bana geldi ve bana müjde verdi, 'Yüce ve Şanlı Allah buyuruyor ki: Kim senin için dua ederse, ben de onun için dua ederim; kim sana selam verirse, ben de ona selam veririm.'"] Başka bir rivayette ise şöyle ekleniyor: "[Bunun üzerine Allah'a şükranla secde ettim.]" İmam Ahmed ve diğerleri, Abdurrahman ibn Awf'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

El-Beyhaki, El-Hakim'den El-Hilafiyat adlı eserinde şöyle rivayet etmiştir: Bu sahih bir hadistir ve şükür secdesi konusunda bundan daha sahih bir hadis bilmiyorum .

60 - [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ihtiyaç gidermek için dışarı çıktı ve kendisini takip eden kimseyi bulamadı. Ömer endişelendi ve bir su tulumuyla onu takip etti. Onu bir kaba secde ederken buldu, bunun üzerine Ömer kenara çekildi ve başını kaldırmaya kadar arkasında oturdu. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Ömer, beni secde ederken bulup kenara çekilmen iyi oldu. Cebrail bana geldi ve dedi ki: 'Kim sana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir ve onu on derece yükseltir.'" Buhari'nin El-Adab El-Mufrad adlı eserinde Enes bin Malik ve Malik bin Esv'ten (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilmiştir.

Al-Diya', Al-Mukhtarah adlı eserinde ve başka yerlerde, Allah ondan razı olsun, Ömer ibn al-Khattab'dan rivayetle, buna benzer bir üslupla bunu nakletmiştir.

El-Hafız el-Sakhawi, "Revizenin rivayet zinciri sağlamdır ve hatta bazıları bunu doğrulamıştır" demiştir.

"Şurbe" kelimesi (ra'nın üzerinde fatha bulunan) ise hurma ağacının dibinde, içmek için suyla dolu bir havza anlamına gelir.

61 - [Cebrail (aleyhisselam) az önce yanımdan ayrıldı ve Yüce ve Kudretli Rabbinden şöyle bildirdi: Yeryüzünde sana bir kere namaz kılan hiçbir Müslüman yoktur ki, ben ve meleklerim ona on kere namaz kılmayayım. Öyleyse cuma günleri bana olan namazlarınızı artırın ve bana namaz kıldığınız zaman peygamberlere namaz kılın, çünkü ben peygamberlerden biriyim.] Ebu Ya'la, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

Ebu el-Feraj bunu Sadakat Kitabı'nda rivayet etmiş ve şöyle bir ekleme yapmıştır: [Onun duası Arş'ın altında sona ermez. Yanından geçen her

meleğe şöyle der: Bunu söyleyen kişi için, Peygamber Muhammed için dua ettiği gibi dua edin.]

D harfi

62 - [Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanına girdim ve yüzü ışıltı ışıltıydı. Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, sizi bugünden daha neşeli ve ışıltı ışıltı görmemiştım." Dedi ki: "Cebrail az önce yanımdan ayrılıp 'Ey Muhammed, ümmetinden kim sana salavat getirirse, Allah ona on amel yazacak, on günahını silecek ve onu on derece yükseltecektir.' dediğinde nasıl neşeli ve ışıltı ışıltı olmayayım ki? Melek ona da sana söylediği gibi söyledi." Dedim ki: "Ey Cebrail, o melek kimdir?" Dedi ki: "Yüce Allah, seni yarattığı zamandan dirilteceği zamana kadar bir melek görevlendirmiştir. Ümmetinden kim sana salavat getirirse, o 'Sen de, Allah sana salavat getirsin' diyecektir." Taberani, Ebu Talha el-Ensari'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

63 - [Bütün dualar, Yüce Allah'a hamd ve Peygamberimize salât ve selam ile başlayıncaya kadar örtülüdür; sonra dua eder ve duası kabul olur.] Abdullah bin Busr'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Nesai şöyle buyurmuştur: Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurdu ve bunu zikretti .]

R harfi

64 - [Dün gece inanılmaz bir şey gördüm]

Milletimden bir adam gördüm, ölüm meleği ruhunu almaya gelmişti, fakat anne babasına karşı duyduğu dürüstlük onu geri çevirdi.

Milletimden bir adam gördüm, kabir azabına maruz kalmıştı, fakat abdesti onu bu azaptan kurtardı.

Milletimden bir adamın şeytanlar tarafından kuşatıldığını gördüm, fakat Tanrı'yı hatırlaması onu şeytanlardan kurtardı.

Milletimden bir adamın ceza melekleri tarafından kuşatıldığını gördüm, fakat duası kabul oldu ve onu meleklerin elinden kurtardı.

Milletimden bir adamın susuzluktan nefes nefese kaldığını gördüm; ne zaman bir su kaynağına yaklaşırsa, su içmesi engelleniyordu. Sonra oruç tutan kişi geldi, ona su verdi ve susuzluğunu giderdi.

Milletimden bir adam gördüm; peygamberler daireler halinde oturuyorlardı. Adam ne zaman bir daireye yaklaşırsa, uzaklaştırılıyordu. Sonra cinsel kirlilikten sonraki ritüel banyosu için gelen adam, elinden tutup yanıma oturtuldu.

Milletimden bir adam gördüm, etrafı karanlıkla çevriliydi: önünde, arkasında, sağında, solunda, üstünde ve altında karanlık vardı. Sonra hac ve umre ona geldi ve onu karanlıktan aydınlığa çıkardı.

Milletimden bir adamın müminlerle konuştuğunu gördüm, fakat onlar onunla konuşmadılar. Bunun üzerine akrabalar ona gelip, "Ey müminler, onunla konuşun! Çünkü o akrabalık bağını koruyor, onunla konuşun ve elini sıkın!" dediler.

Milletimden bir adamın, ateşin sıcağından ve kıvılcımlarından korunmak için yüzünü eliyle örttüğünü gördüm. Sonra merhameti ona geldi ve yüzünü örten bir örtü, başının üzerinde bir gölge oldu.

Milletimden bir adam gördüm; azap melekleri onu her yönden yakalamaya çalışmışlardı, fakat onun iyilik yapma emri ve kötülükten uzak durma sözü ona geldi ve onu azap meleklerinin elinden kurtarıp merhamet meleklerine teslim etti.

Milletimden bir adam gördüm; elinde tuttuğu kutsal kitap sol elinin önünde duruyordu. Fakat Allah korkusu ona ağır geldi, o da kitabı alıp sağ eline koydu.

Milletimden bir adam gördüm, terazisi hafifti; sonra genç yaşta ölen çocukları gelip terazisini ağırlaştırdılar.

Milletimden bir adamın cehennemin eşiğinde durduğunu gördüm, fakat Yüce Allah'a olan korkusu onu kurtardı.

Milletimden bir adamın ateşe düştüğünü gördüm, fakat Tanrı korkusundan döktüğü gözyaşları onu ateşten kurtardı.

Cehennem köprüsünde, milletimden bir adamın palmiye yaprağı gibi titrediğini gördüm; sonra bana ettiği dualar ona ulaştı ve titremesi dindi.

Milletimden bir adam gördüm ki, cennetin kapıları ona kapalıydı; fakat ona "Allah'tan başka ilah yoktur" şahadeti geldi ve cennetin kapıları ona açıldı .

El-Taymi ve diğerleri, Abdurrahman İbn Samurah'tan (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle demiştir: Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin), bir gün Medine mescidinde bulunduğumuz sırada yanımıza geldi ve şöyle buyurdu: ve hadisi zikretti.

Bu hadis, Kadı Ebu Ya'la tarafından "İlahi Sıfatlar Hakkındaki Rivayetlerin Tefsirlerinin Reddi" adlı kitabına dahil edilmiş olup, bazı eklemeler içermektedir.

[Ve diz çökmüş bir adam gördüm; onunla Rab arasında bir perde vardı; fakat sevgilim ona yaklaştı, elinden tuttu ve onu Tanrı'nın huzuruna getirdi .]

El-Sakhawi şöyle dedi: Bilgin Şeyh Ebu Sabit Muhammed ibn Abdülmalik el-Daylami, (Allah'ın Gnostiklerinin Doktrinlerinin Temelleri) adlı kitabında şöyle demiştir:

Bu hadis hadis âlimleri tarafından garip olarak değerlendirilse de, şüphesiz sahihtir ve hadisin birçok olay ve koşulunda ilahi vahiy yoluyla sahihliğine dair kesin bilgiye ulaşmıştır.

Taberani'nin Kebir adlı eserinde ve Ebu Musa el-Medini'nin de aralarında bulunduğu bir grup âlim, hadisi kısaltılmış bir biçimde aktararak şöyle demişlerdir: Bu çok güzel bir hadistir ve hadisin metni şöyledir:

[Dün gece inanılmaz bir şey gördüm. Milletimden bir adamın Cehennem köprüsünde sürünerek, bazen emekleyerek, bazen de tutunarak ilerlediğini gördüm. Sonra bana ettiği dualar ona ulaştı, ben de elini tuttum ve köprüyü geçene kadar onu dik tuttum.]

65 - [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) minbere çıktı. Birinci basamağa çıktığında "Âmin" dedi. Sonra ikinci basamağa çıktı ve "Âmin" dedi. Sonra üçüncü basamağa çıktı ve "Âmin" dedi. Sahabeler, "Ey Allah'ın Resulü, üç defa 'Âmin' dediğinizi duyduk" dediler. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Birinci basamağa çıktığımda Cebrail yanıma geldi ve 'Ramazan ayına kadar gelip de affedilmeyen kul ne yazık!' dedi. Ben de 'Âmin' dedim. Sonra 'Anne babasına veya onlardan birine ulaştığı halde cennete girmeyen kul ne yazık!' dedi. Ben de 'Âmin' dedim. Sonra 'Önünde anıldığı halde bana salavat getirmeyen kul ne yazık!' dedi."] Ben de 'Âmin' dedim." Bu hadis, Buhari tarafından El-Adab El-Mufrad'da Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Hafız Es-Sakhavi, "Bu sahih bir hadistir" demiştir.

Bu hadis, Cabir, Ka'b ibn Ujrah, Malik ibn el-Huveyrith, Enes ibn Malik, Ammar ibn Yasir, İbn Mes'ud, İbn Abbas, Ebu Zer, Burayde, Ebu Hurayra, Cabir ibn Samurah, Abdullah ibn el-Harith ve Abdullah ibn Cafer'den (Allah hepsinden razı olsun) rivayetle, hadis ilminin önde gelen birçok âlimi tarafından benzer ifadelerle nakledilmiştir; ancak şu farklılıklar vardır:

Onlardan bazıları [sonra] dedi, bazıları [ve affedilmedi, bu yüzden Allah ondan uzaklaştı] dedi, bazıları [bu yüzden cehenneme girdi, bu yüzden Allah ondan uzaklaştı] dedi, bazıları [burnu toza bulanmasına rağmen] dedi, bazıları [Allah ondan uzaklaştı ve onu ezdi] dedi, bazıları [Allah ondan uzaklaştı, sonra da uzaklaştı] dedi.

"[Allah onun burnunu alçaltsın]" ifadesinin anlamı, onu toprağa sürtmektir; bu, orijinal anlamıdır, daha sonra ise aşağılama anlamında kullanılmıştır .

Z harfi

66 - [Toplantılarınızı benim için dua ederek süsleyin, çünkü benim için ettiğiniz dualar kıyamet gününde sizin için bir ışık olacaktır.] İbn Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, El-Daylami'nin Musnad Al-Firdaws'ında .

S harfi

67 - [Usman, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) her insana atanmış meleklerin sayısını sordu. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Her insan için gece on, gündüz on melek vardır: biri sağında, biri solunda, ikisi önünde, biri arkasında; ikisi dudaklarında olup tek görevi Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duaları kaydetmektir; ikisi alnında; biri de saçını tutar. Eğer mütevazı ise onu yükseltirler, eğer kibirli ise onu alçaltırlar. Onuncu melek ise uyurken ağzına yılan girmesini engeller." Bu hadis, Taberi tarafından Kinana el-Adavi'den rivayet edilen tefsirinde zikredilmiştir.

68 - [Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sordular: "Sizin için nasıl dua etmeliyiz?" Buyurdu ki: "De ki: 'Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam eyle, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam ettiğin gibi salât ve selam eyle. Şüphesiz sen övgüye layıksın ve yücesin.' (Ve size öğretildiği gibi selam olsun.)" Taberi, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.]

69 - [Enes ibn Malik, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) senin için nasıl tam olarak dua edebileceğini sordu. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle cevap verdi: "Ey Allah'ım, bize emrettiğin gibi Muhammed'e salavat getir ve ona layık olduğu şekilde salavat getir." Ebu Sa'id'in Şaraf el-Mustafa'da, bazı rivayetlere göre,

“Basra’daki Mescid-i Şeriat’ta Dinar el-Nubi’yi gördüm ve şöyle diyordu: ‘Enes ibn Malik’e sordum: “Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) senin için nasıl tam olarak dua edebileceğini sordun mu?” O da “Evet” diye cevap verdi ve bunu söyledi.”’

Şin harfi

70 - [Önünde adım anıldığı halde benim için dua etmeyen kul ne kadar da zavallıdır!] Taberi, Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

Saad'ın mektubu

71 - [Benim için dua edin, Allah sizi mübarek kılsın] İbn Adi'nin El-Kamil ve El-Numairi'de İbn Ömer ve Ebu Hurayra'dan (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettiği hadis.

72 - [Benim için dua edin, çünkü bu sizin için kat kat artırılacaktır.] El-Daylami bunu isnad zinciri olmaksızın, babasından Abdullah bin Amr'dan (Allah onlardan razı olsun) rivayet ederek zikretmiştir; Abdullah bin Amr da bunu Peygamberimize atfetmiştir.

73 - [Benim için dua edin ve yalvararak gayret gösterin, sonra şöyle deyin: Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder. Ey Allah'ım, İbrahim'e salât ve selam ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.] Bu hadis, Ebu Nuaym ve diğerleri tarafından, Allah ondan razı olsun, Zeyd ibn Harita'dan rivayet edilmiştir.

74 - [Allah'ın peygamberleri ve elçileri için dua edin, çünkü Allah onları beni gönderdiği gibi gönderdi.] Allah'ın salat ve selamı ona ve onlara olsun. Taberani ve diğerleri, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

El-Hafız Ebu Musa el-Medini şöyle demiştir: İlk Müslümanlardan bazı rivayetlerle bana ulaştığına göre, Peygamberimiz (aleyhisselam) rüyasında Adem'i (aleyhisselam) görmüştür; sanki çocuklarının kendisine yeterince

dua etmemesinden yakınıyormuş gibi. Allah'ın salat ve selamı Peygamberimize, ona ve bütün peygamberlere ve elçilere olsun.

75 - [Benim için dua edin, çünkü benim için dua etmek sizin için bir kefarettir ve bir arınmadır. Kim benim için bir defa dua ederse, Allah onun için on defa dua eder.] İbn Abi Asim'in Peygamber Duası adlı eserinde ve diğerlerinde Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

Ebu el-Kâsım el-Taymi ve Ebu Musa el-Medini'nin rivayetinde ise şöyle denilmiştir: [Şüphesiz bana dua etmek sizin için bir derecedir.]

76 - [Bana yapılan dua, kıyamet gününde cehennem köprüsünün karanlık olduğu zaman bir ışıktır. Kıyamet gününde sevabının tam olarak ölçülmesini isteyen, bana yaptığı duaları artırsın.] Bu, El-Durr El-Munazzam'ın yazarı tarafından zikredilmiştir. El-Hafız El-Sakhawi, "Bunu bulamadım" demiştir.

77 - [Bana dua etmek yolda bir ışıktır ve kim cuma günü bana seksen defa dua ederse, seksen yıllık günahları bağışlanır.] İbn Şahin ve diğerleri, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

78 - [Bana ettiğiniz dualar, duanıza kavuşmanıza, Rabbinizi razı etmenize ve amellerinizi temizlemenize vesiledir.] Bunu, rivayet zinciri olmaksızın babasından sonra El-Daylami nakletmiş, aynı şekilde El-Aklişi de Allah ondan razı olsun Ali'den rivayet etmiştir.

'ayn' harfi

79 - [Allah'ın Elçisi, Allah ona salat ve selam versin, onları ellerimde saydı ve şöyle dedi: "Cebrail, salat ve selam olsun, onları ellerimde saydı ve şöyle dedi: 'İşte bunları Yüce ve Azametli, Şanlı ve Yüce Rabb'den böyle aldım. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salat ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salat ve selam ver. Sen övgüye layık ve şanlısın. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salat ve selam verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salat ve selam ver. Sen övgüye layık ve şanlısın. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve

İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet eyle . Sen övgüye layık ve şanlısın. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet eyle. Sen övgüye layık ve şanlısın. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet eyle. Sen övgüye layık ve şanlısın. Övgüye layık ve şanlıdır. İbn Başkuwal ve diğerleri tarafından rivayet edilmiş olup, rivayet zinciri Allah ondan razı olsun, Ali ibn Abi Talib'e kadar uzanmaktadır.

80 - [Allah'ın Resulü (salât ve selam olsun) bana Teşehhüdü, tıpkı bize Kur'an'dan bir sure öğrettiği gibi öğretti: “Bütün selamlar, dualar ve güzel şeyler Allah'a aittir. Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi de sana olsun. Bize ve Allah'ın salih kullarına selam olsun. Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed O'nun kulu ve elçisidir. Ey Allah, İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve ailesine de salât gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah, onlarla birlikte bize de salât gönder. Ey Allah, İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve ailesine de salât gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah, onlarla birlikte bize de salât gönder. Allah'ın ve müminlerin salâtları, ümmi Peygamber Muhammed'e olsun. Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi de sana olsun.”] Ad-Daraqutni ve Ebu rivayet etmiştir. Hafs ibn Şahin, Abdullah ibn Mes'ud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

Kaf harfi

81 - [Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabeleri şöyle dediler: Ey Allah'ın Resulü, bize gece ve gündüz sana dualarımızı artırmamızı emrettin ve sana dua etmenin en güzel yolu, senin sevdiğin gibi dua etmektir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: De ki: Ey Allah'ım, İbrahim ve İbrahim ailesine salât gönderdiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de salât gönder; İbrahim ve İbrahim ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de

rahmet et; İbrahim ve İbrahim ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de rahmet et. Şüphesiz sen övgüye layık ve yücesin. Selamlaşmaya gelince, onu zaten biliyorsunuz.] İbn Mesdi, Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

82 - [Cebrail dedi ki: “Ey Muhammed, Yüce Allah buyuruyor ki: ‘Kim sana on defa dua ederse, gazabımdan kurtulur.’”] Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Bakî bin Makhlad şöyle dedi: “Eğer Yüce Allah'ı anmayı unutacak olmasaydım, Peygamberimize (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) dua etmeden Yüce Allah'a yaklaşmazdım.” Çünkü ben, Allah'ın Resulü'nün (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) şöyle buyurduğunu işittim ve bunu zikretti .

83 - [Abdullah ibn Umar'a, "Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için nasıl dua etmeliyiz?" diye sordu. O da şöyle cevap verdi: "Ey Allah'ım, elçilerin efendisi, takvalıların önderi ve peygamberlerin sonuncusu, kulun ve elçin, iyiliğin önderi ve iyiliğe yol gösteren Muhammed'e salât, rahmet ve lütuf ver. Ey Allah'ım, onu kıyamet gününde, ilk ve son peygamberlerin kıskanacağı, övgüye layık bir makama yükselt. İbrahim ve İbrahim ailesine salât ettiğin gibi, Muhammed ve Muhammed ailesine de salât gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin."] Bu hadis, Abdullah ibn Umar'dan (Allah onlardan razı olsun) Ahmed ibn Mani' ve diğerleri tarafından rivayet edilmiştir.

84 - [Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle dediler: “Ey Allah'ın Resulü, Yüce ve Şanlı Allah'ın şu sözü hakkında ne düşünüyorsunuz: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam gönderirler.}”] Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “Bu, gizli bilgidendir ve eğer bana sormamış olsaydınız, size söylemezdim. Yüce ve şanlı Allah bana iki melek görevlendirmiştir. Ne zaman bir Müslüman kulun huzurunda benden bahsedilir ve bana salavat getirirse, o iki melek ‘Allah seni affetsin’ derler ve Allah ve melekleri o iki meleğe ‘Âmin’ diye karşılık verirler. Ne zaman bir Müslüman kulun huzurunda benden bahsedilir ve bana salavat getirmezse, o iki melek

‘Allah seni affetmesin’ derler ve Yüce ve şanlı Allah ve melekleri o iki meleğe ‘Âmin’ diye karşılık verirler.” Bu hadis, Taberani ve diğerleri tarafından, Hüseyin ibn Ali'nin kızı Ümmü Enes'ten, babasından (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilmiştir.

85 - [Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat sana nasıl dua edeceğiz?" O şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah, kulun ve elçin Muhammed'e ve ailesine, İbrahim'e salât ettiğin gibi salât ve selam gönder. Şüphesiz sen övgüye layık ve yücesin.'"] İsmail el-Kadı, İbrahim Haveyn Yezid el-Nakha'i'den rivayet etmiştir, mursal (rivayet zincirinde eksik bir bağlantı bulunan hadis).

86 - [Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl dua edelim?" O şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salavat getir; İbrahim'e lütfettiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da lütfet. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin.'"] Bu hadis, Buhari ve Müslim tarafından Ebu Humaid el-Sa'idi'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

Ahmed ve Ebu Davud'un rivayetlerinde, "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl dua etmeliyiz?" diye sordular. O da şöyle buyurdu: "De ki: Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi, Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salavat getir. İbrahim'in ailesine lütfettiğin gibi, Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da lütfet. Şüphesiz sen övgüye layıksın ve yücesin." (İbrahim'in ailesi)

İbn Majah'ta da [Sen bütün âlemler arasında İbrahim'in ailesini mübarek kıldın]

87 - [Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat senin için nasıl dua edeceğiz?" Buyurdu ki: "De ki: 'Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin ve rahmetini bahşettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmetini ihsan et. Şüphesiz sen övgüye layık ve yücesin.'"] Bu hadis, El-Numayri tarafından

"Onun İçin Dua Etmenin Faziletleri" adlı eserinde Abdullah ibn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilmiştir.

88 - [Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl dua edelim?" O şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ve İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.'" Bu hadis, Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle Nesai, Hatib ve diğerleri tarafından nakledilmiştir.

Ebu Davud, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir ve şöyledir: [Ey Allah'ım, Peygamber Muhammed'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine salât ve selam eyle. Bir adam ayağa kalkıp şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resulü, Allah bize seni selamlamamızı emretti, biz de seni selamladık. Senin için nasıl dua etmeliyiz?" Şöyle buyurdu: "De ki: Ey Allah'ım, İbrahim'e salât ve selam verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam ver, İbrahim'e salât ve selam verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et. Şüphesiz sen övgüye layıksın ve yücesin."] İbn Mesdi, Abdullah ibn Amr'dan (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmiştir.

89 - [Cebrail'e, "Allah katında en sevilen ameller hangileridir?" diye sordum. O da, "Ey Muhammed, senin için dua etmek ve Ali ibn Abi Talib'i sevmektir" dedi.] Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Ali'den rivayetle el-Daylami tarafından Musnad el-Firdaws'ta nakledilmiştir. Ali şöyle demiştir: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu ve hadisi zikretti.

90 - [Dedik ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat sana nasıl dua etmeliyiz?" O şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah, İbrahim'e salavat getirdiğin gibi, kulun ve Resulü Muhammed'e de salavat getir ve İbrahim'e salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir.'" Başka bir rivayette ise: [ve İbrahim'in ailesine]. Bu hadis, Buhari, Ahmed, Nesai, İbn Majah, Beyhaki ve

İbn Ebu Asim tarafından, adı Sa'd ibn Malik ibn Sinan olan Ebu Sa'id el-Hudri'den rivayet edilmiştir, Allah ondan razı olsun.

91 - [Dedik ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat senin için nasıl dua edeceğiz?" O şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah'ım, elçilerin efendisi, takvalıların önderi ve peygamberlerin sonuncusu, kulun ve elçin, iyiliğin önderi ve rahmet elçisi Muhammed'e salâtını, rahmetini ve lütfunu ihsan et. Ey Allah'ım, onu ilk ve sonuncunun kıskanacağı övgüye değer bir makama yükselt. Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle ve ona cennette en yüksek makamı ve en yüce dereceyi ver. Ey Allah'ım, onun sevgisini seçkinler arasına, şefkatini sana yakın olanlar arasına ve zikrini yüceler arasına koy.' Veya şöyle dedi: 'Onun meskenini.'] "Ve ona selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi de ona olsun. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine verdiği bereket gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de bereket ver. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin..." İbn Abi Asim'in Abdullah ibn Mes'ud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği hadis.

92 - [Dedik ki: "Ey Allah'ın Resulü, Allah bize sana selam vermeyi öğretti, peki sana nasıl dua ederiz?" Buyurdu ki: "De ki: 'Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.'" İbn Cerir, Abdullah ibn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmiştir.

92 - [Dedik ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat sana nasıl dua edeceğiz?" O şöyle buyurdu: "De ki: 'Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine verdiği gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de bereketini, rahmetini ve lütfunu ihsan et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.'" İmam Ahmed ve diğerleri,

Burayde ibn el-Hatib el-Aslami'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

93 - [Dendi ki: "Ey Allah'ın Resulü, bize sana selam vermeyi ve senin için dua etmeyi emrettin. Sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat senin için nasıl dua etmeliyiz?" Buyurdu ki: "Şöyle deyin: 'Ey Allah, İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'in ailesine de salât et. Ey Allah, İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'in ailesine de salât et.'"] İsmail el-Kadı tarafından, Abdül-Rahman ibn Beşir ibn Mes'ud'dan çeşitli rivayet zincirleriyle nakledilen mursal bir hadiste.

K harfi

94 - [Sahabelerden bir adam, Allah onlardan razı olsun, şöyle derdi: Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine verdiğin gibi Muhammed'e, ailesine, eşlerine ve soyuna da salât ve selam eyle. Sen övgüye layık ve yücesin.] Bu hadis, Abdül-Razzak tarafından Cami'sinde rivayet edilmiştir. İbn Tavus şöyle demiştir: Babam da aynı şeyi söylerdi .

95 - [Allah'ın Resulü, salât ve selam olsun, namazda şöyle derdi: Ey Allah'ım, İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kıl; İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kıl. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.] Şafiî, Ka'b'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

96 - [Gecenin üçte ikisi geçince, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ayağa kalkar ve şöyle derdi: "Ey insanlar, Allah'ı hatırlayın, Allah'ı hatırlayın! Sarsıntı geldi, ardından gelen de geldi. Ölüm, beraberinde getirdiği her şeyle birlikte geldi. Ölüm, beraberinde getirdiği her şeyle birlikte geldi."] Ubeyy ibn Ka'b şöyle dedi: "Dedim ki: 'Ey Allah'ın Resulü, sana sık sık salavat getiriyorum. Duamın ne kadarını sana adamalıyım?' Buyurdu ki: 'Dilediğin kadar.' Dedim ki: 'Çeyrek mi?' Buyurdu ki: 'Dilediğin kadar, hatta artırırsan senin için daha hayırlıdır.' Dedim ki: 'Yarısı mı?' Buyurdu ki: 'Dilediğin kadar, hatta artırırsan senin için daha hayırlıdır.'

Dedim ki: 'Üçte ikisi mi?' Buyurdu ki: 'Dilediğin kadar, hatta artırırsan senin için daha hayırlıdır.' Dedim ki: 'Tüm duamı sana mı adamalıyım?' Buyurdu ki: 'O zaman endişelerin giderilir ve günahların bağışlanır.'" Tirmizi ve Hakim rivayet etmiş ve sahihtir.

Ahmed bunu kısaca şöyle rivayet etmiştir: [Bir adam, "Ey Allah'ın Resulü, bütün dualarımı sizin için yapsam ne olur?" dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "O halde Allah, yüce ve mübarek olan, dünya hayatın ve ahiret hayatınla ilgili her şeyde sana yeter."]

Pek çok imam bu hadisi Ka'b ve diğerlerinden rivayet ederek, benzer, özlü ve uzun ifadelerle nakletmiştir .

97 - [Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mescide girdiğinde, Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirir, sonra şöyle derdi: "Ey Allah'ım, günahlarımı bağışla ve bana rahmetinin kapılarını aç." Mescitten çıktığında da Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirir, sonra şöyle derdi: "Ey Allah'ım, günahlarımı bağışla ve bana lütfunun kapılarını aç."] Bu hadis, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kızı Fatıma'dan (Allah ondan razı olsun) Ahmed ve diğerleri tarafından rivayet edilmiştir. Tirmizi, bunun sahih bir hadis olduğunu söylemiştir.

Taberani ve diğerleri, Ebu Hamid ve Ebu Said el-Saadi'den (Allah onlardan razı olsun) benzer bir rivayette bulunmuşlardır. İbn Sünni, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) benzer bir rivayette bulunmuştur. İbn Nekar, Ali'den (Allah ondan razı olsun) benzer bir rivayette bulunmuştur. Nesai, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) benzer bir rivayette bulunmuştur .

98 - [Abdullah bin Abbas (Allah onlardan razı olsun), Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) için dua ederken şöyle derdi: Ey Allah'ım, Muhammed'in büyük şefaatinin kabul et, onun derecesini yükselt ve İbrahim ve Musa'ya verdiğin gibi, ahirette ve ahiretteki isteklerini ona ver.] İbn

Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) Abd bin Humaid ve diğerleri rivayet etmiştir. Hafız Sakavi şöyle demiştir: Rivayet zinciri sağlam, güvenilir ve sahihtir .

99 - [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile Ebu Bekir arasında kimse oturmazdı. Bir gün bir adam geldi ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onu aralarına oturttu. Sahabeler buna çok şaşırdılar. Adam ayrılırken Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Bu adam bana dua ederken, 'Ey Allah'ım, Muhammed'e, sevdiğin ve razı olduğun gibi salavat gönder' veya benzeri bir şey söylüyor." Bu, İbn Saba'nın Eş-Şifa'sından nakledilerek El-Kevl-Bedi'de geçmektedir. El-Hafız Es-Sakhavi, "Rivayet zincirini bulamadım." demiştir.]

Bunun doğru olduğunu varsayarsak, belki de Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) o adamın kalbini kazanmayı, onu İslam'da sebat etmeye teşvik etmeyi ve doğru yolda kalmasını sağlamayı amaçlamıştır.

Ya da orada bulunanları onun için bu şekilde dua etmeye teşvik etmek.

Ya da Ebu Bekir'den (Allah ondan razı olsun) başka birinin ona daha yakın, daha sevilen veya daha fazla fazilete sahip olduğu anlamına gelmeyen diğer şeyler .

100 - [Şöyle derlerdi: Ey Allah'ım, ümmi Peygamber Muhammed'e salât ve selam gönder.] İsmail el-Kadı, Yezid bin Abdullah'tan rivayet etmiştir .

101 - [Bir adamın huzurunda adımın anılması ve onun benim için dua etmemesi, Allah ona salât ve selam versin, benim için yeterli bir cimriliktir.] Bu hadis, Hasan el-Basri'nin rivayetine dayanarak Said bin Mansur ve diğerleri tarafından nakledilmiştir. Mursal ve ravileri güvenilirdir .

102 - [Her dua, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât edilene kadar örtülüdür.] Bu hadis, El-Daylami tarafından Musnad el-Firdavs'ta Enes'ten (Allah ondan razı olsun), o da Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edilmiştir .

103 - [İçinde Yüce Allah'ın anılmadığı ve bana dua edilmediği her söz kesilmiş ve bereketten yoksundur.] Bu hadis, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle, El-Daylami tarafından Musnad El-Firdavs'ta ve diğer kaynaklarca nakledilmiştir .

104 - [Biz, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikteydik. Bir adam ona gelip, "Ey Allah'ın Resulü, Allah'a en yakın ameller nelerdir?" dedi. O da, "Sözde doğruluk ve emanetleri yerine getirmek" dedi. Ben, "Ey Allah'ın Resulü, daha fazlasını da söyleyin" dedim. O da, "Gece namazı ve sıcak günlerde oruç tutmak" dedi. Ben, "Ey Allah'ın Resulü, daha fazlasını da söyleyin" dedim. O da, "Bana sık sık dua etmek ve zikir etmek fakirliği ortadan kaldırır" dedi. Ben, "Ey Allah'ın Resulü, daha fazlasını da söyleyin" dedim. O da, "Kim bir topluluğa namaz kıldırırsa, namazı kısaltсын; çünkü onların arasında yaşlılar, hastalar, gençler ve muhtaçlar vardır" dedi.] Bu hadis, Ebu Nuaym tarafından, Samurah el-Suvey'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

L harfi

105 - [Evlerinizi mezar yapmayın, benim mezarımı da bir kutlama yeri haline getirmeyin. Benim için dua edin, çünkü dualarınız nerede olursanız olun bana ulaşır.] Bu hadis, Ebu Davud ve diğerleri tarafından Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiş ve Nevevi tarafından El-Azıkr'de sahih kabul edilmiştir .

İsmail el-Kadi ve diğerleri, Zeyn el-Ebidin Ali ibn el-Hüseyin'in ibn Ali'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettikleri benzer bir hadisi şöyle aktarmışlardır: [Bir adam her sabah Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrini ziyaret eder ve ona dua ederdi, akşam da aynı şeyi yapardı. Ali ibn el-Hüseyin bunu öğrenince ona, "Bunu yapmaya seni ne mecbur ediyor?" diye sordu. Adam, "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selam vermeyi çok seviyorum." diye cevap verdi.] Ali ibn Hüseyin ona şöyle dedi: "Babam, dedemden (Allah onlardan razı olsun) rivayetle bana, Resulullah'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu söyledi: 'Kabrimi bir kutlama yeri yapmayın, evlerinizi de mezar gibi

yapmayın. Nerede olursanız olun bana namaz kılın ve bana selam gönderin, çünkü dualarınız ve selamınız bana ulaşacaktır.'" Birçok hadis âlimi bunu benzer ifadelerle rivayet etmiştir. Hafız el-Sakhawî, "Bu sahih bir hadistir" demiştir. "Silah el-Mümin"ın yazarı ise şöyle demiştir: "Niyetin, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık ziyaretleri teşvik etmek olması ve yılda sadece iki kez gelen bir festival gibi yapmamak olması mümkündür. Bu, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) 'Evlerinizi mezar gibi yapmayın' sözüyle desteklenmektedir; yani, evlerinizde namazı ihmal edip, namaz kılınmayan mezarlar haline getirmeyin."

106 - [Beni yolcunun bardağı gibi yapmayın. Denildi ki: "Yolcunun bardağı nedir?" Buyurdu ki: "Yolcu işini bitirdiğinde bardağına su koyar. İhtiyacı varsa onunla abdest alır veya içer, yoksa döker. Beni duanın başına, ortasına ve sonuna koyun."] Abd bin Humaid ve diğerleri, Cabir bin Abdullah'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmişlerdir ki, o da şöyle demiştir: "Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:" ve bunu zikretti .

107 - [Bana yapılan dualar ve temizlik dışında hiçbir namaz yoktur.] Bu hadis, Hz. Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir ve Darqutni ve diğerleri tarafından nakledilmiştir .

108 - [Abdesti olmayan için namaz yoktur, abdestinde Allah'ın adını anmayan için abdest yoktur, Peygamberine salât ve selam eylesin, salât ve selam eylesin, namaz kılmayan için namaz yoktur, Ensar'ı sevmeyen için namaz yoktur.] İbn Majah, Sahl bin Saad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

109 - [Peygamberimize salât getirmeyen kimsenin abdesti yoktur.] İbn Majah, Sahl ibn Sa'd'dan (Allah ondan razı olsun), o da Peygamberimizden (Allah'ın salât ve selamı ona olsun) rivayet etmiştir. Anlamı şudur: Tam bir abdest yoktur .

110 - [Hiçbir topluluk, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmeden bir araya gelmezse, cennete girseler bile, görecekleri mükafat nedeniyle pişmanlık duyacakları bir durumdur.] Bu hadis, Ebu Said Hudri'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle Dinaveri ve diğerleri tarafından nakledilmiştir. Hafız Sakavi şöyle demiştir: Bu sahih bir hadistir .

111 - [Üç kişi yüzümü görmeyecektir: Anne babasına isyan eden, sünnetimi terk eden ve huzurunda benden bahsedildiğinde bana salavat getirmeyen.] Bu hadis, Hz. Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilerek El-Kevl-Bedi'de Peygamberimize dayandırılmış bir hadis olarak geçmektedir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Ben onun isnadını bulamadım ."

112 - [Bana eksik salavat getirmeyin. Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, eksik salavat nedir?" Buyurdu ki: "'Ey Allah, Muhammed'e salavat getir' deyip durmaktır. Aksine, 'Ey Allah, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salavat getir' deyin." Bu hadis, Ebu Said tarafından (Şeref el-Mustafa) rivayet edilmiştir. Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: "İslam zincirini bulamadım ."]

113 - [Her şeyde bir saflık ve temizlik vardır ve müminlerin kalplerinin pasdan arındırılması, bana salât ve selam olsun, salâttır.] Bu hadis, Muhammed bin Al-Qasim'den rivayetle Al-Qawl Al-Badi'de zikredilmiştir ve o da bunu Peygamberimize dayandırmıştır .

114 - [{Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam verin ve ona layık bir selam verin} ayeti nazil olduğunda, "Ey Allah'ın Resulü, biz sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, peki bize senin için nasıl dua etmemizi emrediyorsun?" dediler. O da, "Şöyle deyin: 'Ey Allah, İbrahim'e verdiğin gibi Muhammed'e de salât ve selam ver. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.'" dedi.] Bu hadis, İsmail el-Kadı tarafından Hasan'dan mursal bir biçimde rivayet edilmiş, İbn Abi Şeybe ve Said İbn Mansur tarafından da benzer şekilde rivayet edilmiş ve her iki yerde de (ailesi) eklenmiştir .

115 - [Muhammed ümmetinden, Allah ona salât ve selam versin, Muhammed için dua eden veya ona selam gönderen hiç kimse yoktur ki, ona mutlaka "falanca senin için dua ediyor, filanca da sana selam gönderiyor" diye bildirilmesin.] İshak Rahwayh, Musned'inde bunu bir Sahabenin sözü olarak şöyle rivayet etmiştir .

116 - [Ey Allah'ım, Senden istiyorum, Ey Allah'ım, Ey Rahman, Ey Çok Merhametli, Ey Sığınanların Koruyucusu, Ey Korkakların Sığınağı, Ey Desteği Olmayanların Desteği, Ey Güveni Olmayanların Rızkı, Ey Hazinesi Olmayanların Hazinesi, Ey Zayıfların Sığınağı, Ey Fakirlerin Hazinesi, Ey Büyük Umut, Ey Yok Olmak Üzere Olanların Kurtarıcısı, Ey Boğulmakta Olanların Kurtarıcısı, Ey Cömert, Ey Güzel, Ey Nimet Veren, Ey Lütufkâr, Ey Kudretli, Ey Zorlayıcı, Ey Aydınlatıcı. Gece karanlığı, gündüz aydınlığı, güneş ışınları, ağaçların hışırtısı, suyun uğultusu ve ayın ışığı Sen'e secde eder. Ey Allah'ım, Sen Allah'sın, Senin ortağın yoktur.] "Ey Allah, kulun ve elçin Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder." Bu hadis, El-Daylami'nin Musned'inde, Abdullah İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) ve onun da Peygamberimizden (Allah'ın salât ve selamı ona olsun) rivayet ettiği şekilde nakledilmiştir .

117 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine bereketini, rahmetini, bağışlamasını ve rızanı bahşettin. Ey Allah'ım, onlar (Fatıma, Ali, Hasan ve Hüseyin'i kastediyor, bunu onların cübbesinin altındayken söyledi, Allah ona salat ve selam versin) bendendir ve ben de onlardanım, öyleyse bereketini, rahmetini, bağışlamasını ve rızanı bana ve onlara bahşet.] Hadisin ravîsi Vatila bin el-Eska' şöyle dedi: Kapıda duruyordum ve dedim ki: Ve bana, ey Allah'ın Resulü, babam ve annem sana feda olsun. O şöyle dedi: [Ey Allah'ım, ve Vatila'ya.] El-Daylami bunu Vatila bin el-Eska'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ederek Musned'ine dahil etmiştir .

M harfi

118 - [Hiçbir topluluk toplanıp da Allah'ı anmadan ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeden dağılmazsa, en çürümüş

cesetten dirilmiş olurlar.] Bu hadis, Cabir'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayetle Tayalisi ve diğerleri tarafından nakledilmiştir. Hafız Sakhavi şöyle demiştir: Bu hadisin ravileri, Müslim'in şartlarına göre sahih hadis ravileridir .

119 - [Hiçbir topluluk, Allah'ı anmadan ve Peygamberine salavat getirmeden bir araya gelmezse, kıyamet gününde Allah'a karşı bir şikayetleri olur. Allah dilerse onları cezalandırır, dilerse de bağışlar.] İmam Ahmed ve diğerleri, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun), o da Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) rivayet etmiştir. Tirmizi bunu sahih olarak değerlendirmiştir.

El-Hakim bunu bir Sahabenin sözü olarak şöyle aktarmıştır: “Hiçbir topluluk bir araya gelip de Allah'ı anmadan ve Peygamberine salavat getirmeden dağılmazsa, bu durum kıyamet gününe kadar onlar için pişmanlık sebebi olur.” Başka bir rivayette ise: “Kıyamet günü, cennete girseler bile, onlar için pişmanlık sebebi olur.”

Bu rivayet, El-Hakim tarafından Ebu Umame'den (Allah ondan razı olsun) nakledilmiş olup, El-Hakim'inkine benzer bir üslupla yazılmıştır. "El-Tarrah" diğer rivayette olduğu gibi pişmanlık anlamına gelir.

İbn el-Athir şöyle demiştir: "'Tarah' kelimesi eksiklik anlamına gelir ."

120 - [Ümmetimden hiçbir kul bana yürekten samimi bir dua etmez ki, Allah ona on namaz kıldırmasın, onu on derece yükseltsin, ona on amel yazsın ve on günahını silsin.] İbn Abi Asim'in As-Salat adlı eserinde, Allah ondan razı olsun, Ebu Burda bin Niyar'dan rivayet edilmiştir .

Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Ümeyr ibn Niyar'dan rivayetle Nesai ve diğerleri tarafından şöyle nakledilmiştir: "Ümmetimden kim bana yürekten samimiyetle dua ederse, Allah ona on namaz verir, on derece yükseltir, on amel yazar ve on günahını siler." Ayrıca Taberani de onun rivayetiyle bu hadisi nakletmiştir ve ravileri güvenilirlerdir.

El-Bazzar ve diğerlerinin, güvenilir rivayetçilere dayanan bir rivayet zinciriyle naklettiği bir hadiste şöyle buyurulmaktadır: [Kim kendi isteğiyle bana dua ederse, Allah ona on defa dua eder, derecesini on artırır, ona on amel yazar ve on amelini siler.]

121 - [Muhammed'e ve Muhammed ailesine salavat getirilinceye kadar, gökten gizlenmiş hiçbir dua yoktur. Bu yapıldığında, o perde kalkar ve dua kabul olur. Eğer bu yapılmazsa, dua geri çevrilir.] Bu hadis, Ali ibn Abi Talib'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle el-Beyhaki ve diğerleri tarafından nakledilmiştir.

122 - [Arafat arifesinde ayakta duran hiçbir kul, Fatiha suresinin açılış bölümünü yüz defa okuyup, "O, Allah'tır, birdir" sözünü yüz defa tekrarlayıp, "Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve rahmet eyle. Şüphesiz sen övgüye layıksın ve yücesin" sözünü yüz defa tekrarlayıp, sonra da "Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur. Mülk de O'nundur, övgü de O'nundur. Her şey O'nun elindedir. Hayat verir, ölüm verir ve her şeye kadirdir" sözünü yüz defa tekrarlamaz.]

Ancak Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Ey meleklerim, bu kulumun mükafatı nedir? Beni yüceltti, birliğimi açıkladı, bana isnat etti, beni övdü ve Peygamberime salavat getirdi. Ey meleklerim, şahitlik edin ki, ben onu bağışladım ve kendi adına şefaatttim. Eğer kulum benden âlimler adına şefaatt etmemi isteseydi, onun için şefaatt ederdim." Bu hadis, El-Daylami tarafından Musnad el-Firdavs'ta Cabir bin Abdullah'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilmiş ve El-Beyhaki tarafından da benzer şekilde nakledilmiştir .

123 - [Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için bir araya gelip el sıkışan ve dua eden iki Müslüman yoktur ki, geçmiş ve şimdiki günahları bağışlanmadıkça ayrılmasınlar.] Hasan bin Sufyan ve diğerleri rivayet etmiştir .

124 - [Bana selam veren hiç kimse yoktur ki, Yüce Allah ruhumu bana geri vermesin ki, ben de selamını iade edeyim.] İmam Ahmed ve diğerleri, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir. İbn Asakir de sahih bir isnadla rivayet etmiş, Nevevi de El-Aziz ve diğerlerinde bunu sahih olarak kabul etmiştir .

125 - [Bana dua eden hiçbir kul yoktur ki, bir melek onunla birlikte yükselmesin ve Rahman olan, her şeye gücü yeten Allah'ın yüzünü diriltmesin. Rabbimiz, mübarek ve yüce olan Allah şöyle buyuruyor: Onu kulunun kabrine götür ki, onu eden için bağışlanma dilesin ve gözlerine sevinç getirsin.] Bu hadis, Hz. Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle, El-Daylami tarafından Musnad el-Firdavs'ta nakledilmiştir .

126 - [Beni anan ve bana dua eden hiçbir mümin kul yoktur ki, Allah onun için on sevap yazmasın, on siğili silmesin ve onu on derece yükseltmesin.] Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) sahih bir isnadla Nesai ve diğerleri tarafından rivayet edilmiştir .

127 - [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yanından bir adam geçti ve yanında avladığı bir ceylan vardı. Her şeyi konuşturan Yüce Allah, ceylanı da konuşturdu ve ceylan, “Ey Allah'ın Resulü, çocuklarım var ve onları emziriyorum, şimdi açlar. Bu adama beni bırakmasını emret ki gidip çocuklarımı emzireyim ve geri döneyim.” dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), “Ya geri dönmezsen?” dedi. Ceylan, “Eğer geri dönmezsem, Allah beni, huzurunda adı geçen ama senin için dua etmeyen veya dua eden ama dua etmeyen biri gibi lanetlesin.” dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), “Onu serbest bırak, ben onun kefil olurum.” dedi. Böylece ceylan gitti ve sonra geri döndü.] Bunu El-Kevl-i Bedi'de, Ebu Nuaym ise Hilyat-i Evliya'da nakletmiştir .

128 - [En hayırlı gününüz Cuma günüdür. Adem o gün yaratıldı, o gün öldü, o gün Sûr üflenecek ve o gün Kıyamet kopacaktır. Öyleyse o gün bana dualarınızı artırın, çünkü dualarınız bana sunulmuştur. Dediler ki: Ey Allah'ın Resulü, sen vefat ettiğinde dualarımız sana nasıl sunulacak?

Buyurdu ki: Yüce Allah, yeryüzünün peygamberlerin bedenlerini tüketmesini yasaklamıştır.] İmam Ahmed ve diğerleri, Aws'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir. El-Hakim şöyle demiştir: "Bu, Buhari'nin şartlarına göre sahih bir hadistir ve birçok âlim bunu sahih olarak tasdik etmiştir ."

129 - [Bir erkeğin huzurunda adımın anılması ve onun bana salavat getirmemesi (aleyhisselam) saygısızlık işaretidir.] Bu hadis, Numeyri tarafından Katade'den rivayetle mursal bir hadiste nakledilmiştir ve ravileri güvenilirlerdir.

130 - [Kim bir hadis rivayet etmek ister de sonra unutursa, bana dua etsin; çünkü bana ettiği duada hadisinin yerine bir başkası vardır ve belki hatırlar.] Bu hadis, Osman bin Ebu Harb el-Bahili'den rivayetle El-Daylami tarafından nakledilmiştir .

131 - [Yatağa giden kimse]

Sonra "Hükümrânlık elinde olan ne mutlu!" ayetini okudu.

Sonra şöyle dedi: "Ey Allah'ım, helal ve haramın Rabbi, kutsal şehrin Rabbi, köşe ve makamın Rabbi, kutsal bölgenin Rabbi! Ramazan ayında indirdiğin her ayetin hakkıyla, Muhammed'in ruhuna dört defa selam ve barış gönder."

Allah, Muhammed'e iki melek gönderdi ve onlara şöyle dediler: "Filan oğlu filanca sana selam ve Allah'ın rahmetini gönderiyor. Ben de filanca oğlu filancaya benden selam, Allah'ın rahmeti ve bereketleri gönderiyorum." Bu hadis, El-Daylami'nin Musnad El-Firdavs'ında ve El-Diya'nın El-Mukhtarah'ında, Ebu Kursafe'den rivayet edilmiştir. Ebu Kursafe'nin sahabeleri vardı, Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: "Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim..." ve bunu zikretti .

132 - [Her farz namazdan sonra bu duaları okuyan kimse, Kıyamet Günü benim şefaataime layık olacaktır.]

Ey Allah'ım, Muhammed'e şefa'at etme imkanı ver, onun sevgisini seçkinler arasına, makamını yüceler arasına ve yurdunu yakınlar arasına yerleştir. (Taberani'nin Kebir adlı eserinde, Ebu Umame'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .)

133 - [Kim huzurunda adım anılır da bana salavat getirmezse cehenneme girecektir.] Bu hadis, El-Daylami tarafından Musnad El-Firdaws'ta Abdullah bin Jarad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

134 - [Kimin önünde anılır da bana tam bir salavat getirmezse, o benden değildir, ben de ondan değilim. Bunun üzerine Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: Ey Allah'ım, bana salavat getirenleri salavat et, bana salavat getirmeyenleri ise yok et.] Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir . Hafız Sakavi şöyle demiştir: Ben bu hadisin kaynağını bulamadım.

135 - [Kim İslam haccını yerine getirir, kabrimi ziyaret eder, sefere katılır ve Kudüs'te bana dua ederse, Allah ona farz kıldığı şeylerden dolayı onu sorgulamaz.] Bunu, Ebu Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ederek, Ebu Feth el-Azdi'ye sekizinci faydasında zikretmiştir .

136 - [Kim huzurunda benden bahsedilir de benim için dua etmezse, cennet yolunu kaçırmıştır.] Bu hadis, El-Taberani ve El-Taberi tarafından, Allah onlardan razı olsun, El-Hüseyn bin Ali'den rivayet edilmiştir .

137 - Kimin huzurunda adım anılırsa, o benim için dua etsin. Kim benim için bir defa dua ederse, Allah onun için on defa dua eder. İmam Ahmed ve diğerleri, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

138 - [Peygamber ailesi olarak bizler için dua ederken en tam sevabı almak isteyen kimse şöyle desin: Ey Allah'ım, İbrahim'e salât ettiğin gibi, Muhammed Peygamber'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine salât eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.] Bu hadis, Ebu

Davud ve diğerkleri tarafından Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

139 - [Peygamber ailesi olarak bizler için dua ederken en tam ölçüyü almak isteyen kimse şöyle desin: Ey Allah'ım, İbrahim ailesine gönderdiğin gibi, Muhammed Peygamber'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine salat ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.] Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Ali'den rivayetle Nesai ve diğerkleri tarafından nakledilmiştir .

İbn Zenceveyh, Ali'den rivayetle, kendisine atfedilen bir hadiste şöyle buyurmuştur: "Kim tam ölçüyü almak isterse, şu ayeti okusun: {Rabbiniz, kudret sahibi olan, onların tarif ettiklerinden münezzeh olan Allah'tır. Peygamberlere salat ve selam olsun. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.} (180-182) Saffat Suresi

140 - [Kim Allah'ın kendisinden razı olduğu bir zamanda Allah'a kavuşmak isterse, bana olan dualarını artırsın.] Bu hadis, Al-Daylami tarafından Musnad Al-Firdaws'ta ve diğerkleri tarafından Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

141 - [Kim bana selam verirse, sanki bir köleyi azat etmiş gibidir.] Bu hadis, İbn Vahb'ın rivayetiyle Şifa'da geçmektedir .

142 - [Kim ruhlar arasında Muhammed'in ruhu için, bedenler arasında bedeni için ve kabirler arasında kabri için dua ederse, beni rüyasında görür. Kim beni rüyasında görürse, kıyamet gününde de beni görür. Kim beni kıyamet gününde görürse, ben onun için şefa'at ederim. Kimin için şefa'at edersem, o benim kabımdan içer ve Allah onun bedenini ateşten korur.] Bu hadis, Ebu el-Kâsım el-Sabtî tarafından "el-Durr el-Munazzam fi el-Mevlid el-Muazzam" adlı kitabında zikredilmiştir. El-Hafız el-Sakhawî şöyle demiştir: Ben onun kaynağını henüz bulamadım .

143 - [Kim benim için bir defa dua ederse, Allah onun için on defa dua eder.] Bu hadis, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle Müslim ve diğerleri tarafından nakledilmiştir .

Taberani, Allah ondan razı olsun, Ebu Musa el-Eş'ari'den rivayetle şöyle buyurmuştur: "Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder."

144 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on sevap yazar ve on günahını siler.] Tirmizi, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

145 - [Kim bana on defa dua ederse, Allah ona yüz defa dua eder. Kim bana yüz defa dua ederse, Allah ona bin defa dua eder. Kim özlemini ve hasretini artırırsa, kıyamet gününde ben onun için şefaati ve şahit olurum.] Bu hadis, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Ebu Musa el-Medini tarafından nakledilmiştir .

146 - [Kim Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) bir defa dua ederse, Yüce Allah ve melekleri ona yetmiş defa dua eder.] İmam Ahmed ve diğerleri, Abdullah bin Amr'dan (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmişlerdir ve hükmü şudur ki, bu hadis kesindir, çünkü yoruma yer yoktur .

Şeyh Misbah'ın yorumu ("hükmü, yoruma yer olmadığı için Peygamberimize nakledildiğidir " ifadesinin anlamı şudur: Bu hadisin hükmü, Peygamberimize nakledildiğidir; çünkü Abdullah bin Amr bu metinde yoruma yer vermemektedir, zira o sadece işittiğini rivayet eden biridir .

147 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder, on günahını siler ve onu on derece yükseltir.] Bu hadis, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Nesai tarafından nakledilmiştir .

148 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder. Kim bana on defa dua ederse, Allah ona yüz defa dua eder. Kim bana yüz defa dua ederse, Allah onun gözlerinin arasına münafıklıktan ve cehennem

ateşinden kurtuluş beyanı yazar ve onu kıyamet gününde şehitlerle birlikte yerleştirir.] Bu hadis, Taberani tarafından El-Evsat ve El-Sağır'de Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

149 - [Kim bana dua ederse, duası bana ulaşır ve ben de ona dua ederim ve buna on sevap daha eklenir.] Bu hadis, Taberani tarafından El-Evsat'ta, isnad zinciri kötü olmayan bir şekilde, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

150 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on kat dua eder; dolayısıyla az ya da çok dua etsin.] Bu hadis, Muhammed bin Cerir el-Taberi ve diğerleri tarafından Ömer bin el-Hattab'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Ömer bin el-Hattab şöyle demiştir: Bu, sahih bir isnad zincirine sahip bir hadistir .

151 - [Kim bana dua ederse, Allah ona on sevap yazar, on günahını siler, onu on derece yükseltir ve bu, onun için on köle azat etmeye eşdeğerdir.] İbn Abi Asim'in As-Salat adlı eserinde, Al-Bara' bin Azib'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettiği üzere .

152 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder. Kim bana on defa dua ederse, Allah ona yüz defa dua eder. Kim bana yüz defa dua ederse, Allah ona bin defa dua eder. Kim bana bin defa dua ederse, cennetin kapısında omuz omuza benim omuzuma degecektir.] Bu hadis, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) ve Resulullah'ın (Allah ona salat ve selam versin) bazı büyük sahabelerinden rivayetle, El-Durr El-Munazzam'ın yazarı tarafından nakledilmiştir. Hafız El-Sakhawi şöyle demiştir: "Ama ben bunun kaynağını şimdiye kadar bulamadım ."

153 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ve melekleri ona on defa dua eder. Kim bana on defa dua ederse, Allah ve melekleri ona yüz defa dua eder. Kim bana yüz defa dua ederse, Allah ve melekleri ona bin defa dua eder ve bedenine ateş dokunmaz.] Bu hadis, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Sakhawi tarafından nakledilmiştir ve kimin rivayet ettiğini belirtmemiştir .

154 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder ve onu bana iletmek için bir melek görevlendirir.] Bu hadis, Taberani tarafından Ebu Umame el-Bahili'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

155 - [Kim bana dua ederse, o bana dua ettiği sürece melekler de ona dua eder. Dolayısıyla kul bunu az ya da çok söylesin.] Bu hadis, Ebu el-Yaman İbn Asakir tarafından, Allah ondan razı olsun, Emir İbn Ömer'den rivayet edilmiştir .

Bu hadis, Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Diya' el-Makdisi tarafından nakledilmiştir ve şunları içermektedir: [İbadetini artırsın veya azaltsın]

156 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah ve melekleri ona on defa dua eder; dolayısıyla kul az ya da çok dua etsin.] İbn Abi Asim, Abdullah bin Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmiştir .

157 - [Kim bana dua ederse, Allah ona bir kırat (yani bir sevap) yazar ve bir kırat Uhud Dağı gibidir.] Bu hadis, Abdül-Razzak tarafından, Allah ondan razı olsun, Ali'den rivayet edilmiştir .

158 - [Kim her Cuma günü bana kırk defa dua ederse, Allah ondan kırk yıllık günahlarını siler. Kim bana bir defa dua eder ve duası kabul edilirse, Allah ondan seksen yıllık günahlarını siler. Kim de 'De ki: O, Allah'tır, birdir' suresini bitirinceye kadar okursa, Allah ona bir köprü üzerine minare yapar ve o, topluluğun karşısına geçer.] Bu hadis, Ebu Şeyh ve Teymi tarafından Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Bir rivayetinde ise Sakavi şöyle demiştir: Peygamberimize atfedilen bir rivayete rastlamadım .

159 - [Cuma günü bana yüz defa dua eden kimsenin seksen yıllık günahları bağışlanır.]

Ebu Muhammed Cebra, El-Maladh ve'l-İ'tisam adlı kitabında şöyle rivayet etmiştir: Rivayet eden kişi dedi ki: "Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm ve dedim ki: 'Ey Allah'ın

Resulü, Ebu Mukatil bana senin rivayetine dayanarak, cuma günü sana yüz defa namaz kılanın seksen yıllık günahlarının affedileceğini söyledi.' Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: 'Ebu Mukatil doğru söyledi.' Bunun üzerine rivayet eden kişi şöyle derdi: 'Ben sana Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayetine dayanarak anlatıyorum, Ebu Mukatil'in rivayetine dayanarak değil, çünkü şeytan Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kılığına giremez.'"

160 - [Kim bana bir defa dua ederse, Allah onun iki koruyucu meleğine üç gün boyunca ona karşı hiçbir günah yazmamalarını emreder.] El-Hafız El-Sakhawi bunu El-Kevl-Bedi'de zikretmiş ve "Rivayet zincirini bulamadım " demiştir.

161 - [Kim sabahleyin bana on defa dua ederse, kıyamet gününde şefaate nail olur.] Bu hadis, biri sahih olmak üzere iki isnad zinciriyle Taberani tarafından, Ebu el-Darda'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

162 - [Kim bana dua ederse, kıyamet gününde onun için şefaati olurum.] Ebu Hafs bin Şahin ve diğerleri, Ebu Bekir Sıddık'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir .

163 - [Kim günde bin defa bana dua ederse, cennetteki yerini görmeden ölmez.] Bu hadis, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayetle, Muhtarrah'ta Diya' ve diğerleri tarafından nakledilmiştir .

İbn Şahin bunu ondan şöyle rivayet etmiştir: "Kim cuma günü bana bin defa dua ederse, cennetteki yerini görmeden ölmez . "

Bu hadis, Ebu Musa el-Medini tarafından rivayet edilmiş ve İbn el-Nu'man ve diğerleri tarafından da zikredilmiştir .

164 - [Kim günde yüz defa bana dua ederse, Allah ona bir milyon sevap yazar, bir milyon günahını siler ve yüz kabul edilmiş sadaka yazar. Kim bana dua eder de duası bana ulaşırsa, ben de ona dua ederim ve şefaate nail olur.] Ebu Said bunu Şaraf el-Mustafa'da Enes'ten (Allah

ondan razı olsun) rivayetle zikretmiş ve Enes de bunu Peygamberimize atfetmiştir .

165 - [Kim bana her gün yüz defa dua ederse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar; yetmişi ahiret, otuzu da dünya hayatı içindir.] İbn Mande, Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir. Hafız Ebu Musa el-Medini, bunun garip ve güzel bir hadis olduğunu söylemiştir .

166 - Kim Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine yüz defa dua ederse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar. Bu hadis, Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, isnad zinciri olmaksızın Firdevs'te nakledilmiştir ve Ali bunu Peygamber'e isnad etmiştir .

167 - [Kim bana bir kere dua ederse, onun yüz ihtiyacını karşılarım.] Bu hadis, El-Taymi'nin "El-Tarhib" adlı kitabında Halid bin Tahman'dan rivayet edilmiştir ve isnad zinciri kopuktur .

168 - [Kim kabrimde benim için dua ederse, duasını iştirim; kim uzaktan benim için dua ederse, ona haber veririm.] Bu hadis, Ebu Şeyh tarafından Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. Hafız Sakavi şöyle demiştir: İstiklal zinciri sağlamdır, Şeyhimiz yani Hafız İbn Hacer bize bunu bildirmiştir .

169 - [Kim kabrimden benim için dua ederse, onu iştirim. Kim de uzaktan benim için dua ederse, Allah onu bana iletmek için bir melek görevlendirir ve o, dünya hayatındaki ve ahiret hayatındaki işlerinden kurtulur ve ben de kıyamet gününde onun için şahit veya şefaatçi olurum.] Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Aşari tarafından nakledilmiştir .

170 - [Kim cuma günü ve cuma gecesi bana yüz namaz kılsa, Allah onun yüz ihtiyacını, yetmişini ahiret ihtiyacını ve otuzunu bu dünya ihtiyacını karşılar. Allah, bunları size hediyeler gibi kabrime getirmek için bir melek görevlendirir. Ölümümünden sonraki bilgim, hayattaki bilgim

gibidir.] Bu hadis, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayetle, El-Daylami'nin Musnad el-Firdavs'ında ve diğerlerinde yer almaktadır .

171 - [Kim sabah namazını kıldıktan sonra konuşmadan önce yüz kez bana salavat getirirse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar; bunlardan otuzu hemen verilir, yetmişi ise onun için saklanır. Akşam namazı için de aynı şey geçerlidir. Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, sana salavat nasıldır?" Buyurdu ki: "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin." Ey Allah, Muhammed'e salavat getir (yüze kadar). Ahmed bin Musa el-Hafız, Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .]

172 - [Kim benim ve ailem için dua etmezse, o duası kabul edilmez.] Bu hadis, Ebu Mesud el-Ensari'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle Darqutni ve Beyhaki tarafından nakledilmiştir .

173 - [Cuma günü benim için dua eden kimseye, kıyamet gününde şefa'at ederim.] Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Aişe'den rivayetle Darqutni tarafından nakledilmiştir .

174 - [Kim cuma günü bana seksen defa dua ederse, Allah onun seksen yıllık günahlarını bağışlar. Denildi ki: Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl dua edelim? Şöyle de: "Ey Allah'ım, kulun, peygamberin, elçin, ümmi peygamberin Muhammed'e salât ve selam eyle" (ve bir say). Bu hadis, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Darakuni tarafından nakledilmiş, Iraklı tarafından ve ondan önce Abdullah bin Numan tarafından da sahih kabul edilmiş ve benzer bir rivayet de Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet eden Hatib tarafından nakledilmiştir .]

175 - [Cuma günü ikindi namazını kılan ve yerinden kalkmadan önce seksen defa (Ey Allah, ümmi Peygamber Muhammed'e ve ailesine salât ve selam eyle) diyen kimsenin seksen yıllık günahları bağışlanır ve seksen yıllık ibadeti kendisine yazılır.] İbn Beşkuval, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

176 - [Akşam vakti bana dua eden kimse sabaha kadar affedilir, sabah vakti bana dua eden kimse de akşama kadar affedilir.] Bunu Hafız Sakhavi, Al-Qawl Al-Badi' adlı eserinde nakletmeden zikretmiştir .

177 - [Kim bir kitapta benim için dua ederse, adım o kitapta geçtiği sürece melekler onun için bağışlanma dilemeye devam ederler.] ve başka bir rivayette de [melekler onun için bağışlanma dilemeye devam ederler], bu rivayet Taberani ve diğerleri tarafından Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

178 - [Kim bir şeyde zorluk çekerse, bana olan dualarını artırsın; çünkü bu düğümleri çözer ve sıkıntıyı giderir.] Bunu, Al-Qawl Al-Badi' adlı eserinde, kaynağı belirtmeden zikretmiştir .

179 - [Kim benim hakkımda bilgi yazıp, bununla birlikte bana dua da yazarsa, o kitap okunduğu sürece sevap kazanmaya devam eder.] Bu hadis, Ebu Bekir Sıddık'tan (Allah ondan razı olsun) rivayetle Darakuni ve diğerleri tarafından nakledilmiştir .

180 - [Kim (Ey Allah, İbrahim ve İbrahim ailesine salât gönderdiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de salât gönder; İbrahim ve İbrahim ailesine salât gönderdiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de salât gönder; İbrahim ve İbrahim ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de rahmet et) derse, kıyamet gününde onun için şahitlik eder ve şefa'at ederim. (Allah'ın salât ve selamı ona olsun.) Bu hadis, Buhari'nin El-Adab El-Mufrad'ında, Taberi ve Ukili'nin Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği bir hadistir. Bu sahih bir hadistir ve ravileri sahih hadis ravileridir .]

181 - [Kim (Ey Allah, Muhammed'e salât ve selam eyle ve kıyamet gününde ona Sana en yakın yeri nasip et) derse, şefa'atım onun için garantidir.] İmam Ahmed ve diğerleri, Allah ondan razı olsun, Ruveyf bin Sabit el-Ensari'den rivayet etmişlerdir .

İbn Abi el-Dünye bunu şu şekilde rivayet etmiştir: [Kim, “Ey Allah’ım, Muhammed’e salât ve selam gönder ve ona cennette Senin yanında en yüksek makamı ver” derse, kıyamet gününde şefaate nail olur.]

[Diriliş] ve onun bazı aktarım zincirleri iyidir.

El-Hafız El-Sakhawi şöyle demiştir: "Yakın olanın makamı şu anlamlara gelebilir: araç, övgüye değer makam, tahtta oturması, yüksek makam ve yüksek derece. Allah en doğrusunu bilir ."

182 - [Kim (Allah Muhammed'e, salât ve selam olsun, layık olduğu şekilde mükafatlandırın) derse, yetmiş meleği bin sabah yorar.] İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayetle Ebu Nuaym ve diğerleri nakletmiştir .

Söz konusu ifadede geçen zamir (ailesi), El-Mecd El-Lughawi'nin dediği gibi, Yüce Allah'ı veya efendimiz Muhammed'i (Allah ona salât ve selam versin) ifade ediyor olabilir .

183 - [Ezheden kişi dua ederken, “Ey Allah, bu mükemmel duanın ve farz namazın Rabbi, Muhammed’e salât ve selam eyle, ondan sonra hiçbir gazap olmayan bir hoşnutlukla razı ol” diyen kimsenin duasını Allah kabul eder.] İmam Ahmed ve diğerleri, Cabir’den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

İbn Vahb, Cami'sinde onun rivayetine dayanarak şöyle buyurmuştur: [Müezzinin sesini duyduğunda (Ey Allah, bu mükemmel çağrının ve farz namazın Rabbi, kulun ve elçin Muhammed'e salât ve selam gönder, ona kıyamet gününde şefaate etme imkanı ver) diyen kimseye kıyamet gününde şefaate ederim.]

184 - [Ezanı işittiğinde, “Ey Allah, bu mükemmel ezanın ve farz namazın Rabbi, Muhammed'e imkan ve fazilet ver ve onu kendisine vaat ettiğin övgüye layık makama yükselt” diyen kimse, kıyamet gününde şefaate nail olur.] Buhari, Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir. Bu, ezanın tamamlanmasından sonraki durumu ifade eder.

Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste ...

185 - [Kim (Ey Allah, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek salavatlar gönder, ona vaat ettiğin rızıkları ve makamı ver, onu bizim adımıza, ümmeti adına bir peygambere verdiğin en güzel mükafatla ödüllendir ve bütün kardeşlerine, peygamberlere ve salihlere salavat gönder, ey merhametlilerin en merhametlisi) derse (Kim bunu her Cuma yedi defa söylerse, şefaati onun için farz olur).] Bunu El-Kevl-Bedi'de zikretmiş ve İbn Abi Asim'in bazı yazılarında, benim bulamadığım bir isnad zinciriyle bunu rivayet ettiğini söylemiştir .

186 - [Kim benim için dua etmezse, dini yoktur.] Muhammed bin Hamdan el-Marvezi, Abdullah bin Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

187 - [Kim benim için dua etmeyi unutursa, cennete giden yolu kaçırmıştır.] İbn Mâce ve diğerleri, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmiş, el-Beyhakî ve diğerleri de Ubeyy'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

Waw harfi

188 - [Kıyamet Gününde beni görmeyenin vay haline! Aişe dedi ki: Seni kim görmez? Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: Cimri. Aişe dedi ki: Cimri kimdir? Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: Adımı duyduğunda benim için dua etmeyen.] Bu hadis, Ebu Said el-Vâiz'in Şeref el-Mustafa'sında geçmektedir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle anlatmıştır: Aişe (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sabah vakti bir şey dikiyordu ve iğne kayboldu, lamba söndü. Sonra Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanına girdi ve ev onun nuruyla aydınlandı. Aişe iğneyi buldu ve dedi ki: Ey Allah'ın Resulü, yüzünüz ne kadar da parlak! Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: Beni görmeyenin vay haline... hadis .

Y harfi

189 - [Ey insanlar! Kıyamet Günü sizi onun dehşetinden ve yerlerinden kurtaracak olan, bu dünyada bana en çok salavat getiren kimsedir. Şüphesiz Allah ve melekleri ona yeter. Zira Allah şöyle buyurmaktadır: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.} Böylece Allah, müminlere bunu yapmalarını emretmiştir ki, bunun karşılığında onları mükafatlandırsın.] Bu hadis, Ebu el-Kâsım el-Taymi tarafından, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilerek, teşvik kitabında nakledilmiştir .

190 - [Ey Ali, Cebrail'in (aleyhisselam) bana getirdiği iki şeyi hatırla: Sabah namazını daha çok kılmak ve akşam namazını daha çok kılmak; ve benim için dua etmek ve arkadaşlarım için bağışlanma dilemek. Çünkü sabah namazı ve akşam namazı, Yüce Allah'ın yarattıkları üzerindeki şahitlerinden şahitlerdir.] İbn Başkuval, Ali'den (aleyhisselam) rivayet etmiştir ki, şöyle demiştir: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) evlerinden birine gitti ve beni Medine'de kalanların başına atadı. Dedi ki: Ey Ali, onlara hayırlı halefler ol ve bana onların haberlerini yaz. Böylece on beş gün kaldı, sonra ayrıldı ve onunla buluşup bana dedi ki: Ey Ali, sana getirdiğim iki şeyi hatırla... hadisi .

191 - Allah, kıyamet günü hadis ehli ve ilim ehlini bir araya toplayacak ve onların mürekkebi güzel kokulu ve hoş kokulu olacaktır. Onlar, yüce ve mübarek olan Allah'ın huzurunda duracaklar ve Allah onlara şöyle diyecektir: "Peygamberim için dua ettiğiniz sürece, cennete gidin." (Enes'ten rivayet edilmiştir, Allah ondan razı olsun .)

devam filmi

Ebu Abdullah el-Rasa' el-Maliki, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılmanın faziletine dair bir dizi hadis zikrettikten sonra, "Tuhfat al-Akhyar fi Fadl al-Salat 'ala al-Nabi al-Mukhtar" adlı eserinde şöyle demiştir:

Zayıf imana sahip bazı kişiler bu hadislerden bazılarına bakıp, bunların sahih hadis külliyatlarında bulunmadığını söyleyerek eleştirebilirler. Bu, zayıf bir iman ve Peygamber Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) şeriatına yönelik bir eleştirinin işaretidir.

Aksine, doğru yaklaşım, âlimlerin kabul ettiklerini kabul etmektir; çünkü ümmetinin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bütünlüğü, onların Peygamber hakkında yalan söylemelerini engeller. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim benim hakkımda kasten yalan söylerse, cehennemde yerini alsın." Allah'tan korkan ilim sahibi insanlardan, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hakkında kasten yalan söylemek uzaktır. Bunu teşvik eden hadisler âlimler tarafından iyi bilinmektedir. Dahası, bu hadislerin hepsi, Allah'ın Peygamberine salavat getirme ve onun Yüce Allah katındaki yüce makamını yüceltme faziletine sahiptir. Bu, hiçbir akli başında insanın şüphe duymadığı, kesin bir gerçektir. Rivayetlerdeki farklılıklar ve farklılıklar sadece sevap derecesinde ve mertebelerin yükseltilmesinde yatmaktadır.

El-Hafız el-Sakhawi, kitabının (El-Kevl el-Bedi') sonuç bölümünde şöyle demiştir:

Şeyhülislam Ebu Zekeriya el-Nevevi (Allah ona rahmet etsin), (El-Azıkr) adlı eserinde şöyle demiştir: Hadis âlimleri, fıkıhçılar ve diğerleri şöyle demişlerdir: Erdem, teşvik ve nazar konularında, uydurma olmadığı sürece, zayıf hadislerle dayanarak hareket etmek caiz ve müstehaptır. Ancak helal ve haram, satış, evlilik, boşanma ve benzeri konularda, sağlam veya sahih hadisler dışında hareket edilmemelidir. Bazı satış veya evlilikleri hoş karşılamayan zayıf bir hadis rivayet edilmişse, bunlardan kaçınmak müstehaptır, ancak zorunlu değildir. (El-Nevevi'nin sözlerinin sonu)

İbn el-Arabi el-Maliki buna katılmayarak, zayıf bir hadisin hiçbir şekilde uygulanmaması gerektiğini söylemiştir .

Şeyhimiz, ezberci İbn Hacer'in (Allah ona rahmet etsin) defalarca şöyle dediğini işittim ve bunu bana kendi el yazısıyla da yazdı: Zayıf hadislere göre amel etmenin şartları üçtür :

1 - Zayıflığın ağır olmaması gerektiği konusunda mutabık kalınmıştır; bu nedenle yalancılardan veya yalan söylemekle suçlananlardan birinin anlattığı ve hatasının vahim olduğu hususlar kapsam dışındadır .

2- Genel bir ilke kapsamına girmeli, tamamen ilkesiz bir şekilde icat edilmiş olanı dışlamalıdır .

3- Bir kimse, ona göre hareket ederken , onun doğruluğundan emin olmak için ona inanmamalıdır; zira bu durum, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) söylemediği şeyleri isnat etme riskini doğurur.

El-Hafız El-Sakhavi şöyle dedi: Ben dedim ki, İmam Ahmed'den rivayet edildiğine göre, başka bir hadis yoksa ve onu çürüten bir şey bulunmuyorsa, zayıf hadise amel eder. Ve ondan rivayet edilen bir hadiste: "Zayıf hadis, insanların görüşünden daha sevgilidir bize."

İbn Hazm ayrıca, tüm Hanefilerin, Allah rahmet eylesin, Ebu Hanife'nin doktrininin, zayıf bir hadisin görüş ve kıyastan daha üstün olduğu yönünde olduğu konusunda hemfikir olduklarını belirtmiştir .

Ahmed'e, hadis âlimlerinden birinin sahih, diğerinin zayıf olduğunu bilmeyen, sadece hadis âliminin bulunduğu bir ülkede yaşayan bir adam hakkında soru soruldu . Bu adam kime sormalı? Ahmed şöyle dedi: Hadis âlimine sormalı, falcıya değil.

Ebu Abdullah İbn Mande, İmam Ahmed'in öğrencilerinden olan ve Sünen'in yazarı Ebu Davud'dan rivayetle, konu hakkında başka bir şey bulamazsa zayıf bir rivayet zincirini bile kullanacağını ve bunun kendi görüşüne göre insanların görüşünden daha sağlam olduğunu naklettiğini bildirmiştir .

Dolayısıyla, zayıflara ilişkin üç düşünce ekolü olduğu tespit edilmiştir :

1- Bu kesinlikle uygulanmamalıdır .

2- Bölümde başka bir şey yoksa kesinlikle uygulanabilir .

3- Daha önce de belirtildiği gibi, bu ilke, şartlar çerçevesinde, erdemlere uygulanır ancak hükümlere uygulanmaz ve bu konuda âlimlerin çoğunluğu hemfikirdir .

Konuya gelince, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, Müslim'in Sahih'inde Semura hadisinden rivayet ettiği şu hadisin açıklamasıyla birlikte olmadıkça, bu hadise göre herhangi bir şekilde amel etmek veya onu rivayet etmek caiz değildir: "Kim benden bir hadis rivayet eder de yalan olduğunu düşünürse, o da yalancılardandır." Bu cümle, yalan olduğunu düşünerek hadis rivayet eden kimse için, hele ki bundan emin olup da açıklama yapmazsa, şiddetli bir uyarı olarak yeterlidir .

İbnü'l-Salah (Allah ona rahmet etsin), hadisin sahihliğini ilim dallarından tanımladıktan sonra şöyle buyurmuştur: "Ne zaman bir hadisin sahih olduğu söylenirse, bu, isnad zincirinin diğer tüm belirtilen özelliklerle birlikte bağlı olduğu anlamına gelir ve bu, hadisin gerçekte kesin olarak tespit edilmesi için bir şart değildir ." (*)

Sözlerine şöyle devam etti: "Aynı şekilde, bir hadis hakkında 'sahih değildir' derlerse, bu onun gerçekte yalan olduğu anlamına gelmez; çünkü gerçekte doğru da olabilir. Aksine, kastedilen, rivayet zincirinin yukarıda belirtilen şartlara göre geçerli olmadığıdır ve Allah en iyisini bilir . "

İmam Nevevi ayrıca, iyi amellerin faziletini duyan kimsenin, bu amelleri en az bir kere yapması gerektiğini, böylece onlara sahip olanlardan olabileceğini ve onları tamamen terk etmemesi, aksine elinden geldiğince çok yapması gerektiğini söylemiştir; çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahih hadiste şöyle buyurmuştur: "Size bir şey emredersem, elinizden geldiğince onu yapın."

Hafız el-Sakhawi, Hasan İbn Arafa'dan rivayet ettiği hadiste, Ebu Seleme ve Cabir'e (Allah onlardan razı olsun) dayanak göstererek şöyle

buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "[Kim Allah'tan faziletli bir şey bildirilir ve ona iman edip sevabını umarak onu kabul ederse, o şey faziletli olmasa bile Allah ona verir.]" Bu hadisin delilleri de mevcuttur .

Bu kitabın derleyicisi şöyle dedi (*)

Bu bölümde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin faziletine dair zikredilen hadislerin hiçbirinde, az önce adı geçen Hafız'ın uydurma ve son derece zayıf olarak nitelendirdiği hiçbir şeyden bahsetmedim. Allah en iyisini bilir .

Şeyh Misbah'ın yorumu: Kastedilen anlam aynıdır: hadisin metni.

Kitabın derleyicisi olarak kastedilen kişi Şeyh el-Nebeni'dir.

Şihab el-Ramli'nin fetvalarında, "zayıf hadisler amellerin faziletinde amel edilir" şeklindeki ifadesinin anlamı sorulmuştur. Bu, hadise dayanarak hüküm koymak anlamına mı gelir? Eğer bunun anlamı buysa, İbn Dakik el-Eid'in zayıf hadislerin amel edilmesinin şartlarını tartışırken söylediği ve hadise dayanarak hüküm koymayı gerektirmediği sözüne cevap nedir?

O da, El-Nawawi'nin çeşitli eserlerinde, özellikle faziletli ve benzeri konularda zayıf hadislere göre amel etme konusunda hadis âlimlerinin ittifakını naklettiğini belirtti .

İbn Abdülbarr şöyle demiştir: "Faziletlerle ilgili hadislerin delil olarak kullanılmasına gerek yoktur . "

El-Hakim şöyle dedi: Ebu Zekeriya el-Enberi'nin şöyle dediğini işittim: "Eğer bir rivayet, helal olanı haram kılmıyor, haram olanı helal kılmıyor, hüküm koymuyor ve teşvik veya korkutma içeriyorsa, onu görmezden gelin ve rivayetinde müsamaha gösterin . "

İbn Mehdi, El-Beyhaki'nin El-Madkhal'de rivayet ettiğine göre şöyle demiştir: "Peygamberimizde (salla'llâhu aleyhi ve sellem) helal ve haram ile hükümler konusunda rivayet ederken, isnad zincirine çok önem verir, insanları ise eleştiririz. Fakat fazilet, ödül ve ceza konusunda rivayet ederken, isnad zincirine çok müsamaha gösterir, insanlara ise hoşgörülü davranırız . "

İmam Ahmed, El-Maymuni'nin rivayetine göre şöyle buyurmuştur: "İnce konuları ele alan hadisler, kesin bir hüküm içeren bir hadis ortaya çıkana kadar hoşgörüsüyle karşılanabilir."

İbn İshak'ın rivayetine göre Ayyash şöyle buyurmuştur: "Hadislerini yazdığımız, yani savaşlar ve benzeri konularda hüküm süren, helal ve haram konularında da böyle bir adam istiyoruz" ve dört parmağını kapatmıştır.

İbn Dakik el-Eid'in sözlerinin imamların sözleriyle örtüştüğü biliniyordu ve bu nedenle imamların açıklamasıyla amellerin faziletinden dışlanmıştı.

Ayrıca, iyi amellerin faziletinin teşvik ve caydırma amacı taşıdığı ve bu anlama kıssaların ve benzerlerinin de dahil olduğu biliniyordu. Bu, Allah rahmet eylesin, Şihab el-Ramli'nin sözlerini özetliyor .

Üçüncü Bölüm: Peygamberlerden ve âlimlerden rivayet edilen, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faziletine dair.

Üçüncü Bölüm: Peygamberlerden ve âlimlerden rivayet edilen, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faziletine dair.

1 - Said bin Cübeyr, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettiğine göre şöyle buyurmuştur: [Yüce Allah Musa'ya (aleyhisselam) şöyle vahyetti: "Sana sözlerimi işitmen için on bin kulak, bana cevap vermek için on bin dil verdim. Bana en sevgili ve en yakın olduğunuz an ise,

Muhammed (aleyhisselam) için sık sık dua ettiğiniz zamandır."] Bu hadis, Ebu el-Kâsim el-Kuşeyri tarafından (el-Risale)'de rivayet edilmiştir .

2 - (Şifa' el-Askam) adlı eserinde, Hafız Ebu Nu'aym'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Bazı rivayetlerde, Yüce Allah'ın Musa'ya (aleyhisselam) şöyle vahyettiği belirtilmiştir: "Ey Musa, eğer beni övenler olmasaydı, gökten bir damla su indirmez, yerden bir tane bile tohum bitirmezdim." Birçok şeyden bahsettikten sonra şöyle buyurmuştur: "Ey Musa, bana, dilindeki sözlerinden, kalbinin fısıltılarından, bedenine olan ruhundan ve gözüne olan ışıktan daha yakın olmak ister misin?" Musa, "Evet, Rabbim" demiştir. Allah şöyle buyurmuştur: "Öyleyse, Peygamberim Muhammed'e olan dualarını artır." Hafız Sakavi ve Daley'in şehadetçileri de bunu benzer şekilde rivayet etmişlerdir .

3 - (Masalik el-Hunafe') ve diğerlerinde [Yüce Allah Musa'ya (aleyhisselam) vahyetti: Ey Musa, kıyamet gününde susuzluk çekmemeyi ister misin? Musa dedi ki: Rabbim, evet. Allah dedi ki: Öyleyse Muhammed'e (aleyhisselam) salavatlarını artır.] Ebu el-Kâsim el-Taymi'nin Ka'b el-Ahber'den rivayet ettiği teşvikinde .

4 - Hafız Sakavi şöyle demiştir: Bazı rivayetlerde İsrailoğulları arasında günahlarında aşırıya kaçan bir köle olduğu anlatılır. Öldüğünde onu attılar. Allah, Peygamberi Musa'ya (aleyhisselam) onu yıkamasını ve üzerine namaz kılmasını vahyetti, çünkü ben onu bağışladım. Musa, "Ey Rabbim, bunun sebebi nedir?" diye sordu. Allah buyurdu ki: "Bir gün Tevrat'ı açtı ve içinde Muhammed'in (aleyhisselam) adını buldu, bunun üzerine namaz kıldı. Ben de onu bu yüzden bağışladım."

5 - Ebu Muhammed Cebra, (El-Maladh ve'l-İ'tisam) adlı kitabında şöyle demiştir: [Musa (aleyhisselam) denizi geçerken asasıyla denize on defa vurdu, fakat deniz yarılmadı. Bunun üzerine Allah ona Muhammed ve ailesi için dua etmesini vahyetti. O da dua etti ve denize vurdu, deniz yarıldı.]

6 - Ayrıca şöyle buyurmuştur: Bazı rivayetlerde, Yüce Allah Âdem'i (aleyhisselam) yarattığında ve gözlerini açtığında, Arş'a baktı ve Arş'ın

örtüsünde Muhammed'in (aleyhisselam) adının yazılı olduğunu gördü. "Ey Rabbim, benden daha şerefli kimse var mı?" dedi. Allah (aleyhisselam) buyurdu ki: "Evet, bu senin soyundan olan ve senden daha şerefli olan bir peygamberin adıdır. O olmasaydı, gökleri ve yeri, cenneti ve cehennemi yaratmazdım." Sonra Yüce Allah Havva'yı kaburgasından yarattığında, gözlerini kaldırdı ve diğer yaratılışlardan farklı bir yaratık gördü ve Allah ona arzu yerleştirmişti. O zaman, "Ey Rabbim, bu nedir?" dedi. Allah (aleyhisselam) buyurdu ki: "Havva." Allah (aleyhisselam) buyurdu ki: "Öyleyse onu benimle nikahla." Allah (aleyhisselam) buyurdu ki: "Öyleyse ona mehir ver." Allah (aleyhisselam) buyurdu ki: "Mehiri nedir?" Allah (aleyhisselam) buyurdu ki: "O ismin sahibine on defa namaz kıl." "Eğer bunu yaparsam, onu benimle evlendir" dedi. Adam "Evet" dedi. Bunun üzerine Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) on defa dua etti ve bu, Havva'nın (Allah ondan razı olsun) mehiri oldu.

(Şeref) adlı eserin yazarı şöyle rivayet etmiştir: (Şeref) kitabından başka bir rivayette ise, Vahb bin Münabbih'e atfedilen şöyle denilmiştir: [Allah Adem'i (aleyhisselam) yarattı ve ona ruh üfledi. Adem gözlerini açtı ve cennetin kapısına baktı. Kapıda şöyle yazıyordu: 'Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın elçisidir.' Adem, 'Ey Rabbim, benden daha şerefli bir yaratık mı yaratırsın?' diye sordu. Allah, 'Evet, ey Adem, senin soyundan bir peygamber, cennet ve cehennem senin hatırına yaratılmıştır.' dedi. Allah Havva'yı yarattı ve hiçbir yaratığa benzemeyen bir yaratığa baktı ve ona arzu verdi. Adem, 'Ey Rabbim, o nedir?' diye sordu. Allah, 'Havva' dedi. Adem, 'Ey Rabbim, beni onunla nikahla.' diye sordu. Allah, 'Ona mehir getir.' diye sordu. Adem, 'Ey Rabbim, mehir nedir?' diye sordu. Allah, 'Bu ismin sahibine on defa namaz kıl.' diye sordu. Adem, 'Ey Rabbim, bunu yaparsam beni onunla nikahla.'] "Evet," dedi. Bunun üzerine Muhammed'e on defa dua etti ve bu da mehir oldu.

7 - Ebu Bekir es-Siddik (Allah ondan razı olsun) şöyle demiştir: "Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) salavat getirmek, günahları silmede suyun ateşi silmesinden daha etkilidir. Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) selam vermek, köle azat etmekten daha

hayırlıdır. Allah'ın Resulünü (Allah ona salat ve selam versin) sevmek, canını feda etmekten veya Allah yolunda kılıçla vurmaktan daha hayırlıdır." Bu hadis, Numari ve İbn Başkuwal tarafından rivayet edilmiş ve ona (Allah ondan razı olsun) nakledilmiştir .

8 - Ali (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: [Kim Cuma günü Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüz defa salavat getirirse, kıyamet günü öyle bir nurla gelir ki, bu nur bütün yaratıklara paylaştırılsa, hepsine yeter.] (Ebu Nu'aym, El-Hilya)'da rivayet etmiştir.

9 - Ebu Muhammed Cebr ve diğerleri de Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurduğunu nakletmişlerdir: "Eğer Allah'ı anmayı unutmaktan korkmasaydım, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etmeden Allah'a yaklaşımdım."

10 - Hz. Aişe (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurdu: [Toplantılarınızı Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua ederek süsleyin.] (Numirî rivayet etmiştir)

11 - Ebu Muhammed Cebray şöyle dedi: Ebu Hurayra (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: [Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etmek cennete giden yoldur.]

12 - Abdullah bin Mesud (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: [Namaz kılarken Peygamberimize (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavat getirmeyen kimsenin namazı geçerli değildir.]

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Zeyd bin Vahb'a şöyle dedi: "Ey Zeyd, cuma günü Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bin defa dua etmeyi ihmal etme ve şöyle de: 'Ey Allah'ım, ümmi Peygamber Muhammed'e salât ve selam eyle.'" (Targhib adlı eserinde El-Taymi rivayet etmiştir .)

13 - Huzeyfe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: "Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan dua, insana, oğluna ve torununa ulaşır." İbn Başkuwal rivayet etmiştir .

14 - Ebu Muhammed Cebr, Ebu Şuayb'dan rivayetle şöyle demiştir: "Ömer ibn Abdülaziz şöyle yazmıştır: 'Cuma günü ilim yay, çünkü ilimin tehlikesi unutkanlıktır; ve cuma günü Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salâtları çoğalt . '"

15 - Vehb ibn Münebbih şöyle dedi: "Peygamber'e dua etmek ibadettir." Et-Teymi tarafından "El-Tergib", El-Numairi ve İbn Bashkuwal kitabında anlatılmıştır .

16 - Ebu el-Kâsım el-Taymi de (el-Targhib) adlı eserinde Ali bin el-Hüseyin bin Ali'den (Allah onlardan razı olsun) şöyle rivayet etmiştir: [Sünnet ehlinin bir alameti, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) yapılan çok sayıda salâttır.]

17 - [El-Majd el-Lughavi, Cafer el-Sadık'tan rivayetle şöyle buyurmuştur: "Perşembe günü ikindi namazı vaktinde Allah, ellerinde gümüş yapraklar ve altın kalemler bulunan melekleri gökten yere indirir ve onlar o gün, o gece ve ertesi gün gün batımına kadar Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dualar yazarlar. "]

18 - Şafiî (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: "Bir kişinin hutbesine ve her isteğine Yüce Allah'ı övgü ve şanla, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) salavat getirerek başlamasını severim."

(Allah ondan razı olsun) El-Umm'da şöyle buyurmuştur: "Bir insanın her durumda sık sık Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) dua etmesini severim."

19 - Ebu Muhammed Cebra, Abdullah bin İsa'dan rivayetle şöyle buyurmuştur: [Kur'an okuyan, Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) dua eden ve yalvaran kimsenin, Kur'an'ın kaynaklarından hayır dilediği söylenirdi.] Bu hadis, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) da rivayet edilmiştir .

20 - (El-Kevl-Bedi'de) Ebu Gassan şöyle demiştir: [Kim günde yüz defa Allah Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ederse, gece gündüz ibadet eden gibidir.]

21 - İbn el-Nu'man şöyle demiştir: "Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etmek, âlimlerin ittifakıyla en faziletli amellerden biridir ve bununla insan hem bu dünyada hem de ahirette başarıya ulaşır."

22 - El-Halimi, "İmanın Dalları" adlı kitabında, "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) saygı göstermek, imanın dallarından biridir" demiştir. Saygının sevgiden üstün bir makam olduğunu teyit ettikten sonra, "Onu, bir kulun efendisine veya bir çocuğun babasına gösterdiği saygıdan daha çok sevmek, onurlandırmak ve saygı göstermek bize farzdır" demiştir. "Bu, Kitapta böyle yazmaktadır ve Yüce Allah'ın emirleri indirilmiştir" diye eklemiştir. Ardından, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte olan Sahabelerin her durumda ve her şekilde ona gösterdikleri saygı ve yüceltmenin mükemmelliğini gösteren ayetleri, hadisleri ve amelleri zikretmiştir. Sonra şöyle dedi: "Bu, onu görme şerefine nail olanlardandır. Bugün ise ona saygı göstermenin bir parçası, adı anıldığında ona salavat ve selam göndermektir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.} Böylece, meleklerinin ona salavat getirdiğini bildirdikten sonra, meleklerin onunla birlikte olduğunu onlara hatırlatmak için kullarına bunu yapmalarını emretti." Onların Allah'ın kanununa bağlılıktan uzaklaşmaları, onları ona salavat ve selam göndererek Yüce Allah'a daha da yaklaştırır. Biz daha çok hak eden, daha çok layık olan, daha çok layık olan ve daha çok hak edenleriz.

23 - Arif Süvi, Celaleyn tefsirinde şöyle demiştir: "Bilin ki, âlimler Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin ve ona selam göndermenin farz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir." Farzın belirlenmesi konusundaki ihtilaftan bahsettikten sonra şöyle devam etmiştir: "Kısacası, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat

getirmek, şeyhe gerek kalmadan Yüce Allah'a götürür; çünkü şeyh ve isnad zinciri ona sunulmuştur ve Allah, salavat getirene salavat getirir. Diğer zikir şekillerinden farklı olarak, diğerlerinde ilim sahibi bir şeyh gereklidir, aksi takdirde şeytan ona girer ve sahibi ondan faydalanamaz.”

24 - El-Halimi şöyle dedi: [Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin amacı, Allah'ın emrine itaat ederek ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) üzerimizdeki hakkını yerine getirerek Yüce Allah'a daha da yaklaştırmaktır.]

25 - İzz bin Abdül-Selam şöyle dedi: [Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) ettiğimiz dualar, onun için bizim şefaatiniz değildir; zira bizim gibiler onun gibiler için şefaate edemez. Aksine, Allah bize iyilik edenleri ve bize lütufta bulunanları ödüllendirmemizi emretti. Bunu yapamıyorsak, onları dua ile ödüllendiririz. Allah, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) karşılık veremeyeceğimizi bildiği zaman, ona dua etmemizi emretti; böylece ona ettiğimiz dualar, bize yaptığı iyilik ve lütufların karşılığı olsun; çünkü onun iyiliğinden daha büyük bir iyilik yoktur.]

26 - Ebu Muhammed el-Marjani şöyle dedi: [Ona ettiğiniz dua, gerçek anlamda size fayda sağladığı için, aslında kendiniz için dua etmiş oluyorsunuz.]

27 - İbn el-Arabi şöyle demiştir: [Ona dua etmenin faydası, dua edene geri döner; çünkü bu, imanın samimiyetini, niyetin temizliğini, sevgiyi, itaatte sebatı ve yüce aracıya saygıyı gösterir.]

28 - Sakhavi onlardan bazıları hakkında şöyle demiştir: [İmanın en büyük dallarından biri, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) sevgiyle dua etmek, onun hakkını yerine getirmek, ona saygı ve hürmet göstermek ve ona şükran sunmanın bir yolu olarak bunda sürekli olmaktır. Ona şükretmek farzdır, çünkü o bize büyük bir lütuf bahşetmiştir; zira o, cehennemden kurtuluşumuzun, cennete girişimin, en kolay yollarla zafer kazanmamızın, her kapıdan mutluluğa ulaşmamızın ve hiçbir perde

olmaksızın yüce mertebelere ve faziletlere ulaşmamızın sebebidir. {Allah, müminlere büyük bir lütuf bahşetmiştir; çünkü onlara kendi içlerinden bir elçi göndermiş, onlara ayetlerini okumuş, onları arındırmış, onlara Kitabı ve hikmeti öğretmiştir; oysa onlar daha önce açık bir sapıklık içindeydiler. }

29 - El-Aklişi şöyle dedi: [Hangi bilgi daha yücedir, hangi araç daha şefaathidir ve hangi amel, Allah'ın ve bütün meleklerinin kendisine dua ettiği ve bu dünyada ve ahirette kendisine büyük bir yakınlıkla seçtiği kişiye dua etmekten daha faydalıdır? Öyleyse ona dua etmek en büyük nurdur, asla başarısız olmayan bir ameldir ve evliyaların akşam ve sabah sürekli uyguladıkları bir uygulamadır. Öyleyse Peygamberinize dua etmeye devam edin, çünkü bununla hatalarınızdan arınacaksınız, amelleriniz temizlenecek, nihai umuda ulaşacaksınız, kalbinizin nuru parlayacak, Rabbinizin rızasını kazanacaksınız ve korku ve endişe gününün dehşetinden korunacaksınız. Allah'ın salat ve selamı ona olsun, çünkü O, ona mesajıyla ve onunla olan dostluğuyla şereflendirdi, bilmediği şeyleri öğretti ve Allah'ın ona olan lütfu çok büyüktü.]

30 - El-Hafız El-Sakhawi, El-İraki'den naklederek şöyle demiştir: [Allah Teala, Peygamberine salavat getirmenin sevabını her bir salavat için on bereketle sınırlamamış, aksine Enes hadisinde olduğu gibi onu on derece yükseltmiş ve on günahını silmiştir. Ayrıca Ebu Burde bin Niyar hadisinde olduğu gibi on amel yazmıştır. El-Bara hadisinde ise on köle azat etmek gibidir. Bu hadislerde, Allah Teala'ya salavat getirene Allah Teala'nın bereketinin kat kat artırılması, amellerin kat kat artırılması, günahların affedilmesi, derecelerin yükseltilmesi ve köle azat edilmesi gibi bu ibadetin şerefine dair deliller bulunmaktadır.] Öyleyse, Üstatların Üstadı ve Mutluluğun Kaynağı olan Allah'a dualarınızı artırın; çünkü bu, zevklere ulaşmanın, en değerli bağlantılara ulaşmanın ve zararlardan korunmanın bir yoludur. Ona ettiğiniz her dua için, göklerin ve yerin Yüce Allah'ından on nimet, on günahın silinmesi, on derecenin yükseltilmesi ve ebedi mekânda sizin üzerinize meleklerin duaları size verilecektir. Allah'ın duaları ve selamı bolca onun üzerine olsun.] Alıntı sonu.

31 - El-Kastalani şöyle demiştir: [Ona (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek, cuma günleri, cemaatler, hutbeler, namazlar ve diğer tüm değişim ve eylemlerde, hatta ticarete, satışlarda ve evlilik sözleşmelerinde bile, özellikle de zikir ve dua ile geçen manevi ibadet anlarında, her türlü ibadette farzdır; zira ancak bu şekilde duaların kabul edildiği kapılara girilir.]

32 - İmam Şarani, salih seleflerin ahlakını açıkladığı "Tanbih Al-Mughtarrin" adlı kitabında şöyle buyurmuştur: [Onların ahlaklarından biri de, Allah onlardan razı olsun, oturdukları her mecliste Yüce Allah'ı anmaktan ve Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmekten geri durmamalarıdır. Bu, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözüne göre yapılır: {Sizin meclislerinizde Allah'ı anan ve Peygamberi Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmeyen hiçbir topluluk yoktur ki, bu onlar için bir yük (yani kıyamet gününde bir sonuç ve eksiklik) olmasın. }]

Allah ondan razı olsun, en önemli ahdi açıklayan kitabında (Muhammedî Ahdlerin Açıklanmasında Kutsal Nurların Gübreleri) şöyle buyurmuştur: "Allah Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) genel bir ahit aldık: Gece gündüz namazlarımızı ve Allah Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) salavatımızı artırmak, kardeşlerimize bunun sevabını ve karşılığını hatırlatmak ve onlara bunu yapmaları için teşvik etmek, böylece ona (Allah ona salat ve selam versin) olan sevgilerinin bir göstergesi olmak. Sabah ve akşam bin ila on bin namazı günlük ve gecelik bir uygulama haline getirmelidirler. Bu, en iyi amellerdendir. Namaz kılanın Allah ile temiz ve huzurlu bir zihin halinde olması gerekir, çünkü bu, rükû ve secde ile yapılan namaz gibi Allah ile özel bir konuşmadır, ancak temizlik geçerliliği için bir şart değildir. Namaz kılan, Allah'ın huzurunda yakın bir yerde oturur ve O'ndan Peygamberine salavat getirmesini ister. Asıl fazilet kime aitse o Hz. Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Allah ona salât ve selam versin, kendisine dua etme uygulamasını kurmuştur ki, dua eden Allah'tan da dua kabul etsin. Bahsettiğimiz bu yolda sebat eden büyük bir mükafat kazanır ve bu, Allah ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaklaşmanın en

liyakatli yollarından biridir. Allah'ın bu dünyada ve ahirette kendisine güç ve yetki verdiği başka kimse yoktur. Ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) samimiyet, sevgi ve temizlikle hizmet eden kimse için zalimlerin boyunları ona eğilir ve tüm müminler ona saygı gösterirler; tıpkı dünya krallarına yakın olanlarda gördüğünüz gibi. Ve efendisine hizmet eden kimseye, hizmet edenler de hizmet eder. Bu, Allah'a örnek aldığımız ve Şeyh Nur el-Din el-Şuni'nin yoluydu; Şeyh Nur el-Din el-Şuni, adını Sidi Ahmed el-Badavi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kasabası yakınlarındaki Şuni kasabasından almıştır. Aynı şekilde, Allah'ı tanıyan şeyh Ahmed el-Zawawi'nin de yolu böyleydi; o, Buhayra bölgesindeki Damanhur'da defnedilmiştir. Şeyh Nur el-Din el-Şunu'nun günlük duası on bin, Şeyh Ahmed el-Zawawi'nin günlük duası ise kırk bin dua idi. El-Thalabi, (el-Ara'is) adlı kitabında şöyle rivayet etmiştir: [Yüce Allah'ın Kaf Dağı'nın ötesinde, sayısı yalnızca Allah'ın bildiği bir yaratılışı vardır. Onların ibadetleri, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavattan başka bir şey değildir.]

33 - Üstadım Ebu el-Abbas el-Tijani, [Ey Allah'ım, ona yaptığımız duayı bir anahtar kıl] sözünü açıklarken şöyle demiştir: [Kulüm gören, Allah'tan, ona yaptığı duanın, gaybın, bilginin, nurların ve sırların kapılarının kapanmış olanlarına bir anahtar olmasını diler. Çünkü o, bu alanda anahtardır; ona yapılan dua, Allah katında buna layıktır. Kim bundan kendini uzaklaştırır ve bütün arayanlardan kendini koparırsa, o da koparılmış ve kovulmuş olur ve Allah katında hiçbir payı kalmaz.] (Anlamların Mücevherleri kitabından alıntı sonu)

34 - Ayrıca (Havehir el-Ma'ani) kitabında şöyle buyurmuştur: [Ve yukarıda adı geçen şeyhi Ebu el-Abbas'ın bazı öğrencilerine Besmele ve salat-i şükranlardan sonra, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) selam olsun, şöyle devam eder: Size tavsiye ettiğim ve önerdiğim şey, gizli ve açık hayatınızda Yüce Allah'a tevekkül etmenizdir; kalbinizi O'nun emrine karşı gelmekten arındırın, kalbinizle Allah'a tevekkül edin, tüm işlerinizde O'nun hükmüne razı olun ve tüm durumlarınızda O'nun takdirinin akışına sabredin. Ve tüm bunlarda, olabildiğince sık ve samimi bir kalple Allah'ı anarak yardım isteyin; çünkü bu, size tavsiye ettiğim her

şeyde size yardımcı olacaktır.] Allah'ı anmanın en büyük faydası, en büyük yararlılığı ve getirisi, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) samimi bir kalple dua etmektir. Çünkü bu, bu dünyanın ve ahiretin tüm ihtiyaçlarını karşılar, her şeyde itici ve çekicidir ve kim bunu sık sık yaparsa, Allah'ın seçkinlerinin en büyüklerinden olur.

Allah ondan razı olsun, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nerede olurlarsa olsunlar bütün kardeşlerine yazdığı başka bir mektupta şöyle buyurmuştur: [Bilin ki, takva artık ulaşılması zor ve uzak bir hale gelmiştir; peşinden koşmak için çabalar boşa çıkmıştır; bu yüzden, kalplerin ve ruhların doğası gereği, Allah'tan ve O'nun emirlerinden her yönden yüz çeviren, insan işlerine ve helal şeylere bulaşan ve onları bu işlerden kurtulmaya teşvik eden nadir ve istisnai kişiler dışında kimse takvanın temeline ve egemenliğine ulaşamaz. Bu, Allah'ın koruduğu nadir ve istisnai kişi dışında, yeryüzündeki her ülkedeki insanların durumudur. Bahsettiklerimiz yüzünden, dehşet ve imtihan denizi coşmuş, musibet ve sıkıntı denizi taşmış ve insanlar tamamen boğulmuştur. Bir kul bir musibetten kurtuluş dilediğinde ve kurtulduğunda, musibetler onu kuşatır.] Bu konuda şöyle denmiştir: İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki, deneme ve sıkıntı denizleri birikecek ve boğulmakta olan birinin duası gibi bir duadan başka hiçbir şey fayda etmeyecek. Öyleyse, bahsettiğimiz şeylerden kurtaran veya ateşlerinin çoğunu söndüren şeye bağlı kalın: sık sık bağışlanma dilemek, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salavat getirmek ve "Allah'tan başka ilah yoktur" sözünü saf haliyle zikretmek. "Sen en yücesin, gerçekten ben zalimlerdenim" ve "Allah bize yeter ve işleri en iyi şekilde düzenleyendir ." Çünkü insan ne kadar çok zikrederse, musibetlerin, kötülüklerin ve günahların sayısı o kadar azalır; ne kadar çok zikrederse, musibetlerden ve kötülüklerden uzaklığı o kadar azalır.

35 - (El-Kevl-Bedi'de) şöyle buyurmuştur: [Allah Teala, Peygamberimizin anılmasını, iki şahitlikte de anılmasıyla, ona itaati itaat, ona sevgiyi de sevgi kılarak ilişkilendirdiği gibi, ona dua etmenin sevabını da ona dua etmeye bağlamıştır. Nasıl ki, "Beni zikredin, ben de sizi zikredeyim" ve

“Kulum beni yüreğinde zikrederse, ben de onu yüreğimde zikrederim; eğer beni bir toplulukta zikrederse, ben onu ondan daha üstün bir toplulukta zikrederim” diye sahih hadislerde sabit olduğu gibi, Peygamberimiz Muhammed (salla’llâhu aleyhi ve sellem) için de, kulunun onun için ettiği duaya on defa dua ederek karşılık vermiş, kulunun ona selam vermesine de on defa selam vermiştir. Hamd ve lütuf O’na aittir.]

(El-Durr El-Manthud)'da bunu aktardıktan sonra şöyle dedi ve (El-Kavl El-Badi')'de de aynı ifade yer almaktadır, buna ek olarak: [Bununla birlikte, söylenenin cevabı bilinmektedir: Her iyi amel, ayetle on katına çıkarılır, öyleyse ona, Allah ona salât ve selam versin, dua etmenin ne faydası vardır? Bunun açıklaması şudur ki, on derece cennetle karşılık bulur ve bu, Yüce Allah'ın ona on kat dua etmesiyle olur. Yüce Allah'ın kuluna bir defa dua etmesi, iki katına çıkarılmış bir iyiliğe eşittir; çünkü Yüce Allah bununla yetinmemiş, on derece yükseltmiş, on günahı silmiş, on iyilik yazmış ve onun için on köleyi azat etmiş gibi olmuştur. Öyleyse bu ibadetin şerefini ve diğerlerinden kat kat üstünlüğünü düşünün, belki bu sizi onu artırmaya yönlendirir ki, bu dünyada ve ahirette hayırlı bir iş kazanasınız.] Yüce Allah'ın kuluna yaptığı duanın işaretlerinden biri de, onu iman nuru ve başarı süsüyle süslemesi, ona doğruluk tacını takması, ondan yanlış arzuları ve istekleri uzaklaştırıp, takdir edilene razı olmayı vermesidir.

36 - İbn Ata Allah, Seyyid Ahmed Dahlan'ın (Taqrib al-Usul) adlı eserinde naklettiği üzere şöyle buyurmuştur: “Kim Allah'ı sık sık anarsa, Allah'ın lütfu ondan asla esirgenmez ve Allah onu başkasına emanet etmez. Bu yüzden, oruç ve gece namazlarını kaçıran kimse, Allah'ı sık sık anmalı ve Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmelidir. Çünkü Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: ‘Kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir.’ Dolayısıyla, bir kimse hayatı boyunca bütün ibadetleri yerine getirirse ve sonra Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) bir kere salavat getirirse, o tek salavat, hayatı boyunca yaptığı bütün ibadetlerden daha ağır gelir. Çünkü siz ona gücünüzle salavat getirirsiniz, Allah da size kendi lütfuyla salavat getirir. İnsanların mükafatı güçlerine

göredir. Bu sadece bir salavat için geçerlidir, peki ya size on kere salavat getirirse ne kadar daha fazla olur?” Her bir nimet için ne kadar da güzeldir! Allah'ı anarak ve Resulüne (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirerek Allah'a itaat eden kimsenin hayatı ne kadar da güzeldir!

37 - Az önce adı geçen kitapta, üstadım Ebu el-Hasan el-Şazili'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: [Günahlara düşmeye karşı en güçlü kalelerden biri, bağışlanma dilemek ve Yüce Allah'a yönelmektir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Siz onların arasında iken Allah onları cezalandırmaz, bağışlanma diledikleri zaman da cezalandırmaz.}] Şöyle buyurmuştur: [Bağışlanma dilemek gibi, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) sık sık dua etmek de vardır. Bazıları bunu bağışlanma dilemeye tercih etmiştir, fakat ikisini birleştirmek daha iyidir. Bu yüzden her birini sık sık okumak, Allah'ın birliğini zikretmek, Allah'ı yüceltmek ve diğer zikir şekillerini ve Kur'an okumayı da yapmak gerekir. Bilin ki, nefsin doğası yorgunluk ve can sıkıntısıdır; bu yüzden bir zikir şeklinden diğerine geçildiğinde yorgunluk ve can sıkıntısı giderilir.] (Alıntı sonu)

38 - Hafız Sakhavi şöyle demiştir: [Bazıları, Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık anan kimsenin Allah'ı çok sık ananlar arasında sayıldığını, onu anmaktan gafil olanın ise gafiller arasında sayıldığını belirtmiştir.]

39 - İmam Şarani, kitabının dokuzuncu bölümünde (el-Minan el-Kübra) şöyle buyurmuştur: [Allah'ın bana bahsettiği nimetlerden biri de, Allah'ı anan veya Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getiren herkese duyduğum saygıdır; çünkü bunu yaparak, Hakikat'in (Yüce Allah'ın) veya Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabelerinden biri olur. Eğer bir ihtiyacım için onu görevlendirmem gerekirse ve o da bahsi geçen işle meşgul ise, sabreder ve ona ihtiyaç duymam veya mümkünse o ihtiyacı kendim karşılarım. Allah'a ve Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyduğum saygıdan dolayı, onu asla yaptığı işten uzaklaştıracak şekilde görevlendirmem. Eğer o kişi benim ihtiyacımı biliyor ve benim ihtiyacımı

karşılama için yaptığı işi bırakıyorsa, onu engellerim.] Eğer o toplantıdan ayrılıp beni incittiye, Yüce Allah'a ve Resulüne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyduğum saygıdan dolayı asla aynı şekilde karşılık vermezdim. Belki Yüce Allah onun işlediği her günahı bağışlar ve o da bağışlanmış olur. Bağışlanan kimseden hesap sorulmaz. O halde, eğer bunun için bir karşılık isteyecek olsaydım, bunu kulundan değil, Yüce Rabbinden isterdim. Kardeşim, insanların bu dünyada krallarla oturanlara nasıl saygı duyduklarını düşünün. Sultanın lütfunun onun yüzünden değişeceğinden korkarlar ve o arkadaş onlara yaptığını yapsa bile, Sultana duydukları saygıdan dolayı aynı şekilde karşılık vermezlerdi. Allah daha layık ve müteşekkirdir, hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

40 - El-Kastalani, (Musallim el-Hanifa)'nın başında Enes'in (Allah ondan razı olsun) hadisi hakkında şöyle demiştir: [Sizden hiç kimse, babasından, oğlundan ve bütün insanlardan daha çok beni sevmedikçe gerçek anlamda iman etmiş sayılmaz]. Eğer başımızdaki her bir saç telinde ona (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) sevgi olsa bile, bu, O'nun bizden hak ettiği sevginin ancak bir zerresi olurdu. Ve biliyorsunuz ki, "bir şeyi seven, onu sık sık anar", tıpkı (Musnad el-Firdavs)'ta Aişe'nin (Allah ondan razı olsun) hadisinde olduğu gibi. Dolayısıyla, sevenlerin kalpleri, zevklerden uzak, Sevgili'yi anmakla meşguldür ve zihinleri, geçici arzuların cazibesinden uzaktır. Ve bu asil sevgiliyi, Büyük Peygamberi, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, anmanın en layık, en yüce, en kıymetli, en iyi, en mükemmel, en güzel, en arzu edilen, en parlak ve en aydınlık yolu, O'nun bol lütfuyla ona olan saygı ve hürmeti artırmaktır; çünkü bunlar, O'nun sevgisini sürekli kılmanın, artırmanın ve çoğaltmanın araçlarıdır. Çünkü bu, onsuz tamamlanmayan bir iman bağıdır. Bir kul, sevgilisini ne kadar çok anarsa, onun erdemlerini ve sevgisini doğuran anlamları ne kadar çok hatırlarsa, ona olan sevgisi o kadar çok çoğalır, özlemi artar ve kalbinin kontrolünü tamamen ele geçirir. Aşık için, sevgilisini görmekten daha hoş bir şey yoktur ve kalbine onu hatırlamaktan ve erdemlerini anımsamaktan daha hoş bir şey yoktur. Bu kalbinde güçlendiğinde, dili O'nun övgü ve takdirleriyle dolup taşar ve sürekli olarak akşam ve sabah O'na dua eder ve O'na selam gönderir, Allah ona salat ve selam versin. O, asla başarısız

olmayan ticareti kazanacak ve en büyük ışığının incelikli nişinden faydalanacaktır .

Bu, Beni Nasr el-Ahmadi adasındaki bir kasabanın adını taşıyan Şeyh Nur el-Din el-Şuni'dir (şin harfinde fetha, vav harfinde sukun ve nun harfinde kesra bulunur). Allah ona uzun ömür versin ve yakınlığının meyveleriyle mübarek kılsın; bize ve ona mübarek mekânında bir yer nasip etsin. Bu sevgili ve yüce Peygamber, Büyük Elçi'nin zikriyle büyülenmişti ve ona dua etmeyi gece gündüz sürekli bir uygulama, sloganı ve giysisi haline getirmişti. Hayatını buna adadı ve işlerini buna odakladı; öyle ki, Seçilmiş Olan'ın zikrinin ışıkları üzerine taşıdı, öyle ki umarım o da saflık ehli olanlardan biri oldu. Bana rüyasında gördüklerini anlattı; Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona birçok müjde verdi, bunlar arasında birçok sevinç ve başka şeyler de vardı; bunlar onun cuma ve pazartesi geceleri en parlak mescitlerde namaz kılmasına ve en bol ve en çok sevaba nail olmasına vesile olmuş olabilir. Böylece cemaat, namazının saf ve berrak suyundan içmek için etrafına toplandı ve Mescid-i Ezher'in lambaları namazının ışığıyla aydınlandı ve her bir cemaat namazının ışığıyla bereketlendi. Eğer onların nefeslerinin değerli kokusunu alabilseydiniz, esintilerini içinize çekebilseydiniz ve izinle onların ezgilerini duyabilseydiniz, çeşitli dualar okurlardı; böylece içinizde ışıklar parlasın ve en derin sırlarınız açığa çıksın. Kutsal mekândan, yakınlığın nektarından, saflık kadehinden içmeniz, sadakat ölçüsüyle ölçülmeniz ve yabancılaştırmanın acısından şifa bulmanız umulmaktadır. Tanrı şahit, bundan daha hoş bir dua hiç duymadım, bundan daha faydalı bir topluluk da hiç toplamadım. Öyleyse, bunu takip etmek için çabalayan ve takipçileri arasında yer almak isteyen herkese tebrikler. Anlayış gözünüzle bakın ve duanın ışıklarının kıvrımlarından parladığını, gece uyanık kalanların yıldızlarının, yüce özlemlerinin asil gözlerinden yükseldiğini göreceksiniz. Başarının şafağı duasının doğusundan belirdi, hatıralarının kokusu yayıldı ve bağışlama müezzini, başarı minberlerinde sevgisini ilan etti. Ve devletinin dili şöyle der: "Sevinç duyun, çünkü yüce nurun parıltıları içinizde parladı ve eskilerin en önde gelenleri arasında, Muhammedî namazın kulları arasında yer almanız nasip edildi." [Alıntı sonu]

41 - Şeyhi Ebu el-Abbas el-Tijani'nin (Allah ondan razı olsun) dikte ettiği hadisten (Cevahir el-Maani)'de şöyle buyurmuştur: [(Meleklerin çokluğu ve Allah'ın ordusunun çoğunluğunu oluşturmaları ile ilgili bir fayda.)] Ve ondan (aleyhisselam) rivayet edilen hadiste şöyle buyurulmuştur: {Gökler inledi (yani ses çıkardı) ve inlemeye hakkı vardır, çünkü içinde bir karış boşluk bile yoktur ki, orada secde eden veya rükû eden bir melek olmasın.} Ve rivayet edilmiştir ki, {Âdemoğulları cinlerin on katıdır, cinler ve Âdemoğulları kara hayvanlarının on katıdır, bunların hepsi kuşların on katıdır, bunların hepsi deniz hayvanlarının on katıdır, bunların hepsi yeryüzü meleklerinin on katıdır, bunların hepsi en alt göğün meleklerinin on katıdır, bunların hepsi ikinci göğün meleklerinin on katıdır, sonra bu sırayla yedinciye kadar. Sonra bunların hepsi, Arş meleklerinin aksine, sayıları azdır.} Sonra bunlar, tahtın çadırlarından biri olan çadırın meleklerinin sayısının on katıdır; sayıları altı yüz bindir. Çadırın uzunluğu, genişliği ve eni, gökler ve yer ve aralarındaki her şeyle karşılaştırıldığında, küçük ve önemsiz bir şeydir. Ve içlerinde bir ayak büyüklüğünde bile bir melek yoktur ki, orada secde eden, eğilen veya ayakta duran bir melek olmasın ve onlar yüceltme ve kutsama sesleri çıkarmasınlar. Sonra bunların hepsi, tahtın etrafında denizdeki damlalar gibi dönen meleklerle tezat oluşturur; sayılarını Yüce Allah'tan başka kimse bilmez. Rivayet olunur ki, “Tahtın etrafında yetmiş bin saf melek vardır; Allah'ı yüceltmek ve övmek için etrafında dönüyorlardır. Onların arkasında yetmiş bin saf melek, ellerini omuzlarına koymuş, seslerini yükselterek Allah'ı yüceltmektedirler. Onların arkasında ise yüz bin saf melek, sağ ellerini sol ellerine koymuş, her biri Allah'ı diğerlerinden farklı bir şekilde yüceltmektedir. Bunların hepsi, İsrail'in (aleyhisselam) takipçileri olan Levha melekleri arasındadır; sayıları azdır.” Rivayet olunur ki, “Tahtın iki direği arasında, hızlı bir kuşun kanat çırpması kadar seksen bin yıl mesafe vardır.” Tahtın büyüklüğü hakkında şöyle denir: “Üç yüz altmış altı sütunu vardır, her sütun dünyanın altmış bin katı büyüklüğündedir. İki sütun arasında altmış bin çöl vardır ve her çölde altmış bin dünya vardır. Tahtın üzerinde yetmiş perde vardır, her perde yetmiş bin yıl uzunluğundadır ve her perde ile bir sonraki perde arasında yetmiş bin yıl vardır.” Bütün

bunlar, yetmiş perdenin üzerindeki dünya gibi, soylu melekler tarafından mesken tutulmuştur.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için bir kez dua eden kimse için melekler on defa dua ederler. Bu, az ya da çok olsun, her zaman ve sonsuza dek böyledir. ["Anlam Mücevherleri" ifadesinin sonu]

42 - Ayrıca yukarıda adı geçen kitapta şöyle buyurmuştur: [Ve ona, Allah ondan razı olsun, yani yukarıda adı geçen şeyhe, Yüce Allah'ın şu sözünün anlamını sordum: {Ey iman edenler! Allah'tan korkun, O'na yaklaşmanın yollarını arayın ve O'nun yolunda gayret edin ki başarılı olasınız.} O, Allah ondan razı olsun, şöyle cevap verdi: Anlamı şudur: Allah'tan korkun ve O'nun azabının şiddetinden korkun ve O'na yaklaşmanın yollarını arayın ki bunlar, Allah'ın rızasını kazanan salih amellerdir. Bu ayetten de şu anlaşılmaktadır: Başkalarından ayrılıp O'na bağlanabileceğiniz yolları arayın. Peygamberden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) daha büyük bir yol yoktur ve Peygambere (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaklaşmanın en büyük yolu da ona dua etmektir.]

43 - Şeyh Ömer bin Said, (El-Rimah) kitabının yazarı, (El-Fath El-Mubin) kitabından alıntı yapmıştır. Alıntı yaptığı bu kitabın, 963 Hicri yılında vefat eden Abdül Aziz Ali El-Makki El-Zamzami'nin (El-Fath El-Mubin fi Madh Shafi' El-Mudhnibin) kitabı olduğu anlaşılmaktadır. Allah rahmet eylesin, şöyle buyurmuştur: "Üstatların Efendisi'ne dua etmek, yerlerin ve göklerin Rabbi'ne yakınlık isteyen herkes için her zaman en önemli şeylerden biridir. Sırları ve vahiyleri getirir ve iç benliği her türlü kirlilikten arındırır. Özellikle başlangıç aşamasında olanlar, özlem duyanlar ve son aşamada olanlar için vurgulanır. Arayan, yolcu ve özlem duyan müritlerin hepsi buna eşit derecede ihtiyaç duyar. Arayan için onu besler, bilen için ise helak olduktan sonra onu destekler."

Dilerseniz şöyle de diyebilirsiniz: Öğrenciye davranışlarında yardımcı olunur, arayış içindeki kişi şüphelerden arındırılır ve bilen kişiye, "İşte buradasın, işte Rabbin burada" denir.

Dilerseniz, öğrencinin gücünü artırdığını, müritine şövalyelik kazandırdığını ve bilen kişiyi huşu içinde tuttuğunu söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, öğrencinin onu taşıdığını, arayanın tamamladığını ve bilen kişinin onu renklendirdiğini söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz şöyle de diyebilirsiniz: Öğrenci iyi işleri sevmeye, arayış içinde olan kişi manevi hallere ulaşmaya, bilen kişi ise insanlık makamında sağlam durmaya yönlendirilir.

Dilerseniz, öğrencinin aydınlanmaya ulaştığını, arayış içinde olanın ifade olanağı bulduğunu ve bilen kişinin imalardan bağımsız hale geldiğini söyleyebilirsiniz.

Ya da isterseniz, öğrencinin kesinliğinin güçlendiğini, arayış içinde olanın inancının arttığını ve bilen kişinin vizyonunun derinleştiğini söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz şöyle diyebilirsiniz: Öğrenciyi güçlendirirsiniz, arayış içinde olanı süslersiniz ve bilene yardımcı olursunuz.

Dilerseniz, öğrencinin iyilik kazandığını, arayış içinde olanın aydınlanmayla kuşatıldığını ve bilen kişinin buluşmada desteklendiğini söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, öğrencinin ışığının onun aracılığıyla arttığını, arayış içindeki kişinin sırlarının ondan taşıdığını ve bilen kişinin gece ve gündüzünün Rabbine olan bağlılığında eşit olduğunu söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, öğrencinin iyi işleri sevmeye yönlendirildiğini, arayış içindeki kişinin durumunun düzeltildiğini ve bilen kişinin birliğe ulaşmasında desteklendiğini söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, bunun öğrencinin özlemini artırdığını, arayanı iltifatlarla memnun ettiğini ve bilene gerçek anlayış getirdiğini söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, öğrenciye enerji verdiğini, müritini gerilemeden koruduğunu ve bu sayede bilgili kişiyi olgunlaştırdığını söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, arayanın aydınlanmaya ulaştığını, müritin üzerindeki perdelerin kalktığını ve bilenin zorunlulukla bağlı olduğunu ve Tanrı'dan başka kimseyle huzur bulamadığını söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz, öğrencinin özleminin rüyalar aracılığıyla, arayış içindeki kişinin idrakinin mucizeler aracılığıyla ve gnostik kişinin dönüşümünün manevi mertebeler aracılığıyla gerçekleştiğini söyleyebilirsiniz.

Dilerseniz şöyle de diyebilirsiniz: öğrenci azimle desteklenir, arayış içinde olana ilahi olanın görünmeyen alemi gösterilir ve bilen kişi ilahi gücün büyüüne kapılır.

Dilerseniz şöyle de diyebilirsiniz: öğrencinin buluşmaya duyduğu özlem, arayanın buluşmaya daveti ve bilen kişinin artan farkındalığı. [Alıntı sonu]

Bu, âlimlerin Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin faziletine ve dua etmeye teşvike dair söylediklerinden bazılarıdır ve düzyazı olarak sunulmuştur. Bunun çok daha fazlası sonraki bölümlerde ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

44 - Faziletlerinden bahseden ve onu teşvik eden şiirler arasında, Allah ona rahmet etsin, Hafız Ebu el-Yaman İbn Asakir'in (Nafh el-Tayyib) adlı eserinde zikredilen şu sözü de bulunmaktadır:

Gerçekten de, Peygamberimize dua etmek, kederle dolu kalpler için bir şifadır.

Onun için dua edin, çünkü Tanrı onu kutsamıştır ve cimri olmayın.

Ve onun için dua edin, çünkü göklerin melekleri Cebrail aracılığıyla onun için dua ettiler.

Gerçekten de, ona yapılan dualar, o korkunç günde karanlıkta bir ışık gibidir.

Ve hafif bir teraziye ağırlık eklemek ***** ve ağır yükü azaltmak

Eğer dua ederseniz, Allah sizi on kat bereketlendirecektir; Peygamberimize ettiğiniz her dua için de aynı şey geçerlidir.

Ve terk edildiğiniz, sığınacak kimsenizin olmadığı, kimsesiz kaldığınız o günde size şefaathilik bahşedilecektir.

Miktar az ya da çok olsun, karşılığını fazlasıyla alacaksınız.

Onun için dua edin, karşılığınız iki katına çıkacak ve bolca mükafat göreceksiniz.

Ona en çok dua edenler, kabul edilmeye en çok layık olanlardır.

Ve bir hizmetçi onları bu dehşetlerden kurtardı; o hizmetçi, ne söylemeden ne de kendisine söylenilmeden bunu dile getirdi.

Bu yüzden onun hatırasını daima aklınızda tutun, onunla ve yüce konumuyla buluşmayı dört gözle bekleyin.

Ve yüce Peygambere, seçilmiş olana, salih olana, gelecek olana, tüm zaman boyunca salavat ve bereketler gönder.

Ve erdeme erişmiş olan sevgiliye salât ve selam gönder, *****onun yüce Allah katındaki boyu ve sözü en üst seviyededir.

Allah ona karşılık olarak imkan verdi ve her isteğini yerine getirdi.

Onu yanına çekti ve onun adına şefaathet etti ki insanlar onun yanında serin bir gölgede sığınak bulabilsinler.

Kendi yasasını koydu, kutsal alanını korudu ve bunu açık delillerle destekledi.

Onuru hiç azalmadı ve tüm soyluların görkemini topladı.

Ve sevgi, lütuf ve cömert bağışlarla şeref ve gurur içinde arttı.

Ve şanı ömrünün uzamasıyla arttı; yeteneklerinin bir kısmı uzun süre devam etti.

Heyetimizi Salsabil kaynağından su içmeleri için havzaya götürdük.

45 - Ve o, Allah ona rahmet etsin, şöyle dedi:

Seçilmiş Peygamber için dua etmeye devam edin, böylece cehennemden ve ateşinden kurtulacaksınız.

Müezzin onun armasını okuyup ilan ettiğinde, o da büyük bir istekle ona yönelirdi.

Tüm şan ve şeref O'na aittir, bu yüzden O'nu minaresinin üzerindeki şafak nöbetinden kabul edin *****

46 - Ebu Abdullah İbn Al-Jayan (Allah ona rahmet etsin) şöyle dedi: Bu da (Nafh Al-Tayyib)'dendir.

Eğer Rabbinize yakınlaşmayı umuyorsanız, o halde peygamberlerin en hayırlısını anmaya devam edin.

Her kelimenin başında ve sonunda, sabah ve akşam O'na dua edin.

Muhammed, tüm yaratılmışların üzerinde, liderlik ve üstünlük konumundadır.

Övgü sancağı sağ elindedir ve bütün insanlar bu sancağın altındadır.

Öyleyse onun delillerinden bahsedin, çünkü onlarda aklın her türlü rahatsızlığına çare vardır.

"Sen aramızda değilsin," deyin onlardan on tanesine. "Dolanlar kovalarla mı yok olurlar?"

O halde dinleyicilere durmalarını söyleyin, çünkü bu, sonuyla sınırlandırılmayacak kadar muhteşem bir zaferdir.

Basit ispatlar sayısızdır; işte gökten gelen ispatlar.

47 - Ve onun bu sözü ne kadar da mükemmel!

Günahlarım için şefa'at eden bir şefa'atçiyi anarak günahlarımın kefare'etini ödemediğim bir gün geçecek mi?

Ben, saygın bir kişi için dua etme yükümlülüğümü yerine getirmedim.

Sevgisinin samimiyetinden fayda görmeyi umuyordu ve Seçilmiş Kişiyi umut eden herkes şüphesiz fayda göre'cektir.

Ve onun istirahatgahına benden selam gönderiyorum ***** Eğer huzur kapısını ararsanız, geri çevrilmeyeceksiniz

48 - Ebu Saeed Muhammed ibn el-Heysemi el-Sulami şöyle dedi: Ebu Abdullah ibn el-Nu'man'ın (Misbah al-Zalam) kitabında bahsedildiği gibi

Peygamberimize dua etmek ise günahları silen, hoşnutluğa yol açan bir uygulamadır.

Ve bunun aracılığıyla, kişi şefa'at etmenin yüceliğine ulaşır, bu sayede de şeref ve saygı arzular.

Peygamberimiz için sürekli dua edin, çünkü onun duaları sizin için cennet ve huzurdur.

49 - Ve (Misbah al-Zalam)'da da belirtildiği gibi, Ebu Hafs Ömer bin Osman için de aynı şey geçerlidir.

Ey günah işleyenler, isyan edenler ve Allah'tan merhamet ve yakınlık uman sizler!

En hayırlı ve en yüce peygamberler üzerine, her saatte Allah'a dua etmeye söz verin.

Bu, duyduğunuz her türlü endişeyi giderecek ve daha büyük bir günah olan, daha önce işlediğiniz bir günah'tan sizi kurtaracaktır.

Kim böyle yapmazsa, duası Rabbine ulaşmadan önce perdelerle karşılaşır.

Şimşek çaktığı sürece, hacılar Kâbe'nin etrafında tavaf ettiği sürece ve Talbiye okuduğu sürece Allah'ın bereketi onun üzerine olsun.

50 - Ayrıca (Misbah al-Zalam'da) şöyle dedi: Ezberci Ebu el-Hüseyn Yahya ibn Ali el-Miser bana kendi adına okudu.

Ey ödöl ve karşılık bekleyenler, ve sırtınızda ağır bir yük olmuş geçmiş günahlarınızın kefareti umanlar!

İnsanlığın şefaathçisi Ahmed el-Hadi'ye olan dualarınızı sürekli olarak artırmalısınız.

Ve Âdem soyundan gelenler arasından Tanrı'nın yarattıklarının en iyileri, soy bakımından en saf ve en asil olanlardır.

Rivayet edildiğine göre, Allah (şanı yüce olsun) bunu on defa söyleyene bereket gönderir.

Karanlık devam ettiği ve şafak vakti ufukta gökler yükseldiği sürece, Allah'ın bereketi onun üzerine olsun.

51 - İbn Abi Hajla şiirlerinden birinde şöyle demiştir:

Dua ettiğiniz her zaman O'nun için dua edin ki, O'nun aracılığıyla Kurtuluş Günü'nde başarıyı görebilesiniz.

Her cuma akşamı, akşam ve sabah onun için dua edin.

Adının anıldığı her an, sabah ve akşam, onun için dua edin.

Doğru görüşe göre, eğer onun adı anılırsa ve bunu açıkça duyarsanız, namazınız farz olur.

Karanlık iyice karardığı ve şafağın ilk ışıkları belirip parladığı sürece Tanrı onu kutsasın.

52 - Kitapçık boyutundaki (Şifa' el-Askam) adlı eserin yazarı El-Fadil Şaaban El-Athari şöyle dedi:

Cuma günü ve akşamında ise iyi şeylerde bir gecikme ve bir hızlanma yaşanır.

Seçilmiş Kişiyeye bir kez dua eden kimseye Rab'den on bereket ve benzer bir bereket daha gelecektir.

53 - Ebu el-Kasım Saad bin Muhammed, Allah ona rahmet etsin, şöyle dedi:

Diliniz, Peygamberimiz, Haşimi, Abtahi, Muhammed için dua etmekte özgür olsun.

Bu sizin sloganınız olsun, çünkü kurtuluş yarın onda yatıyor; gerçekten de kurtuluş yarın onun aracılığıyla elde edilecek.

54 - Ve Peygamberimizin doğum gününü düzenlediğim ve ona isim verdiğim beyitte şöyle dedim: (Şefaatchi Peygamberin doğumuna dair enfes şiir, Allah ona salât ve selam versin)

Tihama'nın seçilmiş Peygamberine dualar ve selamdan daha fazlası.

Yaratılışın en iyisi, insanlığın efendisi, helal ve haramın kanun koyucusu.

Ve tüm ihtişam ve görkemin kaynağı

Kim ona bir kez dua ederse, Allah ona on kez dua eder.

Bu hadis sahih ve meşhurdur; Müslim tarafından rivayet edildiği için geniş çapta tanınmıştır.

O, eleştirilerden gerçekten de uzaktı.

Eğer Rabbim, Tanrım, sadece bir kez dua etseydi, bu dua binlerce, hatta on binlerce duaya denk gelirdi.

Öyleyse, ne kadar fayda sağladığını ve ne kadar ödöl ışığı bahşettiğini düşünün.

Eğer akıllıysanız, ona değer verin.

Dördüncü Bölüm: Ona (aleyhisselam) selam göndermenin ve onun için dua etmenin faziletine ilişkin incelikli vizyonlar ve hikayeler.

Dördüncü Bölüm: Ona dua etmenin ve ona barış göndermenin faziletine dair anlatılan incelikli görüşler ve hikayeler üzerine; Allah ona rahmet ve barış versin :

Bu bölüme, Allah'ı tanıyan üstadım Şeyh Ahmed bin Sabit el-Mağribi'nin (Seçilmiş Peygambere Duanın Faziletleri Üzerine Düşünceler ve Tefekkürler, Allah ona salât ve selam versin) görüşleriyle başlayalım.

Bunlar, ışıkları parlamış ve sırları açığa çıkmış, bu yüce Peygamber için dua etmenin ve ona selam göndermenin faziletine işaret eden güzel görüşlerden oluşan bir koleksiyondur. Bunları, daha önce bahsettiği kitabının girişinde, Peygamber için dua etme sevgisinin ve aşkının başlangıcının öyküsüyle birlikte zikretmiştir.

İlk güzel şey :

Allah rahmet eylesin, şöyle dedi: Tunus'taki ilk günlerimde, üstadım Muhammed el-Malyani'yi ziyaret eder, ondan harflerin açılıp kapanmasının sırlarını ve niteliklerini öğrenirdim. Sonra ondan hiçbir fayda görmeden ayrıldım.

Ve Allah bize, kalbimin arzusu ve Rabbime, Yüce Allah'a ulaşma aracım olan saygıdeğer hocamız, üstadım Muhammed el-Mihbali'nin bilgisini nasip etti. Bu yüzden ondan bahsi geçenleri bana öğretmesini istedim ve ona dedim ki: "Ey üstadım, ben harflerin sırlarına düşkün biriyim."

"Soyut isimleri kesirler veya tablolar olmadan bilmelisiniz," dedi. "Çünkü kesir kullanan kişi yükseleni bilmek zorundadır ve amacına ulaşsa bile,

koşullarından bazılarını ne kadar ihmal ederse etsin, amacını kaybetme riskiyle karşı karşıyadır. Soyut isimlere gelince, sadece onları saymanız ve niteliklerini bilmeniz yeterlidir."

O, bir babanın oğlunu kucakladığı gibi şefkat ve sevgiyle beni kucakladı ve bana kendi babamın sevgisini unutturdu. Kardeşlerimden farklı olarak, bana sırrını ve manevi dünyadan sığındığı yeri, isimlerin ve duaların bilgisini açıkladı.

Her saat başı beni kontrol ederdi, günün hiçbir anında beni ihmal etmezdi; kendimi nasıl bulduğumu, kalbimi nasıl bulduğumu, insanların sevgisini kalbimde nasıl bulduğumu sorardı. Ben de ona ruhumda, kalbimde ve bedenimde yaşadığım tüm artışları ve azalışları anlatırdım.

Sonra bana insanları sevmek hakkında sorular soruyor ve ben de onlara oturup sohbet etmenin verdiği sevgiyle onları sevdiğimi söylüyorum. Bana eskiden şöyle derdi: "Yalan söylemekten sakın. İçten içe hissetmediğin şeyleri bana söyleme, yoksa argümanların sağlam temellere dayanmaz."

Benim dönüşümünden ve durumumun sonucundan haberdar olduğunda, bana sadece insan sevgisi hakkında sorular sordu. Ona, "Üstadım, bana yalnız kalmayı emredin" derdim. O da, "Kalbin insan sevgisiyle ve onlarla birlikte oturmakla doluyken nasıl yalnız kalmanın yolunu bulabilirsin?" diye cevap verirdi.

Tecrit üç kategoriye ayrılır: kalple ama uzuvlar olmadan tecrit, uzuvlarla ama kalp olmadan tecrit ve hem kalple hem de uzuvlarla tecrit.

Uzuvlardan arınmış kalbin yalnızlığına gelince, bu, kalbin Rab ile yalnız başına, başka hiçbir şey olmadan geçirdiği inziva halidir. Kalp hatırlamaya özgürleştğinde, sahibi yalnızdır ve yalnız olup olmamasına aldırış etmez.

Fiziksel ama ruhsal olmayan inziva, yani kişinin kendini diğerlerinden izole edip onlardan uzaklaşması, ancak kalbini onlara yöneltmesi durumu, gerçek inziva olarak kabul edilmez.

Kalbin ve uzuvların inzivasına gelince, o daha yücedir; çünkü bu, kalbin Rab ile birleşmesi ve uzuvların yaratılıştan çekilmesidir. İşte kalbin ve uzuvların inzivası budur.

Ben de ona, "Evet efendim, Tanrı'ya dua edin ki kalbimi her şeyin üstünde, yalnızca O'na ayırsın" dedim. O da, "Kalıcı bir sevgiye sahip olmalısınız, geçici bir sevgiye değil. Yaratıcının sevgisi kalıcıdır, oysa yaratılışın sevgisi geçicidir" dedi.

Kalbimdeki sevgi, birkaç yakın arkadaşım dışında tüm insanlardan tamamen arınana kadar onun yanından ayrılmadım. Sonra, birkaç gün sonra, beni sordu ve daha önce anlattığım gibi buldu. Sonra, birkaç gün daha sonra, tekrar sordu ve tüm sevgiden vazgeçtiğimi, kalbimde Allah ve Resulü sevgisinden başka hiçbir şey kalmadığını gördü. Ve bana insanlar hakkında ne kadar çok soru sorarsa, ben de onlardan o kadar çok uzaklaştım.

Üç günden fazla geçmeden yanına döndüm ve özel bir görüşme talep ettim. "Kırk gün boyunca yalnız kalmaya dayanabilir misin?" diye sordu. "Evet," dedim ve sustu.

Birkaç gün sonra ona inziva hakkında sordum. "Altmış gün boyunca buna razı olur musun?" dedi. "Üç ay boyunca buna razı olurum" dedim. O sessiz kaldı ve inzivaya olan sevgim arttı. "Ey efendim, bana inzivaya çekilmemi emredin, çünkü bir yıl boyunca buna razı olurum" dedim. O yine sessiz kaldı ve inzivam sayesinde kalbimde Yüce Allah sevgisi alevlendi. Yeryüzündeki her şeyden nefret etmeye başladım ve bu nefretim o kadar güçlendi ki, Şeyh'ten bile nefret ettim, Allah ondan razı olsun. Çöle kaçma düşüncesi aklımdan geçti ve Şeyh'e "Allah seni korusun" dedim ve yaşadığım sürece medeniyete asla geri dönmeyeceğime karar verdim. Aklımdan geçenleri ona anlattım.

"Şimdi sen de inzivaya çekilmeyi arayanlardansın," dedi ve bana da öyle yapmamı emretti. Beni inzivaya götürdü ve aklıma gelenleri, sığınak aradığım şeyleri ve orada bana görünenleri fark etmemi sağladı. Bana

getirdikleri ve orada bana çağırdıkları dünyevi şeyleri kabul etmemi yasakladı. "İnsanların sana getirdikleri ve seni ayartmaya götüren şeylerden sakın," dedi.

İlk inzivaya girdim ve orada üç ay kaldım; oradan zihnin yönetimini öğrenmiş olarak çıktım. İkinci inzivaya ise, tuz mağarasında bulunan üstadım Ali el-Makki'nin evinde, deniz kıyısında girdim ve orada da üç ay kaldım.

Birkaç gün boyunca inzivaya çekilip orada kaldıktan sonra, bir gün aklıma ismimi harf harf bir tablete yazıp, tableti kırıp, harflerden isimler çıkarmak fikri geldi. Söyleneni yaptım ve isminden birçok isim çıkardım. Bana uygun olanları aldım, geri kalanını bıraktım, saydım ve okumaya başladım. Sabahtan öğlene kadar onları okudum.

Sonra biri içeri girdi ve bunu nereden aldığımı sordu, ben de aklımdakileri anlattım.

Bana kaç tane olduklarını sordu ve ben de sayının şu kadar olduğunu söyledim.

Bana, "Bunları ne kadar karıştırdınız?" diye sordu. Ben de, "Büyük miktarlarda" diye yanıtladım.

Bana bunun adının ne olduğunu sordu, ben de "Abjad" diye cevap verdim.

O, kendisinden daha fazla sayıda insan tanıdığını söyledi, ben de ona "Peki ona ne söylendi?" diye sordum.

"Kitapta (Tuhfat al-Ward fi Ma'rifat Ismi al-Samad wa al-Fard) bakın," dedi.

Ben de ona, "Allah sana rahmet etsin, bana bu hesaplamayı çıkarabileceğim bir kural söyle" dedim.

Bana Tanrı'nın kaç ismi olduğunu sordu, ben de altmış altı dedim.

Bana alfabede (Abjad) kaç derece olduğunu sordu, ben de dört derece olduğunu söyledim.

"Bunlar nedir?" diye sordu. Ben de "Birler, onlar, yüzler ve binler" diye yanıtladım.

"Dedi ki: 'Bu büyük ismi bu dört basamağa yerleştirin ve birler, onlar, yüzler ve binler sayılarını yazın; böylece Tanrı'nın isminin kaç kez hesaplandığını göreceksiniz. Bir başka sonuç daha var; bu da sayıların sınırındır. Hatırlama tamamlandığında, kişi size gelecek, sonra benden yüz çevirip beni terk edecek.'"

Bilinen isimleri saymaya başladım ve ikinci namazını kıldıktan sonra, elinde kağıtla kaplı, yırtılmamış bir kitap olan bir kişi içeri girdi ve kitabı bana uzattı.

İlk sayfayı çevirdiğimde, üzerinde Cabir'in bilgisini buldum. İkinci sayfayı çevirdim, yine Cabir'in bilgisi oradaydı. Üçüncü ve dördüncü sayfaları da çevirdim ve sayfa sayfa çevirmeye devam ettim, ta ki kitabın yaklaşık yarısına bakana kadar ve üzerinde Cabir'in bilgisinden başka hiçbir şey bulamadım.

Bu yüzden ona bunun dışında başka bir tavsiyesi olup olmadığını sordum ve sözlerimle ahiret işlerine götüren ve bu dünyanın geçici zevklerinden vazgeçmeyi kastettim; çünkü Şeyh, Allah ondan razı olsun, beni bu dünyanın ve insanların bana getirdiği dünyevi şeylerin cazibesine kapılmaktan sakındırırdı.

Hayır dedi, ben de "Git, sen ve kitabın!" dedim ve kitabı elimden fırlattım, o da gitti.

Bir saat bekledim, sonra elinde ikinci formatta bir kitap olan başka bir kişi içeri girdi. Kitaptan bir sayfa uzattı ve içinde şunlar vardı...

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Allah, Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eylesin.

"Allah'tan başka ilah yoktur" duasını içeren bir bölüm yazılmıştı ve ben onu okudum.

Öz, nitelikler ve eylemler olmak üzere üç bölüme ayrılmıştır. Duayı okuyup ezberledikten sonra açıklamaya başladım. Görünür meselelerle ilgili iki bin iki yüz konuyu ele almaktadır ve tablosu ile nasıl kullanılacağı daha sonra verilecektir.

Sonra efendim Ahmed bin Musa'yı gördüm; o benim inzivaya çekilmem için su dolduruyordu. Şeyh Sidi Ali el-Makki'nin türbesinin yakınında yaşayan, dindar bir adamdı. Kapıyı çaldığında, inziva odasının girişinde onunla konuştum. O kişi, ben açıklamayı bitirmeden kitabı elimden aldı ve ben ne tabloyu ne de inziva yöntemini bilmiyordum.

Bu duayla kalbim coştı ve o saatte geldiği için bana su dolduran adama karşı kalbim değişti. Bu duanın sırrını anlayamadım ve insanların bildiği yüce duaya benzemeyen "Allah'tan başka ilah yoktur" duasının sırrını gördüğüm için huzursuz kaldım. O gece, ertesi gün ve sonraki gün boyunca şaşkın ve anlamını düşünerek kaldım. Hiçbir duayı okumadım ve bu duayı kavrama fırsatını kaçırdığım için durumumdan dolayı üzgündüm. Sonra, o kişi bana geldiği sırada, başka bir kişi yanıma girdi.

Bana, "Kaçırdığın şeylerden dolayı durumundaki bu değişikliği neden görüyorsunuz?" dedi.

Ben de ona şöyle dedim: "Ey Allah'ın kulu, inzivanın sırları beni çok etkiliyor. Yanıma elinde 'Allah'tan başka ilah yoktur' duasını içeren bir kitapla bir kişi girdi; bu duada büyük bir sır var, fakat bir şey benimle kitap arasına girdi—yani bana su dolduran o ustanın meselesi."

"Eğer tavsiyemi kabul ederseniz, size tavsiyede bulunacağım," dedi. Ben de "Evet," dedim.

Bana, "Sürekli iyi ameller işle ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getir" dedi. Sonra bana Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faziletine dair hadisler okumaya başladı ve

sürekli olarak bunları zikretmemi istedi. Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faziletine dair hadisleri okumaya devam etti ve kalbim onlara olan özlemle dolana kadar beni onlara özlem duymaya itti. Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin kalbime girdiği nur ve sevinç yüzünden, duayı ve diğer tüm zikir biçimlerini unuttum. Kalbimi nur ve sevinçle doldurana kadar yanımdan ayrılmadı ve ben de Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmekten başka hiçbir şey zikretmemeye karar verdim. Sonra beni terk etti ve tevhid inancını savunan kişiye salavat getirmenin faziletinde duyduklarımın çok sevindim ve mutlu oldum. Bu, en güzel amellerden ve ibadetlerden biridir; zira göklerin ve yerin Rabbi, önce kendisi, sonra da melekleri ona salavat getirmiş ve cinlerinden ve insanlarından müminlere şöyle buyurmuştur: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin. Bu, Peygambere salavat getirmenin en güzel amellerden biri olduğunun delilidir.}

Ve ben göklerin ve yerin yaratılışını, Cenneti ve Cehennemi, gece ve gündüzün değişimini, yılların, çağların, günlerin ve ayların geçişini, yaratıkların çeşitliliğini ve onların ödül ve cezalarını, kara ve deniz hayvanlarının ve kuşlarının çeşitliliğini, bölgeleri, çölleri, ıssız toprakları ve denizleri, yeryüzündeki açık alanları, tepeleri, ovaları, dağları ve vadileri, bitkileri ve onların çeşitli renklerini, ağaçları ve yapraklarını, çiçekleri ve kokularını, meyveleri ve onların çeşitli tatlarını, hayvanları ve onların farklı türlerini, parlayan yıldızları, ayı, güneşi, yağmur getiren bulutları, gökyüzündeki gök gürültüsünü ve şimşegi, canlı ve cansız dünyaların çeşitliliğini, Âdem oğullarını ve onların karakterlerini ve dillerini düşünmeye başladım.

Aklıma, yaratılmışların türlerini tefekkür ederek kavradığım hususlara dayanarak, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin faziletine dair bir kitap derlemek geldi. Bu kitabı, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin faziletine dair doğru bilgilerle, yukarıda zikrettiğim sayılara göre hazırladım. Böylece,

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin faziletine dair doğru bilgiler verebileyim. Zira Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Bir saatlik tefekkür, bir yıllık ibadetten daha hayırlıdır.” Ve bu kitaba (Seçilmiş Peygamber için Dua Etmenin Faziletine Dair Tefekkür ve Düşünce Kitabı) adını verdim. Sonra, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin faziletine dair gördüğü veya kendisine görülen vahiyleri zikretti. İşte bunlar .

İkinci güzel şey :

Onda sayısız fazilet ve hayırlı haber gördüm ve Allah'tan dileğimi kabul etmesini, niyetlerimi geliştirmesini ve Allah'ın Elçisi'nin (salât ve selam olsun) bana verdiği sözü yerine getirmesini niyaz ediyorum.

İlk olarak, bu kitabı üstadım Ali el-Mekki (Allah ondan razı olsun) ile Tuz Mağarası'nda yazmaya başladığım günü önceden bildirdim. Kitaptan yaklaşık iki bölüm yazdım (yani, yazdım, çünkü onun kitabı şiir değil, nesirdir). Sonra, aynı şeyhten kardeşim olan üstadım Ahmed ibn İbrahim el-Haydari bize geldi. Üstadım Ahmed ibn Musa ile birlikte, üstadım Ali el-Mekki'nin (Allah ondan razı olsun) kabri başında toplandık. Akşam namazını kıldıktan ve her birimiz kendi payımızı tamamladıktan sonra, dinlenmek için yatağımıza gittik. Arkadaşlarım uyudular ve ben, gecenin yaklaşık üçte biri geçene kadar, Allah'ın Resulü'ne (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavat getirmenin fazileti üzerine düşünmeye devam ettim. Sonra kardeşim, üstadım Ahmed ibn İbrahim uyandı, abdest aldı, dilediği gibi namaz kıldı, dilediği gibi dua etti ve kısa bir süre uyudu. Ben olduğum yerde, Allah'ın Elçisi'ne (salât ve selam olsun) salavat getirmekle meşguldüm. Sonra uyandı ve bana, "Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir dua ile benim için dua et" dedi. Ben de ona, "Benim halimde ne gördün de senin için dua edeyim?" dedim. O da, "Rüyamda bir tellal gördüm (telsiz, Mağribi lehçesinde bir habercidir) şöyle diyordu: 'Allah'ın Elçisi'ni (salât ve selam olsun) görmek isteyen bizimle acele etsin.' Ben de elimi senin eline koydum ve koşarak geldik. Bir eve geldik ve kapısının kapalı olduğunu

gördük. Herkes kapının açılmasını bekliyordu. Kapıyı açmak için gittim ama açılmadı. Sen bana, "Geri dön, zavallı," dedin ve öne geçtin, kapı senin için açıldı. Bu yüzden sizi geciktirdim ve Allah'ın Elçisi'nin (Allah ona salât ve selam versin) yanına girmek için sizden önce gittim.

Onu görünce, yüzünü benden çevirdi ve örttü, "Benden uzak dur, filanca" dedi. Sonra sana döndü, seni aldı ve kucakladı. Korku içinde uyandım, abdest aldım, namaz kıldım ve Allah'ın dilediği kadar Kur'an okudum. Allah'tan onu tekrar bana göstermesini diledim ve sonra uyudum. Sonra ilk peygamber görüldü ve ilk seferde olduğu gibi elini tuttum. Aceleyle yürüdük ve ilk kapıda duran, kapalı olan bazı insanları gördük. Açmak için öne çıktım ama açılmadı. Sen öne çıktın ve açtın, ben de senden önce içeri girdim. Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) buldum ve yüzünü benden çevirerek, "Benden uzak dur, filanca" dedi. Sonra sana döndü, kardeşim, ve seni kucakladı. Şüphesiz ki, sizler Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) memnun eden ameller işlediniz ve bu yüzden size benim için dua etmenizi söyledim.

Niyetimin övgüye değer olduğunu ve onun için ettiğim duanın kabul edildiğini, reddedilmediğini biliyordum ve şeyhimiz ve kardeşimiz vefat edene kadar bunu gizli tuttum, Allah bize ve onlara rahmet etsin, ve Allah bana Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) suretini birden fazla kez görme fırsatı verene kadar kimseye bundan bahsetmedim ve O'nun lütfundan bize daha fazlasını vermesini ve melekler, cinler ve tüm insanlar arasından ona salât ve selam gönderenlerin kutsallığıyla Peygamberimizin suretini görmeyi nasip etmesini umuyoruz .

Üçüncü incelikli nokta :

Allah'ın Elçisi'ne (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) yapılan bu duadan şahit olduğum bereketlerden biri de şudur: Ghar El Melh'ten Tunus'a giderken şeyhimden Fas'ı ziyaret etmek için izin istedim ve o da izin verdi. Bizerte'den deniz yoluyla yola çıktım, ancak yaklaşık on sekiz gün boyunca rüzgar zayıftı, ta ki kafilе sıkışık hale gelip endişeleri artana kadar ve ben de onlarla aynı endişeyi hissettim. Karaya çıkıp karadan seyahat etme

konusunu görüştük. O gece, Allah'ın Elçisi'ni (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) iki kez gördüm. Gecenin ilk üçte birinde onu gördüm ve bana, "Yarın, Allah'ın izniyle, seyahat edeceksin" dedi. Ona, Yüce Allah'tan bize güvenli ve kolay bir yolculuk nasip etmesini ve Bejaia'ya ulaşana kadar rüzgarın bizi engellememesini dilemesini rica ettim. Sonra bana faydalı olacak bazı tavsiyelerde bulunmasını istedim ve bana, "Bana yaptığın duaları artır ve boş konuşmalardan sakın" dedi. Sonra uykumdan uyandım ve Allah'ın Elçisi'ne (salât ve selam olsun) dua ettim, sonra da Yüce Allah'tan onu bana tekrar göstermesini diledim. Uyudum ve işte oradaydı, Allah'ın salât ve selam olsun, aynı surette ve aynı şekilde. İlk seferde sorduğum gibi ona sordum ve o da bana ilk sözünü tekrarladı ve ona olan dualarımı artırmamı söyledi. Bana, "Eğlencelerden sakın" dedi ve ben hangi eğlencelere bağlı olduğumu bilmediğim için onları bırakmadım. Sonra uyandım ve yanımda olan arkadaşlarıma anlattım. Onlar, "Eğer görülen rüya doğru ve gerçekse ve bunu sana söyleyen gerçekten Allah'ın Elçisi (salât ve selam olsun) ise, o zaman bugün Allah'ın lütfu ve yardımıyla yolculuk edeceğiz" dediler. Gün ağardığında, güneş parladığında ve rüzgar hala yüzümüze estiğinde, şaşkınlığım devam etti. Cinler ve insan dünyasından bir şey, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in suretini alabilir miydi, oysa ki o suretinde korunmaktadır ve ne Şeytan ne de başka bir şey onu taklit edemez? Düşüncelerim, yüzümüze vuran rüzgar dinene kadar tamamlanmadı ve yaklaşık iki üç mil yol aldıktan sonra şiddetli bir rüzgar esti ve bizi limana geri sürükledi. Gemi yanaştı ve birçok yolcu karaya çıktı. Onlarla birlikte karaya çıkmayı düşünüyordum, çünkü küçük bir mavnadaydılar, ama ona nasıl ulaşacağımı bulamadım ve Türkler de mavnaya doluşarak beni engellediler. Karaya yerleştikten ve mavna geri döndükten sonra, denizcilere şöyle dedim:

Yüce Allah, su doldurmak için bir gemi getirebilmemiz için beni aşağıya göndermenizi emretti. Bana, "Sizin için yeterli suyumuz var" dediler. Sonra kaptan, "Rüzgar yön değiştirdi, yola koyulalım" dedi. Bunun üzerine karadakilere seslendi ve hepsi dışarı çıktı. İki üç kişi ayrıldı ve seyahat ettiğimiz rüzgar daha da şiddetlendi. Ayrılanlardan biri bize yetişti ve karadan kaptana seslenerek, geminin yelkenlerini indirmesini istedi.

Geminin yelkenleri açılmıştı, bu yüzden ona, "Bu güvenli rüzgardır, bu yüzden sizden (Fas dilinde, sizden) veya başkasından bir şey beklemiyoruz" dedi. Sonra ona ihtiyaçlarını bazı arkadaşlarına vermesini söyledi. O gün, Allah'ın Resulü'nün (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) bereketiyle yolculuk ettik ve Bejaia'ya (Fas'ta bir şehir) varana kadar hiçbir şey bizi geciktirmedi. Allah'a şükürler olsun, iyi ve sağlıklıydık ve Allah'ın lütfunu daha da artırmasını ve Peygamberi Muhammed'i (salât ve selam olsun) görme nimetini bize bahşetmesini umuyoruz .

Dördüncü incelikli nokta :

Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de şudur: Bir gece iki adamın tartıştığını ve kavga ettiğini gördüm. Adamlardan biri diğerine, "Benimle gel, hüküm için Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gidelim" dedi. Böylece gittiler ve ben de onları takip ettim. Resulullah yüksek bir yerdeydi ve adamlardan biri, "Ey Allah'ın Resulü, bu adam beni evini yakmakla suçladı" dedi. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona, "Senin hakkında yalan söyledi; ateş onu yaksın" dedi. Ben uyandım ve ona hiçbir şey söylemedim.

Allah'tan onu bana tekrar göstermesini diledim ve uyudum. Sonra bir tellalın şöyle dediğini duydum: "Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmek isteyen bizimle gelsin." Sonra tellalın ardından beyaz giysiler giymiş insanlar gördüm. Onlardan birine, "Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına yemin ederim ki, bana Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nerede olduğunu söyleyin" dedim. Bana, " Şu şu yerde" dedi. Bunun üzerine, Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duanın kutsallığına yemin ederek, beni o yaratıkların önünde ona ulaştırmasını, onunla yalnız kalmamı ve dileğime kavuşmamı diledim. Sonra şimşek gibi bir şey beni yukarı kaldırdı ve onun yanına girdim. Onu kıbleye dönük, yalnız ve yüzünden ışık saçan bir halde buldum.

Ben de, "Ey Allah'ın Resulü, size selam olsun" dedim. O da bana, "Hoş geldin" dedi. Yüzümü kucağına dayadım ve sonra, "Ey Allah'ın Resulü,

Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir nasihat vermenizi istiyorum" dedim. O da bana, "Bana dualarınızı artırın" dedi. Ben de, "Ey Allah'ın Resulü, Allah'ın dostu olacağıma dair bana garanti verin" dedim. O da bana, "Sana hayırlı bir sonla öleceğine dair garanti veriyorum" dedi. Ben de, "Ey Allah'ın Resulü, Allah'ın dostu olacağıma dair bana garanti verin" dedim. O da, "Bütün evliyaların son anlarında Allah'ı aradıklarını bilmiyor muydun? Sana hayırlı bir sonla öleceğine dair garanti veriyorum" dedi. Ben de, "Evet, senden kabul ediyorum" dedim.

Sonra aklıma geldi ki, Allah bana efendimiz Hızır'ı (aleyhisselam) gösterecekti. Ben ona sormadan önce bana şöyle dedi: "Bana sık sık dua et ve bu türbeyi ziyaret et, biz de bütün ihtiyaçlarını karşılayacağız." Göklerin ve yerin efendisini görünce huşu içinde kaldım ve biz de doymadık.

Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, peygamber, elçi, evliya ve efendimiz Hızır (aleyhisselam) gibi hiçbir kimse yoktur ki, senin nurundan faydalanmamış ve senin su kaynağından içmemiş olsunlar. Seni gördüğümde ise sanki hepsini görmüş gibiydim, Allah'a hamd olsun."

Sonra geride bıraktığım insanlar içeri girdiler ve hep bir ağızdan, "Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun!" diye bağırdılar. Ben yanında otururken içeri girdiler. Onlara müjde verdi, ancak bir adamı kovdu ve ona, "Defol git benden, ey sürgün, ey cehennemin yüzü!" dedi. Ona baktım ve sureti o insanların suretine benzemiyordu, çünkü o bir şeytandı. O insanlarla konuşmasını bitirdikten sonra onlara, "Gidin, Allah sizi mübarek etsin, beni torunumla yalnız bırakın," dedi ve eliyle beni işaret etti.

Ben de ona, "Ey Allah'ın Resulü, ben Peygamber'in soyundanım" dedim. O da, "Sen Peygamber'in soyundansın" dedi. Ben de ona, "Ey Allah'ın Resulü, ben senin soyundan, Peygamber'in soyundanım" dedim. O da, "Sen benim soyumdansın" dedi. Bunun için Yüce Allah'a hamd ettim. Sonra, "Bana Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir nasihat ver" dedim. O da bana, "Bana yaptığın namazları artır, dünyevi arzularından vazgeç ve boş işlerden sakın" dedi.

Uykumdan uyandım ve kendi kendime, “Hangi eğlencelerden vazgeçeceğiz?” dedim. Durumumu gözden geçirdim ve hiçbir eğlence bulamadım. İşlerimi Allah'a emanet ettim ve kendi kendime, “Eğer bu eğlence benim geleceğim değilse, Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur ve Allah'ın emrinden ancak O'nun merhamet ettiği kimseler korunabilir ” dedim.

Beşinci iyilik

Allah'ın elçisi (sallallahu aleyhi ve sellem) üzerine yapılan bu duanın faziletleri arasında şunları gördüm.

Bir gece kalkıp gecenin yarısı günlük namazımı kıldım ve Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) salât ve selam olsun diye dua ettim, sonra bir yıl boyunca uyudum.

Zincire vurulmuş, belinden ayak bileklerine kadar ziftle kaplı pantolon giymiş bir adam gördüm. Çok iri yapılı, büyük başlı, simsiyah yüzlü ve büyük burunlu bir adamdı. Yüzünde çiçek hastalığına veya yaralara benzeyen izler vardı. Bazı insanlar onu sürükleyerek götürüyorlardı. Onlara, "Ey insanlar, Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına size yemin ederim, bana bunun kim olduğunu söyleyin!" dedim. Onlar, "Bu, lanetli Ebu Cehl'dir." diye cevap verdiler. Ben de, "Ey Allah'ın düşmanı, bu senin cezandır; Allah'a ve Resulüne inanmayan herkesin cezası budur." dedim.

Sonra dedim ki: "Ey Allah'ım, bu Senin ve Peygamberinin düşmanıdır. Peygamberin nerede? Ey Allah'ım, bana Peygamberini, düşmanını gösterdiğin gibi göster ve onu görmeyi bana nasip et, ey merhametlilerin en merhametlisi."

Sonra bilmediğim bir diyardan geçtim ve orada tanıdığım, Allah'ın Kutsal Evi'ne hac yolculuğunda olan salih bir adam gördüm. Ona selam verdim ve o da bana karşılık verdi. Nereye gittiğini sordum, "Allah'ın Resulü'nün (salât ve selam olsun) mescidine gidiyorum" dedi. Bir süre onunla yürüdüm, bir mescide girdik ve "Burası Allah'ın Resulü'nün (salât ve

selam olsun) mescidi" dedi. Ben de "Burası Allah'ın Resulü'nün mescidi, ama Allah'ın Resulü (salât ve selam olsun) nerede?" diye sordum. Bana, "Yakında yanınıza gelecek" dedi.

Sonra Allah'ın Elçisi, sallallahu aleyhi ve sellem, kanı Arap kanı olan ve yüzü nur saçan mükemmel bir adamla birlikte içeri girdi. Bana, "Rahman'ın Dostu İbrahim'e selam söyle" dedi. Ben de Allah'ın Elçisi'nden sonra ona selam verdim ve ikisinden de benim için dua etmelerini istedim, onlar da benim için dua ettiler. Sonra onlardan bana kefil olmalarını istedim ve Allah'ın Elçisi, sallallahu aleyhi ve sellem bana, "Senin hayırlı bir sonla öleceğine kefil olurum" dedi. Sonra ondan Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir nasihat vermesini istedim ve bana, "Bana yaptığın duaları artır" dedi. Ben de, "Ey Allah'ın Elçisi, sana dua ettiğimde beni duyuyor musun?" dedim. O da, "Evet, Allah'a yakın melekler senin topluluğunda bulunuyor" dedi. Sonra, "Bana kefil ol" dedim ve o da, "Seni kefil olarak kabul ediyorum" dedi. Sonra ona, "Arkadaşlarımı garanti et" dedim. O da, "Arkadaşlarını garanti ettim" dedi. Ona, "Arkadaşlarım arasında filanca kimdir?" diye sordum. O da, "O salih bir adamdır" dedi. Sonra şeyhimiz hakkında sordum. O da, "O Allah'ın velilerinden biridir" dedi. Sonra ona, "Bu kitabımı okuyan ve içinde sana dualar düzenlediğim herkese garanti vermeni istedim" dedim. O da, "Okuyan ve bu duayla bana, sana ve duanın artışıyla dua eden herkese garanti veriyorum ve istediğin her şeye kavuşacaksın" dedi. Sonra uykumdan uyandım ve Allah'tan artış için ve Allah'ın Peygamberinin yüzünü görmekten bizi mahrum etmemesi için dua ediyorum. Allah ona bu dünyada ve ahirette rahmet eylesin. Amin .

Altıncı iyilik

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) üzerine kılınan bu duanın faziletlerinden biri de şudur: Bir gün, duvara yaslanmış, kibleye dönmüş, elimde kalem ve kucağımda tabletle, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) üzerine kılınan bu duadan bazı güzel ayetler yazıyordum. Düşüncelere dalmış, derin bir uykuya dalmıştım. Birdenbire kendimi bomboş bir yerde buldum; kapıda ve caminin içinde bulduğum

insanlar dışında hiçbir bina yoktu. İçeri girdim ve oturacak bir yer aradım, ama bulamadım. Sonra minber ile mihrap arasında bir adam bana işaret etti. Ona yaklaştım ve bana yerini verdi. Hadisi hatırladım ve ona, "Birinin başkasının yerine oturmasıyla ilgili hadisi biliyor musunuz?" diye sordum. Oturanların sonuncusu, "Yer açın, Allah size yer açsın" diye cevap verdi. Böylece bana yer açtılar ve ben de aralarına oturdum.

Sağıma baktım ve daha önce hiç görmediğim türden genç bir adam gördüm. Yüzündeki ışıltıya, yakışıklı yapısına ve salih bir insanın özelliklerine hayran kaldım. Kendi kendime, "Adını ve soyunu öğrenmeliyim" diye düşündüm. Bu yüzden ona, "Ey genç adam, Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına sana yemin ettiriyorum, adın ve soyun nedir?" dedim. O da, "Adımı ve soyumu bilmenin sana ne faydası olacak?" diye cevap verdi. "Yüzünde salih bir insanın özelliklerini görüyorum ve seninle arkadaş olmak istiyorum" dedim. "Adım Roman, soyum ise Rahman'ın meleklerindendir" dedi. Ona, "Yüz yirmi dört bin peygamber adına sana yemin ettiriyorum, adını ve soyunu söyle" dedim. Bana, "Ey Allah'ın kulu, adım Roman, soyum ise Rahman'ın meleklerindendir" dedi. Sonra ona üç kez sordum ve ilk seferinde verdiği gibi cevap verdi. "İnsanlar arasında seni buraya getiren nedir?" diye sordum. "Allah şahit, burada gördüklerin Allah'a yakın melekler ve imanlı ruhani varlıklardır," dedi. "Seninle arkadaş olmak istiyorum," dedim. "Sonsuza dek benimle arkadaş olmak ister misin?" diye sordu. "Evet," dedim. "Bir saatliğine bile benimle arkadaş olmayacaksın, ama sana eşlik etmeleri için imanlı bir erkek cin ve imanlı bir dişi cin göndereceğiz," dedi. "Evet," dedim. Kendi kendime düşündüm, "Eğer benimle birlikte olurlarsa, haklarımı koruyacaklar ve tüm düşmanlarımı alt edecekler." Sonra "Filanca! Filanca!" diye seslendi. Adam ve kadın onun önünde duruyordu. Onlara, "Bu adama sonsuza dek eşlik edin," dedi. Onlar da, "O adam bizi düşmanlarını ve zalimleri alt etmek için kullanmak istiyor, ama bizim buna gücümüz yok. Bu sadece kaderin hükmünü kabul etmeyi reddetmektir," diye cevap verdiler. Onların sözlerini duyunca onlardan hoşlanmadım ve "Sizin arkadaşlığınıza ihtiyacım yok," dedim. Sonra ona dedim ki: "Üstat, Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına yalvarıyorum, Allah'a en yakın meleklerden hangileri

burada, söyleyin bana." Bana dedi ki: "Burada Cebrail, Mikail, İsrail ve Azrail var." Ona dedim ki: "Yüz yirmi dört bin peygamber adına yalvarıyorum, bana güvenilir Cebrail'i, Allah'ın Resulü'nün sevgilisini, Allah ona salat ve selam versin, gösterin bana." Mihrabın yakınından bir figür geldi: "Ben Allah'ın kulu Cebrail'im." Ona yaklaştım ve gözlerimin gördüğü en güzel insan olduğunu gördüm. Ona selam verdim, önünde secde ettim ve benim için dua etmesini istedim. Benim için dua etti. Sonra ona dedim ki: "Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına yalvarıyorum, Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir nasihat verin bana." Bana dedi ki: "Sana ayartmalar gelecek, ondan sakın ve emanetini yerine getir." Ben de ona dedim ki: "Senden yüz tane istemiştim."

Yüz yirmi dört bin peygamberden başka, bana efendimiz Mikail'i gösterdiğin kişi hariç. Sonra orada bulunanlardan bir başkası, "Ben Allah'ın kulu Mikail'im" dedi. Bunun üzerine ona yaklaştım, önünde secde ettim ve benim için dua etmesini istedim. Benim için dua etti. Sonra ona, "Ey efendim, Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına senden rica ediyorum, Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir nasihat ver" dedim. "Adil ve sadık ol" dedi. Sonra ona, "Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına senden rica ediyorum, bana efendimiz İsrail'i göster" dedim. Bunun üzerine, gördüğüm en parlak kişi ayağa kalktı ve "Ben Allah'ın kulu İsrail'im" dedi. Bunun üzerine ona yaklaştım, önünde secde ettim ve benim için dua etmesini istedim. Benim için dua etti. Sonra kendi kendime dedim ki: "Allah'a yemin ederim ki, bunlar Allah'ın melekleri mi, yoksa bana yapılan bir aldatmaca mı bu? Ve bu nasıl İsrail olabilir ki, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir hadisinde, başının Arş'ın altında, ayaklarının ise yedinci yerin en derinliklerinde olduğu rivayet edilmiştir?" Bu düşüncemi tamamlayamadan, ayağa kalktı, ayakları toprağa gömüldü ve başı caminin çatısını deldi. Böylece başı göğe yükseldi, ayakları ise toprağa gömüldü. Sonra ona sarılıp dedim ki: "Sana yüz yirmi dört bin peygamber adına yalvarıyorum, bana gösterdiğin Mikail hariç." Sen gerçekten Allah'a aitsin, dedi ve o da eski haline döndü. Sonra ona dedim ki: "Üstadım, Yüce Allah ve O'nun yüce Peygamberi adına senden bana fayda sağlayacak bir nasihat vermeni rica ediyorum." "Dünyayı terk et,

Rabbinin rızasını göreceksin; elindekileri bırak, Allah'ın sevgisine kavuşacaksın" dedi. Ben de ona, "Yüz yirmi dört bin peygamber adına sana yalvarıyorum, efendimiz Azrail'i bana göster" dedim. Bunun üzerine daha önce hiç görmediğim bir kişi ayağa kalktı ve "Ben Allah'ın kulu Azrail'im" dedi. Ben de ona yaklaştım, önünde secde ettim ve benim için dua etmesini istedim; o da benim için dua etti. Sonra ona, "Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına sana yalvarıyorum, ölüm anımda bana karşı nazik ol" dedim. O da, "Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) dualarını artır" dedi. Sonra ondan, Allah'ın bana fayda sağlayacağı bir nasihat vermesini istedim. "O şöyle dedi: 'Zevklerin yok edicisini, babaları ve anneleri öldüreni, oğulları ve kızları ayıranı ve göklerin ve yerin yaratıcısı hariç herkesin canını alanları hatırlayın.' Sonra uyandım ve Allah'tan, onların duaları sayesinde bana fayda vermesini, onların nasihatlerine uymamızda bize başarı vermesini, kutsallıkları nedeniyle ölüm anında bize merhamet etmesini ve Peygamberimiz Muhammed'i (Allah ona salât ve selam versin) her iki dünyada da görme sevincini bize nasip etmesini diliyorum. Âmin, ey âlemlerin Rabbi. Ve salât ve selam bütün peygamberlere ve elçilere olsun, hamd âlemlerin Rabbi Allah'a olsun ."

Yedinci incelik :

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e yapılan bu duanın faziletlerinden biri olarak, rüyamda ıssız bir yerde minbere çıktığımı gördüm. Birkaç basamak çıktıktan sonra yere baktım ve minberin havada, benim ise yerden çok uzakta olduğumu gördüm. "Çıkmaktan başka çarem yok. Allah beni nereye yönlendirdiyse oraya gideceğim, geri dönüş yok" dedim. Böylece birkaç basamak daha çıktım ve çıktığım basamaklara baktım, ama onları bulamadım ve ayaklarımın altındakinden başka bir şey görmedim. Sağa ve sola baktım, ama havadan başka bir şey görmedim. Bunun üzerine, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e yapılan duanın kutsallığıyla Allah'a, beni güven yoluna hidayet etmesi için dua ettim. Sonra karanlığın üzerinde, cehennemin üzerindeki köprü gibi uzanan bir iplik gördüm. Kendi kendime, "Allah'a yemin ederim ki, bu köprü önüme çıktı ve onu geçmek için Allah'ın büyük lütfu ve yüce

Resulü'ne salavat dışında hiçbir amel gerektirmiyor" dedim. Sonra bir ses işittim: "Eğer onu geçersen, Allah'ın Resulü'nü (salât ve selam olsun) ve sahabelerini karşılayacaksın." Bunu duyunca çok sevindim ve Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) salavat getirerek Allah'a dua ettim. Sonra bir nur bulutu beni alıp Allah'ın Resulü'nün (salât ve selam olsun) ve dört sahabesinin huzuruna bıraktı.

Sağında Ebu Bekir, solunda Ömer, arkasında Osman ve önünde Ali oturuyordu. "Ey Allah'ın Resulü, sallallahu aleyhi ve sellem, beni himayene al" dedim. "Seni himayeme aldım ve hayırlı bir şekilde vefat edeceksin" diye cevap verdi. Ondan benim için dua etmesini istedim, o da "Benim için sık sık dua et ve boş işlerden sakın" dedi. Sonra efendimiz Ali ibn Ebu Talib'e döndüm, Allah ondan razı olsun, "Benim için dua et, amcam" dedim. Omuzlarımdan tuttu ve beni sallayarak, "Ben senin dedenim, bu da senin deden" dedi ve selam olsun Allah'ın Resulü'nü işaret etti. Omuzlarımdan sarsılmasından korkarak uyandım ve omuzlarım acıyordu. Efendimiz Ali'ye "Ey amcam" demekteki cahilliğimden, ihmalkarlığımdan ve unutkanlığımdan utandım. Allah'a yemin ederim ki, bu sözümünden dolayı günlerce utandım. Uyandığımda, her defasında "Hafiflikten sakının" diyen Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sözlerini düşündüm. Hangi hafifliğe kapıldığımı düşündüm ve sonra onu terk ettim. Günler geçti ve kendimi mal ve evlilik konusunda derin bir anlaşmazlığın içinde buldum. Bu anlaşmazlığın sebebi, İslam hukukuna göre görünüşte kabul edilebilir, ancak bana göre dürüst bir adamdı... Yaklaşık bir yıl boyunca, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmeden kaldım. Anlaşmazlık uzadıkça, yalnız kalmak ve Allah'ın beni orada bulunan bir adamla bir araya getirmesini umarak (Bejaia'da) bir dağa çıktım, böylece ona durumumu sorabilecektim. O gece orada kaldığımda, karşımda üç dürüst adam durdu ve şöyle dedi: "Seni buraya getiren nedir? Sen sadece amcanla aranızdaki anlaşmazlıkla ilgileniyorsun. Kızına gelince, o senin karılarından biri değil, sen de onun karılarından biri değilsin. Öyleyse rahatla, bu hafifliği bırak ve yaptığın işte gayret et. Burada kalırsan hoş geldin, kalmazsan da..."

Allah'ın koruması altında yürümeye devam ettim ve kendi kendime şöyle dedim: "Ey Yahya! Bu, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana yasakladığı eğlenceydi, yine de ben buna daldım! Ne kadar uzun süre gaflet içindeydim? Düşüncelerim nereye dağıldı da Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana yasakladığı şeyi unuttum, öyle ki onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaklaşık bir yıl veya daha fazla bir süre göremedim?" Bunun için Yüce Allah'a tövbe ettim ve Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) döndüm. Günlerce yaptıklarımdan pişman oldum ve Allah'a, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin faziletine yalvarmaya başladım; bana Resulünü ve yarattıklarının en hayırlısını göstermesini ve ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hitap etmenin en güzel yolunu öğretmesini istedim. Sonra bir rüyada, Allah'ın (Allah'ın, mübarek ve yüce olan) beni huzuruna diktiğini ve dünya insanlarıyla dünyevi işlerine karışmamdan ve işlediğim eğlencelerden dolayı beni azarladığını gördüm. "Ey Rabbim, lütfunla! Ey Rabbim, cömertliğinle! Ey Rabbim, ihsanıyla! Ey Rabbim, rahmetinle!" diyordum. O da beni azarlıyordu, ta ki kendi kendime "Ben cehennem ehli arasındayım" diyene kadar. Sonra aklıma geldi: "Bu nasıl olabilir ki, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana kefil oldu?" Ateşten kurtuldum, bu yüzden "Ey Rabbim, senin sevgili kulun için dua ediyorum ve o bana kefil oldu" dedim. Sonra Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Ben şefa'at edenim, ben yardım görenim, ben imkan sahibiyim." Sonra birinin şöyle dediğini duydum: "Ey Rabbim, o cehennem ehli arasında mı?" "Hayır, o ateşten güvende," dedi. Sonra dehşete kapılmış ve korkmuş bir halde uyandım, Tanrı'ya umut bağlamıştım.

Allah bizlere rahmet etsin ve kıyamet gününde bizi rezil etmesin.

Sekizinci iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salât ve selam olsun) yapılan bu duadan gördüğüm bereketler arasında, gerekli nitelikleri kazandıktan sonra, bazı öğrencileri yanıma alıp onlarla arkadaşlık kurmak, cemaatle namaz kılmak ve onlardan faydalanmak istedim. Böylece yaklaşık bir yıl boyunca bazı

kardeşlerle birlikte kaldım ve Allah'ın lütfuyla sağlıklı ve iyi durumdaydık. Sonra nefsim beni ayarttı ve bana bir tavsiye gibi geldi: İzin almadan Kur'an öğrencileri toplamak, onlardan faydalanmak ve onlara hizmet etmek niyetiyle, Allah'ın da beni onlarla bir araya getireceğini umarak. Sayıları arttıkça, onların geçimini sağlama kaygımız da arttı. Onlar yüzünden dünyevi yollara yöneldim ve onlar da beni tuzaklarına düşürdüler. Kendimi gaflet uçurumunda buldum ve bunun kaybını fark ettim. Şeriat açısından kabul edilebilir olduğunu düşündüğüm helal yollarla dünyevi kazanç aramaya başladım. Birlikte çilecilik yolunu izlediğim bazı dürüst kardeşlerimiz, öğrencilere olan bağlılığım, onlarla ilgilenmem ve onlar yüzünden dünyevi işlere bulaşmam nedeniyle beni uyarmaya ve kınamaya başladılar. Ama ben onları dinlemedim.

Rüyamda, güzellik ve kusursuzluk bakımından daha önce hiç görmediğim hurilere benzeyen genç kızlar gördüm. Yeşil elbiseler giymişlerdi ve bana doğru geliyorlardı. Yaklaştıklarında, aralarında anneannemi tanıdım. O, soylu bir aileden gelen, dürüst bir kadındı. Ona selam verip, "Gelmedin mi?" dedim.

(Yani, o ahirete göçtü.) "Evet" dedi. Ona, "Allah sana ne yaptı?" diye sordum. "Rahmetiyle bana merhamet etti ve beni şerefliendirdi. Şimdi Fatıma el-Zehra'nın yanıdayım ve o sana doğru geliyor" diye cevap verdi. "Nerede o?" diye sordum. "Yaklaşan bu kızların arasında" dedi. Yüzü nurla parılayarak bana doğru geldi ve "Bu, sık sık Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) salavat getiren Ahmed ibn Sabit'tir" dedi. "Rabbimin lütfuyla, bunu yapmamı sağlayan ve bana yardım eden odur" dedim. "Neden dünyevi kaygılarla meşgulsün? Yaptığın şeyi bırak ve endişelerinden vazgeç" dedi. Ona, "Evet" dedim. "Babam, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yanına benimle gelene kadar seni yalnız bırakmayacağım. Böylece senden bu dünyaya asla geri dönmeyeceğine dair bir ahit ve söz alsın." dedi. Elimden tuttu ve birlikte yürüdük, tanımadığım bir şehre girdik. Orada, sayıları Yüce Allah'tan başka kimsenin bilmediği, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getiren insanlar buldum. Seslerini yükselterek şöyle dua

ediyorlardı: “Ey Allah’ım, efendimiz Muhammed’e salat ve selam eyle, Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine salat ve selam eyle.” Onların yanına gittim ve Allah’ın salat ve selamı ona olsun, Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmelerine katıldım. Ona selam verdim ve insanlar arasında gayret gösterdim. Hanımım Fatıma Zehra da benimleydi, ta ki beni Allah’ın salat ve selamı ona olsun, Peygamberimizin (salla’llâhu aleyhi ve sellem) yanına götürene kadar. Onu on arkadaşıyla (salla’llâhu aleyhi ve sellem) birlikte buldum ve et yiyorlardı. Allah'ın Elçisi'nin (salla’llâhu aleyhi ve sellem) elinde bir parça et buldum; o da arkadaşlarına dönüp onlarla konuşuyordu. Fakat edep gereği ona selam veremedim, kendi kendime, "Yemeklerini bitirsinler, sonra biz ona selam verelim" dedim. Sonra o insanlarla birlikte namaz kılmaya ve ona (salla’llâhu aleyhi ve sellem) bakmaya başladım. Sonra o insanların Allah'ın Elçisi'ne (salla’llâhu aleyhi ve sellem) ettikleri namazın gürültüsüyle uyandım. Cömert Allah'tan, sevgili ve Yüce Allah'a vesile olan efendimiz ve hamimiz Muhammed'i (salla’llâhu aleyhi ve sellem) çokça görme nimetini bizlere nasip etmesini niyaz ediyorum. Amin. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Dokuzuncu iyilik

Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) yapılan bu duadan şahit olduğum bereketlerden biri de, vefatından sonra efendim Ali el-Hac'ı görmemdir. O, salih ve dürüst bir insandı, Müslümanların âlimlerinden biriydi ve efendim Ebu el-Gayt el-Kaşaşi'nin sahabesiydi. Yüce Allah, onların bereketleriyle bizlere de fayda versin.

Ben de ona, "Efendim, Tanrı size ne yaptı?" diye sordum. O da, "Bana lütfu ve merhametiyle şeref verdi ve O'nun merhametli ve cömert olduğunu gördüm" diye cevap verdi. Sonra yanına gömülmüş olan bazı kardeşlerim hakkında sordum ve o da, "Onlar iyidirler" dedi.

Sonra ona, "Allah'ın izniyle bana fayda sağlayacak bir nasihat ver," dedim. O da, "Annene iyi bak, çünkü o salihlerdendir," dedi. Sonra ona, "Ey efendim, Yüce Allah ve O'nun yüce Peygamberi adına soruyorum,

durumumuz ve çabalarımız hakkında sana ne anlaşıldı?" dedim. O da bana, "Sana bütün nasihatimi veriyorum: Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) yaptığın duaları artır ve Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) yazdığın duaları da artır," dedi. Ben de ona, "Bu sana ulaşacak mı? Ve bunu nasıl öğrendin, çünkü ben bunu senin ölümünden sonra yazdım?" dedim. "Allah'a yemin ederim ki, onun nuru yedi göğü ve yedi yeri aydınlatmıştır. Ona bağlı kalın ve onu artırın. Allah'tan, kalplerini Peygamberi'ne (salât ve selam olsun) dua ve zikirle tazelediği kimselerden eylesin, bizi ve sevdiklerimizi komşularından eylesin ve lütfu ve cömertliğiyle bu dünyada ve ahirette O'nun yüce yüzünü seyretmekten mahrum bırakmasın. Başarıyı veren O'dur; O'ndan başka Rab yoktur ve O'ndan başka ibadete layık ilah yoktur."

Onuncu iyilik

Allah Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri olarak, bir gece rüyamda bir tellalın şöyle seslendiğini gördüm: "Allah Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ziyaret etmek isteyen, bizimle birlikte acele etsin." Telsizle birlikte gittim ve insanların ona doğru yaklaştığını gördüm. Yüksek bir odada bulunan Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanına gittik. Kapıyı aramak için sol tarafa geçtim, ancak insanlar bana "Odanın sağ tarafına geri dön!" diye seslendiler. Kapıyı buldum ve içeri girdim. Orada Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabeleriyle (Allah onlardan razı olsun) oturuyordu. Onlara yaklaştığımda, aramızda bir bulut belirdi ve yüzlerini göremedik. "Ey Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem), size ve ailenize selam olsun, Allah da arkadaşlarınızdan ve ailenizden razı olsun. Bu, sizinle olan adetim değil miydi, ey Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem)?" dedim. "Dünyanın perdeleri aramızda girdi," diye cevap verdi ve beni azarlamaya başladı: "Sana dünyevi kaygılardan ve dertlerden uzak durmanı yasakladık, fakat sen onlarla meşgulsün." Azarlaması uzun sürdü, ta ki kendi kendime "Benimle Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasına ne girdi ki..." diyene kadar. Bu talihsizliğimden dolayı ağlamaya başladım ve "Bana garanti vermemiş miydiniz, ey Allah'ın Resulü

(salla'llâhu aleyhi ve sellem)?" dedim. Bana, "Sen cennet ehli arasındasın," dedi. Sonra ona dedim ki: " Yüce Allah'a ve Cömert Olan Allah katındaki yüce makamına yemin ederim ki, benimle senin arana giren bu bulutu kaldırması için Allah'a dua etmeni istiyorum." Böylece o bulut yavaş yavaş kaybolmaya başladı ve sonunda Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) ve sahabelerini gördüm. Onun etrafında dönmeye başladık ve ona dedik ki: "Ey Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin), bana söz vermemiş miydin?" O da dedi ki: "Sen cennet ehli arasındasın." Sürekli "Sana endişelenmeyi bırak diyoruz" diyordu, ama sen endişeleniyordun. "Endişelenmen bitti" dediğinde uyandım. Yüce Allah'tan, yüce Peygamberinin yüce makamına yemin ederiz ki, endişemizi kalıcı olana yöneltsin ve dikkatimizi geçici olandan uzaklaştırsın; efendimiz ve Rabbimiz nezdindeki aracımız olan efendimiz Muhammed'in (Allah ona salat ve selam versin) yüce makamına yemin ederiz. Güç ve kuvvet yalnızca Yüce Allah'tadır .

on birinci iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri olarak, bir gece bir haberci gördüm; sanki ilk haberciymiş gibiydi ve bu görüm ile önceki görüm arasında sadece bir gece vardı. Haberci, "Ey Allah'ın Elçisi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrini ziyaret etmek isteyenler, aceleyle bizimle gelsin" diyordu. Bunun üzerine bir grup olarak onu takip ettik ve kabrine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) geldik. Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin kutsallığıyla Allah'a yalvarmaya başladık ve şöyle dedik: "Ey Allah'ım, bu, bana gösterdiğin Peygamberinin kabridir. Ey Allah'ım, Peygamberin nerede? Eskiden yüzünü görürdüm, şimdi de kabri. Ey Allah'ım, onun Senin katındaki makamı ve yüce mertebesi adına, bana gösterdiğini bana tekrar göster." Sonra, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, hepsi yeşil giysiler içinde olan insanlarla birlikte yüksek bir yerden inerek göründü. Beni görünce, "Sana diyoruz ki, sen dalgınsın, dalgınsın." dedi. Bunun üzerine Allah bana ilham verdi ve ona, "Ey Allah'ın Resulü, Allah'ın salat ve selamı sana olsun, ben hastayım. Allah'tan beni gafletimin hastalığından iyileştirmesini dile."

dedim. Bana yaklaştı, mübarek eliyle başımı kavradı ve başıma eliyle vurmaya başladı, "Allah seni iyileştirecek." dedi. Sonra, "Ben zaten iyileştirdim..." dedi, Allah seni iyileştirsin, üç kez, her seferinde başıma bir dokunuşla, diğer eliyle de başımı kavrayarak. Allah'a yemin ederim ki, başımdan kalbime buz gibi soğuk ama tatlı bir şey indiğini hissettim. Kalbimden ve içimden bir şeyin çıktığını, ayaklarımdan yere kadar aktığını hissettim. Allah'a yemin ederim ki, kalbim aydınlanıp içinde bir ışık parlayana kadar elini başımdan çekmedi. Sonra etrafındaki, daha önce hiç görmediğim, yüzlerinden ışık saçan, hepsi yeşil giyinmiş bir grup insana, "Onu yanınıza alın," dedi. Bunun üzerine benim için bir halı serdiler ve beni üzerine oturtular, onlar da benimle oturdular. Sonra halı bizi havaya kaldırdı ve ben yeryüzüne baktım, altımızda beyaz denizler gördüm. Sonra o denizleri geçtik ve altımızda yeşil bir deniz gördük, etrafındaki her şey yeşildi. Altımızdaki denizlerin görüntüsünden dolayı içime bir korku çöktü ve halı bizi, sonu yalnızca Yüce Tanrı'nın bildiği bir ışık sütununa ulaşana kadar taşıdı. İçinde yeşil saraylar ve yeşil odalar vardı ve tüm sakinleri yeşil giyinmişti. Bu saraylardan, odalardan ve bahçelerden gelen ışık, şimşek gibi tekrar tekrar parlıyordu, ama tıpkı insanların yüzlerinden ve kıyafetlerinden yansıdığı gibi yeşildi.

Bana, "Buraya otur. Sen de bu insanlardan birisin. Bu yerin sakinlerinden birisin" dediler. Ben de onlara, "Yüce Allah ve yüce soyundan gelenler adına yemin ederim, bana bu yerin adını söyleyin" dedim. Bana, "Bu, Allah için birbirini sevenlerin yeşilliğidir" dediler. Ben de onlara, "Yüce Allah ve yüce soyundan gelenler adına yemin ederim, bu mertebeye nasıl ulaştım?" dedim. Bana, "Bu, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirme sevginiz ve bunu diğer tüm zikir şekillerine tercih etmeniz sayesinde" dediler. Böylece o yerde Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmeye başladık. Ona salavat getirirken uyandım ve Allah'tan, bizi ve sevdiklerimizi en yüce cennetin sakinlerinden kılmasını ve lütfu ve cömertliğiyle bize onu, Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun, bu dünyada ve ahirette görmeyi nasip etmesini niyaz ediyorum.

On ikinci iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri olarak şunu gördüm: Vefatından sonra bir gece kardeşlerimden bazılarını gördüm ve onlara hallerini sordum. "Allah sana ne yaptı?" dedim. "Bana rahmet etti ve beni lütfuyla şereflendirdi" dedi. Sonra ona, "Ey kardeşim, halimizden bir şey sana göründü mü?" dedim. "Sevin ey kardeşim, sen Allah katında doğru sözlüler arasındasın" dedi. "Ben nasıl Allah katında doğru sözlüler arasındayım?" dedim. "Çünkü senin Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaptığın dualar sayesinde " dedi.

On üçüncü iyilik

Makhzen'e (Fas dilinde hükümet anlamına gelir) giden yolda tanıdığım iki adam daha gördüm. Ölümünden sonra onları gördüm ve onlara, "Gelmediniz mi?" dedim. "Evet" dediler. Onlara, "Yüce Allah ve Yüce Peygamberi adına soruyorum, Allah size ne yaptı?" dedim. "Rahmetiyle bize merhamet etti" dediler. Onlara, "Makhzen'de asker olarak öldünüz" dedim. "Öyleydi, ama vebadan öldük, bu yüzden Allah rahmetiyle bize merhamet etti ve bizi bağışladı" dediler. Sonra onlara, "Yüce Allah ve Yüce Peygamberi adına soruyorum, durumumuz hakkında size bir şey anlaşıldı mı, ya da olayımızın sonucu hakkında bir şey öğrendiniz mi?" dedim. "Sevin, Allah katında doğru sözlüler arasındasınız" dediler. Onlara, "Yüce Allah ve Yüce Peygamberi adına soruyorum, söyledikleriniz doğru mu?" dedim. "Evet, Allah katında çok hayırlısınız" dediler. "Nasıl yani?" diye sordum. Onlar da, "Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ettiğiniz dualardan dolayıdır" dediler. Sonra tanıdığım vefat etmiş bir adam hakkında sordum, onlar da, "O iyidir" dediler. Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin bize ve sevdiklerimize fayda sağlayacağını umarak uyandım .

On dördüncü iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salât ve selam olsun) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de şudur: Bir gece bir grup Yahudi keşişin peygamberlerin kıssalarını ve mesajlarını tartıştığını gördüm. Dediler ki: "Musa'nın mesajının delili şöyledir, İsa'nın mesajının delili şöyledir, peki Muhammed'in mesajının delili nedir?" Ben de onlara dedim ki: " Onun mesajının delili vahiy ve ilahi ilhamdır, onun için ayın yarılması, ağaçların ona secde etmesi, taşların onu selamlaması, cansız nesnelerin konuşması, yerin ve göklerin Rabbi'nin ona dua etmesi ve Yüce Allah'ın şu sözleri gibi mucizevi bir şekilde inmesidir: 'Kulum benden ilettiği her şeyde doğruyu söylemiştir.'" İçlerinden biri, "Doğruyu söyledin," dedi, diğerleri ise bana ne inandı ne de inanmadı. Sonra bir haberci belirdi (yani bir çağırıcı seslendi) ve şöyle dedi: "Allah'ın Resulü'nü (salât ve selam olsun) görmek isteyen benimle gelsin." Ben de koşanlarla birlikte koştum ve sütten daha beyaz, kardan daha soğuk ve baldan daha tatlı bir su kaynağı bulduk. Allah'ın Resulü (salât ve selam olsun) kaynağın yanında oturuyordu ve Cebrail de onunla birlikteydi. Ben, "Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun" dedim. Ona yaklaştım ve selam verdim. O da bana, "Güvenilir ruh Cebrail'e (salât ve selam olsun) selam ver" dedi. Ben de ona selam verdim ve ikisinin önünde secde ettim. Onlardan benim için dua etmelerini istedim ve onlar da benim için dua ettiler. Sonra, "Ey Allah'ın Resulü, Allah sana salât ve selam versin, bana bu kaynaktan mübarek elinle su ver" dedim. O da iki eliyle bana üç avuç su verdi. Sonra efendimiz Cebrail'e, "Bana mübarek elinle su ver" dedim. Bunun üzerine Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, ona bana su vermesini emretti ve o da bana su verdi. Onların ellerinden içtiğim her su için bir niyet ettim. Sonra uyandım ve Allah'ın, her ikisinden de, Allah onlara en güzel duaları ve en saf selamı nasip etsin, niyet ettiğim şeyi bana vermesini umuyorum. Bu görüşümde Peygamberimize, Allah ona salât ve selam versin, dua etmenin faziletinden bahsedilmiyor, ancak onun bereketi sayesinde büyük bir iyiliğe kavuştum .

on beşinci iyilik

Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de, bir gece onu görüp güvenliğimi garanti etmesini

istememdir. O da, "Bana olan dualarını artır, senin, annenin ve babanın güvenliğini garanti ederim" dedi. Sonra, efendimiz Ali ibn Abi Talib'e (Allah ondan razı olsun) kadar atalarımın isimlerini tek tek saymaya başladı. Ben de, "Ey Allah'ın Resulü, her cuma gecesi sizi görmek istiyorum" dedim. O da, "Her cuma gecesi beni görmek istiyorsan, gündüz (perşembe) oruç tut, gece (cuma gecesi) namaz kıl ve bana olan dualarını artır" dedi. Sonra ata bindi ve ben de onunla birlikte bindim. Eline bir kuş aldı ve ıssız bir yerden geçtik. Kuşu avlanmaya bıraktı ve bir toy kuşuna benzeyen bir kuş yakaladı. Ben de attan indim ve kuşu kestim. Allah'ın Elçisi (salât ve selam olsun) bana haber verdi ve sordu: "Onu keserken ne dedin?" Ben de "Allah'ın adıyla, Allah en büyüktür" diye cevap verdim. O da, "İstersen, 'Allah'ın adıyla, salât ve selam efendimiz Muhammed'e, yüce Peygamberimize olsun' diyebilirsin. Bu yeterlidir" dedi. Onun "Bu yeterlidir" sözü beni çok etkiledi. Cömert Allah'tan, bize lütfunu artırmasını ve o toy kuşunu kesmemin, ruhumun kurtuluş vesilesi olmasını diliyorum; çünkü ruh, Allah'ı anmak ve dua etmekle ölür. Bunun dışında, İmam Şafî'nin (Allah ondan razı olsun) mezhebine göre, kesim yaparken Allah'ın Elçisi'ne dua etmek farzdır ve bu görüşüm de bunu destekler ve görüşüm sahibi de Maliki mezhebindedir .

On altıncı iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de şudur: Bir gece kendimi bir grup cinle birlikte dururken gördüm. Onlara nereden geldiklerini sordum, "Filanca efendimiz filancadan geldik" diye cevap verdiler. Bu adam akrabalarımızdan biriydi. Nereye gittiklerini sordum, "Allah'ın izniyle Mekke'ye ve Peygamberimiz Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrine gidiyoruz" dediler. Onlara, "Beni de yanınıza alın" dedim. "İstersen, Allah'ın izniyle" dediler. Hemen ayağa kalktım ve beni aralarına alıp şimşek gibi havada uçtular. Bir saat geçmeden Mekke'ye indiler ve "Burası Allah'ın Kutsal Evi'dir" dediler. Kabrı tavaf ettiler ve ben de onlarla birlikte tavaf ettim. Sonra, "Allah'ın izniyle" dediler ve beni daha önce olduğu gibi yanlarına aldılar. Çok geçmeden Allah'ın Elçisi'nin (salât ve selam olsun) camisine vardık.

Oturduk ve içeri, hayatımda gördüğüm en güzel adam girdi; elinde bir tabak tharid (bir çeşit ekmek çorbası) ve bal vardı. "Yiyin, Allah'ın bereketiyle" dedi. Ben de ona, "Allah'ın Elçisi'ni (salât ve selam olsun) görmek istiyorum" dedim. O da, "Şimdi yiyin, Allah'ın Elçisi (salât ve selam olsun) size gelecek ve onu göreceksiniz, Allah'ın izniyle" dedi. Kendi kendime, "Ne garip! Evimden çıktım ve bir saat geçmeden Mekke'ye, Allah'ın Elçisi'nin (salât ve selam olsun) kabrine vardım. Beni taşıyan sahabelerin isimlerini ve soylarını bilmiyordum. Onlara, "Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına, Allah'ın oğulları Davud oğlu Süleyman adına (ikisine de selam olsun) yemin ederim ki, nerede olduğunuzu ve soyunuzu söyleyin" dedim. Başlarını yere doğru eğerek, "Biz cinlerden bir kabileyiz, müminleriz, Allah'ın Elçisi'nin (salât ve selam olsun) şehrinde yaşayanlarız" dediler. Onlara, "Allah'ın Elçisi'ni (salât ve selam olsun) görmek istiyorum" dedim. Onlar da, "Yiyin, Allah'ın izniyle onu göreceksiniz" dediler. Ben de o yemeklerden biraz yedim, sonra dışarı çıktık. Orada Allah'ın Elçisi, salat ve selam olsun, bir grupta yaklaşıyordu. Boynu onlardan daha uzundu, omuzları ve boynu onlardan daha genişti. Beni görünce, "Ey Ahmed, bütün iyilikleri bir anda toplamak istiyorsun. Kendine karşı nazik ol. İbadet ve ilim arayanlara hizmeti birleştirmekten başka seçeneğin yok. Sadece ilk arkadaşların seninle kalacak." dedi.

"Bana dua edin ve bütün iyiliklere kavuşacaksınız." dedi. Ben de ona, "Ey Allah'ın Resulü, beni de dahil edin." dedim. O da, "Bana dua etmelisiniz ve istediğiniz her şeye kavuşacaksınız." dedi. Böylece, "İsteddiğiniz her şeye kavuşacaksınız." sözünün anlamını kavradım. Yüce Allah'tan, yüce Peygamberinin şerefiyle, bizleri, sevdiklerimizi, bütün şeyhlerimizi, danışmanlarımızı ve Peygamberi Muhammed'e (salât ve selam olsun) inanan herkesi bağışlamasını niyaz ediyorum. O, bağışlayandır, merhametlidir. Son duamız ise, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun ve efendimiz Muhammed'e, ailesine ve bütün kardeşleri olan Peygamberlere Allah'ın salât ve selamı olsun .

On yedinci iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salât ve selam olsun) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de şudur: Bir gece, gecenin son saatlerinde kalktım, abdest aldım ve elimden geldiğince namaz kıldım. Şafağı beklerken sırtımı duvara yasladım. Uykuya daldım ve etrafımda bir grup insan gördüm. Onlarla birlikte yürüdüm ve aralarındaki genç bir adama yaklaştım. Yaşıma yakın olduğu için onu sevdim, bu yüzden ona grubun kim olduğunu ve Allah'ın yarattıkları arasında kim olduklarını sormak için acele ettim. Genç adama, "Sana Allah ve yüce Peygamberi adına yemin ederim ki, bana kim olduğunu söyle." dedim. O da, "Biz mümin cinlerden oluşan bir grubuz ve cennetteki mümin cinlerden birini ziyaret etmeye gidiyoruz. Bunu bana arkadaşlarından gizlice söyledi." dedi. Ben de ona, "Biz..." dedim.

Sana Allah adına ve yüz bin yirmi dört bin peygamber adına yemin ettiriyorum, bana kim olduğunu söyle. Yanımızda yürüyen herkesin duyabileceği şekilde yüksek sesle, "Biz mümin cinlerden oluşan bir topluluğuz" dedi. Sonra tanımadığım bir şehre kadar yolculuk ettik. Şehre girdik ve bana tekrar yemin ettirerek, "Annem seni görsün diye benimle evimize gel" dedi. Yemin ettirdiğinde ona itaat ettim ve eve girdik. Annesine, "Ey anne, bu Ahmed ibn Sabit'tir" dedi. Annesi, "Sen Ahmed ibn Sabit misin?" diye sordu. Ona selam verdim ve "Beni nasıl tanıdın? Ben Ahmed ibn Sabit'im" diye sordum. O da, "Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) dua etmeye başladığım andan itibaren" diye cevap verdi. Ona, "Allah'ın evliyalarından herhangi birini tanıyor musun, onlarla iletişim kuruyor ve onlara hizmet ediyor musun?" diye sordum. "Biz sadece efendimiz Muhammed el-Sa'di'yi, 'Amarat 'Arus'tan tanıyoruz" dedi. "Allah'a şükür! Efendim Muhammed el-Sa'di'den başka Allah'ın bir velisi yok mu?" diye haykırdım. O da, "Biz sadece onu tanıyoruz. O sizden gizlidir, ama bize açıktır." dedi. Sonra elimi tuttu ve ziyaret etmeye geldiğimiz o salih adamın yanına götürdü. Onu yüksek bir yerde, Allah'ı anan bir grup insanla birlikte buldum. Yüce Allah'a dua ediyorlar ve Resulüne salât ve selam göndererek, "Allah'a yemin ederim ki, ey İnsanların Efendisi, senin yüzünden daha parlak bir güneş veya ay olmamıştır!" diyorlardı. Beni görünce ayağa kalktı, elimi tuttu ve beni selamladıktan sonra yanına oturttu. Etrafındaki herkes sustu ve

arkadaşlarına dönerek, "Bu Ahmed ibn Sabit'tir. Aranızdan kim onun arkadaşı olmak ister?" dedi. Sonra bütün arkadaşları ayağa kalkıp beni selamladılar.

Sonra ona dedim ki: "Ey efendim, Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına yemin ederim ki, beni nereden tanıyorsunuz? Belki de bu, arkadaşlarınıza övdüğünüz Ahmed ibn Sabit değildir." O da şöyle cevap verdi: "Sen, sabah namazında hazır bulunan Ahmed ibn Sabit'sin." Ben de ona dedim ki: "Ben Abdullah Ahmed ibn Sabit'im." Sonra dedim ki: "Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına yemin ederim ki, ben sizi tanımadığım halde siz beni ne zamandan beri tanıyorsunuz?" O da dedi ki: " Seni, Allah Resulü'ne (salât ve selam olsun) dua etmeye başladığın günden beri tanıdım. Allah katında seni bekleyen hayırlı şeylere sevin ve korkma." Sonra dedim ki: "Ey efendim, Yüce Allah ve yüce Peygamberi adına yemin ederim ki, adınız ve soyunuz nedir?" Dedi ki: "Benim adım Abdullah Huncera ibn Muhammed, Vak Vak şehrindenim. Cenneti ziyaret etmeye geldim ve bana Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) salât etmemi tavsiye etmeye başladı ve bana bunun içinde çok büyük bir hayır olduğunu vaat etti. Allah'tan daha fazla lütuf diliyoruz, çünkü O, başarı verendir ve O'ndan başka Rab ve ibadete layık hiçbir ilah yoktur." Sonra sabah namazı için ezan okumaya kalktı. "Namaz uykudan daha hayırlıdır" ifadesine geldiğinde, "Onun yerine Allah'a, bir olana, her şeye kadir olana ibadet vardır" dedi. Sonra elimi tuttu ve bana, "Kalk ve sabah namazını kıl" dedi. Ben de kalktım ve duvara yaslanmış yerimde otururken, şafağı bekleyen arkadaşım ile konuştum. Bana, "Onu ört" dedi. Sonra bana, "İşte burada, bulutlar dağıldı ve şafak söktü" dedi. Ben de iyice abdest aldım ve namaz kıldım. Bildiğim ve bilmediğim tüm övgülerle Allah'a hamd olsun. Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eylesin. Ey Allah'ım, bize de velilerine verdiğin nimetleri ve seçkinlerine verdiğin nimetleri ver. Şüphesiz sen, başarıyı verensin. Senden başka Rab ve ilah yoktur .

On sekizinci incelik, rüya vizyonu değil, uyanıkken görülen bir vizyondur.

Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de şudur: Bir kişi تنها bir yerde iken yanıma geldi ve yoksulluğundan ve sıkıntısından şikayet ederek beni sınamaya çalıştı. Elinde bir kare kağıt uzattı, ben de aldım ve Kur'an-ı Kerim olduğunu gördüm, onu ona astım. O gittikten sonra başka bir kişi bana, "O kare kağıttan fayda görmeyecek, sen tehlikedesin" dedi. İki namaz arasında ağladım. Sonra bir kişi bana yaklaştı ve "Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve efendim Mekke hükümdarı Halid aracılığıyla Yüce Allah'tan şefa'at dile" dedi. Ben de Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aracılığıyla Yüce Allah'tan şefa'at dilemeye başladım ve gece boyunca ondan yardım istedim. Sonra bazı salih insanları ziyaret etmeye gittim. Evlerinin yakınında akşam namazı vaktini aldım, namazı kıldım ve içeri girdim. Birdenbire, aralarında bulunduğum bir grup insan bana yaklaştı. Sonra, bir anda, aramızda bir duvar örülerek bizi ayırdı. Çok endişelendim, ama namazımı yarıda kesmedim. Sonra, ilk ve sonun Efendisi, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, Âlemlerin Rabbinin Elçisi göründü. Ve parlak yüzlülerin önderi, efendimiz Muhammed, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, elimi tuttu ve beni çemberin içine aldı ve şöyle dedi, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, "Ben insanlığın şefa'atçisiyim." Böylece korkum dindi ve namazımı tamamladım. Bu görüntü bir rüya değil, bir görümdü. Namazımı bitirdiğimde, o ziyaretçi evliyanın yanına gittim ve o, "Duvar seni engelliyor" dedi. Ben de ona, "Ey efendim, durumunuz sizi gördüklerinize getirdi ve bunun ötesine geçemediniz" dedim. Böylece bir süre başını eğdi, sonra kaldırdı ve şöyle dedi: "Kemer çözüldü ve çembere girdiniz, bunun için Allah'a şükürler olsun." Bu görüş, şartlarımız buna elverişsiz olsa ve hatta onu, Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun, rüyada görmeye bile layık olmasak da, Allah'ın bize bahşettiği lütuflardan biridir. Fakat Allah'ın lütfu dilediğine verilir, bu yüzden bize bahşettiği için O'na hamd ve şükürler olsun ve Yüce Allah'tan daha fazla lütfu diliyoruz, çünkü Rabbimiz lütfu ve cömertliğiyle sever ve hoşnut olur .

Ondokuzuncu iyilik

Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan bu duanın faziletlerinden biri de, Allah'ın Elçisi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederken, sanki cehenneme (Allah bizi ve sizi ondan korusun) girmiş gibi bir rüya görmem ve cehennemin bana geri dönmemesidir. Sonra kocası arkadaşım olan bir kadın bana rastladı ve bana, "Ey efendim Ahmed, arkadaşın filanca ve karısının cehennemde olduğunu bilmiyor muydun?" dedi. Bu beni çok üzdü çünkü o adam arkadaşımdı. Bunun üzerine evine girdim ve içinde bir kap katran vardı. Kadın bana, "Bu onun içeceği" dedi. Ben de ona, "Bu nereden geldi, nereden buldu bunu, oysa ki kendisi dürüst görünen bir adam?" dedim. Bana, paranın hem helal hem de haram kaynaklardan toplandığını ve bunun hesabını benim verdiğimi söyledi. Cehenneme baktım ve ateşten hendekler ve vadiler gördüm - Allah, lütfu ve cömertliğiyle bizi onlardan korusun. Âmin. Sonra göklere doğru yükseldim ve en yüksek noktaya ulaştım. Meleklerin, Yüce Allah'ın birliğini yücelttiğini, kutsadığını ve ilan ettiğini duydum. "Müjdeye sevinin, çünkü siz iyilik ehli arasındasınız" veya buna benzer sözler söyleyen bir ses duydum. Sonra tekrar yeryüzüne indim ve daha önce bulunduğum yere ulaştım. Orada kadını gördüm, kapı açıldı ve kocası dışarı çıktı ve "Allah bizi senin sayende ve Allah'ın Resulü'ne (salât ve selam olsun) yapılan duanın kutsallığı sayesinde kurtardı" dedi. Sonra kimsenin daha önce görmediği bir yere girdim. Orada yüksek bir oda vardı ve orada eşsiz güzellikte ve zarafette, kimsenin daha önce görmediği bir kadın buldum. Bir kapta kardan daha beyaz bir hamur yoğuruyordu. Hamurun içinde uzun bir saç teli gördüm ve hamurla karışmıştı. O saç telinin hamura karışmasından hoşlanmadım, bu yüzden kadına, "Allah rahmet eylesin, o saç al; hamuru bozdu," dedim. O da bana, "Benim onun üzerinde gücüm yok, ama senin gücün var ve kaderi senin elinde. Kalbindeki bu dünya sevgisinden geriye kalan o." dedi. İstersen al, istersen bırak. Sözlerine katıldım ve olay burada bitti. Ama olaydan geriye bir şey kaldı: Bir adam bana, "Ey Ahmed ibn Sabit, sana her saat başı ilişkisinin sonucunu soran filanca amcan, Allah'ın velilerindendir, fakat Allah onun ilişkisini kıyamet gününe kadar gizlemiştir," dedi. Allah'ın bana gösterdiklerinden memnun

bir şekilde uyandım, ama o saç teli meselesi beni dehşete düşürdü. Ve Allah en iyisini bilir. Gördüğüm son görünüm buydu. Son.

Allah ondan razı olsun, Sidi Ahmed bin Sabit el-Mağribi'nin aynaları.

Allah ondan razı olsun ve bize de onun bereketinden faydalansın ve ona bahşettiği duaların karşılığını bize de ihsan etsin. Efendimiz, yüce peygamberlerin sonuncusu, Allah ona salat ve selam versin, Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, seçkin imamlara selam olsun .

Yirminci iyilik

İmam Ebu Abdullah İbn el-Nu'man, (Misbah el-Zalam fi el-Mustaghithin bi Hayr el-Anam fi el-Yaqza ve el-Manam) adlı kitabında şöyle demiştir: "Sayısı çok fazla olan bir grup âlim, derin bir uyku halinde görüldü. Sorulduğunda, bunun Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık dua etmemizden kaynaklandığını söylediler ."

Yirmi birinci iyilik

Abdullah bin Abdul Hakam'ın rivayetine göre, şöyle dedi: Şafiî'yi (Allah ondan razı olsun) rüyamda gördüm ve ona, 'Allah sana ne yaptı?' diye sordum. O da, 'Bana merhamet etti ve beni affetti, cennete bir gelin gibi götürüldüm ve bir geline yıkandığı gibi bana da yıkandı' dedi. Ben de ona, 'Bu hale nasıl ulaştın?' diye sordum. O da, 'Birisi sana Muhammed'e (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavatların bulunduğu Risale kitabında yazılanları anlatıyor' dedi. Ben de, 'Bu nasıl oluyor?' diye sordum. O da, 'Allah'ın Muhammed'e salavatları, O'nu zikredenlerin O'nu anma sayısı kadar ve O'nu unutanların O'nu anmayı unutma sayısı kadardır' dedi. Uyandığımda Risale kitabına baktım ve gördüğüm gibi olduğunu gördüm.' dedi. Bu hadis, Al-Tahawi'den rivayet edilerek Al-Numairi, İbn Başkuwal ve İbn Mesdi tarafından nakledilmiştir. Al-Tahawi bunu (Misbah Al-Zalam) adlı eserinde söylemiştir .

Yirmi ikinci iyilik

El-Bardan (El-Menamet) adlı eserinde ve onun rivayet zinciriyle İbn Mesdi, El-Muzani'den naklettiğine göre şöyle buyurmuştur: Şafî'yi ölümünden sonra rüyamda gördüm ve ona, 'Allah sana ne yaptı?' diye sordum. O da, 'Kitabımda (El-Risale) Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ettiğim bir dua yüzünden beni affetti. Bu dua şöyledir: 'Ey Allah'ım, Muhammed'i ananlar onu zikrettiklerinde ona salât etsin, onu unutanlar da onu zikretmeyi unuttuklarında ona salât etsin .' '

Yirmi üçüncü iyilik

El-Beyhaki (El-Menakib) adlı eserinde, Muhammed bin Hamdan el-Tarifi'den, o da Ebu Abdullah el-Dinawari'den rivayet ederek şöyle demiştir: Ebu el-Hasan el-Şafî'nin şöyle dediğini işittim: Peygamberi (Allah ona salât ve selam versin) rüyamda gördüm ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, El-Şafî (El-Risale) kitabında şöyle buyurduğunda senin adına nasıl bir sevap kazandı: "Onu hatırlayanlar onu zikrettiğinde ve onu unutanlar onu zikretmeyi unuttuğunda Allah Muhammed'e salât ve selam etsin." Peygamber şöyle buyurdu: "O benim adıma, hesapta durdurulmayacak şekilde sevap kazandı." El-Taymi (El-Targhib) adlı eserinde de Ebu el-Yaman bin Asakir'den benzer şekilde, ancak şu şekilde rivayet etmiştir: "Onu hatırlayan biri onu zikrettiğinde ve onu unutan biri onu zikretmeyi unuttuğunda." O şöyle dedi: "Ona, kıyamet gününde hesap sorulmak üzere durdurulmayacağı mükafatı verildi ."

Yirmi dördüncü iyilik

Bunu Raşid el-Attar zikretmiş, Teymi de (El-Targhib) adlı eserinde rivayet etmiş, Ebu el-Yaman İbn Asakir de Saad el-Zanjani'ye kendi rivayetiyle aktarmıştır. Saad el-Zanjani şöyle demiştir: Mısır'da Ebu Said el-Hayyat adında dindar bir kişi vardı. İnsanlarla bir araya gelmez, toplantılara katılmazdı. Sonra İbn Raşid'in toplantısına katılmaya başladı. İnsanlar şaşırdılar ve ona sordular. O da şöyle dedi: Rüyamda Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) gördüm ve şöyle buyurdu: Toplantısına katılın, çünkü o sık sık benim için dua eder .

Yirmi beşinci iyilik

Ebu el-Abbas Ahmed ibn Mansur vefat ettiğinde, Şirazlı bir adam onu mescidin mihrabında, cübbe giymiş ve başında mücevherlerle süslü bir taçla ayakta dururken gördü. Ona, “Allah sana ne yaptı?” diye sordu. O da, “Beni affetti, bana şeref verdi, bana taç taktı ve beni cennete kabul etti” diye cevap verdi. Adam, “Nasıl?” diye sordu. O da, “Allah'ın Resulü için çok dua ederek” diye cevap verdi. (Allah ona salât ve selam versin.) (Numayri ve İbn Başkuwal rivayet etmiştir .)

Yirmi altıncı iyilik

Bir Sufi'nin rivayetine göre: Ölümünden sonra Mistah lakaplı kişiyi gördüm; hayatında ahlaksız bir yaşam sürüyordu. Ona, "Allah sana ne yaptı?" diye sordum. O da, "Beni affetti" dedi. Ben de, "Nasıl oldu?" diye sordum. O da, "Bazı hadis âlimlerine isnadlı bir hadis dikte ettim. Şeyh Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etti, ben de onunla birlikte dua ettim ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederken sesimi yükselttim. Orada bulunanlar da duyup ona dua ettiler ve o da o gün hepimizi affetti" dedi. İbn Başkuwal rivayet etmiştir .

Yirmi yedinci iyilik

Ebu el-Hasan el-Bağdadi el-Darimi, Ebu Abdullah bin Hamid'i ölümünden sonra birkaç kez el-Nusaybe civarında gördü ve ona, "Allah sana ne yaptı?" diye sordu. O da, "Beni affetti ve bana merhamet etti" dedi. Ona cennete gireceği bir amel sordu ve o da, "Bin rekat namaz kıl, her rekatta bin defa 'De ki, Allah birdir' diye zikret" dedi. O da, "Bunu yapamam" dedi. Bunun üzerine ona, "Her gece bin defa Peygamber Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selam kıl" dedi. El-Darimi, onun bunu her gece yaptığını rivayet etmiştir. Ebu el-Kâsim bin Başkuwal rivayet etmiştir .

Yirmi sekizinci iyilik

Bazı insanlar, ölümünden sonra Ebu Hafs el-Kağdi'yi rüyalarında gördüler. O, büyük bir üstattı. Ona, "Allah sana ne yaptı?" diye sordular. O da, "Bana merhamet etti, beni affetti ve beni cennete kabul etti" dedi. Ona, "Nasıl?" diye sordular. O da, "O'nun huzurunda durduğum zaman, Yüce Allah meleklerle günahlarımı ve Seçilmiş Olan'a (Allah ona salât ve selam versin) ettiğim duaları saymalarını emretti ve onlar bunların çok olduğunu gördüler. Bunun üzerine Rabbim, kudreti yüce olsun, onlara, 'Yeter meleklerim, onu hesaba çekmeyin ve onu benim cennetime götürün' dedi." (İbn Başkuwal rivayet etmiştir .)

Yirmi dokuzuncu iyilik

Bazı salih kişiler rüyalarında çirkin bir suret gördüler ve ona, "Sen kimsin?" diye sordular. Suret, "Ben senin çirkin amelinim" diye cevap verdi. Adamlar ona, "Senden nasıl kurtulabilirim?" diye sordular. Suret, "Peygamber Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) sık sık dua ederek " diye cevap verdi.

Otuzuncu Tür

İbn Saad el-Samani şöyle dedi: Hamadan'da Ebu Cafer Muhammed bin Ebu Ali el-Hafız'ın el yazısıyla şöyle bir rivayet okudum: Salih Şeyh Hüseyin bin Ahmed el-Kawaz el-Bustami'nin şöyle dediğini işittim: Allah'tan müezzin Ebu Salih'i rüyamda görmeyi diledim ve bir gece onu salih bir halde gördüm. Ona, "Ebu Salih, bana sahip olduğun şeyleri anlat" dedim. O da, "Ebu Hasan, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) bol bol dua etmeseydim helak olanlardan olurum" dedi. Ben de, "Görme ve görüşme konusunda neredesin?" diye sordum. O da, "Bundan daha azıyla yetinmek bize yakışmaz" dedi. Sonra uyandım ve ağlamaya başladım .

Otuz birinci iyilik

Allah rahmet eylesin, Şibli şöyle demiştir: Komşularımdan bir adam öldü ve onu rüyamda gördüm. Ona: "Allah sana ne yaptı?" dedim. O da şöyle dedi: "Ey Şibli, kabrimde iki melek tarafından sorgulandığımda dilim

tutuldu, çok büyük dehşetler yaşadım. Kendi kendime: 'Bu nereden çıktı? Ben Müslüman olarak ölmedim mi?' dedim. Sonra bana: 'Bu, dünyada dilini ihmal etmenin cezasıdır.' diye seslendiler. İki melek beni alacakken, aramıza güzel kokulu, yakışıklı bir adam girdi. Bana tartışmamı hatırlattı, ben de hatırladım. Ona: 'Sen kimsin, Allah rahmet eylesin?' dedim. O da: 'Ben, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) ettiğiniz duaların bolluğundan yaratılmış biriyim ve size her sıkıntıda yardım etmekle görevlendirildim.' dedi." İbn Başkuwal bunu rivayet etmiştir .

Otuz ikinci iyilik

"Şifa' el-Askam" adlı eserin yazarı Ebu Sa'id el-Kureşi, önceki hikâyeyi anlattıktan sonra şöyle dedi: "Bu olaylar arasında, Hicri 821 yılında Yemen'de başıma gelenler de vardı. Sultan el-Nasır'ın (Allah ona zafer versin) yüce sarayında, İbn Seyyid el-Nas el-Yamuri'nin (Allah ona rahmet etsin) kaleme aldığı 'Uyun el-Athar fi el-Maghazi ve el-Siyar' (Seferlerde ve Biyografilerde Hadisin Kaynakları) adlı Peygamberimizin biyografisi üzerine yazıyordum. Eser iki büyük cilt halindeydi ve kopyası boştu, kötü bir yazıyla yazılmıştı. Efendimiz Sultan (Allah ona zafer versin), eseri düz, el yazısıyla tek bir cilt haline getirmek, ardından dilbilgisel analiz eklemek ve altın mürekkeple ciltlenmiş, lapis lazuli ile noktalanmış, Irak aşu boyasıyla doldurulmuş bir kitap yapmak istedi." mühürlü."

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyduğum sevgi nedeniyle, bu yüce emre uygun olarak, o üslupta yazmaya başladım. Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve Resulümüzün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adını yazmam emredilen her yerde, kopyaladığım orijinal nüshada "PBUH" yerine "PBUH" yazıldığını gördüm. Katibin bu davranışından hoşlanmadım ve "PBUH" kelimesini on beş tam harf olarak yazdım, çünkü bu her şeyi kapsayan bir berekettir. İçimden, "Ey filanca kişi, eğer bu biyografinin başından sonuna kadar bu işte ısrar edersen, Ahmedî sadakasına ek olarak büyük bir Muhammedî bereket kazanacaksın" dedim. Kopya tamamlandığında ve Mekke'ye gitmeye karar verdiğimde, bana atfedilen bir not, yüce İmam'ın (Allah ona zafer versin)

eline geçti. Bu notu, benim hakkımdaki yüce görüşünü değiştirmek için gizli bir amacı olan biri yazmıştı. Haberciler aracılığıyla kapıya ulaştığında, haberi yayıldı ve halk arasında duyuldu. Ben de geceyi bundan korkarak geçirdim ve şöyle dedim: "Ey efendim, ey Allah'ın Resulü, size salât ve selam olsun, dualarımı tamamlamanın karşılığının, helak olmuşların azabına uğramak olacağını hiç düşünmemiştim." Şafak sökene kadar bunu ve benzer şeyleri tekrarlamaya devam ettim. Hükümdarlar, en önde gelen tüccarları, kadıları, alimleri ve salih insanları da yanlarında getirerek toplandılar. Ardından, "[O gün, insanlığın bir araya toplanacağı ve şahit olunacak bir gündür]" sözleriyle tören başladı. Bundan sonra, kraliyet fermanı açıldı ve yüksek sesle okundu.

Büyük meclis, O'nu övdükten sonra, Allah'ın koruduğu sınır bölgesindeki temsilcilere şöyle bir şey söyledi: "Bize sunulan bu notu inceleyin ve falanca kişiye götürün. Eğer kendi el yazısı olduğunu kabul ederse, ona deyin ki: Biz inceledik, içeriğini anladık, onu affettik ve her türlü sorumluluktan kurtardık. Aynı zamanda, hazinedardan ona bin dinar vermesini rica edin ki, biz onu halkın huzurunda kendisine teslim edelim ve bu adamın, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e bir bereket olarak, huzurlu bir kalple ve neşeli bir ruhla aramızdan ayrılmasını sağlayalım. Bizi seven herkes ona saygı gösterson. Selamün aleyküm." Bunun üzerine kalbim sevinçle doldu, gözlerim mutlulukla doldu ve dışarı çıktım. Herkes bana, "Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in bereketiyle oldu" dedi. O zaman anladım ki Yüce Allah umutlarımı boşa çıkarmamıştı ve Yüce Allah'tan, efendimiz ve efendimiz, Âlemlerin Sultanı, asil ve yüce Maliki, Muzaffer Kral Ahmed ibn İsmail ibn el-Abbas'ın şanını, gücünü, zaferini ve başarısını sürekli kılmasını ve onu bu dünyada ve ahirette doğru yola iletmesini niyaz ediyorum; zira o, kendisi hakkında, "En Cömert Olan" diye buyurmuştur: [Şüphesiz Allah, Allah'tan korkanlarla ve iyilik yapanlarla beraberdir.]

Otuz üçüncü iyilik

El-Kutb el-Halabi şöyle dedi: Ebu İshak İbrahim bin Ali bin Atiya'yı gördüm ve bana şöyle dedi: "Rüyamda Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) gördüm. Bunun üzerine 'Ey Allah'ın Resulü, senden şefaât diliyorum' dedim. O da 'Bana daha çok dua et (Allah ona salât ve selam versin)' dedi ."

Otuz dördüncü iyilik

Ebu Hafs Ömer ibn el-Hüseyn el-Semerkindi, "Rawnaq el-Majalis" adlı kitabında, Belh şehrinde iki oğlu olan zengin bir tüccarın vefat ettiğini, oğullarının ise servetini eşit olarak aralarında paylaştıklarını anlatır. Babalarının bıraktığı miras arasında Peygamber Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) üç teli de vardı. Her oğul bir tel aldı, geriye bir tel kaldı. Büyük oğul, "Geri kalan teli ikiye bölelim" dedi. Küçük oğul, "Hayır, Allah'a yemin ederim ki! Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) saçının kesilmesini hak etmeyecek kadar yüceydi" diye cevap verdi. Büyük oğul, küçük oğluna, "Öyleyse bu üç teli mirastan payın olarak al" dedi. Küçük oğul kabul etti. Böylece büyük oğul bütün malı aldı, küçük oğul ise saç tellerini aldı, cebine koydu ve onları çıkarıp bakardı, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirir, sonra tekrar cebine koyardı. Bir süre sonra büyük oğulun malı tükendi, küçük oğulun malı ise arttı. Küçük oğul bir süre yaşadı ve sonra öldü. Salih adamlardan biri onu rüyasında gördü ve Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördü. Peygamberimiz ona, "İnsanlara söyle ki, Allah'tan bir şeye ihtiyacı olan herkes falan filanın kabrine gitsin ve Allah'tan ihtiyacını karşılamasını istesin." dedi. Bunun üzerine insanlar onun kabrini ziyaret etmeye başladılar ve bu o kadar yaygınlaştı ki, oradan geçen herkes... Bir süvari atından indi ve yürümeye başladı .

Otuz beşinci iyilik

Ebu Abdullah el-Kastalani, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) rüyasında gördüğünü ve ona fakirliğinden yakındığını rivayet etmiştir. Peygamber Efendimiz ona şöyle demesini söylemiştir: [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam ver ve bize

helal, güzel ve bereketli rızkindan, yüzümüzü yaratılmışlarından hiçbirine karşı açıkta bırakmaktan koruyacak olanı nasip et. Ey Allah'ım, ona ulaşmayı zahmetsiz, zorluksuz, yükümlülüksüz ve cezasız bir yol kıl. Ey Allah'ım, bizi haram olan şeylerden, nerede olursa olsun, kimlerle olursa olsun, uzak tut ve aramızda ve onların ehli arasında bir engel koy. Onların ellerini bizden uzak tut ve kalplerini bizden uzaklaştır ki, ancak Senin hoşuna giden şeylere yönelelim ve nimetlerini ancak Senin sevdiğin şeyler için kullanalım, Ey Merhametlilerin Merhametlisi.]

Otuz altıncı iyilik

Bir kadın, Allah rahmet eylesin, Hasan el-Besri'ye gelerek, "Ey Şeyh, kızım vefat etti ve onu rüyada görmek istiyorum" dedi. Hasan ona, "Yatsı namazından sonra, her rekatta Fatiha suresini bir defa ve Tekhur suresini bir defa okuyarak dört rekat namaz kıl. Sonra yat ve uyuyakalana kadar Peygamberimize salavat getir" dedi. Kadın öyle yaptı ve rüyasında kızını, azap ve işkence çekerken, ziftli bir elbise giymiş, elleri bağlı ve ayakları ateşten zincirlerle bağlanmış halde gördü. Uyandığında Hasan'ın yanına gidip ona olayı anlattı. Hasan ona, "Sadaka ver, belki Allah onu affeder" dedi. O gece Hasan uyudu ve kendini cennet bahçesinde gördü. Üzerinde başında nurdan bir taç olan güzel bir kız yatan bir yatak gördü. Kadın, "Ey Hasan, beni tanıyor musun?" dedi. Hasan, "Hayır" dedi. Kadın, "Ben, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmesini emrettiğin kadının kızıyım" dedi. Hasan ona, "Annen bana senin durumunu farklı anlattı" dedi. Kadın, "Onun anlattığı gibi" dedi. Hasan, "Bu makama nasıl ulaştın?" diye sordu. Kadın, "Annemin sana anlattığı gibi, yetmiş bin kişi azap ve işkence çekiyorduk" dedi. Sonra bir adam şöyle yorumladı: "Kabirlerimizde salih kişilerden biri, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir defa dua etti ve sevabını bize adadı. Bunun üzerine Yüce Allah, duasını kabul etti ve hepimizi o azap ve işkenceden kurtardı. Benim payım ise gördüğüm ve şahit olduğum seviyeye ulaştı." Kurtubi bunu (El-Tadkirah) adlı eserinde zikretmiştir.

Otuz yedinci iyilik

Salih ve iyi insanlardan biri olan Muhammed bin Said bin Mutarriif'ten rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Her gece uyumaya yattığımda, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) belli sayıda salât ve selam göndermeyi kendime kural edinmiştim. Bir gece, bu sayıyı tamamladığımda uykuya daldım. Bir odada kalıyordum ki, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) odanın kapısından içeri girdi. Oda onun nuruyla aydınlanmıştı. Sonra bana doğru yaklaştı ve dedi ki: Bana bu kadar çok salât ve selam gönderen ağzını getir de öpeyim. Ağzından öpmeye çok utandım, bu yüzden yüzümü çevirdim ve o da yanağımdan öptü. Hemen irkilerek uyandım ve yanımda olan arkadaşımı da uyandırdım. Ev, onun misk kokusuyla doldu. Öpücüğünün misk kokusu yaklaşık sekiz gün yanağımda kaldı. Eşim her gün yanağımdaki kokuyu hissedirdi. (İbn Başkuwal rivayet etmiştir .)

Otuz sekizinci iyilik

Ebu el-Fadl el-Karmasani şöyle dedi: Horasanlı bir adam bana geldi ve dedi ki: "Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, Medine mescidinde iken rüyamda bana göründü ve dedi ki: Hamadan'a geldiğinde, el-Fadl ibn Zeyrak'a selamımı ilet. Ben de dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, neden? Dedi ki: Çünkü o her gün benim için yüz defa dua ediyor. Sonra dedi ki: Bunu bana öğretmeni istiyorum. Ben de dedim ki: Ben her gün yüz defa veya daha fazla şöyle dua ediyorum: [Ey Allah'ım, Muhammed'e, ümmi Peygambere ve Muhammed'in ailesine salât ve selam ver. Allah, Muhammed'i, Allah ona salât ve selam versin, bizim için hak ettiği şekilde mükafatlandırsın.] Bunun üzerine benden aldı ve bana yemin ederek, Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, kendisine söyleyene kadar beni ve adımı bilmediğini söyledi." Dedi ki: "Sözlerinde abarttığını düşündüğüm için ona buğday teklif ettim, ama kabul etmedi ve 'Allah'ın elçisinin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mesajını dünyevi kazanç için satmam' dedi. Sonra gitti ve onu bir daha görmedim ."

Otuz dokuzuncu iyilik

Muhammed ibn Malik adında bir adam şöyle dedi: "Ebu Bekir ibn Mücahid el-Mukri ile çalışmak için Bağdat'a gittim. Bir gün, onunla ders çalışırken, yanımıza yaşlı bir adam girdi. Üzerinde yırtık bir sarık, yırtık bir gömlek ve yırtık bir pelerin vardı. Şeyh Ebu Bekir ayağa kalktı, onu yerine oturttu ve durumunu ve çocuklarının durumunu sordu. Yaşlı adam, 'Dün gece bir çocuğum doğdu ve benden tereyağı ve bal istediler, ama bende bir tane bile yok' diye cevap verdi." Şeyh Ebu Bekir şöyle devam etti: "Ağır bir yürekle uyudum ve rüyamda Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm. Bana şöyle dedi: 'Bu üzüntünün sebebi ne? Halifenin veziri Ali ibn İsa'ya git ve ona selamımı ilet. Ona, bir işaret olarak, her cuma gecesi bana bin defa salavat getirmeden uyumadığını söyle. Bu cuma günü bana yedi yüz defa salavat getirdim. Sonra Halifenin Resulü sana geldi ve seni çağırdı. Ona gittin, sonra geri döndün ve bin defa salavat getirene kadar bana salavat getirdin. Yeni doğan bebeğin babasına işlerinde yardımcı olması için yüz dinar ver.'" Böylece Ebu Bekir ibn Mücahid el-Mukri, yeni doğan bebeğin babasıyla birlikte vezirin evine gitti. İçeri girdiler ve Şeyh Ebu Bekir vezire, "Bu adam size Halifenin elçisi tarafından gönderildi." dedi. Allah ona salat ve selam versin. Bunun üzerine vezir ayağa kalktı, onu yerine oturttu ve ona olayı sordu. Ebu Bekir de ona anlattı ve vezir memnun oldu. Hizmetkârına bir kese getirmesini ve içinden yüz dinar tartmasını emretti ve bunu yeni doğan bebeğin babasına verdi. Sonra Şeyh Ebu Bekir'e vermek için bir kese daha tarttı, ancak Ebu Bekir bunu almayı reddetti. Bunun üzerine vezir ona, "Bunu bana müjde olarak getir, bu doğru haberdur. Çünkü bu mesele benimle Yüce Allah arasında bir sırdı ve sen Allah'ın Elçisinin elçisisin, Allah ona salat ve selam versin, her Cuma gecesi ona dualarımla." dedi. Sonra bir yüz dinar daha tarttı ve ona, "Buraya gelme zahmetinin karşılığı olarak bunu al," dedi. O da yüz dinar tartmaya devam etti, ta ki bin dinar tartana kadar. Bunun üzerine adam ona, "Ben ancak Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana emrettiği kadarını alırım, " dedi.

Ebu Abdullah bin el-Nu'man, Abdül Rahim bin Abdül Rahim bin Abdül Rahman bin Ahmed'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Hamamda düşmem sonucu elimde bir ağrı oluştu ve elim şişti. Geceyi ağrı içinde geçirdim ve rüyamda Peygamberimizi (Allah ona salât ve selam versin) gördüm. Bana, 'Oğlum, namazını özledim' dedi. Uyandığımda, onun (Allah ona salât ve selam versin) duasıyla şişlik ve ağrı geçmişti ."

Kırk birinci iyilik

Hafız Ebu Musa İbn Başkuwal ve Abdül Gani İbn Said, rivayet zinciri Ebu Bekir İbn Muhammed İbn Ömer'e kadar uzanan bir rivayette şöyle demişlerdir: "Şibli geldiğinde Ebu Bekir İbn Mücahid ile birlikteydim. Ebu Bekir İbn Mücahid ayağa kalktı, onu kucakladı ve gözlerinin arasından öptü. Ona, 'Efendim, sen ve Bağdat'taki herkes onun deli olduğunu düşünürken, Şibli'ye bunu mu yapıyorsun?' dedim. O da, 'Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona yaptığını gördüğüm gibi yaptım. Allah Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir rüyada gördüm ve Şibli yaklaştı. Ayağa kalktı ve onu gözlerinin arasından öptü. 'Ey Allah Resulü, Şibli'ye bunu mu yapıyorsunuz?' dedim. O da, 'Bu kişi namazından sonra şöyle okur: "Şüphesiz size kendi aranızdan bir elçi gelmiştir. Çektiğiniz acılar ona çok ağırdır; [O] sizinle ilgilenir ve müminlere karşı şefkatli ve merhametlidir. Fakat eğer onlar yüz çevirirlerse, [Ey Muhammed], de ki: "Bana Allah yeter; O'ndan başka ilah yoktur." [O, güvendiğim tek Allah'tır ve O, yüce Arş'ın Rabbidir] ve ardından bana dua eder.

Rivayet edildiğine göre, o, farz namazlarını kılarken her zaman şu ayeti okurdu: "Şüphesiz size kendi içinizden bir elçi geldi. Çektiğiniz acılar ona çok ağırdır; o sizinle ilgilenir, müminlere ise şefkatli ve merhametlidir. Ama eğer yüz çevirirlerse, de ki: 'Bana Allah yeter; O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve O, büyük Arş'ın Rabbidir.'" Ve üç defa şöyle derdi: "Selamün aleyküm, ey efendimiz Muhammed, selamün aleyküm, ey efendimiz Muhammed, selamün aleyküm, ey efendimiz Muhammed." Şibli içeri girdiğinde, ona namazda ne okuduğunu sordum ve o da aynı şeyi söyledi. Bu, İbn Başkuwal'ın Ebu el-Kâsım el-Haffaf'tan rivayetinde de

bulunmaktadır. Şöyle dedi: "Bir gün, Allah'ın velilerinden olan Ebu Bekir adında birine Kur'an okuyordum. Sonra Ebu Bekir..." Şibli, âlim Ebu Tayyib adında birine gitti ve uzun bir hikaye anlattı. Sonunda şöyle dedi: "Şibli, Ebu Bekir ibn Mücahid'in mescidine gitti ve onun yanına girdi. Onun için ayağa kalktı ve İbn Mücahid'in arkadaşları aralarındaki konuşmayı anlattılar. Ona, 'Sen Ali ibn İsa'ya, vezire ayağa kalkmadın, ama Şibli'ye ayağa kalkıyorsun?' dediler. O da şöyle cevap verdi: 'Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şereflendirdiği birine neden ayağa kalkmayayım? Peygamber'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm ve bana, 'Ey Ebu Bekir, yarın cennet ehlinin bir üyesi sana girecek. Geldiğinde ona şeref ver.' dedi." İbn Mücahid şöyle dedi: " İki gece sonra, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm ve bana, 'Ey Ebu Bekir, Allah seni cennet ehli arasından birine gösterdiğin şeref gibi şereflendirsin' dedi. Ben de, 'Ey Allah'ın Resulü, Şibli bunu senden hak ediyor mu?' dedim. O da şöyle cevap verdi: 'Bu, günde beş vakit namaz kılan, her namazdan sonra beni anan ve "Şüphesiz size kendi aranızdan bir elçi geldi. Çektiğiniz acılar ona çok ağırdır; o sizinle ve müminlerle ilgilenir..." diye okuyan bir adamdır.' İyiliksever ve merhametlidir. Ama eğer yüz çevirirlerse, 'Bana Allah yeter; O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve O, büyük Arş'ın Rabbidir' de. Seksen yıldır bunu söylüyor. Bunu yapan kimseden daha şerefli kimse yok mu ?"

Kırk ikinci iyilik

El-Fakihani, "El-Fajr El-Munir" adlı kitabında, Şeyh Salih Musa El-Darir'in kendisine Kızıldeniz'de bir gemide iken İklabiye adı verilen bir fırtınanın çıktığını ve az sayıda kişinin boğulmaktan kurtulduğunu anlattığını aktarmıştır. Şeyh Salih Musa El-Darir, "Uyudum ve Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm. Bana gemidekilere bin defa şöyle demelerini söyledi: 'Ey Allah'ım, Muhammed'e salavat gönder; bu salavat bizi her türlü korku ve musibetten kurtarsın, tüm ihtiyaçlarımızı karşılasın, bizi bütün günahlardan arındırsın, bizi en yüksek mertebelere yükseltsin ve bu dünyada ve ahiretteki tüm iyi şeylerin nihai hedeflerine ulaşmamızı

sağlasın.' " dedi. "Uyandım ve gemidekilere rüyamı anlattım ve yaklaşık üç yüz defa dua ettik. Sonra Allah, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duanın bereketiyle bizi rahatlattı ve fırtınayı dindirdi."

Mecid el-Lughavi bunu benzer bir isnad zinciriyle nakletmiş ve ardından Hasan bin Ali el-Aswani'den şöyle aktarmıştır: "Kim bunu her önemli işte, musibette ve felakette bin defa söylerse, Allah ona yardım eder ve o da dileğine kavuşur ."

Kırk üçüncü iyilik

Şeyh Ebu Hafs Ömer ibn el-Hasan el-Semerandi, bazı rivayet zincirleriyle babasından naklederek şöyle buyurmuştur: Haram'dan (Mekke'nin kutsal mekanlarından) bir adamın, nerede olursa olsun, ister Haram'da, ister Kâbe'de, ister Arafat'ta, ister Mina'da olsun, sık sık Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirdiğini işittim. Ona dedim ki: "Ey adam, her durumun kendine özgü bir ifadesi vardır. Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek dışında neden dua etmiyorsun veya gönüllü namaz kılmıyorsun?" "Horasan'dan bu eve (Kâbe'ye) hac yolculuğuna çıktım ve babam da benimleydi. Kufa'ya vardığımızda babam hastalandı ve hastalığı kötüleşerek vefat etti. Vefatından sonra yüzünü bir bezle örttüm. Sonra onu bırakıp geri döndüm ve yüzünü açıp baktım. Yüzünün eşek yüzü gibi olduğunu gördüm. Bunu görünce çok üzüldüm ve derin bir keder duydum. Kendi kendime, 'Babamın bu halini insanlara nasıl anlatabilirim?' diye düşündüm. Onunla birlikte, kederli bir şekilde oturdum. Sonra uykuya daldım ve uyurken rüyamda bir adamın içeri girip babamın yanına geldiğini gördüm. Yüzünü açtı, ona baktı, sonra tekrar örttü. Sonra bana, 'Bu büyük keder nedir?' dedi. Ben de, 'O böyle bir haldeyken nasıl üzülmeyeyim ki...' diye cevap verdim." Babam bu durumdaydı, bu yüzden, "Sevin! Yüce Allah babanın bu sıkıntısını giderdi" dedi. Sonra yüzünü açtı ve yüzü yükselen ay gibiydi. Adama, "Allah'a yemin ederim ki, sen kimsin? Gelişin mübarektir." dedim. "Ben Seçilmiş Olanım." dedi. Bunu söylediğinde çok sevindim ve cübbesinin kenarından tutarak elimi sardım. "Allah'a yemin ederim ki, ey

efendim, ey Allah'ın Resulü, bana hikayeyi anlatmayacak mısınız?" dedim. "Baban tefeciydi ve Yüce Allah, faiz yiyen kimsenin ölüm anında, ister bu dünyada ister ahirette, şeklini eşeğe çevireceğini buyurmuştur. Fakat babanın her gece yatağına yatmadan önce yüz defa benim için dua etme adeti vardı. Faiz yeme belası başına gelince, ümmetimin amellerini bana bildiren melek bana geldi ve babanın durumunu bildirdi. Ben de Allah'tan rica ettim ve O da bana onun için şefa'at etme gücü verdi." dedi. "Sonra uyandım ve babamın yüzünü açtım; dolunay gecesindeki ay gibiydi. Bunun üzerine Tanrı'ya şükrettim, O'na hamd ettim, onu gömülmeye hazırladım ve gömdüm. Bir saat boyunca mezarının başında oturdum ve uyku ile uyanıklık arasında bir haldeyken bir ses duydum..."

Babanızın etrafındaki bu özenin sebebini biliyor musunuz? Hayır dedim. O da bunun, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) yapılan dualar ve salâtlar yüzünden olduğunu söyledi.

Kırk dördüncü iyilik

İbn Başkuval, Abdülvahid ibn Zeyd'den rivayetle şöyle buyurmuştur: "Hacca gittim ve bana bir adam eşlik etti. O, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmeden ayakta durmaz, oturmaz, gitmez veya gelmezdi. Ona bunun sebebini sordum, o da şöyle dedi: 'Sana anlatayım. Yıllar önce babamla Mekke'ye gittim. Döndüğümüzde, dinlenme yerlerinden birinde dinlendik. Uyurken biri yanıma geldi ve dedi ki: "Kalk, çünkü Allah babanı öldürdü ve yüzünü kararttı." Panik içinde kalktım ve babamın yüzünü açtım. Ölmüştü, yüzü simsiyah olmuştu ve çok korkmuştum. Bu sıkıntılı haldeyken uyku beni sardı ve uyuyakaldım. Sonra babamın başucunda, başının, ayaklarının, sağının ve solunda demir direkler olan dört siyah adam gördüm. Sonra iki yeşil elbise giymiş yakışıklı bir adam yürüyerek geldi. Onlara, "Kenara çekilin" dedi. Elbisesini yüzünden kaldırdı ve elleriyle yüzünü sildi. Sonra bana geldi ve "Kalk, çünkü Allah babanın yüzünü beyazlattı" dedi. Ben de, "Sen kimsin, babam ve annem sana feda olsun?" dedim. O da, "Ben Allah'ın Elçisi Muhammed'im" dedi. Böylece babamın yüzünü açtım ve yüzü beyazdı.

İhtiyaçlarını karşıladım ve onu gömdüm.' (Misbah el-Zalam'da) şöyle dedi: 'Bu adam sık sık Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirirdi.'

Kırk beşinci iyilik

El-Fakihani, bazı mübarek fakirlerden rivayetle, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine şöyle dediğini aktarmıştır: "Rüyamda Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, siz şöyle buyurdunuz: 'Allah için birbirini seven iki kul, bir araya gelip tokalaşmazlar.' Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: 'Onlar, geçmiş ve şimdiki günahları bağışlanmadıkça ve iki namaz arasında yapılan dualar geri çevrilmedikçe ayrılmazlar.' "

Bu görüm, Hafız Es-Sakhavi tarafından şu hadisten sonra zikredilmiştir: "Allah rızası için birbirini seven iki kul yoktur ve başka bir rivayette de, bir araya gelip el sıkışan ve Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için dua eden iki Müslüman yoktur ki, geçmiş ve şimdiki günahları bağışlanmadıkça ayrılmassınlar." Bu hadis, Hasan ibn Sufyan ve diğerleri tarafından Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

Kırk altıncı iyilik

Mansur ibn Ammar bir rüyada görüldü ve ona, "Allah sana ne yaptı?" diye soruldu. O da şöyle cevap verdi: "Beni huzuruna dikti ve bana, 'Sen Mansur ibn Ammar mısın?' dedi. Ben de, 'Evet,' dedim. 'Sen, insanları dünyadan vazgeçmeye ve onu arzulamaya teşvik eden kişi misin?' dedi. Ben de, 'Bu doğrudur, fakat ne zaman bir toplantı düzenlesem, önce Seni över, sonra Peygamberine (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirir ve kullarına nasihatte bulunurdum,' dedim. O da, 'Doğru söyledin. Ona göklerimde bir taht ver ki, kullarım arasında beni yücelttiği gibi, meleklerim arasında da beni yüceltsin,' dedi." Bu hadis, İbn Başkuval tarafından Ebu el-Kâsım el-Kuşeyri'den rivayet edilmiştir. Yüce ve şanlı Allah'a hamd olsun, dilediğini yapan Allah'tır. Allah'tan başka ilah yoktur ve

biz de yalnızca O'na ibadet ederiz. Allah, efendimiz Muhammed'e ve onun ailesine salat ve selam eylesin.

Kırk yedinci iyilik

El-Hatib el-Bağdadi, Ebu el-Yaman ibn Asakir ve İbn Başkuwal, Muhammed ibn Yahya el-Kirmani'den rivayetle şöyle anlatmışlardır: “Bir gün Ebu Ali ibn Şadhan'ın yanında iken, aramızdan hiç kimsenin tanımadığı genç bir adam içeri girdi. Bize selam verdi ve sonra, ‘Hanginiz Ebu Ali ibn Şadhan?’ diye sordu. Onu ona gösterdik. ‘Ey Şeyh,’ dedi ki, ‘Rahmetullahi aleyh, Allah'ın Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm ve bana Ebu Ali ibn Şadhan'ın mescidi hakkında bilgi almamı söyledi. Onunla karşılaştığınızda selamlarımı iletin.’ Sonra genç adam ayrıldı ve Ebu Ali ağlayarak, ‘Bunu haklı çıkaracak hiçbir amel bilmiyorum, sadece hadis okumakta sabretmem ve adı her anıldığında Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) sürekli salavat getirmem dışında.’ dedi. El-Kirmani şöyle dedi: ‘Ebu Ali bundan sonra iki veya üç aydan fazla yaşamadı ve vefat etti.’ “Allah ona merhamet etsin.”

Kırk sekizinci iyilik

El-Hatib, onun aracılığıyla İbn Başkuwal'dan, Sufyan ibn Uyaynah'tan rivayet ettiğine göre, şöyle demiştir: “Elbiselerin sahibi Halef bize şöyle anlattı: Benimle hadis öğrenen bir arkadaşım vardı, vefat etti. Onu rüyamda yeni yeşil elbiseler giymiş, onlarla dolaşırken gördüm. Ona, 'Benimle hadis öğrenmiyor muydun? Gördüğüm bu nedir?' dedim. O da, 'Seninle hadisleri yazardım ve Peygamber'den bahseden bir hadise rastladığımda altına 'salât ve selam olsun' yazardım. Bu yüzden bana gördüğün bu 'salât ve selam olsun' yazısını verdi.’ dedi.”

Kırk dokuzuncu iyilik

El-Numayri, Sufyan ibn Uyaynah'tan rivayetle şöyle demiştir: “Ölen yakın bir kardeşim vardı. Onu rüyamda gördüm ve ‘Allah sana ne yaptı?’ diye sordum. O da ‘Beni affetti’ diye cevap verdi. ‘Ne için?’ diye sordum. O

da 'Hadis yazardım ve Peygamber'den bahsedildiğinde her seferinde 'sallallahu aleyhi ve sellem' yazardım, bunun için sevap beklerdim, bu yüzden beni affetti' dedi."

ellinci iyilik

Cafer el-Zaferani'nin rivayetine göre, amcam Hasan ibn Muhammed'den şöyle bir rivayet işittim: "Ahmed ibn Hanbel'i rüyamda gördüm ve bana şöyle dedi: 'Ey Ebu Ali, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ettiğimiz duaların önümüzdeki kitaplarda nasıl parıldadığını bir görsen!'" İbn Başkuwal tarafından rivayet edilmiştir.

Elli birinci iyilik

Ebu el-Hasan el-Maymuni'den rivayet edildiğine göre, Şeyh Ebu Ali el-Hasan ibn Uyayne'yi ölümünden sonra rüyamda gördüm ve parmaklarında altın veya safranla yazılmış güzel bir şey varmış gibiydi. Bunun nedenini sordum ve dedim ki: Ey hocam, parmaklarınızda yazılmış güzel bir şey görüyorum, bu nedir? O da dedi ki: Ey oğlum, bu, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hadislerini yazmam içindir. Ebu el-Kâsım el-Taymi (Targhib)'de rivayet etmiştir.

Elli ikinci iyilik

Hafız el-Sakhawi şöyle dedi: Birden fazla kişi bana, Kadı Burhan el-Din İbn Cema'ah'tan, İmam Ebu Amr İbn el-Murabit'ten, Hafız Ebu Ahmed el-Dumyati'den ve Şeyh İbn Abd el-Karim el-Dimashqi'den, onun kendisine doğrudan anlattığına dayanarak şöyle bildirdi: Dedi ki: Ölümünden sonra Muhammed İbn el-İmam Zeki el-Din el-Mundhiri'yi rüyamda gördüm. Salih kral geldi ve şehir onun için süslendi. Bana dedi ki: Sultan'dan memnun muydun? Ben dedim ki: Evet, halk ondan memnundu. Dedi ki: Biz ise cennete girdik ve onun elini öptük, yani Peygamber'in elini öptük. Dedi ki: Sevinin, Allah'ın Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) dediğini kendi eliyle yazan herkes : O benimle birlikte cennettedir. El-Hafız El-

Sakhawi şöyle demiştir: Bu, sağlam bir rivayet zinciridir ve Allah'ın lütfuyla bunun gerçekleşmesi umuluyor .

Elli üçüncü iyilik

Ebu Süleyman Muhammed ibn el-Hüseynin rivayetine göre, komşumuz el-Fadl adında, çok oruç tutan ve namaz kılan bir adam şöyle dedi: “Hadis yazardım ama Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmezdim. Sonra onu rüyamda gördüm ve bana şöyle dedi: ‘Yazdığın veya bir şeyden bahsettiğin zaman neden bana salavat getirmiyorsun?’ Sonra bir süre sonra onu (sallallahu aleyhi ve sellem) tekrar gördüm ve bana şöyle dedi: ‘Salâtların bana ulaştı, bu yüzden bana salât getirdiğin veya bir şeyden bahsettiğin zaman, “Ona salât ve sellem” de.’” Bu hadis, el-Hatib ve İbn Başkuwal tarafından kendi isnadıyla ve el-Taymi tarafından “el-Tarhib” adlı kitabında rivayet edilmiştir.

Elli dördüncü iyilik

Ebu Süleyman'ın rivayetine göre, o da şöyle demiştir: Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm. Bana şöyle dedi: "Ey Ebu Süleyman, hadiste beni anıp bana salavat getirirken 've size de selam olsun' demiyor musun? Bu dört harften oluşuyor ve her harf on sevapla ilişkilidir. Sen kırk sevabı dışarıda bırakıyorsun."

Elli beşinci iyilik

Ebu el-Muzaffar Hannad ibn İbrahim el-Nasafi'nin rivayetine göre, şöyle demiştir: Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm, sanki benden uzaklaşıyormuş gibiydi. Ona elimi uzattım ve elini öptüm ve dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, ben Hadis ehli ve Sünnet ehliyim ve sana yabancıyım ." Bunun üzerine Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gülümsedi ve dedi ki: "Benim için dua ediyorsan, neden 'ona salat ve selam olsun' demiyorsun?" Bundan sonra, ne zaman "ona salat ve selam olsun" yazsam, "ve ona salat ve selam olsun" diye yazardım.

Elli altıncı iyilik

Muhammed ibn Abi Sulayman'ın rivayetine göre, şöyle demiştir: Babamı rüyamda gördüm ve dedim ki: "Ey babam, Allah sana ne yaptı?" O da dedi ki: "Beni affetti." Ben de dedim ki: "Nasıl?" O da dedi ki: "Çünkü her hadiste Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirdim." Bu hadis, el-Hatib tarafından rivayet edilmiş ve onun isnad zincirinden İbn Başkuwal'a geçmiştir.

Elli yedinci iyilik

Ubeydullah ibn Ömer ibn Maysarah el-Kavari'nin rivayetine göre şöyle demiştir: Komşum bir kâtipti ve vefat etti. Onu rüyamda gördüm ve ona, "Allah sana ne yaptı?" diye sordum. "Beni affetti" dedi. "Nasıl?" diye sordum. "Hadislerde Allah Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bahsettiğim her seferinde 'sallallahu aleyhi ve sallam' yazardım" dedi. İbn Başkuwal rivayet etmiştir.

Elli sekizinci iyilik

Cafer ibn Abdullah'ın rivayetine göre, Ebu Zura'yı rüyamda gördüm; o cennette meleklerle birlikte namaz kılıyordu. Ona, "Bunu nasıl başardın?" diye sordum. O da, "Bir milyon hadisi kendi elimle yazdım. Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) her bahsettiğimde ona salavat getiriyorum. Ve o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: 'Kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir.'" Bu hadis İbn Asakir tarafından rivayet edilmiştir.

Elli dokuzuncu iyilik

El-Sakhawi şöyle dedi: İbn el-Salah'tan bize nakledilen hadisin bir kısmında, Ebu el-Muzaffar el-Sam'ani'nin isnad zinciriyle, onun isnad zinciriyle de Ebu el-Hüseyn Yahya ibn el-Hüseyn el-Ta'i'ye ulaşan hadiste şunu naklettik: İbn Mesdi'nin isnad zincirinde de, Ebu el-Hüseyn'in isnad zinciriyle şu rivayet bulunur: İbn Banan el-İsfahani'nin şöyle dediğini işittim: "Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, kuzeniniz Muhammed ibn İdris el-Şafiî, onu

herhangi bir konuda ayırdınız mı, ona herhangi bir şekilde fayda sağladınız mı?" Dedi ki: "Evet, Allah'tan onu hesaba çekmemesini istedim." Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, neden?" Dedi ki: "Çünkü benim için eşsiz bir dua ederdi." Dedim ki: "O dua neydi?" O şöyle dedi: "Şöyle derdi: 'Ey Allah'ım, beni hatırlayanlar benden bahsettiklerinde bana salât ve beni unutanlar beni unuttuklarında da Muhammed'e salât ve selam eyle.'" El-Sakhawi şöyle dedi: El-Şafiî'nin Risalesi'ndeki ifadesi şöyledir: "Beni hatırlayanlar benden bahsettiklerinde ve beni unutanlar beni unuttuklarında Allah, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam eylesin."

Altmışınçı beyefendi

El-Beyhaki rivayet eder ki, Şafiî (Allah ondan razı olsun) bir rüyada görülmüş ve kendisine, "Allah sana ne yaptı?" diye sorulmuştur. Şafiî, "Beni affetti" diye cevap vermiştir. "Nasıl yani?" diye sorulmuştur. Şafiî, "Çünkü ben, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namaz kılarken beş cümle okurdum" demiştir. "Bunlar nelerdir?" diye sorulmuştur. Şafiî, "Şöyle derdim: 'Ey Allah'ım, Muhammed'e, ona namaz kılanların sayısı kadar salavat gönder; Muhammed'e, ona namaz kılmayanların sayısı kadar salavat gönder; Muhammed'e, salavat gönderilmesini emrettiğin gibi salavat gönder; Muhammed'e, salavat gönderilmesini sevdiğin gibi salavat gönder; Muhammed'e, salavat gönderildiği gibi salavat gönder.'" "

Altmış birinci iyilik

Rivayet edildiğine göre, "Necm" kitabının yazarı Ebu el-Abbas el-İklišî, bir rüyada cennette gururla yürürken görülmüş. Ona, "Bu mertebeye nasıl ulaştın?" diye sorulmuş. O da, "Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) sık sık salavat getirerek, 'El-Arba'in' (Kırk) adlı kitabında, ki bu kitap ona (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faziletine adanmıştır," diye cevap vermiş. Yani bu, kendi eserlerinden biridir.

Altmış saniyelik iyilik

El-Numayri, İbn Başkuwal, İbn Mesdi ve diğerleri, Ebu Salih Abdullah ibn Salih el-Sufi'den rivayetle, hadis âlimlerinden birinin rüyasında görüldüğünü ve kendisine "Allah sana ne yaptı?" diye sorulduğunu, âlimin "Beni affetti" diye cevap verdiğini anlatmışlardır. Bunun üzerine "Ne sebeple?" diye sorulmuş, âlim "Kitabımda Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ettiğim dualar yüzünden" diye cevap vermiştir.

Altmış üçüncü iyilik

İbn Başkuwal, İsmail ibn Ali ibn el-Muthanna aracılığıyla, babasının rivayetine dayanarak, hadis âlimlerinden birinin rüyasında görüldüğünü ve kendisine, "Allah sana ne yaptı?" diye sorulduğunu, âlimin ise "Beni affetti" diye cevap verdiğini anlatmıştır. "Nasıl?" diye sorulduğunu, âlimin ise "Bu iki parmağımla (aleyhisselam) ne kadar çok yazı yazdığım için" diye cevap verdiğini belirtmiştir.

Altmış dördüncü iyilik

Ebu Abdullah Ahmed ibn Ata el-Rudhabadi'den (Allah ona rahmet etsin) rivayet edildiğine göre, Ebu el-Kâsım Abdullah ibn Muhammed el-Marvezi'nin şöyle dediğini işittim: Babamla geceleri buluşurduk ve buluştuğumuz yerde göğe uzanan bir nur sütunu görülürdü. 'Bu nur nedir?' diye soruldu. 'Bu, onların Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmeleridir, buluştuklarında.' Bu hadis, el-Hatib ve İbn Başkuwal tarafından onun isnadıyla rivayet edilmiştir.

Altmış beşinci iyilik

Ebu İshak İbrahim ibn Darim el-Darimi'nin rivayetine göre, hadis derlememde Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) alıntılar yazıyordum ki, rüyamda Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm. Sanki yazdıklarımdan bir şey alıp baktı ve "Bu güzeldir" dedi. Bu hadis, Hatib ve İbn Başkuwal tarafından da rivayet zinciriyle nakledilmiştir. Hafız Ebu Musa da kitabında, bir grup hadis âliminden rivayet ederek, vefatlarından sonra kendilerine Allah'ın onları affettiğini, çünkü her hadiste

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirdiklerini söylediklerini aktarmıştır.

Altmış altıncı iyilik

Hasan ibn Raşid, vefatından sonra iyi bir halde görülmüş ve bu hale nasıl ulaştığı sorulduğunda, "Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) sık sık dua etmem sayesinde" diye cevap vermiştir. İbn Başkuwal ve diğerleri rivayet etmiştir.

Altmış yedinci iyilik

El-Numayri ve İbn Başkuwal, Ebu el-Abbas el-Hayyat'ın, Allah her ikisine de rahmet etsin, Ebu Muhammed ibn Raşid'in meclisine katıldığını rivayet etmişlerdir. Şeyh ona saygı göstermiş ve sunacağı bir şey olup olmadığını sormuştur. Ebu el-Abbas el-Hayyat, "Oku" diye cevap vermiştir. Bunun üzerine Ebu el-Abbas el-Hayyat, "Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve bana İbn Raşid'in meclisine katılmamı söyledi, çünkü orada benim için çok defa dua ediyor" demiştir.

Altmış sekizinci iyilik

Ebu Ayman ibn Asakir, çeşitli alanlarda çok sayıda ilim kitabı rivayet etmiş olan Ebu el-Abbas ibn Abd el-Daim'den rivayet eden birinden naklederek, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine şöyle dediğini aktarmıştır: "Hadis kitaplarına ve diğer kitaplara yazarken, selamlama kısmı olmadan namazın sözlerini yazardım. Sonra rüyamda Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve bana, 'Kendini kırk sevaptan mahrum mu bırakıyorsun?' dedi. Ben de, 'Bu nasıl olur, ey Allah'ın Resulü?' dedim. O da, 'Adım anıldığında, her biri on sevap değerinde olan dört harften oluşan "sallallahu aleyhi ve sallam" yaz' dedi. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunları elimle saydı veya buna benzer bir şey söyledi."

Altmış dokuzuncu iyilik

İbn Ajinah olarak da bilinen Hasan ibn Musa el-Hadri'nin rivayetine göre: "Hadis yazarken, hızlı olmak istediğim için Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmezdim. Sonra rüyamda Peygamberimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm ve 'Ebu Amr el-Taberi gibi yazarken neden bana salavat getirmiyorsun?' dedi. Şaşkınlıkla uyandım ve Allah'a, Peygamberimizin adını içeren bir hadisi asla 'sallallahu aleyhi ve sellem' yazmadan yazmayacağıma dair yemin ettim." İbn Başkuwal rivayet etmiştir.

Yetmişinci iyilik

Ebu el-Hasan ibn el-Attar'ın rivayetine göre, Ebu Tahir el-Muhlis bana kendi el yazısıyla bazı bölümler yazdı ve onlarda Peygamber'den bahsedildiğinde, "Sallallahu aleyhi ve sellem, çok çok selam olsun" dediğini gördüm. Ebu Ali dedi ki: Bunun sebebini sordum ve "Bunu neden yazdın?" dedim. O da dedi ki: "Gençliğimde hadis yazardım ve Peygamber'den (sallallahu aleyhi ve sellem) bahsedildiğinde onun için dua etmezdim. Sonra rüyamda Peygamber'i (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm ve ona yaklaştım." O da dedi ki: "Onu gördüm." İbn Başkuwal şöyle dedi: "Ben de ona selam verdim, o da yüzünü benden çevirdi. Dedi ki: 'Çünkü kitabında benden bahsettiğin halde benim için dua etmiyorsun.' Bu yüzden o zamandan beri Peygamberimiz hakkında yazarken, 'Sallallahu aleyhi ve sellem, çok çok çok selam olsun' diye yazıyorum. "

Yetmiş birinci iyilik

Hamza el-Kinani'nin rivayetine göre şöyle demiştir: "Hadis yazardım ve Peygamber'den bahsedildiğinde 'salât ve selam olsun' yazardım, sadece 'salât ve selam olsun' yazmazdım. Sonra Peygamber'i (salât ve selam olsun) rüyamda gördüm ve 'Neden bana namazı tam olarak kılmıyorsun?' dedi. Bundan sonra, 'salât ve selam olsun' yazdığım her seferinde sadece 'salât ve selam olsun' yazdım." Bu hadis İbn el-Salah ve diğerleri tarafından rivayet edilmiş olup, benzer bir hikaye "Şifa' el-Asqam" adlı eserde âlim Ebu el-Kâsım el-Miseri'den (Allah ona rahmet etsin) de aktarılmıştır.

Yetmiş ikinci iyilik

Şifa' el-Askam'da, Allah rahmet eylesin, Ebu Abdullah Muhammed ibn Abdül-Rahman el-Nehdi'den rivayet edildiğine göre, babamdan (Allah rahmet eylesin) şöyle bir rivayet işittim: Âlimlerden bir adam Muvatta'nın bir nüshasını yazdı ve büyük bir özen gösterdi, fakat Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirilmesi gereken her yerde bunu atlayıp yerine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) koydu. Bununla, kendisine büyük bir ilgi duyan bazı önderleri memnun etmeyi amaçladı ve onlar da bundan hoşnut olup onu cömertçe ödüllendirmeye karar verdiler. Sonra yaptığının farkına vardı, onu geri çevirdi, lütfunu elinden aldı ve ondan uzaklaştı. O adam, vefat edene kadar tökezleyip durdu. Biz, terk edilmekten ve şeytanın tuzaklarından Allah'a sığınırız.

Yetmiş üçüncü iyilik

Yahya ibn Malik'ten (Şifa' el-Askam) rivayet edildiğine göre ve Ebu Zekeriya el-Abidi'den (Allah ona rahmet etsin) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Basra'dan bir arkadaşımız vardı, bize oradaki bir adamın hadis yazarken, Peygamber Efendimiz'e (Allah ona salât ve selam versin) yapılan duayı kasten atladığını ve kağıttan tasarruf etmek için sildiğini anlattı. Arkadaşımız şöyle dedi: Sağ elinde kangren yayılıp acıdan dolayı eli iyileştiğinde onu hatırlıyorum.

Yetmiş dördüncü iyilik

Şifa' el-Askam'da da bir kâtibin "Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun" yazmak istediğinde "SAV" yazdığı ve eli kesilinceye kadar ölmediği rivayet edilmiştir.

"Bazıları 'PBUH' (sav) diye yazardı, fakat dilleri kesilinceye kadar ölmediler." dedi. Ayrıca, "Bazıları 'PBUH' (sav) yazmak istediklerinde 'Aleysim' (as) yazarlardı, fakat yarısı kayboluncaya kadar ölmediler." diye de buyurdu.

Onlardan bazıları da aynı şeyi yaptı ve öldüklerinde kör oldular, yine de pazarlarda dolaşıp insanlardan yardım istediler. (Alıntı sonu)

Yetmiş beşinci iyilik

El-Kastalani (Masalik el-Hunafe) adlı eserinde şöyle demiştir: Taberani'den rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize ulaşan surette bir rüyada Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmüştür. Peygamberimiz ona, "Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin olsun. Ey Allah'ın Resulü, Allah bana söylemem gereken sözler vahyetti." demiştir. Peygamberimiz, "Bunlar nelerdir?" diye sormuştur. Peygamberimiz, "Ey Allah'ım, sana hamd edenlerin sayısı kadar övgü sana aittir, sana hamd etmeyenlerin sayısı kadar övgü de sana aittir ve övgüyü dilediğin kadar övgü de sana aittir. Ey Allah'ım, Muhammed'e salavat getirenlerin sayısı kadar salavat gönder, ona salavat getirmeyenlerin sayısı kadar salavat gönder ve duayı dilediğin kadar salavat gönder." demiştir. Bunun üzerine Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dişleri görünene kadar gülümsedi ve dişlerinin arasındaki boşluktan bir ışık yayıldığı görüldü.

Yetmiş altıncı iyilik

İmam Şarani, "el-Tabakat" (Dersler) adlı kitabında şöyle demiştir: Ebu el-Mevahib el-Şazili şöyle derdi: "Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve 'Ey Allah'ın Resulü, beni yalnız bırakmayın' dedim. O da şöyle buyurdu: 'Kevser'e gelip ondan içene kadar seni yalnız bırakmayacağız, çünkü Kevser Suresi'ni okuyup bana salavat getiriyorsun. Salavatların sevabını sana verdim, Kevser'in sevabını da senin için sakladım.' Sonra da şöyle buyurdu: 'Ve şunu söylemeyi ihmal etme: 'Yüce, ilahsız, ebedi, her şeyin yaratıcısı olan Allah'tan bağışlanma diliyorum ve O'na tövbe edip bağışlanma diliyorum.'" "Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhametlidir." Davranışlarınızda ne görürseniz görün, konuşmanızda ne gibi bir kusur olursa olsun, bu, Allah ondan razı olsun, O'nun sözlerinden iletilmiştir.

Yetmiş yedinci iyilik

Allah ondan razı olsun, şöyle derdi: Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) gördüm ve ağzımı öptü ve dedi ki: Gündüz bin defa benim için dua eden bu ağızı öpüyorum, gece de bin defa. Sonra dedi ki: Gece duanız her gün "Şüphesiz ki sana Kevser'i verdik" olsa ne güzel olurdu. Sonra bana dedi ki: Duanız şöyle olsun: [Ey Allah'ım, sıkıntımızı gider, ey Allah'ım, tökezlemelerimizi azalt, ey Allah'ım, hatalarımızı bağışla ve benim için dua et ve de ki: Peygamberlere salat ve selam olsun, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun].

Yetmiş sekizinci iyilik

Allah ondan razı olsun, şöyle derdi: "Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) gördüm ve bana, 'Yüz bin kişi için şefaateceksin' dedi. Ben de ona, 'Ey Allah'ın Resulü, bunu nasıl hak ettin?' dedim. O da, 'Bana dua etmenin sevabını vererek' dedi."

Yetmiş dokuzuncu iyilik

Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: Bir keresinde, bin rekatlık Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duasını tamamlamak için aceleyle kıldım. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana, "Acele etmenin şeytandan olduğunu bilmiyor muydun?" dedi. Sonra, "Zaman kısıtlı değilse, 'Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salât ve selam et' de, yavaş ve dikkatli bir şekilde söyle. Zaman kısıtlıysa acele etmen sorun olmaz." dedi. Sonra da, "Sana bahsettiğim şey en iyi yoldur. Aksi takdirde, nasıl namaz kıalarsan kıl, namazdır. Namaza, bir kere bile olsa, tam bir dua ile başlamak ve tam bir dua ile bitirmek en iyisidir." dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Namazın tam hali şöyledir: 'Ey Allah'ım, efendimiz İbrahim'e ve onun ailesine salât ve selam verdiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve onun ailesine de salât ve selam ver. Efendimiz İbrahim'e ve onun ailesine salât ve selam verdiğin gibi, bütün âlemler arasında efendimiz Muhammed'e ve onun ailesine de salât ve selam ver."

Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin. Sana selam olsun, ey Peygamber, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun.'" Bu hadis, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendi sözlerinden rivayet edilmiştir.

Sekseninci güzel

Allah ondan razı olsun, şöyle derdi: "Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) gördüm ve bana şöyle dedi: Şeyhiniz Ebu Said el-Safravi benim için namazı eksiksiz kılıyor ve bunu sık sık yapıyor. Ona, namazı bitirdiğinde Yüce Allah'a hamd etmesini söyle."

Seksen birinci iyilik

Allah ondan razı olsun, şöyle derdi: "Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i gördüm ve dedim ki: 'Ey Allah'ın Resulü, sana dualarımın sevabını ve şu şu amellerimin sevabını verdim. Eğer, sana 'Bütün dualarımın sevabını sana vereyim mi?' diye soran kişiye, 'O zaman endişelerin giderilir ve günahların bağışlanır' demiştin, bunu kastetmişsen, işte bu.' Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana, 'Evet, bunu kastetmiştim, fakat şu şu amellerin sevabını kendine sakla, çünkü ona ihtiyacım yok.' dedi."

Seksen ikinci iyilik

Üstadım Ebu el-Mevahib, Peygamberin Aynaları (Allah ona salât ve selam versin) adlı kitabında şöyle buyurmuştur ve ben de oradan şöyle aktarıyorum: 855 yılında, mübarek Şaban ayının yirmi üçüncü Pazartesi günü, Bulaq'taki Sitt el-Dar mescidinde, Şemseddin'in oturduğu pencerenin yanında sabah namazından sonra uyudum. Onu gördüm, Allah ona salât ve selam versin, başımın üstünde oturuyordu. "Ey Allah'ın Resulü, sana selam ve bereket olsun. Ey Peygamber, sana selam ve bereket olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun." dedim. "Ben Rabbimin kuluyum, sen de benim kulumsun." dedi. "Evet, bundan razıyım." dedim. "Eğer bundan razıysan, bana namaz kılarken namazın tamamını kılmana ne engel

oluyor?" dedi. "Uzunluğu nedeniyle, ey Allah'ın Resulü." dedim. "Bana bunu, namazınızın başında ve sonunda, bir kere bile olsa gönder," dedi. Ben de, "Ey Allah'ın Resulü, namazın tamamını nasıl kılacağım?" diye sordum. O da, "Şöyle de: 'Ey Allah'ım, efendimiz İbrahim'e ve onun ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve onun ailesine de salât ve selam gönder; efendimiz İbrahim'e ve onun ailesine salât ve selam gönder, bütün âlemlerde. Şüphesiz sen övgüye layıksın ve yücesin. Selam sana olsun, ey Peygamber, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun.'" dedi.

Seksen üçüncü iyilik

Üstadım Muhammed el-Hanefi'nin faziletlerinde şunu gördüm ve el-Şarani de (el-Tabakat) adlı eserinde ondan bahsetmiştir. Şöyle demiştir: Üstadım Muhammed'in (Allah ondan razı olsun) sahabelerinden el-Şerif el-Nu'mani (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: Dedem, Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) büyük bir çadırdaki gördüm. Evliyalar birer birer gelip onu selamlıyorlardı ve biri, "Bu falanca, bu falanca" diyerek yanına oturuyorlardı. Sonra büyük bir kalabalık ve çok sayıda insan geldi ve biri, "Bu Muhammed el-Hanefi'dir" dedi. Peygamber'e (Allah ona salat ve selam versin) ulaştığında onu yanına oturttu. Sonra Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin), Ebu Bekir ve Ömer'e dönerek, "Bu adamı seviyorum, ancak sarığı düzgün değil," veya "düz değil," dedi ve efendim Muhammed'i işaret etti. Ebu Bekir (Allah ondan razı olsun), ona, "Ey Allah'ın Resulü, ona sarık takmama izin verir misiniz?" dedi. Peygamberimiz, "Evet," dedi. Bunun üzerine Ebu Bekir (Allah ondan razı olsun), kendi sarığını alıp efendim Muhammed'in başına koydu ve sarığın ucunu soluna sarkıtarak efendim Muhammed'in başına koydu. Vahiy burada sona eriyor.

Bu hikayeyi efendim Muhammed'e (Allah ondan razı olsun) anlattığında, o da ağladı ve insanlar da onunla birlikte ağladılar. Şerif Muhammed'e, "Eğer dedenizi (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) görürseniz, ondan benim amellerimden bildiği bir işaret isteyin" dedi. Birkaç gün sonra onu

(Allah'ın salat ve selamı ona olsun) gördü ve ondan işareti istedi. Ona, "İşaret, her gün gün batımından sonra تنها bir yerde benim için okuduğu duadır: [Ey Allah'ım, ümmi Peygamber Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle, bildiğin kadar, bildiğin kadar ve bildiğin kadar]" dedi. Efendim Muhammed (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: "Allah'ın Resulü (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) doğruyu söyledi." Sarığını aldı ve ucunu aşağı sarkıttı; topluluktaki herkes de sarıklarını çıkardı ve uçlarını aşağı sarkıttı. Efendim Muhammed, Allah ondan razı olsun, binek hayvanına bindiğinde eteğinin ucunu aşağı sarkıttı ve vefat edinceye kadar binek hayvanına giydiği cübbeyi çıkarmadı, Allah ondan razı olsun.

Seksen dördüncü iyilik

Hafız Es-Sakhavi (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir: "Yaşlılığımda, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederken şöyle derdim: 'Ey Allahım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.' Sonra rüyamda bana şöyle denildi: 'Sen Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) daha mı güzel konuşuyorsun, sözlerin anlamlarını ve konuşmanın özünü daha mı iyi biliyorsun? Eğer ayrıntılı açıklamada ek bir anlam olmasaydı, o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu şekilde açıklamazdı.' Bunun için Allah'tan bağışlanma diledim ve her bir işarete göre, farz olan ve tavsiye edilen yerlerde ayrıntılı açıklamaya geri döndüm. Uzun olması caiz olsaydı, Yüce ve Azametli Allah'ın bana ilham ettiği gibi, O'na hamd ve övgüler olsun diye, O'na olan bağlılığımı ve saygımı artırırdım."

Seksen beşinci iyilik

İbn el-Mulakkin , el-Hada'iq adlı eserinde şöyle buyurmuştur: Abdullah ibn Salam dedi ki: "Kardeşim Osman'ı selamlamaya geldim. Bana, 'Hoş geldin kardeşim. Dün gece rüyamda Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm. Bana bir kova su verdi ve susuzluğum geçene kadar içtim, hala serinliğini hissedebiliyordum.' dedi. Ben de, 'Bunu nasıl

başardın?' diye sordum. O da, 'Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık dua ederek.' dedi."

Seksen altıncı iyilik

Ali bin İsa el-Vezir'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık namaz kılardım. Görevimden azledildiğimde rüyamda bir eşeğe bindiğimi ve Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğümü gördüm. Bunun üzerine ona saygı göstermek için eşekten indim ve bana: 'Yerine dön' dedi. Bunun üzerine uyandım ve ona namaz kılmamın bereketiyle tekrar göreve getirildim." İbn el-Mulakqin bunu (el-Hada'iq) adlı eserinde zikretmiştir.

Seksen yedinci iyilik

Ebu Abdullah İbn el-Nu'man, (Misbah el-Zalam fi el-Mustaghithin bi-Khayr el-Anam fi el-Yaqza ve el-Manam) adlı kitabında şöyle demiştir: Ebu Hafs el-Haddad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Bir keresinde Medine'de açtım ve on beş gündür yiyecek bulamamıştım. Bunun üzerine karnımı Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) kabrinin duvarına dayadım ve onun için çok dua ettim ve şöyle dedim: "Ey Allah'ın Resulü, misafirini doyur, çünkü açlık onu güçsüz düşürdü." Sonra uykuya daldım ve Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salât ve selam versin) bana bir somun ekmek verirken gördüm ve onu yiyordum. Sonra uyandığımda karnım tokdu ve yarısı elimdeydi.

Seksen sekizinci iyilik

İbn el-Mulakkin, "El-Hada'ık" ve diğer kitaplarında, Kâbe'nin tavafını yapan ve Allah Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eden genç bir adamdan bahsetmiştir. Ona, "Bunu biliyor musun?" diye sorulmuş. Adam şöyle cevap vermiş: "Evet, babamla birlikte Hacca gittik. Babam duraklardan birinde hastalandı ve öldü. Yüzü karardı, gözleri morardı ve karnı şişti. Ağlayarak, 'Biz Allah'a aitiz ve O'na döneceğiz. Babam evinden uzakta böyle öldü.' dedim." Gece çöktüğünde uykuya daldım ve Allah'ın

Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) beyaz elbiseler içinde ve güzel kokulu olarak gördüm. Babama yaklaştı, yüzünü sildi ve yüzü süttten daha beyaz oldu. Sonra karnını sildi ve karnı eski haline döndü. Ayrılmak üzereyken şöyle dedi: "Baban çok günah ve zulüm işlerdi ve sık sık bana dua ederdi. Başına gelen musibetle karşılaştığında benden yardım istedi ve ben de ona yardım ettim. Ben bu dünyada bana sık sık dua edenlerin yardımcısıyım."

Seksen dokuzuncu iyilik

İbn el-Mulakqin, el-Hada'iq adlı eserinde şöyle demiştir: Ebu Muhammed el-Cezeri'den rivayet edildiğine göre, ikinci namazından sonra teni soluk, saçları dağınık, başı ve ayakları çıplak fakir bir genç adam riyatımıza girdi. Abdestini yeniledi, iki rekat namaz kıldı, sonra oturdu ve başını tahta bir kirişe yasladı, ta ki güneş batana kadar. Bu şekilde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmeye devam etti. Sonra halifenin elçisi geldi ve bizi bir araya çağırdı. Genç adama gidip, "Halifenin sarayına gitmek ister misin?" diye sordum. Başını kaldırıp, "Halifenin sarayına gitmek istemiyorum, ama sıcak bir lapa canım çekti." dedi. Onu görmediğim için sözlerini önemsemedim.

Grup kabul etti ve ben kendi kendime, "Bu adam yeni bu yola girmiş; henüz doğru adabı öğrenmemiş," diye düşündüm. Bu yüzden onu bırakıp halifenin evine gittim. Yemek yedik, müzik dinledik ve gece geç saatlerde dağıldık. Ribat'a (kaleli manastır) girdiğimde onu o halde gördüm. Namaz halıma oturdum ve gözlerim uykudan ağırlaştı. Aniden bir grup insan belirdi ve biri, "Bu, Allah'ın Resulü, salat ve selam olsun, ve peygamberler, salat ve selam olsun," dedi." Yaklaştım ve ona selam verdim, ama o yüzünü benden çevirdi, bakışlarını kaçırdı. Selamımı tekrarladım, ama o yine de yüzünü çevirdi. Korktum ve, "Ey Allah'ın Resulü, ne günah işledim de benden yüz çevirdin?" dedim. O da, "Ümmetimden fakir bir adam senden bir şey istedi, sen ise onu görmezden geldin," diye cevap verdi. Korkudan uyandım ve fakir adama doğru gittim, ama onu göremedim. Kapının açıldığını duydum ve peşinden gittim. O da çıkıyordu, bu yüzden

ona seslendim: "Genç adam, isteğini yerine getirelim." Bana döndü ve dedi ki: "Eğer bir fakir senden bir şey isterse, yüz yirmi dört bin peygamber senin için şefaet etmedikçe onu yerine getirme. Buna gerek yok." Sonra beni bırakıp gitti.

Doksanıncı güzel olanı

Abdülvahid ibn Zeyd'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Sultanın hizmetinde olan bir komşumuz vardı ve o, fesatlığı ve Allah'tan gafleti ile tanınıyordu. Dün gece onu rüyamda gördüm ve eli, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) elindeydi. Dedim ki: "Ey Allah Resulü, bu kötü kul, Allah'tan yüz çevirenlerdendir. Nasıl olur da elini onun eline koyabilirsin?" Dedim ki: "Bunu biliyordum ve onun için Allah katında şefaet etmek üzere onunla birlikte gidiyorum." Dedim ki: "Ey Allah Resulü, bunu nasıl başardı?" Dedi ki: "Bana sık sık dua etmesiyle. Her gece yatağına girdiğinde bana bin defa dua eder ve umarım Allah onun için şefaatimi kabul eder." Abdülvahid şöyle dedi: Sabah olunca, o gencin ağlayarak camiye girdiğini gördüm. Gördüklerimi arkadaşlarıma anlatıyordum. İçeri girdiğinde beni selamladı, önüme oturdu ve şöyle dedi: "Ey Abdülvahid, elini uzat, çünkü Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) beni sana gönderdi ki senin önünde tövbe edeyim." Sonra bana dün gece seninle onun arasında benim hakkımda geçenleri anlattı. Tövbe ettiğinde, ona rüyasını sordum ve şöyle dedi: "Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana geldi, elimi tuttu ve 'Bana ettiğin dualar yüzünden Rabbim nezdinde senin için şefaet edeceğim' dedi. Onunla birlikte gittiğimde benim için şefaet etti." Sonra şöyle dedi: "Uyanırsan Abdülvahid'e git, onun önünde tövbe et ve takva sahibi ol."

Doksan birinci iyilik

Medine'de yaşayan Seyyid Mahmud el-Kurdi el-Kadiri el-Şeyhani (Allah'ın salat ve selamı Medine halkına olsun), "El-Bakiye el-Salihah" adlı kitabında şöyle demiştir: "Allah'ın bana bahsettiği nimetlerden biri de, Allah'ın Resulü'nü (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) rüyamda görmemdi. Beni kucağına aldı ve kaldırdı; sanki göğsüm onun göğsüne, ağızım onun

ağızına, alnım onun alnına değiyordu. Bana, 'Bana yaptığın duaları artır' dedi ve Allah'ın rızasını da kapsayan kendi rızasının müjdesini verdi. Bana olan saygısından dolayı ağladım. Ayrıca, kalbimdeki ona duyduğum yoğun sevgi nedeniyle, gözlerinin (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) benim halime duyduğu sevgi ve şefkat gözyaşlarıyla dolup taşıtığını gördüm. Yanaklarımda gözyaşlarıyla uyandım ve kabrin önüne gittim. Onu oradan duydum." Odaanın içinde bana halka anlatamayacağım müjdelere veriyordu. Hemen geri döndüm." Yaklaşık bir sayfa sonra şöyle dedi: "Ve uyanırken, ayakta dururken, ona dönükken, Allah'ın Elçisi'nin (salât ve selam olsun) selamımı iade ettiğini duydum. Müslümanların selamlarını iade ederek kabrinde diri olduğuna emin oldum." Alıntı sonu. Bu, Allah'ın lütfudur; O, dilediğine bahşeder ve Allah, engin lütuf sahibidir.

Doksan ikinci iyilik

Seyyid Abdülcélil el-Mağribi, "Tanbih el-Anam fi Bayan 'Ulu Maqam Nabiiyyina el-Salat ve el-Salam" (İnsanlığı Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Yüksek Mertebesine Uyandırmak) adlı kitabının girişinde şöyle demiştir: "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dualar derlediğim dönemde, bir rüyada katıra bindiğimi ve benden önce giden bir grup insanı yakalamak istediğimi gördüm. Ancak katır onlara yetişmeyi reddetti, ben de onu teşvik ettim ve o da itaat etti. Sonra bir adam onun dizginlerini bağladı ve bahsettiğim kişilere yetişmesini engelledi, bu da beni endişelendirdi. Sonra dış görünüşü erdemli, dürüst ve iyi huylu bir adam onu azarladı ve beni onun elinden kurtardı, ona şöyle dedi: 'Onu bırak, çünkü Allah onu affetti ve onun adına şefaati etti.' "Ailesinin," ya da "hane halkının," dedi ve yükünden kurtuldum. Sevinç ve mutlulukla uyandım ve beni bahsettiğim kişilerin elinden kurtaran ve bu sözleri söyleyen kişinin, Allah ondan razı olsun, İbn Abi Talib olduğunu anladım. Bu yüzden bunun, insanlığın en hayırlısına hizmet etmenin bereketinden olduğunu anladım; ona en güzel salavatlar ve en temiz selam olsun."

Doksan üçüncü iyilik

"Tanbih el-Anam" kitabının yazarı, önceki görümden bahsettikten sonra şöyle dedi: "Bir süre sonra, evlerimden birinde onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm. Ev, onun yüce yüzünün nuruyla aydınlanmıştı. 'Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun (üç defa). Senin yakınındayım ve şefaatinı umuyorum' dedim. Elimi tuttu, gülümsedi ve 'Evet, Allah'a yemin ederim, evet, Allah'a yemin ederim, evet, Allah'a yemin ederim' dedi. Sonra rahmetli komşularımızdan biri bana, 'Sen onun kullarından birisin, onu övüyorsun' dedi. Ona, 'Bunu nereden biliyorsun?' diye sordum. Bana, 'Evet, Allah'a yemin ederim, onu gökte zikrettim' dedi. O (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sessizdi ve gülüyordu. Ben de sevinçli ve mutlu bir şekilde uyandım."

Doksan dördüncü iyilik

"Tanbih el-Anam" kitabının yazarı, önceki görümden bahsettikten sonra şöyle dedi: "Sonra rüyamda babamı, Allah rahmet eylesin, gördüm ve o benden son derece memnun ve mutluydu. Ben de ona, 'Allah'a yemin ederim ki, sana bir faydam oldu mu?' diye sordum. O da bana, 'Evet, Yüce Allah'a yemin ederim ki, bana faydan oldu' dedi. Ben de, 'Nasıl?' diye sordum. O da bana, 'Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenle' dedi. Ben de, 'Bunu sana kim anlattı?' diye sordum. O da bana, 'Allah'a yemin ederim ki, bunu en yüksek meclise bildirdim' dedi."

Doksan beşinci iyilik

Ebu Abdullah bin el-Nu'man, Misbah el-Zalam adlı kitabında şöyle demiştir : Hallad bin Kathir bin Müslim'den rivayet ettiğimize göre, ölmek üzereyken başının üzerinde şu yazılı bir not bulmuşlar: "Bu, Hallad bin Kathir için cehennem ateşinden kurtuluş ilanıdır." Bunun üzerine ona amellerini sormuşlar. Ailesi şöyle demiş: "Her cuma günü bin defa Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua eder, 'Ey Allah'ım, okuma yazma bilmeyen Peygamber Muhammed'e salât ve selam eyle' derdi."

Doksan altıncı iyilik

Mahmud el-Kurdi, "El-Bakiyat el-Salihat" adlı kitabında, Hallad ibn Kathir'in kıssasını ufak değişikliklerle anlattıktan sonra, annesinin kendisine babası Muhammed'in şöyle dediğini aktarmıştır: "Öldüğümde ve beni yıkadıklarında, evin tavanından kefenimin üzerine yeşil bir kağıt parçası düşecek. Üzerinde 'Bu, ilim sahibi olan Muhammed'in cehennemden kurtuluş belgesidir' yazacak." Annesi, bu kağıt parçasını kefenine koymasını istemiş, annesi de kağıdı okuduktan sonra göğsüne koymuştur. Yazı, kağıdın hem önünden hem de arkasından okunabiliyordu. El-Kurdi şöyle devam etmiştir: "Anneme babasının amellerini sordum ve o da 'En sık yaptığı amel, Allah'ı anmak ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bol bol salavat getirmektir' dedi."

Doksan yedinci iyilik

El-Hatib ve İbn Başkuwal, Ebu el-Kâsım Abdullah el-Mervezi'den rivayetle şöyle demişlerdir: "Babamla birlikte geceleri hadis çalışırdık ve çalıştığımız yerde göğe uzanan bir ışık sütunu görüldü. 'Bu ışık nedir?' diye soruldu. 'Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte hadis çalıştıkları sırada ona ettikleri duadır' denildi."

Doksan sekizinci iyilik

Rivayet edildiğine göre, Şeyh Ebu el-Hasan el-Şazili (Allah ona rahmet etsin) çölde iken vahşi hayvanlar ona yaklaştı. Hayatından korkarak, "Kim ona bir defa dua ederse, Allah ona on defa dua eder" ve duanın Allah'tan bir rahmet olduğu, Allah'ın rahmet ettiği kimseye lütuf gösterdiği hadise dayanarak Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmeye yöneldi. Böylece kurtuldu (Allah ona salat ve selam etsin).

Doksan dokuzuncu iyilik

İbn el-Mulakkin, el-Hada'ık adlı eserinde şöyle rivayet etmiştir: Bir adam Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gelerek, başka bir adamın devesini çaldığını iddia etti. Yanında iki şahit getirdi ve bunlar da aleyhine şahitlik ettiler. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onun elini

kesmeyi düşündü, ancak suçlanan kişi, "Ey Allah'ın Resulü, deveyi getir de kimin çaldığını sor, çünkü Yüce Allah'tan umarım deve benim masumiyetimi tasdik eder, ey Allah'ın Resulü," dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) deveyi getirdi ve "Ey deve, ben kimim?" dedi. Deve, güzel bir Arapça ile şöyle cevap verdi: "Sen gerçekten Allah'ın Resulüsün. Onun elini kesme, çünkü suçlayan münafıktır ve iki şahit de sana karşı kin ve düşmanlık besleyerek onun elini kesmek için komplo kurmuş münafıklardır, ey Allah'ın Resulü," dedi. Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Allah seni elinin kesilmesi azabından hangi amel ile kurtardı?" Adam şöyle cevap verdi: "Ey Allah Resulü, büyük bir amel sayılmam, sadece senin için dua etmeden ayakta durmam, oturmam." Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Buna devam et, çünkü Yüce Allah seni cehennem ateşinden de, bu dünyada elinin kesilmesi azabından kurtardığı gibi kurtaracaktır."

yüzüncü iyilik

"Sırların Hazinesi" adlı kitabında, Fez'in salih insanlarından Şeyh Sidi Mesud el-Daravi'nin (Allah ona rahmet etsin), Peygamber Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) sadık bir takipçisi olduğunu anlatır. İnsanların toplandığı yere yürürdü ve hizmetkarlar (işçiler) onun işi olduğunu düşünerek dışarı çıkarlardı. Şeyhin evine vardıklarında, onlara, "Oturun ve Peygamber Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua edelim" derdi. Öğle namazına kadar devam ederlerdi. Sonra, inşaatçı geleneğine uyarak, "Emriniz kadar ekleyin, Allah sizi mübarek kılsın" derdi. Sonra ücretlerini öder ve onlar giderlerdi. Peygamber'e (sallallahu aleyhi ve sellem) duyduğu samimiyet ve sevgiye göre, onu uyanık halde görürdü.

101. Nazik

Hafız Es-Sakhavi şöyle demiştir: İbn Hubeyra şöyle dedi: "Gözlerim kapalıyken Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ediyordum. Göz kapaklarımın ardında, bir kâtabın Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dualarımı siyah mürekkeple bir kağıda yazdığını gördüm. Harflerin kağıttaki konumlarına bakıyordum. Sonra gözlerimi açıp ona

baktım ve onu görüş alanımın dışında gördüm, ta ki elbisesinin beyazlığını görene kadar.”

Yüzüncü şeyden sonraki ikinci güzel şey

İmam Şarani (Allah ondan razı olsun), (el-Minan el-Kübra) adlı eserinde şöyle demiştir: Şeyh Ahmed el-Saravi bana, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) dua edenlerin söylediği her harfi nurdan kalemlerle bir tomar halinde yazan melekler gördüğünü anlattı.

103. iyilik

İmam Sufyan el-Sevri (Allah ona rahmet etsin) şöyle rivayet etmiştir: Hacılar arasında, sık sık Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e dua eden bir adam gördüm. Ona, "Burası, Yüce ve Şanlı Allah'ı övme yeridir" dedim. O da şöyle cevap verdi: "Sana anlatmayayım mı? Şehrimdeydim ve kardeşim ölüm döşeğindeydi. Ona baktım ve yüzünün simsiyah olduğunu gördüm, evin de karardığını sandım. Kardeşimin durumuna çok üzüldüm. Ben bu haldeyken, eve bir adam girdi ve kardeşimin yanına gitti. Adamın yüzü parlayan bir lamba gibiydi. Kardeşimin yüzünü açtı ve eliyle sildi, o kararma kayboldu ve yüzü ay gibi oldu. Bunu görünce sevindim ve ona, 'Sen kimsin? Allah yaptığın için seni mükafatlandırırsın' dedim." "O şöyle dedi: 'Ben, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirenlerin üzerine atanmış bir meleğim. O, bir imtihandan geçti ve yüzü karardı. Sonra Yüce ve Şanlı Allah, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaptığı salavatların bereketiyle o kararmayı yüzünden kaldırdı ve onu bu nurla giydirdi.'"

104. iyilik

Ebu Nuaym ve İbn Başkuwal da Sufyan el-Sevri'den rivayetle şöyle buyurmuşlardır: Hac ibadetini yerine getirirken yanıma genç bir adam geldi. Ayağının bir ayağını bile kaldırmadan, diğerini yere basmadan, "Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam gönder" diyordu. Ona, "Bunu bilerek mi söylüyorsun?" dedim. "Evet" dedi. Sonra,

"Sen kimsin?" diye sordu. "Sufyan el-Sevri" dedim. "Iraklı olan mı?" diye sordu. "Evet" dedim. "Allah'ı tanıdın mı?" diye sordu. "Evet" dedim.

"Nereden bildin?" diye sordu.

Dedim ki, O geceyi gündüze, gündüzü de geceye çevirir ve çocuğu rahimde şekillendirir.

"Ey Şivan, sen Tanrı'yı gerçekten tanımadın," dedi.

"Onu nereden tanıyorsunuz?" diye sordum.

"Karar verdim, ama kararım bozuldu; azim gösterdim, ama azmim kırıldı. Sonra anladım ki, işlerimi yöneten bir Rabbim var." dedi.

"Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olan duanız nedir?" diye sordum.

"Annemle birlikte Hac yapıyordum ve annem beni eve almamı istedi. Ben de aldım ve annem hastalandı, karnı şişti ve yüzü karardı. Yanına oturdum, üzgündüm ve ellerimi göğşe doğru kaldırarak, 'Ey Rabbim, evine girenleri böyle mi muamele ediyorsun?' dedim. Sonra Tihama yönünden bir bulut yükseldi ve beyaz elbiseli bir adam eve girdi. Elini annemin yüzüne dokundurdu, yüzü beyazlaştı; elini karnına dokundurdu, karnı da beyazlaştı ve hastalığı geçti. Sonra gitmek üzereyken, elbisesine tutundum ve ona, 'Beni rahatlatan sen kimsin?' dedim. O da, 'Ben, üzerine namaz kıldığınız Peygamberiniz Muhammed'im' dedi."

"Ey Allah'ın Resulü, bana nasihat et," dedim.

"Ayağınızı kaldırmadan veya yere basmadan önce, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salavat getirmeyi unutmayın" dedi.

Mecd el-Fayruzabadi, rivayet zinciriyle, Ebu el-Muzaffar el-Samarqandi'den (Muhammed ibn Abdullah el-Hayyam) şöyle nakletmiştir: Bir gün Kâb çölüne girdim ve yolumu kaybettim. Sonra Hızır'ı (aleyhisselam) gördüm ve bana, "Kendini bul (yani yürü)" dedi. Ben de onun Hızır olduğunu düşünerek onunla birlikte yürüdüm. Ona, "Adın nedir?" diye sordum. O da, "Hızır ibn İşa, Ebu el-Abbas" diye cevap verdi. Yanında bir arkadaşını gördüm ve ona, "Adın nedir?" diye sordum. O da, "İlyas ibn Sam" diye cevap verdi. "Allah ikinize de rahmet etsin. Muhammed'i (aleyhisselam) gördünüz mü?" diye sordum. Onlar da, "Evet" dediler. Ben de, "Allah'ın kudreti ve gücüyle, bana bir şey anlatmalısınız ki, sizden rivayet edeyim" dedim. Onlar da...

Biz, Allah'ın Elçisi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittik: "Muhammed'e dua eden hiçbir mümin yoktur ki, Yüce Allah onun kalbini aydınlatmasın ve parlatmasın."

Hızır ve İlyas'ın şöyle dediğini işittim: İsrailoğulları arasında, Allah'ın düşmanlara karşı zafer verdiği Samuel adında bir peygamber vardı. Bir düşmanı takip etmek için yola çıktı ve düşmanları, "Bu, gözlerimizi büyülemek ve ordularımızı bozmak için gelen bir büyücüdür. Onu denizin kenarına çıkarıp yeneceğiz" dediler. Böylece kırk adamla birlikte yola çıktı ve onu denizin kenarına çıkardılar. Arkadaşları, "Bunu nasıl yapacağız?" dediler. Samuel, "Saldırın ve 'Allah Muhammed'e salat ve selam etsin' deyin" dedi. Onlar da saldırdılar ve bunu söylediler. Düşmanları denizin kenarında kaldılar ve hepsi boğuldular. Hızır dedi ki: O bizim yanımızdaydı ve onların şöyle dediğini işittim: "Allah'ın Resulü'nün (Allah ona salat ve selam etsin) şöyle dediğini işittik: [Kim Muhammed'e salat ve selam ederse, Allah onun kalbini riyakarlıktan suyun elbiseyi temizlediği gibi temizler.]"

Onların şöyle dediklerini işittim: "Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittik: 'Muhammed'e salat ve selam olsun diyen hiçbir mümin yoktur ki, insanlar onu sevmesinler, hatta ondan nefret

etseler bile. Allah'a yemin ederim ki, Allah onu sevmedikçe, insanlar onu sevmeyeceklerdir."

Onu, Allah ona salât ve selam versin, minberde şöyle derken işittik: [Kim "Muhammed'e salât ve selam olsun" derse, kendisi için yetmiş rahmet kapısı açmış olur.]

Onların şöyle dediklerini işittim: Suriye'den bir adam Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gelip, "Ey Allah'ın Resulü, babam yaşlı bir adamdır ve sizi görmek istiyor" dedi. Peygamberimiz, "Onu bana getirin" dedi. Adam, "O kördür" dedi. Peygamberimiz, "Ona yedi hafta boyunca - yani yedi gece boyunca- 'Muhammed'e salat ve selam olsun' demesini söyleyin, çünkü beni rüyasında göreceksiniz ve benden hadis rivayet edecektir" dedi. Adam da öyle yaptı ve onu rüyasında gördü ve ondan hadis rivayet etti.

Onların şöyle dediklerini işittim: Allah'ın Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittik: [Bir toplulukta oturduğunuzda, 'Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Muhammed'e salat ve selam olsun' deyin. Allah size bir melek tayin eder ki, o sizi gıybet etmekten alıkoyar, böylece gıybet etmezsiniz. Ayağa kalktığınızda da, 'Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Muhammed'e salat ve selam olsun' deyin. Böylece insanlar sizi gıybet etmez ve melek onları gıybet etmekten alıkoyar.]

106. iyilik

Ebu Said Şaban ibn Muhammed el-Kureşî, "Şifa' el-Askam" adlı eserinde, önceki hikâyeyi anlattıktan sonra şöyle demiştir: "Mekke'de, şerefli olan yerde, 811 Hicri yılında, Yemen'e, daha önce bahsettiğim yüce biyografiyi yazmak için yaptığım yolculuktan önce başıma gelenler arasında, Mekke'de, Allah'ın rahmeti üzerine olsun, neredeyse ölüm döşeğinde olmam da vardı. Bu yüzden, şefaathçi olan yüce kişiyi, Allah ona salât ve selam versin, övdüğüm ve başkalarının örneğini izleyerek ve iyiliğe ulaşmanın bir yolu olarak, onun aracılığıyla bu acıdan şifa dilediğim

bir şiir yazmak için Allah'tan yardım diledim. Böylece şiirin girişini yazdım ve şöyle dedim..."

Bedir'e gelerseniz, nazik olun ve Zül-i Selam'da kalın. Bedir'i bilgiyle fethedeni selamlayın.

Bu, "Şefaatinin Övgüsünde Harika Olan" adlı şiirimin başlangıcıdır ve dilim, efendimiz, Allah'ın Elçisi, Allah ona salât ve selam versin, üzerine yapılan duaların hatırasıyla nemlenmiştir. Sabah olunca, Mekke'den, iyilik, takva, doğruluk, güvenilirlik, iffet ve dürüstlük timsali bir adam, Şihab el-Din Ahmed ibn Muhammed ibn Ali, meşhur İbn Enber el-Mekki, yanıma geldi ve "Dün gece güzel bir rüya gördüm" dedi. Ben de "Neydi?" diye sordum. "Eski Suveyka semtindeki Darü'l-Nebe'a olarak bilinen evimde uyuyordum. Tesbih çekerken rüyamda Mescid-i Haram'da, Umre kapısında durup Kabe'yi seyrettiğimi gördüm. Sonra Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin), revakın altından yürüyerek, etrafı insanlarla çevrili halde geldi. Huri Ribat kapısından geçti ve sen orada, altında yeşil bir halıyla, Yemen Köşesi'ne dönük, Kabe'yi seyrediyordun. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) senin önündeyken sana döndü ve sağ elinin mübarek işaret parmağıyla iki kez 'Selam olsun sana, Şaban' dedi. Mescid-i Haram'daki minarede tesbih vakti yaklaşıyordu ve onu kendi kulaklarımla duydum, kendi gözlerimle gördüm. Görücüye, 'Bu nedir?' diye sordum." O sırada ben ayakta duruyordum ve siz, "Ey efendim, ey Allah'ın Resulü, Allah'ın salat ve selamı size, ailenize ve sahabelerinize olsun" diyordunuz. Sonra Safa kapısından çıktık ve siz yerinize döndünüz. Ben de ona, "Allah benim yerime sizi hayırlı bir şekilde mükafatlandırsın ve size lütfkâr olsun. Canım elimde olsa, onu size verirdim" dedim, şairin dediği gibi.

Hayatlarınız üzerine yemin ederim, hayatlarınız üzerine yemin ederim, ve hayatım boyunca sizin hayatlarınızdan başka hiçbir şeye yemin etmedim.

Eğer ruhum benim elimde olsaydı ve onu bana senin lütfunu müjdeleyenlere verseydim, adaleti sağlamış olmazdım.

Allah rahmet eylesin, şöyle buyurdu: Yüce Allah bana Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) ziyaret etme nimetini bahsettiğinde, Allah'ın selam kapısı önünde yalınayak, başım açık, yüzümden yaşlar süzülerek durdum ve dedim ki:

Ey Sa'd, eğer barış yurduna gelirsen, barış kapısında biraz dur.

Aldığım nimetler için şükredeyim ve "Uyanık mıyım, yoksa uyuyor muyum?" diye sorayım.

Gözlerimdeki gözyaşlarından geriye ne kaldı? ***** Ve sevgilinin ruhundan geriye ne kaldı?

Bu, Allah'ın elçisidir; insanlık arasında varlığı asla baskı altına alınmamıştır.

Bu, bütün yaratılışın şefaathisidir, Tanrı'nın en yüksek makamla şereflendirdiği kişidir.

Burası iyiliğin yeri, yüksek kapısında hastalara şifa bulunan yerdir.

İsteyin, O'ndan dilediğinizi alacaksınız ve deyin ki: "Ey Peygamberlerin Efendisi ve En Şerefli Olan!"

İnsanları iyiliğine alıştıran ve iyiliği tüm insanlığa yayan kişi...

Ey Merhametlilerin Seçilmiş, Ey büyük günahlar işleyen her günahkar için Şefaathçi!

İnsanlar kapınızın önünde toplanıyor ***** ve tatlı bahar çok kalabalık.

107. iyilik

Süleyman ibn Suhaym'ın rivayetine göre, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, sana gelen ve seni selamlayanların selamlarını anlıyor musun? O

da şöyle buyurdu: Evet, anlıyorum ve karşılık veriyorum. İbn Abi el-Dünye ve el-Beyhaki rivayet etmiştir.

108. iyilik

İbrahim ibn Şeyban şöyle dedi: Hac ibadetini yerine getirdim ve Medine'ye geldim. Peygamberimizin kabrine yaklaştım ve ona selam verdim. Kabenin içinden "Sana da selam olsun" dediğini duydum.

109. iyilik

El-Sakhawi ve onun gibi diğerleri şöyle demişlerdir: Bize bildirildiğine göre, Seyyid Afif el-Din el-Şerif el-Hüseyni el-İci'nin babası Seyyid Nur el-Din Ebu Abdullah Muhammed ibn Abdullah, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salat ve selam versin) ziyaretlerinden birinde, mübarek kabirden selamına şu cevabı işitmiştir: "Selam sana, oğlum."

110. iyilik

(El-Bakiyat el-Salihat) kitabında , Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) mübarek odada selamladığını ve selamın karşılık bulunduğunu, ancak orada kimsenin olmadığını gördüm. Şöyle dedi: "Mübarek odaya girdim ve etrafını dolaştım, kimseyi görmedim, bu yüzden Peygamber Efendimiz'den (Allah ona salât ve selam versin) geldiğinden emindim." Ayrıca, bu olaya benzer bir olayın, efendimiz Hamza'nın (Allah ondan razı olsun) kabrinde de başına geldiğini ve Hamza'nın ona oğluna kendi adını vermesini emrettiğini, böylece oğluna bu adı verdiğini belirtti .

111. Nazik

Seyyid el-Şali'nin (El-Mashra' El-Ravi fi Manaqib El-Sadat Beni Alavi) kitabında, Allah'ın gnostiklerinden Sidi Ali bin Alavi bin Abdullah bin Ahmed bin İsa Alavi'nin (Khali' Kasam olarak da bilinir) biyografisinde, 527 Hicri yılında vefat eden (Allah ondan razı olsun) bu kişinin Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü ve ona anlamadığı konularda sorular sorduğunu, Peygamber Efendimiz'in de bunları açıklayıp

netleştirdiğini gördüm. Teşehhüdde veya başka bir yerde, "Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun" dediğinde, Seçilmiş Olan'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona, "Ey Şeyh, sana da selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun" dediğini işittiğini gördüm. Bazen bunu birkaç kez tekrarlardı, bu yüzden neden tekrarladığı sorulduğunda, "Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) cevabını duyana kadar" dedi.

Sonra El-Şali şöyle dedi: Şeyh Abdül Vahhab El-Şarani (Tanbih El-Muğtarrin) adlı eserinde şöyle demiştir: Bu kitapta, insanların ahlak kuralları arasında, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrinde beş vakit namazdan birini kıldığı her seferinde onun arkasından namaz kılmalarını ve "Selam sana, ey Peygamber, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun" dediklerinde kendilerine selam verilmesini zikrettim.

Üstadım Ali el-Haveş'in şöyle dediğini işittim: Hiç kimse, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin), Hızır ve İlyas (ikisine de selam olsun) ile karşılaşmadıkça Muhammedî velilik iddiasında bulunma hakkına sahip değildir. O, bütün doğru sözlülerin bu uygulamayı izlediğini, dolayısıyla bundan habersiz olan bazı kişilerin inkârının bunu geçersiz kılmadığını söyledi.

Üstadım Ebu el-Abbas el-Mursi, Allah ona rahmet etsin, sahabelerine şöyle derdi: "Aranızda Allah bir şeyin olmasını dilediğinde, o şey olmadan önce haberdar olan var mı?" Onlar, "Hayır" derlerdi. Sonra sorardı: "Aranızda namazda Resulullah'ı (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selamlayan ve Resulullah'ın selamını kendi izniyle duyan var mı?" Onlar, "Hayır" derlerdi. Bunun üzerine onlara şöyle derdi: "Allah'tan ve Resulullah'tan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) perdelenmiş kalpler için ağlayın." Sonra da şöyle derdi: "Allah'a yemin ederim ki, gece veya gündüz bir an bile Resulullah'tan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) perdelenmiş olsaydım, kendimi fakirlerden saymazdım."

Şarani şöyle demiştir: "Fakat yoksulluk ile Allah'ın Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ilim alma ve kabrinden selamı işitme makamı

arasında yüz bin makam eksi bir vardır. Kim bu makamı iddia ederse, ona bu makamlar hakkında soracağız ve eğer hepsini bilmediğini görürsek, onu yalanlayacağız." (Özetle)

112.

İbn Başkuval, Muhammed ibn Harb el-Bahili'den rivayetle şöyle buyurmuştur: Medine'ye girdim ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrine gittim. Orada devesini bağlamış bir bedevi vardı. Devesini diz çöktürdü ve bağladı, sonra kabre girdi, selam verdi ve güzel bir dua etti. Sonra şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resulü, babam ve annem sana feda olsun! Allah seni vahyiyle seçti ve sana, eski ve yeni bilginleri bir araya getirdiği bir kitap indirdi. Kitabında şöyle buyurmuştur ve sözü apaçık gerçektir: [Eğer onlar kendilerine zulmettiklerinde sana gelselerdi [Ey Muhammed] ve Allah'tan bağışlanma dileselerdi ve Resul onlar için bağışlanma dileseydi, Allah'ı tövbeleri kabul eden ve merhametli bulurlardı.] Ben de günahımı itiraf ederek, Rabbim nezdinde şefaatinı isteyerek sana geldim; bu, O'nun sana vaat ettiği şeydir." Sonra soylu mezara döndü ve şöyle dedi.

Vadide kemikleri gömülenlerin en hayırlısı, ***** böylece vadi ve tepeler onların kokusuyla mis gibi koktu.

Sen, ayağı kaydığında köprüde şefaatine güvenilen Peygambersin.

Ruhum, senin yattığın mezar için bir kurbandır; ***** ki orada iffet, cömertlik ve asalet vardır.

Sonra devesine bindi ve Tanrı'nın izniyle, bağışlanmayı kabul ederek oradan ayrıldığına hiç şüphem yok.

Benzer bir rivayet, El-Beyhakî'nin "Şu'ab el-İman" (İmanın Dalları) adlı eserinde de bulunmaktadır.

Benzer bir hikaye de, "En Güzel Dua" adlı kitabımda bahsettiğim el-Utbi'nin hikayesidir. Hikayenin sonunda şöyle demiştir: "Sonra o gitti," yani

Bedevi gitti, "ve beni uyku tuttu ve rüyamda Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i gördüm. 'Ey Utbi, Bedevi'nin peşinden git ve ona Allah'ın onu affettiği müjdesini ver' dedi."

Mütevazı derleyici Yusuf el-Nabhani, Allah onu affetsin, şöyle dedi: Bu hikayeye rastladığımdan beri, birçok âlim kitaplarında bunu anlatmış olsa da, ilk ayetteki ifadeyi (en büyük) sakıncalı buldum, bunun nedenleri açıktır. Bu yüzden bazı kelimelerini değiştirerek düzelttim ve şöyle dedim:

Ey toprağı yeryüzünü güzel kokularla besleyenlerin en hayırlısı, öyle ki yeryüzü ve tepeler onun iyiliğiyle mis kokulu olsun.

On üçüncü iyilik

"Dalail al-Khayrat" tefsirinde , Allah ondan razı olsun, Ebu Abdullah el-Sahili'nin "Bughyat al-Salik" adlı eserinde şöyle dediği rivayet edilir: Babam (Allah ondan razı olsun) bana, Şeyh Ebu el-Kâsım el-Mürid'in (Allah ona rahmet etsin) kendisine şöyle anlattığını aktardı: Şeyh Ebu İmran el-Bardai Malaga'ya vardığında, orada Şeyh Ebu Ali'yi (yani el-Kharraz'ı) buldu. Üçümüz bir gün evimde, onlar için hazırladığım bir yemek için toplandık. Ebu el-Kâsım dedi ki: Babam da oradaydı ve sürekli bir soğuk algınlığı geçiriyordu, hatta koku alma duyusunu bile kaybetmişti. Şeyh Ebu İmran, Şeyh Ebu Ali'ye şöyle dedi: "Ey Ebu Ali, sekiz yıldır buradasın ve namaz sana hiçbir fayda sağlamadı." Şeyh Ebu Ali şöyle cevap verdi: "Ey efendim, ben şu kadar kazandım." Şeyh Ebu İmran ona şöyle dedi: "Bu, çocuklara görünen şeydir; Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) böyle hatırlanmaz." Sonra Şeyh Ebu İmran, Şeyh Ebu el-Kâsım'ın babasının avucuna üfledi. Ebu Ali babamın avucuna üfledi ve ondan hafif bir misk kokusu yayıldı. Sonra Şeyh Ebu İmran babamın avucuna üfledi. Ebu Kâsım dedi ki: "Allah'a yemin ederim ki, misk kokusu babamın burun deliklerini doldurdu, hemen burnu kanadı ve burnundan kan aktı. Koku evime yayıldı, komşular misk kokusunu duydu." Sonra Şeyh Ebu İmran dedi ki: "Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabeleri, onu bizden ayrı olarak kazandıklarını mı sanıyorlar? Allah'a yemin ederim ki, onun için

onlarla yarışacağız, ta ki onun için dua eden insanları geride bıraktıklarını anlayana kadar."

114.

Al-Rasa', (Tuhfat al-Akhyar) adlı eserinde hadisi zikrettikten sonra şöyle demiştir: "Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için namaz kılınan hiçbir topluluk yoktur ki, ondan göklere kadar hoş bir koku yayılmasın ve melekler şöyle demesin: Bu, Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) için namaz kılınan bir topluluktur."

Peygamberlerin Efendisi'nin sevenlerinden bazıları şöyle demişlerdir: "Allah'ın Elçisi, salât ve selam olsun, en temizlerin en temiz ve en güzel kokulusuydu. Dolayısıyla, kim onu sık sık anar ve ona dua ederse, onun kokusu sayesinde topluluk güzel kokar. Ve mucize yaşamış ve ilahi âlemi görmüş olan Allah'ın velileri de, tıpkı arınmış meleklerin algıladığı gibi, maneviyatından dolayı toplulukta hoş bir koku algılarlar."

Bazı salih insanlar, Yüce Allah'ın ve Resulü'nün (Allah ona salât ve selam versin) adını zikrettiklerinde, göğüslerinden misk ve kehribardan daha güzel bir koku yayarlardı.

Kimileri ise şafak söktüğünde bunu cennetten gelen bir kokuyla algılar ve şafağın gelişini arkadaşlarına bildirirlerdi. Eğer içgörülerimizin üzerindeki perde kalksa ve kalplerimizin üzerindeki örtü kaldırılrsa, bu halleri görür ve bu algıları yaşırdık. Ancak, bir hasta, tat alma duyusunu değiştiren bir hastalık veya musibetle karşılaştığında, hissettiği tüm acılık ağzındadır, suda değil. Benzer şekilde, Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) adını anmanın kokusunu algılamamanın önündeki engel sizdendir ve perde de sizin yüzünüzdendir.

Onlardan bazıları, Yüce Allah'ın Kitabını okuduklarında tükürüklerinin şekerden daha tatlı olduğunu gördüler. Okumayı bıraktıklarında ise bu tatlılık kayboldu. Allah, lütfu, cömertliği ve ihsanıyla, bizleri ve sizleri,

O'nun zikrinin tatlılığını ve sevgili isminin güzel kokusunu tadanlardan eylesin.

Bu, kalbi arındırmak, Rab ile birlikte olmak, samimi sevgiye sahip olmak, tövbeyi yerine getirmek ve algıyı engelleyen sıkıntılardan kurtulmak yoluyla elde edilir. Çünkü nezle olan kişi hoş bir kokuyu algılayamaz ve kör kişi yükselen güneşi göremez.

El-Rassa şöyle dedi: Bazı fakirler bana onun, tanımadıkları kişilerin mezarlarına inmeyi sevdiğini söylediler. Şöyle dedi: "Ben de bir tanımadığımın mezarına indim ve yalnızlığı ve mezarına inişi yüzünden kalbim sızladı. Hiç kimseye böyle bir şefkat duymamıştım ve onunla birlikte, daha önce hiç görmediğim kadar büyük bir teselli buldum. Bu, gün batımında oldu. Evime döndüğümde, ailem, hiçbir şey koklayamasam da, aldığım hoş kokuya hayran kaldılar. Giysilerimde biraz toz buldular ve hoş kokusuna hayran kaldılar, miskten daha tatlı olduğunu söylediler, ama ben hiçbir şey anlamadım. Onlara dedim ki: 'Şüphesiz bu adam Allah'ın evliyalarından biridir ve mezarı cennet bahçelerinden biridir. Anlayanlardan olsaydım, kokusunu alır ve anlardım.' Adam gözyaşlarına boğuldu ve ağladı." Allah kalplerimizi lütfuyla aydınlatsın, anlayışlarımızdaki perdeyi ihsanıyla kaldırsın, yalnızlığımızı sevgili kullarına ettiğimiz dualarla teselli etsin ve sıkıntılarımızı O'na olan sevgimizle gidersin, salat ve selam O'nun üzerine olsun.

on beşinci yüz

Sidi Ahmed el-Sawi, Kutb el-Dardir'in duaları üzerine yaptığı tefsirinde, "Dalail el-Hayrat"ın yazılmasının sebebinin, yazarı Sidi Muhammed ibn Süleyman el-Cezuli'nin namaz vaktinde hazır bulunması ve abdest almak için kalktığı, ancak kuyudan su çekmek için bir şey bulamaması olduğunu belirtmiştir. O sırada, yüksek bir yerden genç bir kız ona bakarak kim olduğunu sormuş. Şeyh ona kimliğini söylemiş ve kız ona, "Sen iyiliğiyle övülen bir adamsın, fakat kuyudan nasıl su çekeceğini bilemiyorsun" demiş. Sonra kuyuya tükürmüş ve su taşarak yere yayılmış. Şeyh abdestini bitirdikten sonra, "Sana yemin ederim ki bu mertebeye nasıl ulaştın?" diye

sormuş. Kız, "Çölün ıssızlığında yürürken vahşi hayvanların elbisesine yapıştığı Zat'a (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) sık sık salavat getirmekle" diye cevap vermiş. Böylece Peygamberimize (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavat getirme üzerine bir kitap yazacağına yemin etti.

116. esprili olanı

(Şifa' el-Askam)'da rivayet edildiğine göre, onlardan biri, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in adını duyduğunda ona salavat getirmekte cimrilik ederdi. Dili suskun kalıp gözleri kör oluncaya kadar öldü. Vakti gelince, bir hamam serabına düştü, susadı ve öldü. Bizler, kendi nefsimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden Allah'a sığınırız.

On yedinci iyilik

Ebu Abdullah el-Rasa', "Tuhfat el-Akhyar" adlı kitabında, Allah ondan razı olsun, Ebu Talha'nın şu hadisini nakletmiştir: "Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanına girdim ve yüzü ıslı ıslı oldu. 'Ey Allah'ın Resulü, seni bugün olduğundan daha neşeli ve ıslı ıslı görmemiştım' dedim. 'Neden neşeli ve ıslı ıslı olmayayım ki? Cebrail az önce yanımdan ayrıldı ve 'Ey Muhammed, ümmetinden kim sana salavat getirirse, Allah ona on amel yazacak, on günahını silecek ve onu on derece yükseltecektir' dedi." Sonra el-Rasa' şöyle dedi: "Bu kitabı yazmaya ve bu derlemeye başlamadan önce rüyamda gördüğüm garip şeylerden biri de, büyük bir âlimler topluluğuyla otururken, tanımadığım yakışıklı bir adamın belirmesiydi. Sıradan bir adamdı ve onların önünde oturdu. 'Hasan'ın rivayet ettiğı bir hadise rastladım ve...' diye sordu." Hüseyin (Allah onlardan razı olsun) hadisin kendisini zikretmemiş, sadece şöyle dediklerini aktarmıştır: "Biz, Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hayırlı bir vakitte neşeli ve ıslı ıslı bir sevinç içinde gördük." Adı geçen kişi şöyle demiştir: "Ben sıradan, cahil bir insanım, fakat sevgimin lütfuyla Allah bana kastedilen anlamı ifade etme yeteneğı verdi." "Size, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) içinde bulunduğu bu hali soruyorum ve ne..." Bunun sebebi, ona gelen iyilikler ve tüm şartlarının (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hayırlı olmasıydı.

Bunun üzerine insanlar ona birer birer cevap verdiler ve o da meclise gitti, fakat hiçbir cevaptan memnun kalmadı. Sonra bana baktı ve ben ona rüyada cevap verdim. Ona dedim ki, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hakikatle bir hali ve yaratılmışlarla bir hali vardır. Hakikatle olan hali, ruhunun huzur bulduğu ve kalbinin O'na dua ederken rahatladığı haldir. O (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Gözlerimin serinliği namazda yerleşmiştir." Yaratılmışlarla olan hali ise, Rabbin rızasını, O'nu memnun eden ve O'na sevinç veren şeylerde aramaktır; böylece ruhu ümmetiyle huzur bulur. Cevabı onayladı ve "Allah sizi mübarek kılsın" dedi. Sonra ayağa kalktı ve ben uyandım. Uyandığımda, Ebu Talha hakkında zikredilen hadisi hatırladım. Sonra, onun (Cebrail'in, selam olsun ona) Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılmanın faziletine dair aktardıklarının, yüce Peygamberimiz için bu büyük nurun sebebi olduğunu yorumladım. Bu yüzden bunu "Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) Namaz Kılma Faziletleri" adlı kitabıma kaydetmeye karar verdim.

118.

El-Rassa, (Tuhfat el-Akhyar) adlı eserinde, [Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) beş yüz defa namaz kılanın fakir kalmayacağına dair] bir hadis zikreddikten sonra şöyle demiştir: "Onlardan bazıları bu hadisi işittiler ve sevgileri sağlam, niyetleri temiz olanlardandı. Fakir oldukları için, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) zikredilen sayıda namazı iyi bir kalp ve iyi bir niyetle kıldılar. Allah da onları farkında olmadıkları bir yerden zenginleştirdi." El-Rassa, (Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur: "Kim zikredilen sayıda namaz kılar da zenginleşmez ve fakir kalırsa, bu onun niyetinde bir eksiklik ve kendi nefsinde bir kötülüktür. Çünkü kim bunu kendi içinde gerçekleştirir ve bununla Rabbine yaklaşırsa, dünyada hiçbir şeye sahip olmasa bile asla fakir kalmaz." Çünkü kanaat, zenginliktir ve tükenmeyen bir hazinedir; paradan daha iyidir, çünkü para yok olur, kanaat ise yok olmaz. Yüce Allah'ın şu sözleriyle, o güzel bir hayattır: [İster erkek olsun ister kadın, mümin olduğu halde salih ameller işleyen kimseyi, elbette güzel bir hayatla ödüllendiririz

ve elbette mükafatlandırırız.] Allah, onları yaptıkları amellerin en iyisine göre mükafatlandırır.

119. Nazik

Ebu Abdullah el-Rasa', "Tuhfat el-Akhyar" (Seçilmişlerin Armağanı) adlı eserinde şöyle demiştir: İnsanlığın en hayırlısına dua etmenin bereketini gösteren hikayelerden biri de, Peygamber Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sevenlerinden birinin anlattığı şu hikayedir: "Bağdat'ta, ailesi ve çocukları olan fakir bir adamın, dindar ve sabırlı bir ibadet eden olduğunu duydum. Bir gece namaz kılmak için kalktı ve çocukları açlıktan ağlıyordu. Namazını bitirdikten sonra çocuklarını ve ailesini çağırdı ve onlara Allah'ın sevgilisine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmelerini söyledi. 'Belki de Yüce Allah, Peygamberimize ettiğimiz duaların bereketiyle, bizi lütfu, cömertliği ve ihsanıyla zenginleştirir' dedi. Böylece uykuya dalıncaya kadar dua ettiler. Adam uyudu ve Peygamber'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine selam verdiğini gördü. Peygamber ona, 'Allah dilerse, yarın sabah filanca Mecusi'nin evine git ve... Ona selam ver. Ona duanın kabul olduğunu söyle ve Muhammed ibn Abdullah'ın sana, 'Allah'ın sana verdiklerinden benimle paylaş' dediğini ilet. Adam sevinç ve mutlulukla uyandı ve kendi kendine, 'Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören gerçeği görmüştür; çünkü şeytan onun kılığına giremez ve Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) beni bir Mecusi'ne gönderip ona selam vermem imkansızdır' dedi. Tekrar uyudu ve Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onu tekrar gördü ve ona daha önce söylediği şeyi söyledi. Sabah olunca sabah namazını kıldı ve büyük zenginliğiyle bilinen Mecusi'nin evini sormaya gitti. Ona evine yönlendirildi ve önünde durdu. Mecusi'nin bazı hizmetkarları oradaydı ve Mecusi onu tanıdı ve "Bir ihtiyacın var mı?" diye sordu. Adam, "Bu seninle benim aramdadır" diye cevap verdi. Bunun üzerine Mecusi, insanlara gitmelerini emretti. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona, "Selam sana" dedi. Mecusi, "Peygamberin kim?" diye sordu. O da, "Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem)" diye cevap verdi. Mecusi, "Benim Mecusi olduğumu ve onun getirdiklerini reddettiğimi bilmiyor muydun?" dedi. O da, "Biliyordum,

fakat onu iki kez gördüm ve bana bunu özellikle vurguladı" diye cevap verdi. Mecusi, "Allah şahidimdir ki, seni bana gönderdi" dedi. O da, "Allah şahidimdir" diye cevap verdi. Mecusi, "Sana ne söyledi?" diye sordu. O da, "Ona, Allah'ın sana verdiklerinden benimle paylaşmasını ve duanın kabul edildiğini söyle" diye cevap verdi. Mecusi, "Duanın ne olduğunu bilmiyor muydun?" diye sordu. O da, "Bilmiyorum" diye cevap verdi. Mecusi, "İçeri gel de sana öğreteyim" dedi. Ben de onunla birlikte evinin çatısına çıktım. Bana, "Elini uzat. Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur," dedi.

Ve Muhammed'in Allah'ın Elçisi olduğunu biliyordu. Böylece İslam'ı kabul etti ve İslam'ı iyiydi. Sahabelerini çağırdı ve onlara şöyle dedi: "Bilin ki ben sapkınlık içindeydim, Yüce Allah beni hidayete erdirdi, böylece hidayete erdim ve Yüce Allah'a ve Peygamberi Muhammed'e (salât ve selam olsun) iman ettim ve güvendim. Sizden kim iman ederse, sahip olduğu her şey ona helaldir. Kim kalırsa, beni tanımadan ve ben de onu tanımadan paramı bana getirsin." Onun için ticaret yapan bir grup insan vardı ve bunların çoğu İslam'ı kabul etti, diğerleri ise kaldı. Ona parasını getirdiler. Sonra oğlunu çağırdı ve ona şöyle dedi: "Oğlum, ben İslam'a hidayete erdim ve onu kabul ettim. Eğer sen İslam'ı kabul edersen, benden olursun ve bana ait olursun. Ama eğer dininde kalırsan, senden münezzeh olurum." Oğlu ona şöyle dedi: " Babam, ne seçersen seç, seninle anlaşmazlığa düşmem ve şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın Elçisidir." Sonra, Mecusi mezhebine göre erkek kardeşiyle evli olan kızını çağırdı ve ona da oğluna söylediği şeyi söyledi. Kız, "Babam, yemin ederim ki, evlilik gecemizden beri erkek kardeşimle birlikte olmaktan nefret ediyorum ve şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed, Allah'ın elçisidir, salat ve selam olsun" dedi. Bunun üzerine adam sevindi ve onların İslamiyetine çok sevindi. Sonra adama, "Söylediğin çağrı hakkında sana bilgi vermemi ve Resul'ü memnun eden şeyleri anlatmamı ister misin?" dedi. Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayetine göre adam, "Evet" dedi. Dedi ki: "Kızımı erkek kardeşiyle evlendirdiğimde, kasaba halkından Bedevilere kadar herkese yetecek kadar çok yiyecek dağıttım, kimse dışarıda kalmadı. Onlar gittikten sonra yorgun düştüm, bu yüzden dinlenmek için çatıya bir

battaniye serdim. Yakınlarda genç kızları olan bir dul kadın vardı ve Hasan ibn Ali'nin (Allah onlardan razı olsun) soyundan olduklarını söylüyorlardı. Kızlardan birinin annesine şöyle dediğini duydum: 'Ey anne, bu Mecusi'nin bu gece ne yaptığını görmüyor musun? Açlığımıza ve yoksulluğumuza rağmen iştahımızı kabarttı. Allah onu bizim için iyi bir şekilde cezalandırmasın!' Bunu duyunca kalbim kırıldı ve üzüldüm. Hemen eve indim ve çok miktarda yiyecek ve ekmek aldım. Sayılarını sordum ve üç kız ve anneleri olduklarını söylediler. Bunun üzerine onlar için dört takım elbise ve bol miktarda erzak seçip gönderdim. Evime çıktım ve gönderdiklerim onlara ulaştığında çok sevindiler ve şöyle dediler: 'Ey "Anne, bunu nasıl yiyeceğiz? O bir Mecusi iken bu yemeği nasıl yiyeceğiz?" diye sordular. O da onlara, "Allah'ın size gönderdiği rızıklardan yiyin" dedi. Onlar da, "Anne, biz bu yemeği yemeyeceğiz" dediler. O bir Mecusi olduğu için, Allah'tan onun İslam'ı kabul etmesini diliyoruz.

Ve dedemizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şefaatiyle cennete gireceksiniz. Bunun üzerine Yüce Allah'tan dua etmeye başladılar ve anneleri dualarına "Âmin" dedi. Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in size anlattığı ve bana müjdelediği duadır. Ve sizi teselli etme görevimi yerine getireceğim. Kızımı oğlumla evlendirdiğimde malımı böldüm, yarısını ona verdim, yarısını kendime sakladım. İslam onları ayırdı, bu yüzden sizi onun yerine koydum, bu sizindir, onu ailenize yardım etmek için kullanın.

120. Nazik

Al-Rassa', "Tuhfat al-Akhyar" adlı eserinde şöyle demiştir: Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât etmenin faziletini gösteren hikayelerden biri de, Bağdat'ta çok zengin ve bol rızkı olan bir adam hakkında rivayet edilen hikayedir. Kara ve deniz yoluyla seyahat ederdi, ta ki kaderi değişene, serveti tükenene kadar. İnsanlardan borç aldı, borçları birikti ve elleri yere yapıştı. Bazen farz namazlarını bile kılmayı ihmal etti. Ona elli lira borcu olan bir adam onunla karşılaştı ve para istedi, ancak hiçbir şey bulamadı. Adam ona, "Sana sadakatle

davrandık, ama senden sadakat görmedik” dedi. Borçlu, “Allah'a yemin ederim ki, beni ifşa etmeyin. Borcum var, başkalarına da borcum var. İnsanlar bana karşı dönüyor, ama Allah'a yemin ederim ki, hiçbir şeyim yok” diye cevap verdi.

Bir adam ona, "Ben korkağım," dedi, bu yüzden hakimin önüne çıkarıldı. İtiraf etti ve hakim ona, "Parasını ver," dedi. Adam, "Hiçbir şeyim yok," diye cevap verdi. Hakim, "Ya ödeme gücü olan bir kefil bulmalısın ya da hapse atılacaksın," dedi. Bunun üzerine adam onunla birlikte dışarı çıktı, ancak ödeme gücü olan bir kefil bulamadı. Hizmetçi ona, "Hakimin emrettiği gibi hapse atılmalısın," dedi. Bunun üzerine alacaklıya yalvardı ve Allah'a yemin ederek, çocuklarıyla vedalaşmak için geceyi onlarla geçirmesine izin vermesini rica etti. Ertesi gün geleceğini ve sonra hapse gireceğini, Allah ona bir lütuf vermedikçe orada gömüleceğini söyledi. "Bu gece için kefilim Muhammed, sallallahu aleyhi ve sellem, olacaktır," dedi. Alacaklı, "Kabul ediyorum," dedi. Adam endişeli, üzgün, bunalmış ve kederli bir halde eve döndü. Karısı ona, "Ne oldu sana? Bugün neredeydin?" diye sordu. Ona davayı, durumunu, alacaklıya yaşadığı sıkıntıları, nasıl hapse atıldığını ve alacaklıya, "Allah'a yemin ederim ki, bu gece çocuklarımla vedalaşmak için onları yanımda tutmama izin verin, yarın Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kefilim olarak size geleceğim" diyerek nasıl kurtulduğunu anlattı. Bunun üzerine alacaklı onu serbest bıraktı ve o geldi. Karısı ona, "Endişelenme. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kimdir?" dedi. Kefilinden güvende olduğuna göre, nasıl endişelenerek uyuyabilirdi ki? Bu yüzden uyumak istediğinde, gözleri kapanıncaya kadar Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etti. Sonra rüyasında Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördü ve şöyle dedi: "Sevin! Sabah olunca kralın vezirine git ve ona Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selamlarını gönderdiğini ve şöyle dediğini söyle..."

Bana beş yüz dinarlık borcumu öde. Hakim bunun için beni hapse mahkum etti ve ben sadece Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kefaletiyle ödeyemedim. O (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sana, bir işaret

olarak, her gece bin defa namaz kılmanı söyledi. Dün gece sayımda hata yaptın ve tamamlayıp tamamlamadığından şüphe ettin, ama sayı doğruydı. Adam sevinçle uyandı. Sabah namazını kıldıktan sonra vezire gitti ve onu kapısında bineğiyle birlikte dururken buldu. Vezir ona selam verdi ve "Sana gönderildim" dedi. Adam, "Seni kim gönderdi?" diye sordu. Vezir şöyle cevap verdi: "Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem). Sana, her gece bin defa namaz kılmana işaret olarak, şu kadar olan borcumu ödemeni söylüyor. Dün gece hata yaptın ve tamamlayıp tamamlamadığından şüphe ettin. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sana bunu tamamladığını söylüyor." Vezir onun sözlerini duyunca, doğruyu söylediğini anladı. Evine girdi ve onu içeri getirmesini emretti. Tekrar etmesini söyledi, o da tekrar etti. Vezir sevindi ve Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şerefine onu gözlerinin arasından öptü. "Hoş geldin, Peygamberin Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem)" dedi. Bin dinarın yarısını borcu için, yarısını ailesi için ve yarısını da bakmakla yükümlü olduğu kişilere cömertlik etmesi için verdi. Bin dinar onun müjdesiydi ve yarım bin dinar da rüyasında doğruyu söylemesinden dolayıldı. Kahin mutlu ve memnun bir şekilde evine döndü. Beş yüz dinar saydı ve alacaklıya giderek, "Benimle birlikte hakimın evine gel" dedi. Vardığında, hakim ayağa kalkıp onu selamladı ve "Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyurken önümde durdu ve senin adına ödememi emretti, sen de benim paramdan aynı miktarı alacaksın" dedi. Borçlu, "Size şahitlik ederim ki, onu ona bıraktım ve paramdan aynı miktarı ona vereceğim. Çünkü rüyamda Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) gördüm ve o bana onu emanet etti" dedi. Bunun üzerine adam ayrıldı ve elinde, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) yaptığı duanın bereketiyle kendisine katlanarak artan dört bin dinar kaldı .

121. iyilik

Ebu Abdullah el-Rassa' da "Tuhfat el-Akhyar" (Seçilmişlerin Hediyesi) adlı eserinde şöyle demiştir: Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât etmenin faziletini gösteren hikayeler arasında, Şeyh Ebu el-Hasan ibn el-Harith el-Laythi (Allah ona rahmet etsin) hakkında anlatılanlar da vardır.

O, kendini Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hizmet etmeye ve ona salât etmeye adayanlardandı. Dedi ki: “Bir süre için çok zor zamanlar geçirdim, erzak ve yiyecek hiçbir şeyim kalmadı. Bayram yaklaşıyordu ve büyük sıkıntı içindeydik. Bayram gecesi geldi çattı, giyecek ve yiyecek hiçbir şeyimiz yoktu. Geceyi çok zor ve perişan bir halde geçirdik. Gecenin üzerinden iki saat bile geçmemiştii ki kapı çalındı ve kapıda büyük bir gürültü ve kargaşa vardı. Kapıyı açtık ve içeride mumlar taşıyan adamlar vardı. Zamanının önde gelen şahsiyetlerinden filancanın oğluydu. İçeri girdi ve o saatte gelmesine şaşırdık. Beni size getiren kişi dedi ki: ‘Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salât ve selam versin) gördüm ve bana şöyle dedi: “Ebu Hasan ve çocukları büyük bir yoksulluk ve vahim bir durumdalar.” "Bu gece Allah'ın sana bahşettiği nimetlerden ona çocuklarını giydirecek, çocuklarına ve ailesine bakacak ve bu bayramda ailesine sevinç getirecek kadar getir." Ben de kalkıp bu giysileri ve parayı aldım ve terzilere haber gönderdim, onlar da benimle geldiler. Terzilere giysileri dikmelerini, özellikle de çocukların giysilerini dikmeye başlamalarını söyledim, çünkü çocuklar, yetişkinlerin aksine sabırlı değillerdi. Böylece şafak sökene kadar onlarla birlikte oturdular ve ev halkı, onun aklına bile gelmeyen bir sevinçle uyandı .

122. iyilik

Muhammed ibn İsmail el-Antaki, (Matali' el-Enver fi el-Salat 'ala el-Nebi el-Mukhtar) adlı kitabında, İbn Başkuval'in (el-Kurbe) kitabından, o da Ebu Ali el-Sadafi'den rivayet etmiştir; o da bunu Abdullah el-Rudabadi'ye dayandırmıştır. Abdullah el-Rudabadi şöyle demiştir: Çöldeydim, deve tökezledi, ben de “Allah” dedim, deve de “Allah” dedi. Allah Muhammed'e salât ve selam etsin .

123. iyilik

İbn Başkuwal, Muhammed ibn Faraj el-Fakih'in Hasan'dan bir ayet okuduğunu söylediğini aktarmıştır.

Muhammed'i hicvettim ve ona şöyle cevap verdim: ***** ve bunun karşılığı Allah katındadır.

Ve buna ek olarak, Allah ona salât ve selam versin, şöyle der: "O böyle dengeli biri değil." O da şöyle der: "Ben Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmekten vazgeçmem." Sonra İbn Başkuval, Allah ona rahmet etsin, şöyle devam eder: "Onun yaptıklarına hayrandım, Allah onun niyetinde ona fayda versin ."

Yüz yirmi dördüncü hoş şey .

Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: Garip anekdotlardan biri de, el-Hatib'in Cami'sinde, el-Fariri'den, o da Ali ibn Haşram'dan rivayet ettiği şu hadistir: El-Fadl ibn Musa'nın bir adama, "Senin künyen nedir?" dediğini işittim. Adam, "Ebu Muhammed, Allah ona salât ve selam versin" dedi. Bunun üzerine el-Fadl ibn Musa ona, "Yazık sana! Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selamı yanlış yere koydun" dedi.

Zavallı Yusuf el-Nabhani şöyle diyor:

Bu salih adam hakkında iyi bir görüşe sahip olmak, künyesinde oğlu Muhammed'in adını zikrederken Peygamber'i (sallallahu aleyhi ve sellem) hatırladığını ve ona salavat getirdiğini ima eder. "Salavat ve sellem"deki zamir Muhammed'i, yani Peygamber'i (sallallahu aleyhi ve sellem) ifade eder. Bu, bir kelimeyi bir anlamda kullanıp sonra başka bir anlamda ona atıfta bulunmanın bir örneğidir. Bu durumda, Peygamber'e (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmeyi yanlış yere koymamıştır. Aksine, bu eylemi, Peygamber'i (sallallahu aleyhi ve sellem) her zikrettiğinde yoğun ve sık sık salavat getirmesinden kaynaklanmıştır. Belki de "Ebu Muhammed" dedikten sonra kısa bir süre duraklamış ve sonra "salavat ve sellem" demiştir; bu da Peygamber'i (sallallahu aleyhi ve sellem) kastediyor, oğlunu değil, açıkladığım gibi. Allah en iyisini bilir.

Şıfa el-Askam'da da Ebu Ali el-Kattan'dan (Allah ona rahmet etsin) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Rüyamda Kerh'teki Doğu Mescidi'ne girdiğimi ve mescitte Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salat ve selam versin) ve yanında tanımadığım iki adamı gördüğümü gördüm. Ona selam verdim, ama o bana karşılık vermedi. Bunun üzerine, "Ey Allah'ın Resulü, gece gündüz sana çok defa namaz kılıyorum, ama sana selam vermekten alıkonuluyorum" dedim. Bunun üzerine Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) bana, "Sen bana namaz kılıyorsun, ama arkadaşlarıma lanet ediyorsun" dedi. Ben de, "Ey Allah'ın Resulü, senden tövbe ediyorum ve böyle bir şeye asla geri dönmeyeceğim" dedim. Bunun üzerine, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, bana, "Sana da Allah'ın rahmeti ve bereketi olsun " dedi.

Allah'ın elçisinin (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerine karşı duyulan nefretin kınanması üzerine kısa bir değerlendirme.

Allah'ın elçisinin (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerine karşı duyulan nefretin kınanması üzerine kısa bir değerlendirme.

Madem ki konuya değindik, son güzel sözlerden bu yana, Allah'ın Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerine duyulan nefreti kınayan birkaç hikayeyi burada anmanın uygun olacağını düşündüm.

Seçkin alim Ebu Abdullah Muhammed İbn el-Nu'man el-Tilimsani (Misbah al-Zalam fi al-Mustaghithin bi-Khayr al-Anam fi al-Yaqza wa al-Manam) adlı kitabında şöyle demiştir ve ben de ondan alıntı yaptım.

1 - Ebu Abdullah el-Muhtadi şöyle dedi: Allah'ın Evi'ne (Kâbe'ye) hac yaptım ve Haram'da (kutsal alanda) su içmediğini söyleyen bir adamla karşılaştım. Ona bunun sebebini sordum ve şöyle dedi: Bunun sebebini size anlatayım. Ben Şii mezhebinden, Hilla'lı biriyim. Bir gece uyudum ve kıyamet gününün geldiğini, insanların sıkıntı, zorluk ve susuzluk içinde olduğunu gördüm. Çok susadım, bu yüzden Peygamber'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) su kabına gittim ve orada Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali'yi (Allah onlardan razı olsun) insanlara su verirken buldum. Ali'ye (Allah

ondan razı olsun) gittim çünkü onunla yakınlığım, ona olan sevgim ve ondan su almak istememden dolayındı, ama o benden yüz çevirdi. Ebu Bekir'e (Allah ondan razı olsun) gittim, o da benden yüz çevirdi. Ömer'e (Allah ondan razı olsun) gittim, fakat o benden yüz çevirdi. Osman'a (Allah ondan razı olsun) gittim, fakat o da benden yüz çevirdi. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) toplanma yerinde durmuş, insanları uzaklaştırıyordu. Ona gittim ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, çok susadım, su vermesi için Ali'ye gittim, fakat o benden yüz çevirdi. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: Benim arkadaşlarımı sevmediğin halde sana nasıl su verebilir? Dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, bir adam bana, "Evet, İslam'ı kabul et ve tövbe et, sana öyle bir içecek vereceğim ki bir daha asla susamayacaksın" dedi. Bunun üzerine Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) eliyle İslam'ı kabul ettim ve tövbe ettim. Bana bir bardak verdi ve içtim. Uyandığımda susuzluk hissetmedim. O halde kaldım, istediğim gibi içtim ve istediğim gibi içmedim. Sonra Hilla'daki ailemin yanına gittim ve onlardan vazgeçtim; ancak karşılık verip tövbe edenler hariç.

İbn el-Nu'man şöyle dedi ve hadis bu hikayenin sahihliğine şahitlik eder. Rivayetini Enes'e (Allah ondan razı olsun) dayandırdı: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Benim su kuyumun dört köşesi vardır. Birinci köşe Ebu Bekir'in elindedir, ikinci köşe Ömer'in elindedir, üçüncü köşe Osman'ın elindedir ve dördüncü köşe Ali'nin elindedir. Kim Ebu Bekir'i sever ve Ömer'den nefret ederse, Ebu Bekir ona su vermez. Kim Ömer'i sever ve Ebu Bekir'den nefret ederse, Ömer ona su vermez. Kim Osman'ı sever ve Ali'den nefret ederse, Osman ona su vermez. Kim Ali'yi sever ve Osman'dan nefret ederse, Ali ona su vermez. Kim Ebu Bekir'i överse, dini kurmuş olur. Kim Ömer'i överse, yolu aydınlatmış olur. Kim Osman'ı överse, Allah'ın nuruyla aydınlanmış olur. Kim Ali, asla kopmayacak en sağlam tutamağa tutunmuştur. Sahabelerimden güzel söz eden kimse mümindir." dedi ve ekledi: "Bu ifade, Allah ondan razı olsun, Ebu Eyyub el-Sakhtiyani'den rivayet edilmiştir; yani, 'Ebu Bekir'den güzel söz eden kimse' ve benzeri ifadeler, hadisin ifadesine yakın bir şekilde şöyledir: 'Ebu Bekir'i seven kimse dini

kurmuştur. Ömer'i seven kimse yolu aydınlatmıştır. Osman'ı seven kimse Allah'ın nuruyla aydınlanmıştır. Ali'yi seven kimse..." En sağlam tutamağa sımsıkı tutunup Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Sahabelerini öven kimse münafıklıktan uzaktır. Onlardan herhangi birini kötüleyen kimse, Sünnete ve salih seleflere karşı çıkan bir bidatçıdır. Korkarım ki, hepsini sevmedikçe ve kalbi temiz olmadıkça hiçbir amel cennete yükselmez.

Bu, ilk nesillerin inancıydı ve bilginler bunu nesilden nesile aktardılar.

2- Radwan al-Samman şöyle dedi : Evimde ve çarşımda, Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) hakaret eden bir komşum vardı. Aramızda çok dedikodu geçti. Sonra bir gün, ben de oradayken onlara hakaret etti ve aramızda kavga çıktı, hatta fiziksel bir kavgaya tutuştuk. Çok üzgün ve kederli bir halde eve gittim, kendimi suçladım. Uyudum ve akşam yemeğini yemedim. O gece rüyamda Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm. Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, filanca kişi evimde ve çarşımda komşumdur ve sizin sahabelerinize hakaret eder." Dedi ki: "Hangi sahabelerimden?" Dedim ki: "Ebu Bekir ve Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) bahsediyorum." Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: "Bu bıçağı al ve onunla onu kes." Ben de bıçağı aldım, onu yere yatırdım ve kestim. Elimin kanıyla lekелendiğini görünce bıçağı yere attım ve elimle sildim. Uyandığımda evinin yönünden çığlıklar geliyordu. "Bakın, bu çığlıklar ne?" dedim. "Filanca aniden öldü" dediler. Sabah olunca baktım ve katledildiği yeri gördüm.

3 - Hicaz'da yıllarca yaşamış Şamlı bir şeyh hakkında şöyle bir rivayet vardır: "Kuraklık yaşanan bir yılda Medine'deydim, bu yüzden çeyrek litre un almak için pazara gittim. Un tüccarı çeyrek litreyi aldı ve 'İki şeyhe lanet et ki sana unu satayım' dedi. Kabul etmedim, ama o gülerek isteğini birkaç kez tekrarladı. Sinirlendim ve 'Onlara lanet edene Allah lanet etsin!' dedim. Bunun üzerine gözüme bir tokat attı ve yüzümden yaşlar akarak camiye döndüm. Medine'de yıllarca bizimle yaşayan, dindar bir adam olan Mayyafariqin'den bir arkadaşım vardı. Bana durumumu sordu ve ben de

ona hikayeyi anlattım. Benimle birlikte türbeye gitti ve 'Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun. Sana haksızlığa uğradık, intikamımızı al' dedi." O çokça dua etti ve biz geri döndük. Gece çöktüğünde uyudum. Uyandığımda gözümün eskisinden daha iyi olduğunu, sanki hiç darbe almamış gibi olduğunu gördüm. Sonra, sadece bir saat sonra, peçeli bir adam cami kapısından içeri girdi ve beni sordu. Bana gösterildi ve gelip beni selamlayarak, "Allah adına yalvarıyorum, beni affetmenizi rica ediyorum, çünkü size tokat atan benim" dedi. Ben de, "Hayır, bana hikâyeni anlatmadıkça" dedim. O da, "Uyudum ve Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanında Ebu Bekir, Ömer ve Ali ile birlikte yaklaşıırken gördüm..." dedi. İleri adım attım ve "Size selam olsun" dedim. Ali (Allah ondan razı olsun), "Allah sana selam vermesin, senden de razı olmasın. İki şeyhe lanet etmeni emrettim" dedi. Sonra parmağını gözüme sokup oydu. Yüce Allah'a tövbe ederek uyandım ve günahım için af diledim. Onun sözlerini duyunca, "Git, benim tarafımdan affedildin," dedim.

4 - Bir grup âlim ve bilgin, ifadeleri farklı olsa da, aynı şeyi söylüyorlar: Bir adam Hac yapmak istedi, bunun üzerine Emir Mukallad onu çağırdı ve "Ey filanca, Hac yapmayı düşünüyor musun?" dedi. Adam "Evet" diye cevap verdi. Emir, "Hac yapıp Medine'ye geldiğinde, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) selamımı ilet ve ona, 'İki arkadaşın olmasaydı seni ziyaret ederdim' de" dedi. Adam, "Ben de Hac yaptım ve Medine'ye geldim, ancak Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) duyduğum saygıdan dolayı kabrinde konuşmadım. Gece olunca uyudum ve rüyamda Peygamberimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm. 'Ey filanca, Mukallad'dan gelen mesajı neden iletmedin?' dedi. Ben de, 'Ey Allah'ın Resulü, iki arkadaşın hakkında bunu söylemeyecek kadar saygılıydım' dedim." Ayakta duran bir adama başını kaldırıp, 'Bu usturayı al ve onunla onu öldür' dedi. Bunun üzerine Irak'a gittim ve Emir Mukaled'in yatağında öldürüldüğünü duydum. Şehre vardığımda onun hakkında bilgi aldım ve yatağında öldürüldüğü söylendi. Gördüğüm rüyayı insanlara anlattım ve bu rüya Emir Karavaş ibn el-Musayyab'a kadar yayıldı. Beni çağırdı ve 'Durumu bana anlat' dedi. Ona anlattım. 'Usturanın ne olduğunu biliyor musun?' dedi. 'Evet' dedim. Bir tepsi dolusu ustura getirdi ve ustura da

aralarındaydı. 'Çıkar...' dedi. Usturayı tepsiden aldım, elimle vurduğum ve Peygamberimizin (Allah ona salat ve selam versin) elinde gördüğüm usturayı aldım; adam onu ona vermişti. "Haklısınız. Bu, onun katledildiği sırada başının yanında bulduğum ustura," dedi.

5 - Hanbeli fıkıhçısı Ebu Muhammed Abdullah ibn Muhammed şöyle demiştir: Yıl dönümü sırasında Mekke yolunda bir grup insan toplandı. Bunlardan biri çok takva sahibi ve namazı çok seven bir adamdı. Adam öldü ve onu defnetmekle meşguldüler. Çölde bir çadır gördüler ve ona doğru gittiler. İçeride yaşlı bir kadın ve bir balta buldular. Kadından baltayı vermesini istediler ve kadın, "Allah'a yemin ederim ki onu bana geri vereceksiniz" dedi. Bunun üzerine ona istediğini verdiler. Sonra baltayı alıp bir mezar kazdılar, adamı gömdüler ve baltayı mezarda unuttular. Verdikleri sözü hatırladılar ve mecburiyetten adamı mezardan çıkardılar. Adamın elinden boynuna kadar bir zincir haline geldiğini gördüler. Onu toprakla örttüler ve yaşlı kadına gidip olanları anlattılar. "Allah'tan başka ilah yoktur," dedi. "Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve bana şöyle dedi: 'Bu baltayı sakla, çünkü bu, Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) lanet eden adam için bir zincirdir.'"

6 - Ebu Muhammed el-Hurasani şöyle dedi: Horasan kralları arasında, ibadete düşkün bir hizmetçisi olan bir kral vardı. Kral Hac hazırlıklarına başladığında, hizmetçi efendisinden hac ibadetini yerine getirmek için izin istedi, ancak efendisi reddetti. Hizmetçi ona, "Ben sadece Allah'a ve Resulüne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) itaat etmek için izin istiyorum" dedi. Kral, "Bana belli bir şeyi garanti etmedikçe sana izin vermem. Eğer bunu garanti edersen izin veririm, etmezsen vermem" diye cevap verdi. Hizmetçi, "Söyle bana, nedir o?" dedi. Kral, "Sizinle birlikte adamlar, hizmetkarlar, develer ve yük hayvanları göndereceğim. Seçilmiş Kişi Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrine vardığınızda, 'Ey Allah'ın Resulü, efendim sana diyor ki, ben senin iki kabrinden de masumum' deyin." dedi. Kral, "Ona, 'İşittim ve itaat ettim, Rabbim kalbimdekini bilir' dedim." dedi. Sonra Medine'ye vardık ve ben hemen kabre gittim, Peygamber'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Ebu Bekir'i ve

Ömer'i selamladım. Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda, kınanacak mesajı iletmekten utandım. "Meclis'te, kabrin karşısında uyudum ve uykuya daldım. Rüyamda kabrin duvarının açıldığını ve yeşil elbiseler giymiş, vücudundan misk kokusu yayılan Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) çıktığını gördüm. Sağında yeşil elbiseler giymiş Ebu Bekir, solunda da yeşil elbiseler giymiş Ömer vardı. Sanki Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana, 'Ey bilge kişi, neden mesajı sen iletmiyorsun?' diyordu. Ben de, 'Ey Allah'ın Resulü,' dedim ve Peygamber'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyduğum saygıdan dolayı ayağa kalkıp, 'Efendimin bana söylediklerini yatağında duymana utandım' dedim. Bana, 'Bil ki, Allah'ın izniyle Hac yapacaksın ve sağ salim Horasan'a döneceksin' dedi." Ona ulaştığınızda, ona şöyle deyin: 'Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) size, Allah'ın ve benim, onları inkâr edenlerden masum olduğumuzu söylüyor. Anlıyor musunuz?' Ben de, 'Evet, ey Allah'ın Resulü' dedim. Sonra, 'Bil ki, o, sizin ona varışınızdan dört gün sonra ölecek. Anlıyor musunuz?' dedi. Ben de, 'Evet' dedim. Sonra bana, 'Bil ki, ölmeden önce yüzünde bir sivilce çıkacak. Anlıyor musunuz?' dedi. Ben de, 'Evet, ey Allah'ın Resulü' dedim. Sonra uyandım ve Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğüm ve bana bu mesajı iletme görevinden muaf tuttuğu için Allah'a şükrettim. Sonra Hac ibadetini yerine getirdim ve ona cömert hediyeler getirerek sağ salim Horasan'a döndüm. İki gün boyunca sessiz kaldı.

Üçüncü gün bana, "İhtiyacı karşılamak için ne yaptın?" dedi. Ben de, "Onu hallettim" dedim. "Getir," dedi. Ben de, "Cevabı duymak istemiyor musun, efendim?" dedim. Bana, "Getir," dedi. Ben de ona hikâyeyi anlattım. "Tanrı ve ben, onları inkâr edenlerden masumuz" sözüne geldiğimde güldü ve sonra, "Biz onları inkâr ettik, onlar da bizi inkâr ettiler ve biz rahatladık" dedi. Kendi kendime, "Ey Tanrı'nın düşmanı, bileceksin" dedim. O da, "Benim gelişimden dört gün sonra yüzünde bir sivilce çıktı ve canını acıttı. Öğle vakti gelmeden onu gömdük " dedi.

7 - Yaşlı şeyhlerden biri şöyle dedi: Mısır devletinin sonlarında Amr ibn al-Aas Camii'nde idim ve namaz kılıyorduk, sanırım sabah namazıydı, cami

avlusunda bir gürültü duydum. Namazı bitirdiğimizde insanlar toplandı ve kesilmiş bir adam gördüler. Orada bulunanlardan biri, “Onu ben kestim, çünkü Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) lanet ettiğini duydum” dedi. Bunun üzerine adam Sultan'ın huzuruna götürüldü, Sultan ona olayı sordu ve adam, “Onu ben öldürdüm” dedi. Bunun üzerine Sultan, onu öldürenin hapse atılmasını ve cesedin gömülmesini emretti. Bunun üzerine onun için bir mezar kazdılar ve içinde bir yılan buldular. Sonra onun için başka bir mezar kazdılar ve orada da bir yılan buldular. Bunun üzerine onun için üçüncü bir mezar kazdılar ve orada da bir yılan buldular, böylece onu oraya gömdüler .

8 - Akk müezzini şöyle dedi: Ben ve kör bir adam Makran'dan geçtik. Yanımızda, Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) lanet eden bir adam vardı. Ona engel olmaya çalıştık, ama durmadı. Bunun üzerine, "Bizi rahat bırak" dedik ve o da bizi bıraktı. Ayrılışımız yaklaşınca huzursuz olduk ve "Kufe'ye dönene kadar ona eşlik edelim" dedik. Onun bir kölesiyle karşılaştık ve "Efendinize bize dönmesini söyleyin" dedik. O da, "Efendimin başına büyük bir bela geldi; elleri domuz ellerine dönüştü" dedi. Bunun üzerine yanına gidip, "Bize dön" dedik. O da, "Bana büyük bir bela geldi" dedi ve kollarını çıkardı; kolları domuz kollarıydı. Biz de ona eşlik ederek, Sawad bölgesinde çok sayıda domuzun bulunduğu bir köye ulaştık. Onları görünce bir çığlık attı ve ayağa fırladı, sonra bir domuza dönüştü ve gözlerimizden kayboldu. Biz de kölesini ve eşyalarını Kufa'ya götürdük .

9 - Bir adam dedi ki: Yolculuğa çıktık ve yanımızda Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) lanet eden bir adam vardı. Ona bunu yapmasını yasakladık, fakat o durmadı. İhtiyacını gidermek için dışarı çıktı ve etrafını bir sürü yaban arısı sardı. Yardım için bağırdı, biz de yardımına koştuk. Biz onu yalnız bırakıncaya kadar bize saldırdılar ve onu öldürinceye kadar durmadılar .

10 - Şahr ibn Hawshab şöyle dedi: Mezarlığa gider, cenazelerin başında dua ederdim, ta ki artık cenaze gelmeyeceğinden umudumu kesene kadar. Sonra içeri girerdim. Bir gün dışarı çıktım ve birbirlerinin üzerine atlamış,

ikisi de yönlü giysiler giymiş iki adam gördüm. Biri diğeri kan içinde bırakmıştı. Onları ayırmak için içeri girdim ve dedim ki: "Giysileriniz iyi insanların giysilerine benziyor, ama yaptıklarınız kötü insanların davranışlarıdır." Arkada ını kan içinde bırakan adam, "Beni rahat bırak! Bu adamın ne dediğini bilmiyorsun." dedi. Ben de, "Ne diyor?" diye sordum. Dedi ki: "Diyor ki, Allah'ın Resulü'nden (salla'llahu aleyhi ve sellem) sonra en hayırlı insan Ali ibn Abi Talib'dir ve Ebu Bekir ile  mer İslam'a girdikten sonra inkâr etmiş, İslam'dan dönmüş ve Müslümanlara karşı sava mı lardır. Kaderi inkâr ediyor, Haricilerin görüşlerini benimsiyor ve dinde bid'atler çıkarıyor." Ben de ona, "Bunu mu söylüyorsun?" dedim. "Evet," dedi. Arkada ına, "Onu rahat bırak, çünkü seni ve onu gözetleyen bir Rabbimiz var," dedim. "Aramızda hüküm vermedikçe onu rahat bırakmam," dedi. "Peygamberimiz (salla'llahu aleyhi ve sellem) vefat etmiş ve vahiy kesilmi ken nasıl hüküm verebilirsin?" dedim. Yakındaki, arkadaşının yaktığı ve üzerine kapanmak üzere olan bir fırına baktı. "Hepimiz bu fırına girelim. Doğru yolda olan kurtulacak, yanlış yolda olan yanacak," dedi. Diğeri, "Bunu yapacak mısınız?" diye sordu. "Evet," diye cevap verdi. Bunun  zerine fırının sahibine yakla tılar ve "Kapıyı kapatmayın, içeri girmek istiyoruz," dediler. Adam onları engelledi, ama onlar, "Girmeliyiz," dediler. Adam, "Sizin derdiniz ne? Sizi buna zorlayan nedir?" diye sordu. Ona olayı anlattılar ve adam onlardan bunu yapmamalarını rica etti, ama onlar reddettiler. Sünni, bidat ıya, " nden ben mi gideyim, yoksa sen mi?" diye sordu. Bidat ı, "Senin git" diye cevap verdi. Bunun  zerine Sünni  ne geçti, Allah'ı hamd etti ve O'na layık olduğu şekilde   kretti ve şöyle dedi: "Ey Allah'ım, biliyorsun ki dinim ve inancım şudur ki, Resulünden sonra insanların en hayırlısı, Resulünü destekleyen, ona canı ve malıyla teselli veren, İslam'ı ilk kabul eden kişi olduğunda ona yardım eden, misyonunda ona destek olan, ona ve getirdiklerine inanan, mağarada ikisinden ikincisi olan, arkadaşına ' z lme;   phesiz Allah bizimledir' diyen Ebu Bekir es-Sıddık'tır." Sonra onun bazı faziletlerinden bahsetti. Ardından, İslam'ın g  lendiğı ve hakikat ile batılın ayırt edildiğı  mer ibn el-Hattab'dan bahsetti. Sonra Allah'ın Resulü'nün (salla'llahu aleyhi ve sellem) iki kızının kocası Osman ibn

Affan'dan bahsetti ve ona, "Üçüncü bir kocamız olsaydı, seni zorluk ordusunu donatan ve Peygamberin musibetlerinde işlerini yürüten kişiyle evlendirirdik" dedi ve onun faziletlerini zikretti. Ali ibn Abi Talib ibn

Peygamberinizin amcası, kızı Fatıma'nın eşi, yaratılmışların en sevgilisi, iki oğlu Hasan ve Hüseyin'in babası ve Allah Resulü'nün yüzündeki sıkıntıyı gideren, Allah ona salât ve selam versin, faziletlerini de anarak. Ve ben, kaderin hem iyi hem de kötü yönlerine, Peygamberinizin inandığı ve yasakladığı şeylere inanıyorum. Ve ben, Haricilerin görüşlerini benimsemiyorum. Ve ben, dirilişe ve kıyamet gününe inanıyorum ve senin apaçık hakikat olduğuna, sana benzer hiçbir şey olmadığına ve kabirlerdeki kileri dirilteceğine inanıyorum. Ve ben, bid'atçı değil, sana uyuyorum. Sonra şöyle dedi: "Ey Allah'ım, bu benim dinim ve inancımdır. Eğer doğru yoldaysam, İbrahim için soğuttuğun gibi bu ateşi de soğut ve kudretin ve gücünle onun ısını, alevlerini ve zararını benden uzaklaştır. Çünkü ben bunu sadece senin dinine ve Resulünün getirdiklerine duyduğum şevkten dolayı yapıyorum. Ve ben Allah'a inanıyorum." Sonra fırına girdi ve bidatçı öne çıktı ve onun gibi Allah'ı övdü. Sonra şöyle dedi: "İnancım şudur ki, Resulünden sonra insanların en hayırlısı Ali ibn Ebu Talib'dir." Sonra Sünnilerin bahsettiği gibi onun faziletlerini zikretti ve şöyle dedi: "Bundan daha haklı birini tanımıyorum, çünkü Ebu Bekir İslam'dan sonra inkâr etti, Müslümanlarla savaştı ve dinden döndü, aynı şekilde Ömer ve Osman da." Sonra bidat olarak inandığı şeyleri zikretti ve reddetti. Sonra şöyle dedi: "Ey Allah'ım, bu benim dinim ve inancımdır," ve daha önce söylediği gibi söyledi. Arkadaşı içeri girdi ve fırının sahibi, onların yanarak öldüğüne ve bu duruma kendilerinin sebep olduğuna inanarak kapıyı üzerlerine kapatıp gitti. Ben yalnız kaldım, kaderleri belli olana kadar ayrılmak istemedim. Güneş batana kadar gölgeden gölgeye dolaştım, gözlerim fırına dikiliydi. Sonra zemin çöktü ve Sünni adam alnı ter içinde çıktı. Yanına gittim, yüzünü öptüm ve nasıl olduğunu sordum. "İyi idim. Çeşitli halılar, güzel kokulu otlar ve hizmetçilerle döşenmiş bir odaya götürüldüm. Bu saate kadar halıların üzerinde yattım. Sonra biri yanıma geldi ve 'Kalk, buradan ayrılma vaktin geldi. Namaz vakti geldi. Kalk ve namaz kıl.' dedi." diye cevap verdi. Ben de dışarı çıkıp onu

durdurmasını istedim. Demir çubuğuyla gelen fırın sahibini takip ettik. Adam, sapkını ararken, çubuk vücudunun belirli bir yerine saplandı ve onu yardı. Onu küle dönmüş halde dışarı çıkardı; sadece alnı bembeyaz kalmış, üzerinde iki satır yazılıydı. Gelen giden herkes bu satırları okudu: 'Bu, Ebu Bekir ve Ömer'e karşı gelen, isyan eden ve onları inkâr eden bir kuldur. Allah'ın rahmetinden ümit kesmiştir.' Bunun üzerine insanlar üç gün boyunca dükkanlarını kapattılar, açmadılar. İnsanlar ona gelip, ona bakıp, sözlerini dinliyorlardı." (Sünni hadis ve tövbe)

Ebu Bekir ve Ömer dört bin kişiye hakaret etti .

"Karanlığın Lambası" adlı kitaptan alınan bu bölüm burada sona eriyor.

11 - Bu anlama uyan dikkat çekici bir hikaye var. Bu hikaye, âlim el-Samhudi'nin (Allah ona rahmet etsin) "Khulasat al-Wafa fi Akhbar Dar al-Mustafa" (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) adlı kitabında yer almaktadır. Muhib el-Taberi'nin "el-Riyad el-Nadhra" adlı eserinde, dürüstlüğü ve doğruluğuyla tanınan güvenilir ve doğru sözlü bir adam olan Harun ibn el-Şeyh Ömer ibn el-Zuğb'ın, büyük adamlardan biri olan babasından rivayet ettiğine göre, Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) baş hizmetkarı ve fakirlere karşı çok cömert olan salih bir adam olan Şems el-Din Sawab el-Lamti ona şöyle demişti: "Sana çok önemli bir hikaye anlatacağım. Prensle birlikte oturup bana ihtiyaç duyduğum haberleri getiren bir arkadaşım vardı. Bir gün onunla otururken yanıma geldi ve dedi ki: 'Bugün büyük bir olay oldu. Halep'ten bir grup insan geldi ve prene, kutsal odayı açıp Ebu Bekir ve Ömer'i (Allah onlardan razı olsun) serbest bırakmaları için büyük bir para teklif ettiler. Prens bunu kabul etti. Kısa bir süre sonra prensin elçisi beni çağırmaya geldi ve ben...' Ona cevap verdim. Dedi ki: "Ey Sawab, bu gece camiden insanlar kapını çalacaklar. Onlara kapıyı aç ve istediklerini ver, itiraz etme." Ben de: "İşittim ve itaat ediyorum." dedim. Yatsı namazını kılincaya ve kapıları kapatıncaya kadar odanın arkasında ağlayarak kaldım. Çok beklemedim..." Emir'in kapısına, yani Barış Kapısı'na yakın olan adam kapımı çaldı. Kapıyı açtım ve kırk adam içeri girdi. Onları tek tek saydım;

ellerinde kazma, sepet, mum ve yıkım ve kazma aletleri vardı. Dedi ki: "Şerefli odaya doğru ilerlediler, fakat Allah şahit, minbere bile varmadan yer onları ve her şeylerini yuttu." Emir onların gelişinden endişelendi, bu yüzden beni çağırdı ve dedi ki: "Ey Sawab, insanlar sana gelmediler mi?" Dedim ki: "Evet, ama onlara şöyle şöyle oldu." Dedi ki: "Söylediklerini düşün." "Dedim ki, 'İşte bu kadar. Gidip bir izine rastlayıp rastlayamayacağınıza bakın.' O da dedi ki, 'Bu hikayenin anlatıldığı yer burası ve üzerinizde bir şey bulunursa başınız kesilir.' Taberi dedi ki, 'Bunu güvendiğim birinden rivayet ettim.' O da dedi ki, 'Bir gün Medine'de Şeyh Ebu Abdullah el-Kurtubi ile birlikteydim ve Şeyh Şems el-Din Sawab bu hikayeyi anlatıyordu. Ondan duydum.'"

Ebu Muhammed Abdullah bin Ebu Abdullah bin Ebu Muhammed el-Marjani, Medine Tarihi adlı eserinde bunu kısaca zikretmiş ve şöyle demiştir: Bunu babamdan işittim, yani büyük İmam Ebu Abdullah el-Marjani'den. O da şöyle demiştir: Bunu babam Ebu Muhammed el-Marjani'den işittim, o da bunu oda hizmetlisinden işitmiş, sonra ben de oda hizmetlisinden işittim ve o da daha önce bahsedilene benzer bir şey zikretmiştir .

İmam Şarani, "El-Minan el-Kübra" adlı kitabının on ikinci bölümünde bundan kısaca bahsetmiş ve el-Muhibb el-Taberi'den alıntı yaparak, kendilerine izin veren türbenin yöneticisinin cüzzam hastalığına yakalandığını, uzuvlarının parçalandığını ve korkunç bir halde öldüğünü eklemiştir. "O şöyle dedi: 'Sonra kırk adamı gönderen Rafizilerden bir grup deprem haberini duydu ve kılık değiştirerek Medine'ye geldiler ve hizmetçiye kandırdılar. Onu ıssız bir eve götürdüler, dilini kestiler ve sakat bıraktılar. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) geldi, onu ve ağzını sildi ve zarar görmeden uyandı. Sonra onu ikinci kez kandırdılar, dilini kestiler ve onu şiddetli bir şekilde dövdüler. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) geldi, onu sildi ve zarar görmeden uyandı. Sonra onu üçüncü kez kandırdılar, dövdüler, dilini kestiler ve onu bir yere kilitlediler. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) geldi, onu sildi ve zarar görmeden uyandı.'"

12 - Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: Şeyh Abdül Gafar el-Kuşî, Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: Aynı şekilde, bize bildirildiğine göre, bir adam Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) hakaret ederdi ve karısı ile oğlu onu bundan vazgeçirmeye çalışmışlar, fakat o vazgeçmemiş. Bunun üzerine Allah onu boynuna büyük bir zincir bağlanmış bir domuza dönüştürmüş ve oğlu onu görmeye insanları getirmiş. Birkaç gün sonra ölmüş ve oğlu onu bir çöplüğe atmış .

Şeyh Abdül Gafar, "Onu hayattayken kendi gözlerimle gördüm, domuz gibi bağılıyor ve ağlıyordu " dedi.

Şeyh Muhib el-Din el-Taberi bana, birinin kendisine bu adamın oğluyla karşılaştığını ve ona bu hikâyeyi anlattığını, oğlunu dövdüğünü ve Ebu Bekir ile Ömer'e lanet etmesini söylediğini, ancak oğlunun bunu yapmadığını söylediğini aktardı. (Şarani'nin ifadesinin sonu)

13 - Bu mucize, onun (Allah ondan razı olsun) (El-Minan El-Kübra) adlı eserinin on dördüncü bölümünde zikrettiği benzer bir mucizeyle ilgilidir; bu da onun şu sözüdür:

Yüce Allah'ın çocukluğumdan beri bana bahşettiği nimetlerden biri de, Allah'a duyduğum saygıdan dolayı, ibadet eden hiç kimseyle şakalaşmamam oldu. Dua eden, okuyan veya Allah'ı gözlerimle ya da elimle anan bir çocuğa asla göz kırpmadım. Okulda kardeşleriyle bu konuda güvende olan çok az çocuk vardır. Bu, Yüce Allah'ın bana bahşettiği en büyük nimetlerden biridir, çünkü çocukluğumda beni bu tür şeylerden korudu .

Kral Mansur ibn Sultan Şaban'ın tarihinde, Hicri 782 yılında Halep valisinden Mısır'a bir mektup geldiği ve bir imamın camide namaz kılarken bir adamın yaklaşıp onu şakayla karışık rahatsız ettiği bildirildiği kaydedilmiştir. İmam namazını bitirene kadar namazına ara vermemiştir. Namazı bitirdiğinde adamın yüzü domuz yüzüne dönüşmüş ve yakındaki bir ormana kaçmıştır. Bu olay halkı hayrete düşürmüş ve rapor tutulmuştur. Bu, Allah'ın kıskançlığının ve O'na saygısızlık edenleri hızla

cezalandırmasının bir parçasıdır. Bu nedenle, kardeşim, çocuklarınızın böyle bir şey yapmasına izin vermemeye dikkat edin. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

14 - Alim İbn Hacer el-Mekki (el-Zawajir) adlı eserinde şöyle demiştir: "Ve gerçekten, onlara hakaret edenler arasında, yani Sahabeler arasında, içlerindeki kötülüğü ve azaplarının şiddetini gösteren kınanmaya değer davranışlar görüldü ."

Rivayet edilenlerden biri de İbn Munir öldüğünde, Halep'ten bir grup gencin onu izlemeye gittiği ve içlerinden bazılarının kendi aralarında, "Ebu Bekir ve Ömer'e hakaret eden hiç kimsenin öldüğünde Allah'ın onu kabrinde domuza çevirdiğini duyduk ve İbn Munir'in de onlara hakaret ettiğinden şüphe yok" dedikleridir. Bunun üzerine onun kabrine gitmeye karar verdiler, gittiler ve kazdılar; orada onun heykelinin bir domuz heykeli olduğunu ve yüzünün kiblede kuzeye dönük olduğunu buldular .

Onu insanların görebilmesi için mezarının kenarına göturdüler, sonra ateşte yaktilar ve tekrar mezarına koyup toprakla örttüler .

15 - İmam Şarani, (El-Minan) suresinin on ikinci bölümünde de şöyle buyurmuştur: Yüce Allah'ın bana bahşettiği nimetlerden biri de, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabelerinin çocuklarını, babalarıyla birlikte yaşamış olsaydım babalarını göreceğim gözlerle görmektir. Sanki Yüce Allah'ın lütfuyla, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tüm sahabelerine, hayatlarındaki ve mertebelerindeki farklılıklarda, Allah Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görünen farklılıklarda eşlik etmişim gibi. Ruhumuzda oluşan saygı ve hürmetten arınmış olarak, çünkü şeytan belki de içimize fanatizm sokabilir. Oysa sevgisi Allah Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) işittiklerine uygun olan kimse, inancında fanatizmden uzaktır .

İki Mescid-i Haram Müftüsü Muhib Taberi'den rivayet edildiğine göre, Şerif Ebu Numey ona şöyle demiştir: "Ebu Bekir'i, engin ilim ve Allah'ın

Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olan yakınlığına rağmen, nasıl oldu da Ali'ye üstün tuttunuz?"

Ona şöyle dedi: “Ey efendim, biz Ebu Bekir'i kendi görüşümüze göre tayin etmedik, bu konuda hiçbir sözümüz de yoktu. Aksine, dedeniz, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, ‘Mescitteki bütün kapıları kapatın, sadece Ebu Bekir'in kapısını açık bırakın’ dedi. Ve yine, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, ‘Ebu Bekir'e namaz kıldırmasını söyleyin’ dedi. Bu hadisi sağlam bir isnad zinciriyle Allah'ın Resulü'ne, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, kadar rivayet ettik. Sonra Allah'ın Resulü, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, vefat etti. Sahabeler, ‘Allah'ın Resulü, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, kimi dinimiz için onaylayıp tayin ettiyse, onu dünya işlerimiz için tayin ederiz’ dediler. Sonra yüce Ebu Numey, ‘Evet, Ömer de öyle’ dedi.

Muhib el-Taberi şöyle demiştir: Ömer'e gelince, Ebu Bekir ölüm döşeginde onu Müslümanlar için seçti.

El-Şerif evet dedi, yani Osman'dı.

Muhib el-Taberi, Ömer'in bu meseleyi, Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) vefatından sonra kendisinden razı olduğu kişiler arasında istişare ettiğini ve onların Osman'ı önerdiklerini söyledi.

El-Şerif, “Muaviye” dedi. El-Muhibb El-Taberi, “O da Ali gibi bir müchtehiddir” dedi. El-Şerif, “Onlarla karşılaşırsaydın kiminle savaşırdın?” diye sordu. O da, “Ali ile, Allah ondan razı olsun” dedi. El-Şerif, “Allah bizim adımıza seni bolca mükafatlandırısın ” dedi.

Şarani (Allah ondan razı olsun) şöyle demiştir: Bak kardeşim, bu âlimden gelen bu kıymetli söze bak; o hiçbir konuda sapmaz, çünkü bunların hiçbirinde tercihte bulunmamıştır. Bilindiği üzere, Allah Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) sahabelerini, Allah Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) sevgisine uyarak sevmek ve onların çocuklarını da aynı şekilde, Allah Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) sevgisiyle, doğuştan gelen bir özellik olmaksızın sevmek ve Ebu

Bekir Sıddık'ın çocuklarına göre Fatıma'nın çocuklarına öncelik vermek farzdır; tıpkı Ebu Bekir'in kendi çocuklarından önce Fatıma'nın çocuklarına öncelik verdiği gibi, bu da şu hadise göre yapılır: "Sizden hiç kimse, ailesinden, çocuklarından ve bütün insanlardan daha çok beni sevmedikçe gerçek anlamda iman etmiş sayılmaz."

Bir keresinde İmam Ali ibn Ebu Talib'e (Allah ondan razı olsun) şöyle denmişti: "Neden Ebu Bekir ve Ömer'e senden daha fazla öncelik verdiler?"

O, Allah'ın onlara benden üstünlük vermesinin sebebinin, Yüce Allah'ın şu sözü olduğunu söyledi: {Zalimlerin yanında meyletmeyin, yoksa ateşe dokunursunuz ve Allah'tan başka koruyucunuz olmaz; o zaman da size yardım edilmez.} Ve Allah'ın Resulü, Allah ona salat ve selam versin, Ebu Bekir ve Ömer'e meyletmiş ve kızlarıyla evlenmiştir. Eğer onlar zalim olsalardı, Allah'ın Resulü, Allah ona salat ve selam versin, kızlarıyla evlenmez ve onlara meyletmezdi .

16 - Şeyh Abdül Gafar el-Kuşi (Allah ondan razı olsun), (Tek Tanrıcılık İliminde Eşsiz Olan) adlı kitabında, en büyük alimlerden biri olan bir arkadaşının vefat ettiğini anlatmıştır. Vefatından sonra onu görmüş ve İslam dini hakkında sormuş, ancak cevap vermekte tereddüt etmiştir. Şeyh Abdül Gafar el-Kuşi şöyle demiştir: "Ben de ona, 'Doğru değil mi?' diye sordum. O da, 'Evet, doğru,' dedi. Yüzüne baktım, simsiyahdı, oysa hayattayken beyaz tenliydi. Ona, 'İslam dini doğruysa, yüzünün neden böyle simsiyah olduğunu sordum.' O da alçak sesle, 'Bazı sahabelere diğerlerine göre daha fazla taraf tutuyordum, bu da benim önyargım ve fanatizmindendi,' dedi. 'Bu alim de Rafizilerle anılan bir ülkedendi .'"

"Lütuf" ifadesi sona erdi ve bu bölümü, İmam Tecdüdin Abdülvahhab İbnü'l-Subki'nin, İmam Hucetü'l-İslam Gazali'nin (Allah ondan razı olsun) biyografisinde yer alan "Şafiî Alimlerin Büyük Sınıfları" adlı eserinde zikrettiği harika ve faydalı bir görüşle sonlandırmak fena olmaz .

17 - Allah rahmet eylesin, (İmam el-Savi'nin Mekke'de gördüğü rüyayı anarak) şöyle dedi: El-Hafız Ebu el-Kâsım İbn Asakir, (el-Tibyan) adlı kitabında şöyle demiştir: Şam'da bulunan ilim sahibi Şeyh, İmam Ebu el-Kâsım Saad İbn Ali İbn Abi el-Kâsım Ebu Hurayra el-İsfarayini el-Sufi el-Şafii şöyle dedi:

Şeyh'i, eşsiz İmamı, Kur'an okuyucularının süsü, Haram'ın güzelliğini, Emir bin Neca bin Emir el-Savi'yi, Mekke'de (Allah onu korusun) şöyle derken duydum:

Hicri 545 yılının Şevval ayının on dördüncü günü, Pazar günü öğlen ile ikinci arasında Kutsal Mescid'e girdim. Halsizlik ve baş dönmesi çekiyordum, durumumun şiddeti yüzünden ne ayakta durabiliyor ne de oturabiliyordum. Yan tarafıma yatıp bir saat dinlenebileceğim bir yer arıyordum. Bab el-Hazwara yakınlarındaki Ramisi Ribat cemaat evinin kapısının açık olduğunu gördüm, oraya gittim ve içeri girdim. Sağ tarafıma yattım, Kâbe'ye dönük olarak, uyuyakalmamak ve ritüel temizliğimi bozmamak için elimi yanağımın altına koydum. Sonra sapkın inançlarıyla tanınan bir adam geldi ve o evin kapısına seccadesini serdi. Cebinden bir tablet çıkardı -sanırım üzerinde yazılar olan Kara Taş'tı- öptü, önüne koydu ve adetleri gereği ellerini aşağı sarkıtarak uzun bir namaz kıldı. Her defasında o levhanın üzerine secde etti ve namazını bitirdiğinde tekrar secde ederek secdesini uzattı. Yanaklarını iki yandan levhaya sürttü ve içtenlikle dua etti. Sonra başını kaldırdı, öptü, gözlerine koydu, ikinci kez öptü ve eskisi gibi cebine geri koydu. Bunu görünce hoşuma gitmedi ve huzursuz oldum. Kendi kendime, "Eğer Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aramızda olsaydı, onların kötülüklerini ve takip ettikleri bidatleri ona mutlaka bildirirdik" diye düşündüm. Bunu düşünürken, uykunun beni ele geçirmesinden ve ritüel temizliğimi bozmasından korktum. Bu şekilde meşgulken, uykulu bir haldeydim ve uyanıklık ile uyku arasında bir durumdaydım. Çok sayıda insanın ayakta durduğu, her birinin elinde ciltli bir kitap tuttuğu geniş bir açık alan gördüm. Hepsi bir figürün etrafında toplanmıştı. İnsanlara durumlarını ve çemberin içinde kimlerin olduğunu sordum. "Dediler ki: 'Bu, Allah'ın Elçisi, sallallahu aleyhi ve sellem'dir ve

bunlar da çeşitli mezheplerin mensuplarıdır; Allah'ın Elçisi, sallallahu aleyhi ve sellem'e kendi doktrinlerini ve inançlarını okumak ve O'ndan onay almak istiyorlar.' Ben de insanları böyle gözlemlerken, gruptan biri elinde bir kitapla öne çıktı. Bunun Şafiî olduğu söylendi, Allah ondan razı olsun. Çemberin ortasına girdi ve Allah'ın Elçisi, sallallahu aleyhi ve sellem'i selamladı. Allah'ın Elçisi, sallallahu aleyhi ve sellem'i, güzelliği ve mükemmelliğiyle, temiz, yıkanmış beyaz giysiler içinde - sarık, gömlek ve diğer tüm kıyafetlerle - Sufilerin tarzında gördüm."

Ona cevap verdi, onu karşıladı ve Şafiî ona kitaptan okuyarak kendi düşünce ve inançlarını açıkladı. Bundan sonra, Ebu Hanife (Allah ondan razı olsun) olduğu söylenen başka bir kişi elinde bir kitapla geldi. Onu selamladı, Şafiî'nin yanına oturdu ve ona kitaptan okuyarak kendi düşünce ve inançlarını açıkladı. Daha sonra, her bir mezhepten alimler sırayla geldi ve geriye sadece birkaç kişi kaldı; okuyan herkes kendisinden öncekinin yanına oturdu. Okumaları bittiğinde, Rafidililer olarak bilinen sapkınlardan biri, yanlış inançlarını içeren ciltlenmemiş defterlerle geldi. Toplantıya girip bunları Allah Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) okumayı amaçlıyordu. Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanında bulunanlardan biri ona doğru gitti, onu azarladı, defterleri elinden aldı, toplantıdan dışarı attı ve onu kovup aşağıladı. İnsanların konuşmalarını bitirdiğini ve ona bir şey okuyacak kimsenin kalmadığını görünce, elimde ciltli bir kitapla biraz öne çıktım. "Ey Allah'ın Resulü, bu benim ve Sünnilerin inançlarının kitabıdır. İzin verirsiniz size okuyabilirim..." diye seslendim. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Bu nedir?" diye sordu. Ben de "Ey Allah'ın Resulü, bu onun kaleme aldığı 'İnançların Temelleri'dir..." diye cevap verdim. Gazali bana okuma izni verdi, ben de oturdum ve başladım.

[Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. (İman Esasları) kitabı dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, Sünnet Ehli'nin iman esaslarının, İslam'ın esaslarından biri olan iki şahitlik sözcüğüyle tercümesi hakkındadır. Biz diyoruz ki, Allah'ın yardımıyla.]

Hamd olsun Allah'a, Yaratan ve Yeniden Kuran, dilediğini yapan, Şanlı Arş sahibi ve Kudretli, seçilmiş kullarını doğru yola ve sağlam yola ileten, tevhid ikrarından sonra onları şüphe ve tereddüt karanlığından koruyarak onlara nimetler bahşeden, onları seçilmiş Resulüne (Allah ona salât ve selam versin) uymaya ve destek ve rehberlikle şereflendirilmiş ashabının izinden gitmeye yönlendiren, özünü ve fiillerini sıfatlarının güzelliğiyle onlara gösteren, ancak dikkatle dinleyen ve şahitlik eden kimsenin kavrayamayacağı, özünde bir, ortağı olmayan, eşsiz, dengi olmayan, ebedi, rakipsiz, tek olan, kadim, başlangıcı olmayan, sonsuz, başlangıcı olmayan, sürekli var olan, sonu olmayan, sınırsız, kendi kendine var olan, kesintisiz olduğunu onlara bildiren. Ebedî, sonu olmayan, her zaman yücelik sıfatlarıyla tanımlanmış ve tanımlanmaya devam edecek olan O, çağların geçmesi ve yaşam sürelerinin sona ermesiyle yok olmaya veya ayrılmaya tabi değildir; aksine O, İlk ve Son, Açık ve Gizli olandır ve her şeyi bilendir (aşkınlık). O, şekillendirilmiş bir cisim veya sınırlı, önceden belirlenmiş bir madde değildir ve boyut veya bölünebilme kapasitesi bakımından cisimlere benzemez. O bir madde değildir, maddeler O'nda bulunmaz, O bir özellik değildir, özellikler O'nda bulunmaz. Aksine, O var olan hiçbir şeye benzemez, var olan hiçbir şey de O'na benzemez. O'na benzeyen hiçbir şey yoktur, O da hiçbir şeye benzemez. Ve O, ölçüyle sınırlı değildir, boyutlarla çevrili değildir, yönlerle kuşatılmamıştır, yer veya göklerle çevrili değildir. Ve O, belirttiği şekilde ve kastettiği anlamda, temas, yerleşim, siperlenme, içselleşme ve hareketten uzak bir şekilde, taht üzerinde kurulmuştur. Taht O'nu taşımaz; aksine, taht ve taşıyıcıları O'nun gücünün inceliğiyle desteklenir ve O'nun kavrayışında boyun eğdirilir. Ve O, tahtın ve göklerin ve her şeyin üzerinde, yeryüzünün en derinliklerine kadar, öyledir ki bu, O'nun taht ve göklere yakınlığını artırmaz, tıpkı yeryüzünden uzaklığını artırmadığı gibi. Aksine, O, taht ve göklerin üzerinde dereceler bakımından yücedir, tıpkı yeryüzünden üzerinde dereceler bakımından yüce olduğu gibi. Ve yine de, var olan her şeye yakındır ve kuluna şah damarından daha yakındır. Ve O, her şeyin şahididir, çünkü O'nun yakınlığı cisimlerin yakınlığı gibi değildir, tıpkı özünün cisimlerin özü gibi olmadığı gibi. Ve O,

O hiçbir şeyde ikamet etmez, yine de hiçbir şey O'nda ikamet etmez. O, uzayla sınırlandırılmaktan yücedir, tıpkı zamanla sınırlandırılmaktan kutsal kılındığı gibi. Aksine, zamanı ve uzayı yaratmadan önce vardı ve şimdi her zaman olduğu gibi var. O, nitelikleriyle yaratılışından farklıdır. Özünde O'ndan başka hiçbir şey yoktur, özünde başka hiçbir şey de yoktur. O, değişimden ve hareketten kutsal kılınmıştır. Olaylar O'nun başına gelmez, kazalar O'nu etkilemez. Aksine, O, bozulmadan uzak, ihtişam niteliklerinde ve herhangi bir daha tamamlanmadan bağımsız, mükemmellik niteliklerinde kalır. Varlığı akıllar tarafından bilinir ve özü gözlerle görülebilir; bu, ebediyet mekanında salihlere O'ndan bir lütuf ve iyilik, O'nun asil yüzüne bakmakla gelen bir mutluluk tamamlamasıdır.

(Hayat ve Güç) Yüce olan O, yaşayan, güçlü, kudretli ve her şeye kadirdir. O, eksiklik veya zayıflıktan etkilenmez, uyku veya halsizlik O'nu yakalamaz, yok oluş veya ölüm O'nunla karşılaşmaz. O, egemenlik, hükümlanlık, kudret ve gücün sahibidir. O'na yetki, boyun eğdirme, yaratma ve emir verme yetkisi aittir. Gökler O'nun sağ elinde toplanmıştır ve tüm yaratılış O'nun kavrayışında boyun eğmiştir. O, yaratmada ve icatta eşsizdir, var etmede ve ortaya çıkarmada tektir. Yaratılışı ve onların işlerini yarattı ve onların geçimini ve yaşam sürelerini belirledi. Hiçbir şey O'nun kavrayışından kaçamaz ve hiçbir şey O'nun gücünün ötesinde değildir. O'nun yetenekleri sayısız, bilgisi sınırsızdır. (Bilgi) O, her şeyi bilendir. O'nun bilgisi, yeryüzünün derinliklerinden en yüksek göklere kadar olan her şeyi kapsar. O her şeyi bilendir ve ne yeryüzünde ne de göklerde bir atom ağırlığı bile O'nun bilgisinden kaçamaz. En karanlık gecede sert bir kayanın üzerindeki kara bir karıncanın hareketini bilir ve havadaki atomların hareketini algılar. Sırrı ve daha da gizli olanı bilir ve vicdanların fısıltılarının, düşüncelerin hareketlerinin ve en içteki varlıkların sırlarının farkındadır; zamanın başlangıcından beri hep tarif edildiği kadim ve ebedi bir bilgiyle. Bu, çözümler ve geçişler yoluyla kendi içinde var olan yenilenmiş bir bilgiyle değil,

(İrade) Ve Yüce Olan, tüm varlıkları dilediği gibi yaratır ve tüm olayları yönetir. Fiziksel ve ruhsal âlemlerde, az ya da çok, küçük ya da büyük, iyi

ya da kötü, fayda ya da zarar, iman ya da inkâr, bilgi ya da inkâr, başarı ya da kayıp, artış ya da azalma, itaat ya da itaatsizlik, O'nun takdiri, takdiri, hikmeti ve iradesi dışında hiçbir şey olmaz. O'nun dilediği olur, dilemediği olmaz. Gözün bir bakışı veya geçici bir düşünce bile O'nun iradesinden kaçamaz. Aksine, O, Yaratıcı ve Yeniden Kurucu, dilediğinin Yapıcısıdır. O'nun takdirini geri çevirecek, hükmünü tersine çevirecek kimse yoktur ve bir kulun O'na itaatsizlikten kurtulmasının tek yolu O'nun lütfu ve merhametidir. O'na itaat etme gücü, O'nun iradesi ve takdiri dışında yoktur. Eğer tüm insanlık, cinler, melekler ve şeytanlar bir araya gelip O'nun iradesi ve hükmü olmadan dünyadaki tek bir atomu hareket ettirmeye veya durdurmaya çalışsalar, bunu başaramazlardı. O'nun iradesi, tüm nitelikleri arasında, özünde mevcuttur. O, her zaman bununla tanımlanmıştır; ezelden beri, belirlediği zamanlarda şeylerin varlığını istemiş ve bunlar, ezelden beri dilediği gibi, hiçbir öncelik veya gecikme olmaksızın, belirlenmiş zamanlarında var olmuşlardır. O'nun bilgisine ve iradesine göre, hiçbir değişiklik veya dönüşüm olmaksızın gerçekleşmiştir. O, düşünceleri düzenleyerek veya zamanı bekleyerek değil, olayları takdir etmiştir. Bu nedenle, hiçbir şey O'nu diğerinden (işitme ve görme) alıkoyamaz. Yüce olan, her şeyi işiten, her şeyi görendir. İşitir ve görür. Ne kadar hafif olursa olsun, duyulabilir hiçbir şey O'nun işitmesinden kaçmaz ve ne kadar küçük olursa olsun, görülebilir hiçbir şey O'nun görüşünden gizlenmez. Mesafe O'nun işitmesini engellemez, karanlık da O'nun görüşünü engellemez. O, gözbebekleri ve göz kapakları olmadan görür, kulak kanalları ve kulakları olmadan duyar; tıpkı kalbi olmadan bildiği, uzuvları olmadan vurduğu ve alet olmadan yarattığı gibi, çünkü O'nun nitelikleri yaratılışın niteliklerinden farklıdır, tıpkı özünün yaratılışın özlerinden farklı olması gibi.

(Konuşma) Ve Yüce Allah, ebedi ve kadim bir konuşma ile emreden, yasaklayan, vaat eden ve tehdit eden bir konuşmacıdır; bu konuşma, yaratılmışların konuşmasından farklı olarak, kendi doğası gereği mevcuttur. Bu konuşma, havanın geçişiyle veya cisimlerin çarpışmasıyla oluşan bir ses değildir; dudakların kapanmasıyla veya dillerin hareketiyle kesilen bir harf de değildir. Ve Kur'an, Tevrat, İncil ve Mezmurlar, Allah'ın

elçilerine (aleyhisselam) vahyettiği kitaplardır. Ve Kur'an, dillerle okunur, Kur'an kitaplarında yazılır ve kalplerde saklanır. Dahası, ebedidir, Yüce Allah'ın doğası gereği mevcuttur ve kalplere ve kağıtlara aktararak ayrılmayı veya bölünmeyi kabul etmez. Ve Musa (aleyhisselam), Allah'ın konuşmasını ses veya harf olmaksızın işitmiştir; tıpkı salihlerin ahirette Allah'ın özünü madde veya tesadüf olmaksızın görecekleri gibi. Eğer O bu niteliklere sahipse, o halde O, yalnızca özünden dolayı değil, yaşam, bilgi, güç, irade, işitme, görme ve konuşma yetenekleri sayesinde Yaşayan, Bilen, Kudretli, İstekli, İşiten, Gören ve Konuşandır.

(Eylemler) Ve O, şanı yüce olsun, kendisinden başka tek varlıktır; ancak O'nun eylemiyle var ettiği ve adaletinden en güzel, en mükemmel, en eksiksiz ve en adil şekilde taşan şeyler hariç. Ve O, eylemlerinde hikmet sahibidir ve hükümlerinde adildir. Ve O'nun adaleti, kullarının adaletiyle kıyaslanamaz; çünkü bir kulun başkasının malına muamelesinde adaletsizlik düşünülebilir, fakat Allah'tan adaletsizlik düşünülemez; çünkü O, kendi malından başka hiçbir şeyle karşılaşmaz, dolayısıyla O'nun malına muamelesi adaletsiz olur. Bu nedenle, insanlar, cinler, şeytanlar, melekler, gökler, yer, hayvanlar, bitkiler, maddeler, olaylar, algılar ve duyular dışında her şey yaratılmıştır. O, yokluktan sonra kudretiyle var etti ve hiçbir şey yokken yarattı; çünkü O, ebediyen var olmuş ve O'nunla birlikte hiçbir şey yokken var etmiştir. O, yaratılışı, gücünü göstermek ve daha önce takdir ettiği ve ebediyen kelimadan takdir ettiği şeyleri yerine getirmek için var etti; buna ihtiyacı veya ona bağımlılığı yüzünden değil. Ve O, şanı şerefi, yaratmada, icat etmede ve yükümlülük koymada cömerttir, zorunluluktan değil; ve lütuf ve düzeltmede cömerttir, yükümlülüğünden değil. Bütün lütuf, iyilik, ihsan ve şükran O'na aittir, çünkü O, kullarına çeşitli türlerde lütuf ve iyilikler bahşetmeye kadirdir. O, kullarına çeşitli acı ve zorluklar çektirir. Eğer bunu yapsaydı, bu O'ndan adil olurdu, çirkin veya adaletsiz olmazdı. O, kullarını itaatleri için cömertliği ve vaadi sayesinde ödüllendirir, hak veya yükümlülüğünden dolayı değil; çünkü O'nun bir eylemde bulunma yükümlülüğü yoktur, O'ndan adaletsizlik düşünülemez ve kimsenin O'nun üzerinde hakkı yoktur. Allah'ın itaat hakkı, yalnızca akıl yoluyla değil, peygamberleri aracılığıyla verdiği

emirle yaratılışa farz kılınmıştır. Aksine, O elçiler göndermiş ve onların doğruluğunu açık mucizelerle kanıtlamıştır; böylece onlar O'nun emirlerini ve yasaklarını, vaatlerini ve uyarılarını iletmişlerdir. Dolayısıyla yaratılış, onların getirdiklerine inanmakla yükümlüdür.

(İkinci kelimenin anlamı, Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mesajıdır ve Yüce Allah, okuma yazma bilmeyen Kureyşli Peygamber Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mesajıyla birlikte tüm Araplara, Arap olmayanlara, cinlere ve insanlara göndermiştir.)

Şöyle dedi: Bu noktaya geldiğimde, onu ve onun hakkındaki açıklamalarımı bitirdiğimde, yüzünde neşe ve sevinç gördüm, Allah ona salât ve selam versin. Bana döndü ve dedi ki: Gazali nerede? Sonra Gazali, sanki önündeki çemberin içinde duruyormuş gibi belirdi. Dedi ki: İşte buradayım, Allah'ın Resulü. İleri geldi ve Allah'ın Resulü'nü selamladı, o da karşılık verdi ve ona kıymetli elini uzattı. Gazali elini öptü ve yanaklarını eline koyarak ondan ve kıymetli, mübarek elinden bereket diledi. Sonra oturdu. Dedi ki: Allah'ın Resulü'nü, Allah ona salât ve selam versin, benim ona (İman Esasları) okuduğum kadar sevinçli görmemiştim. Sonra uykudan uyandım ve gözlerimde bir damla yaş vardı, çünkü o halleri, vizyonları ve mucizeleri görmüştüm. Çünkü bu, özellikle zamanın sonunda, arzuların bolluğu içinde, Yüce Allah'tan büyük bir nimettir. Bu yüzden Yüce Allah'tan, bizleri hakikat ehlinin inancına bağlı kılmasını, onunla yaşamamızı ve onunla ölmemizi, bizi onlarla ve peygamberlerle, elçilerle, doğru sözlülerle, şehitlerle ve salihlerle bir araya getirmesini niyaz ediyoruz. Ne güzel bir topluluktur onlar! Çünkü O, lütfâ layıktır ve dilediğini yapmaya kadirdir .

Şeyh İmam Ebu el-Kâsım el-İsfarayini şöyle dedi: Bu, Ebu el-Feth el-Savi'nin bana rüyasında gördüğünü söylediği şeyin anlamıdır; çünkü bunu Farsça anlattı ve ben Arapçaya çevirdim .

(İman kuralları) üzerine olan surelerin birinci bölümünün devamı, inanılan ancak Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından okunması konusunda ittifak edilmeyen, ve bu surenin teyidinin yapılması,

imanın kendi içinde eksiksiz olması ve O'nun sözünden sonra onu edinmek ve ezberlemek isteyen herkes için eksik kalmaması açısından faydalıdır.

Yüce Allah, okuma yazma bilmeyen Kureyşli Peygamber Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mesajıyla birlikte tüm Araplara, Arap olmayanlara, cinlere ve insanlığa gönderdi. Kendi kanunuyla önceki tüm kanunları yürürlükten kaldırdı, sadece kendi koyduğu kanunu korudu. Onu diğer tüm peygamberlerden üstün kıldı ve insanlığın efendisi yaptı. "Allah'tan başka ilah yoktur" ifadesi olan tevhid şahitliğiyle imanın mükemmelleşmesini, "Muhammed Allah'ın elçisidir" ifadesi olan Resul şahitliğiyle birlikte olmadıkça engelledi. Yaratılışı, bu dünya ve ahiret hakkında ilettiği her şeye inanmaya mecbur etti. Bir kulun imanını, ölümünden sonra kendisine bildirilenlerden emin olana kadar kabul etmez; bunun ilki de Münker ve Nakir'in sorgulamasıdır. Bunlar, kulu kabrinde, bedeni ve ruhuyla oturtup tevhid ve mesaj hakkında sorgulayan iki heybetli ve korkutucu figürdür. "Rabbimiz kimdir? Dinimiz nedir? Peygamberimiz kimdir?" derler. Bunlar, kabri sorgulayan iki melektir ve onların sorgulaması, ölümden sonraki kabir imtihanıdır. Kabir azabının gerçek olduğuna ve Allah'ın dilediği gibi beden ve ruh üzerinde adil bir hüküm vereceğine inanmalıdır. İki kefeli ve dilli terazinin, büyüklüğü göklerin ve yerin katmanları gibi olan terazinin gerçekliğine emin olmalıdır. Üzerinde ameller, Yüce Allah'ın gücüyle tartılır. O gün, terazinin ağırlığı, mükemmel adaletin gerçekleşmesi için atom ve hardal tanesi kadar olacaktır. İyi amellerin kayıtları, Allah katında hak ettikleri ölçüde, O'nun lütfuyla, hafif terazide tartılır. Kötü amellerin kayıtları ise, Allah'ın adaletiyle, karanlık terazide tartılır. Sırat'ın (cehennem üzerindeki köprü) gerçek olduğuna inanmalıdır. Cehennemin üzerine gerilmiş, kılıçtan daha keskin ve saç telinden daha ince bir köprüdür bu. Allah'ın emriyle kâfirlerin ayakları üzerinde kayacak ve cehenneme düşecekler; müminlerin ayakları ise sağlam kalacak ve onları ebedi yurduna götürecektir. Müminlerin cennete girmeden önce ve Sırat'ı geçtikten sonra içecekleri Havd-ı Mevrud'a (Muhammed'in Havzası, sallallahu aleyhi ve sellem) inanmak gerekir. Ondak içen bir daha asla susamaz. Genişliği gökler gibidir ve Kevser'den (Bereket Nehri) akan iki musluğu vardır. Yaratılışın

ayrıştırılacağı Kıyamet Günü'ne inanmak gerekir: Kimisi hesaba çekilecek, kimisi affedilecek ve kimisi de hesap vermeden cennete girecektir; bunlar Allah'a en yakın olanlardır. O gün Allah, dilediği peygamberlerden tebliğ konusunda, dilediği kâfirlerden de peygamberleri inkâr edenlerden sorguya çekecektir. Bidkarcılardan sünnet konusunda, Müslümanlardan da sorguya çekecektir.

Amellere gelince, Allah'ın izniyle, tek tanrıcuların cezadan sonra cehennemden çıkarılacağına, böylece hiçbir tek tanrıcının cehennemde kalmayacağına inanır. Peygamberlerin, sonra alimlerin, sonra şehitlerin, sonra da tüm müminlerin, her birinin kendi mertebesine ve derecesine göre şefaatine inanır. Müminlerden şefaatchisi olmayan kimse, Allah'ın izniyle cehennemden çıkarılacaktır. Hiçbir mümin sonsuza dek cehennemde kalmayacak, fakat kalbinde zerre kadar iman olan kimse cehennemden çıkarılacaktır. Sahabelerin faziletine ve sıralarına inanır ve Allah'ın Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sonra en hayırlı insanların sırasıyla Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali olduğuna inanır (Allah onlardan razı olsun). Tüm sahabeler hakkında iyi düşüncelere sahip olmaya ve onları Allah'ın ve Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) övdüğü gibi övmeye inanır. Bütün bunlar Sünnette bildirilen ve rivayetlerle şahitlik edilenlerdir. Kim bunların hepsine kesin olarak inanırsa, hak ehli ve Sünnet grubundandır ve sapıklık ve bidat grubundan ayrılmıştır. Yüce Allah'tan bizler ve tüm Müslümanlar için dinde tam bir kesinlik ve sebat diliyoruz. O, merhametlilerin en merhametlisidir. Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm Sahabelerine salât ve selam etsin .

Beşinci Bölüm: Peygamberimiz için dua etmenin farz olduğu durumlarda, Allah ona salât ve selam versin.

Beşinci Bölüm: Peygamberimiz için dua etmenin farz olduğu hallerde, Allah ona salât ve selam versin :

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmek belirli zamanlarda, yerlerde ve durumlarda farz kılınmıştır. Bunların çoğu, âlim İbn el-Kayyim'in "Cela' el-Afham" adlı eserinde, Şeyh el-İslam Kutb el-Din

el-Hudeyri el-Şafii'nin "El-Liva' el-Mu'allim bi-Mavatin el-Salat 'ala el-Nabi (salla'llâhu aleyhi ve sellem)" adlı eserinde, Hafız el-Sakhawi'nin "El-Kavl el-Badi'" adlı eserinde ve İmam el-Kastalani'nin "Masalik el-Hunafe" adlı eserinde sıralanmıştır. İmam el-Kastalani daha sonraki yazar olduğu için, bu bölümde onun kitabında yer alanları özetlemeyi tercih ettim ve bahsettiği hadislerin çoğuna değinmedim, çünkü bunlar kitabın ikinci bölümünde diğer hadislerle birlikte toplanmıştır. Buna geçmeden önce, el-Cemal'in el-Menavi'den rivayet ettiği el-Hafız İbn Hacer'in bu konudaki ifadesini aktaracağım:

Bazı durumlarda Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan duaların önemi vurgulanmaktadır.

Bu eser, müezzinin ezan okumasından sonraki zaman, duaların başlangıcı, ortası ve sonu, en çok vurgulanan başlangıç, Kunut'un sonu, bayram tekbirleri sırasında, camiye girerken ve çıkarken, toplanırken ve dağılırken, yolculuk yaparken ve varırken, gece namazı kılarken, Kur'an tilavetini tamamlarken, sıkıntı, endişe veya ceza çekerken, hadis okurken, bilgi aktarırken, Allah'ı anarken ve bir şeyi unutturken yaşananlara dair, çoğu sağlam rivayet zincirine sahip özel rivayetler içermektedir.

Zayıf hadislerde de, her ikisine göre de Mescid-i Haram'a dokunmak, kulak çınlatmak, telbiye okumak, abdestten sonra, kesim sırasında ve hapşırmanın haram olduğu belirtilmiştir.

Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât ve salât gönderilebilecek özel yerler arasında;

1 - Cuma

Bu konuda, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu hadisi gibi hadisler vardır: "Namaz gecesinde ve aydın günde (Cuma günü) bana olan dualarınızı artırın, çünkü dualarınız bana sunulmuştur." Bu hadis, Taberani tarafından el-Evsat'ta Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir. İkinci bölümde bu konuyla ilgili başka hadisler de zikredilmiştir.

Ömer ibn Abdülaziz'den rivayet edildiğine göre şöyle yazmıştır: "Cuma günü ilim yaymaya özen gösterin, çünkü ilim unutkanlıktır. Cuma günü Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dualarınızı artırın." İbn Vade ve diğerleri rivayet etmiştir.

İmam Şafiî'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: "Her durumda Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için sık sık dua etmeyi severim ve cuma günü ve gecesinde bunu daha da çok severim, çünkü cuma haftanın en hayırlı ve mübarek günüdür."

El-Hatib, (El-Minhaj) tefsirinde ve başka bir yerde şöyle demiştir: [Cuma ve Cuma gecesi Kehf Suresi'ni sık sık okumak ve Peygamberimize salavat getirmek tavsiye edilir. İlk (Kehf Suresi)'ni okumanın en az sayısı üç, Peygamberimize salavat getirmenin en az sayısı ise üç yüzdür.]

Ve güneşin ifadesi onun üzerinde kumlu gibidir [ve bunun artırılması tavsiye edilir, yani Kehf Suresi'nin okunması, Şafiî'den rivayet edildiği üzere sahihtir: {Kim onu Cuma günü okursa, iki Cuma arasında onun için bir nur parlar} ve şöyle rivayet edilmiştir: {Kim onu gecesinde okursa, onunla Kadim Ev arasında onun için bir nur parlar }

Onu gündüz okumak daha önemlidir ve en iyisi şafak söktükten sonra, olabildiğince çok iyilik yapmak için acele ederek okumaktır.

Bunun ardındaki hikmet, Allah'ın orada Kıyamet Günü'nün dehşetinden bahsetmiş olması ve Cuma gününün, tüm yaratılışın o gün bir araya gelmesi ve Müslim'de belirtildiği gibi Kıyamet'in Cuma günü gerçekleşecek olması nedeniyle ona benzemesidir.

Sonra el-Ramli şöyle dedi: "Ve o gün ve gece boyunca, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) sık sık salât ve selam göndermelidir. Bu hadis şöyledir: 'Şüphesiz ki, sizin en hayırlı günlerinizden biri Cuma günüdür. Öyleyse o gün bana olan salâtlarınızı artırın, çünkü salâtlarınız bana sunulmuştur.' (Ebu Davud rivayet etmiştir)."

Hadis şöyledir: “Cuma gecesi ve cuma günü bana dualarınızı artırın. Çünkü kim bana bir defa dua ederse, Allah ona on kat dua eder.”

Dedi ki, yazarın özellikle namazdan bahsetmesi -yani İmam Nevevi'den bahsetmesi- bir kısıtlama değil, aksine zikir ve okumayı artırma çağrısıdır. Evet, hadisten anlaşıldığı üzere namazı artırmak, zikir veya okumayı artırmaktan daha iyidir. [Alıntı sonu]

Şubramalsi tefsirinde şöyle demiştir: [En az üç yüz gece ve üç yüz gündüzdür ve her türlü şekilde gerçekleştirilebilir. Şöyle buyurmuştur: Cuma gecesi ve gündüzü bunu yapmak, belirli bir ayeti olmayan diğer şeylerden daha hayırlıdır. Kehf Suresi okumak ve namazdan sonra Allah'ı yüceltmek gibi bahsedilenler ise daha hayırlıdır.]

İbn el-Kâsım tefsirinde (el-Tuhfa) şöyle demiştir : “[Cuma gecesi ve gündüzü Kehf Suresi gibi bir şeyle meşgul olmanın üstünlüğü, o gece Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeyi tamamen ihmal etmek anlamına gelmez. Aksine, eğer iki iş çatışırsa ve bir kişi bunlardan birini yaparken diğerini bir mazeret nedeniyle yapamazsa, o durumda üstün olanı yapmak daha iyidir. Ancak, her ikisini de yapabilmek mümkünse, bu en iyi ve en eksiksiz ameldir; hadislerde belirtildiği ve âlimler tarafından açıkça ifade edildiği üzere, her ikisinden de çokça yapılmış sayılır.]”

Şubramelsi şöyle demiştir: Menavi, (El-Cami' El-Sağrir) tefsirinde, üçüncü bölümün başında, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünden sonra şunları söylemiştir: "Ameller Pazartesi ve Perşembe günleri artar ve ben amellerimin oruçlu iken artmasını isterim." El-Kastalani, hocası Burhan İbn Ebi Şerif'i takip ederek, Cuma ve Pazartesi geceleri Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmek için toplanmanın caiz olduğunu, El-Ezher Mescidi'nde yapıldığı gibi, ve bunu yaparken ses yükseltmenin caiz olduğunu, çünkü gecenin gündüze bağlı olduğunu, "ameller"deki "al" ekinin genel bir anlam taşıdığını, dolayısıyla zikir, dua ve Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selamı ve özellikle Pazartesi gecesi dua etmeyi içerdiğini

vurgulamıştır. İbn Marzuk, bunun Kadir Gecesi'nden daha faziletli olduğunu söylemiştir. Alıntı sonu.

El-Cemal, (El-Manhaj)'ın kenar notunda şöyle dedi: [Eğer bayram cuma gecesine denk gelirse]

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmeden ve Kehf Suresi okumadan tekbir getirmeli ve bu eyleme girişmeli midir?

Ya da kişi Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua edebilir ve Kehf Suresi'ni okuyabilir.

Ya da o, Ramazan Bayramı'nı, Kur'an ayetleriyle belirlenmiş tekbiri nedeniyle ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan salavat da Peygamberimizin ayetleriyle belirlenmiş olduğu için, Kurban Bayramı'ndan ayırır; Kurban Bayramı'nın tekbiri ise kıyas yoluyla belirlenmiştir.

Tüm olasılıklar ve belki de üçüncüsü (tekbirin Kur'an metninde sabit olması nedeniyle uygulanan Ramazan Bayramı ile Peygamberimize salât ve selam olsun, Peygamberimize yapılan salâtın da Peygamber metninde sabit olması, Kurban Bayramı'nda ise tekbirin kıyas yoluyla sabit olması arasındaki ayrımı yapan) daha yakındır.

İkinci husus (Peygamberimize salat ve selam olsun ve Kehf Suresi okumak) da abartılı değildir, çünkü namaz bu gecenin kendi başına bir özelliğidir (yani, Peygamberimize salat ve selam olsun, namazlar yıl boyunca devam ettiği için bu geceye özgü sayılır) ve tekbir ("Allahu Ekber" demek) ise belirli bir zamanda, bayram gecesinde gerçekleşmesiyle ilgilidir). Dolayısıyla, esas olanı yerine getirmek daha uygundur ve bayram gecesinden daha hayırlı olduğu için, cuma gecesi olması bakımından bu gecenin özelliğini yerine getirmek, ona göre üstünlüğü nedeniyle daha uygundur. Ayrıca, Kadir Gecesi'nden de daha hayırlı olduğu söylenmiştir ve Peygamberimize salat ve selam olsun, namazların genel olarak farz olduğu da söylenmiştir, bu nedenle bu nedenle yerine getirmek daha uygundur.

Bahsedilenleri dikkate alırsanız, tekbiri mutlak surette (yani herhangi bir zamanda) söyleme tercihinin gerçeklikle hiçbir ilgisinin olmadığını anlayacaksınız.

Bahsedilenlerin sebebi belki de şu: İkisinden birine (yani Peygamberimize salat ve selam olsun, dua etmek ve tekbir getirmek) diğerinden üstün tutulmamalıdır; çünkü genel olarak, bu iki uygulamanın kendine özgü nitelikleri açısından görüşleri çelişmektedir. Dolayısıyla, kişi bunlardan birini çokça yapıyorsa, o zaman diğerine geçmeli ve bu böyle devam etmelidir. Buna dayanarak, hangisinin daha önemli olduğu veya eşit olup olmadıkları açıklığa kavuşturulmalıdır .

Sonra el-Cemal şöyle dedi: “Cuma günü El-İmran Suresi'ni okumak da tavsiye edilir. Bu, ‘Kim Cuma günü El-İmran Suresi'ni okursa, güneş batarken günahları bağışlanmış olur’ hadisine dayanmaktadır. El-İ'ab adlı eserinde şöyle demiştir: ‘ Bunun hikmeti, Yüce Allah'ın Âdem'in yaratılışına benzer bir örnek olarak İsa'yı Allah katında yaratması ve ona ‘Ol!’ demesi ve Âdem'in cuma günü yaratılmasından bahsetmesinden kaynaklanmaktadır.’”

Hud Suresi de aynı şekilde {Cuma günü Hud Suresi oku} hadisinden dolaydır.

Duhan Suresi: {Cuma gecesi Duhan Suresi'ni okuyan kimse affedilir.}

Şeyh el-Babli şöyle buyurmuştur: Eğer kişi yukarıda zikredilen surelerden birini okumakla yetinmek isterse, hakkında çok sayıda hadis bulunduğu için Kehf Suresi'ne diğerlerinden daha fazla öncelik vermelidir .

Rivayet edildiğine göre, {on ayeti düzenli olarak okuyan kimse, bunlardan ilki [Deccal] olan ayettir, Deccal'den güvende olur}. [El-Cemal'den alıntı sonu]

Ve (Bughyat al-Mustarshidin'de)

Faydası: Rivayet edildiğine göre, {Cuma namazından sonra selam verdikten sonra, ayaklarını katlamadan önce Fatiha, İhlas ve iki Mu'avvidatyn suresini yedişer defa okuyan kimsenin geçmiş ve gelecek günahları bağışlanır, Allah'a ve Resulüne iman edenlerin sayısı kadar sevap verilir ve bir sonraki Cumaya kadar kötülükten uzak tutulur.}

Başka bir rivayette ise şu ekleme vardır: {O konuşmadan önce, Allah onun dinini, dünya hayatını, ailesini ve çocuklarını korur.} Sonra dört defa şöyle der: {Ey Allah, ey Zengin, ey Övgüye Layık, ey Yaratıcı, ey Yeniden Kurucu, ey Merhametli, ey Sevgi Dolu, beni helal olanla haramdan, sana itaatle isyandan ve senin lütfunla senden başka herkesten zenginleştir.}

Ebu el-Sayf'tan rivayet edildiğine göre, [kim bu duayı (Ey Allah, Ey Zengin, Ey Övgüye Değer, Ey Yaratıcı, Ey Yeniden Yaratıcı, Ey Merhametli, Ey Sevgili, beni helalden haramdan, sana itaatten sana isyandan ve senin lütfundan senden başka bütünlerden zengin kıl (Cuma günü yetmiş defa)) okursa, iki Cuma geçmeden zengin olur.]

Ebu Talib el-Mekki'den rivayet edildiğine göre, [kim bu duada ısrar ederse (Ey Allah, Ey Zengin, Ey Övgüye Layık, Ey Yaratıcı, Ey Yeniden Yaratıcı, Ey Merhametli, Ey Sevgi Dolu, Beni helal olandan haram olana, sana itaatten sana isyandan ve senden başka bütün âlimlerden senin lütfunla zenginleştir), Allah Teala onu yarattıklarından zenginleştirir ve ummadığı yerden rızıklandırır]].

El-Kurdi, İbn Hacer'den şu rivayeti aktarmıştır: [Yedi sünneti (yani on yedi) ve Cuma namazından sonra rivayet edilen dualar, konuşmakla (yani dünyevi konuşmayla) veya hareket etmekle (yani namaz yerinden ayrılmakla) bozulmaz. Evet, onun özel sevabı (yani o yere özgü sevabı) bozulur, hatta sağ elini insanlara doğru uzatsa bile (yani insanları selamlamak için sağ elini uzatsa bile).]

Onlardan bazıları, Basudan fetvalarından yola çıkarak, "[Ödül kaybolmaz, aksine mükemmelliği elde edilir]" dediler.

Fayda: Üstadımız Şeyh İbrahim el-Bajuri, İbn el-Kasım üzerine yaptığı tefsirde, üstadımız Abd el-Vahhab el-Şarani'nin şöyle dediğini aktarır: "Kim bu iki ayeti her Cuma okursa, Allah onu hiç şüphesiz İslam üzerine vefat ettirir ve bu ayetler beş defa okunmalıdır."

Tanrım, ben cennete layık değilim, cehennem ateşine de dayanamam.

Bana tövbe etme gücü ver ve günahlarımı bağışla, çünkü Sen büyük günahları bağışlayansın.

2- Pazartesi akşamı onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) için dua etmek

Buna, Pazartesi akşamı onun için (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) dua etmek de dahildir.

Ebu Musa el-Medini (Gecelerin ve Gündüzlerin İşlevleri) kitabında bunu zikretmiştir.

Gazali (İhya'da)

Dedim ki, bunların arasında Allah'ı bilen üstadım Şeyh Nur el-Din el-Şuni, İmam el-Şarani'nin şeyhi de vardı; bu meclis, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için El-Ezher Mescidi'nde namaz kılıyordu. Bu uygulama oradan birçok ülkeye yayıldı ve Peygamberimizin ölümünden sonra da uzun süre devam etti. Düzenlemesi, Cuma ve Pazartesi geceleri akşam namazından sabah namazına kadar ve Cuma günleri Cuma namazına kadardı.

Pazartesi gecesini özellikle seçti çünkü o gece onun doğum gecesiydi, Tanrı ona rahmet ve huzur versin.

3- Salı gecesini onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) için dua etmek

Buna salı gecesini onun için (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) dua etmek de dahildir.

Ebu Musa el-Medini, Cabir'den rivayetle, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) nakledilen ve aralarında yalancı olmakla suçlanan birinin de bulunduğu bir isnad zincirine sahip bir hadis nakletmiştir: [Salı gecesi yatsı namazından sonra, vitir namazından önce, her rekatta bir defa Fatıha Suresi, üç defa İhlas Suresi, bir defa Felak Suresi ve bir defa Nas Suresi okuyarak dört rekat namaz kılan ve namazı bitirdikten sonra elli defa bağışlanma dileyen ve elli defa Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getiren kimseyi Allah kıyamet günü yüzü nurlu olarak diriltir.] Bunun için büyük bir mükafattan bahsetmiştir.

4- Günü'n başında ve sonunda ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

Hadiste şöyle buyurulmaktadır: "Akşam vakti bana dua eden kimsenin günahları sabaha karşı bağışlanır; sabah vakti bana dua eden kimsenin günahları da akşama karşı bağışlanır."

"Buna, Allah onlardan razı olsun, Sufi şeyhlerinin sabah ve akşam dualarının düzenlenmesi de dahildir ," dedim.

5- Şaban ayında Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek

Yemenli hukukçu İbn Abi el-Saif, Şaban ayının faziletleri hakkındaki kitabının bir bölümünde, Cafer el-Sadık'tan rivayet edildiğine göre şöyle buyurduğunu aktarmıştır: "Kim Şaban ayında her gün yedi yüz defa Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederse, Allah ona dualarını iletme için meleklerini görevlendirir ve Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ruhu bundan dolayı sevinir."

Tavus el-Yamani şöyle demiştir (rivayete göre): Hasan ibn Ali'ye (Allah onlardan razı olsun) amel gecesi, yani Şaban ayının ortasındaki gece ve o gece yapılacak ameller hakkında sordum. O da şöyle dedi: Ben onu üçe bölüyorum.

Dolayısıyla, asıl duamın üçte birini, dedem Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) adına, Yüce Allah'ın şu emrine uyarak içine koydum: {Ey iman edenler! Ona salât ve selam gönderin, ona layık bir şekilde selam edin.}

Ve bunun üçte biri, Yüce Allah'tan bağışlanma dilemekle geçer; bu, O'nun şu sözüne uygun olarak yapılır: {Allah, bağışlanma diledikleri sürece onları cezalandırmaz.}

Ve bunun üçte birini, Yüce Allah'ın şu sözüne itaat ederek eğilip secde ederim: {Secde edin ve yaklaşın}

Ben de, “Bunu yapanın mükafatı nedir?” diye sordum. O da, “Babamdan, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu işittim: ‘Kim amel gecesini diriltirse, Allah’a yakın olanlar arasında yazılır.’ Yani, Yüce Allah'ın şu sözünde zikredilenler arasında. ‘Fakat o, Allah’a yakınlaştırılanlardan ise, onun için dinlenme, nimet ve cennet vardır.’ Ve Hafız Sakavi'nin, yukarıda adı geçen Ebu el-Saif'ten naklettiği birinci bölümde, Şaban ayının, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için namaz ayı olduğu, çünkü ona namaz kılınan ayetin bu ayda indirildiği rivayet edilmiştir .” dedi.

6- Abdest alırken ve abdesti tamamladıktan sonra ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

İbn Abi Asim'in Sahl bin Saad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “[Bana namaz kılmayan için abdest yoktur.]”

Bu kitap, ikinci bölümde bahsedilen diğer hadisleri de içermektedir .

7- Cinsel kirlilik ve adet döneminden sonra teyemmüm ve gusül (ritüel banyo) yaptıktan sonra onun (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek.

El-Nawawi, dua kitabında buna değinmiştir .

8- Ezan okunduktan sonra hem ezan okuyana hem de dua edene salavat getirmek .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Müezzini dinlediğinizde, söylediklerini tekrarlayın ve benim için dua edin. Çünkü benim için dua eden hiç kimse yoktur ki, Allah onun için on kat dua etmesin. Ve Allah'tan benim için bir vesile isteyin. Çünkü vesile, cennette bir makamdır ki, o makam ancak Allah'ın kullarından birine nasip olur ve ben o kullardan biri olmayı umuyorum. Kim benim için bunu isterse, şefaati ona nasip olur." Bu hadis, Abdullah bin Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilmiştir. İkinci bölümde zikredilen başka hadisler de vardır .

İbn Hacer, (El-Durr El-Manthud) adlı eserinde bu hadisi zikrettikten sonra şöyle demiştir: "Bu, caiz hale geldi", yani sahih rivayetlerde belirtildiği gibi farz oldu.

"Vacbat" kelimesinin anlamı, gerçek vaatle belirlenmiş ve kaçınılmaz olması veya onun aracılığıyla ortaya çıkmış olmasıdır. İlk yoruma göre (gerçek vaatle belirlenmiş ve kaçınılmaz olması anlamında), şimdiki zaman hali "yahli"dir ve "ha" harfinin üzerinde kesra bulunur.

İkinci hadise gelince (yani ona vahyedildi), onu dahil etmek caizdir.

Yasak olana karşı caiz değildir, çünkü daha önce yasak değildi.

Dedi ki: "Bunu söyleyen kimse için büyük bir müjde vardır; çünkü o İslam üzerine ölecektir. Zira şefaati ancak böyle olan kimse için gereklidir ve onun şefaati, Allah ona salât ve selam versin, günahkârlarla sınırlı değildir, aksine dereceleri yükseltmek ve daha sonra açıklanacağı üzere başka şeyler içindir."

Bir kimseden yardım dilemesinin karşılığı, ya onun derecesinin yükseltilmesi, iyiliklerinin çoğaltılması, ya da tahtın gölgesinde barındırılarak onurlandırılması, ya da çayırarda veya minberlerde görevlendirilmesi, ya da cennete aceleyle götürülmesi gibi, bazılarına

bahşedilen ancak diğerlerine verilmeyen özel onurlar bahşedilmesi yoluyla olabilir.

Haham İyad şöyle demiştir: "İyad bunu, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yüceliğini hatırlayarak samimiyetle söyleyenlerle sınırlandırmış, sadece ödül için söyleyenleri ise kapsamamıştır."

Bunun yetersiz bir kontrol olduğu ve dikkatsiz ve dalgın kişinin uzaklaştırılmasının daha uygun olacağı ileri sürüldü.

Onun (şefa'at etmek için) yol aramasının ve bunu ummasının faydası, Allah ona bereket ve esenlik versin, boşa gitmeyecektir.

Bize bildirildiğine göre, Yüce Allah'ın yarattıklarından hiçbirine borcu yoktur ve ne kadar yüksek mevkide olursa olsun, dilediğiyle dilediği gibi davranma hakkına sahiptir.

Bu, onun büyük tevazusunu, Allah ona rahmet ve esenlik versin, ve Allah korkusunu gösterir ki bu da onun daha da yüceltilmesini ve yükseltilmesini gerektirir.

Bunun faydası hem ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hem de bize döner. Ve kim bu meseleyi dikkatlice düşünmezse, belirttiğim gibi, bunu gözden kaçırmış ve bunun bize olan faydasının, onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize emrettiği şeyleri yerine getirmekle sınırlı olduğunu düşünmüştür.

Ahmed rivayet etti: [Ezheden kişi dua ederken, "Ey Allah'ım, bu mükemmel duanın ve farz namazın Rabbi, Muhammed'e salât ve selam gönder ve benden sonra hiçbir gazap olmayan bir şekilde razı ol" diyen kimsenin duasını Allah kabul eder.]

İbn Abi Asim, Ebu el-Darda'dan rivayet ettiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), müezzinin ikamet çağrısını duyduğunda şöyle derdi: "Ey Allah'ım, bu mükemmel çağrının ve farz namazın Rabbi,

Muhammed'e salât ve selam gönder ve kıyamet gününde onun dileğini kabul et." Çevresindekiler bunu duyarlardı ve o da müezzini duyduklarında aynı şeyi söylemelerini severdi. Müezzini duyduğunda aynı şeyi söyleyen kimse, kıyamet gününde Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şefaatine layık olur.

Taberani bunu şu şekilde rivayet etmiştir: "Ezanı duyduğunda şöyle derdi: 'Ey Allah, bu mükemmel ezanın ve kılınan namazın Rabbi, kulun ve elçin Muhammed'e salât ve selam gönder ve kıyamet gününde bizi onun şefaatine dahil et.' Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: 'Ezan okunduğu sırada bunu söyleyen kimseyi Allah kıyamet gününde benim şefaatiime dahil eder.'"

Ve o, Allah ona salât ve selam versin, Yüce Allah'ın kendisi için hazırladığı Büyük Şefaât, Havza, Övgü Sancağı, Araçlar ve diğer şeyler gibi ihtiyaçlarını istedi .

Taberani şöyle rivayet etmiştir: "Kim ezanı duyduğunda, 'Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur ve Muhammed O'nun kulu ve elçisidir. Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle, ona katında en yüksek makamı ver ve kıyamet gününde bizi de şefaâtçiliğine dahil et' derse, onun şefaati garantidir."

Bilin ki, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "el-Vasila"nın anlamını Cennetteki en yüksek mertebe veya derece olarak açıklamıştır.

Kökeni, Yüce Olana yaklaşmanın dilidir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve O'na yaklaşmanın bir yolunu arayın.}

," dedi .

Diğerleri ise, Allah'a yaklaşmak için kullanılan her şeyin, örneğin Peygamberi aracılığıyla Allah'a yaklaşmanın (Allah ona salât ve selam versin) hayırlı olduğunu söylediler .

Övgüye Değer Makam, son yargılamada büyük şefaathçiliktir; o zaman ilk ve son olanlar onu öveceklerdir. Bunun açıklaması şefaath hakkındaki hadislerde zaten verilmiştir ve Vahidî'nin dediğı gibi, yorumcular arasında bu konuda ittifak vardır.

Söylendiğine göre, verdiğı ifade hem ülkesi lehine hem de aleyhineydi.

Kıyamet Günü'nde kendisine övgü sancağı verileceğı söylenmişti.

Bunun, Yüce Allah'ın onu tahta oturtacağı anlamına geldiğı söylenmiştir.

Sahih İbn Hibban'da da şöyle buyurulmaktadır: [Allah insanları diriltecek ve Rabbim beni yeşil bir elbise ile giydirecek ve ben Allah'ın dilediğı şeyleri söyleyeceğim; işte bu övgüye değer bir makamdır.]

Birincisi (yani yargıların ayrılmasında Büyük Şefaath anlamına gelen) ile çelişmiyor, çünkü bu giysinin ona Büyük Şefaath yapma izninin bir işareti olması mümkün .

Sonra bazı araştırmacıların buna benzer bir şeyden bahsettiğini gördüm ve o da şöyle dedi:

Söz konusu ifadeyle kastedilenin, şefaath öncesinde sunduğı övgü olduğu ve bu halde elde ettiğı tek şeyin övgüye değer bir makam olduğu anlaşılıyor .

O'nun (salât ve selam olsun) başlıca şefaathlerin dışında başka şefaathleri de vardır.

. Bununla ilgili birçok hadis, hiçbir karşı delil olmaksızın sahih kabul edilmişken, başka türlü nasıl olabilir ki ?

İmam Nevevi, buna girmeye layık oldukları halde girmemiş olan bir topluluk için şöyle demiştir: Buna peygamberleri, alimleri ve evliyaları da dahil etmek caizdir .

Ve günahları yüzünden cennete giremeyen insanlar da vardır .

Cennet ehlinin bir kısmının da dereceleri yükseltilecek ve her birine kendisine uygun olan verilecektir. (El-Nevevi) şöyle buyurdu: Bu, bahsi geçenlerin de bundan pay almaları için caizdir .

Ve Kutsal Şehir'de ölenler için ...

Ve onun kabrini ziyaret edenlere, Allah rahmet eylesin ve ona huzur versin .

Ve Müslim'in rivayetine göre cennetin kapısını açmak için .

Müezzin kime cevap verdi ?

Ve daha önce ona hizmet etmiş olan, Allah ona rahmet ve esenlik versin, inanmayan insanlar da vardır; onların acılarını hafifleterek .

Şehir halkı için şefaet etmek, yardım isteyen kişi için şefaet etmekle aynı anlamdadır .

Bilinmelidir ki, Allah rahmet eylesin, Gazali'nin şefaatin anlamı ve sebebi hakkında değerli sözleri vardır; bunların özü şudur:

Bu, Allah'ın huzurundan peygamberliğin özüne yansıyan ve oradan, yoğun sevgi, sünnete sık sık bağlılık ve Allah'a salât ve selam olsun dualarla O'nu sık sık anma sayesinde peygamberliğin özüne uygunluğu sağlam bir şekilde belirlenmiş her öze yayılan bir nurdur.

Bunun bir örneği, suya düşen güneş ışığıdır; ışık, duvarın tamamına değil, duvardaki belirli bir noktaya yansır. Bu özgülüğün sebebi, o noktada duvar ile su arasındaki uyumdur. Duvardan çıkan ve ışığın sudan yansıdığı noktaya ulaşan bir çizgi, sudan çıkan ve güneşe ulaşan çizginin oluşturduğu açıya eşit bir açı oluşturur; öyle ki, güneşten ne daha geniş ne de daha dar olur. Bu, ancak duvardaki belirli bir noktada mümkündür. Fiziksel uyumlar ışığın belirli bir şekilde yansımaları gerektirdiği gibi, entelektüel ve manevi uyumlar da manevi özlerde bunu gerektirir. Teteizme kapılmış olan (Peygamberimize, salat ve selam olsun) kişi, İlahi

Huzur ile kesin bir uyum içindedir ve ışık, aracı olmadan üzerine parlar. Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sünnetine bağlı kalarak, onu severek ve ona uymayı arzulayarak sünnete uyan, fakat tevhid düşüncesi temelinde sağlam bir temele oturmamış olan kimse, ancak bir aracı vasıtasıyla sağlam bir bağlantı kurabilir. Dolayısıyla, tıpkı güneşe maruz kalmamış bir duvarın, güneşe maruz kalmış su gibi bir aracıya ihtiyaç duyması gibi, o da ışığı almak için bir aracıya ihtiyaç duyar.

Ve bu, bu dünyadaki şefaatin gerçek doğasını açıklıyor: Krala en yakın bakan, kralın arkadaşlarının suçlarını affetmesi için onu zorluyor; bu, onların kral ile aralarındaki kişisel bir bağdan dolayı değil, ilahi lütuf onlara kendi erdemlerinden değil, bakan aracılığıyla bahşedildiği için oluyor.

Aracı ortadan kaldırılrsa bile, kral onları tanımadığı ve bakanla olan bağlantılarını, bakanın onları tanıtmaması ve onları affetme arzusunu dile getirmesi dışında bilmediği için, onlara hiçbir şekilde ilgi gösterilmezdi. Dolayısıyla, "aracılık" kelimesi mecazi olarak "aracılık" olarak adlandırılır çünkü affedilme arzusunu ifade eder.

Aksine, aracı kişinin konumu kralın yanındadır ve kullanılan kelimeler amacı ifade etmek içindir; Yüce Tanrı ise tanımlanamaz.

Kral, bakanın hizmetkarının kendisiyle olan özel bağının gerçek doğasını bilseydi, açıklama yapmasına gerek kalmazdı ve sözsüz, aracılık yoluyla af verilirdi; en doğrusunu Yüce Allah bilir.

Eğer peygamberlere (aleyhisselam) bildikleriyle konuşma izni verilmiş olsaydı ve onların sözleri aynı zamanda şefaatçilerin sözleri olsaydı, duyulara ve hayal gücüne hitap eden bir örnek teşkil etseydi, o zaman bu temsil ancak şefaatte bilinen sözlerle olurdu.

Ve size uygunluk yoluyla ışığın yansımasını gösteren şey, şefaat hakkı hakkında bildirilen her şeyin, Allah ona salât ve selam versin, onunla ilgili olan şeylerle ilgili olmasıdır; örneğin onun için dua etmek, kabrini ziyaret etmek, müezzinin duasına cevap vermek ve ondan sonra onun için dua

etmek ve Allah ona salât ve selam versin, onunla olan sevgi ve uygunluk ilişkisine dayanan diğer şeyler. Son .

El-Razi, şefaatin, bir kimsenin diğerinden kendisine bir şey vermesini istemesi ve onun için bir şey rica etmesi olduğunu söylemiştir. Kökeni, "vitr" (tek) kelimesinin zıttı olan "şafa" (çift) kelimesinden gelir; sanki ihtiyaç sahibi tek başınaymış gibi, şefaate eden de onun "şafa"sı (çifti) olmuş, yani bir çift haline gelmiştir. Bu, İbn Hacer'in açıklamasını özetlemektedir.

Fayda: (El-Kevl-Bedi'de) şöyle buyurmuştur: Müezzinler, beş vakit farz namazda ezandan sonra Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirirler; ancak sabah ve cuma namazlarında ezandan önce getirirler, akşam namazında ise zamanın kısıtlı olması nedeniyle genellikle getirmezler.

Bu uygulama Sultan Salah al-Din Yusuf ibn Ayyub'un saltanatı döneminde ve onun emriyle başladı.

Bundan önce, El-Hakim ibn El-Aziz öldürüldüğünde, kız kardeşi Sıt el-Mulk, oğlu El-Zahir'e selam vermesini emretti. Bunun üzerine El-Zahir, "İmam El-Zahir'e selam olsun" şeklinde bir selam verdi. Daha sonra bu selam, yukarıda bahsedilen reformla kaldırılıp yerine "Allah'ın Resulü'ne salat ve selam olsun, Allah ona salat ve selam versin. Allah ona bolca mükafat versin" şeklinde bir selam getirilene kadar, ardı ardına gelen halifelere de verilmeye devam etti.

Dedi ki: "Sonra bazı tarihi kayıtlarda, Hicri 791 yılının Şaban ayının başında Kahire ve Mısır'daki müezzinlere, her namazın ardından, namaz bittikten sonra, ezana birkaç defa 'Ey Allah'ın Resulü' (salla'llâhu aleyhi ve sellem)' diye eklemeleri emredildiğini gördüm. Bunun sebebi, fakir ve dindar bir adamın Cuma gecesi, gece namazının son ezanından sonra Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirildiğini duyması ve bundan hoşnut kalmasıydı. Arkadaşlarına, 'Bunun her ezanda yapılmasını ister misiniz?' diye sordu. Onlar da 'Evet' dediler. Bunun

üzerine adam uyudu ve uyandığında rüyasında Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü, Resulullah'ın kendisine baş çarşı müfettişi Necm el-Tanbadi'ye müezzinlere her ezandan sonra kendisine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmelerini emretmesini söylediğini iddia etti. Adam onun yanına gitti ve müfettiş bu rüyadan hoşnut kaldı ve Bunun yapılmasını emretti ve bu uygulama bugüne kadar devam etti."

Eğer bu doğruysa, belki de bu tarihe kadar bekletilmiştir, ya da doğruluk meselesi özellikle Cuma gecesine özgüydü ve en iyisini Allah bilir .

O şöyle dedi: "Bu konuda (ezan okunduktan sonra Peygamberimize salât ve selam olsun) dua etme konusunda) görüş ayrılığı vardır: Bu tavsiye edilir mi, mekruhtur mu, bidat midir yoksa caiz midir?"

İlk (tavsiye edilen) için delil olarak Yüce Allah'ın şu sözünü gösterdi: {Ey iman edenler! Secde edin, rükû edin, Rabbinize ibadet edin ve iyilik yapın; böylece kurtuluşa erersiniz.}

Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat ve selam göndermenin, özellikle bu konuda çok sayıda rivayet bulunması ve namaz çağrısından sonra, gecenin son üçte birinde ve şafak vaktine yakın saatlerde yapılan duaların faziletleri göz önüne alındığında, Allah'a yaklaşmanın bir yolu olduğu iyi bilinmektedir. Doğru görüş, bunun övgüye değer bir bidat olduğu ve bunu yapanın iyi niyetinden dolayı mükafatlandırılacağıdır.

9- İkamet sırasında, ezan sırasında dua edildiği gibi, onun (salât ve selam olsun) için dua etmek.

Bu kitap, ikinci bölümde zikredilen hadisleri içermektedir .

10 - Camiye girerken ve çıkarken ona (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Sizden biri mescide girdiğinde, Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirsin ve sonra şöyle desin: 'Ey Allah, günahlarımı bağışla ve bana rahmet kapılarını aç.' Mescitten çıktığında da Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirsin ve sonra şöyle desin: 'Ey Allah, günahlarımı bağışla ve bana lütuf kapılarını aç.'" Bu hadis, İmam Ahmed ve diğerleri tarafından Hz. Fatıma el-Zehra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir.

Bu kitap, ikinci bölümde zikredilen hadisleri içermektedir .

11 - Camilerde onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

İbn Başkuval, Ukba bin Amir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği hadisi ikinci bölümde zikretmiştir: [Mescitlerin, meleklerin yoldaşları olduğu sütunları vardır. Onlar yokken onları özlerler, hastayken ziyaret ederler, onları görürlerse karşılarlar ve bir şey isterlerse onlara yardım ederler. Oturduklarında melekler, ellerinde gümüş tomarlar ve altın kalemlerle, ayaklarından göğse kadar onları kuşatır, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) dualar yazarlar ve şöyle derler: Allah'ı zikredin, Allah size rahmet etsin, zikrinizi artırın, Allah sizi artırsın. Zikretmeye başladıklarında cennetin kapıları onlara açılır, duaları kabul olur, huriler onlara bakar ve Allah Teala, başka bir konuşma yapıp dağılmadıkları sürece onlara yüzünü çevirir. Dağıldıklarında, ziyaretçiler zikir çemberleri arayarak ayakta dururlar .]

12 - Camilerin yanından geçerken ona (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek.

Ali ibn Abi Talib (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: "Mescitlerin yanından geçerken Peygamberimize (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavat getirin." (İsmail rivayet etmiştir .)

13 - Kur'an'da adı geçiyorsa veya Yüce Allah şöyle buyuruyorsa, Kur'an okurken onun için dua etmek: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e

salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.}

Bu, İmam Ahmed ve Hasan el-Basri tarafından gönüllü namazlar hakkında belirtilmiştir.

* Ve o (yani gönüllülük ve diğer alanlarda) popüler bir akım başlattı.

Sözünün görünen anlamı, hem gönüllü hem de farz ibadetlerde tavsiye edildiğidir. Şafî mezhebinden "El-Enver" adlı eserin yazarının aktardığına göre, El-Ajli bunu açıkça belirtmiştir.

* Ve Nevevi'nin fetvalarında namaz kılmadığı belirtilmektedir.

(Gönüllü namazda) ilki daha yakındır, Al-Qastalani'nin (Masalik Al-Hanafa)'da söylediği gibi .

14 - Sabah namazının sonunda ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

İbn Hacer şöyle demiştir: Son dua tavsiye edilir çünkü Vitr duasında zikredilmiştir ve Sabah duası ona göre değerlendirilir.

Ve [ve Allah Peygamberimize salât ve selam etsin] ifadesi, hiçbir ekleme yapılmadan kullanılmıştır.

Kim buna [Muhammed ve sallallahu aleyhi ve sellem] ekleme yapıp Sunan al-Nasa'i'ye isnat ettiyse yanılmıştır, zira bu rivayet derlenirken orada bulunmamaktadır.

El-Nawawi şöyle demiştir ve hadisi sahih veya sağlamdır.

Sahabelerden (Allah onlardan razı olsun) bazılarından sahih rivayetlere göre, Kunut namazı sırasında Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirirlerdi.

El-Zuhri'den sahih olarak rivayet edildiğine göre, Ramazan ayında Vitr namazının kunut vaktinde Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salavat getirirlerdi.

Sahabelerden bazılarında rivayet edildiğine göre, Ramazan ayının son on günü başladığında, dualarına şunları eklerdi: “Ey Allah’ım, İbrahim’e salavat getirdiğin gibi Muhammed’e de salavat getir. Ey Allah’ım, İbrahim’e salavat getirdiğin gibi Muhammed’e de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin. Ey Allah’ım, kulun ve elçin Muhammed’e salavat getir, Allah’ın salat, selam ve bereketi onun üzerine olsun . ”

15 - İlk teşehhüdde ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

Bu kitap, ikinci bölümde zikredilen hadisleri içermektedir .

16 - Son Teşahhud'da ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

Şafiî'ye göre, namazın geçerli olabilmesi için olmazsa olmaz bir şarttır.

Bu konuyu bölümün sonunda ele alacağız, ancak uzunluğu nedeniyle erteledim .

17 - Beş vakit namazdan sonra ona salavat getirmek (Allah'ın salat ve selamı ona olsun).

Bunun faziletine gelince, incelikler bölümünde Şibli hakkında bir hikaye anlatılmaktadır .

18 - Sabah ve akşam namazlarından sonra ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

İkinci bölümde ise Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Kim sabah namazını kıldıktan sonra konuşmadan önce yüz defa bana salavat getirirse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar; otuzu hemen verilir, yetmişi ise ona saklanır. Akşam namazı için de aynı şey geçerlidir.” Sahabeler: “Ey Allah’ın Resulü, sana nasıl salavat getirelim?” diye sordular. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “Şüphesiz

Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.” “Ey Allah, Muhammed’e salavat getir (yüz defaya kadar).”

19 - Gece namazı (tehajjud) için kalkarken ona (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek.

İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: “Allah iki kişiye güler: Birincisi, at üzerinde arkadaşlarının atlarıyla düşmanla karşılaşan ve yenilgiye uğrayan, fakat kendisi dimdik duran adamdır. Öldürülse şehit olur, dimdik durursa işte ona Allah güler. İkincisi ise, gece yarısı kimsenin görmediği bir şekilde kalkıp abdest alan, sonra Allah'ı öven ve yücelten, Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) için dua eden ve Kur'an okumaya başlayan adamdır. İşte ona Allah güler ve şöyle der: ‘Bakın, kulum benden başka kimsenin görmediği bir şekilde dimdik duruyor.’” Bu hadis, Nesai'nin Sünen-i Kübra adlı eserinde sahih bir isnadla rivayet edilmiştir .

(Awarif al-Ma'arif) adlı eserinde gece namazının bölüştürülmesi bölümünde şöyle buyurmuştur: “Gece namazı kılan kimse, her iki rekattan sonra biraz oturur, Allah'ı över, bağışlanma diler ve Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eder. Bunda bir rahatlama ve ayakta durma gücü bulur. Ali bin Abdullah bin Abbas (Allah onlardan razı olsun), gece namazını bitirdiğinde, bu kitabın edep bölümünde geçen şekilde Allah'ı övdü, O'nu yüceltti ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etti: [Ey Allah'ım, Senden en hayırlı ve en sevgili, en şerefli isimlerinle istiyorum...] vb. ”

Said bin Hişam'ın rivayetine göre, Aişe (Allah ondan razı olsun) şöyle demiştir: [Biz, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için misvak ve abdestini hazırlardık. Sonra Allah Teala onu dilediği zaman geceleyin naklederdi. Misvakını kullanır, abdest alır ve sekizinci rekat hariç aralarında oturmadan dokuz rekat namaz kılardı. Aralarında selam vermeden Allah'ı över, Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirir ve dua ederdi. Sonra dokuzuncu rekatı kılar ve oturur veya buna benzer bir söz

söyler, Allah'ı över, Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirir ve dua ederdi. Sonra bizim duyabileceğimiz şekilde selam verirdi. Sonra oturarak iki rekat namaz kılardı.]

20 - Vaazlarda ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

Örneğin, Cuma hutbesi, bayram namazı, güneş tutulması namazı, yağmur duası ve diğerleri.

Aynı durum evlilik teklifi ve evlilik sözleşmesi için de geçerlidir.

Bununla ilgili olarak, Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerinden ve onlardan sonra gelenlerden birçok rivayet bulunmaktadır. İnsanlar bu uygulamayı nesilden nesile sürdürmüşlerdir. Bunlar arasında şunlar yer almaktadır...

İmam Ahmed, Awn bin Abi Jahfa'dan rivayet ettiğine göre, Awn bin Abi Jahfa şöyle demiştir: “Babam, Allah ondan razı olsun, Ali'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) polislerinden biriydi ve minberin altındaydı. Bana, yani Allah ondan razı olsun, Ali'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiğine göre, minbere çıktı, Allah'ı övdü ve yüceltti, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etti ve şöyle dedi: ‘Bu ümmetin Peygamberinden sonra en hayırlısı Ebu Bekir'dir, ikincisi Ömer'dir. Allah dilediğini iyileştirir.’”

İbn Başkuval, Muhammed ibn Abdullah ibn el-Hakam'dan rivayetle şöyle buyurmuştur: “Müminlerin Emiri Cuma günü bize hutbe verdi ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için namaz kılmayı unuttu. Hutbesi bitince insanlar her yandan ona bağırdılar. Bunun üzerine namaz kılacağı yere gitti. Namazını bitirince minbere çıktı ve şöyle dedi: ‘Ey insanlar, şeytan her zaman Âdem oğluna karşı komplo kurmaktan vazgeçmez ve bugün de bize komplo kurdu ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için namaz kılmayı unutturdu. Öyleyse onu namaz kılarak küçük düşürün. Ey Allah'ım, Muhammed'e, senin istediğin gibi bol bol mübarek kıl.’”

Bu, İmam Şafiî'ye göre hutbenin geçerliliği için bir şarttır.

El-Majd El-Fayruzabadi şöyle demiştir: “Şafiî (Allah ondan razı olsun), doğru yolda olan halifelerin ve onlardan sonra gelenlerin amellerine dayanmıştır; zira onlardan veya onlardan sonra gelenlerden hiçbirinin, önemli bir konuda, hele ki Cuma hutbelerinde, Allah'a hamd ve Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) salavat getirmeden hutbe verdiğine dair bir rivayet yoktur. Önceki halifeler, Allah'a salat ve selam vermeden verilen hutbelere 'eksik hutbe' derlerdi.”

21 - Bayram tekbirlerinde ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

22 - Sadaka veremediği zamanlarda onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

İbn Vahb, Ebu Said el-Hudri'den (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim zekât vermezse, duasında şöyle desin: 'Ey Allah'ım, kulun ve elçin Muhammed'e salât ve selam eyle, mümin erkek ve kadınlara ve Müslüman erkek ve kadınlara salât ve selam eyle.' Çünkü bu onun zekâtıdır."

23 - Vasiyet yazarken ona salavat getirmek (Allah'ın selamı ve bereketi onun üzerine olsun).

Hasan el-Besri'nin rivayetine göre şöyle demiştir: [Ebu Bekir ölüm döşeğindeyken, "Vasiyetimi yazın" dedi. Bunun üzerine kâtip, "Bu, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabesi Ebu Bekir'in vasiyetidir" diye yazdı. Ebu Bekir, "Ölüm anında künye ile anılmam mı gerekiyor? Bunu silin ve şunu yazın: Bu, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) azatlı kölesi Nafi el-Habaşi'nin vasiyetidir. Şahitlik eder ki, Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) O'nun peygamberidir, İslam onun dinidir, Kâbe onun kiblesidir ve Allah'ın birliğini ve Rabliğini kabul edenlerin umduğu şeyleri Allah'tan umar..." dedi ve vasiyetini sonuna kadar yazdı.]

24 - Cenaze namazında onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) için dua etmek

İmamımız Şafî (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: Mutarrif bin Mazin, Ma'mar'dan, o da Zühri'den rivayetle bize şöyle anlattı: Ebu Uname bin Sahl bin Hanif bize, Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salat ve selam versin) sahabelerinden birinin kendisine şöyle anlattığını aktardı: Cenaze namazında sünnet şudur: İmam önce tekbir getirmeli, sonra ilk tekbirden sonra sessizce kendi kendine Kur'an'ın Açılış Suresini okumalı, ardından Peygamber Efendimiz (Allah ona salat ve selam versin) için dua etmeli ve tekbirler sırasında hiçbir şey okumadan samimiyetle merhum için dua etmeli, sonra da sessizce kendi kendine selam vermelidir.

25 - Merhumu (aleyhisselam) mezara koyarken onun için dua etmek.

Bu, İmam Şafî'nin (Allah ondan razı olsun) öğretisidir.

26 - Bir hayvana binerken ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

Taberani, (Du'aa) adlı eserinde Ebu'l-Darda'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Kim bir hayvana bindiğinde şöyle derse: {Allah'ın adıyla, ki O'nun adına hiçbir şey zarar veremez, O'na hamd olsun, O'nun benzeri yoktur, O'na hamd olsun ki, O bunu bize boyun eğdirmiştir ve biz onu boyun eğdiremezdik, şüphesiz Rabbimize döneceğiz. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a, Allah Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam versin}, hayvan şöyle der: Allah seni mübarek kılsın, ey mümin! Sırtımı hafiflettin, Rabbine itaat ettin ve kendin için hayırlı bir iş yaptın. Allah yolculuğunu mübarek kılsın ve ihtiyacında sana başarı versin.]

27 - Yolculuk niyetiyle ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

İmam Nevevi, Zikir-i Musafir'de şöyle buyurmuştur: [O, duasını Allah'ı yücelterek ve Allah'ın Resulü'ne salat ve selam ederek başlar ve bitirir.]

28 - Hac ibadetleri sırasında onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

Bu, Talbiye tamamlandıktan sonra onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) için dua etmeyi de içerir.

Bu, Safa ve Merve'de onun (salât ve selam olsun) için dua etmeyi de içerir.

Bu, Kara Taş'a dokunurken onun için (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) dua etmeyi de içerir.

Buna Arafat'ta onun (salât ve selam olsun) için dua etmek de dahildir.

Bu, Hayf suresinde onun (salât ve selam olsun) için dua etmeyi de içerir.

Bu, veda tavafını tamamladıktan sonra onun için (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) dua etmeyi de içerir.

Bütün bunlar, Allah'ın Elçisi'nin (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerinden ve onlardan sonra gelenlerden rivayetlere dayanmaktadır .

29 - Kutsal şehre vardığında onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

Bakışları kutsal mekanına, hurma ağaçlarına, meydanlarına ve yüce mezarına düşerse, Tanrı onu kutsasın ve ona huzur versin.

(El-Masalik) adlı eserinde şöyle buyurmuştur: [Bilin ki, bir kimse Medine'ye yaklaştıkça, ona olan bağlılığını artırmalı ve avlularının büyüklüğünü, evlerinin ve açık alanlarının ihtişamını, bu yerlerin vahiy ve ilahi ilhamla dolu yerler olduğunu, Cebrail ve Mikail'in sık sık ziyaret ettiği yerler olduğunu ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in kutsal topraklarında defnedildiğini ve ebedi istirahat ettiğini düşünmelidir. Türbesinin yüce topraklarına geldiğini ve huzuruna girmeye karar verdiğini tefekkür etmeli, böylece makamının büyüklüğünü hissetmeli ve orada O'nun heybetinin ve sevgisinin mükemmelliğinin nitelikleriyle kendini süslemelidir. Niyetini, yani tövbesinin samimiyetini ve niyetinin doğruluğunu bildiği şeyi yapmaya acele etmelidir. Sonra da sükûnet ve

vakarla, ayakları üzerinde yürüyerek, bu nimetlerin karşılığını arayarak ve bu topraklarda ikamet edene saygı göstererek ilerlemelidir.]

Size bir ziyaretçi olarak geldim ve gözlerimin karanlığına binebilmeyi diledim.

Neden gözlerimi Allah'ın Elçisinin kabrine dikerek yürümeyeyim ki?

Sonra, huşu ve saygıyla, tevazu ve dua ile Mescid-i Şeref'in kapısında durur, sonra da "Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam eyle. Ey Allah'ım, günahlarımı bağışla ve bana rahmetinin kapılarını aç," diyerek, sanki Seçilmiş Peygamber'e (Allah ona salât ve selam eylesin) şahitlik ediyormuş gibi, saygı ve vakarla içeri girer. Mescide selam olsun diye iki rekat namaz kılar, sonra kible yönünden Mescid-i Şeref'e gelir, sırtı kibleye, yüzü kırmızı mermere çakılmış gümüş çiviye dönük olarak, en büyük saygıyla, karşısında durduğu kişiyi düşünür, muhatabının (Allah ona salât ve selam eylesin) değerini bilir ve onun (Allah ona salât ve selam eylesin) selamını duyup karşılık verdiğini anlar .

Allah rahmet eylesin, şöyle buyurdu: [Gördüklerim ve ritüeller ile diğer konular hakkındaki kitaplardan topladıklarımdan yola çıkarak, sesini yükseltmeden, ölçülü konuşmasını dilerim.]

Selamün aleyküm, ey Allah'ın Resulü .

Selamün aleyküm, ey Allah'ın Peygamberi .

Selamün aleyküm, ey Allah'ın sevgilisi .

Selamün aleyküm, ey Allah'ın seçilmişisi .

Selamün aleyküm, ey Allah'ın yarattıklarının en hayırlısı .

Selamün aleyküm, ey Peygamberlerin Efendisi .

Selamün aleyküm, ey Peygamberlerin Sonuncusu!

Selamün aleyküm, ey salihlerin imamı !

Selamün aleyküm, ey yüce ve parlakların önderi !

Selamün aleyküm, ey Rahmet Peygamberi .

Selam sana olsun, ey sıkıntı giderici .

Selam sana olsun, ey ihtişamı göz kamaştıran !

Selam sana olsun, ey cömertliği bol olan !

Selam size olsun, ey şanlı ışıkları yansıtmış olanlar !

Selamün aleyküm, ey ışık saçan izlerin göz kamaştıran !

Selam sana olsun, ey şeref ve şerefin icadı !

Sana selam olsun, ey ebedi şanın özü .

Selamün aleyküm, ey Peygamberlerin İmamı .

Selam sana olsun, ey seçilmişlerin seçilmiş .

Selamünaleyküm, ey Luay'ın incisi !

Selamünaleyküm, ey Kusay'ın gururu !

Selam sana olsun, ey yüce amellerin kaynağı .

Selam size olsun, soylu soy .

Selamün aleyküm, ey şiirleriyle göz kamaştıran !

Selam sana olsun, ey mucizeleri ortaya çıkmış olan !

Selamün aleyküm, ey Peygamber, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun .

Misk kokusundan yayılan huzur, iki vadide uzun bir kuyruk bırakarak...

Ve sürekli esen bir esinti, sana güzel övgüler sunmaya devam ediyor.

Ve yakın olanların, hastalara şifa ve susuzluğu gideren birer araç haline gelen hikayeleri...

Salam size ve bütün peygamberlere ve elçilere olsun .

Selamün aleyküm sana ve temiz ve erdemli ailene olsun .

Salam size ve temiz eşlerinize, müminlerin annelerine olsun .

Selamün aleyküm size ve tüm arkadaşlarınıza .

Salam size ve Allah'ın salih kullarına olsun .

Sizi hatırlayanlar sizi her andığında ve sizi unutanlar her unuttuğunda Allah sizi mübarek kılsın. O, sizi ilk ve son kullar arasında, yaratılmışlarından herhangi birine bahsettiği en güzel ve en üstün nimetlerle mübarek kılsın. Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve şahitlik ederim ki, siz O'nun kulu ve elçisisiniz ve mesajı ilettiniz, emaneti yerine getirdiniz, ümmete nasihat ettiniz ve Allah yolunda üzerine düşeni yaptınız .

Sonra kendisi ve mümin erkek ve kadınlar için dua eder, ardından Ebu Bekir'i, sonra Ömer'i (Allah onlardan razı olsun) selamlar, sonra sağa doğru bir kol mesafesi kadar ilerleyip onları selamlayarak, "Allah dilerse" der.

Selamün aleyküm, ey elçilerin efendisinin halefi .

Salam size olsun, ey Allah'ın mürtedlik gününde dinimizi desteklediği kişiler !

Selamün aleyküm! Ey mallarınızı, az ya da çok, Allah ve Resulü yolunda harcayan, kendiniz ve aileniz için Allah ve Resulü'nden başka hiçbir şey bırakmayanlar !

Sonra o da sağı doğru, yaklaşık bir kol mesafesi kadar ilerleyerek Ömer'i selamlıyor ve "Allah dilerse" diyor.

Selamün aleyküm, ey Müminlerin Komutanı .

Selamün aleyküm, ey Allah'ın vasıtasıyla dini güçlendirdiği kişiler !

Selam olsun size, ey Allah yolunda hiçbir kınamadan korkmayanlar ve hakikat sizi dostsuz bırakanlar !

Selam size olsun, ey şeytanın yolda karşılaştığı, fakat siz başka bir yolu seçen sizler !

Selam sana olsun, ey bu millete doğruyu söyleyen !

Selamün aleyküm, ey Müminlerin Emiri, Ömer ibn el-Hattab .

Abdullah bin Dinar'ın rivayetine göre şöyle demiştir: "İbn Ömer'i (Allah onlardan razı olsun) Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin)'in yanında dururken, Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) için dua ederken ve Ebu Bekir ile Ömer için yalvarırken gördüm." İsmail el-Kadı ve diğerleri, Malik'ten rivayet etmişlerdir .

Yöntemler bölümünde, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) ziyaret ederken okunan Sidi Ebu el-Hasan el-Şazili'nin formülü ile Burhan el-Din el-Mevbibi'nin formülü yer alacaktır.

(Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) adlı kitabımda İmam Nevevi'nin formülünden ve Ebu Mevehib Şazili'nin formülünden bahsetmiştim .

Onlardan bazıları, Allah'ın Elçisi'ni (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selamladıktan sonra şöyle derler: "Seni görmekle gözlerimi sevindiren, beni senin yüce bahçesine yerleştiren ve seni ziyaret etme mübarek kılıp şehrine varmakla en büyük mutluluğa ulaşmayı takdir eden Allah'a hamd olsun."

Kehanetin özünden kaynaklandığı ve bağrından bilgelik pınarlarının aktığı yer.

Işığın parlak bir şekilde parladığı, ihtişamın fışkırdığı ve atmosferin cömertlik ve bereketle dolup taşıdığı yer.

Türbenin bulunduğu yer ve üzerindeki levhalarda Peygamberin, yani saf ve asil karakterli kişinin, ne yazdığı.

Işıkları, ihtişamın parlayan bir işaretidir ve gururu, cömertliğin yüce bir zirvesidir.

Ve ışığında, Adem'in hiçlik içinde olmasına rağmen, onun konumunun bir gurur kaynağı olduğunu ifade eden bir anlam parlıyordu.

İnsan, Yüce Olanın gözü, mükemmelliğin sırrı, peygamberliğin parlak ihtişamının ışığı, levhanın ve kalemin ışığı.

Ey peygamberlerin kendisiyle mühürlendiği sonuncu ve ebediyette Allah katında elçilerin ilki!

Ey inci, güzelliği kalemin ışığında ortaya çıkan ve ışığı kalemle aydınlatılan!

İnsanlar arasında yaşamınız canlıydı, onları yağmurla ve bulutların elleriyle suluyordunuz.

Kaybınız, burunlarını ağrıtan, iyileşmeyecek bir yara açan bir felaketti.

Şimdi yerleştiğim yerde sadece bir mezar var; kaçaklar için bir sığınak, korunma arayan herkes için bir kutsal alan.

Yüklerimizi önünüze bıraktık, cömertlik pınarından içtiğimiz yankı üzerine azmimizi ortaya koyduk.

Toprağı, üzerinde yaşayan canlıya duyduğumuz saygıdan dolayı öpüyoruz; çünkü her adım bir dinlenme yeridir.

Bu senin hediyen, öyleyse bize onun nimetlerini bahşet ***** çünkü biz yoksulluk ve sefalet içinde ellerimizi uzattık.

Eğer günahlar bizi yıkımın ortasına atarsa, Sen Tanrı'nın tüm yaratılışının sığınağısın.

Ellerim boş olsa da, ayağım kaysa da, senin büyük şefaatin bana yeter.

Bağışlama, sizin en büyük erdeminizdir ve bununla ünlüsünüz; oysa kara günahlar benim erdemlerim arasındaydı.

Tahtın Rabbi sizi, ulusların çağlar boyunca umduğu övgü kadar çok kutsasın.

Misk kokusu, bu türbe, bu ev ve bu kutsal mekân üzerinde esen rüzgarın nefesi gibi.

fayda

Hafız Es-Sakhavi şöyle demiştir: “Onun mübarek kabrini ziyaret etmeye teşvik, birçok hadiste geçmektedir. Bunların arasında, Allah ona salat ve selam versin, doğru sözlü ve güvenilir olanın, ziyaretçisi için şefaet ve diğer nimetler vaadi dışında başka bir şey olmasa bile, bunu işaret etmek için yeterli olurdu. Ve onun vefatından sonra, günümüze kadar imamlar, bunun en faziletli ibadetlerden biri olduğu konusunda ittifak etmişlerdir.”

Şeyhülislam el-Hasan el-Subki (Şifa el-Askam) adlı eserinde şöyle demiştir: Bir grup imam şu hadise dayanmıştır: "Bana selam veren hiç kimse yoktur ki, Yüce Allah ruhumu bana geri döndürmesin ki, ben de ona selam vereyim."

Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) kabrini ziyaret etmek tavsiye edilir ve bu sağlam bir temeldir; çünkü ziyaretçi selam verirse, karşılık olarak selamlanır ve bu da arzu edilen bir fazilettir .

(El-Sidr El-Manthud) adlı eserinin dördüncü bölümünde şöyle buyurmuştur: [Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat

getirmenin faydalarından biri de, kabrinde bir meleğin durup duaları ona iletmesi ve kendisine selam veren herkesin selamını iade etmesidir.] Bu konuda, bu kitabın ikinci bölümünde diğerleriyle birlikte zikredilen birkaç hadis zikretmiştir.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Bana selam veren hiç kimse yoktur ki, Yüce Allah bana ruhumu (yani sözümü) geri vermesin ki, ben de ona selam vereyim."

Bunlar arasında, Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun, şöyle bir sözü de vardır: "Kim kabrimde bana dua ederse, onu işitirim. Kim uzaktan bana dua ederse, Allah onu bana iletmek için bir melek görevlendirir ve ben onun dünya ve ahiret işlerini hallederim, kıyamet gününde de onun için şahit ve şefaatçi olurum."

Bunlar arasında, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, şu sözü de vardır: "En hayırlı gününüz Cuma günüdür. O gün Âdem yaratıldı, o gün öldü, o gün Sûr üflenecek ve o gün Kıyamet kopacaktır. Öyleyse o gün bana dualarınızı artırın, çünkü dualarınız bana sunulmuştur." Dediler ki: "Ey Allah'ın Resulü, sen toprağa karışmışken dualarımız sana nasıl sunulacak?" Buyurdu ki: "Yüce Allah, peygamberlerin bedenlerini toprağın tüketmesini yasaklamıştır."

Bunlar arasında, Allah ona salât ve selam versin, şu sözü de yer almaktadır: "Evlerinizi mezarlığa çevirmeyin, mezarımı da bir kutlama yeri yapmayın. Benim için dua edin, çünkü dualarınız nerede olursanız olun bana ulaşır."

Bu ve ilk hata, el-Nawawi tarafından Adhkar adlı eserinde düzeltilmiştir.

İbn Hacer şöyle dedi (Not):

[Bu hadislerden bilindiği üzere, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), uzaktan gönderilen duaları ve selamları kabul eder; cuma gecesi veya başka herhangi bir gece, aracı olmaksızın kabrinde gönderilen duaları da işitir.]

El-Nawawi, üç kez boşanma üzerine yemin ederek Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine edilen duaları işitebileceğine dair yemin eden bir kimse hakkında fetva vermiştir. Bu kişi yeminini bozmuş mudur?

Yeminini bozduğuna dair şüpheler nedeniyle, yeminine sadık kalması gerektiği ve dindarlığının bunu gerektirdiği gerekçesiyle yeminini bozmadığına hükmedilmemiştir .

Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) selamlara verdiği cevabın sadece ziyaretçilerinin selamlarıyla sınırlı olduğu iddiası çürütülmüştür.

1- Hadisin genel anlamı şöyledir: "Bana selam veren hiç kimse yoktur ki, Yüce Allah canımı bana geri vermesin ki, ben de onun selamını iade edeyim." Dolayısıyla, münhasırlık iddiası delil gerektirir .

2- Bu durum, sahih hadis ile de desteklenmektedir: "Bu dünyada tanıdığı mümin kardeşinin kabrinin yanından geçen ve ona selam veren hiç kimse yoktur ki , onu tanımasın ve selamını iade etmesin."

Eğer Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) cevabı sadece ziyaretçisiyle sınırlı kalsaydı, bu sadece ona özgü olmazdı; çünkü başkalarının da bu cevaba katıldığı bilinirdi.

Ebu el-Yaman İbn Asakir şöyle demiştir: [Eğer Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrini ziyaret edenlerin selamlarını kabul etmesi caiz ise, o halde ümmetinin her köşesinden, ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, kendisine gelenlerin selamlarını kabul etmesi de caizdir.]

Ve (أَرَمْتُ), ilk harfte (elif ve ra) fetha, üçüncü harfte (mim) sukun ve son harfte (ta) fetha ile, kökeni أَرَمْتُ'tır ve Al-Khattabi'nin dediği gibi "çürüdüm" anlamına gelir. Telaffuz kolaylığı için iki mimden biri atlanmıştır, tıpkı "gölgeledim" anlamına gelen أَطَلْتُ gibi. Ve الرمة ve الرميم aşınmış kemiklerdir.

Diğerleri "meem" harfinin ikiye katlandığını ve sondaki "taa" harfinin sessiz olduğunu söyledi (أَرَمْتُ أَرَمْتُ) (kemikler hasar görmüştü)

Rivayet edildiğine göre, ilk harfinde damma, ikinci harfinde kesra bulunmaktadır (أَرَمْتُ).

Allah ona rahmet ve huzur versin, onun kabrini bir kutlama yeri haline getirmeyi yasaklaması mümkündür.

1- Bu, ziyaretlerin sık sık yapılmasını teşvik etmek içindir , yılda sadece iki kez kutlanan bir tatil gibi olmasını engellemek içindir.

2 - Bu, diğer hadislerde bahsedilen, kabrini mescit gibi kullanma yasağına bir gönderme gibi görünüyor; yani kabrini ziyaret etmeyi bir bayram haline getirmeyin, çünkü o bir bayramdır. Yahudiler ve Hristiyanlar peygamberlerinin kabrini ziyaret etmek için toplanır, eğlence ve neşe içinde vakit geçirirlerdi; bu yüzden Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ümmetine bunu yasakladı ve kabrine saygı göstermede emredilenin ötesine geçmelerini engelledi .

Allah rahmet eylesin ve ona huzur versin, onun mübarek kabrini ziyaret etme teşviki, (Al-Idah) adlı eserin dipnotunda açıkladığım ve bunu reddeden İbn Taymiyye'ye (Allah ona adalet versin) verdiğim cevapla birlikte, birçok hadiste yer almaktadır. İmamların birden fazlasının rivayet ettiği üzere, ümmetin oybirliğiyle bunun en iyi ibadetlerden ve en başarılı girişimlerden biri olduğu konusunda hemfikir olduğu düşünüldüğünde, başka türlü nasıl olabilir ki ?

"Evlerinizi mezarlığa çevirmeyin" ifadesinin anlamı

1 - Mezarlıkta namaz kılmanın mekruh olduğu söylenmiştir; yani mezarları namaz kılmak için ev gibi yapmayın. Bu, Buhari'nin sözleriyle de belirtilmiştir .

2 - Bunun anlamının şu olduğu söylenmiştir: "Onları mezar gibi yapmayın; çünkü oraya gidenler namaz kılmaz, iş yapmaz." Bu, diğer bir

rivayete dayanarak bir grup insan tarafından tercih edilmiştir: {Namazlarınızın bir kısmını evlerinizde kılın, onları mezar gibi yapmayın}.

3- Bunun anlamının, ölülerin evlere gömülmesinin yasaklanması olduğu söylenmiştir; bu, kelimelerin açık anlamıdır ve onun, Allah ona rahmet ve esenlik versin, kendi evinde defnedilmesi onun özel ayrıcalıklarından biridir .

4 - Bunun anlamının, evinde namaz kılmayan kişinin kendisini ölüye, evini de mezara benzettği söylenmiştir ve bu, Müslim'in şu hadisiyle desteklenmektedir: "Allah'ın anıldığı ev ile Allah'ın anılmadığı evin örneği, diri ile ölü gibidir."

Bu hadisler ayrıca Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) her zaman diri olduğunu da göstermektedir; zira varoluşun tamamının, gece gündüz onu selamlayan birinden yoksun olması pratikte imkansızdır. Bu nedenle, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) diri olduğuna, rızıklandırıldığına ve mübarek bedeninin toprak tarafından tüketilmediğine inanıyor ve bunu tasdik ediyoruz. Bu konuda âlimler arasında görüş birliği vardır.

Aynı durumun âlimler, şehitler ve müezzinler için de geçerli olduğu söylenmiş ve eskilerden birden fazlasının muayene edildiğinde bedenlerinde herhangi bir değişiklik bulunmadığı doğrulanmıştır.

El-Beyhaki, peygamberlerin kabirlerindeki yaşamlarına dair bir bölüm derlemiş ve önceki hadislerin yanı sıra sahih hadis olan "Peygamberler kabirlerinde diridirler ve namaz kılmaktadırlar" hadisini de aktarmıştır. Bu, Müslim'in şu hadisiyle de desteklenmektedir: "Miraze gecesini kızıl kum tepesinde Musa'nın yanından geçtim ve o kabrinde namaz kılıyordu."

Bu olayın sadece ona özgü olduğu iddiası, Müslim'in hadisiyle de çürütülmektedir: "Hicr'de kendimi gördüm ve Kureyşliler bana Miraç'ım hakkında sorular soruyorlardı. Kudüs'ten bazı şeyler sordular, ben de bunları doğrulamadım ve daha önce hiç yaşamadığım bir sıkıntıya düştüm. Sonra Allah onu bana gösterdi. Bana başka hiçbir şey sormadılar, sadece

onlara anlattım. Ve kendimi bir peygamberler topluluğunda gördüm. Sonra Musa namaz kılıyordu. Sonra kıvrıcık saçlı bir adam vardı, sanki Şanu'ah halkındanmış gibiydi. Sonra Meryem oğlu İsa, namaz kılıyordu. Ona en çok benzeyen kişi Urve ibn Mes'ud el-Sakkafi idi. Sonra İbrahim, namaz kılıyordu. Ona en çok benzeyen kişi senin arkadaşın (yani kendisi, Allah'ın salat ve selamı ona olsun) idi. Sonra namaz vakti geldi, ben de onlara namaz kıldırıdım. Namazı bitirdiğimde biri dedi ki: 'Ey Muhammed, bu Malik'tir, "Cehennem ateşinin bekçisi, o yüzden ona selam ver." dedi. Ben de ona döndüm ve o önce bana selam verdi.

Ve orada kendimi bir peygamberler topluluğunun arasında gördüm; Musa dua ediyordu ve ince yapılı, kıvrıcık saçlı bir adam da oradaydı.

Ve o sırada {İsa (aleyhisselam) namaz kılarken, ona en çok benzeyen kişi Urve ibn Mesud el-Sakkafi idi; İbrahim (aleyhisselam) namaz kılarken, ona en çok benzeyen kişi senin arkadaşın idi; namaz vakti gelince, ben onlara namaz kıldırıdım.}

Başka bir hadiste ise Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in onlarla Kudüs'te görüştüğü rivayet edilmiştir.

Başka bir rivayette ise, göklerde bir peygamberler topluluğu içinde onlarla karşılaştı ve onlarla konuştu, onlar da onunla konuştular.

El-Beyhaki şöyle dedi: "Bütün bunlar doğrudur. Musa kabrinde ayakta durup dua ederken görülebilir, sonra Musa ve diğerleri, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in gece yolculuğuna çıkarıldığı gibi, Kudüs'e gece yolculuğuna çıkarılabilir ve onları görebilir. Sonra, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in göğe yükseldiği gibi, göklere yükselebilirler ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in bize bildirdiği gibi, onları orada görebilir. Onların farklı zamanlarda farklı yerlerde bulunmaları, sahih hadislerde bildirildiği gibi, akıl yoluyla mümkündür. Bütün bunlar onların sürekli varlığının delilidir."

Şehitlerin hayatları Kur'an metniyle sabittir ve İbn Abbas ile İbn Mesud (Allah onlardan razı olsun) Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şehit olarak öldüğünü belirtmişlerdir.

1 - Bahsedildiği gibi, ruhtan kastedilen, bir grup insan tarafından dile getirilen konuşmadır. Allah ona salât ve selam versin, o ebediyen yaşıyor, ancak hayatı sürekli konuşmasını gerektirmez. Aksine, her Müslüman ona selam verdiğiğinde karşılık verir .

Ruhun söz yerine mecazi olarak kullanılmasının işareti, ikisi arasında sık sık kurulan ilişkidir .

2 - El-Beyhaki, ruhun kendisine dönmesinin anlamının, defnedildikten sonra kendisine selam veren herkesin selamı için kendisine geri döndürülmesi ve mübarek bedeninde kalması olduğunu, Allah ona salat ve selam versin, bunun anlamının ise selamı iade etmek için geri döndürülüp sonra alınıp tekrar selamı iade etmek için geri döndürülmesi ve bu şekilde devam etmesi olmadığını, yani birden fazla hayat ve ölümün bir saatten kısa sürede birçok kez yaşanması gerektiği için böyle bir durumun söz konusu olmadığını söyledi. Buna itiraz olmadığı, bu dönüşün tekrarlanmasında bir ihtilaf veya zorluk olmadığı da belirtildi .

3 - El-Subki, bunun ahlaki bir tepki olabileceğini ve yüce ruhunun bu dünyadan uzakta, İlahi Huzuru ve en yüce meclisi görmeye odaklandığını söyledi. Dolayısıyla, kendisine selam verildiğinde, yüce ruhu selam verenin selamını algılamak ve karşılık vermek için bu dünyaya yönelir. Yeryüzünün her köşesinde kendisine sürekli dualar edildiği göz önüne alındığında, tüm zamanını buna ayırması gerekmez; çünkü ahiret işleri akılla kavranamaz ve ara âlemin şartları ahiret şartlarına benzer .

4 - Bazıları, ruhtan kastedilenin ona atanmış melek olduğunu söyledi.

5 - İbn el-İmad şöyle dedi: Burada kastedilenin mecazi anlamda sevinç olması mümkündür, zira bu şekilde de kullanılabilir. İbn Hacer'in açıklaması burada sona eriyor.

Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) ziyaret etmenin yollarını, okunması gereken duaları ve bununla ilgili faydaları "Büyük Kabir Ziyaretinde Düzenlenmiş Mücevher" adlı kitabında ayrıntılı olarak anlatmıştır. Ve  u sözü söyleyenin sözü ne kadar güzeldir...

Yathrib'e gidecek olanlar, bir dakika bekleyin *****       benim dayanamadı ım bir özlemi siz çekeceksiniz.

Allah sizi korusun ve Tayyiba'dan bir cana selamlarımı iletin.

O, ibadet edenin dua ederken sa ında kalan bahçedeki o mezarın başında durdu.

Vahiy yerinde alçakgönüllü ve itaatkâr bir şekilde durun, kalbinizi oraya indirin ve okunanları dinleyin.

Ve şöyle seslenin: "Ey Ahmed'in kabri, sana selam olsun! Bu beden daha önce hiç   r memi , asla da   r meyecektir."

Sen beni görüyorsun, ben de kendimi bir mezarın yanında dururken görüyorum ***** Senden başka efendisi olmayan bir hizmetçi sana sesleniyor

Ve siz de yakındaki bir duadan bahsedildi ini duyuyorsunuz, tıpkı *****'ın dua eden kişiden uzaktan gelen bir duayı bildirmesi gibi.

Ey yaratılmışların en hayırlısı, Allah'ın peygamberleri ve elçileri senin aracılığıyla m h rledi i varlık, sana sesleniyorum.

Ey hidayet peygamberi, sen olmasaydın hidayet bilinmezdi; sen olmasaydın helal olanı da bilmezdik.

Yemin ederim ki, sen olmasaydın hiçbir şey olmazdı ve Rahman olan Allah ne bir parçayı ne de bir bütünü yaratmazdı.

Kitap taşıyıcısı yorumu

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mübarek kabrinde yaşadığına dair Kur'an-ı Kerim'den delil olarak şu ayet gösterilebilir:

1 - {O halde, gökyüzünün gözle görülür bir duman çıkaracağı günü bekleyin.}

2 - {Sabah ve akşam Rablerine dua edenlere karşı sabret. Gözlerini onlardan çevirme, dünya hayatının süslerine yönelme. Kalbini bizden gaflete düşürdüğümüz, nefesine uyan ve işini aşırıya kaçırان kimseye itaat etme.}

3 - Muhammed, Allah'ın elçisidir; ve onunla birlikte olanlar, kâfirlere karşı sağlam dururlar, kendi aralarında da merhametlidirler. Onları rükû ve secde halinde, Allah'tan lütuf ve rıza dileyerek görüyorsunuz. Yüzlerinde secde izi vardır. Bu, Tevrat'taki tasvirleridir. İncil'deki tasvirleri ise, filiz veren ve onu güçlendiren, böylece sağlamlaşan ve sapı üzerinde duran, ekenleri sevindiren bir bitki gibidir; böylece Allah, kâfirleri onlardan öfkelenendirir. Allah, onlardan iman eden ve salih ameller işleyenlere bağışlanma ve büyük bir mükafat vaat etmiştir.

.....

İlk ayette, Yüce Allah'ın şu sözleriyle sevgili Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hitap ettiğini görüyoruz: "Öyleyse bekleyin," yani müşriklerin başına gelecekleri bekleyin.

Bu, bir şeyin gerçekleşeceğini bildiği için onu gözlemleyen birinin, o şey gerçekleşene kadar onu gözlemlemesi anlamına gelir.

Bu anlam kime uygulanır, o hayatta mı, ölü mü? Ve eğer hitap Yüce Allah'tan sevgili Peygamberine (sallallahu aleyhi ve sellem) ise, bu beklenti sadece dünya hayatıyla mı sınırlıdır, yoksa bu dünyada, ara âlemde ve

ahiretteki tüm hayatlarını (sallallahu aleyhi ve sellem) kapsar mı? Ve bu beklentinin Kıyamet kopana kadar devam ettiğini ne doğrular?

1- Yüce Allah, Hz. Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: "Öyleyse, gökten gözle görülür bir duman çıkacağı günü bekleyin." (Yani, gökyüzünden gözle görülür bir duman çıkacağı güne kadar bekleyiş devam eder ve bu duman, Kıyamet Saatinin gelişinin işaretlerinden biridir.)

Sanki Yüce Allah, Sevgili Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, kıyamet gününü ve dumanın gelişini bekleyerek, ara bir halde hayatta olduğuna dikkatimizi çekiyor. Bu anlamlar yalnızca yaşayanlar için geçerlidir, ölümler için değil; çünkü bekleyiş devam ediyor ve duman gelecekte gerçekleşecek.

2 - (Ve gözlerinizi kaçırmayın)

Burada, Yüce Allah'ın şu sözleriyle sevgili Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hitap edişini buluyoruz: "Gözlerinizi ondan çevirmeyin" (yani, Rablerine dua eden ve O'nu her zaman zikredenlere, O'nu görmek için dua eden ve zikredenlere karşı sabırlı olun; bunlar Yüce Allah için samimi olanlardır. Öyleyse, bu dünyanın geçici zevklerine bakmak için gözlerinizi onlardan çevirmeyin.)

Buradaki soru şu: Allah'ın lütfunu arzulayanlar yalnızca sevgili Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) ile birlikte olanlarla mı sınırlıdır, yoksa bu kategori kıyamet gününe kadar geçen yüzyıllarda da var mıdır?

Yüce Allah'ın buna Vakıa Suresi'nde şu sözüyle cevap verdiğini görüyoruz: {Ve öncüler, öncüler} {Önceki nesillerden çok sayıda kişi * Ve sonraki nesillerden az sayıda kişi}

.....

Böylece Yüce Allah, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onları duyuları ile görüp gözlemlediğini, "göz" kelimesini tüm varlığı ifade etmek için kullandığını belirtmiştir. O, diridir, onları görür ve her zaman onlara nafaka sağlar. Ey Allah'ım, bizi onlardan eyle, ey âlemlerin Rabbi.

3 - (Onları, Allah'tan lütuf ve rıza dilemek için secde edip rükû halinde olduklarını görüyorsunuz.)

Burada, Sevgili Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte olmaktan bahseden ayeti buluyoruz; bu da Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve onunla birlikte olanların, kâfirlere karşı kararlı, kendi aralarında ise merhametli olmalarıyla karakterize olduklarını gösteriyor. Sonra Yüce Allah şöyle buyuruyor: "Onları görüyorsun," kipinde şimdiki zaman kipi kullanılıyor ki bu da sürekliliği ifade ediyor. Ey Muhammed, onları sık sık Allah sevgisinden ve O'nun rızasını ve lütfunu arayarak rükû ve secde ederken görüyorsun. Bu topluluk sadece Peygamberimiz ve sahabeleri dönemine özgü değil, sonraki tüm nesilleri kapsıyor. Ey Allah'ım, bizi onların arasında ve onlarla birlikte eyle. Buradaki "görmek", bilgi anlamına gelmiyor, aksine onları kendi gözleriyle (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmek anlamına geliyor. Bütün bunlar, onun kabrinde (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sürekli yaşamının göstergesidir.

Gerçekten de bu, yüreği olan veya aklı başında iken dinleyen herkes için bir hatırlatmadır .

Ey Allah'ım, ona, ailesine ve arkadaşlarına her bakışında ve nefesinde, ilminin ölçüsü kadar salât ve selam eyle, ey âlemlerin Rabbi.

Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mübarek odasındaki altın kandiller hakkındaki hükümle ilgili önemli bir nokta.

Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mübarek odasındaki altın kandiller hakkındaki hükümle ilgili önemli bir nokta.

İmam Takîddin Subki'nin fetvalarında, oğlu İmam Takîddin Abdülvahhab'ın "Medine Kandilleri Üzerine Huzurun İnişi" başlıklı bir risale derlediğini gördüm. Bu risalede, Besmele'den sonra (Allah'a hamd olsun, salat ve selam ona, ailesine ve sahabelerine olsun) şöyle buyurmuştur:

[Çünkü Allah bilir ki, sahip olduğum ve bana bahsettiği bütün iyilikler, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) sayesinde; ona yönelmem ve bütün işlerimde ona güvenmemdendir. O, bu dünyada ve ahirette Yüce Allah'a ulaşmamın vesilesidir. Bana ne kadar çok gizli ve açık nimet bahsetmiştir! Ve bana, iyilik ve takva üzerine kurulu olan mübarek odasında bulunan altın kandillerin satılıp, bedelinin bu odanın ve türbenin bakımına harcanacağı konuşulduğu haberi ulaştı. Bu beni endişelendirdi ve üzdü, bu yüzden elimdeki bilgileri yazmak ve en açık delil yollarından biri olacak sahih bir hadis sunmak istedim .]

Sonra, kendi isnad zinciriyle, Ebu Veil'den rivayet edilen Buhari hadisini nakletti: [Şeybe ile Kâbe'deki sandalyede oturuyordum ve o şöyle dedi: Ömer burada oturuyordu ve şöyle dedi: Altın ve gümüşün hiçbirini bölüştürmeden bırakmamayı niyet etmişim. Ben de dedim ki: İki arkadaşın bunu yapmadı. O da dedi ki: Onlar benim takip ettiğim iki adamdır.]

Ve onun anlatımında: [Takip edilecek iki kadın bunlardır.]

Ardından İmam Subki, bu hadisin rivayet zincirini ve Kâbe'nin hazinesinin, altın ve gümüş süslerinin elden çıkarılmasının caiz olmadığına dair âlimlerin görüşlerini aktardı ve bunu yaklaşık bir kitapçıkta uzun uzadıya anlattı. Sonra şöyle dedi: "[Öyleyse hicret yurdu olan, halkına salat ve selam olsun, mübarek Medine şehrine geçiyoruz ve orada mescit ve kutsal oda bulunduğunu söylüyoruz.]"

Camilere gelince, camiler ve içlerinde altın ve gümüş kandillerin asılmasıyla ilgili hükmü zaten belirtmiştik.

Biz, Peygamber Mescidi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) helal kılınmayan diğer tüm mescitlerden, helal kılınan Mescid-i Aksa'dan ve Malik'e (Allah ondan razı olsun) göre Mekke Mescidi'nden hiç şüphe duymadan daha helal kılınmaya layık olduğunu söyledik.

Mekke'nin daha üstün olduğunu savunanların doktrinine göre, bu mübarek caminin önceliğini savunmanın mümkün olduğunu söyledik; bunun sebebi, bu caminin Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) ile olan özel ilişkisidir.

Bu nedenle, Allah ondan razı olsun, Ömer ibn el-Hattab, orada ses yükseltmeyi yasaklamış ve Mekke Mescidi'nde de bunu yapmamıştır. Bu, yalnızca Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) duyulan saygıdan ve onun aramızda olduğu zamanki gibi davranma zorunluluğundan kaynaklanmıştır.

Hız. Aışe (Allah ondan razı olsun), çevredeki evlere kazık çakıldığını ve çivi çakıldığını duyardı ve şöyle derdi: "Allah'ın Resulüne (Allah ona salât ve selam versin) zarar vermeyin."

Bu açıdan bakıldığında, diğer tüm camilerden daha fazla saygı ve hürmeti hak etmektedir. Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Benim camimde kılınan bir namaz, Mescid-i Haram hariç, başka yerlerde kılınan bin namazdan daha hayırlıdır."

Bize göre, Hanefi ve Hanbeli mezheplerine göre, Mescid-i Haram'da namaz kılmak, başka bir yerde namaz kılmaktan daha faziletlidir.

Eğer daha önce olduğunun ötesine geçerse, bu erdemin onun için kalıcı olup olmayacağı veya Tanrı ona rahmet ve huzur versin, onun zamanında var olan düzeyle sınırlı kalıp kalmayacağı konusunda görüş ayrılığına düştüler.

İmam Nevevi'nin (Allah ondan razı olsun) uzmanlığını görenler arasında, onun "benim camim" sözündeki bu gönderme de bulunmaktadır.

Bu grup, bunun kendi yetki alanlarında olmadığını ve ne kadar genişletilirse genişletilsin, tıpkı Mekke'deki Büyük Cami'nin genişletilmesi durumunda olduğu gibi, yine de onun camisi olacağını ve erdemin onda kalacağını savundu.

Rivayet olunur ki, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in Mescidi, onun hayatı boyunca yetmiş arşın x altmış arşın ölçülerindeydi ve Ebu Bekir ona hiçbir şey eklemedi.

Omar yaşını artırdı ama binasının doğasını değiştirmede.

Ardından Osman, yapıyı büyük ölçüde genişletti; duvarlarını yontma taşlardan ve sıva ile inşa etti, sütunlarını yontma taşlardan, çatısını ise tik ağacından yaptı.

Daha sonra, Ömer ibn Abdülaziz'in Medine valiliği döneminde el-Valid camiye genişletti ve yapımını bizzat denetledi. Çatısını tik ağacından ve altın varaktan yaptırdı. El-Valid, Bizans imparatoruna Peygamber için bir cami inşa etmek istediğini bildirmişti; bunun üzerine imparator ona kırk bin dinar, kırk Bizanslı ve kırk Kıpti işçi ve bazı inşaat malzemeleri gönderdi. Ömer ibn Abdülaziz, yetmiş birinci yılda camiye mihrap ve surlar yaptıran ilk kişi oldu.

Ardından El-Mehdi, yapısı değişmiş olsa da, onu bugünkü boyutuna genişletti.

Asil ve saygıdeğer odaya gelince, orada altın lambalar asmak uzun zamandır süregelen bir gelenektir ve şüphesiz ki bu oda diğer odalardan daha çok bunu hak etmektedir.

Camilerle ilgili görüş ayrılığından bahsedenler, tıpkı Peygamber Mescidi'nden (sallallahu aleyhi ve sellem) bahsetmedikleri gibi, bu konuya da değinmediler veya çözüm bulmadılar.

Dünyanın dört bir yanından ne kadar çok bilgin ve dürüst insan orayı ziyaret etti ve hiçbiri oradaki altın lambaları inkar etmedi.

Sunmuş olduğumuz deliller ve İslam hukukunda incelediğimiz tümevarımsal akıl yürütme ile birlikte tüm bunlar, onun caiz olduğunu ortaya koymaktadır. Yasada onu yasaklayan hiçbir şey bulunmadığından, caiz olduğundan eminiz. Bunu inkar eden veya aksini ispatlamaya çalışan herkes, kendi görüşünü açıklamalıdır.

Camide namaz kılmak son derece faziletli olmakla birlikte, Peygamberin odası (Hacca) onun şerefini artıran eşsiz bir fazilete sahiptir. Birine ilişkin hükümler diğerine göre farklıdır. Hacca, Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Aişe'nin evindeki mezarının bulunduğu yer ve çevresidir. Peygamber Mescidi (salla'llâhu aleyhi ve sellem), dokuz eşinin odalarını da içerecek şekilde genişletilmiştir. Hafsa'nın odası, insanların Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selamlamak için durdukları yerdir. Bu oda, Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) evinde defnedildiği Aişe'nin odasına bitişikti. Tüm bu odalar mescide dahil edilmiştir.

Mezar yeri ise cami ile aynı hükümlere tabi değildir; aksine, İyad'ın (Allah ona rahmet etsin) bu konuda ittifakla rivayet ettiği üzere, camiden, Mekke camisinden ve diğer tüm yerlerden daha şerefli dir. Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) naaşının bulunduğu yerin en faziletli yer olduğu konusunda hiçbir ihtilaf yoktur.

Bu durum, Şafiîlerin, Hanefilerin, Hanbelilerin ve diğerlerinin Mekke'nin Medine'den daha iyi olduğu yönündeki görüşlerine bir istisnadır ve hatta bazıları bu konuda şiirler yazmıştır.

Herkes en iyi toprağın, Seçilmiş Kişinin özünü çevreleyen ve içine alan toprak olduğu konusunda hemfikirdi.

Evet, orada yaşayan kişi konusunda haklıydılar; tıpkı ruhun arınması gibi, o da yükselip meskenini arındırmıştı.

Şeyh İzz el-Din ibn Abd el-Salam, bazı yerlerin diğerlerine göre tercih edilmesiyle ilgili olarak şunları söyledi:

Bütün yerler ve zamanlar eşittir ve üstünlükleri, içsel niteliklerinde değil, içlerinde gerçekleşenlerde yatar. Üstünlükleri, Allah'ın kullarına içlerinde bahşettiği lütuf, iyilik ve cömertlikten kaynaklanır. İçlerindeki üstünlüğün anlamı, Allah'ın, içlerinde hareket eden kullarına daha büyük bir mükafat bahşetmesidir. Şeyh İzzüldin İbn Sina'nın sözü budur .

El-Subki şöyle dedi: “Ben de diyorum ki, belki bu yüzdendir, belki de Allah'ın ve meleklerin rızası içindir ve Allah'ın ona ve orada yaşayanlara duyduğu, akılların kavrayamayacağı bir sevgi içindir. Başka hiçbir yer için değildir, öyleyse nasıl en hayırlı yer olmasın? Bizim için bir ibadet yeri değildir, çünkü cami değildir ve camilerin hükümlerine sahip değildir. Aksine, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aittir ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hayattadır ve oradaki amelleri herkesten daha çok katlanarak artar. Dolayısıyla, katlanma sadece bizim amellerimizle sınırlı değildir. Bunu anlayın ve Kadı İyad'ın Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uzuvlarını içeren yerin üstünlüğü hakkındaki sözleriyle kalbiniz huzur bulacaktır, iki sebepten dolayı.”

Birincisi, herkesin yaratıldığı yerde gömüleceği söylenmiştir; ikincisi ise, rahmet ve bereketin ona ineceği ve Yüce Allah'ın ona yöneleceğidir.

Mekânın kendisinden değil, orada yaşamış olan kişiden kaynaklandığını kabul etsek bile ...

Eğer bunu anlıyorsanız, buranın tüm camilerden ve Kâbe'den daha yüksek bir statüye sahip olduğunu anlarsınız. Camilerde ve Kâbe'de altın kandillerin asılmasının yasaklanması, burada da yasaklanması anlamına gelmez ve burada yasak olduğunu söyleyen kimseyi görmedik.

Taht, göklerin en güzel yeri olup etrafı lambalarla çevrili olduğu gibi, burası da yeryüzünün en güzel yeridir. Bu nedenle, bulunduğu yerin en soylu yer olması gibi, buranın da lambaları olması ve bu lambaların en değerli mücevherlerden yapılmış olması uygundur. Altın ve yakut bile onun değerini anlatmaya yetmez.

Burada yasaklamayı gerektiren anlam mevcut olmadığından, yasaklama şüphesi ortadan kalkmıştır. Altın lamba, sahibinin malı olup, dilediği gibi tasarruf edebilir. Eğer onu o yere saygı ve hürmet göstergesi olarak ithaf ederse, ithafı geçerlidir ve zekât verilmez. Eğer ithaf etmez ve sadece hediye olarak verirse, bu da geçerlidir ve artık onun malı değildir. Hukuken sahip olma hakkına sahip olan herkes tarafından alınabilir.

Bu lambalar odaya asıldıktan ve bağış, mülkiyet, hediye, adak veya bağış yoluyla odanın malı haline geldikten sonra, onları kaldırmak caiz değildir; çünkü başlangıçta asılması zorunlu değildi, sonra sembol haline geldi ve kaldırılması bir eksikliğe yol açacağından, Kabe örtüsünde de belirttiğimiz gibi, korunmaları zorunludur, ancak yakılması zorunlu değildir .

Kabe ve Kutsal Oda'nın eski statüsü, sunduğumuz hadis metninden, yeni statüsü ise bu hadisin içeriğinden ve büyüklüklerinin kesinliğinden bilinmektedir .

Birçok ülkede, adaklar adanan ve sunuların yapıldığı yerler vardır. Kişi, bu yerlerin yasal statüsünü araştırabilir ve seviyelerine ulaşmasalar bile, bu iki yerle aynı kategoriye girip girmediklerini değerlendirebilir.

El-Rafi'i, El-Tahdhib'in yazarı ve diğerlerinin şöyle dediğini aktarmıştır: Eğer bir kimse belirli bir şehrin halkına belli bir miktarda sadaka vermeye söz verirse, o sözü mutlaka yerine getirmelidir.

"Bu türden olanlar, Jurjan'da bilinen türbeye gönderilmek üzere adak olarak konulmuş olanlardır. Anlatıldığı üzere, oradan toplananlar bilinen bir grup arasında paylaştırılır. Bu, geleneğin bunu gerektirdiği anlayışına dayanmaktadır ve bu nedenle adak buna göre verilmiştir."

Şüphesiz ki, bir gelenek varsa ona uyulur; eğer bir gelenek yoksa, o konuda iki farklı görüş olduğu anlaşılır.

Bunlardan biri geçersizdir çünkü Şeriat, Kabe ve Kutsal Oda'nın aksine bunu onaylamaz.

İkinci seçenek, kişinin iyiliğiyle tanınıyorsa geçerlidir.

Dolayısıyla, para kişinin kişisel çıkarları için harcanmalı ve bunların ötesine geçmemelidir; en doğrusunu Allah bilir.

Bana göre, en muhtemel hüküm, Kâbe, Kutsal Oda ve üç mescit dışında herhangi bir şey için yapılan adaklar İslam hukuku tarafından tanınmadığı için geçersizdir. Ancak, bir kimse bu amaçlar için belirlenmiş parayı bağışlarsa ve gelenek bunun belirlenmiş alanlardan birinde harcanmasını gerektiriyorsa, o zaman bu para o belirli amaç için harcanmalı ve yalnızca o kişiye tahsis edilmelidir. Ve Yüce Allah en iyisini bilir. [Alıntının sonu, kısaltılmış]

Mektubun sonunda, kendi şiirlerinden on yedi dizeden bahsetmiş ve bunların ilk on birini Hicri 737 yılında bestelediğini belirterek, Yüce Allah'ın şu sözlerinin tefsirini yapmıştır: {Medine halkı ve çevresindeki Bedeviler, Allah'ın Resulü'nün gerisinde kalmamalı, kendilerini ona tercih etmemelidirler. Çünkü onlar Allah yolunda susuzluk, yorgunluk veya açlık çekmezler, kâfirleri kızdıracak hiçbir toprağa basmazlar ve düşmanlarına zarar vermezler...} Bunun karşılığında onlara sevap yazılır. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların mükafatını cimri etmez.

Son yedi tanesi bu mektubu yazarken eklendi ve bunlar şunlardır:

Peygamberin ruhu benim için ruhların en yücesidir, bu yüzden tüm musibetlerde ona bağlı kalır ve ondan teselli bulurum.

Arzularınızı bir kenara bırakın ve kendinize, "Bu ruhtan yüz çevirmeyin" deyin.

Öyleyse kötülüğü uzaklaştır ve onu her türlü felaketten koru; çünkü ben, sefalet için seçilmiş olsam bile mutluluğu bulmuş olurum.

Öldürülürsen, ruhun soyluların elleriyle, ipek elbiseler üzerinde en yüksek göklere yükselecektir.

Ve her arzunuzda sizi memnun edecek şeyi göreceksiniz ***** Kralın yanındaki kutsal bir tahtta

Ya da kazandığınız ganimetlerle ve umduğunuz ödülle geri dönebilirsiniz ve yönetim sizin elinizde olacaktır.

Sen kimsin ki, her türlü dehşet anında Muhammed için fidye olamıyorsun?

Ondan sonra hayatınızda hiçbir iyilik kalmayacak, ölse bile bütün ruhlar onun yerini alacak.

Muhammed için bu benlik onun aracılığıyla yaşar ve gecenin karanlığı dağılır.

Ve Tanrı'nın dini, lanetli, alçak İblis'in öfkesi içinde beyaz ve saf bir şekilde öne çıkıyor.

Muhammed'in dini ne kadar yücedir ki, kurtarılmaya muhtaçtır! ***** Kardeşim, kendini alçalt ve aşağılık ol!

Ve onun mezarı en yüksek ve en güzel yerdedir, dindarlık üzerine kurulmuş, en yüce bir mezardır.

Tayba'da toprak güzel ve sakinleri de güzel ***** Her kutsal vadideki en saf köylerden biri

Mimari yapısı ve camisi için sahip olduğum her şeyi feda ederdim ve tüm yaratılış benim örneğimi izlerdi.

Ruhumu en düşük, en değersiz fiyata satmak benim için çok kolay.

Eğer kendini satmak caiz olsaydı, satardım ve bu kölelikten, en soylu giysiden, gurur duyardım.

Tanrı onu her an, konuşan ya da konuşmayan tüm yaratılış kadar çok sayıda kutsasın.

30 - Onun (aleyhisselam) yüce emanetlerini, ikametgahlarını ve Bedir ve diğerleri gibi şanlı savaşlarını görünce ona salavat getirmek.

Asma'nın azatlı kölesi Abdullah'ın rivayetine göre, Asma (Allah ondan razı olsun) Al-Hajun'un yanından her geçtiğinde şöyle derdi: "Allah'ın salat ve selamı Resulüne olsun. Biz burada onunla birlikte kamp kurduk ve hafif çantalarımız vardı." Bu hadis Buhari tarafından rivayet edilmiştir.

31- Dua ederken ona (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek; bu konuda ikinci bölümde zikredilen birçok hadis bulunmaktadır.

Üçüncü bölümde çeşitli etkiler sunulmuştur.

Ömer ibn el-Hattab'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: [Bana bildirildiğine göre, dua gök ile yer arasındadır ve Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) salavat getirilmedikçe ondan hiçbir şey yükselmez.]

İshak bin Rahwayh rivayet etmiş olup, Tirmizi, Vahidi, Deylami ve Kadı İyad da (Şifa adlı eserlerinde) benzer ifadelerle rivayet etmiştir .

Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: Görünüşe göre bu hadisin hükmü, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dayandırılan bir hadisin hükmüdür (yani Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dayanmaktadır, bir sahabenin sözünden değil), çünkü hadis ve prensip imamlarından oluşan bir grubun belirttiği gibi, böyle bir şey görüşe dayanarak söylenemez .

İbn Abbas'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: "Allah'a dua ederken, dualarınıza Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de dua edin. Çünkü ona yapılan dualar kabul edilir ve Allah, bazılarını kabul edip bazılarını reddetmeyecek kadar cömerttir." (el-Baji rivayet etmiştir)

İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Sizden biri Allah'tan bir şey istemek isterse, önce O'nu

hakkiyla övüp yüceltsin, sonra Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için dua etsin, ondan sonra istesin. Çünkü böyle dileğinin gerçekleşmesi veya istediğini elde etmesi daha olasıdır." Bu hadis Taberani ve diğerleri tarafından rivayet edilmiş olup, sahih hadislerin ravileridir .

Said bin el-Musayyab şöyle demiştir: "Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua edilmeyen hiçbir dua yoktur ki, o dua gök ile yer arasında asılı kalmasın." (İsmail el-Kadı rivayet etmiştir .)

Sakhavi şöyle demiştir: İbn Ata'dan rivayet ettiğimize göre, o şöyle buyurmuştur: "Duânın dayanakları, kanatları, sebepleri ve zamanları vardır. Dayanaklarına uygun olursa güçlüdür; kanatlarına uygun olursa göklere yükselir; zamanlarına uygun olursa başarılı olur; sebeplerine uygun olursa da başarılı olur."

Onun temelleri kalbin varlığı, şefkat, teslimiyet, tevazu ve kalbin Yüce Allah'a olan bağlılığıdır. Kanatları doğruluktur, zamanları şafak sökmeden önceki saatlerdir ve sebepleri Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan dualardır. [Yani başlangıcı ve sonu .]

Ebu Süleyman el-Darani şöyle demiştir: "Kim Allah'tan bir şey istemek isterse, önce Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etsin, sonra dileğini dile getirsin ve son olarak da yine Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etsin. Çünkü Allah iki duayı da kabul eder ve ikisi arasında olanı reddetmeyecek kadar cömerttir." (Numayri rivayet etmiştir .)

İkliši şöyle demiştir: [Allah'ınıza ne dua ederseniz edin, önce O'nu övün, sonra yüce Peygamberiniz için dua edin ve duanızın başında, ortasında ve sonunda O'nu övün ve O'nun faziletlerinin kıymetli yüceliklerini O'nu överken yayın. Böylece duanız kabul olsun ve sizinle O'nun arasındaki perde kalsın, Allah'ın salat ve selamı O'nun üzerine olsun.]

Hakim El-Beydavi şöyle demiştir: [Soru soranın, sorulan kişiye yaklaşması, ihtiyacını sormadan önce onu kendisine yaklaştırması ve yardım alma umudunu artırmak ve daha çok karşılık görmeyi hak etmesini sağlamak için ondan önce bir aracı araması şarttır. Soruyu aracı olmadan önce soran aceleci davranmış olur.]

Diğerleri şöyle dedi: [Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yapılan dua, diğer dualardan daha önceliklidir; çünkü Kralın kapısına gelen herkesin özel kulları için bir hediyesi olmalıdır ve Yüce Allah'ın özel kullarının en özeli Peygamberimizdir (Allah ona salât ve selam versin) ve onun hediyesi de ona yapılan duadır. Ve duaya öncelik vermek, diğer duaların kabul edilmesine daha yakındır; çünkü ona yapılan dualar kabul edilir, bu yüzden dua kabul edildikten sonra yapılan diğer duaların da kabul edilmesi umulur; çünkü Cömert olan Allah, ilk isteği kabul ettikten sonra diğerlerini geri çevirmez.]

Şeyh Ebu Bekir el-Kattani, "Saf Yaklaşım" adlı kitabında şöyle demiştir:

[Bilin ki, Allah size başarı nasip etsin, dua edenin bazı adabı vardır. Bunlar arasında, duyularını toparlayabilmesi ve kendini tamamen duaya adayabilmesi için insanlardan uzakta, تنها bir yerde oturmak, kıbleye dönmek, yerle arasında hiçbir şey olmaması, başı açık olmak yer alır; çünkü bu tevazu ve alçakgönüllülüğü gösterir. Ayrıca, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "İnsanlar dua ederken gözlerini göğ'e kaldırmamalıdır, yoksa gözleri kör olur." Duaya, önce Yüce Allah'ı hamd ve şanla, sonra da Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua ederek başlamalıdır. İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: "Sizden biri Allah'tan bir şey istemek isterse, önce Yüce Allah'ı layıkıyla hamd ve şanla, sonra da Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua ederek başlasın, ondan sonra istesin. Çünkü böyle daha başarılı olur. "]

İmam Nevevi şöyle demiştir: [Âlimler, duaya Allah'ı hamd ve övmekle başlamanın, sonra Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin ve duayı yine onlarla bitirmenin müstehap olduğu konusunda

ittifak etmişlerdir. Eğer durum böyleyse, en hayırlı olanı yapsın, çünkü dua daha çabuk kabul edilir.]

İmam Nevevi de şöyle demiştir: Horasanlı arkadaşlarımızın sonraki âlimleri şöyle demişlerdir: [Bir kimse Yüce Allah'ı her türlü övgüyle veya en yüce övgüyle övmeye yemin ederse, yeminini yerine getirme şekli şöyle demektir: "Hamd olsun Allah'a, O'nun nimetleriyle orantılı ve O'nun lütfuna denk bir övgü." "Hamd olsun" ifadesinin anlamı, O'nun nimetleriyle örtüşmesi ve O'nun katında elde edilmesidir; "eşittir" ifadesinin sonundaki hemze ise, O'nun nimetlerinin lütfuna denk olması ve nimetlerin ve iyiliğin lütfunun lütfuna denk olması anlamına gelir .]

Dediler ki: "Bir kimse Allah'ı en güzel şekilde övmeye yemin ederse, yeminini yerine getirme şekli şudur: 'Sana layık olan tüm övgüleri sayamam; Sen kendini övdüğün gibisin. '"

Bazıları da sonuna şunu ekledi: {Sen razı olıncaya kadar bütün övgüler Sana aittir .}

Ebu Said el-Mutavali, Allah'ı en yüce ve en büyük övgüyle övmeye yemin eden ve zikrin başına [Sana hamd olsun] diyen kimsenin durumunu şöyle anlatmıştır.

Ebu Nasr el-Tammar'dan, Muhammed ibn el-Nadr'dan rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: [Âdem dedi ki: "Ey Rabbim, sen beni geçimimi sağlamakla meşgul ettin, öyleyse bana bütün övgü ve yüceltmeyi kapsayan bir şey öğret." Bunun üzerine Yüce Allah ona vahyetti: "Ey Âdem, uyandığında üç defa, uyuduğunda da üç defa şöyle de: 'Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a, O'nun nimetlerine ve lütfuna layık bir hamd olsun.' İşte bu, yüceltmenin özüdür."]

El-Kattani bundan sonra şöyle dedi: [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeye gelince, bazı âlimler bunun her duanın başında, ortasında ve sonunda farz olduğunu söylemişler ve delil olarak Taberani'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu hadisini zikretmişlerdir: "Beni

bir süvarinin kadehi gibi kılma; beni duanın başında, ortasında ve sonunda kıl."]

32 - Kur'an tilavetini tamamladıktan sonra ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

El-Beyhaki, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Ebu Hurayra şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim Kur'an okur, Rabbine hamd eder, Peygamber için (Allah ona salat ve selam versin) dua eder ve Rabbinden bağışlanma dilerse, onun hak ettiği kaynaklarından hayır aramış olur.]

İbn Ebu Davud, Fadail el-Kur'an adlı eserinde İbn Mesud'dan rivayetle şöyle buyurmuştur: "Kur'an'ı tamamlayan kimsenin duası kabul edilir."

Rivayet edildiğine göre bu yer bir dua yeridir ve Kur'an okunduğunda rahmet iner ve dualar kabul olur. Kur'an'ın okunduğu yerin dua için en önemli yerlerden biri ve duaların kabul edilmesi en muhtemel yer olduğu açıksa, o halde Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmek için de en önemli yerlerden biridir .

33 - Hadisi okurken ona salavat getirmek (Allah'ın salat ve selamı ona olsun).

İbn Hibban hadisi rivayet ettikten sonra şöyle demiştir: "Kiyamet Günü bana en yakın olanlar, bana en çok dua edenlerdir."

Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) en layık olanlar hadis ehli olanlardır; zira ümmette onlardan daha çok Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua eden kimse yoktur .

El-Hatib şöyle dedi: Ebu Nuaym bize bunun hadis rivayet edenlere özgü asil bir erdem olduğunu, çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için bu topluluk kadar çok dua eden ve onu zikreden başka kimsenin bilinmediğini söyledi .

Sufyan el-Sevri şöyle demiştir: Hadis rivayet edenin tek faydası Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek olsa bile, bu yeterli olurdu; zira adı kitapta geçtiği sürece onun için dua edilir .

Bazıları ise bu hadisin hadis ehli için büyük bir nimet olduğunu, çünkü hadis ehlinin Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için gece gündüz, sözde ve fiilde, okuma ve yazmada dua ettiğini, en çok dua edenler olduğunu ve bu nedenle bu faziletle bütün âlimler arasında öne çıktığını söylemiştir. Bu nimet için Allah'a hamd olsun .

Ebu el-Yaman ibn Asakir şöyle dedi: "Hadis ehli tebrik edilsin, Allah sayılarını artırsın, çünkü bu müjde Allah tarafından tamamlanmıştır ve Allah, bu büyük faziletle onlara lütfunu katlamıştır. Onlar, Peygamberlerine (Allah ona salat ve selam versin) en layık olanlardır ve Allah'ın izniyle Kıyamet Günü'nde Resulüne en yakın olanlardır. Onun hatırasını yazılarında ölümsüzleştirirler ve tartışma, rivayet, karşıt görüş ve ders toplantılarında sık sık ona salavat ve selam getirirler. Onu (Allah ona salat ve selam versin) övmek onların sloganı ve örtüsüdür. Onun yüce hadislerinin yayılmasını artırarak, hadislerin metinlerine bağlılıkları ve hadislere uymalarıyla birlikte hadisleri de gelişir; bu da, görüş karanlığı çöktüğünde, gündüzlerinin güneşi gibi parlaklar. Allah'ın izniyle, onlar kurtuluşa ermiş bir mezheptir. Allah bizi onlardan eylesin ve kuluna rahmet eylesin. "Amin " diyen kişi.

Ebu Aruba el-Hara'i, kendisine hadis okunan hiç kimseye, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmeden ve bunu açıklamadan hadis okutmazdı. Şöyle derdi: "Hadisin bereketi, bu dünyada Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için bol bol dua etmek, ahirette ise Allah'ın izniyle cennetin bereketidir ."

Vaki' ibn el-Cerrah'ın rivayetine göre şöyle demiştir: Eğer Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât olmasaydı, bunu rivayet etmezdim .

Zahit Ebu el-Hasan el-Nahavandi'den rivayet edildiğine göre, bir adam Hızır Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile karşılaştı ve ona şöyle dedi: "En hayırlı amel, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uymak ve onun için dua etmektir." Hızır şöyle buyurdu: "Onun için en hayırlı dua, hadisleri yayılıp dikte edildiğinde, büyük bir arzu ve sevinçle dil ile okunup kitaba yazılmasıdır . "

Ebu Ahmed el-Zahid'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Din ve dünya hayatında, Allah'ın Kitabından sonra en mübarek, en iyi ve en faydalı ilimler, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hadisleridir. Çünkü bunlar, ona yönelik birçok dua içerirler; zira onlar, içinde her türlü iyiliğin, doğruluğun ve erdemin bulunduğu bahçeler ve meyve bahçeleri gibidirler." (Taymi rivayet etmiştir .)

34 - Onun yüce adını yazarken ona salavat getirmek (Allah'ın selamı ve bereketi onun üzerine olsun).

İbn Hibban, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Ebu Hurayra şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "[Kim bir kitapta benim için dua ederse, melekler benim adım o kitapta geçtiği sürece onun için bağışlanma dilemeye devam ederler.]"

Bu hadis, ikinci bölümde diğer hadislerle birlikte sunulmuştur .

Cafer bin Muhammed el-Sadık'tan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: [Kim bir kitapta Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederse, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adı kitapta geçtiği sürece melekler onun için sabah ve akşam dua ederler .]

İbn el-Salah şöyle demiştir: Kişi, Allah'ın Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) adı anıldığında, ona salât ve selam yazma uygulamasını korumalı ve her geçtiğinde tekrar etmekten bıkmamalıdır. Bu, hadis âlimlerinin ve kitaplarının aradığı en büyük faydalardan biridir. Bunu ihmal eden büyük bir sevaptan mahrum kalır. Yazılan şey, rivayet edilen sözler değil, tasdik

edilen bir duadır. Bu nedenle, rivayete bağı kalmamalı ve kendini asıl metinle sınırlamamalıdır. Aynı şey, Allah'ın adı anıldığında, "Yüce ve Azametli" ve "Mübarek ve Yüce" gibi ifadelerle O'na hamd etmek için de geçerlidir.

Sonra şöyle dedi: "Bunu ispatlarken iki eksiklikten kaçının."

Bunlardan biri, bazı tembel, cahil ve sıradan insanların yaptığı gibi, (SAV) yerine (PBUH) resmini yazarak, iki harf veya benzeri bir şeyle sembolize ederek eksik bir resimle yazmaktır.

İkincisi ise (ve ona selam olsun) yazmayarak, anlamı eksik bırakmaktır. Alıntı sonu.

Sonra El-Kutb El-Haydari'nin (El-Liva' El-Mu'allim) kitabında şunları gördüm: [Not] Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adını, sözlerini ve ondan rivayet edilenleri yazarken salavat ve selam yazmanın tavsiye edildiğini biliyorsanız, bunun şeyhin orijinal kaydında veya orijinal metninde sabit olması durumunda, bunun telaffuz edilmesi gerektiği açıktır. Orijinal metinde yazılı değilse, buna uymak da zorunlu değildir, ancak telaffuz edilmeli ve yazılmalıdır. Çünkü sabit olan övgü ve duadır, rivayet edilen sözler değil. Bu, İbnü'l-Salah ve diğerleri tarafından da zikredilmiştir. Ahmed ibn Hanbel'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) el yazısında salavat ve selamın eksik bırakılmasıyla ilgili olarak bulunanlara gelince, Allah ona rahmet etsin.

El-Hatib el-Bağdadi, kendisinden önceki diğer imamların kendisiyle aynı fikirde olmadığını söyledi.

İbn el-Salah, bunun sebebinin belki de rivayetin kendisinde bir kısıtlama olduğunu görmesi ve kendisinden önceki tüm rivayetçilerle bağlantı kurmakta zorlanması olduğunu söylemiştir.

Vaiz şöyle dedi: "Ve duyduğuma göre, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için sözlü olarak dua edermiş, yazılı olarak değil."

İbn Dakik el-Eid, İmam Ahmed'in yaptığına meyilliydi ve el-Iktira'da şöyle demiştir: "Bizim eğilim gösterdiğimiz şey, asıl kaynaklara ve rivayetlere uymaktır. Şöyle dedi: Eğer namazı asıl metinde geçmeden sözlü olarak zikrediyorsa, namazı kendisinin kıldığını gösteren bir işaret de eklemelidir; örneğin, kitaba bakmaktan başını kaldırıp, kalbinde namazı kendisinin kıldığını niyet etmelidir, sadece başkasından alıntı yapmamalıdır." İbn Dakik el-Eid böyle demiştir ve Allah en iyisini bilir. El-Liva' el-Mu'allim'in açıklaması burada sona ermektedir.

Biz, Allah ona salât ve selam versin, kendisine dua edenlerin gördüğü salih rüyaları aktardık. Bu, "El-Liva' El-Mu'allim" (Allah ona rahmet etsin) adlı eserin yazarının sözlerini sonlandırır.

Hafız Es-Sakhavi şöyle demiştir: Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adını yazarken salavat getirmeye gelince, bunun sevabı ve bunu ihmal edenlerin kınanması konusunda bilin ki, nasıl dilinizle salavat getiriyorsanız, parmaklarınızla da yazmalısınız. Onun yüce adını bir kitaba yazdığınız her seferinde en büyük sevabı alırsınız. Bu, geleneklere uyan, hadis rivayet eden ve sünnete riayet edenlerin elde ettiği bir fazilettir. Ne büyük bir nimet! Alimler, yazarın her yazdığında Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmesini tavsiye etmişlerdir.

El-Numairi, Abdullah bin Sinan'dan rivayetle şöyle dedi: Abbas el-Enberi ve Ali bin el-Medini'nin şöyle dediklerini işittim: [İşittiğimiz her hadiste Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeyi ihmal etmedik ve bazen aceleyle her hadisi kitaba yazardık, sonra tekrar ona dönerdik.]

İnce ayrıntılar bölümünde, Allah'ın Elçisi'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) dua yazmanın faziletine dair çeşitli görüşler sunulmuştur .

35 - Fetva yazarken ona (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavat getirmek

İmam Nevevi (Zawaid el-Rawdah) adlı eserinde şöyle demiştir: Fetva vermeye niyetlendiğinde şeytandan korunmak, Yüce Allah'ı anmak, O'na hamd etmek, Peygamberimize salât ve selam etmek ve "Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur" demek tavsiye edilir. {O şöyle dedi: Rabbim, bana göğsümü genişlet, işimi kolaylaştır ve dilimdeki düğümü çöz ki, sözlerimi anlasınlar . }

Sonra şöyle buyurdu: "Soru soran kişi, sorunun sonunda Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) dua, övgü veya niyazda bulunmamışsa, müftü bunu kendi el yazısıyla eklemelidir; zira bu yerleşik bir uygulamadır." Bu, el-Masalik'te belirtilmiştir.

36 - Her önemli konuşmanın başında ona (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) salavat getirmek.

Ebu Musa el-Medini, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Allah'ın anılmadığı ve bana salavat getirilmediği her söz, kesilmiş ve bereketten yoksundur."

37 - Allah'ı anmak için insanların toplandığı her yerde ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

El-Taymi, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre şöyle demiştir: "Allah'ın melekleri vardır ki, dua eden toplulukların yanından geçerken birbirlerine, 'Oturun!' derler. İnsanlar dua ettiklerinde, dualarına 'Âmin' derler. Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua ettiklerinde, duaları bitene kadar onlarla birlikte dua ederler. Sonra içlerinden bazıları birbirlerine, 'Ne mutlu bu insanlara, bağışlanmış olarak geri dönecekler!' derler."

Bu, ikinci bölümde bu konuyla ilgili diğer hadislerle birlikte zikredilmiştir .

38 - İnsanlar bir araya geldikten sonra ayrılmaya niyetlendiklerinde, ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Hiçbir topluluk, Allah'ı anmadan ve Peygamber'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmeden bir araya gelmezse, kıyamet günü onlar için pişmanlık sebebi olur; cennete girseler bile." Bu hadis, sahih bir isnad zinciriyle Ahmed tarafından rivayet edilmiştir.

Bu, diğer ilgili bilgilerle birlikte ikinci bölümde sunulmuştur .

39 - Kardeşlerle karşılaştığında ve tokalaştığında ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

Enes'ten (Allah ondan razı olsun) ve Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Allah için birbirini seven, buluşan, el sıkışan ve Peygamberimiz için dua eden iki kul yoktur ki, geçmiş ve şimdiki günahları bağışlanmadıkça ayrılmasınlar." Bu hadis, Hasan bin Sufyan ve Ebu Ya'la el-Mevsili'nin her ikisinin de Musned'inde rivayet edilmiş olup, bu kitabın ikinci ve dördüncü bölümlerinde de daha önce zikredilmiştir .

40 - Endişe, zorluk ve sıkıntı zamanlarında onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) için dua etmek.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin faydaları bölümünde sayısız fayda ve önemli hadisler zikredilmiştir .

41 - Yoksulluk yaklaştığında ve bunun gerçekleşmesinden korkulduğu zaman onun (salât ve selam olsun) için dua etmek.

Bu hadis, ikinci bölümde Ebu Nuaym tarafından rivayet edilen Cabir ibn Samurah hadisini de içermektedir .

42 - Veba salgını çıktığında onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

İbn Abi Hajla, İbn Hattab Yabroud'dan rivayetle, salih bir adamın kendisine Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık dua etmenin veba hastalığını uzaklaştırdığını söylediğini aktarmıştır.

İbn Abi Hajla şöyle dedi: "Bunu kabul ettim, bu yüzden namazın sonuna doğru her zaman 'Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle...' derim ve namazın şekilleri bölümünde zikredildiği gibi duanın sonuna doğru da 'Bunun delili olarak Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in önceki hadiste buyurduğu şu sözü gösterdi. "

Başka bir adam, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) rüyasında gördü ve o zamanlar yaygın olan veba salgınından şikayet etti. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz ona şu duayı okumasını emretti: [Ey Allah'ım, vebadan ve can, mal, aile ve çocuklar için büyük bir musibetten Sana sığınırız. Allah, korktuğumuz ve çekindiğimiz her şeyden büyüktür, Allah, Allah, Allah, günahlarımızın sayısından büyüktür, ta ki Sen onları bağışlayana kadar. Allah, Allah, Allah, Allah, Allah, Ey Allah'ım, Peygamberin aracılığıyla bizim için şefaet ettiğin gibi, bize mühlet ver ve evlerimizi bereketlendir, günahlarımız yüzünden bizi helak etme, Ey Merhametlilerin Merhametlisi.]

El-Kastalani bundan sonra şöyle dedi: Vebadan korunmak için her gün söylenen ve okuma yazma bilmeyenlerin taşıdığı, bazı âlimlerin el yazısında gördüğüm şeylerden biri şudur: [Yüce ve yakın olan Allah'a hamd olsun. Her şeye hükmeden ve her şeye gücü yeten Allah'a hamd olsun. Kendisinden başka ilah olmayan ve kendisinden başka kudret sahibi olmayan Allah'a hamd olsun. Allah'a hamd olsun, Allah yarattığı ve yaratacağı kadar. Ey yeryüzünün ve göklerin Rabbi, düşmanlarımızın şerrini bizden uzaklaştır. Allah, O'ndan başka ilah yoktur, O diridir, varlığın rızık vericisidir. O'nu ne uyku ne de uyuklama tutar. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan kim O'nun nezdinde şefaet edebilir? O, onların önünde ve arkasında olanı bilir ve onlar hiçbir şeyi kuşatamazlar.] [O, dilediğini bilir.] O'nun tahtı gökleri ve yeri kapsar ve onları korumak O'nu yormaz. Ve O, en yüce, en büyük olandır. Ey Şefkatli Olan, başımıza

gelenlerde bize şefkat göster. Şüphesiz Sen Şefkatli Olan, Ebedi Olan, Sonsuz Olan, Koruyucu Olansın. Ey Allah'ım, kendimiz, malımız, ailemiz ve çocuklarımız için bıçaklanmadan, vebadan ve büyük sıkıntılardan Sana sığınırız. Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür. Ve Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eylesin.]

Yöntemler bölümünde ayrıca büyük üstat Şeyh Halid el-Nakşibendi'nin (Allah ona rahmet etsin) faziletli bir formülü de yer almaktadır .

43 - Hastalık ve benzeri rahatsızlıklardan şifa dilerken ona (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) salavat getirmek.

44 - Masum olduğu halde suçlandığı takdirde onun (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) için dua etmek

(El-Durr El-Munazzam) adlı eserin yazarı şöyle demiştir: Rivayet edildiğine göre, bir grup insan, bir adamın hırsızlık suçundan dolayı Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda şahitlik etmiş, bunun üzerine Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adamın elinin kesilmesini emretmiştir. Çalınan şey bir deveydi ve deve, “Kesmeyin!” diye bağırmıştır. Bunun üzerine, “Nasıl kurtuldun?” diye sorulmuştur. Adam, “Her gün yüz defa Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e dua ederek kurtuldum” demiştir. Bunun üzerine Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona, “Sen bu dünyanın ve ahiretin azabından kurtuldun” demiştir. İbn Başkuwal da aynı şekilde, isnad zinciri olmaksızın rivayet etmiştir .

45 - Ona (salât ve selam olsun) mektuplarla salavat göndermek

Hakim İyad (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir: Müslüman ümmetinin sürekli olarak uyguladığı ve reddetmediği dualardan biri de, mektuplarda ve Besmele'den sonra yazılanlarda Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duadır. Bu, İslam'ın ilk dönemlerinde uygulanmamış, Beni Haşim döneminde getirilmiştir. O zamandan beri dünyanın dört bir yanındaki insanlar arasında yaygınlaşmış, hatta bazıları

mektuplarını bu duayla bitirmektedir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim bana mektupta dua ederse, benim adım o mektupta kaldığı sürece melekler onun için bağışlanma dilemeye devam ederler."

"El-İktifa '" adlı eserinde, Ebu Bekir'in (Allah ondan razı olsun) Beni Salim'in valisi Halife bin Hacir'e yazdığı mektuptan bahsedilir: [Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'ın Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) halefi Ebu Bekir'den Halife bin Hacir'e: Selam olsun sana. Allah'a hamd ederim, O'ndan başka ilah yoktur ve Allah'tan, Resulü Muhammed'e (Allah ona salat ve selam versin) salât ve selam göndermesini niyaz ederim. Mektubun geri kalanına gelince... mektubun sonuna kadar .]

46 - Bir günah işledikten sonra onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

İkinci bölümde bu konuyla ilgili çeşitli hadisler sunulmuştur.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Ebu Asim'in rivayet ettiği Enes hadisinde şöyle buyurmuştur: "Benim için dua edin, çünkü benim için dua etmek sizin için günahlarınızın kefaretidir."

Ebu Hurayra'nın hadisi, Ebu Şeyh'ten rivayet edildiğine göre şöyledir: [Benim için dua edin, çünkü dualarınız sizin için bir arınmadır.]

İbn al-Qayyim şöyle demiştir: Hadis bize namazın, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılan kişi için bir arınma şekli olduğunu bildirir ve arınma, büyüme, bereket ve temizlenmeyi ifade eder. Ondan önceki hadis ise namazın bir kefareti olduğunu, yani günahların silinmesini sağladığını belirtir.

O, bu iki hadisin, Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin ruhu kötülüklerden arındırdığını ve erdemlerinin ve mükemmelliklerinin artmasını ve gelişmesini sağladığını ima ettiğini söyledi.

O şöyle buyurdu: “Ruhun mükemmelliği bu iki şeye bağlıdır, dolayısıyla Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmekten başka hiçbir şeyle mükemmelliğe ulaşamayacağı bilinmektedir; bu da onu sevmenin, ona uymanın ve onu bütün yaratıklardan üstün tutmanın şartlarından biridir .”

47 - Satış yaparken ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

Bunu söyleyen kişi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in bir rivayetinde şöyle buyurduğundan çıkarmıştır: "Allah'ı anmak ve sonra benim için dua etmekle başlamayan her önemli iş eksiktir."

48 - Dikim yaparken onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

Kurtubi, şerhinde şunları söyledi:

Toprağa tohum eken herkesin, tohum ektikten sonra şu sözleri söylemesi tavsiye edilir: “Ekiptiklerinizi düşündünüz mü? Onları siz mi büyütüyorsunuz, yoksa biz mi büyütüyoruz ?”

Aksine, eken, büyüten ve meyve veren Allah'tır. Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam eyle, bize onun meyvelerini ver, bizi onun zararlarından koru ve bizi senin nimetlerine şükredenlerden eyle .

Bu ifadenin, solucanlar, çekirgeler ve diğerleri gibi tüm zararlılara karşı o ürünü koruduğu söyleniyor. Bunu güvenilir bir kişiden duyduk ve test edilerek doğru olduğu tespit edildi.

El-Kastalani bunu söylemiş ve bu anlamda, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin faydaları bölümünde, El-Kurtubi'nin tefsirinde nakledilen bir fayda bulunmaktadır .

49 - Hayvan keserken onun (salât ve selam olsun) için dua etmek

El-Kastalani şöyle dedi: El-Beyhakî'nin (Sünnet ve Rivayet Bilgisi) adlı kitabında okudum.

Şafiî (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir: “Kurbanın üzerine Allah’ın adı anılır. Eğer bundan sonra Allah’ı anmak için bir şeyler eklenirse, bu ekleme iyidir. Kurbanın üzerine ‘Allah’ın adı ile birlikte ‘Allah’ın Resulüne salat ve selam olsun’ demenin bir sakıncası yoktur. Aksine, ben bunu onun için hoş bulurum ve Allah’a olan imanı ve ibadeti nedeniyle ona yapılan salavatları artırmasını da hoş bulurum. İnşallah bunu söylediği için sevap kazanır.” Ayrıca, Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) rivayetiyle Abdurrahman ibn Avf’ın şu hadisini de aktarmıştır: “Cebrail (aleyhisselam) benimle görüştü ve bana Allah’tan rivayetle şöyle bildirdi: ‘Kim sana salat ve selam ederse, ben de ona salat ve selam ederim.’”

Bu, Allah rahmet eylesin, Ebu Hanife ve Malik'in takipçileri tarafından reddedilmiştir. El-Kastalani'nin açıklaması burada sona ermektedir.

Benzer bir anlatım, El-Kutb El-Haydari'nin "El-Liva' El-Mu'allim" adlı kitabında da bulunur; ancak o, İmam Şafiî'nin "El-Umm" adlı eserinden yukarıda bahsedilen ifadesini aktarmış ve bu konuda dört mezhebin görüş ayrılığını ayrıntılı olarak anlatmıştır; özü şudur ki...

Bunun kınanması gereken bir şey olduğu görüşü, Ebu Hanife, Malik ve İmam Ahmed'in (Allah onlardan razı olsun) takipçilerine göredir; ancak İmam Ahmed'in takipçilerinden Ebu İshak bin Şakla, bunun tavsiye edildiğini söylemiştir .

50 - Hapşırırken ona (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) salavat getirmek

Ebu Said el-Hudri'den (Allah ondan razı olsun), Peygamber Efendimiz'den (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edildiğine göre, Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Kim hapşırır ve 'Her durumda, ne olursa olsun, Allah'a hamd olsun ve Allah Muhammed'e ve ailesine salât ve selam versin' derse, Allah onun sol burun deliğinden 'Ey Allah'ım, bunu söyleyeni bağışla' diyen bir kuş çıkarır." Bu hadis, El-Daylami tarafından (Musnad el-Firdavs)'da rivayet edilmiştir. Ebu Musa el-Medini ve bir grup insan bunu müstehaplı bulmuş, ancak diğerleri onlarla aynı fikirde olmamış

ve hapşırırken onun için dua etmenin müstehaplı olmadığını, sadece Allah'ı övmenin yeterli olduğunu söylemişlerdir. Bunu (Masalik el-Hunafe)'de söylemiştir.

"Öğretmenin genel görüşü " ifadesi şu anlama gelir: Bilin ki, âlimler, hapşırdıktan sonra Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etme konusunda farklı görüşler belirtmişlerdir ve Allah'a hamd olsun.

Bazı kişiler, aralarında Beyhaki, Ebu Musa el-Medini ve diğerlerinin de bulunduğu kişiler, övgüyle birlikte bunu söylemenin uygun olduğunu düşünmüşlerdir. Delil olarak Beyhaki'nin rivayet ettiği şu hadisleri öne sürmüşlerdir: Ebu Tahir el-Fakid bize anlattı, Ebu Abdullah el-Saffar bize anlattı, Abdullah İbn Ahmed bize anlattı, Abbad İbn Ziyad el-Esadi bize anlattı, Zuhair bize anlattı, Ebu İshak'tan, Nafi'den rivayet edildiğine göre: [Bir adam İbn Ömer'in yanında hapşırdı, bunun üzerine İbn Ömer şöyle dedi: Cimrilik ettin. Allah'ı överken neden Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmedin?]

Diğerleri ise burada namaz kılınmasının tavsiye edilmediğini, aksine buranın sadece Allah'ı övmek için bir yer olduğunu söylediler. Hapşırırken Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) adını anmanın, Allah katında en iyi ve en sevilen amellerden biri olmasına rağmen, farz olmadığını belirttiler. Her durumun kendine özgü bir anma şekli vardır ve hiçbir şey bunun yerini tutamaz. Benzer şekilde, rükû, secde veya diğer ibadetler sırasında O'na dua etmek de farz değildir. Delil olarak, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) atfedilen Abdülrahim ibn Zeyd hadisini gösterdiler: "Beni üç vakitte anmayın: Yemek yerken Allah'ın adını anarken, kurban keserken ve hapşırırken." Bu hadisin zayıflığı zaten açıklanmıştır. İbn Ömer'den rivayet edilen bir hadis ise ilk grubun ondan naklettiğiyle çelişmektedir. Tirmizi, Taberani ve diğerleri Nafi'den rivayetle, İbn Ömer'in yanında hapşıran bir adamın "Allah'a hamd olsun, Allah'ın Resulü'ne salat ve selam olsun" dediğini nakletmişlerdir. İbn Ömer, "Bu, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize öğrettiği gibi değildir. O bize her durumda 'Allah'a hamd olsun' demeyi öğretti" diye cevap

vermiştir. Tirmizi, "Bu garip bir hadistir; biz bunu sadece Ziyad ibn Subeygh'in hadisinden biliyoruz" demiştir.

Bu hadis, Taberani tarafından başka bir rivayet zinciriyle, el-Valid ibn Müslim vasıtasıyla, Sa'id ibn Abdülaziz'den, Süleyman ibn Musa'dan, Nafi'den rivayet edilmiştir ve kendisi de bunu zikretmiştir. Allah en doğrusunu bilir. (el-Liwa' el-Mu'allim)

51 - Kulak çınlaması yaşandığında ona (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) salavat getirmek.

Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) azatlı kölesi Ebu Rafi'nin rivayetine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Sizden birinin kulağında çınlama varsa, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etsin ve 'Allah beni hayırlı bir şekilde zikretmiştir' desin." (Ebu Asim rivayet etmiştir .)

52 - Adam uyuşukluk hissettiğinde onun için dua etmek (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun).

İbnü'l-Sünni, Haytham ibn Hanaş'tan rivayetle şöyle buyurmuştur: "İbn Ömer ile birlikteydik, Allah onlardan razı olsun. Bacağı uyuştı. Bir adam ona, 'En çok sevdiğin kişiyi söyle' dedi. Adam, 'Ey Muhammed, Allah'ın salat ve selamı ona olsun' dedi. Sanki bir bağdan kurtulmuş gibiydi." Mücahid'den de şöyle rivayet edilmiştir: "İbn Abbas'ın (Allah onlardan razı olsun) yanında bir adamın bacağı uyuştı. İbn Abbas ona, 'En çok sevdiğin kişiyi söyle' dedi. Adam, 'Muhammed, Allah'ın salat ve selamı ona olsun' dedi. Bunun üzerine uyuşukluğu geçti . "

53 - Bir şeyi unutup hatırlamak isteyen kişi için (Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun) dua etmek.

Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Bir şeyi unutursanız, benim için dua edin, Allah'ın izniyle hatırlarsınız." Bu hadis Ebu Musa el-

Medini tarafından rivayet edilmiştir. İkinci bölümde ise Osman ibn Abi Harb'dan rivayet edilen el-Daylami hadisi zikredilmiştir .

54 - Eve girerken ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

İkinci bölümde ise Ebu Musa el-Medini'nin Sahl ibn Saad'dan rivayet ettiği bir hadisi aktardı .

55 - Uykuya dalmadan önce ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek

İkinci bölümde Ebu Kursafe hadisi yer almaktadır ve her ne kadar Diya bunu (El-Muhtara)'da rivayet etmiş olsa da, İbn el-Kayyim bunun Ebu Cafer'in sözünden bilindiğini ve daha muhtemel olduğunu söylemiştir .

56 - Az uyuyanlar için (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) dua etmek.

İbn Başkuval, Abdül Kuddus el-Razi'den rivayetle, az uyuyan bir kişiye şöyle buyurduğunu aktarmıştır: "Eğer uyumak istiyorsan, {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam edin.}" Bu fayda, Peygamber'e salât ve selam etmenin faziletleri bölümünde yer almaktadır .

57 - Çarşıya giderken ve bir toplantıdan veya benzeri bir etkinlikten dönerken ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

Ebu Veil'den rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: "Abdullah bin Mesud'u (Allah ondan razı olsun) bir ziyafette, sünnet töreninde veya başka herhangi bir yerde, ayağa kalktığı anda Allah'ı övmeden, O'nu yüceltmeden, Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) için dua etmeden ve yakarıшта bulunmadan otururken hiç görmedim. Çarşıya çıktığında ise en ücra köşeye (yani çarşının en ücra köşesine) gelir, oturur, Allah'ı över, Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) için dua eder ve yakarıшта bulunurdu." İbn Ebi Hatim ve diğerleri rivayet etmiştir .

58 - Bir şeyi beğendiğinde veya ona hayran kaldığında ona (salât ve selam olsun) salavat getirmek.

Bazıları bunu Şafiî'nin metninden çıkardı; Şafiî orada şöyle demişti.

[Ve ben, özellikle Yüce Allah'ı anmanın farz olduğu yerlerde, her durumda ona salât ve selam etmeyi severim. Ancak bu tutarlı bir kural değildir, zira Yüce Allah'ı anmanın farz olduğu yerlerde ona salât ve selam etmenin farz olmadığı yerler vardır. Metnin zahiri anlamı, bunun arzu edilir olduğunu ima eder, belirli zamanlarda farz olduğu anlamına gelmez; çünkü ona salât ve selam her zaman ve her durumda kesinlikle arzu edilir ve özellikle farz olduğu yerlerde, hadisler ve durumlar açısından belirtilenler dışında, daha da vurgulanır.] Bunu (Masalik al-Hunafa ') 'da söylemiştir.

Ve Kutbüddin el-Hızrî'nin (El-Liva'u'l-Mu'allim) adlı eserindeki beyanı

Bir şeye hayret eden kişinin Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmesi tavsiye edilir.

O şöyle dedi ve şeyhimiz, yani Ala' al-Din al-Sayrafi, bunu zikretti ve şöyle dedi:

Bunu, Şafiî'nin "Ve ben her durumda sık sık ona (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmeyi severim" ifadesinden aldım ve bu genel olarak huşu halini de kapsıyordu.

Şahnun'un şaşkınlığını ifade ederken Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmekten hoşlanmadığı ve şöyle dediği rivayet edilmiştir:

Kişi ancak dindarlık ve sevap kazanma amacıyla onun için dua etmelidir.

El-Haydari şöyle dedi, sonra şeyhimiz el-Sayrafi bu konuda onunla ihtilafa düştü ve şöyle dedi:

Hayret halindeyken Allah'ı anmak caizdir ve Buhari bu konuda bir bölüm ayırarak şöyle buyurmuştur: "Hayret halindeyken Allah'ı yüceltme ve övme bölümü." Ömer'den (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği hadisi aktarmıştır: [Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) dedim ki: "Eşlerinizi boşadınız mı?" "Hayır" dedi. Ben de "Allah en büyüktür" dedim.]

Ayrıca Ali bin Hüseyin'den rivayet edilen bir hadisi de şöyle aktarmıştır: Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) eşi Safiyye bint Huyayy, ona şöyle anlatmıştır: Ramazan ayının son on gününde, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mescitte inzivada iken onu ziyaret etmeye gelmiştir. Akşam namazından sonra bir saat kadar onunla konuşmuş, sonra kalkıp gitmek üzereyken, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onu uğurlamak için mescidin kapısına kadar onunla birlikte kalkmıştır. Bu kapı, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) eşi Ümmü Seleme'nin kapısının yanındaydı. Ensar'dan iki adam yanlarından geçerken Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selam vermiş, sonra da yollarına devam etmişlerdir. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlara, "Bir dakika bekleyin, bu sadece Safiyye bint Huyayy'dir." demiştir. "Onlar, 'Allah'a hamd olsun, ey Allah'ın Resulü!' dediler ve söylediklerine çok şaşırdılar. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: 'Şeytan, Âdemoğlunun içinden kan gibi akıyor ve ben onun kalplerinize bir şey sokmasından korkuyordum.'" [Bu hadisi Buhari'den olduğu gibi aktardık, çünkü yazar hadisin metnini değil, bir kısmını yazmıştır .]

Şeyhimizin Şafî'nin metnine yaptığı tefsire dayanarak, her durumda Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin caiz olduğunu kabul etmesi zorunludur.

Özellikle Allah'ı anmanın farz kılındığı yerlerde bu tutarlı değildir. Daha önce de belirtildiği gibi, Allah'ı anmanın farz kılındığı birçok yer vardır, ancak Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin farz kılınmadığı, hatta ondan bahsetmenin bile farz kılınmadığı yerler mevcuttur.

Metnin görünen anlamı, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin her zaman ve her koşulda müstehap olduğunu ima etmektedir. Nerede kılınırsa kılınsın müstehaptır. Sadece belirli zamanlarda farz olduğu anlamına gelmez. Aksine, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek her zaman ve her koşulda kesinlikle müstehaptır ve özellikle de bu özel zamanlar ve koşullar dışında farz olduğu durumlarda vurgulanmaktadır. Allah en iyisini bilir. (Tuğgeneralin açıklamasının sonu)

“Al-Durr Al-Manthud”da, “Al-Shifa” üzerine bazı yorumcular şunları söylemiştir:

Şahnun'un Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için namaz kılmaya olan isteksizliğinden bahsederken şaşkınlığını dile getirdi.

Onun, sadece ödül ve karşılık arama amacıyla onun için dua ettiğini söylemesi, anladığım kadarıyla, bu şekilde hayret ettiği kişiden kötülüğü uzaklaştırmayı amaçladığı, tıpkı Tanrı'ya sığınarak kötü gözü kendisine atan kişinin nazarından korunmayı amaçladığı anlamına geliyor.

Bazı âlimler, Hz. Muhammed için dua etmenin, ancak dua niyetiyle yapılması halinde bir itaat eylemi olduğunu söylemişlerdir. Fakat eğer bu, bir satıcının mallarının kalitesine hayran kalıp onları satmak için söylemesi gibi alışkanlık haline gelirse, bundan dolayı sevap kazanmaz; çünkü bunu mallarının kalitesine hayran kalmak için söylemez .

El-Halimi şöyle demiştir: Ancak, bir kimse bir şeye hayretini ifade etmek için Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ederse, örneğin "Allah'a hamd olsun, Allah'tan başka ilah yoktur" derse, bunda bir sakınca yoktur.

Fakat eğer bir kimse, iğrenç veya gülünç sayılan bir şey için Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) adına dua ediyorsa, korkarım ki o küfür etmiştir .

Kudüs'te defnedilen Gnostik Şeyh Muhammed el-Halili el-Şafiî'nin fetvalarında kendisine şu soru sorulmuştur: "Sıradan insanlar konuşurken

ne derler de 'Peygamber için dua et' derler? Aynı şekilde, fırıncı birine hamur pişirirken, ona hiçbir şey kalmadığını anlatmak için fırıncıya 'Peygamber için dua et' der. Aynı şekilde, mallar satışa sunulduğunda ve bir kişi hamamdan çıktığında, hamam görevlisi 'Peygamber için dua et' der. Aynı şekilde, şairler şiirlerinin başında, ortasında ve sonunda 'Peygamber için dua et' derler. Aynı şekilde, bir kişi kızgın olduğunda, arkadaşı ona 'Peygamber için dua et' der. Aynı şekilde, bir insan , deve, at ve diğer hayvanlar gibi güzelliğinden dolayı hayran kaldığı bir şey gördüğünde, konuşan kişi 'Peygamber için dua et' der. Aksine, onlar duanın kötülüğü uzaklaştırdığına inanırlar." Göz. Aynı şekilde, bunu müstehcen yerlerde anmak da caiz midir?

(O da şöyle cevap verdi: Yüce Allah size başarı nasip etsin. Bilin ki, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek, Kitap ve Sünnette oybirliğiyle farz ve tavsiye olarak kabul edilmiştir.)

Sonra şöyle buyurdu: Bilin ki, kim bunu Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) yüceltmek, onunla bereket aramak, kızgın birinin öfkesini yatıştırmak, münafığı veya kâfiri kışkırtmak veya nazardan korunmak niyetiyle okursa, bunların hepsi müstehaptır ve bu konuda hiçbir ihtilaf bilmiyoruz.

Bir at, bir deve veya bir tür eşya gibi bir şeye hayranlıkla bakmanın sakıncası yoktur, imamlarımızdan biri olan el-Halimi'nin de belirttiği gibi. Hatta hadislerde sıkça hayranlık ifade etmek için kullanılan ve el-Nawawi'nin dualar kitabına da dahil ettiği "Sübhanallah" (Allah'a hamd olsun) gibi, tavsiye edilen bir ifade olarak da kabul edilebilir. Benzer şekilde, "La ilahe illa Allah" (Allah'tan başka ilah yoktur) da nadiren ve başka nedenlerle hayranlık ifade etmek için kullanılır. Hayret ifade ederken tavsiye edilmesinin sebebi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in Kur'an ve Sünnette bize şeylerin gerçek doğasını şu ayette açıklamış olmasıdır: {Develere bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmışlardır?} (88:17). Dolayısıyla, bir kişi bir şeye hayranlıkla baktığında, sanki "Bize bu şeylerin gerçek doğasını açıklayan Allah'a salat ve selam olsun" demiş gibi olur.

El-Halimi şöyle demiştir: "Bir şeyin iğrenç bulunup alay konusu edildiği durumlarda onun için dua etmekle ilgili olarak bahsedilenlere gelince, korkarım ki bunu yapan kişi küfür etmiş olur. Bunu bilip de sakınmazsa, küfür etmiş olur." El-Kunevi de bunu değerlendirmiştir.

Sonraki bazı bilginlerimiz, ve bu görüş yaygın olarak kabul görmektedir, inanmama için ek bir koşulun daha olması gerektiğini söylemişlerdir; sözleri buna işaret ediyor olabilir: birinin iğrenç veya gülünç bulduğu bir şeyi, onu iğrenç ve alay konusu haline getirmek amacıyla, onun huzurunda dile getirmesi.

"Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) makamını bilen Müslümanlardan hiçbirinin bunu bu şekilde sunacağını sanmıyorum," dedi.

Ancak Hanefi mezhebinden Bedr el-Ayni, bunu haram sayar; tıpkı haram bir fiil işlerken, mal sergilerken veya mal açarken "Sübhanallah" veya "Allahu Ekber" demek gibi. Bunda bir sakınca yoktur, çünkü bunu söyleyen ya şaşkınlık ifade ediyordur ki bu durumda haram değildir, ya da bereket diliyordur ki bu durumda da haramdır. Benzer şekilde, bir fırıncının, hamam görevlisinin veya bir şairin şiirinin başında veya sonunda söylediği sözler de haramdır. Aynı şekilde, bir arkadaşına "Muhammed için dua et" demek haramdır; konuşmalarda, nazardan korunmak için veya birisi kızginken söylemek de haramdır. Bunlar sadece hayırlı niyetlerle söylenir; örneğin bereket dilemek, nazardan korunmak, öfkeyi yatıştırmak, barışı sağlamak, kalbi yumuşatmak ve muhataptan merhamet dilemek gibi. Bu nedenle, bu durumlarda bunları söylemenin bir sakıncası yoktur.

Evet, Kur'an gibi olduğu için kirli yerlerden uzak tutulmalıdır.

İmam Nevevi şöyle buyurmuştur: Öfkeli haldeyken bu emredilmemiştir; zira öfke insanı küfre sevk edebilir.

Son teşehhüdden sonra yapılan namazda Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmekten bahsedin.

Bu, Allah'ın Elçisi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) değerini bilmeyen cahil veya ahmak bir kişiyle sınırlı olmalıdır. Bilgili ve yetenekli bir kişiye gelince, kızginken ona bundan bahsetmenin bir sakıncası yoktur, zira bu onun öfkesini dindirmesine vesile olur. Allah en iyisini bilir. (Al-Khalili âliminin fetvalarından alıntı)

Onun bu açıklaması, Kur'an'a benzediği için, yani her birinin bir ibadet olduğu anlamına geldiği içindir .

Tamamlama

Bu bölümü, son teşehhüdden sonra namazda Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirme konusunu ele alarak sonlandıralım. Bu konuya değinmemin sebebi, uzunluğuna rağmen, Kadı İyad'ın "Eş-Şifa" (Allah onu affetsin) adlı kitabında, İmam Şafiî'nin (Allah ondan razı olsun) son teşehhüdden sonra Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin farz olduğunu belirtmesiyle ilgili olarak ortaya çıkabilecek yanlış anlamaları gidermektir. "Eş-Şifa" kitabının tamamı mükemmeldir ve bu özel hata, hiçbir insanın bağışık olmadığı hatalardan biridir. Bu mükemmel nitelikleri nedeniyle, bilinen erdemlerinden ve incelikli davranışlarından sapmış olsa ve kitabının yerleşik uygulamasına aykırı olsa bile, affedilebilir.

Sevgili kişi bir günah işlese bile, erdemleri binlerce şefaathçiyle birlikte gelecektir.

Allah rahmet eylesin, aralarında "El-Kevsül-Bedi'" adlı eserinde Hafız El-Sakhavi, "Masalik El-Hunafe'" adlı eserinde İmam El-Kastalani ve "El-Liva' El-Mu'allim" adlı eserinde Haydari gibi önde gelen âlimler, hadis uzmanları ve fıkıhçılar da bulunan bir grup ona cevap verdi. Bu üçü Şafiî âlimidir.

Ona cevap veren önde gelen Hanbeli alimlerinden İmam İbn el-Kayyim, "Cela' el-Afham" adlı eserinde uzun uzadıya açıklamalarda bulunmuştur (Allah ona mükafat versin). Burada onun cevabını aktaracağım ki, hakikat ortaya konsun ve bazı sınırlı zihinlerde oluşabilecek şüpheler giderilsin;

özellikle de "el-Şifa" yaygın olarak dolaşırken, onu çürüten kitaplar daha az yaygın olduğundan. Onun sözlerini okuyanlar, kitabın ve yazarının saygın statüsü nedeniyle çürütmelerin geçerli olduğunu görebilirler. Bu nedenle, çürütmelerin yayılması ve ona karşı olan yanlışların ortaya çıkarılması gereklidir. Çünkü büyük bir eser olmasına rağmen, hakikat daha büyüktür ve hakikat üstün gelir, hiçbir şey ona üstün gelemmez.

İbn el-Kayyim'den alıntı yapmayı seçtim ve üç imamın sözlerinden gerekli olanlarla sınırlı kaldım çünkü o, reddedilen ve onu savunanların düşünce ekleriyle bağlantılı değildir. Bu nedenle, onun ifadesi, imamlarını savunanların ifadelerinden daha ikna edicidir. Ancak bu ikna edicilik, güçlü argümanlar yoluyla elde edilmiştir; eğer Kadı İyad (Allah rahmet eylesin) ve onun gibiler bunları dikkate almış olsalardı, onları boyun eğmeye ve kabul etmeye mecbur bırakırlardı.

Alim Haydari, yukarıda adı geçen kitabında, yedinci sıranın son teşehhüdden sonra geldiğini söylemiştir.

Şunu bilin ki, bu konuda akademisyenler farklı görüşlere sahip olup, iki ayrı bakış açısı benimsemişlerdir.

Bunlardan biri, son teşehhüdden sonra ve selam vermeden önce Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirme yükümlülüğüdür. Bu, İmam Şafiî'nin (Allah ondan razı olsun) görüşüdür ve İmam Ahmed'in iki görüşünden biridir; ikincisi ise İshak ibn Rahwayh'den rivayet edilen iki hadisten biridir ve Malikilerden Ebu Abdullah Muhammed ibn Al-Mawaz'ın görüşüdür; bu görüş İbn Al-Kasar ve Kadı Abdül Vahhab tarafından rivayet edilmiş ve onlardan Kadı İyad tarafından nakledilmiştir.

İkinci görüş ise bunun tavsiye edildiği ancak zorunlu olmadığı yönündedir ve bu görüş Ebu Hanife ve Malik'e aittir; ayrıca Ahmed ve İshak'tan gelen iki rivayetten biri de bunu savunmaktadır.

Bazı kişiler, İmam Şafî'nin (Allah ondan razı olsun) bunun zorunluluğu hakkındaki ifadesini reddetmekte aşırıya kaçtılar; bunlardan biri de, insanların onu bu yüzden kınadığını söyleyen Kadı İyad'dı .

Alim Haydari şöyle demiştir ve ben de bu konuda (Hakim İyad'ın iftirasını çürütmede Bahçelerin Çiçeği, çünkü müjde getirenin ve son teşehhüdde uyarıcının namaz kılma yükümlülüğü vardır) adını verdiğim bir bölüm yazdım.

İmam Şafî'nin delillerinden bazıları şunlardır, Allah ondan razı olsun.

Yüce Allah şöyle buyuruyor: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.}

Bu yüce ayetin özü şudur ki, Yüce Allah müminlere Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmeyi ve ona selam göndermeyi emretmiştir. Mutlak bir emir, aksine bir delil olmadığı sürece yükümlülük anlamına gelir. Sahabelerin (sallallahu aleyhi ve sellem) ona bu emredilen duanın şeklini sordukları ve onun da, "De ki: 'Ey Allah, Muhammed'e salavat getir...'" dediği rivayet edilmiştir. (Hadis)

Onlara öğretilen selamın, namazda ona yöneltilen selam olduğu, yani Teşehhüd'ün selamı olduğu tespit edilmiştir. İki meselenin, iki öğretinin ve iki yerin kaynağı birdir. Bu, başka bir bakış açısından da açıklığa kavuşturulmuştur: Allah ona salât ve selam versin, onlara Teşehhüd'ü öğretmiştir; Teşehhüd'de ona salât ve selam vardır. Sonra ona, selamla birlikte emredilen namazın şeklini sordular, o da onlara öğretti ve emredilen selamın, daha önce onlara öğretilen selam olduğunu onlara bildirdi .

Bu durum ayrıca, eğer ona salât ve selam göndermenin (salât ve selam olsun) amacı namaz dışında ve namaz içinde değilse, aralarındaki her Müslümanın onu selamlarken "Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun" diyeceğini de açıklığa

kavuşturmaktadır. Bilindiği üzere, onu selamlarken bu özel yönetime uymamışlardır; aksine, içeri girenler "Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun" veya benzeri bir şey söylemişlerdir. İslam'ın başlangıcından beri onu her zaman İslami selamlama ile selamlamışlardır. Öğrendikleri şey ise ek bir şeydi, yani onu namaz içinde selamlamak.

Bu durum, Ebu Mesud el-Bedri'nin hadisinde de açıklanmaktadır: "Bir adam geldi ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in önüne oturdu. Biz de onun yanındaydık. Adam , 'Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat namaz kılarken sana nasıl dua etmeliyiz?' dedi. Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sessiz kaldı, biz de keşke bu soruyu sormasaydı diye düşündük. Sonra şöyle buyurdu: 'Namaz kıldığınız zaman şöyle deyin: Ey Allah'ım, İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi, ümmi Peygamber Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kıl ...'"

Bu hadis aslen Sahih Müslim'de "{namazımızda dua ettiğimizde}" ifadesi olmadan yer almaktadır.

Bu ekleme Musnad Ahmad'da bulunmaktadır.

İbn Huzeyme de Sahih'inde ve El-Hakim de Mustadrak'ında rivayet etmiş olup, El-Hakim bunun Müslim'in şartlarını karşıladığını söylemiştir.

Bu ekleme İbn Hibban, El-Daraqutni ve El-Bayhaqi tarafından düzeltilmiştir. El-Daraqutni, bu hadisi Sunen'ine bu rivayet zincirinden dahil ederken, zincirdeki tüm kişilerin güvenilir olduğunu söylemiştir.

Eğer usulünün incelendiği namazın, namazın kendisinde Hz. Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dua olduğu tespit edilirse ve bu, Kur'an'da emredilenlerin açıklaması olarak sunulursa, o zaman bu namazın farz olduğu tespit edilir.

Ayrıca Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de bunu emretmiştir.

Ardından İbn el-Kayyim'in sözlerinden gelecek olanları aktardıktan sonra şöyle dedi:

Şafî'nin bu görüşten sapmadığına dair deliller arasında, İbn Mes'ud, İbn Ömer, Ebu Mes'ud el-Ensari ve diğer Sahabelerden rivayet edilen, bunun farz olduğunu söyledikleri hadisler yer almaktadır. Bu hadisler ayrıca Ebu Cafer Muhammed ibn Ali, Şabi, Mukatil ve İbn Hayyan'dan da rivayet edilmiştir. Sahabelerden hiçbirinin bunun farz olmadığını söylediği kaydedilmemiştir ve bir Sahabenin sözü, eğer başka biri onunla aynı fikirde değilse, bir görüşün delili olarak kabul edilir.

Dahası, insanlar Peygamberimiz zamanından günümüze kadar teşehhüdlerinde bunu okumaya devam etmişlerdir. Eğer farz olmasaydı, tüm bölgelerde ve dönemlerde Müslüman topluluğu arasında teşehhüdde bunu okumak ve atlamaktan kaçınmak konusunda böyle bir fikir birliği olmazdı.

Burada sunduğumuz bu kısa özet, İmam Şafî'nin bu namazın farz olduğuna dair delillerini ve bu görüşünden sapmadığını göstermektedir. Bu konuyu daha detaylı incelemek isteyenler "Zahr al-Riyad"a başvurmalıdır; orada doğru görüş açıklığa kavuşacaktır. Başarıyı veren Allah'tır.

İmam Kastalani (Mesâlik el-Hunefe)'de şöyle buyurmuştur:

İbn Abdülbarr şöyle demiştir: Alimler, Allah'ın şu sözüne dayanarak, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin her mümin için farz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir: "Ey iman edenler! Ona dua edin ve ona layık bir selam verin."

Namazın son teşehhüdünde mi yoksa dışında mı farz olduğu konusunda görüş ayrılığı vardır.

İkinci hususa gelince (bunun dışında), her toplantıda bir kez zikredilmesi, tekrar tekrar zikredilmesi durumunda bile, her seferinde tekrar edilmesi gereken bir zorunluluk mudur? Yoksa ömürde bir kez zikredilmesi zorunlu mudur? Ya da genel olarak, sınırlama olmaksızın

zorunlu mudur? Ya da namazda, yer belirtilmeksizin mi zikredilmesi zorunludur?

İmam Şafî (Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur: Bu, namazın geçerliliği için bir şart olan son teşehhüdde farzdır. (El-Umm) adlı eserinde şöyle buyurmuştur :

Allah, Peygamberi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selamı şu ayetle emretmiştir: "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam verin ve ona layık bir şekilde selam verin. " Bu nedenle, ona salât ve selam vermenin en çok gerekli olduğu yer, namazın kendisidir.

Bu konuda Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) delil bulduk :

1 - İbrahim bin Muhammed, Safvan bin Salim, Ebu Salama bin Abdülrahman'dan, o da Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ederek bize şöyle buyurmuştur: "Dediler ki: 'Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl dua etmeliyiz?'" (Namazda). Buyurdu ki: "Şöyle deyin: 'Ey Allah'ım, İbrahim'e salât verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ver...'" (Hadis)

2 - İbrahim bin Muhammed bize, Saad bin Ebu İshak bin Kaab bin Acrah bana, Abdurrahman bin Ebu Leyla'dan, o da Kaab bin Acrah'tan, o da Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayetle, namazda şöyle buyurduğunu söyledi: {Ey Allah'ım, İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kıl...} hadis

Şafî şöyle demiştir: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in onlara namazda teşehhüdü (iman şahadetini) öğrettiği ve namazda kendisine salavat getirmeyi de öğrettiği rivayet edildiğine göre, namazda teşehhüdün farz olduğunu, namazın kendisinin ise farz olmadığını söylemek caiz değildir.

Ka'b'ın hadisi, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) teşehhüdde bunu söylediğini ve bize onun namazı gibi namaz kılmamızı emrettiğini açıkça belirtmektedir. Bu, delillerle belirtilenler dışında, onun namazda yaptıklarını yapmanın bir zorunluluk olduğunu gösterir .

İmam Kastalani, Kadı İyad'a cevaben birçok delil sunduktan sonra şöyle dedi.

Onun şu açıklamasına gelince: "İnsanlar onu kınadı."

Bu konuda bu kadar kınanacak ne var? Aslında bu, onun düşünce okulunun erdemlerinden biri değil mi? Hangi kitaba karşı çıktı? Hangi fikir birliğini bozdu? Hiçbir fikir birliğini bozmadı, hiçbir metne de karşı çıkmadı. Öyleyse hangi temelde kınanabilir? Kınanabilirlik yalnızca kınanacak olan ve ona bağlı olan kişide değil midir?

"Şafiî normdan sapmıştır" şeklindeki ifadesine gelince...

İmam Ahmed ve grubunun ittifakı sağlanmış olup, onun açıklaması ve sapkın görüşünün yanlış olduğu bilinmektedir. Müçtehitlerden birinin bireysel hükmünün sakıncalı olmadığı konusunda şüphe yoktur .

Onun açıklaması şöyle: "Bunun için emsal teşkil eden bir durum yok."

Bunun bir yorum meselesi olduğuna karar vermek yanlıştır ve kuralı şudur ki, bir yoldaşın beyanı yorum konusunda delil teşkil etmez, peki ya diğerleri? Dolayısıyla, yorumda bir öncüle ihtiyacı yoktur .

Açıklamasında şunları söyledi: "İnsanlar bu konuyu ondan saklamak için aşırıya kaçtılar."

Bu inkârın kınanacak bir davranış olduğu söyleniyor ve Kur'an'da zikredilen ibadetlerin en büyüğü ve imanın iki şartından biri olan, Allah'ın salat ve selametini alma yükümlülüğünü nasıl inkâr edebiliriz ki? Zira bu, ona inanmayı ve mesajına şahitlik etmeyi gerektirir .

"Bu konuda örnek alabileceği herhangi bir rol model tanımıyorum" şeklinde bir açıklama yaptı.

Bu, bağımsız akıl yürütme (icthāt) meselesidir, dolayısıyla bu konuda başkasına ihtiyacı yoktur. Bağımsız akıl yürütmede görüş birliği isteniyorsa, bu konuda kendisiyle aynı fikirde olanlar zaten zikredilmiştir. El-Kastalani'nin açıklaması burada sona eriyor .

El-Hafız El-Sakhavi de benzer bir şeyden söz ederek şöyle dedi: Şeyhler şeyhimiz El-Hafız Ebu El-Fadl El-İraki şöyle dedi :

Şeyhlerimizden birden fazlasının, Kadı İyad'ın Şafî'i'yi eleştirmesini ve konusu Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) şerefi olan bir kitapta ona sapkınlık isnat etmesini eleştirdiğini duydum. Oysa kendisi (Şifa) adlı eserinde Peygamber Efendimiz'in idrar ve kanının temizliği konusundaki ihtilafı aktarmış ve bu durumun Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) şerefini artırdığı için bunu onaylamıştır. Öyleyse, Peygamber Efendimiz'e namaz kılmanın farz olduğunu ve bunun Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) şerefini artırdığını nasıl inkâr edebilir?

Ancak bir grup insan Şafî'i'yi destekledi ve rivayet edilen ve teorik delilleri öne sürerek anormallik iddiasını reddetti; ayrıca, daha sonra bahsedileceği üzere, bu konuda Sahabelerden, Talibandan ve şehirlerin hukukçularından bir grubun yükümlülük beyanını aktardılar .

Alim Şemseddin İbn Kayyim, kitabının dördüncü bölümünde (Cela'ül-Afham) şöyle demiştir: Namazda en önemli ve vurgulanan ilk yer, teşehhüdün sonudur.

Müslümanlar bunun caiz olduğu konusunda hemfikirdir, ancak farz olup olmadığı konusunda farklı görüşlere sahiptirler.

İlk görüş

Bir grup ise bunun zorunlu olmadığını belirterek, bunu zorunlu kılanları sapkınlıkla ve fikir birliğine karşı çıkmakla suçladı.

Bunlar arasında Tahavi, Kadı İyad ve Hatibi de vardır. Hatibi şöyle demiştir: Namazda farz değildir.

Bu, Şafiî hariç bir grup hukukçunun görüşüdür ve ben onun bu konudaki emsalini bilmiyorum. Benzer şekilde, İbn el-Mundhir, Şafiî'nin bu görüşte yalnız olduğunu ve bunun farz olmadığı görüşünü benimsediğini belirtmiştir.

Bu görüşü savunanlar şu şekilde tartışılar ve bu ifadeler İyad'dan alınmıştır :

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin farz namazlardan biri olmadığına dair deliller :

Şafiî'den önceki salih seleflerin uygulamaları ve bu konudaki görüş birliği dikkate alındığında, halk bu konuyu büyük ölçüde eleştirmiştir.

Bu, İbn Mes'ud'un (Allah ondan razı olsun) şahitliğidir; Şafiî (Allah ona rahmet etsin) tarafından seçilmiş ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından ona öğretilmiştir. Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duaları içermez.

Aynı şekilde, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) teşehhüd rivayet edenlerin hepsi, örneğin Ebu Hurayra, İbn Abbas, Cabir, İbn Ömer, Ebu Said el-Hudri, Ebu Musa el-Eş'ari ve Abdullah ibn el-Zübeyr (salla'llâhu aleyhi ve sellem), teşehhüdlerinde Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan salavattan bahsetmemişlerdir.

İbn Abbas ve Cabir şöyle demişlerdir: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bize teşehhüdü tıpkı Kur'an'dan bir sure öğrettiği gibi öğretirdi. Benzer bir rivayet Ebu Said'den de gelmiştir. İbn Ömer şöyle demiştir: Ebu Bekir, tıpkı okulda çocuklara öğrettiği gibi minberde bize teşehhüdü öğretirdi. Ömer ibn el-Hattab da minberde öğretirdi. Yani bunların

hiçbirinde onlara Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmelerini emretmezdi .

İbn Abd el-Berr (et-Teşehhûd)'da şöyle demiştir :

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin namazda farz olmadığını söyleyenlerin argümanlarından biri de şudur:

1 - Hasan ibn Hurr'un, Kasım ibn Mukhaymirah'tan rivayet ettiği hadis: Alkame elimi tuttu ve dedi ki: "Abdullah, benim elimi tuttuğum gibi benim elimi tuttu ve bana teşehhüdü öğretti." Sonra hadisi, "Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şahitlik ederim" sözüne kadar anlattı.

"Bunu söylerseniz, namazı tamamlamış olursunuz. Ayağa kalkmak isterseniz kalkın, oturmak isterseniz oturun," dedi.

Dediler ki: Bu hadis, teşehhüdde Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmeyi farz veya sünnet saymayanlar için delil teşkil etmektedir ve teşehhüdü yerine getiren namazını tamamlamış sayılır, dilerse ayakta, dilerse oturabilir. Dediler ki: Eğer teşehhüdde bu farz veya sünnet olsaydı, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu açıklar ve zikrederdi .

2 - Ayrıca şöyle demişlerdir: Ebu Davud, Tirmizi ve Tahavi, Abdullah bin Amr'dan rivayetle şöyle buyurmuşlardır: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Eğer secdenin sonundan başını kaldırırsa, abdestini bozarsa namazı tamamlanmış olur."

Bu ifade, Tahavi'nin hadisinden alınmıştır: "Sizin tarafınızda ise, bir kimsenin namazı, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılmadıkça geçerli değildir ."

3 - Onlar dediler ki, Asim bin Damra da Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet ederek şöyle buyurmuştur: "Eğer bir kimse teşehhüd süresi kadar oturur ve sonra abdestini bozarsa, namazı tamamlanmış olur."

4 - Dediler ki: El-A'meş, Ebu Veil'den, o da Abdullah'tan naklederek Teşehhüd kıssasını şöyle rivayet etti: O halde dilediği sözleri seçsin. Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etmeyi zikretmedi.

5 - Onların bir diğer argümanı da Fadala bin Ubaid'in hadisidir: “Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bir adamın namazda Allah'ı övmeden ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmeden dua ettiğini işitti. Bunun üzerine Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: ‘Bu adam aceleci davranmıştır.’ Sonra ona ve diğerlerine şöyle dedi: ‘Sizden biri namaz kıldığında, önce Rabbini övüp, O'nu yücelterek ve Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirerek başlasın, sonra dilediği gibi dua etsin.’”

Dediler ki, Fadala'nın bu hadisinde Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), namazı kılmayan bu kuluna namazı tekrar kılmasını emretmemiştir. Eğer farz olsaydı, tıpkı rükûsunu tamamlamayan kuluna emrettiği gibi, namazı tekrar kılmasını emrederdi .

6 - Ayrıca, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) namazda hata yapan kişiye bunu öğretmediğini, eğer namazın geçerliliği için farz olan amellerden biri olsaydı, ona Kur'an okumayı, rükûyu, secdeyi ve namazda sükûneti öğrettiği gibi bunu da öğreteceğini ileri sürdüler .

7 - Ayrıca, dini yükümlülüklerin ancak, benzerinden karşıt bir delil bulunmayan sağlam bir kanıtla veya görüş birliğiyle kanıt oluşturanların fikir birliğiyle tesis edilebileceğini savundular .

Bu, onu reddedenlerin kullandığı başlıca argüman ve ana kaynaktır .

İkinci görüş

Diğerleri ise hem metinsel kanıtlar hem de mantıksal gerekçeler göstererek bu iddiaya karşı çıktılar ve şunları söylediler :

Şafiî'ye ve onun görüşünü izleyenlere sapkınlık ve ittifaka karşıtlık isnat etmek doğru değildir.

Sahabelerden bir grup ve onlardan sonra gelenler, onun söylediklerini tekrarladılar.

Bunlar arasında Abdullah ibn Mesud da vardı; o bunu namazda farz saymış ve şöyle demişti :

(Peygamberimize salât ve selam etmeyen kimse için dua yoktur.) İbn Abdülberr bunu (el-Tahmid) adlı eserinde kendi rivayetiyle zikretmiş, başkaları da rivayet etmiştir .

Bunlar arasında Ebu Mesud el-Bedri de bulunmaktadır. Osman bin Ebu Şeybe ve diğerleri, Şarik'ten, o da Cabir el-Cüfi'den, o da Ebu Cafer Muhammed bin Ali'den, o da Ebu Mesud'dan rivayetle şöyle buyurmuştur: "Namazımı, Muhammed ve Muhammed'in ailesi için dua etmedikçe tamamlanmış saymam."

Bunlar arasında Abdullah bin Ömer de vardır. Hasan bin Şabib Ömer ondan bahsetmiştir. Ali bin Maimun bize anlatmıştır. Halid bin Hasan, Cafer bin Burkan'dan, Ukbe bin Nafi'den, İbn Ömer'den rivayetle bize şöyle buyurduğunu söylemiştir: "Tevrat, Peygamberimize salât ve selam olsun, tilavetle, şahitlikle ve salâtla kılınır. Bunlardan herhangi birini unutursanız, selamdan sonra iki secde yapın."

Takipçiler arasında Ebu Cafer Muhammed ibn Ali, el-Şa'bi ve Mukatil ibn Hayyan da vardı.

Ve takip edilen düşünce okullarının üstatları arasında

İshak ibn Rahwayh şöyle demiştir: Bir kimse bunu kasten yapmazsa, namazı geçerli olmaz; fakat kasıt olmadan yaparsa, umarım ona yeterli olur .

İshak'a gelince, Harb'ın sorularında bahsettiği iki rivayet var dedim. Şöyle dedi: Teşehhüd'den sonra Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etme bölümü.

"İshak'a sordum: 'Bir kimse iman şahadetini okur da Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmezse...'"

Bana kalırsa, onun duası geçerlidir; oysa Şafiî âlimi onun duasının geçerli olmadığını söylemiştir.

Sonra, "Ben Hasan ibn el-Hurr'un, el-Kasım ibn Mukhaymirah'tan rivayet ettiği hadisine gidiyorum" dedi ve İbn Mes'ud'un hadisini zikretti.

Harb şöyle dedi: Ebu Ya'kub'un (İshak) şöyle dediğini işittim: Teşehhüd bitiren kişi, ister imam olsun ister cemaat üyesi, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmelidir. Başka hiçbir şey yeterli değildir, çünkü Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Sahabeleri şöyle demişlerdir: "Sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz," yani teşehhüd ve içindeki selamı, "ama ona nasıl salavat getireceğiz?" Bunun üzerine Yüce Allah şöyle buyurdu: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamberimize salavat getirirler. Ey iman edenler! Ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.} (33:56). Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunun nasıl yapılacağını açıkladı. Dolayısıyla, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona salavat getirme konusunda belirttiği en az şey size yeterlidir, teşehhüdden sonra söyleyin. Son oturuşta teşehhüd ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek, her ikisi de geçerli olan iki ameldir. Kimsenin bunlardan herhangi birini kasten ihmal etmesi caiz değildir. Unutan olursa, umarız yeterli olur; ancak Hicaz'ın bazı âlimleri, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmeyi ihmal etmenin yeterli olmadığını ve ihmal edenin namazı tekrar kılması gerektiğini söylemişlerdir. Açıklamasının sonu.

İmam Ahmed'e gelince, Allah ondan razı olsun, onun hakkında rivayetler farklılık göstermektedir.

El-Marwazi'nin rivayetinde, Ebu Abdullah'a İbn Rahwayh'ın şöyle dediği aktarılmıştır: "Bir kimse teşehhüdde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmezse, namazı geçersiz olur." Ebu Abdullah ise şöyle

demoştir: "Bunu söylemeye cesaret edemem." Başka bir vesileyle de şöyle demoştir: "Bu bir istisnadır."

Ebu Zur'a el-Dimaşki'nin sorularında Ahmed şöyle demoştir: "Bu konuda tereddüt ettim, sonra emin oldum ve Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etmenin farz olduğunu gördüm." Bunun zahiri anlamı, bunun farz olmadığı yönündeki ifadesinden geri adım atmış olmasıdır .

Sizin, bu uygulamanın farz olmadığına dair delilin, şafiî'den önceki salih seleflerin uygulamaları ve bu konudaki ittifakları olduğu yönündeki iddianıza gelince, cevabım şudur...

Sizin argümanınız ya insanların dualarındaki davranışlarına ya da dua etmenin zorunlu olmadığı yönündeki genel görüşe dayanıyor.

Eğer argüman uygulamaya dayanıyorsa, bu size karşı en güçlü argümanlarımızdan biridir. Çünkü insanların uygulaması yüzyıllar boyunca, çağlar boyunca, ister imam olsunlar, ister arkalarında namaz kılanlar, ister yalnız namaz kılanlar, ister namaz kılmakla yükümlü olanlar, isterse de ittifak halinde olanlar olsun, teşehhüdde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirme geleneği devam etmiştir. Her bir namaz kılana, "Namazda Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirdiniz mi?" diye sorulsa, hepsi evet der. Ve imam namazı Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmeden bitirse ve cemaat bunu bilse bile, itiraz ederler. Bu inkar edilemez. Uygulama size karşı en güçlü argümandır. Öyleyse, şafiî'den önceki salih seleflerin uygulamasının teşehhüdü ortadan kaldırdığını nasıl iddia edebilirsiniz? Salih seleflerin hiçbirinin namazlarında Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmediğine mi inanıyorsunuz? Bu tamamen yanlıştır .

Eğer argümanınız bunun farz olmadığı yönündeki görüş birliğine dayanıyorsa, bu bir eylem olarak kabul edilmez ve icma âlimleri tarafından da dile getirilmemiştir. Aksine, bu Malik, Ebu Hanife ve onların takipçilerinin görüşüdür ve en fazla birçok âlimin görüşüdür. Daha önce de

belirtildiği gibi, Sahabeler, halifeler ve mezheplerin kurucuları arasında bazıları bu konuda onlarla aynı fikirde değillerdir.

Dolayısıyla İbn Mes'ud, İbn Ömer, Ebu Mes'ud, Şabi, Mukatil ibn Hayyan, Cafer ibn Muhammed, İshak ibn Rahveyh ve İmam Ahmed (sonraki görüşünde) hepsi, teşehhüdde ona (salât ve selam olsun) salavat getirmenin farz olduğunu kabul ederler.

Bu insanların görüş ayrılığı karşısında Müslümanların fikir birliği nerededir? Ve Allah onlardan razı olsun, bunlar en iyiler arasındadır, salih seleflerin uygulaması nerededir?

Ancak bu durum, âlimlerin öğretilerini takip etmemiş ve fikir birliği ile fikir ayrılığı noktalarını bilen biri için geçerlidir .

"El-Şafiî'nin bu konudaki açıklamasına gelince, insanlar onu şiddetle eleştirdiler."

Öyleyse, Allah'a şükür, bu konuda onun kusuru nedir? Bu, onun düşünce ekolünün faziletlerinden biri değil midir? Şafiî bu konuda hangi kitaba aykırı düşmüştür? Hangi sünnete? Hangi ittifaka? Çünkü o, delillerle gerekli kılınan ve doğruluğu kanıtlanmış bir ifadeyi dile getirmiştir ve bu, tartışmasız bir şekilde namazın farzlarının veya sünnetlerinin tamamlanmasının bir parçasıdır. Allah ondan razı olsun, bunun, daha sonra zikredeceğimiz delillerle birlikte, namazın farzlarının tamamlanmasının bir parçası olduğunu görmüştür. Dolayısıyla ne bir ittifakı çiğnemiş ne de bir ayete ters düşmüştür. Öyleyse hangi açıdan kusurludur? Ve kusur, kusurlu olanın üzerinde değil midir ve hakikat ona bağlı değil midir ?

"Bu, İbn Mes'ud'un şahitliğidir; Şafiî bunu seçmiştir ve Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) de bunu öğretmiştir" ve benzeri ifadelerine gelince...

Ben bunu Şafiî'nin seçtiği versiyonda böyle gördüm. Şafiî sadece İbn Abbas'ın şahitliğini seçmişken, Ebu Hanife ve Ahmed İbn Mes'ud'un şahitliğini, Malik ise Ömer'in şahitliğini seçmiştir.

Özetle, bunun cevabı çok yönlüdür.

1 - Bunlardan biri: Bu delile göre, bunun ima ettiği şeyin teşehhüdün farz olduğu ve diğer şeylerin farzını ortadan kaldırmadığı ve hiç kimsenin bu teşehhüdün bu oturumda farz olan tüm zikirlerden ibaret olduğunu söylemediği, dolayısıyla Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etme farzının, teşehhüd hadislerinde bunun öğretilmemesiyle başka bir delille çelişmediği söylenmektedir .

2- İkinci olarak: Siz namazdan selamlaşmayı istiyorsunuz ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) teşehhüd hakkındaki hadislerde bunu onlara öğretmemiştir .

Eğer Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in "Tekbir haramdır, selam ise helaldir" buyurmasından dolayı selamı farz kıldığımızı söylerseniz...

Size şöyle denildi ve biz, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in söylediği ve bunu gerektiren delillerle birlikte, selamlamayı farz kıldık. Eğer sadece iman şahadetini öğretmek, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e salavat getirme farzını ortadan kaldırıyorsa, o zaman selamlama farzını da ortadan kaldırır. Eğer ortadan kaldırmıyorsa, o zaman salavat getirme farzını da ortadan kaldırmaz .

3- Üçüncüsü: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlara teşehhüdü öğrettiği gibi , kendisine namaz kılmayı da öğretmiştir. Öyleyse, teşehhüdü öğretmesi farz olduğunu gösterirken, namazı öğretmesi farz olmadığını nasıl gösterebilir?

Eğer onun onlara öğrettiği şahitliğin namaz şahitliği olduğunu söylerseniz, işte bu yüzden orada şöyle buyurmuştur: "Öyleyse sizden biri oturduğunda, 'Bütün selamlar Allah'adır...' desin." Ona (aleyhisselam) namazı öğretmeye gelince, bu genel bir uygulamadır.

Biz, onun (Allah ona salât ve selam versin) onlara öğrettiği duanın da iki sebepten dolayı dua olduğunu söyledik :

A- Bunlardan biri: Muhammed bin İbrahim el-Taymi'nin hadisi ve onların şu sözü: "Namazda otururken senin için nasıl dua edelim?" Bu daha önce de zikredilmişti .

B- İkinci: Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) öğretmesini istedikleri dua, kendilerine öğretilen selamlaşmaya benzer. Çünkü onlar, "Size bu selamı biliyoruz, peki size nasıl dua ederiz?" demişlerdir. Bilindiği üzere, kendilerine öğretilen selamlaşma, namazda "Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun" demektir. Dolayısıyla, bununla ilişkili dua da namazda olmalıdır ve Allah'ın izniyle bunun tam açıklaması daha sonra gelecektir .

4 - Dördüncü: Eğer Teşehhüd hadislerinin Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılma yükümlülüğünü ortadan kaldırdığı varsayılırsa, o zaman yükümlülüğüne dair deliller bu hadislerden üstün gelir; çünkü teşehhüdün reddi, ilk masumiyet karinesine dayanırken, yükümlülüğü bu hadislerden sabittir ve sabit olan, reddedilenden üstün gelir. Öyleyse nasıl bir çelişki yok? Çünkü Teşehhüd öğretimiyle ilgili olarak bahsettiğiniz delillerin çoğu, başka bir şeyin yükümlülüğü hakkında sessiz kalan delillerdir ve bir şeyin yükümlülüğü hakkında sessiz kalan şey, onun yükümlülüğü hakkında söylenenlerle çelişmez, hele ki ondan üstün gelmez .

Açıklama: Yani, teşehhüd hadislerinde Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirme yükümlülüğüne dair delil, bu yükümlülüğün yokluğuna dair delilden önce bulunmuştur, eğer bu kabul edilirse.

Peygamber için dua etme yükümlülüğünün, ilk masumiyet ilkesine dayandığı göz önüne alındığında, bu yükümlülük baştan beri mevcuttur. Dolayısıyla, eğer şahitlik hadislerinin Peygamber için duayı geçersiz kıldığını söylerseniz, baştan beri mevcut olanın geçersiz kılınandan üstün olduğu bilinmektedir; zira zikredilen şahitlik hadisleri Peygamber için duayı geçersiz kılmamış, aksine başka bir şeyin, yani Peygamber için duanın yükümlülüğü hakkında sessiz kalmıştır. Dolayısıyla, şahitlik hadisleri bu

konuda sessiz kalmış olsa bile, bu, ilk masumiyet ilkesinin bu yükümlülüğün varlığı hakkındaki görüşüyle çelişmez ve dahası, ondan üstün de olmaz .

5 - Beşinci: Teşehhüd öğretisi daha önceye, belki de namazın farz kılındığı zamana kadar uzanmaktadır. Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam etme öğretisi ise, Yüce Allah'ın şu sözlerinin vahyinden sonra olmuştur: "Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam verin." Bilindiği üzere bu ayet, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Zeynep bint Cahş ile evlendikten ve eşlerine seçim hakkı verdikten sonra Ahzab Suresi'nde nazil olmuştur. Dolayısıyla teşehhüd farz kılındıktan sonra olmuştur. Eğer teşehhüd farz kılınmış kabul edilirse, farz deliliyle ortadan kalkmış olurdu, ki bu daha sonra olmuştur.

Bu görüş ile önceki görüş arasındaki fark, bu görüşün daha sonra gerçekleştiği için yükümlülüğe dair kanıt sunmayı gerektirmesi, önceki görüşün ise emsal veya gecikmeye bakılmaksızın, masumiyet karinesini ortadan kaldırmak için kanıt sunmayı gerektirmesidir.

Teşehhüd'den sonra namaz kılma emrinin geciktirildiğini gösteren şey, onların "Biz sana selam olsun diye dua ettiğimizi biliyoruz, öyleyse sana nasıl namaz kılabiliriz?" demeleridir. Ona selam vermenin Teşehhüd'ü anmakla bağlantılı olduğu ve Teşehhüd'ü anmadan tek başına namaz kılmanın farz olmadığı bilinmektedir. Allah en doğrusunu bilir .

Onun sözüne gelince [Namazda namazı farz saymayanların delillerinden biri de, İbn Mesud'un (Allah ondan razı olsun) hadisini nakleden Hasan İbn Hur'un, Kasım İbn Mukhayira'dan rivayet ettiği hadistir: "Bunu söylersen namazı tamamlamış olursun. Ayağa kalkmak istersen kalk, oturmak istersen otur." Peygamber Efendimiz (Allah ona salat ve selam versin) üzerine yapılan namazdan bahsetmemiştir.]

Cevabı çeşitli açılardan geliyor.

1- Bunlardan biri : Bu ekleme hadise sonradan eklenmiştir ve Allah'ın Elçisi'nin (sallallahu aleyhi ve sellem) sözlerinden değildir. Bu, hadis imamları tarafından açıklığa kavuşturulmuştur.

El-Daraqutni, (El-İlal) adlı kitabında şöyle demiştir: Bu hadis, El-Hasan ibn El-Hurr tarafından El-Kâsim ibn Mukhaymirah'tan, o da El-Kame'den, o da Abdullah'tan rivayet edilmiştir. Bu hadis, onun rivayetine dayanarak Muhammed ibn Ajlan, Hüseyin el-Cüfi, Zuhayr ibn Muaviye ve Abdül-Rahman ibn Sabit ibn Sevban tarafından da nakledilmiştir.

İbn Eclan ve Hüseyin el-Ca'fi ise metnin biçimi konusunda hemfikir olmuşlardır.

Zuhair'e gelince, o da bunların sonuna, bazı rivayetçilerin Zuhair'den naklettiği ve Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hadisinde geçen şu sözleri ekledi: "Bunu tamamladıysanız veya bunu yaptıysanız, namazınızı tamamlamışsınız demektir. Ayağa kalkmak isterseniz, kalkın ."

Şababa bin Suwar bunu Zuhair'den rivayet etmiş ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sözlerini ayırarak, Zuhair'den rivayetle İbn Mesud'un bu sözü söylediğini aktarmıştır .

İbn Sevban da Hasan İbn El-Hur'dan rivayetle bu hadisi nakletmiş ve Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) sözlerini İbn Mesud'un sözlerinden ayırmıştır; bu da doğru rivayettir .

(Sunan) adlı kitabında, Hasan ibn el-Hurr'dan rivayet edilen Zuhair hadisini zikretmiş ve eklemeyi belirterek şöyle demiştir: Bazıları bunu Zuhair'den rivayetle hadise dahil etmiş ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sözleriyle ilişkilendirmişlerdir; Şababa ise bunu Zuhair'den rivayetle Abdullah ibn Mes'ud'un sözlerinden ayırmıştır. Onun ifadesi, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hadisine dahil edenlerin ifadesinden gerçeğe daha yakındır; çünkü İbn Sevban, aynı şekilde Hasan ibn el-Hurr'dan rivayet etmiş ve İbn Mes'ud'un sözleriyle

bitirmiştir; ayrıca Hüseyin el-Cüfi, İbn Aclan ve Muhammed ibn Aban, Hasan ibn el-Hurr'dan rivayet ettikleri hadislerde, hadisin sonunda bundan bahsetmemek konusunda hemfikir olmuşlardır; aynı şekilde, Teşehhüd'ü Alkame'den ve Abdullah ibn Mes'ud'dan rivayet eden diğer herkes de bu konuda hemfikirdir.

Sonra Şababa'nın rivayetini zikretti ve Abdullah'ın sözlerini Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hadisinden ayırdı. Sonra şöyle dedi: Şababa güvenilirdir ve hadisin sonunu ayırıp İbn Mesud'un sözlerinden nakletmiştir ve bu, onu Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sözlerine ekleyen rivayetinden daha sahihtir. Gassan bin el-Rabi' ve diğerleri de onu takip ederek İbn Sevban'dan, o da Hasan bin el-Hur'dan rivayet ettiler ve hadisin sonunu İbn Mesud'un sözlerinden naklettiler, ancak onu Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nakletmediler .

Ebu Bekr el-Hatib bu hadisi (El-Fasl li'l-Vasl) adlı kitabında zikretmiş ve şöyle demiştir: "Kim Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sözlerini İbn Mes'ud'un sözlerinden ayırırsa, bu bir ekleme olduğu görüşü doğru kabul edilir ."

2 - Eğer İbn Mesud'dan rivayet ettiğinize göre Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât etmenin namazda farz olduğu söylenirse ve biz de size bunu söylemenize yardımcı olduğumuz hadis İbn Mesud'un sözlerinden ise, onun rivayet ettiğiniz şeyi geçersiz kılar. Eğer hadis Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sözlerinden ise, o zaman bunun farz olmadığına dair bir hadistir; eğer İbn Mesud'un sözlerinden ise, onun rivayet ettiğiniz şeyi geçersiz kılar.

Bu güçlü bir soru ve çeşitli şekillerde yanıtlandı.

A- Bunlardan biri olan Kadı Ebu el-Tayyib şöyle dedi: Onun sözü (Bunu söylersen namazını tamamlamış olursun) namazın tamamlanmaya yakın olduğu anlamına gelir ve bunun delili de namazın tamamlanmadığı konusunda hepimizin hemfikir olmasıdır .

Bu zayıf bir cevaptır çünkü şöyle buyurmuştur: "Ayakta durmak isterseniz ayakta durun, oturmak isterseniz oturun." Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât edilmesi gerektiğini savunanlara göre ise, namazı kılan kadar ayakta durmakla oturmak arasında seçim yapma hakkı yoktur .

B- İkinci cevap: Bu hadis, teşehhüdde bir anlamla ortaya çıkmıştır; çünkü namazda "Allah'a selam olsun" derlerdi, o da onlara "Allah selamdır, fakat şöyle şöyle deyin" diyerek teşehhüdü öğretmiştir. "Bunu söylerseniz namazınız tamamlanır" sözünün anlamı, namazda gerekli olan şeylerin, yani rükû, secde, Kur'an okuma ve selamlaşmanın ve tüm hükümlerinin eklenmesidir. Görmüyor musunuz ki, namazın farzlarından biri olan selamlaşmayı zikretmemiştir, çünkü zaten onları bunun için durdurmuştu, bu yüzden tekrar etmesine gerek yoktu .

Dediler ki, İbn Mesud'un bu hadisine benzer şekilde, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sadaka hakkında şöyle buyurmuştur: "Zenginlerinden alınır ve fakirlerine verilir. " Bunlara Kur'an'da da dahil edilen ve isimleri geçen sekiz kategori vardır .

Onlar, hadiste geçen yanlış namaz kılan kişiyle ilgili olarak, "Geri dön ve namaz kıl, çünkü namaz kılmadın" demişlerdir. Sonra, namazda yapmadığı veya tamamlamadığı şeyi yapmasını emretmiş ve "Namaz için ayağa kalktığın zaman..." demiştir. Daha sonra hadisi zikretmiş ve teşehhüd ve selam konusunda sessiz kalmıştır. Teşehhüd ve selamın onun üzerine farz olduğuna dair, bu hadisten başka deliller de mevcuttur; tıpkı Kur'an suresini öğrettiği ve bunun namazda olması gerektiğini öğrettiği gibi. Selamın da namazdan yalnızca selamla kurtulduğuna dair, bu hadisten başka deliller de mevcuttur. Aynı şekilde, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) yapılan salavat da bu hadisten başka delillerden alınmıştır .

Onlar, İbn Mesud'un bu hadisine dayanarak, teşehhüdü farz kılan kimse için bunun caiz olduğunu söylediler ve kendisiyle ihtilafa düşenleri, "Eğer teşehhüd süresince oturursa, teşehhüdü okumasa bile namazı tamamlanır"

diyerek reddetti. Ve "Eğer son secdeden başını kaldırırsa namazı tamamlanır" diyenleri de reddetti.

İbn Mesud hadisinin tamamlanmasını yalnızca iman şahadetine bağladığı için, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) namazı farz kılanın, namazı farz kılan hadisleri delil olarak kullanması ve bunlardan yola çıkarak namazın farz olduğunu inkâr edene karşı delil ileri sürmesi caizdir. Dolayısıyla İbn Mesud hadisinden yola çıkan delil, iman şahadetinin ve namazla birlikte oturmanın farz olduğunu inkâr edene karşıdır .

Dediler ki: “Bizim iddiamız sizin iddianızdan daha güçlüdür, çünkü bu iddia Allah’ın Kitabına, Resulünün (Allah ona salât ve selam versin) Sünnetine ve yüzyıllardır süregelen ümmetin uygulamasına dayanmaktadır. Eğer bu, teşehhüdün farz olduğu iddiasından daha güçlü değilse bile, ondan daha az değildir. Eğer bu konuda bizimle ihtilafa düşen hukukçular varsa, bu, sizinle teşehhüdün farz olduğu konusunda ihtilafa düşen hukukçular gibidir. Delil, nerede ve kimde olursa olsun, kanıttadır .”

C- Üçüncü cevap: Rakiplerimizden hiçbirisi bu rivayeti, ne Peygamberimize dayandırılan bir hadis ne de bir Sahabenin sözü olarak aleyhimize delil olarak kullanamaz.

Bunu delil olarak kullanan kişiye, (Bunu söylerseniz, namazınız tamamlanmış olur) ifadesinin ya sadece buna (Teşahhud'a) özgü olduğu ya da diğer yükümlülüklerle (Teşahhud'a) eklendiği söylenir.

Birincisi (sadece onunla sınırlı olmak kaydıyla) imkansız ve geçersizdir .

İkinci (diğer tüm yükümlülüklerine ek olarak) bir haktır, ancak bu, hukukçuların namazın yükümlülükleri konusunda tartıştıkları hiçbir şeyi ortadan kaldırmaz, hele hele Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât etme yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz. Bu nedenle, Malik'e göre selam, namazın ve yükümlülüklerinin bir parçasıydı, tıpkı teşehhüd için oturmak gibi, ve o bundan bahsetmedi. Aynı şekilde, eğer farz bir

unutkanlığı olsaydı, namaz onsuz tamamlanmazdı ve o bundan bahsetmedi .

D- Dördüncü cevap: Ebu Hanife'ye (Allah ondan razı olsun) göre, teşehhüd farz değildir. Aksine, teşehhüd süresince otursaydı, teşehhüd okuyup okumamasına bakılmaksızın namazı tamamlanır. Hadis, namazın teşehhüd olmadan tamamlanamayacağına dair delildir. Eğer teşehhüd ile tamamlanmanın mümkün olduğu, dolayısıyla teşehhüdden sonra namazın farz olmadığı yönündeki mantığınız doğruysa, bu, teşehhüdün farz olmadığı yönündeki iddianıza karşı bir delildir, çünkü tamamlanma teşehhüde bağlıdır ve teşehhüdün farz olmadığını inkar eden iddianız geçersizdir. Eğer teşehhüd ile tamamlanmanın mümkün olduğu yönündeki mantığınız doğru değilse, teşehhüd ile farz olduğuna dair delile karşıtlığı geçersizdir ve Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılınmadığını inkar eden iddianız geçersizdir . Dolayısıyla, her iki durumda da iddianız geçersizdir.

Eğer siz şöyle dersanız, biz de onun şu sözünü söyleriz: (Eğer bunu söylerseniz, duanız tamamlanmıştır) demek, sünnet olan ibadetin ve farz olan ibadetin yerine getirilmesinin oturmakla tamamlandığı anlamına gelir .

Bu size, namazın farz olduğunu inkâr edenin görüşüne göre de, farz kılanın görüşüne göre de söylenmiştir; zira farz olduğunu inkâr eden, sünnetin tamamlanmasının namaza bağlı olduğunu ve namazın sünnet edilen tamlığına ancak namazla ulaşılabilceğini inkâr etmez; namazı farz kılan ise farzın tamlığının ancak namazla tamamlanabileceğini söyler. Dolayısıyla, her iki görüşe göre de hadisi delil olarak kullanamazsınız .

Ebu Davud ve Tirmizi, Abdullah bin Amr'dan rivayet ettikleri hadiste şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Eğer secdenin sonunda başını kaldırırca, abdesti bozulmuş olsa bile namazı tamamlanmış olur."

Cevabı çeşitli açılardan geliyor.

1- Bunlardan biri : hadisin kusurlu olması ve kusurunun sebebinin çeşitli şekillerde açıklanmasıdır :

A- Bunlardan biri: Tirmizi, rivayet zincirinin sağlam olmadığını ve rivayet zinciri konusunda karışıklık yaşandığını söylemiştir .

B-İkinci: Bu rivayet Abdülrahman ibn Ziyad ibn An'am el-İfriki tarafından nakledilmiştir ve imamlardan birden fazlası tarafından zayıf bir rivayet olarak değerlendirilmiştir .

C- Üçüncü: Bakr bin Sawada, Abdullah bin Omar'dan rivayet etmiştir, ancak kendisi bunu söylememiştir, dolayısıyla bağlantısı yoktur .

D- Dördüncüsü: Tirmizi'nin de belirttiği gibi, rivayet zinciri zayıftır .

E- Beşinci: Metin tutarsızdır, çünkü bir yerde (Eğer secde halinden başını kaldırırsa, duası tamamlanmış olur) diyor.

Ebu Davud ve Tirmizi'nin rivayet biçimi bundan farklıdır ve şöyledir: (Bir kimse namazın sonunda oturduktan sonra selam vermeden önce abdestini bozarsa, namazı geçerlidir). Bu, Tahavi'nin rivayet biçiminden farklıdır ve Tahavi bunu başka bir biçimde de rivayet etmiştir: (İmam namazı bitirip oturduktan sonra, kendisi veya onunla birlikte namazı tamamlayanlardan biri, imam selam vermeden önce abdestini bozarsa, namazı tamamlanır ve tekrar namaz kılmasına gerek kalmaz).

Bu, birincisinden farklı bir anlama geliyor. Tahavi şöyle demiştir: Başka bir rivayette ise şöyle denilmiştir: "Eğer namaz kılan kişi namazının sonunda başını kaldırır, teşehhüdünü tamamlar ve sonra abdestini bozarsa, namazı tamamlanmış olur." Bunların hepsi Afrikalılara dayanmaktadır ve muhtemelen hafızasının zayıf olmasından kaynaklanmaktadır, en doğrusunu Allah bilir .

Onun bu sözüne karşılık Ali (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: "Eğer teşehhüd süresince oturur ve sonra abdestini bozarsa, namazı tamamlanmış olur." Bunun cevabı ise şudur...

Ali bin Said şöyle dedi: Ahmed bin Hanbel'e teşehhüdü ihmal eden birini sordum ve o şöyle dedi: (Tekrar etmelidir). Ben de dedim ki: Ali'nin hadisi ne olacak: (Kim teşehhüd süresince oturursa...) O da dedi ki: Bu sahih değildir ve Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edilmiştir ki bu, Ali ve Abdullah bin Ömer'in hadisleriyle çelişmektedir .

"El-A'meş, Ebu Veil'den, Abdullah'tan teşehhüd kıssasını rivayet etti ve 'O halde dilediği sözleri seçsin' dedi. Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmedir" şeklindeki ifadesi buna cevaptır.

Bunun amacı, daha önce açıklandığı gibi, namazın farzlığı konusunda sessiz kalma ilkesine uymak ve böylece farz hakkındaki hadislerle çelişmemektir .

Onun sözü ve Fadala ibn Ubayd'ın hadisi, yükümlülüğün reddini göstermektedir. Cevap şudur :

Fadala hadisi bu konuda bize delil teşkil eder çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona teşehhüdde dua etmesini emretmiştir ve bu emir farzdır, dolayısıyla teşehhüd okuma emrine benzer. Eğer emir ikisini de kapsıyorsa, iki emir arasında ayırım yapmak keyfi olur .

Eğer iman şahadetinin bizim için zorunlu olmadığını söylerseniz ...

Biz, hadisin her iki konuda da size karşı delil olduğunu ve delile uymak gerektiğini söyledik .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu kula namazı tekrar kılmasını emretmemiştir. Eğer ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan namaz farz olsaydı, tıpkı yanlış namaz kılanı emrettiği gibi, onu da tekrar kılmasını emrederdi.

Cevabı çeşitli açılardan geliyor.

1 - Bunlardan biri şudur: Bu kişi, namazın farz olduğunu bilmediği için, farz olmadığına inanarak namazı kılmamıştır. Bunun üzerine

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), namazı tekrar kılmasını emretmemiş, daha sonra kılmasını emretmiştir. Dolayısıyla, namazı daha sonra kılmasını emretmesi, namazın farz olduğuna dair delildir; namazı tekrar kılmasını emretmemesi ise, cahil olanın farz olmadığını mazur gördüğüne dair delildir. Bu, namazda hata yapan birine, kılınmamış namazları tekrar kılmasını emretmemesi ve cahilliğinden dolayı başka bir namaz bilmediğini söylemesi gibidir .

Eğer ona o duayı tekrar etmesini emrettiğiniz ve bilgisizlikten dolayı onu mazur görmediğiniz söylenirse...

Bunu söyledik çünkü henüz vakit var ve o namazın esaslarını biliyor, dolayısıyla onları yerine getirmesi gerekiyor .

Eğer sorulursa, neden namazı ihmal eden kişiye, tıpkı yanlış namaz kılan kişiye emredildiği gibi, namazı tekrar etmesi emredilmedi?

Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) orada kendisine dua edilmesi yönündeki emrinin, yükümlülük konusunda açık ve kesin bir emir olduğunu söyledik.

Adamın, Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) bu emri duyduğunda, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) emretmeden aceleyle aynı şeyi tekrarlamış olması mümkündür.

Duanın gönüllü bir dua olması ve tekrar etmesi gerekmemesi mümkündür.

Başka olasılıklar da mevcut, bu nedenle bu olası belirsizliğin güçlü bir göstergesi olan görünen anlamı göz ardı etmemeliyiz. Ve en iyisini Allah bilir.

Fadala hadisi ya anlam bakımından aynı derecede belirsizdir, bu durumda sizin hiçbir argümanınız yoktur; ya da bizim tarafımızdan daha belirsizdir, belirttiğimiz gibi, bu durumda da sizin hiçbir argümanınız yoktur . Her iki durumda da, bu hadise dayalı argümanınız geçersizdir.

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, yanlış namaz kılan kişiye bunu öğretmediğini, eğer farz bir namaz olsaydı ona öğreteceğini ifade etmiştir.

Cevabı çeşitli açılardan geliyor.

Bunlardan biri de, haksızlık eden kimseyle ilgili bu hadisin, daha sonraki âlimler tarafından, yükümlülüğünü reddettikleri her şeyi reddetmek için temel olarak kullanılmış olması ve bu hadisi kapasitesinin ötesinde yükleyerek, yükümlülüğü konusunda ihtilaf bulunan hususları reddetmede aşırıya kaçmış olmalarıdır.

Fatiha suresinin farzlığını inkâr eden, bunu delil olarak kullanır; teşehhüd suresinin farzlığını inkâr eden, bunu delil olarak kullanır; selamın farzlığını inkâr eden, bunu delil olarak kullanır; Peygamberimize salât ve selamı inkâr eden, bunu delil olarak kullanır; rükû ve secde zikirlerinin ve diri diri durmanın farzlığını inkâr eden, bunu delil olarak kullanır; ve geçiş tekbirlerinin farzlığını inkâr eden, bunu delil olarak kullanır. Bütün bunlar, akıl yürütmede hoşgörü ve müsamahadır; aksi takdirde, araştırma sonucunda, bunların hiçbirinin farzlığını inkâr etmez, en fazla farz ve inkârı hakkında sessiz kalır; dolayısıyla, bunu gerektiren delillerin farzlığı, bununla çelişmez .

Eğer onun, kendisine emredilenin dışında kalan konularda sessiz kalmasının, bunun zorunlu olmadığı anlamına geldiği söyleniyorsa, çünkü bu bir açıklama pozisyonudur ve açıklamanın ihtiyaç duyulan zamandan sonraya ertelenmesi, fikir birliğiyle caiz değildir .

Denildi ki, hiç kimse bunu bu şekilde delil olarak kullanamaz, çünkü bu, teşehhüd okumanın, teşehhüd için oturmanın, selam vermenin, niyet etmenin, Fatiha suresini okumanın veya hadiste belirtilmeyen başka herhangi bir şeyin farz olmadığını söylemesini gerektirir. Ve bunun uzantısı olarak, kıbleye dönmenin veya vaktinde namaz kılmanın da farz olmadığı anlamına gelir, çünkü bunlara emredilmemiştir ve hiç kimse bunu söylemez .

Eğer "O zaman ona sadece yaptığı yanlışları öğretti ve o bu konuda yanlış yapmadı" dersiniz, durum böyledir .

Size söylendi, bu yüzden karşıtlarınızın bu cevabıyla yetinin; çünkü siz, haksız olanın bu hadisine dayanarak, her şeyin farz olduğunu reddetmiştiniz .

İkincisi: Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namazın yeterliliği hakkındaki buyruğu, farz olduğuna dair açık bir delildir ve yanlış namaz kılını bunu yapmaya zorlamaması çeşitli şekillerde yorumlanabilir, bunlar arasında şunlar yer alır :

a) O bu konuda hiçbir yanlış yapmadı .

B- Bunlardan biri de bundan sonra zorunlu hale gelmesidir .

C- Bunlardan biri, Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona ibadetin temellerinin çoğunu ve en önemlilerini öğrettiğidir. Peygamber, (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlara birbirlerine öğretmelerini emrettiği için, öğretme hikayesini Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namazda olduğunu görmesine veya bazı Sahabelerin ona öğretmesine dayandırmıştır. Dolayısıyla, aralarında Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlara cahillere öğretme ve kaybolanları doğru yola iletme izni verdiği tespit edilmiştir. Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunlardan bazılarını öğretmesinde ve Sahabelerin geri kalanını öğretmesinde ne sakınca vardır? Eğer bu mümkünse, bu belirsiz genelleme, Peygambere (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namaz kılmanın farz olduğuna dair delillerle veya diğer namaz farzlarıyla çelişmez, hele ki onlardan üstün tutulamaz. Farz olan, belirsiz genelleme yerine açık ve kesin olana öncelik vermektir. Allah en iyisini bilir .

Onun açıklaması: Zorunlu görevler ancak, kendi türünde karşıt bir delil bulunmayan sağlam delillerle ve fikir birliğiyle belirlenir.

Dedik ki, "Şimdi bu yükümlülüğüne dair kanıtlarımızı dinleyin, çünkü elimizde bununla ilgili deliller var."

Birinci delil: Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir şekilde selam verin.”

Delil şudur ki, Yüce Allah müminlere namaz kılmayı ve Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) salât ve selam göndermeyi emretmiştir ve O'nun mutlak emri, aksine bir delil olmadığı sürece, bir yükümlülük olduğunu gösterir. Sahabelerin (Allah onlardan razı olsun) kendisine emredilen bu namazın şeklini sordukları, bunun üzerine de "De ki: 'Ey Allah, Muhammed'e salât ve selam gönder...'" dediği tespit edilmiştir. Hadiste, onlara öğretilen salâtın, namazda gönderilen salât, yani teşehhüd salâtı olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla iki emrin, iki öğretinin ve iki yerin kaynağı birdir .

O, onlara teşehhüdü öğrettiğini, bunu yapmalarını emrettiğini ve içinde Allah'ın kendisine salât ve selam vermesiyle ilgili selamlaşmayı zikrettiğini anlatıyor. Bunun üzerine ona namaz hakkında sordular ve o da bunu, kendisine selam verme konusunda öğrendikleriyle karşılaştırdı. Bu, hadiste geçen namaz ve selamlaşmanın, namazda kendisine yapılan namaz ve selamlaşma olduğunu gösterir .

Eğer namazın ve ona yönelik selamlaşmanın amacı namazın dışında olsaydı, aralarındaki her Müslüman ona selam verirken, “Selam sana, ey Peygamber, Allah’ın rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun” derdi. Bilindiği üzere, onlar bu şekilde selamlaşmaya devam etmemişler, bunun yerine aralarından giren kişi “Selam sana” der, belki de “Selam sana, Allah’ın Resulü” der, belki de “Selam sana, ey Allah’ın Resulü” der ve böyle devam ederdi. İslam’ın başlangıcından beri İslam’ın bir selamlaşma şekli olarak ona selam vermeye devam etmişlerdir ve öğrendikleri şey bunun üzerine ek bir unsur, yani namazda ona selam vermektir .

Bu, İbn İshak'ın hadisiyle açıklığa kavuşturulmuştur [Namazda sana dua edersek nasıl dua etmeliyiz?] ve bu ifade, İbn Huzeyme, İbn Hibban, El-Hakim, El-Daraqutni ve El-Beyhaki de dahil olmak üzere bir grup âlim

tarafından sahih kabul edilmiştir. Bu rivayette kusurlu olduğu belirtilen hususlar ve bunlara verilen cevap daha önce belirtilmiştir .

Eğer usulünün incelendiği namazın, aynı namazda ona yapılan namaz olduğu ve bunun Kur'an'da emredilenlerle açıklanması gerektiği tespit edilirse, o zaman bu namazın farz olduğu kesinleşir .

Bunun yanı sıra, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu emretmiştir ve belki de İmam Ahmed'in şu sözündeki sebep budur: "Bu konuda tereddüt ettim, sonra bunun farz olduğu bana açıkça belli oldu." Bu sözün rivayeti daha önce de zikredilmiştir .

Bu akıl yürütme birkaç soruyu gündeme getiriyor :

Bunlardan biri, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "bildiğiniz gibi" diye hitap etmesinin iki olası anlamı olmasıdır. Birincisi, namaz sırasında ona selam vermeyi ifade etmesidir. İkincisi ise, İbn Abdül-Barr'ın dediği gibi, namazın kendisinden gelen selamlamayı ifade etmesidir .

İkinci olarak: Bahsettiğiniz gerekçe yalnızca namaz ile barış arasındaki bağlantıyı göstermektedir ve barış teşehhüdde farzdır, namaz da öyledir ve bağlantının göstergesi zayıftır .

Üçüncüsü: Biz, selam ve dua yükümlülüğünü kabul etmiyoruz ve sizin bu iddianız ancak ona selam yükümlülüğünü kabul ettikten sonra geçerli olur, Allah ona salât ve selam versin .

Bu soruların cevabı şudur:

Birincisine gelince: Bu hadis çok bozuktur, çünkü hadisin kendisinde onu geçersiz kılan bir unsur vardır: "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi biliyoruz, fakat sana nasıl dua edeceğiz?" demişlerdir. Bu, Buhari'nin Ebu Said hadisinde kullandığı ifadedir. Ayrıca, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) sadece ayette emredilen namaz ve

selamlaşma şeklini sormuşlardır, namazdan selamlaşma şeklini sormamışlardır .

İkinci soruya gelince: Bu soru, işaretin neden konulduğunu anlamayan birinden gelmiştir. Biz, bağlantı işaretine dayanarak değil, Kur'an'da bunların yapılması emrine dayanarak tartıştık ve Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) öğretmesini istedikleri namazın, namazda bulunan namaz olduğunu açıkladık .

Üçüncü soruya gelince: Bu son derece bozuk bir durumdur, çünkü o, muhaliften farklı olarak, Kitap ve Sünnetten gelen delillere itiraz etmemektedir. Öyleyse, muhalifinizin iddiası lehine delil bulunan bir konuda sizin itirazınız, başka bir konuda aleyhinde hiçbir delil bulunmayan sağlam bir delili nasıl geçersiz kılabilir? Bu, ilim sahiplerinin yönteminin tam tersi değil midir? Çünkü delil, kendisine aykırı olan her şeyi geçersiz kılar ve onun gereklerini çürüten herkese karşı kullanılır; dolayısıyla, karşıtını gerektiren her iddiadan üstündür; müçtehitlerin iddialarının delile aykırı olup, onun gereklerini çürütüp, ondan üstün olması söz konusu değildir. O halde hadis, iki konuda da aleyhinize delildir; çünkü hadis, Allah ona salât ve selam versin, onun üzerine teslimiyet ve namazın farz olduğunun delilidir; dolayısıyla ona gitmek farzdır .

İkinci delil ise Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) teşehhüdde bunu söylediği ve bize onun gibi namaz kılmamızı emrettiğidir. Bu, delillerle belirtilenler dışında, onun namazda yaptıklarını yapmanın farz olduğunu gösterir. Bunlar iki öncüdür.

İlk giriş kısmına gelince: Bunun açıklaması, Allah ondan razı olsun, Şafî'nin Müsned'inde İbrahim bin Muhammed'den rivayet ettiği şu hadistir: Sa'd bin İshak bana, Abdurrahman bin Leyla'dan, o da Ka'b bin Ujrah'tan, o da Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet etti ki, namazda şöyle derdi: "Ey Allah'ım, İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kıl. Sen övgüye layık ve yücesin." Bu hadis İbrahim bin Ebu Yahya'yı içerse de,

Şafî, İbnü'l-Esbahani, İbn Adi ve İbn Ukde dahil olmak üzere bir grup onu güvenilir bulurken, diğerleri onu zayıf bulmuştur .

İkinci girişe gelince: Bunun açıklaması, Buhari'nin Sahih'inde Malik İbnü'l-Huveyrith'ten rivayet ettiği şu hadistir: “Biz, aynı yaşta genç çocuklar iken Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) geldik ve yirmi gece onunla kaldık. Ailelerimizi özlediğimizi düşündü ve ailelerimizin yanında bıraktığımız kişileri sordu. Biz de ona anlattık ve o da nazik ve merhametli davrandı. Şöyle buyurdu: ‘Ailelerinize dönün, onlara öğretin, onlara emredin ve benim namaz kıldığım gibi namaz kılın. Namaz vakti geldiğinde, aranızdan biri ezan okusun ve en büyüğünüz namazı kıldırınsın.’” Bu iddiaya ilişkin başka yerlerde de belirtilen sorular ve itirazlar vardır .

Üçüncü delil: Fadala ibn Ubayd'ın rivayet ettiği hadiste, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona veya bir başkasına şöyle buyurmuştur: "Sizden biri namaz kıldığında, önce Allah'ı övüp yüceltsin ve Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam etsin, sonra da dilediği gibi dua etsin." Bu hadis daha önce İmam Ahmed ve biyografi yazarları tarafından rivayet edilmiş olup, İbn Huzeyme, İbn Hibban ve el-Hakim tarafından da sahih kabul edilmiştir.

Onlara çeşitli şekillerde itiraz etti :

Bunlardan biri de Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) bu kula namazı tekrar kılmasını emretmediğidir ve bunun cevabı zaten verilmiştir .

İkinci itiraz: Bu dua, namazın bitiminden sonra yapılmıştı, namaz sırasında değil. Bu durum, Tirmizi'nin Cami'sinde Rüşdin'den rivayet ettiği hadiste açıkça görülmektedir. Bu hadiste şöyle denmektedir: [Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) otururken, bir adam içeri girip namaz kıldı ve şöyle dedi: "Ey Allah'ım, beni bağışla ve bana rahmet et." Bunun üzerine Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Ey kullar, namazı kıldıktan sonra oturduğun zaman, Allah'a layık olduğu şekilde hamd et ve bana salavat getir, sonra da O'na dua et."]

Bu sorunun cevabı çok yönlüdür :

A- Bunlardan biri: Rüşdin, Ebu Zura ve diğerleri tarafından zayıf sayıldı, bu yüzden bağımsız olsa bile otorite olarak kabul edilemez. Öyleyse, güvenilir ve itibar sahibi olanlarla çelişiyorsa nasıl otorite olarak kabul edilebilir? Çünkü bu hadisi rivayet eden herkes şöyle buyurmuştur: [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namazda dua eden bir adamı işitti.]

B- İkinci: Rüşdin hadisinde bu duacının namaz bittikten sonra dua ettiğini söylememiştir ve kullandığı ifadeler de bunu göstermemektedir. Aksine, “[O dua etti ve ‘Ey Allah, beni bağışla...’ dedi.]” demiştir. Bu, namazı bitirdikten sonra söylediği anlamına gelmez ve hadisin kendisi de bunun delilidir, zira “[Sizden biri namaz kıldığında, Allah'ı övmekle başlasın...]” demiştir. Bununla namazın sonunu değil, namaza girişini kastettiği bilinmektedir; özellikle de Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dualarının çoğu namazdan sonra değil, namaz sırasında olmuştur. Ebu Hurayra, Ali, Ebu Musa, Ayşe, İbn Abbas, Hudeyfe, Ammar ve diğerlerinin hadislerinde de, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namazdan sonra dua ettiğine dair sahih bir hadis bulunmamaktadır. Ve Sıddık (Allah ondan razı olsun) ondan namazda okuyacağı bir dua istediğinde, “Namazın dışında dua et” demedi, dua edene de “ Namazı bitirdikten sonra dua et” demedi; çünkü namaz kılan kişi Rabbine yönelmiş, O'nunla konuşmaktadır; dolayısıyla bu haldeyken Rabbine yaptığı dua, O'ndan yüz çevirip O'nunla konuşmayı bitirdikten sonra yaptığı duadan daha uygundur .

C - Üçüncüsü: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, "Öyleyse Allah'ı layık olduğu şekilde övün..." sözü, sadece oturarak yapılan iman şahadetini ifade ediyordu. Bu yüzden "Namaz kılarken oturduğunuz zaman..." diye buyurmuştur; bu da iman şahadetinizde ve Yüce Allah'ı övme ve Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etme emrinde yatmaktadır .

Üçüncü itiraz: Allah'ı övdükten sonra dua etmesini ve yalvarmasını emreden kim olduğu belirtilmemiştir, öyleyse neden teşehhüdden sonra olduğunu söylediniz ?

Bunun cevabı şudur: Namazda, Allah'ı övmenin, sonra Resulüne (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin ve ardından niyazda bulunmanın farz olduğu bir yer yoktur; yalnızca namazın sonundaki teşehhüdde bu durum geçerlidir. Bu, ayakta, rükûda veya secde halindeyken ittifakla farz değildir. Dolayısıyla, onun yalnızca namazın sonundaki teşehhüdde bunu kastettiği bilinmektedir .

Dördüncü itiraz: Ona, kendisi için dua ettikten sonra dua etmesini emretti; oysa dua etmek farz değildir, dolayısıyla onun için dua etmek de farz değildir. Allah ona salât ve selam versin .

Bu sorunun cevabı çok yönlüdür :

A- Bunlardan biri: Allah'ın iki şeyi emretmesi ve sonra bunlardan birinin farz olmadığına dair delil sunulması, dolayısıyla diğerinin farz kalması imkansız değildir .

B- İkinci: Bahsedilen bu övgü ve yüceltme, duadan önce farzdır; zira bu, imanın şahadetidir ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu emretmiş ve Sahabelere (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunun farz olduğunu bildirmiştir. Emrin dua ile bağlantılı olması, farzını ortadan kaldırmaz; aynı şekilde Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dua da farzdır .

C - Üçüncü: Duanın farz olmadığı yönündeki ifadeniz yanlıştır; zira bazı dualar farzdır. Bunlar arasında tövbe ve günahların affı, hidayet, bağışlanma ve diğer şeyler için yapılan dualar yer alır. Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edildiğine göre, "Kim Allah'tan dua etmezse, Allah ona gazap eder." Gazap ancak bir farzı ihmal etmek veya haram bir fiili işlemek halinde gelir .

Beşinci itiraz: Eğer Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmek namazın bir farzı olsaydı, bunu açıklamayı bu zamana kadar geciktirmezdi ki, dua etmeyen birini görüp ona emretsin. Ve bunun farz olduğuna dair bilgi bu hadisten önce edinilmiş olurdu .

Bunun cevabı şudur: Biz, bu hadis dışında, bunun ümmet için farz olmadığını söylemedik. Aksine, bu ibadet eden kişi bunu terk etmişti; bu yüzden Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ona kendi kanununda bilinen ve sabit olanı yapmasını emretti. Bu, yanlış namaz kılanın hadisine benzer; çünkü ümmet için rükû, secde ve sükûnet farzı onun hadisinden kaynaklanmamıştır ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bunu bu Bedevinin namazına kadar açıklamakta gecikmemiştir. Aksine, ona daha önce ümmeti için farz kıldığı namazı kılmasını emretmiştir .

Altıncı itiraz: Ebu Davud ve Tirmizi, Fadala hadisinde şöyle demişlerdir: "[Ona veya başkasına] 'veya' kelimesiyle söyledi. Eğer bu her sorumlu kişi için farz olsaydı, o zaman [veya başkasına] böyle olmazdı . "

Bu itiraz çeşitli nedenlerle hatalıdır :

A- Bunlardan biri: İbn Huzeyme ve İbn Hibban'ın (ona ve diğerlerine söylediğine göre) vav harfiyle rivayet ettiği doğru hadis; ayrıca İmam Ahmed, Daraktütüni, Beyhaki ve diğerleri de rivayet etmiştir .

B- İkincisi: Buradaki [veya] ifadesi seçim için değil, ayırım için olup, anlamı şudur ki, dua eden herkes bunu veya başka bir şey söylesin; Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve aralarından günahkâr veya nankör olana itaat etmeyin}. Amaç seçim yapmak değil, anlamı şudur: hangisi olursa olsun, ona itaat etmeyin, ister bu ister şu olsun .

C - Üçüncüsü: Hadis, genelliği konusunda açık ve nettir; şöyle buyurmaktadır: "Sizden biri namaz kıldığında, Allah'ı övgüyle anarak başlasın..." ve sonra bunu zikretti .

D- Dördüncü: Nesai ve İbn Huzeyme'nin rivayetinde şöyle denmektedir: "[Allah'ın Resulü, salât ve selam olsun, onlara şöyle öğretti...]" ve bunu zikretti; bu genel bir hadistir .

Dördüncü delil: Her biri tek başına yeterli delil olmayan, ancak bir araya geldiklerinde birbirlerini güçlendirebilecek üç hadis .

Bunlardan biri : El-Daraqutni'nin Amr bin Samurah'tan, Cabir el-Cu'fi'den, o da İbn Burayde'den, o da babasından rivayet ettiği hadiste şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Ey Burayde, namaz kılarken teşehhüdü ve bana yapılan duayı namazdan eksik etme, çünkü bu namazın temizliğidir. Allah'ın bütün peygamberlerine ve elçilerine ve Allah'ın salih kullarına salât ve selam gönder.]

İkinci olarak: El-Daraqutni'nin de Amr bin Samura'dan, o da Cabir'den rivayet ettiği şu hadis var: El-Şabi dedi ki: Masruq bin El-Ajda'nın şöyle dediğini işittim: Aişe (Allah ondan razı olsun) dedi ki: Resulullah'ın (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurduğunu işittim: [Allah, ancak temizlenmiş ve bana yapılan dualarla duaları kabul eder.] Ancak Amr bin Samura ve Cabir'in hadislerine güvenilmez ve Cabir, Amr'dan daha güvenilirdir .

Üçüncüsü: El-Daraqutni'nin, Abdül-Muhaymin İbn Ayyaş İbn Sahl İbn Saad'dan, babasından, o da dedesinden rivayet ettiği hadiste Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât etmeyen için namaz yoktur." El-Taberani ise bunu Ubey İbn Ayyaş'tan, babasından, o da dedesinden rivayet etmiştir. Abdül-Muhaymin delil değildir ve Ubey onun kardeşidir, güvenilir olmasına rağmen El-Buhari onu delil olarak kullanmıştır. Buradaki bilinen hadis sadece Abdül-Muhaymin'dendir ve El-Taberani bunu iki şekilde rivayet etmiş olup, sahih değildir .

Beşinci delil: İbn Mesud, İbn Ömer ve Ebu Mesud el-Ensari'nin rivayetine göre farz olduğu ispatlanmıştır ve bu daha önce de belirtilmiştir.

Sahabelerden hiçbirinin farz olmadığını söylediği kaydedilmemiştir. Bir Sahabenin sözü, eğer başka biri onunla aynı fikirde değilse, özellikle Medine ve Irak halkının prensiplerine göre delildir .

Altıncı delil: Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) zamanından bugüne kadar insanların uyguladığı bir gelenektir. Eğer ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmek farz olmasaydı, teşehhüdde söylenenler konusunda ve onu ihmal etmemek konusunda tüm şehirlerde ve çağlarda milletler arasında bir ittifak olmazdı .

Mukatil ibn Hayyan, Yüce Allah'ın "Namazı kılanlar" sözlerinin tefsirinde, namazı kılmanın, namazı ve vakitlerini korumak, rükû ve secdeyi yapmak, teşehhüdü yerine getirmek ve son teşehhüdde Peygamberimize salât-ı Kerim'e ...

Bu görüşü savunanlar, burada belirtilmesine gerek olmayan benzetmelere bağlı kalmışlardır .

Onlar da, "Biz de muhalifimize diyoruz ki: Aranızda bu delillere dayanmaksızın namazı farz kılmayan kimse yoktur." dediler.

Bu, Allah rahmet eylesin, Ebu Hanife'dir; kendisi Vitr namazının farz olduğunu söylüyor. Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) namaz kılmanın farz olduğuna dair delillerle karşılaştırıldığında, Vitr namazının farz olduğuna dair deliller nerededir? Namazda yüksek sesle gülen kimse için abdesti farz kılıyor; bu konuda delillerimizle desteklenemeyen mursal bir hadise dayanıyor. Kusma, burun kanaması, hacamat ve benzeri durumlar için de abdesti farz kılıyor; bu konuda delillerimizle desteklenemeyen delillere dayanıyor .

Malik (Allah ona rahmet etsin) namazda farz ve sünnet arasında farz olmayan, sünnet ve sünnetin üstünde olan şeyler olduğunu söyler. Sahabeleri bunlara sünnet derler; örneğin Fatiha suresiyle birlikte bir sure okumak, geçiş tekbirleri, ilk oturuş ve sesli ve sessiz okuma gibi. Bunların

yapılmaması halinde secde gerektirir, bu konuda detaylı bir açıklamaları vardır .

Ahmed bu görevleri adıyor ve bunları kasıtsız olarak ihmal edenler için secde etmeyi emrediyor. Dolayısıyla, Peygamberimiz için dua etme yükümlülüğü, bunların birçoğunu yerine getirme yükümlülüğünden daha güçlü olmasa bile, ondan daha az değildir .

Bu konuda iki tarafın da savunduğu nokta buydu ve meselenin özü, Şafiî mezhebinin bu konuda kınanmasının geçersiz olduğudur; zira bu tür deliller ve izler içeren bir konuda, bunu savunan kişi nasıl kınanabilir ki? En doğrusunu Allah bilir .

İbn al-Qayyim'in (Allah ona rahmet etsin) sözleri burada sona eriyor .

59 - Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selam göndermek için en önemli vesilelerden biri, onun adının anıldığı zamandır.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin yasak olduğu durumlara ilişkin bir bölüm.

İmam Kastalani bu bölümde bundan bahsetmemiş olsa da, Hafız Sakhavi bundan bahsetmiştir ve bu kitabın giriş bölümünün başında bazı âlimlerin, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) anıldığında onun için dua etmenin farz olduğunu söyledikleri belirtilmiştir. İkinci bölümde bununla ilgili birçok hadis vardır ve sekizinci bölümde, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) anıldığında onun için dua etmeyi ihmal etmenin büyük günahlardan biri sayıldığı ve bu konuya ilişkin başka faydalar olduğu konusunda bir uyarı bulunmaktadır .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin yasak olduğu durumlara ilişkin bir bölüm.

Şafiî âlimlerinden Şeyh Süleyman el-Cemal, (Dalail el-Hayrat) adlı eserine yaptığı tefsirde şöyle demiştir:

Alimler, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin yedi durumda uygunsuz olduğunu belirtmişlerdir. Bu durumlar şunlardır:

1. Cinsel ilişki. 2. İnsan ihtiyaçları. 3. Satış sırasında. 4. Tökezleme. 5. Şaşkınlık. 6. Kesim. 7. Hapşırma .

Son üç madde konusunda görüş ayrılığı mevcuttur .

Şeyh Yunus bin İmran, namaz kılınmasının yasak olduğu yerlerden bazılarını zikretti.

8. Pis yerler. 9. Kirlilik yerleri. Ve en iyisini Allah bilir. Alıntı sonu .

Sayın Muhammed Abidin, (El-Durr El-Mukhtar) tefsirinde, El-Dalail'in açıklamasından Hanefi mezhebinden bu ifadeyi alıntıladıktan sonra, son cümle hariç ...

O şöyle dedi: "Şeriatımızda üçünü belirterek şöyle buyurdu: Hapşırırken bundan bahsetmez. Hayvan keserken de bahsetmez. Şaşkınlık ifade ederken de bahsetmez."

Maliki mezhebinden olan ve Nafh al-Tayyib adlı eserin yazarı Al-Shihab Ahmad al-Maqqari, bu konu üzerine şiirler bestelemiştir; bu şiirler, Khulasat al-Athar adlı eserin yazarı tarafından kaleme alınan biyografisinde de geçmektedir.

Mesajı tüm yaratılışa son derece açık ve kapsamlı olan O'na yönelik dualarınızı artırmalısınız.

Ona on kelimeyle veda ettim, sembolik bir şekilde dedim ki, onun ***** kelimelerini say, gözlerim onun gözyaşlarıyla doldu.

Günahların yükünü omuzlarımda taşıyorum, uzuvlarım onlardan yorgun düştü, ağırlıkları beni ezdi.

Sembol, üçüncü kıtadaki her kelimenin ilk harfiyle temsil edilir ve bu, sırasıyla neyi sembolize ettiğinin açıklamasıdır.

Hapşırma. Tökezleme. Banyo yapma. Kesim. Cinsel ilişki. Hayret. Satış. Pislik. Yemek yeme. İnsan ihtiyacı. A.H.

Bu bölümde daha önce de belirtildiği gibi, şaşkınlık, kahkaha atma ve hapşırma gibi durumlar Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua edilmesinin müstehap olduğu hallerdir ve bu konudaki görüş ayrılıkları da dile getirilmiştir; bu nedenle burada tekrar etmeye gerek yoktur .

(El-Durr El-Manthud) adlı eserinde şöyle demiştir: Bir grup insan, Allah'ı anmanın zikredildiği şeyler arasında yemek, içmek, hapşırma, cinsel ilişki ve benzerlerinin bulunduğunu, bunların sünnetinin Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmekle çelişmediğini söylemişlerdir. Hapşırma ile ilgili söyledikleri rivayetin reddedildiği, geri kalanının ise [Her önemli mesele...] rivayetiyle reddedildiği bilinmektedir.

Şahnun el-Maliki, şaşkınlığını dile getirirken onun (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua edilmesinden hoşlanmazdı .

İmamlarımızdan (Şafiî mezhebinden) El-Halimi şöyle demiştir: Bu, "Sübhanallah, La ilahe illa Allah" (Allah'a hamd olsun, Allah'tan başka ilah yoktur) demek gibidir; yani, alışılmadık veya "Allah"tan başka bir şey söylenmemelidir. Eğer bir kimse, iğrenç veya gülünç sayılan bir şey için Peygamberimize dua ederse, ondan korkarım. Eğer onun bunu hayret verici bir şey haline getirdiği ve bundan kaçınmadığı biliniyorsa, o zaman küfre düşmüştür.

El-Kunevi bunu değerlendirmiş ve küfür için ek bir şartın olması gerektiği açıktır; sözlerinin içeriğinden anlaşılan ise, bunu öğrenen veya alay konusu olan birinin önünde, onu iğrendirmek veya alaya almak amacıyla söylemesidir; bu durumda kişi küfür etmiş olur, apaçık ortadadır .

Hanefi mezhebinden Al-Badr Al-Aini, bunun, haram bir iş yaparken Allah'ı yüceltmek ve O'na hamd etmek, mal sergilemek veya malları açmak gibi haram olduğunu ileri sürmüştür .

Hiç kimseye öfkeliyken bunu yapması emredilmemiştir; zira öfke insanı küfre sürükleyebilir. Bu, Nevevi tarafından dua kitabında rivayet edilmiş ve kendisi bunu onaylamıştır.

Altıncı Bölüm: Ona (aleyhisselam) salavat getirmeyi ihmal etmemeye dair uyarı

Altıncı Bölüm: Ona (aleyhisselam) salavat getirmeyi ihmal etmemeye dair uyarı

1 - Ka'b bin Ujrah'ın (Allah ondan razı olsun) rivayetine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurdu: [Mümküre gelin.] Biz de geldik. Birinci basamağa çıktığında, "Âmin" dedi. Sonra ikinci basamağa çıktı ve "Âmin" dedi. Sonra üçüncü basamağa çıktı ve "Âmin" dedi. Aşağı indiğinde, "Ey Allah'ın Resulü, bugün senden daha önce hiç duymadığımız bir şey duyduk." dedik. "Cebrail bana göründü ve 'Ramazan ayına ulaştığı halde affedilmeyen kimseden uzak olsun ' dedi. Ben de 'Âmin' dedim. İkinci basamağa çıktığımda, 'Senin huzurunda adı geçen ve sana salavat getirmeyen kimseden uzak olsun' dedi. Ben de 'Âmin' dedim. Üçüncü basamağa çıktığımda, 'Anne babası veya anne babasından biri huzurunda yaşlılığa ulaşan ve cennete girmeyen kimseden uzak olsun' dedi. Ben de 'Âmin' dedim."

Bu hadis, El-Hakim tarafından (El-Mustadrak) adlı eserinde rivayet edilmiş ve sahih bir isnada sahip olduğu belirtilmiştir. İbn Hibban da Tıqat ve Sahih adlı eserlerinde, Taberani (El-Kabir) adlı eserinde, Buhari (Birr El-Velidin) adlı eserinde, İsmail El-Kadı, Beyhaki (Şu'ab El-İman) adlı eserinde, Samawayh (Fawa'id) adlı eserinde ve Diya' El-Makdisi tarafından rivayet edilmiş olup, âlimleri güvenilirdir .

Bu hadis, Malik bin el-Huveyrith, İbn Hibban (Sahih'inde) ve Taberani tarafından Ka'b'ın rivayetinde [uzaklaştırdı] ifadesi yerine [Böylece Allah onu uzaklaştırdı] ifadesiyle nakledilmiştir .

İbn Abi Şeybe ve El-Bazzar, Müsnedlerinde, Allah ondan razı olsun, Enes'ten rivayetle şu ifadelerle nakletmişlerdir: "Anne ve babasına ulaşan adamın burnu toprağa sürtülsün... vb. "

Bu hadis, Buhari tarafından (El-Adab El-Mufrad), Taberi ve Darakutni tarafından Cabir'den rivayetle, [zavallı bir köle...vb.] ifadesiyle nakledilmiştir .

Benzer bir durum, Taberani, İbn Sünni ve Beyhaki'nin (Şaab) adlı eserinde de geçiyor ve [O ateşe girdi] şeklinde ifade ediliyor .

Ammar bin Yasir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, El-Bazzar ve El-Taberani şöyle buyurmuştur: "İnsanın burnu toprağa sürtülsün . "

El-Bazzar da bunu İbn Mesud'dan rivayet etmiş ve Ammar'ın rivayetine benzer bir biçimde aktarmıştır .

İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, hadisin sözleri şöyledir: "Allah ondan uzaklaştırsın ve onu helak etsin." (Taberani, Abdül Vahhab ve Ebu Talib el-Muhlis) .

Taberani bunu ondan sadece "[Allah ondan uzaklaştırsın]" ifadesiyle rivayet etmiştir .

Taberani, aynı hadisi Ebu Zerr'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

Bu hadis, İshak ibn Rahwayh tarafından da Burayde'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, hadis şöyledir: "Affedilmedi, bu yüzden cehenneme girdi ve Allah ondan

uzaklaştı." İbn Huzeyme ve İbn Hibban Sahihlerinde, Buhari El-Adab El-Mufrad'ında, Ebu Ya'la Musned'inde ve Beyhaki El-Da'awat'ında bu hadis rivayet edilmiştir .

Tirmizi ve Ahmed, onun rivayetine dayanarak şu ifadelerle nakletmişlerdir: "İnsanın burnu toprağa sürtülsün... vb. "

İbn Abi Asim bunu ondan iki şekilde rivayet etmiştir; bunlardan biri: "Allah bir insanın burnunu alçaltsın", diğeri ise: "Senin adın anıldığı halde senin için dua etmeyen adam ne yazıklar olsun!" Bu ifade, El-Taymi'nin "Targhib" (Teşvik) adlı eserinde de yer almaktadır.

Bu hadis, Allah ondan razı olsun, Cabir bin Samura'dan rivayetle, "İnsanın burnu toprağa sürtülsün..." şeklinde, Daraktü'nî, Bazzar, Taberani ve Dukayki tarafından da nakledilmiştir .

Abdullah bin el-Harith'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, hadis şöyledir: "Allah onu uzaklaştırdı, sonra da uzaklaştırdı." Bu rivayeti El-Bazzar, El-Taberani, İbn Abi Asim ve Cafer el-Firyabi de nakletmişlerdir .

El-Firyabi bunu Abdullah bin Cafer'den (Allah onlardan razı olsun) benzer bir şekilde rivayet etmiştir .

2- Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Benim huzurumda anılan ve bana salavat getirmeyen kimse gerçekten çok kötüdür." (İbn el-Sünni)

Taberi rivayetinde şöyle denilmiştir: "Adı geçen kul ne yazık ki benim için dua etmedi."

3 - Hüseyin bin Ali'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Allah Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "[Benim huzurumda anıldığı halde benim için dua etmeyen kimse cennet yolunu kaçırmıştır.]" Taberani ve Taberi rivayet etmiştir .

4 - İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim bana dua etmeyi unutursa, cennete giden yolu kaçırmış olur." İbn Majah, Taberani ve diğerleri rivayet etmiştir .

5 - Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim bana namaz kılmayı unutursa, cennete giden yolu kaçırmış olur." Bu hadis, Beyhaki, Teymi, İbn Cerrah ve Raşid Attar tarafından rivayet edilmiş olup, Raşid Attar hadisin isnadının sağlam olduğunu söylemiştir.

El-Hafız Ebu Musa el-Medini şöyle demiştir: Bu hadis, Ali ibn Abi Talib, İbn Abbas, Ebu Umame ve Ümmü Seleme (Allah onlardan razı olsun) gibi bir grup insandan ve İbn el-Hanefiyye olan Muhammed ibn Ali'den mursal hadis olarak rivayet edilmiştir. Abdül-Razzak da bunu Cami' adlı eserine dahil etmiştir.

Ebu el-Yaman şöyle dedi: Bu durumda rivayet daha sahihtir ve bu yöntemler birbirini güçlendirir. Başarı Allah katındadır .

(El-Durr El-Manthud) adlı eserinde şöyle buyurmuştur: Bu hadisler, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) adının anıldığını duyup da dua etmekten uzaklaşarak unutan kimse için geçerlidir. Unutkan kişinin sorumlu tutulmadığına dikkat edilmelidir; bu durum ancak ihmalden kaynaklanıyorsa geçerlidir. Dolayısıyla, satranç oynamakla meşgul olup namazı unutup vakti geçen kimse günahkârdır; çünkü bu eğlence yüzünden dikkati dağılır ve ihmalkarlık eder.

6 - Abdullah bin Jarad'dan (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Kim huzurunda benden bahsedilir de bana salavat getirmezse, cehenneme girecektir." Bu hadis, El-Daylami tarafından Musnad Al-Firdaws'ta rivayet edilmiştir .

7 - Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Resulullah'ın (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurduğunu işitmiştir: "Kim önünde anılır da bana tam bir salavat getirmezse, o benden değildir, ben de ondan değilim." Sonra şöyle buyurdu: "Ey Allah'ım, bana bağlı olana sen de bağlı ol, bana bağlı olmayanı ise senden ayır." Hafız Sakavi şöyle demiştir: "Ben bu hadisin isnadını bulamadım ."

8 - Katade'nin rivayetine göre, mursal bir hadiste şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Bir insanın huzurunda adım anıldığı halde benim için dua etmemesi saygısızlıktır." (Allah ona salât ve selam versin.) Bu hadis Nimri tarafından rivayet edilmiş olup, ravileri güvenilirdir .

9 - Hasan İbn Ali'den (Allah onlardan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Bir insanın cimriliği, huzurunda adımın anılması halinde benim için dua etmemesidir." İbn Abi Asim ve diğerleri rivayet etmiştir .

10 - Hz. Hüseyin bin Ali'den (Allah onlardan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Cimri, huzurunda adım anıldığı halde bana salavat getirmeyen kimsedir." Bu hadis, Hakim ve diğerleri tarafından sahih bir isnad zinciriyle rivayet edilmiştir. Benzer bir rivayet, Nesai ve diğerleri tarafından da babası Hz. Ali'den (Allah onun yüzüne şeref versin) rivayet edilmiştir .

11 - Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) dayandırdığı hadis şöyledir: "Size en cimriliklerden birini anlatmayayım mı? Size en aciz insanlardan birini anlatmayayım mı? Huzurunda anıldığı halde bana salavat getirmeyen, Rabbinin Kitabında 'Bana dua et' dediği halde dua etmeyen kimseden. Yüce Allah buyurdu ki: 'Bana dua et, sana icabet edeceğim.'" Hafız Sakhavi şöyle demiştir: "Ben onun isnadını bulamadım ."

12 - Ebu Saad el-Vaiz'in (Şeref el-Mustafa) adlı eserinde [Hz. Aişe (Allah ondan razı olsun), sabah vakti bir şey dikiyordu. İğne kayboldu ve lamba söndü. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) yanına girdi ve ev onun nuruyla aydınlandı. Hz. Aişe iğneyi buldu ve "Ey Allah'ın Resulü, yüzünüz ne kadar da parlak!" dedi. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) "Kıyamet günü beni görmeyene yazıklar olsun!" dedi. Hz. Aişe "Seni kim görmez?" diye sordu. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) "Cimri" dedi. Hz. Aişe "Cimri kimdir?" diye sordu. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) "Adımı duyduğunda benim için dua etmeyen kimsedir." dedi.]

13 - Ebu Nuaym'ın (Hilyat al-Awliya) adlı eserinde [bir adam, avladığı bir ceylanla birlikte Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yanından geçti. Her şeyi konuşturan Yüce Allah, ceylanı da konuşturdu. Ceylan, "Ey Allah'ın Resulü, çocuklarım var ve onları emziriyorum, şimdi açlar. Bu adama beni bırakmasını emret ki gidip çocuklarımı emzireyim ve geri döneyim." dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle dedi: "Ya geri dönmezsen?" Ceylan, "Eğer geri dönmezsem, Allah beni, huzurunda adı anılan ama senin için dua etmeyen veya dua eden ama yalvarmayan biri gibi lanetlesin." dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Onu serbest bırak, ben ona kefil olurum." Böylece ceylan gitti ve geri döndü.] Sonra Cebrail (aleyhisselam) indi ve şöyle buyurdu: "Ey Muhammed! Allah sana selam gönderiyor ve şöyle buyuruyor: 'Kudret ve azametim hakkı için yemin ederim ki, ben senin ümmetine bu ceylanın yavrularına gösterdiği merhametten daha çok merhamet ederim ve onları sana, ceylanın sana döndüğü gibi geri vereceğim.'" Allah ona salât ve selam versin .

14 - Ve (Şeref-i Mustafa)'da, Allah ona salât ve selam versin, şöyle buyurmuştur: [Size insanların en hayırlısını, en kötüsünü, en tembelini ve en hırsızını anlatmayayım mı? Denildi ki: Ey Allah'ın Resulü, evet. Buyurdu ki: İnsanların en hayırlısı, kendisinden fayda gören kimsedir; insanların en kötüsü, Müslüman kardeşine karşı komplo kuran kimsedir; insanların en tembeli, gece uykusuz kalan ve diliyle, uzuvlarıyla Allah'ı anmayan

kimsedir; insanların en aşağılık olanı, huzurunda benden bahsedildiğinde benim için dua etmeyen kimsedir; insanların en cimrisi, insanlara selam vermekte cimri olan kimsedir; insanların en hırsızı ise namazını çalan kimsedir. Denildi ki: Ey Allah'ın Resulü, namazını nasıl çalar? Buyurdu ki: Rükûyu ve secdeyi tamamlamaz.]

15 - Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Bir kulun cimriliğinin bir işareti olarak, huzurunda adımın anılması halinde benim için dua etmemesi yeterlidir." (Daylami rivayet etmiştir .)

16 - Hasan el-Basri'nin rivayet ettiği mursal bir hadiste şöyle demiştir: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Bir müminin cimri olması yeter; eğer benim adım onun huzurunda anılır da benim için dua etmezse." Başka bir rivayette ise: "Bir erkeğin huzurunda benim adım anılır da benim için dua etmezse, onun cimri olması yeter." Bu hadis Said İbn Mansur ve İsmail el-Kadı tarafından rivayet edilmiş olup, ravileri güvenilirlerdir .

17 - Ebu Zer el-Gifari'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: [Bir gün dışarı çıktım ve Allah'ın Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) yanına gittim. Bana şöyle dedi: Size insanların en cimrisinin kim olduğunu söylemeyeyim mi? Onlar: Evet, ey Allah'ın Resulü, dediler. O da şöyle buyurdu: Huzurunda adım anıldığı halde bana salavat getirmeyen kimse, işte o insanların en cimrisidir.] İbn Ebi Asim rivayet etmiştir .

18 - Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: "Hiçbir topluluk, Allah'ı anmadan ve Peygamberi için dua etmeden bir araya gelmezse, kıyamet gününde Allah katında pişmanlık sebebi olur. Dilerse onları cezalandırır, dilerse de bağışlar." İmam Ahmed ve diğerleri rivayet etmiş, Tirmizi ise sahih hadis olarak değerlendirmiştir .

El-Hakim bunu bir Sahabenin sözü olarak şöyle aktarmıştır: "Hiçbir topluluk bir araya gelip de Allah'ı anmadan ve Peygamberi için dua etmeden dağılmazsa, kıyamet gününde onlar için pişmanlık sebebi olur." El-Taberani de benzer bir şeyi, Allah ondan razı olsun, Ebu Umame'den rivayet etmiş ve güvenilir rivayetçiler zincirine dayandırmıştır .

19 - Ebu Said el-Hudri'den (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: "Hiçbir topluluk, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) salavat getirmeden bir araya gelmezse, cennete girseler bile, görecekleri mükafat nedeniyle pişmanlık duyacakları bir durumdur." Bu hadis, Beyhaki ve diğerleri tarafından rivayet edilmiştir. Hafız el-Sakhavi şöyle demiştir: Bu sahih bir hadistir .

20 - Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Hiçbir topluluk, Allah'ı anmadan ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmeden toplanıp dağılmazsa, en çürük cesetten dirilmiş olurlar." Bu hadis, Tayalisi ve diğerleri tarafından rivayet edilmiştir. Hafız Sakavi şöyle demiştir: Bu hadisin ravileri, Müslim'in şartlarına göre sahih hadis ravileridir .

21 - Abdullah bin Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Kim benim için dua etmezse, dini yoktur." Bu hadis Muhammed bin Hamdan el-Marvezi tarafından rivayet edilmiştir .

22 - Hz. Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilen ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) atfedilen bir hadiste şöyle buyurulmuştur: "Üç çeşit insan yüzümü görmeyecektir: Anne ve babasına itaatsiz olan, sünnetimi terk eden ve huzurunda adım anıldığında benim için dua etmeyen . "

uyarı

Alim İbn Hacer el-Taymi, (el-Zawajir) adlı kitabında, daha önceki hadislerden birkaçını zikrettikten sonra, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in adı anıldığında ona dua etmemenin büyük günahlardan biri olduğunu belirtmiştir. Bu hadislerin açık anlamı şöyledir: Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bu hadislerde cehenneme girme gibi ciddi bir tehditten bahsetmiş, Cebrail ve Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den uzaklaştırma ve helak için tekrar tekrar dua edilmiş, ayrıca Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den de "Kulun burnu toprağa sürülsün" diyerek aşağılanma ve rezillik için dua edilmiş ve cimrilik, hatta cimriliğin en cimri insan olduğu şeklinde bir tanımlama yapılmıştır. Bütün bunlar çok ciddi bir tehdittir, bu nedenle büyük bir günah olarak kabul edilir .

Ancak bu, Şafiî, Maliki, Hanefi ve Hanbeli mezheplerinden bir grubun, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in adı geçtiğinde onun için dua etmenin farz olduğuna dair açıklamasına dayanmaktadır ve bu, söz konusu hadislerde açıkça belirtilmiştir .

Eğer bu, bu insanlar arasında yaygın olan, namaz dışında hiçbir şekilde farz olmadığı görüşüne aykırıysa, o zaman farz görüşüne göre, onun adını duyduğunda namazı terk eden kimsenin büyük bir günah işlediği söylenebilir .

Çoğunluğun namazın farz olmadığı yönündeki görüşüne gelince, bu sahih hadisler ışığında sorunludur; ancak hadislerdeki uyarılar, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) saygısızlık gösteren bir şekilde namazı ihmal edenlere, örneğin haram eğlence ve oyunlarla meşgul olmaya işaret ediyorsa, durum farklıdır. Böyle bir sosyal durumda, namazın ihmal edilmesinin, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) haklarına karşı o kadar çirkin ve saygısız bir hal aldığı ve büyük bir günahla birleştiğinde ağır bir ihlal haline geldiği söylenebilir. O zaman bu hadisler ile imamların namazın tamamen farz olmadığı hakkındaki görüşleri arasında bir çelişki olmadığı açıkça ortaya çıkar. Bunu düşünün, çünkü önemlidir. Bunu en ufak bir ima bile eden kimseyi görmedim.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) anıldığında namaz kılmanın farz olduğunu savunan imamlar kitabın başında belirtilmiştir. İkinci bölümde bu konuyla ilgili birçok hadis rivayet edilmiş, dördüncü bölümde ise Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılmayı ihmal etmeye ilişkin önemli anekdotlar ve hikayeler anlatılmıştır. Beşinci bölümde ise, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) namaz kılmak için en önemli fırsatlardan birinin, onun adının anıldığı zamanlar olduğu belirtilmiştir .

Peygamber Efendimiz'den (sallallahu aleyhi ve sellem) bahsederken izlenmesi gereken adaba gelince, İyad (rahmetullahi aleyh) Ebu İbrahim el-Tujaybi'den şöyle rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz'den (sallallahu aleyhi ve sellem) bahseden veya onun huzurunda anılan her müminin, hareketlerinde tevazu, saygı ve dinginlik göstermesi, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) huşu ve saygısından, kendisi onun huzurunda olsaydı alacağı aynı şeyi alması ve Yüce Allah'ın bize öğrettiği nezakete uyması farzdır .

O şöyle dedi: Bu, salih seleflerimizin ve geçmiş imamlarımızın yoluydu. Malik (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) bahsettiğinde, yüzü değişir ve öylesine eğilirdi ki, yanında oturanlar için zor olurdu. Bir gün bunun sebebi sorulduğunda şöyle dedi: Eğer benim gördüklerimi siz de görseydiniz, gördüklerinizde bir kusur bulmazdınız.

Eskiden hadis okuyuculuğunda usta olan Muhammed ibn al-Munkadir'i sık sık görürdüm. Ona bir hadis hakkında soru sorduğumuzda ağlamaya başlardı ve biz de ona acırdık.

Cafer ibn Muhammed'i sık sık görürdüm; çok neşeli ve güler yüzlüydü, fakat Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) onun huzurunda anıldığında yüzü bembeyaz olurdu. Onu, Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) ritüel temizlik hali dışında hiçbir şey rivayet ederken görmedim.

Abdurrahman ibn al-Qasim, Peygamber Efendimiz'den (Allah ona salat ve selam versin) bahsettiğinde, yüzü kanamış gibi kızarır, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) duyduğu saygıdan dili kururdu.

Ben sık sık Emir ibn Abdullah ibn el-Zubayr'ı ziyaret ederdim ve onun huzurunda Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) bahsedildiğinde, gözlerinde yaş kalmayana kadar ağlardı.

El-Zuhri'yi gördüm ve o, son derece neşeli ve cana yakın insanlardan biriydi. Onun yanında Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) anıldığında, sanki o sizi tanımıyor, siz de onu tanıımıyormuşsunuz gibiydi.

Ben, dindar ve gayretli bir ibadet eden olan Safvan ibn Salim'i sık sık ziyaret ederdim. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) anıldığında ağlar ve insanlar kalkıp onu yalnız bırakana kadar ağlamaya devam ederdi.

Ayyub el-Sakhtiyani'yi sık sık ziyaret ederdik ve kendisine Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir hadisi zikredildiğinde, ona acıdığımız kadar ağlardı.

El-Hafız el-Sakhawi bunu aktardıktan sonra şunları söyledi:

Bunu düşündüğünüzde, göstermeniz gereken tevazu, saygı, hürmet ve iyi davranışların yanı sıra, adı anıldığında veya yüce adı duyulduğunda ona (salât ve selam olsun) dua etme ve bolca bereket gönderme konusundaki bağlılığınızı da anlayacaksınız.

İmam İbn Hacer el-Mekki'nin fetvalarında şunları gördüm:

Allah ondan vesile kılsın, kendisine şu soru soruldu: Peygamberin (Allah ona salât ve selam versin) veya dört halifeden birinin adını duyduklarında, orada bulunanların ve müezzinlerin onun için yüksek sesle dua etmeleri, Allah'tan razı olmasını dilemeleri ve iki hutbe bittikten sonra namaz kılması halinde "Âmin" demeleri caiz midir, yoksa Rafizilerin ortaya çıkması ve yayılması nedeniyle bu dönemde Allah'tan razı olmayı dilemek tavsiye edilir midir?

O da şöyle yanıt verdi:

Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) adı anıldığında, abartı olmaksızın ses yükselterek salavat getirmeye gelince, bunda bir sakınca yoktur; hatta bu bir sünnettir.

Ubab'ın sözü ve benim buna dair açıklamam üzerine Nevevi ve diğerleri şöyle demişlerdir: Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua ederken, vaiz {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam edin ve ona layık bir selam verin.} ayetini okuduğunda, abartıya kaçmadan sesi yükseltmek de mekruh değildir.

Başka türlü nasıl olabilir ki? Dört mezhepten imamlar, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) adı anıldığında bunun onun için farz olduğunu belirtmişlerdir.

Bu, müezzinlerin mescitte namaz kıldırırken vaizin önünde Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e dua ederek seslerini yükseltmeleriyle, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in adını duyduklarında dua istemeleriyle ölçülür; bu, {Ey iman edenler, ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin} ayetinde emredildiği gibi yapılır.

Bu, (El-Cevahir-i Hac)'da yer alan ve Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eden herkesin sesini yükseltmesinin tavsiye edildiği, ancak aşırı derecede yükseltmemesi gerektiği yönündeki ifadeyle desteklenmektedir .

Hutbede Sahabelerden duyulan memnuniyeti ifade etme hükmüne gelince, ister en faziletli olanlarını isimleriyle anmak, isterse genel hatlarıyla özetlemek olsun, bunda bir sakınca yoktur .

Dua sırasında "Âmin"i yüksek sesle söylemeye gelince, bundan kaçınmak daha iyidir çünkü dinlemeyi engeller ve orada bulunanları gereksiz yere rahatsız eder. İnsanların bunu yüksek sesle, özellikle de

abartılı bir şekilde söyleme alışkanlığı ise çirkin ve kınanması gereken bir bidattir, bu yüzden terk edilmelidir. Yüce Allah en iyisini bilir. Özetin sonu .

(El-Durr El-Manthud'da) şöyle dedi:

Eğer bir kimse namazda Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bahseden bir ayete rastlarsa, okuyanın ve dinleyenin Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmesi tavsiye edilir. Bu, (Enver) El-Acılı'nın rivayetine göre böyledir ve o da bunu tercih etmiştir .

Ancak El-Nevevi, bunun tavsiye edilmediğini belirten bir fetva yayınladı .

Ve ilk rivayete göre (El-Enver'in yazarının ifadesine göre), "Allah ona salât ve selam etsin" gibi bir zamirle dua eder, ta ki bir görüşe göre duayı geçersiz kılan bir fiil direğinin aktarımından çıkana kadar . Ve (Şerh-i Ubab'da) bahsettiğim daha fazlası da var.

Ahmed, bunun gönüllü namazlarda tavsiye edildiğini belirtti .

Hasan el-Basri ağıtını okudu ve bu ağıtın tartışılması son Teşahhud'da zikredildi.

Yedinci Bölüm: Ona salât ve selam göndermenin fazileti hakkında (salât ve selam ona olsun)

İlk teşehhüdde bize tavsiye edilen şey, zikredilen kişiyi (Allah ona salât ve selam versin) kınayan ve ona namaz kılmayan hadislerdir. Namaz kılan kişi onu teşehhüdün sonunda zikrettiği için, ondan sonra (son teşehhüdde) ona namaz kılması tavsiye edilir ki, namaz kılanlar ve kılmayanlar da dahil olmak üzere, bu kınamadan muaf olsun. Ve bu, (Enver) hakkında bahsedilenleri de destekler .

Ancak el-Halimi, bunun zikredildiği her durumda farz olduğu görüşüne dayanarak bunun farz olduğunu belirtmiştir.

Yedinci Bölüm: Ona salât ve selam göndermenin fazileti hakkında (salât ve selam ona olsun)

1 - İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salat ve selam versin) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Allah'ın, ümmetimin selamlarını bana iletmek için dolaşan melekleri vardır." Bu hadis, Hakim ve diğerleri tarafından rivayet edilmiş olup, Hakim şöyle demiştir: Bu hadisin sahih bir isnadı vardır .

2 - İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: "Muhammed ümmetinden (Allah ona salat ve selam versin) Muhammed için dua eden veya ona selam gönderen hiç kimse yoktur ki, ona 'falanca kişi senin için dua ediyor' diye ulaşmasın." Bu hadis, İshak bin Rahwayh tarafından Musned'inde, bir Sahabenin sözü olarak rivayet edilmiştir .

3- Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre: [Bana selam veren hiç kimse yoktur ki, Yüce Allah ruhumu bana geri döndürmesin ki, ben de selamını iade edeyim.] İmam Ahmed ve diğerleri rivayet etmiş, Nevevi (El-Azıkr) ve diğerleri de sahih kabul etmiştir.

El-Muvaffak İbn Kudame bu hadisi (El-Muğni) adlı eserinde zikretmiş ve [Kabrimde bana selam veriyor] sözünden sonra ekleme yapmıştır. El-Hafız El-Sakhavi şöyle demiştir: Ben hadisin rivayet zincirlerinde bu eklemeyi bulamadım .

4 - Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre: "Kabrimde beni selamlayan hiçbir kul yoktur ki, Allah onu bana iletmesi için bir melek görevlendirmesin." (Beyhaki, Şu'ab el-İman'da rivayet etmiştir .)

İbn Hacer (Dürr el-Mensûd) kitabında şöyle demiştir:

5 - Ona salât ve selam göndermenin faziletlerinden biri de şu hadistir: "Ben gönderildiğim gece geldiğinde, yanımdan geçtiğim her ağaç ve taş, 'Ey Allah'ın Resulü, sana selam olsun!' diyordu . "

6 - Ve hadis [Mekke'de, gönderilmeden önce beni selamlayan bir taş biliyorum]

Başka bir versiyonda ise: [Mekke'de, gönderildiğim gecelerde beni karşılayan bir taş var. Yanından geçerken onu tanıyorum.]

Dedi ki, bu sözde seleflerinin haleflerinin dilinde meşhur olan bir söze atıfta bulunmaktadır: Şimdi El-Murfak sokağında bulunan bu belirgin taş, onun (Allah ona salât ve selam versin) Hatice'nin evine giderken kullandığı yol üzerindeydi .

(Kitabın anlatıcısından not): Bu anıt Vahhabiler tarafından yerle bir edildi, bu yüzden artık kimse onu göremiyor, tıpkı Mekke'deki birçok anıtı yerle bir ettikleri gibi .

7 - Ve hadis [Cebrail, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) abdestin nasıl alınacağını öğretti. Bunun üzerine Resulullah abdest aldı, iki rekat namaz kıldı, sonra oradan ayrıldı ve yanından geçtiği her taş veya toprak parçası ona "Selam olsun" diyerek selam verdi .]

Anlamı konusunda görüş ayrılığı vardır.

A- "Size selam olsun" denildi ki bu, Yüce Allah'ın isimlerinden biridir; yani "İyilikten ve bereketten mahrum kalmayın ve her türlü zarardan korunun, çünkü bir şeyin üzerine zikredildiğinde, anlamı olan Allah'ın ismi bunu gösterir. "

B- Bunun, suçlamalardan ve eksikliklerden korunma anlamına geldiği söylenmiştir; dolayısıyla "Ey Tanrım, ona barış ver" ifadesinin anlamı şudur: Ey Tanrım, onun çağrısında, ümmetinde ve hatırasında her türlü eksiklikten korunmayı yaz; böylece çağrısı günler geçtikçe yücelsin, ümmeti çoğalsın ve hatırası yükselsin .

C- Bunun barışçılık ve teslimiyetten kaynaklandığı söyleniyordu .

Son iki maddeye gelince, "üzerine" edatını yalnızca anlamı "Allah'ın senin üzerine hükmü" olduğu için kullandı ve O'nun hükmü, O'nun egemenliği ve otoritesi nedeniyle ancak kul üzerinde yerine getirilir; dolayısıyla "üzerine" kelimesinin anlamı bundan daha etkileyiciydi .

Ve ona (yani, ona, Allah ona salât ve selam versin, Teşahhud'da, mevcut muhatabın 'ka'sı ile birlikte, teşahhud'da, mevcut muhatabın 'ka'sı ile birlikte, selam verildi) hitap edildi; çünkü kul, selamlarla Krallığın kapısını açtığında, ölümsüz olanın mabedine girme izni verildi, böylece gözü samimi konuşmayla teselli buldu, böylece bunun Rahmet Peygamberi aracılığıyla olduğunu ve ona uymanın bereketini anladı, böylece döndü ve orada sevgili kulu gördü, sonra ona yaklaşıp, "Sana selam olsun " dedi.

İbn Hacer şöyle dedi: “Burada, ayete aykırı olarak, namazdan önce selamet verilmiştir; çünkü ayetin amacı, emredileni öğretmek ve yerine getirmektir. Bu da en önemli ve bilgi ve eyleme layık olan namazla başlar. Çünkü namaz, yüce statüsü nedeniyle yalnızca Allah'a ve meleklerine özgüdür ve selamlaşma anlamında bir selam gerektirir; oysa selamlaşmanın Allah ve melekleri için geçerli olmayan anlamları vardır, yani teslimiyet ve itaat gibi.”

Ayrıca, namazı zorunlu kılmaz (yani, namazın rükünleriyle birlikte Allah'a ve meleklerine farz değildir). Bu nedenle, derece olarak daha düşüktür. Rükünleriyle birlikte namazın yapısı, en alçaktan en yükseğe doğru ilerler ve her bir aşaması doruk noktasıdır. Son şahitliği, nihai amacıdır. En eksiksiz ve kapsamlı sıfatlarla Allah'ı övmekle başlar; bu da Allah için en mükemmel ve güzel şekilde selamlamayı ve ardından gelenleri onaylamaktır. Bu, Allah'ı yüceltme ve O'na teslim olma açısından namazın arzu edilen amacıdır. Sonra, bu aşama tamamlandığında, bize o parlak rehberliği ulaştıran kişinin aşamasına geçeriz. Ona selam vererek, anlam olarak aramızda olduğunu belirterek başlarız, sonra da onun haleflerine, yani salihlere selam verir ve mesajı iletiriz. Sonra, bu iki makamın birleştiği tevhid makamıyla, yani Yüce Allah'ı ve Resulünü ve haleflerini övme makamıyla sonuca vardık. Sonra, bu tamamlandığında,

Allah'ın salat ve selamı ona olsun, O'nun bizden hak ettiği en yüce övgüye, yani O'na salavat getirmeye geçtik. Bununla da sonuca vardık ve bunu, sonrasında yapmamız emredilen duamızın kabulüne vesile kıldık.

İbn Hacer'in öğrencisi ve öğrencisinin oğlu Ömer bin Mahmud el-Beyluni'nin el yazısıyla yazılmış bir nüshadan kenar notlarıyla birlikte kopyalanmış olan (El-Durr El-Manthud) nüshamın kenarında şunları gördüm: Şeyhimiz (El-Ubab) üzerine yaptığı tefsirde şöyle demiştir:

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hitap edilirken, sanki Yüce Allah'ın ona ümmetinden kullarını vahyedeceği, böylece onların en güzel amellerinde onlarla birlikte olacağı ve varlığının daha büyük bir tevazu ve saygıya vesile olacağı ima ediliyordu .

Sonra Gazali'nin (İhya'da) şöyle dediğini gördüm: "Ey Peygamber, sana selam olsun" demeden önce, onun yüce kişiliğini kalbinize alın ve onun size ulaşacağına ve size daha eksiksiz bir şekilde cevap vereceğine dair umudunuzu canlı tutun .

"Ve tespit edilenler, İbn Mesud'un şu sözüyle çelişmez: 'Biz, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hayatta olduğu dönemde [Selam sana, ey Peygamber] derdik, fakat vefat ettiğinde [Selam sana, ey Peygamber] dedik.' Çünkü bu ifade Ebu Avana'nın rivayetidir ve ondan daha sahih olan Buhari rivayeti, bunun İbn Mesud'un sözünden değil, onun rivayetine dayanan ravinin anlayışından kaynaklandığını açıklamıştır. İfadesi şöyledir: 'Vefat ettiğinde, Selam dedik,' yani Peygamber'e selam. Dolayısıyla, 'Selam dedik' ifadesiyle, hayatta olduğu dönemde yaptığımız gibi devam ettiğimizi kastetmiş olabileceği gibi, bu hitaptan yüz çevirdiğimizi de kastetmiş olabilir. Eğer ifade mümkünse, içinde başka bir işaret kalmamıştır; bu nedenle, bilinen ve devam eden hitap yükümlülüğüne karşı çıkmak uygun değildir, çünkü... İbn Mesud'un Buhari rivayetine göre kullandığı hitap şekinden uzaklaşmak için delil olarak kullanılabilecek hiçbir karşıt görüş yoktur. Ebu Avana'nın ifadesi de dikkate alınmaz, çünkü Buhari rivayeti daha sahihtir ve İbn Mesud'un ifadesinde "[Peygamber üzerine]" ifadesinin bulunmadığı, aksine "[Dedik ki, Selam]"

ifadesinin geçtiği açıklığa kavuşturulmuştur. Dolayısıyla ravi, kastedilenin "Peygamber üzerine selam olsun" olduğunu anlamış ve "Peygamber üzerine" demiştir .

8 - Zeynel Abidin bin Hüseyin bin Ali'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, {Peygamberimizin (Allah ona salat ve selam versin) kabrinin yakınındaki bir boşluğa bir adamın geldiğini ve oraya girip dua ettiğini gördü. Bunun üzerine ona engel oldu ve şöyle dedi: "Size babamdan, dedemden (Allah ondan razı olsun) Ali bin Ebu Talib'den, Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) duyduğum bir hadisi anlatmayayım mı? Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: [Kabrimi bir kutlama yeri yapmayın, evlerinizi de kabir yapmayın ve bana selam verin, çünkü selamınız nerede olursanız olun bana ulaşır.]} Bu hadis Ebu Bekir bin Ebu Şeybe tarafından, onun rivayetine göre de Ebu Ya'la tarafından nakledilmiştir. Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir: Bu sahih bir hadistir .

9 - İsmail el-Kadi şöyle dedi: İbrahim bin Hamza bize şöyle anlattı: Abdül Aziz bin Muhammed, Suhail'den rivayetle bize şöyle dedi: [Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) selam vermeye geldim. Hasan bin Hüseyin, Peygamberimizin (Allah ona salat ve selam versin) kabrinin yakınındaki bir evde yemek yiyordu. Beni çağırdı, ben de yanına gittim ve şöyle dedi: Mescide girdiğinde ona selam ver, çünkü Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurdu: Evlerinizde namaz kılın, onları mezarlık yapmayın. Peygamberlerinin kabirlerini ibadet yeri yapan Yahudilere Allah lanet etsin. Benim için de dua edin, çünkü dualarınız nerede olursanız olun bana ulaşır .]

10 - Rivayet edildiğine göre, mezarın yanında bir adam gördü ve şöyle dedi: "Ey sen, sen ve Endülü's'teki adam aynı kişisiniz." Yani, kıyamet gününe kadar herkes Allah'ın dualarını ve selamını alacaktır .

11 - Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Üç şey işitmek üzere öğretilmiştir: Cennet işitir, Cehennem işitir ve başımdaki melek işitir. Ümmetimden kim olursa olsun bir kul, 'Ey Allah, senden

cennet istiyorum' dediğinde, Cennet, 'Ey Allah, onu bende ikamet ettir' der. Ümmetimden kim olursa olsun bir kul, 'Ey Allah, beni cehennemden koru' dediğinde, Cehennem, 'Ey Allah, onu benden koru' der. Ümmetimden bir kimse bana selam verdiğiğinde, başımdaki melek, 'Ey Muhammed, bu filanca sana selam veriyor, sen de selamını iade et' der." İbn Başkuval rivayet etmiştir .

12 - Ebu Talha'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, [Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) bir gün yüzünde müjdeyle geldi ve şöyle buyurdu: Cebrail (aleyhisselam) bana geldi ve dedi ki: Ey Muhammed, ümmetinden sana dua eden her birinden on defa dua etmemden ve sana selam veren her birinden on defa selam vermemden memnun değil misin?] Nesai ve diğerleri rivayet etmiştir .

13 - Ebu Bekir Sıddık'ın (Allah ondan razı olsun) üçüncü bölümünde şöyle denilmiştir: [Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) salât ve selam göndermek, köleleri azat etmekten daha hayırlıdır.]

14 - İbn Hacer, (El-Durr El-Manthud) adlı eserinde El-Siddik'in sözlerinden sonra şöyle demiştir: [Ve ona selam olsun, Allah ona salât ve selam versin, bu, on defa namaz kılanın üzerine düşen Allah'ın selamına denktir ve Yüce Allah'tan gelen selam, yüz bin bin cennetten daha hayırlıdır. Bu ne büyük bir lütuftur, ne büyük bir lütuftur!]. Alıntı sonu.

15 - Ebu Muhammed Ceبرا, şeyhi Ebu el-Kâsım İbn Başkuval'in (El-Kurba) kitabından, el-Dahhak İbn Kays'tan rivayetle şöyle aktarmıştır: [Bir hapsir, Abdullah İbn Ömer'in huzurunda hapsirdi ve "Hamd olsun Allah'a, âlemlerin Rabbine" dedi, sonra sustu . İbn Ömer ona, "Neden 'Allah'ın Resulü'ne salat ve selam olsun' diyerek sözünü tamamlamadın?" dedi.]

16 - Ebu Muhammed Ceبرا da şöyle dedi: Muhammed bin Vedde'den rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: [Bana şöyle ulaştı: Perşembe günü ikindi namazından sonra, "Ey Allah, mübarek ayın, mübarek bölgenin, köşenin ve makamın Rabbi, helal ve haramın Rabbi,

Muhammed'e selamımı ilet" diyen kimseye Allah, selamımı iletmesi için bir melek gönderir ve melek şöyle der: "Filan filanca oğlu sana selam iletiyor .
"]

17 - İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'in ruhuna selamımı ve barışımı ilet . " diyen kimsenin büyük bir fazileti vardır.

Bu formülün, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) rüyada görmek için söylendiğini, [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'in ruhuna ruhlar arasında rahmet eyle...] ayetinden sonra, dokuzuncu bölümde yer alan ve hem uyanıkken hem de rüyada Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) görmeye adanmış olan formülün sonuna kadar söylendiğini belirttiler .

18 - İmam Ebu Muhammed Cebra, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayetle, (El-Maladh ve'l-İ'tisam) adlı kitabında şöyle buyurmuştur: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Cebrail (aleyhisselam) yanıma indi ve beni selamladı. Selamında şöyle dedi: 'Selam sana, ey İlk; selam sana, ey Son; selam sana, ey Gizli; selam sana, ey Açık.'" Dedi ki: "Ben de buna itiraz ettim ve dedim ki: 'Ey Cebrail, bu sıfat nasıl benim gibi bir yaratığa ait olabilir ki, bu sıfat yalnızca Yaraticıya, Yüce ve Şanlı Allah'a aittir?' Dedi ki: 'Ey Muhammed, bil ki Yüce Allah bana seni bu selamla selamlamamı emretti, çünkü seni bütün yaratılmışlardan bu selamla ayırdı. Seni İlk olarak adlandırdı, çünkü sen peygamberlerin ilkisin. Nurunu baban Âdem'in beline yerleştirdi, sonra seni belimden beline aktardı ve sonunda seni dünyaya getirdi. Seni Son olarak adlandırdı, çünkü sen bu çağın son peygamberisin ve kıyamete kadar peygamberlerin mührüsün. Seni Gizli olarak adlandırdı, çünkü baban Âdem'i yaratmadan iki bin yıl önce adını Arş'ın ayağında kendi adıyla birleştirdi. Sonra bana senin için dua etmemi emretti, ben de ey Muhammed, bin yıl üstüne bin yıl dua ettim, ta ki Allah seni müjdeci, uyarıcı ve Allah'a çağıran olarak gönderinceye kadar. "O'nun izniyle ve bir lamba gibi." Seni aydınlattı ve sana Zahir adını verdi, çünkü seni bütün dinlerin üzerinde açığa çıkardı ve

göklerin ve yerin insanları senin peygamberliğini, faziletini ve şerefini bildiler ve sana kendi isminden bir isim ve kendi sıfatlarından bir tanım verdi, öyleyse Rabbin övgüye layıktır ve sen Muhammed'sin. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "İsmimde ve sıfatımda beni bütün yaratılmışların üzerinde üstün kılan Allah'a hamd olsun."

Şair şöyle dedi:

Tanrı, peygamberini şeref bakımından birinci olarak tanımladı ve ona diğerinin adını verdi.

Ve bunu, O'nu yüceltmek için O'nun hakkındaki tasvirinden türetti ve böylece O'ndan görünür bir vahiy çıkardı.

Hasan bin Sabit, Allah ondan razı olsun, şöyle dedi:

O, kendisine şeref vermek için kendi adından esinlenerek bu ismi almıştır; Arşın Rabbi övgüye layıktır ve bu da Muhammed'dir.

Muhammed ismi, Yüce Allah'ın isimlerinden biri olan Mahmud'dan türemiştir ve kökeni övgüye dayanmaktadır. Yüce Allah, bu dünyada ve ahirette göklerin ve yerin sakinleri tarafından övülür ve Peygamberi Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ismi, onun tüm peygamberler üzerindeki şerefi ve üstünlüğü nedeniyle bu övgüden türemiştir. Bu, Ebu Muhammed Cebr'in sözlerinin kısaltılmış halidir .

İnce ayrıntılar bölümünde, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam göndermenin faziletine dair çeşitli hikayeler zikredilmiştir. Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam kılınacak yerler bölümünde ise Medine'ye girmek ve Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ziyaret etmekten bahsedilirken, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam göndermeye ilişkin bu bölüme uygun hususlar bulunmaktadır .

(uyarı(

(El-Durr El-Manthud) adlı eserde El-Beyhaki'den rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur:

Şöyle denildi: Eğer onun hayatta olduğu tespit edilirse, “Ona selam olsun” veya “Size selam olsun” denmemelidir; çünkü bu ölüler için kullanılan bir selamlama şeklidir ve birçok yazarın kitaplarında bu tür selamlamalar bulunur, bu yüzden bundan kaçınılmalıdır .

İbn Abi Şeybe şöyle rivayet etmiştir: [Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaklaştım ve "Ey Allah'ın Resulü, size selam olsun" dedim. O da, "Size selam olsun demeyin, çünkü 'Size selam olsun' ölülerin selamıdır" dedi.]

Tirmizi, sahih bir isnad zinciriyle rivayet ettiğine göre, bir adam Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) üç defa “Selam olsun sana, ey Allah'ın Resulü!” dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ona, “Selam olsun sana, ölülerin selamıdır” dedi. Sonra adam, “Bir kimse Müslüman kardeşiyle karşılaştığında, ‘Selam olsun sana ve Allah'ın rahmeti üzerinize olsun’ desin” dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ona üç defa, “Selam olsun sana ve Allah'ın rahmeti üzerinize olsun” diye cevap verdi.

İbn Hacer dedi ki

Bu yanlıştır çünkü Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) selamlamaya verdiği cevap, bunun geçerli bir selamlama olduğunu gösterir. İlk selamlama (adamin selamı) ile cevap (Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) yanıtı) arasındaki kısa ara - ona “Selam olsun sana” demesi ölüler için kullanılan bir selamlama şeklidir ve ardından, “Bir kimse Müslüman kardeşiyle karşılaştığında, ‘Selam olsun sana ve Allah'ın rahmeti üzerinize olsun’ desin” - geçerli bir amaca hizmet eder ve zarar vermez, bunu İrşad tefsirimde açıklamıştım.

Ayrıca, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in ölülere, "Ey müminlerin yurdu, size selam olsun!" dediği de sahihtir. Bu, "Size

selam olsun" ifadesinin ölüler için, yani kalpleri ölü olanlar için bir selamlama olduğunu gösterir. Bu, İslam öncesi döneme ait bir adettir. Her durumda, "Size selam olsun" hem yaşayanlar hem de ölüler için daha hayırlıdır .

Ayrıca (El-Durr El-Manthud) adlı eserde, sözlüğün yazarı El-Majd El-Lughawi'den rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Ona selam olsun, Allah ona salât ve selam versin, kabrinde namaz kılmaktan daha faziletlidir, çünkü daha önce zikredilen hadis [Bana selam veren hiçbir Müslüman yoktur...] gereği böyledir ."

Ona (aleyhisselam) salât ve selam göndermenin faydalarından bazıları şunlardır:

Yoksulluğu ve zorlukları inkar ediyor.

Sahl bin Saad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: "Bir adam Allah Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) gelip, hayatındaki ve geçimindeki yoksulluk ve zorluklardan şikayet etti. Allah Resulü (Allah ona salat ve selam versin) ona şöyle buyurdu: 'Evine girdiğinde, orada kimse olsun olmasın, insanları selamla, sonra bizi selamla ve bir defa {De ki: O, Allah'tır, birdir} oku.' Adam bunu yaptı ve Allah onun rızkını artırdı, öyle ki komşularına ve akrabalarına verebilecek hale geldi." (Ebu Müslim el-Medini rivayet etmiştir .)

Amr bin Dinar'ın rivayetine göre, Yüce Allah'ın şu sözü üzerine: {Evlere girdiğinizde birbirinizi selamlayın}, şöyle buyurdu: [Evde kimse yoksa şöyle deyin: Peygambere selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Bize ve Allah'ın salih kullarına selam olsun. Ev halkına selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.]

Nakî'nin rivayetine göre şöyle demiştir: [Eğer mescitte kimse yoksa, 'Allah'ın Resulüne selam olsun' deyin. Eğer evde kimse yoksa, 'Bize ve Allah'ın salih kullarına selam olsun' deyin.]

Ve Allah'ı bilen, üstadım Şeyh Abdülrahman el-Aidaroos, (Üstatımız Ahmed el-Badavi'nin dualarının tefsiri, Allah onlardan razı olsun) [Peygamberlerin sancağı altında toplandığı kişiler ondandır ve ona aittir] derken, sırrı kutsal olan İmam el-Busiri'nin şu sözünü aktarmıştır:

Ve o yüce elçilerin getirdiği her işaret, O'nun nuruyla onlarla bağlantılıydı.

Çünkü o, erdemin güneşidir ve bunlar onun yıldızlarıdır; karanlıkta insanlara ışığını gösterirler.

Âlim İbn Marzuk (Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur: Her bir peygamberin getirdiği her mucize, Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nuru aracılığıyla onlara bağlanmıştır. Onun şu sözü ne kadar güzeldir: "Onlara onun nuru aracılığıyla bağlanmıştır." Çünkü bu, onun nurunun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlarda kaldığını ve ondan hiçbir şeyin eksilmediğini gösterir. Eğer "Sadece onun nurundandır" demiş olsaydı, aralarında dağıtıldığı sanılabilirdi ve belki de ondan hiçbir şey kalmazdı. Aksine, her birinin mucizeleri onun nurundandır (salla'llâhu aleyhi ve sellem), çünkü o, lütuf güneşidir ve onlar da o güneşin yıldızlarıdır. Karanlıkta insanlara o güneşin nurunu gösterirler. Yıldızlar kendi başlarına parlamazlar, güneşten türemişlerdir. Dolayısıyla, güneş battığında, güneşin nurunu gösterirler. Aynı şekilde, ondan önce gelen peygamberler de onun lütfunu göstermişlerdir.

Eğer peygamberlerden sonra geldiyse, peygamberlerden öndeydi demektir.

Onlar, yol gösterme alayında onun örtüsüydüler; ve örtünün öne çıkması hiç de şaşırtıcı değil.

O, eğrilmiş olan din yolunu düzeltti; ondan sonra eğri olan düzeldi.

El-Aydarus şöyle demiştir ve bunun bir kısmına Cebrail'in (aleyhisselam) Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "Allah ona şöyle dua etmesini emretti: 'Selam sana, ey İlk;

selam sana, ey Son; selam sana, ey Gizli; selam sana, ey Açık.' Ve bu duayla, üstadım, saf Kutb el-Kaşaşi ve şeyhi el-Şinavi (sırları kutsal olsun), Medine'de bizzat Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) selam verirlerdi."

Sekizinci Bölüm: Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) İçin Nasıl Dua Edilir?

Sekizinci Bölüm: Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salât ve selam etmen şeklinden, kitabımda (Üstatların Üstadı'na En Güzel Dualar) zikredilmeyen veya başka şekillerde zikredilmiş olup da bu üslupta olmayan dualar :

El-Hafız el-Sakhawi şöyle dedi: İbn Sada'dan şunları rivayet ettik :

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için nasıl dua edileceğine dair birçok hadis rivayet edilmiştir. Sahabelerden ve onlardan sonra gelenlerden bir grup, bu meselenin sadece metinlerle sınırlı kalmaması gerektiğini, Allah'ın kimseye güzel söz yeteneği vermiş ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şerefini ve kutsallığının büyüklüğünü yansıtan açık ve güzel sözlerle anlam ifade eden kimsenin dua etmesinin caiz olduğunu savunmuştur.

İbn Mesud'un (Allah ondan razı olsun) şu sözlerini aktardılar: "Peygamberiniz için güzelce dua edin, çünkü bunun ona sunulup sunulmayacağını bilemezsiniz."

İbn Sada daha sonra rivayet edilen bazı yöntemlerden bahsetti ve ardından şöyle dedi: Bu yöntem, bu açıdan bakıldığında, rivayetlerin yakınlaşması ve yöntemlerdeki çoğunluk görüşünün farklılığına dair deliller nedeniyle, sadece rivayet edilmiş değil, ilahi olarak emredilmiş bir yöntem olduğunu gösterir.

Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) ondan sahih olarak rivayet edilen yollardan biriyle dua eden kimsenin, ona dua etme yükümlülüğünü yerine getirmiş olduğu konusunda hiçbir ihtilaf yoktur.

Bu görüş birliği, bunun bir tercih meselesi olduğunu ve âlimlere göre, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat göndermenin en sahih ve anlamlı yolunun seğıilmesi gerektiğini göstermektedir.

Namazı tam ve eksiksiz kılanın, kendisinden isteneni yerine getirmiş olduğu konusunda hiçbir ihtilaf yoktur; ancak tekrar ve farzın yeri konusundaki farklılıklar bu tartışmanın konusu değildir.

Gençliğimde, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua ederken şöyle derdim: “Ey Allah’ım, İbrahim ve İbrahim ailesine gönderdiğin gibi, Muhammed’e ve Muhammed’in ailesine de salat, selam ve rahmet gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.” Sonra rüyamda bana şöyle denildi: “Sen Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) daha mı güzel konuşuyorsun, sözlerin anlamlarını ve konuşmanın özünü daha mı iyi biliyorsun? Eğer detaylı açıklamada ek bir anlam olmasaydı, o (sallallahu aleyhi ve sellem) bunu bu kadar ayrıntılı anlatmazdı.” Bunun için Allah’tan bağışlanma diledim ve farz olan detaylı açıklamanın asıl haline geri döndüm.

Ve tavsiye edilen yerde, eğer uzun olması mümkünse, Yüce Allah’ın bana ilham ettiği ölçüde, dilediğim kadar yüceltmeyi ve saygı göstermeyi artırabilirim; tüm övgüler O’na aittir.

Şeyh el-Cemal, (Dalail el-Hayrat) adlı eserinin açıklamasında, [Ey Allah, Muhammed’e, Muhammed’in ailesine ve Muhammed’in bütün sahabelerine salât ve selam olsun] sözüyle ilgili olarak, Muhacirlerden, Ensar’dan ve diğerlerinden, fetihten önce veya sonra İslam’ı kabul edenlerden, uzun süre onunla birlikte olanlardan ve diğerlerinden, akrabalarından ve diğerlerinden, özel veya genel olarak onunla birlikte olanlardan, erkeklerden ve kadınlardan, hür erkeklerden, azatlı kölelerden ve kölelerden, yetişkinlerden ve çocuklardan, insanlardan ve cinlerden, sahabeler arasında sayılmalarına göre, ve aynı şekilde Negus ve Uveys el-Karni gibi Muhadramlardan da, sahabeler arasında sayılmalarına göre, bahsetmiştir. Peygamber Efendimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem)’den rivayet edilen metinde, sahabeler için dua edilmesinden bahsedilmemiştir;

aksine, bu dua aile için zikredilmiştir. Bu nedenle imamlar (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bir türetme ve kıyaslama yoluyla sahabeler için dua etmeyi uygun görmüşlerdir .

Al-Arif Al-Sawi, (Haşiyetü'l-Celaleyn) adlı eserinde, {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam gönderirler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam gönderin.} ayetini tefsir ettikten sonra, tefsircinin "De ki [Ey Allah, Muhammed'e salât ve selam gönder]." Peygamber'e salât ve selam için birçok formül vardır ve bunların en iyisi, aile ve sahabelerin sözlerini içeren formüldür. Bu formüllerden herhangi birine uyan kimse büyük bir sevap kazanır .

İlk dua

Bu, bu kitabın derleyicisinin hadislerde zikredilen yöntemleri kelimesi kelimesine bir araya getirdiği duadır.

1 - [Ey Allah'ım, İbrahim ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de salavat getir; İbrahim ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

2 - [Ey Allah'ım, İbrahim ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de salavat getir; bütün âlemlerde İbrahim ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed ailesine de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

3 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi, ümmi peygamber Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir. İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi, ümmi peygamber Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

4 - [Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder.]

5 - [Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

6 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

7 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

8 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e verdiğin gibi Muhammed'e de salât ve dualarını ihsan et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

9 - [Ey Allah'ım, İbrahim ve İbrahim ailesine bahşettiğin gibi, Muhammed ve Muhammed ailesine de salât ve rahmetini ihsan et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

10 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e salavat getirdiğin gibi, kulun ve elçân Muhammed'e ve ailesine de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

11 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e salavat getirdiğin gibi, kulun ve elçin Muhammed'e de salavat getir; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir.]

12 - [Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salavat getir; İbrahim'e salavat

getirdiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

13 - [Ey Allah'ım, İbrahim ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salât ve selam gönder; İbrahim ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

14 - [Ey Allah'ım, İbrahim ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salât et; bütün âlemlerde İbrahim ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e, eşlerine ve soyuna da salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

15 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine rahmetini ihsan et ve Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine merhamet et; tıpkı İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin, rahmetini ihsan ettiğin ve merhamet ettiğin gibi. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

16 - [Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, onlarla birlikte bize de salât ve selam gönder. Ey Allah'ım, İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, onlarla birlikte bize de salât ve selam gönder. Allah'ın ve müminlerin salât ve selamı ümmi Peygamber Muhammed'in üzerine olsun.]

17 - [Ey Allah'ım, elçilerin efendisi, takva sahiplerinin önderi ve peygamberlerin sonuncusu, kulun ve elçin, iyiliğin önderi ve rahmet elçisi Muhammed'e salâtını, rahmetini ve lütfunu ihsan et. Ey Allah'ım, onu ilk ve sonuncunun kıskanacağı övgüye değer bir makama yükselt. Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle ve ona cennetin imkanlarını ve yüksek mertebesini ver. Ey Allah'ım, onun sevgisini seçkinler arasına, şefkatini yakınlar arasına, zikrini ve ikametini en yüceler arasına koy. Ona selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi olsun. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve

İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

18 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin ve rahmetini bahşettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmetini ihsan et. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin.]

19 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e rahmet ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

20 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine merhamet ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de merhamet et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine merhamet ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de merhamet et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine barış verdiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de barış ver. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

21 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir; İbrahim'e salavat getirdiğin gibi

Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir; İbrahim'e salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

22 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin.]

23 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

24 - [Ey Allah, Peygamber Muhammed'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine salât ve selam gönder.]

25 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e salavat getirdiğin gibi Muhammed'e de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e salavat getirdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat getir. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

26 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder. Ey Allah'ım, İbrahim'e salât ve selam gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

27 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat gönder; İbrahim'e gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat gönder.]

28 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, tıpkı bütün âlemler arasında İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

29 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat gönder; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salavat gönder; İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de rahmet et.]

30 - [Ey Allah'ım, İbrahim ve İbrahim ailesine salavat getirdiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de salavat getir; İbrahim ve İbrahim ailesine rahmet ettiğin gibi Muhammed ve Muhammed ailesine de rahmet et.]

31 - [Ey Allah'ım, İbrahim ve İbrahim ailesine bahşettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed ailesine de bereketini, rahmetini ve lütfunu ihsan et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

32 - [Ey Allah'ım, elçilerin efendisi, takva sahiplerinin önderi ve peygamberlerin sonuncusu, kulun ve elçin, iyiliğin önderi ve iyiliğin rehberi olan Muhammed'e salât, rahmet ve lütuf ver. Ey Allah'ım, onu kıyamet gününde, ilk ve son peygamberlerin kıskanacağı, övgüye değer bir makama yükselt. İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

33 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, Muhammed'e, ailesine, eşlerine ve soyuna da salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi, Muhammed'e, ailesine, eşlerine ve soyuna da salât et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

34 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e salât ettiğin gibi, Peygamber Muhammed'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

35 - [Ey Allah'ım, İbrahim ailesine verdiği nimetler gibi, Muhammed Peygamber'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine de salât ve rahmetini ihsan eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.]

36 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e, ona salavat getirmemizi emrettiğin gibi salavat getir ve ona gerektiği gibi salavat getir.]

37 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, Sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek salavatlar gönder; ona vaat ettiğin rızıkları ve makamı ver; bizim adımıza ona layık olduğu mükafatı ver; bizim adımıza ona, bir peygambere ümmeti adına verdiği en güzel mükafatı ver; ve peygamberler ve salihler arasından bütün kardeşlerine salavat gönder, Ey Merhametlilerin Merhametlisi!]

38 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam gönder ve kıyamet gününde sana en yakın yeri ona nasip et.]

39 - [Ey Allah'ım, Muhammed'in ruhunu canlar arasında, bedenini bedenler arasında ve kabrini kabirler arasında mübarek kıl.]

40 - [Allah, Muhammed'e (salât ve selam olsun) layık olduğu mükafatı versin.]

Bu dualar, Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilmiş olup, ben bunları Hafız Sakavi'nin (El-Kevl-Bedi') adlı eserinden derledim ve bunlara hiçbir şey eklemedim. Dolayısıyla, fazileti ve sevabını artırmak için, ondan rivayet edilenlere bağlı kalmak isteyen herkes bunlara bağlı kalsın. Her iki dua veya iki rivayet arasına numaralarını belirterek ayırdım ve hadislerin nasıl çıkarıldığını şu şekilde açıkladım .

1 - Müslim, Ebu Mesud el-Ensari el-Bedri'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

2- İmam Malik (El-Muvatta), Ebu Davud, Tirmizi, Nesai ve Beyhaki (El-Da'avat) Ebu Mes'ud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir .

3 - Bu hadis, İmam Ahmed, İbn Hibban, Darakunni ve Beyhaki tarafından Ebu Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

4 - İsmail el-Kadi, hadisi Abdül-Rahman bin Beşir bin Mesud'dan rivayetle, mursal biçimde, çeşitli isnad zincirleriyle nakletmiştir .

5 - Buhari ve Müslim, Abdurrahman bin Ebu Leyla'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

6 - Bu hadis, Buhari tarafından Abdülrahman bin Ebu Leyla'dan rivayet edilmiştir.

7 - Bu hadis, İmam Şafîî tarafından Ka'b bin Ujrah'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

8 - İsmail el-Kadi, Hasan'dan rivayetle mürsel biçimde nakletmiştir .

9 - İbn Abi Şeybe ve Said bin Mansur, bu hadisi Hasan'dan rivayetle mursal biçimde nakletmişlerdir .

10 - İsmail el-Kadi, İbrahim el-Nakha'i'den rivayetle bu hadisi nakletmiştir, ancak isnad zinciri bulunmamaktadır .

11 - Buhari, Ebu Said el-Hudri'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

12 - Buhari, Müslim ve diğerleri, Ebu Hamid el-Saadi'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir .

13 - Bu hadis, İmam Ahmed ve Ebu Davud tarafından Ebu Hamid'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

14 - İbn Majah, Ebu Hamid'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

15 - Bu hadis, El-Hakim tarafından Abdullah bin Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

16 - Bu hadis, Abdullah bin Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayete, Darakunni ve İbn Şahin tarafından nakledilmiştir .

17 - İbn Abi Asim, Abdullah bin Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

18 - Bu hadis, Abdullah bin Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet eden El-Numairi tarafından nakledilmiştir .

19 - İbn Cerir, İbn Abbas'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

20 - İbn Başkuval ve İbn Mesdi, Ali bin Ebu Talib'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir .

21 - İbn Mesdi, Abdullah bin Amr'dan (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmiştir .

22 - İbn Mesdi, Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

23 - Bu hadis, Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Nesai, Hatib ve diğerleri tarafından nakledilmiştir .

24 - Ebu Davud, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

25 - İmam Ahmed ve Taberi, Talha bin Ubeydullah'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

26 - İmam Ahmed ve diğerleri, Zeyd bin Harita'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir .

27 - İmam Şafiî, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

28 - Bu hadis, Taberi tarafından da Ebu Hurayra'dan rivayet edilmiştir .

29 - Buhari'nin (El-Adab El-Mufrad) Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim "Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam olsun..." sözünün sonuna kadar söylerse, kıyamet gününde onun için şahitlik eder ve şefaat ederim.]

30 - İbn Abi Asim de Ebu Hurayra'dan rivayet etmiştir .

31 - İmam Ahmed ve diğerleri, Burayde el-Aslami'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmişlerdir .

32 - Ahmed bin Manea, Musned'inde Abdullah bin Ömer'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

33 - Abdülrazzak, Sahabelerden birinden (Allah onlardan razı olsun) rivayet etmiştir. İbn Tavus şöyle dedi: Babam da aynı şeyi söylerdi .

34 - Ebu Davud ve diğerleri, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Peygamber ailesi için dua ederken en tam sevabı almak isteyen kimse, duanın sonuna kadar "Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle..." desin.]

35 - İbn Adi ve diğerleri, Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuştur: Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurdu: [Kim biz Peygamber ailesi için dua ederken tam bir sevap kazanmak isterse, şöyle desin: Ey Allah'ım, dualarını... sonuna kadar yap.]

36 - Ebu Said, (Şeref el-Mustafa) adlı kitabında Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir .

37 - İbn Abi Asim, hadisi bazı kitaplarında rivayet etmiş olup, rivayet zinciri Peygamberimize kadar uzanmaktadır .

38 - İmam Ahmed ve diğerleri, Allah ondan razı olsun, Ruveyf bin Sabit el-Ensari'den rivayet etmişlerdir ki, o şöyle demiştir: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim "Ey Allah, Muhammed'e salat ve selam olsun..." sözünün sonuna kadar söylerse, şefaati onun için garantidir.]

39 - Ebu el-Kâsım el-Sabtî bunu (el-Durr el-Munazzam fî el-Mevlid el-Muazzam) adlı kitabında zikretmiştir. Şöyle demiştir: Allah ona salât ve selam versin, ondan rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: [Kim ruhlar arasında Muhammed'in ruhu için dua ederse... sonuna kadar, beni rüyasında görür. Ve kim beni rüyasında görürse, beni kıyamet gününde görür. Ve kim beni kıyamet gününde görürse, ben onun için şefaati ederim. Ve benim şefaati ettiğim kimse benim kabımdan içer ve Allah onun bedenini ateşten korur.]

40 - Ebu Nuaym ve diğerleri, Abdullah bin Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayetle, Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurduğunu nakletmişlerdir: [Kim "Allah seni mükafatlandırsın..." sözünü sonuna kadar söylerse, yetmiş meleği bin sabah yorar.]

(uyarı(

İbn Hacer (Dürr el-Mensûd) kitabında şöyle demiştir:

Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) önceki rivayetlerin çoğunda "Muhammed için dua edin" derken sadece kendi öz adını kullanmasının hikmeti şudur: O, insanlara kendisine yakışanı öğretiyordu; Yüce Rabbine veya babası İbrahim'e karşı tevazuyu tercih etti. Çünkü O'nu öz adıyla zikretti ve sıfatlarını belirtmedi; bu da O'nun yüce sıfatlarının şöhretinin, onlardan bahsetmeye gerek kalmadan yeterli olduğunu gösterir.

Ve önceki rivayetlerin bazılarında da ["Kulunuz, Peygamberiniz, Elçiniz, vb." ifadeleriyle] onun yüce sıfatlarını zikrederek, peygamberlik makamının gerektirdiği daha büyük saygıyı göstermek amaçlanmıştır.

Özetle, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) şahitliği değişkenlik göstermiştir. Bazen tevazuyu yansıtmıştır ki bu, rivayetlerde en yaygın ifadedir; bazen de toplumu nasihat etmek ve onları en iyi ve en eksiksiz olana yönlendirmek amacıyla hakikati aktarmıştır. Bu ikinci yaklaşım, Teşahhud'daki (iman şahadeti) "Selam sana, ey Peygamber" ifadesinde olduğu gibi farz olabilir. Başka hiçbir ifade kabul edilemez; Teşahhud ile ilgili olarak kesinleşmiş rivayetlere sıkı sıkıya bağlı kalınmalıdır, oysa daha önce de belirtildiği gibi, ona nasıl dua edileceğini öğreten rivayetler farklılık göstermektedir.

Teşehhüd'de (iman bildirisi) "Ey Peygamber, sana selam olsun" ifadesindeki uyumun ve ona salavat getirmenin (sallallahu aleyhi ve sellem) farklılığının ardındaki hikmet, burada tevazu için bir sebep bulunmasında yatmaktadır; bu sebep, adının babası İbrahim'in (aleyhisselam) adıyla karşılaştırılmasıdır. Bu nedenle, daha önce de belirtildiği gibi, çoğu durumda bu tevazuyu tercih etmiştir. Ancak Teşehhüd'de tevazu için bir sebep yoktur, bu yüzden ümmet için daha faydalı olanı, yani onun mükemmelliğine (sallallahu aleyhi ve sellem) en uygun olanı, yani "Ey Peygamber, sana selam olsun" demeyi tercih etmiş ve onun yüce adını (sallallahu aleyhi ve sellem) kullanarak "Ey Muhammed, sana selam olsun" dememiştir. O (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Tirmizi'nin rivayet ettiği hadiste, kör adama "Ey Muhammed, senin aracılığınla Rabbime yöneliyorum..." demeyi öğretirken sadece Muhammed ismini kullanmıştır (hadis). Çünkü bu, dua ve onun aracılığıyla şefaate dileme pozisyonudur, bu yüzden tevazu daha uygundu. Ayrıca, "Ey Muhammed"den önce "Senin Peygamberin Rahmet Peygamberidir" diyerek doğru bağlamı açıklığa kavuşturmuştur. Bunu düşünün ve diğer her şeyi göz ardı edin.

İsa'nın şefaate hadisinde söylediği "Muhammed'e git" sözünün ardındaki hikmet, o gün kendisine bahşedilen yüce makamını duyurmaktır. Bu yüzden secde ettiğinde ona "Başını kaldır" denir; bu da şefaatinin kabul edildiğini gösterir. Dolayısıyla ona "Konuş, işitileceksin" denir. Onun

hayattayken ve ölümünden sonra ona "Ey Muhammed" diye hitap etmemiz gereken saygıyı göstermediği için yasaktır.

Yani, eğer ona saygı gösterdiğini belirten bir şey eşlik etmiyorsa, Allah ona salât ve selam versin, (Fatawa al-Shihab al-Ramli)'de olduğu gibi.

İkinci dua

Allah'ım , kulun ve elçin olan ümmi peygamber Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ev halkına, bütün âlemler arasında İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin .

Bu dua, Hafız İraki tarafından sahih hadislerden derlenmiştir ve İmam Nevevi'nin derlediği yöntemden birkaç kelime daha üstündür. Nevevi'nin yöntemi, kitabımda (Üstatların Efendisi'ne En Güzel Dualar) ikinci sırada yer alırken, İbn Hacer el-Mekki kendi yönteminde bunlara eklemeler yapmıştır ve bu da (Üstatların Efendisi'ne En Güzel Dualar) kitabının üçüncü sırasında yer almaktadır.

Üçüncü dua

Ey Allah'ım, kulun, peygamberin, elçin, ümmi peygamber, elçilerin efendisi, Allah'tan korkanların imamı, peygamberlerin mührü, iyiliğin imamı, iyiliğin önderi ve rahmet elçisi Muhammed'e ve onun eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna, ailesine, sahabelerine, destekçilerine, takipçilerine ve sevenlerine, tıpkı İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine bütün âlemlerde salât, selam ve rahmet gönderdiğin gibi, salât, selam ve rahmet gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ve onlarla birlikte, en hayırlı nimetlerini ve en saf lütuflarını bize gönder; Seni hatırlayanlar Seni hatırladığında ve Seni unutanlar Seni unuttuğunda, sayıları çift ve tek sayılar kadar, mükemmel ve mübarek sözlerinin sayısı kadar, yaratılışının sayısı kadar, rızan kadar, Arşının ağırlığı kadar ve sözlerinin mürekkebi kadar, ebedi bir dua olarak. Ey Allah'ım, onu Kıyamet Günü'nde, ilk ve sonuncunun kıskanacağı övgüye değer bir makama yükselt, Kıyamet

Günü'nde Sana yakın bir makam ver, büyük şefaatin kabul et, derecesini en yüksek makama çıkar ve İbrahim ve Musa'ya verdiğin gibi, bu dünyada ve ahiretteki isteklerini kabul et. Ey Allah'ım, onun sevgisini seçkinler arasına, şefkatini yakınlar arasına, zikrini yüceler arasına koy ve onu bizim adımıza mükafatlandır. Bir peygamberi ümmeti için mükafatlandırmaktan daha uygun ne olabilir? Ve bütün peygamberleri iyilikle ödüllendir. Allah'ın ve müminlerin salât ve selamı, okuma yazma bilmeyen peygamber Muhammed'in üzerine olsun. Ey Peygamber, sana selam olsun, Allah'ın rahmeti, bereketi, affı ve rızası da senin üzerine olsun. Ey Allah'ım, ona selamlarımızı ilet ve o da bize selamlarını ilet; ümmetinden ve soyundan ona, gözlerini sevindirecek nimetler nasip et, ey âlemlerin Rabbi .

Bu yöntem, Hafız Sakhawi'nin (El-Kevl-Bedi') adlı eserinde derlediği ve İbn Hacer'in (El-Durr-El-Mandud) adlı kitabında bahsettiği, zikredilen sözcükleri bir araya getiren yöntemdir .

dördüncü dua

Efendimiz Musa'nın duası: {Ey Allah'ım, peygamberlerin sonuncusu, sırların kaynağı, nurun pınarı, iki âlemin güzelliği, iki yurdun şerefi, insanların ve cinlerin efendisi, iki yay boyu mesafede bulunan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle. }

Şeyh Abdullah el-Harushi, "Sırların Hazineleleri" adlı kitabında bu formülün faziletini açıklarken şöyle demiştir:

Efendimiz Musa (aleyhisselam), Allah'ın efendimiz Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) ümmeti için hazırladığı nimetleri görünce, Allah'tan kendisini de onlardan biri kılmasını diledi. Bunun üzerine Allah, ona efendimiz Muhammed için dua etmesini emretti ve o da bu duayı etti. Hiç şüphe yok ki bu, en güzel dualardan biridir .

Beşinci dua

Bu, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) en güzel dualarla salavat getirme yeminini yerine getirmeyi sağlayan form  lleri içeren duadır.

1 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine sal  t ve selam g  nderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de sal  t ve selam g  nder; b  t  n   lemler arasında İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine sal  t ve selam g  nderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de sal  t ve selam g  nder.    phesiz Sen   vg  ye layık ve y  cesin.]

2 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e sal  t ettiğin gibi, Peygamber Muhammed'e, e  lerine, m  minlerin annelerine, soyuna ve ailesine sal  t ve selam g  nder.    phesiz Sen   vg  ye layık ve y  cesin.]

3 - [Ey Allah'ım, Muhammed'i, onu hatırlayanlar tarafından hatırlandığı her an ve onu unutanlar tarafından unutulduğu her an sal  t ve selam eyle.]

4 - Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin olan efendimiz Muhammed'e ve ailesine ebediyen en g  zel nimetlerini g  nder, ona bolca barış ver,   refini ve haysiyetini artır ve kıyamet g  n  nde onu Sana en yakın mek  na yerle  tir .

5 - [Ey Allah'ım, sana layık olduğun gibi hamd olsun, Muhammed'e layık olduğun gibi salavat g  nder ve bize layık olduğun gibi davran;   nk   sen takvaya ve bağı lanmaya layıksın.]

6 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, senin en hayırlı nimetlerinden, ilmin   l s  nde salavat ve selam g  nder.]

7 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e layık olduğu ve hak ettiği   kilde salavat g  nder.]

8 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e,   mmi peygambere ve her peygambere, h  k  mdara ve y  neticiye,   ft ve tek sayılar halinde ve

Rabbimizin mükemmel ve mübarek sözlerinin sayısı kadar salavat ve selam gönder .]

9 - [Ey Allah'ım, kulun, peygamberin, elçin, ümmi peygamber olan Muhammed'e, ailesine, eşlerine ve soyuna, yarattıklarının sayısı kadar, rızan kadar, tahtının ağırlığı kadar ve kelimelerinin mürekkebi kadar salavat ve selam gönder.]

10 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, yaratılmışlarının sayısı kadar, rızan kadar, Arşının ağırlığı kadar ve sözlerinin mürekkebi kadar.]

11 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, sen var olduğun sürece ebedi bereket ver.]

12 - [Ey Allah'ım, Muhammed'in ve Muhammed ailesinin Rabbi, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam gönder ve Muhammed'i, Allah ona salât ve selam versin, hak ettiği şekilde mükafatlandır.]

13 - [Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Senin en büyük nimetin, iliminin çokluğudur; O'nu ananların O'nu zikretmesi ve O'nu unutanların O'nu unutması kadar çoktur. Ona selam ver.]

Bu duaları bir araya getirdim ve okumak ve bol sevapları nedeniyle düzenli olarak uygulamak isteyenler için kolaylaştırmak amacıyla tek bir dua başlığı altında topladım. Her biri için, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) en güzel şekilde dua etmenin en iyi yolu olduğu ve bir kimse en güzel duayla Resulullah'a (Allah ona salat ve selam versin) dua edeceğine yemin ederse, yeminini bunlardan biriyle yerine getireceği söylenmiştir. Bunları (El-Kevl-Bedi'), (El-Dürr-El-Mandud) ve (Masalik-i Hunefe')'den aldım.

İlkine gelince

Bu, İbrahimî duadır. El-Nevevi ve diğerleri, bunun Peygamber Efendimiz'e (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin en iyi yolu olduğunu ve bir kimse Peygamber Efendimiz'e (Allah ona salât ve selam versin) en iyi duayı edeceğine yemin ederse, salih olmanın yolunun bunu yapmak olduğunu belirtmişlerdir .

İmam Takîddin el-Subki, oğlu Tecîddin'in (el-Tabakat) adlı eserinde rivayet ettiğine göre, bunu getiren kimsenin Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) kesinlikle namaz kılmış olduğunu ve namazın hadislerinde zikredilen sevabını kesinlikle kazanacağını söylemiştir. Kim bundan başka bir kelime getirirse, o zaman namazı kılıp kılmadığı konusunda şüpheye düşer; çünkü onlar, “Sana nasıl namaz kılacağız?” demişlerdir. Peygamberimiz, “Söyleyin” demiştir. Bunun üzerine o da onlardan birine bu kelimeyi söylemesi için namaz kıldırmıştır. Sonra da şöyle demiştir: “Ve onun dili (yani babası) bu namazı kılmayı hiç bırakmadı .”

İkinciye gelince...

(El-Kevl-Bedi'de zikredildiği üzere) Hafız İbn Hacer, delillerin gösterdiği şeyin, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şu sözünden dolayı Ebu Hurayra hadisinde belirtilenlerle doğruluğun elde edildiği olduğunu söylemiştir: “Kim tam ölçüyü almak isterse, ‘Ey Allah’ım, bereket ver...’ desin.”

Üçüncüye gelince...

Bu, İmam Şafiî'nin (Allah ondan razı olsun) hutbesinde okuduğu duadır. Onun ekolünden imamlardan İbrahim el-Mervezi, bununla doğruluğun elde edildiğini söylemiştir. Ben de (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) adlı kitabımda bunun bazı faziletlerinden bahsetmiştim.

Dördüncüye gelince...

Hanefi mezhebinin imamlarından Kemal İbn el-Humam, bütün bu niteliklerin onda mevcut olması nedeniyle, onunla doğruluğa ulaşıldığını söylemiştir .

Beşinciye gelince...

El-Numayri, erdemli bir insan olan İbn el-Muşahhar olarak bilinen Ebu Muhammed Abdullah el-Mevsili'den şöyle rivayet etmiştir :

Allah'ı, yaratılmışların en güzel övgüleriyle, ilkten sonuncuya, O'na en yakın meleklerden göklerin ve yerin sakinlerine kadar, en güzel şekilde övmeyi, Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) de, adı geçenlerin en güzel dualarıyla salât etmeyi ve Allah'tan, yaratılmışların en güzel istekleriyle dile getirmeyi seven kimse şöyle desin: [Ey Allah'ım, bütün övgüler Sana aittir... vb.]

El-Kastalani şöyle demiştir: Bu, bir kimsenin Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) en güzel namazla salât edeceğine yemin etmesi halinde yerine getirdiği namazlardan biridir .

Altıncıya gelince...

Maliki mezhebinin imamlarından El-Barzi, bunun caiz olduğunu söylemiştir .

Yedinciye gelince...

Bu sözü Şafî mezhebinin imamlarından biri olan Hacı Hüseyin söylemiştir .

Sekizinciye gelince...

Bu sözü El-Fayruzabadi söylemiştir .

Dokuzuncuya gelince...

Bazıları bunun daha iyi olduğunu söyledi. El-Sakhawi şöyle dedi: "Şeyhimiz de, ondan duyduğuma göre, bunun daha güzel bir ifade olduğunu söyleyerek buna meyilliydi." Şeyhi ise El-Hafız İbn Hacer'dir .

Onuncuya gelince...

Onlardan bazıları, (El-Durr El-Manthud)'da olduğu gibi, onun ona karşı görevini yerine getirdiğini söylediler.

On birinciye gelince...

El-Majd şöyle dedi: "Onlardan bazıları şu yollardan birini seçtiler: [Ey Allah, Muhammed'e salat ve selam olsun...vb.]"

On ikinciye gelince...

Onlardan bazıları bunu seçti, diye belirtti El-Mecd .

On üçüncüye gelince

İmam Afif el-Din el-Yafi'i, bu üç yöntemin birleştirilmesi gerektiğini, yani şöyle denmesi gerektiğini söylemiştir: [Ey Allah'ım, Muhammed'e salat ve selam eyle... ta ki gafiller onu anmayı unutana kadar] ve bazıları da şunu eklemiştir: [ve ona selam eyle]

Altıncı dua

1 - [Ey Allah'ım, efendimiz, ümmi Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.]

2 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam gönder, göklerin ve yerin sakinlerinin salât ve selamlarını ona gönder ve ey Rabbim, işlerimde gizli lütfunu bana ihsan et.]

3 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, güvenilir Resulüne ve ailesine salât ve selam eyle; zira Senin mükemmelliğinin ve O'nun mükemmelliğinin sınırı yoktur. Onlara barış ve bereket ver.]

4 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam olsun; Senin nurlarının denizi, sırlarının kaynağı, delilinin dili, krallığının gelini, huzurunun imamı, rahmetinin hazinesi, kanununun yolu, Senin birliğine ve sana şahitlik etmeye razı olan, varlığın özü, var olan her şeyin sebebi, yaratılışının özü, senin nurunun ışığından çıkan, Senin âlemlerinle birlikte süregelen ve kalıcı olan, Senin bilgin dışında sonu olmayan, Seni razı eden, onu razı eden ve Senden razı olduğumuz bir dua, ey âlemlerin Rabbi.]

5 - [Ey Allah, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, sevdiğin ve razı olduğun gibi salât ve selam gönder. Ey Allah, Muhammed'in ve Muhammed'in ailesinin Rabbi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder ve Muhammed'e cennette en yüksek mertebeyi ve imkanlarını ver. Ey Allah, Muhammed'in ve Muhammed'in ailesinin Rabbi, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder ve Muhammed'e, Allah ona salât ve selam versin, hak ettiği şeyi ver. Ey Allah, Muhammed'e, Muhammed'in ailesine ve ev halkına salât ve selam gönder.]

6 - [Ey Allah'ım, düğümleri çözen, sıkıntıları gideren, ihtiyaçları karşılayan, istekleri ve güzel sonuçları elde eden ve onun asil yüzüyle yağmur dileğini gerçekleştiren Peygamberimize, ailesine ve sahabelerine tam salât ve selam eyle. Onlara da selam olsun.]

7 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam eyle. Zira Senin mükemmelliğinin sonu yoktur ve O'nda ne kadar mükemmellik varsa o kadar da çoktur.]

8 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam eyle, ona imkan, fazilet ve yüksek mertebe ver ve onu, peygamberler ve salihler arasından kardeşleriyle birlikte, kendisine vaat ettiğin övgüye değer makama yükselt. Ve Allah, rahmet peygamberine ve ümmetin efendisine, babamız Âdem'e, annemiz Havva'ya ve peygamberler, doğru sözlüler, şehitler ve salihler arasından doğanlara salât ve selam eyle. Ve göklerin ve yerin sakinlerinden olan bütün meleklerine ve bizlere de salât ve selam eyle, ey merhametlilerin en merhametlisi.]

9 - [Ey Allah'ım, rahmet sahibi, hükümrân, ebedi olan, mükemmel efendi, açan, mühürleyen, senin bilgin dahilinde olan her şeyin sayısı olan, var olan veya var olmuş olan her şeyi bilen, seni hatırlayanlar onu hatırlar ve o hatırlanır, seni unutanlar onu unuttur ve o unutulur, senin ebedi halinle sürekli olan, senin ebedi halinle devam eden, senin bilginle sona ermeyen bir dua olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun. Şüphesiz sen her şeye kadirsin.]

10 - [Ey Allah'ım, kapalı olanı açan, öncekini kapatan, hakikati hakikatle destekleyen, Senin doğru yoluna hidayet eden efendimiz Muhammed'e, gerçek değerine ve büyük makamına göre salât ve selam eyle.]

11 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, mükemmel kutup olana ve nurla çevrili kardeşi Cebrail'e salât ve selam eyle.]

12 - [Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, gökleri ve yeri ve senin bilgin dahilindeki her şeyi, yeryüzündeki mücevherlerin sayısını ve daha fazlasını ağırlaştıracak kadar salavat gönder. Şüphesiz sen övgüye layık ve yücesin.]

13 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, bütün isim ve sıfatların içinden akan, kendiliğinden aydınlanan nur olan O'na salat ve selam eyle.]

14 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam gönder ve onlara barış ver.]

15 - [Ey Allah, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam gönder.]

16 - [Ey Allah, kulun, peygamberin, elçin, ümmi peygamber Muhammed'e salât ve selam gönder.]

17 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ilkler arasında salavat getir, Muhammed'e sonlar arasında salavat getir, Muhammed'e peygamberler arasında salavat getir, Muhammed'e elçiler arasında salavat getir ve kıyamet gününe kadar en yüce mecliste Muhammed'e salavat getir.]

18 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e salavat ve rahmeti sonuna kadar devam ettir, rahmeti sonuna kadar devam ettir, salavat ve selamı sonuna kadar devam ettir.]

19 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e, onu hatırlayanların hatırladığı ve unutanların unuttuğu kadar salavat gönder.]

20 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, bizi her türlü dehşet ve felaketten koruyan, tüm ihtiyaçlarımızı karşılayan, tüm günahlarımızdan arındıran, bizi Senin katında en yüksek mertebelere yükselten ve hem bu dünyada hem de ahirette tüm güzel şeylerin nihai hedeflerine ulaşmamızı sağlayan bir nimet ihsan eyle.]

21 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salavat gönder; bu salavat sana hoş gelecek, onun için bir mükafat ve hakkının gerçekleşmesi olacaktır. Ona vaat ettiğin imkanları, fazileti ve övgüye değer makamı ver. Ona bizim adımıza hak ettiği mükafatı ver ve ona, bir peygambere ümmeti için verdiğin en güzel mükafatı ver. Ve onun bütün kardeşlerine, peygamberler ve doğru sözlüler arasından salavat gönder, ey merhametlilerin en merhametlisi.]

22 - [Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam gönder ve kıyamet gününde sana yakın bir yer nasip et.]

23 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'in ruhuna canlar arasında, efendimiz Muhammed'in bedenine bedenler arasında ve efendimiz Muhammed'in kabrine kabirler arasında bereket ver. Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'in ruhuna selamımı ve barışımı ilet.]

24 - [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu, sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek bir duadır.]

25 - [Ey Allah'ım, nuru yaratılıştan önce gelen ve görünümü âlemlere rahmet olan efendimiz Muhammed'e, ölen ve ölen, mutlu ve mutsuz olan tüm yaratıkların sayısı kadar, sayımı ve sınırı kapsayan, sonu, limiti, süresi ve bitişi olmayan, Senin diriliğinle daim olan, Senin diriliğinle devam eden

ve Senin bilgin dışında sonu olmayan bir dua olarak salât ve selam eyle. Ailesine ve sahabelerine de salât ve selam eyle.]

26 - [Ey Allah'ım, kulun ve elçin Muhammed'e salât ve selam gönder, mümin erkek ve kadınlara, Müslüman erkek ve kadınlara da salât ve selam gönder.]

27 - [Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e salavat gönder; bu salavat benim düğümümü çözecek, sıkıntımı giderecek, beni zor durumumdan kurtaracak, tökezlememi affedecek ve ihtiyacımı karşılayacak; ailesine ve sahabelerine de salavat gönder ve onlara esenlik ver.]

Bu faziletli dualar, Al-Shihab Ahmad Al-Malawi tarafından derlenmiştir.

Her birinin faydasını ilgili bölümde zikretti ve bunların çoğu, Şeyh el-Malawi'den başka âlimlerden, ondan rivayet edenlerden veya ondan rivayet edenlerden nakledilen faydaları ve açıklamalarıyla birlikte kitabımda (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) yer alsa da, El-Malawi'nin (Allah ona rahmet etsin) orada zikrettiği bazı faydaları atlamıştım. Bu yüzden, bunları burada sıralı bir liste halinde toplamayı uygun gördüm ki, anlamak ve günlük bir uygulama olarak benimsemek isteyen herkes için daha kolay okunabilsin. Burada, faydaları ve diğer hususlar da dahil olmak üzere, hiçbir değişiklik yapmadan, her bir duanın açıklamasını, dualarda kendisini takip eden numaraya karşılık gelen numaranın altına yerleştirerek, her birinin faydalarını daha kolay gözden geçirmek ve bilmek için, onun onlar hakkında söylediklerinin tamamını zikrediyorum. Öyleyse diyorum ki :

1 - Şeyhimiz, İmam, Yüce Allah'ı bilen, efendim Abdullah bin Muhammed el-Mağribi el-Kusayri el-Kanaksi'nin, onun şeyhi, mükemmel kutup, yüce makamların ve muhteşem tezahürlerin sahibi, otuz yıldan fazla kutupta kalan, efendim Abdullah el-Şerif el-Alami'nin rivayetine göre, bu onun yolunun dayanağıdır ve bu sayede öğrencilerini velilik

makamlarına ulaştırmış ve günlük zikri Peygamberimize (Allah ona salâat ve selam versin) yirmi beş bin salâat olmuştur .

2 - Az önce adı geçen şeyhimizin rivayetine göre, onun şeyhinin rivayetine göre, mkemmek kutup olan ve bunu Peygamberimizden (Allah ona salâat ve selam versin) ğrenen kişi ...

3 - Yetmiş bin .

4 - Bazı salih kişilerden rivayet edildiğine göre, bu dua on dört bin defadır ve o gün okuyana bahşedilecek nurların bolluğuna nedeniyle Kıyamet Nuru Duası'dır. Söylendiğine göre, bu dua, İlahi Kudret'in yazısıyla yazılmış bazı taşlarda bulunmuştur ve şeyh, bunun için başka bir rivayet daha zikretmiştir: [Ey Allah'ım, Muhammed'e salâat ve selam olsun, nurlarının denizi, sırlarının madeni, delilinin dili, huzurunun imamı, kanununun yolu, birliğinden hoşlanan, varlığın özü, var olan her şeyin sebebi, yaratılışının özü, nurunun ışığında çıkan.] Ey Âlemlerin Rabbi, bu dua sayesinde düğümümü çözüyor, sıkıntımı gideriyorsun; bu dua, Senin sabrınla sürüyor, Senin kalıcılığınla devam ediyor, Senin bilgin dışında sonu yok; bu dua, Seni memnun ediyor, O'nu memnun ediyor ve bu dua sayesinde Sen de bizden razı oluyorsun.

5 - Cabir'den, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: [mmetimden kim bu duayı okuyarak uyanır ve uyursa, yetmiş kâtip bin sabah yorulur ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hiçbir hakkı kalmaz ki onu yerine getirmeyelim ve kendisi ile anne babasının günahları bağışlansın.]

6 - Bin defa okunur ve hapsedildiğine veya düşmanlarından korktuğuna için dışarı çıkmayan kimse için faydalıdır. Gece veya gündüz fark etmeksizin, tek seferde ve konuşmadan dört bin defa okumalıdır. Bunu az önce adı geçen şeyhimizin yanında bir kitapta gördüm, sonra da stadımız yüce Sidi Muhammed el-Radi'den, onların kardeşi, stadımız yüce Sidi Muhammed el-Tihami'nin rivayetiyle aldım. Onlar da önceki stadımız Sidi Abdullah el-şerif'in oğlunun oğullarıdır .

7 - Kendi döneminin hadis âlimlerinin imamı, şeyhimiz Sıdı Abdülkadir İbn Ali el-Fasi'nin (Allah ondan razı olsun ve onun aracılığıyla bizlere fayda versin) rivayetine göre, bu hadis bin kat değerindedir .

8 - İmam Sanusi'nin (Allah ondan razı olsun ve onun aracılığıyla bizlere fayda versin) rivayetine göre, bu bin kat daha değerlidir .

9 - İmam Sanusi'nin (Allah ondan razı olsun) rivayetine göre, bu da bin kat değerindedir .

10 - Profesör Bakri'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Kim hayatında bir kere bu duayı okur da cehenneme girerse, Yüce Allah beni de cehenneme alır ."

11 - İmam İbn Hacer'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, bunu bir kere söylemek onu kurtarır .

12 - Bunu bir kez söylemek bile onu kurtaracaktır .

13 - İmam Şazili'nin rivayetine göre, bu yüz bin değerindedir ve sıkıntıyı giderir .

14 - Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edildiğine göre, [bunu ayakta söyleyen kimse oturmadan önce affedilir, otururken söyleyen ise kalkmadan önce affedilir.]

Şeyh ona, "aile" kelimesini "insanlar" ile değiştirerek, "[Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salat ve selam eyle ve onlara barış ver]" şeklinde başka bir versiyondan bahsetti .

15 - Kim bunu yüz defa söylerse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar; otuzu bu dünya için, geri kalanı ahiret içindir .

16 - Cuma günü ikindi namazından sonra seksen defa bunu söyleyenin seksen yıllık günahları bağışlanır. (İhya') ayeti, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den rivayet edilmiştir ki, şöyle buyurmuştur: "Cuma günü

bana seksen defa dua edenin seksen yıllık günahları bağışlanır.” Ona, “Ey Allah’ın Resulü, sana nasıl dua ederiz?” denildi. Şöyle buyurdu: “De ki: ‘Ey Allah’ım, kulun Muhammed’e, peygamberine, elçine, ümmi peygambere salat ve selam eyle’ ve bir say...” Hadis

Ve (El-Rasa’da) onun için nasıl dua edileceği, Allah ona salât ve selam versin, Cuma günü ikindi namazından sonra seksen defa: {Ey Allahım, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygambere ve ailesine salât ve selam ver, onlara barış ver} ve başka bir rivayette: {bir selam}

Sahili'nin sözlerinin ima ettiği şey, şiirde ifade biçiminin bir sınırının olmadığıdır.

Cuma günü öğleden sonraki namazdan sonra seksen kişi yol gösterici sancağın önünde dua eder.

Allah, Zakir Ahmed'in günahlarını affetsin. Seksen yıl, böylece desteklendi.

Aslında, (El-Kut)'un yazarı bunu belirtmiştir.

17 - Said bin Atard'ın rivayetine göre, bunu akşam ve sabah üç defa söyleyenin günahları yok olur, hataları silinir, sevinci devam eder, duası kabul olur, umudu gerçekleşir ve düşmanına karşı yardım görür .

18 - İbn Ömer'den rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda bir bedviden bir olay yaşamıştır ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onun faziletini övmüştür .

19 - Sıklıkla rivayet edilir ki, İmam Şafiî (Allah ondan razı olsun) bu vesileyle bir rüyada görülmüş ve kendisine, "Allah sana ne yaptı?" diye sorulmuştur. O da, "Beni affetti, bana bereket verdi ve beni bir gelin gibi cennete götürdü ve bana da tıpkı kendisine yağdırıldığı gibi bereket yağdırdı." demiştir. Ben de, "Bu hale nasıl ulaştın?" diye sordum. Birisi bana, "Mektupta söylediklerin sayesinde." dedi.

{ Ey Allah'ım, Muhammed'i, onu hatırlayanlar tarafından hatırlandığı her an ve onu unutanlar tarafından unutulduğu her an ona salât ve selam gönder .}

20 - Bunu beş yüz defa okuyan, Allah'ın izniyle, güzellik ve zenginlik konusunda dilediğini elde eder.

El-Samhudi (Jawahir al-`Aqdayn fi Fadl al-Sharafayn) adlı eserinde şöyle demiştir: Vebadan kurtulmak isteyen kimse bunu sık sık okumalıdır. İbn Abi Hajla bunu İbn Hattab Yabroud'dan rivayet etmiştir. Denenmiş ve doğrulanmıştır. Zor veya felaket bir durumda bin defa okuyan kimse rahatlar ve amacına ulaşır .

El-Fakihani, (El-Fajr El-Munir) adlı kitabında şöyle demiştir: Salih Şeyh Musa El-Darir bana, denizde yolculuk ederken İklabiyye adında bir rüzgârın üzerlerine estiğini ve bu rüzgâra yakalananların çoğunun kurtulamadığını anlattı. Sonra bir yıl süren bir uykuya daldım ve Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurarak gördüm: “Gemidekilere bin defa [Ey Allah, Muhammed'e salat ve selam olsun... sonuna kadar] desinler.” Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dedi ki: “Bunun üzerine uyandım ve gemidekilere bu rüyayı anlattım. Yaklaşık üç yüz defa namaz kıldık ve Allah bizi rahatlattı .”

21 - (İhya')'da, her Cuma günü yedi defa bunu söyleyen kimseye, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şefaati farz olduğu belirtilmiştir .

22 - Taberani (El-Kebir), Ahmed, Bazzar ve İbn Ebu Asım, Rüveyf bin Sabit el-Ensari'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuştur: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Kim, “Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam ver ve ona sana en yakın yeri nasip et” veya başka bir nazarla “Kıyamet Günü sana en yakın yeri nasip et” derse, şefaati onun için garantidir.]

23 - Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: “Kim, ‘Ey Allah’ım, efendimiz Muhammed’in ruhuna canlar arasında salât ve selam eyle...’ derse, beni rüyasında görür.” Bu hadis, Hafız Dimyati tarafından “Gece ve Gündüzün Amelleri” adlı eserinde zikredilmiştir .

24 - Kim bunu her gün otuz üç defa söylerse, Allah onun kabri ile Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) kabri arasındaki mesafeyi ona açar .

25 - Üstadım Abdülkadir Ceylani'ye göre, bunu sabah ve akşam on defa söyleyen kimse Allah'ın en büyük rızasına ve gazabından korunmaya hak kazanır; ilahi rahmet ve kötülüklerden korunma ona bahşedilir ve işleri onun için kolaylaşır .

El-Sakhawi, şeyhlerinden bazılarının rivayetine dayanarak, her seferinde bunun on bin defaya denk olduğunu belirtmiştir .

26 - Ebu Said Hudri'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Zeka sahibi olmayan her Müslüman, duasında şöyle demelidir: {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salat ve selam eyle...}]

27 - İmam Sanusi'nin rivayetine dayanarak (Allah ondan razı olsun ve onun aracılığıyla bizlere fayda versin), bunu az önce adı geçen şeyhimizden aldım.

Yüce Allah'tan bir ihtiyacı olan ve sıkıntı, endişe veya bir musibetle karşı karşıya kalan kimse, gecenin bir yarısı kalkıp, hakkıyla abdest almalı ve kendisine kolay gelen bir namazla iki rekat kılmalıdır. Namazını tamamladıktan sonra, kibleye dönerek, bin defa Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmelidir. Yüce Allah o zaman sıkıntısını giderecektir. Bu hazineye sımsıkı sarılın, çünkü faydaları çoktur.

Malavi'nin sözleri burada sona eriyor. Bu duaları üç nüshada gördüm, sayıları yirmi yedi. Murtada, (İhya) üzerine yaptığı tefsirinde şeyhi

Malavi'nin dualarının kırk olduğunu belirtmişti, bu yüzden belki de bunlar farklıdır veya kopyalayan kişi hata yapmıştır, en doğrusunu Allah bilir .

yedinci dua

Allah'ım , efendimiz Muhammed'e, kulun ve elçin, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine, Seni hatırlayanların Seni hatırladığı ve Seni unutanların Seni unuttuğu her defasında, Allah'ın bilgisinin kapsamına, Allah'ın kaleminin yazdıklarına, Allah'ın hükmünün yerine getirildiğine ve Allah'ın bilgisinin genişlettiğine eşit sayıda, her şeye ve her şeyin katlarına ve her şeyin doluluğuna eşit sayıda, Allah'ın yaratılışına, Allah'ın tahtının ağırlığına, Allah'ın ruhunun huzuruna ve Allah'ın sözlerinin mürekkebine eşit sayıda, geçmişte olana, gelecekte olacaka ve Allah'ın bilgisinde olana eşit sayıda, saymayı ve sınırları kapsayan, Allah'ın egemenliği sürdüğü sürece sürekli olan, Allah var olduğu sürece devam eden bir dua olarak salavat ve selam gönder .

Şeyh el-Dirbi, denenmiş ve onaylanmış yöntemleri arasında bu duayı da zikretmiş ve şöyle demiştir :

Ona (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin en güzel yollarından biri, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam ver..." ve benzeri dualar etmektir. Sonra şöyle dedi :

Onlardan bazıları, on gece boyunca her gece yatağa yattığında, sağ tarafına dönerek ve tam bir temizlik halinde kibleye dönerek uyuyan kimsenin Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) göreceğini söylemişlerdir. Sözlerinin sonu, Allah ona rahmet etsin .

Sekizinci dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, kalemle yazılan her harf kadar salavat ve selam gönder .}

Bu dua, Hadrami topraklarının müftüsü olan Seyyid Şerif Abdülrahman bin Muhammed Ba'alawi'nin (Sonraki Alimlerden Bazı İmamların Fetvalarını

Özetleyen Rehber Kitap) adlı eserinde, namazlardan sonra ve genel olarak gerekli dualar ve yakarışlar arasında, Basudan'ın (Ruhların Bahçeleri) kitabından alıntı yaparak, bir başka önemli fayda ile birlikte zikredilmiştir :

((fayda((

El-Kutb el-Haddad'dan rivayet edildiğine göre, ölüm anında hayırlı bir sonun şartlarından biri de akşam namazından sonra dört defa şu sözleri söylemektir: "Allah'tan bağışlanma diliyorum, O'ndan başka ilah yoktur, O ebedidir, her şeyin yaratıcısıdır, ölmez ve O'na tövbe ediyorum. Rabbim, beni bağışla."

Rivayet edildiğine göre, bazı âlimler akşam namazından sonra ve konuşmadan önce, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, kalemle yazılan her harf kadar salavat getir" diye on defa tekrarlayıp imanla vefat etmişlerdir. (Basudan'ın "Ruhların Bahçeleri" adlı eserinden alıntı.)

Duayı ve selamlamayı birbirinden ayırma isteğini ortadan kaldırmak için formüle kelime seçimini ve selamlamayı ekledim ve büyük olasılıkla orijinalinde de mevcuttu .

Dokuzuncu dua

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, ümmi peygambere ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder; bu, sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek bir duadır; ona vaat ettiğin imkanları ve övgüye değer makamı ver; bizim adımıza ona layık olduğu mükafatı ver; ona, ümmeti adına bir peygambere verdiği en güzel mükafatı ver; ve peygamberler, doğru sözlüler, şehitler ve salihler arasından bütün kardeşlerine salât ve selam gönder .

Ey Allah'ım, ilk nesiller arasında Muhammed'e salavat getir, son nesiller arasında Muhammed'e salavat getir ve kıyamet gününe kadar Muhammed'e salavat getir .

Ey Allah'ım, ruhlar arasında Muhammed'in ruhuna, bedenler arasında bedenine ve kabirler arasında kabrine salât ve rahmetini, bol lütfunu, şefkatini ve rızasını, kulun, peygamberin ve elçin Muhammed'e ihsan eyle ve ona bolca selamet ver .

(Masalik al-Hunafa)'da bahsedildiği üzere bu dua, bilgin İmam Şihab al-Din Ahmed al-Suhrawardi tarafından (Awarif al-Ma'arif) adlı kitabında zikredilmiştir.

Dedim ki, bu, (Üstatların Üstadı Üzerine En İyi Dualar)da belirtilen ve faydaları küçük farklılıklarla birlikte olan üç formülden oluşmaktadır . (*)

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder, sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek bir salavat..." sözü, "Mukhtasar Al-Bukhari"nin yazarı Al-Şihab Al-Şerci Al-Zubaidi tarafından "Al-Salat wa Al-Awa'id" adlı kitabında bağımsız bir formül olarak zikredilmiştir. Al-Şihab Al-Şerci Al-Zubaidi şöyle demiştir: "Salih fıkıhçı Ömer bin Said bin Sahib Zi Akib'den rivayet edildiğine göre, şöyle buyurmuştur: 'Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: 'Kim bunu her gün otuz üç defa söylerse, Allah onun kabri ile Peygamberi Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabri arasında bir mesafe açar.'"

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu :

Faydayı daha da artırmak için, yazarın kitabında (Üstatların Üstadı Üzerine En İyi Dualar) bahsettiği üç formülü ve faydalarını burada belirtiyoruz.

Yirmi birinci dua :

{ Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, Sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek salavatlar gönder, ona şefaet etme imkanı ver, ona vaat ettiğin övgüye layık makama yükselt, bizim

adımıza ona layık gördüğü mükafatı ver, ona ümmeti adına bir peygambere verdiği en güzel mükafatı ver ve ona ve peygamberler ve salihler arasından bütün kardeşlerine salavat gönder, Ey Merhametlilerin Merhametlisi. }

İmam Gazali, İhya' adlı eserinde bu duadan bahsetmiş ve cuma günleri yedi defa okunmasını teşvik etmiştir. Bazı kişilerin, yedi gün üst üste her cuma günü yedi defa bu duayı okuyanın, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şefaatine layık görüleceğini söylediğini aktarmıştır .

Yedinci dua :

{ Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, ilk ve son nesillerde ve kıyamet gününe kadar en yüce meclislerde salât ve selam eyle .}

İmam Şarani şöyle demiştir: Bir defasında bir adam gelip, mescitte otururken Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanına girdi. "Ey yüce şanlı ve cömert insanlar, size selam olsun!" dedi. Bunun üzerine Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem), onu kendisiyle Ebu Bekir'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasına oturttu. Orada bulunanlar, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona öncelik vermesine hayret ettiler. Bunun üzerine Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Cebrail (aleyhisselam) bana, daha önce kimsenin kılmadığı bir namazı kılacağını bildirdi." Ebu Bekir, "Ey Allah Resulü, nasıl namaz kılıyor?" diye sordu. Bunun üzerine Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu namazı anlattı .

Altıncı dua :

{ Ey Allah'ım, canlar arasında Muhammed'in ruhuna, bedenler arasında bedenine ve kabirler arasında kabrine salât ve selam eyle .}

İmam Şarani şöyle demiştir: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim bunu söylerse [beni rüyasında görür, kim beni rüyasında görürse kıyamet gününde görür, kim beni kıyamet gününde

görürse ben onun için şefa'at ederim, benim kabımdan içerse Allah onun bedenini ateşten korur] . "

Deliller üzerine yorum yapanlar da bunu belirtmiş ve bu artışın El-Fakahani'ye kıyasla yetmiş kat daha fazla olduğunu ifade etmişlerdir .

Dedim ki, uyumadan önce bu duayı ettim ve uyuyakalıncaya kadar tekrarladım. Ayın içinde onun yüce yüzünü gördüm, Allah ona salât ve selam versin. Onunla konuştum, sonra ayın içinde kayboldu. Yüce Allah'tan, onun şerefi üzerine, bu yüce hadiste vaat ettiği diğer nimetleri de bana vermesini niyaz ediyorum .

Yorum sona erdi .

Onuncu dua

Allah yüzünü şereflendirsin, Ali ibn Abi Talib'in duası.

Allah'ın, meleklerinin, peygamberlerinin, elçilerinin ve tüm yaratılmışlarının bereketi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine olsun; ona ve onlara selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi olsun .

Bu dua, Allah yüzünü şereflendirsin, Ali bin Ebu Talib içindir. Allah rahmet eylesin, Ebu Musa el-Medini rivayet etmiştir .

On Birinci Dua

Hız. Fatıma Zehra'nın duası, Allah ondan razı olsun.

Ey Tanrım, ruhu ruhların, meleklerin ve evrenin sığınağı olan Yüce Varlığa bereketler gönder.

Ey Allah'ım, peygamberlerin ve elçilerin önderi olan kişiye salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, cennet ehlinin önderi olan, Allah'ın mümin kullarına salât ve selam gönder .

Bu dua, Allah ondan razı olsun, Hz. Fatıma Zehra içindir. (El-İbriz) adlı eserin yazarı, dördüncü bölümde şöyle buyurmuştur :

Allah ondan razı olsun, şeyhi, zamanının kurtarıcısı, efendim Abdül Aziz el-Dabbagh'ı kastederek şöyle dedi :

Eğer Yüce Varlık'ın Efendisi, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, evliyaların yanında bulunuyorsa, Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali, Hasan, Hüseyin ve anneleri Fatıma Zehra da onunla birlikte bulunurlar; bazen hepsi, bazen de bazıları; Allah hepsinden razı olsun .

Şöyle dedi: Daha önce de belirtildiği gibi, Meryem Ana Fatıma, divana katılan kadınlar topluluğunun sol tarafında oturmaktadır ve Meryem Ana Fatıma onların önündedir, Allah ondan ve onlardan razı olsun .

Dedi ki: Allah ondan razı olsun: Ve bir gece, Allah ondan razı olsun, onun babası için dua ettiğini işittim; babasına Allah onu kutsasın ve ona huzur versin, şöyle diyordu: "Ey Allah'ım, ruhu ruhların mabedi olanın ruhuna bereket ver... formülün sonuna kadar."

Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: "O, onun için dua ederdi, salat ve selam olsun ona." Ancak bu sözleri birebir aynı şekilde kullanmazdı. Ben anlamını çıkardım, Allah en iyisini bilir. Sözlerinin sonu, Allah ondan razı olsun .

On ikinci dua

Üstadımız Zeyn el-Abidin ibn Ali ibn el-Hüseyin'in (Allah onlardan razı olsun) duası.

Ey Allah'ım, ilk nesiller arasında Muhammed'e salât ve selam gönder, son nesiller arasında da Muhammed'e salât ve selam gönder ve kıyamet gününe kadar Muhammed'e salât ve selam gönder .

Ey Allah'ım, Muhammed'e gençliğinde de, olgunluk çağında da ve peygamberliğinde de salât ve selam eyle .

Ey Allah'ım, razı olduğun zamana kadar Muhammed'e salavat getir, razı olduktan sonra da Muhammed'e salavat getir ve sonsuza dek Muhammed'e salavat getir .

Ey Allah'ım, Muhammed'e, kendisine salavat getirilmesini emrettiğin gibi salavat getir; Muhammed'e, kendisine salavat getirilmesini istediğin gibi salavat getir; Muhammed'e, kendisine salavat getirilmesini dilediğin gibi salavat getir .

Ey Allah'ım, Muhammed'e yaratılmışların sayısı kadar salavat gönder, sana dilediği kadar salavat gönder, tahtının ağırlığı kadar salavat gönder ve hiç tüklenmeyen kelimelerinin mürekkebi kadar salavat gönder .

Ey Allah'ım, Muhammed'e imkan ver, lütufkarlığı, fazileti ve yüksek makamı nasip et .

Ey Tanrım, onun delillerini güçlendir, iddiasını başarılı kıl ve ailesi ve milleti için olan umutlarını gerçekleştir .

Ey Allah'ım, sevgili ve seçilmiş kulun Muhammed'e ve onun hayırlı ve temiz ailesine bereketini, lütfunu ve rahmetini ihsan eyle .

Ey Allah'ım, yarattıklarından herhangi birine gönderdiğin gibi en güzel şekilde Muhammed'e salavat gönder ve ona aynı şekilde rahmet et .

Ey Allah'ım, gece çöktüğünde Muhammed'e salât ve selam gönder, gündüz aydınlandığında Muhammed'e salât ve selam gönder, ahirette ve ahirette de Muhammed'e salât ve selam gönder .

Ey Allah'ım, Muhammed'e tam salât ve selam gönder, Muhammed'e tam salât ve selam ihsan et, Muhammed'e tam selam ver .

Ey Allah'ım, iyiliğın önderi, iyiliğın rehberi ve rahmet elçisi Muhammed'e salât ve selam eyle .

Ey Allah'ım, Muhammed'e ebediyen salih salih haddini bildir .

Ey Allah'ım, okuma yazma bilmeyen Arap, Kureyşli, Haşimi, Abtahi, Tihami, Mekkeli, tacı, asası, cihadı ve ganimetleri olan, iyiliği ve rızkı olan, baskınları, hediyeleri, işaretleri, mucizeleri, parlak işaretleri olan, övgüye değer makamı olan, bol havzası olan, şefa'at eden ve kendisine secde eden Muhammed'e salât ve selam eyle .

Ey Allah'ım, Muhammed'e, ona salavat getirenlerin ve getirmeyenlerin sayısı kadar salavat gönder .

Bu dua, Allah onlardan razı olsun, Zeynel Abidin Ali bin el-Hüseyin içindir. Rivayet edildiğine göre, dedesi için dua ederken bunu söylerdi ve insanlar onu işitirdi .

El-Kastalani bunu (Masalik el-Hunafa') adlı eserinde ve diğerlerinde zikretmiştir .

On üçüncü dua

Abdullah bin Abbas'ın (Allah onlardan razı olsun) duası: {Ey bütün yaratılmışlara karşı sonsuz cömert olan, ellerini hediyelerle uzatan, yüce nimetlerin sahibi olan Allah'ım, yaratılmışların en hayırlısı olan Muhammed'e salât ve selam gönder ve bu akşam bizi bağışla, ey Yücelerin Sahibi .}

Bu dua, Abdullah bin Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) gelmektedir ve ondan rivayetle Ebu Musa el-Medini (Allah ona rahmet etsin) tarafından nakledilmiştir .

On dördüncü dua

Ali ibn Abdullah ibn Abbas, Allah onlardan razı olsun.

Ey Allah'ım, en hayırlı isteklerinle, en sevgili ve en şerefli isimlerinle, bize Muhammed'i (Allah ona salat ve selam versin) peygamber olarak göndererek bahşettiğin nimetlerle, bizi sapıklıktan kurtardığın, ona namaz kılmayı emrettiğin ve ona yaptığımız namazları bir derece, bir kefare't, bir

lütuf ve bir iyilik kıldığın için senden yalvarıyorum. Öyleyse, emrini yücelterek, tavsiyene uyarak ve vaadini yerine getirerek, Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) olan hakkımızı yerine getirerek senden yalvarıyorum. Kullarına ona namaz kılmayı farz kıldın. Öyleyse, yüzünün ihtişamı ve büyüklüğünün nuruyla senden, kulun, elçin, peygamberin ve seçilmişin olan Muhammed'e, yarattıklarından herhangi birine kıldığın en güzel şekilde namaz kılmanı diliyoruz. Gerçekten de Sen övgüye layık ve yücesin .

Ey Allah'ım, onun derecesini yükselt, makamını yücelt, terazisini alçalt, mükafatını artır, davasını galip kıl, dinini açığa çıkar, nurunu aydınlat, şerefini ebedi kıl ve onu, gözünü hoşnut edecek olan soyundan gelenlerle ve aile üyeleriyle bir araya getir ve ondan önce gelip geçen peygamberler arasında onu yücelt .

Ey Allah'ım, Muhammed'i en çok takipçisi, en çok destekçisi olan, en şerefli ve parlak, en yüksek mertebeli, cennette en geniş yeri olan, en çok sevap kazanan, mevki bakımından en yakın, statüsü en istikrarlı, sözü en doğru olan, soru sormada en başarılı olan, Seninle en büyük paya sahip olan, Senin sahip olduklarını en çok arzulayan peygamber eyle ve onu cennetin en yüksek mertebelerindeki odalarına yerleştir; ondan daha yüksek bir mertebe yoktur .

Ey Allah'ım, Muhammed'i en doğru sözlü, en başarılı soru soran, ilk şefaatçi ve en iyi şefaatçi eyle. Ona, ümmeti için ilk ve son şefaatçilerin kışkanacağı bir şefaat nasip eyle. Ve sen, son hükümle kulların arasında ayırım yaptığın zaman, Muhammed'i sözünde en doğru, amelinde en iyi ve doğru yolda olanlar arasında eyle .

Ey Allah'ım, Peygamberimizi öncümüz, onun su kabını da su kaynağımız eyle .

Ey Allah'ım, bizi kendi topluluğuna kat, bizi sünnetine göre görevlendir, bizi onun dinine göre öldür ve bizi kendi partisine ve grubuna dahil et .

Ey Allah'ım, onu görmeden ona iman ettiğimiz gibi, bizi onunla birleştir ve onu ondan ayırma, ta ki bizi onun yurduna kabul edip, peygamberler, doğru sözlüler, şehitler ve salihler arasından lütfettiğin arkadaşlarıyla birlikte onun yoldaşları haline getirinceye kadar. Ne güzel birer yoldaşırlar !

Ey Allah'ım, hidayet ışığı, iyiliğe önder, doğruluğa davet eden, rahmet peygamberi, takva sahiplerinin imamı ve âlemlerin Rabbi'nin elçisi olan Muhammed'e salât ve selam eyle. Çünkü o, Senin mesajını iletti, ayetlerini okudu, kullarına nasihat etti, sınırlarını belirledi, ahdini yerine getirdi, hükmünü uyguladı, Sana itaati emretti, sana isyanı yasakladı, dost olmayı sevdiğin dostunla dost oldu ve düşmanına karşı çıkmayı sevdiğin düşmanla karşı çıktı. Ve Allah Muhammed'e salât ve selam eylesin .

Ey Allah'ım, bedenler arasında bedenine, ruhlar arasında ruhuna, makamlar arasında makamına, sahneler arasında sahnesine ve anıldığı zaman hatırasına bereket eyle. Bu, Peygamberimiz için bizden bir duadır .

Ey Allah'ım, ne zaman selamdan bahsetse ona selamımızı ilet. Peygamberimize salat ve selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerimize olsun .

Ey Allah'ım, sana yakın olan meleklerine, temizlenmiş peygamberlerine, gönderilmiş elçilerine, taht taşıyıcılarının hepsine, Cebrail'e, Mikail'e, İsrail'e, Azrail'e, Rızvan'a ve Malik'e salât ve selam gönder; ayrıca yüce kâtiplere ve göklerde ve yerde bulunan, sana itaat eden bütün insanlara salât ve selam gönder .

Ey Allah'ım, Peygamberinin ailesine (Allah ona salat ve selam versin), diğer peygamberlerin ailelerine verdiği en hayırlı nimeti ihsan et ve Peygamberinin sahabelerine (Allah ona salat ve selam versin), diğer peygamberlerin sahabelerine verdiği en hayırlı mükafatı ihsan et .

Ey Allah'ım, Müslüman erkekleri ve kadınları, mümin erkekleri ve kadınları, yaşayanları ve ölenleri bağışla; bizi ve bizden önce iman eden

kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimize iman edenlere karşı hiçbir kin koyma. Rabbimiz, şüphesiz Sen çok merhametli ve bağışlayıcısın .

Bu dua, Allah onlardan razı olsun, Ali ibn Abdullah ibn Abbas tarafından söylenmiştir.

Allah ondan razı olsun, Hafız Sakavi gece namazını bitirdiğinde önce Allah'a hamd ve hamd eder, sonra Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua eder, ardından da "Ey Allah'ım, senden en hayırlı isteğinle istiyorum..." diyerek namazını sonlandırır.

Dalail al-Khayrat'ta küçük bir farklılıkla bulunur .

On beşinci dua

İmam Şafiî'nin (Allah ondan razı olsun) duası, (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) adlı eserde yer alanlara ek bir duadır.

Allah , Muhammed'i ananlar onu her zikrettiğinde ve unutanlar onu her unuttuklarında ona salât ve selam etsin. Allah, ilk ve son nesillerde ona, yarattıklarından herhangi birine bahsettiği en güzel, en bol ve en temiz nimetleri ihsan etsin. Allah, ona yapılan dualarla bizleri, ümmetlerinden herhangi birine bahsettiği en güzel arınmayla arındırsın. Ona salât ve selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun. Allah, onu, kendisine gönderildiği kişi için, bir elçiye verdiği en güzel mükafatla bizim adımıza mükafatlandırın. Çünkü O, onun aracılığıyla bizi helaktan kurtardı ve bizi, O'nun onayladığı ve melekleri ve yarattıklarından lütfettiği dinine bağlı kalarak, insanlık için yaratılmış en hayırlı ümmetlerden biri yaptı. İster açık ister gizli olsun, hiçbir nimet bize dokunmamıştır ki, onun sayesinde dinde ve dünya hayatında pay sahibi olalım ve Allah'ın onu her ikisinde de zarardan koruduğu bir nimet olsun; ancak Muhammed (Allah ona salât ve selam versin) bunun sebebi, iyiliğine yol gösteren, doğruluğuna götüren, yıkımdan ve doğruluğa karşı olan kötülük kaynaklarından koruyan, yıkıma götüren sebepleri ortaya koyan, onlara karşı samimi bir şekilde yol gösteren ve uyarıda bulunan kişi olsun. Allah,

İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini kutsadığı gibi, efendimiz Muhammed'i ve ailesini de kutsasın ve onlara barış versin. Şüphesiz O, övgüye layık ve yücedir .

Bu, İmam Şafî'nin (Allah ondan razı olsun) duasıdır ve (el-Risale)'de bulunan tamamlanmış halidir. Tamamının okunabilmesi için [duanın] bir kısmı çıkarılmıştır.

[Ve siz], onun [Ve O, bize ve size, kendisine dua ederek arındırdı] sözünden, çünkü bu, Allah ondan razı olsun, sahabelerine bir hitaptır. Bahsi geçen kitabını okuyan herkes bunu bulacaktır. Ve bunu, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua ederek okuyan birine zikretmek uygun olmadığı için, başlangıcını, yani kitapta (Üstatların Efendisi'ne En Güzel Dualar) yer alan meşhur duayı zikretmiş olsam da, onu atladım ve faziletlerini orada açıkladım.

Şeyh Şaraf el-Din Ebu Said Şaban bin Muhammed el-Kureşi'nin (Nadir Dualarda ve Efendimiz Muhammed'e Selam Olsun, İnsanlığın En Hayırlısı) adlı kitabında, İmam Şafî'nin (Allah ondan razı olsun) duasına şöyle başlayarak dua ettiğini gördüm: {Ey Allah'ım, Efendimiz Muhammed'e, nurlarının denizi, sırlarının kaynağı, delilinin dili, âleminin gelini ve huzurunun imamı olan salât ve selam eyle; Efendimiz Muhammed'in ailesine de salât ve selam eyle.}

Bu dua, Diriliş Nuru Duası'nın bir parçasıdır ve (Üstatların Üstadı'na yapılan en güzel dualardan) yirmi yedincisidir ve Gnostik Al-Sawi'den rivayet edildiğine göre, kudret yazısıyla bir taş üzerinde bulunmuştur .

Deliller üzerine yorum yapanlara gelince, bu on dört bin duadır ve daha önce de zikredilmiştir; bu, Şihab el-Malavi'nin dua formüllerinin dördüncüsü, bu kitabın altıncısıdır ve açıklaması, (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) adlı eserde El-Savi ve deliller üzerine yorum yapanlardan alıntıladığım şekilde benzer bir biçimde zikredilmiştir.

Çevirmenin notu: Faydayı daha da artırmak için, yazarın kitabında (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) zikredilen İmam Şafî'nin dualarını ve bunların faydalarını burada ekliyoruz.

Yirmi sekizinci dua :

{ Ey Allah'ım, Muhammed'e kendisine salavat getirenlerin sayısı kadar salavat gönder, Muhammed'e kendisine salavat getirmeyenlerin sayısı kadar salavat gönder, Muhammed'e salavat gönderilmesini emrettiğin gibi salavat gönder, Muhammed'e salavat gönderilmesini sevdiğin gibi salavat gönder ve Muhammed'e salavat gönderildiği gibi salavat gönder .}

Yirmi dokuzuncu dua :

onu unutanlar tarafından unutulduğu her an, ona salât ve selam etsin .

Bu iki yüce dua, üstadımız İmam Şafî'den gelmektedir, Allah ondan razı olsun .

"Ey Allah'ım, Muhammed'e, kendisine salât edenlerin sayısı kadar salât ve selam eyle" ile başlayıp sonuna kadar devam eden ilk duaya gelince, deliller üzerine yorum yapanlar, Ebu Abbas İbn Mandil'in Tuhfat el-Makasid'de İmam Şafî'nin (Allah ondan razı olsun) bir rüyada görüldüğünü ve kendisine "Allah sana ne yaptı?" diye sorulduğunu, onun da "Beni affetti" dediğini aktarmışlardır. "Nasıl?" diye sorulduğunda, "Peygamberimize (Allah ona salât ve selam eylesin) dua ederken kullandığım beş kelimeyle" diye cevap vermiştir. "Bu kelimeler nelerdir?" diye sorulduğunda ise, "Şöyle derdim..." demiş ve bu duayı zikretmiştir ...

.....

... = İkinci duaya gelince, başlangıcı "Allah, Peygamberimiz Muhammed'i ananlar onu her zikrettiklerinde ona salât ve selam etsin" olan ve sonuna kadar olan kısmı, bazı sözcük dağarcığı daha sonra

nakledilecek olandan farklı olsa da, doğrudur; çünkü ben onu, İmam Şafîî'nin sahabesi İmam Müzani'nin el yazısıyla yazılmış bir nüshadan (Risale) naklettim. İmam Müzani'nin oradaki ifadesi şöyledir: [Allah, Peygamberimiz Muhammed'i ananlar onu her zikrettiklerinde ve unutanlar onu unuttuklarında ona salât ve selam etsin ve onu ilk ve son nesillerde, yarattıklarından herhangi birine bahşettiği en güzel, en bol ve en temiz salâtlarla bereketlendirsın ve bizleri ve sizleri, ona dua ederek, ümmetlerinden herhangi birine bahşettiği en güzel salâtlarla arındırsın.] Ona selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun ve Allah, bize gönderildiği kişi adına bir elçiye verdiği en güzel mükafatı ona nasip etsin.]

(Kitabın aktarıcısından not)

Seyyid el-Nabhani, Allah ona rahmet etsin, kitabının (Üstatların Üstadı'na En Güzel Dualar) sonunda şöyle buyurmuştur :

(Bu kitabın 80. sayfasında, üstadımız İmam Şafîî'nin (Allah ondan razı olsun) duasını [Ey Allah, Peygamberimiz Muhammed'i, onu hatırlayanlar tarafından her ne zaman anılırsa anılsın, salât ve selam eyle... vb.] İmam Müzani'nin (Allah ona rahmet etsin) el yazısını taşıyan bir nüshadan kopyaladığımı belirtmiştim. Sonra anladım ki, benim kopyaladığım nüsha eski, doğru bir nüshadır ve Müzani'nin el yazısını taşımamaktadır. (Bu nedenle bunu belirtmek gerekliydi.)

Ardından birkaç satır okuduktan sonra İbrahimî duayı okuyarak şöyle dedi: "Allah, İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığı gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in ailesini de mübarek kılsın. O, övgüye layık ve yücedir. "

El-Rafîî, İbrahim el-Mervezi'den rivayetle, bir kimse ona, Allah ona salât ve selam versin, en faziletli namazı kılacağına yemin ederse, salih olmanın yolu bu namazı kılmaktır demiştir .

El-Nawawi şöyle dedi ve anlaşılan bunu, Allah ondan razı olsun, El-Şafiî'nin bu yöntemden bahsetmesinden ve belki de bunu ilk kullananın o olmasından ve daha sonra bunu düzeltmesinden aldı.

(El-Ravde)'de belirtildiği gibi, salihlik İbrahim'in yolunda yapılır; çünkü Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin), sahabeleri kendisine sorduktan sonra bunu onlara öğretmiştir. Dolayısıyla, Şafiî'nin formülü en eksiksiz ve en sevaplı formüllerden biri olsa bile, kendisi için en şerefli ve en iyisinden başka bir şey seçmez. Abdullah bin El-Hakam'dan rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: "Şafiî'yi (Allah ondan razı olsun) rüyamda gördüm ve ona: 'Allah sana ne yaptı?' dedim. O da: 'Bana merhamet etti ve beni affetti, bir gelin gibi cennete götürüldüm ve bir geline yağdırdığı gibi bana yağdırdı.' dedi. Ben de: 'Bu hale nasıl ulaştın?' diye sordum. Birisi bana: 'Kitabındaki (El-Risale) sözünle [Allah Muhammed'e, O'nu ananların O'nu zikrettiği ve unutanların O'nu unuttuğu kadar salât ve selam versin]' dedi." Dedi ki: Uyandığımda (Risalah'a) baktım ve olayı gördüğüm gibi buldum .

Müzeni'den rivayet edildiğine göre, Şeyh şöyle demiştir: Şafiî'yi ölümünden sonra rüyamda gördüm ve ona, "Allah sana ne yaptı?" diye sordum. O da şöyle cevap verdi: "Beni affetti, çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e 'el-Risale' (Mektup) adlı kitapta okuduğum bir dua vardı: [Ey Allah'ım, Muhammed'i hatırlayanlar onu hatırladığında ona salât gönder, onu unutanlar onu unuttuğunda da ona salât gönder.] Şeyh, tüm bunları, Hafız el-Sakhawi'nin kitabından naklederek, 'Dalail el-Khayrat' (İyiliklerin Delilleri) tefsirinde aktarmıştır."

(Bu güzel söz) ve bir kısmı da İbrahimî duadan bahsedilirken (İlahi Armağanlar) adlı eserde zikredilmiştir .

İmam Gazali, İhya'da Ebu Hasan Şafiî'den rivayetle şöyle buyurmuştur: Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) rüyamda gördüm ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, Şafiî, Risale adlı kitabında şöyle buyurduğu halde, senin adına nasıl bir mükafat kazandı: "Allah Muhammed'e salât ve selam versin, onu hatırlayanlar onu anar, onu unutanlar ise unuttur."

Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurdu: "O benim adıma, hesapta durdurulmayacak şekilde mükafat kazandı ."

Kitap taşıyıcısının yorumu sona erdi .

On altıncı dua

Taberani'nin Duası

{ Ey Allah'ım, sana hamd edenlerin sayısı kadar hamd sana aittir, sana hamd etmeyenlerin sayısı kadar hamd sana aittir ve sana hamd edilmesini istediğin kadar hamd sana aittir. Ey Allah'ım, Muhammed'e salavat getirenlerin sayısı kadar salavat gönder, ona salavat getirmeyenlerin sayısı kadar salavat gönder ve sana salavat getirilmesini istediğin kadar salavat gönder .}

Hafız Sakhavi şöyle demiştir: Taberani'den (Dua) rivayet edildiğine göre, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize aktarılan şekilde bir rüyada Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmüştür. Peygamber Efendimiz ona, "Selam sana, ey Peygamber! Allah'ın rahmeti ve bereketi sana olsun, ey Allah'ın Resulü! Yüce Allah bana söylemem gereken sözler vahyetti." demiştir. Peygamber Efendimiz, "Bunlar nelerdir?" diye sormuştur. Peygamber Efendimiz, "[Ey Allah'ım, bütün övgüler sana aittir... sonuna kadar]." demiştir. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dişleri görünene kadar gülümsemiş ve dişlerinin arasından bir ışık çıktığını görmüştür .

On yedinci dua

Üstadımız Ahmed el-Rifaî için, Allah ondan razı olsun.

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere, Kureyşliye, nurunun denizine, sırlarının kaynağına, gözünün şatafatına, delilinin diline, yarattıklarının en hayırlısına ve sana en sevgili kulun ve peygamberine, peygamberleri ve elçileri onunla mühürlediğin kişiye, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle. Onlara da selam eyle. Yüce ve kudretli

olan Rabbin, onların tarif ettiklerinden münezzehtir. Peygamberlere de selam olsun, âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. }

On sekizinci dua

Üstadımız Ahmed el-Rifa'i için de, Allah ondan razı olsun, ayrıca

{ Ey Allah'ım, ışık saçan nura, parlak aya, yükselen dolunaya, bol nimete, engin desteğe, sevgili şefaatchiye, kanun koyan peygambere, bildiren elçiye, itaat edene, dinleyene, keskin kılıca, her şeyi kuşatan kalbe ve gözyaşı döken göze, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, asil çocuklarına, büyük sahabelerine ve Sünnet ve İslam ehli olan takipçilerine salât ve selam eyle. }

Ondokuzuncu dua

Üstadımız Ahmed el-Rifa'i için de, Allah ondan razı olsun, ayrıca

{ Ey Allah'ım, rahmetinle, efendimiz Muhammed'e, satırları dolduracak, kalpleri genişletecek ve her işi kolaylaştıracak salavatlar gönder, ey Kudretli, ey Bağışlayan! Ailesine ve sahabelerine de selam eyle. }

Yirminci dua

Üstadımız Ahmed el-Rifa'i için de, Allah ondan razı olsun, ayrıca

{ Ey Allah'ım, mükemmel varlık ve rahmet sahibi, kulun, elçin, sevgilin ve seçilmişin, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, eşlerine, çocuklarına ve komşularına, Seni ananların Seni andığı ve Seni unutanların Seni unuttuğu kadar salat, selam ve rahmet gönder. }

Yirmi birinci dua

Üstadımız Ahmed el-Rifa'i için de, Allah ondan razı olsun, ayrıca

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve onu izleyenlere, işin başından sonuna kadar bildiğin kadar çok sayıda salavat ve selam gönder; ailesine ve sahabelerine de salavat ve selam eyle. }

Yirmi ikinci dua

Üstadımız Ahmed el-Rifaî için de, Allah ondan razı olsun: {Ey Allah'ım, kulun, elçin, dostun ve sevgilin olan üstadımız Muhammed'e, samimiyetin en yüksek mertebelerine ulaşmamı ve en büyük lütfu kavuşmamı sağlayacak bir salavat ve rahmet eyle. Sana saygı ve selam eyle, senin bilginin ve kitabının kaydettiği kadar çok olsun. Seni hatırlayanlar seni hatırladığında ve seni unutanlar seni hatırlamayı unuttuğunda bu böyledir.}

Bunlar, büyük ve ünlü Kutb'un, üstadımız Ebu el-Abbas Ahmed el-Rifa'i'nin (Allah ondan razı olsun ve bize bereketinden faydalansın) altı duasıdır. Bunlardan ilki şudur: Kim bunu her gün sabah namazından sonra herhangi bir arzu ve niyetle okursa, ihtiyacı Yüce Allah'ın izniyle karşılanır. Kim bunu on iki bin defa okursa, rüyasında Peygamberimizi (Allah ona salât ve selam versin) görür. Ve eğer bunu kırk sabah boyunca her ihtiyaç, her iş ve her amaç için okursa, Yüce Allah'ın lütfuyla yerine getirilir. Ve bu, kısa olmasına rağmen, eksiksiz ve kapsamlı dualardan biridir .

Kitabın editörünün yorumu: Faydayı daha da artırmak için, yazarın kitabında (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) zikredilen, üstadımız Ebu el-Abbas Ahmed el-Rifa'i'nin (Allah ondan razı olsun) duasını ve faydalarını burada sunuyoruz. Bu, üstadımız Ahmed el-Rifa'i'nin (Allah ondan razı olsun) otuz üçüncü duasıdır :

Ey Allah'ım, önceden var olan nuruna ve kurduğun yola, varlığın için kapsamlı bir rahmet olarak ortaya koyduğun, şahitliğine şerefleştirdiğin, peygamberliğin ve mesajın için seçtiğin, müjdecisi ve uyarıcı olarak gönderdiğin, Allah'ın izniyle O'na çağıran ve parlayan bir lamba olarak

gönderdiğin, B harfinin ilk çemberinin merkez noktası ve Elif harfinin kutbunun sırlarının sırrı olan, mühürlü varlığı onunla açtığın ve onu şükran ve övgüye değer makamlarla en yüce makamlarla ayırt ettiğin, şahitlik ettiğin Kitabında onun hayatına yemin ettiğin, açığa çıkarma ve şahitlik sahibi olanlar için, senin kadim, akan sırrın ve özün özünün suyu, minerallerden hayvanlara ve bitkilere kadar var olan her şeye hayat verdiğin akan su, kalplerin kalbi, ruhların ruhu ve güzel sözlerin habercisi olan şeye bereket, barış ve lütuf gönder. Yüce kalem ve kuşatan taht, iki evrenin bedeninin ruhu. Ve iki denizin kıstağı. Ve ikiden ikincisi. Ve iki evrenin gururu. Ey Ebu el-Kâsım, Ebu el-Tayyib, efendimiz Muhammed ibn Abdullah ibn Abdül-Muttalib, kulunuz, peygamberiniz, sevgiliniz, elçiniz, ümmi peygamber ve ailesine ve sahabelerine, her zaman varlığınızın büyüklüğüne göre bolca selamet ihsan edin. Yüce Rabbiniz, kudretli Rab, onların tarif ettiklerinden münezzehtir. Peygamberlere selam olsun ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Bu dua, ünlü evliya Şeyh İzz el-Din Ahmed el-Seyyad el-Rifa'i tarafından (el-Ma'arif el-Muhammediyye ve el-Vaza'if el-Ahmediyye) adlı kitabında nakledilmiş ve çağın kutbu ve bilgi okyanusu, üstadımız Ebu el-Âlemin Ahmed el-Rifa'i'ye isnat edilmiştir; Allah onun sırrını kutsasın ve bereketleriyle bizlere fayda versin.

O şöyle dedi: "Onun meşru duaları arasında bu dua da vardır ve adı 'Sırların Mücevheri'dir. Bu dua denenmiş, test edilmiş ve Rifaî üstatlarının mükemmel insanları arasında bilinmektedir ve bu duada sebat etmek, Peygamberin huzurundan gelen gizli sırların anlamlarına ve en yüksek mertebelere ulaşmanın en iyi yollarından biridir ."

Kitap taşıyıcısının yorumu sona erdi .

Yirmi üçüncü dua

Üstadımız Abdülkadir el-Cilani'nin (Allah ondan razı olsun) duası.

Ey Tanrım, en yüce insan hakikatlerine, ince imanın kaynağına, hayırlı tezahürlerin zirvesine, ilahi sırların indiği yere, ilahi krallığın gelinine, peygamberler zincirinin halkasına, elçiler ordusunun öncüsüne, tüm yaratılışın en iyisine, en yüce şan sancağını taşıyana, en büyük şerefın dizginlerini elinde tutana, ebediyetin sırlarına şahit olana, önceki alemin ışıklarını gözlemleyene, ebediyetin dilini yorumlayana, bilgi, sabır ve bilgeliğin kaynağına, kısmi ve tam varoluşun sırrının tezahürüne, varoluşun özüne, iki dünyanın bedeninin ruhuna, iki âlemin canına, en yüksek kulluk mertebeleriyle süslenmiş olana, seçilmiş makamların sırlarında idrak edene, en soyluların efendisine, niteliklerin toplayıcısına, en mükemmel nimetlerini, en bol ve ebedi lütuflarını ve en saf selamlarını bolca ve sayıca ihsan eyle. En büyük dost, en saygıdeğer sevgili, en yüksek mertebelere ve makamlara layık görülen, en açık deliller ve işaretlerle desteklenen, huşu ve mucizelerle zafer kazanan, asil ve ebedi öz, kadim ve sonsuz ışık, efendimiz ve peygamberimiz Muhammed, övgüye layık olan

Görülen ve şahit olunan her şeyin Yaratıcısı ve Açıcısı, Gözlem ve Şahitliğin Varlığı, her şeyin Işığı ve rehberliği, her sırrın sırrı ve ışıltısı, sırların kaynaklandığı ve ışıkların fışkırdığı, Gizli Sır ve Açık Işık, Kusursuz Üstat, Açıcı, Mühür, İlk, Son, Gizli, Açık, Sonuç, Toplayıcı, Yasaklayıcı, Komutan, Danışman, Yardımcı, Sabırlı, Şükreden, Dindar, Hatırlayan, Silici, Şanlı, Kudretli, Övgücü, İnanan, İbadet Eden, Güvenen, Çileci, Destekleyen, İtaatkar, Şehit, Koruyucu, Övgüye Değer, Kanıt, Argüman, İtaat Edilen, Seçilmiş, Boyun Eğen, Mütevazı, Doğru, Muzaffer, Açık Gerçek, Taha ve Yasin, El-Muzzammil, El-Muddaththir, Peygamberlerin Üstadı, Allah'tan Korkanların İmamı, Peygamberlerin Sonuncusu, Âlemlerin Rabbinin Sevgilisi, Seçilmiş Peygamber, Seçilmiş Elçi, Adil Hakim, Hikmetli, Her Şeyi Bilen, Kudretli, Şefkatli, Merhametli, Senin Kadim Nurun ve Doğru Yolun, Senin Kulun ve Elçin, Senin Seçilmişin ve Yakın Dostun, Senin Rehberin ve Sırdaşın, Senin Seçkinin, Hazinen ve Seçkin Seçimin, İyiliğin İmamı, İyiliğin Lideri ve Merhamet Elçisi, Okuma Yazması Olmayan Peygamber, Arap, Kureyşli, Haşimi, Abtehi, Mekkili, Medineli, Tihami, Şahit, Şahit Olmuş, Koruyucu, Yakın, Mutlu, Şanslı

Sevgili, şefaatçi, asil, yüce, güzel, harika, vaiz, müjdecî, uyarıcı, şefkatli, sabırlı, cömert, asil, iyi, mübarek, sağlam, doğru sözlü, güvenilir, izninizle size seslenen, hakikatleri delilleriyle kavrayan ve tüm yaratılışı aşan parlayan lamba; ve siz onu sevgili kıldınız, onunla yakın bir dost gibi konuştunuz, onu bir koruyucu gibi yanınıza çektiniz, onunla mesajı, rehberliği, müjdeyi, uyarıyı ve kehaneti mühürlediniz, ona korkuyla yardım ettiniz, onu bulutlarla gölgelediniz, onun için güneşi geri verdiniz, onun için ayı yardınız, kertenkeleyi, kurdu, ceylanı, ağaç gövdesini, deveyi, dağı, toprağı ve ağaçları onun için konuşturdunuz, parmaklarından saf su akıttınız ve ondan indirdiniz... Kuraklık ve kıtlık yılında, onun duasıyla bulutlardan sağanak yağmur yağdırdınız, böylece çorak, kayalık, engebeli, düz, kumlu ve taşlı topraklar yeşeri oldu ve onu Kutsal Mescid'den En Uzak Mescid'e, en yüksek göklere, En Uç Sınırın Sidre Ağacına, iki yay boyu veya daha yakın bir mesafeye gece yolculuğuna çıkardınız ve ona en büyük işareti gösterdiniz ve ona nihai amacı bahsettiniz ve onu hitap, gözlem, doğrudan konuşma, şahitlik ve doğrudan görüşle şereflendirdiniz ve onu, Büyük Dehşet Günü'nde Toplanma Yeri'nde Meryem Ana ve Büyük Şefaat vesilesiyle seçtiniz ve onun için en kapsamlı sözler ve hikmet mücevherleri toplandı ve ümmeti ümmetlerin en iyisi kılındı ve geçmiş ve gelecek günahları bağışlandı, mesajı ileten, emaneti yerine getiren, ümmete öğüt veren, sıkıntıyı gideren, karanlığı dağıtan ve Allah yolunda çabalayan ve ibadet eden kişi oldu. Rabbine, kesinlik kendisine ulaşana kadar dua etti .

Ey Tanrım, onu övgüye değer bir makama yükselt, öyle bir makama ki, ilkler de sonlar da onu kıskansın.

Ey Allah'ım, onu bu dünyada adını yücelterek, dinini açığa çıkararak ve kanununu koruyarak, ahirette de ümmeti için şefaatçi olarak yücelt. Mükafatını ve karşılığını artır, ilk ve sonuncudan üstün kıl ve bütün yakın şahitlerden üstün kıl.

Ey Allah'ım, onun büyük şefaatini kabul et, derecesini en yüksek makama yükselt ve İbrahim ve Musa'ya verdiği gibi, bu dünyada ve ahiretteki isteklerini ona ver.

Ey Allah'ım, onu senin katında en şerefli kullarından, senin katında en yüksek mertebeden, en büyük etkiye sahip ve şefa'at etme gücü en yüksek olanından eyle.

Ey Tanrım, onun kanıtlarını güçlendir, iddiasını açıklığa kavuştur ve ailesi ve soyundan gelenler için umutlarını gerçekleştir.

Ey Allah'ım, ona soyundan ve ümmetinden sevinç getirecek şeyler ihsan et ve bizim adımıza, bir peygambere ümmeti için verdiğin en güzel mükafatı ona ver ve bütün peygamberleri iyilikle mükafatlandır.

Ey Allah'ım, gözlerin gördüğü ve kulakların duyduğu kadar çok defa efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder. Ona salât ve selam gönderenlerin sayısı kadar. Ona salât ve selam göndermeyenlerin sayısı kadar. Ona salât ve selam gönderilmesini sevdiğin ve hoşnut olduğun şekilde. Ona salât ve selam göndermemizi emrettiğin şekilde. Ona salât ve selam gönder, ona layık olduğu şekilde.

Ey Allah'ım, ona ve ailesine Allah'ın nimetleri ve lütufları kadar çok salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, ona ve ailesine, arkadaşlarına, çocuklarına, eşlerine, soyuna, ev halkına, nesline, aşiretine, kayınpederine, sevdiklerine, takipçilerine, destekçilerine, sırlarını saklayanlara, nurlarının hazinelerine, hakikat hazinelerine, yaratılışın rehberlerine, onu izleyenler için hidayet yıldızlarına salat ve selam gönder. Ona bol, sürekli ve ebedi bir selam gönder. Ve tüm sahabelerden, yaratılmışlarının sayısı, Arşının ağırlığı, rızan ve sözlerinin mürekkebi kadar ebedi bir memnuniyetle razı ol. Seni hatırlayan ve unutan her kimse için, sana hoş gelen, onun haklarını yerine getiren ve bize faydalı olan bir dua. Ona imkan, fazilet ve en yüksek ve en yüce mertebeyi ver. Onu övgüye layık makama yükselt ve ona yükseltilmiş sancağı ve taşan leğeni ver. Peygamberler ve elçiler arasından bütün kardeşlerine, bütün evliyalara ve salih insanlara salât ve selam gönder. Allah'ın salât ve selamı hepsinin üzerine olsun.

Ey Allah'ım, yaratılıştan önce gelen, nuru âlemlere rahmet olan, görünümü senin yarattıklarından ölenlerin, kalanların, aralarındaki mübareklerin ve musibetlerin sayısına eşit olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder. Bütün sayıları kapsayan, bütün sınırları aşan, sonu, limiti, süresi ve bitişi olmayan bir dua. Senin ona gönderdiğin, ona sunulan ve onun tarafından kabul edilen, senin ebediliğinle ebedi olan, senin ebediliğinle devam eden, ancak senin bilgin dahilinde sonu olmayan bir dua. Seni razı eden, onu razı eden ve vesilesiyle bizi razı ettiğin bir dua. Yeri ve gökleri dolduran, düğümleri çözen, sıkıntıyı gideren ve senin lütfunun benim ve Müslümanların işlerine aktığı bir dua. Bizleri daima mübarek kıl, bize esenlik ver, bize yol göster, bizi güvende kıl, kalplerimize ve bedenlerimize huzur vererek işlerimizi kolaylaştır, dinimizde, dünya hayatımızda ve ahirette bize güvenlik ve esenlik ihsan et. Bizi Kitap ve Sünnet üzerine öldür ve bizi önceden hiçbir azap görmeden, Sen bizden razı olduğun halde, Cennette O'nunla birlikte topla. Bize karşı tuzak kurma ve hayatlarımızı Senden gelen iyilik ve esenlikle, hiçbir imtihan olmaksızın mühürle. Yüce Rabbimiz, onların tarif ettiklerinden münezzehdir. Peygamberlere selam olsun ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Yirmi dört dua

Üstadımız Abdülkadir el-Cilani'nin (Allah ondan razı olsun) duası da...

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât, selam, şeref, yücelt, bereket, bereket, artır ve mükemmel kıl; onun aracılığıyla varlık hazinesinin kilitlerini açtın, onu lütuf ve bereketini iletmek için aracı kıldın, onu en yüce görüm ve şahitlik odalarına yükselttin, dilediği her yerde, sınırsızca huzurunda bulundurdun, onun hizmetiyle meleklerin en yakınlarını yarattın, onu kürelerin etrafında döndüğü eksen kıldın, onu yüksek makam tahtına ve güç yatağına oturttu ve ona hidayet, öğretim ve açıklama için hitap ederek, saygı ve yüceltme ile şöyle buyurdun: "Ve şüphesiz sana yedi defa tekrarlanan ayeti ve Kur'an-ı Kerim'i verdik." Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. "Nun. Kalem ve yazdıklarıyla yemin ederim ki, Rabbinizin lütfuyla deli değilsiniz. Ve gerçekten de [Sonsuz bir mükafat için

ve gerçekten de büyük bir ahlaka sahipsiniz.] İlk ve sonun sahibi, en mükemmel ve en şanlı olanların seçilmiş, En Kutsal Huzurun dili, ilahi sırların koruyucusu, Özün tezahürü ve İsimlerin ve Sıfatların görünümü, rahmet harfi Haa, egemenlik ve krallık harfi Meem, ebediyet harfi Daal, dünya hayatının sırrı, Âdem'e secde etme sebebi, her biçimde akan ruhların ruhu. Hiçbiriniz dikenle batırılmadıkça acısını hissetmem. İlahi hakikatlerin toplanma yeri, insanlığın inceliklerinin kaynağı, İmametinin sancağı: [De ki, [Ey Muhammed], "Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun ki Allah da sizi sevsin."] Halifeliğinin cübbesi: [Şüphesiz sana biat edenler, [Ey Muhammed], aslında Allah'a biat ediyorlar.] Sevgililiğinin tacı: [Ve O, sana mutlaka verecektir [Rabbin, böylece sen razı olacaksın]] Ey Muhammed, sen olmasaydın gökleri yaratmazdım. Senin için bir halı yarattım. [[Hayatın üzerine yemin ederim ki, Allah seni bağışlasın. Rabbin seni terk etmedi, senden de razı olmadı.]] Şeref ve şan sahibi, övgü sancağının taşıyıcısı, araç ve fazilet sahibi. Âdem ve ondan sonra gelenler onun sancağı altındadır. En büyük şefaathane sahibi ve Kevser sahibi. Rahmet merdiveni. Seçimin çırpınışı ve nihai hedefin sidre ağacı. Dünyanın güneşi, mükemmelliğin dolunayı, hidayet yıldızı, varoluşun mücevheri. En eski dostun ve en şerefli sevgilin, en doğru yolun, emrini yerine getiren kulun. Ve ailesine, asil karakterli olanlara ve arkadaşlarına, Yüksek hedeflere sahip olanlar.

Gün ışığı ve gece karanlığı birbirini takip ettiği sürece, bilginizin kapsadığı ve kitabınızda kayıtlı olduğu kadar çok defa, kıyamet gününe kadar bolca huzur bahşet .

Yirmi beşinci dua

Üstadımız Abdülkadir'in (Allah ondan razı olsun) duası da...

{ Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e salât ve selam eyle; O, Senin nurlarının denizi, sırlarının kaynağı, delilinin dili, âleminin gelini, huzurunun imamı, egemenliğinin süsü, rahmetinin hazinesi, kanununun yolu, Sana şahitlik etmekten zevk alan, varlığın özü, var olan her şeyin sebebi, yaratılışının özü, senin nurundan çıkan kimsedir. Dua, senin

düğümümü çözdüğün, sıkıntımı giderdiğin, seni ve onu memnun eden, ve bizi razı ettiğin bir duadır. Ey âlemlerin Rabbi, senin bilginin, kitabının kaydettiği ve kaleminin yazdığı her şey kadar, yağmur, taşlar, ağaçlar, deniz melekleri ve Efendimizin zamanın başlangıcından sonuna kadar yarattığı her şey kadar çoktur. Hamd yalnızca Allah'a mahsustur .}

Yirmi altıncı dua

Üstadımız Abdülkadir el-Cilani'nin (Allah ondan razı olsun) duası da...

{ Ey Allah'ım, tevhid ümmetinin önderi, tek tanrılılık ve şan ümmetinin dili, efendimiz, hamimiz, desteğimiz ve liderimiz, efendilerin ve kulların efendisi Muhammed'e, onun asil ve salih ailesine, sahabelerine, varislerine, tayfasına ve onun şanlı tarafıyla sonsuza dek bağlantılı olan herkese, sevdiğin en güzel ve dilediğin en eksiksiz şekilde salât ve selam gönder ve kıyamet gününe kadar ona bolca selam eyle .}

Yirmi yedinci dua

Üstadımız Abdülkadir el-Cilani'nin (Allah ondan razı olsun) duası da...

{ Ey Allah'ım, yaratılmışların en hayırlı kuluna, peygamberlerin seçkinine, mükemmel öz ve rahmet olana, üstün olana, efendimiz ve peygamberimiz Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, varislerine ve bütün soyuna, gökleri ve yeri dolduracak şekilde salât ve selam eyle. Seni zikredenler seni zikrettiklerinde de, seni unutanlar seni zikretmeyi unuttuklarında da salât ve selam eyle. }

Bu beş dua, üstadımız Abdülkadir el-Cilani'den gelmektedir; Allah ondan razı olsun ve bereketleriyle bizlere fayda versin.

İlk ikisine gelince, onları, saf soyunun en erdemli üyelerinden biri olan Sayın İsmail İbn Sayın Muhammed Said Al-Kadiri Al-Kilani tarafından derlenen, "Kadiriyye Başarılarındaki İlâhi Sözler" adlı litani derlemesinden aldım .

Üçüncüsü ise [Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, nurlarının denizi olan Muhammed'e salat ve selam eyle... ve benzeri], Şeyh Dirbi, denenmiş ve test edilmiş şifa yöntemleri kitabında şöyle buyurmuştur: “Şerefli formüller arasında, üstadım Abdülkadir Ceylani'den rivayet edilen şu vardır: Seyahatleri sırasında bir mağaranın girişindeki bir taşa yazılı olarak bulmuştur ve bu, elli bin namaza denktir. Bundan sonra Şeyh, rüyasında Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmüş ve ona bunun hakkında sormuştur. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de ona bunun yetmiş bin namaza denk olduğunu söylemiştir.”

Bunu (Üstatların Üstadı Üzerine En İyi Dualar) adlı yirmi yedinci (*) numaralı kitapta da belirtmiştim, ancak burada orada bahsedilmeyen birçok önemli ekleme ve ilave erdemler de yer aldığı için burada da bahsettim.

Dördüncüye gelince, bu Fetih Partisi'nin son sözüydü.

Beşinciye gelince, Süryani partisi ve ilahi fetihler bununla sonuçlandı.

(*(Kitabın aktarıcısının yorumu)

Üstadım El-Nebhani'nin daha önce "Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar" adlı kitabında bahsettiği duanın faydasını tamamlamak için, yirmi yedinci dua olan Kıyamet Nuru Duası'nı kılmalıyız :

Kıyamet Nurunun Duası: Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle; Senin nurlarının denizi, sırlarının hazinesi, delilinin dili, krallığının gelini, huzurunun imamı, egemenliğinin tarzı, rahmetinin hazineleri, kanununun yolu, Senin birliğinden hoşnut olan, varlığın özü ve var olan her şeyin sebebi, yaratılışının özü, senin nurundan çıkan, Senin varlığın ve varlığın süresince devam eden ve Senin bilgin dışında sonu olmayan, Seni razı eden, onu razı eden ve Sen'in de bizden razı olduğun bir dua, ey âlemlerin Rabbi.

Seyyid Ahmed el-Savi ve diğerkleri şöyle demişlerdir: Bu dua, ilahi kudretin el yazısıyla yazılmış bir taş üzerinde bulunmuştur. Bu, Kıyamet Günü Nur Duası'dır ve bu adı, onu okuyanın o gün bolca nurla karşılaşacağı için almıştır. Delillerin açıklamasında, bazı büyük evliyalarından bunun on dört bin namaz olduğu rivayet edilmiştir ...

, bunun bir kısmı Sidi Abdülkadir el-Cilani'ye atfedilen ayrı bir duada zikredilmiştir ve şöyledir:

Otuz birinci dua

Ey Allah'ım, nuru yaratılıştan önce gelen ve görünümü âlemlere rahmet olan efendimiz Muhammed'e, vefat etmiş ve dirilmiş olanların, bereketlenmiş ve bereketsiz olanların sayısı kadar, sayıyı ve sınırı kapsayan, sonu, limiti ve bitişi olmayan, Senin ebediliğınle birlikte ebedi olan bir salavat indir; ailesine ve sahabelerine de aynı şekilde salavat gönder ve selam eyle .

Deliller üzerine yorum yapanlar, üstadımız Abdülkadir Ceylani'nin (Allah ondan razı olsun) zikrini bu duayla bitirdiğini ve Sakhavi'den rivayet edildiğine göre şöyle dediğini belirtmişlerdir: Güvenilir şeyhlerimizden bazıları, bu duanın her tekrarının on bin namaza denk olduğuna dair bir rivayet olduğunu bildirmişlerdir .

Şeyh açıklamasında şöyle dedi: İmam Muhyiddin (Allah ondan razı olsun, Cüneyd el-Yaman olarak bilinir) şöyle buyurmuştur: "Kim bu namazı sabah ve akşam onar defa kılsa, Allah'ın en büyük rızasını kazanır, gazabından korunur, ilahi rahmet ve kötülükten korunma elde eder ve işleri kolaylaşır . "

Aşağıda zikredilen dua, onun kitabının (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) sonunda yer almaktadır ve aynı zamanda üstadım Abdülkadir el-Cilani'ye de atfedilmektedir.

Yetmişinci Dua

Üstadımız Abdülkadir el-Cilani'nin Büyük Duası

o ise sizinle ilgilenir, müminlere karşı ise şefkatli ve merhametlidir. Ben Rabbim Allah'a ibadet ederim ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmam.

Ey Allah'ım, bütün en güzel isimlerinle sana yalvarıyorum, senden başka ilah yoktur, sana hamd olsun, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ettiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât eyle. Şüphesiz sen övgüye layık ve yücesin. Ey Allah'ım, ümmi peygamber Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât eyle ve onlara bolca selam eyle. Ve Allah, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, ona yakışır bir salât eylesin .

Ey Allah'ım, Muhammed'in ve Muhammed ailesinin Rabbi, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam gönder ve Muhammed'i hak ettiği şekilde mükafatlandır .

Ey Allah, yedi göğün Rabbi, yüce Arşın Rabbi, Rabbimiz ve her şeyin Rabbi, Tevrat'ı, İncil'i, Zebur'u ve Yüce Kriter'i (Kur'an'ı) indiren, ey Allah, Sen ilksin, senden önce hiçbir şey yoktur; Sen sonsun, senden sonra hiçbir şey yoktur; Sen aşikarsın, senden üstün hiçbir şey yoktur; Sen gizlisin, senden öte hiçbir şey yoktur. Hamd sana aittir. Senden başka ilah yoktur. Sana hamd olsun! Şüphesiz ben zalimlerden oldum. Allah'ın dilediği olur, dilemediği olmaz. Güç ancak Allah'tadır.

Ey Allah'ım, kulun, peygamberin ve elçin Muhammed'e, mübarek ve güzel bir salavat gönder, ki sen bize ona salavat getirmemizi emrettin, ve ona bolca selam eyle .

Ey Allah'ım, Muhammed'e nimetlerin tükeninceye kadar salât ve rahmetlerin tükeninceye kadar rahmet ve nimetlerin tükeninceye kadar nimetlerini ihsan et .

Ey Allah'ım, kulun, peygamberin, elçin, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin), birliğin nurlarının şafağı, ilahi sırların yükselen güneşi ve ebedi hakikatlerin ayının ışıltısı olan, Allah'ın salât ve selamı olsun, salât, selam, başarı, refah, tamamlanma, düzeltme, arınma, kazanç, yerine getirme ve en üstün nimetleri, en bol lütufları ve selamı eyle. Ve Rahman olan Arş'ın varlığı, her Peygamberin nuru ve ışıltısıdır. Ya Sin ve Hikmetli Kur'an. Şüphesiz sen, doğru yolda olan Peygamberlerdensin. Her Peygamberin sırrı ve hidayeti. Bu, Yüce ve Her Şeyi Bilen Allah'ın hükmüdür. Ve her velinin özü ve ışıltısı. Selam, Rahman olan Rab'den bir kelime .

Ey Allah'ım, ümmi peygamber Muhammed'e, Arap'a, Kureyşli'ye, Haşimi'ye, Abtehi'ye, Tihami'ye, Mekkeli'ye, tacın ve şerefın sahibine, iyiliğin ve rızkın sahibine, seferlerin, hediyelerin, baskınların, cihadın, ganimetlerin ve dağıtımın sahibine, işaretlerin, mucizelerin ve parlak alametlerin sahibine, hacın, saç tıraşının ve Telbiye okumanın sahibine, Safa'nın sahibine salat ve selam gönder. Ve Merve, Meş'ar-ı Haram, Makam, Kible, Mihrab ve Minber; övgüye layık makama sahip olan, bol su havzasına sahip olan, şefaatt eden, ibadet edilen Rabbe secde eden, Arafat'ta taş atan ve duran, uzun sancağı ve yüce sözleri olan, samimiyet, doğruluk ve tasdik sözü olan .

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder; bu salât bizi her türlü imtihandan, sıkıntıdan, dehşetten ve felaketten kurtarsın, her türlü ayartmadan, hastalıktan, musibetten ve kusurdan korusun, her türlü hatadan, kötülükten, musibetten ve kusurdan arındırsın, her türlü günahı temizlesin ve dilediğimiz her şeyi bize nasip etsin. O'ndan ihtiyaçlarımızı isteriz ve O'nun vasıtasıyla bizi Senin katında en yüksek mertebelere yükselt ve O'nun vasıtasıyla bize hayatta ve ölümden sonraki tüm güzel

şeylerin nihai hedeflerini nasip et, Ey Rabbim, Ey Allah, Ey duaları kabul eden .

Ey Allah'ım, senden, hayatım boyunca ve ölümünden sonra, kulun ve Peygamberin Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna, ev halkına, kayınpederine ve destekçilerine, takipçilerine, destekçilerine, hizmetkarlarına ve hacılarına, binlerce kez bereket ve selam eyle. Ey Allah'ım, onların her bir duasını, göklerin ve yerin sakinlerinden ona dua edenlerin dualarından üstün kıl, tıpkı onu bütün yaratılmışların arasında üstün kıldığın gibi, ey Cömertlerin en cömerti, ey Merhametlerin en merhametlisi. Rabbimiz, dualarımızı kabul et, çünkü Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin. Tövbelerimizi kabul et, çünkü Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin. Sen çok bağışlayan, çok merhametlisin .

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, kusursuz üstada, açana, mühürleyene, rahmet harfi Haa'ya, egemenlik harfi Mim'e ve ebediyet harfi Daal'e, nurlarının denizine, sırlarının madenine, delilinin diline, krallığının gelinine, yarattıklarının en seçkinine, seçilmişine, nuru yaratılıştan önce gelen ve görünümü âlemlere rahmet olana salât, selam ve şeref gönder. Seçilmiş Olan, Seçilmiş, Seçilmiş Kişi, Hoşnut Edici, Şefkat Gözü, Diriliş Süsü, Hidayetin Hazinesi, Huzurun İmamı, Krallığın Vekili, Elbisenin Tarzı, Hakikat Hazinesi, Şeriatın Güneşi, Zulmün Karanlığını Açığa Çıkaran, Milletin Destekçisi, Rahmet Peygamberi ve Kıyamet Gününde Milletin Şefaathçisi; seslerin susacağı ve gözlerin dikileceği günde .

Ey Allah'ım, efendimiz ve peygamberimiz Muhammed'e, parlak ışık ve en görkemli ihtişam, Musa'nın Tevrat'ının kanunu ve İsa'nın İncil'inin sözlüğü olan Muhammed'e salat ve selam eyle. Allah'ın salat ve selamı ona ve hepsine olsun. En karanlık göklerin tılsımı, yerin derinliklerinde gizli bir

hazineydim ve bilinmeyi arzuladım. Kutsal kralın tavus kuşu göründü, ben de bir yaratık yarattım ve kendimi onlara tanıttım. Benim aracılığımle beni, kesin gözün zevki, hakikatin, apaçık Kral'ın şahitlerine azimli elçilerin aynası, şerefli peygamberlerin anlayış gözlerinin ışığı ve ilk ve son âlemlerden bakışının yeri ve rahmetinin enginliği olarak tanıdılar. Yüce Allah ona ve peygamberler ve elçiler arasından kardeşlerine, ailesine ve iyi ve temiz sahabelerine salat ve selam eylesin .

Ey Allah'ım, efendimiz ve rehberimiz, kulun ve peygamberin Muhammed'e, bereketini, barışını, bol lütfunu, iyiliğini, şerefini ve yüceltmeni ihsan eyle. Bu bereket ve barış, İlahi Varlığın iç özünün ufkundan, İsimlerin ve Sıfatların tezahürlerinin gök küresine insin ve Bilgelerin En Yüksek Sınırının Sidre Ağacına, tecelli eden nurun ihtişamının merkezine yükselsin. Ve senin Resulün, ilim sahibi âlimlerin kesin bilgisi, doğru yolda olan halifelerin kesinliğinin özü ve şerefli peygamberlerin mutlak kesinliğidir; onun şanlı nuru karşısında azimli peygamberler şaşkına dönmüş, onun kavrayışında meleklerin en büyüğü bile hayrete düşmüştür; Kur'an, ona açık Arapça ile yüce Kur'an'da vahyedilmiştir. [Şüphesiz Allah, müminlere büyük bir lütufta bulundu...] Onlara kendi içlerinden bir elçi gönderdi; bu elçi onlara ayetlerini okudu, onları arındırdı, onlara Kitabı ve hikmeti öğretti; oysa onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

Ey Allah'ım, tüm mükemmelliği kuşatan, ihtişam ve güzellik sıfatlarıyla tanımlanan, örnek olarak tüm yaratılmışların üstünde olan, ilahi bilginin kaynağı ve ilahi sırların bütünleyici kaynağı, arayanların nihai hedefi ve her şaşkın arayanın rehberi olan, sıfatları ve özü bakımından övülen ve geçmişlerin en övülesi olan Muhammed'e, salât ve selamını, özünün bereketini ihsan et. Ve kim geliyorsa, ona ebediyetin başlangıcından ebediyetin sonuna kadar bir selam ver ki, hiçbir sayı onu kapsamassın ve hiçbir zaman onu sona ersin. Ve şariat, yol ve hakikat yolundaki

takipçilerinden, sahabeler, âlimler ve sahihler arasından razı ol. Ve bizi, ey Rabbimiz, gerçekten onlardan eyle. Âmin .

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salat ve selam eyle. O, Senin huzurunun kapılarını açan, yaratılmışlarına göz kulak olan, cinlerine ve insanlara gönderdiğin elçin, Özün sahibi, kendisine açık ayetler indirilen, hataları bağışlayan, üstatların efendisi, şirk ve sapkınlığı keskin kılıçlarla yok eden, iyiliği emreden ve kötülüğü yasaklayan, rüyât şarabıyla sarhoş olandır. Efendimiz Muhammed, yaratılmışların en hayırlısı, Allah ona salat ve selam versin .

Ey Allah'ım, güzel ahlaka, güzel özelliklere, salih sözlere, doğru hallere, ebedi nimetlere, sonsuz mutluluğa, Mekke fetihlerine, Medine tecellilerine, ilahi mükemmelliklere, ilahi işaretlere, yaratılışın sırrına, kıyamet gününde şefaathimize, Rabbimiz huzurunda bizim için bağışlanma dileyene, Sana dua eden ve sana ulaşmak isteyen herkes tarafından takip edilene, Seninle yakın olan ve Sensiz yalnız kalan, ta ki Senin özünün nurundan zevk alıp Sana dönene ve başkasıyla dönmeyene, Senin çokluğunda birliğini görene ve Sen ona halinin diliyle, mükemmelliğinle, “Öyleyse emredileni söyle ve müşriklerden yüz çevir” diyene, gece Seni anan ve gündüz Senin için oruç tutana, meleklerin tarafından yaratılmışların en hayırlısı olarak bilinene salat ve selam gönder .

Ey Allah'ım, mükemmelliğinin anlamlarını kapsayan harfle Sana yalvarıyoruz. Kendi halinle Senden, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yüzünü bize göstermeni, güzelliğine bakarak günahlarımızın varlığını bizden silmeni ve dünyevi dikkat dağıtıcı şeylerden korunarak, Sana özlem duyarak, Sana teslim olarak, nurunun denizlerine dalmamızı niyaz ediyoruz. Ey Allah'ım, Ey Allah'ım, Ey Allah'ım, Ey Allah'ım, Senden başka ilah yoktur. Bize sevginin kadehinden içirin ve birliğinin denizlerine dalın ki, huzurunun bolluğunda zevk alalım. Rahmetin ve merhametinle

yaratılışının yanılısamalarını bizden uzaklaştır ve itaatin nuruyla bizi aydınlat. Bizi doğru yola ilet ve sapmamıza izin verme, başkalarının eksikliklerinden ziyade kendi eksikliklerimizin farkına varmamızı sağla, Peygamberimiz ve Efendimiz Muhammed'in (Allah'ın salat ve selamı ona, ailesine ve sahabelerine olsun), varoluşun yol gösterici ışıklarının ve âlemin kutsallığıyla... Ey merhametlilerin en merhametlisi, Senden bizi onlarla bir araya getirmeni ve onların sevgisini bize bahşetmeni niyaz ediyoruz. Ey Allah'ım, Ey Ebedi Olan, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Azamet ve Şeref Sahibi, Rabbimiz, bizden kabul et, çünkü Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin. Ve tövbemizi kabul et, çünkü Sen çok bağışlayan, çok merhametlisin. Ve bize faydalı ilim ver, çünkü Sen her şeye kadırsın. Ey âlemlerin Rabbi, Ey Çok Merhametli, Ey Çok Bağışlayıcı, Senden bize Peygamberimizin yüzünü ve yüzünü rüyalarımızda ve uyanırken görmeyi nasip etmeni, ona salât ve selam göndermeni, kıyamet gününe kadar ebedi bir bereket olmanı ve en hayırlımıza salât ve selam göndermeni ve bizimle birlikte olmanı niyaz ediyoruz. Ey Allah'ım, en üstün nimetlerini ebediyen, en bol nimetlerini sonsuza dek ve en saf selamlarını bol ve çok sayıda üzerimize indir.

İnsanî ve manevi hakikatlerin en soylusu, imanın inceliklerinin toplanma yeri, iyiliğin tezahürlerinin sahnesi, merhametin sırlarının indiği yer, peygamberler zincirinin orta halkası, elçiler ordusunun öncüsü, evliyalar ve doğru sözlüler kervanının lideri, tüm yaratılışın en iyisi, en yüce şanın sancağını taşıyan, en yüce ihtişamın dizginlerini elinde tutan, Ebediyetin sırlarının şahidi ve ilk varoluşların ışıklarının şahidi, Ebediyetin dilinin tercümanı ve bilgi ve bilgeliğin kaynağı, kısmi ve tam cömertliğin sırrının tezahürü ve üst ve alt varoluşun gözünün insanı, iki dünyanın bedeninin ruhu ve iki âlemin yaşam gözü, kulluğun en yüksek mertebelerine ulaşmış ve seçilmiş makamların ahlakını edinmiş olan. Ey En Büyük Dost ve En Şerefli Sevgili, Efendimiz, Rabbimiz ve Sevgilimiz Muhammed, Abdullah oğlu, Abdülmuttalib oğlu, Allah ona, ailesine ve senin bilgin ve sözlerinin mürekkebi kadar çok sayıda sahabesine salat ve selam etsin; seni ve onu

hatırlayanlar seni zikrettiklerinde ve seni unutanlar ve onu unutanlar seni unuttuklarında, ona bol ve ebedi selam gönder .

Ey Allah'ım, varlığı kuşatan nurunla sana yalvarıyoruz; kalplerimizi, her şeyi rahmet, bilgi, hidayet ve Müslümanlar için müjdeyle kuşatan engin kalbinin hayat ışıyla canlandır; göğüslerimizi, Kitap'ta ihmal ettiğimiz her şeyi içeren, salihler için bir ışık ve hatırlatıcı olan her şeyi kuşatan göğsünün ışıyla genişlet; ruhlarımızı, saf ve hoş ruhunun temizliğiyle arındır. Bize bilginin ışılarıyla ve açık bir İmam'da kuşattığımız her şeyi öğret; sırlarını, senin ışıının parlak ışılarıyla içimizde akıt, ta ki onun gerçek özünü görmemizi engelleyene kadar; böylece O, senin ebedi varlığıyla içimizde ebedi ve kendi kendine var olan olur ve biz de onun ruhuyla ebedi hayatın yaşamını yaşarız. Allah ona, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eylesin. Amin, senin lütfunla. Ey En Merhametli, Ey En Cömert, Ey En Bağışlayıcı olan, senin merhametin bizim gözümüzdür; ve senin savaşlarının tezahürlerinin şahitlerinin huzurunda, senin savaşlarının tezahürlerinin hakikatiyle, en yakın olanların gözetiminde doğru yolda olan halefler arasında olalım .

Ey Allah'ım, efendimiz ve peygamberimiz Muhammed'e salat ve selam gönder; Senin lütfunun güzelliği, ihsanının şefkati, egemenliğinin ihtişamı ve kutsallığının mükemmelliği, mutlak nur, sınırsız dostluğun sırrı, apaçık görünmez âlemindeki gizli anlam, gerçekten Senin şahitliğin, ilahi sırların güneşi, Rahmanî Huzurların tezahürü, kıymetli kitapların yurdu ve berrak ayetlerin nuru olan Sen, onu kendi özünün nurundan yarattın ve onu isimlerin ve sıfatlarıyla kurdun; onun nurundan peygamberleri ve elçileri yarattın ve onlara, onlardan apaçık hakikatinle bir ahit alarak kendini tanıttın: [Ve Allah peygamberlerden bir ahit aldı, [diyerek], “Size Kitap ve hikmetten ne verirsem vereyim, sonra size bir elçi gelir ve sizin yanınızda olanı tasdik ederse, ona iman edin ve onu destekleyin.”] O şöyle dedi:

“Kabul ettiniz mi...?” Ve siz de “Kabul ediyoruz” dediler. “Öyleyse şahitlik edin, ben de şahitler arasında sizinleyim” dedi.

Ey Allah'ım, mükemmelliğin ihtişamına, yüceliğin tacına, güzelliğin ışıltısına, birliğin güneşine, varlığın kokusuna ve var olan her şeyin canına, Senin egemenliğinin şanına, krallığının şanına, kudretinin kralına, Senin seçilmişlerin arasından seçilmişlerin timsaline, Sana yakın olanlar arasından özel olanların özüne, Allah'ın en büyük sırrına, Allah'ın en cömert sevgilisine ve Allah'ın en yakın dostuna salât ve selam gönder. Şerefli üstadımız ve Rabbimiz Muhammed'e, Allah ona salât ve selam versin .

Ey Tanrım, en büyük şefaât gücüne, en üstün araca, ışık saçan kanuna, en yüksek makama, en yakın mertebeye ve iki yay boyu veya daha yakın mesafeye sahip olan Sen'e, O'nun aracılığıyla yalvarıyoruz ve O'nun aracılığıyla Sen'in nezdinde şefaât diliyoruz; O'nun aracılığıyla bize O'nun özünü, niteliklerini, isimlerini, eylemlerini ve etkilerini bahşet ki, yalnızca Seni, Tanrım ve Efendim'i görelim, duyalım, hissedelim ve bulalım. Lütfun ve merhametinle, kimliğimizi başlangıcından sonuna kadar O'nun kimliğiyle aynı kılmanı, O'nun dostluğunun sevgisiyle, O'nun sevgisinin saflığıyla, O'nun basiretinin ışıklarının başlangıcıyla, O'nun iç dünyasının sırlarının derlemesiyle, en merhametlinin merhametiyle ve O'nun nimetlerinin mutluluğuyla birleştirmeni diliyorum .

Ey Allah'ım, Peygamberin, efendimiz Muhammed'in (Allah ona salat ve selam versin) şerefi adına, bağışlanma, rıza ve tam kabul için Senden yalvarıyoruz. Ey En Cömert Cevap Veren! Şüphesiz ki, sığınan, Ey Efendim, Peygamberin Muhammed'in (Allah ona salat ve selam versin) şerefi adına, Senden kabul görmüştür. Çünkü bütün yaratılmışların günahlarının bağışlanması, her şeyden önce, Senin gücündedir. Onlardan sonra gelenler, salihler ve kötüler, kıyısı olmayan engin cömertlik denizinde bir damla gibidirler. Çünkü Sen buyurdun ki, sözün apaçık bir hakikattir: "Ve

biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." (Allah ona, ailesine ve bütün sahabelerine salat ve selam versin.) Rabbim, gerçekten kemiklerim zayıfladı, başım yaşla beyazladı ve sana dua ederken hiçbir zaman mutsuz olmadım, Rabbim. Rabbim, gerçekten sıkıntı bana dokundu ve Sen merhametlilerin en merhametlisisin. Rabbim, şüphesiz bana indirdiğin her türlü iyiliğe muhtacım. Ey güçsüzlerin yardımcısı, ey büyük umut, ey boğulanları uyandıran, ey helak olanların kurtarıcısı, ey en iyi efendiler, ey korkanların sığınağı, Allah'tan başka ilah yoktur, O yücedir, O merhametlidir. O'ndan başka ilah yoktur. Allah'tan başka ilah yoktur, O yüce Arşın Rabbidir. Allah'tan başka ilah yoktur, O yedi göğün Rabbi ve yüce Arşın Rabbidir.

Ey Allah'ım, en mükemmel toplayıcıya ve en üstün ilahi kutba, imanın timsaline, cömertliğin ve iyiliğin kaynağına, göksel özlemlere ve ilahi ilhamla gelen bilgiye sahip olana salat ve selam gönder .

Ey Allah'ım, varoluşu yarattığın ve vesilesiyle her şeyi helal kıldığın, yüce niteliklere ve cömertliğe sahip olan Muhammed'e (aleyhisselam) ve onun ailesine ve sahabelerine, o tarafa geçen önde gelenlere salât ve selam eyle .

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ilahi nura, açık açıklamaya, Arap diline, doğru dine, âlemlere rahmete, güvenilir ruha ve açık kitaba, peygamberlerin sonuncusuna ve âlemlere ve bütün yaratılmışlara Allah'ın rahmetine salat ve selam gönder .

Ey Allah'ım, nurundan yarattığın, sözlerini kendi sözlerinden yarattığın, peygamberlerin ve velilerinden üstün kıldığın, kendisinden kendisine ve kendisinden onlara karşı bir mücadele kaynağı kıldığın, her velinin mükemmeli, senden sapmış olan her kimsenin hidayet kaynağı, yaratılmışları hakikate yönlendiren, senin için şeylerden vazgeçen, lütfunla iyiliğin kaynağı olan, yakınlığının halısı üzerinde kendisine hitap ettiğin ve Allah'ın sana lütfu büyük olan, geceleyin senin için sağlam duran,

gündüzleyin senin için oruç tutan ve senin şanında sana saygı duyan kimse, senin için şanlı olan kimsedir .

Ey Allah'ım, Peygamberine, yaratılmışların arasında halef olana, Seni anmakla meşgul olana, yaratılışını tefekkür edene, sırlarının emanetçisine, elçilerinin delili olana, kutsallığının sırlarında hazır bulunana, yüceliğinin güzelliğine şahitlik edene, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, ayetlerinin yorumlayıcısına, egemenliğinde tecelli edene, krallığında bulunmayana, sıfatlarını taşıyana ve yüce huzuruna çağırana salat ve selam gönder. Rahman olana, yüce örtüye, güzel giysilere, sulama tahtına, sevgili Peygambere, ilahi nura, saf inciye ve kudretli kanda salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine gönderdiğin gibi, ona ve ailesine de salat ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin .

Ey Allah'ım, nurlarının denizi, sırlarının kaynağı, kullarının ruhlarının ruhu, kıymetli inci, güzel kokulu ve ışıldayan, varlığın gözbebeği, rahmet harfi, derece harfi, mutluluk harfi, kaygı harfi, her şeyin mükemmelliği, ebediyetin kaynağı ve ebediyetin mührü olan, dünyevi şeylerden uzak, Sana yönelmiş, âlemlerin meyvelerini tadan, kutsallığın sırlarıyla sulanan, geçmiş ve geleceği bilen efendimiz ve peygamberimiz Muhammed'e, onun hayırlı ailesine ve salih sahabelerine salat ve selam eyle .

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'in ruhuna, bedenine, kabrine, ismine, naziline, naziline, naziline, işitmesine, hareketine, sessizliğine, oturuşuna, ayakta duruşuna ve her zaman neşeli diline salat ve selam eyle. Ve ebedi kesinliğe, Allah ona, ailesine ve sahabelerine, sayın ve bilindiği kadar çok sayıda salat ve selam eyle .

Ey Allah'ım, bize verdiğin, şerefleştirdiğin, lütfettiğin, desteklediğin, yardım ettiğin, yaklaştırdığın, susuzluğunu giderdiğin, güçlendirdiğin, en kıymetli bilginle doldurduğun, sınırsız sevginle genişlettiğin ve en parlak

sözlerinle süslediğin efendimiz Muhammed'e salat ve selam eyle. O, göklerin gururu, en tatlı karakterli, senin aydınlanmış ışığın, ebedi kulun, sağlam ipin, aşılmaz kalen ve senin yüceliğindir. Ey Hikmet Sahibi ve Cömert Güzelliğin, Efendimiz ve Rabbimiz Muhammed'e ve ailesine ve sahabelerine, hidayet lambalarına, hayat fenerlerine ve kusurlardan arındırılmış iyi talihin mükemmelliğine salat ve selam eyle .

Ey Allah'ım, ona düğümleri çözen bir dua, sıkıntıyı gideren bir esinti, zararı ortadan kaldıran bir rahmet ve ihtiyaçları karşılayan bir şeref ile salât ve selam gönder. Ey Rabbim, ey Allah, ey Hayat Veren, ey Rızık Veren, ey Azamet ve Şeref Sahibi, bunu senden, lütfunun faziletleri ve iyiliğinin mucizeleri ile, ey Cömert, ey Merhametli olan, ey Bağışlayan, ey Rabbimiz, diliyoruz .

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz ve Peygamberimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve ev halkına salât ve selam gönder. Bu salât ve selam, Sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek bir salâttır. Ona imkan, fazilet, şeref ve en yüce mertebeyi ver ve onu kendisine vaat ettiğin övgüye değer makama yükselt. Rahmanların en merhametlisi .

Ey Allah'ım, yüce Kitabın ve şanlı Peygamberin, efendimiz Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin), onun şanlı şerefine, anne ve babası İbrahim ve İsmail'e, iki sahabesi Ebu Bekir ve Ömer'e, iki nurun sahibi Osman'a, ailesi Fatıma ve Ali'ye, onların iki oğlu Hasan ve Hüseyin'e, iki amcası Hamza ve Abbas'a ve iki eşi Hatice ve Ayşe'ye yalvarıyoruz, senden rica ediyoruz ve sana yöneliyoruz .

Ey Allah'ım, ona ve ataları İbrahim ve İsmail'e ve her birinin ailesine ve her birinin arkadaşlarına salât ve selam gönder; ebediyetin dilinin krallık bahçelerinde, makamlarda, şeref ve derecelerin yükselişinde tercüme

edeceği, ahlak dilinin de insanlığın derinliklerinde günahların bağışlanmasını, sıkıntılarının giderilmesini ve musibetlerin uzaklaştırılmasını ilan edeceği bir dua olsun; bu, Senin ilahlığına ve makamına yakışır bir şeydir. Yüce Allah, liyakatlerine ve asil konumlarına uygun olarak, özel niteliklerle dilediğine rahmetini bahşeder. Ve Allah, sınırsız lütuf sahibidir. Ey Allah'ım, bize onların bilgi aşamalarındaki en gizli sırlarını anlama yeteneği ver; senin en hayırlılarını takdir ettiğin kimselerin, yani Muhammed'in (Allah ona salat ve selam versin) ailesinin sevabıyla, yakın akrabalarına olan sevgiyle en büyük mutluluğa ulaşmayı nasip et. Yüce makamında ve yüksekte dalgalanan sancağı altında övülen Allah'ın şanı yücedir bize. Allah'ın Peygamberi (Allah ona salat ve selam versin) rezil etmeyeceği günde ortaya çıkan, Allah'ın iyiliğinin bilgi havuzundan içmeyi nasip et bize; şu müjdenin gelişiyle: "De ki, duan kabul edilir; iste, sana verilir; şefa'at et, sana şefa'at verilir" ve şu müjdenin gelişiyle: "Rabbin sana mutlaka verecek ve sen de razı olacaksın." Ey Azametli ve şerefli Allah'ım, ne mübarek ve yücesin !

Ey Allah'ım, biz, Senin yüceliğinin kudretine, gücünün gücüne, kudretinin gücüne ve Peygamberin Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) sevgisine sığınırız; kopma ve kötü arzulardan. Ey m lte'cilerin koruyucusu, ey sığınanların bekçisi, bizi nefsin fısıltılarından koru, şeytani arzulardan muhafaza et ve insanlığın pisliğinden arındır. Ve O, bizi gerçek sevginin saflığıyla, gaflet pasından ve cehalet yanılsamasından arındırdı; ta ki bencilliğin yok olması ve insan doğasının birlik ve boşluk huzurunda aşılmasıyla, Allah'ın birliğine süslenme ve ebedi hakikatlerin birliğe şahitlik edilerek tezahür etmesiyle suretlerimiz silininceye kadar. Orada hiçbir yer, hiçbir nasıl yoktur ve her şey Allah için ve Allah aracılığıyladır. Allah'tan, Allah'a ve Allah ile birlikte, Allah'ın lütfuna dalmış, Allah'ın iyiliğinin denizinde, Allah'ın kılıcıyla zafer kazanmış, Allah'ın asil nitelikleriyle  ne çıkmış, Allah'ın gözüyle g zetlenmiş, Allah'ın korumasıyla şanslı, Allah'tan uzaklaştıran her türlü dikkat dağıtıcı şeyden ve Allah'tan başkasının aklına gelen her türlü düşünceden korunmuş

olarak. Ey Rabbim, ey Allah, ey Rabbim, ey Allah, ey Rabbim, ey Allah. Ve benim başarım yalnızca Allah'tandır. O'na güveniyorum ve O'na yöneliyorum .

Ey Allah'ım, bizi Kendinle bir kıl ve bize yalnızca Senin için yer, yalnızca Senin için erişim imkanı olan, ilahi bilgi, ilahi sıfatlar ve Muhammedî ahlak bakımından engin bir hediye ihsan et. İnançlarımızı güzel bir iyimserlik ve gerçek bir kesinlikle güçlendir ve temellerimizi doğru yola ve şan şöhretin sağlam temellerine, lütfettiğin kimselerin yoluna, gazabına uğrayanların yoluna değil, kur. Ey sapmış olanlar, bizi lütfettiğin kimselerin, peygamberlerin, doğru sözlülerin, şehitlerin ve salihlerin yoluna hidayet et. Aspirasyonlarımızı şanlı mekânda, şerefın en yüksek zirvesinde ve azimli elçilerin kararlılığında kur. Ey yardım isteyenlerin yardımcısı, ey yardım için feryat edenlerin kurtarıcısı, bizi uzaklığın yanılgısından rahmetinin yumuşaklığıyla kurtar ve bizi şefkatinin esintileriyle kuşat. Ey kabir sevenler, yakınlarımızın huzurunda bize hidayetinizin ışıklarıyla yardım edin ve yüce Kur'an'ın desteklediği, lütuf ve rahmetinizle bize büyük zaferinizle destek olun, ey merhametlilerin en merhametlisi. Rabbimiz, dualarımızı kabul edin, çünkü Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin ve tövbelerimizi kabul edin, çünkü Sen tövbeleri kabul eden, çok merhametlisin. Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin. Ey desteği olmayanların desteği, ey sığınağı olmayanların sığınağı, ey hazinesi olmayanların hazinesi, ey her kırık kalbin şıfacısı, ey her yabancıнын arkadaşı, ey her yalnız ruhun tesellisi, Senden başka ilah yoktur. Sana hamd olsun! Şüphesiz ben zalimlerdenim. Sen benim bu dünyada ve ahirette rızık vericisin. Beni Müslüman olarak öldür ve beni salihlerle birleştir. Ve neslimi benim için salih kıl. Şüphesiz ben sana tövbe ettim ve şüphesiz ben Müslümanlardanım. Allah'ın, meleklerinin, peygamberlerinin, elçilerinin ve bütün yaratılmışlarının salât ve selamı efendimiz, peygamberimiz ve

koruyucumuz Muhammed'in ve efendimiz Muhammed'in ailesinin üzerine olsun. Ona ve onlara Allah'ın selamı ve rahmeti olsun. Ve Allah'ın bereketleri ...

Ey Tanrım, şefaati, güvencesi ve korumasıyla, ailesi ve yoldaşlarıyla birlikte, bizi O'nunla birlikte Senin meskenine, huzurun yurduna, hakikatin tahtına, Yüce ve Kudretli bir Hükümdarın yanına kabul et, Ey Azamet ve Şeref Sahibi. Ve bize, O'nun huzurunun yumuşaklığıyla O'nu görme nimetini bahşet, Ey Cömert, Ey Merhametli. Bize, muhteşem yüzünün ışıltısının güzelliğini görme şerefini bahşet ve bizi O'nun şerefiyle, şeref ve yüceltme bahşetme yoluyla koru ve bize, Bağışlayan, Merhametli olandan, Cennet Bahçesi'nde bir konaklama yeri bahşet. Size rızamı bahşeteyim mi ki, sizden asla hoşnutsuz olmayayım? Ve size, anlamları İlahi Özün ışıklarıyla açıklanan, gizli bilgi bahçelerindeki gizli sır hazinelerinin anahtarlarını vereyim mi? Sehpalarda oturup bakacaklar ve diledikleri her şeye sahip olacaklar. Barış, Merhametli Rabbimizden bir söz. Muhammed'in şefkatinin lütfuyla, O'nun şefkatli gözünün ta kendisinden, Rabbinizden bir lütuf olarak, işte bu en büyük zaferdir. Gizli hazinelerin güzel saraylarında, hiçbir ruh, yaptıkları amellerin karşılığı olarak kendileri için gizlenmiş olan göz zevklerinden nelerin olduğunu bilemez. Oradaki dualarının güzel sonlarının platformunda, Sana hamd olsun, ey Allah, ve oradaki selamları barıştır ve dualarının sonu şudur ki... Alemlerin Rabbi olan Allah'a şükürler olsun .

Bu, üstadımız ve liderimiz Şeyh Abdülkadir Ceylani'nin (Allah ondan razı olsun) büyük duasıdır. Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) ve salih seleflerden (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilen birçok duayı içerir. Bu dualar, ayrıntıların ardından bir özet gibi olması ve güzel bir şekilde tamamlanması için bu dua ile tamamlanmıştır. Bunu, üstadım Şeyh Abdül Gani el-Nabulsi'nin açıklamasından aldım .

Kitap taşıyıcısının yorumu sona erdi .

Yirmi sekizinci dua

Üstadım Muhyiddin İbn Arabi için

Ey Allah'ım, Senden, Peygamberlerin Efendisi ve Allah'tan korkanların İmamı olan, Senin yüceliğinden yarattığın, Güzelliğinle süslediğin, Mükemmelliğinle taçlandığı ve Özünü görmeye layık kıldığı, İsimlerin ve Sıfatların için bir kap kıldığı ve adını ve itaatini Senin itaatine bağladığın Muhammed ibn Abdullah'a, ailesine ve sahabelerine, Allah'a davet edenlere salat ve selam göndermeni niyaz ediyorum.

Ey Allah'ım, Senin özünün vekili, isimlerin ve sıfatlarıyla idrak edilen, varlığı ve yokluğu birleştiren, yaratılmış olanla ebedi olanı ayıran dar geçit olan, birliğin ta kendisi olan, her kapalı şeyi açan, her kırık şeyi onaran ve her ezilmiş şeyi özgürleştiren efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle .

Bu dua, hocam Muhyiddin İbn Arabi'ye aittir ve onun "Birlik Litanyası" adlı litanyasında geçmektedir; ben de bunu ondan kopyaladım .

Yirmi dokuzuncu dua

İmam el-Cezüli için

en iyisi, Allah'ın yaratılışının en iyisi, Allah'ın yaratılışının en iyisi, Allah'ın yaratılışının en yücesi, Allah'ın yaratılışının en şerefli, Allah'ın yaratılışının en güzeli, Allah'ın yaratılışının en mükemmeli, Allah'ın yaratılışının en eksiksizi ve Allah katında yaratılışının en büyüğü olan Allah'ın Elçisi, Allah'ın Peygamberi, Allah'ın Sevgilisi, Allah'ın Seçilmiş, Allah'ın Yakın Dostu, Allah'ın Dostu, Allah'ın Vekili, Allah'ın yaratılışının en iyisi, Allah'ın yaratılışının seçkini, Allah'ın peygamberlerinin seçilmiş, Allah'ın elçilerinin en sağlamı, Allah'ın seçilmiş üzerine Allah'ın en iyi, en mükemmel, en yüce, en güzel, en kusursuz, en bol, en eksiksiz, en belirgin, en büyük, en saf, en güzel kokulu, en mübarek, en eksiksiz, en yüce, en yüksek, en bol, en kapsamlı, en genel, en kalıcı, en uzun ömürlü, en kıymetli, en yüce, en değerli ve en büyük nimetleri olsun. Allah'ın yaratılışı, Allah'ın yaratılışının seçilmiş, Allah'ın peygamberlerinin en

temizi, Allah'ın peygamberlerinin en güvenilir, Allah'ın elçilerinin en güvenilir, Allah'ın yaratılışının en seçkini, korku ve arzu zamanlarında amacına ulaşan, bahşettiği şeylerde samimi olan, Allah'ın elçilerinin en şerefli, konuşanların en doğru sözlüsü. En başarılı şefaatçi, en iyi şefaatçi, kendisine emanet edilenlerde güvenilir, ilettiği şeylerde doğru sözlü, Rabbinin emrini ilan eden, taşıdığı yükü taşıyan, Allah katında en yakın peygamberlerden biri, yarın Allah katında en büyük mertebe ve fazilet sahibi, Allah katında en şerefli peygamberlerden biri, Allah katında seçilmişler, Allah katında en sevgililer, Allah katında en yakın olanlar, Allah katında en şerefli yaratılmışlar, Allah katında en çok sevilen ve hoşnut edilen, en yüksek mertebeli insanlardan biri, en büyük mevkiye sahip olanlardan biri, en mükemmel erdem ve liyakate sahip olanlardan biri, en üstün peygamberlerden biri, en mükemmel hukuka sahip olanlardan biri, en soylu peygamberlerden biri, en açık sözlü ve ifadeli olanlardan biri, en iyi doğum, hicret, aile ve arkadaşlara sahip olanlardan biri, en soylu insanlardan biri, en şerefli soylu insanlardan biri, en iyi ruha sahip olanlardan biri, en temiz kalbe sahip olanlardan biri, Sözlerinde en doğru olan, davranışlarında en erdemli olan, kökenlerinde en istikrarlı olan, ahitlerinde en sadık olan, şanlarında en sağlam olan, doğasında en cömert olan, işlerinde en iyi olan, dallarında en hoş olan, itaatkâr ve dikkatli olan, mevkilerinde en yüksek olan, sözlerinde en tatlı olan, barışlarında en saf olan, rütbelerinde en yüce olan, gururlarında en büyük olan ve en yüce olan. En yüksek mecliste en parlak ve en yüce olan ve en sadık olan.

O, verdiği sözlerde en dürüst, en minnettar, en yüksek mevkideki, en sabırlı, iyilikte en üstün, ulaşılması en kolay, en uzak konumda olan, statü olarak en büyük, kanıtlamada en kararlı, terazide en dengeli, inançta birinci, ifadede en açık, konuşmada en etkili ve otoritede en belirgin olanıdır .

Bu dua, Allah ondan razı olsun, Dalail Al-Khayrat adlı eserin yazarı İmam Al-Jazouli'ye aittir. En güzel ve en eksiksiz dualardan biridir. Dalail'in tefsircileri, Allah ondan razı olsun, bu duanın kendisine ilham yoluyla yazıldığını belirtmişlerdir ve bunda şaşılacak bir şey yoktur; zira dua güzel

bir şekilde düzenlenmiş, güzel bir üslupla yazılmış ve apaçık bir şekilde saf bir ruhtan kaynaklanmaktadır .

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu)

Önceki dua, hocam Al-Nabhani tarafından yanlışlıkla atlanmış ve kitabın sonundaki bir ek bölüme konulmuştu, ben de onu yerine koydum .

Faydayı daha da artırmak için, İmam el-Cezule'nin (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) kitabında yer alan "Kesin Kararlılık Duası"nı zikrediyoruz.

Elli birinci dua, azimlilerin duasıdır :

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, Âdem'e, Nuh'a, İbrahim'e, Musa'ya, İsa'ya ve bunların arasındaki tüm peygamberlere ve elçilere salat, selam ve rahmet gönder. Allah'ın salat ve selamı hepsinin üzerine olsun .

Bu, en azimli olanın duasıdır. Kim bunu üç defa okursa, sanki "İyi Amellere Rehber" kitabını tamamlamış gibidir. Bu, tefsircileri tarafından yazarı, efendim Ebu Abdullah Muhammed bin Süleyman el-Cezuli el-Şerif el-Hüseyni'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edilmiştir .

Yorumun sonu

Otuzuncu Dua

Üstadım Ebu el-Hasan el-Şazili'ye, Allah ondan razı olsun.

{ Ey Allah'ım, Sana işaret eden, her şeyi kuşatan sırrını, Seçilmiş Muhammed'i, Sana yakışır şekilde, Senden ona gönderdiğin gibi mübarek kıl ve ona, Senden ona özgü olan barışı nasip et. Ve onun duasından bize bir bağlantı ve dönüş eyle ki, Sen varlığımızı mükemmelleştir, şahitliğimizi genelleştir ve çoğalmamızı özelleştir. Ve onun barışından, iradelerin,

tercihlerin, planların ve zorunlulukların kirliliklerinden arınmış, açık ve gizli olanın delili için İslam ve güvenlik eyle ki, Sana Müslüman suretleriyle ve sağlam kalplerle gelelim, Senin katında en kutsal mükemmellik ve en yüce güzellik olana göre. }

Otuz birinci dua

Üstadım Ebu el-Hasan el-Şazili'ye, Allah ondan razı olsun, ayrıca

{ Ey Allah'ım, yaratılmışların en yücesi, efendimiz ve önderimiz, yeryüzü ve göklerin en mükemmel ehli Muhammed'e her zaman en güzel duaları, en büyük bereketleri ve en temiz selamları ihsan et. Ve ona, ey Rabbimiz, her an ve her yerde en temiz selamları gönder .}

Otuz ikinci dua

Üstadım Ebu el-Hasan el-Şazili'ye, Allah ondan razı olsun, ayrıca

selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi (üç defa). Allah, sana, ey Allah'ın Resulü, peygamberlerinden ve seçilmişlerinden herhangi birine bahsettiği en güzel, en temiz, en bol ve en yüce bereketleri versin. Şahitlik ederim ki, ey Allah'ın Resulü, sana gönderilenleri ilettin, ümmetine nasihat ettin ve sana kesinlik gelinceye kadar Rabbine ibadet ettin. Sen, Allah'ın Kitabında seni şöyle tarif ettiğin gibiydin: [Şüphesiz ki size kendi aranızdan bir elçi geldi. Çektiğiniz sıkıntılar ona çok ağırdır; o ise sizinle ilgilenir ve müminlere karşı şefkatli ve merhametlidir.] Öyleyse Allah'ın, meleklerinin, peygamberlerinin, elçilerinin, bütün yaratılmışlarının, göklerinin ve yeryüzünün bereketi senin üzerine olsun, ey Allah'ın Resulü. Ey Allah'ın Resulü'nün sahabeleri, Ebu Bekir ve Ömer, ikinize de selam olsun, Allah'ın rahmeti ve bereketi. Allah, İslam ve Müslümanlar adına, bir peygamberin hayatı boyunca iki vezirine bahsettiği en güzel mükafatla sizi mükafatlandırsın ve vefatından sonra da onun ümmetine mükemmel bir halef olmanızdan dolayı sizi mükafatlandırsın. Allah, rahmetiyle sizi cennette sizinle, bizleri de sizinle birlikte kabul ederek mükafatlandırsın; zira O, merhametlilerin en merhametlisidir.

Ey Allah'ım, Seni şahit tutuyorum ve Resulünü, Ebu Bekir'i, Ömer'i ve bu mübarek bahçeye inen melekleri ve ona bağlı olanları şahit tutuyorum ki, onun getirdiği emirlerin, yasakların ve geçmiş ve gelecek hakkındaki haberlerin hepsi doğrudur, hiçbir yalan ve şüphe yoktur. Ve sana, ey Allah'ım, düşünce, eğilim, irade ve gafletimdeki günahımı ve itaatsizliğimi, benden sakladığın, dilediğin takdirde benden alacağın ve dilediğin takdirde bağışlayacağın şeyleri itiraf ediyorum; bunlar arasında küfür, riyakarlık, bidat, sapkınlık, itaatsizlik veya Sana, Resulüne, peygamberlerine, melekler, cinler ve insanlar arasından velilerine ve egemenliğinde yarattığın her şeye karşı saygısızlık yer almaktadır. Bütün bunlarla kendime zulmettim, öyleyse beni bağışla ve velilerine bahsettiğin şeyleri bana da bahşet, çünkü Sen çok merhametlisin, çok bağışlayıcısın .

Bu üç dua, efendim Ebu el-Hasan el-Şazili içindir, Allah ondan razı olsun.

İlki (Sırların Hazineleleri) adlı eserde bahsedilmişti.

İkincisine gelince, Allah ondan razı olsun, İbn Abbas'ın (el-Mafakhir al-'Aliyah fi al-Ma'athir al-Shadhiliyah) adlı kitabında diğer dualarıyla birlikte anılan (Hizb al-Lutf) adlı duasına bununla başlamıştır.

Üçüncüsü ise (Masalik al-Hunafa'da) şöyle demiştir: Biz, el-Matari Cemal el-Din'den rivayet ettiğimize göre, Şeyh Ebu Muhammed bin Abdullah bin Ömer el-Sukkari, Şeyh İmam el-Arif Ebu el-Hasan Ali bin Abdül Cebber el-Şezili el-Hasani'den (Allah bize rahmet etsin) naklettiğine göre, Şeyh İmam el-Arif Ebu el-Hasan Ali bin Abdül Cebber el-Şezili el-Hasani, mübarek odaya doğru dönerken, yanındakiler ona şöyle buyurmuşlardır: [Selamünaleyküm, ey Peygamber... sonuna kadar]. Uzakta olan kimsenin, Allah ona salât ve selam versin, Peygamberin ve iki arkadaşının (Allah onlardan razı olsun) huzuruna gelmek için çaba göstermesi gizli değildir .

Kitap taşıyıcısı yorumu

Faydayı daha da artırmak için, (En İyi Dua) adlı kitapta zikredilen Sidi Ebu el-Hasan el-Şazili'nin Nefs-i Aydınlanma Duası'ndan da söz ederiz.

Kırk dördüncü dua, üstadım Ebu el-Hasan el-Şazili'nin (Allah ondan razı olsun) öz-aydınlanma duasıdır :

{ Ey Allah'ım, bütün isim ve sıfatların kaynağı ve sır olan efendimiz Muhammed'e salat, selam ve rahmet gönder. }

Seyyid Ahmed el-Savi şöyle demiştir: Bu, Seyyid Ebu el-Hasan el-Şazili'nin (Allah ondan razı olsun ve onun aracılığıyla bizlere fayda versin) Nefs-i ...

İbn Abidin, biyografik eserinde, el-Şerabati'nin biyografik eserinden alıntı yaparak şöyle demiştir: "Daha önce şeyhimiz, Allah'ı bilen Seyyid Ahmed el-Bağdadi el-Kadiri'den öğrendiğim ve bazı âlimlere de naklettiği yüce bir dua yöntemi şöyledir..."

{ Ey Allah'ım, bütün izleri, isimleri ve sıfatları kuşatan, kendi kendini aydınlatan nur olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ver. }

Şeyh Ahmed el-Malavi, dualarında bunların İmam Şazili'den geldiğini, yüz bin namaza denk olduğunu ve sıkıntıları gidermek için olduğunu, ancak daha önce bahsedilenlere kıyasla bazı eklemeler ve çıkarmalar içerdiğini belirtmiştir. İşte bunların şekli.

{ Ey Allah'ım, bütün isimleri ve sıfatları kuşatan, kendi kendini aydınlatan nur ve sır olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder .}

Şeyhimiz Şeyh Muhammed Akila, dualarında bunu şu ifadelerle dile getirmiştir:

{Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, bütün izlerde, isimlerde ve sıfatlarda sırrı bulunan, nefsin nuru ve sır olana salat ve selam gönder ve ona bolca barış ihsan et. }

Kitap taşıyıcısının yorumu sona erdi.

Otuz üçüncü dua

Üstadım Ebu el-Hasan el-Bakri'ye, Allah ondan razı olsun.

Selam olsun sana, ey yüce Peygamber (üç defa). Selam olsun sana, ey Allah'ın Resulü. Selam olsun sana, ey Allah'ın Peygamberi. Selam olsun sana, ey Allah'ın seçilmişisi. Selam olsun sana, ey Allah'ın sevgilisi. Selam olsun sana, ey peygamberlerin efendisi. Selam olsun sana, ey peygamberlerin mührü. Selam olsun sana, ey yaratılmışların en hayırlısı. Selam olsun sana, ey takva sahiplerinin önderi. Selam olsun sana, ey nurlu yüzlülerin rehberi. Selam olsun sana, ey âlemlere rahmet. Selam olsun sana, ey müminler üzerine Allah'ın lütfu. Selam olsun sana, ey günahkarlar için şefaathçi. Selam olsun sana, ey doğru yola hidayet eden. Selam olsun sana, ey Allah'ın "Şüphesiz sen çok ahlaklısın" ve müminlere "merhametli ve şefkatlisin" diye nitelendirdiği kişi. Selam olsun sana ve bütün peygamberlere.

Peygamberler ve elçiler, aileniz, eşleriniz, arkadaşlarınız ve Allah'ın bütün salih kulları ve Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Allah, efendimiz Muhammed'i hak ettiği gibi mükafatlandırsın. Ey Allah'ın Elçisi, Allah seni bizim adımıza, bir peygambere ve bir elçiye ümmeti için verdiği en güzel mükafatla mükafatlandırsın. Allah seni, seni hatırlayanların hatırladığı ve seni unutanların unuttuğu her defasında, yarattıklarından herhangi birine bahsettiği en güzel ve en eksiksiz nimetlerle mükafatlandırsın. Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur ve şahitlik ederim ki, sen O'nun kulu ve elçisisin, yarattıkları arasından seçilmişisin ve mesajı ilettin, emaneti yerine getirdin, ümmete nasihat ettin ve Allah yolunda gereken şekilde mücadele ettin ve Allah'ın Kitabında belirttiği gibiydin.

Ey Allah'ım, ona imkan ve erdem ver ve onu, kendisine vaat ettiğin övgüye değer makama yükselt.

Ey Allah'ım, kulun, peygamberin, elçin, ümmi peygamber Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi salât ve selam gönder. Ve bütün âlemler arasında İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine lütfettiğin gibi, Muhammed'e, Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna da lütfet. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin. Rabbimiz, vahyettiğin şeylere iman ettik ve elçiye uyduk, öyleyse bizi şahitler arasına yaz. Seni görmekle gözlerimi sevindiren ve beni cennetine ve huzuruna kabul eden Allah'a hamd olsun, ey Allah'ın Sevgilisi .

Bunlar, Ebu el-Hasan el-Bakri'nin Tac el-Arifin'den aktardığı ve öğrencisi Şeyh Abdülkadir el-Fakihi'nin (Peygamberlerin En İyisini Ziyaret Etmenin Adabı ve Şefaât İstemenin Faydası) adlı kitabından eklemelerle birlikte nakledilen selamlamalardır. Bunlar, (Üstatların En İyisi Üzerine En Güzel Dua) adlı kitapta zikredilen İmam el-Nawawi'nin selamlamalarıdır; buna, Allah ona salât ve selam versin, onu ziyaret ederken ve her yerde, Müslümanın onun huzurunda olduğunun bilincinde olarak, ona hitap ederek söylenmesi gerektiği eklenmiştir. İmam el-Kastalani, Ebu el-Hasan el-Bakri'nin eklediklerinden farklı eklemeler yapmıştır. Bunlar daha önce, Allah ona salât ve selam versin, üzerine dua edilecek yerler bölümünde, "Bunlardan biri de, yüce şehre geldiğinde ona salât ve selam vermektir" denildiğinde zikredilmiştir. Dileyen ona bakabilir .

Otuz dördüncü dua

Üstadım Şeyh Burhaneddin İbrahim el-Mevhibi el-Şazilî'ye

Selam ve bereketler sana olsun, ey Allah'ın Resulü. Selam ve bereketler sana olsun, ey Allah'ın Seçilmiş. Selam ve bereketler sana olsun, ey Tapılan Allah'ın Sevgilisi. Selam ve bereketler sana olsun, ey Hüküm ve Sınırları Getiren. Selam ve bereketler sana olsun, ey Şahit Olmuş Hakikate Yol Gösteren. Selam ve bereketler sana olsun, ey Şahitler Veren. Selam ve

bereketler sana olsun, ey Varlığın Özü. Selam ve bereketler sana olsun, ey Varlığın Sırrı. Selam ve bereketler sana ve iki arkadaşına, ailene ve bütün arkadaşlarına, idrak devam ettiği ve kesintiye uğramadığı sürece olsun. Seni âlemlere rahmet, doğru yola iletmek, yardım isteyenlere yardımcı olmak, merhamet edenlere şefkat göstermek, dağılmışları birleştirmek ve bağlamak üzere gönderen Allah'ın adıyla.

Kaybolmuşlar için bir sığınak, korkanlar için bir rehber, şaşkınlar için bir koruyucu olarak, Ey Âlemlerin Rabbinin Sevgilisi, varlığınla, rehberliğinle, şöhretinle, şerefine, özel makamınla, eşsizliğine, özel lütfunla, özel derecenle ve Seninle Rabbin arasında olanlarla, O'ndan başka kimsenin bilmediğiyle ve O'nun sana bahsettiği bilgi, şahitlik, makam, ahit, mükemmellik, sözleşme, bağlantı, hakikat, gerçeklik, şefkat, merhamet, ilgi ve acıma ile yalvarıyorum; kullarına, huzurunda sığınan, canlarıyla ve bedenleriyle kapıda duran, eşiğinin tozuyla sana yalvaran, Rablerinden sana bu dünyada ve ahiretteki umutlarından daha çok umut bağlayan ve bunu senin aracılığıyla elde edenlere. İşte kulunuz, filanca oğlu, filancanın oğlu, Allah katında, O'nun huzurunda ve sizin huzurunuzda en alçakgönüllü ve en mütevazî olanı, sizden şefaât, her şeyi kapsayan merhamet, bağışlanma, tam ve evrensel şefkat ve O'na itaat etme ve O'nun yolunu izleme konusunda başarı dilemektedir; O'nu hoşnut etmeyen her şeyden korunarak, tüm hareketlerini ve dinginliğini, içsel ve dışsal duyularını sonsuza dek sizin huzurunuzda tüketerek, O'nun rızasını kazanarak, kulun O'nun ve sizin rızanıza ulaşması için, kulluğuyla ve gücü ölçüsünde Rabliğinin haklarından bazılarını yerine getirerek, genel sevginin ve O'nun gerekli ve özel yönlerinin ve özelliklerinin payını alarak sahip olduğu alıcılık türüne öncelik verilerek, O'nda yok olma ve yok olmaktan yok olma mertebesine ulaşarak, O'nun birliğinin huzurunda O'nun aracılığıyla O'na şahitlik ederek, O'nunla tüm özelliklerinde ve tezahürlerinde kalarak. Ey Peygamberlerin Efendisi, Allah için bir şeyler, ey âlemlerin Rabbinin Sevgilisi ve yaratılmışları arasından seçilmiş, Allah için bir şeyler.

Ey, O'nun hakkının sırrının size tezahürünün kaynağı, size, iki arkadaşınıza ve tüm ailenize, arkadaşlarınıza ve takipçilerinize, Rabbinize

olan ebedi yakınlığınız ve Rabbinizin size olan yakınlığı, isimleri bilinenlerden ve O'nun sıfatlarının kürelerinin güneşlerinden ve O'nun mükemmelliğinin, ihtişamının ve güzelliğinin görünmez huzurundaki bütünlüğünden dolayı, ebedi salat ve selam olsun, size ve iki arkadaşınıza ve tüm ailenize, arkadaşlarınıza ve takipçilerinize dua ediyor ve gönderiyorum .

Bu dua, Şeyh Burhan el-Din Sidi İbrahim el-Mevbibi el-Şazili tarafından yazılmış ve "Uzak ve Yakın Sevgiliyle Samimi Sohbet" olarak adlandırılmıştır. Ben de bunu şuradan yazıya geçirdim...

El-Kastalani'nin (Masalik el-Hanafa') adlı eserinde, üstadım Ebu el-Mevahib el-Şazili'nin duasından sonra bu duadan bahsedilmiştir; bu dua, (üstatların üstadı için en güzel dualardan) kırk altıncısı gibidir. Bu da ona benzer, onu ziyaret ederken okunur. Ziyaret dışında okuyan kimse, bu duayı okurken Peygamberin huzurunda olduğunu hatırlasın ve ona hitap etsin .

Otuz beşinci dua

selamı , rahmeti ve bereketi tüm geniş âlemlerinize olsun. Ey Allah'ın dostu, sana selam olsun. Ey Allah'ın sevgilisi, sana selam olsun. Ey Allah'ın elçisi, sana selam olsun. Allah, kanununuz bakımından İbrahim'in duasıyla, gerçekliğiniz bakımından meleklerinin duasıyla ve hakkı ve rahmeti bakımından da O'nun duasıyla sizi mübarek kılsın. Ey göklerde elçilerin ve peygamberlerin makamlarını aşan, en yüce meclisin varlıklarından üstünlük ve yücelik kazanan, hikmet sahiplerinin bile ulaşamadığı nihai hedefe ve amaca ulaşan, "Ve işte bu, Rabbinizedir" sözünün anlayış diliyle konuşan, varoluşsal anlama kraldan daha yakın olan ve mükemmelliğinin özüyle tüm gök küresinin kontrolünü ele geçiren sana selam olsun. Öyleyse, ey mükemmelliklerle ortaya çıkmış ve hem yeryüzünde hem de göklerde müjdelenmiş olan sizler, size selam olsun.

Bu dua, bazı büyüklerin rivayetine dayanarak (Masalik al-Hunafa')'da zikredilmiştir ve Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem)

ziyaret ederken ve nerede olursa olsun, okuyanın Allah'ın Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) huzurunda kendi bilincinde olması şartıyla okunur .

Otuz altıncı dua

Üstadım Muhammed Bahaeddin el-Nakşibendi için

{ Ey Allah'ım, Peygamberlerin yol gösterici ışığı, evliyaların ışığı, seçkinlerin en temiz, insanların ve cinlerin ışığı ve iki âlemin nuru olan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle .}

Bu yüce dua, Allah'ı bilen, üstadım Muhammed Baha'd-Din Nakşibendi'ye aittir; Allah ondan razı olsun ve bizlere bereketinden faydalansın. Bu dua, Bahaî litanilerinde yer alır ve bunların ilki [Ey Allah, Sen Hükümdarsın, Diriliş Sahibisin, Kendiliğinden Var Olansın, Hakikat ve Aşiret Sahibisin] şeklindedir.

Otuz yedinci dua

İbn Sab'in için

Ey Allah'ım, özünün sırrından gizlediğin ve isimlerini ve sıfatlarını açığa vurduğun, onları iniş yolların ve vahiylerinin tezahürleri kıldığınla, beni Senin aracılığınla Sana doğru yönlendir ve beni Seninle birlikte Senin üzerine topla ve bana huzurundan ilahi ilhamla gelen ilim ver ve beni mükemmel öz ve engin, gönderilmiş rahmetinle bir rehber, doğru yolda olan, seçilmiş ve koruyucu kıl; Birliğin bütün sırlarını toplayan, en mükemmel kulluğu kuran, mutlak birlikle ayırt edilen, kullarının özünü ve iradenin tezahürünü bildiren, Muhammed, birlik, her türlü övgüyle öven, çokluktan birliğe bütünüyle çağıran. Allah ona ve ailesine, yoldaşlarına, eşlerine, soyuna, ev halkına ve takipçilerine, soyunun işaretlerine ve vahiy âlemlerine salat ve selam eylesin ve ona bolca huzur versin. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Bu dua İbn Sabin'e aittir, Allah ona rahmet etsin, kitabının sonunda zikredilmiştir ve ben de onu ondan aldım .

Otuz sekizinci dua

Şeyh Al-Buni için

{ Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna, destekçilerine, takipçilerine ve akrabalarına salât ve selam gönder; bu salât ve selam, ona olan kesin inancımı teyit eden ve meleklerin benden ona ilettiği bir duadır. Ey Allah'ım, ona vaat ettiğin imkanları, fazileti, yüksek ve yüce makamı, övgüye değer yeri, bol havzayı, yükseltilmiş sancağı ve şahit olunan yeri nasip et. Ona, ümmeti için bir peygambere verdiği en güzel mükafatı bizim adımıza ver ve şerefini, cömertliğini ve saygınlığını artır. Ona salât ve selam gönder; bu salât ve selam, Senin mübarek egemenliğin sürdüğü sürece, güneşin doğuşu ve batışı, güneşin batışı ve batmaması ne kadar çok olursa olsun, ebedi ve ayrılmaz bir salât ve selam olsun, Ey Allah'ım, âlemlerin Rabbi .}

Bu dua Şeyh el-Buni'ye aittir, Allah ona rahmet etsin. Onun litanisinde geçmektedir ve ben de ondan kopyaladım .

Otuz dokuzuncu dua

Üstadım Ebu el-Saud el-Cerhi'ye

Ey Allah'ım, efendilerin efendisi, mutluluğun kaynağı, arzuların nesnesi, sevgili ve şerefli kuluna, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, sevgili, seçilmiş, peygamber, sultan, nur, güvenilir olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver .

Bu dua, üstadım Ebu Señud Âcerhi'ye aittir, Allah ona rahmet etsin. Onun kitabında geçmektedir ve ben de ondan kopyaladım .

Kırkıncı Dua

Üstadım Muhammed el-Şinavi için

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder; bu dua sayesinde arzu bahçelerine girebileyim ve nimetlerin meyvelerini toplayabileyim. Ve efendimiz Muhammed'e, Seni sevenlerin ufuklarının güneşi, Senin birliğinin sahnelerinin gelinlerinin tezahürü, Senin tecellilerinin sırlarının ışıklarının sahnesi ve Senin kudretinin tecellisi olan salât ve selam gönder. }

Bu dua, üstadım Muhammed el-Şinavi'ye aittir; kendisi el-Kutb el-Şarani'nin şeyhidir ve onun litanisinde geçmektedir; ben de bunu ondan aldım .

Kırk birinci dua

Üstadım Muhammed Vefa el-Şazelî'ye

Ey Allah'ım, Sana sığınırım, Senden isterim ve yalnızca Senden hoşlanırım, başka hiçbir şeyde değil. Senden başka bir şey istemem, Senden başka bir şey arzulamam.

Ey Allah'ım, bunu en büyük vesile ve en faziletli olan, seçilmiş, temiz, mübarek, seçilmiş peygamberimiz efendimiz Muhammed vasıtasıyla kabul etmeni niyaz ediyorum. Ve onun aracılığıyla, onun üzerine ebedi, sürekli, kalıcı, ilahi ve yüce bir dua göndermeni istiyorum ki, bu dua onun mükemmelliğinin özünde, varlığının bilgisine dair şahitlikle bana şahitlik etsin; ailesi ve sahabeleri için de aynı şekilde. Çünkü sen bunun koruyucususun ve Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, O en yücedir, en muhteşemdir .

Kırk ikinci dua

Sidi Muhammed Vefa el-Şazilî'ye de

{ Ey Allah'ım, emrin olan Ahmed'i ve yaratımın olan, varlığının en mübarek olanı Muhammed'i salât ve selam eyle. Ey Allah'ım, onun aracılığıyla ve onun vasıtasıyla, ona özel, özünde var olan, tüm literal ve nominal yönlerde, tüm entelektüel ve bilimsel düzeylerde genel olan, olumsuzlama veya başka bir şekilde ayrılamayan, aksine akıl ve metin yoluyla imkansız olan sürekli bir bereket ihsan etmeni diliyorum. Ve ailesini ve arkadaşlarını, annelerini, bütün olanları, hazinelerini, engellerini salât ve selam eyle. }

Bu iki dua, gnostik ve Allah'tan korkan Sidi Muhammed Wafa al-Shadhili'ye aittir, Allah ondan razı olsun. Bunları (Masalik al-Hunafa)'dan aldım.

Kırk üçüncü dua

Üstadım Ali Wafa için

Ey Tanrım, İlk Nur'u ve En Mükemmel Sırrı, İlahi Merhametin özünü ve kozmik yaratılışların sevincini, İslam inancının ve inanç hakikatlerinin sahibini, her şeyin ışığını ve rehberini, her sırrın sırrını ve ışıltısını, hikmet ve merhamet hazinelerinin açıldığı, görünümüyle egemenlik ve krallık ışıklarının bahşedildiği, mükemmellik çemberinin direğini ve karakter erdemlerinin tacının yakutunu, ilahi tezahürlerin ve Kutsal Varlığın manevi yakarışlarının inceliğinin ve infüzyonların mürekkebinin ta kendisini, cömertliğin varlığını ve Birlerin Birini ve varoluşun sırrını, davranış zincirinin halkasını ve kralların ve yöneticilerin şerefini, incelikler gökyüzündeki bilginin dolunayını ve hakikatlerin gelini içindeki irfanın güneşini, en büyük kapını ve en doğru ve düz yolunu, parlayan şimşeginle, ışıldayan ışığınla ve her sesin ufkunda yükselen aydınlanmanla kutsayın. Kalbiniz ve dünyanın parçacıklarında ve bütünlüklerinde, göksel ve dünyevi yönlerinde, madde ve tesadüfün, araçların, bileşiklerin ve basitlerin içinde akan aşkın sırrınız; Özün sırlarının gün batımı ve Niteliklerin ışıklarının gün doğumu ve tezahürlerin ışıklarının tezahürü,

tesbihlerin ışıklarıyla, gölgeliklerin ışıltısıyla, manevi duaların ruhlarıyla, cemaat camisinin mihrabında Ahmed ile birlikte namaz kılan ve Kur'an okuyucusu, Muhammed'den farklı olan, krallıkta kanunu ve ihtişamıyla kuran ve krallıkta merhameti ve güzelliğiyle merhametli olan, görünmez olanınızın mükemmel gözü ve her şeyi kapsayan krallığınızdaki mutlak halefinizdir.

Ey Allah'ım, bana O'nu mertebelerinde, alemlerinde, meskenlerinde ve yer işaretlerinde tanımamı sağlayacak bir nimet bahşet; ta ki O'nu kendi gözlerimle, delil veya kanıt yoluyla değil, bizzat görene ve her yerde ve her yolda O'nu kesin olarak bilene kadar. Evrende O'nun sırrının akışını ve güzel tezahürlerinde O'nun parlak anlamını görmemi sağla. Bana O'nun gerçekliğinin güneşinden ve kanununun ışığından rızık ver ki, cehaletimin karanlığında O'nun bilgisinin hakikatlerinin ışığıyla aydınlanayım ve yolculuğumun yalnızlığında O'nun ince lütuflarının rahatlığıyla teselli bulayım. Beni O'nun kutsal, Ahmadi huzuruna, Muhammedî kanununun omuzlarında taşı ve eksikliklerimin topraklarını O'nun mükemmelliğinin arzularıyla doldur. Beni O'nun ihtişamının ve güzelliğinin elbiseleriyle giydir ve O'nu güzelliği ve iyiliğiyle seçtiğin gibi beni de O'nun sevgisiyle seç. Beni, O'nun yakınlığının ve lütfunun özel nitelikleriyle ayırt et ki, O'nun mirasçısı, O'ndan O'na bakan ve O'nun aracılığıyla O'ndan toplayan olayım.

Ey Tanrım, ona ebedi ve eşsiz tecellilerinde ebedi ve eşsiz nimetlerini bahşet; zira senin tecellilerin birleşmiş, tekil olan ise çoğalmıştır; niteliklerin ışıkları ilahi desteğin ardışıklığıyla parlamış, Bilgelerin Rabliği genişlemiş ve Her Şeyi Bilenin yüceltmeleri, ebediyetin başlangıcında ebediyetin diliyle övgü ve şeref yüceltmesiyle kutsanmış ve O'nun yücelik ve güzellik niteliklerindeki kutsanması gerçekleşmiştir. Ve ona, kulluk makamlarındaki daha yüksek derecelerinin yükselişlerinin birliğinde çoğalan sayı sıraları gibi, eşsizliğin huzurunu bahşet; aşamalı âlemlerde ve kraliyet havaalanlarında temel rahmetin şahitliğinin ve sıfatların ışıklarının dahil edilmesinin ardışıklığıyla; ve O'nun Ahmadiyya camisinde insanlığın kutsal mekanında O'na secde eden manevi ruhlar, insan algısından

gizlenmiş sırlarla şahitlik levhalarına manevi kalemlerle yazarak, yüceltme ışıklarını çevreleyerek.

Ve salât ve selam ona olsun; çünkü onunla imkan ve zorunluluğun sınırları kutsanmıştır, mükemmellik nitelikleri ve her düşüncede yanılmazlığının evrenselliği, yüce şanı eksiklik ve inkardan münezzehtir ve sağlam temellere dayanan şanı öz ve zorunluluktur. Ve onun yoldaşlarından, hidayet imamlarından ve rekabet yıldızlarından razı ol, ışık döngüleri birbirini takip ettiği ve sırlar sırlarla parladığı sürece. Ve ona bolca selam ver. Ve Allah bize yeter ve O en iyi koruyucudur. Ve Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, O en yüce ve en muhteşemdir .

Bu faziletli, kapsamlı ve kapsayıcı dua, (Tuhfat al-Akhyar fi al-Salat ala al-Nabi al-Mukhtar) kitabından alınmıştır. Bu kitabın yazarı, Yüce Allah'ı tanıyan Muhammed ibn Abi, el-Rasa'nın fazileti hakkında şöyle buyurmuştur :

Allah'a yakın olanların ve manevi açılımlar elde edenlerin, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salat ve selam versin) miras alan Allah'ın velilerinin dualarını gördüm. Ve Şeyh'in, Allah'ı tanıyanın, Allah'ın Elçisi'ni sevenin, efendim Ali ibn Vefa'nın (Allah ondan razı olsun ve onun anılmasıyla bizlere fayda versin) duasından daha tatlı, daha saf, daha kapsamlı ve daha güvenli bir dua görmedim. Çünkü o, Allah'ın büyük kullarından biridir. Üzerine sevgi ışıkları parladı, sancakları onun üzerine serildi, ilahi nimetler ona bolca yağdı ve şeref ona bahşedildi. Öyleyse bunu bir bereket ve Allah'tan şefaate dilemenin bir vesilesi olarak analım ve onun anılmasıyla bunu kutsayalım.

Sonra şöyle dedi: “Dinle, ey benim gibi gafil olan! Yüce Allah'ın, şanı yüce olsun, bu azize, Allah ondan razı olsun, kalbine sevgi ışıklarını nasıl bahşettiğine, onu ve huzurundaki insanları Rabbin Sevgilisine hizmet makamıyla nasıl donattığına bak. Onlara, dillerinden nehirler fışkırıp, hizmetin mükemmelliğiyle üzerlerine taşan hikmet pınarları bahşetti. Bu duada, hakikatin incelikleri, Şeriatın sırları ve yolun sırları ne kadar çok şey içeriyor ki, kalbinden perde kalkmış ve uzuvları Rablerin Rabbinin

sevgisiyle dolu olan kimseden başka kimse bunları anlayamaz. Allah, anlayışımızı sevgisiyle aydınlatsın ve hayatlarımızı O'nun zikriyle zenginleştirsın.”

Hadislerde geçmeyen dualardan bu dua ve daha önce bahsedilen Zeynep-i Abidin'in duası dışında hiçbirini zikretmedi; Zeynep-i Abidin gece namazını bitirdiğinde bu duayı okurdu ve sahibinin adını belirtmeden bazı takipçilerine isnat ederek Süleyman ibn Ali'den rivayet etti. Bu yüce duayı, İmam Kastalani'nin (Masalik el-Hunafe') kitabında, iki cümlesi hariç harfleriyle birlikte, üstadım Ebu el-Mevaib el-Şazili'ye isnat edilen ve Fardaniyye litanyasında geçen bir metinde gördüm ve onun dualarından sonra gelen kısımlarını da naklettim. Ancak burada üstadım Ali Vafa'ya isnat edildiğini görünce üzerini çizdim, çünkü o Ebu el-Mevaib'den daha yaşlıdır, belki de onun sözlerinden alıp litanyasına yerleştirmiştir. Doğrusunu Allah bilir. Her durumda, bu, Allah'ın kendilerinden razı olduğu ve bizlere bereketinden faydalandırdığı birinci veya ikinci bilginin denizinden elde edilmiş eşsiz bir mücevherdir .

Kırk dördüncü dua

Abu al-Tahir ibn Sidi Ali Wafa için

{ Ey Allah'ım, efendilerin efendisi ve arzuların nesnesi olan, sevgili ve şerefli kulun Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ve esenlik ver. }

Bu dua (Masalik al-Hunafa') adlı eserde geçmektedir ve o, bu duanın üstadı Ebu el-Tahir İbn Sidi Ali Vefa için, onun litanyasında yer aldığını söylemiştir .

Kırk beşinci dua

Üstadım Ebu el-Mevahib el-Şazili için, Allah ondan razı olsun, on duadan oluşan bir derleme.

1 - {Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz, ümmi Peygamber Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna salât ve selam gönder; göğsümü genişleten, işlerimi kolaylaştıran, kırıklıklarımı onaran ve dilimdeki düğümü çözen bir salât.}

2 - Allah'ın nimetleri üzerinize olsun, sonsuz ve ebedi nimetler, sayılamayacak ve kapsanamayacak şekilde; ve Allah, her kayıp ve şaşkın insanı doğru yola ilettiği, mükemmellik ve bütünlük sahibi olan yoldaşlarından razı olsun.

3 - { Ey Allah'ım, yaratılmışların üstündeki mükemmellik makamıyla taçlandırılmış bu Peygambere salât ve selam gönder, ona Rabbin huzurunda özel bir esenlik ver; bu esenliğin nuru bizim için sonsuza dek sürecek, mükafatı yenilenecek ve ebediyen sona ermeyecektir.}

Ey Allah'ım, bu Peygambere, Resul'e, Özün aynasına, Niteliklerin tezahürüne, Şanın Varlığına, en büyük merhamet sahibine, en cömert başışa, aşkın nura, ayırt edici bilgiye, eşsiz güzelliğe, doğru yola, yüce karaktere, dürüst rehberliğe, mutlak mükemmelliğe, gerçekleşmiş şana, en yüksek makama, en kıymetli şerefe, en açık sırra, en tatlı kaynağa, en saf iç benliğe, en takva sahibi kalbe, güzel dile, yaklaşan merhamete, apaçık helale, saf unsura, her şeyi kapsayan merhamete, tam nimete, başlangıç ve sona, düzenin merkezine, krallığın ve egemenliğin tarzına, rahmet hazinelerinin deposuna, varoluş çemberinin kutbuna, taşan cömertliğin kaynağına, mükemmelliğin özüne, erdem ve niteliklerin gururuna, hikmet pınarlarını açana, ahlakın destekçisine salât ve selam gönder. Ahmedi âlemlerinin incelikli sırrını, insanlığın vekâletinin gizli ve özel yönlerini kapsayan, Ahmedi âlemlerinin ışıyla ünlü olan bu kadını, Allah'ın O'nu memnun edecek bir dua ile O'nun adına seçsin ve Yaratılışın Rabbinin ebedi makamından, sonra da eksikliklerini kabul eden ve bu dua aracılığıyla bereket uman mütevazı bir kuldan, ona hoş kokulu bir selam eylesin. Âmin, Ey Âlemlerin Rabbi.

Ey Tanrım, bu sevgiliye, mükemmel tezahüre, sistemin merkez figürüne, bilgi hazinelerinin açıcısına, sırların ve inceliklerin bahşedicisine,

ışıkların ışığına ve sırların sırrına, cömertliğin kaynağına ve varoluşun sürdürücüsüne, her ebeveynin ve çocuğun efendisine, ilahi inişlerin yurduna ve manevi anlamda ilahi görünümünün tezahürüne ve ilahi olanın sırrına, dünyanın lambasına ve dünya için bilginin nihai amacına, ruhların ruhuna ve memnuniyetin inceliğine, tüm zaman döngülerindeki tüm özlerin özüne, kutsal huzurlarda yüce amaçları yüksek özlemlere sahip olanlara iletene, sabah tezahürlerindeki parlak ışıkların sevincine, kabul edilmiş ve güzel yüzlerin tevazusunun sevincine, zihinlerin rehberine ve kalplerin güvencesine, ruhların rehberine ve ruhların aydınlatıcısına ve onları Kutsal Olanın huzurunda hazır bulunmaya çağırana, birlik vaazının hatibine bereketler gönder. Güzelliğin ve ihtişamın Sahibiyle, mükemmellik insanlarından biriyle, iyilikseverliğin huzurunda bilgi halkının önderiyle kurulan bağlantı üzerine söylem.

Ey Tanrım, ona huzur ver; öyle bir huzur ki, tıpkı onu kendi özel alanımızda tanıdığımız gibi, onun evrensel bilgi alanının sırlarını da öğrenelim.

Ey Tanrım, bize O'nun bilgisinin hakikatlerini ve O'nun huzurunda yaptığı açık açıklamaları kavrayabilme yeteneği ver ve bize O'nun vahiylerinin nimetlerinden, O'nun tüm huzurlarında ve anlarında ulaşabileceğimiz şeyleri bahşet.

Ey Tanrım, özel makamının gereği olarak, bizlere de özel makam sahiplerinin O'ndan miras aldığı özel bilgiyi bahşet ki, insanlık içinde en mükemmel mertebeye ulaşalım.

Ey Tanrım, kalplerimizi O'nun bilimsel bilgisiyle doldur, ruhlarımızı O'nun parlak ışığıyla aydınlat, zihinlerimizi O'nun emirlerine boyun eğdir, ruhlarımızı O'nun yasaklarıyla dizginle ve bedenlerimizi O'nun yüce rehberliğine itaatkar kıl, bize hayat verdiğin sürece.

Ey Allah'ım, hayatlarımızı O'nun sünnetine, ölümümüzü de O'nun dinine uygun kıl; ara âlemde bize soru sorulduğunda cevap veren, kıyamet gününde de azap ve büyük dehşetlerden Senin katında şefaatçi kıl.

Ey Tanrım, onu bizi Senin azabından koru.

Ey Allah'ım, onu önceden cezalandırma ve yargılama olmaksızın, mükafat yurdunda komşumuz eyle, ey En Merhametli, Ey En Cömert, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi.

Ey Tanrım, bize O'nun her iki dünyada da görünüşüne şahit olma sevincini bahşet.

Ey Tanrım, onu bize bu iki dünyada da bir eş eyle.

Ey Tanrım, bizi baştan sona O'nun korumasına mazhar olanlardan eyle. Âmin, Âlemlerin Rabbi.

Ey Allah'ım, onun yoldaşlarından, ailesinden ve ondan önce gelen ve ondan sonra gelen milletlerden, bu milletler yolundan geçenlerden onu seven ve ona bağlı olanlardan razı ol. Her an barış içinde olan, her hareket ve durgunlukta rahmet ve bereket sahibi olan ona selam olsun. Âmin. Peygamberlere de selam olsun ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun .

4 - Ey Allah'ım, Âdem ve Havva'ya, Şet ve Nuh'a, Davud ve Süleyman'a, Yakup ve Yusuf'a ve kabilelere, İbrahim, Musa ve İsa'ya, Hızır ve İlyas'a, bütün peygamberlere ve elçilere, peygamberlerin sonuncusuna, âlemlerin nuruna, doğru yolda olanların rehberine, parlak yüzlülerin önderine, gizli sırrın ve kıymetli bilgin olan Muhammed'e salât ve selam gönder. Ona en güzel salât ve selam olsun ve asaletleriyle birlikte razı ol.

Ey Allah'ım, Cebrail'e, Mikail'e, İsrafil'e ve Azrail'e, Arş taşıyıcılarına, Kerubilere, Kâbe'yi ziyaret eden yakınlarla ve bütün meleklerle salât ve selam gönder. Bize ve Allah'ın salih kullarına selam olsun, peygamberlere selam olsun ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

5 - Sana hamd olsun, Sen, kaygı duyan insanları seçip onlara hidayet elbiselerini bahşeden Sensin. Onlar, Senin lütfun olmadan Senin lütfuna kavuşmadılar, Senin huzuruna ancak Senin bakışınla girdiler. Sen onları

sevmedikçe Onlar Seni sevmediler, Sen onları çağırmadıkça Sana yönelmediler.

Öyleyse, bu önceki sevgiyle, en güzel isimlerin sırrıyla, en büyük olanla, kulun Muhammed'in övgülerinin sırrıyla, övgü sancağıyla, ihtişamla, şanla, sevgili kulunun Arş'ın ayağı altında secde etmesiyle, ona "Başını kaldır" demenin şerefiyle, "İsteyin, size verilecektir" demenin özeniyle, bu yaratıklar arasında bize de bir pay ayırmanı niyaz ediyoruz.

Senden bir cevap, zafer, yardım ve sınırsız cömertliğinin, gücünün ve egemenliğinin gerçek özünde, bize değil, sana yakışır bir lütuf diliyoruz; bu lütuf, istemekle elde edilemez, aklımızdan bile geçemez, ne şimdi ne de gelecekte, sonsuza dek sürececek sürekli ve ebedi bir armağandır.

Ve sana şükürler olsun, varlığın özüne, şahit olunan ışığa, taşan havzanın ve yükseltilmiş sancağın sahibine, insanlığın babası Âdem'in aracına, kıyamet gününde şefaati kabul edilen şefaatçiye, ruhları besleyene ve diriltene, yaratılışın sana yönelmesine ve sana doğru yönlendirilmesine, yazıların zevkine ve ruhları arındırana, krallık ve gayb âlemlerinden kalplere bilgi bahşedene, ilk tezahürün kalemine, ikinci tezahürün levhasına, birliğin sırrına, birliğin ışığına, özün varlığına, niteliklerin ışığına, ebediyetin sırlarını açana, sürekliliğin düzenine bereketler göndermeni niyaz ediyoruz. Kutsal, arınmış, eksiksiz ve aydınlatıcı bir dua; özünde, eşsiz şanında ve sıfatında O'na özgüdür; hiçbir kul O'na ortak olamaz, yüce şerefi elçileri, peygamberleri, melekleri ve bütün azizleri aşar. Ve O'na da aynı şekilde selam gönder, orada da O'na ulaşan bir selam. Ve Allah, denizinin on asil incisinden ve diğer büyük arkadaşlarından razı olsun. Ve Senden, şan ve şerefinden daha fazlasını diliyoruz. Amin. Ve elçilere selam olsun, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

6 - {Ey Allah'ım, ilimleri toplayan ve onlara fayda veren, peygamberlerin önderi ve hatibi, her huzurun neşesi ve her zevkin ve bakışın tesellisi, ebedi gaybın anahtarı ve evrensel sırrın mührü, kutsal sıfatların sahibi, İlahi Huzurun yoldaşı, hakikatin sonu, yolun rehberi ve

önceden belirlenmiş yaratımın efendisi, varlığın bölücüsünün tacı ve sözleşmelerin incisinin ortası, Muhammed el-Celale ve Ahmed el-Halal, Rahmet Elçisi ve Rahmetin Koruyucusu olan Allah'a salat ve selam eyle. Ey Rabbimiz, ona mükemmelliğinin mertebelerine olan bağlantının bereketini ver ve ona şefkatinin selamı ve cömertliğinin uzantısıyla selam gönder. Peygamberlere de selam olsun ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.}

7 - Ey Allah'ım, her çağda, salihlerin en hayırlısı ve seçilmişlerin en faziletlisi olan, göğe yükselen, sancağı ve tacı taşıyan Muhammed'e, mükemmel bir nurla bereketler gönder. Ey Rabbim, seçilmiş olana, temizlenmiş olana, takva sahibi olana, lekesiz olana, efendimiz Muhammed'e her zaman selamlarımı ilet.

Allah ona rahmet etsin, o bizim efendimiz, destekçimiz, yardımcımız, efendimiz Muhammed, sallallahu aleyhi ve sellem.

Allah'ın rahmeti, göklerde ve yeryüzünde var olan Muhammed el-Mehmud'un ruhuna olsun.

O ruha sabah ve akşam Allah'ın bereketi ve huzuru olsun, ruhlarında sevinç olsun.

Yüce Üstatların Üstadı'nın üzerine Allah'ın bereketi ve esenliği sonsuza dek olsun.

Her yönden kusursuz olanın üzerine Allah'ın bereketi ve esenliği olsun.

Tanrı'nın bereketi ve huzuru, lütfun nihai kaynağı olan bu varlığın üzerine olsun.

Allah'ın bereketi ve huzuru eşsiz bireyin üzerine olsun.

Allah'ın rahmeti ve selamı en şerefliğin üzerine olsun.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın rahmeti ve selamı üzerine olsun.

Ey Yaratıcı Tanrım, Sevgili, Yüce ve Kudretli olana salat ve selam gönder.

Ey Rabbim, ey Sabırlı olan, Peygamberin olan, övgü ve şükredene salât ve selam gönder.

Ey Tanrım, en yüce ve en muhteşem olana bereket ve esenlik gönder.

Ey Hamid, kulların efendisine salât ve selam gönder.

İslam öğretmenine salat ve selam olsun.

Ey Rabbim, günahlarım için şefaate edene bereket ve esenlik gönder.

Yüce Allah'a salat ve selam olsun, O'nun krallığında ve âleminde şeref sahibi olana rahmet olsun.

Kutsal yazılarda yazılı olan Allah'ın bereketleri, varoluşu nefesiyle güzelleştiren kişinin üzerine olsun.

Ey Tanrım, kutsal huzurlarda yaratılmışların en hayırlılarına bereketler gönder.

Ona selamlarımızı iletin, her zaman şerefli olsun. Yaratılışın şefaatchisi olan ona barış bahşedin. Günahlarımızdan bizi sorumlu tutmayın .

8 - { Ey Allah'ım, şefaati kabul edilen, sana itaatini sana itaat kıldığın, en üstün makama yerleştirdiğin, her kimseden üstün kıldığın, en mükemmel makama ilk tayin ettiğin, sistemin mükemmelliğiyle seçtiğin, mükemmelliğin köşe taşı yaptığın, yakınlık meclisinin imamı ve kutsal huzurun vaizi, aşkın gerekliliğin gerçeğinin tezahürü ve en aşkın güzelliğin olasılığının tezahürü olan Muhammed el-Hallal ve Ahmed el-Celale'ye salat ve selam eyle ve ebedi huzurda ona münhasır bir barış gönder. }

Ve sana yalvarıyorum, Tanrım, beni her türlü kötü şeyden uzak tut.

Sana yakın olmayı ve sana güvenmeyi diliyorum.

Tanrım, ihtiyaç ve özlem içinde elimi uzattım, alçakgönüllülük ve yıkım içinde geldim. Kapıda durup sevdiklerime yalvardım, isteğimi kabul et ve umutlarımı boşa çıkarma .

9 - Ey Allah'ım, her anne babanın ve çocuğun efendisi, yalnızken ve açıkta Rablerine dua eden, Kur'an okuyan ve ibadet edenlerin en hayırlısı, seçkinlerin seçkini, efendimiz Muhammed'e, var olan atomların sayısı kadar salavat gönder. Ona, her varise, mirasçıya ve takipçiye ve bütün mümin kullarına da ebedi selamet ver. Âmin, âlemlerin Rabbi.

Ey Allah'ım, ebediyetten beri en üstün mükemmellik mertebeleriyle seçtiğin, faziletli ve imkan sahibi, sır hazinelerinin açıcısı ve nur döngülerinin sonuncusu, ilahi huzurlarda mistik işaretlerle yüce faziletlerin mükemmelliğine işaret eden her ince işaretin ihtişamı, yüce makam sahibi, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, şefaathine salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, ona salât ve selam gönder, onun mükemmellik mertebelerindeki güzelliğini ortaya koyan salât ve selamı ona, ailesine ve sahabelerine gönder, sevgilinin sevgiliye olan selamı gibi, peygamberlere de selamı gönder. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

10 - {Ey Allah'ım, sırların varlığına ve nurların kaynağına, ruhları kötülüklerden arındırana, bütün kabileler arasında en güzel yeni doğana, ilahi âlemin gelinine, kutsal huzurun imamına, iyiliğin öğretmenine, yaratılışın en bilgisine, ümmetin danışmanına ve hakikate rehberine, peygamberlerin ve elçilerin en şereflişine, âlemlerin Rabbinin elçisine, efendimiz Muhammed'e, efendilerin efendisine ve mutluluk çemberlerinin direğine salat ve selam gönder. Makamına, saygınlığına ve büyüklüğüne göre ona selam gönder. Hamd Allah'a, salat ve selam da O'nun seçilmiş kullarına olsun.}

Bu on dua, efendim Şeyh Ebu el-Mevahib el-Şazili içindir, Allah ondan razı olsun.

Tanrı'nın Ebedi Partisi'nin ilki

İkincisi, Hikam al-Ata'iyya'yı açıklamasında yer almaktadır.

Üçüncüsü ise El-İşrak Partisi'nde.

Ve El-Uns partisindeki dördüncü isim.

Beşincisi ise Yüce Tanrı'yı övme bölümünde yer alıyor.

Ve Birlik Partisi'ndeki altıncı isim.

Ve sinyallerin dengesi partisinde yedinci sırada yer alan kişi.

Sekizincisi kitapta (İllüzyonist Yönetim Kanunları) yer almaktadır.

Ve El-Tanzeeh Partisi'ndeki dokuzuncu kişi.

Ve bireycilik partisindeki onuncu kişi.

Bunu (Masalik al-Hunafa')'dan aldım ve sonra bazı derlemelerde, sonuncusu beşinci dua olan Övgü Bölümü'nü gördüm; bu dua, efendim Ali Vafa'ya isnat edilmiştir. Bazı derlemelerde ise bu duaların sekizinci ve onuncu dualarını, Ebu el-Mevaib'den daha eski olan efendim Muhammed Vafa'ya isnat edilmiş olarak gördüm. Belki de ona isnat edilmesi doğrudur ve Ebu el-Mevaib bunları alıp kendi iki bölümüne koymuştur, tıpkı efendim Ali Vafa'nın duasında belirtildiği gibi. Allah en doğrusunu bilir .

Kırk altıncı dua

Meşîşyye duası, el-Arabi el-Darqawi tarafından derlenmiş ve Ebu el-Mevaib tarafından okunmuştur.

Allah'ım , yüce zatında gizli sırları açığa çıkaran, yüce sıfatlarının gökyüzündeki ışıkları dolunay gibi yarılan, hakikatlerin ondan kendisine yükseldiği, Âdem bilgisinin ondan, onun içinde ve onun üzerine indiği, böylece yaratılmışların her birini kendisinde saklı olan sırrı anlamaktan aciz kılan, onun için anlayışların azaldığı ve her birinin acizliğinin ona yettiği Zat'a, açık ve gizli her konuda bereket ve esenlik ver. Bu korunan sır, onun

varlığında ondan önce hiçbirimiz tarafından algılanmamıştır ve onun şahitliğinin örneklerine dayanarak, ondan sonra da hiçbirimiz ona ulaşamayacaktır. Öyleyse, krallığın ve âlemin bahçelerinin, ısıt ısıt güzelliğinin çiçekleriyle ve kudret işaretlerinin havuzlarıyla, göz kamaştırıcı sırrının taşan ışıklarıyla dolup taşan Peygamberi ne kadar yücedir! Ve O'na bağlı olmaktan ve O'nun akan sırrıyla çevrili olmaktan başka hiçbir şey yoktur; çünkü her yükseliş ve inişte aracı olmasaydı, söylendiği gibi aracı kaybolurdu. Sizden O'na uygun bir dua, ve bu dua yeni yaratılışın gelişyle ve O'nun üzerine uzanan taşmayla akar, ve bu duaya O'nun taşması ve lütfuyla uyan bir barış, çünkü O buna layıktır, ve ailesine, en yüksek gökyüzünün güneşlerine, yoldaşlarına, takipçilerine ve O'nu izleyenlere .

Ey Tanrım, O, tüm sırları kapsayan sırrın, tüm ışıkları kapsayan ışığın, senden sana giden rehberin, dünyalarının kervanının sana önderi ve önünde duran en büyük perdendir. Hiç kimse O'nun her şeyi kuşatan varlığı olmadan sana ulaşamaz ve kaybolan hiç kimse O'nun parlak ışıkları olmadan yol bulamaz.

Ey Tanrım, beni O'nun ruhani soyuna kat ve bana O'nun ilahi doğasını gerçek anlamda anlama lütfunu ver. Bana O'nun yüzünü görebileceğim ve O'nun sevdiği ve hoşnut olduğu şekilde O'nun tezahürü olabileceğim bir bilgi ver. O'nun bilgisi aracılığıyla cehaletin tuzaklarından beni koru ve O'nun bilgeliği aracılığıyla lütuf kaynaklarından doyasıya içmeme izin ver. Beni iyiliğinin asil atlarına, şefkatinin ve sevginin eyerlerine bindir ve beni O'nun doğru yolundan, O'nun kutsal varlığına bağlı olan, insan güzelliğinin tezahürleriyle aydınlatılmış huzuruna doğru yönlendir. Beni zafer ordularıyla çevrili, ailenin alemleriyle eşlik ederek taşı. Beni her biçimdeki yalanlara karşı, nerede olursa olsun, karşı koy ve onu en uygun şekilde hakikatle ez. Beni her bileşik ve basit şeyi kapsayan Birliğin okyanuslarına daldır. Beni tek tanrıcılığın bataklığından, mutlaklıktan ve sınırlamadan arınmış tekliğin genişliğine kurtar. Beni Birliğin okyanusunun özüne daldır, ona şahitlik et ki, sadece onu görebileyim, duyabileyim, bulabileyim ve hissedebileyim; inen ve yükselen, her zaman olduğu gibi.

Ey Tanrım, merhametin ve şefkatinle, ruhumun yaşamındaki en büyük perdeyi bir vahiy ve bir tezahüre dönüştür, eğer bu mümkünse.

Ey Tanrım, O'nun ruhunu zevk ve hal bakımından gerçekliğimin sırrı kıl, gerçekliğini ise hal ve zenginlik bakımından dünyalarımın, dönüm noktalarımın bir araya gelmesi kıl. Ve bunun aracılığıyla, İlk ve Sonuncuyu, Görüneni ve Gizliyi idrak ederek, Senin için burada olanı idrak etmemi sağla. Ey İlk, Senden önce hiçbir şey yoktur; Ey Sonuncu, Senden sonra hiçbir şey yoktur; Ey Görünen, Senden üstün hiçbir şey yoktur; Ey Gizli, Senden aşağıda hiçbir şey yoktur. Varoluşumda ve yok oluşumda, kulun Zekeriya'nın duasını işittiğin gibi, benim duamı da işit. Beni Sana razı ve hoşnut kıl. Senin aracılığınla cinlerin, insanların ve meleklerin dünyaları üzerinde zafer kazanmamı sağla. Senin aracılığınla, takip eden ve yöneten, yöneten ve takip eden birinin desteğiyle beni destekle. Beni Seninle birleştir, gözlerimdeki perdeyi kaldır ve beni diğerlerinden ayır. Beni Senin iyiliğinin ve cömertliğinin önderlerinden biri kıl. (Tanrım, Tanrım, Tanrım) Tanrım, emir O'ndan başlar; Allah'a emir döner; Allah, her şeyin gerekli olduğu varlıktır ve ondan başka hiçbir şey yoktur. [Şüphesiz ki, size Kur'an'ı vasiyet eden, sizi mutlaka dönüş noktasına döndürecektir.] Her yaklaşımda ve uzaklıkta, kalkışta ve oturuşta [Ey Rabbimiz, bize kendi katından rahmet eyle ve işlerimizden bize doğru yolu göster.] Bizi, senin tarafından hidayete erdirilen ve hidayete erdirilenlerden eyle ki, bakışlarımız yalnızca sana yönelsin ve arzularımız yalnızca sana yönelsin. Bizi, [Şüphesiz ki, Allah ve melekleri Peygamber'e salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.] derecelerinin yükselen yollarında bize yol göster.

Ey Allah'ım, ona en güzel duayı ve en eksiksiz selamı indir; zira biz onun büyük değerini kavrayamayız, ona gösterilmesi gereken saygı ve hürmeti de idrak edemeyiz. Yüce Allah'ın salat, selam, rahmet ve bereketleri efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine, sayıları çift ve tek sayılar kadar ve Rabbimizin mükemmel ve mübarek sözleri kadar çok olsun .

Bu dua, Allah ondan razı olsun, El-Arabi El-Darqawi'ye aittir. En güzel ve en eksiksiz biçimlerden biridir ve benim üstadım Abdül-Selam İbn Meşîş'in duasıyla karıştırılmıştır; bu dua fazileti ve bereketi artmıştır ve kitabımda (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) zikredilmiştir. Bu karışımın, Allah ondan razı olsun, üstadım Ebu el-Mevahib el-Şazili'ye ait olduğu söylenmektedir .

Kitap taşıyıcısı yorumu

Faydayı daha da artırmak için, burada (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) kitabından Sidi Abdül-Selam ibn Meşîş'in duasını ve faydalarını sunuyoruz.

Kırk üçüncü dua

Üstadım Abdülselam ibn Meşîş'e, Allah ondan razı olsun.

Ey Allah'ım, sırların açığa çıktığı, nurların tutuşturulduğu, hakikatlerin yükseldiği ve Âdem bilgisinin indiği, tüm yaratılışın onu kavrayamadığı O'na bereketler gönder. Onun önünde anlayışlar azalmış, geçmişteki veya şimdiki hiçbirimiz onu tam olarak kavrayamamıştır. Krallığın bahçeleri onun güzelliğinin çiçekleriyle süslenmiş, ilahi ihtişamın havuzları onun nurlarının bolluğuyla taşmaktadır. Ona bağlı olmadan hiçbir şey var olamaz. Çünkü aracı olmasaydı, söylendiği gibi, kaybolurdu. Sana yakışır bir dua, senden ona, hak ettiği gibi. Ey Allah'ım, o, sana işaret eden, her şeyi kapsayan sırrın ve önünde duran en büyük perdendir. Ey Allah'ım, beni onun soyuna kat, beni onun yüce makamına yerleştir ve bana onun hakkında bilgi ver ki, cehaletin tuzaklarından korunayım ve lütuf pınarlarından doyaya içeyim. Ve beni O'nun yolundan Senin huzuruna götür. Senin desteğinle çevrili bir yolculuk. Ve beni yalanın üzerine at ki onu ezeyim, ve beni Birliğin denizlerine daldır, ve beni tevhid bataklığından kurtar, ve beni Birliğin denizinin tam gözüne boğ ki ondan başka hiçbir şey görmeyeyim, duymayayım, bulmayayım ve

hissetmeyeyim. Ve En Büyük Perdeyi ruhumun hayatı, ruhunu gerçekliğimin sırrı ve gerçekliğini de İlk Hakikat'in idrakiyle dünyalarımın toplanması kıl. Ey İlk, Ey Son, Ey Açık, Ey Gizli, işit! Çağrım, kulun Zekeriya'nın çağrısını işittiğin gibidir. Bana Seninle yardım et, bana Seninle destek ol, beni Seninle birleştir ve beni kimseden ayır. Allah, Allah, Allah. Şüphesiz ki, sana Kur'an'ı vasiyet eden, seni mutlaka dönüş yerine geri getirecektir. Rabbimiz, bize kendi katından rahmet ihsan et ve işimizden bize doğru yolu hazırla. Şüphesiz ki, Allah ve melekleri Peygamber'e salât ve selam gönderirler. Ey iman edenler! Ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin .

Bu, Sidi Abdül Selam İbn Meşîş'in duasıdır ve büyük fazilete sahip, en iyi ve en meşhur formüllerden biridir ...

..... = (Haşiyetü'l-Durr) adlı eserin yazarı âlim Seyyid Muhammed Abidin, Şeyh, İmam, Kutb, Yüce Allah'ı bilen ve O'na yol gösteren, doğru ve asil yolun ve büyük asil hallerin sahibi, soylu ve atalarının kaynağı, efendimiz ve efendimiz, yüce Seyyid Abdül-Selam ibn Beşîş'in dualarının listesinde şöyle demiştir: "Başında 'ba' ile ve Fas Hasani mim'iyle başlayan, [Ey Allah, sırların çıktığı ve nurların fışkırdığı Zat'ı mübarek kıl...vb.] ile başlayan bu dua, Şihab Ahmed el-Nakhli ve öğrencisi Şihab el-Munini tarafından listelerine dahil edilmiş ve el-Nakhli, bunu Şeyh Ahmed el-Babli ve Şeyh İsa el-Sa'alibi'den aldığını belirtmiştir. Şöyle demiştir :

Bana sabah namazından sonra bir kez ve akşam namazından sonra bir kez okumamı emretti. Dedi ki: "Bazı tefsirlerde üç kez okunduğunu gördüm: sabah namazından sonra, akşam namazından sonra ve gece namazından sonra. Onu okumakta, gerçekliği yalnızca Yüce Allah'ın bildiği sırlar ve nurlar vardır. Onu okumak ilahi destek ve ilahi bir açılmadır. Onu samimiyet ve bağlılıkla okuyanın kalbi her zaman rahat olur, işleri kolaylaşır ve Yüce Allah tarafından tüm musibetlerden, felaketlerden ve hastalıklardan, hem açık hem de gizli olanlardan korunur. Tüm düşmanlarına karşı galip gelir, tüm işlerinde Yüce Allah'ın desteğiyle

desteklenir ve Cömert Olan Allah'ın ve Resulü'nün (Allah ona, ailesine ve sahabelerine salat ve selam etsin) gözetimi altındadır. Faydası, onu samimiyet, bağlılık ve takva ile okumaya devam etmekle ortaya çıkar. Ve kim Allah'a ve Resulüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'nu hatırlarsa, işte onlar başarılı olanlardır. ”

Şaziliye tarikatının en seçkin alimlerinden bazıları, ona değerli eklemeler yapmış, bunları onunla harmanlayarak, bu yüce tarikatın mensuplarının sabah ve akşam okumasını bir görev haline getirmişlerdir. Allah onlardan vesile olsun .

Yorumun sonu

Kırk yedinci dua

El-Burhan El-Nu'mani için

Ey Tanrım, her şeyi kuşatan merhameti ve mükemmel bereketi, hakikatlerin toplayıcısını ve yaratılışın en iyisini, her şeyi kuşatan kutsallığının muhafazasının varlığını ve parlayan ışıklarının ışığını, seçilmiş kulunun mütevazı hizmetkarını, kendisinden önce gelen her şeyden önce seçtiğin, kendisinden sonra gelen her şeyden sonra eklediğin, kendi ellerinle koruduğun ve ondan kalanların izlerini sildiğin, kalbinden ruhun kirliliklerinin zincirlerini kaldırdığın, aracılığıyla kudret ruhunu ve insanlığın aptallıklarını bahşettiğin, karakterini geliştirerek ondan ahlaki kusurların perdesini kaldırdığın, cömertliğinin konusu kıldığın, sözlerinin kelimelerini koruyan bir levha ve bütünlüğünün çeşitli yönleri için geniş bir taht yaptığın, kudretinin gücünü çemberin kürelerinin alemlerinde yönlendirdiğin ve parlak ufuklarının yükselişinde parlamasını sağladığın kişiyi kutsala. Işıklar ve Sen kime, seyreden gözlerin zevki için bir dinlenme yeri olarak serdiğin halını serdin; böylece O'nun yüce düşüncesinin aynasının berraklığında güzelliğinin ve ihtişamının tezahürü ortaya çıktı ve kaygısının en yüksek yüceltilmesinde, kederin acılarını aşan mükemmelliğinin imgesi hayal edilmedi ki, hakikate ulaşmanın müjdesini alabilsin. Ve İman, cezanın cezasında geri dönmekten arzusunu güvence

altına aldı ve samimiyyetini ödölün ödölüne yönelmenin etkilerinden arındırdı; böylece üzerinde hiçbir şüphe izi, hiçbir kusur izi kalmadı. Yaratılıştta teselli bulmaz, Hakikatten uzaklaşmaz, gözlemlerinin bakışları ayrılığın gözünde toplanmaların gözünü fark etmez. En yüce sevgili, en büyük dost ve hayırsever ruh, efendimiz Muhammed, Allah ona salât ve selam versin; babası İbrahim'e, dostuna; iki kardeşi Musa'ya (Allah ile konuşan) ve İsa'ya (güvenilir); Davud'a ve Süleyman'a; bütün peygamberlere ve elçilere; evliyalara ve salihlere; sahabelere ve takipçilere; imamlara ve taklitçilere; ve Müslüman ümmete; ne zaman hatırlayanlar seni hatırlar, gafiller seni unutursa; akıllar Özün huzurunda kaybolursa; kıymetli ruhlar isimler ve sıfatlarla ferahlarsa; bu Hakikatin şahidi ruhlara görünürse; ve başarıya ulaşma zamanında hatırlamanın yerini hatırlama alırsa; ona bolca selam olsun .

Bu dua (Masalik al-Hunafa') adlı eserde geçiyordu ve o şöyle dedi: "Bunu dostumuz Burhan al-Nu'mani'ye isnat edilen bir duada gördüm ."

Kırk sekizinci dua

Efendim Abdullah bin Esad El-Yafi'i için

[Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam göndermişlerdir. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam gönderin ve ona layık bir selam verin.] Allah'ın salât, selam ve rahmeti, ümmi Peygamberimiz efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, çift ve tek sayılar kadar çok sayıda olsun ve Rabbimizin mükemmel ve mübarek sözleri olsun. Allah'a hamd olsun, Allah'a şükürler olsun, Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür. Yüce Allah'tan bağışlanma diliyorum. Yaratıcıların en iyisi olan Allah mübarektir. Allah bize yeter ve işleri en iyi şekilde düzenleyendir. Yüce ve amansız Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur. Ve Allah, Peygamberlerin Sonuncusu olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine, Allah'ın yarattıklarının sayısına eşit sayıda, yaratmakta olduklarına eşit sayıda, Allah'ın yarattıklarının ağırlığına eşit sayıda, yaratmakta olduklarına eşit sayıda, Allah'ın yarattıklarının doluluğuna eşit sayıda, göklerinin doluluğuna eşit sayıda, yeryüzünün

doluluğuna eşit sayıda, yarattıklarının sayısına eşit sayıda, Arşının ağırlığına eşit sayıda, rahmetinin sınırına eşit sayıda, kelimelerinin uzunluğuna eşit sayıda, razı oluncaya kadar ve razı olduğunda, Allah'ı ananların geçmişte ve gelecekte O'nu anacakları her defasında, her yıl, ay, hafta, gün, gece, saat, nefes, an ve bakışta, ebediyetten ebediyete, bu dünyanın ve ahiretin ebediyetinde salât ve selam eylesin. Ahirî dünyanın ebediliği vardır ve dahası, başlangıcı da sona ermez, sonu da tükenmez .

Kırk dokuzuncu dua

Üstadım Abdullah bin Esad El-Yafi'i için de

Veren , Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Azamet ve Şeref Sahibi, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, kalbimi dirilt ve ruhumu öldür ki, Senin aracılığınla bu dünyada ve ahirette hayırlı bir hayat süreyim. Şüphesiz Sen her şeye kadirsin .

(Masalik al-Hunafa') adlı eserde, bu iki duanın Afif Abdullah bin As'ad al-Yafi'i'den rivayet edildiği ve ilkinde, [Sübhanallah ve hamdullah..] sözünden bunu üç defa tekrarlar dediği ve bunun birçok fazileti olduğunu söylediği belirtilmiştir .

Elliinci Dua

(Müjdeci ve Uyarıcı Üzerine Duada Aydınlik Şafak) kitabının yazarı Al-Fakihani

Ey Allah'ım, karanlığı nuruyla aydınlatan efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, bütün milletlere rahmet olarak gönderilen efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, levha ve kalemin yaratılmasından önce önderlik ve peygamberlik için seçilmiş olan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, ahlakı ve karakteri en üstün olarak nitelendirilen efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, kapsamlı konuşması ve eşsiz bilgeliğiyle öne çıkan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, huzurunda hiçbir kutsallığa saygısızlık etmeyen ve kendisine haksızlık edenleri affetmeyen efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam olsun; o yürürken gittiği her yerde bir bulutla gölgelenirdi.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam olsun; onun için ay yarıldı, taş onunla konuştu, mesajını kabul etti ve karar verdi.

Ey Allah'ım, Rabbimiz eski zamanlarda onu övmüştür, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, Rabbimiz'in Kutsal Kitabında salât ve selam olsun diye buyurduğu efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder.

Yağmurlar yağdığı ve cömertliğin kuyukları günahkarların üzerine aktığı sürece, Tanrı onu, ailesini, arkadaşlarını ve eşlerini kutsasın ve ona huzur, şeref ve haysiyet versin .

El-Fakahani, (El-Fajr El-Munir fi El-Salat ala El-Beşir El-Nadhir) adlı kitabında şöyle demiştir: Medine'ye yaklaştığımızda, (Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun) bu duayı kılmaya ilham aldım. Bunun üzerine bir grup duayı yazıp ezberledi. Daha sonra, Maliki mezhebinden bazı ilim talebelerinin, Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salat ve selam versin) minberinde bu duayla namaz kıldıklarını rüyalarında gördüklerini öğrendim. Bunu (El-Masalik) ve diğer kitaplarında da anlatmıştır .

Elli birinci dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Peygamberin Muhammed'e, dostun İbrahim'e ve yeryüzünde ve göklerde bulunan bütün peygamberlerine ve seçilmiş kullarına, yaratılışının, rızanın, tahtının ağırlığının, kelamının mürekkebinin, ilminin sınırının ve bütün yaratıklarının ağırlığının sayısına eşit sayıda, ilminin kapsamına eşit, ilminin kapsamını dolduran ve ilminin kapsamından kat kat fazla sayıda, bütün yaratılmışlardan kendilerine dua edenlerin dualarından üstün, onları aşan ve onlardan daha üstün olan salavat ve selam gönder. Tıpkı senin bütün yaratılmışlarından üstün olduğun gibi .}

Bu duayı (Dalail al-Khayrat)'tan aldım çünkü mükemmel bir belagati var ve bunun ardındaki niyet, faziletinin büyüklüğünü vurgulamaktır; aksi takdirde Allah'ın yarattıklarına olan lütfu sonsuzdur ve hiçbir şey onunla kıyaslanamaz .

Elli ikinci dua

Şeyh Muhammed el-Sanusi için

{ Ey Allah'ım, efendimiz, peygamberimiz ve hamimiz Muhammed'e, ilk ve sonun efendisi, nurlu yüzlülerin önderi, kusursuz efendi, açan, mühürleyen, sevgili, şefaatçi, şefkatli, merhametli, doğru sözlü, güvenilir, nuru yaratılıştan önce gelen ve görünüşü âlemlere rahmet olan, ölen ve kalan, mutlu ve mutsuz olan tüm yaratıkların sayısına eşit sayıda olan, tüm sayıları ve tüm sınırları kapsayan, sonu, sınırı ve bitişi olmayan, Senin ebediliğinle ebedi olan ve Senin ebediliğinle devam eden bir dua olan, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna, kayınpederine ve destekçilerine salât ve selam eyle ve ey Rabbimiz, tüm işlerimizde ve Müslümanların işlerinde gizli lütfunu ihsan et. }

Bu dua (Sırların Hazineleleri) adlı eserde geçmektedir ve yazar, duanın faziletini açıklarken şunları söylemiştir :

Allah onu korusun, Şeyh el-Ayyashi'nin el yazısıyla şunları buldum :

Fıkıhçı Ebu Sama el-Dukkali'den (Allah ona rahmet etsin) rivayet edildiğine göre, fakir bir adam sık sık Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi

ve sellem) namaz kılardı. Borç biriktirmişti ve rüyasında Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördü. Fakirliğinden ve sefaletinden şikayet edince, şeyh onu borcunu ödemesi için Sidi Muhammed el-Sanusi'ye gönderdi. Borcu bin ons idi. Şeyh, adama bir işaret olarak, Peygamberimize yüz bin defa namaz kılmadan uyuyamayacağını söyledi. Adam uyandı, şeyhe gitti ve gördüklerini anlattı. Şeyh hemen ona bin ons verdi. Adam, "Ey efendim, Allah'tan ve sizden, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu kadar defa nasıl namaz kıldığınızı ve bunu her gece nasıl yapabildiğinizi açıklamanızı rica ediyoruz, çünkü her gece bin defa namaz kılmak beni şaşırtıyor" dedi. Şeyh, onu sınamak için, "Söylememizi istiyorsan, bin ons altını bana geri ver," dedi. Adam altını geri verdi. Şeyh, "Allah seni mübarek kılsın. Ben, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana vermemi emrettiği şeyi almıyordum. Aksine, ona olan sevginizi sınamak istiyordum. Her gece yüz defa bu duayı okurdum," dedi ve bu duayı anlattı.

Dedim ki, bu (Üstatların Üstadı'na yapılan en iyi duaların) otuz birincisidir (*) ve başında ve sonunda önemli eklemeler vardır ve bu yüzden onu bu kitaba dahil ettim ve burada belirtilen faydanın dışında başka faydalarından da bahsettim .

(*(Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydayı daha da artırmak için, burada (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) kitabından otuz birinci duayı ve faydalarını sunuyoruz :

Otuz birinci dua

{ Ey Allah'ım, nuru yaratılıştan önce gelen ve görünümü âlemlere rahmet olan efendimiz Muhammed'e, ölen ve yaşayan, mübarek ve musibetli olan tüm yaratıkların sayısı kadar, tüm sayıları kapsayan ve tüm sınırları aşan, sonu, limiti ve bitişi olmayan, Sen ebedi olduğun sürece

ebedi olan bir salavat ve salât ve selam eyle. Ailesine ve sahabelerine de aynı şekilde selam eyle. }

Deliller üzerine yorum yapanlar, üstadımız Abdülkadir el-Cilani'nin (Allah ondan razı olsun) zikrini bu duayla bitirdiğini belirtmişlerdir.

El-Sakhawi'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Şeyhlerimizin güvenilir kaynaklarından bazıları, bunun her seferinde on bin namaza denk olduğuna dair bir rivayet olduğunu bildirmiştir .

Şeyh, İmam Muhyiddin'den (Allah ondan razı olsun) naklederek şöyle açıkladı: "Kim bu namazı sabah on defa ve akşam on defa kılsa, Allah'ın en büyük rızasını kazanır, gazabından korunur, ilahi rahmet ve zarardan sürekli olarak korunmaya mazhar olur ve işleri kolaylaşır." (Yorumun sonu)

Elli üçüncü dua

Şeyh Muhammed el-Sanusi için de aynı şekilde.

{ Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu dua, düğümümü çözsün, sıkıntımı gidersin, beni zor durumumdan kurtarsın, tökezlememi affetsin ve ihtiyacımı karşılasın. }

Bu dua, Şeyh Dirbi tarafından denenmiş ve onaylanmış yöntemler adlı eserinin on üçüncü bölümünde zikredilmiştir. Şeyh Dirbi orada şöyle buyurmuştur :

Bilin ki, Allah bana ve size başarı nasip etsin, Yüce Allah'tan bir şeye ihtiyacı olan, sıkıntı ve üzüntü içinde olan veya bir musibete uğrayan kimse, gecenin bir yarısı kalkıp abdest alsın ve Kur'an'dan kendisine kolay gelen surelerle iki rekat namaz kılsın. Sonra namazını tamamladıktan sonra kibleye dönerek, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder..." diyerek bin defa Allah'ın Resulü'ne salât ve selam göndersin. O zaman Allah onu başına gelenlerden kurtarır. Bu hazineye sınırsız sarılın, çünkü faydaları çoktur. Bu, âlim el-Sanusi tarafından denenmiş ve test edilmiş çareler kitabında belirtilmiştir .

Elli dördüncü dua

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve denizin dalgaları kadar çok olan sahabelerine salat ve selam gönder.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve kum taneleri kadar çok sayıdaki sahabelerine olsun.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine olsun; sayıları efendimiz Ebu Bekir Sıddık'ın iyi amelleri kadar çok olsun.

Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam olsun; sayıları, hidayete ermişlerin efendisi Ömer ibn el-Hattab'ın salat ve selamı kadar çoktur.

Efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam olsun; sayın sayı, tasdik ehlinin üstadı Osman ibn Affan'ın salat ve selam olsun.

Efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam olsun; sayıları, titizlerin efendisi olan efendimiz Ali ibn Abi Talib'in salat ve selamı kadardır.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine olsun; Peygamber ailesinin ve diğer tüm sahabelerin iyilikleri kadar çok sayıda sahabe, onların takipçileri ve onların takipçilerininin takipçileri de dahil olmak üzere, hepsi en doğru yola hidayet edilmiş olsunlar.

Allah'ın salât, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine olsun; yedi göğü, yedi yeri ve aralarındaki her şeyi doldursun, ta ki dar gelene kadar .

Şeyh Ahmed el-Dirbi, "Mujarrabat" adlı kitabında bu duadan bahsetmiş ve bunun büyük formüllerden biri olduğunu söylemiştir .

Elli beşinci dua

Üstadım Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Musra'i'ye

adıyla . Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur; övgü, nimetlerinle orantılı ve bol lütfuna layıktır. Sana hamd olsun, övgülerini sayamam; Sen kendini övdüğün gibisin. Sen razı olıncaya kadar bütün övgüler sana aittir. [Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, işte onlar Allah'ın lütfettiği peygamberlerden, hakikati tasdik edenlerden, şehitlerden ve salihlerden olurlar. Ve onlar ne güzeldirler, dost olarak. Bu, Allah'tan bir lütuftur ve Allah her şeyi bilen olarak yeterlidir.] Ey Allah'ım, en mükemmel, en yüce, en kusursuz, en asil, en açık ve en parlak nimetlerini ve selamını gönder; sel gibi akan ve artan bir nimet. Cömert hediyelerinin bulutları, kıymetli, asil ve ince lütuflarıyla büyür ve gelişir. Onlar ebedi, kalıcı ve sınırsızdır; yalnızca Senin bilginde mevcuttur ve Senin bilgin sınırsızdır. Onlar ebedi, kalıcı ve sürekli; asla durmaz, sonsuza dek sürer ve asla değişmez. Bu, Senin kulun, Peygamberin ve elçin, efendimiz Muhammed, Senin huzurunun İmamı, Senin delilinin sesi ve Senin krallığının gelini içindir. O, engin şan, parlak ışık, kesin delil, sınırsız rahmet ve her şeyi kuşatan varlıktır. O, ışıkların ışığı, sırların kaynağı, şan elbisesinin süsü, varlığın incisi, Sevgili Kral'ın hazinesi, erdemlerin ve cömertliğin kaynağı, güç krallığının tacı, müminlere merhamet eden ve tüm yaratılışa Allah'ın bereketidir. Senin nimetlerin onun üzerine olsun; onun aracılığıyla lütuflarını bahsettiğin ve erdemleriyle onu şereflendirdiğin, ailesine ve sahabelerine, bilgi hazinelerine ve hidayet yıldızlarına bereketlerin olsun. Bu nimetler onun üzerine olsun; bu dua, Seni memnun eden, onu memnun eden ve bu dua sayesinde Sen de bizden razı olan bir duadır, ey âlemlerin Rabbi. Bu nimetler karakterimizi geliştirsın, rızkımızı artırsın, amellerimizi temizlesin, günahlarımızı bağışlasın ve kalplerimizi açsın. Bu dua sayesinde kalplerimiz temizlenir, ruhlarımız ferahlar, sırlarımız kutsallaşır, düşüncelerimiz arınır, en içteki düşüncelerimiz temizlenir ve içgörülerimiz apaçık zaferin ışığıyla aydınlanır, ey En Cömert, En Merhametli. Bu dua sayesinde bizi Kıyamet Günü'nün dehşetlerinden, imtihanlarından, depremlerinden ve zahmetlerinden kurtar, ey Cömert, En Bağışlayıcı. Bu dua sayesinde bizi doğru yola hidayet et, cehennem azabından koru ve

bize ebedi mutluluk bahşet, ey Rabbim, Ey Tanrı, Ey En Merhametli, Ey En Bağışlayıcı. Senden gerçekten bunu diliyoruz.

Kutsallığınızın kutsal mekanlarında ve mahremiyetinizin odalarında, tefekkür yataklarınızda ve varlığınızın tezahürlerinde, özünüzün ışıklarının parlak ışınlarının rahatlığında, niteliklerinizin ince hakikatlerinin ahlakıyla yaratılmış, sevgilinizin, yakın dostunuzun, seçilmişinizin, parlak güzelliğin, ezici ihtişamın ve muhteşem mükemmelliğin, peygamberlik kolyesinin merkez parçasının, taşan cömertliğin ve şövalyeliğin uçurumunun, efendimiz, peygamberimiz ve sevgili Muhammed'imiz, elçilerin efendisi, üzerine şu açık hatırlatmanın indirildiği yerde, sebatınızla; [[Ve seni, ey Muhammed, âlemlere rahmet olarak göndermedik.]] [[Rabbimize hamd olsun, kudret sahibi olan, onların tarif ettiklerinden münezzehtir olan Allah'a. Ve elçilere selam olsun. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.]]

Elli altıncı dua

Üstadım Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Musrai'ye de

, müminler ağacının altında sana biat ettiklerinde onlardan razı oldu ve kalplerindekini bildi; bu yüzden onlara huzur indirdi ve onlara yakın bir zafer ve bol ganimet verdi ki, bunları alacaklardır. Allah, kudretli ve hikmet sahibidir. Allah size bol ganimet vaat etti ki, bunları alacaksınız ve bunu sizin için hızlandırdı ve insanların ellerini sizden uzak tuttu ki, müminler için bir ibret olsun. Ve sizi doğru yola iletir. Ey Allah'ım, efendimiz ve efendimiz Muhammed'e, yüce Peygambere, büyük Elçiye, Her Şeyi Bilen'e, Sabreden'e, Şefkatli'ye, Merhametli'ye, Kudretli'ye, Hikmetli'ye, En Sağlam Tutamak'a, Doğru Yol'a, Bağışlayan'a, Affeden'e, Şükreden'e, Sabreden'e, Seven'e, Şanlı'ya, Koruyucu'ya, Övgüye Değer'e, Nur'un Aşık Hali'ne, Allah'ın Sağlam İpi ve Güvenilir Koruması'na, Bilgilendirilen'e ve su ile toprak arasında Âdem'e salât, selam, lütuf, şeref ve yücelik gönder. Ey Allah'ım, ona, Senin değerine, kudretine, yüceliğine ve işinin büyüklüğüne göre, şerefine zirvesine ve makamının yüceliğine yakışır ve uygun olan en yüce nimetlerini, en bol lütuflarını, en şefkatli merhametini, en faziletli hediyelerini, en saf selamlarını ve en eksiksiz barışını gönder. Ve ailesine,

eşsiz, asil ve önde gelen direklere, ondan önce o huzurun doruklarına ulaşanlara ve yol arkadaşlarına, idrak rehberlerine, hakikat ve tasdik imamlarına, başarı yoluna doğru yönlendirilenlere, öpücük öncesinde, öpücük olmadığında, sevginizle beslediğiniz, ayrılıktan sonra, ayrılık olmadığında, mutluluğunuzun perdesi içinde, sevginizle çevrelediğiniz, sevdiğiniz ve lütfettiğiniz, ona yol gösterdiğiniz ve yönlendirdiğiniz, onun aracılığıyla bolca verdiğiniz ve bahsettiğiniz, üzerine farz kıldığınız ve güvendiğiniz için size hamd olsun. Öyleyse bahsettiğiniz her şey için size hamd olsun, övgülerinizi sayamayız, siz kendinizi övdüğünüz gibisiniz. Düğümleri çözen, sıkıntıyı gideren, endişeleri ortadan kaldıran ve kulun aradığını elde ettiği bir dua. Bu dua, ayrılığın yakıcı sıcaklığını, Senin birliğinin kesinliğinin serinliğiyle bizden uzaklaştırır ve bizi, ilahi bilginin incelikleri, ilahi gizemlerin sırları ve bilgeliğin mücevherleriyle insanlığın benliğinden arındırılmış, İlahi varlığın ve kutsal sahnelerin huzurunda parlayan, Senin mükemmelliğinin ışıltılı ışıklarıyla giydirir.

İlahi Niteliklerin Birliği ve Gerçekliği ve Muhammed'in Asil Karakteri, Ey Allah, Ey Her Şeyi İşiten, Ey Yakın, Ey Cevap Veren, Ey Açan, Ey Bağışlayan, Ey Cömert, Ey Merhametli, ve bizi başarı arenasında bizden önce gelenlerle, her zarif yaratılışta mükemmelliğe ulaşanlarla, en yüce toplulukta, en görkemli ihtişamının ışıklarını bahsettiğin kimselerle, samimi sevgi halısı üzerinde, sevgili Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve onun halkıyla, ışıklarının okyanusu, sırlarının madeni, rahmetinin Peygamberi, krallığının gözbebeği, ışığı yaratılıştan önce gelen, görünümü âlemlere rahmet olan, hakikat ruhu, Allah'ın yaratılışa lütfu, şeref ve onur tacı, Kıyamet Gününde ümmetlerin şefaâtçisi, Kur'an'ın kalbi, Rahman'ın dostu, Allah'ın sevgilisi, Kral ile bir araya getir. Hakim, delil ve kanıtlarla gönderilmiş, Tevrat'ta, İncil'de, Mezmurlar'da ve Kriter'de adı ve sıfatıyla anılan, tasdik ve saygı göstergesi olandır. [Ey Peygamber, şüphesiz biz seni şahit, müjdeci, uyarıcı ve hakikate davet eden olarak gönderdik.] [Allah'ın izniyle, parlak bir lamba olarak. Müminlere müjde ver ki, Allah'tan büyük bir nimet elde edeceklerdir.] [Hakikati için göklerde ve yerde anılan, O'na şükran, şeref ve saygı gösterilen Allah.] [Şüphesiz Allah ve melekleri

Peygamber'e salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.]

Bu iki dua (Masalik al-Hanafa') adlı eserde zikredilmiş ve bunların Şeyh Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Masra'i el-Sufi el-Kadiri'ye ait olduğu söylenmiştir; Allah rahmet eylesin .

El-Kastalani ilk olarak, bunun mübarek, yeterli, kapsamlı, yücelten ve faydalı bir yöntem olduğunu ve Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin), şan ve övgü sahibine dua etmenin, arayan için tüm amaçlara ulaşma hedefi olarak adlandırıldığını söyledi .

İkinci sure ise “Alemlerin en hayırlısı, Peygamberlerin sonuncusu Muhammed bin Abdullah'a (Allah ona salât ve selam versin) dua yoluyla elde edilen açık zafer, sağlam söz ve sarsılmaz şan ” olarak adlandırılmıştır.

Elli yedinci dua

Üstadım Muhammed ibn Irak için

Allah'ım , merhametinin kalemiyle ve sınırsız rahmetinin mürekkebiyle yazdığın, “Sen aralarında bulunduğun sürece Allah onları cezalandırmazdı” sözüne salât ve selam eyle. Ey Allah'ım, ilahlığının birliğini, her şeyi kuşatan rahmetini ve mükemmel bereketini içine alan, “Biz seni, ey Muhammed, âlemlere rahmet olarak göndermedik” sözüne salât ve selam eyle. Aksine, ey âlemlerin Rabbi, âlemlerin rahmetine salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, Senin birliğinin ve bütünlüğünün huzurunda, her şeyin özü olan O'nu, şu sözlerinle özetlediğin gibi, mübarek kıl. “Ey Peygamber! Şüphesiz biz seni şahit, müjdeci, uyarıcı, Allah'a davet eden, O'nun izniyle ışık saçan bir kandil olarak gönderdik. Müminlere müjde ver ki, Allah katında büyük bir nimet elde etsinler.” İşte müjdeci, önceden bildirilenin özüdür. Öyleyse, bize O'nun bereketlerinden ihsan et ve ey Allah'ım, kalplerimizin kilitlerini O'nun sevgisinin anahtarlarıyla aç, içimizdeki gözleri O'nun nuruyla süsle ve içimizdeki sırları O'nun görüşü ve yakınlığıyla

arındır ki, O'nun aracılığıyla var olan hiçbir şeyi Senden başka görmeyelim ve gaflet uykusundan uyanalım.

Ey Allah'ım, rızkının kafına, hidayetini hasına, bereketinin yasına, korumasının ainine ve yolunun saduna salât ve selam eyle. [[Bu yol, kendilerine lütfettiğin kimselerin yoludur, gazabına uğrayanların ve sapmış olanların değil.] [[Bu yol, göklerde ve yerde olan her şeyin sahibi olan Allah'ın yoludur. Şüphesiz ki, her şey Allah'a döner.]]

Ey Tanrım, Yüce Olan'ın huzurunda Yüce Olan aracılığıyla şefaât eden, varoluşsal tezahürlerinin özünü oluşturan, bilginin kapsayıcı doğası açısından; hayırlı sırlarının özünü oluşturan, cömertliğin kapsayıcı doğası açısından; evrensel kozmik yaratımlarının özünü oluşturan, iradenin kapsayıcı doğası açısından; kudretli güçlerinin özünü oluşturan, güç ve boyun eğdirmenin kapsayıcı doğası açısından; ve hayırlı yaratımlarının özünü oluşturan, merhametinin kapsayıcı enginliği açısından yüce ışığını kutsasın.

Ey Tanrım, egemenliğinin Mim'ine, hikmetinin Ha'sına, krallığının Mim'ine ve ebediyetinin Dal'ına, saymayı aşan ve tüm sınırları kapsayan bir bereket gönder.

Ey Tanrım, bir olana, ikinci olana, yedi defa tekrarlanan ayetle seçilene, merhametli ufkun meskenlerinde akan sırra, insan aklının yazılı kaydına ilahi desteğin mürekkebiyle akan kaleme, O'na olan merhametinin yenilenmesiyle yenilenen duaya ve O'na olan nurunun ve sırrının doruk noktasına ulaşana, ey âlemlerin Rabbi, mübarek eyle.

Ey Allah'ım, Birliğin Elif'ini, Birliğin Ha'sını, Hükümdarlığının Mim'ini ve Dininin Dal'ını mübarek kıl. [[Şüphesiz din, yalnızca Allah içindir.]] Temiz dini savunan temiz olanı arındırdın ve onu Kendine kattın. Öyleyse, Ey Rabbim, Senin kattıklarınla birlikte, gerçek bir kesinlikle huzurunda duran, dinini kuran, mesajını ileten, yolunu açıklayan, emanetini yerine getiren, Birliğin delilini ortaya koyan ve kalplere Birliğini yerleştiren kişiyi mübarek kıl. O, Senin sırrındır, Senin heybetin ve yüceliğinle korunmuştur,

sırlarının ve güzelliğinin nuruyla taçlandırılmıştır. Aksine, onu Senin katındaki yüce makamına ve Senin önündeki şerefine göre mübarek kıl.

Ey Allah'ım, gözlerinin üzerine çevrildiği, cömertliğinin hazinelerinin tezahürü, kudretinin kaynağı, gücünün anahtarı, rahmetinin yurdu ve büyüklüğünün şanı olan, varlığının özünden gelen özünü, seçtiğin kulların arasından seçtiğin, okuma yazma bilmeyen Peygamberi, Arap Elçisini, Kureyş soyundan geleni, yüceliğinin çadırlarında övgüye layık olan Ahmed'i ve güzelliğinin halısında övülen Muhammed'i mübarek kıl.

Ey Allah'ım, yaratılışın için Elif harfini, icatlarının başlangıcı için B harfini, yaratımlarındaki sevgin için Vav harfini, yaratıklarının tezahürü için Elif harfini, planlarındaki iyiliğin için Lam harfini, yeryüzünü ve gökleri yaratmanın kuşatıcı gücü için Kaf harfini, yaratımlarının tüm üyeleri arasındaki sırrın için Sin harfini ve bilgini kuşatan krallığın için Mim harfini mübarek kıl.

Ey Tanrım, varlığının sırrını, cömertliğinin tezahürünü ve varlığının hazinesini mübarek kıl.

Ey Allah'ım, yüce huzurunda, topluluğunun birliğinin kutsal mekanında namaz kılan İmam'ı mübarek kıl, böylece namazında Seninle birleşsin, Sen onu Kendine çağır, Senin görünle onu ayrı kıl, Senin önünde secdeyle onu arındır ve Senin önündeki saf namazda gözlerinin neşesini kıl; çünkü o, Senin görünlerinin ilk parıltılarına layık görülen, Senin görünlerinin esintilerini yakalayan kimsedir.

Ey Allah'ım, icat ve yenilik bakımından en üstün kelamına, sürekli bağlılık bakımından en sağlam bağa, zorluk ve kolaylık zamanlarında güvenli halatına ve hidayet ve takip için doğru yola salât ve selam gönder. [Elif Lam Mim * Muhammed * Adem * Ha * Kaf * Ta Sin Mim] [Muhammed Allah'ın elçisidir; ve onunla birlikte olanlar kâfirlere karşı sağlamdırlar, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükû ve secde ederken, Allah'tan lütuf ve rıza ararken görürsün. Yüzlerinde secde izi vardır. Bu, Tevrat'taki tasvirleridir. İncil'deki tasvirleri ise bir tohum gibidir; filizini çıkardı,

güçlendirdi, kalınlaştı ve gövdesinde sağlam durdu, çiftçileri memnun etti ki, onlarla kâfirleri öfkeliendirsin. Allah, onlardan iman eden ve salih ameller işleyenlere bağışlanma ve büyük bir mükafat vaat etmiştir. [Evkun, Vadüd, Taha, Yasin, Kaf, Nun.] Kalem ve yazdıklarıyla.]

Ey Allah'ım, Senin sıfatlarını taşıyan, Senin gerçek özüne şahitlik eden, hakikatin ta kendisini, hakikatin gerçekliğini somutlaştıran kişiye salât ve selam gönder. [[Bu doğru mu? De ki: "Evet, Rabbime yemin ederim ki, bu doğrudur."]] [[Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam gönderirler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam gönderin.]]

Ey Tanrım, aklımızın sınırları, anlayışımızın kapsamı, irademizin en üst noktası ve özlemlerimizin en önde gelen noktası dahilinde, O'na gerçekten olduğu gibi dua etmekten aciziz. Sen sözlerini O'nun karakteri, isimlerini O'nun tezahürü ve varlığının kaynağını O'ndan yarattığın halde, nasıl dua edebiliriz ki? Sen O'nun sığınağı ve desteğisin, en yüce topluluğun ise O'nun ordusu ve zaferidir.

Ey Tanrım, kudretinin yaratımlarınla birleştiği ve isimlerinin iradenle gerçekleştiği noktadan onu mübarek kıl. Bilgi ondan başladı, nihai hedefi ona yönelttin ve onun aracılığıyla yaratımların için deliller oluşturdun. O, senin emanetçin, bilginin koruyucusu, övgünün sancağını taşıyan, sırrının kaynağı, şanının tezahürü, egemenliğinin çemberinin noktası, çevresi, bileşimi ve özüdür.

Ey Tanrım, en yüce mekânda eşsiz olanı, en tatlı kaynağı, en berrak yolu ve en yüce ışığı olanı, Yüce Olanın huzurunda en yüksek makamla, en parlak ışıkla ve en gizli sırla öne çıkanı kutsasın.

Ey Tanrım, sevgili nesli kutsasın.

Ey Tanrım, kökleri yüce ihtişamının madenlerine sağlamca yerleşmiş ve dalları büyüklüğünün çadırlarında bulunan o yüce ağacı kutsayın.

Ey Allah'ım, örtülü olana, örtülü olana, uyarıcıya, müjdeciye, yüceltene, arındırıcıya, merhametliye, sabredene salât ve selam gönder. [Şüphesiz

size kendi aranızdan bir elçi geldi. Çektiğiniz acılar ona çok ağırdır; o sizinle ilgilenir ve müminlere karşı şefkatli ve merhametlidir. Ama eğer yüz çevirirlerse, [Ey Muhammed], de ki: "Bana Allah yeter; O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve O, büyük Arş'ın Rabbidir." [Allah, göklerin ve yerin nurudur. Nurunun örneği, içinde bir lamba bulunan bir oyuk gibidir. Lamba, [Bir cam, bir cam, sanki doğudan veya batıdan olmayan, mübarek bir zeytin ağacından tutuşturulmuş, yağı ateşe değmese bile neredeyse parıldayan, parlayan bir yıldız gibi. Nur üstüne nur. Allah dilediğini nuruna iletir.]

Ey Allah'ım, bedeninin nişini, kalbinin lambasını, aklının camını ve kökeninin ağacından tutuşturulan, üzerine Rabbinin nuru, nur üstüne nur dökülen sırrının yıldızını mübarek kıl. Hayır, ikinci ışıktaki, öteki ışıktaki gizli olan, âlemde örneklerle örnek teşkil eden açık vicdanı da mübarek kıl.

Ey Allah'ım, nuruyla göklerini ve yeryüzünü aydınlattığın kimseye salât ve selam gönder. Onun nurunun benzeri, evreninde bir oyuk gibidir; içinde onun nurundan bir lamba vardır. Lamba, bir camın içindedir; peygamberlerinin, meleklerinin ve elçilerinin bedenleridir. Cam, bir ağaçtan tutuşturulmuş, parlayan bir yıldız gibidir; kaynağı ise, isimlerinin bolluğundan kendisine bahşedilen nurdur. Nur üstüne nur. Allah, Muhammed'i (salât ve selam olsun) ve yarattıklarından dilediğini nuruna hidayet eder. Allah, insanlar için ibretler ortaya koyar ve Allah her şeyi bilendir.

Ey Tanrım, Sen bu apaçık, gizli, göz kamaştırıcı ve meşhur ışığı her şeyden haberdarsın. Bu ışıkla iki âlemin tamamını göz kamaştırdın, insanları ve cinleri süsledin, tahtının direklerini ve kutsal meleklerini güzelleştirdin, onu yüceliğine yaklaştırdın ve meleklerin, peygamberlerin ve elçilerin aracılığıyla Senin nezdinde şefaathane kıldın. O, İlahi Rızanın Kapısı ve Seçilmiş Elçidir, Senin Hakikatinin özü ve yaratılmışların arasından seçtiğin kişidir. Onun ışığıyla tahtının taşıyıcılarını destekledin ve onun sırrıyla göklerini yükselttin ve yeryüzünü yaydın. O, göklerinin en yükseği, iyiliğinin en gizlisi ve kudretinin ve egemenliğinin tezahürüdür.

Sen onu hakikat ve gerçeklik bakımından her şeyden haberdarsın. Öyleyse, ey Rabbim, onu bilmenin ve içinde yatanı idrak etmenin hakikatine uygun olarak ona bereketini bahşet.

Ey Allah'ım, dininin lambasını, kesinliğinin yıldızını, birliğinin ayını ve insanlığın yaratılışında lütfunu görmenin güneşini mübarek kıl. Ey Rabbim, ona Senden Sana yükselen ve en yüce mecliste yalnızca Sana ait olduğu bilinen, her şeyi kapsayan bilginin, her şeyin gerçekliğinin, o her şeyin bütünlüğüyle yenilenen bir dua ile mübarek kıl. Ve ona, ey Allah'ım, kendisine ayrılmış makamdan, aynı şekilde geniş bir barış bahşet. Ve bunun için Allah'a hamd olsun, sonra da, en yüce varlık ve tüm kulların efendisi olan, varoluşu mükemmelleştiren Allah'a dua yoluyla içsel görüşlerimizin gözlerinin açılmasını sağlayan lütuf için Allah'a hamd olsun. Ve başarı Yüce Allah'tandır ve hakikatte tamamlanmamızın mükemmelliği O'nda aranır.

Ey Allah'ım, onun yoldaşı olan doğru sözlü olanın şerefine, hakikati yerine getirenin şerefine, iki nur sahibi olanın şerefine ve halifeliğin mührü olan kuzeni Ali'nin şerefine, gerçekten!

Ey Tanrım, bizi Senden, Sana doğru topla ve bizi, ayrılık ve engel bulunmayan, Toplulukların Topluluğunun huzurunda Sana doğru yönlendir. Sen Verensin, Açansın; ilahi armağanlarından dilediğini, manastır hayatına seçtiğin kimselere dilediğine bahşedersin.

Ey Allah'ım, senden bizi O'nun safına katmanı ve O'nun sünnet ehli arasına dahil etmeni, ey Rabbimiz, bizi O'nun dininden ve yolundan saptırmamanı niyaz ediyoruz. Şüphesiz sen duaları işiten, sana dua edenlerin dualarını kabul edensin [[veya şahitlik ederek kulak veren]].

Ey Allah'ım, nasıl ki bize ona dua etme nimetini bahşettiysen, ona vahyedilen Kitabı anlama nimetini de bize bahşet; çünkü o, müminler için şifa, âlemler için rahmettir. [[Ve dualarının sonu şöyle olacaktır: "Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a."]]

Bu dua (Sırların Hazinesi)'nde zikredilmiş ve faziletini açıklarken şöyle demiştir: "Bu dua, sevgili, mükemmel kutup, Allah'ı bilen, Allah'ın Resulü'nün kulu, Allah ona salât ve selam versin, efendim Muhammed bin Irak içindir, Allah onun aracılığıyla bize fayda versin, Amin." Bu duada akılları ve zekaları şaşırtan ve onun en büyük üstatlardan biri olduğunu gösteren unsurlar yer almaktadır. Övgüsünü detaylandırdıktan sonra şöyle demiştir :

Bu mübarek duanın bazı nüshalarında, Şeyh'in (İbn Irak) ünlü Sufi imamlarından ve seçkin alimlerinden biri olduğu yazılıydı. Sonra surelerin başlarındaki ve diğer surelerdeki harflerin sembollerini açıklamaya başladı ve ardından şöyle dedi :

Allah'ı tanıyan Sidi Ahmed Zarruk, Allah ondan razı olsun, kitabında (Olayların ve Bid'atların Reddi) şöyle demiştir: Alevi Ebu el-Abbas Sidi Ahmed el-Badavi [Ehuun Adam Ham] ve benzerlerinin sözlerine gelince, bunlar halkları tarafından anlaşılan ve başkalarına zarar vermeyen işaretler için yazılmış harflerdir .

Elli sekizinci dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, bilgininin kapsamı, kaleminin yazdıklarının ve hükmünün yarattıkların sayısına eşit sayıda salavat ve selam gönder; işlerimize ve Müslümanların işlerine lütuf ve esenlik ver .}

Elli dokuzuncu dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder. Bu salât ve selam, zamanın başlangıcından sonuna kadar kulların kıldığı her duadan üstündür; Allah'ın yarattıklarına lütfu, terazinin dolması ve nihai bilgi gibidir .}

Bu iki dua (Masalik al-Hunafa)'da zikredilmiştir ve bunlardan önce, kitabım (Afdal al-Salawat 'ala Sayyid al-Sadat)'ta geçen [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine Sana hoş gelecek ve hakkını yerine

getirecek bir bereket ver, ona vaat ettiğın lütuf ve makamı sonuna kadar nasip et...] formülü zikredilmiştir ki bu, onun dualarının yirmi birincisidir. Bunu, önemli faydalarıyla birlikte, İmam Gazali'nin (İhya' Ulum al-Din) adlı eserinden naklettım, dileyen oraya bakabilir.

El-Kastalani (El-Masalik) adlı eserinde, bu iki formülü, yetenekli, eşsiz, erdemli, parlak lider Ebu Abdullah bin Muhammed el-Kavdi'den (Allah ona rahmet etsin) işittiğini söylemiştir .

Altmışınđı dua

Khair al-Din ibn Zahira tarafından.

Ey Allah'ım, Peygamberlerin ve Elçilerin Sonuncusu, Âlemlerin Rabbinin sevgilisi, nurlu yüzlülerin önderi, günahkarların şefaathisi, ilk ve sonuncuların hepsinden onu ayıran övgüye değer makam sahibi, kendisine gelenlerin içtiğı Kevser ve Havza sahibi, Ahmed Ebu el-Kâsım el-Muzzammil el-Muddashir, Taha Yasin, dünyanın özü, Varlık Mührünü yapan, vahyin memesinden emzirilen, ebediyetin sırrını saklayan, sıkıntı çekenlerin sıkıntısını gideren, ebediyetin dilinin tercümanı, şan sancağını taşıyan, hürmet dizginlerini elinde tutan, müminlere karşı şefkatli ve merhametli, peygamberlik zincirinin halkası, mesajın tacının incisi, önderi olan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle. Evliyalık kervanı, İlahi Huzurun İmamı, Peygamberlerin üstatlarının ordusunun komutanı, Âlemlerin Rabbinden kendisine Güvenilir Ruh'un indiğı kişı, Allah onu Burak'a bindirdi ve onunla birlikte yedi göğü dolaştı, ebedi ihtişamın güzelliğini doğrudan deneyimledi ve sonsuz şan ve şöhretin mükemmelliğıyle konuştu; iki âlemin haberlerinin perdeleri, iki âlemin sırları, iki yurtun işleri ve iki büyük şeyin bilgisi, Rabbinin en büyük işaretlerinden bazılarını gördüğü bir toplantıda ona sunuldu; Peygamberlerin önderleri (aleyhisselam) en yüksek ufukta iken onu selamlamaya geldiler; krallar yaklaştı; melekler (aleyhisselam) onun önünden koştular ve en yüksek âlemin sakinlerinin destekçileri onun güzelliğine hayran kaldılar. En yüce çadırın halkının boyunları, onun ihtişamına saygıyla eğildi ve ışık inziva yerlerinin sakinlerinin başları onun

kudretine boyun eğdi. Kerubilerin ve ruhani varlıkların gözleri, onun ihtişamının mükemmelliğine baktı ve melekler yakın olanlar safları halinde durdu. Kutsal mekanlar, yüceltenlerin ilahileriyle sevinçle doldu ve Taht ve Ayak Taburesi onu görünce sevinçle titredi. Cennet ve güzel bakireler, onun gelişiyle sevinçle süslendi ve en yüksek gökler, gördükleriyle yeryüzünde övündü. Seçilmiş Olanın gözüne sırlar açığa çıktı ve ışıkların sahibi için perdeler kalktı. Güvenilir ruh onu bir çembere yükseltti ve aramızda onun bilinen bir makamı olmayan kimse yoktur. Ona dedi ki: "Ey sevgili, kendini Yüce Tanrı ile yalnız başına, تنها bir şekilde buluşmaya hazırla." Onu ışığa daldırdı ve sonunda, aşırıya kaçan yetersiz kaldı. Yolculuğu, Büyük Tablet'in saf beyazı üzerinde ortaya çıkanlarla kalemlerin çizilme sesini duyabildiği bir seviyede sona erdi. Işığın çırpınışıyla en yüksek ufka doğru yolculuk etti ve özlemin kanatlarıyla yaklaşan bir durağa uçtu. Onu indirdi ve iki yay boyu mesafedeki bir bahçede bulunan cömert konuk evine yerleştirdi ve onun için bir yatak serdi.

Yatağın veya en derin kulağın, Yüce ve Kudretli Allah'ın huzuruna yaklaşması, ey Peygamber, sana selam olsun ve Allah'ın rahmeti olsun. Sevgili olan onu şerefle karşıladı ve Yüce olan ona selamla seslendi; korkusunu dağıttı ve yalnızlığını teselli etti. İlahi iletişim yoluyla onunla konuşuldu ve kuluna, sanki onu kendi gözleriyle görmüş gibi, vahyettiğini vahyetti. Ve onu bir kez daha gördü. Cevap vermek istedi, fakat kader onu yakaladı, bu yüzden ağzını açtı ve ebedi bilgi okyanusundan bir damla ağzına düştü ve onunla ilk ve son bilginin ilmini öğrendi. Sonra, kendi yerlerine ve dünyalarının insanlarına döndü ve önünde, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, çavuş şöyle dedi: "Bu, şeref tacını, elbisesinin süsünü kendisine bahsettiğimiz kulumuz Muhammed'in, Allah'ın Elçisi'nin şarkılarını söyleyen bir armağanımızdır. Gözleri asla sapmadı, asla haddini aşmadı. Şanlı Sultan'ın habercisi, evrenlerin katmanlarında ve varoluş sayfalarında, ona saygı, yüceltme ve hürmetle şöyle seslendi: [Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam edin.] Ve ona tam bir selam verin. Ey Allah'ım, onun temiz ruhuna bizden en güzel salât ve selamı ilet ve ona bizim

adımıza, bir peygambere ümmeti için verdiği en güzel ve en eksiksiz mükafatı ver."

Ey Allah'ım, sevgili Muhammed'in Rabbi, sevgili Muhammed'e salât ve selam gönder, çünkü Sen sevgili Muhammed'i seviyorsun.

Ey Allah'ım, bize efendimiz Muhammed'in bolluğundan ihsan et ve bizi, ey Rabbimiz, efendimiz Muhammed'in huzurunda topla ve bizi, ey Rabbimiz, efendimiz Muhammed'in bereketleriyle kabir azabından ve kıyamet gününün dehşetinden koru ve bizi ve anne babalarımızı efendimiz Muhammed'in şefaatiyle cennete kabul et ve bize, efendimiz Muhammed'in lütfuyla, Senin yüce yüzünü görme lütfunu ihsan et.

Ey Allah'ım, ona, ailesine, arkadaşlarına, eşlerine, destekçilerine, takipçilerine ve onlarla birlikte bizlere de salat ve selam eyle, ey âlemlerin Rabbi .

Bu dua, El-Kastalani tarafından (Masalik El-Hanafa) adlı eserinde zikredilmiş ve kendisi bu duayı Şeyh Hayr el-Din İbn Abi el-Saud İbn Zahira el-Makki'nin (Allah ona rahmet etsin) el yazısından kopyaladığını söylemiştir .

Altmış birinci dua

Efendim Ebu el-Hasan el-Bekri'ye

Ey Tanrım, Mükemmelliklerin Kralı, Başlangıçların ve Sonların Kutbu, yer ve göklerin efendisi, İmamet Elif'i, Bereket Ba'sı, Tamamlanma Ta'sı, Şan Meyvesi Tha'sı, Güzellik Jim'i, Kusursuz Hakikatin Ha'sı, Ebedi Ölümsüzlüğün Kha'sı, Sonsuz Sürekliliğin Dal'ı, Şeytani Diğerlerinin Kınaması Dhal'ı, Kutupsal Yücelmenin Ra'sı, Estetik Süslemenin Za'sı, En Yüksek Bilgiye Yükselişin Sin'i, En Büyük Şeref'in Şin'i, En Parlak Hakikatin Sad'ı, Parlayan, Parlak Işığın Dad'ı, Şan ve Bilginin Yükselen Güneşinin Ta'sı, Şanın Şerefli Mertebelerinde Tezahür'ün Dha'sı, Ebedi ve Sonsuz Bakımının Ain'i, Lütfundan Gelen Bağışlamanın Ghain'i, Mükemmelliğinin Düzeni, Faf'a bereketler göndermeni istiyorum. ve Rakibi Güçlü Günahla

Alt Etmenin Kaf'ı, Yüce Mükemmelliğinizin Kaf'ı, Değerli Buluşmanızın Lam'ı, Şeylerin Başlangıcının Mim'i, Dıştan ve İçten, ve Nun

Gizli ve açık olarak sona eren, yüce kimliğin H harfi ve en yüce içeceğin gelişinin W harfi, yaratılışınızda eşi benzeri olmayan, görkemli huzurunuzda hiçbir karşılığı olmayan ve kutsamanızla hatırlamanın sevincinin Y harfi, sonra onun kutsamasıyla, şan kürelerinin özü, koruma çadırlarının sultanı, Cennetin başı, ateşlerden şefaathçi, açan, mühürleyen, ilk, son, apaçık, gizli, kudretli, şefkatli, merhametli, koruyucu, bilen azizlerinizin, yakın meleklerinizin, peygamberlerinizin ve elçilerinizin efendisi, güzelliği ebediyette parlayan ve ışığı varoluşu yokluk olmadan aydınlatan, krallığın sırlarının efendisi, nihai arzu ve kudretin bilen, gerçeği kuran ve zalimi alçaltan, en mükemmel ışığınız ve en genel lütfunuz, kutupların kutbu, sevgilinin sığınağı, o ki İyilik kapısından, bereketin anahtarından, ışık saçan anlamların güneşinden, bu dünyanın ve ahiretin efendisinden, bir an bile huzurundan ayrılmamış ve zaman ve mekânda senden başka hiçbir şey bilmemiş olan, sana yol gösterenlerin efendisi, sana götüren, sırların zevkinin ışığı, perdeleri açanın bilen, niteliklerini gizleyen, Bağışlayan, Gizleyen, mükemmel tezahürün ve genel cömertliğinin özü olan, en mükemmel efendimiz ve ışığımız, önce gelenlerin ve sonra gelenlerin en iyisi, her zaman aydınlatan, açıkça tezahür eden, kesin kanıt, parlayan delile sahip olan, bilginin güneşi ve kederleri dağıtan ay, çocukların ve yetişkinlerin efendisi, şan çemberlerinin kutbu, boyunların eğildiği ve insanların önünde teslim olduğu kabul edilmiş olan.

Direkler ve elçiler onun sancağı altında indiler ve onun mükemmelliğinin ve korumasının şerefine eriştiler. O, eşsizdir, direklerin direğidir, direklerin direğidir, en sağlam bağıdır, Allah'tan korkanların en iyisidir, iki yay boyu veya daha az mesafede yaklaşıdır ve en yüce nurun tezahüründen ortaya çıkandır. O, mükemmel varlıkların imamı ve erdemli mertebelerin efendisidir, imanın lambası ve gizli zenginliğin hazinesidir, her türlü rahatsızlığın açığa çıkarıcısıdır, elde edenlerin amellerinin doruk noktasıdır ve özlem duyanların nihai arzusudur. O, Âdem'in senden istediği

ve kurtulduğu, bütün elçilerinin ona sığındığı kişidir. O, seninle yaratılmışların arasındaki uzatılmış halattır, en şanslıların en şanslısı ve efendilerin efendisidir, her şeyi kapsayan bilginin, mükemmelliklerin ve nihai amaçların eşsizidir, bilginin bereketli bahçesidir ve doğru sözün sırrının tezahürüdür. O, kadim sözünüzün içinde ve üzerinde parladığı, büyük sırrınızın ışığının onda belirlediğı kişidir. O, toprağını tahttan üstün tuttuğunuz, şanınıza ve kutsallığınıza yaklaştırdığınız kişidir. O, en büyük ışığınız, en asil güzelliğiniz, en kadim mükemmelliğiniz ve en doğru yolunuzdur. O, büyüklüğü için yemin ettiğiniz ve ustalığını tanımlayarak onu onurlandırdığınız kişidir. O, kendiniz için seçtiğiniz, böylece eşsiz olan ve kendinizle birleştirdiğiniz, böylece bir olan kişidir. O, ilk ve sonuncunun en iyisidir, iç ve dış âlemleri aydınlatan, size gelenlere lütuf bahşeden kişidir. Huzuruna ulaşanlara destek veren, ışığı gökleri ve yeri ve aralarındaki her şeyi dolduran, ilk ve sonuncunun bilgisini kuşatan, irfan ve kesinliğin gerçeklerine ulaşmış olan, yaratılışın tezahürlerinden önce mükemmelleştirilmiş olan ve adını ilk ve sonuncunun ortaya çıkışından önce tahtına yazdığın, nihai destek ve yardım kaynağı ve mutluluğun yeterliliğı olan, hidayet arayanları hidayete erdiren ve hidayet arayanları hidayete erdiren, aracılığıyla dünyaya merhamet gösterdiğin ve salihleri yücelttiğin, böylece onların hakikatin yüce bir mertebesine şahitlik edip yalanı çürütebildikleri ve adını kendisinden elde ettiğin, böylece ilk ve sonuncudan ayırt edilebilsin. Büyük ve küçük bu bilgiyi, bütün hükümler içinde en şerefli ve yüce olanı, efendimiz Muhammed'i ve Muhammed ailesini övüyorum. Sen, yaratılmışların arasında övgüye layık olan her birinin efendisisin, övgüde bulunanların ve övgüye layık olanların en yücesisin ve bütün övgüleri toplayansın; tıpkı İbrahim'i ve İbrahim ailesini mübarek kıldığın gibi. Şüphesiz ki, bir ağız konuştuğu ve bir kalem yazdığı sürece, sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Tanrım, bizden kabul et, bizi bağışla ve dualarımıza cevap ver.

Ey Allah'ım, bizi, anne babalarımızı, Senin rızan için bizi sevenleri, Senin rızan için sevdiğimiz kişileri ve Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ümmetini bağışla.

Ey Allah'ım, onları bağışla, onlara merhamet et ve onlarla, bizlerle ve tüm Müslümanlarla birlikte ol.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine salât ve selam gönder.

[Rabbinize hamd olsun, O, onların tarif ettiklerinden münezzeh olan, kudretli olandır. Peygamberlere de selam olsun. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.] [Öyleyse her şeyin mülkiyeti elinde olan Allah'a hamd olsun, O'na döneceksiniz.] [Onların duaları, "Sana hamd olsun, ey Allah'ım" olacak, selamlaşmaları ise "Selam" olacaktır. Dualarının sonu ise, "Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun" olacaktır.] [b]

Altmış ikinci dua

Üstadım Ebu'l-Hasan el-Bakri'ye de

Ey Allah'ım, Yüce Varlığı, en yüksek ışıktaki ehli mükemmelleştireni, âlemler çemberinin kutbu, peygamberler ve elçiler zincirinin halkası, bu dünyanın ve ahiretin seçilmişisi ve din, Senin kesin delilin ve parlak ışığın, büyük halifeliğin varisi, bu dünyanın ve ahiretin imamı, sancağı yükseltilmiş olanı, şahit olunan sırrı, övgüye değer makamı, doğru yolu, akan havzayı, akan Kevser'i ve parlak ışığı, mükemmelliklerin kralı ve başlangıçların ve sonların sultanını, her âlemin Ahmed'ini ve her makamın Muhammed'ini, Âdem tarafından yaratılanı, Kur'an'ın derleyicisini, her an ve her zaman mükemmellik nitelikleriyle tanımlananı, şefkatliyi, merhametliyi, koruyucuyu, kudretliyi, şefkatliyi, efendiyi, dolunayı, ebedi hayatı ve kalıcı şanı üzerine yemin ettiğin, açanı, mühürleyeni, şefaatçiyi, kapsamlı sırlarının emanetçisini, İyi insanları cennete, kötü insanları cehenneme toplayan, her zaman Senin tecellinin mükemmelleştiği, her makamda kusursuz bir şükranla duran, yüce elçilerinin mührü, Senin lütfunun kaynaklarını kuşatan, dış görünüşlere insan güzelliği ve apaçık bir ışıltı, iç görünüşlere ise parlak bir ışık ve mutlu bir yaşam getiren elçi, her elçinin şahidi ve Senin şahitliğini başının gözüyle gören, Kutsal, gülümseyen huzurunda, iyiliği ve yüce şükranının tezahürüyle, yüzünün,

dişlerinin ve dilinin sayfalarına Senin ışığının yansımasıyla bu ayrıcalığı ona bahşeden, yüce elçilerin halefi, onlardan önce gelen, rütbe, makam ve ayrıntılı açıklama bakımından, bölümlerin açılış ve kapanışlarında, kilitli olanları açan, zor meseleleri çözen, her sapkına karşı savaşı ve her alçağı ortadan kaldıran, yemin eden Her tezahürü tamamlanmış ve tüm nur toplanmış olan, çok tanrıcılığın, şüphelerin ve yanılsamaların karanlığını silen, barış yurduna götüren, tüm insanlıktan seçilmiş olan, her şeyi bilen Kral'la buluşmanın müjdesini getiren, barış yurdunda İslam'ın bereketlerinin açılışını ve kapanışını getiren, kendi haline güvenen, bunu sözlerinde açıkça belli eden, böylece yaratılışın Senden başkasına alışmaması, Senden başkasına yönelmemesi, Senden başkasına dayanmaması, Senden başkasına umut bağlamaması, Senden başkasına bel bağlamaması, Senden başkasına umut bağlamaması için, Senin nurunun ihtişamının perdesiyle örtülü olan, Senin hakkında kendisine haber verdiğin, o da Seni bildiren, Sana karşı gelenleri Seninle korkutarak uyararak, ümmetinden kabul ettiğin tövbe peygamberi.

Görünüşte canların acı ve ıstırap çekmeden öldürülmesi, âlemlere rahmet ve helak olanların kurtarıcısı olarak gönderdiğim Rahmet Peygamberi, büyük savaşların ve en önemli iyilik yerlerinin Peygamberi, onun aracılığıyla kör olanları hidayete erdirdim ve sağır kulakları, kör gözleri ve örtülü kalpleri açtım. Efendimiz Muhammed, sallallahu aleyhi ve sellem.

Ey Allah'ım, İbrahim ve İbrahim ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder; İbrahim ve İbrahim ailesine gönderdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de lütfet. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Yüce ve kudretli Rabbiniz, onların tarif ettiklerinden münezzeh olan Allah'a hamd olsun. Peygamberlere de selam olsun. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun. Sana hamd olsun, ey Allah, senden başka ilah yoktur. Senden bağışlanma diler ve sana tövbe ederim. Onların duaları, "Sana

hamd olsun, ey Allah," olacak ve selamlaşmaları, "Selam olsun," olacaktır. Dualarının sonu ise, "Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun," olacaktır.

Bu iki dua, Allah'ı tanıyan, üstadım Ebu el-Hasan el-Bakri el-Siddiki el-Miser içindir, Allah ondan razı olsun.

İlk olarak, "Mükemmelliğin Gerçekleri" adlı büyük duasını bununla bitirdi. Bu, yaklaşık kırk sayfadan oluşan, Allah'ın azizlerinin dualarının en yücesi, en büyük, en faydalı ve en aydınlatıcısıdır. Çeşitli dualarla başladı, Besmele'yi yedi kez zikretti, ardından Fatiha'yı okudu ve her ayet çiftini ona uygun, etkileyici bir dua ile ayırdı. Sonra, "Allah'tan başka ilah yoktur, Allah'tan başka merhametli yoktur, Allah'tan başka şefkatli yoktur" diyerek, sırayla, Allah'ın Güzel İsimlerini okudu. Daha sonra bunları aynı sırayla okudu ve her isimden sonra, öğretim yoluyla gelmeyen, ancak Her Şeyi Bilen, Yüce Allah'tan gelen, etkileyici sözler ve derin anlamlar içeren bir dua okudu. Her duayı "Ey Allah'ım, Ey Rahman, Ey Çok Merhametli" diyerek bitirdi. Dolayısıyla, bu muhteşem dua, başka hiçbir duada görmediğim eşsiz bir özelliğe sahipti.

İkinci duaya gelince, bu dua Işıklar Litanyası'nı sonlandırır ki bu da (Mükemmelliklerin Gerçekleri) Litanyası'nın yaklaşık üçte birini oluşturur.

Altmış üçüncü dua

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi'nin orta duası

Bismillahirrahmanirrahim. Bismillahirrahmanirrahim. Güç ve kuvvet yalnızca Allah'tadır. Allah, her şeyin sahibi, hakikat sahibi ve apaçık olandır. Muhammed, Allah'ın elçisidir, sözünde sadık ve güvenilirlerdir. [[Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik ve elçiye uyduk. Bizi şahitler arasına yaz.]]

Ey Allah'ım, yüce şan, muhteşem ihtişam, yükselen nur ve apaçık hakikat olan, Krallığın Mimi, Merhametin Ha'sı, Bilginin Mimi, Hidayet Dal'ı, Özün Elif'i, Şefkat Ha'sı, Hükümdarlığın Mimi, Hidayet Dal'ı, Kudret Jim'i, Gizli Lütuf Lam'ı, Gerçek Şefkat Ra'sı, Lütuf Nun'u, Kaygı Ain'i, Yeterlilik

Kaf'ı, Egemenlik Ya'sı, Mutluluk Sin'i, Yakınlık Kaf'ı, Otorite Ta'sı, En Sağlam Bağ Ha'sı, En Sağlam Bağ Vav'ı ve Yanılmazlık Sad'ı üzerine bereketini, barışını ve lütfunu ihsan eyle. Ve ailesine, kıymetli bilgisinin mücevherlerine ve dinin güvenle korunmasını sağlayan yoldaşlarına da. Yüceliğinizin ihtişamıyla üstün olan, güzelliğinizin ihtişamıyla şerefendirilen, lütfunuzun büyüklüğüyle yüceltilen, egemenliğinizin sürekliliğiyle ebedi olan, sonu olmayan, yüceliğinizin yüceliğiyle yüce olan, kesintisiz bir dua; cömertliğinizin ve lütfunuzun büyüklüğüne yakışan, üstün ve üstün bir dua. Buna layıksınız, özüne ulaşamaz, değeri ölçülemez; peygamberliğinin şerefine ve değerinin büyüklüğüne yakışır ve buna layıktır. Seçim olaylarının kaygılarından bizi kurtaran ve günahlarımızı silen bir dua; "nerede", "arada", "nasıl", "yön" ve "dinlenme"nin olmadığı göksel yakınlığın suyuyla yıkanır. Bizi, Birliğinizin görünmez ışıklarının derinliklerine daldırıyorsunuz, böylece gece ve gündüzün birbirini takip ettiğini fark etmiyoruz. Bize, seçilmiş Peygamberiniz Muhammed'in güzelliğinin harika gerçeklerinin açılışlarından gelen nazik esintileri bahşediyorsunuz. Bize, Muhammedî camın nişinde zeytin ağacınızın ışıklarının sırlarını bahşediyorsunuz, ışıklarımızı şüphe, sınır veya kısıtlama olmaksızın çoğaltıyorsunuz. Ey Rabbim, Ey Tanrı, Ey Hayat Veren, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Azamet ve Cömertlik Sahibi, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi, Yüce Kur'an'ın incelikli anlamlarıyla, gizli bilgi hazinelerinizin okyanusunda dalgalanan dalgalarıyla ve insan gözünün önünde saklı sırrınızın tezahürüne dair berrak, parlak ve göz kamaştırıcı ayetleriyle Senden, kayıp karanlığını şan ve şerefın yakınlığının ışıyla bizden uzaklaştırmanı, bizi efendimiz Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mükemmellik sıfatlarının elbiseleriyle giydirmeni, O'nun bilgisinin Kevserinden, teslimiyetin nektarını, mesajın Tasnim içeceğini içmemizi niyaz ediyoruz.

Ey Allah'ım, en cömert, en görkemli nur ve en büyük şan sahibi, en doğru sözle gönderilmiş olana, her dil bilen ve dil bilmeyen sözcüye Allah'ın rahmetini ihsan et; efendimiz, peygamberimiz ve sevgili Muhammed'imize, Allah ona salât ve selam versin, peygamberlerin ekseni ve elçiler çemberinin noktası olan, gizli kitapta Senin şu sözlerinle hitap

edilene salât ve selam eyle: "Rabbinin lütfuyla deli değilsin. Şüphesiz ki senin için kesintisiz bir mükafat vardır." Senin şu yüce sözlerinle de nitelendirilene salât ve selam eyle. Ve onun sahabelerinden, hidayete erenler için hidayet imamlarından ve takip edenler için örnek yıldızlarından razı ol; nur döngüleri birbirini takip ettiği ve sırların nurları sırlarla birlikte parladığı sürece. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Altmış dördüncü dua

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi'nin kişisel duası da...

{ Ey Allah'ım, gizli özün, bol yağmurun, gizli mükemmelliğin, güzelliğin ilahiliğinin, birliğin insanlığının ve hakikatin tezahürünün, ebedi insanın özdeşliğinin ortaya çıkışına, her zaman var olan ve aracılığıyla hakikat yollarına ayrımlar kurduğun O'nun aracılığıyla gerçekleştirenlere salat, selam ve rahmet gönder. Ey Allah'ım, ona salat ve selam gönder ve ona bolca huzur ver. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .}

Altmış beşinci dua

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi'nin Gizli Duası da

niyetin özü olan, yaratılış dünyasında önceliğe sahip olan, üstünlüğüyle öne çıkan, En Kutsal Ruh, En Mükemmel ve Parlak Nur olan, ibadet edilenin huzurunda mükemmel bir kulluk içinde kurulmuş olan, ruhumun manevi varlığından döküldüğü ve aydınlık özlerinin kalbimin nişine bağlandığı, en büyük elçi, en yüce peygamber, yakın ve mübarek dost olan Allah'a salat ve selam olsun. Ailesine ve sahabelerine, sırlarının hazinelerine, nurlarının bilgisine ve hilallerinin doğuş noktalarına, hakikat hazinelerine ve yaratılışın rehberlerine, hidayete erenler için hidayet yıldızlarına salat ve selam olsun. Ona bolca salat ve selam olsun. Allah'a hamd olsun ve ben müşriklerden değilim. Bize Allah yeter, O işlerin en iyi düzenleyicisidir. Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur. Yüce ve azametli Allah'tır. Efendimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine salat ve selam olsun. [Rabbiniz, kudret sahibi olan, onların tarif ettiklerinden münezzeh olan

Allah'tır. Peygamberlere de salat ve selam olsun.] Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a olsun .

Altmış altıncı dua

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi için de aynı şekilde.

{ Ey Allah'ım, senden istediğim şeyi senden istiyorum ve kabul etmeni niyaz ediyorum. İlk varlığın, en güzel hayatın ruhunun, en mükemmel bilginin nurunun, ebedi rahmet halısının ve en yüce yaratılışın göğünün, ruh ve lütuf ile önden gelenin, şekil ile mühürün, diriliş ve hidayet ve açıklama ile nurun, seçilmiş elçi ve seçilmiş olanın, Allah'ın kendisine, ailesine ve sahabelerine salât ve selamet ihsan ettiği ve kıyamet gününe kadar onlara bolca huzur verdiği Allah'ın adıyla. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .}

Altmış yedinci dua

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi için de aynı şekilde.

{ Ey Allah'ım, Senin aracılığıyla yalvarıyorum, Sana yöneliyorum, Senden istiyorum ve Senden, başkasından değil, arzuluyorum. Senden başka kimseden istemiyorum ve Senden başka hiçbir şey aramıyorum, ey Allah'ım. Ve bunu en büyük vesileyle, en yüce erdemle, en yakın sevgiliyle, en güvenilir koruyucuyla, seçilmiş olanla ve seçilmiş Peygamber olan Muhammed aracılığıyla kabul etmeni yalvarıyorum, Allah ona salât ve selam versin. Ve onun aracılığıyla, ona ebedi, sonsuz, ilahi, kendi kendine var olan, sürekli ve ilahi bir nimet göndermeni istiyorum ki, tüm bunlarda beni başkallığın özüne şahit edesin, tıpkı beni O'nun özünün bilgisiyle kuşattığın gibi. Çünkü Sen bunun koruyucususun ve Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, Allah en yücedir, en büyüktür .}

Altmış sekizinci dua

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi'nin Zafer Duası da

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salât ve selam eyle; Senin tecellilerinin tahtı ve inişlerinin özünün özü, parlak nur, göz kamaştırıcı sır, her şeyi kapsayan eşsiz ve engin garip olan; bu dua ile Krallığın harikalarına şahit oluyorum, bu dua ile Kudret'in gelinlerini açığa çıkarıyorum, bu dua ile rahmet yağmurlarını arıyorum ve bu dua ile Bahamut'un insan doğasının ilişkisinden arıyorum; Ey tüm insanlığın ilahı, Ey Allah'ım. }

Bu altı dua, büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi'ye aittir; Allah ondan razı olsun ve bereketleriyle bizlere fayda versin.

Orta dua ve nefis duasına gelince, bunları, büyük Şeyh Halid el-Nakşibendi'nin halefi, Nakşibendi tarikatının ünlü dirilticisi, faziletli Şeyh Ahmed ibn Süleyman'ın açıklamalarından aldım. Bunları, kenarlarında söz konusu açıklamanın basılı olduğu dualar derlemesinde gördüğüm diğer nüshalarla karşılaştırarak düzeltiltim.

Geri kalan dualara gelince, bunları İstanbul'daki Nakşibendi Tarikatı Şeyhi Profesör Ahmed Efendi Baha' el-Din tarafından derlenen yukarıda bahsedilen koleksiyondan aldım. Bu koleksiyonda, Büyük Şeyh için Büyük Faydiyye Duası ve Nur Duası olarak adlandırılan Büyük Dua'dan bahsediliyor; her ikisi de *Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar* adlı kitabımda yer almaktadır. Bu koleksiyonda, *Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar* kitabından üstadım Muhammed el-Bakri'nin kırk dokuzuncu duasını Büyük Şeyh'e atfediyor ve başına "el-Kemaliyah" ifadesini ekleyip sonuna "Ey Allah'ım, Senden en sevdiğin şekilde bereket ve barış göndermeni istiyorum..." sözlerini ekliyor. Hangi duaya ait olduğunu Allah en iyi bilir. Ayrıca onun ve başkaları için başka dualardan da bahsediyor, bunlardan hiçbirini dahil etmeyi tercih etmedim. Üç bölümden oluşan birçok yakarış, dua ve niyaz içeren değerli bir koleksiyondur. Allah ona en güzel mükafatı versin. Bu kitaba, üstadım Muhyiddin'in (Allah ondan razı olsun) yirmi sekizinci duasını ekledim. Bu altı duayı ise eklemedim çünkü önceki dualar basıldıktan sonra ancak onlardan haberdar oldum. Bunları buraya ekledim ve mesele basit.

Bilin ki, üstadım Ali Vafa'nın kırk dördüncü duası, az önce bahsedilen orta duanın sonunda bulunmuştur; bu nedenle onu oradan çıkardım, çünkü bana üstadım Ali Vafa için olduğu daha olası görünmüştü.

Az önce adı geçen tefsirci Şeyh Ahmed bin Süleyman, Allah ona rahmet etsin, az önce bahsedilen duaya ilişkin tefsirinin sonunda şöyle buyurmuştur :

Bazı âlimler ve öğretmenler, üstadım, mükemmel rehber Mustafa el-Hüseyni el-Siddiki'den ve üstadım, gnostik Şeyh Abdül Gani el-Nabulsi'den rivayetle, bu duayı okumanın sevabının "Dalail el-Hayrat" (İyi Amellerin Delilleri) okumaya denk olduğunu bildirmişlerdir. Bu dua sayesinde, yazarı, en yüce kutup, üstadım, en büyük şeyh, irfan ehlinin mertebesine ulaşmış ve çağın kurtarıcısı olmuştur. Bu dua sayesinde evrenin değirmen taşı dönmüş, bu dua sayesinde ona şan ve yardım bahşedilmiştir.

Ardından, söz konusu tefsiri Hicri 1268 yılının Rebiü'l-Evvel ayında, Yüce Halifeliğin merkezinde, seçilmiş olanın (salât ve selam olsun) bereketiyle, hainlerin entrikalarından ve kıskançların şerrinden ve tüm Müslüman topraklarında tamamladığını belirtti.

Bu açıklamanın faydalarından biri de, Şeyh'in orta namazda söylediği şu sözlerdir: "[Onu kendi gözlerimle, delil ve kanıtla değil, görinceye kadar]." Şeyh, bununla Peygamber hadislerinden ve Kur'an'dan özünün deliliyle değil, rüya yoluyla da değil, zira bu birçok kardeşin başına gelir, aksine O'nu uyanık halde göreceğimi kastediyordu; tıpkı üstadım Ahmed el-Rifa'i'nin başına geldiği gibi, Allah onun sırrını kutsal kılsın ve onu cennette tahtlar üzerine oturtsun. Çünkü o, büyük atası, Seçilmiş Olan'ı (Allah ona salat ve selam versin) ziyaret ettiğinde şöyle okumuştı:

Ben yokken, ruhum onu benim adıma kabul etmesi için yeryüzüne gönderirdi, çünkü o benim temsilcimdi.

Ve şimdi hayaletlerin sırası, geldiler ***** Öyleyse sağ elini uzat ki dudaklarım onunla kutsansın

Sonra Seçilmiş Olan, salat ve selam olsun, mübarek kabrinden sağ elini uzattı ve Seyyid Ahmed onu öptü ve şeref ve yüceliğe erİşti, Allah ondan razı olsun ve bereketleriyle bizlere fayda versin.

Şeyh Ahmed bin Süleyman bunu anlattıktan sonra şöyle dedi :

Bu mütevazı kulun, yani benim, başına gelen şu oldu: Seçilmiş Kişiyi (Allah ona rahmet ve huzur versin) ziyaret ettiğimde ve Medine'nin dışındaki çöle gittiğimde, çölde kimsenin olmadığı bir yerde bir kişi gördüm. Kalbim ona çekildi, aklım ve kalbim ona yöneldi. Işığının bolluğu ve görünüşü karşısında duyduğum hayret nedeniyle onu tarif edemem. Bu yüzden kalbimde, yolculuklarında ve varlığında onu yalnız bırakmayacağıma karar verdim. Ona vardığımda, "Bana eşlik eder misin?" dedim. Gülümsedi ve "Yanımda birçok kişi var" dedi. Böylece ona olan sevgim arttı ve her zaman onunla birlikte olmak için onu takip ettim. Böylece gözlerden uzak kaldı ve şimdiye kadar kalbimde ve ruhumda yer etti .

Bu nedenle, onlardan bazıları şöyle dedi: "Eğer Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) benden bir an bile gizlenseydi, kendimi Müslüman saymazdım." Böylece, O'nda (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yok olmak, Yüce Allah'ta yok olmanın bir öncüsüdür. Doğru sözlülerin en büyüğü, Sevgili'ye (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olan sevgisinin ve yok oluşunun yoğunluğu nedeniyle, yalnız başına bile O'ndan ayrılamadığından, hatta Sevgili'nin adını bir ses çağırırsa bile, sevenin cevap vereceğinden yakındı. Bu duaların yazarı, Allah sırrını kutsal kılsın, o da Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sevgisinde yok oldu. O bir Müslümandır, çünkü Müslüman makamında olan herkes sürekli olarak Yüce Allah'ın huzuruna doğru yolculuk eder ve bu yolculuk ölümden sonra bile durmaz. Bu, az önce adı geçen yorumcunun ifadesinin sonudur. Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken ve rüyada görme konusuna ilişkin daha detaylı bir tartışma, Allah'ın izniyle, daha sonra yapılacaktır .

Kitap taşıyıcısı yorumu

Öncelikle, konuyu daha da açıklığa kavuşturmak için, "Üstatların Üstadı Üzerine En İyi Dualar" kitabında zikredilen Büyük İlahi Teslim Duası ve Nur Duası olarak da bilinen En Büyük Dua'yı burada sunuyoruz. Bunlar, büyük şeyhimiz, üstadımız Muhyiddin İbn Arabi'nin (Allah ondan razı olsun) otuz yedinci duası, İlahi Teslim Duası'dır: {Ey Allah'ım, İlahi Birliğin ilk tezahürlerinden ve insanlığa eklenen son inişlerden biri olan, Allah varken ve O'ndan başka hiçbir şey yokken Mekke'den Medine'ye hicret eden ve şimdi de O'nun gibi olan Allah'a dualarının bereketini ve selamının barışını ihsan et.} Bu O'na olmuştur. O, varlığında beş âlemi kuşatandır ve Biz her şeyi açık bir kayıta kuşattık. Ve O, varlığının lütfuyla huzuruna çağıranlara merhamet eder. Ve Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik ...

Besmele'nin özü, var olan ve var olmuş olan her şeyi kapsar. Emrin özü, varoluş çemberlerini çevreler. Her şeye nüfuz eden ve her şeyden soyut ve çıplak olan Kimliğin sırrı. Tanrı'nın lütuf hazinelerinin emanetçisi ve deposu, alıcılığa göre dağıtıcısı ve dağıtıcısı. En Büyük İsmi'nin sözü. Ve tılsımlı hazinenin açılışı. Hizmetkarlığı ve egemenliği birleştiren en mükemmel tezahür. Ve olasılık ve zorunluluğun en genel ve her şeyi kapsayan yaratımı. Kararların tezahürünün güçlendirme konumundan hareket ettirmedeği yüce dağ. Ve gaflet cesetlerinin kesinliğin saflığından bulaştırmadığı engin okyanus. Yüce harflerin mürekkebiyle akan ışıklık kalem. Ve mükemmel sözlerin özleriyle akan merhametli nefes. Özlerin ve yatkınlıklarının belirlendiği en kutsal, temel yayılım. Ve evrenlerin ve onların dayanaklarının yaratıldığı kutsal, sıfatlı yayılım. İsimler ve sıfatlar cennetinde Öz'ün yükselen güneşi. Ve sıfatlar ve eklemeler bahçelerindeki yayılımların ışığının kaynağı. Birlik ve Birlik'in iki yayı arasındaki birlik çizgisi. Ve ebediyet cennetinden ebediyet yeryüzüne inişin aracı. Büyük olanın dallandığı küçük kopya. Ve kırmızı yakuta inen beyaz inci. Hareket ve durağanlıktan asla yoksun olmayan olası olayların özü. "Ol, ol"dan "şahitlik et, ve oldu"ya yayılan eterik kelimenin özü. İki kişiye iki kez aynı

biçimde, bir kişiye iki kez aynı biçimde tezahür etmeyen biçimlerin maddesi. İmkansız ve var olmayanların kapsamlı bir araya getirilmesinin Kur'an'ı. Ve yaratılmış olan ile ebedi olan arasındaki ayırım. Gündüz oruç tutarım, çünkü geceyi Rabbimle geçiririm. Ve ben geceleri dua ederken gözlerim uyur, ama kalbim uyumaz. Varoluş ve yokluk arasındaki aracı, iki denizin buluşmasıdır. Yaratılmış olanla ebedi olan arasındaki bağ, aralarında aşılmaz bir engeldir. İşte İlk ve Son'un kaydının özeti. Ve iç ve dışı kapsayan merkez. Sizin sevgili kulunuz, aracılığıyla Özünüzün güzelliğini tezahürlerinizin platformunda ortaya koydunuz. Ve onu, tezahürlerinizin mescidinde yönlendirmelerinizin yönü olarak belirlediniz. Ve ona sıfatlar ve isimler cübbesini bahşettiniz. Ve onu yüce halifeliğin tacıyla taçlandırdınız. Ve bedenini, uyanık bir halde, Kutsal Mescid'den En Uzak Mescid'e gönderdiniz .

Ta ki en uç sınırın sidre ağacına ulaşana kadar. Ve iki yay boyu kadar veya daha yakın bir mesafeye yükseldi. Sonra yüreği, ne sabahın ne de akşamın olmadığı yerde Seni görerek sevinç duydu. Yürek gördükleri hakkında yalan söylemedi. Ve gözleri, ne boşluğun ne de doluluğun olmadığı yerde Senin varlığıyla teselli buldu. Gözleri ne sarsıldı ne de günah işledi. Ey Tanrım, ona bereket gönder, dalımı köküme, parçamı bütünüme bağlayan bir bereket. Öyle ki varlığım O'nunkiyle, niteliklerim O'nunkiyle birleşsin, gözüm O'nun bakışında teselli bulsun ve ayrılık ayrılıktan yok olsun. Ve ona öyle bir barış gönder ki, O'nu izlerken geride kalmaktan ve O'nun kanun yolunda günah işlemekten güvende olayım. Öyle ki, O'nu izlemenin anahtarıyla bana olan sevginin kapısını açayım ve O'nun kanununun ışığından ve O'na itaatten duyularım ve uzuvlarımla Sana şahitlik edeyim. Ve ben onun ardından "Allah'tan başka ilah yoktur" kalesine girdim. Ve onun ardından, تنها bir yere, Allah ile bir zamana gittim. Çünkü o Senin kapındır ve kim Seni o kapıdan aramazsa, bütün yollar ve kapılar ona kapalı kalacaktır. Ve o, terbiye asasıyla hayvanların ahırına geri döndürüldü. Ey Allah'ım, ey Rabbim, ey örtüsü sadece ışık olan ve örtüsü sadece tezahürün yoğunluğu olan! Senden, kendi öz aleminde,

her türlü kısıtlamadan mutlak özgürlüğünde, dilediğini ve istediğini yaptığı yerde, kendini aydınlık bilgiyle açığa vurarak ve varoluşsal tezahür yoluyla isimlerinin ve sıfatlarının biçimlerine dönüşerek, efendimiz Muhammed'e, ebediyete serpilmiş ışıkla anlayışımı aydınlatacak bir dua bahşetmeni istiyorum. Hiç var olmayan şeyin yok oluşuna ve her zaman var olan şeyin kalıcılığına şahit olmak ve şeyleri gerçekten oldukları gibi, kökenlerinde: yok ve kayıp olarak görmek için. Ve onlar varoluşun kokusunu bile almamışlardı, var olmalarını bırakın. Ve ey Tanrım, ona dua yoluyla, beni bencilliğimin karanlığından ışığa çıkar. Ve bedenimin mezarından Dirilişin toplanmasına ve Toplanmanın ayrılığına. Ve Birliğin göklerinden bana, beni çok tanrıcılığın ve Sana ortak koşmanın kirliliğinden arındıran şeyi bahşet. Beni ilk ölüm ve ikinci doğumla dirilt. Bu geçici dünyada bana ebedi hayat ver. Ve bana, insanlar arasında yürüyebileceğim ve nereye dönersem döneyim, şüphe veya karışıklık olmadan Senin yüzünü görebileceğim bir ışık ver. Birlik ve ayrılık gözleriyle bakarak. Yalanı gerçekten kesin olarak ayırarak. Sana işaret ederek. Ve Senin izinle Sana doğru yol göstererek. Ey merhametlilerin en merhametlisi (üç defa), duamı kabul eden ve umudumu gerçekleştiren bu duayla efendimiz Muhammed'e, şahitlik ve ilim ailesine ve zevk ve duygu arkadaşlarına salat ve selam gönder. Bu, âlem gecesinin karanlığı yayılmaya ve gözün nuru parlamaya devam ettiği sürece geçerlidir. Âmin (üç defa). Peygamberlere de salat ve selam olsun, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Otuz sekizinci dua

Büyük Şeyhimiz, üstadımız Muhyiddin İbn Arabi'nin (Allah ondan razı olsun) büyük duası.

Ey Allah'ım, yaratılmışlarının en mükemmeli, yeryüzü ve göklerin ehlinin efendisi, en büyük nur, gizli hazine, eşsiz öz, sınırsız sır, dile getirilemeyen bir eğilime ve yaratılmış hiçbir benzerliğe sahip olmayan efendimiz Muhammed'e salat ve selam eyle. Ve bu zamanda, insan soyundan gelen,

bedenlenmiş ruh olan, eşsiz çokluk olan, Allah'ın hükümlerinde delili, Allah'ın kararlarında desteği olan, yaratılmışları arasında Allah'ın gözünün yurdu olan, aralarında hükümlerini doğrulukla yerine getiren, âlemleri maneviyatıyla ayakta tutan, onlara nurundan ihsan eden, Allah'ın kendi suretinde yarattığı, meleklerinin ruhlarını kendisine şahit kıldığı ve bu zamanda onu seçtiği, böylece âlemler için bir güvenlik kaynağı olan, varlığın eksenini, işitme ve şahitlik merkezi olan bu kimseden razı ol. Evrendeki hiçbir atom O'nun bilgisi dışında hareket etmez, hiçbir şey O'nun hükmü dışında durağan kalmaz; çünkü O, hakikatin tezahürü ve samimiyetin kaynağıdır. Ey Tanrım, O'na selamlarımı ilet, beni huzuruna çıkar, bana lütfundan ihsan et, beni kudretiyle koru ve bana ruhundan üfle. Böylece O'nun ruhuyla yaşayayım, gerçekliğimi ayrıntılı olarak göreyim, böylece çok ve azı bileyim, görünmez dünyalarımın ruhsal biçimlerimde, tüm farklı görünüşlerinde tezahür ettiğini göreyim, İlk ve Sonuncuyu, Gizli ve Açık olanı birleştireyim ve O'nun ailesi olan Tanrı ile, O'nun nitelikleri ve eylemleri arasında olayım. Bu konuda bilgim yok. Ve bu konuda bir ayırım da yok. Öyleyse her koşulda O'nun aracılığıyla O'na ibadet edin. Daha doğrusu, Yücelik ve Lütuf Sahibinin kudreti ve gücüyle. Ey Allah'ım, şüphe götürmez bir günde insanları bir araya getiren! Beni O'nunla, O'nun üzerinde ve O'nda bir araya getir ki, ne dünyada ne de hallerde O'ndan ayrı kalmayayım. Aksine, O'nun her işinde, O'ndan faydalanarak, O'nun gibi olayım. Benzerlik ve yücelme yoluyla değil. Ve en güzel ve cevaplanmış isimlerinle senden bunu rica ediyorum, hoş bir lütuf olarak bana ihsan et. Beni senden hayal kırıklığına uğratma, ne de senin temsilcin olmayan kimseyi senden uzaklaştırma. Çünkü sen cömert rızık verensin, ben ise muhtaç kulum. Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine salat ve selam eylesin. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Bu iki yüce dua, efendimiz ve rahibimiz, ilim sahiplerinin imamı ve idrak sahibi evliyaların sonuncusu, büyük şeyh, hocam Muhyiddin İbn Arabi içindir, Allah ondan razı olsun .

[Ey Allahım, bize rahmetini ve selamını ihsan eyle... sonuna kadar] olan ilk duaya gelince, onu büyük evliya, ünlü gnostik, üstadım Şeyh Abdül Gani el-Nabulsi'nin (Allah ondan razı olsun) "Vardü'l-Vurud ve Feyd el-Bahr el-Mevrud" adlı eserinden aldım. Sonunda, özellikle Cuma gecesi ve gündüzü olmak üzere her zaman okunması gerektiğini gösteren bir şeyden bahsetmiştir; sır yakındır ve mesele mucizevidir .

(Fayda) Bu açıklamanın faydaları arasında, yazar [En Büyük İsim ve Tılsımlı Hazinenin Açılışı] sözlerini söylediğinde, Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur :

Hadis-i Kudsi'de şöyle buyurulmuştur: "Ben bilinmeyen bir hazineydim, bilinmeyi arzuladım, bu yüzden bir yaratık yarattım ve kendimi onlara tanıttım; onlar da benim aracılığım ile beni tanıdılar ."

"Bana yemin ederim ki," ifadesi harf sayısı bakımından doksan ikidir ve Muhammed'in hesaplama sayısı da doksan ikidir. Dolayısıyla, "Bana yemin ederim ki, beni tanıdılar," ifadesi, "Muhammed'e yemin ederim ki, beni tanıdılar," anlamına gelir .

İkinci dua olan Büyük Dua'ya gelince, onu üstadım, büyük evliya, ünlü gnostik Seyyid Mustafa ibn Kamal al-Din al-Bakri al-Siddiqi'nin (Allah ondan razı olsun) "Büyük Dualar Üzerine Aydınlık Hediyeler" adlı tefsirinden aldım. Aldığım tefsir nüshası son derece doğrudur çünkü yazara okunmuştur.

Tefsirci, bu duanın yazarı Şeyh Muhyiddin'in (Allah ondan razı olsun) kısa bir özgeçmişinden bahsetmişti; bu nedenle, onun yüce isminden (Allah ondan razı olsun) bir bereket olarak, burada aynen aktaracağız. Şöyle demişti :

Bil ki, İslam'ın bağrında emzirilmiş kardeşim—Allah bana ve sana kabul ve teslimiyette başarı nasip etsin—Kutb'un yüce makamını gösteren bu peygamberî duaların yazarı, şanlı, cesur ve yiğit İmam, Muhammedî

veliliğin mührü, titiz araştırmacı, saf, taşan ve parlak âlim, gnostik, ilahi rehberlik alan ve doğru yola hidayet eden kişidir. O, her biri karanlığın perdelerini yırtan İmamların sözleri arasında yer alan kişidir. O, kızıl kükürt, en belagatli ve parlak konuşmacı, her yüce makama en layık olan kişidir. O, en büyük şeyh, Ebu Abdullah Muhyiddin, sağlam temellere oturmuş evliyaların sevinci, Muhammed ibn Ali ibn Muhammed ibn el-Arabi el-Hatimi el-Ta'i el-Endülüs'tür - Allah onun sırrını ve ruhunu kutsasın, ona sürekli başarı ve ilahi fırsatlar nasip etsin. O, tanımlanamaz ve erdemleri sayılamaz, eşsiz bir âlimdir. Çünkü onun kitaplarını inceleyen herkes bilir ki, o göz kamaştırıcı bir işaret ve nüfuz edici bir bilgi yıldızıdır, hatta parlak ve ışıldayan bir ay, hatta aydınlık ve apaçık bir dolunay, hatta bir güneş ve gerçekte birçok parlak güneştir. Öyleyse övgücü ne diyebilir, ya da güzel sözler söyleyen ne söyleyebilir? Evren onun fetihlerinin tatlılığıyla kokulanmıştı. İki dünya onun yazılarının kokusuyla parfümlenmişti. Hadis, tarih ve ilim bilgisine sahip seçkin âlimler onu övdüler. Allah ondan razı olsun, 560 yılında Ramazan ayının 27. Pazartesi gecesi, Endülüs topraklarındaki Murcia'da doğdu. 68. yılda Sevilla'ya taşındı ve 98. yıla kadar orada kaldı. Sonra Doğu topraklarına girdi, Levant topraklarını dolaştı ve Roma topraklarına girdi. Çağın harikalarından biriydi. "Allah'ın En Büyük İsmi biliyorum ve simyayı edinme yoluyla değil, yüzleşme yoluyla biliyorum" derdi. Allah ondan razı olsun, Şam'da, Kadı Muhyi el-Din ibn el-Zaki'nin evinde vefat etti. Cenaze töreninde Cemal ibn Abd el-Halik, Başkadı Muhyi el-Din Yahya ve Muhyi el-Din Muhammed ibn Ali onu yıkadılar. Suyu İmad ibn el-Nahhas döktü. Cesedi Kasiye'ye götürüldü ve Beni el-Zaki mezarlığına defnedildi. Bu olay, 638 yılının Rebiü'l-Sani ayının 22. Cuma gecesi gerçekleşti. Böylece yetmiş sekiz yaşında idi. Allah onun sırrını kutsasın ve bize onun bilgisinden bir pay nasip etsin. Yüce Allah onu büyük tefsirini yazarken seçti ve kalemi "[Ve biz ona kendi katımızdan ilim öğrettik]" ayetinde durdu. Yazıları dört yüzü aşkındı, hatta bine ulaştığı bile söylenir. Maneviyatçılar, tek bir harfinin bile dünyaya açıklanmaması için kıskançlıkla bazılarını ondan alırlardı .

Yorumcu, yazarın varoluş çemberinin kutbu hakkındaki ifadesine ilişkin olarak şunları söyledi: “Ey Tanrım, şüphe götürmez bir günde insanları bir araya getiren, beni onunla, onun üzerine ve onun içinde bir araya getir.” Tanrı onun duasını kabul etti ve onu onunla, onun üzerine ve onun içinde bir araya getirdi ve fetihlerinin başlangıcında belirttiği gibi, onun makamını kendi başına üstlendi .

Bazı derlemelerde, üstadımız Muhyiddin İbn Arabi'ye (Allah ondan razı olsun) atfedilen, şu şekilde yüce bir dua formülü bulunmuştur: {Ey Allah'ım, gizli özün ortaya çıkışını, bol yağmuru, gizli mükemmelliği, güzelliğin ilahlığını, birliğin insanlığını ve hakikatin ortaya çıkışını, ebedi insanın özdeşliğini, her zaman var olan, senin aracılığıyla ayrılıkları kurduğun kişinin hakikat yoluna yayılmasında bereketlendir. Öyleyse, ey Allah'ım, ona, ondan, onun içinde bereketlendir ve ona barış ver.}

İkinci olarak: Sidi el-Nabhani, Sidi Ahmed ibn Süleyman'ın açıklamasının bir kısmını kelimesi kelimesine aktardı.

Bu açıklamanın faydalarından biri de, büyük Şeyh'in orta namazda söylediği şu sözdür: [Bunu kendi gözlerimle şahit olıncaya kadar, delil ve kanıtla değil].

Bu ifade orta duada değil, ustam Muhyiddin İbn Arabi'nin en büyük sırrının duasında yer almaktadır.

Bu, büyük Şeyhimiz, üstadımız Muhyiddin İbn Arabi'nin (Allah ondan razı olsun) en büyük sırrının duasıdır.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ilk ışık ve en saf, en mükemmel sır, ilahi rahmetin özü ve kozmik yaratılışların neşesi, İslam dininin kurucusu ve nihai hakikatlerin sahibi, her şeyin ışığı ve rehberi, her sırrın sırrı ve ışıltısı, rahmet ve şefkat hazinelerinin açıldığı, egemenlik ve krallık ışıklarının bahşedildiği, mükemmellik çemberinin direği ve ihtişamın tezahürlerinin sahnesi, güzelliğin tacının yakutu, ilahi tezahürlerin ve

kutsal varlığın inceliklerinin somutlaşmış hali, destek ve cömertliğin uzantısı, eşsiz olan, varoluşun sırrı, davranış zincirinin halkası, meleklerin ve kralların şerefi, incelikler göklerinde mükemmelliğin dolunayı ve hakikat tahtlarında irfanın güneşi, Senin en büyük kapın ve en doğru, düz yolun, parlayan şimşeğin ve ışıldayan ışığın, dolunayın olana salat ve selam eyle. Her sesin ufku, itaatkâr kalp, dünyanın ayrıntılarında ve bütününde akan saf sırrınız, onun yüksek ve alçak âlemlerinde, maddede, kazada, aracılar, bileşiklerde ve basit unsurlarda, Özün gizli sırlarında ve sıfatların ışıklarının yükselişinde ve tezahürlerin ışıklarının tezahüründe, gölgeliklerin ışıltısının ışıklarıyla birlikte, cemaatin gözündeki ibadet edenlerin ruhları adına, okuyucu Ahmed adına, farklılıkların farkı adına, Muhammed adına ve krallıkta ihtişamıyla duran adına ve krallıkta güzelliğiyle merhametli olan adına, her şeyi kuşatan krallığınızdaki mutlak halefinizin üzerindeki mükemmel görünmezliğinizin gözü adına.

Ey Tanrım, bana O'nu âlemlerinde, dünyalarında, vizyonlarında ve işaretlerinde tanımamı sağlayacak bir nimet bahşet ki, O'nu kendi gözlerimle, delil veya kanıt yoluyla değil, bizzat göreyim ve her diyarda ve yolda O'nu kesin olarak bileyim ki, evrendeki sırrının akışını ve güzel tezahürlerinde parlayan ışıklarını göreyim. Ey Tanrım, bana O'nun hakikatının güneşinden ve O'nun yasasının dolunayının ışığından rızık ver ki, cehaletimin karanlığında O'nun bilgisinin ışıklarıyla aydınlanayım ve yolculuğumun yalnızlığında O'nun ince lütuflarının rahatlığıyla teselli bulayım.

Ey Allah'ım, beni Muhammedî kanununun omuzlarında, kutsal, Ahmedî huzuruna taşı; eksikliklerimi O'nun mükemmelliğinin aşamalarıyla doldur; beni O'nun ihtişam ve güzelliğinin elbiseleriyle giydir; O'nu güzelliği ve iyiliğiyle eşsiz kıldığın gibi, beni de O'nun sevgisiyle eşsiz kıl; bana O'na yakınlık ve lütuf ayrıcalıklarını bahşet ki, O'nun mirasçısı olayım ve O'nu gören ve O'nun aracılığıyla O'na kavuşanlardan olayım.

Ey Tanrım, ona ebedi ve eşsiz tecellilerinde, ebedi ve eşsiz nimetlerini bahşet; zira senin tecellilerin birleşmiş, tekil olan ise çoğalmıştır; niteliklerin ışıkları ilahi desteğin ardışıklığıyla parıldar; Bilgelerin Rabliği genişler; Her Şeyi Bilenin yüceltmeleri, ebediyetin diliyle, ebediyetin içinde yüceltme ve şeref övgüleriyle kutsanır; ve Bir Olan, ihtişam ve güzellik sıfatıyla kutsanır. Ve ona eşsiz bir huzur bahşet; zira bu huzurun sayısal seviyeleri, kulluk makamlarındaki daha yüksek derecelerinin yükselişlerinin birliğinde, temel rahmetin şahitliğinin ardışıklığıyla ve aşamalı âlemlerde ve kraliyet havaalanlarında sıfatların ışıklarının dahil edilmesiyle, insanlığın kutsal mekanında secde eden manevi ruhların, kuşatıcı Ahmadiyya koruması altında, manevi ayaklarla şahitlik levhalarına yazılmış, insan algısından gizlenmiş sırlarla yüceltme ışıklarıyla çoğalır.

Ey Allah'ım, ona salât ve selam gönder; bu salât ve selam, onu imkanların sınırlarının ötesinde kutsal kılan bir salât ve selam olsun; zira onun mükemmelliklerle tasvir edilmesinin ve her huzurda yanılmazlığının evrenselliğinin gerekliliğidir; yüce şanı eksiklik ve inkardan arınmış olduğu ve sağlam bir şekilde kurulmuş olan yüceliği, özü gereği ve gereğince var olduğu sürece. Ve onun yoldaşlarından, hidayet imamlarından ve rekabet yıldızlarından da razı ol; nur döngüleri birbirini takip ettiği ve sırlar sırlarla parladığı sürece. Allah'a hamd olsun, ben müşriklerden değilim ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun .

Dolayısıyla, orta duadan bahsedilmesi, üstadım El-Nabhani'nin veya duaların tefsircisi üstadım Ahmed bin Süleyman'ın bir gözden kaçırması olabilir; bu nedenle bunu belirtmek gereklidir .

Yorumun sonu

Altmış dokuzuncu dua

Efendim Muhammed ibn Ebi el-Hasan el-Bekri'ye

ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve şahitlik ederim ki, Muhammed Allah'ın elçisidir (10 defa).

Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O, kendi kendine yeterli, ebedi ve gizli olanla apaçık olanın üstünde, sonsuz ve sürekli, ilk ve sonuncunun sahibi olan bir varlıktır.

Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur; O, tek tanrılı, tanımlayıcı, vahiy veren ve mükemmelliğin ışık saçan âlemlerinde her yerde bulunan bir varlıktır; gizli ve açık bir varlık olup, tezahür eden ışığın kanallarından akar.

Şahitlik ederim ki, Tanrı'dan başka Tanrı yoktur; bu, şu anda iplerin rolleri ve başarıları olan, çemberlerde sırların işaretlerini gösteren, isimsel bir birliktir.

Şahitlik ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve şahitlik ederim ki, Muhammed Allah'ın Elçisidir. O'nun Birliği, çiftler halindeki tellerle indi ve ayrılık ve birleşme içinde bireysel sayılar arasında hareket etti. O'nun ilahlığının egemenliği ezicidir, insanlığının yasası zihinleri ve gözleri cezbeder. O'nun Birliğinin engellerinin altında ayrılık ve genelliğin sırları yatar ve O'nun Birliğinin gölgesinde ayrılık ve bağlantı rolleri bulunur. O'nun aracılığıyla, sıfatların tahtları isimlerin sütunları üzerine kuruldu ve alıcılığın halıları en koruyucu tezahürün duvarıyla çevrildi. O, Krallığın gerçekleri etrafında döndü ve ilahi Adem'in parlak ışıklarıyla aydınlandı. O'nun noktasından her dünya hazırlandı ve O'nun görünüşünden Âdem'in yıldızları açtı. Evrenlerin gruplarına ilişkilerin inceliklerini sağladı ve Merhametli'nin parıltılarıyla betimlemelerin kabuklarında aydınlandı. Arzuların emirleri O'na saf ve berrak bir şekilde geri döndü ve O'ndan merhamet yağmurları katlanmış ve açılmış olarak yağdı.

Ey Tanrım, Ebediyetin Huzurundan belagat diliyle okunan bölümlerinin hakkı ve hakikatlerin ve bilgeliğin gelinlerinin açığa çıktığı sırrıyla, Yüce İsmi'nin tahtından, En Yüce Kutsallığın tezahürlerinin dünyalarından biri olan, Doğu ve Batının aydınlık olanı, Kendine Yeterli olan, tüm arzu ve ihtiyaçlarında Sana yönelen, her şeyi kapsayan sırrının yazıtlarının levhası, ilahi, genişleyen emrinin yapılarının ruhu, ebedi iyiliğinin dili, dilediğin her şeyle taştan, ebedi mertebenin hazinesi, dilediğin her şeyi genişleten, her

farklı yönüyle yüce atamalarının çeşitli türlerine açık olan İlk, tezahürlerinde ve gizli yönlerinde saf lütuflarının hazinelerinin mührü olan, görünmeyenin sırrıyla ve bağlantının hedeflerini kapsayan kul üzerine, yüceltici bağlantının duasını indir. Özün gözüyle Özün gözüne bakmak, nasıl veya benzeri olmaksızın, armağanların, niteliklerin ve açık işaretlerin kitaplarının açılması, kalıcı olanın sırrı, doğru amellerin sırrı, ebedi olan.

Ey Allah'ım, arzu ettiğimiz şeyleri kendisinden beklediğimiz, sevgili ve kıymetli kulun, peygamberin ve elçin, efendimiz ve rehberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle.

(Ve bunu kendi sözünden tekrar eder: "Ey Allah'ım, on defa salavat gönder," sonra şöyle der: "Ve Senin adınla, her şeye kadir olan, ebedi olan, ona, Senden ve Seninle birlikte selam gönder ve bununla bizi, İlâhi Hazretlerin huzurunda, onu ve Seni izleyenler arasında eyle. Ey Allah'ım, her şeyde olduğu gibi, her şey sana ait olduğu sürece ve Senin birliğinin kararlılığı apaçık ve gizli olanda kaldığı sürece ve Senin şahitliğinin güzelliği, hareket halinde ve durağan halde emrinin âlemlerine yansıdığı sürece ve Sen, lütuf hazinelerinden dilediğini saklı sırrından harcarsın ve gizli emrinden gizlediğin şey, yaratılmışlarından hiçbirinin algısından gizli kalır. Âmin, Âmin, Âmin, Âmin, Âmin, Âmin. [[Onların oradaki duaları, 'Sana hamd olsun, ey Allah'ım' olacak ve oradaki selamlaşmaları, 'Selam' olacak ve dualarının sonu...] Hamd olsun Allah'a, âlemlerin Rabbine .

Yetmişinci Dua

Efendim Muhammed ibn Ebi el-Hasan el-Bakri'ye de

Ey Allah'ım, merhametlilerin en merhametlisi, merhametlilerin en merhametlisi, merhametlilerin en merhametlisi, Ey Allah'ım, çok lütufkâr, çok merhametli, ebedi, kendi kendini destekleyen, en yüce, azamet ve şeref sahibi, bize peygamberlerinin en yücresi, velilerinin tacı, müminlerin sırrı, müjdeci ve uyarıcı, parlayan lamba, asil elçi, şefkatli ve merhametli, babası İbrahim'in duası, kardeşi İsa'nın müjdesi, adı Musa'nın Tevrat'ında geçen, doğru sözlü, güvenilir, apaçık hakikat, rahmet peygamberi, en

sağlam bağa ve yanılmazlığa sahip, takvalıların önderi, günahkarlar için şefaatçi, senin parlak ışığın, delilinin parlayan, kesin kılıcı, en büyük şefaat sahibi, bol havza, en yüksek makama ve övgüye değer konuma ulaşmanın aracı olan Muhammed'in yardımını ihsan et. Peygamberler ve milletler için şahit ve şehit, en iyi rehber, görkemli ışığınla en soylu yola yönlendiren, bulutların yüzünden yağmur yağdırdığı ve yağmurun onun korkusundan yarıldığı, gökyüzünün ayının onun heybetiyle yarıldığı, sonra tekrar birleştiği, yükselen güneşin ışığının battıktan sonra ona döndüğü, parmaklarından su fışkırıp döküldüğü, devenin onun heybeti karşısında secde ettiği, Tabir Dağı'nın onun koşuşturmacasında durduğu ve ağaç gövdesinin özlemle sızladığı kişi; topluluğu için vergi tahsildarı ve onu Kutsal Ruhunuzla desteklediğiniz, onu bilginizin ve yakın birlikteliğinizin gerçekleriyle kurduğunuz, gerçeği ilan eden, samimiyetle konuşan, heybetle zafer kazanan, kalbi bilgelik, iman, bilgi ve sevgiyle dolu olan kişi. Onun adını kendi adınızla birlikte yükselttiniz ve onu kulluk ve mesaj mabedinde, emrinize itaat ederek, büyük gücünüzü kabul ederek kurdunuz. Sen, Kitabında ona yemin ettin ve ona çeşitli sözlerinden ayrıntılı olarak anlattığın şeyleri lütfettin. Varlığının ışığını yüce varlığının ışığından yarattın ve onu en yüce sırrının ilahi derinliğine daldırdın. Onu, Senin sağlamca yerleştiğin halifeliğe yerleştirdin ve onun için gizli ve açık isminin mirası aracılığıyla her iki dünyada da bir sancak açtın. Onu, "Sen attığın zaman sen atmadın, atan Allah'tı" ayetlerinin tezahürlerinde Senin aracılığıyla yerleştirdin. Onun bağlılığını Senin bağlılığının özü kıldın ve dilini Senin delilinle, ışıklarının ufku ve sırlarının deniziyle konuşturdu. O, Sana hidayet ordularının önderi, Rabbimiz ve Senin tarafından Sana hidayet edilenlerin efendisidir, Senin en yüce sevgilin ve en büyük Elçin, Özünde Övülmüş Muhammed. O'nun nitelikleri, varoluşu kendi iyiliği için yaratan ve evrenleri kendi nimetleriyle dolduranlardır.

İlahi yüceliğinize yakışır şekilde onu kutsayın ve ona huzur verin.

Yüceliğinizin ve Rabliğinizin büyüklüğüne yakışır bir şekilde ona bereket ve esenlik gönderin.

Kendi varlığınızdan ona bereket ve esenlik gönderin.

İsimleriniz ve sıfatlarınız doğrultusunda ona salât ve selam gönderin.

Ona, bilginizin kapsayabileceği kadar çok sayıda bereket ve esenlik gönderin.

Kaleminizin ve yargınızın hak ettiği ölçüde ona bereket ve esenlik gönderin.

Geldi ve onu içeride ve dışarıda selamladı.

Ve salât ve selam ona, başta ve son olarak, bütün peygamberler ve elçiler arasından kardeşlerine, Allah'a en yakın meleklerle, salih kullarına, bütün sahabelere ve akrabalara, doğru yolda olan halifeler Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali, Hasan ve Hüseyin'e ve kıyamet gününe kadar iyilikte onları izleyenlere ve onların takipçilerine olsun. Ve salât ve selam bize, onlara, anne babalarımıza, Müslüman erkek ve kadınlara ve mümin erkek ve kadınlara olsun. Şüphesiz Sen çok yakınsın ve duaları kabul edersin. Âmin .

Bu iki dua, efendim Muhammed ibn Abi el-Hasan el-Bakri içindir.

İlkinde gelince, (Sırların Hazinelele) adlı eserin yazarı tarafından bahsedilmiş ve erdemini açıklarken şöyle demiştir :

Şeyh Sidi Abdul Rahman bin Hamida, (El-Hada'iq) adlı kitabında şöyle demiştir: "Güzelliğini ve üstünlüğünü gördüğümüz şeylerden biri de, Yüce Allah'ın, O'nu tanıyan velisi Ebu Abdullah Muhammed bin Al-Hassan Al-Bakri Al-Misri'nin (Allah ona rahmet etsin ve onun aracılığıyla bizlere fayda versin) dilinden dökülmesini sağladığı Rahmutiya duasıdır; çünkü bu, güzel dualar arasındadır."

Ve (Sırların Hazinesi) adlı eserinin birinci bölümünde şöyle buyurmuştur: Şeyh el-Bakri, (Sırların Hazinesi)'nde ortaya koyduğumuz tüm incelikleri ve bilgileri içeren muhteşem, yüce, güzel, kapsamlı ve her

şeyi kapsayan duasında şöyle buyurduğunda ne kadar mükemmeldir: "Evrenlerin gruplarına ilişkilerin inceliklerini bahşeder."

İkinci duaya gelince, o da onun litanisinin (Işıklar Litanyası) bir parçasıdır ve ben onu ondan aktardım. O, en güzel dört duaya sahiptir .

Yetmiş birinci dua

Allah'ı bilenler için, üstadım Şeyh Ahmed el-Sabbagh el-İskandari

Allah'ım , Peygamberimiz Muhammed'e, ona salavat getirenlerin sayısı kadar salavat gönder.

Peygamberimiz Muhammed'e, yaratılmışlarınızdan ona salavat getirmeyenlerin sayısı kadar salavat gönderin.

Peygamberimiz Muhammed'e, bize emrettiğiniz gibi salavat ve selam gönderin.

Efendimiz Muhammed'e salavat ve selam gönderin; bu, onu en yüksek mertebeye ve şefaât makamına yükseltecek saf bir duadır.

Yaratılmışlarınızdan herhangi biri Peygamberimiz Muhammed'i andığında ve Allah'ın anıldığı her yerde ona salavat getirin.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e de ona gönderdiğin gibi selam gönder.

Ey Allah'ım, sana yakın olan meleklerine, temiz peygamberlerine, göklerde ve yerde bulunan salih kullarına salât ve selam gönder; Muhammed'e (salât ve selam olsun) en güzel salât ve en şerefli selamı ihsan et .

Bu dua, üstadım Şeyh Ahmed el-Sabbagh el-İskandari'ye aittir ve onun litanisinden aldım, Allah ondan razı olsun .

Yetmiş ikinci dua

Efendim Muhammed Zeyn el-Abidin bin Muhammed el-Bekri'nin partisinde

Ey Allah'ım, Ey Çok Merhametli, Ey Çok Bağışlayıcı, Ey Ebedi, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey göklerin ve yerin Yaratıcısı, Ey Azamet ve Cömertlik Sahibi, en yüce Peygamberin ve en büyük Elçin, harika nurun ve yüce sırrın, sevgili şefaatçin, peygamberler zincirinin halkası, evliyaların ve seçilmişlerin için dua yönü, tüm varlıkların ruhlarının ruhu, tezahürlerin ışıklarıyla yazılmış sır levhası, ezelden ebedeye senden bahseden, hakikatin çeşitli yollarını açığa çıkaran delilin dili, mutlak güzelliğinin tezahürü, sırlarının ufkunun şimşeği, parlayan ve aydınlatan, Seni öven ve Senin de övdüğün Ahmed'e, başlangıçtan beri seçtiğin ve belirlediğin Muhammed'e, yarışçıların gözlerinin hedefi, amacı sınırsız ve ulaşılabilir olana salat ve selam gönder. O, tüm yaratılmışlarınızın üzerinde olduğunuz yerden gelen halefinizdir ve O'nu tüm yaratıklarınız üzerindeki güveninizi korumak için seçtiniz; O, Sizin aracılığınızla Size yol gösteren ve Sizin lütfunuzla Size götüren, peygamberlik ve elçilik halesinin dolunayı ve ihtişam ve yücelik takımyıldızlarının güneşidir. O, peygamberlerinizden kendisine inanmaları ve onu desteklemeleri için ahit aldığınız kişidir ve her biri bunu kabul edip onaylamış ve açıkça belirtmiştir. Kalbini hikmet ve imanla doldurduğun, yükünü hafiflettiğin, yerine rahmet ve bağışlama verdiğin, adını kendi adınla birlikte yücelttiğin ve sana kulluk mabedinde yerleştirdiğin, emrine itaat eden, seni öven, yücelten ve şükreden, senin lütuf ve nimetlerinden seçilmiş, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir insan kalbinin tasavvur edemediği, kalbini, kulağını ve gözünü iliminle, sözünle ve güzelliğinle sevindirdiğin, efendimiz ve âlemlerin efendisi olan ümmetine; ve onun en yüce ailesine, sahabelerine ve onları takip edenlere. [Rabbimize hamd olsun, kudret sahibi olan, onların tarif ettiklerinden münezzeh olan Allah'a. Peygamberlere selam olsun. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.]

Yetmiş üçüncü dua

Üstadım Muhammed Zeyn el-Abidin ibn Muhammed el-Bakri'ye de

. Meleklerini, elçilerini, tahtının taşıyıcılarını, göklerin ve yerin sakinlerini, yarattığın bütün yaratıkları şahit tutuyorum ki, Sen tek başına, ortağı olmayan Tanrısın. Kırıkları onarırsın, fakirleri zenginleştirirsin, güçsüzlere merhamet edersin, sıkıntı çekenlere yardım edersin, alçaltırsın ve yüceltirsın, birleştirirsin ve ayırırsın, koruma verirsın ve kimse sana karşı koruma sağlayamaz, önünde tevazu gösterenleri şereflendirirsin. Ve Muhammed'in Senin kulun, elçin, sevgilin, yakın dostun ve Senin birliğinin tahtı olduğuna şahit tutuyorum; en geniş taht, Senin adına halifeliğin sırrıyla kurulmuş, en yüce ve en büyük makamda, ebedi tebliğlerin ışıklarıyla aydınlatılmış ve ahitleri ilahi takdirin çemberleri etrafında dönen tahttır.

Ey Allah'ım, bulunduğun yerden, isimlerinin ve sıfatlarının bulunduğu yerden ona salat ve selam gönder; bu salat ve selam, senin nimetlerin ve lütuflarınla birlikte olsun; onun asil ailesine, büyük arkadaşlarına ve şanlı varislerine de olsun .

Bu iki dua, kendisinden önce adı geçen üstadım Muhammed Zeynel Abidin bin Muhammed Bakri el-Kebir içindir. O, bu duaları iki zikrinde zikretmiş ve ben de ondan aldım. O, en büyük evliyalardan biridir, Allah ondan ve atalarından ve soyundan gelenlerden razı olsun ve biz de onlardan faydalanalım .

Yetmiş dördüncü dua

Üstadım Ali bin Ahmed el-Ensari için

Ey Efendimiz, Ey Yakın Olan, Ey dualara cevap veren, Senden, bilgin, sözlerinin mürekkebi, yaratılışının ağırlığı ve yer ile göklerinin doluluğu kadar çok sayıda barış ve bereket yağmurunu ve lütfunun yumuşak esintilerini, yaratılışının en hayırlısına, vahiylerinin en yüce tezahürüne, isimlerinin ve sıfatlarının gerçekliğinin en mükemmel vücut bulmuş haline ve özüne dair inceliklerin en büyük idrakçisine; insanlığın en soylusuna, tüm varlıkların en seçkinine, Adnan soyunun en saf özünden seçilmiş olana, harika işaretlerle donatılmış olana, evrensel mesaj ve garip

mucizeler için seçilmiş olana, Kur'an'ın her şeyi kapsayan sırrına, insanlığa yakınlık armağanları için seçilmiş olana, ebedi hakikatlerin kaynağı ve kökenine, tüm bireysel anlamlarını bir araya getirene, minberine, hatibine ve mabetlerinde bulunduğu rehberine eşit sayıda göndermeni istiyorum: Allah'ın kendi için seçtiği ve kutsallığının hakikatlerinin düzenleyicisi, varoluş noktasının mürekkebi, hikmet ve bilginin kaynağı kıldığı, peygamberlerin kendisiyle mühürlendiği ve bilgisi seçilmişlere miras bırakılan, Allah'ın meskeni olan Muhammed; O ki, kesinliğe ulaşana kadar gerçek bir gayretle Senin yolunda mücadele etti. Salât ve selamlar sonsuza dek yenilensin ve çoğalsın. Her zaman ve her koşulda, hatırlayanların anısı, gafillerin unutkanlığı ve bakanların bakışı ile ailesine, sahabelerine, takipçilerine, ilim sahibi ve uygulamalı alimlere, salih evliyalara, yol gösteren imamlara ve kıyamet gününe kadar İslam'ın özelliklerini koruyanlara. Peygamberlere selam olsun, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Bu dua, üstadım Ali bin Ahmed el-Ensari'ye aittir; kendisi bunu El-Hisn el-Hasin adlı litanyasında zikretmiştir ve ben de ondan kopyaladım .

Yetmiş beşinci dua

Üstadım Ebu Sal'a el-Halveti'ye

, göklerin ve yerin nuruna ve aralarındaki her şeye, âlemin ve krallığın sırlarının sırrına ve bunların içindeki her şeye, doğru sözlü ve yaratılmışlar arasından seçilmiş olana, isimlerin tezahürüne ve isimlerin aynasına, emanet sancağını taşıyana, doğru sözlü ve güvenilir olarak nitelendirilene, senin seçilmiş sevgiline ve seçilmiş elçine, efendimiz Muhammed'e, seni daima öven ve senin övgünle ebediyen övülene salat ve selam eyle. Ve ey bir, ey eşsiz, bizi onun kapısından, hidayete erme ve hidayete erme huzuruna kabul etmeni niyaz ediyoruz.

Yüce hakikatlerin örneği, kesinleşmiş kararların tezahürü, potansiyel maddenin kaynağı, kozmik ruhların özü, evrensel temel doğanın özü, görünmez ilahi varlığın tezahürü ve somut insanlığın sırrı, bayrak taşıyıcısı

ve tüm nimetlere sahip olanın üzerine bereket ve barış göndermenizi, onun büyüklüğüne ve kapsadığı her şeye layık bir dua iletmenizi ve bizi onun kapısından huzurunuza kabul etmenizi, ey sırları ve fısıltılı duaları işiten) niyaz ediyoruz.

Ey En Merhametli, Ey En Bağışlayıcı, Ey Rahman ...

Ve sizden, ruhları destekleyen ve ruhlara ışık bahşeden, sapkınları kurtuluş yoluna yönlendiren, Ruhların Babasının varlığını kuşatan ve Ruhların Annesinin alemini koruyan O'na bereket ve barış göndermenizi rica ediyorum. O'nun ışığı, bir lambayı barındıran bir niş gibidir; Açıcının zafer sancağını taşıyan, Kevser, kurban ve kurtuluş için seçilmiş olandır. Ve sizden, O'nun kapısından geçerek, görüş ve mücadelenin huzuruna girmemize izin vermenizi rica ediyorum.

Ve Senden, yeri ve imkanı onurlandıran, şüphe, çok tanrıcılık, inkâr ve zulüm ehlinin bastırıldığı, gizli ve açık olarak Senin yoluna yönlendiren, tüm insan ve cinler üzerinde övgüye layık makama sahip olacağı vaat edilen, Yargıçtan Kutsalın huzuruna taşınan yakınlık sancağını taşıyan kişiye salât ve selam göndermeni niyaz ediyoruz. Ey Allah'ım, ona imkan, fazilet ve yüksek ve yüce bir makam ver, onu kendisine vaat ettiğin övgüye layık makama yükselt, bizi onun havuzuna götür, elinden öyle hoş bir içecek içir ki, bir daha asla susamayalım ve lütfun ve cömertliğiyle bizi onun kapısından huzuruna kabul et, Ey Rahman ve Rahim .

Bu dua, üstadım Ebu Salâ el-Halvetî'ye aittir. Kendisi bu duayı litanisinde ayrı ayrı bölümler halinde zikretmiştir, ben de hepsini bir araya getirdim. Gördüğünüz gibi, faziletli dualardan biridir .

Yetmiş altıncı dua

Efendim Muhammed'e, Ghawth Allah olarak bilinene

Ey Allah'ım, Senden, her şeyi belirleyen ve genelleştiren, açıklayan ve gizleyen, çünkü O, yaratılış, icat, vahiy ve geçiş bakımından Hakikat, Ruh, Nur ve Lamba olan Zat'a salât ve selam eyle. Hamd olsun Senin emrine ve

Muhammed Senin yaratılışın ve varlıklarının en mübarek olanıdır. Bütün bunlar, O'na özgü, özel bir berekettir; O'nun tüm edebi ve fiili levhalarında ve tüm entelektüel ve bilimsel düzeylerinde geneldir; hiçbir sebep veya başka bir şeyle ayrılamayan, sürekli bir berekettir; gerçekten de hem akılsal hem de dini olarak imkansızdır. Ve ailesine ve sahabelerine, her şeyi kapsayan annelere ve koruyucu hazinelere salât ve selam eyle. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

Ve ebedi olan dualar ve selam, şahitlerin huzurunun açıcısı, sevgi dolu desteğin vericisi, mübarek nurun ve ufkunun aydınlatıcısı olan, insanların toplandığı ve şahit olunan o günde, efendimiz Muhammed'e, askerlerin efendisine, ailesine ve sahabelerine, manevi tecrübe ve cömertlik ehli olanlara olsun, ey Hakikat Tanrısı, ve bizi onlardan eyle, ve Allah'a hamd olsun, ve ben müşriklerden değilim, ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun .

Bu dua, Ghawth Allah olarak da bilinen Sidi Muhammed'in iki duasının birleşimidir.

İlki, ebediyet ve sonsuzluğun partisi olan partisini sona erdirdi.

Bunlardan ikincisi ve birincisi [ve ebedi olan dualar ve barış...vb.], özel toplantısını sonlandırdığı şeylerdi ve ben de bunlardan yola çıktım .

Yetmiş yedinci dua

Üstadım Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Musra'i'ye

adıyla . Güç ve kuvvet yalnızca Allah'tadır. Allah, her şeyin sahibi, hakikat sahibi ve apaçık olandır. [Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik ve Resul'e uyduk. Bizi şahitler arasına yaz.]

Ey Allah'ım, yüce şan, muhteşem ihtişam, parlak ışık ve apaçık hakikat olan, Krallığın Mimi, Merhametin Ha'sı, Bilginin Mimi, Hidayet Dal'ı, Kudret Elif'i, Şefkat Ha'sı, Hükümdarlığın Mimi, Hidayet Dal'ı, Gizli Nimetlerin Lam'ı, Bol Nimetlerin Nun'u, Şefkatin Ain'i, Yeterliliğin Kaf'ı, Egemenliğin

Ya'sı, Mutluluğun Sin'i, Yakınlığın Kaf'ı, Otoritenin Ta'sı, Sağlam Bağın Ha'sı ve Masumiyetin Sad'ı üzerine bereketini, barışını, iyiliğini, şerefini, şanını ve yüceltmesini ihsan eyle. Ve ailesine, kıymetli bilgisinin mücevherlerine ve dinin güvenle korunmasını sağlayan arkadaşlarına da. Yüceliğinizin ihtişamıyla hükmeden, güzelliğinizin görkemiyle ışıldayan, armağanınızın büyüklüğüyle onurlandırılan, egemenliğinizin ebediliğiyle sonsuz olan, sınırsız olan, yüceliğinizin ihtişamıyla yüce olan nimetleriniz üzerimize olsun.

Yüceliğiniz sonsuzdur, cömertliğinizin ihtişamına ve lütfunuzun enginliğine yakışır, her şeyi aşan bir duadır. Buna layıksınız, özü kavranamaz, değeri ölçülemez, peygamberliğinin şerefine ve makamının büyüklüğüne yakışır. Buna layıktır, bizi seçmenin deneme ve sıkıntılarının kaygılarından kurtardığınız, varoluşumuzun günahlarını cennetin yakınlığının suyuyla sildiğiniz, "arada", "nerede", "yön" ve "mekân"ın olmadığı bir duadır bu. Bizi birliğinizin görünmez ışıklarının derinliklerine daldırdığınız, böylece gece ve gündüzün birbirini takip etmediğini fark etmediğimiz bir duadır bu. Bize berraklığın açıklıklarının nazik esintilerini bahsettiğiniz, seçilmiş Peygamberinizin güzelliğinin harika gerçeklerini ortaya koyduğunuz bir duadır bu. Sen, bu vesileyle, Muhammedî camın nişinde Rabbinin nurlarının sırlarını bize bahsettin; böylece nurlarımız sonsuza dek, sınırsızca ve kısıtlama olmaksızın çoğalsın. Ey Rabbim, Ey Tanrı, Ey Rabbim, Ey Tanrı, Ey Rabbim, Ey Hayat Veren, Ey Hayat Veren, Ey Hayat Veren, Ey Hayat Veren, Ey Azamet ve Cömertlik Sahibi, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi, Yüce Kur'an'ın ilimlerinin incelikli anlamlarıyla, gizli bilgi hazinelerinizin denizinde dalgalanan dalgalarıyla ve Yücelerin varlığının parlak, ışıldayan delilleri olan ayetleriyle, korunan sırrınızın özüyle, kayıp acısının karanlığını özlem sevincinin ışıqla bizden dağıtmanızı, bizi efendimiz Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mükemmel sıfatlarının elbiseleriyle, azamet ışıqla giydirmenizi ve susuzluğumuzu, Tasnim nektarı ve içeceğiyle dolu, taşan bilgi pınarından gidermenizi niyaz ederiz. mesaj.

Ey Allah'ım, kulun, efendimiz, peygamberimiz, sevgilimiz ve şefaathimiz olan, en doğru sözle gönderilen, her dil bilen ve dil bilmeyen kişiye Allah'ın rahmeti bahşedilen, peygamberlerin değirmen taşı ekseni ve elçilerin çemberinin noktası olan, gizli kitapta şöyle denilen, “Rabbinizin lütfuyla deli değilsiniz. Şüphesiz ki sizin için kesintisiz bir mükafat vardır.” diye nitelendirilen, “Ve şüphesiz ki siz büyük bir ahlaka sahipsiniz.” diye tanımlanan, senin yüce sözünle de tanımlanan kuluna salât ve selam eyle.

Yetmiş sekizinci dua

Üstadım Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Musrai'ye de

[[Ya Sin* Hikmetli Kur'an'a yemin olsun]], her Peygamberin sırrı ve hidayeti [[Bu, kudretli ve her şeyi bilen Allah'ın hükmüdür]], her evliyanın aklının özü ve nuru [[Selam, merhametli bir Rabb'den bir kelime]] üzerine bereket, selamet, başarı ve bütünlük ver, düzelt, arındır, fayda sağla, tamamla ve artır .

Ey Allah'ım, peygamberler arasında efendimiz olan Peygamberin Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, kutsallığının sırlarıyla kutsanmış ve yakınlığının incelikleriyle arındırılmış varlığına; sıfatların ve isimlerinle işaretlenmiş adına; lütuf ve cömertliğiyle bağlanmış bedenine; bilgi, kesinlik ve irfanla süslenmiş kalbine; başarı, ruh ve güzel kokuyla bezenmiş ruhuna; zafer, kabul ve ilahi rıza ile süslenmiş kabrine en üstün nimetlerini ihsan eyle. Sayısı lütuf, iyilik ve cömertlikle çoğalan ve akışı sürekli olan bir nimet. Sınırı ve sonu olmayan, mekân ve zamanı aşan bir nimet; başlangıcından, durgunluğundan ve eksikliğinden arınmış nimetin. Kıyamet Gününde ona Senin katında en yüksek makamı nasip eyle, Ey En Merhametli, En Cömert, En Bağışlayıcı. Ve ailesine, her iki dünyanın mutluluğu için doğruluk yollarında yol gösterici ışıklar ve her iki âlemin zenginliği için hakikat hazinelerinin anahtarları; arkadaşlarına ise cehaletin karanlığında yıldızlar, ümmeti şüpheden, kötülükten ve sapkınlıktan koruyan birer güvence; bizi

kirlilikten arındırdığın bir nimet. İnsan doğasının ezilme ve yok olma ile karışması ve içimizdeki ötekiliğin izlerinin görünmez kimlik âleminde silinmesi, böylece her şey Hakikat için, Hakikat içinde, Hakikat aracılığıyla kalsın ve biz onun vasıtasıyla varoluşa şahitlik merdivenlerini tırmanalım. [[Onlara ufuklarda ve kendi içlerinde işaretlerimizi göstereceğiz, ta ki bunun Hakikat olduğu onlara açıkça belli olana kadar.]] Ey Rabbim, Ey Tanrı, Ey Cömertlerin En Cömertisi, Ey göklerin ve yerin Yaraticısı, Ey Merhametçilerin En Merhametlisi, [[Senden başka ilah yoktur; Sen yücesin. Gerçekten ben zalimlerden oldum. Senden, engin lütfunla, bize Muhammedî inceliklerin ilimlerinin ışıklarını, [[Ve O size bilmediğinizi öğretti ve Allah'ın size olan lütfu çok büyüktür]] ayetinin kesin işaretleriyle birlikte ihsan etmeni diliyoruz. Ve Sen, her şeyi kuşatan rahmetin ve mükemmel peygamberlik lütfunun huzurunda, bize yakın zaferi, apaçık zaferi ve mutlak zaferi—Ahmadi Vericinin zaferlerini—konuşmanın anlarında bahşederek, cömertliğiyle bizi ayıryorsun: [[Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, size olan lütfumu tamamladım ve sizin için İslam'ı din olarak onayladım]] Ve Sen bize en yüceden izin veriyorsun.

Aldatıcı, senin Ahmed'in sayesinde, "[iki yay boyu veya daha yakın]" mesafede, sebatıyla öne çıkan, "[Gözü asla sapmayan ve haddini aşmayan]" Ahmed'in sayesinde, en büyük şerefe, en yüce mertebeye ve en üstün ahlaka ulaştı; bu yüce Peygamberin kutsallığıyla.

Ey Allah'ım, ona, ailesine ve sahabelerine, ebedi bilgin ve önceden takdir ettiğin ebedi hükmünle kuşatılmış olan bereket ve selamını ihsan eyle. Sayılamayacak, sınırsız, ifade edilemeyecek, her türlü göstergenin ötesinde bir bereket. Şafağı, ruhların nuruyla en seçkin insanlara ışık saçtı, onları şaşırtıp hayrete düşürdü. Işığı, en kutsal lütfuyla akıl sahiplerine ışık saçtı, efendimiz, peygamberimiz, sevgilimiz ve şefaatçimiz Muhammed'i, parlak ışığı, İlahi Özün, sıfatların birliğinin gerçeklerinde tezahürü, İlahi Azamet'in yükselen ışıklarında ilahi gizemlerin sırrını, ona muhteşem Kur'an ve hikmetli hatırlatmada vahyedilen, onu aydınlatan, kuran, yücelten ve doğrulayan Muhammed'i şaşırtıp hayrete düşürdü. [Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.] Gerçekten de, size apaçık bir zafer verdik ki, Allah geçmiş

günahlarınızı ve yaptıklarınızı bağışlasın.] O geciktirdi, size olan nimetini tamamladı ve sizi doğru yola iletti. Ve Allah size büyük bir zafer verecektir.

Yetmiş dokuzuncu dua

Üstadım Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Musrai'ye de

" Biz peygamberlerinden hiçbirini ayırmayız" demişlerdir. Ve "İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, senden bağışlanma diliyoruz, son varış da sanadır" demişlerdir. Allah, bir kula ancak kendi gücü yettiği kadar yük yükler. İnsan, kazandığının karşılığını görür ve hak ettiğinin cezasını çeker. Rabbimiz, bize suç yükleme... Eğer unutursak veya hata yaparsak, Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de yük yükleme. Rabbimiz, taşıyamayacağımız bir yük yükleme. Bizi bağışla, affet ve bize merhamet et. Sen bizim koruyucumuzsun, inkârcı kavme karşı bize zafer ver. Âmin. [Ey Yüce Allah, biz ve ailemiz sıkıntıya düştük ve az miktarda mal getirdik, bize bolca ihsan et ve sadaka ver.] [O, elçisini hidayete erdirmek ve hak dinini bütün dinlere üstün kılmak için gönderendir. Allah şahit olarak yeterlidir.]

Ey Allah'ım, en güzel nimetlerini ve en eksiksiz barışını, nefsin özünün ufkundan İsimlerin ve Sıfatların tezahürlerinin gök küresine inen ve nihai bilenlerin Sidre ağacından, tecelli eden nurun ihtişamının merkezine yükselen, kulun, Peygamberin ve Elçin olan efendimiz ve Rabbimiz Muhammed'e, Rabbin ilim sahibi âlimlerinin kesin bilgisi, doğru halifelerin kesin bilgisi ve şerefli peygamberlerin kesin bilgisi olan, azimli elçilerin kaybolduğu ve büyük, coşkulu meleklerin gerçeklerini kavramakta şaşkına döndüğü, ona Kur'an-ı Kerim'de açık Arapça ile vahyedilen nimetlerini, barışını ve lütfunu ihsan et; [Şüphesiz Allah, müminlere büyük bir lütufta bulundu, onlara ayetlerini okuyan, kendi içlerinden bir elçi gönderdi.] Ve O Onları arındırır ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretir, oysa daha önce apaçık bir yanılğı içindeydiler.

Ey Allah'ım, en mükemmel ve yüce ışığa, en parlak ve aydınlık mükemmelliğe, ilahi mükemmellik tezahürlerinin iniş yerine, güzellik ve

ihtişam sırlarının yıldızlarının meskenine, incelikli erdemlere sahip nazik olana, cömert ve hayırseverin asil niteliklerine, merhametli olana, en mükemmel nimetlerini, en bol barışını, en bol lütuflarını, en saf selamlarını ve şefkatini ve merhametini ihsan et. [[Şüphesiz ki size kendi aranızdan bir elçi gelmiştir. Çektiğiniz acılar ona çok ağırdır; [O] sizinle ilgilenir ve müminlere karşı şefkatli ve merhametlidir.]] Allah'ın bereketi, selamı, rahmeti, lütfu, şefkati, selamı, affı ve rızası, efendimiz ve efendimiz, İlk ve Son, Açık ve Gizli, Allah'ın büyüklüğünün kudretiyle kudretli, Muhteşem, Allah'ın kudretinin büyüklüğüyle kutsal, Allah'ın övgülerinin yüceltilmesiyle bir, Bir olan, Bir olanın övgüleriyle bir, "Allah'tan başka ilah yoktur" birliğinin sahibi Muhammed'in üzerine olsun. Tekil olan, Yüce, İlahi olan Allah'ın ışıyla, "Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur" hükmüyle, çiğle kokulu, ışıla parıldayan, varoluşu İlahi kokularla saran, Ahmadi cömertliği ve kutsal, Muhammedi sırrı şahitlik âlemlerinde [[O'nun emri, bir şeyi murat ettiğinde, ona sadece "Ol" demesidir ve o olur]]. Sonu, sınırı, süresi, bitişi yoktur. Ebedî olarak ona bahşettiğin duanla, ey Rabbim, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, sadık olana, koruyucuya, güvenilir olana, itaat edilene, hakikatin ta kendisi olana, âlemlere rahmet olana, müminlerin hakikatinin en önde gelenine, nurluların önderine, Hakikat'in sevinci olana, yaratılışın direği olana, en büyük isme, en merhametli olana, saymakla ve sayıyla ölçülemeyen, kavranması ve sınırın ötesinde yüceltilmiş olan duanla salat ve selam gönder. Sonsuza dek sürececek olan, eşsiz egemenliğin sürdüğü sürece devam edecek olan, cömertliğinin ve lütfunun cömertliğine yakışır şekilde, ey Cömert, ey En Cömert olan, kusursuz duanla. Ve bize, kalplerin fısıltılarından bizi kurtaran, bereket esintileriyle dolu bir barış nasip et. [Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.]] * Göğsünüzü sizin için genişletmedik mi?]] Ve onunla bizi günahlarımızın yükünden, bağışlamanın cömertliğiyle kurtarıp, sırtınıza ağırlık veren yükünüzü kaldırdık. [[Ve onunla bizi huzurunuzda yükselttik, ey Yüce Olan.]]

Ve bize, "Yüce ve Şanlı Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur" sükûnetiyle, "Mülk elinde olan ve her şeye kadir olan Allah ne mübarektir" bereketiyle, "Rabbleri katında dilediklerini elde edeceklerdir. Bu büyük bir

lütüftur" bereketiyle ve "Orada dilediklerini elde edeceklerdir, bizde ise daha fazlası vardır" bereketiyle bolca çoğalan, huzur ve teslimiyetin serinliğini bahşeder. Ve ailesine, peygamberlik ağacının meyvesine, evliyalığın sırrının kaynağına ve şövalyeliğin pınarına, bol cömertliğinin gökyüzünün bulutlarına, büyük ahlakının gerçeklerini idrak edenlere ve arkadaşlarına, hidayet sabah güneşinin ışığına, hidayet ayının ışığıyla doğru yola gelen imamlara, konuşanı en yüksek mertebelere yükselten dualara ve esenliğe, Allah'ın özel halkının özüne, yakınlarına. Ve biz ona, [[Ve yeryüzünde ezilenlere lütuf göstermeyi, onları önder kılmayı ve onları mirasçı kılmayı diledik]] ilahi yükseliş tahtının üstündeki en yüksek makamda ve nihai hedefte, [[Şüphesiz sen bugün bizimle birlikte sağlam ve güvenilirsin]] lütfuyla Allah'ın samimi dostları arasında en yüksek mertebeyi bahşettik. Ey Rabbim, Ey Tanrım, Ey Genişleten, Ey Merhametli, Ey Sevgili, Senden cömertlik duygularını ve bolluğun başlangıçlarını istiyorum, bizden uzaklığın kararttığı varlığımızın kalın günah katmanlarından kaynaklanan tökezlemelerimizi hafiflet, yakınlığının ışığıyla bizi bağışla, sevginin saflığıyla bizi mübarek kıl, bizi ilahi bilgiyle cehaletin kirliliğinden arındır ve seçtiğin, sevdiğin kulların gibi bize ilahi yakınlığı ve manevi bağı bahşet, böylece onların işittikleri kulak, gördükleri gözleri ve konuştukları dil oldun. Onunla ve onunla vuran eliyle ve onunla yürüyen ayağıyla, bize hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir insan kalbinin tasavvur edemediği, salih kulların, hoş önderlerin, dürüstlerin için en parlak mertebede ve en açık ufukta hazırladıklarından ver. [[Ey Rabbimiz, bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin.]]

Ey Allah'ım, sevgili kuluna olan sevgin ve sevgili kulunun sana olan sevgisi, onun sana olan yakınlığı, ona olan özenin ve seninle onun arasındaki bağ nedeniyle, ona, ailesine ve arkadaşlarına, özel statüsünden dolayı ona ayırdığın, gayb ve âlemde senin katında onun için sakladığın, ona "Senden daha sevgili ve daha şerefli bir yaratık yaratmadım" sözünle hitap ettiğin bereket ve selamı ihsan etmeni niyaz ve yalvarıyoruz. Ona imkan, fazilet, en yüksek şeref ve en yüce mertebeyi ver ve onu ona vaat ettiğin övgüye layık makama yükselt, ey merhametlilerin en merhametlisi,

ey âlemlerin Rabbi, ey Allah'ım, ey Şefkatli, ey Yumuşak, ey Yeterli, ey Koruyucu, ey Cömert ve Bereket Veren. Yüce suretinizin ışıǒıyla, efendimiz Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) mükemmelliğinin ışıǒından gelen her şeyi kuşatan lütfunuzla, sizin seçtiğınız kulunuz olan Muhammed'in kutsal varlığıyla varlıklarımızın birleşmesini, sevginizle niteliklerimizin onun parlak nitelikleriyle birleşmesini ve lütfunuzla ahlakımızın onun yüce ahlakıyla dönüşmesini, böylece onun bizim yerimize geçmesini, onun güzel ve temiz hayatını yaşamamızı ve onun salih ve hoş ölümünü ölmemizi diliyoruz. Onu kabirde bizim için parlak bir lamba ve sevinç, buluşmada bir delil, kanıt ve ispat eyle ve bizi onun ailesi ve seçilmişleriyle birlikte, iman süsleriyle donanmış olarak onun safına kat. [[Onunla birlikte iman edenlerin nuru önlerinde ve sağlarında ilerler.]] "Rabbimiz, bize nurumuzu ver ve bizi bağışla. Şüphesiz Sen her şeye kadirsin." diyorlar. Mutluluk gelinleri, yarının mutluluk ehli için şan alayında. [[Muhammed Allah'ın elçisidir; ve onunla birlikte olanlar kâfirlere karşı güçlü, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rükû ve secde halinde, Allah'tan ve O'nun rızasından faydalanarak görüyorsunuz.]] Yüzlerinde secde izinden bir işaret vardır. Bu, Tevrat'taki tasvirleridir. İncil'deki tasvirleri ise, filiz veren ve onu güçlendiren, böylece kalınlaşıp gövdesi üzerinde duran, ekenleri sevindiren bir bitki gibidir - böylece Allah, kâfirleri onlarla öfkelenendirir. Allah, onlardan iman eden ve salih ameller işleyenlere bağışlanma ve mükafat vaat etmiştir.

Harika

Yüce ve kudretli Rabbiniz, onların tarif ettiklerinden münezzehtir. Peygamberlere de selam olsun. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir .

Bu üç dua (Masalik al-Hunafa)'da zikredilmiş olup, kendisi bu duaların Şeyh Ebu el-Abbas Ahmed ibn Musa el-Masra'i el-Sufi el-Kadiri'ye ait olduğunu söylemiştir; Allah bizleri ondan bereketle korusun.

Birincisinin adı "Öğrencinin Hedeflerine Ulaşma Yolları ve Gnostiklerin Yüce, Merhametli ve Bağışlayıcı Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) Dua Etme Konusunda Bilgi Edinme Başyapıtı"dır.

İkinci eser ise "Efendimiz Muhammed'e, yaratılmışların en hayırlısına, Allah ona salât ve selam versin, salât ve selamda yapılan kutsal fetihler ve sadakat hediyeleri" olarak adlandırılmıştır.

Üçüncü isim ise, salât ve selam olsun efendimiz Muhammed'e, Allah'ın nuruna, Allah ona salât ve selam versin, dualarımızda anılan El-Durr El-Enver ve El-Yakut El-Ebhar'dır.

Daha önce bahsettiğimiz Şeyh Ebu el-Abbas'ın bu kitapta elli beşinci ve elli altıncı olmak üzere iki duası vardı. Matbaacı bu duaları eklemeyi unutmuş ve önceki duaları bastıktan sonra hatırlamıştı, bu yüzden biz de onları buraya ekledik ve bunda bir sakınca yok .

Sekseninci Dua

Allah'ım , Efendilerin Efendisi ve Arzuların Arzusu olan, sevgili kulun Muhammed'e salât ve selam gönder; mucizelerle şereflendirilmiş, zafer ve mutlulukla desteklenmiş, açığa çıkan sır ve gizli nur, tüm varlıkları kuşatan, övgüye layık olan, ilahi perdelerin kilitlerinin anahtarı olan, yaratılıştan ve varoluştan ilk olan, Allah'ın peygamberliği ve elçiliği mühürlediği, ilahi lütuf gözünün nuru, yer ve göklerin efendisi, her şahidin açıcısı, şahitlerin ve mükemmelliklerin huzuru olan, asil bedeni ve en kutsal ve yüce ruhu gece yolculuğuyla en yüksek makamlara çıkarılan ve Rabbinin ona hitap edip selam verdiği, en mükemmel nur ve parlak, ışıldayan lamba olan, ibadetlerle tapılanın huzurunda tam bir kulluk içinde duran. Allah'ın rahmeti ve selamı ona, ailesine ve arkadaşlarına olsun; onları takip eden herkes Allah'a yönlendirilir ve hidayete ermişlerden olur; bu rahmet ve selamın sayısı yeryüzündeki ve göklerdeki insanlar tarafından sayılamayacak kadar fazladır.

Ey Allah'ım, en büyük efendi, sevgili, şefaatçi, salih, şefkatli, merhametli, doğru sözlü, güvenilir olan Muhammed'e, nuru yaratılıştan önce gelen ve rahmeti dünyadan önce gelen, sayısı senin geçmişte ve günümüzde yaratılmış olanların, mübarek olanların ve musibet edilenlerin toplamına eşit olan, tüm sayıları kapsayan ve tüm sınırları aşan, sonu

olmayan, sınırsız, süresiz, bitişsiz bir dua olan, senin ona gönderdiğin, senin ebediliğinle birlikte ebedi olan, senin ebediliğinle birlikte kalan, senin bilginle sona ermeyen bir dua olan salât, selam ve lütuf gönder. Ailesine ve sahabelerine de aynı şekilde salât, selam ve lütuf gönder. Bunun için Allah'a hamd olsun. Ve ey Rabbim, işlerimde ve Müslümanların işlerinde gizli, güzel lütfunu ihsan et .

Dua 81

Ey Allah'ım, yaratılmışlarının en hayırlısı olan efendimiz Muhammed'e, senin bilgin dahilinde olan, olmuş olan, olacak olan ve var olanların sayısı kadar salât ve selam gönder. Allah'ın, meleklerinin, peygamberlerinin, elçilerinin, taht taşıyıcılarının ve bütün yaratılmışlarının salât ve selamı efendimiz Muhammed'in, ailesinin ve sahabelerinin üzerine olsun. Allah'ın en hayırlı salât, selam, rahmet ve bereketleri ona ve onlara olsun.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder. Allah, Resulünün bütün sahabelerinden razı olsun; Allah'ın bilgisi dahilinde olanların sayısına eşit, Allah'ın egemenliği sürdüğü sürece ebedi bir bereket olsun, hatta bunun iki katı ve daha da fazlası olsun.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, dünyanın başlangıcından kıyamet gününe kadar göklerde ve yerde salavat getirenlerin sayısına eşit, hatta onlardan kat kat fazla salavat gönder. Bu salavat, diğer salavat getirenlerin salavatlarından daha üstün, sürekli ve bereketli bir salavattır; zira Allah, tüm yaratılmışlardan üstündür .

Seksen ikinci dua

{ Ey Allah'ım, ilklerin ve sonların efendisi, ibadet edenlerin efendisi, zühd edenlerin efendisi, rükû edenlerin ve secde edenlerin efendisi, tavaf edenlerin ve inzivaya çekilenlerin efendisi, ayakta duranların ve oruç tutanların efendisi, arayanların ve elde edenlerin efendisi, salihlerin ve takva sahiplerinin efendisi, peygamberlerin ve elçilerin efendisi, meleklerin

ve Allah'a yakın olanların efendisi ve Allah'ın bütün yaratılmışlarının efendisi olan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle. Allah'ın salât ve selamı ona, ailesine, sahabelerine, eşlerine, takipçilerine, destekçilerine ve ev halkına, gözün kesin olarak gördüğü ve kulağın özlem duyduğu sürece olsun. }

Seksen üçüncü dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle; teraziyi dolduran, ilim sınırına ulaşan, rıza derecesine erişen, nimetlerin sayısına ve Arş'ın ağırlığına ulaşanlara .}

Seksen dördüncü dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu salât ve selam kalbimi rızık ihtiyacından ve yaratılmışlardan duyduğum korkudan arındıracak güzel ve bereketli bir duadır. Ey iki âlemin bedeninin ruhu, Allah'ın salât ve selamı sana olsun, geçmişte olan ve gelecekte olan kadar. }

Seksen beşinci dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e Kur'an'daki harflerin sayısı kadar, harf harf salât ve selam gönder; efendimiz Muhammed'e her harfin bin kere bin katı kadar salât ve selam gönder; efendimiz Muhammed'e her harfin bin katının iki katı kadar salât ve selam gönder. }

Seksen altıncı dua

Ey Allah'ım, yedi göğü doldurarak Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, yedi göğü doldur.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, ikisi arasındaki boşluğu doldur.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e, Kitabının kaydettiği kadar çok salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz, kulun, peygamberin ve elçin, ümmi peygamberin Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, dünyanın başlangıcından kıyamet gününe kadar, seni hatırlayanların seni hatırladığı ve seni unutanların seni unuttuğu her defasında salât ve selam eyle .

Seksen yedinci dua

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, yeryüzü, toprak ve bütün yaratılmışların sayısı kadar, geçmişte olan, gelecekte olacak ve kıyamet gününe kadar Allah'ın bilgisi dahilinde olanların sayısı kadar salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, kum taneleri kadar çok sayıda, tane tane salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine her bir atomun sayısı kadar bin kere salât ve selam gönder .

Seksen sekizinci dua

Konjonktivit için faydalıdır ve çıkarılmasını kolaylaştırır.

Allah'ım , efendimiz Muhammed'e, mükemmel nura ve efendimiz Cebrail'e, nurla çevrili olana, âlemlerin Rabbi'nin elçisine salât ve selam gönder. Ey Yakın Olan, Ey Dualara Cevap Veren, Ey Duaları İşiten, Ey Dilediğinde Yumuşak Olan, Ey Allah'ım, kalplerimizi, kabirlerimizi, gözlerimizi ve anlayışlarımızı rahmetinle aydınlat, Ey Merhametlilerin Merhametlisi .

Dua 89

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, onun nurunu takip eden salavatlar gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, onun anılması ve zikredilmesiyle bağlantılı salavatlar gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, kabrini en büyük ışıkla aydınlatacak bir dua eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e kalbini genişleten ve ona sevinç veren salavatlar gönder.

Allah'ın bereketi, peygamberler ve evliyalar arasında bulunan tüm kardeşlerinin üzerine olsun; bereket, nurun sayısı ve tezahürü kadar çok olsun .

Bu on dua, el-Kastalani tarafından (Masalik el-Hunafe') adlı eserinde zikredilmiş olup, kendisi bunları kimseye isnat etmemiştir.

O, [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle, yedi göğü doldurarak... sonuna kadar] şeklinde şöyle buyurdu: Bazı salihler bunu zikretmiş ve bunun birçok faziletini saymışlardır.

[Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, mükemmel nura, salât ve selam eyle... sonuna kadar] şeklinde şöyle buyurdu: Bazıları bu duanın konjonktivite iyi geldiğini ve iyileşmesini kolaylaştırdığını, bunun da bazı salih kişiler tarafından denenmiş ve doğrulanmış olduğunu belirtmişlerdir .

Doksanıncı dua

Vebadan korunmada faydalıdır.

{ Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder; bu salâtlar bizi dehşetlerden ve felaketlerden korusun ve bütün günahlarımızdan arındırsın .}

İbn Abi Hajla, İbn Hattab Yabroud'dan rivayetle, salih bir adamın kendisine, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için sık sık dua etmenin veba hastalığını uzaklaştırdığını söylediğini aktarmıştır.

İbn Abi Hajla şöyle dedi: Bunu kabul ettim ve her zaman, “Ey Allah, Muhammed’e salât ve selam olsun... formül” diye tekrarladım.

Sonra şöyle buyurdu: Veba mahallede yaygınlaştığında, salih insanlardan bazıları Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) rüyalarında gördüklerini söyleyip durumdan şikayet ettiler. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) onlara şu duayı etmelerini emretti: [Ey Allah'ım, vebadan ve can, mal, aile ve çocuklar için büyük sıkıntıdan Sana sığınırız. Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür (üç defa), korktuğumuz ve çekindiğimiz şeylerden. Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, günahlarımızın sayısı çoktur, ta ki Sen onları bağışlayana kadar. Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür (üç defa), ve Allah Muhammed'e ve ailesine salât ve selam versin. Allah en büyüktür, Allah en büyüktür, Allah en büyüktür.] Ey Allah'ım, Sen Peygamberin aracılığıyla bizler için şefaattin, böylece bize mühlet verdin ve evlerimizi bereketlendirdin; öyleyse günahlarımız yüzünden bizi helak etme, ey merhametlilerin en merhametlisi!

Doksan birinci dua

Üstadım Şeyh Halid el-Nakşibendi'nin (Allah ondan razı olsun) duası

Vebadan korunmada faydalıdır.

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine, her türlü hastalık ve şifa kadar çok sayıda salavat ve selam gönder, ona ve onlara bolca esenlik ve selamet ver .}

Bu dua, Allah'ı bilen üstadımız, Nakşibendi tarikatının dirilticisi, Şam'da defnedilmiş Şeyh Halid el-Nakşibendi içindir, Allah ondan razı olsun.

Onlar, bu duanın veba hastalığından korunmak için denenmiş ve etkili bir çare olduğunu ve Allah ondan razı olsun, veba zamanında her farz namazdan sonra üç defa okunmasını emrettiğini, son okumada ise [çok] kelimesini iki defa tekrarlayıp [ve salat ve selam bütün peygamberlere,

elçilerin ailelerine ve sahabelerine hep birlikte olsun ve hamd âlemlerin Rabbi Allah'a olsun] diyerek bitirdiğini belirttiler.

Doksan ikinci dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara her zaman, yüceliğine uygun olarak, huzur ver .}

Şeyh Abdullah el-Harushi el-Magribi, (Seçilmiş Peygamber Üzerine Duanın Sırları) adlı kitabında bu formülün faziletini açıklarken şöyle demiştir:

Bunun yüz bin namaza denk olduğu yazılı olarak kaydedilmişti, bu yüzden bazı kardeşlerle faziletini tartıştım. Ona, "Yüz bin namaza denk olduğu söyleniyor" dedim. O da, "Bu bir eksiklik ve saygısızlıktır, çünkü sen bunu [özünün büyüklüğüne göre] söylüyorsun, oysa Yüce Allah'ın büyüklüğü sınırsızdır. Bu nedenle, Allah'ın izniyle, bununla ilişkili sevap da sınırsız olacaktır" diye cevap verdi. Ben de onun sözüne döndüm ve onayladım. Hiç şüphe yok ki, bu mükemmel dualar arasındadır.

Doksan üçüncü dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, yer ve göklerin ağırlığı kadar, senin bilgin kadar, dünyadaki mücevherlerin sayısı kadar ve hatta daha da fazla olan salavat ve selam gönder. Şüphesiz sen övgüye layık ve yücesin. }

(Sırların Hazineleleri) adlı eserinde bundan bahsetmiş ve faydasını açıklarken şunları söylemiştir:

Güvendiğim bir kişi, Allah onu korusun Şeyh Ayyaşi'den naklederek bana şunları söyledi: Bu duanın büyük bir sırrı ve Allah'ın onu okumayı nasip ettiği kimse için büyük bir sevabı vardır. Bir tanesi yüz bin namaza denktir .

Doksan dördüncü dua

Ey Allah'ım, varlıkların en yücesine, doğmuş olanların en hayırlısına, en şerefli ve seçkin olana, yaratılmışlarının efendilerinin efendisine, bütün yaratılmışlarından üstün olana, yüce makamına ve değerine yakışır bir bereket gönder; ailesini, eşlerini, dostlarını ve destekçilerini de kapsayacak şekilde.

Ey Allah'ım, ona ve bütün elçilerine, peygamberlerine, melek topluluklarına ve seçilmişlerine bereketler gönder; öyle bir bereket ki, bereketi yeryüzündeki ve göklerdeki bütün itaatkâr insanları kapsasın .

(Gizli Hazine) adlı eserinde bundan bahsetmiş ve mükemmel dualardan biri olduğunu söylemiştir, ancak ben faziletleri hakkında bilgi sahibi değilim. Yüksek statüsü ve büyük değeri, yüce doğasından anlaşılmaktadır.

Doksan beşinci dua

Bu, (Üstatların Üstadı'na edilen en güzel dualar arasında) yer alan kusursuz, sayılmamış bir duadır.

Unutkanlığı önlemek için

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salat ve selam eyle. Zira Senin mükemmelliğinin sonu yoktur ve mükemmellikleri de çoktur .}

(Sırların Hazine) adlı eserinde bundan bahsetmiş ve faziletlerini açıklarken şöyle demiştir: Şeyh el-Ayyashi'nin bana bildirdiği ve onun el yazısından ve metninden kaydettiğim şey budur :

Üstadım Ali el-Rasmuki'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Kim bunu bir defa söylerse, beş yüz bin namaza denk olur ve cehennem ateşinden kurtuluş olur. Allah'ın lütfu çok büyüktür."

Şeyh Şerif el-Hasani Ebu Abdullah Muhammed ibn Ali'nin, İbn Raisun olarak da bilinen, Allah ondan razı olsun, Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyasında gördüğü ve ondan bu duayı öğrettiği yaygın olarak bilinmektedir.

Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahih olarak rivayet edildiğine göre, bu sayı on bindir. Alim Şeyhimiz, üstadımız Abdullah bin Ali bin Tahir el-Hasani (Allah ondan razı olsun) şöyle demiştir: Bu konuda şüphelerim vardı, bu yüzden Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm ve ona bu konuda ve bahsi geçen sayı hakkında sordum ve o da: Öyleydi dedi.

Şeyhimiz el-Ayyashi şöyle dedi: Bu giriş duasının altında, güzel ve güvenilir bir el yazısıyla şunları gördüm :

Üstadımız, İslam Şeyhi, büyük alimlerin sonuncusu, üstadımız Muhammed ibn Abi Bekr el-Dala'i'den şöyle bir söz işittim :

Bana her birinin on bin liraya mal olduğunu söyledi ve bunu benimle doğrudan konuştu.

Şeyhimiz, Allah ondan razı olsun, Profesör Sidi Muhammed el-Bu'anani bana bunlardan birinin altı bin liraya mal olduğunu söyledi. Ben de ona bunun doğrusunu sordum ve bana, "Hayır, ben birinin on bin liraya mal olduğunu söyledim ve kim bununla Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) yedi yüz defa dua ederse, bu bir fidye olur" dedi. Böylece Yüce Allah'ın lütfuna olan hayretim daha da arttı. Bana, Allah ondan razı olsun ve onun vasıtasıyla bizlere fayda versin, Hicri 141 yılında şöyle dedi.

Allah ondan bana fayda versin diye, bana ayrıca "Allah'a şükürler olsun, O'na hamd olsun" sözünü bin defa söylemenin bir kurtuluş olduğunu da söyledi.

İmam Sidi Abdul Rahman Al-Tha'alibi'nin (Allah ona rahmet etsin) tefsirinde de benzer bir şey gördüm. Şöyle demişti ve bu, Yüce Ubaidullah

(Muhammed bin Abdullah Al-Bakri) tarafından kendi eliyle şu yılın Safar ayının başında yazılmıştır .

Fıkıhçı ve ezberci Ebu Abdullah Sidi Muhammed bin Ahmed el-Kasentini el-Hasanî'ye, Sidi Muhammed bin Ali bin Raisun ve Sidi Muhammed bin Ebu Bekr el-Dalaî'den rivayet edilen, az önce bahsedilen duanın sevabı hakkındaki bilgiler sorulduğunda şöyle cevap verdi :

Bu dua yetmiş bin değerindedir ve Şeyh el-Mukri'nin bu hadisi rivayet ettiğı ve başka kimsede bulunmadığı belirtilmiştir. Sonra Mısır'dan bazı âlimler Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) rüyalarında gördüler ve ona bunun hakkında sordular. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "El-Mukri haklıdır, fakat [mükemmel Peygamber] ifadesi de eklenmelidir." Bu, (Sırların Hazineleri) ifadesiyle sona ermektedir.

Kitabımda (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar), üstadım Ahmed el-Dardir'in duaları hakkındaki gnostik el-Sawi'nin açıklamasından alıntı yaptıktan sonra, bu duanın büyük bir faydasından bahsetmiştim :

Buna ayrıca mükemmel namaz da denir ve en yüce namaz biçimlerinden biridir; yetmiş bin namaza denktir, hatta yüz bin namaza denk olduğu da söylenmiştir.

Saygıdeğer Şeyh Salim bin Ahmed el-Şemma el-Halabi'nin, Hadis İmamı Abdullah bin Salim el-Basri el-Mekki'nin biyografisinde kendisinden şu alıntıyı gördüm :

Allah ondan razı olsun, unutkanlığı uzaklaştırmasıyla meşhur olan, Hz. Hızır'a (aleyhisselam) atfedilen duayı, eşsiz ve güvenilir şeyhimiz Şeyh Ebu Tahir bin Veli Allah el-Arif Mulla İbrahim el-Kurani el-Medani el-Şafii'den, Ebu Muhammed Şeyh Hasan el-Manufi'den rivayet ediyorum. Şeyh Hasan el-Manufi şöyle demiştir :

Görme engelli olan şeyhim Şeyh Ali el-Şubremsi bana, cuma günleri namazdan önce Şihab el-Hafaci'nin evine girdiğini anlattı. Ona bir sandalye

getirilir ve o da otururdu. Şihab onun önüne oturur ve ona anlamadığı bazı sorular sorardı; o da cevaplarını verir ve cevapların hangi kitapta olduğunu, rivayet zincirleriyle birlikte söylerdi. Sonraki cuma günü de aynı şekilde yanına gelirdi. Görme yetisi olmasına rağmen, bu durum hakkında kendisine soru sorulduğunda, "Evet, çünkü o unutuyor, ben unutmuyorum" dedi. Bunun sebebi sorulduğunda ise şöyle cevap verdi :

Bütün ilimleri eşit olarak birlikte okuduğum bir partnerim vardı. Sonra benden ayrıldı ve benim için zor olan jeomansi öğrenmeye başladı. Bu yüzden şeyhime gidip haberi verdim ve bana öğretmesini rica ettim. Şeyhim, "Bu senin için mümkün değil çünkü sonuçları ancak tefekkür yoluyla elde edilebilir ve sende tefekkür yok" dedi. Bu söz beni çok üzdü ve üzüntümden iki gün boyunca yemek yemeyi reddettim. Sonra bir adam yanıma oturdu ve "Endişelenme Ali" dedi. Olanları anlattım ve o da, "Bu ilim ne bu dünyada ne de ahirette övgüye değer değildir, bu yüzden ona umut bağlama. Ancak, ona bağlanmayacağına veya ona hiç ilgi göstermeyeceğine söz vermen şartıyla sana bir fayda vermek istiyorum" dedi. Ben de, "Söz verebilmem için bana faydasını söyle" dedim. Bana unutkanlığı önlemek için bu mübarek duayı verdi; bu dua, akşam ve yatsı namazları arasında, belirli bir tekrar sayısı olmaksızın okunmalıdır: [Ey Allah, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam eyle, zira Senin mükemmelliğinin ve mükemmelliklerinin sayısı sınırsızdır]. Bu, onun sözünün tam olarak sonudur. Bu, (En İyi Dua)'nın son sözüdür . (*)

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydayı tamamlamak için, üstadım Ahmed el-Sawi'nin (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) kitabında, mükemmel namaz olarak bilinen elli dördüncü namazın fazileti hakkında söylediklerini zikrediyoruz: {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, Allah'ın mükemmelliğine denk ve O'nun mükemmelliğine yakışır sayıda salat, selam ve bereket gönder.}

Seyyidi Ahmed el-Savi şöyle demiştir: Bu, tövbekârların "mükemmel namaz" olarak bilinen formülüdür ve her namazdan sonra on defa okunan, diğer zamanlarda ise yüz defa veya daha fazla okunan önemli dualarından biridir. Sevabı sonsuzdur, bu yüzden tövbekârlar bunu tercih etmişlerdir .

Seyyid Muhammed ibn Abidin'in rivayet zincirinde, Şeyh Ebu el-Mevaib ibn Şeyh Abd el-Baki el-Hanbeli'den, o da babasından, o da âlim Ahmed el-Mukri el-Maliki'den rivayet ettiğine göre, bu mübarek namazın sevabı on dört bin namaza denktir. "Namazların en fazileti" ifadesi burada sona erer.

İki formülü de inceleyen herkesin gözünden kaçmayacak bir gerçek var ki, her iki dua da unutkanlığı uzaklaştırmak için faydalı olsa da, kelime seçimlerinde farklılıklar mevcuttur .

Yorumun sonu

Doksan altıncı dua

Üstadım Zeyneddin Ömer ibn Baybars el-Halidi için

Ey Allah'ım, kulun ve elçin, efendimiz ve rehberimiz, ümmi peygamber Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve bütün temiz nesline, şerefli takipçilerine ve sana itaat edenlere ve kıyamet gününe kadar onları doğrulukta izleyenlere salât ve selam eyle. Ve İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine bütün âlemlerde salât, selam, şefkat, merhamet, iyilik, yumuşaklık ve cömertlik verdiğin gibi, onlara da her zaman salât, selam, şefkat, merhamet, iyilik, yumuşaklık ve cömertlik ver. Şüphesiz sen övgüye layıksın ve yücesin. Sana selam edenlerin seni hatırladığı ve seni unutanların seni unuttuğu her defasında, senin bilgin dahilinde var olan veya var olmuş olanların sayısı kadar onlara salât ve selam eyle. Mübarek, saf, hoş, keyifli, bol, yüce, hoş, hoş, yüce, büyük, asil, büyüyen, iyi, saf, kabul görmüş, asil ve açık bir nimet—sonu olmayan, sınırı olmayan ve bitmeyen bir nimet.

Dünyanın başlangıcından kıyamet gününe kadar ona salât edenlerin ve salât etmeyenlerin sayısı sayılmıştır ve Allah bütün sahabelerinden razı olsun.

Selam ve bereket sana olsun, ey Peygamberlerin ve Elçilerin Efendisi.

Selam ve bereket sana olsun, ey ilklerin ve sonların sahibi.

Ey yaratılmışların en hayırlısı, sana selam ve bereket olsun.

Selam ve bereket sana olsun, ey âlemlerin Rabbinin sevgili kulu.

Selam ve bereket sana olsun, ey Allah'ın âlemlere rahmet olarak gönderdiği kişi!

Selam ve bereket senin üzerine olsun, ey Allah'ın kıyamet gününde en büyük şefaatçi olarak seçtiği kişi!

Selam ve bereket sana olsun, ey Allah'ın en hayırlı kulları!

Selam ve bereket sana olsun, ey Allah'ın yarattıklarının en şerefli.

Selam ve bereket sana olsun, efendimiz, ey Allah'ın Elçisi.

Size, ailenize, arkadaşlarınıza, eşlerinize, çocuklarınıza ve tüm takipçilerinize selam ve bereket olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kulun ve elçine, ümmi peygambere, kusursuz ve seçilmiş sultana, aydınlanmış nura, nurlarının denizine, sırlarının kaynağına, delilinin diline, krallığının gelinine, rahmetinin hazinesine, huzurunun imamına, seni seyretmekten zevk alana, ışığının habercisine, yaratılmışlarının en seçkininin özel özüne, saf ve temiz olana, ilim sahibine, rahmet sahibine, egemenlik sahibine ve ebediyetin kaynağına, kusursuz üstada, açana, mühürleyene, nurların nuruna, sırların kaynağına, salihlerin efendisine, taç ve şeref sahibine, ümmeti için ateşten şefaatçiye ve onları ebediyete götüren rehberine salat ve selam eyle.

Sonsuza dek sürececek, ebediyen devam edecek, egemenliğin kadar kalıcı bir dua. Seni memnun eden, onu memnun eden ve vesilesiyle bizi razı eden bir dua. Bize mutluluk getiren, sonrasında hiçbir sıkıntının kalmadığı ve bizi zenginlikle donatan, sonrasında hiçbir ihtiyaç duymadığımız bir dua. Derecelerimizi yükselten, günahlarımızı silen, iyi amellerimizi çoğaltan ve bizi, mucizeler sahibi efendimiz Muhammed'in (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) huzurunda en yüksek makamlara ulaştıran bir dua; böylece, peygamberler, doğru sözlüler, şehitler ve salihler arasından lütfettiğin kimselerle görüşme ve konuşma zevkiyle onun bereketine erişebilelim. Artan, büyüyen ve aşan bir dua. Ona dua eden her kişinin duası yükselir ve artar; sayımı aşan ve sınırları aşan bir duadır; akli başında olanlar onu hatırladığında, gafiller onu unuttuğunda bile. Ona kıldığınız dua, sonu olmayan, sınırsız, süresiz ve bitişsiz bir duadır. Aynı şekilde ailesi ve arkadaşları için de geçerlidir bu durum; Allah'a şükürler olsun.

Ey Allah'ım, ona, temiz ve erdemli ruhuna, ümmetine, ailesine ve arkadaşlarına, ey engin lütfundan umduğundan daha fazlasını, yalnızca Sen'in anlayabileceği, yalnızca Sen'in görebileceği, yalnızca Sen'in bilebileceği ve yalnızca Sen'in dile getirebileceği ek sözlerle ihsan et. Ey yüce ve şerefli olan Sen, mübarek ve yücesin.

Ey Allah'ım, o mesajı iletti, emaneti yerine getirdi, sıkıntıyı giderdi, millete nasihat etti, nimetler bahşetti, delili ortaya koydu ve onun nimetiyle Allah lütfunu gösterdi ve onu bir rahmet kaynağı kıldı. O, Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun, Senin yolunda çabaladı, ne yüz çevirdi ne de geri çekildi ve kesinlik kendisine gelinceye kadar Sana ibadet etti.

Ey Allah'ım, ona, isteyenlerin istediği ve arzu edenlerin arzuladığı en büyük, en temiz, en bol, en yüce, en yakın ve en mükemmel mükafatı, yarattıklarından herhangi birine verdiği en iyi, en temiz, en bol, en yüce, en yakın ve en mükemmel mükafatı nasip eyle. Ve kıyamet gününe kadar bütün sahabelerinden ve onları salih yolda izleyenlerden razı ol. [Rabbiniz, kudret sahibi Rab, onların tarif ettiklerinden münezzehtir. Peygamberlere salat ve selam olsun. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'adır.]

Üstadım Şeyh Ebu el-Makerem Zeyn el-Din Ömer ibn Beybers el-Halidi el-Şazili ve maiyetinin (Allah ondan razı olsun) bu şanlı duası benim tarafımdan nakledilmiştir.

Doksan yedinci dua

Abu al-Mawahib al-Shadhili için

{ Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz, ümmi Peygamber Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna salât ve selam gönder; göğsümü genişleten, işlerimi kolaylaştıran, kırıklıklarımı onaran, beni fakirliğimden zenginleştiren, kabrimi aydınlatan ve dilimdeki düğümü çözen bir salât. }

Üstadım Muhammed Safi el-Din Ebu el-Mevahib el-Şazili el-Tunisi'nin (Allah ondan razı olsun) bu faziletli duası, onun eşsiz dualar litanyasında zikredilmiştir. Bu litanyaya, bu kitapta "Kırk Beşinci Dua" başlığı altında zikrettiğim on duadan sonra rastladım; bu duayı İmam el-Kastalani'nin "Masalik el-Hunafa"sından naklettim/alıntıladım. Bahsi geçen eşsiz dualar litanyasında, daha önce üstadım Ali Vafa'ya atfettiğim kırk üçüncü duayı gördüm. O, bu duayı litanyanın başından itibaren bir dua olarak zikretmemiş, ancak bu şekilde zikretmiştir.

[Ey Tanrım, senden dilediğim ve lütfunla arzuladığım şeyi, ilk ışık ve en saf, en mükemmel sırla kabul etmeni rica ediyorum ...]

O, Allah ona rahmet ve huzur versin diye, onu bu yüce ve erdemli niteliklerle tanımlamaya devam etti ve sonunda şöyle dedi:

[Ey Tanrım, kusursuz görünmez gözün ve her şeyi kuşatan krallığındaki mutlak halefin. Ona bereketler gönder, bana onu tanıtacağın bir dua gönder... (adı geçen duanın sonuna kadar)]

Bu bireycilik söylemi, yazarının öğrencisi Şeyh Abdülkadir bin Said bin Ali bin Ahmed el-Tayyibi el-Mevhabî el-Vafai el-Şazili tarafından açıklanmış ve 887 yılında Zilhicce'de açıklamasını tamamlamıştır.

Vaazında, yazarı ve duayı onlara yakışır şekilde güzel övgülerle anlattıktan sonra, bu duaya benzer hiçbir şeyin daha önce yazılmadığını ve yazarının, Allah rahmet eylesin, şöyle dediğini işittiğini söyledi: "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yönelik dualarım, eşsiz bir duada emsalsizdir."

Tefsirci şöyle dedi: "Söylediklerimi inkâr eden kimse, Cüneyd'den başlayarak yolun üstadı zamanından itibaren gnostiklerin sözlerini incelemelidir; onların sözlerinde, Allah ondan razı olsun, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaptığı duaya benzer bir şey bulamayacaktır."

Görünüşe göre, bu dua ile kastettiği, daha önce üstadım Ali Vafa'ya atfedilen duadır, burada zikredilen bu dua değil, ki bu dua da faziletlidir. Dolayısıyla, yukarıda bahsedilen kırk üçüncü duanın üstadım Ebu el-Mevahib'e atfedilmesi, (Masalik el-Hunafa)'da olduğu gibi, daha doğru olma olasılığı yüksektir.

Hayır, efendim Ali Wafa için değil, (Tuhfat al-Rassa'da olduğu gibi) ve Allah en iyisini bilir .

Doksan sekizinci dua

Şeyh Sadr el-Din el-Könevi için

Ey Allah'ım, sana yakın olan meleklerine, tahtının temiz taşıyıcılarına, gönderdiğin peygamberlerine ve göklerde ve yerde yaşayanlardan sana itaat eden herkese salât ve selam eyle. Ve özellikle, ey Allah'ım, Peygamberin Muhammed'e (aleyhisselam) ve seçilmiş kullarına: Âdem, Şet, İdris, Nuh, İbrahim, Musa, İsa, Hızır, İlyas ve Muhammed'in ailesine, özellikle kızı Fatıma'ya, Ali'ye, Hasan'a, Hüseyin'e, İmam Mehdi'ye (tarikatımızın sonuncusu, çağımızın en mükemmeli), sahabelerine, ümmetinin seçkinlerine ve soyundan gelenlerin en mükemmel ve ermiş olanlarına, en güzel salât ve en temiz selamla salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, bu zavallı kulunun selamını Peygamberin Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) ve samimi kulların arasında zikrettiğin

herkese, hem genel olarak hem de özel olarak ilet. Şu anda, bu zavallı kulundan, sana ait en hayırlı dua, en temiz selam ve en samimi saygı olsun .

Bu dua, Şeyh Şemseddin (el-Hatib el-Vaziri el-Maliki olarak da bilinir) tarafından Hizb el-Fath adlı eserinin sonunda, ilk duada zikredilmiştir ve Şeyh Sadr el-Din'e, muhtemelen Sadr el-Din el-Kunevi'ye atfedilmiştir. Şeyhin, bu duanın kendisine gaybdan vahyedildiğini ve bereketini deneyimlediğini söylediğini aktarmıştır.

Doksan dokuzuncu dua

Alim Al-Dardir derledi

1 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e huzur ve sükûnet salâtları gönder, sahabelerine de huzur ve sükûnet salâtları eyle.}

2 - {Ey Allah, yüce babamız ve annemiz efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder.}

3 - Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, onun güzelliğine, ihtişamına ve mükemmelliğine yakışır bir salât ve selam gönder.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'e ve ailesine olsun ve bizler de namaz yoluyla onunla birlikte olmanın tatlılığını tadalım .

4 - {Ey Allah'ım, kalplerin şifası ve ilacı, bedenlerin sağlığı ve iyileşmesi, gözlerin nuru ve ışıltısı olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ver.}

5 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine göklerde, yerde ve bunların arasında ne kadar şey varsa o kadar salavat getir ve ey Rabbim, işlerimizde ve bütün Müslümanların işlerinde gizli lütfunu ihsan et.}

6 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, göklerin ve yerin sakinlerinin salât ve selamlarını ona gönder ve ey Rabbim, benim işlerimde ve Müslümanların işlerinde gizli lütfunu ihsan et.}

7 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salât ve selam gönder, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine, bütün âlemlerde efendimiz İbrahim'e ve efendimiz İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin ve rahmetini ihsan ettiğin gibi rahmetini ihsan et. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin.}

8 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, eşlerine, müminlerin annelerine, ailesine ve tüm sahabelerine salat ve selam gönder.}

9 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere, temiz ve arınmış olana, ailesine ve tüm sahabelerine salât ve selam eyle.}

10 - Ey Allah'ım, göz kamaştırıcı mucizelerin sahibi olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder.

Yüce fazilet sahibi efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'in üzerine bu dünyada ve ahirette olsun.

Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder ve bizlere onun saf karakterini örnek almayı nasip et .

11 - Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder, ona imkan ve fazilet ver.

Yüce makam sahibi efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun.

Peygamberimiz Muhammed'e salat ve selam olsun, Allah bizlere onun güzel karakterini nasip etsin .

12 - Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder ve bizlere şükreden bir kalp ihsan et.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'in üzerine olsun ve çabalarımız karşılık bulsun.

Allah'ın salat, selam ve rahmeti Peygamberimiz Muhammed'in üzerine olsun ve bizlere nur ve sevinç nasip etsin.

Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, bizlere de senden sevgi ve nur ihsan et.

Efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun; o bize sırlar içinde bir sır bahşetti, bu da bize sevinç getirdi .

13 - { Ey Allah'ım, doğru sözlü ve güvenilir olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder. }

Peygamberimiz Muhammed'e salat ve selam olsun; o, apaçık gerçeği getirmiştir.

Peygamberimiz Muhammed'e salat ve selam olsun; onu tüm insanlığa rahmet olarak gönderdiniz.

Efendimiz Muhammed'e, bütün peygamberlere ve elçilere, onların ailelerine ve sahabelerine salât ve selam gönderin; sizi hatırlayanlar sizi hatırladıkça ve sizi unutanlar sizi unuttukça .

14 - Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e ve bütün peygamberlerine salât ve selam gönder.

Efendimiz Muhammed'e, meleklerine ve yeryüzündeki ve göklerdeki ehlinin, Allah'ın bilgisinde ebediyen ve sonsuza dek var olanların sayısına eşit sayıdaki velilerine salat ve selam gönder. Onlara yapılan dualarla bizi de doğru sözlü ve güvenilirlerden eyle, ey âlemlerin Rabbi .

Bu on dört dua, üstadım Şeyh Ahmed el-Dardir el-Halvet el-Mişri tarafından gnostiklerin duaları arasından seçilmiş, en faziletli dualar arasındadır. Bunları alfabetik olarak sıralanmış bilinen duaların en başına yerleştirmiştir. Daha önce "Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar"

(Allah'ın salat ve selamı ona olsun) adlı kitabımda onun seçtiği dualardan birkaçını zikretmiştim. Orada zikretmediğim dualar da büyük fazilete sahip olduğundan, onları burada tek bir dua halinde derledim. Şimdi, yazarın halefi olan gnostik Şeyh Ahmed el-Savi'nin (Allah onlardan razı olsun) tefsirinden alınan faziletlerini zikrediyorum.

Bunlardan ilki olan kanaat formülü hakkında şöyle dedi: "Bazıları, bunu yetmiş defa söyleyenin duasının bundan sonra kabul edileceğini söylemişlerdir."

İkinci olarak, bunun asil kökenli bir formül olduğunu, faziletin çok büyük olduğunu ve sık sık okunmasının, okuyana Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) sevgisini kazandırdığını söyledi.

Üçüncü olarak, bunun birlik formülü olduğunu ve buna birlik denmesinin sebebinin, kim buna bağlı kalırsa Allah'ın onu sevgili kulu (salât ve selam olsun) ile birleştireceği ve bunun da nihai arzu olduğu olduğunu söyledi.

Dördüncü [bölümde] bunun hem dışsal hem de içsel bir ilaç formülü olduğunu, her türlü hastalığa karşı okunacağını ve dört yüz defa söylendiğinde Yüce Allah'ın izniyle iyileşeceğini söyledi.

"Onun '[ve bedenlerin sağlığı ve şifası]' ifadesinden sonra '[ve ruhların beslenmesi ve idamesi]' ifadesinin eklenmesini takdir ederek, bu ifadenin yadsınamaz güzelliğini ve etkileyiciliğini takdir ettim." dedim.

Beşinci bölümde bunun gizli bir iyilik formülü olduğunu, dolayısıyla bunu en çok kullananın bu dünyada ve ahirette iyilikle kuşatılacağını söyledi.

Bu ve aşağıdaki metinler, Allah ondan razı olsun, Sidi Abdul Wahhab al-Sha'rani'ye aittir. (Alıntı sonu)

Altıncı bölümde bunun bir başka iyilik biçimi olduğunu ve bazılarının bunu Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken aldığını söyledi.

Yedinci [bölümde] şöyle dedi: Bu, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edilen İbrahimî bir formüldür. Bazıları, bunu bin defa okuyanın Rabbini rüyasında göreceğini söylemiştir.

Sekizinci bölümde, bunun Müminlerin Annelerinin formülü olduğunu, faziletin çok büyük olduğunu ve sık sık okunmasının Seçilmiş Olan'a ve onun temiz eşlerine bağlanmayı sağladığını söyledi.

Dokuzuncu ayette bunun, saf ve temiz olanın formülü olduğunu ve bunu okuyanın saflıkla ödüllendirileceğini söyledi.

Onuncu bölümde, bunun dört duadan oluşan bir formül olduğunu ve faziletin büyük olduğunu, en üstün niteliklere sahip olan olarak adlandırıldığını söyledi. (Alıntı sonu)

On birinci ayette bunun araç ve erdem formülü olduğunu ve üç dua içerdiğini söyledi.

Geri kalan üç kişi için özel bir övgüden bahsetmedi, bunun yerine hepsinin sonunda şunları söyledi:

Yazar, başkalarının sözlerinden derlediği otuz formülü tamamladı. Bunları özellikle derledi çünkü bunlar, bilgili alimlerden aktarım ve yetkilendirme zincirleriyle edindiği, kendi repertuarının bir parçası olan ve rafine edip kalıcı hale getirdiği, neredeyse kendi derlemesi gibi olan formüllerdi.

(En Güzel Dua) adlı eserde zikredilen formüller için birçok faziletten bahsedilmiştir; bunlardan bazılarını Gnostik Al-Sawi'den, bazılarını ise başkalarından alıntıladım .

Yüzüncü duayı tamamlayan dua

Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine, sahabelerine ve Allah'ın rızasının ve memnuniyetinin nihai kaynağı olan eşlerine salât ve selam etsin .

Bu dua, kitabın derleyicisi Yusuf bin İsmail el-Nebeni'ye aittir, Allah onu affetsin. Ben de bu duayı (Peygamberlerin Efendisi'ne Övgü Duaları) kitabımda, Allah ona salât ve selam versin, birkaç duadan sonra tekrar edilmesi için zikrettim. Gördüğünüz gibi, kısa olmasına rağmen son derece belagatli, güzel derlenmiş ve güzel düzenlenmiştir .

101. Dua

Üstadım Yahya el-Ramli el-Kadiri için

Hamd olsun Allah'a, O ki bizden bütün üzüntüleri gidermiştir. Şüphesiz Rabbimiz bağışlayandır ve şükredendir .

Ey Allah'ım, efendimiz, hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, ümmi peygambere ve ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf barışla ve en bol nimetlerle, surelerin, ayetlerin, sözcüklerin, harflerin, noktaların, ayrıntıların, cümlelerin, kısımların, bütünlerin, biçimlerin, hemzelerin, sesli harf noktalarının, sessizliklerin, sözlüklerin, belirsizliğin, ayrıntılı ve özlü, noktalı, açık, belirsiz, özel ve genel, yürürlükten kaldıran ve yürürlükten kaldırılan, onda birler, emirler ve yasaklar, dersler, vaatler ve uyarılar, hikayeler ve kıssalar ve sayılan her şeyin sayısı kadar ve hadislerin, ravilerinin ve geleneklerin sayısı kadar bereket, barış, lütuf ve şeref ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf barışla ve dakika, derece, saat, gece, gün, hafta, ay, yıl, çağ ve dönemlerle sayıca eşit bol nimetlerle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf barışla ve en bol nimetlerle, hareketlerin ve durağanlıkların, iyi ve kötü amellerin, kumaşlardan geçen zamanın,

ağızların çiğnenmesinin ve göz kırpmasının sayısı kadar bereket, barış, lütuf ve şeref ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz, hamimiz, sevgilimiz ve gözlerimizin nuru, kulun ve elçin, ümmi peygamber ve Arap elçisi Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve ev halkına, en güzel dualarla, en saf barışla ve en hayırlı bereketlerle, nefeslerin, düşüncelerin, harflerin, noktaların, kelimelerin ve hareketlerinin sayısı kadar, kaygıların, niyetlerin, ardı ardına gelen fısıltıların, yanılsamaların, şüphelerin, kuşkuların ve ardı ardına gelen fikirlerin sayısı kadar bereket, barış, lütuf ve şeref ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz, hamimiz, sevgilimiz ve gözlerimizin nuru olan, kulun ve elçin, ümmi peygamber ve Arap elçisi Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve ev halkına, ruhların, canların, bedenlerin, özlerin, akılların ve ilimlerin sayısı kadar, yaratılışın başlangıcından sonuna kadar rüyalarda ve görümlerde meydana gelen şeylerin sayısı kadar ve alametlerin ve rivayetlerin ardı ardına gelmesi kadar bolca, en güzel nimetlerle, en saf barışla ve en bol nimetlerle salât, selam, lütuf ve şeref ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf selamete ve meleklerin, hurilerin, çocukların, insanların, cinlerin, deniz canlılarının, çiftlik hayvanlarının, vahşi hayvanların ve kuşların sayısına eşit bol nimetlerle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve rehberimiz, kulun, peygamberin ve elçin, ümmi peygamber Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf barışla ve başlar, yüzler, kulaklar, gözler, burunlar, dudaklar, ağızlar, göğüsler, eller, ayaklar, parmaklar ve tırnaklar kadar çok sayıda bereketle salât, selam, rahmet ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna,

en güzel dualarla, en saf selametle ve kalpler, kaburgalar, kemikler, toynak, yün, tüy, saç ve kürk kadar çok sayıda bereketle salât, selam, rahmet ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf selametle ve bedenlerin, organların, midelerin ve içlerindekiilerin sayısı kadar, damarların, gözeneklerin, dillerin, dişlerin, kulakların ve gözlerin sayısı kadar bol bereketle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf barışla ve ekinler, bitkiler, yapraklar, dallar ve ağaçlar kadar çok sayıda bereketle salât, selam, rahmet ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf selametle ve taneler, çekirdekler, tohumlar, çiçekler, meyveler ve ürünler kadar çok sayıda bereketle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf selametle ve kum taneleri, çakıl taşları, toz, mineraller ve taşlar kadar bol nimetlerle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf selametle ve göklerin sayısı, gök küresinin dönüşü, bulutların geçişi, rüzgârların esmesi, şimşeklerin çakması, gök gürültüsünün sesi ve yağmur damlaları kadar bol bereketle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel nimetlerle, en saf barışla ve suyun ölçüsü, dağların ve cisimlerin ağırlığı ve denizlerdeki dalgaların sayısı kadar bol nimetlerle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz ve rehberimiz, kulun, peygamberin ve elçin, ümmi peygamber Muhammed'e ve ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, yarattığın ve yaratacağın her şeyin sayısı kadar, var olmuş ve var olan her şeyin sayısı kadar, kaleminin yazdığı her şeyin, hükmünün yerine getirdiği her şeyin, ilminin kapsadığı her şeyin ve aklın ve düşüncenin kavrayamadığı her şeyin sayısı kadar bereket, barış, lütuf ve şeref ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, göklerin ve yerin sakinlerinin zamanın başlangıcından sonuna kadar her çağda, her anda, her ayda, her haftada, her günde, her gecede, her saatte, her ıstırapta, her nefeste, her göz kırpmasında ve her esintide ona kıldıkları duaların sayısına eşit, en güzel salât, en saf selam ve en bol bereketi ihsan eyle. Ayrıca akşam, sabah, öğleden sonra ve sabahın erken saatlerinde ona kılınan duaların sayısına eşit bir bereket ver.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, Arş'ın, Ayaklık'ın, göklerin, yerin ve aralarındaki her şeyin ağırlığına, dağların, tepelerin, kumların, denizlerin ve nehirlerin ağırlığına denk, en güzel, en temiz ve en bol nimetleri ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel nimetlerle, en saf barışla ve en bol nimetlerle, Arş'ı, Ayaklık'ı, gökleri, yeri ve aralarındaki her şeyi, uzayın enginliğini, her şeyin toplandığı yeri, âlemleri, ufukları ve bölgeleri dolduracak şekilde, bereketini, barışını, lütfunu ve şerefini ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz ve rehberimiz, kulun, peygamberin ve elçin, ümmi peygamber Muhammed'e ve ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf selamete ve en bol nimetlerle, senin ilminin sayısı, ilminin doluluğu, ilminin ağırlığı, sözlerinin mürekkebi, rahmetinin genişliği ve rızanın derecesi kadar, seni zikredenlerin sayısı, seni ananların sayısı, seni yüceltenlerin sayısı, seni övenlerin sayısı, seni övenlerin sayısı, seni birliğini ilan edenlerin sayısı ve seni affetenlerin sayısı kadar, çağlar ve dönemler boyunca seni yüceltenlerin sayısı, seni övenlerin sayısı, seni övenlerin sayısı, seni yüceltenlerin sayısı, seni birliğini ilan edenlerin sayısı ve seni affedenlerin sayısı kadar bereket, selam, lütuf ve şeref ihsan eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel dualarla, en saf barışla ve yarattığın kuşların, vahşi hayvanların, sığırların ve ineklerin sayısı kadar bol nimetlerle salât, selam, lütuf ve şeref gönder.

Ey Allah'ım, kusursuz Efendimiz, açıcı, mühürleyici, rahmet harfi Haa, egemenlik harfi Meem ve ebediyet harfi Dal, nurlarının okyanusu, sırlarının madeni, krallığının gelini, delilinin dili, huzurunun imamı, egemenliğinin süsü, yaratılışının özü, yaratılıştan önce gelen seçilmiş kulun, nuru âlemlere rahmet olan, görünüşü seçilmiş olan, seçilmiş, seçilmiş, lütuf sahibi, seçilmiş olan, özenin özü, Kıyamet Günü'nün süsü, İlahi Huzurun imamı, krallığın emanetçisi, hakikat hazinesi, Şeriatın güneşi, sıkıntıyı gideren, karanlığı dağıtan, imanın destekçisi, rahmet peygamberi, Kıyamet Günü'nde ümmetin şefaatçisi, Efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, bereketini, barışını, lütfunu ve şerefini ihsan eyle. Okuma yazma bilmeyen peygambere ve ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna, en güzel duayı, en saf selameti ve en bol nimetleri, bunların hepsinin kat kat fazlasına, benzerlerinin benzerlerine ve benzerlerinin benzerlerine eşit sayıda, sayısı asla azalmayacak ve uzantısı asla sona ermeyecek, ta ki tüm sayımı ve tüm sınırları kapsayana kadar, sonsuza dek ve tüm çağlar boyunca, gökler ve yer, Arş ve Ayaklık, Cennet

ve Cehennem var olduğu sürece ve Allah'ın, Tek ve Hükümrân olanın, egemenliğı var olduğu sürece, gönderiyorum.

Ey Allah'ım, efendimiz ve hamimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine ve elçine, ümmi peygambere, ailesine, sahabelerine, eşlerine ve soyuna en güzel nimetlerle, en saf barışla ve en bol lütuflarla salât, selam, lütuf ve şeref ihsan eyle. Ona, ey Rabbim, hak ettiğı mükafatı ver ve bir peygambere ümmeti için verdiğı en güzel mükafatla onu ödüllendir. Ona rızık, fazilet ve en yüksek mertebeyi ver ve kıyamet gününde onu Senin katında en yakın mekâna yerleştir. Ey Rabbim, peygamberler ve elçiler arasından tüm asil kardeşlerine, Ebu Bekir'e, Ömer'e, Osman'a ve Ali'ye, her birinin ailelerine ve sahabelerine, salih ve faziletli akrabalarına ve takipçilerine salât ve selam eyle.

Allah'a hamd olsun, O'nun yüceliğine ve ihtişamına yakışır bir övgü olsun. Allah'a, tüm nimetleri ve lütufları için bol bol, saf, mübarek ve yeterli övgü olsun. Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur, yüceliğı ve mükemmelliğı eşsizdir. Allah en büyüktür, ihtişamı ve yüceliğı en yücedir. Her türlü endişe, keder, sıkıntı ve zorlukta ve kulun başına gelen her durumda, Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur. Gece karanlığında ve gündüz ışığında, her ikisinin de gelişinde ve gidişinde, güneş doğduğı, ay parladığı, rüzgar estiğı, bulutlar yağdığı, kuşlar öttüğü, gece geldiğı veya gün doğduğı sürece, işlediğim her günah için Allah'tan, Yüce Allah'tan, bağışlanma diliyorum. Allah, salihlerin efendisine, seçkin peygamberlerin süsüne, gecenin karardığı ve günün doğduğı günlerdeki en şereflihlere, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selamet versin .

Bu dua, üstadım Şeyh Yahya bin Abdul Rahman Al-Ramli Al-Şafiî Al-Kadiri'ye aittir, Allah ona rahmet etsin. En eksiksiz, en güzel, en kapsamlı ve en bütünleyici dualardan biridir. Nadir bulunmasına rağmen, Allah bana üç nüshasını elde etmeyi kolaylaştırdı. Yazarı, giriş bölümünde onun faziletlerini şöyle açıklamıştır :

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Efendimiz ve rehberimiz, peygamberlerin en yücesi ve

sonuncusu Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine en güzel ve en eksiksiz salât ve selam olsun.

Mütevazı kul Yahya ibn Abdülrahman el-Ramli el-Şafii el-Kadiri, Allah onu, anne babasını, hocalarını ve tüm Müslümanları affetsin, şöyle der: Bu mübarek dua, Arap Peygamberi, yüce Haşimi, Kureyşli, ümmi, mükemmel üstat, açan, mühürleyen, âlemlerin Rabbinin sevgilisi, günahkarlar için şefaatçi, parlak yüzlülerin önderi Muhammed (Allah'ın salat ve selamı ona olsun), ailesi, sahabeleri, soyundan gelenler, eşleri ve kıyamet gününe kadar onları doğrulukta takip eden herkes içindir. Onu, yüce yüzünün parlak ışığına duyduğum sevgi ve bu dünyada ve ahirette onun muhteşem huzuruna yakınlaşmanın bir yolu olarak derledim. Onu, benden önce veya sonra gelen hiç kimsede görmediğim bir üslupla düzenledim. Bu, Allah'ın bol lütfu ve engin iyiliğindendir; zira O, salat ve selam olsun, seçkinlerden sıradan insanlara, insanlardan cinlere kadar her susamış ruh için su kaynağıdır. Allah, salat ve selam olsun, şöyle buyurmuştur: "Kıyamet Günü bana en yakın olanlarınız, bana en çok dua edenlerdir." Hadiste az sözle büyük bir sayıyı işaret etmiştir: "Allah'a hamd olsun, O'nun yarattıklarının sayısı kadar, O'nu razı ettiği kadar, Arşının ağırlığı kadar ve sözlerinin mürekkebi kadar." ve benzeri hadislerde de bu böyledir. Bunun anlamı ve büyük bir kısmı, Allah'ın hepsinden razı olduğu salih seleflerden ve haleflerden, övgü ve diğer şekillerde rivayet edilmiştir.

Allah bu nimeti bana bahşettiğinde, salih kişilerden biri bir gece bunu okudu ve uyudu. Rüyasında sanki biri ona şöyle sesleniyormuş gibi gördü: "Bu duanın sevabı ancak Yüce Allah'ın sayabileceği kadar büyüktür ve bizi tüketmiştir." Bu olay, Kudüs bölgesindeki Celjuliya köyünde, üstadım, şeyhim ve öğretmenim, İmam, Yüce Allah'ı bilen, arayanların rehberi ve müritlerin yolu, zamanının eşsiz, çağının emsali, çağının seçkini, evliya kutbu Şeyh Muhammed el-Mağribi'nin zaviyesinde (Sufi tekkesinde) gerçekleşti. Allah onu affetsin, ona rahmet etsin ve ona hidayet versin ve bereketini bize ve tüm Müslümanlara iade etsin.

Henüz tamamlanmamıştı, fakat tamamlandığında, Yüce Allah'a hamd olsun, ona (İyilik ve daha fazlasını arzulayanlar için Mutluluk Simyası) adını verdim. Çünkü simya, akılda geçerli sayılması caiz ise, dünyevi yoksulluğa karşı yeterlidir; bu dua ise bu dünyada ve ahirette yoksulluğa karşı yeterlidir ve bu dünyada ve ahiretteki tüm endişe, keder ve kötülüklerden kurtarır. Ve onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünün sırrını düşünün: [Kim bütün ibadetini bana yöneltirse, Allah onun bu dünyada ve ahiretteki bütün ihtiyaçlarını karşılar] veya buna benzer sözler, (salla'llâhu aleyhi ve sellem). Aynı şekilde, daha sonra zikredilecek olan, Ka'b'dan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen Ebu'nun hadisi de böyledir.

Sonra bana Mısır'a bir yolculuk teklif edildi ve onu, Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun, bir rüyada gördüm. Çok gülümsüyordu ve onunla uzun süre oturdum. Bu mübarek görüşüm, Hicri 882 yılının Şevval ayında, bir Cuma gecesi gerçekleşti. O yıl Hac yaptım ve onun (Allah ona salat ve selam versin) bereketiyle Medine'de kaldım. Bir süre gizli tuttuğum bu görüşümü Medine'de kaldığım süre içinde kaydettim. Onu (Allah ona salat ve selam versin) şöyle derken gördüm: "Bana dua etmeyi ihmal ettin veya unuttun" veya buna benzer bir şey. Ben de "Dua sana ulaşıyor mu?" veya buna benzer bir şey dedim. O da "Evet" dedi. Sonra da "En Yüce İsimle senin için dua edeceğim" dedi.

Ve umarım ki, bahsettiğim gibi, bu mübarek dua, ona dikkat eden herkese bolca hayır getirecektir. Allah'a şükürler olsun ki, yaygınlaşmış ve insanlar onu kabul etmişlerdir. Yüce Allah'tan, onu her bölgede güneş gibi açık kılmasını, tamamen kendi rızası için, kendisi için derlenmiş olanın bereketiyle kılmasını, ona sebat edenler için kapalı kapıları açmasını, onlara cennetin en yüce katında odalar vermesini ve sık sık Üstatların Üstadı'nı (Allah ona salât ve selam versin) rüyalarında görmelerini niyaz ederim. Çünkü nasıl başka türlü olabilir ki? Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Ubeyy ibn Ka'b (Allah ondan razı olsun) ona, "Bütün dualarımı sana mı adayayım?" diye sorduğunda, "O zaman endişelerin giderilir ve günahların bağışlanır" diye cevap vermiştir. Peygamberimize

(salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin muazzam sevapları ve bereketleri ve her koşulda, zaman boyunca kabul görmesi yadsınamaz.

Dahası, akli başında ve dürüst anlayışa sahip hiç kimse bu mübarek duanın, fiziksel ve ruhsal âlemlerin ayrıntıları ve genel yönlerini içerdiğini ve derlenmiş dualarda daha önce yer alanların çoğunu, özellikle de "[birçok kez, kendisiyle çarpılarak]" ifadesini kapsadığını, ta ki "Onun ödülü (yani yukarıda bahsedilen dua) ona açıklanır" ifadesinin anlamı ona netleşene kadar, gizleyemez. Ve kim hesaplamaya girişirse, bunun sırrı ona açıklanacak ve Yüce Allah'ın büyüklüğü ve gücü karşısında hayrete düşecek, teslim olmaktan ve acizliğini kabul etmekten başka çaresi kalmayacaktır.

Onların getirmediği hiçbir şeyi ortaya koyduğumu veya bunun muazzam değerini tam olarak kavrayabileceklerini iddia etmiyorum. Aksine, onların kıymetli, bol ve mükemmel desteğinin ışığından besleniyorum ve güllerinin tatlı, berrak ve saf akışıyla besleniyorum. Kıymetli, dağılmış ve düzenlenmiş özerlerinden dağılmış olanları topladım ve onların asil, yazılı isimlerinin yanına yazmayı umuyorum. Allah, bu dünyada ve ahirette onların nimetleriyle bizlere fayda versin. O, Cömert, Bol ve Bol Rahmet Sahibidir.

Ve sözlerimi, iki fayda sağlayan kalıcı iyiliklerle sonlandırdım.

Bunlardan biri: Yukarıda belirtilen tüm detaylı ve özet rakamları kapsamak.

Diğeri ise şöyledir: Tanrı'dan bana ve bunu okuyan herkese ölüm anında hayırlı bir son ve salih ameller nasip etmesini diliyorum, çünkü O yakındır ve dualara cevap verir.

Bu eser, sahibine salat ve selam olsun, Medine'de, 888 yılının Şevval ayının on ikinci Pazartesi gecesi tamamlanmıştır . Yazarın sözlerinin sonu.

Ve bu hutbede adı geçen, Celculi köyündeki Kadiriyye zaviyesinin şeyhi Şeyh Muhammed el-Mağribi, (El-Uns el-Celil fi Tarikh el-Kuds ve el-Halil)

adlı eserin yazarı tarafından, halk arasında İbn Alim olarak bilinen ünlü büyük veli Sidi Ali ibn Alil'in biyografisinde şöyle zikredilmiştir: “Ve bizim zamanımızda, ona göz kulak olan, efendimiz, hamimiz ve şeyhimiz, Yüce Allah'ın velisi, ibadet edenlerin örneği, zahitlerin imamı ve varoluşun ve ibadet edenlerin bereketi, Celculi'de ikamet eden, İslam krallığındaki Kadiriyye üstatlarının şeyhi Şems el-Din Ebu el-Evn Muhammed el-Mağribi el-Kadiri el-Şafiî'dir. Allah onun varlığıyla insanlığa fayda versin.”

El-Ramli, adını Filistin'de, Yafa ve Kudüs arasında yer alan Ramla şehrinden almıştır.

Kitap taşıyıcısı yorumu

Sidi Yahya bin Abdul Rahman Al-Ramli, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) Hicri 882 yılında gördüğünü belirtmiştir.

"O yıl Hac ibadetini yerine getirdim ve Medine'de kaldım," diyor.

Daha sonra vaazının sonunda, bu eserin Medine'de, salat ve selam sahibine olsun, 888 yılının Şevval ayının on ikinci Pazartesi gecesi tamamlandığını belirtti.

İki tarih arasındaki fark yaklaşık altı yıldır ve bunun birden fazla olası açıklaması vardır.

Ya bu süre boyunca Medine'de ikamet etmeye devam etti ya da başka bir şey yapmadı.

Ya da belki de Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) gördüğü ve Hac ibadetini yerine getirdiği yılda bir hata vardır; bu durumda doğru yıl 887 Hicri yılıdır.

Ya da belki de eseri yazmayı bitirdiği yılda bir hata vardır; bu durumda doğru yıl 883 Hicri yılıdır.

Bu belgeyi üç nüsha kullanarak inceledim ve tarihin kaydedildiği gibi olduğunu tespit ettim. Bu nedenle, biyografi ve tarih araştırmacılarının bu bilginin doğruluğunu teyit etmelerini umuyoruz.

102. dua

Bu, ihtiyaçları karşılamak ve sıkıntıları gidermek içindir.

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam gönder, göklerin ve yerin sakinlerinin salât ve selamlarını ona indir ve ey Rabbimiz, işlerimde gizli lütfunu bana ihsan et ve ey âlemlerin Rabbi, senden umduğum şeylerde yaratılışının güzel sırrını bana göster .}

(Sırların Hazineleeri) adlı eserinde bundan bahsetmiş ve faydasını açıklarken şunları söylemiştir:

Rivayet olunur ki, kim bu duayı bin defa okursa, Allah onun sıkıntısını giderir ve her türlü ihtiyacını karşılar.

Bunu bana bildiren kişi şöyle dedi: "Ve aynı şekilde, 'Ey Hızlı Olan' diyerek Tanrı'nın adını bin defa anan herkes de şöyle der: 'Bunları birleştirmek ne kadar mükemmeldir.'"

Bazıları bunu, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine yeryüzündeki insanların salât ve selametini ihsan eyle ve ey Rabbim, benim ve Müslümanların işlerinde gizli lütfunu ihsan et" sözleriyle Sayın Abdullah Al-Alami'ye atfetti. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu kendisine sözlü olarak öğrettiğini söyledi .

103. dua

{ Ey Allah'ım, gözler baktığı ve yeryüzü yağmurla süslendiği sürece, hacıların hac ve umre ibadetlerini yerine getirdiği, ezana cevap verdiği, saçlarını tıraş ettiği, kurban kestiği, kadim Kabe'yi tavaf ettiği ve Mescid-i Haram'ı öptüğü sürece, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salât ve selam eyle .}

(Sırların Hazineleeri) adlı eserinde bundan bahsetmiş ve faydasını açıklarken şunları söylemiştir:

Şeyhimiz Ayyaşı (Allah onu korusun) şöyle dedi: Bir evliyanın kubbesinin duvarındaki bir kağıtta şunları gördüm: "Bu duayı bir defa okuyana, âlim fıkıhçı Sidi Kasım el-Rassa'ya göre beş yüz bin dirhem verilecektir."

104. Dua

Bu, sıkıntıları hafifletmek ve zorlukları uzaklaştırmak içindir.

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, âlemlere rahmet olan, iyi ve temiz olana, salih ve hayırlı ailesine salât ve selam gönder ve onlara bolca barış ve esenlik ihsan et .}

(Sırların Hazineleeri) adlı eserinde bundan bahsetmiş ve faydasını açıklarken şunları söylemiştir:

Bu, sıkıntıları gidermek, zorlukları ve krizleri uzaklaştırmak içindir; bu, efendim Şeyh Ahmed Ould Şeyh Sidi Abi Al-Mahasin Youssef Al-Fasi'nin el yazısında da bulunur, Allah onun aracılığıyla bizlere fayda versin.

105. Dua

Ey Allah'ım, yedi göğü doldurarak Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, yedi yeryüzünü dolduran efendimiz Muhammed'e salat ve selam gönder.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, ikisi arasındaki boşluğu doldur.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e, Kitabının kaydettiği kadar çok salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz, kulun, peygamberin ve elçin, ümmi peygamberin Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, dünyanın başlangıcından kıyamet gününe kadar, seni hatırlayanların seni hatırladığı ve seni unutanların seni unuttuğu her defasında salât ve selam eyle .

“Masalik al-Hanafa” adlı eserinde şöyle demiştir: Bazı salih kişiler bu namazdan bahsetmiş ve bunun birçok faydasından söz etmişlerdir .

106. Dua

Ustam Mustafa el-Bakri için

Allah'ım , bütün yaratılışın şereflelendirildiği efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder.

İlim alametlerinin ortaya çıktığı efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun.

Kur'an'ın ayrıntılarını açıklayan Peygamberimiz Hz. Muhammed'e salat ve selam olsun.

Efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun, o her şeyin en yücesidir ve her insanın varoluş sebebidir.

Efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun; o, âlemler için şeriatin esaslarını koymuş, hidayet arayanlar için yolun gereklerini açıklığa kavuşturmuş ve bilenler için hakikat ilimlerinde bir sembol olmuştur.

Ey Allah'ım, onun asil karakterine ve yüce makamına yakışır salât ve selamı ona gönder, ona ebedi bir huzur ver, ey Allah'ım, ey En Merhametli, En Bağışlayıcı.

Kalplerin odalarını süsleyen, gaybın sırlarını açığa çıkaran, her arayanın kapısı ve her perdelenmişin rehberi olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun.

Ey Allah'ım, evrenin güneşi var olduğu sürece ona salât ve selam gönder. Ve bize lütfuyla cömertlik bulutlarını bahşeden O'na salât, selam ve rahmet gönder. Ey Allah'ım, Ey Rahman ve Rahim olan!

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu salât, uzaktakileri Allah'ın huzuruna yaklaştırsın, yakınımızdakileri ise sonsuz iyilik mertebelerine ulaştırsın. Ona, ey Allah'ım, kalpleri genişleten, işleri kolaylaştıran ve sırları açığa çıkaran salât ve selam gönder. Kıyamet gününe kadar ona bolca esenlik nasip eyle. Amin .

107. Dua

Hocam Mustafa el-Bakri için de

Allah'ım , bütün yaratılışın varlığına onunla başladığın, peygamberlik şanlı ahdini onunla mühürlediğin, fazilet bakımından peygamberlerin en üstün, mükafat bakımından en büyük kıldığın ve nurundan bütün nurları yarattığın, böylece derecesini yükselttiğin efendimiz Muhammed'e salat, selam ve lütuf gönder. Ona salat ve selam olsun, ebedi ve yüce varlığına yakışır şekilde; sayıca bütün yaratılışın, var olmuş ve gizli olanların, hareket etmiş ve hareketsiz olanların, yaratılmışlarına bahsettiğin nimet ve lütufların, egemenlik ve krallık alanında meydana gelmiş ve gelecek olan her şeyin sayısına eşit; eğer onu kapsamak istenseydi, sayılamayacak kadar çok olurdu; ya da bütün genel ve bireysel örneklerini toplamak, kavranamayacak kadar çok olurdu. Ey Allah'ım, onun aracılığıyla kalplerimizi genişlet, işlerimizi kolaylaştır ve bizi her türlü sıkıntı ve zorluktan her türlü rahatlığa kavuştur. Onun vasıtasıyla bizi Sana yaklaştıranların en yücelerinden kılan bir yakınlığa ulaştır ve bizi Senin katında sevdiklerin arasına yaz ve bizi düşmanlar ve sürgünler listesinden uzak tut. Ey Allah'ım, ona, ailesine ve bütün arkadaşlarına salât ve selam eyle. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Bu iki dua Sidi Mustafa el-Bakri içindir.

İlkine gelince, sihirli ayini onunla sonlandırdı.

İkincisine gelince, onu Kudüs Müftüsü Şeyh Muhammed el-Tafileni el-Halveti'nin (El-Dawr el-A'la) tefsirinin sonunda, tefsirden ayrı olarak, üzerinde şu ifadeyle birlikte buldum:

Üstadım Şeyh Mustafa el-Bakri tarafından rivayet edilen bu dua, Levh-i Şerif'ten nakledilmiştir. Her defasında yetmiş defa okunduğu süre kadar bir süreyle okunur. (Alıntı sonu)

Allah ondan razı olsun, o, Allah'ın büyük evliyalarının en ünlülerinden biri ve Halvetiye tarikatının en büyük şeyhidir; bu tarikat ondan tüm bölgelere yayılmıştır. Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yönelik dualar üzerine çeşitli üsluplarda, güzelce derlenmiş ve çok faydalı birçok kitabı vardır.

Bunlar arasında (dört halifenin duaları) da vardır; bu dualarda şöyle buyurmuştur: “Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle; o şöyle buyurmuştur: ‘Ebu Bekir şöyle şöyle dedi...’” ve Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edilen bazı faziletlerini zikretmiştir; aynı şekilde Ömer, Osman ve Ali'den (Allah onlardan razı olsun) de rivayet edilenleri aktarmıştır.

Bunlar arasında alfabetik olarak düzenlenmiş, [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine salat ve selam eyle, vaadini yerine getirene...] ile başlayan (Yaratılışın En Yücesi Üzerine Duadaki Nefis İnci) adlı kitap da bulunmaktadır.

Bunların arasında (yaratılmışların en hayırlısı üzerine yapılan dualardaki salihlerin duaları) da alfabetik olarak sıralanmıştır. Bunun başında şöyle dedi:

(Allah ona salât ve selam versin) salât ve selamın, sonrasını öncesiyle birleştiren en büyük araçlardan ve bir bağlantı kapısı olduğunu, hiçbir engel ve bariyer bulunmayan yemyeşil bir bahçe olduğunu, yolunda bağlı olan herkes için doğru direk olduğunu ve yüce mertebesine yönelen herkes için en büyük araç olduğunu öğrettiğinden, bu tatlı, berrak pınara

ve hoş, üstün kaynağa girmek için Yüce Allah'tan rehberlik istedim. Bu peygamberlik dualarına (Yaratılışın En İyisi Üzerine Saf Dua) adını verme izni verildi. Daha önce bunlardan önce (Yaratılışın En Yücesi Üzerine Üstün İnci) adını verdiğim dualar bestelemiştim, ancak bunlar üç yüzü geçmeyen, aracı içermeyen küçük dualardı. Bu yüzden bunları bin tane yapmak istedim ki, bunlar bizim için bir hazine ve bir vesile olsun, bize yakınlık ve sevgi getirsin; çünkü doğru ve güvenilir olan, bize ulaşan sahih rivayetlerde şöyle bildirmiştir: [Kim bana bin defa dua ederse, Allah onun bedenini ateşten korur .]

Allah ondan razı olsun, duaları arasında, bu kitabın girişinde alıntıladığım İhya tefsiri Seyyid Muhammed Murtada'nın sözünde geçen yedi dua da bulunmaktadır. Bunları inceledim ve kelime seçimlerinin garip, anlamlarının ince ve ulaşılması zor olduğunu gördüm, bu yüzden bu kitapta onlardan herhangi bir alıntı yapmayı uygun görmedim. Allah ondan razı olsun, kendisinin Meşîşîyye duası üzerine birkaç tefsiri ve üstadım Muhammed el-Bakri el-Kabir'in duaları üzerine de bir tefsiri vardır; bunları Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) almıştır ve bunlardan ilki [Ey Allah, en yüce nurunu salât ve selam eyle...]

O, sabah namazı olarak bilinen dualarını açıkladı; bunlardan ilki şudur:

[Ey Tanrım, en büyük yol gösterici ışığınla senden rica ediyorum ...]

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin İbn Arabi'nin şu şekilde başlayan Büyük Duasını açıkladı: [Ey Allah'ım, yaratılmışlarının en mükemmeli olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam eyle...]

Bu üçü kitabımda (En Güzel Dua) (*) geçiyor ve onun başka şeyleri de var; sonuç olarak, Allah ondan razı olsun, o, Yüce Allah'ın en büyük evliyalarından biri, Peygamberin (Allah ona salât ve selam versin) bir hizmetkarıydı.

(*(Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydayı daha da artırmak için, üstadım el-Nabhani'nin zikrettiği ve onun kitabında (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) listelediği üç duayı faziletleriyle birlikte sunuyoruz. Bu, üstadım Muhammed ibn Abi el-Hasan el-Bakri'nin (Allah onlardan ve atalarından ve soyundan gelenlerden razı olsun) kırk yedinci duasıdır.

Ey Allah'ım, en yüce nuruna, en şanlı sırrına, en yüce sevgiline, en saf seçilmişine, sevgi ehlinin şefaatchisine, sana yakın olanların dua yönlendiricisine, ilahi şahidin ruhuna, ebedi sırların levhasına, ebediyetin ve sonsuzluğun tercümanına, kimsenin kavrayamayacağı gaybın diline, eşsiz hakikatin suretine ve merhametli ışıklarla süslenmiş suretin gerçekliğine, Allah'ın özellikle O'nu ifade etmek için seçtiği insana, O'ndan alma potansiyelinin sırrına, övülenlerin ve övülenlerin en övgüye layık olanına salât ve selam gönder.

Rabbiyle birlikte. Muhammed, içsel ve dışsal olarak, O'na yakınlık derecelerinde öz-mükemmelliğin etkinleştirilmesi yoluyla. Peygamberlik döngüsünün iki ucunun nihai amacı, O'na yakınlık derecelerinde öz-mükemmelliğin etkinleştirilmesi yoluyla. Peygamberlik döngüsünün iki ucunun nihai amacı, vizyon ve destek açısından Birinci ile bağlantılı. Rehberlik ve mutluluk açısından varoluşsal etkinin başlangıç noktası. Tanrı'nın gizli sırrının güvenilir koruyucusu ve teolojinin gizli sırlarının bekçisi. Kusursuz akılların, O'nun göz kamaştırıcı delilinin O'nu ortaya koyduğu ölçüde kavrayamadığı. Göksel ruhlar da O'nun gerçekliğini, O'nun parlak ışıklarının ışıltılı parıltılarıyla kendilerine vahyedilenler dışında bilemezler. Doğal dünyanın ötesinden çıkmış kutsalların nihai özlemi. Her şeyi kapsayan gizemi görmeyi özleyen tek tanrıcıların gözlerinin odak noktası. Tanrı'nın ışınlarının O'nun sırrının aynası aracılığıyla kendisine vahyedildiği. O, Bir'dir.

Doğrulanmış aracı. Kendi Muhammedî özlerinden ayrı olarak Allah'ı tanıdığını iddia eden herkese cehalet mahkumdur. Her ebedi kökü besleyen şeyle beslenen, büyüyen ve gelişen geçici dal. Ebediyet ağacının

meyvesi. Varoluş ve yokluğun iki versiyonunun özü. Allah'ın kulu, ve ne mükemmel bir kul, onun aracılığıyla mükemmelliğe ulaşılır. Ve Allah aracılığıyla, enkarnasyon, birlik, bağlantı veya ayrılık olmaksızın Allah'a ibadet eden. Doğru yolda Allah'a dua eden. Peygamberlerin Peygamberi ve Resullerin sağlayıcısı, ona ve onlara en hayırlı dualar ve en şerefli selamlar olsun. Ey Allah'ım, Ey Rahman, Ey Çok Bağışlayıcı

Ey Allah'ım, özel tezahürlerin güzelliğine ve seçilmiş lütufların ihtişamına, en büyük şan ve şöhretin derinliklerinde Senin içinde gizli olana, en görkemli doğularda Senin nurunla tezahür edene, Ebedi Varlığın Kudretlisi olana ve Tek Krallığın Hükümdarı olana, Senin olduğun ölçüde kuluna, tıpkı tüm isimlerin ve sıfatların kadar kuluna olduğu gibi, bereketini ve esenliğini ihsan et. Tüm yaratılışında Senin büyüklüğünün, rahmetinin ve hikmetinin tezahür seviyesi. Gözlerini kutsallığının nuruyla aydınlattığın, böylece yüce varlığını açıkça görebilsin diye. Ve sen, her yaratılışının en içlerinde Senin sırlarını gizledin. Ve sen, kalabalıkların denizlerini Muhammedîliğin münhasır kelamıyla yardım. Ve ona Seni, güzelliğini ve sözünü, kalbi, görmeyi ve işitmeyi bilme zevkini bahşettin. Sen, diğer herkesi doğuştan gelen bir yücelik konumuna yerleştirdin. Birliğin hükmüyle onu tek sayı, şanının dalgalanan sancağı, hikmetinin belagatli dili, efendimiz Muhammed'i ve ailesini, sahabelerini, takipçilerini, varislerini ve yandaşlarını kıldın. Ey Allah'ım, Ey Rahman ve Rahim olan!

Ey Allah'ım, Yüce ve Her Şeyi Kuşatan'ın çemberine, en yüksek kürenin merkezine, Senin seçilmiş kuluna, diğer kullarından hiçbirine vermediğin bilgiyle donatılmış olana, tüm topraklarında Senin aracılığıyla şan krallıklarının hükümdarına, dalgaları Ebedi Tanımlayıcı'nın rüzgarlarıyla kabanur nur denizine, safları Senin aracılığıyla Sana doğru hızla ilerleyen peygamberlik ordusunun komutanına, tüm yaratılmışlarının halefine, tüm yaratıklarının emanetçisine bereket ve esenlik ihsan eyle. O'nu en büyük övgüyle anan kişi, O'nun niteliklerini tam olarak kavrayamadığını kabul

etmelidir. En büyük belagatli övgücü bile, O'nun erdemleri ve nimetleri için tam bir şükran duygusuna ulaşamaz. Rabbimiz ve üzerinde hüküm sürdüğü her şeyin Rabbi. Senin aracılığınla övgüye layık olan Muhammed'in, çünkü Sen onu yarattın ve ortaya çıkardın. Ve onun asil ailesine, büyük sahabelerine ve şanlı varislerine. [[Allah'a hamd olsun, seçkin kullarına da selam olsun]] (yedi defa) Yüce ve kudretli Rabbiniz, onların tarif ettiklerinden münezzehtir olan Allah'a hamd olsun. Peygamberlere de selam olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun .

Fatiha suresini okuyup, bu duaların yaratıcısına ithaf ederek şöyle der :

Rabbimiz, dualarımızı kabul et, çünkü Sen her şeyi işiten ve her şeyi bilensin. Tövbelerimizi de kabul et, çünkü Sen tövbeleri kabul eden ve çok merhametlisin. Allah'ın salat ve selamı efendimiz Muhammed'e ve peygamberler ve elçiler kardeşlerine olsun. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur .

Kırk sekizinci namaz, aynı zamanda şafak öncesi namazlar olarak da bilinir :

Ey Allah'ım, en büyük hidayetinin ışığıyla ve gizli iradenin sırrıyla, tılsımlı ışığınla, her şeyden önce Senin için seçtiğin, karşılaşma yolları arasındaki saf ışığınla, yalnızca Senin kuşattığın hazinenle ve yaratılışının en yücesiyle, senin iradenle gök cisimlerini ve meleklerin yapılarını yarattığın, ışığından yarattığın Peygamberin adına yalvarıyorum. Sonra melekler, saygı ve hürmetle tahtının etrafında tavaf ettiler. Ve bize ona salât ve selam göndermemizi emrettin, şöyle diyerek: “Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam gönderirler. Ey iman edenler, ona salât ve selam gönderin ve ona layık bir selam verin.” Ve onun başının üzerinde, egemenliğinin tahtında, övgü sancağını dalgalandırdın. Ve onu, azminin gücüyle, egemen ordularının komutanlarının üstüne yerleştirdin. Ve onun için, seçilmişlerin aracılığıyla, hakikatteki ilk ahdini aldın. Onu Kendinize, Kendinizden ve Sizin için yaklaştırdınız ve onu tüm güvenin

kaynağı kıldınız. Ona, şanınızın tezahüründe güzelliğinizin zevkini bahsettiniz ve onu iki yay boyu mesafede, yakınlık ve samimiyetle ayırdınız ve onu yüce ilahiliğinizin ışığına attınız. Ve onun aracılığıyla Âdem'e harflerin ve isimlerin gerçeklerini açıkladınız. Böylece, Sizi gerçekten tanıyan hiç kimse, onun aracılığıyla tanımadıkça sizi tanımadı. Ve hiç kimse, onun şefaati olmadan size ulaşamadı. Sizin seçilmiş halefiniz, tüm yaratılışınızın üstünde, sizin yeryüzünün ve göklerin sakinlerinin efendisi. Seçilmişlerinizden biri, sizin lütuflarınızın eşsiz nimetleri ve armağanlarınızın bolluğuyla donatılmış. Anlatılanların en büyüğü, hayatı üzerine Kitabınızda yemin ettiğiniz ve konuşmanızda açıkladığınız sırlarla onu lütfettiğiniz. Ve onun aracılığıyla önceki peygamberliğin ve şanının kapılarının kilitlerini açtınız .

Ve onunla mesajın tezahürlerinin döngüsünü mühürledin. Ve onun adını kendi adınla birlikte yükselttin. Ve sana kulluğu sayesinde onu egemen kıldın, böylece emrine boyun eğdi. Ve onunla, en yüce korumanla çevrili tahtının direklerini kurdun. Ve onu şan kuşağıyla kuşattın, böylece bu dünyanın ve ahiretin insanlarını şanıyla kuşattı. Ve onu, yüceliğinin çadırlarından en şerefli elbiseyle giydirdin. Ve onu şeref, sevgi ve dostluk tacıyla taçlandırdın. Peygamberlerin ve elçilerin peygamberi, emrinle tüm yaratılışa gönderilen. Senin taşan lütfunun okyanusu, sır dalgalarıyla coşan. Ve senin kararlı azminin kılıcı, inkâr, zulüm ve inkâr partisini ezen. Seni, övülen, şeref diliyle övüyorum. Ey Muhammed, Toplayan, Sonuncu, Merhametli, Bağışlayıcı diye anılan. Ona ve ilk yeminlere dayanarak Sana yalvarıyorum. Ve Sana yalvarıyorum, çünkü Sen, isteyenlere cevap verensin. Ona salât ve selam gönder, Senin özüne ve onun Muhammedî özüne yakışır bir salât; çünkü Sen onun makamını en iyi bilen ve sayısız sıfatının en çok farkında olansın. Geçmişe ve geleceğe ek olarak. Ey emri Kaf ve Nun harfleri arasında olan ve bir şeye "Ol" deyip onu olan Sen! Bana Muhammedî desteğini bahşet, niyetlerimin kabulünü sağlayayım ve tüm işlerimde onda teselli bulayım, böylece düşmanların şerrinden korunayım ve ilk ve son nimetlerinin bolluğuyla mübarek olayım ve dilim tevhid

sözünün sırlarını ifade etmek için özgürleşsin. Ve en kutsal ve bahşedilmiş bilginden, beni bir öğretmenden bağımsız kılanı öğreniyorum ve Sen övgüye layık ve yücesin .

İçimdeki ayna, O'nun Muhammedî bakışıyla arındırılır. Ve kavrayış gözümle şeylerin değişmez, yüce gerçeklerini idrak ederim. Böylece O'nun özlemiyle en yüce mertebelere yükseleyim ve başlangıçta ve sonda nihai hedefe ulaşmak için O'nun özel sırrına erişeyim. Çünkü Sen barışsın, senden barış gelir ve sana barış döner. Rabbimiz, vahyettiğin şeye iman ettik ve Resul'ü izledik, bizi şahitler arasına yaz. Ve bizi, ey Allah'ım, peygamberler arasından, doğru sözlüler, şehitler ve salihler arasından eyle. Ve bunlar ne güzel dostlardır, ey âlemlerin Rabbi. Ve bize hareket halinde ve durağan halde yardımınla zafer ver. Ve bizi, gizli Kitabını anlamaları için hidayete erdirdiğin topluluğundan eyle. Senin şu sözlerinin korumasına girelim: "Şüphesiz Allah'ın topluluğu başarılı olanlardır." "Şüphesiz Allah'ın dostları korkmazlar, üzülmazler. İman edenler ve salih olanlar." "Ey Rabbimiz, bunu bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin." Ve tövbemizi kabul et. Şüphesiz Sen tövbeleri kabul eden, çok merhametlisin. Yüce ve büyük olan Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur. Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eylesin. Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a olsun .

Bu iki dua, büyük evliya ve ünlü alim, varoluş çemberinin direği ve Ebu Bekir Sıddık'ın soyundan gelen, kendisinden Sıddıklık makamını miras alarak ilahi bilginin inceliklerine tasdik derecelerinde ulaşan, üstadımız ve hamimiz Ebu Makarem, Şeyh Muhammed Şems İbn Abi Hasan Bakri içindir; Allah onlardan ve atalarından ve soyundan gelenlerden razı olsun ve biz de onların tüm bereketlerinden faydalanalım .

[Ey Allah'ım, en yüce nuruna, en parlak sırrına, en sevgili kuluna, en saf seçilmişine salât ve selam gönder... ve benzeri] olan ilk duayı, üstadım, Allah'ı bilen Seyyid Mustafa el-Bakri'nin (Allah ondan razı olsun) açıklamasından aktardım. Bu açıklamanın kenar notlarında birkaç yerde,

yazarı ve kâtibi Ahmed el-Arusi'nin bunu şeyhi olan adı geçen yazara (Allah ondan razı olsun) okuduğu yazılıdır. Bu nedenle, bu nüsha son derece doğru ve hassastır.

Bu duaların faziletine ve erdemine gelince, bunların yazarı, Kutbizm ve önceliğiyle tanınan üstadım Muhammed el-Bakri'nin, bunları mesajın yazarı, sevgili, dost, Allah ile konuşan kişiden almış olması, onlar için yeterli bir fazilet ve şereftir. Bu, Sayın Mustafa el-Bakri'nin yukarıda bahsedilen açıklamasının girişindeki ifadesidir .

Âlim İbn Abidin, kitabında on yediden bahsettikten sonra, üstadım, Allah'ın velisi Şeyh Muhammed el-Badiri el-Kudsi'nin kitabından alıntı yaparak şöyle demiştir :

El-Budayri şöyle buyurmuştur: Bu on dua, bunları her gün bu sırayla okuyanı bu dünyadaki ve kıyamet günündeki tüm musibetlerden kurtarır. Bunlar tüm günahların kefareti ve tüm musibetlere karşı güçlü bir korumadır. Faydaları bakımından, en büyük üstadın ve en yüce sığınağın, ilahi ilham alan bilginin ve en büyük yardım kaynağının, efendim Muhammed el-Kabir el-Bakri el-Siddik el-Eş'ari'nin, Hüseyin'in torunu, yüce nefeslere ve yüce mucizelere sahip olanın duaları gibidirler. Bu yüce dualar, bilindiği üzere, adı geçen üstad tarafından Peygamber'in (Allah ona salât ve selam versin) diktesinden alınmıştır. Bunları okuyanı ne kadar çok mükafat bekliyor! Ve bağışlayan Allah'a daha da yakınlaşma, hedeflere ulaşma ve sevinç! Bakri üstatlarının saflarına girmekten ve geçişten başka bir şey kazanmasa bile !

İbn Abidin daha sonra, bahsettiği listede, el-Budayri'yi kastederek, eserin tamamını zikretti. Görmek isteyen ona başvurabilir, zira o eser iyi bilinmektedir. (Alıntı sonu)

On yedisi: Fatiha, sonra Nas, sonra Felak, sonra İhlas, sonra Kafirun, sonra yedişer defa Ayet-i Kürsi, sonra yedi defa Sübhanallah,

Elhamdülillah, La ilahe illallah, Allahu Ekber, yedi defa La havle vela kuvvete illa billahil aliyyil azim, sonra yedi defa İbrahimiyye namazı, sonra Allahumme. İğfir li ve livalideyyi ve lil-mü'minine ve'l-mü'minât ve'l-mü'minât ve'l-müsliminât el-ehya'i minhüm ve'l-emvat yedi defa, sonra Allahümme ef'al bi ve bihim 'ajilaten ve ecelen fied-din ve ed-dünya ve'l-âhire ma ente lehu ehle ve la taf'al bina ya Mevlana ma nahna lehu ahla innaka ghafur, Halim, Jawad, Karim, Ra'uf, Rahim kelimelerini yedişer defa okuyun.

Faydaları hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler, Al-lhya'ya ve Al-Arif Al-Sawi tarafından yapılan açıklamalı Al-Dardir dualarının girişine başvurmalıdır .

(Fayda) Bu duayı açıklamanın faydalarından biri de, tefsircinin (Allah ona rahmet etsin) yazarın [ve yakın ehlinin kiblesi] dediği yeri nakletmiş olmasıdır.

El-Faşâ'nın rivayetine göre, Müminlerin Emiri Ebu Cafer, İmam Malik'e şöyle dedi: "Ey Ebu Abdullah, kibleye mi dönüp dua edeyim, yoksa Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) dönüp dua mı edeyim?" İmam Malik şöyle buyurdu: "O, kıyamet gününe kadar senin ve baban Adem'in (aleyhisselam) rızık gününe kadar rızık kaynağın iken neden ondan yüz çeviresin? Aksine, ona dön ve onun aracılığıyla şefaât dile. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: '[Eğer onlar kendilerine zulmettiklerinde sana (Ey Muhammed) gelip Allah'tan bağışlanma dileselerdi ve Resul de onlar için bağışlanma dileseydi, Allah'ı tövbeleri kabul eden ve merhametli bulurlardı.]' "

(Bunun bir başka faydası) Tefsirci, yazarın (Allah ondan razı olsun) şöyle dediğini aktardı: [Ey Allah'ım, Ey Rahman ve Rahim Olan]

Yazar, Allah rahmet eylesin, bu peygamberlik duaları için üç merkez kurmuş ve birinci ve ikinci merkezlerde, babasının Zafer Litanyası'ndaki örneğini izleyerek bu üç isme odaklanmıştır. Belki de bu isimleri özellikle zikretmesinin sebebi, bunların yüce Besmele'nin isimleri olması ve sadece

entelektüel anlayışla değil, manevi kavrayış ve doğrudan deneyime sahip olanlara göre bu konuda özel özelliklere sahip olmalarıdır. Ayrıca, anma onlarla başladığı için dikkat çekici bir ayrıcalığa da sahiptirler .

Son olarak Kur'an'dan bahsediliyor ve "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla " diye başlıyor.

İkinci duaya gelince, o da şöyledir: [Ey Tanrım, en büyük rehberliğinin ışığı ve gizli iradenin sırrıyla, tılsımlı ışığınla, sonuna kadar Senden rica ediyorum...]

Bunu ayrıca, daha önce bahsettiğim büyük bilgin, üstadım Mustafa el-Bakri'nin "Bakri Dualarına Dair İlahi Vahiyler" adlı açıklamasından da kopyaladım. Bu açıklamanın sonunda, Ahmed el-Arusi'nin el yazısıyla, yazarın huzurunda okunduğu, düzeltildiği ve faydalandığı yazmaktadır; Allah ondan razı olsun ve bereketinden faydalansın. Yazar Ahmed el-Arusi, onun takipçisi ve hizmetkârı, bin yüz altmış yılında. Bu açıklamanın ilk sayfası kaybolmuştur ve sonrasında bu duanın yazarının adı açıkça belirtilmemiştir. Aksine, yazar şöyle dedi: "Ben buna, yani açıklamaya, 'Bakri Dualarına Dair İlahi Vahiy' adını verdim." Bu nedenle ve tıpkı önceki dua gibi, ifade zenginliği ve anlam bakımından en üst düzeyde olması, her iki açıklamanın da tek bir yazar tarafından tek bir derlemede yer alması ve sizin de bunun üstadım Muhammed el-Bakri'ye ait olduğunu doğrulamış olmanız nedeniyle, bunun da ona ait olduğu aklıma geldi, Allah ondan razı olsun .

(Fayda) Yazarın sonunda [Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, Allah en yücedir, Allah en büyüktür] demesiyle ilgili açıklamasının faydalarından biri şudur: Tefsirci şöyle demiştir: Al-Daylami'nin Ali'den rivayet ettiği hadiste Amr bin Namir şöyle buyurmuştur: [[Ey Ali, sıkıntıya düşersen şöyle de: Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, Allah en yücedir, Allah en büyüktür]]

En büyük doğru sözlü olanın rivayet ettiği, Peygamberimize kadar uzanan ve el-Daylami'nin Musned'inde (el-Cami' el-Kebir'de olduğu gibi) yer alan hadiste, Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: [[Ümmetinize, sabah on defa, akşam on defa ve gece on defa, 'Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur' deyin. Allah, sabahleyin dünya felaketlerini, akşamleyin şeytanın tuzaklarını ve geceleyin de gazabının şerrini onlardan uzaklaştırır.]] =

Otuz sekizinci dua, aynı zamanda Büyük Dua, Allah ondan razı olsun :

Ey Allah'ım, yaratılmışlarının en mükemmeli, yeryüzü ve göklerin ehlinin efendisi, en büyük nur, gizli hazine, eşsiz öz, sınırsız sır, dile getirilemeyen bir eğilime ve yaratılmış hiçbir benzerliğe sahip olmayan efendimiz Muhammed'e salat ve selam eyle. Ve bu zamanda, insan soyundan gelen, bedenlenmiş ruh olan, eşsiz çokluk olan, Allah'ın hükümlerinde delili, Allah'ın kararlarında desteği olan, yaratılmışları arasında Allah'ın gözünün yurdu olan, aralarında hükümlerini doğrulukla yerine getiren, âlemleri maneviyatıyla ayakta tutan, onlara nurundan ihsan eden, Allah'ın kendi suretinde yarattığı, meleklerinin ruhlarını kendisine şahit kıldığı ve bu zamanda onu seçtiği, böylece âlemler için bir güvenlik kaynağı olan, varlığın ekseni, işitme ve şahitlik merkezi olan bu kimseden razı ol. Evrende tek bir atom bile O'nun bilgisi olmadan hareket etmez, hiçbir şey O'nun hükmü olmadan durağan kalmaz; çünkü O, hakikatin tezahürü ve samimiyetin kaynağıdır. Ey Tanrım, O'na selamlarımı ilet, beni huzuruna koy, bana lütfundan ihsan et, beni kudretiyle koru ve bana ruhundan üfle. Böylece O'nun ruhuyla yaşayayım, gerçekliğimi ayrıntılı olarak göreyim, böylece çok ve azı bileyim, görünmez dünyalarımın ruhsal biçimlerimde, tüm farklı görünümünde tezahür ettiğini göreyim, İlk ve Sonuncuyu, Gizli ve Açık olanı birleştireyim ve Tanrı ile, O'nun ailesiyle, O'nun nitelikleri ve eylemleri arasında olayım. Bu konuda bilgim yok. Bölünmüş bir kısım da yok. Öyleyse her koşulda O'na ibadet edin. Daha doğrusu, Yüce ve Şerefli Olanın kudreti ve gücüyle ...

Ey Allah'ım, şüphe götürmez bir günde insanları bir araya getiren! Beni O'nunla, O'nun üzerinde ve O'nun içinde bir araya getir ki, ne dünyada ne de hallerde O'ndan ayrılmayayım. Aksine, O'nun yaptığı her işte, O'ndan örnek alarak ve O'nun yolundan giderek, taklit ve yüceltme yoluyla değil, O'nun gibi olayım. Ve Senden en güzel ve kabul edilebilir isimlerinle yalvarıyorum ki, bunu bana en hoş lütuf olarak ilet. Ve beni Senden ve Senin temsilcin olmayan kimseden hayal kırıklığına uğratma. Çünkü Sen cömert rızık verensin, ben ise muhtaç kulum. Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine salat ve selam eylesin. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Bu dua, efendimiz ve efendimiz, ilim sahiplerinin imamı ve idrak sahibi evliyaların sonuncusu, büyük Şeyh, üstadım Muhyiddin İbn Arabi içindir, Allah ondan razı olsun .

El-Akbariyya olarak bilinen bu dua, üstadım, büyük evliya, ünlü gnostik Seyyid Mustafa ibn Kamal al-Din al-Bakri al-Siddiqi'nin (Allah ondan razı olsun) el-Hibat al-Anuriyya 'ala al-Salawat al-Akbariyya tefsirinden alınmıştır. Aldığım tefsir nüshası son derece doğrudur çünkü yazara okunmuştur.

Yorumcu, yazarın varoluş çemberinin kutbu hakkındaki ifadesine ilişkin olarak şunları söyledi: “Ey Tanrım, şüphe götürmez bir günde insanları bir araya getiren, beni onunla, onun üzerine ve onun içinde bir araya getir.” Tanrı onun duasını kabul etti ve onu onunla, onun üzerine ve onun içinde bir araya getirdi ve fetihlerinin başlangıcında belirttiği gibi, onun makamını kendi başına üstlendi .

Kitap taşıyıcısının yorumu sona erdi.

108. Dua

Meteor Ahmed ibn Mustafa el-İskenderi'nin duası

{ Ey Allah'ım, Peygamberin ve sevgili kulun, efendimiz Muhammed'e, kardeşlerine ve ailesine salat ve selam eyle. Bu salat ve selamla

cennetinin kapılarını çalalım, rızanı arayalım ve lütfun ve inayetinle üzerimizdeki haklarından bazılarını yerine getirelim .}

Seyyid Muhammed Murtada (Şerhü'l-İhya'da) şöyle demiştir: Şeyhlerimizden Şihab Ahmed ibn Mustafa el-İskandari, meşhur el-Sabbagh olarak bilinir, yetki belgesinin sonunda şunları belirtmiştir:

Günahlarında aşırıya kaçmış olan arayıcı için en yakın yol, önce bağışlanma dilemek, sonra da seçilmiş Peygamber'e (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek ve ona selam göndermektir. Bu formül bana ilham verdi ve içinde Allah'ın (Allah ona salât ve selam versin) bereketiyle bana bahşettiği özellikleri buldum. Bunu ona sundum, kullanmak için izin istedim ve o da gülümsedi (Allah ona salât ve selam versin). Bu, ve o bunu söyledi .

109. Dua

Üstadım Murtadha Al-Zubaidi'ye

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ona salât ve selam göndermeyi dilediğin her vakitte, dilediğin her namazda salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, dilediğin her an dilediğin nimetleri ihsan et; ebedi bir bereket ve esenlik ver; saymen senin bilgin kadar, ağırlık senin bilgin kadar, doluluk senin bilgin kadar, mürekkebin senin sözün kadar ve daha nice katlarda.

Ey Tanrım, tüm bunların övgü ve şükürü Sana aittir, ailesine, yoldaşlarına ve kardeşlerine de .

Sayın Murtada (Şerhü'l-İhya'da) şöyle demiştir: "1178 yılının Receb ayının bir gecesinde, Mısır'da Davudî mahallesinde iken bana ilham edilen şeylerden biri de bu yüce formüldür ve bana şu müjde verildi: Kim bunu yüz defa söylerse, bulunduğu bölge bu yüce formülün okunmasının ve zikredilmesinin bereketi sayesinde güvende olur ."

110. dua

Taqi al-Din al-Hanbali

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder; bu salavatlar Allah'a ulaşmamız için açık bir kapı, düşmanlarına karşı bir engel olsun. Ailesine ve sahabelerine de salavat gönder ve onlara barış ver. }

111. Dua

Taqi al-Din al-Hanbali de

{ Ey Allah'ım, Yüce, Ebedi, Sonsuz ve Ölümsüz Yüzünüzden Peygamberiniz ve Elçiniz Muhammed'in kalbine yazılmış olan En Büyük İsminizle, Tek, Eşsiz, Sayı ve niceliğin ötesinde olan, her şeyden üstün olan En Büyük İsminizle ve [[Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. De ki: "O, Allah'tır, birdir. Allah, ebedi sığınaktır. O, doğurmaz, doğurulmaz ve O'na hiçbir şey denk değildir."]] hakkıyla, varoluşun sırrı ve varoluşun en büyük sebebi olan efendimiz Muhammed'e, kalbimde imanı pekiştiren, Kur'an'ı benim için koruyan, ayetlerini anlamamı sağlayan ve bana cennetin ışığını, mutluluğun ışığını ve Senin yüce yüzüne bakmanın ışığını açan bir salavat göndermeni ve ailesine ve sahabelerine de selam eyle. }

Bu iki dua, (Gaybın İkrarı) adlı eserin yazarı, meşhur Ebu Şair ve Şair olarak bilinen, Allah ondan razı olsun, üstadım Şeyh Muhammed Takîddin el-Dimaşki el-Hanbeli'dendir ve (Dua ve Selamda Kalplerin Nur Mücevherleri) adlı kitabındaki formüller arasındadır; üstadımız Muhammed'e Allah salât ve selam versin.

Birincisine gelince, üstadım, âlim Seyyid Muhammed Abidin, biyografik eserinde, hocası âlim Şakir el-Akkad'dan aldığı değerli bilgiler arasında bunu da zikretmiştir. Şöyle demiştir: "Bu bilgiler arasında, Yüce Allah'ı tanıyan, 'Gaybın İnancı' adlı eserin yazarı, meşhur Şeyh Muhammed, Ebu Şa'r el-Hanbeli'nin Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etme formülü de vardır."

İkinci dua olan [Ey Allahım, Senden... sonuna kadar istiyorum] duasına gelince, faydaları hakkında ayrı bir risale gördüm; yazarı bu duaya (En Büyük İsim) adını vermişti. Yazarının adını bulamadım, ancak duanın yazarı Şeyh Takîddin ile aynı kişi olması muhtemeldir, Allah ona rahmet etsin.

Bu, "Görünmeyenlerin İnanç Bildirgesi"nin yazarına göre, Tanrı'nın En Büyük İsmi'nin özelliklerini, faydalarını ve uygulamalarını anlatan büyük bir risaledir; görünmezlerin yolunu anlatan bu eser, Tanrı'nın kutsal sırrını kutsamasını diler. İçinde, en büyük sırlar arasında yer alan harika sırlar bulunmaktadır:

1- Bunu her gün yüz defa okursanız, azizlerden biri olursunuz .

2- Ve eğer bunu her gün bin defa okursanız, görünmez âlemden harcarsınız .

3 - Bunlardan birini, cumartesi gecesi zalimi yok etmek için bin defa okursanız, onun yok oluşunun mucizesine şahit olacaksınız.

4 - Bunların arasında, yol kesicileri durdurmak için, sol ayağınızın altına bir avuç toprak koyun ve bunu yedi defa okuyarak düşmana doğru yukarı vurun; anında öleceklerdir.

5 - Bunlar arasında kaybolanların, kaçanların, çalınanların, yağmalananların, emanet edilenlerin ve borçların iadesi de vardır. Bunu her gün yedi defa okursunuz ve her seferinde Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin), ailesi, sahabeleri, sevdikleri, gayb âlimi, sükûnet ehli ve önderlerinin huzurunda bulunmanın sevabını niyet ederek başlarsınız. İsteddiğiniz şey gerçekleştiğinde, Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin), ailesi, sahabeleri, Allah'ın velileri ve sevdikleri adına kulların Rabbine şükran olarak fakirlere, muhtaçlara ve yetimlere tatlı ve yiyecek ikram etmeyi niyet edin. O zaman Allah'ın izniyle dileğiniz gerçekleşir .

6- Bunlardan biri de , bu duayı tütsü üzerine okuyup, rahatsızlığı olan kişi (hangi rahatsızlık olursa olsun) ttslemektir; böylece Yüce Allah'ın izniyle şıfa bulacaktır.

7- Bunlar arasında baş ağrısı, migren, ateş, konjonktivit , göz ağrısı ve migrene karşı bir çare de vardır: Bunu gl suyu üzerine yedi defa, her seferinde Fatiha suresini okuyarak, hastaya uygulayın. İnşallah hemen iyileşir.

8- Bunlardan biri de şudur: Eğer bu sureyi Fatiha suresiyle birlikte yedi defa su üzerine okur , suyu suya döker ve hastaya veya arı sokmasına maruz kalana iirirseniz, Yüce Allah'ın izniyle iyileşir.

9 - Bundan, insan ve her hayvandan akan süte kadar, yeryüzündeki bir pınarın suyuna Fatiha suresiyle birlikte yedi defa okuyun, içirin ve bunu yaptığınız kişiye meshedin; Yüce Allah'ın izniyle akacaktır.

10 - Bunlardan biri de, doğum sonrası kanama, idrar tutukluğu veya zor doğumdan muzdarip olanlara iirilmesidir. Tüm bu durumlarda, ister tütsü, ister yağ, ister su, ister sürme, ister merhem veya başka bir şey üzerine okunsun, Fatiha suresi de dahil olmak üzere yedi defa okunur.

11 - Bunlardan biri de, muska üzerine dua okuyup hastanın başına bağlamasıdır; böylece dünyevi sıkıntı gider ve doğal ve ruhsal şıfa sağlanır.

12 - Uyku ncesi kötü rüyalar, panik, unutkanlık, nefes darlığı, göğüs ağrısı, şişkinlik, kolik, uykusuzluk ve titreme için içilir.

13 - Bunlardan biri de şudur: Eğer yazılıp bir dükkana konulursa, güzelliği ortaya çıkar, insanlar onu sever ve satışları, kârı ve bereketi artar.

14 - Bunlardan biri de şudur: Satmak ya da evlenmek istediğiniz herhangi bir şey için bunu okursanız, ona olan arzu artar ve onda ihtişam, güzellik ve çekicilik belirir.

15 - Bunlardan, eğer Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) veya Hızır'ı (aleyhisselam) rüyada görmek isterseniz veya bu dünyada ve ahirette faydalı bir şey öğrenmek veya bir şey hakkında bilgi edinmek isterseniz, uyumadan önce yüz defa okuyun ve kibleye dönerek temiz bir halde uyuyun. Başınızın yanına gül yaprakları, gül suyu veya benzeri güzel kokulu bir şey koyun. O zaman Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) maneviyatı, sizin hazır oluşunuza göre, sizin istediğiniz şekilde size tezahür edecektir. Ve azminiz ne kadar güçlü olursa, manevi melek mutlak hayal gücü âleminde, ilahi âlemde o kadar aktif olacaktır ve daha önce yazılı metinlerden edinmediğiniz kalbin bilgisinin harikalarından bahsetmeye başlayacaksınız.

Eğer bu konuda kırk gün boyunca Yüce Allah'a karşı samimi olursanız, kalbinizden hikmet pınarları fışkıracak ve dilinize akacak, ilahi vahiy alanlardan biri olacaksınız. Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bereketinden gelen kabul ışıklarıyla donatılacaksınız ve bu ışıklar, anlam ve sırların gözünden gizli olan her şeyi size açığa çıkaracaktır. Öyleyse, emriniz yerine getirilsin diye sırrınızı saklayın ve özgürlerin sicilinden silinmemek için sırları ifşa etmeyin. Gerçekle yetinin, çünkü o en büyük faydadır ve eğer sizin için perde kalksa bile, gerçeklikten başka bir şey seçmezsiniz.

16 - Bunların arasında kaçanı geri döndürmek, topalları iyileştirmek, sara hastalarını tedavi etmek, düğümleri çözmek, büyüü bozmak, büyülenmişleri kurtarmak, hapsedilmişleri, esirleri, endişelileri, sıkıntılıları, kederlileri, borçluları, nefret edilenleri, kovulanları, felçlileri, hastaları, ateşlileri, musibetlileri ve hamile kadınları kurtarmak için olanlar da vardır. Bir ons zeytinyağı alın ve kible duvarının önündeki bir kavanozun (kavanoz, kırık bir kavanozun dibi, bir kap, bir kap, bir parça kuru ekmek veya herhangi bir şeyin parçası olabilir) içine beyaz bir şişeye koyun. Günlük yakın, çünkü o azizlerin ve salihlerin kehribarıdır ve tütsülerin kralıdır. Eğer buna benzoin ve kişniş eklerseniz, Kralın, Açıının emriyle ruhlardan gelen yanıtı hızlandıran kapsamlı bir tütsü olur. Sonra iki rekat namaz kılın ve sevabını Allah'tan Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi

ve sellem), ailesi, sahabeleri ve tüm sevdiklerinin huzurunda bir hediye olarak niyet edin. Buna, kibleye dönerek, tütsü yanarken ve zikir ettiğiniz yağ önünüzde dururken ve eliniz yağın üzerindeyken, bin defa En Büyük İsmi okuyun. Okumayı bitirdiğinizde, iki rekat namazla tamamlayın ve sevabını Allah'tan Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ailesi, sahabeleri ve tüm sevdiklerinin huzurunda bir hediye olarak niyet edin. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ailesi, sahabeleri ve sevdiklerinin huzurunda, melekler ağzınızdan aldıktan sonra yağı açın ve ihtiyacı olan kişi onu yiyerek ve üç gün veya daha fazla süreyle sürerek kullansın; Allah'ın izniyle büyük bir fayda görecektir .

112. Dua

Üstadım Ebu el-Abbas el-Tijani için, onun adı da Cevharat el-Kamal'dır.

(Ey Tanrım, ilahi merhametin özüne, anlayış ve anlamın merkezini kapsayan idrak edilmiş yakut olana, yaratılmış evrenlerin ışığına, ilahi hakka sahip insana, her açık denizi ve gemiyi dolduran rüzgâr bulutlarıyla birlikte en parlak şimşeğe ve tüm yerleri kapsayan evrenini doldurduğun parlak ışığına bereket ve esenlik ver.)

Ey Tanrım, hakikatin özüne, gerçeklerin tahtlarının açığa çıktığı yere, en kadim bilginin kaynağına, Senin mükemmel ve en doğru yoluna bereket ve esenlik gönder.

Ey Allah'ım, hakikatle hakikatin tezahürüne, en büyük hazineye, Senden Sana bahşettiğin, kuşatıcı tılsım nuruna salat ve selam gönder. Allah ona ve ailesine, onu tanıyabileceğimiz bir dua ile rahmet eylesin .

113. Dua

Üstadım Ebu el-Abbas el-Ticani'ye de

{ Ey Allah'ım, yaratılmışların Peygamberimiz Muhammed'e salavat getirdiği gibi, sen de Peygamberimiz Muhammed'e salavat getir; ve bize emrettiğin gibi, Peygamberimiz Muhammed'e salavat getir .}

114. Dua

Üstadım Ebu el-Abbas el-Ticani'ye de

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, seni sevenlerin tüm salavatlarına denk bir salavat gönder; efendimiz Muhammed'e ve ailesine, onların barışına denk bir barış gönder .}

Bu üç dua, Fez'de defnedilmiş olan ünlü büyük evliya Sidi Ebu el-Abbas Ahmed el-Tijani el-Maghribi'ye aittir.

Birincisi, öğrencisi Şeyh Ali bin Harazim'in (Anlamların Mücevherleri) adlı eserinde bahsettiği gibi (Mükemmelliğin Mücevheri) olarak adlandırılır. Şeyh Ali bin Harazim, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanırken kendisine bunu dikte ettiğini ve kendisinin de (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onun özelliklerini anlattığını belirtmiştir.

Bu duayı yedi veya daha fazla defa okuyan bazı kişilere, duayı hatırladıkları sürece Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ve dört halifenin ruhları ziyaret edecektir.

Bunlardan biri de, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile yedi defadan fazla birlikte kalan kimsenin, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından özel bir sevgiyle sevilleceği ve evlialardan biri olana kadar ölmeyeceğidir.

Şeyh (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurdu: "Kim yatmadan önce, tam bir temizlik halinde ve temiz bir yatakta yedi defa bu duayı okursa, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) görecektir."

İkincisine "Amellerin Yükselmesi İçin Dua" denir ve hem bu dua hem de üçüncüsü için büyük faziletlerden bahsedilmiştir.

(Not) İlk duanın asıl ifadesi şöyledir: [En doğru bilgi sizin mükemmel, en kusursuz yolunuzdur]. Bu ifade şüphesiz bozulmuştur çünkü açıkça yanlıştır. Bu nedenle, [en doğru] kelimesini geri çektim ve yerine doğru

olanı koydum ve yerine bilgiye daha uygun olan [en bilgili] kelimesini koydum. Allah en iyisini bilir .

Şeyh Muhammed bin Abdul Karim Al-Samman'ın 115. duası

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle; varoluş çemberinin noktası ve şahitlik yükselişlerinin kuşatıcı küresi, her atomda sırrı akan Özün Elif'i, dünyanın hayatının Ha'sı, başlangıcını ve meskenini yarattığın, eşsiz egemenliğinin Mim'i ve sonsuz ebediliğinin Dal'ı, sevginin huzurundan yarattığın, böylece Özünün tezahürleri için bir platform olan, nurundan çıkardığın, böylece isimlerinin ve sıfatlarının huzurunda göz kamaştırıcı güzelliğinin aynası olan, ışığı tüm âlemlere yayılan mükemmellik güneşi, tüm yaratılışı ondan yarattığın, böylece her biri onun sayesinde var olan, yakınlığının halısı üzerine oturttuğun ve sevginin hazinesinin anahtarı olarak seçtiğin, en büyük sevgili, apaçık ve gizli sır, seninle kulların arasında aracı ve ancak senin mükemmelliklerinin sahnelerinde çıkılabilecek merdiven. Ve ailesine, hakikat kaynaklarına ve arkadaşlarına, bütün yaratılış için hidayet lambalarına salât ve selam olsun. Ona yönelik, bizden kabul edilen, özüne yakışır bir dua; bununla bizi onun tecellilerinin ışıklarına daldırır, bununla kalplerimizi temizler, sırlarımızı kutsallaştırır, ruhlarımızı yüceltir ve bereketini bize, şeyhlerimize, anne babalarımıza ve kardeşlerimize uzatırsın. Müminler ve Müslümanlar, kıyamet gününe kadar senden selamla kuşatılmışlardır; bu selam, güvenilir efendiye, ailesine ve bütün arkadaşlarına iki bin bin salât ve selamla katlanmıştır. İşte bu, her zaman ve her an senden gelen bir övgüdür. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Bu dua, büyük üstat Şeyh Muhammed bin Abdul Kerim el-Semman'a aittir; Allah ondan vesile kılsın, bu dünyada ve ahirette bize fayda versin. Adı (Yaratılmışların En Hayırlısı Üzerine Muhammedî Dua) olup, en önemli ve en güzel dualardan biridir .

116. Dua

Sidi Muhammed Osman el-Mirghani'nin duası

Allah'ım , efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu dua sayesinde her durumda teslimiyeti buluyorum.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder ve onun bereketiyle bizlere bütün amellerimizde samimiyet nasip et.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; onun lütfuyla sözlerim ve amellerim düzeltilecektir.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu dua ile beni her türlü kötülükten koru.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, onu her türlü arzudan koruyan bir dua eyle.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salât ve selam gönder; bu dua ile her türlü gafletten sığınırım.

Selam ve bereket sana olsun, ey Allah'ın Resulü.

Selam ve bereket sana olsun, ey Allah'ın Peygamberi!

Selam ve bereket sana olsun, efendim, ey Allah'ın sevgili kulu.

Selam ve bereket senin üzerine olsun, efendim, ey Allah'ın seçilmiş, Allah'ın seçkin kulu.

Selam ve bereket senin üzerine olsun, efendim, Allah'ın seçilmiş.

Selam ve bereket senin üzerine olsun, efendim, ey Allah'ın kulu.

Ey efendim, ilahi huzurların sevgilisi, size selam ve bereket olsun.

Selam ve bereket senin üzerine olsun, efendim, ey ilahi mekanların önderi.

Ey efendim, gizli bakışlarla aranan kişi, size selam ve bereket olsun.

Selam ve bereketler üzerinize olsun efendim, ey Yüce Mahkeme Başkanı.

Selam ve bereket senin üzerine olsun, efendim, ey seçilmişler arasında eşsiz olan.

Selam ve bereketler üzerinize olsun efendim, ey yakınlık halısı ehlinin imamı.

Selam ve bereketler senin üzerine olsun, efendim, ey güzelliğin sevgilisi, sevenlerin sevgilisi.

Selam ve bereket senin üzerine olsun efendim, ey Kaf Dağı, tezahürlerin ihtişamı.

Selam ve bereketler üzerinize olsun, efendim, ey niteliklerin sırları okyanusu!

Ey efendim, ey Allah'ın Resulü, salat ve selam sana olsun, Allah sana salat ve selam versin, salat ve selam senin, ailenin, arkadaşlarının ve eşlerinin yüceliğine denk olsun.

Ey Tanrım, huzurunun güzelliğine, yaratılışının güzelliğine, özünün aynasına, niteliklerinin tezahürüne, tezahürlerinin yönüne, büyüklüğünün odak noktasına, lütuflarının bahşedilmesine, krallığının ihtişamına, yaratılışının özüne, yaratıkların arasında eşsiz ve yüce olana, seçilmiş ve arındırılmış olana, vaatlerini yerine getirene, arındırılmış ve seçilmiş olana, yüceltilmiş ve yükseltilmiş olana, sevgili ve seçilmiş olana, Âdem ve İbrahim'in aracısına, Musa ve Nuh'un aracısına, İsa ve Davud'un elini uzatana, her peygamber ve elçinin güzel ve cömert halefine, her azize, erdemli ve daha az erdemliye verene, asil meleklerinin lütuflarının hazinesine ve tüm varlıklar için hazinenin koruyucusuna, hiç şüphesiz, bereket ve esenlik gönder.

Ey Tanrım, iç dünyamızı O'nun ışığıyla, kalplerimizi O'nun bereketleriyle doldur; her toplantıda O'nun huzuruna layık kıl; insanlığın başına gelen her

olayda O'nun ihtişamına erişmemizi sağla. Sen, lütuf ve şükran sahibi olansın. Amin, Ey Veren, Ey Bağışlayan, Ey Merhametli Olan.

Ey Allah'ım, sevgili Peygamberimize salât ve selam gönder.

Ey Tanrım, şifa veren hekimimize bereket ve esenlik gönder.

Ey Tanrım, bize tayin edilmiş zamanımızda bereket ve huzur gönder.

Ey Allah'ım, sadık dostumuza salat ve selam gönder.

Ey Allah'ım, bize yeterli rehberlik edene salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, ilahi ihtişam okyanusuna ve ilahi sırların kaynağına, Kur'an ilimlerinin özüne ve varoluşsal nurların dışı vurumuna, cennet ziyaretlerinin kum tepesinin direğine, şefaât ve lütufkârlığın yardımına, sırrı tüm varlıklara nüfuz eden ve nuru tüm dostlara yayılan, övgüye layık Muhammed'e, seçilmiş kuluna, ey En Merhametli olana salât ve selam gönder.

Ey Allah'ım, bizi kendi temizliğiyle arındır, bizi yakın dostlarından eyle ve koruması altına al. Ve ondan sonra gelen ailesine ve arkadaşlarına, O'nun lütfu sonsuza dek sürecek dua ve esenlik olsun.

Ey Allah'ım, kaygıları gideren, sıkıntıları dindiren, sıkıntı içindekilerin duasını kabul eden, bu dünyada ve ahirette çok merhametli olan, bana merhamet eden Sensin; öyleyse bana, Senden başka kimsenin merhametine muhtaç olmamamı sağlayacak bir merhametle merhamet et (üç defa).

Ey Allah'ım, göklerin ve yerin Rabbi, gaybı ve görüneni bilen! Bu dünyada sana şahitlik ederim ki, senden başka ilah yoktur, ortağın yoktur ve Muhammed senin kulun ve elçindir. Eğer beni kendime emanet edersen, beni kötülüğe yaklaştırmaz, iyilikten uzaklaştırmazsın. Ben yalnızca senin rahmetine güveniyorum, öyleyse kıyamet gününde benim için yerine getireceğin bir ahit yap. Şüphesiz sen sözünü (üç defa) bozmazsın.

Ey Tanrım, senden sağlık, iffet, güvenilirlik, iyi ahlak ve kaderden razı olmayı ( defa) diliyorum.

Ey Allah'ım, duamın karşılığını seçilmiş kulun için eyle ve ona ve ailesine, yüce ehli olanlara selam eyle. Sana hamd olsun, ey Allah'ım, sana şükürler olsun. şahitlik ederim ki, senden başka ilah yoktur. Senden bağışlanma diliyorum ve sana tövbe ediyorum. Ben yanlış yaptım ve kendime zulmettim, beni bağışla, çünkü günahları bağışlayan yalnızca Sensin ( defa) .

Bu dua, stadım Muhammed Osman el-Hanefi el-Muhammedi el-Hasani el-Hüseyini'ye aittir, Allah ondan razı olsun. Bunu, "Peygamberin Kapısının Açılması ve Ona Ulaşmak İsteyenler İçin Kapısının Anahtarı" adlı kitabından aldım. Bu, Peygamberimize (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) dua etme konusunda çok değerli ve faydalı bir kitaptır. Hutbesinde şöyle buyurmuştur:

Bilin ki, O'na (salla'llahu aleyhi ve sellem) yakınlaşmanın en büyük yolu, O'na dua etmek ve O'na salavat getirmektir. Bu nedenle, Sahabelerinin, haleflerinin ve onları izleyen salih Allah kullarının O'na ettiği duaları derlemeyi arzu ettim. Mina'da bir şeye izin verildi ve bu, Peygamber Mescidi'ni ziyaret ettiğimde arzu edilen sonucun elde edileceğini gösteriyordu. Toprağı güzel kokulu olan mübarek Taybah (Medine) şehrine vardığımda, bunlara ek olarak  dua daha yazdım. Sonra bu derlemeyi daha önce bahsettiğim şekilde yapmayı amaçladım. Odaya girdim ve Seçilmiş Olan'ın (salla'llahu aleyhi ve sellem) huzurunda durdum. O izin verdi ve amaçlanan amacın sırrını açıkladı. "Adını koydum" sözlerine kadar hutbeye başladım ve mübarek bir gece için perdenin altında gizli bıraktım. Ondan, benden, Fatıma'dan ve iki Sahabeden kabul etmesini, insanların da kabul etmesini ve onlar tarafından kabul edilmesini istedim. Cömertçe iki "lam" (iki "lam"a atıfta bulunarak) verdi ve bunun aracılığıyla her iki dünyada da ilahi lütuf ve ona yakınlığın sırrına ulaşıldığını açıkladı. Bana, dinleyicilerin zihinlerinin kavrayamadığı şeyleri anlattı. Onu, nndeki Ravda'ya (Peygamberin kabri ile minberi arasındaki alana) koydum. Bu,

güvenmeniz için yeterlidir. Ey kardeşlerim, eğer Rahman'ın dostları ve Adnan oğullarının Efendisi'nin sevdikleri arasında olmak istiyorsanız, ona acele edin. Onu yedi bölüme ayırdım, her bölüm beş kısımdan oluşuyor. Birinci kısım namazın faziletine, ikinci kısım namazın ne olduğuna, üçüncü kısım bazı Sahabelerin ve takipçilerin namaz kıldıklarına, dördüncü kısım bazı gnostiklerin namaz kıldıklarına, beşinci kısım ise yazarın ağzından çıkan bazı peygamber dualarına ilişkindir .

On yedinci dua, Yakut Duası

Üstadım Şeyh Muhammed el-Fasi el-Şazeli'ye

Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamberimize salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.

Ey Tanrım, kudretli sırlarının açığa çıkmasına ve merhametli nurlarının fışkırmasına vesile kıldığın, böylece İlahi Varlığın temsilcisi ve öz sırlarının halefi olan O'na bereket ve esenlik ver. O, Senin Birliğinin yakutu, Ebedi Özün ve ebedi niteliklerinin ta kendisidir. Senin aracılığıyla, Senden bir perde ve görünmez sırlarından bir sır oldu; bu sayede Sen, yarattıklarının çoğundan gizlendin. O, tılsımlı hazine ve taşan, sınırsız denizdir.

Ey Tanrım, Senin katındaki yüce mevkisi ve huzurundaki şerefi vesilesiyle, bedenlerimizi onun eylemleriyle, kulaklarımızı onun sözleriyle, kalplerimizi onun nuruyla, ruhlarımızı onun sırlarıyla, fiziksel biçimlerimizi onun halleriyle, en içteki düşüncelerimizi onun davranışlarıyla, iç benliğimizi onun görüşüyle, gözlerimizi onun güzel yüzünün nuruyla ve amellerimizin sonunu onun rızasıyla doldurmanı niyaz ediyoruz; böylece onun aracılığıyla sana şahitlik edelim ve o da senin aracılığıyla sana şahitlik etsin, böylece iki varlığın temsilcisi olalım ve onları onun aracılığıyla yönlendirelim.

Ey Allah'ım, senden ona, yüce makamına ve muazzam değerine yakışır salât ve selamı ihsan etmeni, beni onun aracılığıyla ona birleştirmeni, samimi sevgileriyle beni ona yaklaştırmayı, onun aracılığıyla bana takva

sahibi olmanın lütfunu vermeni ve onlardan seçilmişlerin armağanını bana bahşetmeni niyaz ediyoruz; çünkü o, korunan sır ve eşsiz, gizli özdür. O, senin gizli ilimlerinin kabuklarının içine yerleştirildiği yakuttur ve ilimlerinin çeşitlerinin seçildiği görünmez âlemdir. O, senin görünmez âlemlerinden bir sır ve senin Rabliğinin sırrının bir vekiliydi, ta ki sana yönelmemize vesile olan bir tezahür haline gelene kadar. Ve nasıl başka türlü olabilir ki, sen bunu kesin Kitabında bize bildirmişsin, “Şüphesiz sana biat edenler, [Ey Muhammed], aslında Allah'a biat ediyorlar” diye buyurmuşsun? Böylece şüphe ortadan kalkmış ve idrak kazanılmıştır. Ey Allah'ım, sana yönelişimizi onun aracılığıyla, seninle olan ilişkilerimizi de onun izinden gitmenin nuru kıl. Ve ey Allah'ım, örnek alınmaya layık kıldığın ve kalplerini anlam incileriyle süslediğin, böylece temeller ehli için idrak kolyeleri yarattığın ve onları önceden seçtiğin kimselerden razı ol. Onlar, seçtiğin Peygamberin arkadaşlarıdır ve sen onlardan razısın. Dininin zaferi için onlar en iyi üstatlardır ve ey Allah'ım, onlara, ailelerine, aşiretlerine ve onların izinden gidenlere olan rızanı artır. Ey Allah'ım, günahlarımızı, anne babalarımızın, şeyhlerimizin, Allah kardeşlerimizin, bütün mümin erkek ve kadınların, itaatkâr Müslüman erkek ve kadınların ve günah işleyenlerin günahlarını bağışla .

Bu, büyük üstadımız, gnostik Şeyh Muhammed el-Fasi el-Şazili'nin, İki Kutsal Mescid'de ikamet eden, Allah ondan razı olsun, Yakut Duasıdır. Onun halefi, bilgili ve başarılı alim Şeyh Muhammed el-Mubarak el-Mağribi, Şam'da ikamet eden, bana Şeyh'ten, bu duayı yazdıktan sonra Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mübarek tesbihini göğsüne doğrultarak, "Bu, korunan sırdır" dediğini duyduğunu bildirdi. Sonra bunu meclis halkına sundu ve onlar tarafından iyi karşılandı. Kutb şöyle dedi...

Bu duayı düzenli olarak, sabah ve akşam üçer defa okuyan kimse, hem uyanıkken hem de rüyalarında, hem bedenen hem de ruhen sık sık Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) görür.

Profesör şöyle dedi:

Rivayet edildiğine göre, kardeşlerden bazıları bu sureyi yanlarında götürerek yedi gün boyunca aralıksız okumuş ve Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile uyanık halde karşılaşınca ve ondan ilim ve sırlar alıncaya kadar dışarı çıkmamışlardır.

Dedim ki: “Allah ondan razı olsun, Şeyh ile tanıştım ve ondan Şazili yöntemini 85 yılında Mısır'da öğrendim. O zamanlar El-Ezher Camii'nde ilim öğrenmekle meşguldüm ve onun toplantılarına ve zikirlerine katıldım ve ondan bereket aldım, Allah'a hamd olsun .”

118. Dua

Efendim Abdullah bin Ömer Ba'alavi için

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salavat gönder; bu salavat bize bu dünyada ve ahirette dilediğimiz her şeyin ve daha fazlasının tam karşılığını versin. Ailesine ve sahabelerine de salavat ve selam eyle; onlara, bildiğin kadar çok, bildiğin kadar ağır ve bildiğin kadar bolca salavat ve selam eyle. }

Bu dua, Levant'ın seçkin alimi ve hadis üstadı, üstadım Abdülrahman el-Kuzberi'nin (Allah ona rahmet etsin) rivayet zincirlerini derlediği eserinin sonuç bölümünde zikredilmiştir. Şöyle demiştir: Şeyhimiz, yüce Abdullah İbn Ömer Ba'alawi el-Hadrami, Hicri 1258 yılında Mekke'de kendisiyle görüştüğümde bana bu duayı rivayet etme yetkisini vermiştir. Bu mübarek karşılaşmada, onun (Allah ona salât ve selam versin) huzurunda dururken bu duayı rivayet etme ilhamını aldığı söylemiştir .

119. Dua

Efendim Şeyh Hasan Ebu Halava El Gazi'ye

{ Ey Allah'ım, hastalıkları iyileştirici ve sıkıntıları giderici olan sevgili Peygamberimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver. }

Bu duanın sıkıntıları gidermede etkili olduğu kanıtlanmıştır. Üstadım, o zamanlar Kudüs'te ikamet eden saygıdeğer veli şeyh Hasan Ebu Halave el-Gazzi, bana bunu kullanma izni verdi. Bu, Hicri 1306 yılındaydı. Ona başıma gelen endişe ve sıkıntıları anlattım. Allah'ın dilediği kadar okuduktan sonra, Allah, lütfu ve inayetiyle ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu yüce şekilde dua etmenin bereketiyle, sıkıntılarımı giderdi ve bana dilediğimden daha fazlasını verdi. Sonra, şeyh bu tarihten bir yıl sonra Allah'ın rahmetine kavuştu. Allah ona rahmet etsin ve bereketleriyle bizlere fayda versin.

120. Dua

{ Ey Allah'ım, okuma yazma bilmeyen, temiz ve faziletli Peygamberimiz efendimiz Muhammed'e salavat gönder; bu salavat düğümleri çözer, sıkıntıları giderir .}

Bu duadan Muhtasar el-Buhari'nin yazarı şeyh şihab el-Din Ahmed ibn Abd el-Latif el-Sharji el-Zubaidi kitabında bahsetmiştir.

(Dini Dualar ve Sevaplar) Bazı salih kişilerden rivayet edildiğine göre, sıkıntıya düşen kimse, “Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber'e salât ve selam eyle...” deyip tekrarlasın, Allah ona yardım eder.

121. Dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam eyle, Allah'tan başka ilah yoktur; bizi zenginleştir, koru, bizi sana razı olan yola hidayet et, kötülükleri bizden uzaklaştır, insanlığın en hayırlısının iki güzel kokulu çiçeği olan Hasany'n'den ve onun tüm asil ailesinden ve sahabelerinden razı ol ve bizi cennete, huzur yurduna kabul et, Ey Yaşayan, Ey Rızık Veren, Ey Allah'ım .}

Allah'ın gnostiği Sidi İbn Ata Allah el-İskandari'nin (Miftah al-Falah wa Misbah al-Arwah) kitabının son sayfasında yazılı olan bu duayı kitabın dışında gördüm ve sonrasında şunlar yazılmıştı:

Bu mübarek formül, her niyet için yüz ila bin defa, onu (salât ve selam olsun) görmek için ise bin defa okunur.

Eğer ona her gün bin defa okuma yeteneği verilirse, Allah onu ebedi zenginlikle zenginleştirir, bütün yaratıkların sevgisini ona bahşeder ve ondan zarar ve felaketleri uzaklaştırır. Onun faziletleri tarif edilemez. (Alıntının sonu)

122. dua

Ey Allah'ım, Sevgili Muhammed'imiz, Seçilmişin olan Sevgili Peygamberin aracılığıyla Sana yöneliyor ve Sana yalvarıyorum. Ey en mübarek ve temiz Peygamber, Senin aracılığınla Yüce Rabbimiz nezdinde bizler için şefaet etmeni niyaz ediyoruz.

Ey Tanrım, onun Senin katındaki yüce makamı aracılığıyla bizim için şefaet et.

Ey Allah'ım, bizi, O'na salavat getiren ve O'na selam gönderenlerin, O'na yakın olanların ve O'na gelenlerin, O'nu sevenlerin ve O'nun tarafından sevilenlerin en hayırlılarından eyle. Kıyamet Günü'nde O'nda sevinç bulmamızı sağla ve O'nu, hiçbir zorluk, sıkıntı veya hesap olmaksızın Cennet'e giden yolumuz olarak bize rehberlik et. O'nu bize lütfet ve bize gazap etme. Bizi ve bütün Müslümanları, dirileri ve ölüleri bağışla. Son duamız, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Bu dua, Allah ona salât ve selam versin, ona yapılan duaları ve onun aracılığıyla yapılan duaları içerir ve "Dalail al-Khayrat"ın yazarı tarafından zikredilmiştir ve tefsircisi şöyle demiştir...

Bu dua, Tirmizi tarafından rivayet edilmiş olup, Tirmizi bunun sahih ve nadir bir hadis olduğunu belirtmiştir. Ayrıca Nesai, İbn Mâce ve Taberani de bu duayı rivayet etmiş ve Taberani, duanın başında bir hikaye anlatmıştır.

İbn Huzeyme Sahih'inde ve El-Hakim, Buhari ve Müslim'in şartlarına göre sahih olduğunu söylemişlerdir; El-Beyhaki de, Allah ondan razı olsun, Osman ibn Huneyf'ten rivayetle bunu sahih olarak tasdik etmiştir.

Nesai rivayet etti ki, kör bir adam Allah Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gelerek, "Ey Allah Resulü, Allah'tan gözlerimi geri vermesini dileyin" dedi. Resulullah, "Yoksa seni yalnız mı bırakayım?" dedi. Adam, "Ey Allah Resulü, gözlerimi kaybetmek benim için çok zor oldu" dedi. Resulullah, "Git abdest al, sonra iki rekat namaz kıl, sonra da 'Ey Allah, Sana yöneliyorum ve rahmet peygamberi Muhammed aracılığıyla Sana dua ediyorum. Ey Muhammed, gözlerimi geri vermen için senin aracılığınla Rabbime yöneliyorum. Ey Allah, onun şefaati benim için kabul et ve benim şefaati de kendim için kabul et' de" dedi. Bunun üzerine adam geri döndü ve Allah onun gözlerini geri vermişti.

Yazarın kullandığı ifadeler, İbn Sabit'in Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ziyaretine ilişkin kullandığı ifadelerle aynıdır.

Sonra, Peygamber Efendimiz'e (Allah ona salât ve selam versin) ve iki sahabesine (Allah onlardan razı olsun) selam verdikten sonra, Resulullah'ın yanına döner ve onun aracılığıyla duasını ve şefaati artırır, örneğin: [Ey Allah'ım, Sana yalvarıyorum ve Sana yöneliyorum... ve burada yazılanları tekrarlardı, ta ki şöyle diyene kadar: Ve son duamız, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.]

123. dua

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve ev halkına, senin bilgin dahilinde saydığın kadar, ebedi bir bereket eyle .}

Bu duayı, Allah rahmet eylesin, âlim Şeyh Muhammed Salih el-Rais el-Zubeyri el-Zamzami el-Mekki el-Şafii'nin fetvalarında gördüm. Şöyle demişti: "Âlim Sidi el-Saghir İbn Mayyar şöyle dedi..."

"Kim onu bir kere okursa, sanki (Dalail al-Khayrat)'ı kırk kere okumuş gibidir." (Zubeyri'nin sözünün sonu.)

Sonra bunu kitapta (Sırların Hazineleeri) ve metninde gördüm.

Şeyhimiz Ayyaşı'nin (Allah onu korusun) bana anlattığı ve kendi el yazısıyla kaydettiğim hususlar arasında şunlar yer almaktadır:

Bu dua, Allah ondan razı olsun ve onun aracılığıyla bizlere fayda versin diye, Şeyh Sidi el-Saghir İbn Mayyar'dan güvenilir kişiler tarafından rivayet edilmiştir. Onlar şöyle demişlerdir:

"Kim onu bir kere okursa, sanki (Dalail al-Khayrat)'ı kırk kere okumuş gibidir." (Alıntı sonu)

Bu, (En Güzel Dua) adlı kitabımda bahsettiğim [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e Allah'ı tanıma derecesinde salavat getir, Allah'ın egemenliği sürdüğü sürece ebedi bir salavat olsun] formülüne benzer (*(büyük bir fazilet)).

*(Yazarın taşıyıcısından gelen yorum)

Faydayı daha da açıklığa kavuşturmak için, (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) kitabında yer alan ve kendisinin bahsettiği duayı ve faziletlerini aktaracağız:

Elli ikinci dua, mutluluk duasıdır: {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, Allah'ın bilgisi dahilinde olduğu kadar çok salavat gönder; Allah'ın egemenliği sürdüğü sürece ebedi bir salavat olsun.}

. [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e Allah'ı bilme derecesinde salât ve selam eyle, Allah'ın egemenliği sürdüğü sürece ebedi bir salât olsun.]

Kitap taşıyıcısının yorumu sona erdi.

124. dua

Efendim Şeyh Abdul Latif bin Musa bin Ajil Al-Yamani'ye

Hamd Allah'a, salat ve selam O'nun seçkin kullarına olsun. Hamd Allah'a, hamd Allah'a, hamd Allah'a. Ey Rabbim, Ey Allah, Ey Rabbim, Ey Allah, Ey Rabbim, Ey Allah, Ey Ebedi Olan, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Ebedi Olan, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Ebedi Olan, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Azamet ve Şeref Sahibi, Ey Azamet ve Şeref Sahibi, Ey göklerin ve yerin yaratıcısı.

Ey Tanrım, bu saatte ve her saatte, göklerin ve yerin sakinlerinin göz kırpması gibi, zamanı, nefesi, bakışı, anı, adımı ve göz kırpmasını ve senin bilgin dahilinde olan her şeyi, var olan ya da var olmuş olan her şeyi bana bahşetmeni diliyorum.

Ey Allah'ım, hayatım boyunca ve ölümünden sonra, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne ve ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna, ev halkına, kayınpederine, destekçilerine, takipçilerine, sadıklarına, hizmetkarlarına ve sevenlerine yapılan duaların aynı sayıda ve kat kat fazlasını bana nasip etmeni istiyorum. Ey Allah'ım, göklerin ve yerin sakinlerinden ona dua edenlerin dualarından daha üstün ve daha mükemmel kıl bu duaları, yaratılmışların arasında ona bahşettiğin üstünlüğe göre. Ey Cömertlerin en Cömert, Merhametlerin en Merhametlisi! [[Ey Rabbimiz, bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin.]]

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne ve ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna, kayınpederine, destekçilerine, takipçilerine, müttetiklerine, kullarına ve sevenlerine, ilim, harf ve kelime, sükunet ve hareketin sayısı kadar, yeri ve gökleri ve aralarındaki her şeyi dolduran, teraziye dolduran, en büyük bilgiye ulaşan, en yüksek rıza derecesine erişen, Arş ve Ayaklık'ı tartan, örtü ve çadırların sayısı kadar, En Güzel

İsimlerin ve En Yüce Sıfatların sayısı kadar salât ve selam eyle. Ey Rabbim, duaları kabul et, ey iyilikleri bağışlayan, ey yüce mertebeli.

Ey Allah'ım, efendimiz, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına, Seni zikredenlerin ve Seni zikretmekten gafil olanların ve gafillerin onu zikrettiği her defasında, Seni zikredenlerin onu zikrettiği her defasında, Seni zikredenlerin onu zikrettiği her defasında, Sayarların onu saydığı her defasında ve Konuşanların onu zikrettiği her defasında salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına salât ve selam eyle. Bu bereketi Sen layıksın.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına, layık olduğu bir salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına, sevdiğin ve razı olduğun şekilde salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına, peygamberliğinin şerefine ve makamının büyüklüğüne yakışır şekilde salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına salât ve selam gönder. Bu salât, Sana hoş gelecek ve onun hakkını yerine getirecek bir duadır.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamber ve Arap Elçisi'ne, ailesine, sahabelerine, çocuklarına,

eşlerine, soyuna ve ev halkına, kalemle yazılan her harf kadar ve bilinen ve bilinecek olan her şey kadar çok sayıda salât ve selam eyle ve kıyamet gününde ona en yüksek makamı ver.

[[Rabbimiz, bunu bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin.]]

Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, efendimiz ümmi Peygamber Muhammed'e, eşlerine, müminlerin annelerine, soyuna ve ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, bütün âlemler arasında İbrahim'e salât ettiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine de salât ve selam eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine, İbrahim'e verdiğin nimetler gibi nimetler ver. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, İbrahim ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, efendimiz ve elçin olan efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder; İbrahim ve İbrahim'in ailesine lütfettiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine de lütfet. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, kulun ve peygamberin olan efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere ve efendimiz Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi salât ve selam gönder. Ve bütün âlemler arasında İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine lütfettiğin gibi, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere ve efendimiz Muhammed'in ailesine, eşlerine ve soyuna da lütfet. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine de salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine verdiği nimetler gibi nimetler ver. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine merhamet ettiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine de merhamet et. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine rahmet ettiğin gibi, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine de rahmet eyle. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

Ey Allah'ım, İbrahim'e ve İbrahim'in ailesine salat ve selam gönderdiğin gibi, Peygamberimiz Muhammed'e ve Peygamberimiz Muhammed'in ailesine de salat ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layık ve yücesin.

[Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ve selam göndermiştir. Ey iman edenler, siz de ona salât ve selam gönderin ve ona layık bir selam verin.] İşte buradayım, ey Allah'ım, işte buradayım ve hizmetinizdeyim. Rahman ve Rahim olan Allah'ın, ona yakın meleklerin, peygamberlerin, doğru sözlülerin, şehitlerin, salihlerin ve seni yücelten her şeyin salât ve selamı, peygamberlerin sonuncusu, elçilerin efendisi, Allah'tan korkanların imamı, âlemlerin Rabbinin elçisi, şahit, müjdeci, izinle sana çağırın, doğru yol, ı ışık saçan lamba olan Abdullah bin Muhammed'in üzerine olsun. (Her gün üç defa ve Cuma günü yüz defa)

Yüce Allah'ın, meleklerinin, peygamberlerinin, elçilerinin ve tüm yaratılmışlarının salât ve selamı efendimiz Muhammed'in üzerine olsun; ona ve onlara Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi olsun.

Ey Allah'ım, elçilerin efendisi, takva sahiplerinin önderi, peygamberlerin sonuncusu, kulun ve elçin, iyiliğin önderi, iyiliğe yol gösteren, doğruluğun

açıcısı, hikmetin öğretmeni, hidayet ve rahmetin elçisi olan efendimiz Muhammed'e rahmetini, rahmetini ve bereketini ihsan eyle.

Ey Allah'ım, yeryüzünü yaratan, gökleri yaratan ve bütün varlıkların yaratıcısı olan, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, kusursuz efendiye, açana, mühürleyene, ilk olana, son olana, apaçık olana, gizli olana, yok edene, toplayana, batıl ordularını püskürtene, sapkınlıktan yol gösterene, gizli bilginin güvenilir koruyucusuna, en yüce nimetlerini, bol lütuflarını, merhametini, bol ihsanlarını, en saf selamlarını ve en eksiksiz barışını ihsan et.

Ey Allah'ım, peygamberler arasında efendimiz olan Peygamberin Muhammed'e, isimler arasında ismine, bedenler arasında bedenine, ruhlar arasında ruhuna ve kabirler arasında kabrine salât ve selam eyle. Sayısı çok olan ve sürekli devam eden bu salât, ona ebediyen bahşettiğin duadır. Ve ey Rabbim, ailesine, sahabelerine, eşlerine, soyuna ve ev halkına da salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna, ev halkına, kayınpederine, destekçilerine, takipçilerine, sevenlerine, ümmetine ve bizlere, onlarla birlikte, salât ve selam eyle. [[Ey Rabbimiz, bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten ve her şeyi bilensin.]]

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, seçilmiş Peygambere, seçilmiş Elçiye, sevgili ve saygıdeğer olana, Kıyamet Günü'nde öne çıkarılacak olana, Toplanma Günü'nde şefaatçi olana, sancak ve bol su dolu Kevser kasesiyle birlikte olana, onunla mesajı, hidayeti, müjdeyi, uyarıyı, peygamberliği ve gençliği mühürlediğin, onu Mescid-i Haram'dan En Uzak Mescid'e, en yüksek göklere, en uç sınırdaki Sidre ağacına, iki yay boyu veya daha yakın bir mesafeye gece yolculuğuna çıkardığın, ona en büyük işareti gösterdiğin, ona nihai amacı bahşettiğin, onunla konuşma, şahitlik ve doğrudan gözlemle onu şerefleştirdiğin, onu sevgi, yakınlık ve güçle ayırdığın, onu âlemlere

rahmet olarak gönderdiğin ve ona şu yüce sözlerinle hitap edip onu tanımladığın kişiye salat ve selam eyle.

(On defa tekrarlayın)

Ey Allah'ım, ona, ailesine, arkadaşlarına, çocuklarına, eşlerine, soyuna, ev halkına, kayınpederine ve kayınvalidesine, destekçilerine, takipçilerine, hizmetkarlarına, sevgililerine, milletine ve hepimize salat ve selam eyle, ey merhametlilerin en merhametlisi, ey âlemlerin Rabbi (üç defa)

Ey Ebedi, Ey Cömert, Ey Çok Merhametli, Ey Çok Bağışlayıcı, Ey Çok Bağışlayıcı! Kulunuz, Peygamberiniz ve Elçiniz, efendimiz Muhammed'e, Peygamberlerin Sonuncusu'na, en güzel dualarınızla, en eksiksiz selamınız ve en bol nimetlerinizle salat ve selam gönderin. Her şeyi kapsayan, her şeyi kuşatan, sonu olmayan, sınırsız, bitmeyen, sürekli, ebedi ve sonsuz olan, egemenliğiniz sürdüğü sürece devam edecek bir dua bu.

Ey Rabbim, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, Peygamberlerin Sonuncusuna, ailesine, sahabelerine, temiz ve salih ev halkına, anne ve babası İbrahim ve İsmail'e, Peygamberler ve Elçiler arasından bütün kardeşlerine, her birinin ailelerine, çocuklarına, eşlerine, nesillerine ve bütün sahabelerine salat ve selam eyle.

Ey Rabbim, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, peygamberlerin sonuncusuna, ailesine, sahabelerine ve temiz ve salih ev halkına salat ve selam eyle.

Ve cesur elçilere, doğru sözlülere, şehitlere ve salihlere de.

Ey Rabbim, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, peygamberlerin sonuncusuna, ailesine, sahabelerine ve temiz ve salih ev halkına salat ve selam eyle.

Ve tahtının taşıyıcılarına, sana yakın olan meleklerine, Cebrail'e, Mikail'e, İsrail'e, Azrail'e ve göklerin ve yerin bütün meleklerine Allah'ın rahmeti olsun.

Ey Rabbim, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, peygamberlerin sonuncusuna, ailesine, sahabelerine ve temiz ve salih ev halkına salat ve selam eyle.

İnsanlar ve cinler arasında salih olanlara, müminlere ve Müslümanlara gelince...

Ey Rabbim, kulun, Peygamberin ve Elçin, efendimiz Muhammed'e, rahmet peygamberine, ümmetin efendisine, sıkıntıyı giderene ve karanlığı dağıtana, çift ve tek sayılar kadar, bulutların ve yağmur damlalarının sayısı kadar, kara ve deniz parçacıklarının sayısı kadar, ağaçların meyve ve yapraklarının sayısı kadar, gecenin örttüğü ve gündüzün aydınlattığı şeylerin sayısı kadar, nimetlerinin, lütuflarının ve bereketlerinin sayısı kadar ve mübarek ve güzel sözlerinin sayısı kadar salât ve selam gönder. Ey Rabbimiz, Ey Tanrım, Ey duaları kabul eden, bizi her türlü sıkıntıdan, imtihandan, dehşetten ve felaketten kurtaran, bizi her türlü hastalıktan, rahatsızlıktan, musibetten ve kusurdan koruyan, bizi her türlü hatadan ve kötülükten arındıran, bütün günahlarımızı bağışlayan, suçlarımızı silen, tüm isteklerimizi yerine getiren, bizi Senin katında en yüksek mertebelere yükselten ve bizi hayatta ve ölümden sonraki tüm güzel şeylerin nihai hedeflerine ulaştıran bir dua. Ey Rabbimiz, Ey Tanrım, Ey duaları kabul eden, [[Ey Rabbimiz, duamızı kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin.]]

Ey Allah'ım, Peygamberin, efendimiz Muhammed'in şefaatinin kabul et, ona en büyük müjdeyi ihsan et, derecesini en yüksek makama yükselt, İbrahim ve Musa'ya verdiğin gibi ahirette ve bu dünyada isteklerini kabul et, kendisine dilediği en hayırlı şeyi, yaratılmışlarından herhangi birinin ona dilediği en hayırlı şeyi ve kıyamet gününe kadar sorumluluğunda olan en hayırlı şeyi ona ver.

Ey Tanrım, onu övgüye değer bir makama yükselt, öyle ki ilkler ve sonlar bile ona imrensin. Ona imkan ver, erdemi, en büyük şerefi, en yüce dereceyi ve en yüce, en görkemli konumu bahşet. Ey Rabbim, ona bizim

adımıza hak ettiği ödölü ver ve ona, bir peygambere ümmeti için verdiğin en güzel ödölü ver. Onun derecesini, şerefini ve yüceliğini artır.

Ey Allah'ım, bize O'nun sünnetine ve sevgisine bağlı kalarak hayat ver, bizi O'nun ümmetinin en iyilerinden eyle, bizi O'nun kutsallığının eteğiyle ört, bizi O'nun dini ve inancı üzerine öldür, bizi Kıyamet Günü'nde O'nun huzurunda topla, bizi O'nun kabından içir, bizi O'nun ailesi ve yakınlarıyla şefaatiyle Cennete kabul et, bizi O'nun ve onlarla birlikte, Senin katında, peygamberler, doğru sözlüler, şehitler ve salihler arasından lütfettiğin kimselerle birlikte hakikat tahtında topla, Ey Rahman, Ey Cömert, Ey Bağışlayıcı (üç defa) [[Rabbimiz, bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin]]

Bu ümmi Peygamber ve Arap Elçisinin kutsallığı adına, Allah ona ve ailesine, sahabelerine, çocuklarına, eşlerine, soyuna ve ev halkına salat ve selam eylesin; yaratılışının, rızasının, tahtının ağırlığının ve tükenmez sözlerinin mürekkebinin sayısına eşit sayıda, ey merhametlilerin en merhametlisi.

Allah'a hamd olsun, Allah'a şükürler olsun; Allah'tan başka ilah yoktur; Allah en büyüktür; Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur; O, en yücedir, en büyüktür; bilinenlerin çokluğu kadar, bilinenlerin çokluğu kadar, bilinenlerin çokluğu kadar. Ey Allah'ım, senden bağışlanma diliyorum; ey bağışlayan, ey tövbeleri kabul eden, sana tövbe ediyorum. Cehaletimden senin bilgine, yoksulluğumdan senin zenginliğine, alçakgönüllülüğümden senin kudretine, çaresizliğimden ve güçsüzlüğümden senin kudretine ve kuvvetine sığınıyorum. Hayatın en sefil haline dönmekten sana sığınıyorum. İlerlemeden sonra gerilemekten, yani artıştan sonra azalmaktan sana sığınıyorum .

Ey Allah'ım, azabından bağışlamana, gazabından rızana, senden de sana sığınırım. Övgülerini sayamam; sen kendini övdüğün gibisin.

Ey Allah'ım, sana sığınırım, kötü ahlaktan, amellerden, arzulardan ve hastalıklardan. Sana sığınırım, borç yükünden, aşağılıkların zulmünden,

insanların kibrinden ve kıskançların sevincinden. Sana sığınırım, endişeden, kederden, çaresizlikten, tembellikten, korkaklıktan ve cimrilikten. Sana sığınırım, borç yükünden ve insanların zulmünden.

Ey Allah'ım, senden iyiliğin başlangıcını, sonunu ve bütünü, ilkin ve sonunu, dışsal ve içsel yönlerini ve cennetin en yüksek mertebelerini istiyorum. Âmin.

Ey Allah'ım, kulun, Peygamberin ve Resulün Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Senden istediklerinin en hayırlısını Senden istiyorum ve kulun, Peygamberin ve Resulün Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sığındığı şeylerin en kötüsünden Sana sığınıyorum. Yardım istenen Sensin ve son varış da Sensin. Güç ve kuvvet yalnızca Yüce ve Azametli Allah'tadır.

[[Bizi buna doğru yola ileten Allah'a hamd olsun; Allah bizi doğru yola iletmemiş olsaydı, biz de doğru yola iletilemezdik.]] [[Ey Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi saptırma ve bize kendi katından rahmet ihsan et. Şüphesiz Sen, her şeyi bahşedensin.]] [[Rabbimiz, kudret sahibi Rab, onların tarif ettiklerinden münezzehtir. Peygamberlere selam olsun. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.]]

Bu faziletli ve kapsamlı dua (Masalik al-Hunafa)'da zikredilmiş olup, ondan önce şunları söylemiştir:

Ainiye mezhebinin imamı, bilgili ve eşsiz Şeyh Şihab el-Din (Allah ondan bize yardım etsin), bana Şeyh Abdül Latif bin Musa bin Ecil el-Yamani'nin (Allah ondan bize yardım etsin) "Şüphesiz ki sana Kevser'i ihsan ettik" ayeti indirilen Zat'a yapılan duada kullanılan Kırmızı Kükürt adlı bir kitap getirdi. Kitabın içeriği, yüce Besmele'den sonra şöyledir: [[Allah'a hamd olsun ve seçkin kullarına selam olsun... sonuna kadar]]

Yirmi beşinci dua

Şeyh Muhammed Akila için

Ey Allah'ım, hem gerçekte hem de yaratılmış olan ilahi hakikatlerin toplanma yeri ve göklerin tahtına, ailesine ve sahabelerine, özünün ve sıfatlarının tezahürleriyle bereketini ihsan et ve onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, her şeyin kendisinde kuşatılmış olduğu, açık ve net İmam olan Peygamberine, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, varlık harflerini birleştiren nokta olan kuluna, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, ilahi takdirin tezahürü ve bütün yaratılışın kaynağı olan Resulüne, ailesine ve sahabelerine salat ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, imgelerin, kompozisyonun ve dönüşün kaynağı olan seçilmiş kuluna, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ihsan et.

Ey Allah'ım, sevgili kulun, en üstün kalem ve en açık yol olan Peygamberimize, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, bütün âlemlerin yaratıldığı sevgili kuluna, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, yüce harflerin kaynağı olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, yarattıklarının ilkine, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Tanrım, ruhların babası ve canların efendisi olan cana, ailesine ve yoldaşlarına kutsallık ver ve onlara huzur ihsan et.

Ey Tanrım, ilahi sevginin ilkesini ve öz-bilginin kaynağını, ailesini ve arkadaşlarını kutsasın ve onlara huzur versin.

Ey Tanrım, İlk Akıl ve Mükemmel Nur'u, ailesini ve yoldaşlarını kutsasın ve onlara huzur versin.

Ey Allah'ım, kusursuz insana ve adil halefe, ailesine ve arkadaşlarına bereketler gönder ve onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, en büyük şefaatçi ve en yüce Peygamber'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, ilahi lütuf ve destek sahibi olan bu kişiye, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Tanrım, Kutsal Ruh'u, ailesini ve yoldaşlarını kutsasın ve onlara huzur versin.

Ey Allah'ım, Rahman olan Peygamber'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, elleri bir araya getirene, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, doğru yolda olanların önderine, ailesine ve yoldaşlarına salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, huzurundan taşan nimet kaynağına, himayesi altındakilere, ailesine ve arkadaşlarına bereketler gönder ve onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, himayesi altındakilere özel lütuflar ihsan edene, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selam eyle ve onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, tüm varlığın kaynağı olan Zat'a, ailesine ve sahabelerine salat ve selam gönder, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, adı yay kirişinin uzunluğu kadar olan kişiye, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, yaratılmışların en yücesine, ailesine ve arkadaşlarına bereket ve güzellik ihsan eyle ve onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, ilahi özün ve isimlerin tezahürlerinin tecelli eden efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, yücelik ve ihtişamın tecelli ettiği efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, hazinenin tezahürü olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ilahlığın tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, Rabbinin tecellileri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, ilahi varlıkların tecellileri kadar çok salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kudretinin tezahürleri kadar çok salavat ve rahmet eyle, ailesine ve sahabelerine de salavat ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, krallığın ve âlemin tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ahirette ve bu dünyada sağ yumruğun görüldüğü kadar salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, bu dünyada ve ahirette sol yumruğun tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, amellerinin sayısına eşit sayıda salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, göklerin görünen ve görünmeyen güçleri kadar çok sayıda olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, evrenin tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kimliğinin tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, Senin birliğinin tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, Senin birliğinin tezahürleri kadar çok salavat ve selam gönder, ailesine ve sahabelerine de selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, her isminin var olan ve var olmayan şeylerle olan bağlantısı kadar salavat ve selam gönder; ailesine ve sahabelerine de selam ve selam eyle.

Ey Allah'ım, cennet ehlinin aldığı nefes sayısı kadar veya onların istekleri kadar efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ihsan et.

Ey Allah'ım, bu dünyada ve ahirette en büyük işaret ve en üstün şefaatçi olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, bizzat âlimiyet nasip edilen efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, doğrudan iletişim ve konuşma için seçilmiş olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ihsan et.

Ey Allah'ım, en büyük vekillik için seçilmiş olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, halifeliğe seçilmiş olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, bütün isim ve sıfatlara nüfuz eden sırrıyla kendi kendini aydınlatan nur olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ihsan et.

Ey Allah'ım, yüce varlık olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, ilahi rahmetin ve gerçek rehberliğin timsali olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, güzelliğin ve ihtişamın timsali olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, sana yakınlaşma yolunda yaratılmışların en önde gelen ismi olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, Allah'ın rahmeti üzerine kurulu mabedin önderi efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, Rabbimize itaate önderlik eden efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, ona koruma ve başarı ihsan et; ailesine ve sahabelerine de barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, kanun ve öğretimin sağ eli olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, koruyuculuk ve itibar sahibi efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, tevhid ve tekliğin timsali olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, görüş ve anlayış sembolü olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, anlam ve maneviyatın timsali olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, ilahi şefkatin ta kendisi olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ihsan et.

Ey Allah'ım, övgü ve şan timsali olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, yaratılışın ve özün merkezi olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, yaratıcılığın ve biçimlendirmenin kaynağı olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, en şerefli ve yüce efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, yüzünden yağmur istenen, nur saçan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, bin kişiyi bir araya toplayana, ailesine ve arkadaşlarına salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, yaratılıştaki aşık, hakikatte gizli olana, ailesine ve sahabelerine salat ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, her şeye sahip olana, ailesine ve sahabelerine salat ve selam gönder, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, mükemmel akıl ve üstün bilgi sahibi olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, otorite ve koruma sahibi efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, ihtişam ve şan sahibi efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, en güzel sıfatlara sahip olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, övgü ve şan sancağını taşıyan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, şefaât ve fazilet sahibi efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, yüce mertebeli ve övgüye layık makam sahibimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, Havza sahibi ve büyük şefaâtçi olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, mührü ve işareti olan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, "Şüphesiz sana biat edenler, aslında Allah'a biat etmişlerdir" sözüyle yönlendirilen efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, "Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik" sözünü söyleyen efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, "Ve seni ancak bütün insanlığa rahmet olarak gönderdik" ayetinde anılan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, "De ki: Ey insanlar, şüphesiz ben hepinize Allah'ın elçisiyim" sözleriyle anılan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, "Rabbin sana mutlaka verecek ve sen de bundan memnun olacaksın" ayetinde zikredilen efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, "Hayatın üzerine yemin ederim ki, onlar gerçekten de sarhoşluk içinde körlerce dolaşıyorlar" ayetini okuyan efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve onun âlemlerdeki ilk halefine, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, bütün peygamberlere ve elçilere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, onun varislerine ve takipçilerine, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, evliyalara ve salihlere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, şehitlere ve salihlere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, sana yakın ve sevgili olanlara, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ihsan et.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, yüce meleklerle, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder ve onlara barış ve esenlik ihsan et.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, teoloji meleklerine, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, insan meleklerine, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara barış ve esenlik ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, merhametli meleklerle, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, yüce meleklerle, ailesine ve sahabelerine salât ve selam gönder, onlara huzur ver.

Ey Allah'ım, insanlığın ve cinlerin önderi, her iki topluluğun da efendisi, her iki yolun da ruhu, gerçeklerin gerçeği ve yaratılışın özü olan efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle.

Ey Allah'ım, lütfunla bizi, O'nun sünnetine ve yoluna bağlı kalanlardan, O'nun kabından içenlerden, O'nun ayaklarına kapananlardan, Senin sevginle ve O'nun sevgisiyle meşgul olanlardan, Senin lütfunu arayanlardan, Senin katında olanı arzulayanlardan, Sana yönelenlerden, Seni razı eden şeylerde sebat edenlerden, Senden başka her şeyden uzaklaşanlardan, Sana adanmış olanlardan, her şeyde ve Senin huzurunda Sana şahitlik edenlerden, bize verdiklerinle yetinenlerden, Senin güzelliğine dalmış olanlardan, Senin mükemmelliğinle tüketilenlerden, Senin güzelliğini bilenlerden, her konuşmacıdan Seni duyanlardan ve her gözden Seni görenlerden eyle.

Ey Allah'ım, bizi, her tecellinde senden razı olan ve senden gelen hiçbir şeyde seni inkâr etmeyenlerden eyle.

Ey merhametlilerin en merhametlisi, âlemlerin Rabbi, salih kullarının mutluluğuna bereketler gönder ve şefaatiyle bizi kabul et. Âmin.

. Peygamberlere de selam olsun. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Bu dualar, Allah'ın rahmeti üzerine olsun, üstadım Şeyh Muhammed ibn Ahmed'e aittir ve "Hanefi el-Mekki Akile" olarak bilinir. Bunlara "Temiz Rüzgarlar" denir. Besmeleden sonra duaların başında şöyle buyurmuştur :

Hamd olsun Allah'a, ilk ve son olarak, dıştan ve içten. O'nu kendi övgüsüyle övüyorum, çünkü O, başkasından övgüye muhtaç değildir. Bununla O'na şükrediyorum ve bu, O'na şükredenlerin gerçek doğasıdır. Binlerin görünmez hazinesinden seçilmiş ilk kişiye, var olan her şeyi birleştirene, ailesine ve sahabelerine, cömertlik ve bolluk ehli olanlara salat ve selam gönderiyorum. Bunlar, Peygamberimize (Allah ona salat ve

selam versin) yönelik dualardır ve bunları o yüce varlığa bir hediye olarak adadım. Umuyorum ki, cömertliğiyle (Allah ona salat ve selam versin), bunları benden kabul etsin ve okuyan herkesi sevgisiyle ve O'nu takip etme yolunda ödüllendirsin. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir ve duaları cevaplamaya layıktır. Yüce ve Muhteşem Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur.

Sonra duaları önceki şekilde zikretti ve kendisi en büyük alimlerden ve sufilerden biridir. El-Muradi, tarih kitabında (12. Yüzyılın Önemli Kişileri Üzerine İnci İpek) ondan bahsetmiş ve onu çok övmüş, Suriye, Roma ve Irak'a seyahat ettiğini ve sayısız insanın ondan ilim öğrendiğini belirtmiştir. Şam'a girdiğinde orada zikir çekmeye ve öğretmeye başladığını, daha sonra memleketi Mekke'ye döndüğünü ve 1150 yılında orada vefat ettiğini söylemiştir, Allah rahmet eylesin .

126. Dua

Sübki'nin Ta'iiyesi Şerhi olan Muhammed ibn Ali el-Mahalli'nin Duası

{ Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kulun, peygamberin ve elçin, ümmi peygambere, bütün peygamberlere ve elçilere, onların ailelerine ve sahabelerine ve bütün salihlere, senin bilgin kadar çok sayıda, en güzel salât ve selamı gönder. Seni hatırlayanlar seni hatırladığında da, seni unutanlar seni unuttuğunda da. Salât ve selam, senin varlığın kadar sürekli, senin bilginle sona ermez. Şüphesiz sen her şeye kadirsin. }

Bu dua, Şeyh İmam Ebu Abdullah Celaledin Muhammed ibn Ali el-Mahalli el-Sanhuri el-Şafiî el-Rifaî (Allah ona rahmet etsin) tarafından, İmam Baha' el-Din el-Subki'nin Ta'iiye'si üzerine yaptığı tefsirinin sonunda zikredilmiştir.

Bir yöntem derlemiş ve onu uzun uzun okumuştum. Bir gece, onu okurken uyuyakaldım ve yüksek bir yerde olduğumu rüyasında gördüm. Pencerelerden birinden dışarı baktım ve aşağıda, güzel, renkli elbiseler giymiş ve başında büyük, güzelce süslenmiş bir fener taşıyan, bir elçiye

Yorumcu Al-Zubaidi bundan sonra şöyle dedi.

(Kut el-Kulub) adlı eserin yazarı bunu şöyle aktarmış ve şöyle eklemiştir:

El-Mu'tamir ibn Süleyman şöyle dedi: Abdülmalik ibn Halid'i ölümünden sonra gördüm ve ona, "Ne yaptın?" diye sordum. O da, "İyilik yaptım" diye cevap verdi. "Günahkâr için bir şey umuyor musun?" diye sordum. O da, "O, Ebu el-Mu'tamir'in övgüsünü arıyor, çünkü bunlar gerçekten iyidir" dedi.

Ebu el-Mu'tamir, Süleyman ibn Tarkhan el-Taymi'dir. İbn Sa'd şöyle demiştir: Süleyman güvenilir biriydi, birçok hadis rivayet etti ve dindar bir ibadet edendi. Yatsı namazı için aldığı abdestle bütün gece namaz kılardı.

Şube şöyle dedi: "Ondan daha Sufi birini hiç görmedim. Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hadis rivayet ettiğinde, yüzünün rengi değişirdi."

Muhammed ibn Abdülaleyman şöyle dedi: Mütemir ibn Süleyman bana şöyle anlattı: Eğer sen benim ailemden olmasaydın, babam hakkında sana bunları anlatmazdım. Kırk yıl boyunca bir gün oruç tutar, ertesi gün orucunu bozardı ve sabah namazını akşam namazı abdestiyle birlikte kılardı. 143 yılında Basra'da doksan yedi yaşında vefat etti. Bu rivayeti topluluk ondan nakletmiştir .

128. dua

Ey Allah'ım, kulun ve elçin, rahmet peygamberi efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine, ilminin bütün kapsamına, kaleminin yazdığı her şeye ve hükmünün yerine getirdiği her şeye eşit sayıda salavat ve selam gönder.

Ey Allah'ım, göklerin ve yerin hazineleri elinde olan, bir şeye "Ol!" deyip de olmasını sağlayan! Efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder, beni borçlarımdan kurtar, beni fakirlikten zenginleştir ve bana helal, bol ve

bereketli rızık ver. Allah, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam eylesin .

Bu duayı, Şeyh Hanefi ve Seyyid Mustafa el-Bakri'nin hocası, İbn el-Mayyit olarak da bilinen seçkin alim Şeyh Muhammed el-Budeyr el-Dumyati'nin "İlk ve Sonuncunun Efendisi'ne Dua ve Selam Etmek İsteyenler İçin Yollar" adlı kitabının başında yazılı olarak gördüm. Kitabın kendisinde yer almıyor. Kitabın sonunda, bunu on defa okuyanın borçlarının ödeneceği ve rızkının bereketleneceği yazıyor. En faziletli olanı, bu duayı her sabah ve akşam belirtilen sayıda okumaktır.

Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, herkes tarafından kabul edilecek salavatlar gönder.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salavat gönder, günahlarımı bağışlayacak salavatlar gönder.

Ey Allah'ım, Peygamberimiz Muhammed'e salavat gönder; bu salavatlarla sana kavuşmayı nasip et bana, ey Rabbim.

Peygamberimiz Muhammed'e iman ve sevgi kardeşlerim, sizden affınızı diliyor ve bağışlanmanızı niyaz ediyorum; çünkü seyahatleydim ve iki gün önce döndüm. İnşallah başladığımız işe devam edeceğiz.

O, onu takip eder.

Yazarın 129. Duası

1 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam gönder. Bu, ebediyetin de dahil olduğu, Allah'ın hiçbir yaratılışının dahil olmadığı, sınırlandırılmayacak, sayılamayacak, Allah'a en yakın olanların en üstün ve en yüksek derecesi olan, başlangıcı ebediyette bile ulaşamayan, hiçbir zaman da başlangıcı olmamış, her an sürekli ilerleyen ve sonsuza dek ilerleyecek olan, sonu olmayan bir berekettir. Ve onun en yakın ailesine, müminlerin annelerine, sahabelerine, hidayete ermişlerin yıldızlarına,

günahkarların taşlarına ve kıyamet gününe kadar iyilikte onları takip edenlere salât ve selam gönder.}

2 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e en güzel, en eksiksiz, en kalıcı ve en kapsamlı nimetleri ihsan eyle. Bu nimetler, Senin ona ebediyette ve ahirette ihsan ettiğin ve edeceğin tüm nimetlere denktir; insan, cin ve melek gibi tüm yaratılmışlarının ona ihsan ettiği ve edeceği tüm nimetlere denktir; bu nimetler, tüm sınırları ve sayıları aşan, tüm kelimelerin ve sayıların sınırlarını ve sayılarını aşan nimetlerdir. Bunun vesilesiyle beni, bu dünyada ve ahirette Senin ve onun rızasını kazanmış müminlerin en mutlularından eyle. Ailesine, eşlerine, her taraftan mümin akrabalarına ve onun yüce şahsını görme ve mucizelerine şahit olma şerefine nail olmuş sahabelerine de eyle ve ona bolca selam eyle.}

3 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, salih ve yakın kullarından herhangi birine bahşettiğin veya bahşedeceğin en güzel nimeti ihsan et. Efendimiz İbrahim'e ve ailesine olan nimetin, onlarla olan ilişkisi bakımından, bütün âlemlere göre bir zerre gibidir. Ve ondan önce gelen kardeşleri, peygamberler, sultanlardan önce gelen prensler, sahabeler, hidayet yıldızları, ümmetinin imamı ve onlardan sonra gelenler için de aynı nimeti ihsan et. Ve ey Allah'ım, ona ve onlara da aynı şekilde selam olsun. Çünkü her şey bir sahihtir ve tek sahibi Sensin.}

4 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, tüm âlemlerin mutlak sahibi olan ve en güzel niteliklerle ve en açık delillerle gönderdiğin, asil karakteri mükemmelleştirmek için gönderdiğin kuluna, en güzel, en eksiksiz, en kalıcı ve en kapsamlı nimetleri ihsan eyle. Seninle onun arasındaki yakınlığa yakışır, kimsenin ulaşamadığı ve yalnızca onun ebediyen sahip olduğu sevgiye benzeyen bir nimet. Hiçbir kalemin veya dilin sayamayacağı, sınırlayamayacağı, hiçbir meleğin veya insanın tarif edemeyeceği veya bilemeyeceği, tüm yaratıklar üzerinde egemenliğe sahip olduğu için tüm nimetleri aşan bir nimet. Işığı her zaman her yönden beni kuşatan ve hayatımda ve ölümümde sonra her zerremle bana eşlik

eden bir nimet. Ayrıca onun temiz ailesine ve iyi arkadaşlarına da bolca barış ve esenlik ver.}

5 - {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kulun, peygamberin ve elçin olan sana, sana ve ona daha hayırlı bir salavat olmayan, sana ve ona daha sevgili bir salavat olmayan, ona ve ona dua eden herkese daha faydalı bir salavat olmayan, bütün duaların, bütün sayı ve katlarının, yeryüzündeki ve göklerdeki tüm insanların her an ona dua etmesinden beklenen bütün saygı ve özeni bir araya getiren, bütün yaratılışın ağırlığı ve bütün âlemlerin doluluğu kadar her yönden gelen bütün saygı ve özeni içeren salavatlari, ailesine, eşlerine, sahabelerine ve senin temiz dinine onun kapısından giren herkese indir ve ona bolca selamet ver.}

6 - Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine ve yarattıklarının en hayırlısına, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine ebedi salât ve selam gönder; her türlü iyilik ve cömertliğin gerektirdiği ilahi lütfun tümünü kapsayan, eşsiz ve mükemmelliğiyle olasılık çemberini dolduran, geçmişte, şimdide ve gelecekte onun veya başkaları için murat ettiğin duaların ve selamların faziletlerini kapsayan ve sıfatların, isimlerin ve amellerin faziletlerinden hiçbirinin iki dünyada kimse için dışlanmadığı salât ve selamları gönder. Beni, amellerimde, sözlerimde ve niyetlerimde Seni memnun etmeyen her şeyden arındır ve beni her türlü zarardan koru ve bana hayatta ve ölümden sonra her türlü iyiliği ihsan et .

7 - {Ey Allah'ım, en hayırlı, en faydalı, en kapsamlı, en geniş, en güzel, en eksiksiz, en ince, en yenilikçi, en parlak, en parlak, en mükemmel, en yüce ve Sana en yakın, her bakımdan Sana en sevgili olanı, sayıca Senin bilgin ve sözlerinin mürekkebi kadar, başlangıcı olmayan ve sonu olmayan bir şekilde gönder. Eğer bütün âlemler en küçük parçalarına ayrılrsa, tükenmeden önce tükenirler ve sayılarının onda birine bile ulaşamazlar. Her an birbirlerini takip ederler, üstünlüklerini tamamlarlar, kendilerinden önce gelenlerin toplamıyla çarpılırlar, ta ki geçmiş çağlara eşlik edene kadar ve bütün sayılar onlara yetişemez. Onlar bütün dualardan

üstündürler, tıpkı bütün yaratıklardan üstün oldukları gibi, Senin onlara eşit bir esenliğine birlikte gelirler, ne onlardan üstündürler ne de onlar onlardan üstündür.} Sonsuz lütfunuzun bolluğundan kaynaklanan ve en sevgili kulunuz Ebu el-Kâsım'a, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm sahabelerine ve onun temiz dininin koruması altına girmiş herkese bahşedilen bir dua ve esenliktir.

Bu dua yedi duadan oluşmaktadır.

İlki, kitabımın girişinde yer alıyor (İlahi Armağanlardan Gelen Muhammedî Işıklar).

İkincisi, kitabımın girişinde yer almaktadır (Allah'ın, Peygamberlerin Üstadı'nın (salât ve selam olsun) Mucizelerinde Alemlere Delili).

Üçüncüsü, kitabımın girişinde yer alıyor (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar).

Dördüncüsü, kitabımın girişinde yer almaktadır (Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Özelliklerine Ulaşma Yolları).

Beşincisi, kitabımın girişinde yer alıyor (Peygamberlerin Efendisi'ne Övgü Duaları, Allah ona salât ve selam versin).

Altıncısı ise kitabımın (Muhammedî Erdemler) girişinde yer alıyor.

Yedincisi, bu kitabımın girişinde yer alıyor (İki Dünyanın Efendisi İçin Dua Etmekle İki Dünyanın Mutluluğu, Tanrı ona rahmet ve huzur versin).

Gördüğünüz gibi, bunların hepsi en eksiksiz ve en etkileyici ifadeleri içeren dualar arasında yer alıyor .

130. Dua

Ey Allah'ın Resulü, Allah'ın salat, selam ve bereketleri her an senin üzerine olsun; bu, senin büyük faziletine, yüce makamına denk ve her türlü salat ve selamın faziletini sana yakışır bir şekilde olsun .

Bu duayı, (Peygamberlerin Efendisi, Allah ona salât ve selam versin) adlı kitabımda, retorik mucize formüllerinin her birinden sonra tekrarlanacak şekilde belirtmişim. Bazı durumlarda tek başıma okudum ve iyi bir etki yarattığını gördüm. Bu, Allah ona salât ve selam versin, onun için en kapsamlı dua formüllerinden biridir .

Uyarılar

Belirsiz veya yanıltıcı ifadelerden bahsederken ilk dikkat edilmesi gereken nokta, bunların Yüce Tanrı hakkındaki caiz olmayan inançları yansıtmadığıdır.

Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve diğerlerinden rivayet edilen duaların sevabıyla ilgili olarak dikkat edilmesi gereken ikinci nokta, hangisinin daha büyük sevaba sahip olduğudur.

Dikkat edilmesi gereken üçüncü nokta, dualarda ve yakarışlarda belirtilen sayıların korunmasının önemidir.

Belirsiz veya yanıltıcı ifadelerden bahsederken ilk dikkat edilmesi gereken nokta, bunların Yüce Tanrı hakkındaki caiz olmayan inançları yansıtmadığıdır.

Uyarılar :

İlk uyarı: Belirsiz veya yanıltıcı ifadelerden bahsederken, Yüce Allah hakkında inanılmaması gereken bazı şeyler olduğunu belirtmek gerekir.

Âlim İbn Abidin, Haram ve İzinler kitabındaki (El-Durr El-Mukhtar) tefsirinde şöyle demiştir:

Şöyle denildiğine dikkat edin: Bu tür bir şeyin, duada kullanılan "[Senin yüce tahtından]" sözüne benzediği söyleniyor; çünkü bu, Allah'ın takdir ettiği, "[Ey Allah'ım, Muhammed'e senin bilgin, sabrın, rahmetinin sınırı, kelimelerinin sayısı ve Allah'ın mükemmelliğinin sayısı kadar salavat getir]"

gibi dualardan etkilenen şeylerde olduğu gibi, belirsiz bir niteliktedir. Çünkü bu, tek bir niteliğin çokluğunu veya bilgi gibi bir şeyin nesnelerinin sınırını, özellikle de "[Senin bilginin kapsamı, işitmenin uzandığı alan ve kelamının sayısı]" gibi şeylerin sayısını ifade eder; zira O'nun bilgisinde, rahmetinde ve kelamında sınır yoktur ve "sayı" ve benzeri kelimeler bunun tam tersini ifade eder .

Alim İbn Abidin şöyle dedi: Alim El-Fasi'nin (Dalail el-Khayrat) üzerine yaptığı tefsirde bu konuya dair bir tartışma gördüm ve şöyle demişti :

Alimler, bu terimin doğru anlamda kullanılmasının caiz olup olmadığı konusunda farklı görüşler belirtmişlerdir. Bir grup alim, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin en iyi yöntemleri olduğunu belirterek, bu yöntemleri seçmişlerdir. Bunlar arasında Şeyh Afif el-Din el-Yafi'i, Şaraf el-Barzi ve öğrencisi el-Makdisi tarafından görüşü aktarılan Baha' el-Kattan bulunmaktadır.

İbn Abidin şöyle demiştir: "Diyorum ki, imamlarımızın sözlerinin ima ettiği şudur ki, bu, ancak Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edilenlerde haramdır; fıkıhçının seçtiği yöndedir. Öyleyse düşünün, Allah en iyisini bilir." Sözünün sonu .

El-Azhar Üniversitesi âlimlerinden saygın Şeyh Muhammed Bakhit el-Muti'i'nin "En Mükemmel Şekilde Yaratılmış Olanlar İçin Dua Etmenin Caizliği Hakkında Parlak İnciler" başlıklı bu konudaki risalesini gördüm. Ondan şunları aldım :

Allah onu korusun, İbn Abidin'in yukarıda zikredilen sözünü aktardıktan sonra şöyle buyurdu: "Bir şeyin özelliklerini değerlendirebilmek için önce onun anlamını bilmeliyiz. Dolayısıyla dildeki belirsizliğin anlamı şöyledir: Öyle bir benzerlik vardır ki, zihin aralarında ayrım yapamaz ."

Dolayısıyla, bir insanın bulamadığı şeye belirsiz, bilinmeyen şeye de belirsiz denir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Şüphesiz inekler bize benzer oldular.}

Fahr el-Razi'nin aktardığına göre, İslam hukuku terminolojisinde belirsiz olanın anlamı, çoğu âlimin görüşüne göre, genel olan ile yorumlanan arasında ortak noktadır .

El-Fakhr şöyle dedi: Genel ve tefsir edilmiş olanların ortak özelliği, sözcüklerin anlamının güçlü olmamasıdır.

Genel sonuç beğenilmedi, ancak beğenilmedi de değil.

Bu yorum tercih edilmemekte ve tek kanıt parçasına dayanmadığı için zayıf olarak değerlendirilmektedir.

Bu ortak unsur, her iki bölümde de anlama eksikliği olduğu için belirsiz olarak adlandırılır ve biz de bunun belirsiz olarak adlandırıldığını açıkladık.

Ya da bilinmeyen şey zihinde olumsuzlama yoluyla sanki olumluymuş gibi ele alındığı için.

Ya da benzerlik bilinmeyen bir şeyde ortaya çıktığı için.

"Belirsiz" terimi, tıpkı nedenin adının sonuca uygulanması gibi, hiç bilinmeyen şeylere uygulanır.

O halde, belirsiz olan bazen yaratılmış varlık tarafından hiç bilinmez ve bu, Allah'ın kendi bilgisi için sakladığı şeydir; örneğin, surelerin başlangıç ayetleri, onlarla ilgili en muhtemel görüşe göre.

Bazen anlam kesin olarak bilinemez çünkü bilindiği kelimenin anlamı imkansızdır ve kastedilmiş olamaz. Bu nedenle, belirli bir anlamın belirtilmemesine rağmen, doğru bir anlamın kastedilmesi gerekir. Bu ikinci anlam da sorunlu olarak adlandırılır, örneğin: {Biz zenginlere emrettik, onlar da haddi aştılar} ayetinde olduğu gibi, çünkü {Şüphesiz Allah ahlaksızlığı emretmez} ayetinde olduğu gibi, kelime anlamı kastedilemez; bu ayet, Allah'ın ahlaksızlığı emrettiği iddiasına karşı bir cevaptır. Bu nedenle, ilk ayet, kelime anlamından belirsiz bir mecazi anlama doğru yorumlanmalıdır.

Bahsettiklerimiz, Fahr el-Razi'nin belirsiz metinler konusunda Selef'in görüşünün tercih edilmesi (yani, daha sonraki âlimlerin görüşü olan yorumlamayı reddetmeleri ve anlamlarını belirlemeyi Yüce Allah'a emanet etmeleri, aynı zamanda O'nun görünür anlamın üstünde olduğuna inanmaları ki bu Yüce Allah'a yakışmaz) için öne sürdüğü argümanlarla desteklenmektedir. Şöyle özetlemiştir: Bir kelimenin baskın bir anlamı varsa ve daha güçlü deliller görünür anlamın kastedilmediğini gösteriyorsa, Yüce Allah'ın o kelimenin gerçek anlamının bazı mecazi anlamlarını kastettiğini biliriz. Mecazi anlamlar çoktur ve birinin diğerine tercih edilmesi ancak dilbilimsel kriterlerle belirlenebilir ki bu kriterler zayıf bir varsayım bile sağlamaz.

Selefi düşünce ekolü ayrıca, bir kelimenin mecazi anlamlarından bazılarını diğerlerini dışlayarak, kelime anlamı gerçek anlamından saptırıldıktan sonra tüm bu şekillerde yorumlanabileceği durumlarda, Allah'a karşı büyük bir günah işlediklerini, O'nun sözlerine O'nun kastettiği anlam olmayabilecek bir anlam atfettiklerini öne sürer. Bu nedenle, doğru davranış, kelime anlamını imkansız anlamından saptırmayı ve kastedilen anlamın belirlenmesini, apaçık ortada olan Yaratıcıya bırakmayı gerektirir.

Size açıkladığımız sebeplerden dolayı, âlimler, kesin bir metin bulunmadığı durumlar dışında, Yüce Allah için "belirsiz" teriminin kullanılmasının caiz olmadığını, hatta bu gibi durumlarda bile tefsir zorunluluğu olduğunu belirtmişlerdir.

Kesin metinler konusundaki niyetleri, Müslüman topluluğu tarafından rivayet edilen, kabul edilen ve itirazsız olarak uygulanan sahih hadisleri dahil etmektir. Bu, Allah'ın en güzel isimlerinin tamamının O'na (şanı yüce ve şanlı olana) uygulanmasının caiz olması ve "Sabreden" ve "Mirasçı" gibi bazıları belirsiz olsa bile, bunun neredeyse evrensel olarak uygulanmasıyla kanıtlanmaktadır. Bu isimleri içeren hadisler sahih olup Müslüman topluluğu tarafından itirazsız olarak kabul edilmekle birlikte, kesinlikle mütevatir (sahihliği şüphe götürmez hale getirecek kadar çok rivayet zinciriyle nakledilmiş) değildirler.

Hiç şüphe yok ki dualarda dile getirilenlerin de etkisi vardır.

Bu geleneğin millet tarafından itirazsız bir şekilde aktarılıp uygulanmasına gelince, üstadım Mustafa el-Bakri (El-Manhal el-Adhab) adlı eserinde şöyle demiştir :

Sonra Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yüz defa dua etmelidir; dilediği şekilde dua edilebilir, ancak bu özel şekilde dua edilmesi daha iyidir.

[Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, Allah'ın mükemmelliğine denk ve O'nun mükemmelliğine yakışır sayıda salât ve selam gönder.] Rahmetli şeyhimiz, Allah rahmet eylesin, ebedi ve diri olan Allah kendini tecelli ettirip güzelliğini açığa vurduğu sürece rahmet içinde kalsın, Şeyh Ebu el-Mevaib el-Hanbeli el-Bali, Allah ona rahmet etsin, bize bunu okuma izni verdi. Bu, babası Şeyh Abd el-Baki'nin derlemesinde yer almaktadır ve o da bize bunu kendi şeyhliği ve babasının derlemesi aracılığıyla okuma izni vermiştir. Babası, derlemesinde, bazı şeyhlerinden rivayetle, her okunuşunun on dört bin defa olduğunu belirtmiştir.

Hiç şüphe yok ki, Allah ondan razı olsun, Seyyid el-Bakri, Hanefi mezhebinin en büyük imamlarından biriydi. Bunu zamanında yanında eğitim gören birçok kişiye öğretti ve onlar da itirazsız kullandılar. Seyyid el-Bakri bunu, Hanbeli mezhebinin en büyük imamlarından biri olan hocası Ebu el-Mevahib'den aldı. Gördüğünüz gibi, babasının biyografik sözlüğünde de geçiyor ve kimse buna itiraz etmedi. Ayrıca, Şafiî mezhebinin imamlarından biri olan Hanefi Şeyhülislam da bunu Seyyid el-Bakri'den aldı ve o da zamanında birçok kişiye öğretti ve kullandı, yine itirazsız. Bu hadis, Maliki mezhebinin en büyük imamlarından biri olan Hanefi Şeyhülislam Ebu el-Barakat Sıdi Ahmed el-Dardir'den (rahmetullahi aleyh) de alınmıştır; kendisi bu hadisi birçok kişiye öğretmiş ve zamanında âlimler arasında kullanmıştır ve kimse buna itiraz etmemiştir.

İmam el-Semarkandi, (Tanbih el-Ghafilin) adlı kitabında şöyle demiştir: “Güvenilir bir kişi, İbn Abbas’tan (Allah onlardan razı olsun) el-Dahhak’tan rivayet ettiği bir isnadla bize şöyle buyurmuştur...”

İsrafil (aleyhisselam) Peygamberimize (salla’llâhu aleyhi ve sellem) gelerek şöyle dedi: "De ki, ey Muhammed: 'Allah'a hamd olsun, Allah'a şükürler olsun, Allah'tan başka ilah yoktur, O en yücedir, O çok yücedir, Allah'ın bildiği kadar ve Allah'ın bildiği kadar'."

Dalail al-Khayrat'ta yer alan ve Peygamber Efendimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem)'e yönelik dualar ve zikir sözleri, özellikle de âlimler olmak üzere halkın bunları kabul etmesiyle birlikte, sayılamayacak kadar çoktur. Bu imamların, söz konusu dua ve zikir sözlerini, nesiller boyu ve çağlar boyunca, tüm bölgelerdeki seleflerden ve haleflerden beri, âlimlerin varlığı ve bidatleri önleme konusundaki gayretleriyle birlikte kullanmaları ve bunu inkâr eden kimsenin olmaması, bunların Peygamber Efendimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem)'den rivayet edildiğinin ve ümmetin bunu kabul ettiğinin açık bir kanıtıdır. Dolayısıyla, belirsiz bir anlamdan geldiği varsayılırsa, onu yorumuyla kullanmak ve kelimeyi imkansız anlamından saptırarak doğru anlamına getirmek caizdir .

Bu nedenle, üstadım Ali Vefa, Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: “Bu Ali Vefa’yı duymadım ve hiç şüphe yok ki o, meşhur Ali Vefa ibn Muhammed Vefa el-Şazili ile aynı kişi değildir; çünkü bu, Seyyid el-Bakri’den, Allah hepsinden razı olsun, yüzlerce yıl önceydi.” (Seyyid el-Bakri’nin “İlahi Nimetler” açıklamasında söylediği söz)

[Sonra şöyle der: Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, Allah'ın mükemmelliğine denk ve O'nun mükemmelliğine yakışır sayıda salât ve selam gönder .]

Yani, dualarınız ve onlarla birlikte gelen her şey, sizden önce gelen O'na yöneltilsin; çünkü duaların sonu yoktur, tıpkı sizin mükemmelliğinizin sonsuz olması gibi. Hicri

El-Saja'i, Sidi Ahmed Zarrouk'un görevini açıklarken şöyle demiştir: [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle, bilginin yettiği kadar çok sayıda olsun.]

Tüm canlılardan herhangi biri veya Korunmuş Tablette bulunan her şey.

İbn el-Tilimsani, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e salât ve selam eyle, Allah'ın yarattıklarının sayısı kadar defa bunu söyleyen kimsenin, o sayı kadar sevap kazanacağına inanmıştır.

Sonuç olarak, "Allah'ın mükemmelliklerinin sayısı" gibi ifadeler mecazi olarak yorumlanmalıdır; bu anlam, metinlerde bulunduğu ve Müslüman topluluğu tarafından kabul edildiği için geçerlidir ve gerçek anlamı imkansızdır. Bunun kullanılmasında bir sakınca, yasaklama veya kınama yoktur; aksine, bunu yapmanın sevabı ve fazileti daha fazladır.

Ancak, size sunduğumuz bilgilerden zaten taklitçinin ne olduğunu öğrendiniz.

Ya anlamı tamamen bilinmiyor ki bu da yalnızca Tanrı'ya özgü bir bilgidir, ya da yukarıda bahsedilen formüller kesinlikle bu türden değildir, bu aşıkardır.

Ya da gerçek anlamı biliniyor olabilir, ancak kelime yapısından bunu kastetmek mümkün olmadığından mecazi olarak yorumlanır ve kastedilen anlam geçerlidir. En fazla akla gelebilecek şey, yukarıda bahsedilen biçimlerin bu türden olduğudur. Bu durumda, Tanrı'nın mükemmelliklerinin sayısı gibi bir şeyin öncelikle belirsiz kategoriye girdiği kabul edilmez, çünkü gerçek anlamın (eğer imkansızsa) mecazi anlamın kastedildiğine dair bir gösterge olduğu bulunur ve bu gösterge yapının kendisinde ifade edilir ve ayrı bir kanıt parçası değildir. Bu göstergenin varlığıyla, mecazi anlam, kelime yapısından en açık ve tercih edilen anlamdır.

Daha önce de belirtildiği gibi, belirsizliğin her zaman tercih edilmediğini, aksine her zaman daha az tercih edildiğini öğrendim. Bu nedenle,

tartıştığımız konu açık ve net kategorisine giriyor ve kelime kullanımı, bağlamın gösterdiği gibi, mecazi anlamda kullanılıyor. Mecazi dil kullanımında hiçbir kısıtlama yoktur.

Eğer sorarsanız, O'nun mükemmelliklerinin sayısı ve bilginizin kapsadığı şeylerin sayısı gibi şeylerde bunun kanıtı nerede?

Dedim ki, Allah'a (şanı yüce olsun) mükemmellik ve bilgi eklenmesi, bilginin nesnesinin sonsuzluğu ve mükemmelliğin sınırlılığı nedeniyle, sayıdan kastedilenin sonsuz bir çokluk olduğunu gösterir. Dolayısıyla, bu ekleme, kastedilenin çoklukta bir abartı olduğunu açıkça gösteren sözlü bir işaretti.

Ardından, "sayı" kelimesinin sözcük anlamı gereği bir anlamı olduğunu ve bu anlama göre sonsuz olan tüm sayı düzeylerine uygulandığını söyledi. Hiçbir şekilde bir son veya sayma anlamına gelmez, ancak on ve yirmi gibi bu kavramın kapsamına giren düzeyleri vardır. Bu düzeylerin her biri, toplam sayı kavramının kapsamına girmesi ve örneklerinden biri olması nedeniyle de sayı olarak adlandırılır. Bu düzeylerin her biri kapsama, sayma ve bir son anlamına gelir ve "on" gibi belirli bir kelimeyle ifade edilir. Buradan, bir sayının bir son ve sayma anlamına geldiği yanılışı ortaya çıktı; oysa rasyonel olarak anlaşıldığında durum böyle değildir.

Sonra şöyle dedi: İbn Abidin âlimi, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edildiği bilinen formülleri, örneğin mükemmel formülü ve Dalail al-Khayrat'ta ve tüm bölgelerde en önde gelen âlimler arasında itirazsız kabul edilen rivayet edilmiş dua kitaplarında zikredilenleri kesin olarak yasaklamamıştır; çünkü adı geçen âlim (Allah ona rahmet etsin), Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilenler için kendi sözlerinde bir istisna getirmiştir ve daha önce de belirtildiği gibi mükemmel formül rivayet edilmiştir.

"Bilgi" terimi, Kuran-ı Kerim'de bilinenleri ifade etmek için de kullanılmıştır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve onlar, O'nun bilgisinden hiçbir şeyi kavrayamazlar.} Bu, Razi'nin Büyük Tefsiri'nde de geçtiği gibi,

bilinenleri ifade eder. Dolayısıyla, [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, bilgisinin sayısı kadar salât ve selam eyle] gibi bir şeye kesinlikle hiçbir itiraz yoktur.

Ayrıca metin, bilineni ifade etmek için "bilgi" terimini kullanmaktadır ve bu ifadenin birebir aynısının kullanılması izin verilebilirlik için bir koşul değildir; genel bir kullanımı yeterlidir.

Eğer her kelimenin, hatta mecazî anlamda bile olsa, anlamı belli eden delillerle birlikte kullanılmasının caizliği, o kelimeyi reddeden bir metne bağlı olsaydı, o zaman dinde zorluk olurdu ve iş zorlaşırdı; oysa kesin metin bu zorluğu ortadan kaldırır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve O, dinde size hiçbir zorluk yüklememiştir.} Ve hadiste şöyle denilmiştir: [Din kolaydır, onda hiçbir zorluk yoktur ve dinde kendini çok zorlayan kimse, din onu alt edecektir.]

Özetle, güvenilir kişiler tarafından rivayet edilen ve hem geçmişte hem de günümüzde salih alimler tarafından uygulanan, halkın dualarında kullanılan ve birden fazla güvenilir rivayet zinciriyle aktarılan kusursuz duanın ve benzeri uygulamaların gerçek anlamının caiz olduğu konusunda hiçbir şüphe yoktur; zira bu uygulamaların kullanımı, rivayetlerine bağlı olan belirsiz uygulamalar kategorisine girmekte ve böylece rivayetleri kesin olarak kanıtlanmaktadır.

Bu konudaki şüphe, metinlerine erişemediğimiz hukuki hükümlerle ilgili olarak imamların verdiği kararların aktarımına olan güvenin azalmasına yol açmaktadır. Ayrıca, örneğin "mükemmelliğinin sayısı" ifadesinin, açıkça belirtilmesine bağlı olarak geçerliliği değişen muğlak terimler kategorisine girdiğini de kabul etmiyoruz.

Çünkü "sayı" kelimesinin kavramı, sonsuz ve sayılamaz olan tüm seviyeleri kapsar.

Ya da mecazi olarak sonsuz bir kalabalığa atıfta bulunacak şekilde yorumlanabilir; bu kullanım, dilsel bağlama dayanarak daha olasıdır, daha az olası olan ise şudur.

Size verdiklerimi alın, Allah'a tevekkül edin ve kalbinize danışın, bir müftü size farklı bir görüş verse bile. Çünkü helal olan apaçık, haram olan da apaçık bellidir. Ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dualarınızı mükemmel bir şekilde artırın ki, Resulünün (sallallahu aleyhi ve sellem) kapısından geçerek Yüce Rabbin huzuruna ulaşma ve girme mükemmelliğine erişesiniz. Bu, az önce bahsettiğim mesajdan alıntıladığım kısımların özetidir .

İbn Abidin, El-Fasi'nin El-Dalail üzerine yaptığı tefsirinin tamamını alıntılamadığı için, bu konuya ilişkin diğer açıklamalarıyla birlikte, bu metni burada alıntılar yapmak istedim.

Allah rahmet eylesin, delillerdeki [Ve Muhammed'e yarattıkların ve yaratacakların sayısı kadar ve ilminin kapsamı kadar ve bunun kat kat fazlası kadar salavat getir] ifadesi hakkında şöyle buyurmuştur: “İlimin kapsamı, yarattıkların ve var ettiklerin veya yukarıda zikredilen yaratılmışlardan veya kastedilen, iliminin korunmuş levhasında bulunanlardır.” Bu, istekte bir abartı olabilir. İlmin kapsamının sayılamayacağı için, genel bırakılmaması ve belirtilmesi gerekiyordu. Bu nedenle, mantıksal olasılık ilkesine uyması için belirtilmesi gerekir. Burada belirleyici unsur, Allah'ın şu sözünde olduğu gibi akıldır: {De ki: “Allah her şeyin yaratıcısıdır.”} Çünkü akıl bunu belirtir, çünkü biz onun aracılığıyla Allah'ın ne kendisinin ne de sıfatlarının yaratıcısı olmadığını anlarız. Aksine, "Kastedilen, bu ikisi dışında kalan şeydir."

Akademisyenler, belirsiz ifadelerin, bu tür yanlış yorumlamalara açık olmayan kişiler tarafından kullanılmadığı durumlarda, anlamı kolayca anlaşılıp açık olduğunda veya özellikle doğru bir anlamda kullanıldığında caiz olup olmadığı konusunda farklı görüşlere sahiptirler.

Bir grup âlim, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmek için çeşitli yöntemler seçmişlerdir; bunlar arasında "İliminizin sayısı ve ilminizin kapsadığı şeylerin sayısı" ifadesi de yer almaktadır ve bunu en iyi yöntemler olarak kabul etmişlerdir. Bunlar arasında Şeyh Afif el-Din el-Yafi'i, el-Şeref el-Barizi ve Baha' İbn el-Attar bulunmaktadır; sözleri öğrencisi el-Makdisi (Allah onlara rahmet etsin ve onlardan razı olsun) tarafından rivayet edilmiştir.

Sonra, bir sayfa sonra, delilleri tartışırken şöyle dedi: "[Ey Allah'ım, onlara, yaratılmışların tümü arasından kendilerine dua edenlerin tümünün nimetlerinden daha üstün bir nimet ihsan et, tıpkı tüm yaratılmışlarına lütfunu ihsan ettiğin gibi.] Dedi ki: 'Öyleyse Allah'ın onlara ihsan ettiği nimet, onlara olan lütfuyla uyumludur; çünkü iki eylem arasındaki lütuf oranı, iki fail arasındaki lütuf oranı gibidir. Gerçekte, aralarında hiçbir oran yoktur. Dahası, duaları sadece O'nun eylemi ve yaratımıdır, şükürler olsun. Buradaki amaç gerçek bir karşılaştırma yapmak değildir; çünkü bir yaratılmışın diğerine olan lütfu, Yüce Allah'ın yaratılmışı olan lütfu gibi olamaz. Aksine, amaç üstünlüğü vurgulamak ve iki durum arasındaki tam ve mutlak farkı göstermektir.'" Alıntı sonu.

Bundan yaklaşık bir sayfa önce şöyle demişti: [Ve Allah efendimiz Muhammed'e, yarattıklarının sayısına, rızasının genişliğine, tahtının ağırlığına ve sözlerinin mürekkebine salat ve selam etsin.]

El-Suyuti, (El-Durr El-Nathir fi Talkhis Nihayat İbn El-Athir) adlı eserinde şöyle demiştir: "Yani, sayıları gibi; ve denildi ki, bir ölçü, ağırlık, sayı veya sayım ve tahmin açısından benzer bir standartla, miktar olarak onlara denk bir miktar. Bu, yaklaşık bir temsildir, çünkü konuşma ölçü veya ağırlık içermez, daha ziyade sayı içerir. Ve 'el-Midad', 'el-Madad' gibi bir kaynaktır; yani bir şeyin artırıldığı ve eklendiği şeydir."

El-Hattabî, bunun "el-madad" yani "uzantı" gibi bir kaynak olduğunu söyledi. "Ben şeyi uzattım, onu genişletiyorum, uzantı ve destek" diyor.

Salama, El-Farra'dan rivayetle El-Harithi'nin şöyle dediğini aktarmıştır: Onlar mürekkebi (kuru ölçü birimi) toplarlar.

Dolayısıyla anlamı ölçü ve standarttır.

O, Yüce Allah'ın sözlerinin sonsuz, sınırsız ve sayılmayacak kadar çok olduğunu, ancak bolluk ve bereketi göstermek için bunları örnek olarak kullandığını söyledi.

Bununla kastedilenin, bunun karşılığı olan ödül olabileceği söyleniyor.

İmam Fahr'ın da dediği gibi, âlimlerimizin görüşüne göre, bunlarla kastedilenler, Yüce Allah'ın bilgisinin nesnelerini gösteren sözlerdir.

Bunun, Allah'ın hikmetinin ve mucizelerinin bir göstergesi olduğu söylenmiştir. Allah rahmet eylesin, El-Fasi'nin sözleri burada sona eriyor .

Mütevazı derleyici Yusuf el-Nabhani, Allah onu affetsin, âlim İbn Abidin'in söylediğiyle -yani kendi mezhebine mensup imamların sözlerinin, hukukçunun seçtiğine göre, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilenler dışında haram olduğu yönündeki görüşüyle- onun caiz olduğu yönündeki görüşü arasında uzlaştırma yapmanın mümkün olduğunu söylüyor.

Bu yasak, "[Allah'ın varlığının büyüklüğünün ölçüsüyle]", "[Allah'ın mükemmelliğinin ölçüsüyle]" veya "[Yaratılışın tamamından kendisine dua edenlerin dualarını aşan, onlardan üstün olan bir dua, tıpkı Senin yaratılmışlarının tamamından üstün olduğun gibi]" gibi son derece muğlak ifadeler için geçerlidir.

Ve ibadet edenin, “Ey Allah’ım, efendimiz Muhammed’e Allah’ın bilgisi kadar, Allah’ın bilgisi kadar ve sözlerinin mürekkebi kadar salavat getir” demesi gibi diğer şeylerin caizliği, şüphesiz ki O’nun yaratılışına dayanmaktadır; çünkü yaratılışın, ne kadar çok olursa olsun, bir sınırı vardır. Kastedilen anlam, sonlu bir sayı değil, bolluktur; bu nedenle Allah’ın bilgisinin sonsuz olduğu söylenemez, çünkü O’nun bilgisi hem ebedi olanı

hem de yaratılmış olanı kapsar. Dahası, “sözlerinin mürekkebi kadar” ifadesi, Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem)’in Müminlerin Annesi Cüveyriye’ye (Allah ondan razı olsun) öğrettiği şu zikirde de geçmektedir: “Allah’a hamd olsun, yaratılışının sayısı kadar, O’nu razı ettiği kadar, Arşının ağırlığı kadar ve sözlerinin mürekkebi kadar.” Dolayısıyla, Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) bu tür ifadelerin kullanılması ittifakla caizdir.

Görünüşe göre, ve bunu en iyi Allah bilir, ilk baştaki son derece yanıltıcı ifadeler, yazarları tarafından duygularına kapılmışken, Yüce, Şanlı ve Yüce Allah'a ilişkin içerdikleri derin belirsizliği göz önünde bulunduramayacak kadar ileri gitmişlerdir. Aksi takdirde, Allah onlardan razı olsun, onlar Allah'a karşı en saygılı insanlar, O'na ilişkin olarak kelimelerin ve anlamların kullanılmasının caiz olup olmadığını en iyi bilenler ve O'na yakışmayan her şeyden O'na en büyük saygıyı gösterenler olurlardı. Bununla birlikte, gerçek ölçü, ifadelerin gerçek anlamında değil, samimi niyetlerinde yatmaktadır. Çünkü onlar bu duaların, ölçsüz ve sınırsız, en mükemmel nitelikte olmasını amaçlamışlardı. Kendilerini kıyaslayabilecekleri, büyüklüğü ve mükemmelliği sonsuz olan tüm nitelikler ve varlıklar arasında, tüm mükemmelliklerle nitelendirilen Yüce Allah'ın varlığından başka hiçbir şey bulamadılar.

Dolayısıyla, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) bu şekilde ettikleri dualar, bu güzel ifadelerle Yüce Allah'ı yüceltmeyi de içerir.

Kim onları takip etmek ve onlardan rivayet edilen bu formüllerle, bu anlam ve niyetle Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek isterse, bu iyidir. Ancak kim, bunun Yüce Allah'ın mükemmel aşkınlığı bakımından eksik olduğunu ve tam tersini ima ettiğini düşünerek aklında bir şey taşırsa, bundan kaçınsın ve Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) bundan arınmış yollarla dua etsin. Allah doğruyu söyler ve doğru yola hidayet eder. Bu, Allah'ın sınırlı zihnime açtığı şeydir ve umarım doğrudur. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Taşıyıcı yorumu

Abdullah bin Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) onlara şöyle buyurdu: “Allah'ın kullarından biri dedi ki: ‘Ey Rabbim, senin yüceliğine ve büyüklüğüne layık hamd sana mahsustur.’ Bu, iki meleği şaşırttı ve bunu kaydedemediler. Nasıl yazacaklarını bilemediler, bu yüzden göğe çıktılar ve dediler ki: ‘Ey Rabbimiz, kulun öyle bir şey söyledi ki, onu nasıl kaydedeceğimizi bilmiyoruz.’ Kulunun ne dediğini en iyi bilen Yüce Allah dedi ki: ‘Kulum ne dedi?’ Onlar da dediler ki: ‘Ey Rabbimiz, o şöyle dedi :’”

“Ey Rabbim, senin yüceliğine ve büyüklüğüne yakışır şekilde, bütün övgüler sana aittir.” Bunun üzerine Yüce Allah onlara (yani meleklerle) şöyle buyurdu: “Kulumun söylediği gibi yazın ki, benimle karşılaştığında bunun karşılığını ona vereyim.” Bu hadis Ahmed ve İbn Majah tarafından rivayet edilmiş olup, ravileri güvenilirdir .

Eklerde: Rivayet zincirinde İbn Hibban'ın El-Tikat'ta zikrettiği ve İbn Beşir'in de doğruladığı Kudame bin İbrahim bulunmaktadır. Onu eleştiren veya güvenilir bulan kimseyi görmedim ve rivayet zincirindeki diğer kişiler de güvenilirlerdir .

El-Mundhiri şöyle dedi: Rivayet zinciri kesintisizdir ve ravileri güvenilirlerdir; ancak şu anda Ömer'in azatlı kölesi Sadaka bin Beşir'in dürüstlüğü veya dürüst olmaması konusunda herhangi bir bilğim yok .

Ben diyorum ki, Allah en iyisini bilir ve Resulü de bilir ki, İbn Abidin'in bahsettiği yasağın bu hadise dayalı bir dayanağı yoktur; çünkü O'nun yüzünün ihtişamına yakışan şey yalnızca O'nun tarafından bilinir ve O'nun değerini Allah'tan başka kimse bilemez. Aynı şekilde, O'nun egemenliğinin büyüklüğüne yakışan şey de yalnızca O'nun tarafından bilinir. Buna dayanarak, bu hadise kıyas yoluyla, Allah'ın mükemmelliğini, mükemmelliklerinin sayısını, bilgisini ve benzeri formülleri içeren ifadelerin eklenmesinde bir yasak yoktur; çünkü Yüce Allah hadiste meleklerine bunları olduğu gibi yazmalarını emretmiş ve bunun karşılığında onları ödüllendirmiştir. Bu sözler melekleri ödülü yazmakta yormuş, bu yüzden Rablerine, "Ne yapmalıyız?" diye yakınmışlardır. Bunun üzerine Allah, şanı

yüce, şöyle buyurmuştur: "Onları sayfalarıyla birlikte katlayın ve Arşımın altına koyun ki, kıyamet gününe kadar iyi amelleri kalsın."

Mantıklı soru şu: Bu sözler melekleri neden şaşırttı?

Mantıklı cevap şudur ki, bu, Allah'ın yüzünün ihtişamı ve egemenliğinin büyüklüğüyle ilgilidir ve melekler bundan habersiz oldukları için şaşkına dönmüşlerdir. Şaşkınlıklarının giderilmesi, Yüce Allah'ın onlara bunu olduğu gibi yazmalarını emretmesiyle gerçekleşmiştir ve Yüce Allah, bunun karşılığını ahirette vereceğini garanti eder.

Allah kendi niyetini en iyi bilendir .

Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve diğerlerinden rivayet edilen duaların sevabıyla ilgili olarak dikkat edilmesi gereken ikinci nokta, hangisinin daha büyük sevaba sahip olduğudur.

Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve diğerlerinden rivayet edilen duaların sevabıyla ilgili olarak dikkat edilmesi gereken ikinci nokta, hangisinin daha büyük sevaba sahip olduğudur.

Bilin ki, bu bölümde bahsettiğim dualar, Peygamber Efendimiz'den (sallallahu aleyhi ve sellem) rivayet edilenleri de, ondan (sallallahu aleyhi ve sellem) rivayet edilmemiş ancak Sahabelerden ve onlardan sonra gelen soylu evliyalar ve seçkin âlimlerden rivayet edilenleri de içermektedir.

El-Hafız el-Sakhawi, (el-Kavl el-Badi') adlı eserinde El-Hafız İbn Mesdi'den naklederek şöyle demiştir: "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam olsun, nasıl namaz kılınacağına dair birçok hadis rivayet edilmiştir. Sahabelerden ve onlardan sonra gelenlerden bir grup, bu konuda açıkça belirtilenlerle sınırlı kalınmaması gerektiğini savunmuştur. Aksine, Allah'ın kendisine hitabet yeteneği verdiği ve anlamlarını açık ve güzel sözlerle ifade eden, şerefının mükemmelliğini ve kutsallığının büyüklüğünü yansıtan kimse için bu caizdir. Delil olarak İbn Mes'ud'un (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünü göstermişlerdir:

'Peygamberinize güzelce namaz kılın, çünkü namazın ona sunulup sunulmayacağını bilemezsiniz.'"

Alim El-Fasi, (Şerhu'd-Delail)'de şöyle demiştir: El-Hattab şöyle demiştir: Hakim Ebu Bekir İbnü'l-Arabi, (El-Aridah)'da şöyle ifade etmiştir :

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir" sözü, sadece "Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şuydu" diyenler için değil, aksine ona salavat getirenler için geçerlidir; bu, belirttiğimiz hususlardan açıkça anlaşılmaktadır.

O şöyle dedi: "El-Sakhawi (El-Hatima)'da, yukarıda belirtilen ifadelerle sevap kazanılacağına işaret eden birçok rüyadan bahsetmiştir (bu ve diğerleri, bu kitabın incelikler bölümünde daha önce de zikredilmiştir) . "

İbn el-Arabi, Şeyh Zarruk'un (El-Vağlisiyye) adlı eserine yaptığı tefsirde şöyle demiştir: "Ondan (aleyhisselam) rivayet edilen bir sözden başka bir şey yeterli değildir."

Şeyh Takîddin el-Subki de İbn el-Arabi'nin görüşüne benzer bir görüşte şöyle buyurmuştur: "Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât etmenin en güzel yolu, Teşehhüd'de rivayet edildiği şekildedir. Kim bunu okursa, kesinlikle ona salât etmiş olur ve hadislerde kesin olarak ona salât etmenin sevabını alır. Kim farklı bir şekilde okursa, gerekli namazı kılıp kılmadığı konusunda şüpheyne düşer; çünkü onlar, 'Sana nasıl salât edelim?' diye sordular. O da, 'De ki: "Ey Allah'ım, ona salât gönder.'" diye cevap verdi. Böylece bunu onun için bir salât olarak belirlemiştir."

El-Nawawi ve diğerleri, dua ve zikirlerde Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) rivayet edilenlere bağlı kalmayı daha uygun bulmuşlardır. El-Nawawi şöyle demiştir :

Aynı şekilde, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmek daha faziletli ve daha hayırlıdır.

Başka rivayetlerde, namazın nasıl kılındığına dair farklılıklar, peygamberlik, cehalet, kulluk ve sıfatlarındaki mesaj konusunda yapılan eklemeler ve çıkarmalar, aileden, nesilden ve çocuklardan kendisine namaz kılınacak kişiler konusunda farklılıklar, Sahabelerden ve salih seleflerden rivayet edilen namazın şekli ile nakledilen namazın şekli arasındaki çelişki ve hadis âlimleri, fıkıhçılar ve diğerlerinin kitaplarında [Allah ona salat ve selam versin] ve [Allah ona salat ve selam versin] gibi kısaltılmış şekillerde namaz kılma konusunda ittifak etmeleri, bu konuda neredeyse bir görüş birliği ve sürekli bir rivayet haline gelmesi nedeniyle, bazıları bu konuyu daha da genişletti .

Dedi ki, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât göndermenin en iyi yolları konusunda birçok farklı görüş vardır.

Şeyh Majd al-Din al-Şirazi şöyle demiştir: Bütün bunlar, meselenin genişlemeye ve daralmaya izin verdiğinin ve en eksiksiz ve mükemmel olanın Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bize öğrettiği şey olduğunun delilleridir. Delillerin açıklaması burada sona ermektedir .

"Nuzul al-Abrar" kitabının yazarı şöyle demiştir: Bazı âlimler, Allah'ın şu sözünden dolayı, az da olsa itaatle birlikte itaat etmenin, çok da itaatsiz itaatten daha faziletli olduğunu söylemişlerdir: {De ki: "[Ey Muhammed], Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır ve merhametlidir."} İşte bu yüzden, Sahabeler (Allah onlardan razı olsun), Allah'ın şu sözünü işittiklerinde: {Ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin}, mükemmel belagatlerine, hitabet yeteneklerine ve kendilerinden sonra gelen hiç kimsenin ulaşamadığı bir bilgi düzeyine sahip olmalarına rağmen, kendi başlarına namaz kılmadılar. Aksine, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namazın nasıl kılınacağı konusunda danıştılar. Bu konuda yirmiye yakın rivayet bulunmaktadır. Dolayısıyla, Yüce Allah'ı seven ve Peygamberinin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sünnetine uyan kimse, ondan veya herhangi bir bölümünden asla sapmaz. Bunlar, Allah'ın Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) namazın tarifini öğrenmiş olan âlimlerin

seviyesine ulaşamayan bir grup takipçi ve onlardan sonra gelenler tarafından uydurulmuş formüllerdir. Herhangi bir namazı kılanın büyük sevabı konusunda hiçbir şüphe yoktur .

Sonra şöyle dedi ve bazıları bunu daha da genişleterek (Ruh el-Bayan'da) duaların dört bine kadar çeşitlendiğini, başka bir rivayette ise Şeyh Saad el-Din el-Hamavi'den nakledildiği üzere on iki bine kadar çıktığını, bunların her birinin doğudan ve batıdan bir grup insan tarafından, aralarında uygun bir bağlantı buldukları ve onlarda anladıkları özellikler ve faydalar doğrultusunda seçildiğini söyledi.

Sonra (El-Fethü'l-Rabbani) kitabından şu ayeti aktardı: "Kim [Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salat ve selam eyle, bu, mutlak sahih hadisleri doğrulayan bir duadır] derse, bunu kılan kimse mutlak namazın sevabını hak eder ve bunun için yaptığı namazın kendisi tarafından, Allah ona salat ve selam eylesin, belirli bir şekilde kılınmış olması şart değildir; aksine, emredilen namazın isminin sahihliği esas alınır. Öğretilen namaz daha eksiksiz, mükemmel ve daha iyi olsa bile, bu, diğer namazların, Allah'ın, namaz kılan ve teşvik eden kişi için belirlediği sevapların kapsamına girmemesi anlamına gelmez." Sonuç olarak, mutlak teşvikler mutlak duaların nitelikleri için geçerlidir ve bahsedilen dua, bireylerden ve niteliklerden biridir ve Allah'ın, kendisinden gelen bu dualardan biriyle dua eden kul için, Allah ona salât ve selam versin, öğretim yoluyla, başka bir şeyle dua eden için yazdıklarından daha fazlasını yazmasına hiçbir engel yoktur; ancak bu artış, onun asıl olana layık olmasını engellemez; asıl olan, sadece dua olarak belirlenmiş olanı yaparak, örneğin sorulan resim gibi, kendisine daha fazla değer kazandırılır .

Enes'ten rivayet edilen ve Nesai tarafından kaydedilen bir hadiste şöyle buyurulmuştur: [Kim bana bir kere salavat getirirse, Allah ona on kere salavat getirir...]

Ebu Talha'nın Nesai'deki hadisinde ise [on defa ona namaz kıldım ve on defa selam verdim] denilmiştir.

İbn Mesud'dan rivayetle Tirmizi'de şöyle buyrulmuştur: "Bana en yakın olanlar, bana en çok dua edenlerdir."

Hiç şüphe yok ki, kendisine düşen namazı kılan kimse gerçek bir ibadet eden sayılır ve bu nedenle Allah'ın kendisine bereket vermesi, günahlarının silinmesi, derecesinin yükseltilmesi ve kıyamet gününde Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte öncelik kazanması gibi zikredilenlere layıktır; çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize bunu bildirmiştir. Ayette zikredilen namazı kılan kişi, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize öğrettiği namazı kılmıştır.

Ayette ve hadislerde zikredilen namazın genel anlamı belirsiz değildir ve daha fazla açıklama gerektirmez; ayrıca, söz konusu namazın kılınmasının önceliği, genel namazın bu miktarda sevaba daha az layık olduğu anlamına da gelmez. Aksine, bu sadece, onu kılanın, örnek olma fazileti ve Peygamber sözlerinin özel bereketi nedeniyle, söz konusu namazdan daha büyük bir sevaba layık olduğu anlamına gelir.

Önceki açıklamaların ardından, şöyle dedi: Burada belirtilenler, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ister sahih namaz şekillerinden olsun ister olmasın, herhangi bir şekilde namaz kılanın, sahih hadislerde vaat edilen sevabı hak ettiğini göstermektedir. Bu nedenle, örneğin "Dalail al-Khayrat" veya "Shifa' al-Asqam" gibi duaları derleyen kitapları okuyan herkes bu sevaba layıktır. Ancak, metinde belirtilmeyen bazı ifadelerden, örneğin "Allah'ın Arşının Lambası" gibi ifadelerden sakınmak gerekir. Yazarı sahih, sağlam ve zayıf hadislerde (uydurma olanlar hariç) bulunan dua ifadelerini içeren kitaba gelince, bunları okumak yukarıda belirtilen sevabı gerektirir ve buna hiçbir itiraz yoktur. Her halükarda, en büyük sevap sahih olduğu kanıtlanmış olan için, sonra en iyi olan için ve böyle devam eder.

Rahmetli Yusuf el-Nabhani şöyle dedi: Bazı âlimlerin, sufi üstatlarımızın derlediği namaz formüllerine itiraz ettiklerini duydum. Şöyle diyorlardı: "Bir insan, Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) rivayet edilen

formüllerle namaz kılmayı nasıl terk edebilir ve başkalarının derlediği bu formüllerle namaz kılabilir?"

Ben de ona dedim ki, hiç şüphe yok ki, ondan rivayet edilen formüllerle dua etmek, (Allah ona salât ve selam versin) diğer formüllerle dua etmekten daha faziletlidir.

Ancak, Ali ve İbn Mes'ud (Allah onlardan razı olsun) gibi bazı Sahabelerden ve Zeynep-i Abidin gibi bazı Halifelerden ve onlardan sonra gelen ilim sahibi evliyalar ve dindar alimlerden rivayet edilen bu dualar, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duanın yanı sıra, ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) atfettikleri güzel ve yüce sıfatlarla birlikte, ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) övgü, yüceltme ve saygı göstermeyi de içerir. Bu sıfatlar, ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen dualarda bulunmaz; çünkü o, aşırı tevazu ve alçakgönüllülüğü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nedeniyle, dualarında güzel sıfatlarından hiçbirini zikretmemiştir. Aksine, İbrahimî dua, Allah'ın İbrahim'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yaptığı duaya benzer bir şekilde duayı zikreder. Bu, Allah en iyisini bilir, aynı zamanda onun tevazusundan ve atası, Allah'ın dostu İbrahim'e olan bağlılığından ve şu duasının yerine getirilmesinden kaynaklanmaktadır: {Ve bana gelecek nesiller arasında doğruluk şanı ver}. Sahabelere (aleyhisselam) ve onlardan sonra gelenlere gelince, onlar da dualarını onu (aleyhisselam) övgüyle yüceltmekten geri bırakmadılar. Çünkü ona (aleyhisselam) dua etmenin amacı, onu yüceltmek ve aynı zamanda Yüce Allah'a olan ihtiyacını kabul etmektir. Ve onun rahmeti, yüce makamına yakışır, Allah ona salât ve selam versin. Aksi takdirde, Allah'ın ona bahsettiği, sürekli artan ve gelişen sonsuz mükemmellikler göz önüne alındığında, onun için dua etmemize hiç ihtiyacı olmazdı. Dolayısıyla, dualarında ona açıkça övgüde bulunmaları (Allah ona salât ve selam versin), amaçlarına aykırı değil, aksine bu amaca ulaşmaya yardımcı bir unsurdur.

İtiraz edene şöyle dedim: Hiç şüphe yok ki, Allah ona salât ve selam versin, onu övmek ve yüceltmek, ona dua etmenin sevabına ek olarak bir

sevap daha kazandırır. Öyleyse, rivayet edilen formüllerde, bu artışın, ona dua etmenin sevabındaki artışa denk olup olmadığı incelenir.

Bu soruya kesin bir cevap verilemez, çünkü her ikisi de mümkündür. Bu nedenle, her birinin diğerinde bulunmayan bir özelliği olduğundan, hem rivayet edilen hem de rivayet edilmeyen yöntemlerle ona (salât ve selam olsun) dua ederiz.

Alim ve evliyalarından rivayet edilen formüllerle Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin faydalarından biri, onu övmek ve güzel sıfatlarını (sallallahu aleyhi ve sellem) anmak suretiyle ibadet edeni canlandırması ve dua tarzını çeşitlendirmesidir. Bu, ibadet edenin sıkılmasını önler ve onu sık sık Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmeye ve onu övmeye teşvik eder; böylece bu güzel anlamlar sık tekrar yoluyla kalbinde sağlam bir şekilde yerleşir. Sonuç olarak, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) olan sevgisi ve özlemi artar ve bu, İslam hukukunda vurgulanan en büyük faydalardan biridir.

Ancak, Allah onlardan razı olsun, formüllerinin birçoğunda, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in onlara uyanıkken öğrettiğini belirtmişlerdir; bunlar arasında Sidi Muhammed el-Bakri, Sidi Ahmed ibn İdris, Sidi Ahmed el-Tijani ve diğerlerinin formülleri de bulunmaktadır. Bazıları bunları rüyalarında Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet etmişlerdir. Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyada gören, uyanıkken görmüş gibidir. Belki de bu formüllerin bazılarının sevabı için belirttikleri miktarlar, örneğin bin, on bin veya yüz bin demeleri, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu hallerde, yani uykuda veya uyanıkken rivayet edilmiştir. Bazıları bunu açıkça belirtmiştir. Belki de onları başka bir yolla öğrendiler; örneğin Şeyh el-Haruşi'nin "Sırların Hazineleri"nde gnostik el-Şarani'den naklettiği gibi: Şeyh Sidi Abd el-Vahhab el-Şarani, şeyhi Şeyh Nur el-Din el-Şunu'nun (Allah ondan bize yardım etsin) biyografisi olan "Orta Sınıflar" kitabında şöyle demiştir: "Ölümünden yıllar sonra onu bir rüyada gördüm ve bana şöyle diyordu: 'Şeyh Sidi Abdullah el-Abdusi'nin duasını bana öğret, çünkü

ahiretteki sevabının her bir okuyuşunun on bin namaza denk olduğunu gördüm ve bu dünyada onu kaçırdım.' Bu yüzden şeyhin sadece bana bu duayı okumamı öğretmek istediğini, kendisinin değil, anladım." Bu, el-Şarani'nin ifadesini sonlandırır. Bu, "Sırların Hazineleeri" cümlesini sonlandırır.

Üstadım Abdullah el-Abdusi'nin duası şöyledir: [Ey Allah'ım, en güzel dualarını ebedi kıl ve nimetlerini sonsuza dek artır...] ve benzeri. Bu dua, kitabımda (En Güzel Dua) otuz ikinci dua olarak geçmektedir ve Gazali veya Celani'ye atfedilmiştir çünkü o da bu duayı en önemli duasında zikretmiştir. Ancak, Şarani'nin de belirttiğı gibi, doğru atıf el-Abdusi'ye aittir.

Şeyh el-Sawi'nin, El-Ghazali'nin El-Aydarus'tan naklettiğı, orada da belirttiğim gibi, sözü El-Abdusi'nin çarpıtılmış halidir.

Bu duanın büyük sevabı, O'nu (salât ve selam olsun) övmenin ve yüceltmenin büyük önemine dair sunduklarımı desteklemektedir; zira bu formül, O'nu (salât ve selam olsun) övmenin en güzel ve etkileyici yollarından biridir.

Onların mükemmel formülleri arasında, her biri Yüce Allah'ın kendisine ilham ettiğı şekilde, belagatli betimlemelerde abartı ve üstün ve güzel ifadelerinde çok sayıda sayı bulunanlar vardır. Bunun temeli, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, Tirmizi ve diğerleri tarafından rivayet edilen, Müminlerin Annesi Cüveyriye'nin (Allah ondan razı olsun) hadisinde buyurduğu şu sözdür: "Allah'a hamd olsun, yaratılmışların sayısı, rızası, Arşının ağırlığı ve sözlerinin mürekkebi kadar." Bunu bilerseniz, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e onların formüllerinde dua etmenin sevabının bolluğunu ve çeşitli şekillerdeki faydalarını anlayacaksınız; hatta Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e, ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen formüllerde dua etmenin sevabı diğerlerinden daha büyüktür .

Bu, Tanrı'nın sınırlı zihnime vahyettiği şeydir ve âlemlerin Rabbi olan Tanrı'ya hamdolsun. Burada bahsettiğim her şey o itirazcıya verdiğim cevap değildi; aksine, daha fazla açıklık sağlamak için burada daha ayrıntılı açıklamalarda bulundum. Ve Tanrı, tüm iyiliğin kaynağıdır.

Taşıyıcı yorumu

Faydayı daha da artırmak için, kitaptan (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) otuz ikinci duayı burada tümüyle aktarıyoruz:

Otuz ikinci dua

İmam Gazali'ye isnat edilen bu hadis, aynı zamanda üstadımız Abdülkadir Ceylani'ye de isnat edildiği söylenmektedir; Allah her ikisinden de razı olsun.

Ey Tanrım, insanlığın en soylusu, gerçek imanın vücut bulmuş hali, ilahi tezahürlerin zirvesi, ilahi sırların kaynağı, peygamberler zincirinin merkez figürü, elçiler ordusunun öncüsü ve şerefli peygamberler kervanının lideri olan, tüm yaratılışın en iyisi olan, yüce şan sancağını taşıyan, en yüce ihtişamın dizginlerini elinde tutan, ebediyetin sırlarına şahit olan, ilk varoluşların ışıklarına şahit olan, kadimliğin dilini tercüme eden, bilgi, sabır ve bilgeliğin kaynağı olan, kısmi ve tam cömertliğin sırrının tezahürü olan, hem göksel hem de dünyevi varoluşun özü olan, iki dünyanın bedeninin ruhu olan, her iki mekândaki yaşamın özü olan bu varlığa, en mükemmel nimetlerini, en bol ve ebedi lütuflarını ve en saf ve en çok selamlarını sonsuza dek bahşet. En yüksek kulluk mertebelerine ulaşan. Seçilmiş makamların faziletlerini somutlaştıran. En büyük dost. En sevgili. Efendimiz Muhammed, Abdullah oğlu, Abdülmuttalib oğlu ve bütün peygamberler ve elçiler üzerine. Ve onların aileleri ve bütün sahabeleri üzerine. Seni hatırlayanlar seni zikrettiklerinde, seni unutanlar ise seni zikretmeyi unuturlar .

Seyyidi Ahmed el-Savi, el-Dardir duasının açıklamasında, bu duanın İslam delili el-Gazali tarafından el-Aydarus kutbundan rivayet edildiğini ve

en büyük hazinenin güneşi olarak adlandırıldığını, kim bu duayı okursa kalbinin şeytanın vesveselerinden korunacağını söylemiştir .

Onlardan bazıları, bunun ilahi kutup için olduğunu, üstadım Abdülkadir Ceylani'nin sözü olduğunu ve akşam namazından sonra üç defa İhlas ve Mu'avvidatyn surelerini okuyup bu duayla Peygamberimize (Allah ona salat ve selam versin) dua eden kimsenin Peygamberimizi (Allah ona salat ve selam versin) göreceğini söylediler .

Dikkat edilmesi gereken üçüncü nokta, dualarda ve yakarışlarda belirtilen sayıların korunmasının önemidir.

Dikkat edilmesi gereken üçüncü nokta, dualarda ve yakarışlarda belirtilen sayıları korumanın, bu sayılarla ilişkili sevabı elde etmenin bir şartı olup olmadığıdır. Bazı dua biçimlerinde, kim bu duaları belirli sayıda okursa şu kadar sevap kazanacağı belirtilmiş, aynı şey rivayet edilen bazı litanilerde de zikredilmiştir. Dolayısıyla, eğer bu sayıyı artırırsa, vaat edilen sevabı veya daha fazlasını hak eder mi, yoksa belirtilen sayıya dahil olduğu için hak etmez mi?

Cevap, İmam İbn Hacer el-Haytami'nin başyapıtı (Şerh el-Minhaj)'nda namazın şartları hakkındaki bölümden önce belirttiği şeydir: Not

Tesbih çekmek için belirlenen tekrar sayısını aşanlar, örneğin tesbih çekmek için otuz dört defa okumak gibi konularda, sonraki dönem âlimleri arasında büyük görüş ayrılığı vardır.

El-Karafi şöyle dedi: Bu, nezaketsizlik olduğu için hoş karşılanmaz ve bunu şu sözlerle destekledi: Bu bir ilaçtır ve içine reçete edilen miktarın ötesinde bir şey eklenirse hastalık olur; bu bir anahtardır ve dışlerine bir şey eklenirse açılmaz.

Diğerleri ise şöyle dedi: Belirtilen ödülün yanı sıra ek bir ödül daha alacak.

Al-Zayn Al-Iraqi'nin bu sözünden çıkarılacak sonuç şudur: O, bu durumu tercih ediyor çünkü asıl eylemi yaparak sevabını elde etmişti, öyleyse aynı türden bir eklemeyle bunu nasıl geçersiz kılabilir ki?

İbnü'l-İmad bu görüşü benimsemiş ve daha da ileri giderek şöyle demiştir: Hiçbir sevap kazanılmayacağına inanmak caiz değildir, çünkü bu delilsiz bir ifadedir. Aksine, delil bunu çürütmektedir; bu da genel ilke olan, sevap getirenin sevabının on katını alacağıdır.

El-Karafi, bu özel sayının ardındaki sırrı bulamadı; bu sayı, otuz üç defa Allah'ı yüceltmek, yine Allah'a hamd etmek ve yine Allah'ı övmek ve yüzü tamamlamak için bir defa daha eklemekten oluşuyordu.

Gerçek şu ki, Allah'ın isimleri doksan dokuzdur ve bunlar ya Allah gibi özeldir, ya Kebir (Büyük) gibi yücedir, ya da Muhsin (Rahman) gibi güzeldir. İlkine Tesbih (Yüceltme) adını verdi çünkü bu özün arındırılmasıdır; ikincisine Yüceltme; üçüncüsüne ise Övgü adını verdi çünkü bu bereket çağrısıdır. Üçüncüsüne Yüceltme, yani La ilahe illa Allah vahdehu la şarika lahu (Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur, Hükümdardır)... ve böyle devam eder, çünkü yüz ismin tamamlanmasının en büyük isim olduğu ve bu ismin yücelik isimleri arasında yer aldığı söylenir.

Bazıları bu ikinci noktanın iletim ve değerlendirme açısından daha makul olduğunu söyledi, ardından da hiç de sorunlu olmayan, aksine davacı lehine kanıt içeren bir itirazda bulundular.

Rivayetlerde, tesbihte yirmi beş, on bir, on, üç, yetmiş ve yüz, tahmidde yirmi beş, on bir, on ve yüz, tekbirde yirmi beş, on bir, on ve yüz, Allah'ın birliğini tehlide ise yüz yirmi beş ve on tekrar gibi farklı tekrar sayıları olduğu bildirilmiştir. Bu, ibadetin geçerliliğinin, rivayet edilenlerden birinin okunmasıyla kanıtlanmadıkça, uygulamanın genişletilmemesi gerektiği anlamına gelir. Tartışma yalnızca rivayet edilenden farklı bir şeyin okunması durumunu ele almaktadır.

Evet, Müslim'in açıklamasından anlaşıldığı üzere, iki rivayet çelişiyorsa, bunları birleştirmek tavsiye edilir; örneğin yüz ayeti tekbirle veya "La ilaha illa Allah wahdahu" (Allah'tan başka ilah yoktur) ile bitirmek gibi. Hem ihtiyatlı olmak hem de rivayet edilenlere uygun olmak için mümkün olduğunca her iki şekilde de bitirmek tavsiye edilir.

Buna benzer şekilde, Teşahhud duasındaki "Kendime çok büyük zulmettim" (kabiran) sözü de tekil "kabiran" ve çoğul "kathiran" (çok) ile rivayet edilmiştir ve bu nedenle bunların birleştirilmesi tercih edilir.

Al-Izz ibn Jama'ah, ona daha önce tefsirinde (Al-Idah) Arafat Günü duası hakkındaki bölümde belirttiğim hususlarla cevap verdi.

Bazı âlimler, eğer kişi belirlenen sayıyı tamamladıktan sonra emre uymayı niyet ederse ve buna ekleme yaparsa, her ikisi için de ödüllendirileceğini; aksi takdirde ödüllendirilmeyeceğini öne sürmüşlerdir.

Bunun bir diğer yönü de, şüphe, mazeret veya ibadet amacıyla eklenmişse, hayır, çünkü o zaman kanuna bir ekleme olur ve bu da caiz değildir .

"Şaheser" ifadesinin süresi doldu.

(fayda(

(En faziletli dualardan) altmış üçüncüsü, {Ey Allah'ım, mükemmel bir dua ve tam bir huzur gönder.} duasının sonuna kadar olan kısmıdır. Bu, Haruşi'nin (Sırların Hazinesi) adlı kitabında şu şekilde zikredilmiştir:

{Düğünleri çözen bir Peygamber üzerine}, Muhammed adını anmadan ve {Senin bildiğin her şeyin sayısı kadar} eklemekten. Dedi ki, bu, Allah'ı bilen, efendim İbrahim el-Nazi'ye (Allah ondan razı olsun) isnat edilir ve Fas'ta Nazi Duası olarak bilinir. Bu, eksiksiz dualardan biridir ve tüm insanlar arasında yaygın olarak bilinir; kim bunu dört bin defa okur ve sonra Allah'tan bir dilekte bulunursa, dileği ne olursa olsun yerine getirilir. Bu, denenmiş ve test edilmiş yöntemlerden biridir ve bu sayıyı

tamamlayan hiç kimsenin, Yüce Allah'tan yardım görmeden kurtulamadığı söylenir. Bunu, Şeyh Muhammed Hakki el-Nazili'nin (Sırlar Hazinesi) kitabından (En İyi Dua)'da naklettim ve o, "Naziyye"nin bozulmuş hali olan "Nariyah" kelimesiyle ve "Peygamber" kelimesi olmadan "Muhammed" kelimesiyle zikretmiştir. Bu yüzden, onun kitabında gördüğüm gibi oraya da ilettim ve doğru versiyon burada bahsettiğim versiyondur.

Fakat kalp, (Peygamber) kelimesini onaylarken (Muhammed) kelimesini anmayı tercih eder.

Örneğin, "Düğümleri çözen efendimiz Muhammed, Peygamberimiz" diyebilir veya sadece "Düğümleri çözen efendimiz Muhammed" diyebilir.

Taşıyıcı yorumu

Faydasını daha da artırmak için, burada kitabın (En Güzel Dua) altmış üçüncü duasını, faydalarıyla birlikte, tümüyle belirtiyoruz.

Altmış üçüncü dua

Rahatlama

Ey Allah'ım, düğümleri çözen, sıkıntıları gideren, ihtiyaçları karşılayan, istekleri gerçekleştiren, hayırlı sonuçlar veren ve onun asil yüzüyle yağmuru dileyen efendimiz Peygamber Muhammed'e ve onun ailesine ve sahabelerine, her bakışında ve nefesinde, Senin bildiğin tüm sayılar kadar, tam bereketini ve tam barışını ihsan eyle .

Bu rahatlama duası, bilgin Şeyh Muhammed Hakki Efendi el-Nazli tarafından (Khazina Al-Asrar)'da dile getirilmiştir.

İmam Kurtubi'den rivayet edildiğine göre

Kim bunu her gün kırk bir, yüz veya daha fazla defa okursa, Allah onun endişelerini ve üzüntülerini giderir, sıkıntısını ve zararını ortadan kaldırır, işlerini kolaylaştırır, iç dünyasını aydınlatır, statüsünü yükseltir, durumunu iyileştirir, rızkını artırır, ona bolca iyilik ve bereket kapılarını açar, önderlik

makamlarında sözünün ağırlığını artırır, onu zamanın felaketlerinden ve açlık ve yoksulluğun kötülüklerinden korur, insanların kalplerine ona karşı sevgi yerleştirir ve o, Yüce Allah'tan hiçbir şey istemezse, O da ona mutlaka verir.

Bu nimetler ancak bu duada sebat etme şartıyla elde edilir. Bu dua, Allah'ın hazinelerinden bir hazinedir ve onu anmak, Allah'ın hazinelerinin anahtarıdır. Allah, bu duada sebat eden kullarının kapılarını açar ve onları dilediği her şeye ulaştırır .

Bahsi geçen kitabında başka bir yerde şöyle demiştir: Denenmiş ve onaylanmış dualar arasında, Mağribiler tarafından ateşli dua olarak adlandırılan Kurtubi duası da vardır; çünkü onlar istediklerini elde etmek veya korktukları şeyden korunmak istediklerinde bir araya gelirler ve bu duayı dört bin dört yüz kırk dört defa okurlar ve istediklerini çabucak elde ederler.

Sırları bilenler buna, kulların arzularına ulaşmak için her şeyi kapsayan hazinenin anahtarı derler ve o da şudur: [[Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e sonsuza dek tam bir bereket ve tam bir barış ihsan eyle...]] Bu bana önce Şeyh Muhammed el-Sanusi tarafından Cebel Ebu Kubeys'te, sonra Şeyh el-Mağribi tarafından, daha sonra da Şeyh Seyyid Zeyn Makki tarafından bahşedilmiştir, Allah onlardan razı olsun.

El-Sanusi şöyle ekledi: "[Her bakışta ve her nefeste, bildiğiniz her şeyin sayısına yemin olsun ki]," ve dedi ki, "Kim bunu her gün on bir defa yaparsa, gökten rızık indirip yeryüzünde yeşertmiş gibi olur."

İmam el-Dinawari şöyle dedi:

Her namazdan sonra bu duayı on bir defa okuyan ve bunu düzenli bir uygulama haline getiren kimsenin rızkı asla kesilmeyecek, yüksek mertebelere ve zengin bir krallığa kavuşacaktır.

Her gün sabah namazından sonra kırk bir defa okuyan kişi de amacına ulaşacaktır.

Bunu her gün yüz defa okuyan kişi, hedefine ulaşacak ve arzu ettiğinden çok daha fazlasını elde edecektir.

Kim sırları açığa çıkarmak için, Peygamberlerin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sayısı kadar, yani üç yüz on üç defa, her gün bu duayı okursa, dilediğı her şeyi görecektir.

Sahih hadislerde geçen dua tanımlarında kullanılan terimlerin açıklamasının devamı.

İlk konu ((Ey Tanrım))'ın anlamıdır.

İkinci konu ise duanın anlamıdır :

Üçüncü konu: Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Muhammed isminin anlamı ve kökeni üzerine :

Dördüncü konu: Peygamberin anlamı

Beşinci konu: "Cahil" kelimesinin anlamı

Altıncı konu: Ailenin anlamı

Yedinci konu: İbrahim'in sözü üzerine

Sekizinci konu: "Bereket" kelimesi

Dokuzuncu konu: İki dünya meselesi üzerine

Onuncu bölümde Hamid Majid ele alınmaktadır.

İlk konu ((Ey Tanrım))'ın anlamıdır.

İmam Kurtubi şöyle buyurmuştur: "Kim bunu her gün bin defa okursa, kimsenin tarif edemeyeceğı, hiçbir gözün görmediğı, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir insan aklının tasavvur edemediğı şeyler elde eder."

Büyük ve önemli bir işi başarmayı veya sürekli bir sıkıntıdan kurtulmayı arzulayan kimse, bu yardım duasını okuyup, bu dua aracılığıyla yüce karakterli Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dört bin dört yüz kırk dört defa dua etsin. O zaman Yüce Allah onun dileğini kabul eder ve niyetine göre arzusunu yerine getirir.

İbn Hajar el-Askalani de bu sayının özelliklerinden bahsetmiş ve bunun etki konusunda bir iksir olduğunu belirtmiştir. Bütün bunlar (Hazina el-Asrar)'dandır .

Sahih hadislerde geçen dua tanımlarında kullanılan terimlerin açıklamasının devamı.

Tartışmaları içerir.

İlk konu ((Ey Tanrım))'ın anlamıdır.

Bu kelime, dua ederken sıklıkla kullanılan ve "Ey Tanrım" anlamına gelen bir kelimedir; nadir durumlar dışında, hitap edatının yerine "m" harfi gelir. Bu isim, seslenişte hemzenin bulunmaması, "l" harfinin vurgulanması zorunluluğu ve hitap edatının yanı sıra belirli tanımlık eklenmesiyle ayırt edilir.

Hasan el-Basri'den rivayet edildiğine göre: "Ey Allah'ım," duaların toplandığı yer.

Nadr ibn Şumayl'den rivayet edildiğine göre, "Ey Allah" diyen kimse, Allah'tan bütün isimleriyle dua etmiş olur.

Ebu Raca el-Ataridi'nin rivayetine göre, "Allahümme" sözündeki "meem" harfi, Yüce Allah'ın doksan dokuz ismini içermektedir .

İkinci konu ise duanın anlamıdır :

İkinci konu ise duanın anlamıdır :

Al-Raghib şöyle dedi: Arapça'da dua, yalvarma, bereket dileme ve yüceltme anlamına gelir. Allah'tan gelen dua arınmayı, meleklerden gelen dua bağışlanmayı, insanlardan gelen dua ise yalvarmayı ifade eder.

El-Mawardi şöyle demiştir: Bu isim, çeşitli anlamlar taşıyan bir isimdir; Allah tarafından en açık anlamıyla rahmettir; melekler tarafından ise bağışlanma dilemektir; müminler tarafından ise duadır.

Zemakşari şöyle demiştir: Bu, merhamet ve şefkattir ve "Size selam ve bereket olsun" sözü de bundan gelir; yani merhamet ve şefkattir.

El-Hafız el-Sakhawi şöyle demiştir ve bu ifadelerin en doğrusu, daha önce Ebu el-Aliyah'tan nakledilen şu sözdür: Yüce Allah'ın Peygamberine yaptığı duanın anlamı, O'nun Peygamberi'ni övmesi ve yüceltmesidir. Meleklerin ve diğerlerinin duaları ise Yüce Allah'tan bunu istemektir ve kastedilen, duanın kaynağı değil, artırılmasıdır.

Hakim İyad, Bekr el-Kuşeyri'nin şu sözünü aktarmıştır: "Allah'ın Peygamber'e salâtları bir şeref ve lütfunun artmasıdır; Peygamber dışındakiler içinse bir rahmettir." Bu ifade, Allah'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu gibi, Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile diğer tüm müminler arasındaki farkı açıklığa kavuşturmaktadır: {Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e salât ederler} ve aynı surede daha önce de şöyle buyurmuştur: {O, sana salât eden ve melekleri de senin için dua eden O'dur}. Peygamber'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yakışan salâtların derecesinin diğerlerine yakışanlardan daha yüksek olduğu açıktır.

El-Halimi, Şuab el-İman adlı eserinde şöyle demiştir: Arapçada namaz, yüceltme anlamına gelir. Geleneksel namaza namaz denmesinin sebebi, genç olanın yaşlıya doğru eğilmesi ve yaşlı tarafından görülmesinin gelenek gereği yüceltme işareti olmasıdır.

Ayrıca, duanın genel amacı (ayakta durmak, oturmak ve diğer eylemler gibi) Tanrı'yı yüceltmek olduğundan, bu metnin okunmasına da dua adını verdiler.

Sonra bunu genişletip dua olarak adlandırdılar; çünkü dua, dua edilenin O'na karşı özlem ve tevazu ile yüceltilmesi ve dua edilenin de Yüce Allah'ın lütfu ve inayetiyle kendisine layık olanın istenmesiyle yüceltilmesidir. Dolayısıyla Allah'a yapılan duaların anlamı şudur: Anılanı yüceltmek ve O'nun yüce statüsünü ve yüksek mertebesini kabul etmek için yapılan tüm anma duaları Yüce Allah'a aittir; yani O, bunlara layık olan tek kişidir ve bunlar başkasına yakışmaz.

“Ey Allah’ım, Muhammed’e salât ve selam eyle” dediğimizde, “Ey Allah’ım, bu dünyada adını yücelterek, dinini açığa çıkararak ve şeriatını koruyarak Muhammed’i yücelt; ahirette ise ümmeti için şefaathilik vererek, mükafatını ve karşılığını artırarak, övgüye layık makam aracılığıyla ilk ve sonunculara üstünlüğünü göstererek ve tüm yakın şahitlerden üstün kılarak onu yücelt” demek istiyoruz.

Şöyle dedi: Yüce Allah bu hususları Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) için farz kılmış olsa da, her birinin derecesi ve seviyesi vardır. Eğer ümmetinden biri onun için dua eder ve duası kabul olursa, Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) bu dua sayesinde, derece ve seviye dediğimiz her şeyde bir artış elde edebilir. İşte bu yüzden namaz, onun hakkını yerine getirmek ve namazı kılmak suretiyle Yüce Allah'a daha da yaklaşmak içindir.

Bu, “Ey Allah’ım, Muhammed’e salavat gönder, ona senden salavat gönder” sözümüzün anlamının, onun makamını yüceltecek ve derecesini yükseltecek şeyleri iletme gücüne sahip olmadığımız, bunun Yüce Allah’ın elinde olduğu anlamına geldiğini gösterir. Dolayısıyla, ona yönelik duamızın, bunun için bir yakarış ve Yüce Allah’tan övgü dilemek olduğu doğrudur.

O şöyle dedi: Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) dua etmenin bir başka anlamı da olabilir; o da, "Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) salat olsun" demektir, tıpkı "Allah'ın Elçisi'ne selam olsun" veya "Filanca kişiye selam olsun" demek gibi. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {İşte bunlar, Rablerinden bereket ve rahmet görenlerdir.}

Bunun anlamı şudur: Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) salat olsun veya olsun, tıpkı "Allah ona salat ve selam versin" demek gibi, yani "Allah'ın bereketi onun üzerine olsun" veya "Allah'ın bereketi onun üzerine olsun" demek gibi.

Çünkü Allah'tan bir şey dilemek bir istektir. "Allah seni affetsin ve sana rahmet etsin" demenin, "Ey Allah, ona rahmet et" demekle eşdeğer olduğunu görmüyor musunuz? Allah en iyisini bilir. El-Halimi'nin sözlerinin sonu.

El-Hafız el-Sakhawi, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmenin anlamının yüceltme olduğunu belirttikten sonra şöyle dedi: Şeyhimiz, yani El-Hafız İbn Hacer, şöyle dedi: Bu, ailesinin, eşlerinin ve soyunun duaya dahil edilmesiyle çelişmez; çünkü onlar için de yüceltme ile dua etmek imkansız değildir, zira her bir kişinin yüceltilmesi ona uygun olan şekildedir. Daha önce Ebu el-Aliyah'tan nakledilen daha açık bir ifadedir; çünkü bu, Yüce Allah, melekleri ve bunu yapmaları emredilen müminler için tek bir anlamda kullanılan bir kelimeyi ortaya koymaktadır.

((uyarı((

"Namaz" (salat) kelimesi merhamet anlamına gelse de, âlimler Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için "merhamet" kelimesini kullanarak dua etmenin caiz olup olmadığı konusunda farklı görüşler belirtmişlerdir.

İmam Nevevi, Sahih Müslim tefsirinde şöyle demiştir: Kadı İyad şöyle dedi: Bu hadislerde Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rahmetten bahsedilmemektedir, ancak bazı nafile hadislerde geçmektedir.

Şöyle dedi: Âlimlerimiz, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için rahmet dilemenin caizliği konusunda görüş ayrılığına düşmüşlerdir.

Onlardan bazıları, ve bu Ebu Ömer ibn Abdülberr'in görüşüdür, bunun söylenmediğini savunmuştur.

Bazıları buna izin verdi ve bu, Ebu Muhammed ibn Abi Zeyd'in görüşüdür.

Çoğu kişinin savı, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in bize O'nun için dua etmeyi öğrettiği ve bu duanın merhametten bahsetmediği yönündedir.

Tercih edilen görüş, merhametten bahsedilmemesidir. (Alıntı sonu)

İbn Hacer (El-Durr El-Manthud) adlı eserinde şöyle demiştir: Bilin ki İbn Abdül-Barr, onun için rahmet dilemenin haram olduğu görüşünü savunmuştur.

Onlar bunu rivayet ettiler: Çünkü bu, en sahih hadislerde geçmektedir.

1 - Teşehhüd Hadisi [Selam sana, ey Peygamber, ve Allah'ın rahmeti senin üzerine olsun]

2 - Bunlar arasında Bedevilerin şu sözü de vardır: [Ey Allah'ım, bana da Muhammed'e de merhamet et.]

3 - Ve onun (salât ve selam olsun) bunu tasdik etmesi ve (salât ve selam olsun) şöyle demesi: [Ey Allah'ım, Senden rahmet diliyorum. Ey Allah'ım, Senin rahmetine umut bağılıyorum, Ey Diri, Ey Her Şeyi Yaratan, Senin rahmetinle yardım diliyorum.]

4 - Şafiî'nin mektubundaki hutbede, Allah Teala ondan razı olsun [Allah'ın salat ve selamı ona olsun, rahmet ve lütufkârlığı ona olsun]

Evet, onun bu ifadesindeki sorun, Teşehhüd hadisinde olduğu gibi, dua ve selam sözlerinin eklenmesinin caiz olması, aksi takdirde caiz olmamasıdır.

Bu görüş bir grup âlim tarafından benimsenmiş ve hatta Kadı İyad tarafından (El-İkmal) adlı eserinde çoğunluğun görüşüne dayanarak aktarılmıştır.

El-Kurtubi şöyle dedi: Bu doğru görüştür.

Gazali, bunun caiz olmadığını kesin olarak, yani bağımsız olarak şöyle ifade etmiştir: Bir kimse adına rahmet dilemek caiz değildir ve bu, şu ayetle desteklenmektedir: {Resul'ü aranızda çağırmayı, birinizin diğerini çağırması gibi yapmayın.} Her ne kadar namaz rahmetle eş anlamlı olsa da, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem), diğer peygamberler gibi, saygı göstergesi olarak ve diğerlerinden (hepsine salat ve selam olsun) üstün konumunu belirtmek için namaz kılmıştır. Ancak onların durumunda bu, mutlak anlamda rahmet değil, daha özel bir anlam ifade etmektedir.

Evet, Bedevinin daha önceki "Ey Allah'ım, bana ve Muhammed'e merhamet et" sözünün ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu onaylamasının görünen anlamı, dua veya selam eklemekten bile caiz olduğunu göstermektedir. Bu doğru görüştür ve yukarıda belirtilen onayı, ayetin ima ettiği genel anlamdan daha öncelikli ve özeldir.

Bunun caiz olmadığını söyleyenler, niyetlerinin her yönüyle caizliğini inkar etmek olduğunu anlamalıdır; dolayısıyla bunun hoş karşılanmadığı veya tercih edilene aykırı olduğu doğrudur. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Allah'ın buyurduğu gibi, merhametin ta kendisi olmasına rağmen, rahmetle dua edilmiştir: {Ve seni, ey Muhammed, âlemlere rahmet olarak göndermedik} (21:107). Çünkü onun âlemlere rahmet olması, Allah'ın ona olan rahmetinin bir parçasıdır ve Allah'ın ona başka rahmetleri de vardır. Bu nedenle, onun benzer nimetlere kavuşması için rahmet duası edilmiştir. (El-Durr El-Manthud'dan alıntı sonu)

Kenar notunda şunları gördüm: Şeyhimiz, yazar, Allah rahmet eylesin, (El-Ubab) tefsirinde şöyle demiştir: El-Zarkashi (El-Hadim)'de şöyle demiştir :

İbn Abdülberr, Ebu el-Kâsım el-Ensari (el-İrşad'ın tefsircisi) ve Kadı İyad, âlimlerin çoğunluğunun Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) tek başına rahmet atfetmeyi yasakladığını bildirmişlerdir.

Onlara verilen cevap ise Buhari'nin Sahih'inde, bir bedevinin şöyle demesiyle ortaya çıkmıştır: "Ey Allah'ım, bana ve Muhammed'e merhamet et, aramızdaki diğer kimseye merhamet etme." Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona, "Sen çok geniş bir şeyi sınırlandırdın" demiş ve merhametin genelliğini inkar etmemiştir.

Ardından, daha önce belirtilen "Ona merhamet ettim" ifadesinin doğru olmadığını, merhametin dua anlamını da içerdiğini ve bu nedenle duada kullanıldığı gibi kullanıldığını belirterek çürüttü.

"Tarhamt" kelimesinde bir yapmacıklık anlamı olduğu belirtilmiştir; çünkü bu ve benzeri kelimelerde, örneğin "takbar"da, "ta" harfi etkileşim ve yapmacıklık için değil, tekillik ve belirginlik için kullanılır veya "qarr wa istaqar bil-makan" (yerleşti ve o yere yerleşti) örneğinde olduğu gibi tamamen fazladan bir unsurdur. Bu, El-Zarkashi'nin açıklamasının sonudur .

El-Azizi, (El-Camiu's-Sagir) şerhinde şöyle demiştir: El-Alkami şöyle dedi, şeyhimiz şöyle dedi, İbn Abd'ul-Berr şöyle dedi :

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den bahsederken, "Allah ona rahmet etsin" demek caiz değildir. Çünkü o, "Kim benim için dua ederse" demiştir, "Kim bana merhamet ederse" veya "Kim benim için dua ederse" dememiştir; oysa duanın anlamı merhamettir. Ancak o, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, bu ifadeyle onurlandırılmıştır, bu yüzden başka bir şeye dönüştürülmemelidir. Bu, Yüce Allah'ın şu sözüyle de desteklenmektedir: "Resulün çağrısını aranızda, birinizin diğerini çağırması gibi yapmayın."

(İrşad) adlı eserin tefsircisi Ebu el-Kâsım el-Ensari şöyle demiştir: Bu, namaza ek olarak yapıldığında caizdir, ancak tek başına yapıldığında caiz değildir.

Hanefi bir metin olan el-Zahira'da, Muhammed'den rivayet edildiğine göre, bu durum eksiklik anlamına geldiği için hoş karşılanmaz; zira

merhamet genellikle yalnızca kınanacak bir şey yapanlar için geçerlidir. Bedevinin sözü ve iki Sahih'te geçen hadis ile ilgili olarak, "Ey Allah'ım, bana ve Muhammed'e merhamet et" duasının, kendisinden önce gelenlere bağlı olduğu söylenebilir.

Üçüncü konu: Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Muhammed isminin anlamı ve kökeni üzerine :

Ebu Davud hadisinde geçen, "İki secde arasında 'Ey Allah'ım, beni bağışla ve bana merhamet et...' derdi" şeklindeki ifadesine ilişkin olarak Şeyhimiz şöyle dedi: Ben diyorum ki, bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için bağışlanma ve merhametle dua etmeyi yasaklayan İbn Abdül-Barr'ı çürütmez; çünkü bu hadis, ümmete namazda bunu nasıl söyleyeceklerini ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Rabbine karşı olan tevazusunu öğretmek ve yasalaştırmak için getirilmiştir. Biz ise, onun yüce makamına yakışır bir şan, yüceltme ve saygı nedeniyle, ancak bize emredilen dua sözleriyle dua ederiz.

İbn Abdülberr bu yasağa katılmıştır: Ebu Bekir İbn el-Arabi, arkadaşlarımızdan biri olan el-Seydalani ve el-Rafî bu (el-Şerh)'te rivayet etmiş, el-Nevevi ise (el-Azîk)'te onaylamıştır. Azizi'nin ifadesinin sonu .

Üçüncü konu: Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Muhammed isminin anlamı ve kökeni üzerine :

İbn al-Qayyim şöyle demiştir: Bu isim, Allah ona salât ve selam versin, onun en meşhur ismidir. Aslen övgüden türemiş bir isim olup, sevgiliyi övmeyi, ona sevgi göstermeyi, ona saygı duymayı ve onu yüceltmeyi içerir. Övgünün gerçek anlamı budur.

Yapısı, vurgu amacıyla kullanıldığı için "mu'azzam", "muhabbab", "mawaddad", "mubajjal" ve benzeri biçimlerdeki "muf'al" kalıbına dayanmaktadır.

Eğer ondan bir aktif fiilimsi türetilirse, anlamı şudur: eylemin defalarca ve sık sık gerçekleştirildiği kişi, örneğin öğretmen, açıklayıcı, netleştirici, kurtarıcı, neşeli kişi ve benzerleri.

Eğer ondan edilgen bir fiilimsi türetilirse, anlamı şudur: eylemin tekrar tekrar uygulandığı kişi veya tekrar tekrar övülmeyi hak eden kişi. "O övüldü" denirse, o Muhammed'dir; tıpkı "O öğretildi" denirse, o bir öğretmen olduğu gibi.

Bu, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) söz konusu olduğunda her iki özelliğin de birleştiği özel bir isim ve tanımlayıcı bir isimdir; oysa bu ismi taşıyan birçok başka kişi için sadece özel bir isimdir. Yüce Rabbimizin isimlerinin, Kitabının isimlerinin ve Peygamberinin isimlerinin doğası budur; bunlar, kendileri de tanımlayıcı nitelikler olan anlamları gösteren özel isimlerdir ve özel isim olma durumu, yaratılmış varlıkların diğer isimlerinin aksine, ismin tanımlayıcı doğasıyla çelişmez.

O, Tanrı'dır, Yaraticıdır, Başlangıçtır, Şekillendiricidir, Bağışlayandır. Bunlar, O'nun niteliklerini ifade eden anlamlar taşıyan isimlerdir.

Aynı şekilde, Kur'an, El-Furkan, El-Kitab El-Mubin ve onun diğer isimleri de.

Aynı şekilde, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) isimleri Muhammed, Ahmed ve El-Mahi'dir.

Cübeyr ibn Mut'im'in Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiği hadiste şöyle buyurmuştur: "Benim isimlerim var: Ben Muhammed'im, ben Ahmed'im ve ben, Allah'ın küfrü sildiği el-Mehi'yim."

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu isimleri zikrederek Allah'ın kendisine bahşettiği özel lütfu açıklamış ve anlamlarına işaret etmiştir. Aksi takdirde, eğer bunlar sadece anlamsız isimler olsaydı, övgüyü ifade etmezlerdi. İşte bu yüzden Hasan (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur...

O, adını kendisinden almıştır ki, kendisini yüceltsin; çünkü Arşın Rabbi övgüye layıktır ve bu da Muhammed'dir.

Bu ispatlanırsa, o halde ona (sallallahu aleyhi ve sellem) bu isim, isminin kapsadığı şey, yani övgü yüzünden verilmiştir. Zira o (sallallahu aleyhi ve sellem), Allah tarafından övülmüş, melekleri tarafından övülmüş, diğer peygamberler tarafından övülmüş ve yeryüzündeki bütün insanlar tarafından övülmüştür; hatta bazıları ona inanmasa bile.

Çünkü O'nun içindeki mükemmellik nitelikleri, her akli başında insanın gözünde övgüye değerdir; hatta o kişi bunları inatçılık, dik başlılık veya bunlara sahip olduğunu bilmemekten dolayı inkar etse bile. O, mükemmellik niteliklerine sahip olanı, bunların kendisinde var olduğunun farkında olmasa bile över; böylece gerçekte O'nu övmüş olur.

O (aleyhisselam), övgü konusunda başka hiç kimsede bulunmayan bir niteliğe sahipti.

O, Muhammed ve Ahmed'dir.

Ve onun milleti, hem rahatlık hem de zorluk zamanlarında Tanrı'yı övenlerdir.

Ve milletin duası övgüyle başlar.

Vaazlarına övgüyle başlardı.

Kitabı övgüyle başlıyor.

Ve onun elinde, Allah ona salât ve selam versin, kıyamet gününde övgü sancağı olacaktır.

Ve o, şefaati için Yüce Rabbinin huzurunda secdeye kapandığında ve buna izin verildiğinde, o anda kendisine açtığı övgülerle Rabbinin övüyor.

O, ilklerin ve sonların kıskanacağı övgüye değer bir makama sahiptir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Gecenin bir kısmında bunu ek bir namaz

olarak kılın; Rabbiniz sizi övgüye değer bir makama yükseltecektir.} Ve o makamda durduğunda, topluluktaki bütün insanlar, Müslümanlar ve kâfirler, ilkler ve sonlar onu öveceklerdir.

Allah'ın salat ve selamı üzerine olsun, yeryüzünü hidayet, iman, faydalı bilgi ve salih amellerle doldurduğu için övülmektedir. Onun sayesinde kalpler açıldı, yeryüzündeki insanların üzerindeki karanlık dağıldı ve şeytanın esaretinden, Allah'a ortak koşmaktan, O'na inanmamaktan ve O'nu bilmemekten kurtarıldılar. Onun sayesinde takipçileri bu dünyada ve ahirette şeref kazandılar. Mesajı, yeryüzündeki insanlara en çok ihtiyaç duydukları bir zamanda ulaştı; çünkü onlar putperestler, haç tapanlar, ateş tapanlar ve yıldız tapanlar arasındaydılar ve Allah'ın gazabına uğramış, şaşkınlık içindeydiler, ibadet edecek bir Rab bilmiyorlardı ve O'na nasıl ibadet edeceklerini bilmiyorlardı. İnsanlar birbirlerini yiyorlardı; bir şeyi isteyen onu istiyor, karşı çıkanla savaşıyordu. Yeryüzünde mesajın ışığıyla aydınlanmış hiçbir yer yoktu. Yüce Allah, yeryüzündeki insanlara baktı ve gerçek dinin izlerine tutunan kalıntılar dışında, Arap olsun Arap olmasın, hepsini hor gördü. Bunun üzerine Allah, salat ve selam olsun, onun aracılığıyla topraklara ve insanlara rahatlık getirdi, o karanlığı dağıttı ve ölümden sonra yaratılışı yeniden canlandırdı. Onun aracılığıyla sapkınlıktan kurtardı, cehaletten sonra öğretti, kıtlıktan sonra çoğalttı, aşağılanmadan sonra şerefleştirdi, yoksulluktan sonra zenginleştirdi ve kör gözleri, sağır kulakları ve örtülü kalpleri açtı. Böylece insanlar Rablerini ve Tanrılarını, bilgi sınırları dahilinde tam olarak tanıdılar. O, isimlerini, sıfatlarını ve fiillerini anlatmaya, tekrarlamaya, özetlemeye ve detaylandırmaya başladı; ta ki bilgisi, şanı yüce olsun, mümin kullarının kalplerinde apaçık ortaya çıkana ve şüphe ve belirsizlik bulutları, dolunay gecesinde ayın üzerinden bulutların dağılması gibi, onlardan dağılana kadar. O, ümmetini bu tanıma ihtiyaç duyacak şekilde bırakmadı; ne kendisinden öncekilerden ne de kendisinden sonrakilerden. Aksine, onlara yeterlilik verdi, onları iyileştirdi ve bu konuda konuşanların hepsinden bağımsız kıldı. {Size indirdiğimiz ve onlara okunan Kitap, onlara yeterli değil midir? Şüphesiz bunda, iman eden bir ümmet için rahmet ve ibret vardır.}

Ebu Davud, mursal hadisler kitabında, Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiğine göre, sahabelerinden birinin elinde Tevrat'tan bir parça gördü ve şöyle dedi: "Bir kavmin, Peygamberlerine indirilen kitaptan başka bir kitabı takip etmesi, onun için yeterlidir." Bunun üzerine Yüce Allah şöyle tasdik etti: "Onlara, kendilerine okunan kitabı sana indirmemiz yetmez mi? Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için rahmet ve ibret vardır."

Allah ona salât ve selam versin, onlara Rablerine, O'nun rızasına ve şeref yurduna götüren yolu gösterdi. İyi olan hiçbir şeyi emretmeden bırakmadı, çirkin olan hiçbir şeyi de yasaklamadan bırakmadı. Nitekim Allah ona salât ve selam versin, şöyle buyurmuştur: "Ben size cennete yaklaştıran hiçbir şeyi emretmeden bırakmadım, sizi cehenneme yaklaştıran hiçbir şeyi de yasaklamadan bırakmadım."

Ebu Zer (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: "Allah Resulü (Allah ona salat ve selam versin) vefat etti ve gökyüzünde kanat çırpıp hiçbir kuş yoktu ki, O bize onun hakkında bir şeyler anlatmamış olsun."

Ve o, Allah ona salât ve selam versin, Rablerine geldikten sonraki durumlarını onlara tam olarak bildirdi, meseleyi açıkladı ve aydınlattı; kulları Rablerine yaklaştıran faydalı bilginin hiçbir kapısını açmadan bırakmadı, hiçbir sorunu açıklamadan ve izah etmeden bırakmadı; ta ki Allah onun aracılığıyla kalpleri sapkınlıktan doğru yola iletti, onun aracılığıyla hastalıklarından şifa verdi ve onun aracılığıyla cehaletlerinden kurtardı. Öyleyse, Allah ona salât ve selam versin ve ümmeti adına onu en güzel mükafatla ödüllendirsin, ondan daha çok Muhammed ismine layık insan kim olabilir ki ?

Allah'ın "Ve biz seni, ey Muhammed, âlemlere rahmet olarak göndermedik" sözlerinin iki yorumundan daha doğru olanı, bunun genel bir anlam taşıdığı ve bu yoruma göre iki yönü olduğudur.

Bunlardan biri de, genel halkın onun mesajından faydalanmış olmasıdır; Allah ona rahmet ve huzur versin.

Takipçilerine gelince, onlar onun sayesinde bu dünyada da ahirette de şeref kazandılar.

Düşmanlarına ve ona karşı savaşınlara gelince, onların öldürölmesini ve ölümünü, hayatlarından daha hayırlı kıldı; çünkü hayatları ahiretteki azaplarını artıracak ve zaten sefaletle mahkumdular. Bu yüzden ölümlelerini hızlandırmak, inkâr içinde hayatlarını uzatmaktan daha hayırlıydı.

Onunla antlaşma yapanlara gelince, onlar bu dünyada onun koruması, ahdi ve güvencesi altında yaşadılar ve bu ahit sayesinde ona karşı savaşınlardan daha az kötü oldular.

Münafıklara gelince, ona iman ettiklerini açıkça söyleyerek canlarını, mallarını ve ailelerini koruma altına aldılar, kendilerine saygı gösterildi ve miras ve diğer konularda Müslüman kanunlarının uygulanması sağlandı.

Ondan uzak olan milletlere gelince, Yüce Allah, mesajı aracılığıyla yeryüzündeki insanların üzerindeki genel azabı kaldırdı.

Böylece tüm dünya onun mesajından faydalandı, Allah ona rahmet ve huzur versin.

İkinci nokta şudur ki, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) herkese rahmettir, fakat müminler bu rahmeti kabul edip bu dünyada ve ahirette ondan faydalanmış, inkârcılar ise reddetmiştir. Bu, onun onlara rahmet olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz, fakat onlar bunu kabul etmemişlerdir; tıpkı "Bu, şu hastalığın ilacıdır" denildiği gibi, hasta onu kullanmazsa, o ilaç hastalığına şifa olmaktan çıkmaz.

Allah ona salât ve selam versin, övülen şeylerden biri de Allah'ın ona bahşettiği asil ahlak ve erdemli özelliklerdir. Çünkü kim onun ahlakına ve özelliklerine bakarsa, bunların yaratılışın ahlakı ve en asil özellikleri olduğunu anlar. Çünkü o, Allah ona salât ve selam versin, yaratılmışların en bilgilisi, en güvenilirli, en doğru sözlüsü, en sabırlısı, en cömerti, en liberali, en sabırlısı ve en bağışlayıcısıydı. Ve ona karşı cehaletin şiddeti, onun sabrını daha da artırdı. Buhari, Sahih'inde Abdullah bin Amr'dan

(Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, şöyle buyurmuştur: Allah'ın Resulü'nün (Allah ona salât ve selam versin) Tevrat'taki tasviri: [Muhammed Benim kulum ve Resulümdür. Ona Mütevil adını verdim.] O, sert ve kaba değildir, çarşılarda gürültücü de değildir, kötülüğe kötülükle karşılık vermez, aksine bağışlar ve affeder. Ve ben onu, onun aracılığıyla eğri dini kurmadıkça, onun aracılığıyla kör gözleri, sağır kulakları ve örtülü kalpleri açmadıkça ve "Allah'tan başka ilah yoktur" demedikçe almayacağım.

O, sallallahu aleyhi ve sellem, bütün yaratılmışların en merhametli ve şefkatlisi, din ve dünya işlerinde onlara en faydalı olanı, Allah'ın yarattıklarının en güzel konuşanı, karmaşık anlamları özlü sözlerle en iyi şekilde ifade eden, ihtiyaç anlarında en sabırlı olan, karşılaşmalarda en doğru sözlü olan, ahitlere ve vaatlere en sadık olan, iyiliği kat kat ödüllendirmede en cömert olan, en mütevazı, en özverili, arkadaşlarını savunmada en gayretli olan, onları korumada en koruyucu ve kararlı olan, emredilenleri yerine getirmede en dürüst olan, yasaklananlardan en çok uzak duran ve akrabalık bağlarını korumaya en bağlı olan kişiydi.

Hız. Ali (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: "Allah Resulü (Allah ona salat ve selam versin), kalbi en cömert, sözü en doğru, doğası en yumuşak ve arkadaşlığı en saygın insandı. Onu gören herkes ona hayran kalır, onunla arkadaşlık eden herkes de onu severdi." Onu anlatan kişi ise şöyle der: "Ondan önce veya sonra onun gibisini görmedim (Allah ona salat ve selam versin). "

Hız. Ali'nin (Allah ondan razı olsun) hadisinin açıklaması :

"O, son derece cömert bir insandı," şeklinde bir ifade kullandı.

Bununla kalbinin doğruluğunu ve iyiliğinin bolluğunu kastediyordu ve bu iyilik ondan bolca akıyordu ve her güzel niteliği ve her iyi şeyi içeriyordu, bazı âlimlerin dediği gibi: [Bütün dünyada Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kalbinden daha iyi bir yer yoktur; çünkü o, bütünüyle toplanmış ve onun kalbinde (salla'llâhu aleyhi ve sellem) saklanmıştır.]

Ve onun şu sözü: "İnsanların en dürüst olanı szlerindedir."

Bu, ona karřı savařan düřmanlarının bile kabul ettięi bir řeydi ve düřmanlarından hićbiri onu tek bir yalanla suçlamadı, destekçilerinin tanıklıęı ise bunun tam tersini gösteriyor. Yeryüzündeki insanlar, hem ćok tanrılılar hem de Kitap Ehli, akla gelebilecek her türlü yolla ona karřı savař aćtılar, ancak hićbiri onu kćk ya da büyük tek bir yalanla suçlamadı.

El-Miswar ibn Makhrama şöyle dedi: "Anne tarafımdan amcam olan Ebu Cehl'e, 'Ey amca!' dedim."

Muhammed makalesini yazmadan önce bile onu yalan söylemekle mi suçluyordunuz?

"Allah'a yemin ederim ki, yeęenim Muhammed geńken aramızda 'güvenilir' diye anılırdı, fakat saćları aęarınca yalan söylemez oldu." dedi.

"Amca, neden onu takip etmiyorsun?" dedim.

Dedi ki: "Ey yeğenim, biz ve Beni Haşım kabilesi şeref konusunda ćekiřtik. Onlar doyurdu, biz doyurduk; onlar su verdi, biz su verdik; onlar koruma sağladı, biz koruma sağladık. Biz iki yarış atı gibi at sırtında bir araya geldiğimizde, 'Aramızda bir peygamber var' dediler. Peki biz bunu onlara ne zaman getireceğiz ?"

Böylece Yüce Allah onu teselli etti ve düřmanlarının sözlerini onun ićin kolaylařtırdı: {Biz biliyoruz ki, onların söyledikleri seni üzüyor; ćnk onlar seni inkâr etmiyorlar, fakat Allah'ın ayetlerini inkâr edenler zalimlerdir. Senden önce gelen elćiler de inkâr edilmiřti, fakat onlar bizim zaferimiz gelinceye kadar inkra ve zulme sabırla katlandılar. Allah'ın sözü deęiřtirilemez. Ve sana elćiler hakkında bazı bilgiler gelmiřtir.}

Ve onun şu sözü: "Onların en nazik olanları doğaları gereği böyledir."

Bu, onun rahat, nazik ve yaklaşılabilir biri olduğu, kendisine seslenenlere hemen cevap verdiği, yargısını arayanların ihtiyaćlarını

karşıladığı ve kendisine yönelenleri teselli ettiği, onları asla mahrum bırakmadığı veya hayal kırıklığına uğratarak geri çevirmediği anlamına gelir. Arkadaşları ondan bir şey istediğinde, onlarla hemfikir olur ve onların yolunu izler. Bir konuda karar verdiğinde, onlara danışmadan tek taraflı hareket etmez, aksine onların tavsiye ve öğütlerini arar. Aralarında iyilik yapanların iyi işlerini kabul eder ve kötülük yapanları affeder.

Ve onun şu sözü: "Onların en şereflipleri on kişidir."

Bu, onun asla en eksiksiz, mükemmel ve onurlu arkadaşlık dışında kimseyle ilişki kurmadığı anlamına gelir. Onlara asla kaşlarını çatmaz, sert konuşmaz, gülümsemesini esirgemez, dil sürçmelerini onlara karşı kullanmaz, kabalıklarından veya benzeri ihlallerinden dolayı onları cezalandırmazdı. Aksine, arkadaşlarına son derece nazik ve sabırlı davranırdı. Onlarla olan arkadaşlığı, genel olarak onların zararlarını ve kabalıklarını hoş görmeye karakterize edilirdi; hiçbirini asla azarlamaz veya suçlamaz, hoşlanmadıkları hiçbir şeye de girişmezdi.

Onunla arkadaşlık eden herkes, "Ben onun en sevdiği kişiyim" der; çünkü o, iyiliği, yakınlığı, ilgisi, işlerine olan ilgisi, öğütleri, cömertliği ve kaba davranışlarına gösterdiği hoşgörüsüyle ünlüdür. Bundan daha onurlu bir arkadaşlık olabilir mi?

Hız. Hüseyin (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: Babama, Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) sahabelerle olan davranışları hakkında sordum. Şöyle dedi: "Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) her zaman neşeli, rahat ve yumuşak huyluydu. Ne sert, ne kaba, ne gürültülü, ne müstehcen, ne kusur bulucu, ne de övgü dolu değildi. İstemediği şeyleri görmezden gelirdi ve kendisinden umut besleyen kimseyi umutsuzluğa düşürmez, kimseyi de hayal kırıklığına uğratmazdı. Kendini üç şeyden uzak tutardı: Kimseyi eleştirmez, kusur bulmaz, kusurlarını aramaz ve ancak kendisine sevap getireceğini umduğu konularda konuşurdu. Konuştuğunda, sahabeleri başlarını sanki başlarına kuşlar konmuş gibi eğip dinlerlerdi; sustuğunda ise konuşmayı aceleyle getirmeden konuşurlardı. Onun yanında konuşan herkes, konuşmasını

bitirinceye kadar onu dinlerdi. Onların güldüklerine güler, onların hayret ettiklerine hayret ederdi. Sahabeleri getirse bile, yabancıların kaba konuşmalarına ve sorularına sabırla katlanırdı. 'Birinin bir şey istediğini görürseniz, ona yardım edin' derdi. Övgüyü yalnızca hak edenlerden kabul ederdi ve birinin konuşması bitene kadar sözünü kesmezdi; bittiğinde ise bir yasaklamayla veya ayağa kalkarak sözünü keserdi .

"Onu gören herkes hemen ondan etkilenir, onunla bilgiyle ilişki kuran herkes onu sever," dedi.

Onu, Tanrı'nın dürüst ve samimi olanlara bahsettiği iki nitelikle tanımladı: saygı ve sevgi. Ona huşu ve sevgi aşılamıştı; öyle ki onu gören herkes, düşmanları bile olsa, huşu ve saygıyla doluyordu. Ama biri onunla ilişki kurup yanında yaşarsa, o, diğer tüm yaratıklardan daha çok seviliyordu. O, saygı duyulan, hürmet edilen, sevilen, onurlandırılan biriydi. Sevginin mükemmelliği budur: saygı ve huşu ile birleşmiş olması. Saygı ve huşu olmadan sevgi eksiktir ve sevgi olmadan saygı ve huşu, güçlü ama adaletsiz bir insandaki eksiklik gibidir.

Mükemmellik, sevgi, şefkat, saygı ve hürmetin birleşmesinde yatar. Bu da ancak sevilen kişinin, saygı ve sevgiye layık kılan mükemmellik niteliklerine sahip olması durumunda mümkün olur.

Yüce Allah, bundan herkesten daha çok layık olduğundan, yalnızca O yüceltmeye, övülmeye, saygı gösterilmeye, sevmeye ve kalbin her zerresiyle değer verilmeye layıktır ve bu konuda O'na hiçbir ortak koşulmamalıdır.

Bu, affedilmez bir putperestlik biçimidir: Kendisini bu sevgiyle yaratılmış olanla bir tutmak. Yüce Allah şöyle buyuruyor: {İnsanlar arasında, Allah'tan başka şeyleri O'na denk tutanlar da vardır. Onları Allah'ı sevdikleri gibi severler. Fakat iman edenler, Allah'a olan sevgilerinde daha güçlüdürler.} Bize bildiriyor ki, kim Allah'tan başka bir şeyi Allah'ı sevdiği kadar severse, onu O'na denk tutmuş olur.

Cehennemdekiler putlarına şöyle diyecekler: “Allah şahit, sizi âlemlerin Rabbiyle bir tutmakla gerçekten büyük bir yanılgıya düştük.” Onların putlarını Allah'la bir tutmaları, gökleri ve yeri yarattıkları veya kendilerinin ve atalarının yaratıldığı anlamında değil, Allah'ın onları sevdiği gibi onları sevmek anlamındaydı. Çünkü ibadetin özü sevgi ve tevazudur.

Bu, Yüce Allah'ın şu buyurunda Kendisini tanımladığı yüceltme ve şereftir: {Rabbinizin adı mübarektir, yüce ve şeref sahibi olan Allah'tır.}

Bu konuda iki görüşten daha doğru olanı, yüceliğin şan ve şeref sevgi olduğu ve kulun "Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür" sözünün ardındaki sırrın bu olduğudur.

Bu nedenle, Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edilen ve Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nakledilen Musned Ahmed'de şöyle buyurduğu zikredilmiştir: "'Ey Azamet ve Şeref Sahibi' demeye devam edin," yani buna bağlı kalın ve bunu övgüde kullanın.

Ebu Ya'la el-Mevsili'nin Musned'inde, bazı Sahabelerden rivayet edildiğine göre, Allah'ın en büyük ismini öğrenmek istemiş ve rüyasında gökyüzünde yıldızlar arasında yazılı olarak görmüştür: [Ey göklerin ve yerin yaratıcısı, ey yücelik ve şeref sahibi].

İnsanlara duyulan tüm sevgi ve saygı, ancak Allah'ı sevmenin ve ona saygı göstermenin bir sonucu olarak caizdir; tıpkı Allah'ın Elçisi'ni (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sevmek gibi. Bu sevgi, O'nun göndericisini sevmenin ve ona saygı göstermenin ayrılmaz bir parçasıdır; çünkü ümmeti O'nu Allah'ın sevgisinden dolayı sever ve O'na saygı ve hürmet gösterirler, çünkü Allah O'na şeref vermiştir. Dolayısıyla, Allah'ı sevmenin sebebi Allah'ı sevmektir.

Aynı şekilde, ilim ve iman sahibi insanları sevmek ve onlara saygı göstermek, Sahabeleri (Allah onlardan razı olsun) sevmek ve onlara saygı göstermek, Allah'ın ve Resulünün onlara olan sevgisinin bir sonucudur.

Mesele şu ki, Yüce Allah Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) huşu ve sevgi bahşetmiştir ve her samimi mümin bundan pay sahibidir.

Hasan el-Basri (Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur: "Mümin, tatlılık ve huşu sahibidir." Yani, Yüce Allah'ın ona giydirdiği iman elbisesi sayesinde sevilir, korkulur ve saygı görür; bu da bunu gerektirir.

Bu nedenle, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) daha çok sevilen, daha çok saygı duyulan ve sahabelerin kalbinde daha çok değer verilen bir insan olmamıştır.

Amr ibn al-Aas, İslam'a geçmeden önce ondan daha çok nefret ettiği kimsenin olmadığını, ancak İslam'a geçtikten sonra ondan daha çok sevdiği ve gözünde ondan daha çok saygı duyduğu kimsenin kalmadığını söylemiştir. "Onu size tarif etmek istesem bile, bunu başaramazdım, çünkü ona duyduğum saygıdan dolayı hiçbir zaman doğrudan yüzüne bakmadım" demiştir.

Urve ibn Mesud Kureyş'e şöyle dedi: "Ey insanlar, Allah'a yemin ederim ki, Hüsrev'i, Sezar'ı ve kralları ziyaret ettim ve Muhammed'in sahabelerinin Muhammed'e duyduğu saygı kadar saygı duyan bir kral görmedim. Allah'a yemin ederim ki, ona duydukları saygıdan dolayı ona dik dik bakmıyorlar ve tükürdüğünde tükürüğu onlardan birinin eline düşüyor, o da yüzüne ve göğsüne sürüyor. Abdest aldığında ise, kullandığı su için neredeyse kavga ediyorlar."

Allah'ın Elçisi, Allah ona salât ve selam versin, defalarca övölmeyi hak eden özelliklere sahip olduğundan, karakterine mükemmel şekilde uyan ve anlamını mükemmel şekilde yansıtan bir isim olan Muhammed adını almıştır.

Ahmed ve Muhammed isimleri arasındaki fark iki yönlüdür.

Bunlardan biri de Muhammed'in defalarca övölmesidir; bu da ona layık olan övgünün bolluğunu gösterir ve bu da onu övmek için çok sayıda nedenin olması gerektiği anlamına gelir.

"Ahmed" ise, diğerlerinin hak ettiğinden daha üstün bir övgü ifadesidir.

Muhammed'e yönelik övgüler nicelik olarak artarken, Ahmed'e yönelik övgüler nitelik olarak artmaktadır; dolayısıyla o, herhangi bir insanın sunabileceğinden daha fazla ve daha iyi övgülerle övülmektedir.

İkinci husus: Daha önce de belirtildiği gibi, Muhammed defalarca övülen kişidir.

Ahmed ise, Rabbine olan övgüsü diğer tüm övgücülerden daha üstün olan kişidir.

İsimlerden biri olan Muhammed, övülmeye layık olduğunu; ikinci isim olan Ahmed ise, Rablerini övenlerin en övülesi olduğunu gösterir.

Bu standarttır: Basralı dilbilimcilerine göre, üstünlük ve ünlem biçimleri yalnızca aktif ortaçtan türetilir, pasif ortaçtan türetilmez.

Diğerleri ise buna karşı çıkarak, hayret ve kıyaslama fiillerinin öznenin eyleminden ve nesne üzerinde gerçekleştirilen eylemden yola çıkarak kurulmasının caiz olduğunu söylediler .

Mesele şu ki, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) Muhammed ve Ahmed olarak adlandırılmıştır çünkü O, herkesten daha çok ve daha yüce bir şekilde övülmektedir. Her iki isim de edilgen fiilimsiden türemiştir ve bu, tercih edilen yorumdur. Bu, O'nu övmeye daha etkileyicidir ve daha eksiksiz bir anlam taşır.

Eğer ismin anlamı övgüde bulunanı ifade etmek olsaydı, ona "çok öven" anlamına gelen El-Hammad denmesi daha uygun olurdu; tıpkı ona "çok övülen" anlamına gelen Muhammed denmesi gibi. Gerçekten de Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Rabbine karşı yaratılmışların en çok övgüye layık olanıdır. Bu nedenle, eğer ismin anlamı övgüde bulunanı ifade etmek olsaydı, ona Hammad denmesi daha uygun olurdu; tıpkı onun ümmetinin El-Hammadun (övcüler) olarak adlandırılması gibi.

Dahası, bu iki isim, onun övgüye değer karakteri ve niteliklerinden türetilmiştir; bu nedenle Muhammed ve Ahmed olarak anılmayı hak etmiştir. O, bu dünyada ve ahiretteki insanların övdüğü, göklerde ve yeryüzündekilerin de övdüğü kimsedir. Sayısız övgüye değer niteliği nedeniyle, üstünlük ve rütbe ile nitelik artışını ima eden iki övgü ismiyle anılmıştır. İbn el-Kayyim'in sözlerinin sonu .

Hakim İyad şöyle dedi: “Allah, Muhammed ve Ahmed isimlerini, ondan önceki kimsenin kullanmasından korumuştur. Kutsal kitaplarda adı geçen ve gelişi İsa (aleyhisselam) tarafından önceden bildirilen Ahmed'e gelince, Allah, hikmetiyle, zayıf kalplerin içine karışıklık veya şüphe girmesin diye, ondan önce kimsenin onun adını taşımasını veya bu isimle anılmasını engellemiştir. Muhammed'e gelince, doğumundan kısa bir süre önce Muhammed adında bir peygamberin gönderileceği yaygın olarak bilinene kadar Araplar veya başkaları arasında onun adını taşıyan kimse yoktu. Daha sonra birkaç Arap, oğullarına onun adını vererek, içlerinden birinin o olabileceğini umdular. Allah, mesajlarını nereye yerleştirdiğini en iyi bilendir.”

Allah'ın gnostiklerinden Abdullah bin Abi Hamza'nın, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in "Kendinize benim adımları verin, fakat benim künyemi kullanmayın" sözüyle ilgili olarak Buhari'nin özetinde şu ifadeyi gördüm:

Ve onun, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, çocuklarına onun adını vermelerine izin vermesi, bunun sebebi hakkında rivayet edilenlerdir; zira rivayet edildiğine göre [içinde Muhammed adı geçen hiçbir ev yoktur ki, orada hayır olmasın].

[Kıyamet Gününde kendisine "Ey Muhammed" diye seslenilirse, onu dinleyip başını kaldıran herkesin refah ve mutluluk bulacağı] rivayet edilmiş olup, bu konuda benzer birçok rivayet de aktarılmıştır.

"Bazı mübarek insanlar gördüm ve o da dili biliyordu. Birkaç oğlu vardı, hepsine Muhammed adını vermişti ve bu mübarek isim ve oğluna bu ismi

veren kişi hakkında duyduklarından dolayı, aralarında sadece lakaplarıyla ayırım yapıyordu. Bu nedenle, onu ve oğullarını her zaman büyük bir iyilikle gördüm; kimseyi hedef almadı ve dininde kendisini ilgilendiren şeylerden sapmadı."

El-Hafız El-Suyuti (Al-Riyadh Al-Aniqah fi Asma' Khayr Al-Khaliqah) adlı kitabında bu asil ismi tartışırken şunları söyledi:

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Muhammed, Allah'ın elçisidir.} Ve şöyle buyurmuştur: {Muhammed, ancak bir elçidir.} Ve şöyle buyurmuştur: {Muhammed, erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir, fakat o, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi bilendir.}

Bu, daha önce hadislerde de zikredilmiştir ve Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) isimleri arasında en meşhur ve en saygıdeğer olanıdır; bu nedenle de bazı konularda öne çıkmıştır.

biri de, bir kâfirin İslam'ının ancak "Muhammed Allah'ın Elçisidir" diyerek bunu açıkça ifade etmesi halinde geçerli olacağı ve sadece "Ahmed" demesinin yeterli olmadığıdır.

El-Halimi, Ebu el-Kâsım'ın da eklenmesi şartıyla buna izin vermiş, el-İsnavi ise (el-Temhid) adlı eserinde bunu onaylamıştır.

biri , Teşehhüd'de (iman şahadetinde) okunması gerektiğidir ve el-Muhadhdhab ve el-Tahqiq tefsirlerinde belirtildiği gibi, Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) veya Ahmed'in başka hiçbir ismi yeterli değildir; aynı durum hutbe için de geçerlidir.

* Bunlar arasında, tuvalette taşınmasının hoş karşılanmaması ve (eğer yüzüğe kazınmışsa ve sol elde takılıyorsa) tuvaletten sonra temizlik yapılırken elden çıkarılması gerektiği de yer almaktadır.

Eğer Muhammed adında biri bu ismi böyle bir niyetle yazarsa, ona katılmak konusunda bir soru işareti ortaya çıkar.

* Bunlardan biri, kesirler ve açılımlarla çarpılarak üç yüz on üç olan haberci sayısının elde edilebilmesidir.

Çünkü bu, iki harfli ilk ve ikinci çift mimi içerir ve mimin kırık olması durumunda (m y m) olur ve hesaplamada kırık her mimin toplamı doksandır, dolayısıyla mimin kırık, ya'nın on, dolayısıyla üçün iki yüz yetmiş, dal'ın otuz beş (çünkü dal dört), elif'in bir, lam'ın otuz ve ha'nın sekiz olmasıdır ve kırık değildir, dolayısıyla toplamı belirtilen sayıdır (üç yüz on üç).

Sonra kendisine bu ismin verilmesinin sebebini anlattı; Allah ona rahmet ve huzur versin.

Suyuti, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettiğine göre şöyle demiştir: "Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) doğduğunda, Abdül Muttalib onun için bir koç kurban etti ve ona Muhammed adını verdi. Ona, 'Ey Ebu Haris, neden ona Muhammed adını verdin de atalarının adını vermedin?' diye soruldu. O da, 'Allah'ın onu gökte, insanların da yeryüzünde övmesini istedim' dedi."

El-Beyhaki, İbn İshak'tan rivayet ettiği isnad zinciriyle şöyle buyurmuştur: "Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) annesi Amina bint Vahb şöyle derdi: Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hamile iken kendisine, bu ümmetin efendisine hamile olduğu söylenmiş ve şöyle denmiştir: 'Onu, her türlü kiskancın şerrinden Allah'a sığınırım' de ve diğer ayetleri de söyle. Adını Muhammed koy; çünkü Tevrat'ta adı Ahmed'dir, göklerin ve yerin ehli tarafından övülmüştür; İncil'de adı Ahmed'dir, göklerin ve yerin ehli tarafından övülmüştür; Kur'an'da adı Muhammed'dir. Bu yüzden ona Muhammed adını koymuştur."

El-Kala'i biyografisinde şöyle demiştir: [Rivayet edilir ki, Abdülmuttalib ona Muhammed adını bir rüya nedeniyle vermiştir. Rüyasında sırtından gümüş bir zincir çıktığını, bir ucunun gökte, bir ucunun yerde, bir ucunun doğuda ve bir ucunun batıda olduğunu gördüğünü iddia etmişlerdir. Sonra

zincir bir ağaç gibi geri dönmüş, her yaprağında ışık varmış ve doğu ve batı halkları ona tutunmuşlar. Bunu anlatmış ve rüya ona, belinden doğacak, doğu ve batı halklarının takip edeceği ve gök ve yer halklarının öveceği bir çocuk olarak yorumlanmıştır. Bu yüzden, annesinin anlattıklarına ek olarak, ona Muhammed adını vermiştir.]

El-Hafız el-Suyuti, rivayet zinciriyle Ebu Hurayra'ya (Allah ondan razı olsun) şöyle nakletti: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Göğe yükseltildiğim gece, geçtiğim her gökte isminin yazılı olduğunu gördüm: Muhammed, Allah'ın Resulü.] Ebu Ya'la ve el-Bazzar da bunu rivayet etmişlerdir.

Taberani, rivayet zinciriyle Ömer ibn Hattab'a (Allah ondan razı olsun) şöyle nakletti: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Âdem işlediği günahı işlediğinde, başını Arş'a doğru kaldırdı ve dedi ki: Muhammed adına senden beni bağışlamamı istiyorum. Bunun üzerine Allah ona vahyetti: Muhammed kimdir? O da dedi ki: Adın mübarek olsun. Beni yarattığın zaman, başımı Arş'ına kaldırdım ve üzerinde şöyle yazılıydı: Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın Resulüdür. Bu yüzden, adının yanına koyduğun kimseden daha büyük bir kimse olmadığını bildim. Bunun üzerine Allah ona vahyetti: Ey Âdem, o senin soyundan gelen peygamberlerin sonuncusudur ve o olmasaydı seni yaratmazdım.]

Bu eser, El-Hakim tarafından (El-Mustadrak) adlı eserinde yer almış ve doğrulanmıştır; El-Beyhaki tarafından da (Dala'il Al-Nubuwwah) adlı eserinde doğrulanmıştır.

Ebu Nuaym, (El-Hilya) adlı eserinde İbn Abbas'a (Allah onlardan razı olsun) rivayet ettiğine göre, İbn Abbas şöyle buyurmuştur: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Cennetteki her ağacın yaprağında şu yazılıdır: 'Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın Resulüdür.']

El-Bazzar ve diğerleri, Ebu Zer'den rivayetle, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu hadisi nakletmişlerdir: “Allah'ın Kitabında

bahsettiği hazine, üzerinde 'Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla' yazılı olan saf altından bir levhadır. Kaderinden emin olup da haksızlık edene hayret ederim. Cehennem ateşini hatırlayıp da gülene hayret ederim. Ölümü hatırlayıp da gafil olana hayret ederim. Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın elçisidir."

Suyuti, kendi rivayet zinciriyle, Cabir bin Abdullah'a (Allah onlardan razı olsun) şöyle nakletmiştir: Allah'ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Süleyman bin Davud'un yüzüğündeki yazı şuydu: Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın Resulüdür]

Taberani, rivayet zinciriyle Ubede bin el-Samit'e (Allah ondan razı olsun) şöyle nakletti: Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurdu: [Süleyman bin Davud'un yüzüğünün taşı göktendi, ona atıldı ve o da yüzüğüne taktı. Üzerindeki yazı ise: Ben Allah'ım, benden başka ilah yoktur, Muhammed benim kulum ve elçimdir.]

Dedi ki, bu şekilde isim vermenin faziletine dair en sahih hadis, Ebu Umame el-Bahili'nin Allah Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiği şu hadistir: "Kim bir çocuğuna Muhammed adını verirse, onu sevgi ve benim ismim aracılığıyla bereket arayarak koyarsa, o ve çocuğu cennette olur." Bu hadisin isnadı sahihtir.

İbn Hacer el-Mekki (eş-Şema'il) şerhinde şöyle demiştir:

Muhammed ve Ahmed isimlerinin avantajlarından biri, Allah'ın isminin harflerine denk olmalarıdır.

Bu iki yüce ismin faydalarından biri de, kim bu isimleri bir karta yazıp, yanında taşıyıp, dua ederken sürekli o karta bakarsa, sık sık Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında görecektir .

Seyyid Mustafa el-Bakri, (Hizb el-İmam el-Nawawi) üzerine yaptığı tefsirinin sonunda şöyle demiştir: Allah her ikisinden de razı olsun.

Muhammed onun en meşhur ismidir, Allah ona salât ve selam versin. Ondan önce hiç kimsenin adı Muhammed değildi, fakat onun nurunun ortaya çıkma zamanı yaklaştığında ve adı duyulduğunda, Kitap Ehli peygamberlik umuduyla çocuklarına onun adını verdiler. Sayıları on beş idi.

Allah ona rahmet ve huzur versin, isimlerinin bin ya da iki bin yirmi olduğu söylenir; fakat en kulağa hoş gelen ve özlemin yakıcı sancılarını dindirmede en asil olanı, Allah ona rahmet ve huzur versin, tüm isimleri bu büyük mertebede olsa bile, bu şerefli isimdir.

(El-Dalail) tefsircisi şöyle demiştir: Bu isim, Allah ona salât ve selam versin, ilk isimlere yakındır ve bunların en meşhuru, en özel ve en bilinenidir. Allah, mübarek ve yüce olan, onu bu isimle çağırır ve bu dünyada ve ahirette ona isim verir. O, tevhid sözüyle ayırt edilen kişidir. Adem, Allah ona salât ve selam versin, bu isimle anılmıştır. Havva'nın mehirinde onun için bu isimle şefaet etmiş ve dua etmiştir. O, Allah ona salât ve selam versin, kendini bu isimle tanıttırdı ve şöyle derdi: [Ben Abdullah oğlu Muhammed'im] [Muhammed'in ruhu elinde olan Allah'a yemin ederim ki].

Ve [Muhammed'in kızı Fatıma], ve [Allah'ın Elçisi Muhammed'den] şöyle yazılmıştır: Melekler onun için bununla dua ederler ve İsa (aleyhisselam) ahirette şefaet için onu işaret ettiğinde onunla bu ismi anacaktır ve Cebrail, Miraç Hadisi'nde ve diğer hadislerde onunla bu ismi anmıştır ve İbrahim (aleyhisselam) da Miraç Hadisi'nde onunla bu ismi anmıştır ve dedesi Abdülmuttalib doğduğunda onunla bu ismi anmıştır ve halkı ona bununla seslenirdi ve dağların meleği ona bununla seslenirdi ve Azrail, onun yüce ruhunu aldığı anda ağlayarak göğe yükselmiş ve [Ey Muhammed] diye seslenmiştir ve o (Allah ona salat ve selam versin), cennetin açılmasını istediğinde ve cennet ona açıldığında, kendisini cennetin bekçisine bununla isimlendirir ve şimdi hatırlayamadığım başka şeyler de vardır.

Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) isimlerini açıklarken şöyle dedi:

Bu, Allah'ın kendisine yakışır bir isimdir, Allah ona salât ve selam versin. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Muhammed, Allah'ın elçisidir.}

Bu sıfat, kökeni "hammada" (övmek) fiilinin ikiye katlanmış halinden türetilmiş edilgen bir fiilimsidir; daha sonra bu sıfat aktararak, Allah ona rahmet ve huzur versin, onun için özel bir isim haline getirilmiştir.

Bu, anlamda bir abartı biçimidir; çünkü üç harfli bir fiilin orta kökü, abartı amacıyla ikiye katlanmıştır. Orijinal biçim, edilgen ortağ "Humida"dan türetilen "Mahmoud" idi, sonra ikiye katlanarak fiil "Hammad" oldu ve nesne de "Muhammed" oldu. Bu, ona defalarca yapılan övgü nedeniyle bir abartıdır. Dolayısıyla, dilde "Muhammed", defalarca övülen kişidir. "Madrib" ve "Mumdah" gibi "Mufa'al" bir biçim değildir, ancak eylemin defalarca tekrarlandığı kişi için geçerlidir.

Bu, onun özüne ve anlamına karşılık gelen bir isimdir; Allah ona salât ve selam versin, zira onun özü her bakımdan bütün âlemler tarafından övülmektedir: gerçekte, niteliklerinde, yaratılışında, karakterinde, eylemlerinde, hallerinde, bilgisinde, hükümlerinde ve indiği ve tezahür ettiği bütün âlemlerde.

O, yeryüzünde ve gökte övülür; bu dünyada ve ahirette de övülür. Bu dünyada, verdiği hidayet ve bilgi ve bilgelik bakımından getirdiği fayda nedeniyle övülür; ahirette ise şefaatçiliği nedeniyle övülür.

Övgünün anlamı, sözcüklerin ima ettiği gibi tekrarlanmaktadır; fakat O, Övgücüdür, çünkü O'nu, onlara öğrettikleriyle övmekten başka kimse övmez; zira O, herkesin Peygamberidir. O, Övgücüdür ve dilerseniz, O'nun Yüce Allah'ı mutlak ve gerçek anlamda övdüğünü ve Yüce Allah'ı övmesiyle Allah'ın da kullarının dillerinde O'nu övdüğünü söyleyebilirsiniz. O, Övgücüdür, Övülendir.

Ancak, Ahmed ile ilgili olarak emrin inişi ve etkinliğin ilkesi, Muhammed ile ilgili olarak ise emrin gerçekleşmesi ve nihai etkisi açısından daha ayrıntılıdır. Dolayısıyla, gökteki adı Ahmed, yeryüzündeki adı ise

Muhammed'dir. Allah ona salât ve selam versin, o, övülenlerin en hayırlısı ve övülenlerin en mükemmelidir.

Gerçekten de, yaratılmışlar arasında O'ndan (salât ve selam olsun) başka kimse övülmemiş veya övülmemiştir. Elinde övgü sancağı varken ve ilk ve son tarafından övülen övgüye layık makamın sahibi iken, O nasıl övülebilir ki?

El-Fasi (Şerh el-Delail)'de şöyle dedi:

Bu ifadelerin çoğu Şeyh Ebu Abdullah el-Baki'nin (el-Hacibiyye) şerhindeki şerhindendir.

O halde, Ahmed olana kadar Muhammed değildi; çünkü o, insanlar Rabbini övmeden önce O'nu övmüştü. Ve böylece oldu ki, Ahmed ismi önceki kutsal kitaplarda, Muhammed ismi ise Kur'an'da geçmektedir. Ahmed ismi ayrıca üstünlük anlamına gelen sıfattan türemiştir; yani Rabbini övenlerin en övgüye layık olanıdır. Ve anlamı da böyledir; çünkü o, övgüye layık makamda, kendisinden önce kimseye verilmemiş övgülere layık görülmüş ve bunlarla Rabbini övmüştür. Bu nedenle, övgü sancağı onun için yükseltilmiştir.

Şeyh Ebu Abdullah el-Bakki şöyle dedi: "Muhammed anlamına gelen bu isim, biçim ve içerik bakımından, yani fiziksel harfleri ve biçimsel görünümü bakımından incelikli işaretler içermektedir."

Birincisine gelince, bunun sebebi içerdiği harflerdir: en yüce krallığın "M" harfi, yüce kalemin yazdığı ve içinde yer alan yaşam ve korumanın "H" harfi, tezahür eden krallığın "M" harfi içindeki içsel krallığın "M" harfi ve kesinti ve ayrılık yanılısamasını ortadan kaldıran kalıcılık ve bağlantının "D" harfi.

İkinci isme gelince, bu ismin imgesi bir insan biçimindedir: ilk M onun başı, H kanatları, ikinci M karnı ve D bacaklarıdır.

Şeyh Abdül Rahman el-Bastami, Allah rahmet eylesin, "Durrat al-Zunun fi Ru'yat Qurrat al-'Uyun" (Gözlerin Zevkini Görmede Şüphe İncisi) adlı kitabının ikinci bölümünde şöyle demiştir: Bu en kutsal isim, ondan önce veya sonra hiç kimse tarafından gerçekten taşınmamıştır. Aksine, insanlar anlamında değil, telaffuzunun bazı yönlerinde ortak olmuşlardır. Çünkü ondan başka, onun mertebesine ulaşan en üstün mükemmelliğe ulaşmasa bile, bazı eksikliklere tabi olmayan hiçbir yaratık yoktur. Bu nedenle, hiç kimse gerçekten Muhammed değildir; çünkü en üstün mükemmelliğe ulaşmamak bir tür kınamadır ve herhangi bir şekilde kınamaya maruz kalan kişi gerçekten Muhammed değildir. Dolayısıyla, Muhammed'den başka Muhammed yoktur, ona salat ve selam olsun.

Bu nedenle, müşrikler onu ölçülü sözlerle alaya almak istediklerinde, Yüce Allah bunu ondan uzaklaştırdı; çünkü onun gerçek doğası, sallallahu aleyhi ve sellem, bunu hiçbir şekilde gerektirmiyordu. Böylece, şeytan olan hor görüleni alaya aldılar; çünkü bu isim, nihai hedefe ulaşırken eksikliği ima eden her şeyi içerdiği için tüm şeytan isimlerini kapsar. Ve bu iki isim arasındaki fark ve aralarında ortak hiçbir özellik bulunmaması nedeniyle, şeytanın Peygamberin, sallallahu aleyhi ve sellem, şeklini alması mümkün değildi.

Eğer Muhammed isminin Yüce Allah'ın isminden türediği söylenirse, Mahmud (Allah ondan razı olsun) Hasan'ın dediği gibi, yani kendi sözünde...

O, adını kendi adından almıştır, çünkü Arşın Rabbi övgüye layıktır ve bu da Muhammed'dir.

Bu durum neden daha da abartıldı?

Cevap şudur ki, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bir insandı ve insanların niteliklerde mükemmelliğe ulaşması veya en üst düzeye çıkması doğasında olmadığı için, onun bu konuda onlardan farklı olduğunu, aksine suretinin isimlerin ve sıfatların tüm gerçeklerini yansıtabildiğini

göstermek amacıyla isminin (sallallahu aleyhi ve sellem) abartılı bir biçimini kullanmak gerekliydi.

Üstadım Ebu el-Mevahib el-Şazili, Allah ondan razı olsun, (Aydınlanma Kanunları) adlı eserinde şöyle demiştir:

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve meleklerle, Âdem'e secde edin dediğimizde secde ettiler.} Eğer Allah'tan başkasına secde etmenin haram olduğunu söylerseniz, secde nasıl caiz olabilir?

Biz bu secdenin, kulun Rabbe secde etmesi değil, küçüğün büyüğe boyun eğmesi anlamına geldiğini söyledik; çünkü Âdem (aleyhisselam) bir kuldu, efendi değildi. Ancak insan suretinde Muhammedî özelliklerle onurlandırıldı. Ey anlayış ve basiret sahipleri, işte bu yüzden namaz kılma yerinde secde gerekliydi. Çünkü Âdem'in başı Mim, eli Ha, göbeği Mim ve geri kalanı Dal'dır. Eski yazıda böyle yazılmıştır.

Ebu el-Mevahib (Allah ona rahmet etsin) şöyle buyurmuştur: "Öğretmenimiz, üstadım Ali Vafe'nin (Allah ondan razı olsun) söyledikleri de bizim ifademizi desteklemektedir."

Şeytan, Adem'in yüzünde Tanrı'nın ışığının parlaklığını görmüş olsaydı, ilk secde eden o olurdu.

Allah ona salât ve selam versin, o, bütün elçilerin, peygamberlerin ve bütün salih ve takva sahibi insanların nurudur, diye buyurmuştur.

İsa, Adem ve tüm göğüsler *****, ışığı açığa çıkmış olan gözlerdir.

Çünkü Yüce Allah, ona (aleyhisselam) peygamberlerin nurunu, elçilerin hidayete erdirmesini ve evliyaların hidayete erdirmesini, sonra da onu (peygamberlerin) mührüyle seçkin kılmıştır.

Burada ince bir nokta var: Muhammed ismi, "Mim" olarak telaffuz edildiğinde üç harften oluşur; "Ha" iki harften (Ha ve Elif) oluşur; Hamza, Elif olduğu için sayılmaz; iki kez tekrarlanan "Mim" altı harften oluşur; ve

"Dal" üç harften (Dal, Elif ve Lam) oluşur. İsminin tüm harflerini, hem açık hem de gizli anlamlarıyla birlikte sayarsanız, üç yüz on dört elde edersiniz ki bu, peygamberliği kapsayan elçilerin sayısıdır. Bu sayıdan geriye bir kişi kalır ki bu da peygamberlerden sonra gelen tüm evliyalar arasında dağıtılan evliyalık makamı içindir. Ona ve onlara salat ve selam olsun.

Ve burada ince bir nokta var ki, evliyalar arasında dağıtılan sayıdan geriye sadece birey kalır; çünkü aralarında bireyselliklerini idrak etmede benzersizlikleriyle öne çıkan bireyler vardır. Her biri, varlığında Hakikat tarafından zamanının ışığını kapsayacak şekilde yaratılmıştır ve bu ince bireysellik, onun dediği gibi, kapsamlı Muhammedî hakikatten gelir.

Tanrı'nın dünyayı bir araya getirme gücü yoktur.

A.H.

Şeyh Şihab el-Din Ahmed ibn el-İmad el-Afqahsi kitabında aktarılmıştır (Kashf al-Asrar 'amma Khafa 'an al-Afkar)

Soylu isminin on özelliği vardır, ta ki o söyleyene kadar.

Dördüncüsünün adı, "Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun" yazısı tahtın ayağına kazınmıştır.

Rivayet edilir ki, Yüce Allah Arş'ı yarattığında titremiş, fakat üzerine Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) ismi yazıldığında durmuştur. Bu, O'nun (sallallahu aleyhi ve sellem) yaratılmışların en büyüğü olduğunu hatırlatır.

Ve o, adının harfleriyle ilgili olarak, bazı insanların şöyle dediğini söyledi: "Allah ona rahmet ve esenlik versin."

"M" harfinin anlamı, İslam aracılığıyla küfrün ortadan kaldırılması veya İslam'ı takip edenlerin günahlarının silinmesidir. Ayrıca "M" harfinin, Allah'ın müminlere olan lütfunu, ümmetinin egemenliğini veya övgüye layık makamı simgelediği de söylenmiştir.

Ha harfine gelince, onun insanlar arasındaki hükmünün Yüce Allah'ın hükümlerine dayandığı söylenir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Hayır, Rabbin adına yemin ederim ki, aralarında ihtilaf ettikleri konuda seni (Ey Muhammed) hakem tayin etmedikçe ve senin hükmünden rahatsızlık duymadıkça ve tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe, gerçek iman etmiş olmazlar.} Ve bunun onun ümmetinin hayatı olduğu söylenir.

İkinci harfe gelince, o da Yüce Allah'ın ümmetine olan bağışlamasıdır ve tevhid inancına sahip olanların çağırıcısı olduğu söylenmiştir.

Yol gösterene gelince, o, Yüce Allah'a çağıran kimsedir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve Allah'ın izniyle Allah'a çağıran ve bir ışık olan kimsedir.} O, salât ve selam olsun, bu dünyada ve ahirette cennete giden yolda onlara yol gösteren kimsedir. Bu hadis Nisaburi tarafından rivayet edilmiştir.

İmam Buşiri'nin (Allah ondan razı olsun) Burda adlı eserindeki şu sözü ne kadar güzeldir!

Bana Muhammed adını vererek O'nunla bir ahit kurdum ve O, ahitleri yerine getirme konusunda bütün insanların en sadık olanıdır.

Alim Şihab el-Din Ahmed el-Kastalani, Allah rahmet eylesin, bu eser üzerine yaptığı tefsirde şöyle demiştir:

Sözleri, çocuklara onun adını vermenin teşvik edildiğine dair kanıt niteliğindedir; Tanrı onu kutsasın ve ona huzur versin.

Bu konuda hadisler bulunmaktadır, bunlardan bazıları şunlardır:

1 - Hamid el-Tavil'e rivayet zincirini Enes'ten aktaran Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [İki kul Allah'ın huzuruna getirilecek ve Allah onları cennete götürmelerini emredecektir. Onlar diyeceklerdir ki: Rabbimiz, biz cennete nasıl layık olduk? Cennete layık olmamızı sağlayacak hiçbir amel işlemedik. Allah şöyle buyuracaktır: İki

kulum, cennete girin! Çünkü kendi kendime yemin ettim ki, adı Ahmed veya Muhammed olan hiç kimse cehenneme girmeyecektir.]

2- Nabit bin Şerith'in rivayetine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: Yüce Allah şöyle buyurdu: [Kudret ve azametim hakkı için yemin ederim ki, cehennemde Senin adını anan kimseyi cezalandırmayacağım.] Bu hadis, Ebu Nuaym tarafından rivayet edilmiş, onun rivayetine göre Ebu Ali el-Haddad, onun rivayetine göre de Ebu Mansur el-Daylami tarafından (Musnad el-Firdaws) rivayet edilmiş ve isnad zinciri Peygamberimize kadar uzanmaktadır. Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: İsnad zinciri kesintisizdir .

3 - Cafer bin Muhammed'den rivayet edildiğine göre: [Kıyamet günü geldiğinde bir ses şöyle diyecektir: 'Adı Muhammed olan herkes kalksın ve adının şerefi nedeniyle cennete girsin, Allah ona salât ve selam versin.']

Başka bir rivayette [Kıyamet Gününde birine “Ey Muhammed!” diye seslenilecek. Sonra, toplulukta Muhammed adında olan herkes başını kaldıracak ve Yüce Allah şöyle diyecek: “Şahitlik ederim ki, adı Peygamberim Muhammed’in adıyla aynı olan herkesi affettim.”]

4- Ebu Umame'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: [Kim bir çocuk doğurur ve ona Muhammed adını verirse, o ve çocuğu cennette olur.] (El-Firdavs)'ın yazarı ve oğlu Mansur rivayet etmiştir.

5 - Ayrıca Ali bin Ebu Talib'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Kurulan hiçbir sofrada Ahmed veya Muhammed adında biri bulunmaz ki, Yüce Allah o evi her gün iki defa bereketlendirmesin."

El-Kastalani şöyle dedi: "Allah'a şükür, onun yüce ismi olan Ahmed'i bana vererek onunla bir ahit yaptım. Allah'tan, bana bunu lütfettiği gibi, lütfu, iyiliği ve rahmetiyle beni de onun sevenleri ve mirasçıları arasına katmasını niyaz ediyorum."

Sayın Mustafa El-Bekri, "Dedim ki..." dedi.

Ve Allah'ın lütfuyla, benden sonra gelen ve bana asil ismi Mustafa'yı anan kişiden bir güvence aldım. Sadık pınarın kadehinden içen, sadakat ehli arasından bir vahiyçi bana, bazı fakirlerin büyük isimlerle anılan birçok gerçekliğe sahip olduğunu, bunlardan birinin de bu asil isimle anıldığını, fakat yöneticinin görünen isim olduğunu ve makamına göre öncelik tanımına sahip olduğunu söyledi.

Allah rahmet eylesin, El-Afkaşı, El-Burda üzerine yaptığı tefsirinde, daha önce belirtilenlere bazı eklemeler yapmıştır.

1 - Hasan el-Basri'den (Allah ona rahmet etsin) rivayet edildiğine göre, [Allah kıyamet günü huzuruna Ahmed veya Muhammed adında bir kul çıkaracak ve şöyle diyecektir: "Ey Cebrail, kulumun elini tut ve onu cennete götür; çünkü ben, sevgili Muhammed'imın adıyla aynı adı taşıyan birini ateşle cezalandırmaktan utanırım."]

2 - Ali bin Musa'dan, babasından, dedesinden (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Birine Muhammed adını vererseniz, ona saygı gösterin, onu yüceltin ve ona büyüklük kazandırın. Onu küçük düşürmeyin, ona zulmetmeyin ve sözlerini reddetmeyin; bunlar Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyulan saygıdandır.]

3 - Ve'ila bin el-Asqa'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Üç çocuğu olup da hiçbirine Muhammed adını vermeyen kimse cahillik etmiş olur.]

4 - Ali'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre: [Bir topluluk, aralarında Muhammed adında bir adam bulunan biriyle istişare etmek üzere bir araya gelir ve onu istişarelerine dahil etmezlerse, bereketlenmezler .]

5 - Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Benim adımın anıldığı bir eve yoksulluk girmez."

Sayın Mustafa Al-Bakri bahsettikten sonra şunları söyledi:

Bu asil isim, sayı bakımından En Güzel İsimler [[Basit Wadud]] ile aynıdır; bu nedenle Muhammed adını taşıyan birinin bu iki ismi zikretmesi yerindedir.

Şu anda Kudüs'te ikamet eden şeyhimiz Şeyh Muhammed el-Halili, bazı şeyhlerinden [[Aman]] ismini aldığını ve bunun, Allah ona salât ve selam versin, Muhammed isminin sayısal değerine karşılık gelen ilahi bir isim olduğunu bize bildirdi.

Allah'ın ona bu yüce Muhammedî isimle ilgili bir mesajı vardı ve bana, bolca sevap kazanmak için bunu açıklamak istediğini söyledi. Bana ona öğretme izni verenlerden biridir, Allah ona çokça nimetler versin.

El-Yafi'i Allah ona rahmet etsin, (Ed-Durr en-Neshim fi Khawas el-Kur'an el-Azim) kitabında şöyle demiştir:

Bazı arkadaşlarımız, şeyhlerinden bazılarının rivayetine dayanarak, Şeyh Muhyiddin İbn Arabi'nin şöyle dediğini aktardılar:

Kim kendi isminin sayısal değerini alıp, o sayısal değeri Yüce Allah'ın güzel isimlerinden herhangi birinde incelerse, eğer onu tek bir isimde bulursa ne ala; bulmazsa, iki, üç veya dört isimde arasın.

Örneğin, sayısı doksan iki olan Muhammed'e baktığımızda, bir isimde bunu bulamadık, iki isimde ise [[İlk Daimi]] isminde bulduk, üç isimde de bulamadık; ancak Yüce Allah'ın En Güzel İsimlerinden dört isimde, yani [[Yaşayan, Veren, Bulan, Koruyucu]] isminde bulduk.

"Şöyle dedi: 'Fatiha Suresi'ni doksan iki defa, her ismin sayısına göre okuyun; sonra Ayetü'l-Kürsi'yi, iki Mu'avvidatyn Suresi'ni (Felak ve Nas

Sureleri) aynı sayıda, İnşira Suresi'ni de aynı sayıda okuyun. Bundan sonra, dört ismi aynı sayıda zikredin ve bunu bir alışkanlık haline getirin. Okuma tamamlandığında, sayı tamamlandığında şöyle deyin: 'Ey Yaşayan, zikrimi tazele ve bana rızık ver veya dilediği neyse onu ver. Ey Bağışlayan, bana şunu ve bunu ihsan et. Ey Bulan, benim için şunu ve bunu bul. Ey Koruyucu, bana sahip çık.' Ve böyle devam edin."

Şeyhlerden bazılarından rivayet edildiğine göre, Yüce Allah'ın ismine [[Selam]] bir eklenirse, Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) isminin sayısı olur; çünkü iki harfli Mim'in iki harf olduğunu söylersek, sayısı yüz otuz ikidir. Bu isim Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) ismiyle ilişkilidir; çünkü o dünyanın kalbidir ve Yasin Kur'an'ın kalbidir ve {Selam, Merhametli Rabb'den bir kelime} Yasin'in kalbidir ve selam güvenliktir ve o (Allah ona salât ve selam versin) güvenliktir; çünkü o (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Yüce Allah bana ümmetim için iki güvence vahyetti: {Sen aralarında iken Allah onları cezalandırmaz ve onlar bağışlanma diledikleri sürece Allah onları cezalandırmaz.} Eğer ayrılırsam, kıyamet gününe kadar bağışlanma dileyerek aralarında kalacağım .]

Peygamberimiz için dua etmenin faydalarına dair son bölüm, Kur'an ayetlerinin, peygamber dualarının ve diğer şeylerin çeşitli faydalarını, ayrıca bu yüce isimle, Muhammed ismiyle (Allah ona salat ve selam versin) ilgili faydaları içermektedir .

Ebu Abdullah el-Hüseyin ibn Ahmed ibn Abdullah ibn Bukayr el-Hafız tarafından derlenen ve Şeyhülislam el-Kutb el-Haydari'nin torunu, İbn el-Ferfir el-Dimaşki olarak bilinen Abd el-Rahman ibn Muhammed'in el yazısıyla yazılmış, özellikle Ahmed ve Muhammed isimlerinin faziletleri üzerine bir kitap gördüm. Bu kitabı Hicri 989 yılında Şam, Suriye'de yazmış ve kitabın arka kapağında, başlığın altında, kendi el yazısıyla şunlar yazmaktadır:

Hamd yalnızca Yüce Allah'a mahsustur. Bu kitabı, İslam Şeyhi Şemseddin Muhammed ibn Abi el-Lütf el-Makdisi el-Şafii'nin, Kudüs'ten

bana yazdığı mektuptan rivayetle aktarıyorum. Bu mektup da, İslam Şeyhi Kamal ibn Abi Şerif el-Makdisi'den, o da İslam Şeyhlerinin Şeyhi, Baş Yargıç Ebu el-Fadl Şihab el-Din Ahmed ibn Ali ibn Hacer el-Şafii'den rivayetle bana ulaşmıştır.

Saygıdeğer alim Zeyneddin Ebu el-Feraj Abdülrahman ibn Ahmed ibn Mübarek ibn Hammad el-Gazzi, meşhur İbn el-Şeyha (Allah ona rahmet etsin), bize bunu anlattı. Dedi ki: Ebu el-Abbas Ahmed ibn Yakub el-Sabuni bize bunu anlattı. Dedi ki: Fahr Ebu el-Hasan Ali ibn Ahmed ibn Abdül-Vahid el-Hanbeli, meşhur İbn el-Buhari, bize bunu anlattı. Dedi ki: Ebu Hafs Ömer ibn Muhammed ibn Teberzad bunu işiterek anlattı ve Abdülaziz ibn Muhammed ibn el-Akhdar da bize bunu anlattı. Dedi ki: Yahya ibn Ali ibn Muhammed ibn Ali ibn el-Tarrah da bize bunu anlattı. Dedi ki: Hüseyin ibn Ahmed ibn Abd Allah ibn Bukayr da bize bunu anlattı ve zikretti.

Bu, söz konusu yazarın metnidir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Şeyh, ezberci Ebu Muhammed Abdül Aziz bin Mahmud bin Mübarek bin Mahmud el-Cenabidhi, ben dinlerken ona okuyarak, Hicri 588 yılının Zilhicce ayında Bağdat'ta şunları anlattı: Ona şöyle denildi: “Salih şeyh Ebu Muhammed Yahya bin Ali bin Muhammed bin Ali bin el-Tarrah el-Mudabbir, Hicri 535 yılının Ramazan ayının ikinci günü, Cuma namazından önce size bunu bildirdi” ve o da bunu doğruladı. Şerefli kadı Ebu el-Hasan Muhammed bin Ahmed bin Abdullah bin Abdül Samad el-Muhtadi, Hicri 463 yılının Zilhicce ayında babanız Ali bin Muhammed'den okuyarak size bunu bildirdi ve o da bunu doğruladı. Ezberci Ebu Abdullah el-Hüseyin bin Ahmed bin Abdullah bin Bukayr bize şöyle anlattı:

Ahmed ve Muhammed isimli kişilerin faziletine dair, soylu ve şanlı rivayet zincirlerine sahip, övgüye değer hadislerden oluşan bölüm.

1 - Ahmed ibn Abdullah bize anlattı, dedem bize anlattı, Ebu el-Abbas Sadaqah ibn Musa ibn Tamim ibn Rabi'ah ibn Damrah el-Ganavi, Ali ibn Abi

Talib'in azatlı kölesi bize anlattı, babam bize anlattı, Humaid el-Tawil'den, o da Enes ibn Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet etti ki, şöyle dedi: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: [İki kul Allah'ın huzuruna getirilecek ve Allah onları cennete gönderecektir. Onlar diyeceklerdir ki: 'Ey Rabbimiz! Cennete nasıl layık olduk? Çünkü cennete layık olmamızı sağlayacak hiçbir amel işlemedik.' Allah (a.s.) onlara diyecektir ki: 'Kullarım, cennete girin! Çünkü kendi kendime yemin ettim ki, adı Ahmed veya Muhammed olan hiç kimse cehenneme girmeyecektir.']

2 - Ebu el-Hasan Hamid bin Hammad bin el-Mubarak, Abdullah el-Askari'den iki nakletle bana anlattı. İshak bin Yasar bin Muhammed Ebu Yakub el-Nasibi bize anlattı. Haccac bin el-Minhal bize anlattı. Hammad bin Sanmah, Bard bin Sinan'dan, o da Makhul'dan, o da Ebu Uname el-Bahili'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle bize anlattı ki, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim bir çocuk doğurur ve ona Muhammed adını verirse, o ve çocuğu cennette olacaktır.]

3 - Muhammed bin Abdullah el-Hadrami bize anlattı, Habib bin Nasr bin Ziyad el-Mahalli bize anlattı, Abd el-Samad bin Muhammed bin Mukatil el-Abbadani bize Abadan'da anlattı, Mansur bin Akrama bize Abadan'da bizim mahallemizde, Ebu el-Ala bin Sinan'dan, Makhul'dan, Ebu Umama el-Bahili'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle anlattı ki, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim bir çocuk doğurur ve bana olan sevgisinden ve ismimden bereket dilemekten dolayı ona Muhammed adını verirse, o ve çocuğu cennette olacaktır.]

4 - Ebu el-Hasan Ahmed ibn Muhammed ibn Ali ibn el-Hüseyn ibn el-Feraj el-Vafik el-Sukkari el-Mukri bana şöyle anlattı: El-Kâsım ibn Ali ibn Eban el-Allaf bize şöyle anlattı: Ali ibn Maymun el-Attar bize şöyle anlattı: Osman ibn Abd el-Rahman el-Tarifi, Ömer ibn Musa el-Vacihi'den, o da el-Kâsım'dan, o da Vatila ibn el-Aska'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle bize şöyle anlattı: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle

buyurdu: [Üç çocuğu olup da birine Muhammed adını vermeyen kimse cahildir.]

5 - Ebu el-Hüseyn Siller ibn Ali ibn Eyyub el-Becedabi bana anlattı, Ebu Bedir Ahmed ibn Halid ibn Musrah el-Harrani bize anlattı, amcam el-Velid ibn Abd el-Malik ibn Musrah el-Harrani bize anlattı, Musa ibn A'yan bize anlattı, Layth ibn Abi Sulaym'dan, Mujahid ibn Jabr'dan, Abdullah ibn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Üç çocuğu olup da birine Muhammed adını vermeyen kimse cahildir.]

6 - Ebu el-Kâsim ibn Ebu el-Hattab bana aynen şöyle anlattı: Enber'de Ebu Amr el-Şehid bize şöyle anlattı: Ali ibn Muhammed el-Nakha'i bize şöyle anlattı: Muhammed ibn Mansur el-Ramadi bize şöyle anlattı: Abdullah ibn Dahir el-Razi bize şöyle anlattı: Amr ibn Cami' bize, Cafer ibn Muhammed'den, babasından, dedesinden rivayetle şöyle anlattı: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Üç çocuğu olup da birine Muhammed adını vermeyen kimse cahillerdendir.]

7 - Ebu Muhammed İsmail bin Hüseyin bin Hasan bin Harun bin Antarah, babasından, o da dedesinden (Allah ondan razı olsun) rivayetle bana şöyle anlattı: Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Üç çocuğu olup da bunlardan birine Muhammed adını vermeyen kimse bana haksızlık etmiş olur.]

8 - Ebu'l-Abbas Muhammed ibn Yakub ibn Ma'kal ibn Sinan, el-Hasan ibn Ali ibn Affan el-Amiri'nin rivayetine dayanarak kendi el yazısıyla bize anlattı: O şöyle dedi: Osman ibn Abdurrahman bize anlattı ve Ebu Said Nafi' ibn Muhammed ibn el-Hasan ibn Aleviyye ibn Hayviyye ibn Yusuf ibn Waqid ibn Hazwar el-Ebyurdi el-Şafi'i bize şöyle dedi: Ebu el-Abbas Muhammed ibn Yakub ibn Ma'qal bize şunları söyledi: el-Hasan ibn Ali ibn Affan bize şöyle dedi: Osman ibn Abd al-Rahman el-Harrani bize Ahmed ibn Hafs el-Cezeri'den, Ebu't-Tufeyl'den, Amir ibn Vasile el-Leysi'den, Ali ibn Ebî Talib'den râzı olsun, dedi ki: Allah'ın Resulü, Allah'ın salat ve selamı onun üzerine olsun, şöyle konuştu: [Muhammed adında bir kimseyle

istişare etmek üzere bir araya gelip de onu istişarelerine dahil etmeyen hiçbir topluluk bereketten mahrum kalmaz.]

9 - Hüseyin ibn Ali ibn Ebu Talib'den, babasından (Allah onlardan razı olsun) ve Peygamberimizden (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: "Bir araya gelip istişarede bulunan ve aralarında Ahmed veya Muhammed adında biri bulunan ve onu istişarelerine dahil eden hiçbir topluluk yoktur ki, bu onlar için hayırlı olmasın." Bu hadis, Ahmed ibn Muhammed ibn Yakub tarafından bize rivayet edilmiştir. Abdullah ibn Ahmed ibn Amir ibn Süleyman el-Ta'i bize anlattı, o da şöyle dedi: Babam bana anlattı, o da şöyle dedi: Ali ibn Musa el-Rida bize anlattı, o da şöyle dedi: Musa ibn Cafer bana anlattı, o da şöyle dedi: Babam Cafer ibn Muhammed bana anlattı, o da şöyle dedi: Babam Muhammed ibn Ali bana anlattı, o da şöyle dedi: Babam Ali ibn el-Hüseyin bana anlattı, o da şöyle dedi: Babam el-Hüseyin ibn Ali bana anlattı, o da şöyle dedi: Babam Ali ibn Ebu Talib bana anlattı

10 - İbn Ubeydullah Ahmed ibn Abdülrahman el-Dahabi ve Ubeydullah ibn Yahya ibn Zekeriya ibn Yazid ibn Abi Amr el-Dukayki bana şöyle dediler: Ebu Talib Abdullah ibn Muhammed ibn el-Hasan ibn Şihab el-Bakri bize şöyle dedi: Abdullah ibn Muhammed ibn Ghiyath Ebu el-Kâsim el-Haravi el-Katib el-Horasani bize şöyle dedi: Ahmed ibn Amir ibn Süleyman el-Tai bize şöyle dedi: Ali ibn Musa el-Rıza bize şöyle dedi: Babam Musa bana şöyle dedi: Babam Cafer bana şöyle dedi: Babam Muhammed bana şöyle dedi: Babam Ali bana şöyle dedi: Babam Hüseyin bana şöyle dedi: Babam Ali ibn Abi Talib, Allah onlardan razı olsun, bana şöyle dedi: Allah'ın Resulü, salat ve selam olsun, şöyle buyurdu: [İstişare eden ve aralarında Ahmed veya Muhammed adında birinin bulunduğu hiçbir topluluk yoktur ve] Onlar için faydalı olduğu sürece onu da danışma süreçlerine dahil ettiler .

11 - Ebu Hafs el-Faruk bin Abdül Kabir bin Ömer el-Hattabî bana Basra'da anlattı, el-Abbas bin el-Fadl el-Esfatî bize anlattı, Ebu Osman Said

bin Süleyman el-Nashiti bize anlattı ve Abdullah bin İshak bin İbrahim bin Abdül Aziz el-Baghawi el-Dakiq bize anlattı, Ziyad bin el-Halil el-Tustari bize anlattı, Said bin Süleyman el-Nashiti Ebu Osman bize anlattı, el-Hakam bin Atiyya bin Sabit bize, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurdu: [Onlara Muhammed derler, sonra da onlara hakaret ederler.]

12 - Muhammed bin Abdullah el-Askari bize, Muhammed bin İsmail bin Yusuf bin İsmail el-Tirmizi el-Suleymi bize, İbrahim bin Hamid el-Tevvil bize, El-Hakam bin Atiya bize, Sabit el-Banani'den, Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Ona Muhammed derler, sonra da ona hakaret ederler.]

13 - Ahmed ibn Muhammed ibn Abdullah ibn Abbad bize rivayet etti, Muhammed ibn Ghalib Ebu Cafer el-Dabbi bize rivayet etti, İbrahim ibn Hamid el-Tawil bize rivayet etti, el-Hakam ibn Atiyye bize rivayet etti, Sabit el-Banani bize rivayet etti, Enes ibn Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, o şöyle dedi: Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurdu:

diyorlar , sonra da hakaret ediyorlar .

14 - Ahmed ibn Muhammed ibn el-Cerrah ve Ahmed ibn Muhammed ibn Yakub bize anlattılar, dediler: Abdullah ibn Ahmed ibn Amir ibn Süleyman el-Ta'i anlattı, Ali ibn Musa el-Rıza bize anlattı ve Ebu et-Tayyib Ubeyd Allah Ahmed ibn el-Zehebi bana Ekbere'de anlattı ve Ubeyd Allah ibn Yahya ibn Zekeriya ibn Yezid ibn Abi Amr el-Daqiq anlattı bize şöyle dediler: Ebu Talib Abdullah ibn Muhammed ibn el-Hasan ibn Şihab el-Ekberi bize anlattı, Ebu'l-Kasım Abdullah ibn Muhammed ibn Gıyas el-Haravi el-Horasani el-Katib bize anlattı, Ahmed ibn Amir ibn Süleyman et-Ta'i bize anlattı, Ali ibn Musa er-Rıza bize anlattı, dedi ki: Babam Musa ibn Cafer bana söyledi, şöyle dedi: Babam Cafer ibn Muhammed bana söyledi, o söyledi. dedi ki: Babam Muhammed ibn Ali bana haber verdi, o şöyle

dedi: Babam Ali ibn el-Hüseyin bana haber verdi, şöyle dedi: Babam Hüseyin ibn Ali bana şöyle anlattı: Babam Ali ibn Ebu Talib, Allah ondan razı olsun, bana şöyle anlattı: Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, şöyle buyurdu: [Kurulan hiçbir sofrada Ahmed veya Muhammed adında biri bulunmaz ki, o ev her gün iki kere temizlenmesin.]

15 - Ebu el-Kâsım el-Hüseyin ibn Muhammed ibn İshak ibn İbrahim ibn İsmail ibn Muhammed ibn Aban ibn Abi el-Hattab bana sözlü olarak şöyle anlattı: Ebu Amr Ubeyd Allah ibn Abdullah ibn el-Hasan el-Şehid el-Enberi bize Enber'de şöyle anlattı: Ali ibn Muhammed el-Nakha'i Ebu el-Kâsım bize şöyle anlattı: Muhammed ibn Mansur el-Ramadi bize şöyle anlattı: Abdullah ibn Dahir el-Razi bize şöyle anlattı: Amr ibn Cuma' bize, Cafer ibn Muhammed'den, babasından, dedesinden rivayetle şöyle anlattı: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Eğer ona Muhammed adını verirsiniz, ona saygı gösterin, onu yüceltin ve onu küçük düşürmeyin, hor görmeyin ve ona sert davranmayın; bu, Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyulan saygıdır.]

16 - Ali bin Bandar el-Bardai'nin kitabında şunu buldum: Ebu İsa Muhammed bin Ahmed bin Matar bize şöyle anlattı: Ebu el-Esved Muhammed bin Muhammed bin Yahya bin Hafs el-Firyabi bize şöyle anlattı: Muhammed bin Raja el-Vasiti bize şöyle anlattı: Osman bin Zekeriya el-Razi ve Huşeym bin Beşir bize, Yunus bin Ubeyd'den, o da Hasan el-Besri'den (Allah ona rahmet etsin) rivayetle şöyle anlattılar: [Allah, kıyamet günü huzuruna Ahmed veya Muhammed adında bir kul çıkaracaktır. Yüce Allah şöyle diyecektir: Muhammed Benim kulumdur. Bana isyan ederken benden utanmadınız mı? Adınız Benim sevgili Muhammed'im adıdır. Sonra kul başını eğecek ve şöyle diyecektir: Ey Allah'ım, ben bunu yaptım.] Sonra Yüce Allah şöyle buyuracak: Ey Cebrail, kulumun elini tut ve onu cennete götür; çünkü ben, sevgili Muhammed'im adını taşıyan birini ateşle cezalandırmaktan utanırım.

17 - Ahmed ibn Muhammed ibn Yakub el-Nasavi ve Ahmed ibn Muhammed ibn el-Cerrah el-Nahthali bana şöyle anlattılar: Abdullah ibn

Ahmed ibn Ali ibn Süleyman el-Ta'i bize şöyle anlattı: Babam bana şöyle anlattı: Ali ibn Musa el-Rida bize şöyle anlattı: Babam Musa bana şöyle anlattı: Babam Cafer ibn Muhammed bana şöyle anlattı: Babam Muhammed bana şöyle anlattı: Babam Musa bana şöyle anlattı: Babam Hüseyin bana şöyle anlattı: Babam Ali ibn Ebu Talib, Allah ondan razı olsun, bana şöyle anlattı. Ubeydullah ibn Ahmed ibn Abdülrahman el-Dhahabi Ebu el-Tayyib ve Ubeydullah ibn Yahya ibn Zekeriya ibn Yazid ibn Abi Amr el-Duqayqi bize şöyle anlattılar: Ebu Talib Abdullah ibn Muhammed Hasan ibn Şihab el-Akbari bize şöyle anlattı: Ebu el-Kasım Abdullah ibn Muhammed ibn Ayyash el-Haravi el-Horasani bize şöyle anlattı: Ahmed ibn Amir ibn Süleyman el-Tai bize şöyle anlattı: Ali ibn Musa el-Rida bize şöyle anlattı: Babam Musa bana şöyle anlattı: Babam Cafer bana şöyle anlattı: Babam Muhammed bana şöyle anlattı: Babam Ali bana şöyle anlattı: Babam Hüseyin bana şöyle anlattı: Babam Ali ibn Abi Talib, Allah ondan razı olsun, bana şöyle anlattı: Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, şöyle buyurdu: [Bir çocuğa Muhammed adını verirsiniz, ona saygı gösterin, toplulukta ona yer açın ve ona yüz çevirmeyin.]

18 - Ebu Nasr Muhammed ibn Ahmed ibn Musa ibn Cafer ibn Abi Muhammed el-Buhari el-Mustamli bana şöyle anlattı: Prens Abdullah Muhammed ibn Abbas el-Esami el-Haravi bize şöyle anlattı: Ebu Bekr Muhammed ibn Ahmed ibn Nasr el-Attar el-Duali bize şöyle anlattı: Muhammed ibn Harun el-Misaysi bize şöyle anlattı: Halid ibn Yazid, Muhammed ibn İbrahim el-Haşimi'den, Ebu Cafer el-Mansur'dan, babasından, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayetle bize şöyle anlattı: [Adı Muhammed olan hiçbir aile yoktur ki, Yüce Allah onları her gün ve her gece bereketlendirmeye devam etmesin], yani her gün ve her gece bereketle.

19 - Muhammed ibn Ahmed ibn Muhammed ibn Faris el-Tusi el-Aşkar bana anlattı, Ebu Nasr el-Nu'man ibn Muhammed el-Curcani Nişapur'da bize anlattı, Ebu Ahmed Abdullah ibn Adi el-Hafız el-Curcani bize anlattı, el-Fadl ibn Abdullah ibn Süleyman el-Attar Antakya'da bize anlattı, Muhammed ibn el-Musaffa bize anlattı, Osman ibn Abd el-Rahman bize

anlattı, Muhammed ibn Abd el-Malik'ten, Yahya ibn Sa'id'den, Sa'id ibn el-Musayyab'dan, Allah ondan razı olsun, Ebu Hurayra'dan rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Benim adımın anıldığı bir eve yoksulluk girmez."

20 - Muhammed bin Abdullah bana, Muhammed bin Muhammed bin Süleyman el-Bağundi el-Vasiti bize, Muhammed bin Humaid el-Razi bize, İbrahim bin el-Muhtar bize, el-Nadr bin Humaid bize, Ebu İshak el-Subeyî'den, el-Esbağh bin Nabatah'tan, Ali bin Ebu Talib'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Peygamberin adı geçen hiçbir aile yoktur ki, Allah onlara sabah ve akşam onları kutsayan bir melek göndermesin.]

21 - Ebu Muhammed Cafer bin Hasan bin Mansur Bağdadi Eşkar'ın kitabında şunları buldum: Ahmed bin Abbas Bağvavi bize şöyle anlattı: Ömer bin Şabba bin Abda Numari bize şöyle anlattı: Muhammed bin Hamid Razi bize şöyle anlattı: İbrahim bin Muhtar bize şöyle anlattı: Nadr bin Hamid bize şöyle anlattı: Ebu İshak Subeyî, Asbagh bin Nabatah'tan, o da Ali bin Ebu Talib'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurduğunu söyledi: [Peygamberin adı geçen hiçbir aile yoktur ki, onlara sabah ve akşam onları kutsamak için bir melek gönderilmesin.]

22 - Ebu el-Kâsım Ubeyd Allah ibn Ahmed ibn Yahya ibn Mansur ibn el-Mu'afe el-Azdi el-Adl bana şöyle anlattı: Ebu Bekir Abdullah ibn Ahmed ibn Ali el-Hatib bize dikte yoluyla şöyle anlattı: Ebu Bekir el-Kâsım ibn Abd el-Rahman el-Enberi bize şöyle anlattı: Muhammed ibn Yahya ibn Razin el-Musaysi bize şöyle anlattı: İsmail ibn Yahya ibn Ubeyd Allah ibn Talha ibn Abd el-Rahman ibn Ebu Bekr el-Siddik bize şöyle anlattı: Abd el-Rahman ibn Ruh, el-Kâsım ibn Muhammed'den, o da Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle bize şöyle anlattı: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Benim adıma taşıyan hiçbir kimse helal olan bir yemeği yememiştir ki, yemeğinin bereketi iki katına çıkmasın."

23 - Muhammed bin Abdullah el-Askari, Ebu Yakub İshak bin el-Hasan bin Maimun el-Harbi, Müslim bin İbrahim, Şaddad bin Said el-Rasibi, Said el-Ceriri, Ebu Nadra, Ebu Said el-Hudri ve Abdullah bin Abbas (Allah onlardan razı olsun) şöyle rivayet etmişlerdir: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim bir çocuk doğurursa, onu iyi yetiştirsın ve ona güzel bir isim versin. Çocuk reşit olunca onu evlendirsın. Eğer çocuk reşit olup da onu evlendirmez ve günah işlerse, günahının yükünü çeker.]

24 - Ebu el-Hasan İbn el-Muhtadi, bu kısmı okuduğumuz gün bize, Ebu Abdullah İbn Ahmed İbn Bakir'in bize, Abdül-Rahim el-Haravi'nin bize, Malik İbn Süleyman el-Haravi'nin bize, Davud İbn Abdül-Rahman el-Attar'ın bize, Hişam İbn Urva'nın da babasından, Aişe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, şöyle buyurduğunu aktardı: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Hediyeler üç çeşittir: Sevap hediyesi, kimse hakkında kötü bir şey söylenmemesi için hediye ve Allah'ın mükafatlandıracağı hediye.]

Bu, Ebu Abdullah Hüseyin bin Ahmed bin Abdullah bin Bakir Hafız tarafından derlenmiş ve şeyhlerinden rivayet edilmiş, Ahmed ve Muhammed isimli kişilerin faziletlerini anlatan son kitaptır. Yalnızca Allah'a hamd olsun ve salât ve selam efendimiz Muhammed'e, ailesine, sahabelerine, takipçilerine ve sevdiklerine olsun .

Söz konusu kitabın metni burada sona ermiştir, Allah yazarına rahmet etsin .

Dördüncü Bölüm: Peygamberin Anlamı Üzerine * | * Beşinci Bölüm: Okuma Yazma Bilmeyenlerin Anlamı Üzerine

Dördüncü konu "peygamber" kelimesinin anlamıyla ilgilidir :

Hemza ile yazılan "peygamber" kelimesine gelince, bunun "muhibir" anlamına geldiği ve "haber" kelimesinden türediği söylenir; çünkü Tanrı hakkında bilgi verir. Bu, "fa'il" yani "yapan" kelimesinin bir biçimidir.

Ayrıca "bilgilendirilmiş", yani Allah tarafından emirleri ve yasakları konusunda bilgilendirilmiş anlamına da gelebilir. Delil olarak çoğul hali olan "naba'" (haber), "zarif" (esprili) ve "zurafaa'" (esprili olanlar) gibi kelimeleri gösterdiler. El-Abbas ibn Murad şöyle dedi:

Ey Peygamberlerin Sonuncusu, sen hakikat yolunda bir elçisin, şüphesiz Allah'ın hidayeti sana yol göstermiştir.

Allah seni, yaratılışındaki ***** için sevgiyle övdü ve sana Muhammed adını verdi.

Ya da "naba" kökünden türemiştir ki bu da "görünmek" ve "yükselmek" anlamına gelir, dolayısıyla "fa'il" filimsidir, yani aktif filimsidir, yani görünür ve yükseltilmiş, yani pasif filimsisi anlamındadır, yani Allah onu yaratılışının üstüne yükseltmiştir; ya da "an-naba'"dan alınmıştır ki bu da "yol" anlamına gelir, çünkü Peygamber, Allah'ın yaratılışına giden yoldur ve onun aracılığıyla yaratılışı Yaraticılarını tanımaya ulaşır.

Peygamber, kendisine ilahi bir kanun vahyedilen insandır; bu kanunu iletmekle görevlendirilmemiş olsa bile. Eğer iletmekle görevlendirilmişse, o da bir elçidir. Dolayısıyla "peygamber" terimi daha genel bir anlam taşır.

"Hangisi daha iyidir, peygamberlik mi yoksa elçilik mi?" diye sorarsanız...

Şeyh İzz el-Din ibn Abd el-Salam, (Kurallar) adlı eserinde şu cevabı verdi:

Peygamberlik, Yüce Allah'ın layık olduğu yücelik ve mükemmellik özelliklerini aktarmayı içerdiği için üstündür. Her iki ucundan da Allah'a bağlıdır. Öte yandan, elçilik daha aşağıdır çünkü kullara bir mesaj iletme emridir. Bir ucundan Allah'a, diğer ucundan da kullara bağlıdır. Şüphesiz ki, her iki ucundan da Allah'a bağlı olan, sadece bir ucundan bağlı olandan üstündür. Peygamberlik, elçilikten önce gelir. Örneğin, Allah'ın Musa'ya söylediği "Şüphesiz ben Allah'ım, âlemlerin Rabbi'yim" sözü, "Firavun'a git, çünkü o haddini aştı" sözünden önce gelir. "Firavun'a git" sözünden önce

söylediği her Şey peygamberliktir, sonrasında iletmesini emrettiği Şey ise elçiliktir. Özetle, peygamberlik, Allah'ı ve O'na ait olanı tanıtmak anlamına gelirken, elçilik ise Allah'ın elçiye, kullarına veya bazı kullarına, bilmelerini, itaat etmelerini ve O'na isyan etmekten kaçınmalarını emrettiği Şeyleri iletmesini emretmesi anlamına gelir. (Masalik al-Hunafa'dan özetin sonu)

Beşinci konu "cahil" kelimesinin anlamıyla ilgilidir :

(Belagatli Sözlere) adlı eserinde Şöyle dedi:

"Ciltli" kelimesi ("umm" vurgusuyla), yazma veya okuma yeteneği olmayan, sanki annesine göre doğuştan yazma yeteneğinden yoksunmuŐ gibi davranan birini ifade eder.

Ya da annesine atfedildi çünkü annesiyle benzer bir durumdaydı, zira kadınlar genellikle okuma yazma bilmiyordu.

Bu sözün Umm al-Qura'ya (Şehirlerin Anası) atfedildiği söylenmektedir.

Altıncı konu: Ailenin anlamı

Bu sözler, çoğunlukla okuma yazma bilmeyen millete, yani Araplara söylendi.

Bu sözler, onun ülkenin işlerine duyduğu büyük ilgi nedeniyle millete söylenmiştir.

Bunun, ya kendisine vahyedildiği anlamında ya da ona inandığı ve inanılmasını istediği anlamında, Kitabın Anası'na atıfta bulunduğu söylenmiştir.

Bunun, ulusu, yani statüyü ve yaratılışı ifade ettiği söylendi.

Milletin henüz bilgisiz olduğu dönemde, yazının yokluğu Peygamberimiz (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) için bir mucize olarak nitelendirilmiŐti; zira kendisine bahşedilen engin bilgiye rağmen bu böyleydi. Yüce Allah Şöyle buyurmuştur: {Ondan önce hiçbir kitap okumadınız, sağ elinizle de

hiçbir şey yazmadınız. Aksi takdirde, yalancılar şüpheyeye düşerlerdi.} Ve Kur'an-ı Kerim'de de şöyle buyurulmaktadır: {Oğul Peygamberi (Allah'ın salat ve selamı ona, ailesine ve sahabelerine olsun) izleyenler ...

Altıncı konu: Ailenin anlamı

"Aal" (aile) kelimesinin kökeni konusunda görüş ayrılığı vardır; bazıları bunun "Ahl" (halk) kelimesinden türediğini ve "ha" harfinin hemzeye dönüştüğünü söyler.

Burada "Muhammed'in ailesi" ifadesinin anlamı konusunda görüş ayrılığı bulunmaktadır.

Muhtemelen sadaka vermesi haram olanlar arasındadırlar ve bu, Şafî tarafından belirtilmiş ve çoğunluk tarafından da kabul edilmiştir.

Bu, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Ebu Hurayra'nın Hasan İbn Ali'ye rivayet ettiği hadiste söylediği şu sözle de desteklenmektedir: "Biz, Muhammed'in ailesi, sadaka almaktan caiz değiliz."

Bir hadiste rivayet edilen ve bu sadakanın [insanların pisliği] olduğunu ve Muhammed veya Muhammed'in ailesi için caiz olmadığını belirten açıklaması.

Ahmed, Teşehhüd hadisinde bahsedilen Muhammed'in ailesinin onun ev halkı olduğunu söyledi.

Bu nedenle, Avad halkının "Âl" demesi caiz midir? Bu konuda iki rivayet bulunmaktadır.

Muhammed'in ailesiyle kastedilenin eşleri ve soyundan gelenler olduğu söylenmiştir; çünkü hadis rivayetlerinin çoğunda "ve Muhammed'in ailesi" ifadesi geçmektedir ve bu ifade Ebu Hamid'in hadisinde de doğru yerinde yer almaktadır.

[Ve eşleri ve çocukları] Bu, "aile" ile kastedilenin eşler ve çocuklar olduğunu gösterir.

Ardından, daha önce bahsedilen Ebu Hurayra hadisinde olduğu gibi, üçünün birleştirilebileceğinin kanıtlandığını ekledi. Bu, bazı rivayetçilerin diğerlerinin ezberlemediğini ezberlemiş olması şeklinde yorumlanabilir. Teşehhüd'deki "aile" terimi, eşleri ve sadaka almaktan men edilenleri, yani çocukları da kapsar. Dolayısıyla hadisler uzlaştırılabilir.

Peygamberimizin eşleri (Allah ona salât ve selam versin), Aişe'nin hadisinde Muhammed'in ailesi olarak anılır: "Muhammed'in ailesi, üç defa ekmek ve yahni yiyerek asla doymazdı."

Ebu Hurayra hadisinde ise [Ey Allah, Muhammed'in ailesinin rızkını yeterli kıl], eşler ve çocuklar, onlara duyulan saygının bir göstergesi olarak özellikle anılmış gibidir.

Abdülrazzak Cami'sinde, el-Nevevi'nin kendisini dinlediğini ve bir adamın ona, "Ey Allah'ım, Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine salât ve selam eyle" sözünün ne anlama geldiğini sorduğunu rivayet etmiştir. Muhammed'in ailesi kimlerdir?

"Onun hakkında görüş ayrılığı var; kimileri Muhammed'in ailesinin Ehl-i Beyt (Ey Ehli) olduğunu söylerken, kimileri de ona itaat edenler olduğunu söylüyor." dedi.

"Âl" teriminin, El-Nevevi'nin El-Muhadhdhab tefsirinde belirttiği gibi, özellikle Fatıma'nın soyundan gelenleri ifade ettiği söylenmiştir.

İbn el-Rif'ah'ın (el-Kifaya) adlı eserinde rivayet edildiğine göre, bunların hepsi Kureyş kabilesindendir.

Aileden kastedilenin tüm millet, cevap veren millet olduğu söylenmiştir. İbn el-Arabi, Malik'in buna meyilli olduğunu, el-Zuhri'nin bunu seçtiğini, Ebu el-Tayyib el-Taberi'nin bunu Şafiîlerden bazı rivayetlerle naklettiğini ve el-Nawawi'nin (Şerh Müslim)'de bunu tercih ettiğini belirtmiştir.

Hakim Hüseyin ve Rağib bunu aralarındaki takva sahibi olanlarla sınırlamışlardı ve bunu genelleştirenlerin sözleriyle kastedilen de budur; bu da Yüce Allah'ın şu sözüyle desteklenmektedir: {O'nun dostları ancak salihlerdir}.

(Nawadir) Ebu el-Ayna'da rivayet edildiğine göre, Haşimilerden bazılarını kötülemiştir; bunun üzerine ona şöyle demiştir: "Sen her namazda bana salavat getirirken, benim hakkımda kötü mü konuşuyorsun?"

[Ey Allah, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salât ve selam eyle.] O şöyle dedi: "Ben iyi ve temiz olanları istiyorum, sen onlardan değilsin." Şeyhimiz ona durumu bildirdi .

El-Hatib rivayet etti ki, Yahya ibn Mu'adh, Balkh veya Rayy'da Alawi'nin yanına ziyaretçi olarak girdi ve onu selamladı.

Al-Alawi, Yahya'ya, "Biz, yani ev halkı hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Vahiy suyuyla yoğrulmuş, içine peygamberlik ağacının dikildiği ve mesaj suyuyla sulanan kil hakkında ne diyebilirim ki? Ondandır, rehberliğin mis kokusundan ve dindarlığın kehribarından başka bir şey çıkabilir mi?" dedi.

Al-Alawi, Yahya'ya şöyle dedi: "Eğer bizi ziyaret ederseniz, bu sizin lütfunuzdur; eğer biz sizi ziyaret edersek, bu da sizin lütfunuzdur. Hem ziyaret eden hem de ziyaret edilen olarak övgü sizindir."

El-Hafız el-Sakhawi bunların hepsini söyledikten sonra, "Şeyhimiz şöyle dedi..." diye ekledi.

"Dua denildiğinde kastedilen şey mutlak merhamettir" diyen birinin sözü, duanın sadece dindarlara özgü olması gerekmediği şeklinde yorumlanabilir.

Delil olarak, [Muhammed'in ailesi, her takva sahibi kişi] diye rivayet eden Enes'in hadisini öne sürdüler; bu hadis Taberani tarafından rivayet edilmiş olup isnad zinciri çok zayıftır . Beyhaki de Cabir'den benzer bir hadis rivayet etmiş olup, onun da isnad zinciri zayıftır.

Bazı hadislerde bahsedilen Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) soyundan gelenler, onun çocukları ve onların çocuklarıdır. Buna kız çocuklarının çocukları da dahil midir? Şafiî ve Malik'in görüşü ve Ahmed'den gelen bir rivayete göre, Müslümanların ittifakıyla Fatıma'nın çocuklarının da Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) soyundan sayıldığı ve Allah'tan onlar için dua edildiği göz önüne alındığında, kız çocuklarının da dahil olduğu söylenmektedir. İbn el-Hacib, Maliklerden kız çocuklarının da dahil olduğunu, İsa'nın İbrahim'in (aleyhisselam) soyundan olduğunu rivayet etmiştir.

Ebu Hanife ekölü ve Ahmed'den rivayet edilen bir başka hadis, bu büyük soyun şerefi nedeniyle Fatıma'nın (aleyhisselam) çocukları hariç, onların içeri girmediğini belirtir. (El-Kevl-Bedi'den alıntı sonu)

Eşlerine gelince, Allah ona salât ve selam versin; müminlerin anneleri, Allah onlardan razı olsun; onların ilki...

1- Hatice bint Huveylid, Allah ondan razı olsun.

2 - Sonra da Hz. Zam'a bint Sawda, Allah ondan razı olsun.

3- Sonra Ebu Bekir Sıddık'ın kızı Ayşe (Allah onlardan razı olsun) ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ondan başka bir bakireyle evlenmediler .

4 - Sonra da Ömer el-Faruk'un oğlu Hafsa (Allah onlardan razı olsun)

5 - Sonra Zeynep bint Huzeyme (Allah ondan razı olsun) oldu ve onlardan hiçbirisi onun ömrü boyunca ölmedi, sadece o öldü.

6 - Sonra da Ümmü Seleme Hind bint Ümeyye, Allah ondan razı olsun.

7 - Sonra Zeyneb bint Cahş, Allah ondan razı olsun.

8 - Sonra da Cüveyriye bint el-Harith, Allah onlardan razı olsun.

9 - Sonra Rayhana bint Sham'un, Allah ondan razı olsun.

10 - Sonra Ümmü Habibah Ramlah bint Ebu Sufyan, Allah onlardan razı olsun.

11 - Sonra Safiyye bint Huyayy, Allah ondan razı olsun.

12 - Sonra Maymuna bint el-Harith, Allah ondan razı olsun.

Bunlar onun evlendiği kadınlar, toplamda on iki kadın; bunlardan yedisiyle evlilik sözleşmesi yapmış ancak evliliklerini onlarla tamamlamamıştır.

Dolayısıyla, eşleri için dua etmek, onlara saygı göstermenin ve onları ümmet için haram kılmanın bir sonucudur; çünkü onlar onun bu dünyada ve ahiretteki eşleridir, Allah ona salât ve selam versin .

Yedinci konu: İbrahim'in sözü üzerine

Yedinci konu İbrahim ismiyle ilgilidir :

İbn al-Qayyim dedi ki

Süryanicede İbrahim'in anlamı merhametli babadır. Yüce Allah İbrahim'i dünyanın üçüncü babası kılmıştır; çünkü ilk babamız Adem, ikincisi Nuh'tur ve yeryüzündeki bütün insanlar onun soyundandır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ve biz onun soyundan gelenleri diri kıldık}. Üçüncü baba, peygamberlerin babası, dünyanın direği ve tevhid ehlinin önderidir; Yüce Allah onu dostu edinmiş ve peygamberliği ve Kitabı onun soyuna vermiştir. İşte o, Merhametli'nin dostu ve peygamberlerin şeyhidir. Allah onu bir imam ve bir ümmet, dindar ve tevhid ehli olarak adlandırmıştır.

Yüce Allah şöyle buyurdu: {İbrahim'in Rabbi onu bazı buyruklarla sınadı ve o da bunları yerine getirdi. Bunun üzerine Allah, "Şüphesiz seni halkın önderi yapacağım" dedi.}

Yüce Allah şöyle buyurdu: {Şüphesiz İbrahim, Allah'a itaatkâr ve hakikate yönelmiş, kendi başına bir millettir.}

Millet, rol modeldir, iyiliğin öğretmenidir, Allah'a bağlı ve itaatkârdır, O'nun emrine sadıktır, Allah'a yönelen ve her şeyden uzaklaşan dürüst kişidir. Bir şeye yönelen, her şeyden uzaklaşır. İbrahim (aleyhisselam), üçüncü babamız ve dürüstlerin önderidir. Kitap Ehli onu dünyanın direği olarak adlandırır ve tüm inanç sahipleri ona saygı duymakta ve onu sevmekte hemfikirdir.

Oğullarının en hayırlısı, Âdem oğullarının efendisi olan Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) idi. Ona saygı duydu ve onu yüceltti; ve o, bütün insanlar arasında ona en çok benzeyen kişiydi. Bu, onun rivayet ettiği sahih hadiste (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu şeklinde anlatılır: "İbrahim'i gördüm ve ona en çok benzeyen kişi senin arkadaşındı." Yani kendisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) idi.

Allah'ın salat ve selamı Peygamberimiz ve onun üzerine olsun. O, misafir ağırlayan ilk kişi, sünnet olan ilk kişi ve saçları beyazlayan ilk kişiydi. "Bu nedir, ey Rabbim?" dedi. "Şeref" dedi. "Ey Rabbim, şerefimi artır."

Rivayet olunur ki, Allah ona salât ve selam versin, yüreği Rahman olan Allah'a, oğlu kurbanı, bedeni cehennem ateşine, malı ise misafirlerine aitti.

Ve Rabbi onu yakın dostu edindiğinde -ki yakın dostluk sevginin mükemmelliğidir, paylaşım veya rekabete yer bırakmayan bir mertebedir- ve o da Rabbinden salih bir oğul istediğinde, Allah ona İsmail'i verdi. Bu oğul onun kalbinin bir parçasını aldı ve yakın dost, kalbinde başka birine yer kalmasın diye, arkadaşının kalbini kıskandı. Bu yüzden onu imtihan

etmek için, ona oğlunu kurban etmesini emretti; böylece yakın dostluğun sırrını, yani kendi oğluna olan sevgisinden önce arkadaşının sevgisini önceliklendirmeyi ortaya koydu. O da Rabbinin emrine boyun eğip bunu yapmaya karar verdiğinde ve yakın dostluğun gücü, oğlunu kurban etmeye istekli olmasında, kendi oğluna olan sevgisinden önce arkadaşının sevgisini tercih etmesinde ortaya çıktığında, Allah bu emri iptal etti ve onu büyük kurbanla kurtardı.

Allah'ın düşmanları onu ateşe verip mancınığa attıklarında, Cebrail (aleyhisselam) gök ile yer arasında ona göründü ve "Ey İbrahim, bir şeye ihtiyacın var mı?" dedi. İbrahim, "Senden bir şeye ihtiyacım yok" dedi. Bunun üzerine Yüce Allah ateşi soğuttu ve onun için güvenli kıldı.

Tirmizi, İbn Mes'ud'dan rivayetle, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu nakletmiştir: "Miraç gecesinde İbrahim ile karşılaştım ve bana şöyle dedi: 'Ey Muhammed, ümmetine selamımı ilet ve onlara cennetin verimli topraklara ve tatlı suya sahip olduğunu, düz bir alan olduğunu ve ekili bitkilerin şunlar olduğunu söyle: Sübhanallah (Allah'a hamd olsun), Elhamdülillah (Allah'a hamd olsun), La ilahe illa Allah (Allah'tan başka ilah yoktur) ve Allahu Ekber (Allah en büyüktür).'" Tirmizi şöyle demiştir: Bu sahih bir hadistir. (Özetle alıntı sonu.)

İbrahim'in (aleyhisselam) ailesine gelince, onlar İsmail ve İshak'tan olan soyundan gelenlerdir; bu, bir grup âlimin kesin olarak belirttiği bir gerçektir. Sarah ve Hagar'dan başka çocukları olduğu tespit edilse bile, bunlar şüphesiz ki bu soydan gelenler arasındadır. Burada kastedilen, aralarında Müslüman olanlardır, daha doğrusu peygamberler, doğru sözlüler, şehitler ve takva sahibi olanlar dahil olmak üzere salihlerdir; diğer tüm kişiler hariçtir.

İşte iki soru

Bunlardan biri şu: Neden diğer peygamberlerden (Allah'ın salat ve selamı üzerlerine olsun) ziyade İbrahim (aleyhisselam) özellikle karşılaştırma konusu olarak seçildi?

Cevap şu ki, bu ya ona duyulan saygının bir göstergesi olarak gerçekleşti ya da başka bir nedenle oldu.

Ya da yaptıklarının karşılığı olarak, Muhammed ümmeti için dua ederken şöyle dedi: {Ey Rabbimiz, hesap günü beni, anne babamı ve müminleri bağışla.}

Ya da çünkü diğer peygamberlerden hiçbirisi onunla aynı görüşü paylaşmadı.

Ve onların dua konusunda uzmanlaşmaları

Ya da belki de yakın bir arkadaş olduğu için ve Hz. Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de çok sevilen bir dost olduğu için.

Ya da İbrahim, Allah'ın kendisine emrettiği gibi, "İnsanlara Hac'ı ilan et; sana yaya olarak ve her türlü zayıf deveyle gelecekler, her uzak geçitten gelecekler" diyerek şeriatı ilan eden kişiydi. Ve Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de, "Ey Rabbimiz! Şüphesiz biz, 'Rabbimize iman edin' diyen bir davetçi işittik ve iman ettik" diyerek dine davet eden kişiydi.

Ya da, bir rüyasında cenneti gördüğü ve ağaçlarında "Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah'ın elçisidir" yazılı olduğunu gördüğü için Yüce Allah'a bu konuda sordu. Cebrail'e bu konuda danıştı ve Cebrail ona durumunu anlattı. "Ey Rabbim, benim anımı Muhammed ümmeti için bir övgü vesilesi kıl" dedi ve Allah'ın şu sözünden dolayı, "Ve bana gelecek nesiller arasında doğruluk şanı ver."

Ya da çünkü o, diğer peygamberlerden (aleyhisselam) daha üstündür .

İkinci soru ise, [İbrahim için dua ettiğiniz gibi] sözündeki kıyaslamanın konumuyla ilgili meşhur olan nedir? Oysa kıyaslanan şeyin kıyaslanan şeyden daha az olduğu zaten bilinen bir gerçektir ve gerçekte durum tam tersidir; çünkü Muhammed (Allah ona salât ve selam versin) tek başına İbrahim'den ve İbrahim'in ailesinden daha üstündür, özellikle de Muhammed'in ailesi ona eklenmiş olduğundan. Ve onun daha üstün

olmasının sebebi, gereken duanın, başkası için kılınmış veya kılınacak her duadan daha faziletli olmasıdır.

Bu soruya çeşitli yanıtlar verildi; bunlar arasında İmam Nevevi, Şafiî'nin şu yanıtını tercih etti:

Burada karşılaştırma, aile veya grup ile grup arasında, ya da namazın kaynağı ile namazın kaynağı arasında yapılır; ölçü ile ölçü arasında değil. Bu, Yüce Allah'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözüne benzer: {Şüphesiz biz size Nuh'a indirdiğimiz gibi indirdik} ve {Oruç size farz kılınmıştır, sizden öncekilere farz kılındığı gibi}. Burada tercih edilen görüş, orucun kaynağının kastedildiği, zamanı ve özgüllüğünün değil. Bu, "Çocuğuna filana yaptığın gibi iyilik et" diyen kişinin sözüne benzer; bununla iyilik yapmanın kaynağını kasteder, ölçüsünü değil. Ve bundan Yüce Allah'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözü çıkar: {Ve Allah'ın sana yaptığı gibi sen de iyilik yap}. Ve Kurtubi (el-i Müfhim)'de bu cevabı tercih etmiştir.

Allah ondan razı olsun, Allah'ın Gnostığı Sidi Abdül Vahhab el-Şarani, kitabının on dördüncü bölümünde (El-Minan el-Kübra) şöyle demiştir:

Yüce Allah'ın bana bahsettiği nimetler arasında, Peygamberimiz Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) Allah'ın yarattıklarının en üstün olanı olduğuna iman nuru ve kesin bir sırla şahitlik etmem de vardır. Göklerde ve yerde olanlardan hiçbir kimse, hiçbir makamda ona denk değildir. Bunda delile gerek yoktur, ancak Allah'ın anlayışını kör ettiği, gözleri yarasalarinki gibi körelmiş bir kimse hariç; çünkü onun şeriatının (Allah ona salât ve selam versin) ışığı, öğle vakti güneşin ışığından daha parlaktır. Onun (Allah ona salât ve selam versin) faziletini açıklamak için, ümmetinin her bölgesinde, onu hiç görmemiş olmalarına rağmen, içgüdüsel olarak ve tereddüt etmeden, ilk ve son peygamberden üstün olduğunu kabul etmeleri yeterlidir; sadece onun şeriatını ve hidayetini görmüşlerdir. Ve o (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Mümmetim sapıklık üzerine birleşmeyecektir."

Hicri 941 yılında, bir kişi, Peygamberimiz Hz. İbrahim'in (aleyhisselam) Peygamberimiz Hz. Muhammed'den (sallallahu aleyhi ve sellem) üstün olduğunu iddia etmiştir. Bu iddia, Peygamberimizin Sahabelere namazda kendisine nasıl salavat getireceklerini öğretmesine ve Teşehhüd hadisinde geçen "[İbrahim'e ve İbrahim ailesine salavat getirdiğim gibi]" ifadesine dayanmaktadır. Bu iddia, âlimlerin kıyaslama nesnesinin kıyaslama nesnesinden üstün olduğu ilkesine dayanmaktadır.

Bu kişi, meselenin bir nedene dayandığını gözden kaçırmıştır; o da şudur ki, Sahabeler, "Ey Allah'ın Resulü, sana nasıl selam vereceğimizi öğrendik, peki namaz kılarken sana nasıl dua etmeliyiz?" dediklerinde, o şöyle buyurmuştur: "De ki: Ey Allah'ım, İbrahim'e salât verdiğin gibi Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine de salât ver..." vb. "İbrahim'e salât verdiğin gibi" sözündeki nokta, bu yöntemi öğretmekten sorumlu olanın kendisi olmasıdır.

Örneğin, bir evliya veya alime, sizi diğerlerinden üstün kılacak, övecek ve onurlandıracak bir selamlaşma şekli öğretmesini isteseydiniz, nasıl olur da sessiz kalır veya tevazu ile konuşurdu? İşte bu yüzden Ka'b ibn Ujrah'ın hadisinde şöyle rivayet edilir: "Allah Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nasıl namaz kılınacağını sorduğumuzda, sessiz kaldı ve yüzü karardı, keşke sormasaydık diye düşündük." Yani, aşırı tevazusu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nedeniyle böyle oldu.

Allah ona salât ve selam versin, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözü, "Kiyamet Günü'nde Âdem oğullarının efendisi benim, övünmüyorum, yeryüzünün yarılacağı ilk kişi benim, ilk şefaatçi benim ve şefaati kabul edilecek ilk kişi benim," tüm yaratılıştan, hatta Âdem'den (a.s.) bile üstünlüğünü açıkça ortaya koymaktadır ve Yüce Allah'ın şu sözü de bunu desteklemektedir: "O, kendi arzusuna göre konuşmaz."

Aksine, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), babası Âdem'e saygı göstermiştir; çünkü bir oğul, "Ben babamdan daha üstünüm" dememelidir, ancak ilahi izin verilmiş konularda bu durum istisnadır,

örneğin hadiste geçen "Âdem ve ondan sonrakiler benim sancağım altındadır" sözü gibi.

Mısırlı âlimler, Sidi Muhammed el-Bakri, Sidi Muhammed el-Ramli, Şeyh Nasir el-Din el-Tablawi ve Şeyh Nur el-Din el-Tandata'i gibi isimler, bu kişinin iddialarının doğruluğunu kanıtlayan eserler kaleme alarak onun iddialarını çürüttüler. Bu eserler sayısız kalabalığın önünde yüksek sesle okundu. Bunu anlayın ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun. (Alıntı sonu)

Bu reddedilmiş ve terk edilmiş kişinin hikayesi, Allah ondan razı olsun, "Büyük Dersler" adlı eserinde, Allah'ı bilen üstadım Ebu el-Mevahib el-Şazili'nin biyografisinde bahsettiği şeye benzer; orada Ebu el-Mevahib'i kastederek şöyle demiştir:

Ben ve El-Ezher Camii'nden bir kişi arasında, Burda'nın yazarının (Allah rahmet eylesin) sözleri hakkında bir tartışma yaşandı.

Onun hakkında bilinenler, onun bir insan olduğu ve Tanrı'nın tüm yaratıklarının en iyisi olduğu yönündedir.

O, bunun için hiçbir delili olmadığını söyledi, ben de ona bu konuda bir görüş birliği olduğunu söyledim, ama fikrini değiştirmede. Sonra Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Ebu Bekir ve Ömer ile birlikte El-Ezher Mescidi'nin minberinde otururken gördüm. Bana, "Hoş geldin, sevgili kulumuz" dedi. Sonra sahabelerine, "Bugün ne olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu. Sahabeler, "Hayır, ey Allah'ın Resulü" dediler. Peygamber Efendimiz, "Filan kişi, o zavallı, meleklerin benden üstün olduğuna inanıyor" dedi. Hepsi, "Ey Allah'ın Resulü, yeryüzünde senden üstün kimse yoktur" dediler. Onlara şöyle dedi: "Peki ya filanca zavallı kişi, yaşamayan, yaşasa bile aşağılanma, belirsizlik ve zorluk içinde yaşayan, bu dünyada da ahirette de adı anılmayan ve benim üstünlüğüm konusunda ittifak olmadığına inanan kişi? Mu'tezilelerin Sünnilerle ihtilaf etmesinin ittifakı geçersiz kılmadığını bilmiyor mu?" Şarani'nin sözlerinin sonu.

El-Kastalani, (Buhari) ve (El-Mevahib el-Laduniyye) şerhinde, arif Ebu Muhammed el-Mercani'nin şöyle dediğini aktarmıştır:

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in "[İbrahim'i kutsadığın gibi]" ve "[İbrahim'e lütfettiğin gibi]" demesinin, "Musa'yı kutsadığın gibi" dememesinin sebebi şudur: Musa (a.s.) ihtişamın tezahürünü deneyimlemiş ve bu yüzden bayılmıştır. İbrahim (a.s.) ise güzelliğin tezahürünü deneyimlemiştir; çünkü bu güzelliğin tezahürünün etkileri arasında sevgi ve yakın dostluk da vardır. Bu nedenle Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), İbrahim (a.s.) için dua ettiği gibi kendisi için de dua etmelerini, böylece onun da güzelliğin tezahürünü deneyimlemesi için dua etmelerini emretmiştir. Bu, onunla İbrahim (a.s.) arasında eşitlik anlamına gelmez; çünkü o sadece onlardan, İbrahim'e (a.s.) tezahür ettiği gibi, kendisinin de aynı şekilde güzelliğin tezahürünü deneyimlemesi için dua etmelerini emretmiştir.

Hadisin ima ettiği şey, iki makam veya derece arasında denklik değil, güzelliğin tezahürünün tasvirine ortak olmaktır. Zira Yüce Allah, güzelliğinin tezahürünün tasvirini paylaşırlar bile, her iki kişiye de kendi makamlarına göre tezahür ettirir. Her birine, kendi katındaki makamına, derecesine ve konumuna göre tezahür ettirir. Güzelliğini İbrahim'e (aleyhisselam) makamına göre, efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) de makamına göre tezahür ettirir. Hadis böyle anlaşılmalıdır.

Bu, Peygamberimiz Muhammed'in makamının Peygamberimiz İbrahim'in makamından daha yüksek olduğu anlamına gelir; dolayısıyla Yüce Allah'ın ondan istediği dua, Peygamberimiz İbrahim'e edilen duadan daha yüksek ve daha yücedir.

Bu, İmam Nevevi'nin, efendimiz Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) yapılan namazı, efendimiz İbrahim'e (aleyhisselam) yapılan namazla kıyaslama sorununa verilebilecek en iyi cevabın, İmam Şafî'ye (Allah ondan razı olsun) atfedilen, kıyaslamanın namazın kaynağıyla namazın kaynağı arasında yapılması gerektiği görüşünü desteklemektedir .

Alim Ahmed ibn Hacer el-Mekki, "Peygamberin Kabirini Ziyaret Etmenin Düzenlenmiş Mücevheri" adlı kitabında şöyle demiştir:

Sekizinci konu: "Bereket" kelimesi

Efendimiz İbrahim'e, Allah'ın dostuna ve onun mümin ailesine öncelik verilmesinin sebebi, Yüce Allah'ın Hud Suresi'nde buyurduğu gibi, rahmet ve bereketi yalnızca onlara bir araya getirmiş olmasıdır.

{Ey Ehl-i Beyt! Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Şüphesiz O, övgüye layık ve yücedir.} Ve o, Peygamberimiz Muhammed'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sonra peygamberlerin en hayırlısıdır.

Taki el-Din el-Subki (Allah ona rahmet etsin), (el-Tabaqat'ta) zikredildiği üzere, oğluna şöyle demiştir:

Bir kul, Peygamberine (Allah ona salât ve selam versin) bu şekilde dua ederse, Allah'tan İbrahim ve ailesine salât ve selam verdiği gibi Muhammed'e de salât ve selam vermesini istemiş olur. Sonra başka bir kul aynı şeyi söylerse, ilk dua edenin istediğinden farklı bir dua istemiş olur. İki isteğin, benzer olsalar bile, isteyenin farklılığından dolayı farklı olması ve iki duanın da kabul edilmesi gerekir; çünkü Peygambere (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek kabul edilmiş bir duadır. Dolayısıyla, birinin istediği şey, diğerinin istediğinden farklı olmalıdır ki, zaten elde edilmiş olanı tekrar elde etmeye gerek kalmasın. Sonuç olarak, oğlu Tec'in dediği gibi, Allah Teala, bir kul dua ettiğinde, İbrahim'e (Allah ona salât ve selam versin) yaptığı duaya benzer bir dua ile Peygambere (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selam verir. Dolayısıyla, Rabbinin duaları, her biri İbrahim'e ve ailesine bahşedilen nimetlere denk olan dualar, sınırlı değildir; zira bu duayla ona dua edenlerin sayısı da sınırlı değildir. Allah en doğrusunu bilir .

Sekizinci konu "bereket" kelimesiyle ilgili :

Anlamı iyilik ve şerefte büyüme ve artıştır; ayrıca kusurlardan arınma ve incelik anlamına geldiği de söylenmiştir.

Söylendiğine göre, kastedilen anlam, "develer diz çöktü" ifadesinden türetilen istikrar, kalıcılık ve sürekliliktir; yani yere sabit kalmışlardır. Benzer şekilde, bir su birikintisi de istikrarı ve kalıcılığı nedeniyle bu şekilde adlandırılmıştır. Ebu el-Yaman ibn Asakir bunu doğrulayarak, "Ve onları mübarek kılın" demiştir; bu da onlara bahsettiğiniz şeref ve haysiyeti tesis edin ve sürdürün anlamına gelir. Bu da "deve diz çöktü" ifadesinden türetilmiştir; yani diz çöktürüldüğü yerde kalmıştır.

Olumlu anlamda da kullanılabilir; örneğin, hayırlı kişi "mübarek" olarak adlandırılır, bu da onun sevilen ve arzu edilen biri olduğu anlamına gelir.

Kısacası, gereken şey ona en büyük iyiliğin verilmesi ve bunun tesis edilip sürdürülmesidir. Dolayısıyla, "Ey Allah'ım, Muhammed'e salât ve selam eyle" dediğimizde,

Dokuzuncu Bölüm: İki Dünya Üzerine * | * Onuncu Bölüm: Övgüye Değer, Şanlı Olanlar Üzerine

Anlamı şudur: Ey Allah'ım, Muhammed'in hatırasını, davetini ve şeriatını ebedi kıl, takipçilerini ve destekçilerini çoğalt ve ümmetine onun bereketini ve mutluluğunu bildir ki, onun aracılığıyla onlar için şefaathçi olasın, onları cennetine kabul et ve onlara rıza yurdunu nasip et. Dolayısıyla, ona yapılan salavat sürekliliği, çoğalmayı ve mutluluğu kapsar. Bunu Hafız Es-Sakhavi şöyle ifade etmiştir: Bulduğumuz kaynaklarda, [Muhammed'e salavat getirmeyi] açıkça şart olarak belirten kimse yoktur; ancak İbn Hazm, genel olarak bunun şart olduğunu ima eden bir şeyden bahsetmiştir: Bir kişi hayatında en az bir kere ona salavat getirmelidir.

Dokuzuncu konu: İki dünya meselesi üzerine :

(Belagatli Sözler) adlı eserinde şöyle dedi:

Ebu Mes'ud ve diğerlerinin hadiste rivayet ettiği "iki dünya" ifadesi, farklı yaratılış türlerini ifade eder ve bunun başka yorumları da vardır.

Gök küresinin karnının içinde ne olduğu söyleniyordu.

Onun içinde ruh olmadığı söyleniyordu.

Her yeniliğin

Bunun sadece akli başında insanlara özgü olduğu söyleniyordu.

Sadece insanların ve cinlerin bunu yapabildiği söyleniyordu.

Meleklerin ve şeytanların onlar olduğu söyleniyordu.

Sahih'te şöyle buyurulmaktadır: Dünya yaratılmışlıktır, çoğulu ise dünyalardır ve dünyalar yaratılışın çeşitleridir.

(El-Muhkem) adlı eserinde şöyle buyurmuştur: Dünya, bütün yaratılıştır ve tekil bir biçimi yoktur, çünkü farklı şeylerin bir araya gelmesinden oluşur; çoğulu ise dünyalardır.

"İki dünya" diyerek, İbrahim'e yapılan dua ve salavatın tüm dünyada bilindiğini ve onun şeref ve saygısının yaygın olduğunu belirtti. Ayrıca, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) istenenin, yaratılış arasında yaygın kabul gören ve ünlenen bir dua ve salavat gibi bir dua ve salavat olduğunu da belirtti. Yüce Allah şöyle buyurdu: {Ve biz ona sonraki nesiller arasında [sevgi dolu bir anma] bıraktık. İbrahim'e selam olsun.} (Özetin sonu)

Onuncu bölümde Hamid Majid ele alınmaktadır :

El-Hamid, övgüye değer anlamına gelen el-hamd filinden türetilmiş yoğunlaştırılmış bir biçimdir ve el-mahmud'dan daha vurguludur. Yoğunlaştırılmış bir biçim, edilgen bir filimsidenin yerine kullanıldığında, niteliğin bir eğilim, içgüdü veya doğuştan gelen bir özellik haline geldiğini gösterir; örneğin birine zeki, asil ve cömert olduğunu söylediğinizde olduğu gibi.

Övgüye layık olan, övgüyü gerektiren niteliklere ve nedenlere sahip olandır; başkası O'nu övmese bile O'nun övülmesi gerekir. O, kendi başına övgüye layıktır. Övgüye layık olan ise, övgüde bulunanların övgüsünün

kendisine atfedildiği kişidir. Benzer şekilde, Şanlı, Şanlı, Büyük, Yüceltilmiş, Görkemli ve Yüce olan da aynı sıfatları taşır.

Bütün övgü ve şeref onlara aittir, bütün mükemmellik de onlara aittir.

Övgü, hem övgüyü hem de övülen kişiye duyulan sevgiyi gerektirir. Birini seviyorsanız ama onu övmüyorsanız, onu gerçekten övmüyorsunuz demektir. Benzer şekilde, birini bir sebeple övüyorsanız ama onu sevmiyorsanız, onu gerçekten övüp sevmedikçe onu gerçekten övmüyorsunuz demektir. Bu övgü ve sevgi, onları gerektiren nedenlere, yani övgüye layık olanın mükemmellik, yücelik ve başkalarına karşı iyilikseverlik niteliklerine bağlıdır. Bunlar sevginin sebepleridir ve bu nitelikler ne kadar eksiksiz ve mükemmel olursa, övgü ve sevgi de o kadar eksiksiz ve büyük olur. Yüce Allah, hiçbir eksikliği olmayan mutlak mükemmelliğe sahiptir. Tüm iyilikseverlik O'ndan kaynaklanır ve O, her açıdan tüm övgü ve sevgiye en çok layıktır. O, özü, nitelikleri, eylemleri, isimleri, iyilikseverliği ve O'ndan çıkan her şey için sevmeye layıktır, şanı yüceltilsin ve şanı ...

Ancak şan, büyüklük, enginlik ve ihtişamı ima ederken, övgü ise şeref niteliklerini gösterir. Yüce Allah, İhtişam ve Şeref Sahibidir ve kulun "Allah'tan başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür" sözünün anlamı budur. "Allah'tan başka ilah yoktur" ifadesi, O'nun ilahlığını ve bu ilahlıktaki benzersizliğini gösterir ve ilahlığı, O'nu tamamen sevmeyi gerektirir. "Allah en büyüktür" ifadesi, O'nun şanını ve büyüklüğünü gösterir ve bu da O'nu yüceltmeyi, övmeyi ve övmeyi gerektirir.

Bu nedenle, Yüce Allah Kur'an'da bu iki sıfatı sık sık bir arada kullanır; örneğin şu sözünde olduğu gibi: {Ey ev halkı, Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Şüphesiz O, övgüye layık ve yücedir.} Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve ailesine yapılan duadan sonra "Övgüye layık" ve "Yüce" isimlerinin zikredilmesi bu ayetle uyumludur.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmek, Allah'ın O'nu övmesi, şerefliendirmesi ve yüceltmesi, O'na olan sevgiyi artırması ve

O'na yakınlaşması anlamına geldiğinden, övgü ve şanı da içerir. Dua eden kişi, Allah'tan övgüsünü ve şanını artırmasını istiyormuş gibi olur; çünkü dua, O'nu övmenin ve yüceltmenin bir türüdür. Bu nedenle, duayı bu iki isimle, Övgüye Layık ve Şanlı ile bitirmek uygundur; çünkü Yüce Allah'ın şu sözüne göre, dua edenin duasını isteğine uygun güzel isimlerden biriyle bitirmesi veya duasına onunla başlaması farzdır: {Allah'a en güzel isimler aittir, öyleyse O'na onlarla dua edin.}

Süleyman (aleyhisselam) şöyle buyurdu: {Dedi ki: "Rabbim, beni bağışla ve bana öyle bir krallık ver ki, benden sonra kimseye nasip olmasın. Şüphesiz ki, lütuf sahibi olan Sensin."}

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), namazda okuyacağı bir duayı kendisine öğretmesini isteyen Ebu Bekir'e (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: "De ki: 'Ey Allah'ım, ben kendime çok zulmettim ve günahları ancak Sen bağışlarsın. Öyleyse beni kendi lütfunla bağışla ve bana merhamet et. Şüphesiz Sen bağışlayansın, merhamet edensin.'" Bu çok büyük bir duadır, ancak Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Allah'ın kendisine olan bereketiyle övgü ve şan aradığı için, bu isteğini övgüye layık, yüce Allah'ın adıyla sonlandırmıştır. (Cela' el-Afham'dan özetin sonu)

(Belagatli Sözler) adlı eserinde şöyle dedi:

El-Hamid, övgü anlamına gelen kök kelimedenden türemiştir ve övgüye layık, hatta daha da vurgulu bir anlam taşır. En eksiksiz övgü niteliklerine sahip olan kişiyi ifade eder.

Bunun "Övgücü" anlamına geldiği, yani kullarının yaptıklarını övdüğü söylenmiştir.

Yüce Olan, ihtişamdandır gelir ve bu bir şeref niteliğidir.

Duayı bu iki yüce isimle bitirmenin sebebi, istenen şeyin Allah'ın Peygamberini onurlandırması, övmesi, yüceltmesi ve ona daha da yakınlaşması olmasıdır. Bu da övgü ve yücelik istemeyi gerektirir ki bu da

bunların isteğın gerekçesi veya sonu olduğunu gösterir. Anlamı şudur: Sen, ardı ardına gelen nimetlerle övgüye layık olanı yapan ve tüm kullarına bol bol lütuf verensin. Hamd Allah'a aittir.

Dokuzuncu Bölüm: Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken ve rüyada görmek konusu üzerine.

Dokuzuncu Bölüm: Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken ve rüyada görmek konusu üzerine.

Bilin ki, bu bölümü onuncu bölümden önce koymamın sebebi, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin en büyük faydalarından birinin onu rüyada görmek olması ve birçokları için bu durumun uyanıkken de onu görmek (sallallahu aleyhi ve sellem) şeklinde olmasıdır. Bu, en büyük nimetlerden biri olduğu ve bunun bilgisi ve sebepleri en önemli ilimler arasında yer aldığı için, bu bölümde bunu detaylı bir şekilde ele aldım ve içinde, Allah'ın izniyle, daha önce hiçbir kitapta bir araya getirilmemiş olan, evliyaların ve önde gelen alimlerin sözlerini derledim.

Ebu Abdullah el-Rassa' (Tuhfat el-Akhyar) kitabında şöyle dedi:

Bu ümmetin statüsü Rabbi katında sağlamlaştığında, fazileti Peygamberinin fazileti ile doğrulandığında ve saygıdeğer, ümmi Peygambere olan yoğun sevgisi sayesinde diğer tüm ümmetlere üstün geldiğinde, en hayırlı nesil, Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) gören ve ona iman eden nesil olmuştur. Onlar, yüce Sahabeler, üstünlük kazanmış ve Yaratılışın Efendisi'nin yoldaşlığı ve Hakikat Sevgilisi'nin nurlarına şahitlik etme ayrıcalığına sahip olan seçkin önderlerdi. Onlardan sonra da, ayetleri kendilerine aktarılan, sıfatları anlatılan, mucizeleri kendileri için doğrulanan ve bereketleri ve lütufları üzerlerine akmaya devam edenler kaldı; böylece ona iman ettiler, doğruluğunu tasdik ettiler ve Allah'ın vahyettiği nuru izlediler.

Onu takip ettiler ve ona olan inançları mutlak bir kesinlikle doğrulandı. Zihinlerinde onun doğru, güvenilir ve dürüst biri olduğu kesin olarak yerleşti. Hayatlarında bu aydınlanmış ışığı görmeyi ve onu kesin bir gözle seyretmeyi tüm kalpleriyle ve ruhlarıyla özlediler. Yüce Allah, onlara rüyalarında onu göstererek ve onun sıfatlarının gerçek, özünün de gerçek olduğunu anlamalarını sağlayarak kalplerindeki çatlakları onardı. Mümin seven kişi onu rüyasında gördüğünde, kalbi sevinçle dolar, kalbi aydınlanır, imanı güçlenir ve kesinliği doğrulanır. Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmeyi özleyen ve kalbi İnsanlığın Efendisi'ne olan sevgiyle dolu olan ve kalbinde ondan başka sevgi bulunmayan kimsenin kalbi, harika sıfatlara sahip olanın ortaya çıktığı bir ayna olur. Onun görüşü gerçektir ve rüyasındaki görüşü kesindir. Sizinle bunun arasında olan tek şey, kalbinizi arındırmak ve sevginizi güçlendirmektir; çünkü doğru ve güvenilir olan şöyle buyurmuştur: "Beni rüyada gören, beni gerçekten görmüştür." Öyleyse, dolunayı ve Her Şeyi Bilen Kral'ın sevgilisini görmeyi ne kadar çok özlerseniz özleyin, sevginizi güçlendirin, ruhunuzu arındırın ve zamanınızı O'na dualarla doldurun, ta ki kalbinizin her köşesi O'nun için dolana kadar. Işıkla, ötekiliğin karanlığı kaybolur ve seçilmiş Haşimi'nin, Allah'ın duaları ve selamı O'nun, ailesinin ve anlayış ve vizyon sahibi arkadaşlarının üzerine olsun, sureti O'nun üzerine işlenir.

İmam Tirmizi, kitabının (Şemail) son bölümünde, Allah'ın Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmekle ilgili rivayetlere bir bölüm ayırmış ve bu konuda çeşitli hadisler nakletmiştir.

Birinci hadis: Abdullah bin Ömer'den (Allah onlardan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Kim beni rüyasında görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim kılığıma giremez."

İkinci hadis: Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Kim beni rüyada görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan bana benzeyemez - veya şöyle dedi: bana benzeyemez.]

Üçüncü hadis: Allah ondan razı olsun, Tarık bin Aşim'den rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim beni rüyasında görürse, gerçekten beni görmüştür.]

Dördüncü hadis: Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Kim beni rüyada görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim kılığımı giremez.]

Kulayb el-Ravi, Ebu Hurayra'dan rivayetle şöyle dedi: "İbn Abbas'a bundan bahsettim ve 'Onu gördüm' dedim, yani Peygamber'i (Allah ona salat ve selam versin) kastediyordum. Sonra Hasan ibn Ali'den bahsettim ve 'Onu ona benzettim' dedim. İbn Abbas, 'Ona benziyordu' dedi ."

Beşinci hadis: İbn Abbas'tan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyururdu: "Şeytan beni taklit edemez, dolayısıyla kim beni rüyada görürse, gerçekten beni görmüştür."

Kur'an nüshaları yazan Yezid el-Farsi şöyle dedi: İbn Abbas zamanında Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm. İbn Abbas'a dedim ki: Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyamda gördüm. İbn Abbas dedi ki: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyururdu: "Şeytan beni taklit edemez, dolayısıyla beni rüyada gören gerçekten beni görmüştür." Rüyada gördüğün bu adamı tarif edebilir misin?

İbn Abbas, "Evet, size iki adam arasında bir adam tarif edeceğim; vücudu ve teni kahverengiden beyaza (yani kırmızımsı, çünkü kahverengi kırmızılığı ifade etmek için kullanılır) doğru renkte, gözlerine sürme çekilmiş, hoş bir gülüşü ve güzel, yuvarlak bir yüzü vardır. Sakalı şu ile şu arasındaki boşluğu (yani şu kulak ile diğer kulak arasındaki boşluğu) doldurmuştur. Boynunu da kaplamıştır." dedi. İbn Abbas, "Onu uyanık halde görseniz, bundan daha iyi tarif edemezsiniz . " dedi.

Altıncı hadis: Ebu Katade'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: [Kim beni -yani rüyada- görürse, hakikati görmüştür.]

Yedinci hadis: Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Kim beni rüyada görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim kılığıma giremez." Buyurdu ki: "Müminin rüyası, peygamberliğin kırk altı parçasından biridir."

Şeyh İbrahim el-Bajuri, Allah ona rahmet etsin, söylenenler üzerine yaptığı tefsirde şöyle demiştir:

Vahiy dönemi yirmi üç yıl sürdü ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in ilk deneyimlediği şey, altı ay süren gerçek bir görümdü. Bu, bahsedilen toplam dönemin kırk altı bölümünden birini temsil etmektedir.

Sonra şöyle buyurdu: "Görülen rüyanın peygamberliğin bir parçası olmasıyla ilgili söylenen şey, onun peygamberlik bilgisinin bir parçası olduğudur; çünkü onun aracılığıyla gaybın bilgisi bilinir ve onun aracılığıyla gaybın bir kısmı açığa çıkarılır. Gayb bilgisinin peygamberlik bilgisinin bir parçası olduğundan şüphe yoktur." Bu, Ebu Hurayra'nın (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) atfedilen şu hadisle desteklenmektedir: "Peygamberlikten geriye sadece müjde kalır." Dediler ki: "Müjde nedir?" Buyurdu ki: "Müslüman bir erkeğin gördüğü veya kendisine görülen salih rüyadır." Bu hadis Buhari tarafından rivayet edilmiştir. Buhari şöyle demiştir: "'Müjde' ifadesi çoğunluk içindir, aksi takdirde uyarılar arasında olabilir." Özetle, alıntı burada sona eriyor .

Şihab el-Ramli'nin fetvalarında, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözü hakkında soru sorulduğunu gördüm: "Beni gören, beni gerçekten görmüştür; çünkü şeytan bana benzeyemez." Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendi yüce nefsinden bahsetmesinin, Yüce Allah'a atıfta bulunmamasının hikmeti nedir? Ve eğer biri, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mübarek

suretinin insan suretine benzediği ve Şeytanın onu hayal edebileceği, yani ona benzeyebileceği için, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) atıfta bulunmanın uygun olduğunu, oysa Yüce Allah'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) suretinin benzeri olmadığı için aklın buna izin veremeyeceğini, dolayısıyla bunu belirtmeye gerek olmadığını söylese, bu doğru olur mu, olmaz mı?

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, çeşitli sebeplerden dolayı kendi yüce Őahsiyetini özellikle andığını, bu sebepler arasında Őunların da bulunduğunu söyledi:

Çünkü o, "[Gerçekten beni gördü]" diye ifade etmiştir, ancak Yüce Allah için durum böyle değildir.

Kadı Ebu Bekir el-Bakilani, rüyada Yüce Allah'ı görmenin sadece bir yanılsama ve kalpteki geçici düşünceler olduğunu, kullanılan mecazların O'nun yüceliğine yakışmadığını söylemiştir. Gazali bazı kitaplarında bunun, çoğu âlimin görüşüne göre, İlâhi Özün bir vizyonu anlamına gelmediğini belirtmiştir. Bir kimse hakikate aykırı bir Şey hayal ederse, bunun anlamı kendisine açıklanmalıdır.

O Şöyle dedi: "Anlam üzerinde anlaşmaya varıldıktan sonra terimin kullanımındaki anlaşmazlık, Tanrı'nın özünün görünmez olmasından kaynaklanmaktadır; çünkü görünen Şey bir örnektir ve Tanrı, özü için örnekler ortaya koyar ve O, her türlü örneğe sahip olmaktan münezzehtir."

Bunlar arasında, bir grup âlimin görüşüne göre, Yüce Allah'ı görmek imkansızdır; çünkü rüyada görülen Şey bir yanılsama ve bir temsildir ve eski anlayışa göre bunların ikisi de imkansızdır.

Bunlar arasında, az önce adı geçen davalının verdiği cevap da yer almaktadır ve kendisi haklıdır. Fetvalardan alıntı burada sona ermektedir.

Allah'ı tanıyan Abdullah bin Ebu Hamza, Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayetle, Sahih el-Buhari'nin kısa bir açıklaması olan Bahcet el-Nufus adlı kitabında Şöyle buyurmuştur:

"Kendinize benim adımı verin, fakat benim lakabımı kullanmayın. Beni rüyada gören gerçekten beni görmüştür, çünkü şeytan benim kılığıma giremez. Benim hakkımda kasten yalan söyleyenin yeri cehennemde olsun."

Bu konuda akademisyenler arasında görüş ayrılıkları vardı.

Kimileri, şeytanın görünemeyeceği resmin, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in vefat ettiği resim olduğunu, hatta sakalında da vefat eden Peygamberimizin sakalındaki beyaz kıllardan birkaçının bulunacağını söylemişlerdir.

Bazıları, onun kendisini Hayzuran'ın evinde göreceğini söylemişlerdir ki bu, hadisin genel anlamına bir kısıtlama ve engin rahmetin daraltılmasıdır.

Bazıları, şeytanın Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) suretinde asla görünemeyeceğini söylemiştir. Bu nedenle, bir kimse onu iyi bir surette görürse, bu rüya sahibinin imanı için hayırlı bir alamettir. Ancak, uzuvlarından birinde bir kusur varsa, o uzvunda iman eksikliği vardır. Bu gerçektir.

Bu yöntem denenmiş ve aynı derecede etkili olduğu görülmüştür ve kimse bunu inkar etmemiştir. Dolayısıyla, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmekten elde edilen en büyük fayda, görenin imanında bir kusur olup olmadığını anlamasına yardımcı olmasıdır. Çünkü o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) nurdur ve cilalı bir ayna gibidir; ona bakanın sahip olduğu her güzellik veya diğer nitelikler aynada yansır, kendisi ise en iyi halindedir, hiçbir eksiklik veya leke içermez.

Ayrıca, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyalarındaki konuşmasının, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sünnetiyle karşılaştırıldığını da belirttiler. Rüya görenin duyduğu ve buna uyan her şey doğrudur; buna aykırı olan her şey ise rüya görenin işitmesindeki bir kusurdan kaynaklanır. Çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendi arzularından konuşmaz; eğer Allah'tan başkasından olsaydı, onda

çok fazla tutarsızlık bulunurdu. Dolayısıyla, Mübarek Öz'ün görülmesi gerçektir ve kusur rüya görenin işitmesindedir ki bu da inkar edilemez bir gerçektir.

Allah rahmet eylesin, şöyle buyurdu: Kalplerin efendilerinin, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) anarken, onun diliyle (sallallahu aleyhi ve sellem) söyledikleri bazı sözlerde ve onların mübarek yollarının adeti olan bazı ders ve konuşmalarda, sırlarının dünyasında onun mübarek suretini oluştururken akıllarına gelen düşünceler, bir rüya gibi bir anlam taşır mı, yoksa bu doğru mudur?

Bilin ki, Allah bize ve size başarı nasip etsin, temiz kalplilerin düşünceleri, hukuki delillerle de gösterildiği üzere, gerçektir ve Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) önceden herhangi bir işaret olmaksızın kendilerine bahşedilen aydınlanma ve bereketler sayesinde, diğerlerinin görülerinden daha doğrudur. Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görüleri, ister mübarek olsun ister olmasın, gerçektir. Peki ya bunlar bir araya geldiğinde? Bu, onların doğruluğunun bir teyididir. Bu kitapta birçok yerde insanların düşüncelerini açıkladık. Dolayısıyla, bahsettiğimiz şey -mübarek suretinin görünmesi veya mübarek sözlerinin mübarek olanlara ulaşması- bir araya geldiğinde, Kur'an ve Sünnetten deliller bunu doğrular. Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Şeytan benim suretime bürünemez" sözü bu konuda yeterlidir, çünkü bu genel bir ifadedir. Genel ifadenin kelimesi kelimesine alınması gerektiğinden ve Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şeytanın ve yanılısamlarının yolu olan batıl yoldan neyi reddettiğinden dolayı, geriye yalnızca hakikat kalır. Ancak bu, Allah'ın Kitabı ve Peygamberinin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Sünnetine sunulması şartına bağlıdır. Uyum sağlayan neyse devam edin; aksi takdirde devam etmeyin.

Allah rahmet eylesin, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözüne ilişkin yukarıda zikredilen açıklamasında şöyle buyurmuştur: "Kim beni rüyada görürse, beni gerçekte de görür ve şeytan benim kimliğime bürünemez."

Hadisin zahiri anlamı iki hükme işaret etmektedir.

Bunlardan biri şudur: Kim onu (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında görürse, onu gerçekte de görecektir.

İkinci nokta ise Şeytan'ın onu (salât ve selam olsun) taklit edemeyeceği ifadesidir ve bu, aşağıdakiler de dahil olmak üzere çeşitli şekillerde tartışılabilir:

Bu durum, genel olarak hem hayatta olduğu dönemde hem de ölümünden sonra mı geçerliydi, yoksa sadece hayatta olduğu dönemde mi geçerliydi?

Acaba o, diğer peygamberler ve elçiler tarafından mı temsil ediliyor, yoksa bu, ona özgü bir mesele mi, Allah'ın salat ve selamı ona olsun?

Bu, onu gören herkes için mi geçerlidir, yoksa sadece onun sünnetine uyan ve bu konuda yetkin olanlar için mi geçerlidir, Allah'ın salat ve selamı ona olsun?

Sorumuza gelince, bu durum genellikle hem hayattayken hem de vefatından sonra mı geçerlidir, yoksa sadece hayattayken mi?

Bu ifade genel bir anlam taşır ve kim bunun özel bir anlam taşıdığını iddia ederse, bunu Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) herhangi bir açıklama olmaksızın yapar. Bazı insanlar, akıllarının dikte ettiği şeylere dayanarak, "Ebediyet yurdunda olan bir kimse nasıl fani yurdunda görülebilir?" diyerek bunun genelliğine inanmamışlardır. Bu ifade iki tehlikeli yön içermektedir.

Bunlardan biri de, kendi arzularına göre konuşmayan, doğru sözlü kimsenin (aleyhisselam) genel sözüne inanmamaya düşebilmesidir.

İkincisi: Yüce Allah'ın gücünden habersiz olması ve onu kavrayamaması; sanki Bakara Suresi'nde geçen inek kıssasını ve Yüce Allah'ın şöyle buyurduğunu duymamış gibiydi: "Biz de dedik ki: 'Ona ineğin bir parçasıyla

vur. Allah ölüleri böyle diriltir ve size işaretlerini gösterir ki anlayasınız."" Bunun üzerine o, ölü adamın mezarına veya kendisine ineğin bir parçasıyla vurdu ve adam diri diri ayağa kalktı ve katilini anlattı. Bu olay, âlimlerin belirttiği gibi, kırk yıl sonra gerçekleşti; çünkü İsrailoğulları, kendilerine verilen tarifle ineği kırk yıl boyunca aramaktan vazgeçtiler ve sonunda buldular .

Aynı bölümde, Ezra'nın ve İbrahim'in (aleyhisselam) dört kuşla ilgili kıssasında ve onların hikayesini bize nasıl anlattığında da belirtildiği gibi.

Ölü adamı ineğin bir parçasıyla vurmaya diriltme sebebi kılan, İbrahim'in duasını kuşların diriltme sebebi kılan, Ezra'nın şaşkınlığını diriltme ve yüz yıl ölü kaldıktan sonra eşeğinin diriltme sebebi kılan O, Peygamberi (Allah ona salât ve selam versin) rüyada görmesini uyanıkken görme sebebi kılabilir .

Sahabelerden bazılarının, sanırım İbn Abbas'ın (Allah onlardan razı olsun), rivayetine göre, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salat ve selam versin) rüyasında gördüğünü ve bu hadisi hatırlayarak düşünmeye devam ettiğini anlatmıştır. Sonra Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salat ve selam versin) eşlerinden birine, sanırım Maimuna'ya gidip ona bu olayı anlatmıştır. Bunun üzerine Maimuna kalkıp ona bir elbise ve bir ayna getirmiş ve "Bu onun elbisesi, bu da aynasıdır, Allah ona salat ve selam versin" demiştir. Peygamber Efendimiz (Allah ondan razı olsun) şöyle demiştir: "Aynaya baktım ve Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salat ve selam versin) suretini gördüm, kendimin suretini görmedim ."

Önceki ve sonraki nesillerce rivayet edildiğine göre, bir grup insan onu (Allah ona salât ve selam versin) rüyalarında görmüş ve bu hadisi literal olarak almışlardır. Daha sonra onu uyanıkken de görmüşler ve korktukları şeyleri sormuşlardır. Bunun üzerine o da onlara kurtuluşlarını anlatmış ve kurtuluşlarının nasıl geleceğini belirtmiştir. Mesele, hiçbir ekleme veya çıkarma olmaksızın, aynen gerçekleşmiştir .

Bunu inkâr edenler ya azizlerin mucizelerine inanırlar ya da inanmazlar.

Eğer o da bunu inkâr edenlerden biriyse, onunla tartışmanın hiçbir anlamı yoktur; çünkü o, Sünnetin açık delillerle ortaya koyduğu şeyi inkâr etmektedir. Bunu kitabın başında zaten ele aldık ve Yüce Allah'ın izniyle yeterince açıkladık.

Eğer buna inanıyorsa, o zaman bu da o türdendir; çünkü azizlere mucize yoluyla hem öteki dünyada hem de öteki dünyada birçok şey gösterilmiştir, dolayısıyla buna inanmak inkar edilemez .

Sorumuza gelince, tüm peygamberler ve elçiler (aleyhisselam) onun (aleyhisselam) gibi şeytanın suretlerinde görünemeyeceği kadar şeytani midir, yoksa bu sadece ona (Allah'ın salat ve selamı ona ve hepsine olsun) özgü müdür?

Hadis, kesin olarak belirli bir anlam veya genel bir anlam belirtmemektedir ve bu hususlar kıyas veya akıl yoluyla belirlenebilecek hususlar değildir.

Yüce Allah katındaki yüksek mevkileri hakkında bilinenler, hepsinin Allah'ın rahmeti altında olduğunu düşündürmektedir; çünkü onlar, Allah'ın salat ve selamı üzerlerine olsun, Şeytan ve yandaşlarını ortadan kaldırmak için gelmişlerdir. Bu da Şeytan'ın onların mübarek suretlerini taklit edemeyeceğini düşündürmektedir; zira Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize onların şerefini ve bedenlerinin yeryüzünde haram olduğunu, ancak yeryüzüne yerleştirildikleri gibi kovulduklarında bunun gerçekleşeceğini bildirmiştir. Dolayısıyla, bu şeref bakımından Şeytan'a eşittirler ve Allah en iyisini bilir .

Sorumuza gelince, bu onu gören herkes için geçerli mi, yoksa belirli bir kişiye özgü mü?

Bilin ki, İslam hukukunun delilleri ve ilkeleriyle desteklenen, kesin, açık ve net bir şekilde ifade edilmiş rapor, ancak hidayete ermiş olanlar içindir.

Ve bazıları da nihai kaderlerinden habersiz oldukları için umut yolunda kalırlar. Belki de ebedi mutluluğa layık olanlar arasındadırlar, bu yüzden

özellikle Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünü göz önünde bulundurarak onların iyi şanslarından ümitsizliğe düşmeyin: "Sizden biri cennet ehlinin amellerini işler, ta ki cennetle arasında bir karış veya bir kol boyu mesafe kalana kadar; sonra ona takdir edilen şey onu yakalar ve cehennem ehlinin amellerini işler. Ve sizden biri cehennem ehlinin amellerini işler, ta ki cehennemle arasında bir karış veya bir kol boyu mesafe kalana kadar; sonra ona takdir edilen şey onu yakalar ve cennet ehlinin amellerini işler." Ama delillere dayanarak bu sözü inanmayan biri bunu nasıl görebilir?

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sünnetine karşı çıkan kişiye gelince, âlimler onun Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü iddia etmesi konusunda farklı görüşler belirtmişlerdir. Eğer onu gördüğünü iddia ediyorsa, bu doğru mudur, değil midir? Bu konu kitapta ele alınmıştır. Peki, uyanıkken görülen bir rüya, uykuda görülen rüya olarak kabul edilmezken nasıl olabilir? Bu da kendi içinde sorunlar barındırmaktadır .

Bu hadiste, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in, kıyamet zamanında ümmetinden bazılarının, kendisini görebilmek için ailesini ve malını bırakmayı dileyceklerini bildirdiğinde, onlara büyük bir teselli bıraktığına dair bir işaret vardır: Onu rüyada gören, onu gerçekte de görecektir. Bu yüzden samimi, imanlı sevenlerin ruhları buna umut bağladı ve kendilerine anlatılanı aynen gördüler. Ancak şüphe eden, sunulan hiçbir iyiliğe bağlı kalmaz. Eğer onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğü rivayet edilenlerin durumlarını takip ederseniz, bu hadise inanmanın yanı sıra, onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) diğerlerinden daha büyük bir sevgiyle sevdiklerini göreceksiniz .

Bu hadisin tartışmasında daha önce bahsettiğim bazı kişiler bana, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onu bir rüyâdında gördüğünde, hayret verici bir istekle ona yöneldiği ve "Ey Allah'ın Resulü, ben bunu nasıl kazandım?" dediği, tartışmasız bir rivayet zinciriyle teyit edilmiştir. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ise "Bana

olan sevgin sayesinde" diye cevap vermiştir. Dolayısıyla, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), onun statüsünü yükseltmesinin sebebini, ona olan sevgisinden başka bir şey olarak göstermemiştir.

İşte inkâr edenin bilseydi inkâr etmeyeceği bir nokta: Aşık, sevdiği kişide yok olur; çünkü sevgilisiyle meşguliyeti onu bu dünyadan ve sakinlerinden uzaklaştırmıştır. Yok olanlar arasında sayıldığı için, ebediyetin yurduna katılır, oradaki insanları görür ve onların arkadaşlığından zevk alır. Bu dünyadaki bedeni mezarın dışı gibidir, içi ise ahirettedir; çünkü ahiretin ilk yurdudur. İçeride neyin olduğuyla ilgili işaretler, ister iyi ister kötü olsun, çoğu zaman mezarın dış yüzeyinde görünür. Bu, insanlar arasında o kadar iyi bilinir, nesilden nesile aktarılır ki, bununla ilgili bir hikaye veya anlatıma gerek yoktur.

Bu, Yüce Allah'ın gücünün bir kanıtıdır; Şeytan'a dilediği şekli alabilme ve dilediği kişiyi taklit edebilme yeteneğini nasıl bahsettiğinin bir göstergesidir. Bu, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "[Şeytan beni taklit edemez]" sözünden kaynaklanmaktadır ki bu da Şeytan'ın başkalarını taklit edebileceğini gösterir.

Benzer şekilde, melekler (aleyhisselam) hakkında da, Yüce Allah'ın onlara diledikleri herhangi bir biçimde görünme ve evrimleşme yeteneği verdiği söylenmiştir.

Hem meleğin hem de şeytanın durumuna bir bakın; her ikisine de bu harika hal bahşedilmiştir.

Bu nedenle, başarılı insanlar normları çiğneyerek mucizelere kulak asmadılar ve kendilerine emredilen işlerde başarı aradılar; Allah da onlara bu dünyada ve ahirette lütfetti. Çünkü normu çiğnemek, salihler için de, sapkınlar için de mümkündür; sapkınlar için ise bu, dikte ve imtihan yoluyla olur. Aksine, mucize ile musibet ve imtihan arasındaki ayırım, Kitap ve Sünnete uymakla yapılır .

Allah rahmet eylesin, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözüne ilişkin yukarıda zikredilen açıklamasında şöyle buyurmuştur: "Kim beni rüyasında görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim kimliğimi taklit edemez."

Ve [inanılanın görünümü, peygamberliğin kırk altı bölümünden biridir] sözlerden sonra

Sorumuza gelince, bu hadiste, iki rivayetten birine göre, "[O halde şeytan beni tasavvur edemez]" ve ondan önceki rivayete göre de "[şeytan da beni taklit edemez]" denmesinin hikmeti nedir?

Biz deriz ki, başarıyı veren Allah'tır, bu iki hadisin ima ettiği şey, şeytanın rüyada görüldüğü kişiyle iki hali olduğudur.

Bunlardan biri de, Peygamberimiz Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) sureti hariç, dilediği surette kendini hayal etmesi, geliştirmesi ve somutlaştırmasıdır.

Ve bir kez daha, onu gören kişiyi belirli bir biçimde olduğuna inandırarak aldatır, oysa gerçekte orijinal biçiminde değişmeden kalır. Bu dünyada sihirle uğraşan insanlar buna şahit olur; gözlemciler, şeylerin gerçekte olduklarından farklı görüldüğünü görürler, oysa şeyin kendisi değişmeden kalır.

Bunda, daha önce hadislerde bahsettiğimiz şu sorunun delili vardır: Bu, Peygamber Efendimiz'in (salât ve selam olsun) düşüncelerinin, mübarek olanların ve kalpleri ve düşünceleri olanların zihinlerinde şekillenmesini de kapsar mı, yoksa kapsamaz mı?

Bu, tıpkı onun (sallallahu aleyhi ve sellem) gerçek suretinde ne sözle ne düşünceyle ne de başka herhangi bir şekilde temsil edilemeyeceği gibi, yakından bakıldığında sadece iki şekilde hayal edilebileceğini gösterir.

İster doğrudan, isterse konuşma, jestler, özel sohbetler veya geçici düşünceler gibi kendini gösteren şeyler aracılığıyla olsun. Bundan önceki

hadis, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) mübarek suretinde tasvir etmesinin yasak olduğunu ve ancak kendini başka birinin suretinde hayal edebileceğini belirtir. Bu hadis, kendisini herhangi bir şekilde gösteren hiçbir şeyi, ister bir sıfat, ister bir bakış, ister geçici bir düşünce, isterse bir işaret olsun, hayal edemeyeceğini belirtir. Yüce Allah ona bunların hepsini yasaklamıştır ve Efendimiz Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) hakkında dilediğini yapabilir, ancak Efendimiz Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) tarzında yapabilir. Yüce Allah ona bunu nasip etmiştir ve bu büyük bir müjdedir.

Ve bu vizyonu, Peygamberimiz Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) dışında diğer peygamberlerle ilişkilendirerek incelemek, daha önce zikredilen hadisi incelemek gibidir. Bütün bunlar, daha önce bahsettiğimiz âlimlerin açıklamalarına ilişkin şartlara tabidir: emirler, yasaklar, öğütler, hitaplar ve benzeri konularda ortaya çıkan her şey, onun (sallallahu aleyhi ve sellem) sünneti ışığında incelenir. Görenin işittiği şeyde ona uyan her şey doğrudur ve ona aykırı olan her şey, görenin işitmesindeki bir kusurdan kaynaklanır; çünkü o (sallallahu aleyhi ve sellem) kendi arzularından konuşmaz. {Ve eğer Allah'tan başkasından olsaydı, onda çok fazla tutarsızlık bulurlardı.} Dolayısıyla, mübarek özün vizyonu doğrudur ve kusur görenin işitmesindedir ki bu da inkar edilemez bir gerçektir. Benzer şekilde, tartıştığımız konularda—O'nun (salât ve selam olsun) mübareklerin gizli hallerine görünmesi, uyanırken görmesi, onlara hitap etmesi, onlardan geçen düşünceler ve ondan yükselen ruhların fısıltıları—bütün bunlar, daha önce de belirtildiği gibi, Allah'ın Kitabı ve Sünneti ışığında incelenir. Ve Allah, doğru olanı başarıya ulaştırandır.

Bu, daha önce de belirtildiği gibi, Yüce Allah'ın muazzam gücünün bir kanıtıdır.

Bunda, ona tapanlar için müjde vardır; Allah'ın salat ve selamı ona olsun, onu takip edenler için. Zira eğer onun (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) gördüğü rüya doğru ise, içinde bulunan veya ondan gelen her işaret veya düşünce, yukarıda belirtilen şarta göre doğrudur. Bu da onların

sevincini daha da artırdı. Allah, lütfuyla bizleri de bu dünyada esenlik içinde onlardan eylesin. Ondan başka Rab yoktur. Bu, İbn Abi Hamza'nın açıklamasının sonudur ve ben de bunu ondan aldım .

Âlim İbn Hacer, Tirmizi'nin Şemail adlı eserine yaptığı tefsirde, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şu sözü hakkında şöyle demiştir: "Kim beni rüyada görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim suretime bürünemez." Müslim'in bir rivayetinde de "Şeytanın benim suretime bürünmesi yakışık almaz." Buhari'nin bir başka rivayetinde ise "Şeytan benim suretime bürünemez." denilmiştir. Yine Buhari'nin bir başka rivayetinde de "Benim suretime bürünemez." Yani, Allah ona dilediği surete bürünme gücü vermiş olsa da, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in suretine bürünme gücü vermemiştir.

Bir grup insan şöyle dedi :

Bu, eğer o (aleyhisselam) onu bulunduğu surette görmüşse geçerlidir.

Bazıları ise şunları söyleyecek kadar ileri gitti :

Çekilen fotoğrafında kendisi görülüyor.

Bunlardan biri de İbn Sirin'di, Allah ona rahmet etsin. Rivayet edildiğine göre, biri ona bir rüya anlattığında, rüya sahibine, "Gördüklerini anlat" derdi. Eğer rüya sahibi tanımadığı bir şey anlatırsa, "Onu görmedin" derdi.

Bu, Asim bin Kulayb'ın hadisiyle de desteklenmektedir ve hadisin lafzı El-Hakim'de sağlam bir isnad zinciriyle yer almaktadır: [İbn Abbas'a (Allah onlardan razı olsun) dedim ki, Peygamberi (Allah ona salat ve selam versin) rüyamda gördüm. Bunun üzerine bana onu tarif et dedi. Ben de Hasan bin Ali'yi zikredip ona benzettim. Bunun üzerine o da, onu gördüm dedi.]

[Kim beni rüyada görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü ben her surette görünürüm] hadisi, zayıf olduğu için buna aykırı değildir.

Diğerleri ise bunun bir zorunluluk olmadığını söyledi.

Bunlar arasında, Allah ondan razı olsun, İbn el-Arabi de vardı ve o, özünde şöyle demişti :

Onu (aleyhisselam) bilinen suretinde görmek, gerçeğin algılanmasıdır; onu başka bir surette görmek ise bir temsilin algılanmasıdır. Zira peygamberlerin (aleyhisselam) yeryüzü tarafından değiştirilmediği doğrudur. Dolayısıyla, yüce özü algılamak gerçektir, nitelikleri algılamak ise bir temsilin algılanmasıdır.

"O beni görecektir" sözünün anlamı, "Beni gören O"nun yorumudur; çünkü bu hem gerçektir hem de görünmezdir.

"[Sanki beni görmüş gibiydi]" ifadesi, uyanıkken beni görmüş olsaydı, rüyasında gördüğüyle örtüşeceği anlamına gelir. Birincisi gerçek ve doğru olurken, ikincisi doğru ama mecazi olur. Bu, onu bilinen suretinde görmüş olması durumunda geçerlidir; aksi takdirde, bir mecazdır. Örneğin, onu yaklaşırken görmüş olması, gören için daha iyidir ve bunun tersi de doğrudur.

Bunların arasında Allah rahmet etsin, Haham İyad da vardı ve şöyle dedi :

"[Beni gördü]" veya "[Gerçeği gördü]" ifadesi, onu yaşamındaki bilinen haliyle gören kişinin görüşünün gerçek, onu farklı bir biçimde gören kişinin görüşünün ise bir yorum olduğu anlamına gelebilir.

Allah rahmet eylesin, İmam Nevevi bunun ardından şöyle dedi :

Bu zayıf bir argüman; daha ziyade, doğru görüş, onu gerçekte, bilinen biçiminde ya da başka bir biçimde gördüğüdür .

Bazı hadis âlimleri buna şöyle yanıt verdi :

Hakim İyad'ın sözleri bunu çelişmiyor; aksine, sözlerinin görünen anlamı, her iki durumda da olayı gerçekte gördüğü, ancak ilk durumda görüşün yoruma ihtiyaç duymadığı, ikinci durumda ise ihtiyaç duyduğudur.

Bunlar arasında El-Bakalani ve diğerleri de bulunmaktadır :

Onlar, O'nu gerçek suretinden başka bir şekilde gören herkesin görüşünün karmakarışık düşüncelerden ibaret olacağına inanmayı birincilere zorunlu kıldılar.

Bu yanlıştır, çünkü O'nun uykusunda, bu dünyadaki halini koruyarak, kendi durumuna uygun bir şekilde görüldüğü bilinmektedir. Şeytan O'nu herhangi bir şekilde taklit edebilse veya O'na benzer bir şey atfedebilse bile, bu, "Şeytan beni taklit edemez" şeklindeki genel ifadeyle çelişir. Bu nedenle, O'nun vizyonunu ve O'na atfedilen herhangi bir vizyonu dikkate almak daha uygundur, çünkü bu daha kutsaldır ve O'nun korunması için daha uygundur, tıpkı uyanıkken Şeytan'dan korunması gibi. Doğru görüş, O'nu herhangi bir halde görmek ne yanlış ne de sadece bir rüya karmaşası değildir, aksine kendi içinde doğrudur, hatta farklı bir biçimde görülse bile, çünkü o biçim Yüce Tanrı tarafından yaratılmıştır. Dolayısıyla, doğru görüşün, hatta bazılarının belirttiği gibi gerçek görüşün, O'nu görmenin hangi halde olduğu varsayılırsa varsayılırsın doğru olduğu bilinmektedir.

O halde, eğer gerçek suretinde bir noktada, ister gençliğinde, ister yetişkinliğinde, ister orta yaşlarında, ister yaşlılığında ortaya çıkmışsa, yoruma gerek kalmaz; aksi takdirde, gören kişiyle ilgili bir ifade gerektirir.

Dolayısıyla, bazı yorumlama uzmanları şöyle demişlerdir :

Onu yaşlı bir adam olarak gören herkes için o, nihai huzurdur.

Ve onu genç bir adam olarak gören herkes için bu, savaşın nihai amacıdır.

Onu gülümserken gören, onun sünnetine uymuş olur.

Onlardan bazıları şöyle dedi :

Onu gerçek suretinde ve halinde gören kişi için bu, gören kişinin doğruluğunun, statüsünün mükemmelliğinin ve düşmanlarına karşı zaferinin kanıtıdır.

Onun değişmiş, kaşlarını çatmış bir halde görülmesi, kahinin kendi kötü durumunun bir kanıtıdır.

İbn Abi Cemra şöyle dedi :

Onu iyi bir surette görmek, onu gören kişinin dininde iyiliğin simgesidir.

Ve bedeninin bir yerinde kusur veya eksiklik varsa, bu görümü gören kişinin dininde de bir eksiklik vardır.

Çünkü o, tıpkı bir ayna gibi, karşısındakini yansıtır; kendisi en iyi ve en mükemmel durumda olsa bile. Onu görmenin en büyük faydası da budur; çünkü onu görenin halini ortaya koyar.

Diğerleri ise şöyle dedi :

Görücünün durumu ona göre farklıdır, çünkü bu bir gözün değil, sezginin bir görüşüdür. Sezgi görüşü ise kişinin kendini belirli bir yere hapsetmesini gerektirmez; aksine, kişi doğuyu ve batıyı, yeri ve gökyüzünü görür, tıpkı aynaya baktığında bir görüntüyü gördüğü gibi. Fiziksel biçimi, bir aynanın fiziksel biçimi gibi hareket etmez. Dolayısıyla, görüşündeki farklılık öyledir ki, bir kişi onu aynı halde yaşlı, bir başkası genç olarak görür; tıpkı aynı görüntünün farklı şekil ve boyutlardaki aynalarda farklı görünmesi, büyüyüp küçülmesi, eğri ve uzun olması gibi. Bundan da anlaşıldığı üzere, bir grup insanın onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aynı anda, uzak bölgelerden ve farklı özelliklerle görmesi caizdir.

El-Bedr el-Zarkashi de bu soruyu yanıtladı :

O, sallallahu aleyhi ve sellem, bir lamba ve bir ışıktır; bu dünyadaki güneş, bütün âlemlerdeki ışığın bir örneğidir. Güneş, doğuda ve batıda

herkes tarafından aynı anda farklı özelliklerle görüldüğü gibi, O da, sallallahu aleyhi ve sellem, öyledir.

İbn Arabi'nin dediği gibi, kimilerinin rüyayı başın gözüyle gördüğünü söylemesi, kimilerinin de kalpteki iki gözle algılandığını ve bunun bir tür metafor olduğunu söylemesi abartı ve saçmalıktır.

İbn Abi Cemra, el-Barzi, el-Yafî ve diğerleri, İmam Abdülkadir el-Cilani (Awarif el-Ma'arif'te zikredildiği üzere), İmam Ebu el-Hasan el-Şazili (el-Taj İbn Ata'Allah ve arkadaşı Ebu el-Abbas el-Mursi tarafından rivayet edildiği üzere), İmam Ali el-Vafî, el-Kutb el-Kastalani ve Seyyid Nur el-Din el-İci gibi seçkin şahsiyetlerden rivayetle, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu şekilde gördüklerini salih kişilerden rivayet etmişlerdir.

Gazali bu yaklaşımı benimseyerek, "Hatalardan Kurtarıcı" adlı kitabında şunları belirtmiştir :

Onlar, kalplerin efendilerinin uyanık haldeyken melekleri ve peygamberlerin ruhlarını gördüklerini, sesler duyduklarını ve bunlardan fayda gördüklerini kastediyorlar. Bu, Gazali'nin sözünü özetliyor .

El-Ahdal'ın bunun onun mübarek kabrinden çıkmasını gerektirdiği iddiası yanlıştır, çünkü Allah'ın onlar için perdeleri açması, velilerin mucizeleri arasındadır. Bir velinin, en doğuda veya en batıda bile olsa, yüce ve mübarek kabrinde bulunan mübarek öz ile arasına hiçbir perde veya engel koymayarak, bu perdeleri arkasındakini yansıtan cam gibi yaparak, onu şereflelendirmesinin akıl, hukuk veya gelenek açısından hiçbir engeli yoktur. O zaman bakışları ona yönelir, Allah'ın salat ve selamı ona olsun. Biz biliyoruz ki o, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, kabrinde diridir ve dua etmektedir. Bir kişi, bakışlarının mübarek özüne yönelmesiyle şerefendiriliyorsa, onunla konuşarak, ona sorular sorarak ve onun da cevap vermesiyle şerefendirilmesinin de hiçbir engeli yoktur. Bütün bunlar hukuken veya akıl yoluyla inkar edilmemiştir.

Feth el-Bari'nin yazarı şöyle demiştir: Bu çok sorunlu bir durumdur. Eğer kelimesi kelimesine alınırsa, bu insanlar sahabe olarak kabul edilir ve sahabelik kıyamet gününe kadar devam edebilirdi.

Bu konuda hiçbir sorun olmadığına karar verdiğimiz ve bunun gerekli olduğu iddiasının asılsız olduğu ileri sürülmektedir. Sahabe olmanın şartı, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) hayattayken görmüş olmak olduğuna göre, başka türlü nasıl olabilir ki? Hatta vefatından sonra ve defninden önce onu gören birinin Sahabe sayılıp sayılmayacağı konusunda bile görüş ayrılığı vardır. Çünkü böyle bir durum olağanüstüdür ve bu tür olağanüstü olaylar genel prensipleri değiştirmez.

Ayrıca, bunun Sahabelerden veya onlardan sonra gelenlerden hiçbirinden rivayet edilmediği ve Fatıma'nın (Allah ona salât ve selam versin) onun için duyduğu kederin o kadar yoğun olduğu, ondan altı ay sonra kederden öldüğü ve evinin onun (Allah ona salât ve selam versin) mübarek kabrinin bitişiğinde olduğu ve o süre zarfında onu gördüğüne dair bir rivayetin bulunmadığı da ileri sürüldü.

Ayrıca, aktarımın olmaması, gerçekleşmediği anlamına gelmediği de belirtilmiştir; dolayısıyla bu konuda bir tartışma yoktur, bu husus daha önce de uygun yerde ortaya konmuştur. Benzer şekilde, Allah ondan razı olsun, Fatıma'nın kederden ölmesi, üstün olana verilmeyen bir onurla aşağı olana onur verilmesinden kaynaklanmaktadır .

El-Ahdal ve diğerlerinin, evliyaların başına gelenler hakkındaki yorumu, bunun sadece manevi bir yokluk hali sırasında gerçekleştiği ve bunu uyanıklık zannettikleri yönündedir. Bu, yokluk halini uyanıklık haliyle karıştırmaları nedeniyle bir yanılgıdır. Bu, en zeki insanlardan bile aklına gelmeyecek bir şeydir, en büyük zekaya sahip insanlardan bahsetmeye bile gerek yok.

Ve onun bu ifadesi, gnostik Ebu el-Abbas el-Mursi'nin sözleriyle, tuhaftır: "Eğer Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, bir anlığına bile benden gizlenmiş olsaydı, kendimi Müslüman saymazdım." Bu bir

mecazdır; yani O, gaflet perdesiyle benden gizlenmemiştir ve bu, O'nun kişisel ruhtan bir anlığına bile gizlenmediği anlamına gelmez, zira bu imkansızdır.

Ona şöyle denildi: “İmkansızlık iddianız, eğer mantıksal imkansızlığı kastediyorsanız, yanlıştır; ya da eğer hukuki imkansızlığı kastediyorsanız, bunu hangi delilden veya prensipten çıkardınız? Daha önce açıkladığımız gibi, bunda hiçbir imkansızlık yoktur.” Bu, İbn Hajar'ın “El-Şemail” tefsirinin son noktasıdır.

Fetvaların sonunda yaptığı açıklama

Allah ondan vesile kılsın, kendisine Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken görmek mümkün müdür diye soruldu.

O da şöyle yanıt verdi:

Bir grup bunu yalanladı.

Başkaları buna izin verdi ve gerçek bu.

O, dürüstlikle suçlanmayanlara bilgi verdi ve Buhari'nin hadisini aktardı: [Kim beni rüyada görürse, beni gerçekte de görür], yani kendi gözleriyle görür, kalbinin gözüyle de görür. Kıyamet gününü niyet etmenin, gerçekliğin anlamından çok uzak olduğunu, çünkü bunu sınırlamanın bir faydası olmadığını, zira ümmetinin tamamının onu kıyamet gününde göreceğini, ister rüyada görsün ister görmesin, belirtti .

İbn Abi Cemra, Buhari'den seçtiği hadislerin açıklamasında, hadisin, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in hayatı boyunca genel kalmasına ve ölümünden sonra da Sünnete uymaya hakkı olanlar ve diğerleri için geçerli olmasına öncelik verir. Kim Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) özel bir statü talep ederse, keyfi hareket etmiş olur. Ardından, bunu inkâr edenin, doğru sözü söyleyenin sözlerine inanmayan, Yüce Allah'ın gücünden habersiz olan ve Sünnetten açık

delillerle ispatlanmış olsa bile, velilerin mucizelerini inkâr eden biri olduğunu belirtir.

Bu genel açıklamadaki amacı, onu rüyada gören herkes için, hatta sadece bir kez bile olsa, vaat edilen uyanık vizyonun gerçekleşmesidir; bu, asla bozmadığı asil vaadinin yerine getirilmesidir. Bu durum genellikle ölümden önce, ölüm anında gerçekleşir; böylece ruhları, vaadinin yerine getirilmesiyle onu görene kadar bedenlerini terk etmez.

Diğerleri ise, niteliklerine, Sünnete bağlılıklarına ve onu takip etmelerine bağlı olarak, bunu daha önce, az ya da çok derecede elde edeceklerdir; zira onu ihmal etmek büyük bir engeldir.

Sahih Müslim'de, İmran bin Hüseyin'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, [melekler, hemoroid ağrısına gösterdiği sabır nedeniyle ona saygı göstergesi olarak selam verirlerdi. Hemoroidlerini dağladığında meleklerin ona selam vermesi kesildi. Dağmayı bıraktığında, yani iyileştiğinde, sahih bir rivayette olduğu gibi, ona selam vermeye geri döndüler]. Çünkü dağlama sünnete aykırı olduğundan, son derece gerekli olmasına rağmen ona selam vermekten alıkonuldular; çünkü bu, tevekkül, teslimiyet ve sabrı zayıflatır .

El-Beyhaki'nin rivayetine göre, "Melekler onunla el sıkıştırlardı, fakat ona dağ damgası vurulunca ondan uzaklaştılar."

Hujjat al-Islam'ın "Hatalardan Kurtarıcı" adlı kitabında, Sufileri övdükten ve onların yaratılmışların en iyisi olduğunu belirttikten sonra...

Uyanık oldukları halde bile melekleri ve peygamberlerin ruhlarını görürler, onlardan sesler duyarlar ve onlardan fayda görürler. Sonra bu durum, imgeler ve benzetmeler görmekten, konuşmanın kapsamının ötesine geçen seviyelere doğru ilerler .

Öğrencisi Ebu Bekir ibn el-Arabi el-Maliki şöyle dedi:

Peygamberleri ve melekleri görmek ve onların sözlerini duymak, mümin için bir şeref, kâfir için ise bir azaptır .

Ve İbnü'l-Hac el-Maliki'nin (Mezhal) kitabında

Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken görmek nadir bir olaydır ve bu, bu çağda nadir, hatta neredeyse yok denecek kadar az olan bir niteliğe sahip olanlar dışında çok az kişiye nasip olur. Bununla birlikte, Yüce Allah'ın hem dış görünüş hem de iç dünya bakımından koruduğu bazı büyük şahsiyetlerin de bunu görebileceğini inkar etmiyoruz.

Şöyle dedi: Zahimî anlam konusunda bazı âlimler bunu reddetmiş, fani gözün ebedi gözü göremeyeceğini ve Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) ebedi âlemde, gören kişinin ise helak âleminde olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Rivayet edildiğine göre, bir mümin öldüğünde Allah'ı görür ve Yüce Allah ölmez; her biri günde yetmiş defa ölür.

El-Beyhaki cevabında, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in Miraç gecesinde bir grup peygamber gördüğünü belirtmiştir .

El-Marzi şöyle dedi :

Hem günümüzde hem de geçmişte bir grup evliya, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) ölümünden sonra diri ve uyanık halde gördüklerini rivayet etmişlerdir .

El-Yafiî ve diğerleri büyük Şeyh Ebu Abdullah el-Kureşîş'ten alıntı yapmışlardır.

Mısır'da büyük bir kıtlık baş gösterdi, bu yüzden arkadaşlarıyla birlikte dua etmeye gitti; fakat onlara, "Dua etmeyin, çünkü bu konuda hiçbir duanız kabul edilmeyecektir" denildi.

Dedi ki: "Suriye'ye gittim ve İbrahim Peygamber'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) türbesinin yakınlarına vardığımda, beni karşıladı ve ben de 'Ey Allah'ın Resulü, sizinle olan misafirperverliğimi Mısır halkı için bir dua kılın' dedim. Bunun üzerine onlar için dua etti ve Allah onları rahatlattı . "

El-Yafiî şöyle demiştir: "Onun, 'Allah'ın bir dostu beni kabul etti' sözü, göklerin ve yerin egemenliğine şahit olduklarında ve peygamberleri diri, ölü değil, gördüklerinde yaşadıkları halleri bilmeyenler dışında kimsenin inkar edemeyeceği gerçek bir sözdür. Tıpkı Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in gökte bir grup peygamberi görüp onların sözlerini işittiği gibi. Peygamberler için mucize olarak caiz olan şeyin, itiraz olmadığı sürece, evliya için de mucize olarak caiz olduğu tespit edilmiştir."

İbnü'l-Mulakkin (Tabakatü'l-Evliya)'da Şeyh Abdülkadir el-Geylani'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir:

Öğleden önce Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm.

Bana, "Oğlum, neden konuşmuyorsun?" dedi.

"Baba, ben Arap olmayan biriyim, Bağdat'ın hitabet yeteneği yüksek insanlarına nasıl hitap edebilirim?" dedim.

Bana ağzımı açmamı söyledi, ben de açtım ve yedi defa ağzıma tükürdüm ve şöyle dedi: "İnsanlara seslen ve onları Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır."

Öğle namazını kıldım ve oturdum. Etrafta büyük bir kalabalık vardı ve kafam karıştı. Sonra kalabalığın içinde karşımda Ali'nin durduğunu gördüm.

"Oğlum, neden konuşmuyorsun?" dedi. Ben de "Baba, konuşamaz hale geldim." dedim.

"Ağzını aç," dedi, ben de açtım ve o da altı kez ağzıma tükürdü.

"Neden yedi ile tamamlamıyorsunuz?" dedim.

Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) saygılı bir şekilde konuştu, sonra gözümün önünden kayboldu, ben de konuştum .

Başka bir grubun biyografisinde, her birinin hem uyanıkken hem de rüyalarında Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) birçok kez gördüğü belirtilmiştir. Bunlar arasında İbn Dakik el-Eid ve diğerlerinin kendisinden ilim öğrendiği Kemal el-Adfavi de bulunmaktadır .

Al-Taj İbn Ata Allah, mükemmel ve bilgili şeyhi Ebu el-Abbas el-Mursi hakkında şöyle demiştir:

Bu elimle Allah'ın Elçisi ile tokalaştım, Allah ona salât ve selam versin .

İbn Faris, Sidi Ali Wafa'dan rivayetle şöyle demiştir:

Beş yaşındayken bir adama Kur'an okurdum. Bir gün yanına gittim ve uyanıkken, rüyada değil, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm. Beyaz pamuklu bir gömlek giymişti. Sonra üzerimdeki gömleği gördüm ve bana, "Oku" dedi. Ben de ona Duha Suresi ve Şerh Suresi'ni okudum. Sonra gözümün önünden kayboldu. Yirmi bir yaşıma geldiğimde, Karafa'da sabah namazı için ihrama girdim ve Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) tam karşımda gördüm. Beni kucakladı ve "Rabbinizin nimetine gelince, ondan bahset" dedi. O zamandan beri bana bir dil verildi.

Tanrı'nın azizleri hakkında birçok hikaye vardır ve bunu inkar eden kişi ancak inatçı veya yoksun biridir.

İbn Arabi hakkında anlatılanlardan bilindiği üzere

Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) görmenin en yaygın yolu önce kalple, sonra gözlerle görmektir. Ancak bu, alışılmış türden bir görme değildir; aksine, bir varoluş halidir, ara âlemde bir varoluş halidir ve doğrudan deneyim meselesidir. Gerçek doğası ancak onu bizzat deneyimleyenler tarafından kavranabilir. Söylenen budur. Ayrıca, kastedilenin alışılmış türden bir görme olması da mümkündür; burada kişi

Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) dünyada bir topluluk içinde görür veya Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) kabrinde iken, kendisiyle arasındaki perdeler kalkarak onu diri olarak, gerçek bir vizyonla görür, zira bunda imkansızlık yoktur.

Ancak genel olarak, görülen şeyin Peygamberin kendisi değil, bir temsili olduğu anlaşılmaktadır. Bu, Gazali'nin şu ifadesinin temelini oluşturmaktadır: "Amaç, onun fiziksel bedenini görmek değil, onun bir temsilini görmektir. Bu temsil, içindeki anlamın iletilmesinde bir araç haline gelir. Bir araç ya gerçektir ya da hayalidir ve ruh, hayal edilen görüntüden farklıdır. Bu nedenle, gördüğü şekil, Seçilmiş Olanın (sallallahu aleyhi ve sellem) ruhu veya şahsı değil, onun bir temsilidir."

İbn Hacer şöyle buyurdu: Benzer şekilde, bir kimse rüyasında Yüce Allah'ı gördüğünde, O'nun özü aşkındır ve şekil veya imgenin ötesindedir. Ancak, O'nu anlamaları, bireye ışık veya başka bir şeyin algılanabilir bir örneği aracılığıyla iletilir. Bu örnek, bir anlama aracı görevi görür ve rüya gören kişi, "Rüyamda Allah'ı gördüm" dediğinde, başkaları için söylediği gibi, Allah'ın özünü gördüğü anlamına gelmez.

Dedi ki: Sonra İbn el-Arabi'nin benim bahsettiğim şeyi açıkça belirttiğini gördüm, yani o

Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hem bedenlen hem de ruhen görmek imkansız değildir, çünkü o ve tüm peygamberler diridir. Ruhları vefat ettikten sonra kendilerine geri verilmiş ve kabirlerinden ayrılıp hem yukarı hem de aşağı âlemlerde faaliyet göstermelerine izin verilmiştir.

Birçok insanın aynı anda onu görmesinde hiçbir sorun yok çünkü tıpkı güneş gibi.

İbn Ata Allah'ın dediği gibi, eğer kutup evreni dolduruyorsa, o halde Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için durum nedir?

Bu, görüm gören kişinin Sahabe olması gerektiği anlamına gelmez; çünkü Sahabeliğin şartı, fiziksel dünyada görmektir ve bu görüm, manevi âlemde iken görülmüştür. Bu, Sahabeliği kurmaz; aksi takdirde, hadislerde anlatıldığı gibi, o âlemde kendisine sunulan ve kendisinin de onları gördüğü ve onların da kendisini gördüğü için, tüm ümmeti için Sahabelik kurulmuş olurdu. İbn Hacer'in fetvasının sonu.

(Allah ona rahmet etsin) İmam el-Busiri'nin Hamziyye'sine yaptığı tefsirde de benzer bir şeyden bahsetmiştir.

Keşke bana *****'ın yüzünü görme ayrıcalığını bahşetmiş olsaydı, çünkü onu gören herkesin acıları yok olurdu.

Konuşmasının sonunda şöyle dedi:

Hocam ve babamın hocası Şems Muhammed ibn Ebu el-Hamail, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanık halde o kadar sık görürdü ki, kendisine bir şey sorulduğunda, "Bunu Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sunacağım" derdi. Sonra başını gömleğinin cebine sokar ve "Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunun hakkında şöyle şöyle buyurdu" derdi ve her şey, hiçbir tutarsızlık olmaksızın, tam olarak önceden bildirdiği gibi gerçekleşirdi. Bu yüzden bunu inkar etmekten sakının, çünkü bu vahyin zehridir.

Allame el-Menavi, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünü açıklarken (el-Şemail)'in şehadetinde şöyle demiştir: "[Kim beni rüyada görürse, beni uyanıkken görmüş olur]" veya "[sanki uyanıkken görmüş gibi olur]" veya "[hakikati görmüş olur]"

Beni rüyada, hangi biçimde olursa olsun gören, gerçek bir görüş, yani hakikat görüşü gördüğünü, yalan görüşü görmediğini bilmelidir. Çünkü şart ve sonucun birliği, en üst düzeyde mükemmelliği ve en yüksek vurgu derecesini gösterir. Yani, beni gören, gördüğü şeyde hiçbir şüphe veya belirsizlik olmaksızın, benim gerçek özümü bütünüyle görmüştür. Bu bir

mecazdır ve görülen onun ruhu veya kişiliği değil, gerçekteki temsilidir. Bu, İslam Delili'nde belirtilmiştir.

Ardından, hükmün anlamını ve gerekçesini teyit eden şu sözleri söyledi: "[Şeytan beni taklit edemez]," yani ister bilinen suretinde isterse de akli başında olanların aktardığı ve kabul ettiği başka bir surette görsün, bunu yapamaz. Çünkü Yüce Allah onu âlemlere rahmet, kayıp olanlara rehber ve şeytanların fısıltılarından koruyucu kılmıştır. Eğer dünya onun varlığının ışığıyla aydınlanmış, şeytanlar onun doğumunda taşlanmış ve rahiplerin yapısı yıkılmışsa, şeytanın onu taklit edebileceği nasıl düşünülebilir? Eğer taklit edebilseydi, gerçekte öldürülürdü. Dolayısıyla, onu görmek, hangi surette olursa olsun, gerçektir.

Ardından İbn Abi Cemra ve İbn Hacer hakkında daha önce bahsedilenlerden bazılarını ve Sadr el-Din el-Kunevi hakkında daha sonra anlatılacak olanlardan bazılarını dile getirdi .

Molla Ali el-Kari, (el-Şemail) üzerine yaptığı tefsirde şöyle demiştir: El-Marzi, el-Baqillani'den rivayet ettiğine göre, Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmekle ilgili hadis, literal anlamda alınmalıdır; yani onu gören, onunla görüşmüş sayılır ve buna engel olacak hiçbir şey yoktur, akıl da bunu literal anlamından farklı yorumlamaya zorlayacak kadar dışlamaz.

Sonra el-Kari, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şu sözü hakkında şöyle demiştir: "Kim beni rüyasında görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim kılığıma giremez." Bu hadis, Ahmed, Buhari ve Tirmizi tarafından Enes'ten rivayet edilmiştir.

Ahmed ve iki şeyh, Ebu Katade'den rivayetle şöyle buyurmuştur: "Beni gören, hakikati görmüştür; çünkü şeytan beni göremez."

Beni gören herkes, gördüklerinden şüphe veya kuşku duymadan, gerçek doğamı bütünüyle görmüştür.

Bu, Allah ona rahmet ve esenlik versin, onun şu sözünden anlaşılmaktadır: "[O, gerçeği görmüştür]."

Beni gören, dış görünüşümün ve parlak karakterimin gerçek doğasını görmüştür; çünkü Şeytan beni taklit edemez; yani, fiziksel formumu tasavvur edemez, aksi takdirde herhangi bir mecazi temsilden çok uzaktır.

Allah rahmet eylesin, şöyle buyurmuştur: "Öyleyse bilin ki, Yüce Allah, Peygamberini (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanıkken şeytanın etkisinden ve vesveselerden koruduğu gibi, hesap âleminde ayrıldıktan sonra da korumuştur. Şeytan onun kılığına giremez veya rüya görenin onun olmadığını düşünmesini sağlayamaz. Bu nedenle, onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyada görmek, uyanıkken onu görmek gibidir; yani onun gerçek suretini görmektir, başka birini görmek değildir. Çünkü şeytan onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kılığına giremez, ne de kendisini taklit edip rüya görenin onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olduğunu düşünmesini sağlayamaz. Bu nedenle, kim Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyada, hangi surette olursa olsun görürse görsün, onu yorumlamaya veya başka bir şey olduğunu düşünmeye gerek yoktur; hatta onu hayattayken (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görüldüğünden farklı bir surette görmüş olsa bile, Mayrak'ın belirttiği gibi."

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aynı anda birçok yaratığı farklı şekillerde gördüğü rivayet edilirse...

Biz bu farklılıkların, aynadaki gibi nesnenin kendisinden değil, gözlemcilerin durumlarındaki farklılıktan kaynaklandığını söyledik. Onu gülümseyen halde gören, sünnetine uyduğunu gösterir; kızgın halde gören ise bunun tam tersini gösterir. Onu eksiklikle gören ise sünnetine uymada bir eksiklik olduğunu gösterir. Örneğin, gözlemci yeşil camın arkasındaki beyaz bir kuşu yeşil olarak görür. Ve benzeri. Bu, "El-Ezher"in yazarı tarafından belirtilmiştir ve son derece doğru ve kesindir.

Ancak bu durum, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) mescidin bir bölümünde ölü gibi görüldüğü rivayet edildiği için, bu

durumun görüldüğü yere de bağlanabileceği düşünülmektedir. Bazı bilgili kişiler bunu, o noktanın mescide girişinin sünnete uygun olmadığı şeklinde yorumlamışlardır. Bunun üzerine araştırma yapmışlar ve o noktanın gasp edilmiş olduğunu tespit etmişlerdir.

Sonra Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) şu sözüne ilişkin olarak şöyle dedi: "[O, gerçeği görmüştür]"

Yani, Kirmani'nin de belirttiği gibi, karışıklık ve hayallerden arınmış, gerçek ve sağlam bir vizyon.

El-Tayyibi şöyle dedi: "Buradaki hakikat, teyit edilmiş bir kaynaktan gelir; yani beni gören gerçekten görmüştür ve bu, rivayette bu şekilde gelmiş olmasıyla da desteklenmektedir."

Zeynep-i Arap şöyle dedi: "Hakikat, batılın zıttıdır, dolayısıyla mutlak bir nesne haline gelir; yani: o, hakikati gördü."

Mayrak şöyle demiştir: "Gerçek, nesnedir ve bunun üzerinde düşünmeye yer vardır." (Alıntı sonu)

Belki de üzerinde düşünülmesi gereken nokta, onun bunu yalanlara karşı bir mücadele olarak tasarlamış olmasıdır; dolayısıyla mutlak bir amaç olamaz.

Evet, bunu Yüce Allah'a atıfta bulunarak yorumlamak doğrudur; bununla birlikte ima edilen bir ekleme de vardır: Allah'ın tezahürünü veya O'nun tezahürünü gördü; ya da beni gören Yüce Allah'ı görecektir, çünkü Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyada gören onu gerçekte cennette görecektir ve dolayısıyla o makamda Allah'ı görecektir. Ayrıca, beni rüyada gören Allah'ı rüyada görecektir şeklinde yorumlamak da uzak bir ihtimal değildir; çünkü beni görmek bu amacın bir öncüsü veya habercisidir.

Gnostik Allah bilgini Sidi Sadr el-Din el-Kunevi, hakikat ehlinin rivayetine dayanarak kaleme aldığı ancak tamamlamadığı, yirmi yedinci hadiste bıraktığı (Kırk Hadis) tefsirinde şöyle demiştir :

Yirminci hadis: İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Kim beni rüyasında görürse, gerçekten beni görmüştür; çünkü şeytan benim kılığıma giremez."

Başka bir rivayette ise: [Şeytan benim suretimde görünmemeli]

Başka bir rivayette ise: [O halde şeytan bana sahip olamaz]

Ve bir diğerinde [Beni gören gerçeği görmüştür, çünkü şeytan bende görünemez]

Sırrını açığa çıkarmak ve anlamını netleştirmek şudur ki, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Allah'ın isim ve sıfatlarının tüm hükümlerini beden alarak ve idrak ederek ortaya koymuş olsa da, gönderildiği yaratılışa bir elçi ve rehber olarak, onları hakikate çağırmasının gereği olarak, Allah'ın sıfat ve isimlerinden en belirgin hüküm ve otorite, hidayet sıfatı ve "Hidayete Uğratan" ismidir; Allah bunu bize şu ayetinde bildirmiştir: {Ve gerçekten sen doğru yola hidayet edersin}. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), "Hidayete Uğratan" isminin sureti ve hidayet sıfatının tezahürüdür; şeytan ise "Sapkın" isminin tezahürü ve sapkınlığın açık tezahürüdür. Bunlar zıttırlar.

Bu anlamı destekleyen bazı hadislerde rivayetlerde bulunduk ve bu uzun bir hadistir.

, İblis'le görüşmek ve onun ne diyeceğini dinlemek istedi. İblis onun huzuruna getirildi ve melekler, İblis'in ona zarar vermesini engellemek için Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) çevreledi.

Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Ey İblis, söyleyeceklerini söyle."

"Ey Muhammed," dedi, "Allah seni hidayete erdirmek için yarattı, fakat senin hidayete erdirme gücün yok; beni de sapıklığa erdirmek için yarattı, fakat benim de sapıklığa erdirme gücüm yok."

Sonra Allah, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) doğruyu söylediğini ve yalancı olduğunu bildirdi .

Bu da şeytanın gerçekte Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) bir düşmanı olduğunu ve düşmanların bir arada bulunamayacağını, birinin diğerinin suretinde görünemeyeceğini kanıtlar.

Dahası, daha önce de belirtildiği gibi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Allah tarafından hidayet için yaratılmıştır. Eğer şeytanın onun suretinde görünmesine izin verilseydi, hakikatin onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mucizesine şahit olanlara açıkladığı ve gösterdiği her şeye olan güven ve itimat ortadan kalkardı. Bu nedenle Allah, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) suretini şeytanın suretiyle kaplanmaktan korumuştur.

Eğer Yüce Allah'ın büyüklüğünün her büyük şeyin büyüklüğünden daha üstün olduğu söyleniyorsa, o halde lanetli olanın Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) suretinde görünmesi nasıl zor oldu? Oysa o birçok kişiye görünmüş ve onları yanıltmak için sanki hakikatmiş gibi konuşmuş, hatta bir grubu bu şekilde yanıltarak hakikati gördüklerini ve onun sözünü duyduklarını sanmalarına yol açmıştır.

Dolayısıyla, iki konu arasındaki farkın iki açıdan kaynaklandığını söylüyorum.

Bunlardan biri de, her akli başında insanın, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in aksine, hakikatin kafa karışıklığına yol açacak belirli bir şekli olmadığını bilmesidir; çünkü Peygamber Efendimiz'in belirli, bilinen ve şahit olunan bir şekli vardır .

Diğer bir husus: Hakikatin genişliği hükmünün ima ettiği şey, Allah'ın dilediğini saptırdığı ve dilediğini hidayete erdirdiğidir; bu, İblis'in

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile yaptığı diyalogu içeren hadiste de belirtilmiştir ve hakikat, özellikle İblis'in ona yalancı olduğunu bildirmesi nedeniyle, bu bilgiyi doğrulamaktadır. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ise hidayet sıfatıyla bağlıdır ve suretinde görünür; bu nedenle, Allah'ın onun aracılığıyla hidayete erdirmeyi dilediği kimselerde hidayet hükmünün görünmesi ve tevekkülün korunması için, suretinin şeytan tarafından ele geçirilmesinden korunması gerekir. Eğer bu olmasaydı, {Ve gerçekten sen doğru yola hidayet edersin} sözünün sırrı ortaya çıkmazdı ve misyonun faydası elde edilemezdi, bunu anlayın .

Ancak, vurgulanması gereken çok önemli bir nokta var: Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) gerçek bir görüntüsü, rüya görenin onu, sahih olarak rivayet edilen, bilinen görünümüne çok benzeyen bir biçimde görmesidir. Bu, bazı hadis rivayetlerinde de ima edilmektedir: "Kim beni rüyada görürse, beni gerçekten görmüştür." Bu nedenle, bir kimse onu fiziksel görünümünden farklı bir biçimde görürse, onu (sallallahu aleyhi ve sellem) gerçekten görmemiştir. Örneğin, onu çok uzun veya çok kısa, sarışın, yaşlı veya çok esmer tenli olarak görmek vb. Rüya görenin Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüğüne dair kesin inancı geçerli bir delil değildir. Aksine, görülen şey, rüya görenin inancına, koşullarına, özelliklerine, İslami hükümlere veya Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) görüntüsünü algıladığı yere göre Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) görüntüsüdür. Bunu hem kendimiz hem de başkaları birçok kez deneyimledik ve akademisyenlerimizden de bunu destekleyen birçok şey duyduk.

Bu rivayetler arasında, saygıdeğer Şeyhimiz, mükemmel İmam Muhyiddin ibn Muhammed ibn Ali ibn el-Arabi'den (Allah ondan razı olsun) bir rivayet de bulunmaktadır. Bana bu konuda şöyle anlatmıştır: Gençliğinde bir rüyasında, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Endülüs'teki Sevilla şehrinin camisinin bir köşesinde ölü olarak yatarken görmüştür. Yıllar sonra, Şeyh Allah'ın ehlinin yoluna girdikten, krallığını ve dünyevi mallarını terk ettikten ve kendini ibadete adadıktan

sonra, Allah ona başarı nasip etmiştir. Şehrinin bazı erdemli ve salih insanlarıyla birlikte, bir iş için camiye girip bir kapısından diğer tarafa geçmesi takdir edilmiştir. Camiden geçip, diledikleri kapıdan çıkmadan önce iki rekat namaz kılmadan camiye geçiş yolu olarak kullananlardan hoşlanmazdı. Ayrıca, biz sahabelerin, iki rekat namaz kılmadan çok girişli camileri geçiş yolu olarak kullanmamızı yasakladı.

Allah ondan razı olsun, şöyle dedi: "Adı geçen arkadaşım ile birlikte camiye girdiğimde, 'İki rekat namaz kılmadan camiden çıkmayacağım' dedim. O da bana, 'Gel, şu köşede namaz kılalım' dedi ve Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) orada ölü yatarken gördüğüm yeri işaret etti. Ben reddettim. Bana, 'Neden orada namaz kılmak istemiyorsun?' diye sordu. Ben de, 'Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) orada ölü yatarken rüyamda gördüm, bu yüzden orada namaz kılmaktan hoşlanmıyorum' diye cevap verdim." Şaşkına dönmüş bir halde, "Gerçeği gördünüz ve size rüyanızın sırrını açıklayacağım. Bilin ki, o yer benim evimdi ve Mağrip hükümdarı camiye genişletmek istedi. Duvarlarından birini yükseltti ve arkasındaki evleri camiye katmak için satın aldı. Sadece benim evim kaldı. Benimle pazarlık ettiler ve bana istediğimi vermediler, bu yüzden reddettim. İsteğim dışında, kendi isteklerine göre aldılar. Gördüğünüz Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) değil, onun kanunuydu. O yerle ilgili olarak vefat etti ve geçerli bir satış görünümüyle gizlendi. Aksine, o yer gasp edildi. Şimdi, Müslümanlara hakkımdan vazgeçtiğime şahitlik ediyorum, gelin, orada namaz kılalım." dedi. Böylece gittik. Orada namaz kıldık ve sonra ihtiyaçlarımızı karşılamak için dışarı çıktık.

Şam'da bana ayrıca, dindar bir adamın rüyasında Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tokat attığını gördüğünü anlattı. Peygamber Efendimiz'in yüce makamı göz önüne alındığında, gördüklerinden dehşete kapılmış ve şaşkına dönmüştü. Bazı şeyhlere gidip rüyasını anlattı. Şeyh ona, "Bil ki, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) senin veya başkasının üzerinde herhangi bir güce sahip olabileceğinden çok daha yücedir. Gördüğün Peygamber Efendimiz

(salla'llâhu aleyhi ve sellem) değil, onun kanunuydu. Sen onun hükümlerinden birini çiğnedin. Tokatın yüze atılmış olması, büyük bir günah işlediğini gösterir." dedi. Adam rüyasını düşündü ve büyük bir günah işlediğini hatırlayamadı. Dindar bir adamdı ve şeyhin yorumundan şüphe duymadı, çünkü her zaman doğru olduğunu biliyordu. Eve üzgün ve moralsiz bir şekilde döndü. Karısı ona üzüntüsünün nedenini sordu ve o da ona rüyasını ve şeyhin yorumunu anlattı. Karısı şaşırdı ve pişmanlığını dile getirerek, "Size anlatacağım. Tanıdıklarından filanca kişinin evine girersem boşanacağıma yemin etmiştim. Kapılarının önünden geçerken bana karşı yemin ettiler. Israrlarından utandım, bu yüzden içeri girdim." dedi. Olanları size anlatmaktan korktuğum için meseleyi gizli tuttum. Adam pişman oldu, af diledi ve Allah'a dua etti. Kadın bekleme süresini gözlemledi ve ardından evlilik sözleşmesi onunla yenilendi .

El-Kunevi (Allah ondan razı olsun), yukarıda bahsedilenlerden sonra şöyle demiştir: “Bağdat'ın fethedildiği gece, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i bir tabuta sarılmış halde gördüm. İnsanlar onu tabuta bağlıyorlardı, başı açıktı ve saçları neredeyse yere değiyordu. Onlara, ‘Ne yapıyorsunuz?’ diye sordum. Onlar da, ‘Öldü, onu taşıyıp gömmek istiyoruz’ diye cevap verdiler. Bana, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in ölmediği geldi. Onlara, ‘Yüzünü ölü bir adamın yüzü gibi görmüyorum. Konuyu iyice anlayana kadar sabredin’ dedim. Ağzına yaklaştım ve zayıf bir şekilde nefes aldığını gördüm. Onlara bağırdım ve yapmayı düşündükleri şeyden vazgeçirdim. Korku ve üzüntü içinde uyandım ve bu konuda bildiklerime ve tekrarlanan tecrübelerime dayanarak, bunun İslam'da meydana gelen büyük bir olayın örneği olduğunu anladım.”

Moğolların Bağdat'a yürüdüğü haberi geldiğinde, Bağdat'ın düştüğüne dair bir önsezim vardı. Tarihi kontrol ettim ve savaşa tanık olan birkaç uzman, Bağdat'ın gerçekten de o gün düştüğünü doğruladı. Böylece, kehanet tam olarak yorumlandığı gibi gerçekleşti.

Güvenilir kaynaklardan duyduklarımı ve bu konuda hem şahsen hem de başkaları aracılığıyla defalarca yaşadıklarımı anlatmaya kalksam, konu çok uzar. Ben sadece bir uyarı ve örnek olarak bu kadarını zikrettim. Bahsettiğimiz nedenlerden dolayı, Allah yolunda ilerleyenlerden bazılarının kafasını karıştıran şeylerden biri de, daha önce açıklandığı gibi, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüklerini iddia etmeleri ve Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlara önceden bildirdiği gibi olmayan şeylerden bahsetmeleriydi. Onlara yüz katlı suretin görünümü hakkında sorduğumda, bana anlattıklarında, bunun asıl suretinin görünümünden farklı olduğunu gördüm. Bunun sebebini onlara açıkladım ve onları uyardım, onlar da sevindiler ve durumu anladılar.

Bahsedilen bu türü birden fazla kez denediğimiz gibi, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) asıl haliyle gören ve onun kendisine söylediklerini aktaran kimseden de bilgi aldık; bu bilgi bozulmamış veya değiştirilmemiş, aksine açık bir metin olarak bulunmuştur ve biz de onu ondan rivayet ettik. Hamd yalnızca Allah'a aittir .

Ardından El-Kunevi, arketipler dünyasının sırrını ve insanların rüyalarında birbirlerini görmelerinin nedenini uzun ve ayrıntılı bir şekilde açıkladı. Bu tür vizyonların, koşullara göre çeşitli biçim ve şekillerde ortaya çıktığını belirtti ve söylediklerinden burada ihtiyacımız olanı özetledi.

İnsanların hem bu dünyada fiziksel bedenleriyle hem de daha yüksek âlemlerde ruhlarıyla, uyanık ya da uykuda olsunlar, birbirleriyle karşılaşmalarının en güçlü nedeni, o anın varlığı ve onları bir araya getiren şeydir.

Görüşmelerin sıklığı veya seyrekliği, etkilerinin gücüne veya zayıflığına bağlıdır. İki insan arasında, nitelikleri, koşulları ve eylemleri açısından bir ilişki kurulabileceği gibi, yalnızca eylemler açısından da bir ilişki kurulabilir. Ortak statü de dikkate alınırsa, ilişki daha güçlü olur. Buna ek olarak, özleri açısından da bir ilişki kurulursa, mesele çözülmüş olur.

Kusursuz peygamberlerin ve azizlerin ruhlarıyla bağlantı kuran herkes, uyanırken veya uyurken dilediği zaman onlarla buluşabilir.

"Bunu, şeyhimiz, yani büyük şeyh, üstadım Muhyiddin İbn Arabi için, Allah ondan razı olsun, uzun yıllar boyunca gördüm ve bunun bir kısmını başkaları için de gördüm," dedi.

Şeyh'e gelince, Allah ondan razı olsun, o, peygamberler, evliyalar ve onlardan önce gelenlerin hepsi arasından dilediği kişinin ruhuyla üç şekilde görüşebilme yeteneğine sahipti.

Eğer Tanrı dilerse, maneviyatını bu dünyaya indirecek ve onu, yeryüzündeki yaşamında sahip olduğu fiziksel, duyuşal formdan farklı, eksiksiz ve ideal bir biçimde cisimleşmiş olarak algılayacaktır.

Eğer O dilerse, onu uykusunda getirir.

Eğer O dilerse, suretini terk edip, O'nun mertebesinin belirlendiği yukarı dünyada O'na katılacaktır; bu belirleme, o görünür şey ile bazı küreler arasındaki kurulmuş ilişkinin, diğer küreler ve dünyalar ile olan ilişkilerden daha ağır basmasına göre olacaktır.

Şeyhimizin (Allah ondan razı olsun) yeteneğiyle ilgili olarak bahsettiğim bu durum, Peygamberlik mirasının geçerliliğinin işaretlerinden biridir ve Yüce Allah'ın şu hadisinde de ima edilmiştir.

{Ve senden önce gönderdiğimiz elçilerimize sor: Rahman olan Allah'tan başka tapılacak ilahlar mı tayin ettik?} Eğer Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onlarla görüşememiş olsaydı, bu konuşma anlamsız olurdu. Böyle bir şeyin olasılığını göz ardı etmeyin ve gülünç bir yoruma başvurmayın; zira Allah'a yemin olsun ki, başkaları bu ve benzeri şeyleri bu insanlardan birden fazla kez görmüşlerdir. Sadr el-Kunevi'nin açıklaması burada sona eriyor .

Büyük Şeyh Sidi Muhyiddin el-Arabi, Allah ondan razı olsun, (El-Futuhât el-Mekkiya) adlı eserinin dört yüz altmış üçüncü bölümünde şöyle buyurmuştur:

Bütün elçileri ve peygamberleri kendi gözlerimle gördüm ve grubun geri kalanından ayrı olarak Ad'ın kardeşi Hud ile konuştum. Ayrıca, kıyamet gününe kadar aralarında bulunan ve bulunacak olan bütün müminleri kendi gözlerimle gördüm. Hakikat onları bana iki farklı zamanda tek bir yerde vahyetti. Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hariç, bir grup elçiye eşlik ettim ve onlardan faydalandım. Bunlar arasında Allah'ın dostu İbrahim vardı; ona Kur'an okudum; İsa vardı; İsa vardı; ve bana perdenin açılması ve aydınlanma bilgisini ve gece ile gündüzün değişimi bilgisini veren Musa vardı. Bu bilgiye ulaştığımda gece kayboldu ve gün boyunca gündüz kaldı, böylece güneş benim için ne battı ne de doğdu. Bu perdenin açılması, ahirette azaptan pay almayacağımın Allah'tan bir işaretiydi. Hud'a (aleyhisselam) bir konu hakkında sordum ve o da bana bunu anlattı; ve o zamana kadar bana anlattığı her şey aynen gerçekleşti. Peygamberler Muhammed (aleyhisselam), İbrahim, Musa, İsa, Hud ve Davud ile ilişki kurdum. Geri kalanlar ise birer rüya idi, arkadaşlık değildi.

Tanrı Gnostığı Sidi Abdül Kerim el-Cili, "Mükemmel İnsan" adlı kitabının altmışıncı bölümünde şöyle demiştir:

Bilin ki, Allah sizi korusun, kusursuz insan, varoluş kürelerinin başlangıçtan sona kadar etrafında döndüğü eksendir. O, varoluşun başlangıcından sonsuza dek birdir, fakat çeşitli giysilere sahiptir; bu yüzden bir giysiye göre bir isimle anılır, diğerine göre aynı isimle anılmaz.

Asıl adı Muhammed, lakabı Ebu el-Kasım, adı Abdullah ve unvanı Şems el-Din idi.

Sonra, diğer kıyafetleri ele alacak olursak, onların da isimleri vardır ve her dönemde, o döneme ait kıyafetlere uygun bir ismi bulunur.

Allah ona salât ve selam versin, şeyhim Şeyh Şaraf el-Din İsmail el-Cebretî suresinde onunla tanıştım. Onun Peygamberimiz olduğunu, Allah ona salât ve selam versin, ve şeyh olduğunu biliyordum. Bu, Hicri 796 yılında Zebid'de şahit olduğum görümlerden biridir.

Bunun sırrı, Allah ona salât ve selam versin, her biçimde tasavvur edilebilme yeteneğindedir. Dolayısıyla, bir yazar onu hayattayken sahip olduğu Muhammedî suretinde görürse, ona adıyla seslenir. Ve onu başka bir surette görür ve onun Muhammed olduğunu bilirse, ona sadece o suretin adıyla seslenir ve sonra sadece o adı Muhammedî gerçekliğe uygular.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Şibli suretinde görüldüğünde, Şibli'nin müridine, "Ben Allah'ın elçisi olduğuma şahitlik ederim" dediğini görmediniz mi? Mürid ise manevi basiret sahibiydi, bu yüzden onu tanıdı ve "Sen Allah'ın elçisisin diye şahitlik ederim" dedi. Bu, inkar edilemez bir gerçektir.

Bu, birini rüyada başka birinin suretinde görmek gibidir ve vahyin en düşük seviyesi, uyanırken caiz olanın uykuda da caiz olduğudur.

Fakat uyku ile vahiy arasında bir fark vardır: Rüyada görülen Hz. Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) imgesi, uyanık hayattaki gerçek Muhammedî gerçekliğe karşılık gelmez; çünkü ifade, arketipler âleminde gerçekleşir ve bu arketipler, gerçek Muhammedî gerçekliği uyanık hayattaki o imgenin gerçekliğine aktarır.

Vahiyden farklı olarak, eğer Muhammedî Gerçek size insan suretinde tezahür etmiş olarak vahyedilirse, o suretin adını Muhammedî Gerçekliğe uygulamakla yükümlüsünüz ve o suretteki kişiye, Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) gösterdiğiniz aynı saygıyı göstermelisiniz; çünkü vahiy size Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) o surette tasvir edildiğini bildirmiştir. Bu nedenle, onda Muhammed'i (sallallahu aleyhi ve sellem) gördükten sonra, ona daha önce yaptığınız gibi davranmanıza izin verilmez.

O halde, sözlerimi reenkarnasyon doktriniyle ilgili olarak yanlış yorumlamaktan sakının. Allah korusun, Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bunu kastetmiş olması da asla mümkün değildir. Aksine, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bu surette kendini gösterene kadar her surette görünme gücüne sahiptir. Onun uygulaması (salla'llâhu aleyhi ve sellem), her çağda, aralarındaki en büyüklerin suretinde görünmeye devam ederek onların statülerini yükseltmek ve eğilimlerini belirlemektir. Onlar dıştan onun halefleridir, o ise içten onların gerçek özüdür. Bu, el-Cili'nin sözlerinin sonudur .

Şeyh Celaleddin el-Suyuti, Allah ondan razı olsun, (Tenwir al-Halak fi Imkan Ru'yat al-Nabi wa al-Melak)'da şöyle dedi:

Manevi bilgiye sahip olanlar tarafından Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) görümleriyle ilgili sık sık sorular sorulmuştur. Günümüzde bilgidен yoksun bir grup insan, bunun imkansız olduğunu iddia ederek aşırıya kaçarak bunu inkar etmiştir. Bu nedenle, bu kitapçık bu konu hakkında yazılmış olup, konuya ilişkin sahih hadislerle başlıyoruz.

Buhari, Müslim ve Ebu Davud, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuşlardır: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Kim beni rüyada görürse, beni gerçekte de görür ve şeytan benim kılığıma giremez."

Taberani de Malik ibn Abdullah ve Ebu Bekir'den benzer bir hadis rivayet etmiştir.

Darimi de benzer bir hadisi Ebu Katade'den rivayet etmiştir.

"[O beni uyanıkken görecektir]" ifadesinin yorumlanmasında akademisyenler arasında görüş ayrılıkları bulunmaktadır.

Bunun anlamının, "Kıyamet Günü beni görecektir" olduğu söylendi. Buna karşı, hem onu görenlerin hem de görmeyenlerin, ümmetinin tamamının Kıyamet Günü onu göreceği için bunu belirtmenin bir faydası olmadığı söylendi. Ayrıca, kastedilenin, hayattayken ona inanan ancak o sırada yok

olduğu için onu görmeyenler olduğu, dolayısıyla ölümden önce onu uyanık halde mutlaka görecekleri için müjde olduğu da söylendi.

Kimileri bunun kelimenin tam anlamıyla alınması gerektiğini, dolayısıyla rüyada gören kişinin onu fiziksel gözleriyle gerçekte de görmesi gerektiğini söyledi. Diğerleri ise, Kadı Ebu Bekir ibn el-Arabi'nin rivayet ettiği gibi, bunun kalpteki bir gözle görüldüğünü söyledi.

El-Suyuti, daha önce İbn Abi Cemra'dan ve İbn El-Hac'ın (El-Madkhal) adlı eserinden zikredilenlerden bazılarını aktardıktan sonra şöyle dedi:

Hakim Şeref el-Din Hibat Allah ibn Abd el-Rahim el-Barzi (Tevsiki Ura el-İman) kitabında, el-Beyhaki (el-İ'tikad) kitabında şöyle demiştir.

Peygamberler alındıktan sonra ruhları kendilerine geri verildi, böylece şehitler gibi Rablerinin katında diridirler. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Miraç gecesinde onlardan bir grup gördü ve onlara -ve bu bilgisi doğrudur- dualarımızın kendisine sunulduğunu, selamlarımızın kendisine ulaştığını ve Yüce Allah'ın yeryüzünün peygamberlerin etini yemesini yasakladığını bildirdi.

El-Barzi dedi ki

Rivayetlere göre, hem bizim zamanımızda hem de geçmişte bir grup evliya, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) vefatından sonra diri ve uyanık halde görmüşlerdir.

El-Suyuti, mektubunda Şeyh Safi el-Din ibn Abi Mansur'dan ve "Rawd al-Rayahin" adlı eserinde Şeyh Afif el-Din el-Yafi'i'den, büyük şeyh, ilim sahibi şeyhlerin örneği ve zamanının insanların bereketi olan Ebu Abdullah el-Kureşi'nin, Mısır topraklarına büyük kıtlık geldiğinde Levant topraklarına yaptığı yolculuk ve üstadımız İbrahim el-Halil'in onu karşılamasıyla ilgili öyküsünü aktardıktan sonra şöyle dedi:

El-Yafiî şöyle buyurmuştur ve onun şu sözü, göklerin ve yerin egemenliğine şahit olmanın ve peygamberleri diri, ölü değil, görmenin

verdiği halleri bilmeyen kimse dışında kimsenin inkar edemeyeceği gerçek bir sözdür; tıpkı Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in Musa'yı (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yeryüzünde görmesi ve kendisinin ve bir grup peygamberin de onu göklerde görüp konuşmalarını işitmesi gibi. Peygamberler için mucize olarak helal olan şeyin, itiraz olmadığı sürece, evliya için de ilahi bir lütuf olarak helal olduğu tespit edilmiştir.

Şeyh Siraj el-Din ibn el-Mulaqqin, (Tabakat el-Evliya) Şeyh Halife ibn Musa el-Nahr Maliki'nin biyografisinde ve Irak topraklarındaki Nahr Malik köyünde şöyle dedi:

O, hem uyanıkken hem de rüyalarında sık sık Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) görürdü. Yaptığı işlerin çoğunun, uyanıkken veya rüyasında olsun, Peygamber'in (Allah ona salât ve selam versin) emrine dayandığını söylerdi. Bir gecede onu on yedi kez gördü ve bu rüyalarından birinde Peygamber ona şöyle dedi: "Ey Halife, bana kızma. Birçok evliya beni görmek için can atarak öldü. Ey Halife, sana okuyabileceğin bir bağışlanma duası öğretmeyeyim mi?" Böylece ona öğretti.

[Ey Allah'ım, iyi amellerim Senin lütfundandır, kötü amellerim ise Senin takdirindendir. Öyleyse bana ihsan ettiğinle takdir ettiğin arasında daha da cömert ol ve onu onunla sil. Sen, ancak izinle sana itaat edilebileceğini ve ancak senin bilginle isyan edilebileceğini açıkça bildirdin. Ey Allah'ım, sana isyan ettiğimde, hakkını hiçe saydığım veya cezasını umursamadığım için değil, seni önceden bildiğim için isyan ettim. Öyleyse tövbe Sana aittir, bağışlanma da Sendendir.]

Şeyh Abdül Gafar bin Nuh el-Kuşî, (Tevhid) adlı kitabında, Akhmim'de ikamet eden Şeyh Ebu Yahya Ebu Ubeyd Allah el-Esvani'nin arkadaşlarından biri olduğunu söylemiştir.

O, Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) her saat gördüğünü söylerdi; öyle ki, ondan bahsetmeden neredeyse bir saat bile geçmezdi.

(Tevhid'de) de şöyle buyurmuştur:

Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile yakın bir ilişkiye sahipti ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onunla konuştuğunda cevap verirdi.

Şeyh Taj al-Din ibn Ata Allah Latâ'if al-Minan'da şöyle dedi:

Bir adam Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi'ye, "Ey efendim, lütfen bu elinizle benimle de el sıkışın" dedi. Şeyh şöyle cevap verdi: "Allah'a yemin ederim ki, ben bu elimle yalnızca Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile el sıkıştım."

Şeyh Safi el-Din İbn Ebi Mansur risalesinde şöyle dedi ve Şeyh Abd el-Gaffar (el-Tevhid)'de

Şeyh Ebu el-Hasan el-Vaffi'den rivayet edildiğine göre, Şeyh Ebu el-Abbas el-Tanji bana şöyle dedi: Üstadım Ahmed el-Rifaî'nin yanına gittim ve bana, "Ben senin şeyhin değilim. Senin şeyhin Kana'daki Abdurrahim'dir. Ona git." dedi. Ben de Kana'ya gittim ve Şeyh Abdurrahim'in yanına girdim. Bana, "Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tanıyor musun?" diye sordu. Ben de, "Hayır." dedim. Bana, "Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tanımak için Kudüs'e git." dedi. Ben de Kudüs'e gittim ve oraya ayak bastığımda gökler, yer, Arş ve Ayas, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile doluydu. Şeyhe geri döndüm ve bana, "Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tanıyor musun?" diye sordu. Ben de, "Evet." dedim. "Şimdi yolunuz tamamlandı. Direkler direk olmazdı, sütunlar sütun olmazdı ve evliyalar evliya olmazdı, eğer Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bilgisi olmasaydı." dedi.

Şeyh Safi el-Din dedi ki

Şeyh el-Kureşî'nin en seçkin sahabelerinden biri olan büyük ve saygıdeğer Şeyh Ebu Abdullah el-Kurtubi'yi gördüm. Zamanının çoğunu Medine'de geçirmiş ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile yakın bir ilişki içinde olmuş, ondan cevaplar ve selamlar almıştır.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona Kral el-Kamil için bir mesaj emanet etmiş, o da bu mesajı Mısır'a ilettikten sonra Medine'ye dönmüştür.

El-Yafi'i (Rawd al-Rayahin)'de şöyle dedi:

Onlardan bazıları bana Kâbe'nin etrafında melekler ve peygamberler gördüklerini ve bunları en sık Cuma, Pazartesi ve Perşembe geceleri gördüklerini söylediler. Bana çok sayıda peygamberi saydılar ve her birinin Kâbe'nin etrafında oturduğu belirli bir yerde olduğunu ve ailesinden, akrabalarından ve sahabelerinden oluşan takipçilerinin de onunla birlikte oturduğunu belirttiler. Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin)'in, sayısı yalnızca Yüce Allah tarafından bilinen ve başka hiçbir peygamberin etrafında toplanmayan çok sayıda Allah'ın velisiyle çevrili olduğunu söylediler.

İbrahim ve oğullarının Kâbe'nin kapısının yanında, kendi meşhur makamının karşısında oturduklarını belirtti.

Musa ve Yemen'in iki köşesi arasında bir grup peygamber.

İsa ve yanındaki bir grup, taşın bulunduğu yöne doğru ilerliyorlardı.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ailesi, sahabeleri ve ümmetinin koruyucularıyla birlikte Yemen Köşesi'nde otururken görülmüştür.

Rivayet edildiğine göre, bir evliya bir fıkıhçının toplantısına katılmış ve fıkıhçı bir hadis rivayet etmiştir. Evliya ona, "Bu yalandır" demiştir. Fıkıhçı, "Bunu nereden aldın?" diye sormuştur. Evliya şöyle cevap vermiştir: "Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) senin üzerinde durup, 'Ben bu hadisi söylemedim' diyor."

Al-Suyuti bahsettikten sonra şunları söyledi:

Bazı kaynaklarda, Sidi Ahmed el-Rifai'nin Peygamber'in mübarek odasının karşısında durduğunda şu duayı okuduğu belirtilir:

Ben yokken, ruhum onu benim adıma kabul etmesi için yeryüzüne gönderirdi, çünkü o benim temsilcimdi.

Ve şimdi hayaletlerin sırası, geldiler ***** Öyleyse sağ elini uzat ki dudaklarım onunla kutsansın

Sonra kutsal el mezardan çıktı ve o eli öptü.

Sözlerine şöyle devam etti: "Bu hikayeyi anlatan herkes ve orada bulunan herkes bunu gördü."

Onun yüce benliğini, bedenini ve ruhunu görmek yasak değildir; zira o (aleyhisselam) ve bütün peygamberler diridir; ruhları alındıktan sonra kendilerine geri verilmiş ve kabirlerinden ayrılıp yukarı ve aşağı âlemlerde faaliyet göstermelerine izin verilmiştir.

El-Beyhaki, peygamberlerin hayatlarına dair bir bölüm yazmış ve (Peygamberliğin İşaretleri) adlı eserinde şöyle demiştir:

Peygamberler, şehitler gibi Rablerinin katında diridirler.

Profesör Ebu Mansur Abdülkahir ibn Tahir el Bağdadi şunları söyledi:

Bizim ekolümüzdeki bu konuyu araştıran âlimler, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in ölümünden sonra da diri olduğunu, ümmetinin itaatinden sevinç duyduğunu ve isyancıların günahlarından üzüntü duyduğunu, ümmetinden kendisine dua edenlerin dualarını kabul ettiğini doğrulamışlardır. Ayrıca peygamberlerin çürümediğini ve toprağın onlardan hiçbir şey tüketmediğini de söylemişlerdir. Musa onun zamanında vefat etmiş olup, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize onu dördüncü gökte gördüğünü ve Adem ile İbrahim'i gördüğünü bildirmiştir. Eğer bu ilke bizim için doğrulanmışsa, o zaman Peygamberimiz (salla'llâhu

aleyhi ve sellem)'in ölümünden sonra diri olduğunu ve peygamber olarak kaldığını söyleriz.

Kurtubi (Tezkire)'de yıldırım hadisi hakkında şeyhinden alıntı yaparak şöyle demiştir:

Ölüm mutlak yokluk değil, bir halden diğerine geçiş halidir.

Şehitlerin, öldürölmelerinden ve ölümlerinden sonra bile diri, rızıklandırılmış, neşeli ve ışıllı olmaları bunun kanıtıdır. Bu, bu dünyadaki yaşayanların bir özelliğidir. Şehitler için durum böyleyse, peygamberler daha da çok buna layıktır. Peygamberlerin bedenlerinin toprak tarafından tüketilmediği ve Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in Miraç gecesinde Kudüs'te ve göklerde peygamberlerle görüştüğü sahih olarak rivayet edilmiştir. Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Musa'yı kabrinde ayakta dua ederken görmüş ve Musa'nın kendisine selam veren herkese selam verdiğini bildirmiştir. Bu ve diğer rivayetler, peygamberlerin ölümünün sadece bizden gizlenmiş olmaları meselesi olduğunu, bu yüzden onları göremediğimizi, oysa diri ve mevcut olduklarını kesin olarak ortaya koymaktadır. Benzer şekilde, melekler de diri ve mevcuttur ve onları yalnızca Yüce Allah'ın lütfuyla şereflendirdiği kimseler görebilir.

Ebu Ya'la, Musned'inde ve El-Beyhaki de Hayatü'l-Enbiya' adlı kitabında Enes'ten rivayetle Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Peygamberler kabirlerinde diridirler ve dua etmektedirler."

El-Beyhaki, Enes'ten rivayetle, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Peygamberler kırk geceden sonra da, kıyamet borusu çalınıncaya kadar Allah'ın huzurunda dua ederler."

Sufyan el-Sevri, el-Cami'de, bir şeyhimizin Said İbn el-Musayyab'dan rivayetle şöyle dediğini aktarmıştır: "Hiçbir peygamber kırk geceden fazla kabrinde kalmamış, diriltildikten sonra dirilmiştir."

El-Beyhaki şöyle demiştir: Böylece onlar da bütün canlılar gibi, Yüce Allah'ın onları yerleştirdiği her yerde ikamet ederler.

Abdülrazzak, Musannaf adlı eserinde el-Nuri'den, o da Ebu el-Mikdad'dan, o da Sa'id ibn el-Musayyab'dan naklederek şöyle buyurmuştur: "Hiçbir peygamber kırk günden fazla yeryüzünde kalmamıştır." Ebu el-Mikdad, salih bir büyüğü olan Sabit ibn Hurmuz el-Kufi'dir.

İbn Hayyan tarih kitabında, Taberani (El-Kebir)'de ve Ebu Nuaym (El-Hilya)'da Enes'ten rivayetle şöyle buyurmuştur: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Hiçbir peygamber öldükten sonra kabrinde kırk geceden fazla kalmaz.]

İmam Haramayn (Nihayah) adlı eserinde, daha sonra Rafî (Şerh) adlı eserinde şöyle buyurmuştur: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "[Rabbim katında, üç gün sonra kabrimde bırakılmaktan daha şerefliyim.]"

İki Kutsal Caminin İmamı [iki günden fazla] ekledi.

Ebu el-Hasan ibn el-Zaguni el-Hanbeli, bazı yazılarında şu hadisi nakletmiştir: "Allah, bir peygamberi kabrinde yarım günden fazla bırakmaz."

İmam Bedirdin ibn Sahib, (Tadhkirat al-Hadith) adlı kitabında şöyle demiştir: Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) vefatından sonraki hayatı (Berazah) bölümü.

Bu durum, şeyhlerin açıklamaları ve ima ettikleriyle ve Kur'an'da Yüce Allah'ın şu sözüyle de gösterilmektedir: {Allah yolunda öldürülenlerin öldüklerini sanmayın. Aksine, onlar Rableri katında diridirler ve rızıklandırılmaktadırlar.}

Ölümünden sonraki ara âlem (Berizah) hali, şehitlerden bazılarının ulaştığı bir durumdur ve onların hali, özellikle Berizah'ta, bu mertebeye ulaşmayanlardan daha üstün ve daha iyidir. Ümmetten hiç kimsenin Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in mertebesinden daha yüksek bir mertebesi yoktur. Aksine, onlar bu mertebeye ancak onun

arınması ve ona uymasıyla ulaşmışlardır. Ayrıca, bu mertebeye ancak şehitlik yoluyla layık olmuşlardır ve Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şehitliği en eksiksiz şekilde elde etmiştir.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Miraç gecesinde Kızıl Kum Tepesi'nde Musa'nın yanından geçtim ve o kabrinde namaz kılıyordu.” Bu, Musa'nın hayatını doğrulamaktadır; çünkü onu namaz kılarken ve ayakta dururken tarif etmiştir ve bu tarif ruha değil, bedene uygulanır. Dahası, kabrinde olması özel bir durumdur; çünkü hiç kimse peygamberlerin ruhlarının bedenleriyle birlikte kabrinde hapsedildiğini, şehitlerin ve müminlerin ruhlarının ise cennette olduğunu söylememiştir. İbn Abbas'ın hadisinde şöyle denmiştir: “Biz Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile Mekke ile Medine arasında yolculuk ettik ve bir vadiden geçtik. ‘Bu hangi vadi?’ diye sordu. Biz de ‘Azrak Vadisi’ dedik. O da ‘Sanki Musa'yı kulaklarını tıkamış, Yüce Allah'a dua ederken bu vadiden geçerken görüyorum’ dedi.”

Sonra yolumuza devam ettik ve bir dağ geçidine geldik. Orada şöyle dedi: "Sanki Yunus'u kırmızı bir deve üzerinde, yün bir elbise giymiş halde, bu vadiden geçerken, Talbiye okurken görüyorum ."

Buradaki soru şu: Onlar öldükten ve ahirette, yani eylemlerin olmadığı bir yerde, hac yolculuklarından ve Talbiye okumalarından nasıl bahsedilebilir?

Verilen cevap şudur: Şehitler Rableri katındadır ve rızıklandırılmıştır; bu nedenle Hac yapmaları, namaz kılmaları ve O'na olabildiğince yakınlaşmaları abartılı bir durum değildir. Ve her ne kadar ahirette olsalar da, amellerin yurdu olan bu dünyadadırlar; bu dünya sona erer ve ardından hesaplaşma yurdu olan ahiret gelir ve amel sona erer.

Bu, Allah ondan razı olsun, Hakim İyad'ın sözleridir.

Kadı İyad, hac ibadetini bedenleriyle yerine getirip kabirlerinden ayrıldıklarını söylüyorsa, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) kabrinden ayrıldığını nasıl inkar edebilir?

Bütün bu rivayet ve hadislerden, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) beden ve ruh olarak diri olduğu ve yeryüzünde dilediği yere, göksel âlemde, ölümünden önceki aynı suretinde, hiçbir değişiklik olmaksızın gidip geldiği tespit edilmiştir. Melekler bedenlerinde diri olsalar bile, O da melekler gibi görünmezdir. Allah, O'nu görme şerefine nail etmek istediği kimselerden perdeyi kaldırmayı dilerse, O'nu gerçek suretinde göreceklerdir. Buna hiçbir engel yoktur ve bunu bir tasvirle sınırlamaya da gerek yoktur. Bu, Suyuti'nin "Tanwir al-Halak" adlı kitabındaki, kendisinden alıntı yapan kişiden aktardığım ifadesinin özetidir .

İmam Kastalani, (el-Mevahib el-Laduniyya) adlı eserinde, büyük bir kısmı daha önce el-Suyuti ve diğerlerinin sözlerinde geçen uzun bir tartışmanın ardından şöyle demiştir.

Şeyh İbn Abi Mansur mektubunda şöyle dedi:

Rivayet olunur ki, Şeyh Ebu el-Abbas el-Kastalani bir defasında Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanına girmiş ve Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona, "Ey Ahmed, Allah seni elinden tutsun" demiştir.

Şeyh Ebu el-Saud'un rivayetine göre şöyle dedi: Şeyh Ebu el-Abbas'ı ve Mısır'ın diğer salih insanlarını ziyaret ederdim. Ona manevi olarak açıldığımda, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) başka bir şeyhim yoktu. Onu velilik bildirilerini yazarken buldum. Dedi ki: Kardeşim Muhammed için de bir bildiri yazmıştı. Ben de dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, neden kardeşim gibi benim için de yazmıyorsunuz? Dedi ki: Kumhar olmak mı istiyorsun? Bu, Endülüs'te bir ifade olup, bir Sufi tarikatı anlamına gelir. Ondan anlaşıldı ki, bundan başka bir makamı daha vardı.

Sonra El-Mevahib'de, Gazali'nin (Hakardan Kurtarıcı) kitabındaki sözünü ve üstadım Ali Vafe'nin uyanırken Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hakkındaki görüşünü aktardıktan sonra şöyle dedi:

Şeyh Tecddin ibn Ata Allah'ın (Lata'if al-Minan) adlı eserinde Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi'den rivayet ettiğine göre, kendisi Ramazan'ın 27. Cuma gecesi Kayrevan'da Şeyh Ebu el-Hasan el-Şazili ile birlikteydi ve onunla birlikte camiye gitti... Hikaye, şöyle devam eder:

Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyururken gördüm: "Ey Ali, elbiselerini kirden temizle, her nefesinde Allah'ın desteğini alacaksın..." ve benzeri sözler. Bu bir rüya olabilir.

Şeyh Kutub el-Din el-Kastalani'nin sözü de aynı şekilde geçerlidir.

Medine'de Ebu Abdullah Muhammed ibn Ömer ibn Yusuf el-Kurtubi ile birlikte eğitim görüyordum. Bir gün, özel bir anımızda yanına gittim; o zamanlar gençtim. Yanıma geldi ve "Sana bu konuşma tarzını kim öğretti?" dedi ve beni eleştirdi. Moralim bozulmuş bir şekilde oradan ayrılıp camiye girdim. Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrinin yanında oturdum. Orada otururken şeyh yanıma geldi ve "Kalk, çünkü senin için reddedilmeyecek bir şefaatçi geldi" dedi.

Benzer şekilde, El-Suhrawardi (Awarif al-Ma'arif) adlı eserinde Şeyh Abdülkadir el-Cilani'den rivayetle şöyle buyurmuştur: "Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bana evlenmemi söyleyene kadar evlenmedim."

İmam el-Şa'rani, kitabının (el-Minan el-Kübra) önsözünde şöyle demiştir:

Üstadım Ali el-Havez, Allah ona rahmet etsin, şöyle derdi: Bir kulun, her iki dünyanın zevklerinden vazgeçip, Yüce Allah'tan ve O'nun mükemmel hale gelmiş mirasçılarından başka bir sevgilisi olmadıkça, gnostiklerin yoluna girmesi doğru değildir.

O şöyle derdi: Bu yolu, üstadım İbrahim el-Mutabouli'den, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayetiyle öğrendim.

Bazen de şöyle der: Ben bu yolu, Allah'ın dostu olan babamız İbrahim'den (aleyhisselam) aldım.

Ortada bir çelişki yok, çünkü Allah'ın Elçisi (Allah ona salât ve selam versin), İbrahim'in (aleyhisselam) dinini güzel ahlakla takip etmesi emredilmişti; oysa İbrahim'in (aleyhisselam) ahlakı aslında Muhammed'e (Allah ona salât ve selam versin) özgüdür, çünkü o bütün peygamberlerin peygamberidir.

Evliyaların Allah'ın Elçisi'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aldıkları imge, onların ruhlarının Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile uyanık ve doğrudan iletişim halinde, bedenlerinin bakış açısından değil, ruhlarının bakış açısından buluşması anlamına gelir. Dolayısıyla onların onunla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) buluşması, Sahabelerin buluşmasına benzemez, bunu anlayın .

Üstadım Ebu el-Abbas el-Mursi, Allah ona rahmet etsin, şöyle derdi: Bir fakirin makamı, Allah'ın Resulü, Allah ona salât ve selam versin, ile görüşmedikçe ve bir öğrencinin öğretmenine danıştığı gibi işleri hakkında ona danışmadıkça tamamlanmış sayılmaz.

Bize rivayet edildiğine göre, üstadım Muhammed el-Ghamri Mısır'da camisini inşa ederken, bir aracı vasıtasıyla Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salât ve selam versin) izin istemiş ve Resulullah ona şöyle demiştir: "İnşa et ve Allah'a tevekkül et."

Bunun, müreffehliğe ulaşmadan önce mi olduğunu, yoksa Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) utanarak bir aracı vasıtasıyla mı izin istediğini bilmiyorum. Bu, onun makamına daha uygun düşmektedir, zira o müreffehliğiyle tanınıyordu.

Üstadım Yakut el-Arş, Allah ona rahmet etsin, şöyle derdi: "Kim Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) ilim ve ahlak aldığını iddia

ederse, ona bunu nasıl aldığını sorun. Eğer 'Doğuyu ve batıyı aydınlatan bir ışık gördüm ve o ışıktan bana, hem dıştan hem içten, belirli bir yöne bağlı kalmaksızın, 'Peygamberimin ve Resulümün sana emrettiklerini dinle' diyen bir ses işittim' derse, ona inanın. Aksi takdirde, o bir uydurmacı ve yalancıdır."

Dolayısıyla, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) aracısız, doğrudan bilgi alma makamının herkesin ulaşamayacağı kıymetli bir makam olduğu bilinmektedir.

Üstadım Ali el-Marsafi'nin (Allah ona rahmet etsin) şöyle dediğini işittim: "Fakir ile Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salât ve selam versin) aracısız olarak rızık alma makamı arasında iki yüz bin makam, kırk yedi bin makam, dokuz yüz doksan dokuz makam vardır; anneleri arasında yüz bin makam, özelleri arasında ise bin makam vardır. Kim bunların hepsini geçemezse, az önce bahsedilen rızık alması caiz değildir . "

Üstadım İbrahim el-Matbuli, Allah ona rahmet etsin, şöyle derdi: Bu dünyada beş kişiyiz ve Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) başka şeyhimiz yoktur: El-Câdi (yani kendisi), Şeyh Ebu Meyyan, Şeyh Abdül Rahim el-Kanavi, Şeyh Ebu el-Sud bin Ebu el-Aşir ve Şeyh Ebu el-Hasan el-Şazili, Allah hepsinden razı olsun .

İmam Şarani bundan sonra şöyle dedi.

Bil ki, kardeşim, bugün Mısır'da, görünüşte fakirler arasında, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) benden daha yakın bir rivayet zincirine sahip kimseyi tanımıyorum. Zira benimle Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasında sadece iki kişi vardır: Üstadım Ali el-Haveş ve üstadım İbrahim el-Mutabuli. Bu kitapta zikredilen, onlardan alınan tüm mükemmel kişilerin faziletleri, açık veya örtülü olarak, üstadım Ali el-Haveş'in (Allah ona rahmet etsin) bana bildirdiği gibi, Allah'ın Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) alınmıştır. Şeyh Ebu el-Fadl el-Ahmadi de bana, üstadım Ali'nin, aracı olmaksızın, doğrudan Allah'ın Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) almadan ölmediğini bildirmiştir.

Dolayısıyla, bu konuda benimle Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasında sadece bir kişi vardır.

Bu mesele benim el sıkışmama benziyor; çünkü ben Şeyh İbrahim el-Kayravani ile el sıkıştım, o da Mekke'de el-Şerif el-Savi ile el sıkıştı ve Allah'ın Elçisi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) el sıkıştığı cinlerden bazılarıyla el sıkıştı. Dolayısıyla benimle Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasında üç kişi var .

Sonra, Allah ondan razı olsun, o, bu surenin beşinci bölümünde şöyle buyurdu.

Yüce Allah'ın bana bahşettiği nimetler arasında, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) çok yakın olmam ve kabriyle aramdaki mesafenin çoğu zaman kısılması, hatta Mısır'da otururken bile elimi kabrine koyup onunla bir arkadaşla konuşur gibi konuşabilmem de bulunmaktadır.

Bu, ancak tadararak algılanabilen bir şeydir ve buna şahit olmayan kişi bunu inkar edebilir. İnsan kalbinin peşinden gider çünkü kalp beden peşinden gider. İsa'nın (aleyhisselam) sözleriyle, [insanın kalbi servetinin olduğu yerdir, bu yüzden servetinizi göğ e koyun, kalpleriniz de göğ e gidecektir], yani sadaka verin, o göğ e yükselecek ve orada karşılığını göreceksiniz .

Üstadım Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi, Allah ondan razı olsun, şöyle derdi: “Eğ er cennet bana bir an bile verilmeseydi, ya da Allah'ın Resulü, sallallahu aleyhi ve sellem, bir an bile verilmeseydi, ya da Arafat'ta bulunmayı bir yıl bile kaçırıyaydım, kendimi insanlar arasında saymazdım.”

El-Şarani dedi ki

Öyleyse kardeşim, fakirlerin bu tür şeyler hakkındaki iddialarını kabul et ve Şeriatın açıkça yasakladığı durumlar dışında bunları inkar etme. Hepsi, bu makamlardan herhangi birini inkar edenin o makamlara ulaşmasının

yasak olduğu konusunda hemfikirdir. Bunu anla ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Allah ondan razı olsun, o (El-Mizan El-Kübra) adlı kitabının girişinde şöyle buyurmuştur:

Üstadım Ali el-Havez, Allah ona rahmet etsin, şöyle derdi: Manevi basiret sahibi olanların görüşüne göre, müçtehit imamların hiçbir sözünün İslam hukukundan sapması asla caiz değildir.

Kur'an, Sünnet ve Sahabelerin hadislerinden gelen sözlerinin kaynaklarını bildikleri, gerçek manevi kavrayışa sahip oldukları ve içlerinden birinin ruhu Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ruhuyla karşılaştığı halde, delillerle ilgili emin olmadıkları her şey hakkında ona danıştıkları, "Ey Allah Resulü, bu senin sözün mü, değil mi?" diye sordukları halde, İslam hukukundan nasıl sapabilirlerdi ki? Bu, manevi kavrayışa sahip olanlar arasında bilinen şartlara göre, uyanık halde ve doğrudan yapıliyordu. Aynı şekilde, Kur'an ve Sünnet'ten anladıkları her şeyi kitaplarına yazmadan ve dini inançlarının temeli olarak kullanmadan önce ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sorarlardı. "Ey Allah Resulü, şu ayetten şunu anladık, şu hadisten de şunu anladık. Bunu onaylıyor musun, onaylamıyor musun?" derlerdi ve onun sözlerine ve işaretlerine göre hareket ederlerdi.

İctihad İmamlarının ortaya çıkışı ve Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile ruhani olarak görüşmeleri konusunda tereddüt edenlere şunu söylüyoruz: Bu, hiç şüphesiz, velilerin mucizelerindendir. Eğer İctihad İmamları veli olmasaydı, yeryüzünde asla veli olmazdı.

Müçtehid imamların seviyesinden daha düşük mertebede olan birçok evliyanın, Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile sık sık görüştüklerinden emin oldukları ve zamanlarının insanlarının da onları doğru kabul ettikleri iyi bilinmektedir. Bunlar arasında Sidi Abdülrahim el-Kanevi, Sidi Şeyh Ebu Madyan el-Mağribi, Sidi Ebu el-Saud İbn Abi el-Aşair, Sidi Şeyh İbrahim el-Dasuki, Sidi Şeyh Ebu el-Hasan el-Şazili, Sidi Şeyh Ebu

el-Abbas el-Mursi, Sidi Şeyh İbrahim el-Matbuli, Sidi Şeyh Celaledin el-Suyuti, Sidi Şeyh Ahmed el-Zawavi el-Bahiri ve kitabımızda (Tabaqat el-Evliya') bahsettiğimiz bir grup bulunmaktadır.

Şeyh Celaledin Suyuti'nin el yazısıyla, sahabelerinden Şeyh Abdülkadir Şazili'nin rivayetine dayanarak yazılmış bir belge gördüm; bu belgede, Allah rahmet eylesin, Sultan Kaybey'e şefa'at etmesini isteyen birine yazılmış bir mektup vardı.

Bil ki, kardeşim, Allah'ın Elçisi'yle (Allah ona salât ve selam versin) bugüne kadar yetmiş beş defa hem uyanık halde hem de şahsen görüştüm. Eğer yöneticilerle olan ilişkilerim yüzünden onun (Allah ona salât ve selam versin) benden gizleneceğinden korkmasaydım, kaleye çıkar ve senin adına sultana şefa'at ederdim. Ben onun (Allah ona salât ve selam versin) hadislerinin kuluyum ve hadis âlimlerinin rivayet zincirlerinde zayıf saydıkları hadisleri düzeltmesi için ona ihtiyacım var. Şüphesiz ki bunun faydası, senin (kardeşim) bana sağlayabileceğin faydadan daha büyüktür.

Şeyh Celaledin şöyle dedi ve bu konuda, efendim Muhammed Zeyn'in, Allah'ın Elçisi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) övgüsünü yapan, uyanıkken Allah'ın Elçisi'ni (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görüp onunla konuştuğunu doğruladı. Hac yaptığında, kabrinden onunla konuştu. Bu durum, Nahraviye'den bir kişinin ondan ülke yöneticisiyle şefa'at etmesini isteyene kadar devam etti. Adam onun yanına girdiğinde, onu hasırına oturttu ve görüşü kesildi. Allah'ın Elçisi'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisini görmeyi istemeye devam etti, ta ki ona şiirler okuyana kadar. Bunun üzerine uzaktan ona göründü. "Karanlığın hasırında otururken beni görmek istiyorsun. Bunu yapman mümkün değil." dedi. Bundan sonra, vefat edene kadar onu gördüğüne dair bir bilgimiz olmadı .

Şeyh Ebu el-Hasan el-Şazili, öğrencisi Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi ve diğerlerinin şöyle dediği bize anlatıldı: Eğer Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) görüşümü bizden bir an bile gizlenseydi, kendimizi Müslümanlardan saymazdık.

Eğer bu, bazı evliyaların görüşü ise, o zaman ilim sahibi imamlar bu makama daha da layıktır. (El-Mizan'dan alıntı sonu)

Allah ondan razı olsun, "Büyük Ahitler" adlı kitabının girişinde (Muhammedî Ahdlerin Açıklanmasında Gübrelerin İlâhi Nurları) şöyle buyurmuştur:

Bil ki, kardeşim, Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tüm Müslüman ümmeti için gerçek rehber olduğundan, Kitabın tüm ahdlarının biyografilerinde, genel ahdin Allah'ın Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından bizden alındığını, yani tüm Müslüman ümmeti için alındığını söylememiz caizdir. Zira o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Sahabelere bir emir, yasak, teşvik veya uyarıda bulunduğunda, bunun hükmü kıyamet gününe kadar tüm ümmeti kapsar. O, gerek aracılar vasıtasıyla gerekse doğrudan, örneğin evliya olup onunla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanık halde karşılaşanlar gibi, insanlar arasında bilinen şartlara göre bizim gerçek rehberimizdir. Ve ben, Yüce Allah'ın lütfuyla, üstadım Ali el-Haveş, Şeyh Muhammed el-Adl, Şeyh Muhammed ibn Enan, Şeyh Celaleddin el-Suyuti ve onlar gibi diğerleri gibi bu mertebeden bir grup insanla tanıştım; Allah hepsinden razı olsun.

Sonra, Allah ondan razı olsun, adı geçen kitabın ikinci ahdinde şöyle buyurdu.

Biz, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) genel bir ahit aldık: Sözlerimizde, fiillerimizde ve inançlarımızda Peygamberin Sünnetine uymak. Bir şeyin Kitap'ta, Sünnette, ittifakta veya kıyasta delilini bulamazsak, onu inceleyene kadar ona göre hareket etmekten kaçınırız. Bazı âlimler o meseleyi sahih bulmuşlarsa, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) izin isteriz ve sonra o âlime duyduğumuz saygıdan ve saf Şeriat'a bid'at sokma korkusundan dolayı, sapkın imamlar arasına girmemek için, o işi yaparız.

Allah ona salât ve selam versin, bazı kişilerin secde halindeyken "Uyumayan ve unutmayan Allah'a hamd olsun" demesi gerektiği

yönündeki görüşüne danıştım. O da, Allah ona salât ve selam versin, "Bu iyidir" dedi.

O halde, Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) izin istemenin, kulun o ameli yapmak istediği zamanki durumuna göre olduğu gizli değildir. Eğer o, Allah'ın Elçisi ile (Allah ona salât ve selam versin) uyanık halde ve yüz yüze görüşenlerden ise, ki bu manevi basiret sahibi olanların durumudur, o zaman iznini bu şekilde ister. Aksi takdirde, iznini kalbinden ister ve Yüce Allah'ın kalbine ameli onaylaması veya reddetmesi yönünde vereceği cevabı bekler .

Sonra aynı antlaşmada şöyle dedi:

Öyleyse kardeşim, kalbinin aynasını pas ve lekelerden temizlemeye ve kendini tüm kötülüklerden arındırmaya çalış ki, Allah'ın ve Allah'ın Elçisi'nin (Allah ona salat ve selam versin) huzuruna girmeni engelleyecek tek bir özellik bile kalmasın. Eğer ona (Allah ona salat ve selam versin) dualarını ve selamlarını artırırsan, belki onu (Allah ona salat ve selam versin) görme makamına ulaşırsın. Bu, Şeyh Nur el-Din el-Şununi, Şeyh Ahmed el-Zevavi, Şeyh Ahmed bin Davud el-Manzalevi ve Yemen'den bir grup şeyhin yöntemidir. Onlardan biri, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salat ve selam versin) dua etmeye devam eder ve tüm günahlarından arınana ve istediği zaman uyanık halde ve konuşarak onunla (Allah ona salat ve selam versin) görüşebilecek hale gelene kadar dualarını artırır. Bu mertebeye ulaşamayan kimse, bu makama varmak için gereken ölçüde Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selamı artırmamıştır .

Şeyh Ahmed el-Zawavi bana, bir yıl boyunca her gün ve her gece elli bin defa namaz kıldıktan sonra ancak uyanıkken Peygamberimizle (sallallahu aleyhi ve sellem) görüşme fırsatı bulduğunu anlattı.

Şeyh Nur el-Din el-Şuni bana, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için yıllarca dua ettiğini ve her gün otuz bin namaz kıldığını söyledi .

Üstadım Ali el-Havez'in (Allah ona rahmet etsin) şöyle dediğini işittim: Bir kul, dilediği zaman Allah'ın Resulü (Allah ona salât ve selam versin) ile görüşene kadar ilim mertebesine ulaşmış sayılmaz.

"Seçkinler" derken, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile uyanırken ve bizzat görüştüğünü bize bildirenler arasında, selefler arasından Şeyh Ebu Madyan (grubun şeyhi), Şeyh Abdül Rahim el-Kanavi, Şeyh Musa el-Zouli, Şeyh Ebu el-Hasan el-Şazili, Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi, Şeyh Ebu el-Saud ibn Abi el-Asha'ir ve Sidi İbrahim el-Matbouli'nin bulunduğunu söyledi.

Şeyh Celaleddin Suyuti şöyle derdi: "Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) yetmişden fazla kez uyanırken gördüm ve onunla görüştüm."

Üstadım İbrahim el-Mutabuli'ye gelince, onunla yaptığı görüşmeler sayısızdır; zira her koşulda onunla görüşür ve şöyle derdi: "Benim Allah'ın Resulü'nden (Allah ona salat ve selam versin) başka şeyhim yoktur."

Şeyh Ebu el-Abbas el-Mursi şöyle derdi: Eğer Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir saatliğine bile yanımdan ayrılrsa, kendimi müminler arasında saymazdım.

Bilin ki, Allah'ın Elçisi'nin (Allah ona salât ve selam versin) huzurunda oturma makamı çok kıymetlidir.

Üstadım Ali el-Marsafi'nin yanındayken bir kişi gelip, "Ey üstadım, Allah'ın Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) dilediğim zaman uyanık halde görebileceğim bir makama ulaştım" dedi. Üstadım, "Ey oğlum, bu kul ile bu makam arasında iki yüz kırk yedi bin makam vardır ve amacımız, oğlum, bu makamlardan on tanesi hakkında bize bilgi vermendir" dedi. Bu iddia sahibi ne diyeceğini bilemedi ve açığa çıktı. Bunu bilin ki, Allah dilediğini doğru yola hidayet eder .

Allah ondan razı olsun, adı geçen kitapta, camide uzun süre oturma döneminde şöyle buyurmuştur:

Üstadım Muhammed ibn Enan bana, o dönemdeki evliyaların, üstadım Ebu el-Abbas el-Gamri (Allah ona rahmet etsin) ile birlikte Hac yaptıklarını ve bunların Mısır ve köylerinden on beş evliya olduğunu anlattı.

Ona, "Efendim, anayasanız Mekke veya Medine'de yaşamamızı şart koşuyor" dediler.

"Aranızdan Mekke veya Medine'nin adabına vakıf olan kimse, orada ikamet etsin," dedi.

Ona, "Mekke'nin adabı nedir?" diye sordular.

O, Allah'ın huzurunda bulunanların, yani peygamberlerin, evliyaların ve meleklerin özelliklerine sahip olması gerektiğini ve orada kaldığı süre boyunca Allah'ın hoşlanmadığı hiçbir şeyin iç dünyasına girmemesi gerektiğini söyledi. Peki o halde Allah'ın hoşlanmadığı bir şeyi nasıl yapabilirdi ki?

Ona, "Medine'nin adabı nedir?" diye sordular. O şöyle cevap verdi: "Bu, Mekke'nin adabına benzer, ancak Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sünnetine hiçbir konuda aykırı olmaması şartıyla. Sarığı bile daha küçük olurdu ve edindiği her şeyi dağıtırdı. Medine'de, İslam hukukunda açıkça belirtilenler dışında, görüş veya kıyas içeren konular dışında hiçbir şey öğretmezdi. Ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) saygıdan dolayı, kimse onun huzurunda ona danışmadan konuşmamalıdır. Kalbi temiz olan biri, görüş veya kıyas içeren her konuda ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) danışmalı ve onun rehberliğine göre hareket etmelidir; yeter ki sözlerini açık ve bilinçli bir şekilde işitsin, tıpkı Şeyh Muhyiddin İbn Arabi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uygulaması gibi. Dedi ki: 'Ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bazı hadisleri zayıf sayan birkaç hadis sahih kabul ettim. Onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünü benimsedim: Bu konularda onun söylediklerinden hiç şüphem yok. Bu, onun gerçek hukukunun bir parçası haline geldi ve ben de, bilginler kendi ilkelerine dayanarak benimle aynı fikirde olmasalar bile, buna göre hareket ediyorum.'"

Şeyhlerin hepsi, "Söylediklerinizi yapabilecek kapasitede değiliz" dediler ve hepsi o yıl efendim Ebu el-Abbas ile birlikte geri döndüler.

Bunlar arasında Sidi Muhammed ibn Davud, Sidi Muhammed el-Adl, Sidi Muhammed Ebu Bekir el-Hadidi, Şeyh Ali ibn el-Jamal ve Şeyh Abdul Kadir el-Dashtuti vardı.

Şeyhim, El-Ghamri Camii imamı Şeyh Amin el-Din, onlarla birlikte Hac ibadetini yerine getirirken bana, efendim Abdülkadir el-Daştuti'nin Medine'deki Peygamber Mescidi'ne girmediğini, Hac ziyaretine başladığı andan itibaren Bab el-Selam'ın eşiğine yanağını yaslayıp, oradan ayrılıp taşınana kadar orada kaldığını ve Allah ondan razı olsun, Abyar Ali evresine ulaşana kadar uyanmadığını anlattı .

Sonra, Allah ondan razı olsun, Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) daha çok salât ve selam isterken şöyle dedi:

Şeyh Ahmed el-Zawavi bir keresinde bana şöyle demişti: "Bizim yolumuz, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât ve namazı artırmaktır; ta ki o uyanık halde yanımızda oturana, Sahabeler gibi ona eşlik edene, dinimizle ilgili konulardan ve aramızdaki ezbercilerin zayıf saydığı hadislerden ona sorular sorana ve onun (Allah ona salât ve selam versin) söylediklerine göre hareket edene kadar. Eğer bu gerçekleşmezse, o zaman biz ona (Allah ona salât ve selam versin) salât ve namazı artıranlardan değiliz ."

Sonra bu antlaşmada şöyle dedi.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, ahirette (Berzah) Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile arkadaşlık kurmak, bir kişinin onun arkadaşlığına layık olabilmesi için son derece saf olmasını gerektirir. Gerçekten de, içinde kötü bir benlik barındıran ve bunu bu dünyada ve ahirette açığa vurmaktan utanan kimse, insanlara ve cinlere tapınsa bile, Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) ile birlikte olmaya layık değildir. Benzer şekilde, münafıkların arkadaşlığı da faydasızdır ve kâfirlerin Kur'an

okuması da onlara fayda vermez, çünkü onlar Kur'an'ın hükümlerine inanmazlar.

Alim Şeyh Ali el-Ajhuri el-Maliki, "Miraç Gecesi ve Miraç Üzerine Söylevde Parlayan Işık" adlı büyük eserinin sonuç bölümünde şöyle demiştir:

Bana, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanıkken veya değilken gören olup olmadığı soruldu. Ve eğer uzak yerlerden bir grup insan aynı anda onu gördüklerini iddia ederse, buna inanılmalı mı, inanılmamalı mı? Çünkü eğer uzak doğuda biri onu görüyorsa, uzak batıda biri aynı anda nasıl görebilir? Ve aynı anda farklı özelliklere sahip birden fazla insan mı onu görüyor?

Gördüklerimi anlattım.

Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a. Onu (salât ve selam olsun) uyanık halde görmek, Allah'ın insanlar arasından seçtiği kimseler için şüphesiz bir gerçektir; bu, salihlerin hayatlarını incelemiş veya onlarla ilişki kurmuş olanlar için kesin bilgi gibidir. Sonra, Allah ona rahmet etsin, İbn Hacer el-Haytami'den ve İbn el-Hac, el-Şarani ve el-Suyuti'den (el-Madkhal) daha önce zikredilenlerden bazılarını aktardıktan sonra şöyle dedi:

Ve, Allah'a şükürler olsun, uyanık haldeyken onun (Allah ona rahmet etsin ve ona huzur versin) bir görünümünü gören bir grup insan gördüm ve onlardan şunları duydum.

Bunların arasında, Allah'ı tanıyan, zamanındaki Maliki mezhebinin şeyhi Şeyh Muhammed el-Banufari de vardı ve bunu bir grup insana anlattı.

Bunların arasında, Allah'ı tanıyan Şeyh Ali el-Hümsani, meşhur Haşîş de vardı ve bu durum onun başına sık sık gelirdi.

Bu konuda dürüst olduklarını gösteren kanıtlar açık ve kesindir.

Bunlar arasında Şeyh Nur el-Din el-Kasami ve onun şeyhi, Allah'ın gnostiklerinden Şeyh Ahmed el-Ahmadi de vardı. Kendisiyle birçok kez görüştüm ve benim için salih dualarla dua etti. Samimi grubunun güvenilir bir üyesi bana, adı geçen şeyhin uyanıkken çoğu zaman Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü söyledi. Öğrencilerinden birinin, uyanıkken sık sık Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü iddia eden başka bir kişi hakkında kendisine soru sorduğunu ve şeyhin bunu doğruladığını anlattı. Öğrenci ona, "Bize uyanıkken Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünüzden bahsetmediniz" dedi. Şeyh ise, "Sürekli güneş altında olan biri bunun hakkında ne der ki?" diye cevap verdi.

Uzak yerlerde bulunan bir grup insan, aynı anda uyanıkken Peygamberimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüklerini iddia ederlerse ve bunlar salih ve takva sahibi kişiler iseler, doğruyu söylüyorlardır. Çünkü Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) varoluşta güneş gibidir; güneş doğuda, batıda ve diğer yerlerde bulunanlar tarafından aynı anda görülebildiği gibi, o da (sallallahu aleyhi ve sellem) görülebilir. İmamlarımızdan Şihab el-Karafi de dahil olmak üzere bir grup âlim bu görüşü savunmuş ve bunu Sufilere atfetmiştir, ancak Şihab el-Karafi bunu araştırıp eleştirmiştir.

Bazıları onun sözlerini özetleyerek şöyle demişlerdir: Eğer rüyada görülen şey arketip ise, o zaman Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanıkken iki veya daha fazla yerde nasıl görülebileceği sorusunun cevabı verilmiş olur. Sorun, bir kişinin aynı anda iki yerde bulunmasında yatmaktadır. Sufiler, Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) tek bir yerde iken birçok yerde görünen güneş gibi olduğunu söylemişlerdir.

Güneşin tüm insanlar tarafından görülebilmesinin nedeni, gökyüzünde belirli bir konumla sınırlı olmaması, aksine hepsinin üzerinde yükselmesidir. Eğer sınırlı olsaydı, diğer konumlardakiler onu göremezdi. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bir sınırlı konumda da, başka bir sınırlı konumda da görülebilir. Bu nedenle, güneşin görünürlüğü,

güneşin sınırlı ve diğer konumlardakiler tarafından görülebilir olması durumuyla kıyaslanamaz. Kısacası, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) iki veya daha fazla sınırlı konumda da görülebilir ve ayrıca diğer konumlardakiler tarafından da görülebilir. Bu konumların her biri veya bazıları, içindekilerin diğer konumlardakilerden görüşünü engeller. Bu durum güneş için geçerli değildir. [Alıntının sonu, bir kısmı özetlenmiştir ve El-Zarkashi bu görüşü benimsemiştir.]

El-Ajhuri dedi ki

Sufilerin, Allah ona salât ve selam versin, onun güneş gibi olduğunu, herkesin onu görebildiğini kastettiği söylenebilir; ancak güneş gibi kapalı bir yerde olması, başka bir yerde bulunan birinin onu görmesini engeller. Oysa Allah ona salât ve selam versin, onun bulunduğu yer veya herhangi bir başka yer, onun görüşünün başkaları tarafından görülmesini engeller; bu, onun için bir norm ihlali ve bir mucizedir. Dolayısıyla bu açıdan güneş gibi değildir .

Bir grup âlim, Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) varoluşu güneş ışığı gibi doldurduğunu savunmuştur. Bu, "El-Hikam" ve diğer eserlerin yazarı, Allah'ın gnostığı Sidi Tec el-Din ibn Ata Allah el-İskandari'nin, bazı öğrencilerinden aktarıldığı üzere, ima ettiği şeydir.

Hac ibadetini yerine getirdim ve Kâbe'yi tavaf ederken Şeyh'i gördüm. Tavrını bitirdikten sonra ona selam vermeye karar verdim, ancak tavafını bitirdiğinde gözümünden kayboldu. Sonra onu Arafat'ta tekrar gördüm ve orada da aynı şey oldu, bütün kutsal yerlerde de böyleydi. Kahire'ye döndüm ve Şeyh hakkında bilgi aldım, iyi olduğunu söylediler. Seyahate çıkıp çıkmadığını sordum, hayır dediler. Bunun üzerine yanına gittim, selam verdim ve "Üstat, sizi gördüm" dedim ve başıma gelenleri anlattım. Şöyle dedi: "Ey filanca, büyük insan evreni doldurur. Eğer Kutub (manevi kutup) bir taştan çağrılrsa, cevap verir."

Eğer bu durum büyük bir insan için geçerliyse, o zaman habercilerin efendisi daha da layıktır .

Bir grup insanın O'nu aynı anda farklı niteliklerle görmesi ise mümkündür, hatta olur ve bunda garip bir şey yoktur. Çünkü her insanın görme aracı kendi konumuna göre değişir ve bazen küçük, bazen büyük, bazen düz, bazen eğri, bazen çok parlak, bazen de o kadar parlak olmayan bir ayna gibidir. Aynı görüntü aynada buna göre farklılık gösterir; küçük bir aynada küçük, büyük bir aynada büyük, eğri bir aynada eğri, düz bir aynada düz, çok parlak bir aynada bir şekilde, başka bir şekilde de başka bir şekilde görünür.

Bazı insanların onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) beyaz, bazılarının siyah, bazılarının da yaşlı, bazılarının da genç olarak gördüğü söylenemez; çünkü fiziksel bir ayna beyazı siyah, yaşlıyı da genç, yaşlıyı da yaşlı olarak yansıtmaz.

Cevap şudur ki, görenin aynası bu açıdan fiziksel aynadan farklıdır çünkü iman ve itaatin ödülü veya bunun tersi gibi böyle bir algıyı gerektiren bir niteliğe sahiptir. Bu nedenle, her bakımdan fiziksel aynaya benzemez, ancak genel olarak fiziksel aynaya benzer. Çünkü bir aynada, görülenin görüntüsü beyazlık, siyahlık, gri saç veya başka herhangi bir şey açısından değişmez. Dolayısıyla, bir kişi aynada beyaz bir kişinin görüntüsünü siyah olarak, tersini de beyaz olarak, yaşlı bir kişinin görüntüsünü de genç olarak, tersini de yaşlı olarak görmez; oysa bu durum Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyüşünde meydana gelir, bir kişi onu yaşlı, bir başkası genç olarak görür ve benzeri. Miraj el-Ajhuri'nin sözü burada sona ermektedir.

Kudüs'te defnedilmiş seçkin âlim Şeyh Muhammed el-Halili'nin fetvalarında da bu konu ele alınmaktadır.

Kendisine, uyanırken ve rüyada Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören bir kimse hakkında soru soruldu. Bu kişinin gerçekte de Peygamberimizin yüce varlığını görmesi caiz midir? Ve eğer iki kişi aynı anda, biri doğuda diğeri batıda olmak üzere, Peygamberimizi görürse, bunun hükmü nedir?

Âlimler, Allah rahmet eylesin, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanık halde ve rüyada görmenin caiz olduğu konusunda ittifak etmişlerdir; ancak görenin Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) gerçekte mi yoksa onu yansıtan bir örnek mi gördüğü konusunda görüş ayrılığına düşmüşlerdir.

Böylece ilk gruba gitti (kahin kendi asil benliğini bir gerçeklik olarak görür).

Daha sonra ikinci kaynağa yöneldi (Gazali, Yafî ve diğerleri tarafından anlatılan bir örneği görerek).

(Peygamberi bizzat gören) ilk kişi, onun hidayet lambası, karanlıkta ışık ve ilim güneşi olduğunu ileri sürdü. Nasıl ki bir lambanın ışığını ve güneşi uzaktan görürsek, görünen güneşin gövdesi, nitelikleri ve özellikleridir; aynı şekilde onun da yüce gövdesi ve şerefli sureti vardır. Bu nedenle, onun kutsal bahçeden ayrılması veya kabrinin boş kalması gerekmez. Aksine, Yüce Allah, gören için perdeleri kaldırır ve engeli ortadan kaldırır ki, o, bulunduğu yerde onu görebilsin. Böylece, iki kişinin aynı anda ve aynı yerde, biri doğuda diğeri batıda onu görmesi mümkündür; ya da Allah, perdeleri şeffaf kılar ki, arkalarındakini gizlemesinler.

Allah rahmet eylesin, Karafi şöyle demiştir: Tartışma konusu, bir kahinin güneşi kendi evinde doğuda, diğerinin ise aynı anda başka bir evde batıda görmesidir. Çünkü güneş evde sadece bir ışın olarak görülür, gövdesi ise gökyüzündeki yerindedir. Eğer sadece kahinin bulunduğu yerde olsaydı, o anda başka bir yerde olması imkansız olurdu. Bu yüzden ikinci örneği vermek gerekir .

Önde gelen bir grup Sufi, ideal dünyadan bahsetmişlerdir; bu dünyanın Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) gerçek suretine karşılık gelip gelmediğine bakılmaksızın, görülen şeyin yalnızca görenin suretinin ideal suretine (sallallahu aleyhi ve sellem) yansması olduğunu, bunun da iki sureti yansıtan bir ayna gibi olduğunu belirtmişlerdir.

Kimileri ise orta yolu izleyerek, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) gerçek suretinde ve tasvirinde görülen bir vahyin yorum gerektirmediğini, farklı bir surette görülen vahyin ise yorum gerektirdiğini söylemişlerdir. Genel görüşe göre, her ikisi de doğrudur ve şeytanın bir aldatmacası yoktur. Gerçekten de doğrudur. Eğer O, gerçek suretinden farklı bir surette görülürse, bu suretler Yüce Allah'ın hayal ürünüdür.

Onu yaşlı bir adam olarak gören kişi, en büyük huzur halindedir.

Onu genç bir adam olarak gören herkes savaşın ortasındadır.

Onu gülümserken gören, onun sünnetine uymuş olur.

Onu şu anki hali ve görünümüyle görmek, kahinin doğruluğunun, durumunun mükemmelliğinin, itibarının ve düşmanlarına karşı kazandığı zaferin kanıtıdır.

Bir şeyi o özel hal ve koşulda görmek, tek tanrıyı onu iyi olarak görse bile, gören kişinin kötü durumunun kanıtıdır.

Ateist, onu çirkin bulur çünkü o, en iyi ve en mükemmel halinde bile olsa, içinde yansıyan her şeyi yansıtan bir ayna gibidir. Ve Yüce Allah en iyisini bilir. (Alıntı sonu)

Döneminin büyük alimi Sidi Abdül Aziz el-Dabbagh (Allah ondan razı olsun), öğrencisi alim Sidi Ahmed bin el-Mubarak'tan aldığı (El-İbriz) kitabının ikinci bölümünde şöyle buyurmuştur:

Üstadım Abdullah el-Barnavi, Hicri 1121 yılında Recep, Şaban, Ramazan, Şevval, Zilhicce ve Zilhicce ayının ilk on günü boyunca benimle birlikte kaldı, bana yol gösterdi, destek oldu, beni güçlendirdi ve kalbimdeki korkuyu giderdi. Bayramın üçüncü günü, Yüce Allah'ı (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) gördüm. Üstadım Abdullah el-Barnavi şöyle dedi: "Ey üstadım Abdul Aziz, bugüne kadar senin için endişeleniyordum, fakat bugün, Yüce Allah seni rahmetiyle, Yüce Allah'ın (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) yanına aldığı için kalbim huzur buldu ve aklım rahatladı.

Seni Yüce Allah'a emanet ediyorum." Onun benimle kalmasının amacı, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i görme açılımını yaşayana kadar, yaşadığım manevi açılım sırasında üzerime çöken karanlıktan beni korumaktı; çünkü insan bu açılımı elde etmiş olan kişi için o anda korku duymaz, aksine korkular bundan önce hissedilir.

İbn el-Mubarak, söz konusu kitabın birinci bölümünde şöyle demiştir:

Allah ondan razı olsun, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) "Bu Kur'an yedi farklı okunuşla indirilmiştir" sözünün anlamını sordum. Alimler bu konuda çok farklı görüşler belirtmişlerdir ve gördüğüm en iyi açıklama, dört büyük alimin açıklamasıydı: "El-İntisar" adlı eserinde Kadı-ı Bakillani, "El-Naşr" adlı eserinde İmam İbnü'l-Cezari, "Şerhü'l-Buhari" adlı eserinin Kur'an'ın faziletleri bölümünde Hafız İbnü'l-Hacer ve "El-İtkan-ı İkân-ı Kerim-i Şer'an" adlı eserinde Hafız-ı Suyuti. Şeyhimize (Allah ondan razı olsun) dedim ki, "Sadece Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) niyetini soracağım." O da (Allah ondan razı olsun) şöyle dedi: "Yarın size cevap vereceğiz, Allah'ın izniyle." Ertesi gün bana, Allah ondan razı olsun, şöyle dedi ve söylediklerinde doğruydı: "Peygamberimize, Allah ona salât ve selam versin, bu hadisteki niyetini sordum ve o da bana niyetini anlattı." Şeyhle, Allah ondan razı olsun, bu konuda üç gün konuştum ve o da kendi şeyhinden, Allah ondan razı olsun, duyduklarının özetini anlattı .

Üstadım Abdül Aziz (Allah ondan razı olsun) ikinci bölümde şöyle buyurmuştur:

Açılan kişi, efendimiz ve Rabbimiz Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) makamını görene kadar büyük tehlikede ve neredeyse helak halindedir. Onu gördüğünde mutluluğa ve tam bir neşeye kavuşacaktır, çünkü özünde (Allah ona salât ve selam versin), tüm yaratıklar arasında eşsiz olan, Yüce Allah'a karşı bir çekim gücü vardır. Bu nedenle, yaratılmışların en sevgilisi ve âlemlerin en iyisidir. Dolayısıyla açılan kişi Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) makamına ulaştığında, Yüce Allah'a olan çekimi artacak ve yok olmaktan kurtulacaktır .

İbn el-Mubarak beşinci bölümde şöyle dedi:

Bazı âlimler ona, Allah ondan razı olsun, uyanıkken Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i gördüğünü iddia eden şeyh hakkında sordular ve metinde şöyle yazıyor:

Uyanık haldeyken Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) gördüğünü iddia eden kimse için, Allah'ı tanıyanlar derler ki, bu iddianın ancak delille kabul edilebileceği söylenir; delil de Peygamber Efendimizin üç bin istasyondan bir eksik istasyon gezmesidir ve iddia edenin bunları sayıp açıklaması gerekir. Öyleyse sizden istenen, Allah ömrünüzü uzatsın, bizim için saymanızdır; bu sayıyı sembollerle, kısaltmalarla veya sizin için kolay olan herhangi bir şekilde, aşırıya kaçmadan gösterebilirsiniz .

Allah ondan razı olsun, şöyle cevap verdi: Her varlığın içinde üç yüz altmış altı damar vardır ve her damar, yaratılış amacını temsil eden bir özelliği taşır. Bilgili ve anlayışlı kişi, bu damarların kendi özelliklerinin anlamlarıyla parıldadığını ve ışıldadığını görür. Yalan için, kendi özelliğini yansıtan bir damar, kıskançlık için onu aydınlatan bir damar, riyakarlık için onu aydınlatan bir damar, ihanet için onu aydınlatan bir damar, kibir için onu aydınlatan bir damar, gurur için onu aydınlatan bir damar ve böylece tüm damarları kapsayana kadar devam eder. Dolayısıyla, bilgili kişi varlıklara baktığında, her varlığı, her biri birbirinden farklı renkte üç yüz altmış altı mumun asılı olduğu bir fener olarak görür.

O halde bu özelliklerin her birinin ayrıntıları ve alt bölümleri vardır. Örneğin, şehvet özelliği, neyle ilişkilendirildiğine göre alt bölümlere ayrılır. Cinsel arzuyla ilişkilendirilirse bir alt bölümdür; statüyle ilişkilendirilirse bir alt bölümdür; zenginlikle ilişkilendirilirse bir alt bölümdür; ve uzun vadeli umutlarla ilişkilendirilirse bir alt bölümdür. Benzer şekilde, yalan söyleme özelliği de bir alt bölümdür çünkü sahibi doğruyu söylemez ve başkalarının doğruyu söylemediğini düşünür, sözlerinden şüphe eder ve onlara inanmaz. Bir kul, tüm bu aşamaları geçene kadar ilahi ilham alamaz. Allah kulu için hayırlı olanı dilerse ve onu ilahi ilham için uygun kılarsa, bu

özellikleri ondan yavaş yavaş kaldırır. Örneğin, yalan söyleme özelliğini kaldırırsa, doğruluk aşamasına, sonra da iman aşamasına ulaşır. Zenginlik hırsını kaldırırsa, çilecilik aşamasına ulaşır; günah hırsını kaldırırsa, tövbe aşamasına ulaşır. Eğer O, uzun vadeli umutlara duyulan şehveti ortadan kaldırırsa, yanılısma yurdundan uzaklaşma mertebesine ulaşır ve bu böyle devam eder.

Sonra, eğer ilahi bir açılım ona bahşedilir ve sır onun içine yerleştirilirse, âlemleri idrak etme aşamalarından geçer. Önce yeryüzü cisimlerini, sonra ışık cisimlerini ve daha sonra Tanrı'nın yaratılışındaki eylemlerinin akışını idrak eder. Yeryüzü cisimlerini idrak etmesi kademeli bir süreçtir: önce yaşadığı yeryüzünü, sonra içindeki denizleri, sonra yaşadığı yeryüzü ile bir sonraki yeryüzü arasında kalanları, bakışlarını ikinci yeryüzüne doğru genişleterek idrak eder. Sonra ikinci yeryüzünü, sonra onun sınırlarını üçüncüye ve böylece yedinciye kadar idrak eder. Sonra kendisiyle birinci gök arasındaki atmosferi, sonra birinci göğü ve böylece yeryüzü için olduğu gibi aynı sırayı izleyerek idrak eder. Sonra ara âlemi (Berazah) ve içindeki ruhları, sonra melekleri, koruyucu melekleri ve ahiret işlerini idrak eder. Bu idraklerin her birinde, kulun Rabliğe hakkı ve kulluk adabı vardır. O, engellerle ve zorluklarla karşılaşır ve korkunç ve ölümcül şeylere şahit olur. Eğer Tanrı'nın lütfu, zayıf kuluna olan iyiliği ve merhameti olmasaydı, bu deneyimlerin en hafif seviyesi bile onu akılsızlar arasına düşürürdü.

O halde, seçkinlerin makamlarına yolculuğu içsel bir yolculuktur, açılımdan sonra hissedilir; şahitlik makamlarına yolculuğu ise dışsal bir yolculuktur, onu gözlemler ve görür, çünkü bu, açılımdan sonra deneyimlediği bir şeydir. Görüşü arındığında ve içgörüsünün ışığı mükemmelleştiğinde ve Allah ona, sonrasında hiçbir sıkıntının kalmadığı bir rahmet bahşettiğinde, Yüce Allah ona, üzerine en güzel duaların ve en saf huzurun olduğu ilk ve son Üstadın görüşünü bahşeder. Onu kendi gözleriyle görür ve uyanıklık halinde şahitlik eder ve Yüce Allah ona hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir insan kalbinin tasavvur edemediği bir şey bahşeder. O zaman, mutluluk ve neşe makamına ulaşır, mutlulukla öylesine mübarek kılınır ki. Önceki seçkinlerin

sayısını ve içlerindeki kategorileri, önceki görüşlerden var olan makamlarla birlikte ele alırsanız, bunun yukarıda belirtilen sayıdan daha fazla olduğunu göreceksiniz.

Dahası, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) saf ve asil karakteri ümmetinden gizli değildir. Alimler (Allah onlardan razı olsun), Yüce Allah'ın ona hem dıştan hem de içten bahsettiği şeyleri belgelemişlerdir. En hayırlı dualar ve en temiz selam ona olsun. Onu (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanık halde gördüğünü iddia eden kimse, onun asil özelliklerinden bazılarını sormalı ve cevabını dinlemelidir. Çünkü açık görüşle cevap veren asla gizli kalmaz ve asla başkasıyla karıştırılamaz. Selam size olsun.

Eğer bu size yeterli geliyorsa, öyle olsun. Fakat daha fazla açıklama istiyorsanız, bilin ki Yüce Allah bir kuluna lütfunu bahsettiğinde, ona hakikatin ışıklarından bir ışık verir ki bu ışık onun varlığına her yönden girer ve onu delip geçer, hatta etini ve kemiğini bile deler. O, bu ışığın soğukluğundan ve varlığına girişinin zorluğundan, ölüm sancılarına benzer bir acı çeker. Sonra, bu ışık, doğası gereği, Allah'ın o kuluna açıklamak istediği yaratılışların sırlarını ona verir. Işık, söz konusu yaratılışların özellikleriyle renklendirilmiş olarak onun varlığına girer. Öyleyse, Yüce Allah ona örneğin yeryüzündeki yaratıkları açığa çıkarmayı murat ederse, o ışık ona bir kez gelir ve insanlığın oluşum sırlarıyla ona nüfuz eder; sonra hayvanların oluşum sırlarıyla, bir başka zaman da meyveler ve benzeri cansız nesnelerin oluşum sırlarıyla ona gelir; öyle ki, önce onların sırlarıyla beslenmeden hiçbirini algılayamaz. Ve o zaman bile, her seferinde ilk seferde çektiği acıyı çeker.

Yaratıklar arasında, varlığın ve şahitlerin bilgisinin sahibi olan Allah vardır; Allah ona salât ve selam versin. Öyleyse Allah bir kuluna kendi yüce özüne şahitlik etme fırsatı vaat ederse, o kul, O'nun yüce özünde bulunan sırlardan içmedikçe buna şahitlik edemez.

Açılıştan önceki benliği karanlık bir şey, asil benliği ise yüz bin veya daha fazla dala uzanan çeşitli dallara sahip bir ışık olarak hayal edelim.

Eğer Tanrı o karanlık benliğe merhamet etmeyi dilerse, onu destekleyen ve besleyen o ışık, birbiri ardına dallanarak, onu delip geçer. Örneğin, zıddı olan umutsuzluk ve kaygının karanlığını ortadan kaldıran sabır dalını ele alalım. O zaman ona başka bir dal gelir. Zıddı olan merhametsizliğin karanlığını ortadan kaldıran merhamet dalını ele alalım. O zaman ona başka bir dal gelir. Zıddı olan tahammül dalını ele alalım ve böylece arınmış ve aydınlanmış benliğin içindeki tüm dalları kuşatana ve karanlık benlikten tüm karanlık nitelikler kaldırılana kadar devam eder. O noktada, kul asil benliğe şahitlik edebilir, çünkü içinde herhangi bir karanlık kaldığı sürece, bu kendi benliğindeki karanlıktır ve tüm karanlık ondan uzaklaşana kadar asil benliğe şahitlik edemez.

Burada kastettiğimiz şey, eğer ona yüce özde bulunan sırlar içirilirse, bu sırların onda da yüce özdekiyle aynı mükemmellikte olacağı değil; aksine, onun özünün ve yaratılışının kaynağının kaldırabileceği bir şekilde bu sırları içmesinin sağlanmasıdır.

Dallardan bir şeyle sulanmasının, onun asil özünü azaltacağı ve yerini ondan mahrum bırakacağı anlamına da gelmiyor; çünkü ışıklar, onlardan bir şey alınmasıyla yerlerinden ayrılmazlar.

Böylece, kulun, o yüce sırların ve ince nurların gelişyle tüm sıfatları silininceye kadar Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) göremeyeceği ve sayısız manevi mertebenin de bu şekilde sona ereceği size açıkça belli olur.

Allah Resulü'nün faziletinin sınırı yoktur, bu yüzden hiçbir hatip onu ağızyla ifade edemez.

Sanki onu iki bin veya daha fazla ile sınırlayan kişi, durumunu ve açılıştaki başına gelenleri, kendisine kalanları ve vizyonun reddedilmesinden önce gelenleri, tamamına sahip olmayan kişi için bildirmiş gibi; o halde biz bununla sadece, kendisine dallar kalan ve vizyonu gören ancak tam olarak görmeyen kişi için vizyonun tam olarak reddedilmesini kastediyoruz ve Allah en iyisini bilir .

Ardından, "Bunların arasında, adı geçen hukukçuların bazılarının soruları da bulunmaktadır" dedi.

Efendim, müminin zihninde Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) suretinin canlanması ve bunun görselleştirilmesi, maneviyat âleminde mi, arketip âleminde mi yoksa hayal âleminde mi gelir? Ve bu zihinsel imge, beraberindeki konuşma ve diyalog anlayışıyla birlikte, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) "Beni gören gerçekten beni görmüştür, çünkü şeytan benim kılığıma giremez" veya buna benzer sözlerine uygun olarak, bir rüya gibi şeytandan korunmuş mudur? Yoksa aynı şey değil midir? Lütfen cevaplayın, mükafatınız mübarek olsun, en saf selamlarım ve barışımla.

Allah ondan razı olsun, o şöyle cevap verdi: Bu hatırlama kişinin ruhundan ve aklından gelir, dolayısıyla kim düşüncelerini ona yöneltirse, Allah ona rahmet ve huzur versin, onun sureti aklında belirir.

Eğer o kişi, Peygamberin sahabelerinden biri veya onu bulmaya ve elde etmeye çalışan âlimlerden biri olduğu için kendi yüce suretini biliyorsa, bu suret zihninde tıpkı gerçekte olduğu gibi belirir.

Eğer bu ikisinden değilse, o zaman onu yaratılışında ve karakterinde en üstün mükemmelliğe sahip bir insan suretinde çağırır. Zihnindeki imge dışarıdakine karşılık gelebilir veya ondan farklı olabilir. Zihinde bulunan, Allah ona salât ve selam versin, özünün imgesidir, ruhunun imgesi değil. Zira Sahabelerin şahitlik ettiği ve âlimlerin rivayet ettiği özdür, yüce ruh değil. Ve zihin, ancak kişinin bildiği ve farkında olduğu şeylerde dolaşır. Öyleyse, dediğiniz şey, ruhlar âleminde mi? Eğer bununla çağırmayı kastediyorsanız, o zaman ruhlar âleminde, yani tefekkür ruhundandır. Ve eğer bununla mevcut olanı, yani düşüncelerimizde bulunanın Allah ona salât ve selam versin, ruhu olup olmadığını kastediyorsanız? Bunun böyle olmadığı zaten belirtilmiştir.

Konuşma ve diyalog konusuna gelince, eğer bu düşünceli kişi bunu deneyimleyecek olsaydı...

Eğer ruhu temizse, kalbi onu seviyorsa, sırlarını saklamıyorsa ve onunla bir dost gibi yakınsa, o zaman konuşma yanılmaz ve doğrudur. Eğer ruh bunun tam tersi ise, durum da tam tersidir. Başarıyı veren ise Allah'tır .

Sonra altıncı bölümde, Şeyh'in (Allah ondan razı olsun) miras aldığı şeyhlerden bahsederken şöyle dedi.

Allah ondan razı olsun, onun (ilahi görümün) şahitliğinden bahsettiğini, önemini vurguladığını, çoğu insanın bunu deneyimleyemeyeceğini ve bu yetersizliğin sebeplerini sıraladığını duydum; ta ki bize kendisiyle ilgili bir hikaye anlatana kadar, Allah ondan razı olsun.

2027 yılının sonunda Tanrı'nın bazı azizleriyle tanıştım.

Ben de, "Yüce Allah'tan bana onu görme fırsatı vermesini dileyin," dedim.

Bana şöyle dedi: "Bunu bir kenara bırak ve O'ndan, yüce Allah'tan, isteme; çünkü O, sen istemedenden de sana verecektir. Zira eğer O, sen istemedenden de sana verirse, sana yardım eder ve gerçekleşmeden önce ona ulaşman için sana güç verir. Eğer O'ndan, yüce ve şanlı Allah'tan, bunu istersen ve ısrarla istersen, isteğini boşa çıkarmaz. Fakat korkarız ki O, seni kendi haline bırakır ve sen bunu başaramazsın."

O öyle dedi, ben de "Bunu benim için isteyin, çünkü ben bunu yapabilecek kapasitedeyim" dedim.

Bana insanlık dünyasına bakmamı söyledi, ben de baktım. "Her şeyi gözlerinin arasında topla, bir halka şeklini al," dedi. Ben de "Topladım," dedim.

"Cinlerin dünyasına bak ve aynısını onlara da yap," dedi. Ben de "Yaptım," dedim.

"Melekler dünyasına, yeryüzünün, göklerin ve tahtın meleklerine bak ve onlara da aynısını yap," dedi. Ben de "Yaptım," dedim.

Konuştu ve tüm dünyaları tek tek saymaya başladı, ta ki birçok türü listeleyene kadar. Cennet dünyasından ve içindeki her şeyden, cehennem dünyasından ve içindeki her şeyden bahsetti ve bana bunların hepsini gözlerimin önüne toplamamı emretti; ben de topladım ve "Yaptım" dedim.

Sonra şöyle dedi: "Gözlerinin arasındaki her şeye tek bir bakışla bak. Hepsini tek bir bakışta bir araya getirebilecek misin diye iyice düşün." Ben de denedim, ama başaramadım.

Bana şöyle dedi: "Bu yaratıklara bakmaya bile tahammül edemiyordun, onları zihninde canlandıramıyordun, yleyse nasıl olur da Yaratıcıya, yüce ve şanlı olana bakmaya tahammül edebilirsin?" O zaman gerçeği anladım ve tahammül edemeyeceğim bir şeye duyduğum özlemden dolayı yürekten gözyaşları döktüm.

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: "Bu yaratıkları tek bir bakışta çağırmak, hiçbir insanın kaldıramayacağı, kimsenin gücünün yetmeyeceği bir şeydir."

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: Aynı şekilde, uyanıkken Allah'ın velilerinden olan Peygamberi (salât ve selam olsun) gören kimse, tek bir bakışla onu ancak bütün dünyaları görmüş olur.

Sonra, Allah ondan razı olsun, dokuzuncu bölümde uzun bir tartışmanın ardından şöyle buyurdu.

Eğer uyanıkken Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bir görüntüsünü görürse, şeytanın manipülasyonlarından korunmuş olur; çünkü o, efendimiz, Peygamberimiz ve rehberimiz olan Yüce Allah'ın rahmetiyle birleşmiş olur. Bu yüce özle olan birlik, onu Hakikat'i (Allah'ı) bilmeye ve O'nun ebedi özünün görüntüsüne götürür; çünkü o, Hakikat'te bulunmayan yüce z, O'nun görüntüsünde bulur. Böylece, yüce özün bereketiyle, evliya Hakikat'e (Allah'a) bağlı kalmaya devam eder ve yavaş yavaş bilgisinde yükselir, ta ki görüntüye, bilginin sırlarına ve sevginin ışıklarına ulaşana kadar.

Sonra dokuzuncu bölümde de şöyle dedi.

Ve Allah ondan razı olsun, onun şöyle dediğini işittim:

Her şeyin bir işareti vardır ve bir kulun uyanıkken Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüğünün işareti, aklının sürekli bu yüce Peygamber ile meşgul olması, düşüncelerinden asla uzaklaşmaması ve dikkat dağıtıcı veya meşguliyetlerin onu bundan alıkoymamasıdır. Böylece onu, akıllı Peygamber Efendimiz'de (sallallahu aleyhi ve sellem) yemek yerken, akıllı aklında içecek içerken, akıllı aklında tartışırken ve akıllı aklında uyurken görürsünüz.

Ben de, "Bu, kölenin hile ve kazanç yoluyla başarabileceği bir şey mi?" diye sordum.

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: Hayır, çünkü eğer bu kulun kendi hilekarlığı ve çabasıyla olsaydı, bir dikkat dağıtıcı veya meşguliyet ortaya çıktığında bunu unuturdu. Aksine, bu Yüce Allah'ın bir emridir; O, kulu bunu yapmaya mecbur eder ve onu bu işte görevlendirir; kul, yapabileceği bir yük altında bile olsa, bunda bir seçim şansı hissetmez. İşte bu yüzden dikkat dağıtıcı şeyler ve meşguliyetler onu caydırmaz. Kulun iç dünyası Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birliktedir, dış görünüşü ise insanlardır. Onlarla istemeden konuşur, istemeden yer ve dışarıda gördüğü her şeyi istemeden yapar, çünkü öz kalptedir ve başkalarıyla. Kul bunu bir süre sürdürürse, Yüce Allah ona uyanıkken yüce Peygamberi ve büyük Elçisi (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'nin görüntüsünü nasip eder. Bu tefekkürün süresi değişir; Kimileri için bir ay, kimileri için daha kısa, kimileri içinse daha uzun sürüyor.

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) görmek büyük bir mesele ve önemli bir olaydır. Eğer Yüce Allah kuluna güç vermeseydi, buna dayanamazdı.

Güçlü ve kudretli, her biri cesaret ve yiğitlikle bir aslanı kulağından tutabilecek kırk adamın gücüne sahip bir adamı hayal edelim ve sonra

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in belli bir yerden bu adamın üzerine çıktığını düşünelim; adamın ciğeri patlar, varlığı erir ve ruhu gider; işte Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in gücünün büyüklüğü budur.

Ve bu muazzam güçle, o yüce görüş, tarif edilemez ve ölçülemez bir zevk getirir; öyle ki, onu yaşayanlar için cennete girmekten daha iyidir. Çünkü cennete girenler cennetin tüm nimetlerine sahip olmazlar; aksine, her insan kendine özgü bir zevk alır. Buna karşılık, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) görüşünü deneyimleyen kişi, cennetin tüm nimetleriyle beslenir. Cennet ehlinin yaşadığı gibi, her türlü zevki ve tatlılığı yaşar. Ve bu, cennetin yaratıldığı (sallallahu aleyhi ve sellem) için küçük bir şeydir; Allah onu, ailesini ve sahabelerini şereflendirsın, yüceltsin, şanlandırınsın ve büyütsün.

"Bu gözlemde sulama gerçekleştiği için, kimde bu özellik varsa, sulama onun için devam edecektir," dedi.

İbn el-Mubarak dedi ki: Ben dedim ki

İmam Tirmizi'nin (Allah ona rahmet etsin) Şamail'ini ve tefsirlerini incelerdim. Eğer ten rengi, vücut uzunluğu, saç uzunluğu, yürüyüşü veya diğer özellikleriyle ilgili bir konuda görüş ayrılığı varsa, Şeyhimize (Allah ondan razı olsun) gider, bunun doğruluğunu sorardım ve o da bana görgü tanığı olarak cevap verirdi. "Bunun bir kısmını birinci bölümün sonunda yazdık, Allah en iyisini bilir " derdi.

Dedi ki: "Allah ondan razı olsun, onun garip özelliklerinden biri de, ona bu konuları sorduğumda, Allah ondan razı olsun, ağaçları temizlemekle ve içlerinde kalması uygun olmayan şeyleri kaldırmakla meşgul olmasıydı; bu, sorumdan yüz çevirmek, aklını başka şeylere yöneltmek gibiydi. Bu yüzden, daha önce söylediği gibi, dersin içsel benlikte olduğunu ve dışarıda yapılan her şeyin kasıtsız olduğunu teyit edercesine, sözlerimi düşünmeden hızlıca cevap verene kadar, daha önce sorduğum hiçbir şey hakkında sorumu tamamlamadım. Dolayısıyla, ağaçları temizlemek ve

benzeri işler, Allah ondan razı olsun, kasıtsızdı ve içsel benliği yüce bir huzurla birlikteydi; bu nedenle cevabı düşünmedi. Allah en iyisini bilir .”

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: Bir kulun, Yüce Rabbini görmesinin alameti şudur ki, Peygamberi (Allah ona salat ve selam versin) gördükten sonra akli Rabbine bağlanır, öyle ki akli, daha önce Peygambere (Allah ona salat ve selam versin) olan bağlılığı gibi, O'na da yoğunlaşır. Sonra, Hakikat'i (Allah ona hamd olsun) görünceye kadar bu halde kalır ve kalbin meyvesine ve düşüncenin sonucuna ulaşır. Eğer Peygamberi (Allah ona salat ve selam versin) gördüğünde varlığı cennet ehlinin her türlü zevkiyle sulanıyorsa, Peygamberin (Allah ona salat ve selam versin) yaratıcısı, cennetin ve her şeyin yaratıcısı olan Hakikat'i (Allah ona hamd olsun) gördüğünde başına neler geleceğini düşünün .

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: Sonra, hakikati şahitlik etme konusunda yapılan açıklamaların ardından, halk iki gruba ayrıldı.

Kimileri, yalnızca hakikati düşünmekle meşguldüler, Allah'ın şanı yücelsin.

Ve ruhları hakikate şahitlik etmekte kaybolmuş, nefsleri ise Peygamberde (Allah ona salât ve selam versin) kalmış olanların daha eksiksiz bir ayrımı vardır. Dolayısıyla ne ruhlarının şahitliği nefslerine şahitlik etmelerine üstün gelir, ne de nefslerine şahitlik etmeleri ruhlarına şahitlik etmelerine üstün gelir .

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: Bu bölüm daha eksiksizdi, çünkü onların Yüce Allah'ı görmeleri ilk bölümdekinden daha eksiksizdi. Yüce Allah'ı görmeleri daha eksiksizdi, çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i görmeyi hiç bırakmadılar; bu da Yüce Allah'ı görmelerinde yükselmenin bir vesilesidir. Dolayısıyla, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i görmeyi artıranın, Yüce Allah'ı görmesini de artırmış olur; azalan ise görmesini azaltmış olur.

Şöyle dedi: Eğer seçim kulun elinde olsaydı ve örneğin doksan yaşında olsaydı, o bütün süre boyunca sadece Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) görmeyi seçerdi ve ölümünden bir gün önce de Hakikat'in (Allah'ın şanı) tecellisini görürdü. Çünkü o gün, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) görmeye olan sağlam bağlılığı sayesinde, Hakikat'in (Allah'ın şanı) bu tecellisini, bütün süre boyunca aynı anda iki tecelli gören kimseden daha büyük bir derecede alırdı.

Sonra, Allah ondan razı olsun, gözlerinin arasına bir ayna koydu ve harflere bakmaya başladı, şöyle dedi:

Harflerde görünen ve göz önündeki açıklık, aynanın berraklığının ve suyun güzelliğinin bir yansıması değil mi? "Evet," dedim.

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: “Peygamberin (salla’llâhu aleyhi ve sellem) görüşü ayna gibidir, Hakikat'in (aleyhisselam) görüşü ise harfler gibidir. Peygamberin görüşünün berraklık derecesi, Ebedi Öz'ün görüşünün berraklık ve belirsizliğin ortadan kalkma derecesini belirler.” Bu sözü ondan, Allah ondan razı olsun, işittim.

Bazı saygın bilginler ona sordular: Bir azizin duayı bırakması mümkün müdür?

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurmuştur: Bir evliyanın namazı terk etmesi imkansızdır. İki alevle sürekli olarak kuşatılmışken nasıl terk edebilir ki? Bedeni Peygamber Efendimiz'i (salla’llâhu aleyhi ve sellem) görmenin aleviyle, ruhu ise Hakikat'i (a.s.) görmenin aleviyle yanmaktadır. Bu iki âlem de ona namaz kılmayı ve Şeriatın diğer sırlarını anlamayı emretmektedir.

Allah ondan razı olsun, şöyle tekrar söyledi: Bir evliya, iki görümde aldığı nimetler ancak ruhu Peygamber Efendimiz'in (salla’llâhu aleyhi ve sellem) sırlarıyla beslendikten sonra kendisine gelmişken, nasıl olur da namazı terk edebilir? Bir ruh, yüce özün sırlarıyla beslenip de yüce özün

yaptıklarını yapmamak nasıl mümkün olabilir? Bu imkansızdır. (İbriz'in sözlerinin sonu)

Bunu dördüncü bölümde dile getirdi.

Her gece Hira mağarasında evliyaların nasıl bir araya geldiğini, Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) bazı zamanlarda orada bulunduğunu, tüm peygamberler ve meleklerle (Allah'ın salât ve selamı ona ve onlara olsun) birlikte, Kadir Gecesi'nde, temiz eşleri, müminlerin anneleri ve en kıdemli sahabeleriyle (Allah onlardan razı olsun) birlikte olduğunu anlatıyor. Dileyenler buna baksın .

Allah'ı bilen, üstadım Şeyh Abdül Gani el-Nabulsi, üstadım Abdül Kadir el-Cilani'nin (Allah onlardan razı olsun) dualarını açıklarken şöyle demiştir (ve o bize görümleriyle şeref verdi, Allah ona salât ve selam versin):

Yani, bu dünyada uyanıkken onu görmek ve şahit olmak. Şeyh Celaleddin Suyuti bu konuda "Peygamberi ve Meleği Görmenin Caizliği Hakkındaki Karanlığı Aydınlatmak" adlı bir risale yazmıştır.

Şeyh Abdul Gani dedi ki

Hicri 1105 (Miladi 1706) yılında Medine'de bulunduğum sırada, seçkin alim, bilgili ve ilim sahibi İmam Seyyid Mahmud el-Kurdi (Allah ona rahmet etsin) ile tanıştım. Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) odasının kapısında onunla oturdum. Bana uyanıkken Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü ve onunla konuştuğunu anlatırdı. Bazen odaya gelir ve amcası Hamza'yı (Allah ondan razı olsun) ziyarete gittiği söylenirdi. Bana uyanıkken Peygamberimizle (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasında geçen olayları anlatırdı ve ben ona inanır, anlattıklarını kabul ederdim. Gerçekten ilim sahibi ve samimi bir insandı. Bir keresinde beni Medine'deki evine davet etti, ağırladı ve bana Kur'an-ı Kerim üzerine sekiz ciltlik tefsirini gösterdi. Ayrıca, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualar üzerine yazdığı, meşhur "Dalail al-Khayrat" (İyi

Amellerin Delilleri) kitabına benzeyen, ancak ondan daha büyük bir kitabını da gördüm.

Daha sonra İbn Hajar al-Haytami'nin (el-Hamziyya) tefsirindeki ifadesini aktardıktan sonra şöyle dedi: Ben diyorum ki

Bu garip veya alışılmadık bir durum değildir, zira ölülerin ruhları kesinlikle ölmez ve asla ölmezler. Ancak dünyevi, temel bedenlerden ayrıldıklarında, Allah'ın Resulü'nden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen sahih hadislerde belirtildiği gibi, güvenilir ruh Cebrail'in (a.s.) Bedevi suretinde ve Dihya el-Kalbi suretinde olduğu gibi şekiller alırlar. Ve eğer bu, ruhları öldükleri yükümlülükler ve haklarla bağlı olmayan sıradan insanların ruhları için de geçerliyse, Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Her nefis, kazandığı şey için rehin tutulur, ancak doğru yolda olanlar müstesna.}

El-Cundi, "El-Fusus" tefsirinde, büyük Şeyh'in (Allah sırrını korusun) ölümünden sonra cariyesini ziyaret etmek ve nasıl olduğunu sormak için evine geldiğini, cariyesinin de ona bunu anlattığını ve Şeyh'in onun samimiyetinden şüphe duymadığını belirtmiştir. Peki ya peygamberlerin ve elçilerin (Allah'ın salat ve selamı hepsine olsun) ruhları? Ölüm, bedenleri çürüse bile ruhların yok olması değildir. Ehl-i Sünnet ve Cemaat'ın tahkimine göre, kabirdeki sorgulama, bereket ve azap gerçektir. Sorgulama, bereket ve azap sadece ara âlemde (Berizah) gerçekleşir, bu dünyada değil. Ara âleme açılan kapı kabirdir ve kabirlerde sadece ölülerin bedenleri bulunur, çünkü kabirler bu dünyanın bir parçasıdır. Ölülerin ruhları, ilahi emirle ara âlemde diridir. Bu dünyada bedenler ruhları aracılığıyla canlıydı, ancak ruhların bedenler üzerinde etkide bulunması engellendiğinde bedenler ölümlerinde ruhlar oldukları gibi yaşamaya devam ediyordu. Ölüm sadece bir dünyadan diğerine geçişten ibarettir.

Özgür ve kazandıkları şeylerle bağlı olmayan ruhlar, bedenleri ve giysileri şeklinde ara âlemde (Berzah) dolaşırlar ve bu dünyada, Allah'ın dilediği kimseye, örneğin peygamberlerin, evliyaların ve Allah'ın salih kullarının ruhlarına, kendilerini gösterirler. Bu, hiçbir müminin şüphe

etmemesi gereken bir şeydir, çünkü İslam'ın temellerine ve hükümlerinin prensiplerine dayanmaktadır. Sadece sapkın bidatçiler, anlayışlarında ve literal yorumlarında katı olanlar bundan şüphe eder. Allah dilediğini doğru yola hidayet eder ve O her şeyi bilendir.

Al-Arif al-Nabulsi, Büyük Şeyh'in Muhammedî duaları hakkındaki tefsirinin sonunda, onun (ve ailesine, şahitler ve âlimler ailesine) şu sözüyle ilgili olarak şöyle demiştir:

Sahabeleri, Allah ona salât ve selam versin, Peygamberimizle karşılaşan, ona iman eden ve kıyamete kadar imanla ölenlerin hepsidir. Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) görümü, tam imana sahip olanlar, doğru sözlü ve emin olanlar için kalır.

Onlardan biriyle tanıştım, gerçekten de çok yetenekli bir âlimdi; bana uyanikken gördüğü vizyonları ve Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile yaptığı görüşmeleri anlattı. Hicri 1105 yılının Ramazan ayında Medine'de kaldığım süre boyunca onunla sık sık görüşürdüm. Peygamberimizin odasının kapısında onunla oturur, bana Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile yaşadığı deneyimlerini anlatırdı. Bunların hepsine inandım. O beni severdi, ben de onu. Beni evine davet eder, orucumu onunla birlikte açardım. Bir keresinde bana birkaç ciltten oluşan Kur'an tefsirini gösterdi. Allah rahmet eylesin, o büyük âlimlerden biriydi.

(Bu kitabın yazarı) dedim ki

Adı geçen Şeyh Mahmud el-Kurdi'den (Allah ondan razı olsun) üç kitap edindim. Bunlardan biri, "Dalail al-Khayrat" boyutunda olan ve "Adl al-Khayrat" adını taşıyan, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dualar üzerine bir kitaptır. İkincisi, benzer boyutta olan ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan duaların ve diğer yakarışların faziletlerini anlatan "Al-Baqiyat al-Salihah" adlı bir kitaptır. Üçüncüsü ise, Hadis kitabında bulunan sabah ve akşam dualarını anlattığı "Al-Kifaya" adlı bir kitaptır. Bu kitapta kendisinden alıntı yaptığım kişiler arasındadır.

(El-Bakiyetü'l-Salihât)'ta, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Kutsal Mekânın dışından selam verdiği ve Peygamber Efendimiz'in de selamını iade ettiği belirtilmektedir. Benzer bir olay, efendimiz Hamza (Allah ondan razı olsun) ile de yaşanmıştır. Ayrıca, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona "uzun elli olan" diye hitap ettiği, bunun uyanırken mi yoksa rüyada mı gerçekleştiği belirtilmeden zikredilmiştir. "Uzun elli olan" ifadesi, bu metnin alındığı nüshada da geçmektedir ve "el-Tevla" (uzun olan) ifadesinin bozulmuş hali olabilir.

(Adl al-Khayrat)'ta, efendimiz Hızır (aleyhisselam) ile görüştüğü ve şu sözlerle ifade verdiği belirtilmiştir:

Pek çok basiretli insan Hızır'ın varlığının devam ettiğine inanıyordu ve bu kitabın yazarı onu Peygamber Mescidi'nde (sallallahu aleyhi ve sellem) kendi gözleriyle gördü, elini sıktı ve kendisi için dua etmesini istedi. Hamd Allah'a mahsustur ve bunu inkar edenlerden de affedilmek gerekir, zira bu konuda evrensel bir görüş birliği yoktur.

Kutub Muhammed ibn Abd el-Karim el-Samman, Şeyh Ömer el-Futi'nin (el-Rimah) kitabında bildirdiği gibi şöyle dedi:

Ona (salât ve selam olsun) olan bağlılık iki çeşittir.

Öncelikle, Allah ona salât ve selam versin, onun suretini hatırlayın ve onu anarken saygı, hürmet, huşu ve vakarla yaklaşın. Bunu yapamıyorsanız, rüyanızda gördüğünüz sureti hatırlayın. Eğer onu rüyanızda hiç görmediyseniz, onu anarken, Allah ona salât ve selam versin, onun huzurunda olduğunuzu hayal edin; saygı, hürmet, huşu ve tevazu içinde olun, çünkü o sizi görür ve duyar, çünkü o Allah'ın sıfatlarıyla nitelendirilmiştir ve O, kendisinden bahseden herkesin dostudur .

Manevi bağlantının ikinci yönü, Yüce Tanrı'nın nitelikleriyle tezahür eden, hem ihtişamı hem de güzelliği kapsayan mükemmellik nitelikleriyle tanımlanan, ebediyen İlâhi Özün ışıyla parıldayan kusursuz gerçekliğini tefekkür etmektir. Bunu kavrayamıyorsanız, bilin ki, Allah ona salat ve

selam versin, o, hem kadim hem de geçici varoluş gerçekliklerinin iki ucunda var olan evrensel ruhtur. O, özünde ve niteliklerinde bu iki yönün her birinin gerçekliğidir, çünkü Özün ışığından yaratılmıştır ve hem ilke hem de gerçeklikte niteliklerini, eylemlerini, etkilerini ve nüfuzlarını kapsar. Bu nedenle, Yüce Tanrı onun hakkında şöyle buyurmuştur: {Sonra yaklaştı ve indi, iki yay boyu kadar veya daha yakına kadar geldi.} O, Allah ona salat ve selam versin, gerçeklik ile yaratılmış gerçeklik arasında bir aracıydı, çünkü o tüm gerçekliklerin gerçekliğidir. İşte bu yüzden Yükseliş Gecesi'ndeki yeri Tahtın üzerindeydi. Biliyorsunuz ki Arş, yaratılışın nihai hedefidir, çünkü ondan daha üstün hiçbir şey yoktur. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Arş'ın üzerine yükseldiğinde, tüm yaratılış onun altındaydı ve Rabbi onun üstündeydi. Böylece, hakikatten var olması ve yaratılışın ondan var olması anlamında bir aracı oldu. O, her iki sıfatla da tanımlanan kişidir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şekil, anlam, hüküm ve öz bakımından her iki yönden de, "Ben Allah'tanım ve müminler bendendir" demiştir. Öyleyse, size bahsettiğim şeyleri anlarsanız, Allah'ın izniyle bu Muhammedî mükemmelliği hatırlamanız kolay olacaktır.

Öyleyse bilin ki, Allah bize ve size başarı nasip etsin ve bu saf pınardan tatmamıza izin versin, Muhammedî Hakikat her âlemde tezahür eder. Onun, salat ve selam olsun, fiziksel dünyadaki tezahürü, manevi dünyadaki tezahürüne benzemez; çünkü fiziksel dünya, manevi dünyanın barındırabildiğini barındıramaz. Manevi dünyadaki tezahürü de, anlam âlemindeki tezahürüne benzemez; çünkü anlam âlemi, ruhlar âleminden daha incelikli ve geniştir. Yeryüzündeki tezahürü de gökteki tezahürüne benzemez; gökteki tezahürü de, Arş'ın sağındaki tezahürüne benzemez; Arş'ın sağındaki tezahürü de, Yüce Allah'ın huzurundaki tezahürüne benzemez; orada "nerede" veya "nasıl" diye bir şey yoktur. Her bir üst makam için, tezahürü ilkinde göre daha eksiksiz ve mükemmeldir. Ve her tezahürün, makamın kaldırabileceği bir ihtişamı ve huşusu vardır; öyle ki, peygamberlerin, meleklerin veya evliyaların hiçbiri onu göremez. Bu, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şu sözünün anlamıdır: "Allah katında öyle bir zamanım var ki, ne yakın bir melek ne de

gönderdiği bir peygamber beni tutamaz." Öyleyse, kardeşim, O'nu en yüce âlemlerin tezahürlerinde, en büyük görüşte, nerede olursa olsun görme arzusunu yükselt. İma edilen anlamı anla.

Ve sana tavsiyem, dostum, Allah ona salât ve selam versin, onun suretini ve anlamını sürekli gözlemlemendir; başlangıçta onu zihninde canlandırmak zorunda kalsan bile. Kısa süre sonra ruhun ona alıŖacak ve o, Allah ona salât ve selam versin, şahsen seninle birlikte olacak ve sen onunla konuşacak, ona hitap edeceksin ve o da sana cevap verecek, seninle konuşacak ve sana hitap edecek ve Allah'ın izniyle Sahabelerin mertebesine ulaşacak ve onlara katılacaksın. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Sizden bana en çok dua eden, kıyamet gününde bana en yakın olanınız olacaktır." Eğer bu, dille dua etmenin sonucu ise, kalple, ruhla ve gizlice ona dua etmenin sonucu nedir? Ve bu, ancak O'nun ve Yüce Allah katında olur mu? Çünkü dıştan yapılan eylemin, yani ona dua etmenin sonucu, yani cenneti kazanmaktır; içten yapılan eylemin, yani ona bağlanmanın, ona yönelmenin ve sürekli olarak onun suretini ve anlamını zihninizde canlandırmanın sonucu ise o makama yakınlaşmaktır. O, Yüce Allah katında, "nerede" veya "nasıl" diye bir şeyin olmadığı bir hakikat makamında ikamet etmektedir. İşte bu müjdenin üzerine düşen işaretin anlamını anlayın .

Bilin ki, mükemmel bir evliyanın Allah'ı ne kadar iyi tanırsa, Allah anıldığında o kadar sakin ve istikrarlı olur; çünkü Allah onu unutmaz. Ve Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salat ve selam versin) ne kadar iyi tanırsa, Peygamber (Allah ona salat ve selam versin) anıldığında o kadar heyecanlanır ve etkileri ortaya çıkar. Çünkü evliyanın Allah'ı tanınası, kapasitesine ve Allah'a olan sevgisine göre olur; Peygamber (Allah ona salat ve selam versin) bilgisi ise, Peygamber'in (Allah ona salat ve selam versin) kapasitesine göre Allah'ı tanınasından kaynaklanır. Bu nedenle, onun istikrarlı olması ve etkilerinin ortaya çıkması uygun değildir. Ve evliyanın Peygamber (Allah ona salat ve selam versin) hakkındaki bilgisi ne kadar çok artarsa, o kadar mükemmel olur, ilahi huzurda o kadar sağlamlaşır ve Allah'ı tanımada o kadar mutlak olur .

Şunu bilin ki, evliyalardan kim Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ilahi tecellilerinden birinde, mükemmellik cübbesi giymiş halde görürse, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) o cübbeyi onu gören kişiye bahşeder ve bu, Resulullah'tan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir hediyedir. Eğer güçlü ise, onu bu dünyada hemen giyebilir; aksi takdirde, Yüce Allah katında saklanır ve hazır olduğunda, bu dünyada veya ahirette giyer. Kim o cübbeyi alır ve bu dünyada giyerse, ahirette bu lütuf ona Peygamber Efendimiz'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olacaktır.

Ve kim o azizi, peygamberlik cübbesini giymiş halde, tezahürlerinden birinde görürse, o aziz o cübbeyi çıkarıp, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adına sadaka olarak ikinci gören kişiye verir. Sonra, Muhammedî makamdan, ilk cübbeye göre daha mükemmel bir cübbe, azizin Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adına sadaka olarak verdiği cübbenin yerine iner. Ve bu böyle sonsuza dek devam eder. Bu cömertlik davranışı, gördüğü tüm azizlerle sonsuza dek süregelen bir adet ve uygulama olmuştur.

Bu, biçimsel bağlılığın bir başka yoludur; Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) evreni doldurduğunu, hatta evrenin özü olduğunu ve onun saf bir nur olduğunu, sizin de bu nura kapalı gözlerle, kavrayış gözleriyle değil, dalmış olduğunuzu gözlemlemektir. Eğer nura, yok oluşa ve özüne dalarsanız, O'nda yok oluş makamına ulaşmış olursunuz. Yok oluş makamına ulaşan kimse O'nun sevgisini tadar ve bu, biçimsel bağlılığın iki bölümünden biridir; yöntemi ise O'nu (Allah ona salât ve selam versin) takip etmek ve O'na olan özlem ve sevginizde sürekli olmak, ta ki O'nun sevgisinin tadını tüm varlığınızda, kalbinizde, ruhunuzda, bedeninizde, saçlarınızda ve derinizde yeniden hissedene kadar; tıpkı şiddetli bir susuzluktan sonra içtiğinizde içinizde serin suyun akışını bulduğunuz gibi .

Gerçekten de, Allah ona salât ve selam versin, onu sevmek herkes için bir farzdır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha yakındır.} Ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve

sellem) şöyle buyurmuştur: [Hiçbiriniz, benden daha çok sevilmedikçe, kendisinden, malından ve çocuklarından daha çok sevilmedikçe, gerçek anlamda iman etmiş sayılmaz.] Öyleyse, eğer bu sevgiyi ve niteliklerini tüm varlığınızda bulamazsanız, bilin ki imanınız eksiktir. Öyleyse Allah'tan bağışlanma dileyin, O'na dua edin, günahlarınızdan tövbe edin ve Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sürekli hatırlayarak, ona saygı göstererek, emrettiklerini yaparak ve yasakladıklarından sakınarak onu sevmeye gayret edin. Belki buna ulaşırsınız ve onunla bir araya gelirsiniz, çünkü o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [İnsan, sevdiğiyle birlikte.]

Eğer O'nda (Allah ona salât ve selam versin) yok olma makamına ulaşırsanız, yok oluşunuz yok olmanın kendisinden olsun ki bu övgüye değer bir makamdır. O noktada, O'ndan size bahşedileni, yani nurdan ortaya çıkan şekli alın. Bunun yolu, O'na (Allah ona salât ve selam versin) yöneldiğinizde, O'nun kendisine yöneldiğini gözlemlemektir; ta ki O'nda yok olana kadar. Aynı şekilde, O'na (Allah ona salât ve selam versin) dua ettiğinizde, dua edenin O (Allah ona salât ve selam versin) olduğunu, sizin değil, çünkü her şey O'nun nurundan (Allah ona salât ve selam versin) yaratılmıştır ve her atomda O'nun (Allah ona salât ve selam versin) bir izi vardır ve bu iz, bulunduğu şeyin haline göre ortaya çıkar. Sizler de bu şeylerin arasındasınız ve içinde Allah'ın salat ve selamet ettiği O'nun bir sırrı var; O'na yöneldiğiniz her şey, Allah'ın salat ve selamet ettiği O'nun, içinde saklı olan o sırrıdır.

Ve böylece, bir makamdan diğerine devam eder, ta ki Yüce Allah sizi O'nunla birlikte kalma makamına yükseltinceye kadar. O noktada, mükemmel bir insan, hakikatin mirasçısı, Seçilmiş Olan'ın tüm mükemmelliklerine sahip olacaksınız. Öyleyse, size bahşettiği ve verdiği her şey için Yüce Allah'a şükredin ve kulluk makamını arayan, birliğin okyanuslarına dalmış, birliğin işleyişinin farkında olun. Bu, Kutbü'l-Samman'ın (Allah ondan razı olsun) sözlerinin sonudur .

Üstadım Şeyh Abdülrahman el-Aidaroos, üstadımız Ahmed el-Badavi'nin (Allah ondan razı olsun) Ebu el-Fityan'ın duaları üzerine yaptığı tefsirinde, daha önce zikredilenler arasından, Peygamberimizle (Allah ona salât ve selam versin) uyanık halde görüşmüş olan bir grup Allah'ın evliyasını zikrettikten sonra şöyle demiştir:

Bize aktarılanlara göre bu olay, atalarımızdan, hatırladığım kadarıyla, büyük dedem Muhammed ibn Ali (el-Fakih el-Mukaddem olarak bilinir), oğlu Alavi ve torunu (yukarıda adı geçen büyük dedem Muhammed ibn Ali ibn Alavi) ve oğlu, büyük torunum Abdülrahman ibn Muhammed (el-Sakkaf olarak bilinir) ve onun oğlu, büyük torunum Ebu Bekir ibn Abdülrahman (el-Sakran olarak bilinir) ve onun kardeşi, büyük torunum Ömer el-Mehdhar ibn Abdülrahman el-Sakkaf ve onun oğlu el-Eydarus Abdullah ibn Ebi Bekir ve onun arkadaşı, büyük torunum Saad ve Sultana el-Zubaidi, büyük torunum Ebu Bekir ibn Salim el-Sakkaf ve büyük torunum Abdullah ibn el-Hüseyn el-Sakkaf ve onun kuzeni, büyük torunum... Abdülrahman ve Medine'de ikamet eden ve el-Aydarusiyye olarak bilinen değerli hanımım Alawiyya el-Saqqafiyye ile tokalaştım. Bana, uyanırken dedesi, Seçilmiş Olan, Allah ona salât ve selam versin, ile tokalaştığı eliyle tokalaştığını söylediği eliyle tokalaştım ve bunun için Allah'a hamd olsun. Ve büyük dedem, yani büyük dedem Ali ibn Alawi, namazda veya başka bir şekilde, "Selam olsun sana, ey Peygamber, Allah'ın rahmeti ve bereketi senin olsun" dediğinde, dedesi, Seçilmiş Olan, Allah ona salât ve selam versin, onun kendisine, "Selam olsun sana, oğlum" dediğini duyardı.

Bilin ki, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) aynı anda birçok yerde büyük bir topluluk tarafından görülebilir ve onların gördüğü bu imgeleri yönlendiren, tıpkı sizin tek ruhunuzun bedeninizin tüm kısımlarını yönlendirdiği gibi, Muhammedî ruhtur. Bu nedenle, oğlu Eydarus on bin surete bölünmüştür.

Üstadım, Allah'ı bilen, Şaziliyye tarikatının bir kolu olan İdrisiyye tarikatının şeyhi Ahmed ibn İdris, dualarını ve zikirlerini, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'in uyanırken dikte ettiği

metinlerden almıştır; bu durum, kitabımda yer verdiğim bazı bölümlerini de içeren dua ve zikir derlemesinde belirtilmiştir.

(Üstatların efendisi üzerine en güzel dualar) Allah'ı bilen, efendim Muhammed bin Ebu el-Hasan el-Bakri el-Miseri'nin dualarından bahsedilirken rivayet edildiğine göre, bunların ilkini Peygamber'in (Allah ona salât ve selam versin) vahyinden almıştır; bu da Allah'ı bilen, efendim Seyyid Mustafa el-Bakri'nin açıklamasında belirtilmiştir .

Şeyh Nur el-Din Ali el-Halabi'ye atfedilen, "İslam Ehlini ve Muhammed'in Her Yerde ve Her Zaman Mevcut Olduğuna İnanan İnancı Tanımlayan" başlıklı, kitapçık boyutunda bir mektup gördüm. Mektupta, el-Suyuti'nin "Tanwir el-Halak" ve başka yerlerdeki bazı sözlerinden alıntı yaptıktan sonra şunları söylüyordu:

Allah'ın izniyle, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) vefat ettiğinde, önceden belirlenmiş bir düzen içinde, cennetin en yüce bahçelerine, en saf zevklere ve El-Vasila makamına yükselmiş gibi görünüyor. Önce şerefli bahçesine ve mübarek kabrine ulaştı. Sonra Allah, hiç şüphe yok ki, onu kendi katında en şerefli makam olan El-Vasila'ya yükseltti; bu makam, geçmişte ve günümüzde herkesin imrendiği bir makamdır. Ardından Yüce Allah, ona göklerde ve yerde, karada ve denizde, ovalarda ve engebeli arazilerde, dilediği her yerde ve her zaman seyahat etme izni verdi. Buna rağmen, Yüce Allah ona güç ve ihtişam bahşetti ve onu El-Vasila makamında bulunmaya layık kıldı. Eğer oradan gönderilmiş bir peygamber veya yakın bir melek ona seslenirse, ölüm gününden kıyamet gününe kadar ona cevap verir; tıpkı Vesayet makamında hazır bulunduğu gibi. Aynı şekilde, arayan onu Yüce Rabbinin huzurunda bulur ve ona selam veren onu kabrinde bulur. Her arayan onu aradığı kişinin önünde bulur; tıpkı tefekkür edenin onu düşüncelerinde ve bilenin en derin varlığında bulması gibi; Yüce Allah'ın peygamberlere (salla'llâhu aleyhi ve sellem) izin verdiği gibi. Ve onlara selam olsun, Yüce Allah'ın kutsal mekanlarına yükseltildikten sonra, yeryüzündeki insanları teselli etmek için mezarlarında bir ruhlarının yerleşmesi ve diledikleri

yerde dolaşan ruhların soyulması için; bununla ilgili hiçbir kısıtlama olmaması şartıyla; ve mezarda ikamet eden ruhun varlığının tek anlamı, onu arayan birinin onu bulması ve onunla birlikte olan birinin onun kişiliğini görmesidir; bu da Musa'da gelecek olanlarla açıklığa kavuşturulacaktır .

El-Hafız El-Suyuti, yukarıda adı geçen kitabında, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada ve uyanıkken görme olasılığını gösteren âlimlerin ve hadislerin çoğunu inceledikten sonra şöyle demiştir:

Bütün bu rivayet ve hadislerden, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) beden ve ruh olarak diri olduğu ve yeryüzünde ve göklerde dilediği gibi dolaştığı tespit edilmiştir. Ölümünden önceki haliyle aynıdır, hiçbir şey değişmemiştir. Melekler bedenlerinde diri olsalar bile, O da melekler gibi gözlerden gizlenmiştir. Bu nedenle, Yüce Allah dilediği takdirde, O'nu (sallallahu aleyhi ve sellem) görmelerine izin vererek şereflendireceği kimselerden perdeyi kaldırır, O'nu gerçek suretinde göreceklerdir. Buna hiçbir engel yoktur, ne de bir tasvir görmekle sınırlandırılması gerekir. Bu, el-Suyuti'nin açıklamasını sonlandırır.

El-Halabi şöyle dedi: Ben dedim ki: Sözlerimize gelince, Allah'ın izniyle, mesele Celal el-Suyuti'nin dediği gibidir ve daha da önemlisi, gördüğüm şey şudur ki, onun yüce bedeni zaman, mekan, imkan, konum, taht, levha, kürsü, kalem, kara, deniz, ova, engebeli arazi, kıstak veya mezardan yoksun değildir, tıpkı belirttiğimiz gibi. Ve en yüce evren onunla doludur, tıpkı en alçak evren onunla dolu olduğu gibi, ve tıpkı mezarı onunla dolu olduğu gibi. Dolayısıyla onu mezarında ikamet ederken, Kâbe'yi tavaf ederken, Rabbinin huzurunda ibadet ederken, şefaath makamında tamamen rahat bir şekilde buluyorsunuz. Onu en batıda uyanıkken veya rüyada görenlerin, aynı saatte en doğuda onu aynı şekilde görenlerle bu konuda hemfikir olduklarını görmüyor musunuz? Dolayısıyla, rüya halindeyken hayal gücü ve arketip dünyasındadır; uyanıkken ise şairin dediği gibi güzellik ve ihtişam niteliklerinde ve mükemmelliğin en yüksek seviyelerindedir.

Tanrı'nın dünyayı bir araya getirme gücü yoktur.

Bu, İsrâ gecesinde Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in kardeşi Musa'yı kabrinde namaz kılarken gördüğü rivayetinden anlaşılmaktadır. Kudüs'e geldiğinde onu tekrar gördü ve Musa, peygamberlerin (Allah'ın salat ve selamı üzerlerine olsun) örneğini izleyerek onun arkasında namaz kıldı. Sonra onu ve Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i bırakıp altıncı göğe yükseldi ve orada onu, Âdem'i, İsa'yı, Yahya'yı, Yusuf'u, İdris'i, Harun'u ve İbrahim'i buldu. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onları Kudüs'te namaza yönlendirdi ve onları göklerde buldu; onlar fazilet bakımından ondan aşağıdadırlar. O, her yerde hazır bulunduğu ve kabrinde (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ikamet ettiği için onlardan daha münezzehtir. İsrâ gecesinde, hiçbir yakın meleğin veya gönderilmiş peygamberin ulaşamayacağı bir mertebeye yükseldi .

Şöyle dedi: Bunun delillerinden biri de Buhari ve diğerlerinin rivayet ettiği, iki meleğin ölen kişiye, “Bu adam hakkında ne diyorsunuz?” diye sormalarıdır; bu, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) ifade eder. İşaret zamiri yalnızca orada bulunan bir kişiyi belirtmek için kullanılır .

Sonra şöyle dedi: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hem yüce hem de yer altı âlemlerinin ruhu olduğundan, onların hiçbir bölümünün onun yüce bedeninden ve saf ruhundan yoksun kalmaması gerekiyordu. Suyuti ve diğerleri, birçok evliyadan rivayetle, uyanırken ve rüyada onunla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görüştüklerini nakletmişlerdir. Dolayısıyla perde, bizim kusurlarımızdan dolayı bizden uzaktır, ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) değil. İşte bu yüzden, bir kul ne zaman kendinden uzaklaşsa, hatta uykusunda bile gözlerini kapatsa, Allah'ın takdir ettiği takdirde onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görür. Ve ne zaman onu bastırarak öldürürse ve onu engelleyerek öldürürse, ne rüyada ne de uyanırken onunla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arasında perde kalmaz. Bu yüzden Şeyhimiz Şeyh Nur el-Din el-Şûni, uyanırken onunla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) El-Ezher avlusunda görüşürdü. Onunla (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görüşmesinin alameti, avluda ayakta durmasıydı; insanlar

bazen gecenin sonunda, bazen ortasında, bazen de akşam namazından sonra avluda okumanın başında onunla birlikte ayakta dururlardı ve o da sabaha kadar ayakta durmaya devam ederdi. Ayrıca, çoğunlukla gece gündüz, El-Seyyufiya'daki Bab el-Zahuma'daki inziva yerinde de onunla görüşürdü .

Sonra şöyle dedi: Bunun delillerinden biri de, bu ümmetin Abdal'larının ancak içlerinden birinin yolculuk edip kendi suretindeki yerini terk etmesiyle böyle adlandırılmasıdır. Kadıbü'l-Ban'a (Allah ondan razı olsun) namazı terk etmekle suçlandı. Hakim ona ne dediğini sordu ve ondan yedi suret çıktı; bunların her biri şüphesiz Kadıbü'l-Ban'dı. Bu suretlerden biri hakime ve suçlayıcılara şöyle dedi: Bakın bana, hangi sureti namazı terk etmekle suçluyorsunuz? Eğer bu Abdal'lardan biri içinse, Allah'ın Resulü (Allah ona salat ve selam versin) için binlerce örnek çıkmaz mı ?

Murid, İbn Ata Allah el-İskandari'ye hac ziyaretine gitti ve her durduğu yerde onu gördü. Onunla konuşmak istediği her seferinde onu bulamadı. Sonra İskenderiye'ye geldi ve onu sordu; ona İskenderiye'den ayrılmadığı söylendi. Onunla karşılaştığında, başına gelenleri anlattı .

Sonra şöyle dedi: Bunun caiz olduğuna dair akılcı delillerden biri de, Yüce Allah'ın, tıpkı efendimiz Azrail'in ellerine dünyayı verdiği gibi, yüce ve yer dünyalarını da onun ellerine vermesinin caiz olmasıdır. Ona, biri en doğuda, diğeri en batıda olmak üzere, vakitleri birlikte gelmiş iki insanın ruhunu nasıl aldığı soruldu. Şöyle dedi: Yüce Allah dünyayı, yiyenin elindeki bir kase gibi ellerime verdi ve ben ondan dilediğimi alıyorum .

Dedi ki: Bunun delillerinden biri de, ara âlem meselesinin başka hiçbir şeyle kıyaslanamayacak olmasıdır. İki sorgu meleğini, muazzam büyüklükleriyle, en dar kabirlerde görmüyor musunuz? Nereden geliyorlar, nereden gidiyorlar? Ve nasıl oluyor da aynı anda iki ölü veya ölmüş kişiyi sorguluyorlar? Bunlardan bazıları en doğuda, bazıları en batıda bulunuyor. Ve nasıl oluyor da parmağıyla kabirin kenarına, cennete ve cehenneme açılan birer kapı açıyor? Oysa cennet en uçtaki sidre ağacında, cehennem ise tuzlu denizin altındadır. Öyleyse, Yüce Allah'ın efendimiz Muhammed'e

(Allah ona salât ve selam versin), iki sorgu meleşine ve azap meleşine verdiği şeyleri, hatta daha fazlasını vermesinde hiçbir engel yoktur; çünkü onlar ondan aşağıdadırlar, sadece onu sorgularlar .

Sonra şöyle dedi: "Bilge evliya, efendim Abdül Aziz el-Dirini hakkında bize şöyle bir bilgi verildi: Deirin şeyhliği ona isnat edildiğinde ve bir grup soylu onunla bu konuda ihtilafa düştüğünde, halkın görüşü Cuma namazından sonra bir vakitte birleşti ve soylu üstatlar dedeleri, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) dua edeceklerdi, efendim Abdül Aziz de ona dua edecekti ve Peygamber (Allah ona salat ve selam versin) kime cevap verirse o hak sahibi olacaktı. Bunun için halk toplandı ve efendim Abdül Aziz soylulara, 'Öne çıkın ve dua edin' dedi. Bunun üzerine birer birer öne çıktılar ve her biri 'Ey dedem, ey Allah'ın Resulü' diye seslendi, ancak kimse cevap vermedi. Sonra bilge efendim Abdül Aziz öne çıktı ve 'Ey efendim, ey Allah'ın Resulü' dedi ve bütün halk 'Emrinize amadeyim, ey Abdül Aziz' diye duydu." Bir grup, üstadım Abdül Aziz'in yanındaki safın duyduğunu, arkasındaki safların ise duymadığını, bu yüzden çağırıcıyı tekrarladığını ve cevabın kendisine üç kez tekrarlandığını söyledi. Öyleyse, Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) Deirin ile olan bağlantısına bakın; mübarek bedeni Tayba'da güvenli bir yerde bulunsa bile, bu onun (Allah ona salât ve selam versin) evrenleri kesinlikle doldurduğunun bir delili olduğunu göreceksiniz .

Allah rahmet eylesin, şöyle buyurdu: Bilin ki, hidayete erenler ve hidayete erenler arasında karşılaştığımız ilim sahibi şeyhlerin sonuncusu, peygamberlik makamına sahip ve seçilmiş destekçi olan Şeyh Nur el-Din el-Şunu'dur. Onun adeti, gece gündüz Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılmaktır; bu onun sembolü ve örtüsü haline gelmişti. Peygamberimizle (Allah ona salât ve selam versin) sık sık uyanırken ve uyurken görüşürdü; bu durum yaygınlaştı, bilindi ve ağızları ve kulakları doldurdu .

Buhari, Müslim ve Ebu Davud, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuşlardır: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem)

şöyle buyurdu: "Kim beni rüyada görürse, beni gerçekte de görür ve şeytan benim kılığıma giremez."

Taberani, Malik ibn Abdullah el-Hathami ve Ebu Bekre'den (Allah onlardan razı olsun) benzer bir hadis rivayet etmiştir.

El-Darimi, benzer bir hadisi Ebu Katade el-Ensari'den (Allah ondan razı olsun) rivayet etmiştir.

Bu hadis, ümmetinden kim onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyasında görürse, Allah'ın izniyle, ölümden önce bile onu gerçekte mutlaka göreceğine dair müjde içermektedir. Nitekim, geçmişte ve günümüzde salih insanların çoğu onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanırken gerçekte görmüş, ona sorular sormuş ve o da onlara cevap vermiş, meseleler de tam olarak söylediği gibi olmuştur.

İzin verilen müminlerin ruhlarının cennette ve göklerde dolaştığı, bazen bedenlerini ziyaret etmek için kabirlerinin avlularına geldiği, dünya cennetine doğru kabirlerine yaklaştığı, müminin ziyaretçisini ve kendisini selamlayanı tanıdığı ve mümkün olduğu, izin verildiği ve onunla meşgul olmadığı zamanlarda ona cevap verdiği, bu tanıma halinin Cuma akşamından Cumartesi sabahına kadar arttığı, evliyaların ve seçkinlerin bu konuda genel müminlerden daha üstün olduğu, çalışan âlimlerin, şehitlerin, sahabelerin, aile ve akrabaların bu konuda daha güçlü olduğu, peygamberlerin ruhlarıyla evrende dolaştığı ve Allah Teala izin verdiği zamanlarda hayatta oldukları gibi Hac ve Umre yaptıkları ve Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) Allah Teala'nın kullarının en hayırlısı olduğu için ahir ve ahir âlemleri doldurduğu kanıtlanmıştır .

Şöyle dedi: Eğer sahih hadislerde, Yüce Allah'ın Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrine, ona salât ve selam edenlerin dualarını ve selamlarını iletmek üzere bir melek görevlendirdiği rivayet ediliyorsa, eğer o her yerde mevcut olsaydı, bu iş için bir meleğe gerek kalmazdı .

Cevap şudur ki, mübarek kabir, diğer yerlerden ayrı bir öneme sahiptir çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) orada özel bir şekilde bulunmaktadır. Bu, krallığın tahtı ve ibadet yeri gibidir. Allah, ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) duyulan saygı ve hürmetin bir yolu olarak, mesajı o meleğe iletme görevini vermiştir. Meleklerin, sabah ve akşam, ümmetinin amellerini ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sunmaları da bu türdendir. Bu, amellerin ondan gizlenmesinden değil, aksine ibadetin yerine getirilmesini sağlamak içindir. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in huzurunda her zaman ve her yerde buluşmak, ancak Yüce Allah'tan özel nimetler kazanmış, dinde en yüksek mertebelere ulaşmış ve buna vesile olabilecek bir amel işlemiş olanlar içindir; tıpkı Şeyhimiz Şeyh Nur el-Din el-Şuni'nin (Allah ona rahmet etsin) sabah ve akşam, erken ve gece ve günün sonunda sürekli olarak Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e salât ve selam etmesi, bunu günlük bir uygulama haline getirmesi ve hayatının bir parçası yapması, namazlık veya dua olmadan yürümemesi gibi .

Şöyle dedi: Bahsettiğimiz hususların delillerinden biri de Yüce Allah'ın şu sözüdür: {Ey Peygamber, şüphesiz biz seni şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.} Şahit, aleyhinde şahitlik edilenin yanında bulunmalı ve hakkında şahitlik edileni görmelidir. Bilindiği üzere, o (Allah ona salât ve selam versin) bütün dünyayı doldurur ve her yerde mevcuttur .

Sonra şöyle dedi: Peygamberlerin evrende seyahat ettiğine dair delillerden biri de, Celal Suyuti'nin (Allah ona salât ve selam versin) "El-lam bi-Hükm İsa" adlı kitabında rivayet ettiğimiz şu hadistir: Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) bir keresinde Kabe'yi tavaf ederken havada bir şeye selam verdi. Bunun sebebi sorulduğunda şöyle dedi: "Kardeşim Meryem oğlu İsa'yı Kabe'yi tavaf ederken gördüm. Bana selam verdi, ben de ona selam verdim ."

O şöyle dedi: Bunu gösteren şey, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şu sözüdür: "Kim beni rüyada görürse, beni gerçekte de görecektir." Çünkü O, doğuda, batıda ve başka yerlerde görülmektedir ve

bunu sadece ahirette O'nu görmekle sınırlı olarak yorumlamak doğru değildir; çünkü O'nu bu dünyada görmüş olsunlar ya da olmasınlar, bütün milletler o gün O'nu görecekler .

Kısacası, O (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) aramızda somut ve soyut, bedensel ve manevi, gizli ve açık bir şekilde mevcuttur. Bu, El-Halabi'nin yukarıda bahsedilen mektubundaki ifadesinin özetidir .

Peygamberimizle (Allah ona salât ve selam versin) uyanıkken görüşüp ona duaları, zikirleri ve dua formüllerini öğretenler arasında, dualar ve zikir derlemesinde de belirtildiği üzere, Allah'ı bilen üstadım Seyyid Ahmed ibn İdris, İdrisiyye tarikatının şeyhi ve Şeyh Ali Harazim'in (Cevahir el-Ma'ani) ve Şeyh Ömer ibn Said el-Futi'nin (el-Rimah) kitaplarında da belirtildiği üzere, Allah'ı bilen üstadım Seyyid Ebu el-Abbas el-Tijani, Tijaniyye tarikatının kurucusu bulunmaktadır .

Kitabımda (En Güzel Dua) belirttiğim gibi, üstadım Kutb Muhammed bin Ebu el-Hasan el-Bakri el-Mesri, Allah onlardan ve atalarından ve soyundan gelenlerden razı olsun, kırk yedinci duasını (En Güzel Dua) kitabından almıştır; bu dua {Ey Allah'ım, en yüce nurunu bana salât ve selam eyle...vb.} şeklindedir.

Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından dikte edilmiştir ve bu da onun, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile uyanıkken görüştüğünü gösterir .

Kitap taşıyıcısı yorumu

Faydayı daha da artırmak için, burada (Üstatların Üstadı Üzerine En Güzel Dualar) adlı eserden kırk yedinci duayı sunuyoruz:

Kırk yedinci dua: ilk doğan için

Efendim Muhammed ibn Abi al-Hasan al-Bakri'ye, Allah onlardan ve onların atalarından ve soyundan gelenlerden razı olsun.

Ey Allah'ım, en yüce nuruna, en şanlı sırrına, en yüce sevgiline, en saf seçilmişine, sevgi ehlinin şefaathçisine, sana yakın olanların dua yönüne, ilahi şahidin ruhuna, ebedi sırların levhasına, ebediyetin ve sonsuzluğun tercümanına, kimsenin kavrayamayacağı gaybın diline, tek hakikatin suretine salat ve selam gönder. Ve merhametli ışıklarla süslenmiş suretin gerçekliğine. Allah'ın seçilmiş insanına, O'nu ifade edene. O'ndan alma potansiyelinin sırrına. Rableri tarafından övülen ve övülenlerin en övgüye layık olanına. Muhammed'e, iç ve dışsal olarak, yakınlığının derecelerinde kendini mükemmelleştirmenin aktivasyonu yoluyla. Peygamberlik döngüsünün iki ucunun nihai amacı, yakınlığının aşamalarında kendini mükemmelleştirmenin aktivasyonudur. Peygamberlik döngüsünün iki ucunun nihai amacı, tefekkür ve rızık yoluyla Birinciye bağlanır. Varoluşsal etkileşimin başlangıç noktası, yol gösteren ve mutluluk getiren. Tanrı'nın tılsımlı ilahi sırrının emanetçisi. Ve teolojinin gizli sırlarının koruyucusu. Kusursuz zihinlerin ancak O'nun göz kamaştırıcı kanıtının onları zorladığı ölçüde kavrayabildiği O. Tahtın ruhları da O'nun gerçekliğini, ancak O'nun parlak ışıklarının ışıltılı parıltılarıyla kendilerine açıklananlar dışında bilemezler. O, doğa dünyasının ötesinden çıkmış kutsalların nihai özlemidir. Her şeyi kapsayan gizemi görmeyi özleyen tek tanrıcuların gözlerinin odak noktası. Tanrı'nın ışınlarının ancak O'nun sırrının aynası aracılığıyla kendisine gösterildiği O. O, Bir Olan'dır.

Doğrulanmış aracı. Kendi Muhammedî özlerinden ayrı olarak Allah'ı tanıdığını iddia eden herkese cehalet mahkumdur. Her ebedi kökü besleyen şeyle beslenen, büyüyen ve gelişen geçici dal. Ebediyet ağacının meyvesi. Varoluş ve yokluğun iki versiyonunun özü. Allah'ın kulu, ve ne mükemmel bir kul, onun aracılığıyla mükemmelliğe ulaşılır. Ve Allah aracılığıyla Allah'a ibadet eden, enkarnasyon, birlik, bağlantı veya ayrılık

olmaksızın. Doğru yolda Allah'a dua eden. Peygamberlerin Peygamberi ve Resullerin sağlayıcısı, ona ve onlara en güzel dualar ve en şerefli selamlar olsun. Ey Allah, Ey En Merhametli, Ey En Bağışlayıcı, {Ey Allah} özel tezahürlerin güzelliğine ve seçilmiş lütufların ihtişamına salat ve selam gönder. En büyük ihtişamın derinliklerinde gizli olan Sensin. En görkemli ihtişamın yükselen yerlerinde, Senin nurunla görünen Sensin. Ebedi Varlığın Kudretlisi ve Tek Krallığın Hükümdarı. Senin kulun, tıpkı Senin tüm isimlerin ve sıfatlarıyla ilişkili olarak Senin olduğun gibi. Senin büyüklüğünün, merhametinin ve egemenliğinin tüm yaratılışındaki tezahür düzeyi. Gözlerini kutsallığının ışığıyla aydınlattığın, böylece yüce özünü açıkça görebilen kişi. Ve yaratılışının her birinden, içinde Sana ait olan sırları gizledin. Ve kalabalığın denizlerini, onun Muhammedî ayrıcalığının sözüyle yardım. Ve ona Seni, güzelliğini ve söylemini, kalbini, görmeyi ve işitmeyi bilme zevkini bahşettin. Ve diğer herkesi ondan doğal bir uzaklık konumuna yerleştirdin. Ve onu, Birliğin sayesinde, tek sayı yaptın .

Ey Allah'ım, En Merhametli, En Bağışlayıcı, Yüce Bilgi Çemberi ve Yüce Göksel Kürenin Merkezi olan, Senin seçilmiş kuluna, hiçbir kuluna vermediğin bir bilgiyle donattığın, bütün diyarlarında şanlı krallıkların Sultanı olan, ebedi azim rüzgarlarıyla dalgalanan nurlarının denizi olan, Senin tarafından Sana doğru aceleyle gelen dua ordusunun komutanı olan, bütün yaratılmışlarının halefi olan, bütün yaratıklarının emanetçisi olan, en büyük övgüsü sıfatlarını kavrayamama yetersizliğini kabul etmek olan, en güzel ve abartılı konuşmacının bile nihai hedefi, O'nun yüce nitelikleri ve armağanları için hak ettiği övgünün tam kapsamına asla ulaşamamaktır. Efendimiz ve Senin egemenliğin altındaki bütün kulların Efendisi olan, Senin aracılığıyla övgü sunma ve ifade etme hakkını kazanmış olan Muhammed'in, ve onun yüce ailesine, büyük sahabelerine ve şanlı varislerine salat ve selam eyle. Allah'a hamd olsun, seçkin kullarına da selam olsun. Bu ayet namazdan sonra yedi defa tekrarlanır, sonra şöyle denir: "Rabbimize hamd olsun, O, onların tarif ettiklerinden münezzeh olan, her şeye gücü yeten Rabb'dir. Peygamberlere de selam olsun. Alemlerin

Rabbi Allah'a hamd olsun." Sonra Fatiha suresi okunur ve bu duaların yaratıcısına ithaf edilerek şöyle denir: "Ey Rabbimiz, bizden kabul et. Şüphesiz Sen her şeyi işiten, her şeyi bilensin. Tövbelerimizi kabul et. Şüphesiz Sen tövbeleri kabul eden, çok merhametlisin. Allah, efendimiz Muhammed'e ve peygamber kardeşlerine, elçilere salat ve selam eylesin. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun. "

Bu dua, büyük evliya ve ünlü alim, varoluş çemberinin kutbu, Ebu Bekir es-Siddik'in soyundan gelen, ondan es-Siddik makamını miras alan, ilahi bilginin inceliklerine idrak dereceleriyle ulaşan, üstadımız ve hamimiz Ebu el-Makerim, Şeyh Muhammed Şems ibn Abi el-Hasan el-Bakri içindir; Allah onlardan ve atalarından ve soyundan gelenlerden razı olsun ve hepimiz onların bereketlerinden faydalanalım. Bu duayı, üstadım, Allah'ı bilen, Seyyid Mustafa el-Bakri'nin tefsirinden, Allah ondan razı olsun, yazıya geçirdim. Bu tefsirde, yazar ve kâtip Ahmed el-Arusi'nin bunu şeyhine, yani yukarıda adı geçen yazara, Allah ondan razı olsun, okuduğu birkaç yerde yazılıdır. Bu nedenle, bu nüsha son derece doğru ve hassastır.

Bu duanın faziletine ve erdemine gelince, onun yazarının, Kutbizm ve önceliğiyle tanınan üstadım Muhammed el-Bakri'nin, onu mesajın yazarı, sevgili, dost, Allah ile konuşan kişiden almış olması, başlı başına bir fazilet ve şereftir. Bu, Sayın Mustafa el-Bakri'nin yukarıda bahsedilen açıklamasının girişindeki ifadesidir .

Âlim İbn Abidin, kitabında on yediden bahsettikten sonra, üstadım, Allah'ın velisi Şeyh Muhammed el-Badiri el-Kudsi'nin kitabından alıntı yaparak şöyle demiştir :

El-Budayri şöyle buyurmuştur: Bu on dua, bunları her gün bu sırayla okuyanı bu dünyadaki ve kıyamet günündeki tüm musibetlerden kurtarır. Bunlar tüm günahların kefareti ve tüm musibetlere karşı güçlü bir korumadır. Faydaları bakımından, en büyük üstadın ve en yüce sığınağın, ilahi ilham alan bilginin ve ilahi yardımın en yüce kaynağının, efendim

Muhammed el-Kabir el-Bakri el-Siddik el-Eş'ari'nin, Hüseyin'in torunu, yüce nefeslere ve yüce mucizelere sahip olanın duasına benzerler. Bu yüce dua, bilindiği üzere, adı geçen üstad tarafından Peygamber'in (Allah ona salât ve selam versin) diktesinden alınmıştır. Okuyanı ne kadar çok mükafat bekliyor! Ve ne kadar çok yakınlık, ne kadar çok sevinç ve mutluluk elde ediyor! Bakri üstatlarının saflarına girmekten ve geçiştten başka bir şey kazanmasa bile !

İbn Abidin daha sonra, bahsettiği listede, el-Budayri'yi kastederek, tamamını zikretmiştir. İncelemek isteyen ona başvurabilir, zira o iyi bilinmektedir. Alıntı sonu. On yedi şunlardır...

Fatiha, sonra Nas, sonra Felak, sonra İhlas, sonra Kafirun, sonra Ayetel Kürsi'yi yedişer defa okuyun.

Sonra yedi defa "Allah'a hamd olsun, Allah'a şükürler olsun, Allah'tan başka ilah yoktur, Allah en büyüktür, Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, O her şeye kadirdir, O her şeye kadirdir" deyin.

Ardından İbrahimî duayı yedi defa okuyun.

Sonra, ey Allah'ım, beni, anne babamı, bütün mümin erkek ve kadınları, bütün Müslüman erkek ve kadınları, hem yaşayanları hem de ölenleri yedi defa bağışla.

Öyleyse, ey Allah'ım, benimle ve onlarla, er ya da geç, dinde, bu dünyada ve ahirette, Senin layık olduğun şeyi yap; bizimle ise, ey Rabbimiz, layık olduğumuz şeyi yapma. Şüphesiz Sen bağışlayansın, merhametlisin, cömertsin, şefkatlisin, şefkatlisin ve bağışlayıcısın. (Yedi defa)

Faydaları hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler, Al-İhya'ya ve Al-Arif Al-Sawi tarafından yapılan açıklamalı Al-Dardir dualarının girişine başvurmalıdır .

Bu duanın açıklanmasının faydalarından biri de, tefsircinin (Allah ona rahmet etsin) yazarın [ve Allah'a yakın olanların kıblesi] hakkındaki ifadesine ilişkin olarak, el-Faşşa'dan rivayet edildiğine göre, Müminlerin Emiri Ebu Cafer'in İmam Malik'e şöyle demesidir: "Ey Ebu Abdullah, kibleye mi dönüp dua edeyim, yoksa Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dönüp dua mı edeyim?" İmam Malik şöyle cevap verdi: "O, kıyamet gününe kadar senin ve baban Adem'in (aleyhisselam) şefaathçisi iken neden ondan yüz çeviriyorsun? Aksine, ona dön ve onun aracılığıyla şefaath dile." Yüce Allah buyurdu ki:

{Eğer onlar kendilerine zulmettiklerinde sana gelmiş olsalardı [Ey Muhammed], ve Allah'tan bağışlanma dilemiş olsalardı ve Resul de onlar için bağışlanma dilemiş olsaydı, Allah'ın tövbeleri kabul eden ve merhametli olduğunu görürlerdi.} Hicri

{Bunun bir diğer faydası} Tefsirci, yazarın (Allah ondan razı olsun) “[Ey Allah, Ey Rahman, Ey Çok Bağışlayan]” ifadesiyle ilgili olarak, yazarın (Allah ona rahmet etsin) bu Peygamberî dua için üç pozisyon belirlediğini ve babasının Zafer Litanyası'ndaki örneğini izleyerek, bu üç isimle birinci ve ikinci pozisyonlarda sükunet yaptığını söyledi. Belki de bu isimleri özellikle zikretmesinin sebebi, bu isimlerin Besmele'nin isimleri olması ve bu konuda, sadece tefekkürle değil, manevi anlayış ve doğrudan deneyime sahip olanlara göre, yüksek bir şöhrete ve özel özelliklere sahip olmasıdır. Bu, dikkat çekici bir ayırımdır, çünkü zikir bunlarla başlar. Son zikir ise Kur'an'dır ve “Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla ” ile başlar.

{Fayda} Umdat el-Tahqiq kitabının yazarı şöyle demiştir: Bilgin Şeyhimiz Şeyh Abdülkadir el-Mahalli bana sözlü olarak şöyle dedi: Eğer Allah'tan bir ihtiyacınız varsa ve yeryüzünde herhangi bir yerdeyseniz, Şeyh Muhammed el-Bakri'nin kabrine dönün ve şöyle deyin: Ey Şeyh Muhammed, Ebu el-Hasan oğlu, ey güzel yüzlü, ey Bakri, Allah'tan senin aracılığıyla şu ihtiyacımı karşılamayı niyaz ediyorum ve bu istek karşılanacaktır, denenmiş ve doğrulanmıştır. Son söz. Onun kabri, Allah

ondan razı olsun, Mısır'dadır. Hicri 994 yılında orada vefat etmiştir. Hicri 930 yılında Zilhicce ayının 13. gününde doğmuştur. Onun ve atalarının ve soyundan gelenlerin faziletleri hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen, Allah onlardan razı olsun ve onların bereketleriyle bize fayda versin, Umdat el-Tahqiq kitabına başvurmalıdır .

Yorum basit bir eylemle sona erdi.

Üstadım Muhammed el-Hanafi el-Miseri'nin, Halvetiye tarikatının şeyhinin, Mekke'de doğup büyümüş olan öğrencisi Şeyh Ali el-Fevi'ye verdiği derslerde Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık görüldüğünü gördüm. Öğrencileri arasında, hem uykusunda hem de uyanıkken sık sık Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören Şeyh Ahmed el-Benna da vardı. Yine aralarında, sık sık Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören ve ne zaman görmek istese gören Şeyh Mahmud el-Kurdi de vardı. Ve aralarında, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ne uykusunda ne de uyanıkken asla örtünmediği Seyyid Mansur el-Halabi de vardı. "Öğretmenimin, Allah ondan razı olsun, 'O, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in sevgilisidir' dediğini işittim."

Üstadım Ahmed bin Sabit el-Mağribi'nin rivayetine göre, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğü vahiylerle ilgili olarak, incelikler bölümünde, on sekizinci vahyin bir rüya değil, uyanıkken görülen bir vahiy olduğu belirtilmiştir .

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) maneviyatına sahip evliya toplulukları arasında, Seyyid Abdülrahman el-Aydarus'un, Seyyid Abdülkadir el-Aydarus'un (Allah ondan vesile kılsın) "el-Zahr el-Basim" adlı kitabından, Seyyid Ahmed el-Badavi'nin duaları üzerine yaptığı tefsirde anlattığı şu hadis de bulunmaktadır.

Yüce Şeyh, Allah'ı tanıyan Muhammed ibn Ahmed el-Belhi'den (sırları kutsal olsun) rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Gençliğimde Şeyh Abdülkadir'i görmek için Belh'ten Bağdat'a gittim. Onu okulunda ikinci

namazını kılarken gördüm; daha önce ne ben onu görmüştüm ne de o beni görmüştü. Namazı bitirdiğinde ve insanlar onu selamlamak için koştuğunda, yanına yaklaştım ve elini sıktım. Elimi tuttu, bana gülümseyerek baktı ve şöyle dedi: 'Hoş geldin ey Belhi, ey Muhammed. Allah senin yerini gördü ve niyetini biliyor.'"

Dedi ki: Sözleri yaralılara merhem, hastalara şifa oldu. Gözlerim korkudan yaşlarla doldu, uzuvlarım huşudan titredi, kalbim özlem ve sevgiyle çarpıyordu ve insanlardan yabancılaştığımı hissettim. Kalbimde ifade edemediğim bir şey buldum. Bu büyümeye ve güçlenmeye devam etti ve ben ona karşı mücadele ettim. Sonra bir gece, namaz kılmak için kalktım ve karanlık bir geceydi. Kalbimin içinden bana iki figür belirdi, biri bir kupa, diğeri bir cübbe tutuyordu. Cübbeli olan bana, "Bu Ali ibn Abi Talib'dir ve bu da Allah'a en yakın meleklerden biridir. Bu, aşk içeceğinin kupasıdır ve bu da huzur cübbesidir" dedi. Sonra beni o cübbeyle giydirdi ve arkadaşı bana, ışıqla doğuyu ve batıyı aydınlatan kupayı verdi. Onu içtiğimde, bana gaybın sırlarını, Allah'ın velilerinin makamlarını ve diğer harikaları açıkladı.

Gördüğüm şeyler arasında, aklın sırları karşısında tökezlediği, düşüncelerin anlayışının hali karşısında şaşkına döndüğü ve azizlerin boyunlarının huşu karşısında eğildiği, son derece derin bir makam vardı. En içteki varlıkların sırları, içgörülerini karşısında şaşkına döner ve en içteki varlıkların gözleri, ışınları karşısında hayrete düşer. Meleklerden, ruhani varlıklardan ve Tanrı'ya yakın olanlardan oluşan hiçbir topluluk, o makama saygıyla sırtlarını eğmeden yaklaşılamazdı. Ona bakan kişi, birliğe ulaşmış olanın her makamının, ilahi ilham almış olanın her halinin, sevilenin her sırrının, bilen birinin her bilgisinin, bir azizin her eyleminin veya Tanrı'ya yakın olanın her güçlenmesinin, kökeninin, hedefinin, bütünlüğünün, ayrıntılarının, tamamının, parçasının, başlangıcının ve sonunun onun içinde kurulduğunu anlar. Ondan kaynaklandı, ondan ortaya çıktı ve onun aracılığıyla mükemmelleştirildi. Bir süre ona bakamadım, sonra ona bakabilme yeteneği bana verildi. Bir süre ona yaklaşımadım, sonra ona yaklaşabilme yeteneği bana verildi. Bir süre içinde kimin olduğunu

bilmeden kaldım, sonra Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm; sağında Âdem, İbrahim ve Cebrail, solunda ise Nuh, Musa ve İsa (Allah'ın salat ve selamı onlara olsun) vardı. Önünde ise Sahabelerin en seçkinleri (Allah onlardan razı olsun) ve veliler (Allah ruhlarını kutsasın), sanki başlarına kuşlar konmuş gibi, ona duydukları saygıdan dolayı bir çember oluşturmuşlardı. Tanıdıklarım arasında Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali, Hamza ve Abbas (Allah onlardan razı olsun) vardı. Tanıdığım evliyalar arasında Ma'ruf el-Karkhi, Sari el-Saqati, el-Cüneyd, Sahl el-Tustari, Taj el-Arifin Ebu el-Vafa, Şeyh Abdülkadir, Şeyh Adi ve Şeyh Ahmed el-Rifai vardı, Allah onlara rahmet etsin. Ebu Bekir, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) en yakın sahabelerinden biriydi ve Şeyh Abdülkadir de ona en yakın evliyalardan biriydi. Birinin şöyle dediğini duydum: "Allah'a yakın melekler, gönderilen peygamberler ve sevgili evliyalar Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmeyi özlediklerinde, o, kimsenin bakamayacağı en yüce makamından, Rabbi katındaki bu makama iner. Onu görmekle nuru çoğalır, halleri onu görmekle arınır ve makamı ve dereceleri onun bereketiyle yükselir. Sonra en yüce sahabeye döner."

"Sonra herkesin 'İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz, senden bağışlanma diliyoruz ve dönüşümüz sanadır' dediğini duydum. Sonra Yüce Allah'tan bir ışık parıltısı bana göründü ve beni görünen her şeyden habersiz kıldı, var olan her şeyden beni alıp götürdü ve farklı şeyleri ayırt etme yeteneğimi kaybetmeme neden oldu. Üç yıl bu halde kaldım ve sonra aniden kendimi Samarra'da, Şeyh Abdülkadir'in (Allah ondan razı olsun) göğsümü tuttuğunu, bir ayağının yanımda, diğerinin Bağdat'ta olduğunu gördüm. Ayırt etme yeteneğim geri gelmişti ve işlerimin kontrolünü yeniden ele geçirmiştım."

Bana, "Ey Belhi, sana gerçek benliğine dönmeni, durumunu kontrol etmeni ve seni ezen şeyleri senden uzaklaştırmamı emretti" dedi. Sonra da hayatımın başından o zamana kadar olan tüm gözlemlerimi ve durumlarımı, her nefesimde beni fark ettiğini gösteren bir şekilde bana aktardı.

Dedi ki: “Allah’ın Resulü’nden (Allah ona salât ve selam versin) yedi defa dua ettim ki, o makamı sana gösterdim; yedi defa dua ettim ki, o makamın yerini sana gösterdim; yedi defa dua ettim ki, içindekini sana gösterdim; ve yedi defa dua ettim ki, çağırıcı işittin. Ve senin için Allah’tan yedi defa, yedi defa, yedi defa dua ettim ki, o parıltı sana göründü. Ve bundan önce de senin için yetmiş defa dua ettim ki, sana kendi sevgisinden bir kadeh içirdi ve seni kendi rızasından bir elbise ile giydirdi. Ey oğlum, farz ibadetlerinden kaçırdığın her şeyi tamamla.”

Allah’ı tanıyan üstadım Roz Baha'an'ın, on defter büyüklüğünde veya daha fazla bir kitap gördüm. Kitabın adı (Vahiy) idi ve bu kitapta vahiylerini, peygamberlerin ve azizlerin maneviyatıyla karşılaşmasını, melekleri görmesini ve Yüce Allah’ı hiçbir sınırlama olmaksızın şahitlik etmesini anlatıyordu .

Yukarıda anlattıklarımın hepsini aktardıktan sonra, efendim, Allah’ı bilen Şeyh İbrahim el-Raşid'in (efendim Ahmed bin İdris'in halefi, Allah onlardan razı olsun) bir kitabını gördüm. Bu kitapta, 1271 Hicri yılının Ramazan ayının 13'ünde kendisine âlim Şeyh Ali Abdül-Razzak'tan gelen soruları cevaplıyordu. Şeyh Ali Abdül-Razzak şöyle diyordu: "Bize Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda bulunmanın faydası hakkında anlattıklarınız ne anlama geliyor? Sizin takipçilerinizin her biri Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanıkken fiziksel gözüyle mi, rüyada mı, idrak gözüyle mi, yoksa örnek olarak mı görüyor? Bu, Seçilmiş Olan'ın (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ruhu için mi, yoksa bedeni için mi, yoksa ikisi birden mi? Bunu bize açıklayın."

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: Onuncu mesele, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile birlikte olmaktır ve bunun altında çeşitli meseleler vardır.

İlk soru, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) nasıl yaklaşılabileceğiyle ilgilidir ve bu, önde gelen bir grup şahsiyetin de belirttiği gibi, âlimlerin ittifakıyla caizdir.

Bunlar arasında Şeyh Sidi el-Allama Ahmed el-Nafravi'nin, İbn Abi Zaid el-Kayravani'nin (Allah onlardan razı olsun) mektubunun açıklamasının sonunda belirttiği şu söz de yer almaktadır: "Onu (Allah ona salât ve selam versin) uyanıkken ve rüyada görmek, âlimlerin ittifakına göre caizdir. Sadece görenin gerçekte kendi yüce nefsinin mi yoksa onu taklit eden bir örneği mi gördüğü konusunda görüş ayrılığına düşmüşlerdir."

Böylece ilk gruba gitti (kahin kendi asil benliğini bir gerçeklik olarak görür).

Daha sonra ikinci kaynağa yöneldi (Gazali, Karafi, Rafisi ve diğerleri tarafından anlatılan bir örneği görerek).

İlk görüşte olanlar (gören kişi kendi yüce benliğini gerçekte görür) hidayet lambasını, hidayet ışığını ve bilgi güneşini görmenin, ışığı, lambayı ve güneşi uzaktan görmek gibi olduğunu ve görülenin güneşin nitelikleriyle birlikte bedeni olduğunu, aynı şekilde yüce bedenin de yüce mezardan çıkmadığını, fakat Allah'ın gören için perdeleri kaldırdığını ve engelleri ortadan kaldırdığını, böylece her görenin onu doğudan ve batıdan bile görebildiğini veya perdeleri şeffaf hale getirerek arkalarındaki gizlemediklerini savundular .

El-Karafi, rüyada bunu görmenin, uykunun etkisinden uzak kalmış kalbin bir bölümünün algılanması olduğunu ileri sürmüştür. Bu, görme gözüyle değil, kavrayış gözüyle görülür; zira kör bir kişi bile bunu görebilir .

Daha sonra üstadım Şeyh İbrahim el-Raşid, yukarıda bahsedilen alıntıların bir kısmını Hafız el-Suyuti ve diğerlerinden aktardı; bu yüzden bunları burada tekrarlamaya gerek duymadım .

Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyadaki görüntüsünün, onların yorumlarından farklı bir şekilde yorumlanmasına dair bir bölüm.

Seyyidi Abdül-Gani el-Nabulsi, "Rüyaların Yorumlanmasında İnsanları Kokulandırmak" adlı kitabında, İbn Hacer'in (el-Şemail) hadisi açıklarken

söylediği şu sözü aktardıktan sonra şöyle demiştir: [Kim beni rüyada görürse, beni gerçekte de görür; çünkü şeytan benim kılığıma giremez.]

Aynı şekilde, diğer peygamberler (aleyhisselam) da ne şeytan, ne Allah, ne ayetleri, ne peygamberler, ne de melekler (aleyhisselam) tarafından taklit edilemezler.

Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (sallallahu aleyhi ve sellem) gören herkes huzur içinde kalmıştır.

Eğer sıkıntı içindeyse, rahatladı; eğer hapsedilmişse, hapisten çıktı.

Eğer o, kuşatma altında olan veya fiyatların yüksek olduğu bir yerde görülürse, yardım gelecek ve fiyatlar düşecektir.

Eğer eziliyorlarsa, onlara zafer verildi; eğer korkuyorlarsa, onlara güvenlik verildi.

Onu (sallallahu aleyhi ve sellem) Sünnette anlatılan şekilde, kimsenin yeterince tarif edemeyeceği sıfatlarıyla görmek, gören için dininde ve dünya hayatında sağlık müjdesidir.

Ve sizin öz yapınıza ve ruhunuzun saflığına göre, O'nun (salât ve selam olsun) görüntüsünü rüyalarınızda görme lütfuna erişeceksiniz.

Ona yaklaştığını, ona öğrettiğini, onunla birlikte dua ettiğini veya yolda ona eşlik ettiğini, ona güzel bir şey yedirdiğini, ona uygun giysiler giydirdiğini, ona bir şey vaat ettiğini veya onun için iyilikle dua ettiğini gören kimse,

Rüyasında krallığa layık olan kişi kral olur ve zamanında adaletli bir yönetici olarak doğruyu emredip yanlışı yasaklar.

Bilgili biri, bildiklerine göre hareket eder.

Eğer o bir ibadet eden ise, mucizevi güçlere sahip olanların saflarına katılmış demektir.

Eğer itaatsizlik ettiyse, tövbe edip Yüce Allah'a yöneldi.

Eğer o bir kâfir ise, Allah'ın şu sözü sayesinde hidayete erdirildi ve belki de okuma yazma bilmemesine rağmen bilgi, okuma veya içsel gelişim hedefine ulaştı: {Öyleyse Allah'a ve Resulü'ne, Allah'a ve sözüne iman eden ümmi peygambere iman edin ve ona uyun ki hidayete erdiresiniz.}

Rüyasında korku duyan biri, yöneticiden güvende olacak ve kabul edilebilir bir şefaathçiye kavuşacaktır; zira şefaathçi olan Peygamberimizdir (sallallahu aleyhi ve sellem).

Eğer bu görümü gören kişi sapkın bir yola girmiş ve yanlış yönlendirilmişse, özellikle de Allah'tan yüz çevirdiğini görürse, kendi ruhunda Allah'tan korksun.

Belki de bu rüya, rüya sahibine sevinçli haberler getirmiş, argümanların sunulmasını, ifadenin doğruluğunu ve vaadin yerine getirilmesini işaret etmiştir.

Ve belki de ailesi ve akrabaları arasında, hiçbirinin ulaşamadığı bir miktara ulaştı.

Onlardan düşmanlık, kıskançlık ve nefret görmüş olabilir.

Ailesini terk edip memleketinden başka bir ülkeye taşınmış olabilir ve anne babasını kaybetmiş olabilir.

Onu (aleyhisselam) görmek, mucizelerin tezahürüne işaret edebilir; zira ceylan onu selamladı, deve ayaklarını öptü, göğsü yükseltildi, kol onunla konuştu ve ağaçlar ona doğru koştu.

Eğer bu vizyona sahip kişi göz hastalıkları uzmanı bir göz doktoru ise, mesleğinde daha önce kimsenin ulaşamadığı bir seviyeye ulaşmıştır; çünkü Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Katade'nin gözünü iyileştirmiştir.

Rüyasında yolculuk eden kişinin susuzluk çektiğini görmesi, yağmurun geleceğine ve rahmetin yağacağına işaret eder; zira Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), su yokken parmaklarının arasından su fışkırtmıştır.

Benzer şekilde, insanların zorluk ve kıtlık yaşaması, hiç beklemedikleri yerlerden bolluk, refah ve bereketin geleceğinin işaretidir.

Bir kadın bunu görürse, yüksek bir mevkiye, iyi bir itibara, iffete, güvenilirliğe ve korunmaya kavuşacaktır.

Belki de birden fazla eşle ilişki yaşama sıkıntısını çektiniz ve salih evlatlarla kutsandınız.

Eğer parası olsaydı, onu Yüce Allah'ın emrine uyarak harcardı.

Onu (salât ve selam olsun) görmek, zarar karşısında sabretmenin bir göstergesidir.

Eğer bir yetim onu görürse, büyük bir statüye ulaşacaktır; aynı şey yabancı biri için de geçerlidir.

Eğer kahin bedenleri tedavi eden biriye, insanlar onun şifasından fayda görecektir.

Onu (aleyhisselam) görmek, özellikle de yanında arkadaşları varsa, müminlerin zaferine ve kâfirlerin helakine işaret edebilir.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onu borçlu görseydi, borcunu öderdi.

Ve eğer hasta bir kişi bunu görürse, Yüce Allah onu iyileştirir.

Ve eğer Hac ibadetini yerine getirmemiş biri bunu görürse

Ve eğer bir savaşçı onu görürse, Yüce Tanrı ona zafer verecektir.

Eğer birilerinin onu sınıdığını görürse, Yüce Allah ona yeter.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) çorak bir yerde görülürse, gerçek suretinde ortaya çıkarsa o yer verimli hale gelir.

Eğer onu solgun, zayıflamış veya bazı uzuvlarını kaybetmiş halde görürse, bu o yerde dinin zayıfladığını ve sapkınlığın ortaya çıktığını gösterir. Aynı şey, yırtık pırtık giysiler giymiş halde görmesi için de geçerlidir.

Bir kimse, Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) duyduğu sevgi nedeniyle gizlice onun kanını içtiğini görürse, cihatta şehit olur.

Eğer kendisini bunu alenen içerken görürse, bu onun ikiyüzlülüğünü, Peygamber ailesinin (sallallahu aleyhi ve sellem) kan dökülmesine ortak olduğunu ve onların öldürülmesine yardım ettiğini gösterir.

Eğer onu at üzerinde görürse, mezarını da at üzerinde ziyaret edecektir.

Onu yürürken görseydi, yanına yürüyerek giderdi.

Eğer onu ayakta görürse, işleri yoluna girecek ve zamanının imamı güvende olacaktır.

Eğer onu ölü görürse, soyundan gelen soylu bir kişi, Allah ona rahmet ve huzur versin, ölecektir.

Eğer cenazesini görürse, o yerde büyük bir felaket yaşanacaktır.

Eğer kendi cenaze alayına mezarına kadar eşlik edeceğini hayal ediyorsa, o zaman sapkınlığa meyillidir.

Eğer kendini mezarını ziyaret ederken görürse, büyük bir servet elde edecektir.

Eğer rüyasında kendisini Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) oğlu olarak görür, ancak onun soyundan gelmiyorsa, bu rüya onun inanç ve güven eksikliğine işaret eder.

Allah'ın Elçisi'ni (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmenin bereketi tek bir kişiye özgü değil, tüm Müslümanlara yayılmıştır.

Bir kimse Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine dünyevi mallardan, yiyecekten veya içecekten bir şey verirken görürse, bu, kendisine verilenin oranında karşılık alacağının müjdesidir.

Ona verilen şey karpuz gibi kalitesiz bir şeyse, büyük bir felaketten kurtulur, ancak zarar görür ve zorluk çeker.

Rüyasında Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) bir uzvunun kendi elinde olduğunu gören kişi, Peygamber Efendimizin kanunlarında bir bid'at uyguluyor demektir.

Kendini Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) suretine dönüşmüş olarak gören, onun elbiselerinden birini giymiş olarak gören, onun yüzüğünü veya kılıcını alan kimse...

Eğer krallığı arzulasaydı, ona ulaşır ve ülke ona boyun eğdi.

Aşağılanmış ve rezil durumda olsa bile, Allah onu yüceltecektir.

Ve eğer bir ilim talebesi bundan amacına ulaşırsa

Eğer fakirse zengin oldu, eğer bekarsa evlendi.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onu harap bir yerde görürse, o yer onun duasıyla yeniden inşa edilir.

Eğer onu oturduğu yerde görürse, o yer bir işaret ve bir ders olacaktır.

Onu, Allah ona salât ve selam versin, bir yerde ezan okurken gören kimse, o yerde bereket, gelişme ve insan bolluğu bulacaktır.

Eğer onu bir yerde namaz kılarken görseydi, Müslümanların dağılmış işleri bir araya gelirdi.

Onu, Allah ona salât ve selam versin, sürme sürerken gören kimse, dinini geliştirmesi ve hadisleri araştırması emredilmiş demektir.

Hamile bir kadın ya da kocası bunu görürse, doğacak bebek erkek olacaktır.

Ve kim bunu olağanüstü güzel görürse, bu, gören kişinin imanının arttığı anlamına gelir.

Sakalında beyazlık kalmayan, simsiyah sakalını gören kişi büyük sevinç ve bolluğa kavuşacaktır.

Onu (sallallahu aleyhi ve sellem) yaşlı bir adam suretinde gören kimse, onun gücüne ve düşmanlarına karşı zaferine işaret etmiş olur.

Eğer o (aleyhisselam) onu en yüce haliyle görseydi, İmam'ın önderliği ve otoritesi daha da artardı.

Eğer o, kendi boynunu kalın olarak görürse, imam Müslümanların emanetinin koruyucusudur.

Eğer karnının boş olduğunu görürse, hazinesi de boştur ve içinde para yoktur.

Eğer rüyasında sağ parmaklarının sıkılı olduğunu görürse, imam ona rızık vermeyecek ve rüya sahibi Hac yapamayacak, cihat edemeyecek ve ailesinin geçimini sağlayamayacaktır.

Eğer rüyada sol elinin yumruk şeklinde olduğunu görürse, bu imamın askerlerinin rızkını, cihat için ayrılan fonları ve sadakaları esirgediği, rüya sahibinin zekâtı ödemediği ve muhtaçların zekât almasını engellediği anlamına gelir.

Bir kimse Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) parmakları açık elini görürse, imam ona rızık verecek ve bu rüyayı gören kişi Hac yapacak ve Cihad'a katılacaktır.

Eğer rüyasında elini, parmakları avucunda kenetlenmiş halde görürse, imamın işleri karmaşıklaşacak ve hem imam hem de rüya sahibi endişeye kapılacaktır.

Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyluğunu daha büyük, daha güzel ve daha kıllı gören kimsenin kabilesi sayıca ve zenginlik bakımından daha da güçlenir.

Eğer bacaklarının uzun olduğunu görseydi, imamın ömrü de uzun olurdu.

Kim onu (aleyhisselam) silahlı bir ordunun içinde görür ve onlar da gülüp hayret ederlerse, o yıl Müslüman ordusu yenilgiye uğrayacaktır.

Eğer Allah'ın sözüne göre, düşmanlarını küçük bir ordu ve eksik silahlarla, aşağılanma ve teslimiyet belirtileri gösterir halde görürse, Müslümanlar düşmanlarına karşı zafer kazanacaklardır.

{ Allah, siz zayıfken Bedir'de size zafer vermişti. Öyleyse Allah'tan korkun ki şükredesiniz .}

Rüyasında Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) saçını ve sakalını taradığını gören kişinin endişelerinin giderileceğine işaret eder.

Onu kendi mescidinde (Allah'ın selamı ve selamı ona olsun), türbesinde veya bilinen bir yerinde görürse, güç ve şeref kazanır.

Onun, Yoldaşlar arasında kardeşliği kurduğunu gören herkes bilgi ve anlayış kazanacaktır.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in kabrini gören, zenginleşecek ve servet edinecektir.

Eğer tüccarsa, ticaretinden kâr elde etti; eğer hapsedilmişse, serbest bırakıldı.

Kendini Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) babası olarak gören kimse, dinini bozar ve imanını zayıflatır.

Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) eşlerinden birini annesi gibi gören kimsenin imanı artar.

Eğer kendisini Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) arkasında yürürken görürse, o zaman Sünnete uymuş olur.

Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendi işleriyle ilgilenirken gören kimse, karısının haklarını yerine getirmesi emredilir.

Kim kendini Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile yemek yerken görürse, bu, Peygamberimizin ona malı üzerinden zekât vermesini emredeceği anlamına gelir.

Ve kim onu, sallallahu aleyhi ve sellem, yalnız başına yemek yerken görürse, işte o görümü gören kimse sadaka vermeyi reddediyor ve muhtaçlara yardım etmiyor demektir; dolayısıyla ona sadaka vermesi emredilmiştir.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) birini ayakkabısız gördüğünde, cemaatle namaz kılmayı ihmal ettiği anlamına gelirdi ve ona cemaatle namaz kılmasını emrederdi.

Ve kim onu ayakkabılarıyla görürse, ona Yüce Allah yolunda savaşmasını emrediyor demektir.

Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görüp elini sıkan kimse, onun sünnetine uymuş olur.

Kim kendi kanının Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in kanıyla karıştığını görürse, soylu bir aileye gelin olur veya bir alimle evlenir.

Bir kimse Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendisine sebze verirken görürse, endişesinden kurtulur.

Eğer ona hurma ve bal gibi arzu edilen türden bir şey verirse, Kur'an'ı ezberleyecek ve kendisine verilenle orantılı olarak ilim kazanacaktır.

Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hutbe verirken gören kimse, onun iyiliği emrettiğini ve kötülüğü yasakladığını anlar.

Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören kimseye bir şey verin, ilim kazanacak ve hakikati takip edecektir.

Eğer ona yanıt verirse, bir yenilik getirmiş olur.

Kim Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) uzun boylu genç bir adam suretinde görürse, insanlar arasında kavga ve katliam çıkar.

Eğer onu yaşlı bir adam olarak görürse, o zaman halkın sağlığı yerindedir.

Eğer onu görür ve teni esmer ise, gençliğini terk edecek ve tövbe etmeye karar verecektir.

Eğer onu beyaz olarak görürse, Yüce Allah'a tövbe edecek, amellerini düzeltecek ve yolu doğru yola girecektir.

Ve kim onu azarlarken, onunla tartışırken veya ona karşı sesini yükseltirken görürse, işte bu onun dine soktuğu bir yeniliktir.

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) birini öptüğünü gören kimse, bu konuda rivayet edilenleri dikkate almalı ve doğruluğunu teyit etmelidir.

Kimse Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) belli bir yerde vefat ettiğini görürse, sünnet de o yerde vefat eder .

Böylece Al-Arif Al-Nabulsi'nin sözleri sona eriyor .

Ve kitapta (Sidi Ahmed bin İdris'in Sözlerinden Derleme olan Değerli Kolye) şunları gördüm:

Ona, Allah ondan razı olsun, Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) rüyasında anlatılan halinden farklı bir surette gören bir kişi hakkında soru soruldu: Bu rüya doğru mu, değil mi?

O, bunun gerçek bir rüya olduğunu, çünkü Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören kimsenin, gerçek suretinde olmasa bile, onu gerçekten gördüğünü söyledi. Bunun kanıtı, Cebrail'in (aleyhisselam) Peygambere (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Dihya el-Kalbi suretinde görünmesidir. Ancak, onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görenlerin hali farklıdır. Tıpkı aynada kendi suretinizi gördüğünüz gibi; yakışıklıysanız yakışıklı, çirkinseniz çirkin görürsünüz. Aynı şekilde, Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören kimse, onu Allah katındaki amellerine göre görür. Bir mümin, kardeşine aynadır. Ona bir şey yapmasını emrederse veya bir şeyden men ederse ve Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) olarak tarif edilen surette görünürse, rüyada emrettiği şey, uyanırken emrettiği şey gibidir ve ona uyulmalıdır. Benzer şekilde, yasakladığı şeylere de, İslam hukukunun hükümlerine uygun olması şartıyla uyulmalıdır. Aksi takdirde, bunlara göre hareket edilmemelidir; çünkü âlimlerin belirttiği gibi, rüya gören kişi rüyasında gördüklerini doğru bir şekilde kaydedemez.

Ancak bu biçimde değilse, o zaman uyulmaz.

Allah ondan razı olsun, adı geçen kitabın başka bir yerinde şöyle buyurmuştur:

Doğruluğundan şüphe duymadığım güvenilir bir kişi bana, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında gördüğünü anlattı. Peygamber Efendimiz ona, "Ey Allah'ın Resulü, tütün helal midir, haram mıdır?" diye sordu. Yanında bulunan Ayşe'ye dönerek, "Eğer o tütün içerse, üç gün boyunca ona yaklaşmam" dedi. Rüyayı gören kişi, "Kendi kendime, 'İslam hukukunda haram mıdır?' diye düşündüm. Hadisin hangi bölümünde bu geçiyor? Ama hemen unuttum." dedi. O (Allah ondan razı olsun) şöyle devam etti: "Şunu düşünün: Eğer Müminlerin Annesi Ayşe tütün içerse, Allah'ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) ona yaklaşmaz. Peygamber

Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) eşine, Müminlerin Annesi'ne, tütün içmesi durumunda yaklaşmamasının sonuçlarından daha büyük bir felaket olabilir mi? Tütünün haram olmasının bundan daha büyük bir sonucu olabilir mi?"

Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gören, onu gerçekten görmüş olur; onu rüyada gören ise, onu gerçekte görmüş gibi olur. Hidayete uyanlara selam olsun.

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Ve aynı şekilde onun fiyatı da. Buna benzer bir şey için Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: 'Allah Yahudilere lanet etsin, çünkü Allah onlara yağları haram kılmış, fakat onlar yağları satın fiyatını tüketmişlerdir. Şüphesiz ki Allah bir kavme bir şeyi yemeyi haram kıldığında, onun fiyatını da haram kılmıştır.'" İmam Ahmed, Ebu Davud ve İbn Abbas (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet etmiştir.

Şeyhülislam Zekeriya (er-Risalah el-Kuşeyriyye) hakkındaki şerhinde şöyle dedi:

Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) bir görümünün gerçekliğinin bir işareti, onu gören kişinin ondan İslam hukukuna aykırı hiçbir şey duymamasıdır; zira bu, bu alandaki âlimlerin sağlam bir yorumuna sahip olacaktır.

"Şeref el-Mustafa" kitabının yazarı İmam Ebu Saad el-Vaiz el-Nişapuri, bu kitabın tefsir kitabında şöyle rivayet etmiştir:

Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: "Allah Resulü'nün (Allah ona salat ve selam versin) şöyle buyurduğunu işittim: [Kim beni rüyada görürse, sanki beni gerçekte görmüş gibidir; çünkü şeytan benim kimliğimi taklit edemez.]"

Ebu Seleme dedi ki: Ebu Katade dedi ki: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: [Beni gören, hakikati görmüştür.]

Enes bin Malik'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurmuştur: "Kim beni rüyasında görürse cehenneme girmez."

Said bin Kays'ın babasından rivayet ettiğine göre, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "[Beni rüyasında gören cehenneme girmeyecektir.]"

Allah ondan razı olsun, Profesör Ebu Saad şöyle demiştir: Allah, Muhammed'i (Allah ona salât ve selam versin) âlemlere rahmet olarak göndermiştir. Onu hayatta görüp ona uyan kimse ne mutlu, onu rüyasında gören de ne mutlu; çünkü onu borçlu halde görürse, Allah onun borcunu öder; hasta halde görürse, Allah onu iyileştirir; savaş halinde görürse, Allah ona zafer verir; ihtiyaç içinde görürse, o hacı Kâbe'ye (Allah'ın Kabesine) gider; çorak bir yerde görülürse, o yer verimli olur; haksızlığın yayıldığı bir yerde haksızlık yerini adaletle bırakır; korku içinde olan bir yerde, halkı güvende olur .

Daha önce âlim el-Nabulsi'nin sözleriyle ilgili olarak belirtilenlerden bazılarını aktardıktan sonra şunları söyledi:

Ebu el-Hasan Ali ibn Muhammed el-Bağdadi'yi, Allah ondan razı olsun, Ali ibn Ebu Talib türbesinde şöyle derken işittim: İbn Ebu Tayyib el-Fakir dedi ki: On yıl boyunca sağırdım, bu yüzden Medine'ye geldim ve kabir ile minber arasında uyudum. Rüyada Peygamber Efendimizi (Allah ona salat ve selam versin) gördüm ve dedim ki: Ey Allah'ın Resulü, siz şöyle buyurdunuz: Kim benim için bir vesile isterse, şefaatom onun için farzdır. O da şöyle buyurdu: Allah sana sağlık versin. Siz böyle dediniz, ama ben şöyle dedim: Kim benim için Allah'tan bir vesile isterse, şefaatom onun için farzdır. O da şöyle buyurdu: Böylece, Allah ona salat ve selam versin, "Allah sana sağlık versin" sözünün bereketiyle sağırlığım geçti .

Abdullah bin Al-Jalaa şöyle dedi: "Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şehrine girdim ve muhtaçtım. Allah Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kabrine gittim ve ona ve iki arkadaşına (salla'llâhu aleyhi ve

sellem) selam verdim. Sonra, 'Ey Allah Resulü, muhtaç durumdayım ve misafirinizim' dedim. Sonra kenara çekildim ve kabrin yanında uyudum. Peygamber'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yanıma geldiğini gördüm. Bunun üzerine kalktım ve bana bir somun ekmek verdi, birazını yedim ve elimde ekmeğin bir kısmıyla uyandım . "

Ebu el-Vafe el-Kari el-Haravi'nin rivayetine göre şöyle dedi: 360 yılında Fergana'da bir rüyada Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm. Sultanın huzurunda Kur'an okuyordum, ama dinlemiyorlar ve konuşuyorlardı. Bu yüzden üzgün bir şekilde eve gittim, uyudum ve Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) sanki rengi değişmiş gibi gördüm. Bana şöyle dedi: "Konuşan ve dinlemeyen insanların önünde Kur'an okuyor musun? Bundan sonra Allah'ın dilediği dışında Kur'an okuma." Uyandığımda dört ay boyunca sustum. İhtiyaç duyduğumda kağıtlara yazardım. Hadis âlimleri ve görüş âlimleri bana geldiler ve bana, "Allah'ın dilediği hariç" dediği ve bunun bir istisna olduğu gerekçesiyle, en sonda konuşmam gerektiği yönünde bir fetva verdiler. Böylece dört ay sonra ilk uyuduğum yerde uyudum ve rüyamda Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) ıslıl ıslıl bir yüzle gördüm. Bana, "Tövbe ettin mi?" dedi. Ben de, "Evet, ey Allah'ın Resulü" dedim. O da, "Kim tövbe ederse, Allah onun tövbesini kabul eder. Dilini çıkar" dedi ve işaret parmağıyla dilimi sildi ve şöyle dedi: "Eğer insanların önünde Allah'ın Kitabını okuyorsan, Allah'ın kelamını duyuncaya kadar okumayı bırak." Böylece uyandım ve dilim açılmıştı, Allah'ın lütfu ve övgüsüyle .

Bir zengin adamın hastalandığını ve bir gece Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) gördüğünü, sanki ona şöyle diyormuş gibi anlattı: "Hastalığından iyileşmek istiyorsan, 'hayır ve hayır' de." Uyandığında, Sufyan el-Seviri'ye (Allah ondan razı olsun) on bin dirhem gönderdi ve bunları fakirlere dağıtmasını emretti. Ona rüyasının yorumunu sordu ve Sufyan el-Seviri şöyle dedi: "Onun 'hayır ve hayır' demesinin anlamı zeytin ağacıdır. Çünkü Yüce Allah, Kitabında onu şöyle buyurmuştur: 'Zeytin ağacı ne doğudan ne de batıdandır.' Ve senin servetinin faydası, senin aracılığıyla fakirlerin faydasıdır." Dedi ki: "Böylece adam zeytinle tedavi

oldu ve Allah, onun Allah'ın Elçisi'nin (Allah ona salât ve selam versin) emrini yerine getirmesinin ve rüyasına saygı göstermesinin bereketiyle ona şifa verdi .”

Dedi ki, bize bildirildiğine göre, bir adam rüyasında Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) gelmiş ve zor durumundan şikayet etmiş. Resulullah ona, “Ali bin İsa'ya git ve durumunu düzeltmek için ihtiyacın olanı sana vermesini söyle” demiş. Adam, “Ey Allah'ın Resulü, hangi işaretle?” diye sormuş. Resulullah, “Ona, beni ovada, yüksek bir yerde gördüğünü, aşağı inip yanıma geldiğini ve benim de ‘Yerine geri dön’ dediğimi söyle” demiş. Ali bin İsa görevden alınmış ve bakanlık ona iade edilmişti. Adam uyandığında, o sırada bakan olan Ali bin İsa'ya gelmiş ve hikayesini anlatmış. Ali bin İsa, “Doğru söyledin” demiş ve ona dört yüz dinar vermiş. Adam, “Bununla borcunu öde” demiş ve ona dört yüz dinar daha vermiş. Ali bin İsa, “Bunu sermayen yap ve onu harcadığın zaman bana geri gel ” demiş.

Dedi ki, Basra halkından tanıdığınız, eskiden pelerin satan bir adamdan bahsetti. Dedi ki: “Ahvaz valilerinden birine bir pelerin sattım ve fiyatı için ona gidiyordum. Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) lanet etti ve onun korkusu beni ona cevap vermekten alıkoydu. Bu yüzden üzgün bir şekilde geri döndüm ve geceyi öyle geçirdim. Sonra rüyamda Peygamber'i (Allah ona salat ve selam versin) gördüm ve ona dedim ki: ‘Ey Allah'ın Resulü, filanca Ebu Bekir ve Ömer'e (Allah onlardan razı olsun) lanet etti.’ O, ‘Onu bana getir.’ dedi. Ben de getirdim ve ‘Onu yatır.’ dedi. Ben de yatırdım ve ‘Onu kes.’ dedi. Fakat kesmek bana çok ağır geldi, bu yüzden ‘Ey Allah'ın Resulü, onu kesmeli miyim?’ dedim. O, ‘Onu kes,’ dedi ve bunu üç defa söyledi. Ben de bıçağı boğazından geçirdim ve onu kestim. Sabahleyin "Geldi, dedim ki: 'Ona gideceğim, onu uyaracağım ve Allah'ın Elçisi'nden (Allah ona salât ve selam versin) gördüklerimi ona anlatacağım.' Böylece gittim ve evine vardığımda ağlama sesleri duydum ve öldüğü söylendi .”

Dininde hiçbir yanlışlık şüphesi bulunmayan bir adam, endişeli bir şekilde İbn Sirin'e gelerek, "Dün gece rüyamda ayağımı Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüzüne bastığımı gördüm" dedi. İbn Sirin ona, "Dün gece ayakkabılarınınla mı uyudun?" diye sordu. Adam, "Evet" dedi. İbn Sirin, "Çıkar onları" dedi. Adam ayakkabılarını çıkardı ve ayaklarından birinin altında, üzerinde "Muhammed, Allah'ın Resulü, salat ve selam olsun" yazılı bir dirhem buldu. Bu, Ebu Sa'd el-Vaiz'in (Allah ona rahmet etsin) sözlerinin sonudur .

Bu bölümde, büyük şeyh, üstadım Muhyiddin İbn Arabi'nin (Allah ondan razı olsun) müjdesini zikrediyorum.

Bu bölümde, büyük şeyh, üstadım Muhyiddin İbn Arabi'nin (Allah ondan razı olsun) müjdesini zikrediyorum.

Bu, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet ettiği, faydalı bir ifadedir. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur :

Bismillahirrahmanirrahim. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a. En hayırlı sonuç salihler içindir. Allah'ın salât ve selamı efendimiz Muhammed'e ve onun temiz ailesine olsun. Şimdi...

Yüce Allah, görümleri, kulları arasında bulunan evliyalarına ve Müslümanlara vahiy olarak kılmış ve onları peygamberliğin bir parçası yapmıştır.

Tirmizi'nin Musned'inde Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiği gibi, Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Peygamberlik ve elçilik sona ermiştir, benden sonra hiçbir elçi veya peygamber olmayacaktır." İnsanlar telaşlandılar, bunun üzerine Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Ama müjdeler vardır." Dediler ki: "Ey Resulullah, müjdeler nelerdir?" Şöyle buyurdu: "Müslüman bir adamın gördüğü veya kendisine görülen rüyalar,

peygamberliğin bir parçasıdır." Ve İsa dedi ki: Bu sahîh ve güzel bir hadistir.

Müslim, Sahîh Musned'inde, Aîşe'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuştur: "Allah'ın Resulü'nün (Allah ona salât ve selam versin) vahiy aldığı ilk şey, salih bir rüya idi. Gördüğü her rüya, şafak söker gibi apaçık gelirdi."

Yüce Allah, Yusuf'un (aleyhisselam) sözlerini aktararak şöyle buyurdu: {Yusuf babasına, "Ey babam, gerçekten ben [rüyada] on bir yıldız, güneş ve ay gördüm; onların bana secde ettiklerini gördüm." dedi.}

Kardeşleri ve anne babası onun önünde secdeye kapanınca, o (aleyhisselam) şöyle dedi: "Bu, daha önce gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim bunu gerçekleştirdi."

Yüce Allah, İbrahim ile oğlu İsmail'in (aleyhisselam) kıssasını şöyle buyurmuştur: {İsmail, oğluyla birlikte yorgunluk çağına geldiğinde, "Ey oğlum, gerçekten rüyamda seni kurban etmem gerektiğini gördüm, sen ne düşünüyorsun?" dedi. İsmail, "Ey babam, emredileni yap. Allah dilerse, beni sabredenlerden bulursun." dedi.}

Hız. İbrahim (aleyhisselam), rüyasında gördüğü gibi oğlunu kurban etmek istediğinde, Yüce Allah ona şöyle seslendi: {Ve biz ona şöyle dedik: "Ey İbrahim, sen rüyayı gerçekleştirdin. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle ödüllendiririz."}

Yüce Allah şöyle buyurdu: {Ve Musa'nın annesine şöyle vahyettik: "Onu emzir; fakat ondan korktuğun zaman onu nehre at. Korkma ve üzülmeye. Şüphesiz biz onu sana geri vereceğiz ve onu peygamberlerden biri yapacağız."} Rivayet şudur ki, bu vahiy onun bir rüyada gördüğü bir görümdü.

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu:

Bu bölümde, rüyada gördüğüm ve başkalarına fayda sağlayan, hayır işlerine yardımcı olan şeylerden ve kendimle ilgili olan, dolayısıyla bahsetmeme gerek olmayan şeylerden bahsetmeye karar verdim .

Rüyaların üç türü olduğunu bilin.

Tanrı'dan gelen bir vahiy ve bunlar müjdelerdir.

Ve bu, insanın uyanırken kendine anlattığı, ruhtan gelen bir vizyondur.

Şeytandan gelen, korkutucu olan bir rüya ise sizi üzme içindir. Kim üzen bir rüya görürse, gördüğü şeyin şerrinden Allah'a sığınsın ve soluna üç defa tükürsün; çünkü bu ona zarar vermez ve bundan bahsetmemelidir. Bunu Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) böyle rivayet ettik.

Ona (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) şöyle bir rivayette bulunulmuştur: Rüyasında, bunun bir kuşun bacağına asılı olduğunu ve söylendiği zaman, kendisine söylendiği gibi yere düştüğünü söylemiştir .

Bilin ki, rüyada Tanrı'yı görmek ve melekleri, peygamberleri ve erdemli alimleri görmek iki türdür.

Onlar bunu mükemmel ve güzel bir görüntü olarak görüyorlar; burada mükemmellik ve güzellik kapsamı bakımından farklılık gösteriyor.

Onlar bunu, farklı derecelerde çirkin ve kusurlu, çirkin ve eksik bir görüntü olarak görüyorlar.

Görüntünün bu şekilde algılanması iki nedene bağlıdır.

İyi olanlar dinin, hakikatin ve onun mükemmelliğinin yüceltilmesi içindir.

Bunun çirkinliği ise yalanı, kötülüğü ve Tanrı'yı hoşnut etmeyen şeyleri ortaya çıkarmasıdır.

Bu durum iki vatandaştan kaynaklanıyor.

Ya da kahinin kendi durumu

Ya da o elçiyi, hakikati veya erdemli alimi gördüğünüz yere gidin; çünkü o yerdeki din ve hakikat, rüyada gördüğünüz çirkinlik ve güzellik imgesiyle uyumludur .

İmam Ebu Abdullah Muhammed bin Al-Aas Al-Baji'nin meclisinde salih bir adamın bana anlattığına göre, sahabelerimizden biri rüyasında Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) görmüş ve rüyasında Peygamber Efendimizin yüzüne tokat atmış, eli Peygamber Efendimizin yüzünde iz bırakmış. Adam korkarak uyanmış ve bunu şeyhlerimizden birine anlatmış. Şeyh ona, adamın karısıyla haram bir ilişki içinde olduğunu söylemiş. Adam rüyasını gören kişiyi bulmuş ve adamın karısını boşamaya yemin ettiği, ancak yeminini bozup onu boşamamış ve onunla birlikte kalmış olduğu ortaya çıkmış .

Buna benzer bir durum da, bulunduğu ülkenin âlimlerinin Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salat ve selam versin) defnettiklerini ve Peygamber Efendimiz'in aralarında vefat ettiğini gördüğü salih bir adamın başına gelmiştir. Adam uyandı ve sordu; onları Hac konusunda bir tartışma içinde buldu ve kendilerine itirazı olmayan sahih hadisler açıklandı, fakat onlar bunları kabul etmeyi reddettiler ve meseleyi görüşe dayalı olarak, "Bunlar yerleşik doktrinlerdir" diyerek hüküm verdiler. Bu tartışmacı, bu hadislerle onları reddetmek istiyor ve onlar da ona karşı önyargılı davranıyorlar; bu yüzden terk edilmekten Allah'a sığınırız .

Rüyamda Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) ölü ve Sevilla Ulu Camii'nde bir yere gömülmüş olarak gördüm. O yer hakkında bilgi edindim ve oranın sahibinden gasp edildiğini, kendisine hakkı olanın verilmediğini öğrendim.

Dolayısıyla, rüyada bahsettiğimiz kişilerin durumları, şahıslarına değil, bu tür şeylere atfedilir.

Bu nedenle, bir hüküm koyan, bilgi veren veya itaati teşvik edenler dışında, rüyada gördüklerimden bahsetmemeyi tercih ederim. Bunlar arasında şunlar yer alır...

Allah'ın elçisi Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) hadislerine bağlılığı teşvik eden bir vaiz.

Mekke'de bulunduğum sırada rüyamda Allah'ın Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm. İbrahim ibn Hammam el-İşbili hadisın doğruluğunu teyit etmek ve uygulamak konusunda büyük özen göstermişti ve bahsettiğimiz gibi, Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) defneden bu âlimler onun rivayetlerine dayanıyordu. Rüyamda Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) İbrahim ibn Hammam'ı öptüğünü, ona sevgiyle sarıldığını ve onu sevdiğini söylediğini gördüm.

Anlamı bakımından bir başka haberci

Rüyamda, Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem), hadis âlimi, hadis konusunda bilgili ve hadis ilmini icra eden Ebu Muhammed Ali bin Ahmed bin Said bin Hazm el-Farisi'yi (el-Mujalla'nın yazarı) kucakladığını gördüm. Ve Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve İbn Hazm'ın bedenlerini bir nur kapladı ve sanki tek bir beden olmuş gibi birleştiler. Bu, hadis ilminin bereketindendir .

Anlamı bakımından bir başka haberci

Ben ilim bilmeden önce, bir grup arkadaşım bana yaklaşıp, fetva kitapları okumamı istediler; oysa ben ne fetva ne de hadis biliyordum. Rüyamda kendimi geniş bir alanda, ellerinde silah olan bir grup insanın beni öldürmek istediğini ve sığınacak bir yerim olmadığını gördüm. Önümde bir tepe gördüm ve Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) orada duruyordu. Ona sığındım ve o da kolunu üzerime atıp beni büyük bir kucaklamayla sardı ve "Ey sevgilim, güvende olman için bana sarıl" dedi. Bu düşmanlara baktım ve yeryüzünde hiçbirini göremedim. O zamandan beri hadis kaydetmekle meşgul oldum .

Anlamı bakımından bir başka haberci

Rüyamda, Dar Al-Hijrah İmamı Malik bin Enes el-Esbahi'yi, yerde on iki arşın uzunluğunda beyaz bir elbise giymiş halde, Bab el-Fath denilen bir

kapının önünde gördüm. Ona, "Ey Malik, ne okumalıyım?" dedim. O da, "Kanun kitaplarını okumayı sever misin?" dedi. Rüyamda, kanun kitaplarıyla meşgul olan, çöplüğe bakan, Malik'ten yüzünü çevirip çöplüğe doğru dönen birini gördüm. "Ey Malik, korkuyorum ki kanun kitapları beni bu kişinin gittiği yola götürecektir," dedim. Allah ondan razı olsun, Malik gülümsedi ve "Haklısın oğlum, hadisleri kaydedip onlara göre amel etmekle," dedi.

Hadis ilminin faziletlerinden biri de, Allah rahmet eylesin, âlim Ebu Abbas Ahmed ibn Davud ibn Ali ibn Sabit ibn Mansur el-Hariri el-Halfavi'nin Tunus şehrinde, salih ve ilim sahibi Şeyh Abdül Aziz ibn Ebu Bekr el-Kureşî el-Mehdavi'nin evinde bize anlattığı şu hadistir: Ebu Abbas şöyle dedi: İmam Ebu Hanife'ye, sağlam yargısı ve keskin aklı nedeniyle büyük bir imanım vardı ve diğer tüm imamlardan daha çok ona meyilliydim. Sonra rüyamda Allah Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm, fakat benimle konuşmadı ve ona sormaya çekindim. Ebu Bekr onun arkasındaydı, ben de dedim ki: "Ey Ebu Bekr, sana göre imamların sıralaması nasıldır?" O da şöyle cevap verdi: "[Bizden sonra gelenler Ahmed ibn Hanbel, sonra Şafiî, sonra Malik, sonra da Ebu Hanife'dir]." Ebu el-Abbas şöyle dedi: Hayrete düştüm ve kurtuluşun hadislere uymakta olduğunu anladım.

Bu hikayeyi Hicri 599 yılında Mekke'de Kadı Abdül Vahhab el-Azdi el-İskandarani'ye anlattım ve o, "Doğru, ve sana Ebu el-Abbas'ın gördüklerini güçlendiren şeyi anlatacağım" dedi. Ben de ona, "Anlat bana" dedim ve Hazura kapısının Yemen Köşesi'ndeydik. Dedi ki: "Salih ve iyi huylu bir adamımız vardı ve vefat etti. Sahabelerimizden bazı salihler onu bir rüyada gördüler ve kahin ona, 'Ey filan, iki melek sana geldiğinde yeryüzü nasıl olacak?' dedi. Adam, 'Su gibi olacak; içine girdiğin her an sana direnmeyecek, tıpkı suya girdiğin gibi' dedi. Kahin, 'Ben de ona, 'Ne gördün?' diye sordum." "O şöyle dedi: 'Yükseltilmiş kitaplar ve yere konulmuş kitaplar gördüm, bu yüzden onlara dair bilgi istedim ve bana şöyle denildi: 'Yükseltilmiş olanlar hadis kitaplarıdır, yere konulmuş olanlar ise sahipleri sorulana kadar fetva kitaplarıdır .'"

Kutsal Cami hakkındaki bilgiyle ilgili güzel haberler.

Hicri 599 yılında Mekke'de iken rüyamda Ebu Bekir Sıddık'ı (Allah ondan razı olsun) gördüm ve ona sordum: "Namazın yüz bin rekat değerinde olduğu kutsal mescit nerededir? Bütün mabet mi yoksa sadece meşhur mescit mi?" O şöyle buyurdu: "Bütün mabet olduğunu söylemiyorum, sadece mescit olduğunu da söylemiyorum. Ama mabetin içinde namaz kılınması beklenen her yer mescittir ve mabetin içindedir, dolayısıyla kutsal mescidin bir parçasıdır ve orada kılınan namaz yüz bin rekat değerindedir. Bizim için de durum böyledir." Sonra uyandım .

İnsanları doğru olanı emretmeye teşvik eden bir vaiz.

Mekke mabedinde iken bir rüya gördüm; kıyamet gününün geldiğini ve Rabbimin huzurunda, başımı eğerek, ihmalkarlığımdan dolayı O'nun beni azarlamasından korktuğumu gördüm. Yüce Allah bana şöyle dedi: "Ey kulum, korkma! Çünkü senden sadece kullarıma nasihat etmeni istiyorum, öyleyse kullarıma nasihat et." Ben insanları doğru yola yönlendirirdim, fakat Allah yoluna girenlerin şerefleendirildiğini görünce tembelleştim ve o gece kendimi meşgul edip insanları ve yaptıklarını bırakmaya karar verdim. Sonra bu rüyayı gördüm, uyandım ve oturup insanlara, hukukçulara, fakirlere, sufilere ve sıradan insanlara, açık yolu ve her bir grubun o yoldan alıkoyan engelleri anlatmaya başladım. Herkes bana karşı çıktı ve beni yok etmeye çalıştı, fakat Allah bana onlara karşı zafer verdi ve lütfu ve merhametiyle beni korudu .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Din, Allah'a, Resulüne, Müslümanların önderlerine ve genel kamuoyuna yönelik samimi bir öğüttür." (Bu hadis Sahih Müslim'de geçmektedir.)

İnancı teşvik eden bir misyoner

El-Bara' ibn Azib'in soyundan gelen Kemal el-Din Ebu Amr Osman ibn Abi Amr el-Abhari el-Şafii, Allah ondan razı olsun, Mescid-i Aksa'da bana şöyle anlattı: "Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salât ve selam

versin) gördüm ve şöyle diyordu: 'Her peygamberin bir ailesi ve bir vaadi vardır, benim ailem ve vaadim ise müminlerdir.' Bunu birçok kez tekrarladı . "

Ayrıca bana, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyururken gördüğünü de anlattı: "Peygamberler ümmetlerine putlara tapmamalarını emrederler, ben de ümmetime putlara tapmamalarını emrediyorum."

Kitap taşıyıcısı yorumu

Bir put ile bir heykel arasındaki fark

"Put" terimi, "heykel" teriminden daha geniştir çünkü "heykel" yalnızca bir heykeli ifade eder. "Put" ise, ister canlı ister ölü olsun, Allah'tan başka tapılan her türlü heykeli veya nesneyi kapsar. Dolayısıyla, her heykel bir puttur, ancak her put put değildir; bu, İbrahim'in (aleyhisselam) rivayet ettiği Allah'ın şu sözüyle de kanıtlanmaktadır: "Siz Allah'tan başka putlara tapıyorsunuz." (Ankebut: 17). Bu nedenle "put" terimi hem putu hem de Yüce Allah'tan başka tapılan her şeyi kapsar hale gelmiştir. Dolayısıyla, bir mezara tapılırsa o da bir puttur; insanlar ve hayvanlar da öyledir. Bu, Yüce Allah'ın şu sözüyle de desteklenmektedir: "Öyleyse putların iğrençliğinden sakının." (Hac: 30). Yüce Allah, bize putların iğrençliğinden, yani onlara tapmaktan sakınmamızı emretmiştir, onları put olarak sakınmamızı emretmemiştir. Çünkü putlarla ilgili yasak olan şey, yalnızca onlarla ilişkilendirilen ibadettir. Görmüyor musunuz ki, putlar inşaatta ve İslam hukukunda yasaklanmamış diğer işlerde kullanılabilir? Putların çeşitli yönleri vardır, bunlardan biri de onlara tapınmaktır ve bu sadece bir yönüdür. İbn Câreyc ve İbn Abbas (Allah onlardan razı olsun), önceki ayetin tefsirinde şöyle demişlerdir: "Onlarla ilişkilendirilen ibadetten sakının." Bu tefsire göre, "-nın" ifadesi kısmi bir anlam ifade eder ki bu, onu türü belirterek ayeti "Öyleyse putlardan sakının, çünkü onlar iğrençtir" şeklinde

yorumlayanların tefsirinden daha iyidir. Allah en doğrusunu bilir. Yorumun sonu.

Bir vaiz Kur'an'ı ezberlemeyi teşvik ediyor.

Rüyamda, kıyamet gününün geldiğini ve insanların büyük bir kargaşa içinde olduğunu gördüm. En yüksek göklerde Kur'an okunduğunu işittim ve "Böyle bir zamanda Kur'an okuyan ve hiçbir korku duymayan bu insanlar kimlerdir?" dedim. Bana, "Onlar Kur'an taşıyıcılarıdır" denildi. Ben de, "Ben de onlardan biriyim" dedim. Sonra bana bir merdiven indirildi ve ben de o merdivenle en yüksek göklerdeki bir odaya çıktım. Orada, Allah'ın Resulü, dost İbrahim'e (aleyhisselam) Kur'an okuyan büyükler ve çocuklar vardı. Ben de onun önüne oturdum ve güven içinde Kur'an okumaya başladım; korku, dehşet, hesaplaşma ve kıyamet gününde insanların ne tür bir sıkıntı içinde olduğunu bilmiyordum .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kur'an ehli, Allah'ın ehli ve seçilmiş kullarıdır." Ve Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Onlar, güven içinde, üst odalarda bulunacaklardır."

Geceleri dua etmek isteyen bir kadın

Kendimi Mekke'deymişim gibi ve Allah'ın Elçisi (Allah ona salât ve selam versin) ile aynı evdeymişim gibi gördüm; aramızda büyük bir bağ vardı, sanki ben oydum ve o da bendim. Küçük bir oğlu olduğunu gördüm ve biri onu (Allah ona salât ve selam versin) ziyarete geldiğinde, insanların ondan bereket görmesi ve onu tanıması için o küçük çocuğu da yanında getirirdi. Sanki o küçük çocuk Allah katında büyük bir mertebeye sahipti. Otururken biri kapıyı çaldı, bunun üzerine Allah'ın Elçisi (Allah ona salât ve selam versin) küçük çocukla birlikte onun yanına çıktı. Sonra bana döndü ve bana, "Allah bana Medine'ye yürümemi ve doğu tarafında akşam namazı kılmamı emretti" dedi. Onu gözümünden ayırmadım, gözlerim hâlâ ondaydı, sanki ben oydum, yani ne oydum ne de başkası. Mekke ile Medine arasında iken gökten büyük bir iyiliğin indiğini gördü ve "Ey Cebrail, benzerini daha önce hiç görmediğim bu büyük iyilik nedir?" dedi. Cebrail,

"O, en yüce cennetten gayretlilerin üzerine indi. Sen nasıl onların arasında olabilirsin?" diye cevap verdi. Bu söz aklıma geldi ve uyandım .

Bu mesaj, salihler için dua etme arzusunu teşvik ediyor; Tanrı onlardan razı olsun.

Dindar ve salih Şeyh Ebu İmran Musa bin İmran el-Martili'yi görmek için Sevilla'ya gittim ve ona onu memnun eden ve mutlu eden bir şeyden bahsettim. Bana, "Allah sana cennet müjdesini versin, tıpkı senin bana verdiğin müjde gibi" dedi. Çok geçmeden, ölmüş olan bazı arkadaşlarımızı rüyamda gördüm. Ona, "Nasılsın?" diye sordum. Uzun bir konuşmada ve uzun bir hikayede güzel şeylerden bahsetti. Sonra bana, "Allah bana cennette benim arkadaşım olduğun müjdesini verdi" dedi. Ona, "Bu bir rüyaydı, o halde sözünün delilini getir" dedim. "Evet, eğer yarın öğle namazında Sultan seni hapse atmak için çağırırsa, kendine dikkat et" dedi. Ben de uyandım ve bunu yapmamı gerektirecek hiçbir şey yoktu. Öğle namazını kıldığımda Sultan beni çağırdı. "Rüya doğrudu" dedim. Böylece çağrı kaldırılınca kadar on beş gün saklandım. Bu, salihlerin dualarının bereketinden gelmektedir .

İyi haber

Rüyamda sanki Tanrı beni çağırıyor ve bana şöyle diyordu: "Ey kulum, bana yakın olmak, şereflenmek ve kutsanmak istiyorsan, sık sık 'Rabbim, bana kendini göster ki seni göreyim' de. Bunu bana defalarca tekrarla."

Kur'an'da bilgi sağlayan hayırlı bir alamet.

Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) rüyamda gördüm ve dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, Yüce Allah buyuruyor ki, {Boşanmış kadınlar üç adet dönemi bekleyeceklerdir.} Allah burada 'adet dönemi' ile neyi kastediyor? Adet kanamasını mı yoksa temizlik mi? Çünkü bu zıt şeylerden biridir ve âlimler bu konuda ihtilaf etmişlerdir. Allah'ın size vahyettiğini en iyi siz bilirsiniz." Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin) şöyle buyurdu: "Adet dönemi bittiğinde

üzerine su dökün ve Allah'ın size verdiği şeylerden yiyin." Bunun üzerine, bunun adet kanamasını kastettiğini anladım ve ona, "Öyleyse bu adet kanamasıdır" dedim. O da bana, "Adet dönemi bittiğinde" diye tekrarladı, ben de ona tekrarladım ve o da bana üç kez tekrarladı ve gülümsedi. Bunun üzerine, adet kanamasını kastettiğinden emin oldum .

İyi haber

Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) uyanırken ve uyurken gördüm. Elinde güneş terazisi vardı. Onu yere attı ve "Lanet olası bir bidat! Size farz kılındığı gibi namaz kılın" dedi.

İyi haberi veren bir kadın: Birisi üç kez boşanma beyan ederse, bu tek boşanma olarak mı sayılır yoksa sayılmaz mı?

Mekke'de bulunduğum sırada, Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salat ve selam versin) Ecyad Kapısı ile Hazura Kapısı arasında gördüm ve Muhammed bin Malik el-Sadafi el-Tilmizani ona Buhari kitabını okuyordu. Bunun üzerine Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salat ve selam versin) şöyle sordum: Bir adam karısına, "Sen üç defa boşandın" diyor, ama onu boşamamış. Dediği gibi üç defa boşanmış mıdır, yoksa bir defa mı boşanmış sayılır? O (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) "[Dediği gibi üç defa boşanmış sayılır]" dedi. Ben de "Bazı âlimler bir defa boşanmış olduğuna hükmetmişlerdir" dedim. O da "[Bu kişiler kendilerine ulaşan bilgilere dayanarak hüküm vermişlerdir ve doğrudur]" dedi. Ben de ona, "Ey Allah'ın Resulü, ben sadece sizin Yüce Allah'a olan inancınızı istiyorum" dedim. Allah'ın salat ve selamı ona olsun, şöyle dedi: "[Onun dediği gibi, üçtür, başka bir kocayla evlenmedikçe ona helal değildir]." Sanki topluluktan biri onun sözüne karşı çıkıyordu ve sanki şeytanmış gibiydi. Sanki Allah'ın Resulü'ne (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) bakıyordum ve yanaklarında nar taneleri patlamış gibiydi, öfkelenmiş ve kendisine karşı çıkan kişiye yüksek sesle bağıırıyordu. O (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) bağıırırken ona şöyle diyordu: "[Sen mahrem yerleri helal kılıyorsun]." Bunu birkaç kez tekrarladı: "[Onun dediği gibi, üçtür, onun dediği gibi]." Sonra okuyucu Sahih el-Buhari kitabını okudu. Toplantı

tamamlandığında, Allah'ın Elçisi (salât ve selam olsun) ellerini uzattı, Yemen tarafına döndü ve şöyle dedi: "Ey Allah'ım, bize hayırlı işler nasip et, hayırlı işler göster, bize esenlik ver ve bunu sürekli kıl, kalplerimizi takvada birleştir ve bizi O'nun sevdiği ve razı olduğu şeylere yönlendir." Sanırım Bakara Suresi'nin son ayetlerini okudu .

İyi haber

Rüyamda Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) gördüm ve şöyle dedi: "Kabirlerinizde Deccal'in imtihanına benzer veya ona yakın bir imtihanla sınanacaksınız." Sonra kibleye döndü, kollarını sıvadı, bir seccade serdi ve üzerinde iki rekat namaz kıldı. Ben de sağında durdum ve ikinci rekatı onunla birlikte kıldım .

Tavsisi takip eden iki rekat namazda müjde var.

604 yılında Mekke'de iken, Allah'ın Elçisi'ni (Allah ona salât ve selam versin) rüyamda gördüm ve şöyle buyuruyordu: "Ey bu evin sahibi" veya "Ey bu evin sakinleri, kim bu evi tavaf ederse, tavafından sonra her zaman iki rekat namaz kılmasını emredin. Çünkü Allah, onun namazından, kıyamet gününe kadar Allah'ı yücelten veya O'nu öven bir melek yaratır - şüphe benimdir."

Bize ne doğuya ne de batıya ait olmayan, ışıktaki bahsedilen ağacı haber veren bir müjdecisi.

Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüm ve Yüce Allah'ın şu sözlerini okudum: {Allah, göklerin ve yerin nurudur. Nurunun örneği, içinde bir lamba bulunan bir oyuk gibidir; lamba camın içindedir; cam, inci gibi parlayan bir yıldız gibidir; bu yıldız, ne doğudan ne de batıdan olan, yağmur ateşe değmese bile neredeyse parıldayan mübarek bir zeytin ağacının yağından yakılmıştır. Nur üstüne nur. Allah dilediğini nuruna iletir. Allah insanlara örnekler verir ve Allah, göklerin ve yerin nurudur.} O, her şeyi bilendir. Bu ağaç nedir? Uzun ve açık bir şekilde şöyle dedi: {Kendisine (aleyhisselam) işaret etti ve bu yüzden ona yön

vermeyi reddetti; çünkü O, yönlerle bağılı değildir. Batı ve doğu, dala ve köke işaret eder. O, maddelerin ve kökenlerinin yaratıcısı olan Allah'tır ve O olmasaydı, madde olmazdı.} Bunu bana söylemeden önce, “Ağacın ne olduğunu biliyorsun,” derdi ve ben de bilmiyordum. Bu yüzden, “Biliyorsun,” dediğinde, ona, “Evet, biliyorum ve bunu senin ağzından duymaktan çok mutluyum, Tanrı'nın duaları ve selamı senin üzerine olsun,” derdim. O da benim bahsettiğim şeyi söylerdi ve ben de uyanırdım .

Bu, şu anda şahit olduğum ve o sırada soruyu sorana da bahsettiğim olaylardan bazılarıdır. Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun, yaratılmışları arasından seçtiği kulu efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam olsun ve kıyamet gününe kadar onlara selam olsun. Büyük Şeyh'in mesajının sonu .

Üstadım Ebu el-Mevahib el-Şazili'nin büyük bir kitabını gördüm; kitabın tamamı Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salat ve selam versin) gördüğü vahiylerle ilgiliydi .

Hız. Muhammed el-Mahfuz el-Mağribi İbn Babas'ın (Allah onlardan razı olsun) ve üstadım Muhyiddin'in ve tüm ilim sahibi evliyaların elli peygamberlik görümünü içeren bir mesaj gördüm .

Bu kitabın yazarının gördüğü çeşitli peygamberlik vizyonları ve rüya kehanetlerine dair bir bölüm.

Bu kitabın yazarının gördüğü çeşitli peygamberlik vizyonları ve rüya kehanetlerine dair bir bölüm.

Yoksul, mütevazı Yusuf el-Nabhani

Ya da onun bir görüntüsü

Bu, Allah'ın salat ve selamı ona olsun, bu yüce Peygambere yaptığım hizmetin bir sonucudur.

Tanrı'dan daha fazla lütuf ve iyilik diliyorum.

İlk vizyon :

1303 yılında Latakia'da, bölge mahkemesinin başındayken, bir gece yatağımda yatarken, uykuya dalana kadar, ona (Allah ona salât ve selam versin) yönelik dua formülünü okudum. [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'in ruhuna canlar arasında, bedenine bedenler arasında, kabrine kabirler arasında, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle.] Ay'ı, yeryüzüne yakın, benimle arasında yaklaşık yirmi arşınlık bir mesafe olan dolunay olarak gördüm ve içinde son derece güzel ve yakışıklı bir yüzün görüntüsü vardı; yüzün tüm hatları açıkça görünüyordu ve bana neşeli bir bakışla bakıyordu, ben de ona bakıyordum ve bunun Allah'ın Resulü, salât ve selam olsun, olduğunu kesin olarak biliyordum ve bu görüşmenin zamanının kısa olduğunu biliyordum, bu yüzden ondan isteyebileceğim en değerli şeyi hatırladım ve aklıma en değerli şeyin hayırlı bir son olduğu geldi, bu yüzden ona hitap etmeye başladım ve dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, senden imanla ölmeni istiyorum." Bunu birçok kez tekrarladım ve bana cevap vermedi, sadece memnuniyet dolu bir bakışla bana baktı. Sonra ayın ışığı yavaş yavaş o asil yüzün hatlarını örtmeye başladı ve tamamen kayboldu, her zamanki gibi saf bir ay olarak kaldı. Sonra uyandım ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

İkinci vizyon :

Hicri 1316 yılının Cemâdeü'l-Ula ayında bir rüya gördüm. Rüyamda, Allah Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hayattayken ziyaret ettiğimi gördüm. Onun bulunduğu yere, bilmediğim bir yere, belki de Medine'ye girdim. Onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) mübarek yüzü açık bir şekilde uyurken buldum. Yanına oturdum, ona bakarak uyanmasını bekledim. Arkamda aynı niyetle iki üç kişi daha vardı. Kısa bir süre sonra, (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ayağa kalktı ve evin ortasında, bir sandalye gibi yükseltilmiş bir platforma oturdu. Diğerlerinden önce ona yaklaştım ve mübarek sağ elini tuttum ve hem avuç içini hem de sırtını defalarca öptüm. Sonra mübarek ayağına gittim ve onu da defalarca öptüm. Bana,

"Cennete gireceksin" dedi ve bunu bir yere astı. Allah'tan kendim ve benim için dua eden herkes için bağışlanma ve esenlik diliyorum. Sonra o, sallallahu aleyhi ve sellem, benden istediği parayı vermediğim için beni azarladı. Ona, sallallahu aleyhi ve sellem, o sırada verecek bir şeyim olmadığını söyleyerek özür diledim. Bana, "Allah'ın dostları bundan memnun olmadılar," dedi, yani adama bir şey vermediğim için. Ona, "Sen peygamberlerin, evliyaların ve bütün yaratılışın efendisisin," dedim, yani senin sayende benden memnun oldular. O, sallallahu aleyhi ve sellem, şöyle dedi: Evet, bir insanın önce memnun olmaması, sonra da memnun olması caizdir. Uyandığımda tarif edemeyeceğim bir sevinç ve mutluluk içindeydim. Bu rüya, şafak sökmeden önce uyanmaya yakındı. Onu, sallallahu aleyhi ve sellem, ıslıl ıslıl beyaz, yani saf beyaz, kızılıkla karışık olmayan bir halde gördüm. Bu, bazı rivayetlerde de geçmektedir. Görünüşe göre, derisinin inceliğinden dolayı, bazen beyazlığı ışıldayarak saf bir görünüm sergilerken, bazen de kızarıklıkla karışmış bir görünüm sergiliyordu; bu da, birçok insanda gözlemlendiği gibi, dinlenme, yorgunluk, soğuk ve sıcak gibi kendisine gelen durumlara göre doğrulanmıştır. Gördüğüm diğer betimlemeleri ise, sahabelerinden rivayet edilen betimlemelerdir. Allah ona salât ve selam versin. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Üçüncü vizyon :

Onu, Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun, ikinci görümden yaklaşık beş ay sonra, şafak sökmeden hemen önce gördüm. Önceki görümdeki gibi ıslıl ıslıl ve beyazdı. Bu görümde, önünde iki kalem gördüm, Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun. Biri tam, bilenmemiş bir gövdeydi, diğeri ise büyük kısmı aşınmış, yaklaşık beş karatlık bir kısmı kalmış bir kalemin ucuydu. Bileylenmişti, ama mükemmel düz değildi. Ona ihtiyacı olmadığı için, onu istemeyi düşündüm, böylece ölümünden sonra mezarıma benimle birlikte konulması için vasiyet edebilirdim. Ona, Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun, doğrudan sormaya çekindim, bu yüzden isteğimi iletme için sözlerimi yumuşatmaya başladım. Ona, Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun, "Bu kalem senin mi? O günlerden kalma," dedim,

yani Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun, mazhar olduğu günlerden. Aklıma geldi ki, bu zaman o zamandan farklı, her ne kadar hâlâ hayatta olsa da, ölmemişti. Allah ona salât ve selam etsin, "Evet, ondan ne istiyorsun?" dedi. Ben de, "Onu bana ver ki, benimle birlikte mezarıma gömülsün" dedim. Allah ona salât ve selam etsin, görünüşe göre bunu kabul etti. "Şeyh Said'in yanına gömüleceksin" dedi. Sonra rüyamdan uyandım ve hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

Gördüğüm rüyada Şeyh Said adında bir mezarlık olduğunu fark ettim, bu rüyayı dindar dostlarımdan birine anlattım ve o da bana, "Şeyh Said sensin ve bu da ondan, Allah'ın selamı ve bereketi üzerine olsun, gelen bir mesajdır; bu, son örnekte bahsettiğin asil sandaletle ilgili sözlerine bir göndermedir" dedi.

Sa'd ibn Mas'ud sandalını ***** hizmet etti ve ben de onun örneğine hizmet etme ayrıcalığına sahip olduğum için şanslıyım.

Bu yorumdan çok memnun kaldım, Yüce Allah bunu gerçek kılsın .

dördüncü vizyon

Bazen, dünyevi işlerimi kolaylaştırmak için, özellikle dindar veya salih olmayan bazı önde gelen şahsiyetlere başvururdum. Bu durum bana biraz huzursuzluk verirdi, çünkü bunun Yüce Allah'ı ve Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kızdırabileceğinden korkardım. Bu uygulamayı, Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Taif'ten dönüşünde Mut'im ibn Adi'nin koruması altında Mekke'ye girişini örnek göstererek haklı çıkarırdım. Müminlerin Annesi Hatice'nin (Allah ondan razı olsun) ve amcası Ebu Talib'in ölümünden sonra oraya gitmişti. Taif halkı ona kötü davrandığı için üzgün bir şekilde geri döndü. Mekke'ye ancak aralarındaki önde gelen bir şahsiyetin koruması altında girebildiği için Mut'im ibn Adi'yi çağırdı ve o da kabul etti. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) onun koruması altında Mekke'ye girdi. Kâbe'yi tavaf ettikten sonra, azatlı kölesi Zeyd ibn Haritha (Allah ondan razı olsun) ile birlikte evine gitti. Bunu düşündüğümde, mesele benim için daha kolaylaştı. Hicri 1317 yılında

benzer bir olay başıma geldi ve çok üzüldüm. Uyurken kendimi Mekke'ye bakan yüksek bir yerde gördüm. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Mu'alla yönünden yürüyerek Mekke'ye giriyordu. Mekke henüz gelişme aşamasındaydı ve arkasında onu takip eden başka bir kişi vardı. Aramızda yaklaşık iki yüz adım mesafe vardı ve ben onun arkasındaydım. Ona ve yanındaki kişiye baktım; Kabe'yi tavaf etmek için Mescid-i Haram'a gitmek istiyordu. Onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu halde Mekke'ye girme cesaretine ve halkının ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) karşı çıkmasına hayret ettim. Sonra bunun, daha önce bahsettiğim gibi, Taif'ten Mekke'ye dönerken Zeyd ile birlikte Mekke'ye girdiği aynı yol olduğunu fark ettim ve hatırladım. Bu bana büyük bir anlayış kazandırdı ve tüm övgüler âlemlerin Rabbi Allah'a aittir.

Beşinci Vizyon

Doğru sözlü ve yalan söylediğini hiç bilmediğim karım Safiya bint Muhammed Bek el-Saj'an el-Bayrutiyye, geçen yıl Hicri 1317 yılının Ramazan ayında, o ayın yirmi üçüncü Çarşamba gecesi, tam bir ritüel temizlik içinde uyuduğunu bana anlattı. Şafaktan kısa bir süre önce, oturduğum evin bir odasında, genellikle oturduğum yerde beni gördü. İki tane yeni, iyi gaz lambamız vardı; biri yatak odamda, diğeri de beni otururken gördüğü odada. Yanmayan odadaki lambayı alıp ona uzattım ve "Al" dedim. Lambayı aldı ve bana, "Yakayım mı? Senin odandaki zaten yanıyor, bunu da yakmana gerek yok" diye sordu. Ona cevap vermedim. Sonra, benim sesim olmayan, hoş bir sesle "Evet, evet" diye bir cevap duydu. Bu yüzden bana dikkatlice baktı ve bunun ben olmadığımı anladı. Yerimde, Sufilerin giydiği gibi kırmızı ipek işlemeli, kapitone bir başlık takmış ve üzerine bir pelerin giymiş başka birini gördü. Başlık alnını ve gözlerini örtüyordu ve yüzünün geri kalanının kırmızı olduğunu gördü. Sakalı siyahtı ve birkaç beyaz kıl vardı. Birisi, "Bu Peygamberimizdir, salat ve selam olsun" dedi. Odanın aydınlandığını, tavanına kadar ışıkla dolduğunu gördü. Bu ışığın Peygamberimizden mi, yoksa kendisine verdiği lambadan başka bir lambadan mı geldiğini öğrenmek istedi. O lambaya baktı ve yanmadığını gördü, böylece bunun Peygamberimizin ışığı

olduğundan emin oldu. Onun heybetinden etkilenerek derin bir saygı duydu. Bu halde uykusundan uyandı ve tüm övgüler âlemlerin Rabbi Allah'a aittir.

altıncı vizyon

Muhammed el-Haffar el-Şami'nin oğlu Adib Effendi'nin Beyrut'ta ikamet ettiğine dair bir vizyon.

Bu adam yaklaşık üç yıl önce bir gruba, rüyasında Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) insanlarla çevrili olarak gördüğünü ve Peygamber Efendimiz'in, "Şeyh Yusuf el-Nabhani, İmran bint Musa'nın cennetteki sahabelerinden biridir" dediğini anlattı. Uyandığında bunu başka birinden duydum. Sonra beni gördü ve bana doğrudan anlattı. Hatta Şeyh'in sözlerinin doğruluğunu sordum ve bana bunun, Peygamber Efendimiz'den (Allah ona salât ve selam versin) rüyasında duyduğu şey olduğunu doğruladı. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a .

Yedinci Vizyon

Davud Efendi Abi Ghazaleh Al-Nabulsi'nin vizyonu

O, sık sık Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i gördüğünü söyleyen, salih bir insandır. Yaklaşık bir yıl önce bana, Şam, Suriye'deki Emevi Mescidi'nde Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i birçok insanla çevrili olarak gördüğünü ve beni de kendisine en yakın insanlardan biri olarak gördüğünü anlatmıştı. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

Sekizinci Vizyon

Yaklaşık yedi yıl önce, etrafım insanlarla çevrili halde oturduğumu ve onlara şöyle dediğimi rüyamda gördüm: "Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüce hayatı hakkında yazan ve onu övenlerin hepsi aslında övgülerini ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) alıyorlar. Gerçekte o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kendini öven ve kendisi hakkında yazan

kişidir." Bazıları buna şaşırmış gibiydi, bu yüzden uykumdan uyanana kadar bu anlamı şiddetle tekrarladım. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

Dokuzuncu Vizyon

Peygamberimizin sandaletinin resmini bastırdıktan sonra, Hicri 1315 yılının Şaban ayının on birinci Salı günü şafak vakti, karayoluyla Hac yolculuğunda olduğumu rüyasında gördüm. Taşlardan yapılmış bir türbe gördüm ve içinde Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ayak izinin bulunduğu bir taş vardı. İnsanların ziyaret edip ondan bereket dilemeleri için oraya konmuştu. Bu türbeyi ben yaptırdığımı düşündüm, bu yüzden ona doğru döndüm ve "Ey Allah'ım, bu izi taşıyan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adına sana yalvarıyorum, bana kabul edilmiş bir Hac nasip et." dedim. Uykumdan uyandım ve bu rüyayı, söz konusu resmin doğruluğunun ve Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sandaletine uygunluğunun bir teyidi olarak yorumladım. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

Onuncu Vizyon

Hicri 1317 yılında rüyamda, bir gruba evrendeki tüm iyi şeylerin ondan (salla'llâhu aleyhi ve sellem) kaynaklandığını açıkladığımı gördüm. Bunu, Beyrut dışındaki nehrin aktığı ve oradan birçok büyük ve küçük demir boru aracılığıyla şehre dallanarak evlere ve diğer bölgelere ulaştığı büyük su havzasıyla örneklendirdim. Onlara dedim ki: "Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) fazileti, nehrin suyunun toplandığı ve oradan insanlara dallandığı o büyük havza gibidir. O (salla'llâhu aleyhi ve sellem), Allah'ın önce ona bahsettiği ve oradan yaratıklara dallanan her nimette Allah ile yaratılmışları arasında aracıdır." Onlar bunu açıkça ifade ettiler ve âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun. Ve aynı şekilde, Hamziyye'mde söylediklerimi söyledim.

Asil davranışların kaynağı onun tatlı pınarıdır ve insanlık içindeki cömert kişiler ondan bereket görürler.

Tanrı her şeye tüm nimetlerini bahşetti ve tüm yaratılış bunları O'ndan arar.

Fakat zamanın içinde barındırdığı erdemler ve erdemlilerin elde ettikleri...

Her şey ondan eksiksiz bir şekilde akıyordu, tıpkı zekâ ışığının ondan akması gibi.

On Birinci Vizyon

Kendimi bir camide gördüm ve efendimiz İbrahim (aleyhisselam) da o camideki bir odadaydı; tıpkı İstanbul camilerinde sultanların cuma namazı için oturdukları odalar gibi. Fakat onu görmedim, ama orada olduğunu kesin olarak biliyordum. Bu yüzden, rüyadan kısa bir süre sonra onu ziyaret ettim. Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

On İkinci Vizyon

Hebron'dan bir adam, Allah'ın salat ve selamı Peygamberimize olsun, bana geldi ve müftünün selamını iletliğini, rüyasında Peygamber İshak'ı (aleyhisselam) gördüğünü ve İshak'ın kendisine, Allah'ın Elçisi, efendimiz Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir bereket olarak beni koruyacağını ve düşmanlarımin şerrinden beni koruyacağını söylediğini anlattı. Bundan çok memnun oldum.

Hebron Müftüsü Şeyh Halil ile on dört yıl önce orada tanıştım. Kendisi, üstadımız Tamim el-Durri'nin (Allah ondan razı olsun) soyundan gelen, bilgili ve aktif bir alimdi. Evinde kendisini ziyaret ettim ve odasında tek bir dinar değerinde bile bir şey bulamadım. Geçen yıl vefat etti ve büyük fazilet sahibiydi, Allah ona rahmet etsin.

Geçen yıl, Hicri 1317 yılında, kızım Ayşe, bir Cuma gecesi, benim teşvikimle, uyumadan önce on defa, yani bin defa, Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ettikten sonra, rüyasında Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) iki kez razı olarak gördü.

Rüyasında, "Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'i, ümmi Peygamberi, ailesini ve sahabelerini salât ve selam eyle" şeklinde dua etmişti. Ayşe o zaman sekiz yaşlarındaydı. Rüyasını, kendisinden iki yaş küçük olan erkek kardeşi, oğlum Muhammed Şemseddin'e gösterdi ve o gecenin sabahında bize anlattı. Allah, bizi, onu ve tüm çocuklarımızı, sevdiklerimizi ve aile üyelerimizi, bu dünyada ve ahirette Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) nazarında olanlar arasına alsın .

Gördüğüm hayırlı alametlerden biri de, rüyamda Çağın Sultanını defalarca görmem, bana yaklaşması ve bana iyilik göstermesiydi. Üstadım Gnostik Şeyh Abdül Gani el-Nabulsi, kitabında (Rüyaların Yorumlanmasında İnsanları Kokulandırmak) şöyle der: Rüyada Sultan, Yüce Allah'tır ve onu memnun görmek, Yüce Allah'ın rızasını gösterir.

Rüyamda dinin bazı imamlarını ve inançlarını yaşayan büyük alimleri gördüm.

İmam Taceddin el-Subki, (Cem'ül-Cevâmi') kitabının yazarı, H. 771'de vefat etmiştir.

Şafiî mezhebinin önde gelen isimlerinden, Hicri 925 yılında vefat eden Şeyhülislam Zekeriya el-Ensari bana, Allah ondan razı olsun, "Seni seviyorum" demişti ve bu beni çok mutlu etmişti.

Ve 11. yüzyılın seçkin alimi ve dirilticisi, Hicri 1104 yılında vefat eden Şemseddin Muhammed el-Ramli.

Şam hadis alimi şeyhim Şeyh Abdülrahman el-Kuzberi el-Dimaşki, ben onun hayatta olduğu dönemde yaşamamış olsam da, bir rüyasında tevazudan dolayı beni yanına oturtmak istedi, ancak ben reddettim ve yanına oturdum.

Bu dört kişi Şafiî âlimidir ve her biri kendi döneminin önde gelen âlimi olarak kabul edilir.

Bir keresinde rüyamda, Hicri 973 yılında vefat eden Gnostik Şeyh Abdül Vahhab el-Şarani'nin Mısır'dan gelen bir oğlunun, hâlâ hayatta olan babasından selam getirdiğini gördüm. Ona büyük saygı gösterdim, çünkü Şeyh el-Şarani'ye (Allah ondan razı olsun) derin bir sevgi besliyorum. Bulabildiğim tüm kitaplarını okudum -ki bunlar kitaplarının büyük çoğunluğudur- ve onlardan büyük fayda gördüm. "El-Minan el-Kübra"yı defalarca okudum ve her okuyuşumda imanımın arttığını ve dinimin güçlendiğini hissettim, çünkü gerçekten de bir mucize. Bu, Peygamberlerin Efendisi'nin mucizelerinden ve onun açık dininin doğruluğunun delillerinden biridir (Allah'ın salat ve selamı ona olsun).

Rüyamda, Mısır'ın seçkin hadis alimi ve (İhya' Ulum el-Din ve el-Kamus) tefsircisi, 1205 Hicri yılında vefat etmiş olan Seyyid Muhammed Murtada el-Zabidi el-Hanafi'nin Beyrut'taki evimde misafir olduğunu gördüm. O gece, hadis alimi Şeyh Abdullah ibn İdris el-Sanusi el-Fasi'yi de misafir ettim. Allah hepsine rahmet etsin ve beni ve onları, Peygamberlerin Efendisi'nin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sancağı altında amel eden alimler arasına katsın.

Onlar gerçekten ilim sahibi ve uygulamalı âlimlerdir, dinin imamlarıdır. Bana gelince, Allah'a yemin ederim ki, O'ndan başka ilah yoktur, ben onlara benzemediğimi, hatta onlara yakın bile olmadığımı kesin olarak biliyorum. Benimle aralarındaki tek bağ, onları ve Müslüman imamları ile ilim sahibi ve uygulamalı âlimler arasında onlara duyduğum sevgiden başka bir şey değildir. Bu sevgi, bana Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ve onları rüyamda görmeme vesile oldu. Umuyorum ki, Allah, lütfu ve rahmetiyle, beni onların sancağı altında (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bir araya getirsin.

Buhari ve Müslim'in Sahihlerinde rivayet edilen hadiste sahih olarak şöyle bildirilmiştir: "İnsan, sevdiğiyle birlikte dir."

Buhari ve Müslim, Sahih külliyatlarında ve başkaları da Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayetle şöyle buyurmuşlardır: Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Allah'ın, zikir toplulukları

arayan melekleri vardır. Onlara rastladıklarında, onları kanatlarıyla göğ'e kadar kuşatırlar. Dağıldıklarında ise Rablerine yükselirler ve Allah onlara – en iyi bilen O'dur- 'Nereden geldiniz?' diye sorar. Onlar da, 'Seni yücelten, sana hamd eden, seni öven, senin birliğini ilan eden, senden cenneti isteyen ve cehennem ateşinden sığınan kullarından geldik' derler. Allah, 'Onlar benim cennetimi ve cehennemimi gördüler mi?' diye sorar. Onlar da, 'Hayır' derler. Allah, 'Ya görmüş olsalardı? Şahitlik ederim ki, onları bağışladım ve istediklerini verdim' der. Rivayet olunur ki, 'Onların arasında, onlardan olmayan, sadece bir amaçla gelen bir adam vardır.' "İhtiyaçları vardır." Yüce ve Şanlı Allah buyuruyor ki, "Onlar, yoldaşları mutsuz olmayacak olan insanlardır."

İşte bakın, Allah'ın rahmeti, halktan olmayan o adamı, sadece onlarla birlikte oturmasıyla nasıl kuşattı. Aynı şekilde, Allah'ın rahmetinin beni de kuşatmasını umuyorum, çünkü Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin), çalışan âlimlere, bilgili evliyalara, doğru yolda olan ve yol gösteren imamlara, bütün salihlere ve bütün müminlere olan sevgimden dolayı Allah'a hamd olsun. Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun .

Bu müjdeyi yalnızca Yüce Allah'ın bana bahşettiği en büyük nimetlerden oldukları için aktardım; işlediğim sayısız günah yüzünden büyük bir rahatlama ve sevinç duydum, ki bunların hiçbirini hak etmiyordum. Fakat tüm övgü ve şükür kendisine ait olan Allah, yarattıkları üzerinde mutlak bir kontrole sahiptir; dilediğine dilediğini bahşeder. O'nun verdiğini kimse esirgemez, O'nun esirgediğini de kimse veremez. Yüce Allah'a hamd olsun. {De ki: "Allah'ın lütfu ve rahmetiyle sevinin; bu, biriktirdiklerinden daha hayırlıdır."} Ve Yüce Arşın Sahibi, Büyük Allah'tan beni bağışlamasını ve lütfu ve rahmetiyle beni, kendisine ve sevgili Peygamberlerin Efendisi Muhammed'e (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) en yakın olanlardan eylemesini, ve aynı şekilde, hayatının herhangi bir zamanında ve ölümünden sonra bu duayla benim için dua eden herkesi, en yüce sevgilisinin (Allah'ın salat ve selamı ona olsun) şerefiyle eylemesini niyaz ediyorum .

Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmenin faydalarının devamı

İlk fayda

İkinci fayda

Üçüncü fayda

Dördüncü fayda

Beşinci fayda

Altıncı fayda

Yedinci fayda

Sekizinci fayda

Dokuzuncu fayda

Onuncu fayda

On birinci fayda

On ikinci fayda

On üçüncü fayda

On dördüncü fayda

on beşinci fayda

On altıncı fayda

On yedinci fayda

On sekizinci fayda

Ondokuzuncu fayda

Yirminci fayda

Yirmi birinci fayda

Yirmi ikinci fayda

Yirmi üçüncü fayda

Yirmi dördüncü fayda

Yirmi beşinci fayda

Yirmi altıncı fayda

Yirmi yedinci fayda

Yirmi sekizinci fayda

Yirmi dokuzuncu fayda

Otuzuncu fayda

Otuz birinci fayda

Otuz ikinci fayda

Otuz üçüncü fayda

Otuz dördüncü fayda

Otuz beşinci fayda

Otuz altıncı fayda

Otuz yedinci fayda

Otuz sekizinci fayda

Otuz dokuzuncu fayda

Kırkinci fayda

Birinci Fayda * | İkinci Fayda

Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmenin faydalarının devamı

Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faydaları ve meyveleri bölümünde, bu salavatlara herhangi bir şekilde sık sık okumanın, onu (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmeye vesile olduğu belirtilecektir. Eğer kişi bu salavatlara okumada aşırıya kaçarsa ve bu uygulamaya devam ederse, bu bölümde de belirtildiği gibi, onu (sallallahu aleyhi ve sellem) uyanık halde bile görebilir. Bu ekte, belirli formülleri, bölümleri, duaları ve zikirleri okuyarak onu (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmenin faydalarını ele alacağım. Bu tür kırk fayda vardır ve bildiğim kadarıyla başka hiçbir kitap bunları derlememiştir.

İlk fayda

Ebu el-Kâsım el-Subki, (El-Durr el-Munazzam fi el-Mevlid el-Muazzam) adlı kitabında, Peygamber Efendimiz'den (Allah ona salât ve selam versin) rivayetle şöyle buyurduğunu nakletmiştir: [Kim ruhlar arasında Muhammed'in ruhu için, bedenler arasında bedeni için ve kabirler arasında kabri için dua ederse, beni rüyasında görür. Kim beni rüyasında görürse, kıyamet gününde de görür. Kim beni kıyamet gününde görürse, ben onun için şefaât ederim. Kim için şefaât edersem, benim kabımdan içersin ve bedeni ateşten korunur.]

İkinci fayda

Şeyh Şemseddin Abdüssi'den rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur:

İşâ namazından sonra yerine geçtikten sonra bu duayı eden, İhlas Suresi ve iki Mu'avvidatyn suresini üç defa okuyan ve bundan sonra konuşmayan kimse, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) görecektir.

Ey Allah'ım, insan ve cin yaratılışının en soylusu, hakikat imanın timsali, hayırlı vahiyin tezahürü, ilahi sırların alıcısı, peygamberler zincirinin halkası, elçiler ordusunun öncüsü, şerefli peygamberler kervanının lideri, tüm yaratılışın en iyisi, yüce şanın sancağını taşıyan, en büyük ihtişamın dizginlerini elinde tutan, ebediyet sırlarının şahidi, önceki alemin ışıklarını gözlemleyen, ebediyet dilinin tercümanı, bilgi, sabır ve hikmetin kaynağı, kısmi ve tam cömertliğin sırrının tezahürü, varoluşun özü, iki alemin bedeninin ruhu, iki âlemin canı, kulluğun en yüksek mertebelerine ulaşmış ve seçilmiş makamların erdemleriyle süslenmiş, en büyük dost olana, en mükemmel nimetlerini, ebedi lütuflarını ve en saf selamlarını bol bol ve çokça ihsan eyle. Ve en şerefli sevgili efendimiz Muhammed ibn Abdullah ibn Abdul-Muttalib'e ve ailesine ve sahabelerine, sayıları senin bilgin ve sözlerinin mürekkebi kadar çok olanlara, seni hatırlayanlar seni hatırladığında ve seni unutanlar seni unuttuğunda, bolca selamet ver ve Allah, Resulünün bütün sahabelerinden razı olsun.]

Haniflerin Yolları

Dedim ki, bunu (En Güzel Dua) adlı kitabımda da zikrettim; bu, onların otuz ikinci duasıdır ve ayrıca üstadımız Abdülkadir'in yetmişinci duasında da zikredilmiştir.

(En Güzel Dua) adlı eserde, üstadım Ahmed el-Savi'den rivayet edildiğine göre, İslam'ın delili el-Gazali bunu Aydarus mezhebinden nakletmiştir ki bu bir tahrifattır, doğru isim el-Abdusi'dir, (Hanefilerin Yolları) ve diğerlerinde de belirtildiği gibi.

El-Savi şöyle demiştir: "Bu eser, En Büyük Hazinesin Güneşi olarak adlandırılır ve onu okuyan kimse kalbini şeytanın vesveselerinden korur."

Bazıları bunun manevi üstat Sidi Abdülkadir el-Cilani'ye ait olduğunu ve kim yatsı namazından sonra İhlas Suresi'ni ve iki Mu'avvidatyn suresini üçer defa okuyup Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederse, bu şekilde Peygamberimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyasında göreceğini söylemiştir.

Sonra bunu (Sırların Hazine) adlı eserde eklemelerle ve (Haniflerin Yolları) ifadesinin geçtiğini gördüm.

Bu rivayet, Şeyh Sidi Abdul Wahhab Al-Sha'rani'den, şeyhi Şeyh Nur Al-Din Al-Shuni'nin (Allah ondan vesile olsun) biyografisinde yer alan (Al-Tabaqat Al-Wusta) adlı kitapta nakledilmiştir.

Üçüncü Fayda * | Dördüncü Fayda * | Beşinci Fayda

Şeyh Sidi Abdül Vahhab el-Şarani şöyle dedi: "Ölümünden yıllar sonra onu bir rüyada gördüm ve bana, 'Şeyh Sidi Abdullah el-Abdusi'nin namazını bana öğret, çünkü ahiretteki sevabının on bin namaza denk olduğunu gördüm ve bu dünyada onu kaçırdım' dedi. O zaman anladım ki Şeyh sadece bana öğretmek istiyordu ki ben, o değil, onu kılabilirim."

Sonra (Seyyidi Abdülvehhab el-Şarani) dedi ve İmam Seyyidi Yahya el-Makdisi buna (En Büyük Hazine) adını verdi.

Üçüncü fayda

Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında görmek isteyen kişi şöyle demelidir:

[Ey Allah'ım, Muhammed'e, ona salavat getirmemizi emrettiğin gibi salavat getir. Ey Allah'ım, Muhammed'e layık olduğu gibi salavat getir. Ey Allah'ım, Muhammed'e, onu sevdiğin ve ondan razı olduğun gibi salavat getir.]

Bu duayı tek sayıda defa eden kimse, onu (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında görecektir ve ona yenilerini ekleyecektir.

[Ey Allah'ım, ruhlar arasında Muhammed'in ruhuna salât ve selam gönder. Ey Allah'ım, bedenler arasında Muhammed'in bedenine salât ve selam gönder. Ey Allah'ım, kabirler arasında Muhammed'in kabrine salât ve selam gönder.]

Dördüncü fayda

El-Kastalani şöyle dedi: "Bazı derlemelerde, Müzzammil Suresi ve Kevser Suresi'ni düzenli olarak okuyanın Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) göreğine dair bir ibare gördüm."

Beşinci fayda

Yafî şöyle demiştir: Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmek isteyen kimse, ilk ayın ilk Cuma gecesi gusûl abdesti almalı, yatsı namazını kılmalı, sonra her rekatta Fatiha Suresi ve Müzemmülmi Suresi okuyarak on iki rekat namaz kılmalıdır. Selam verdikten sonra bin defa Peygamber Efendimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmeli ve sonra uyumalıdır; çünkü onu (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görecektir.

Başka bir rivayette ise şöyle ekliyor: "Ve 'Öyleyse yıkansın' dedikten sonra abdest almalı ve 'Ayın ilk gecesi' dedikten sonra temiz beyaz elbiseler giymelidir. 'Her iki rekat namazdan sonra selam versin' dedi ve bin defa selam verdikten sonra bin defa Allah'tan bağışlanma dilemeli, sonra da temiz bir halde uyumalıdır, çünkü rüyasında Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) görecektir. Bu denenmiş ve doğrulanmıştır. Başka bir rivayette ise şöyle ekliyor: 'Ve ona kendisi için en hayırlı olanı bildirecektir.'"

Ben dedim ki, o da bunu (Sırların Hazinelele) adlı eserde, (Bahçeler) kitabının yazarından, (Kuran Hükümleri) kitabının yazarından, ekleme yapmadan aktardı.

Faydayı tamamlamak için, önceki artışlarla birlikte elde edilen faydayı tek bir bağlamda özetliyoruz.

Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmek isteyen kimse, Hicri takvimin ilk ayının ilk Cuma gecesi abdest alıp yıkanmalı, temiz beyaz elbiseler giymeli, yatsı namazını kılmalı, ardından on iki rekat namaz kılmalı ve her iki rekattan sonra selam vermelidir. Her rekatta Fatiha ve Muzzammil surelerini okumalıdır. Selamdan sonra Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bin defa salavat getirmeli ve bin defa bağışlanma dilemelidir. Sonra temiz bir halde uyumalıdır, çünkü rüyasında Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görecektir ve ona kendisi için en hayırlı olanı söyleyecektir. Bu denenmiş ve doğrulanmıştır .

Altıncı Fayda * | Yedinci Fayda * | Sekizinci Fayda

Altıncı fayda

Onlardan bazıları hakkında

Cuma akşamı dört rekat namaz kılar.

Birinci rekatta Kur'an'ın ilk suresi olan Fatiha suresini ve Kadir suresini üç defa okur.

İkinci [okumada] ise Kur'an'ın açılış suresi olan Zelzel Suresi üç defa okunur.

Üçüncü [dönemde] ise Kur'an'ın açılış suresi olan Kafirun Suresi üç defa okunur.

Dördüncü [dönemde], Kur'an'ın ilk suresi olan Fatiha suresini ve İhlas suresini üçer defa okuyun ve bunlara iki koruyucu sureyi (Mu'avvidatyn) birer defa ekleyin.

Sonra selam verir, kıbleye dönerek oturur ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) bin defa dua ederek şöyle der:

[Ey Allah, okuma yazma bilmeyen Peygamber Muhammed'e salât ve selam gönder .]

Allah'ın izniyle, birinci, ikinci veya üçüncü Cuma günü rüyasında Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) göreceklerdir.

El-Kastalani şöyle dedi: Bu sonuncusunu, Allah'ın himayesinde olan El-Ainiye İmamı Şeyh Baha' el-Din el-Hanafi'nin el yazısından kopyaladım .

Yedinci fayda

El-Kastalani şöyle dedi: Ben de onun el yazısından (Şeyh Baha' el-Din el-Hanafi) Fil Suresi'ni ve onun özel özelliklerini yazdım.

Kim bunu bir gecede bin defa okur, bin defa Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirir ve sonra uyursa, rüyasında Peygamberimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) görür.

Onu yazıp üzerine asan kimse için bu, düşmanlarına karşı büyük bir koruma oldu ve Tanrı ona düşmanlarına karşı zafer verdi ve ona hiçbir zarar gelmedi .

Sekizinci fayda

Cafer el-Sadık'ın (Kur'an'ın Faydaları) adlı eserinden.

Cuma gecesi namaz kıldıktan sonra Kevser Suresi'ni bin defa okuyan kimse, rüyasında Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) görür.

Dokuzuncu Fayda * | Onuncu Fayda * | On Birinci Fayda

Dedim ki, (Sırların Hazine) adlı eserin yazarı da bu faydayı şöyle dile getirmiştir: "Kim cuma gecesi yatsı namazından sonra bin defa okur, bin defa Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua eder ve Allah'tan kendisine Peygamberimizi (Allah ona salât ve selam versin) göstermesini isterse, Allah ona gösterir ."

Ardından el-Kastalani, el-Tamimi'den alıntı yaparak ve "Ben de (Kunuz el-Asrar)'dan alıntı yaptım" diye ekleyerek bu faydadan bahsetmiştir.

Dokuzuncu fayda

Bazı büyük alimlerin rivayetine dayanarak, "Allah rahmet eylesin," dedi.

Eğer akşam namazı kılacaksa, her rekatta Fatiha suresinden sonra İhlas suresini yedi defa okuyarak iki rekat nafile namaz kılmalıdır. Namazı bitirdikten sonra da secde etmeli ve şöyle demelidir:

[Tanrı'ya şükürler olsun, Tanrı'ya hamd olsun, Tanrı'dan başka ilah yoktur, Tanrı en büyüktür] yedi defa

Ve Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) yedi defa şu duayı okur: [Ey Allah'ım, okuma yazma bilmeyen Peygamber Muhammed'e ve ailesine salât ve selam ver ve onlara barış ver.]

Sonra yedi defa "Ey Hayat Veren, Ey Kendi Kendini Sürdüren, Ey Çok Merhametli, Ey Çok Bağışlayan" der.

İsha namazı vakti gelene kadar her iki rekatta bir bunu yapar, sonra yatsı namazını kılar ve namazdan sonra şöyle der:

[Allah, okuma yazma bilmeyen Peygamber Muhammed'e bin defa salât ve selam etsin]

Sağ tarafına yatarak uyur ve uyuyana kadar Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için dua eder, çünkü Peygamberimizi (Allah ona salât ve selam versin) görecektir .

Onuncu fayda

Hasan'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Kim Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rüyasında görmek isterse, dört rekat namaz kılsın. Her rekatta Kitabın Açılışını bir defa ve Duha, İnşira, Kadla ve Zelzel surelerini her rekatta tekrarlasın. Sonra namaza

oturduğunda yetmiş defa teşehhüd okuyup Peygamber Efendimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirsin, sonra selam versin ve uykuya dalıncaya kadar konuşmasın. O zaman Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görecekler. "

On birinci fayda

İki rekât namaz kılar ve her rekatta Kitabın Giriş Suresi (Fatihâ) ve "De ki: O, Allah'tır, birdir" (İhlas) suresini iki yüz defa okur. Namazı bitirdiğinde üç defa şöyle der:

[Ey Tanrım, Ey Çok Merhametli, Ey Çok Cömert, Ey Çok Güzel, Ey Lütuf Veren, Ey Lütuf Bağışlayan]

Bu sözleri boş bir kağıda yazar ve başının altına koyar; böylece Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem) görür.

Ben de dedim ki, El-Sanusi (Denenmiş ve Onaylanmış Yöntemler) adlı eserinde, El-Haruşi (Sırların Hazineleleri) adlı eserinde ve El-Bakri (El-Nawawi'nin Duasının Açıklaması) adlı eserinde bundan bahsetmiştir.

"De ki: O, Allah'tır, birdir" ifadesinin yüz defa okunması ve "[Ey Rahman]" ifadesinden sonra "[Bana Peygamberin Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüzünü göster]" ifadesinin eklenmesi gerekir.

On ikinci fayda

On ikinci fayda

Akşam namazını kıldıysanız, kimseyle konuşmadan yatsı namazına kadar ayakta durup namaz kılın ve her iki rekât arasında selâm verin (size selâm olsun) ve her rekatta bir defa Fatihâ Suresi ve üç defa İhlas Suresi okuyun.

Akşam namazının son namazını kıldıktan sonra eve gidin ve kimseyle konuşmayın.

Uyku vaktiniz geldiğinde iki rekat namaz kılın. Her rekatta Kur'an-ı Kerim'in ilk suresini (Fatiha) ve "De ki: O, Allah'tır, birdir" (Kul Huve Allahu Ahad) suresini yedi defa okuyun.

Sonra selam verin, selam verdikten sonra secdeye kapanın ve secde halindeyken yedi defa Allah'tan bağışlanma dileyin.

Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yedi defa salavat getirin.

[Allah'a hamd olsun, Allah'a şükürler olsun, Allah'tan başka ilah yoktur, Allah en büyüktür, Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, O her şeye gücü yetendir] duasını yedi defa söyleyin.

Sonra secde halinden başınızı kaldırın ve doğrulun, ellerinizi kaldırın ve şöyle deyin: [Ey Hayat Veren, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Azamet ve Şeref Sahibi, Ey Merhametlilerin En Merhametlisi, Ey Bu Dünyada ve Ahirette En Şefkatli Olan, Ey Allah, Ey İlk ve Sonuncunun Allah'ı, Ey Rabbim, Ey Rabbim, Ey Rabbim, Ey Allah, Ey Allah, Ey Allah]

Sonra ayağa kalkıp ellerinizi kaldırın, otururken söylediğiniz gibi söyleyin ve Yüce Allah'tan bağışlanma dileyin ve Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dilediğiniz kadar salavat getirin, sonra yatağa girip sağ tarafınıza yatın, çünkü onu (Allah ona salât ve selam versin) göreceksiniz, Allah'ın izniyle .

Kitap taşıyıcısı yorumu

Önceki eklemelerin faydasını, El-Sanusi, El-Haruşi ve El-Bakri'nin söylediklerine göre, tek bir bağlamda özetleyerek faydayı tamamlıyoruz.

İki rekat namaz kılar, her rekatta Kitabın Giriş Bölümünü okur ve yüz defa "Allah, birdir" der. Namazı bitirdiğinde üç defa şöyle der: "Ey Allah, ey Rahman, ey Rahim, ey Güzel, ey Cömert, ey Bereket Veren, bana Peygamberin Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüzünü göster."

On üçüncü Fayda * | On dördüncü Fayda * | On beşinci Fayda

On üçüncü fayda

Yaşlılardan bazıları şöyle dedi:

Peygamberliğin güzelliğini görmek isteyen kimse, uyumadan önce abdest almalı, temiz bir yatağa uzanmalı, sonra Şems Suresi, Leyle Suresi ve Tenin Suresi'ni, her sureye "Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla" diyerek başlamalıdır. Bunu yedi gece boyunca yapmalı, sık sık salavat getirmeli ve şu duayı okumalıdır: [Ey Allah, kutsal şehrin, helal ve haramın, köşenin ve makamın Rabbi, bizden Muhammed'in ruhuna salat ve selam gönder.]

On dördüncü fayda

Bazı akademisyenler şöyle dedi:

Bir adam Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görürdü ve on altı bin kişi onun için dua ederdi.

[Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine, onun gerçek değerine ve makamına uygun olarak salât ve selam gönder .]

on beşinci fayda

Cuma namazını tamamladıktan sonra, "Allah'a hamd olsun, O'na şükürler olsun" sözünü yüz defa söyler.

Ve onu bin kere sıktıktan sonra [Ey Allah, okuma yazma bilmeyen Peygambere salât ve selam olsun]

Şeyh Şihab el-Din, İmam el-Ayniyye, üstadım Şeyh Muhammed Zeytun el-Mağribi el-Fasi'den, şeyhimiz Şeyh Ahmed Şihab el-Din Zarruk'un şeyhinden rivayet etmiştir ve üstadım Ahmed el-Tarjuman el-Mağribi bunu Kutsal Şehir'de denemiş ve doğru olduğu kanıtlanmıştır.

Bu on beş fayda, seçkin alim İmam Şihab el-Din Ahmed el-Kastalani'nin kaleme aldığı (Hanifilerin Seçilmiş Peygambere Dua Etme Yolları) adlı kitaptan alınmış olup, bazılarında yerlerini belirttiğim eklemeler de yapılmıştır .

On Altıncı Fayda * | On Yedinci Fayda

On altıncı fayda

Şeyhimiz Şeyh Hasan el-Adavi (Allah ona rahmet etsin), (Şerh Dalail el-Hayrat) adlı eserinde, bazı gnostiklerden, gnostik el-Mursi'den (Allah ondan razı olsun) rivayetle, bu duayı (ki bu duadır) sürdüren kimsenin...

[Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kuluna, peygamberine, elçine, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle.]

Günde beş yüz defa gecede, uyanık halde Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile karşılaşınca kadar ölmeyecektir.

Eğer uyanıkken Peygamberimizi (Allah ona salât ve selam versin) görmek faydalıysa, onu rüyada görmek daha da faydalıdır .

On yedinci fayda

Şeyhimiz (Şeyh Hasan el-Adavi) de daha önce bahsettiğimiz tefsirinde (Şerh Dalail el-Hayrat), İmam el-Yafî'nin (Bustan el-Fukara) kitabından naklederek, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu aktarmıştır:

[Kim cuma günü bana bin defa şu duayı ederse: (Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi Peygamberimize salât ve selam eyle)]

O gece Rabbini, Peygamberini veya cennetteki makamını görecektir. Eğer görmezse, iki, üç veya beş Cuma günü görsün .

Başka bir versiyonda ise şu ekleme yer almaktadır: (Ve ona, ailesine ve arkadaşlarına salat ve selam olsun). Alıntı sonu.

Daha sonra Tunuslu Şeyh Abdullah Al-Khayyat İbn Muhammed Al-Haroushi Al-Maghribi Al-Fasi'nin (Sırların Hazineleeri) adlı eserinde, yukarıda bahsedilene benzer bir şeyden bahsettikten sonra, gördüğü bir rüyanın öyküsünü gördüm; bunun özeti şöyledir :

Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) bu şekilde ve bu niyetle dua etti, fakat hiçbir şey görmedi. Bunun üzerine kendine döndü ve Allah'ın Elçisi'ne (Allah ona salât ve selam versin) olan sevgisinden dolayı dua etmeye başladı. Sonra müjde getiren bir görüm gördü; cennette kendini tanıdı. Sonra Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) kabrini ziyaret etti. Dedi ki: "Bugün bunu yapan ve alışkanlık haline getiren kardeşlerin sayısını sayamam. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a ."

Dedi ki: Kardeşlerimizden bir adam bunu yaptı ve rüyasında Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) gördü ve onun için dua etti. Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin) ona şöyle dedi: Allah seni hidayete ermişlerden eylesin. Bunun üzerine çok kısa bir süre içinde hidayete ermiş oldu .

Bir başka kardeş de aynı şeyi yaptı ve Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) gördü ve onun için dua etti .

On sekizinci Fayda * | On dokuzuncu Fayda * | Yirminci Fayda

On sekizinci fayda

Manevi üstat Şeyh Abdülkadir, El-Gunye adlı kitabında, Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edilen bir hadiste, El-A'raj'dan naklederek şöyle buyurduğunu aktarmıştır: Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

[Kim Cuma gecesi iki rekat namaz kılar, her rekatta Kitabın Giriş Bölümünü ve Ayeti'ni bir defa ve on beş defa "De ki: O, Allah'tır, birdir" ayetini okur ve namazının sonunda bin defa "Ey Allah'ım, Muhammed'e, ümmi Peygambere salât ve selam eyle" derse, beni rüyasında görür ve

sonraki Cuma günü de beni görmeden geçmez. Beni gören kimsenin cenneti vardır ve geçmiş ve gelecek günahları bağışlanır.]

Ondokuzuncu fayda

Ebu Musa el-Medini, İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayetle, o da Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu nakletmiştir:

[Cuma gecesi iki rekat namaz kılan, her rekatta Fatiha suresinden sonra yirmi beş defa "De ki: O, Allah'tır, birdir" diyen ve sonra (Allah, okuma yazma bilmeyen Peygamber Muhammed'e salât ve selam etsin) bin defa aynı şeyi söyleyen hiçbir mümin yoktur ki, ertesi cuma günü beni rüyasında görmesin. Kim beni rüyasında görürse, Allah onun günahlarını bağışlar .]

Yirminci fayda

Şeyh Muhammed Hakki Efendi el-Nazli, (Hazina el-Asrar) adlı kitabında şöyle demiştir: “Şeyhim ve rehberim Şeyh Mustafa el-Hindi, Hicri 1261 yılında Medine'deki Mahmudiyye Okulu'nda hadislerini zikretmeme izin verdi. Ona, bilginin açığa çıkması, Yüce Allah'a yaklaşmak ve Allah'ın Resulü ile bağlantı kurmak için bazı özel özellikler ve dualar hakkında sordum. Bana öğretti...”

((Ayetü'l-Kursi)) ve bu dua ((Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine her bakışta ve her nefeste salât ve selam eyle, Senin bildiğin bütün sayılarla.))

Şöyle dedi: Eğer bu yolda sebat ederseniz, Peygamberimizden (Allah ona salât ve selam versin) bilgi ve sırlar edineceksiniz, ta ki onun Muhammedî manevi terbiyesine ulaşana kadar.

Şöyle dedi: "Bu denenmiş ve onaylanmış bir yöntem; filanca ve filanca kişi bunu denedi," diyerek birçok kardeşin adını saydı.

Bu duayı ilk başladığım gece yüz defa okudum ve rüyamda Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) gördüm ve şöyle buyurdu: "Şefaât senin, anne baban ve kardeşlerin içindir." Sonra, Allah'ın kudreti ve gücüyle, Şeyh'in (Allah sırrını korusun) bahsettiği gibi buldum.

Yirmi birinci fayda * | * Yirmi ikinci fayda * | * Yirmi üçüncü fayda * | * Yirmi dördüncü fayda

Sonra bu duayı birçok kardeşime anlattım ve gördüm ki, bu duaya devam edenler benim elde edemediğim şaşırtıcı sırlar elde ettiler; bu dua birçok sır içeriyor ve bu işaret size yeterlidir .

Yirmi birinci fayda

Rahmetli Mekke Müftüsü Sayın Ahmed Dahlan (Allah ona rahmet etsin), Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) üzerine dualar derlemesinde, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile görüşmenin denenmiş ve doğrulanmış formüllerinden birinin şu formül olduğunu söylemiştir.

((Ey Allah'ım, sırlarını toplayan ve sana yol gösteren efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.)) Her gün bin defa. Son.

Yirmi ikinci fayda

Sayın Ahmed Dahlan, yukarıda adı geçen derlemesinde, birçok bilgili insanın bahsettiği faziletli formüllerden birinin, cuma gecesi bunu bir kez bile olsa sürdüren kimsenin, ölüm anında ve kabire girerken ruhuna Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) ruhunun suretinin ineceğini ve Peygamberimizin (Allah ona salât ve selam versin) kendisini defneden kişi olduğunu göreceğini belirtmiştir .

Dedi ki: Bilginlerden bazıları, bunu okumaya devam edenin her gece on defa, cuma geceleri ise yüz defa okuması gerektiğini, böylece Allah'ın izniyle bu büyük fazilete ve sonsuz iyiliğe erişebileceğini söylemişlerdir. İşte bu odur.

((Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere, sevgiliye, mertebesi yüce ve makamı büyük olana, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara barış ver.)) (Son)

Şeyh el-Sawi ve Şeyh el-Amir, İmam el-Suyuti'den rivayetle benzer bir şey nakletmişlerdir .

Yirmi üçüncü fayda

Şeyh el-Savi (Şerh-i Ved-i Dardir) adlı eserinde şöyle demiştir: Bazı kişiler, İbrahimî duayı bin defa okumanın Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmeyi gerektirdiğini söylemişlerdir.

Şeyhimiz Al-Adawi'nin (Dalail Al-Khayrat'ın Açıklaması) adlı eserinde, bazı bilgili kişilerden rivayetle belirttiği üzere, Pazartesi gecesi veya Cuma gecesi Buhari'nin bin defa rivayet ettiği şahitlik formülünü kullanmak, Allah ona salât ve selam versin, onu görmeye vesiledir .

Yirmi dördüncü fayda

Şeyh el-Savi, yukarıda zikredilen tefsirinde (Şerh-i Vâd-ı Dardir), üstadı Muhammed bin Ebu el-Hasan el-Bakri'nin namazı olan ((Fatih Namazı))'ndan bahsederken şöyle demiştir:

Yirmi beşinci fayda * | * Yirmi altıncı fayda

((Ey Allah'ım, kapalı olanı açan, öncekini mühürleyen, hakikati hakikatle destekleyen ve Senin doğru yoluna hidayet eden efendimiz Muhammed'e salat ve selam eyle. Allah ona, ailesine ve sahabelerine, gerçek değerine ve büyük makamına göre salat ve selam eyle.))

Perşembe, Cuma veya Pazartesi gecesi bin defa okuyan, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile karşılaşacaktır. Okuma, dört rekat namazdan sonra yapılmalıdır: Birinci rekatta Kadir Suresi; ikinci rekatta Zeleze Suresi; üçüncü rekatta Kafirun Suresi; dördüncü rekatta ise

Felak Suresi ve Nas Suresi okunmalıdır. Okurken tütsü yakılabilir. Dilerseniz deneyebilirsiniz.

Bu son dokuz fayda, kitabım (Üstatların Üstadı Üzerine En İyi Dualar)dan derlenmiştir.

Yirmi beşinci fayda

Şeyh el-Sanusi, denenmiş ve onaylanmış şifa yöntemleri ve kıymetli hazineleri hakkında şunları söyledi:

Beyaz bir ipek parçasına Yüce Allah'ın [Vedud] adını yazan ve onunla otuz beş defa [Muhammed Allah'ın Elçisidir] yazan kimse...

Cuma namazından sonra otuz beş defa (Allah'a hamd olsun) Allah ona itaat ve doğruluk için güç verecek ve onu cinlerin vesveselerinden koruyacaktır.

Onu yanında taşıyan kimseye Allah insanların kalbinde saygı ve huşu nasip eder.

Eğer her gün güneş doğarken Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ederken ona bakmaya devam ederse, Peygamberimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) daha sık görecektir ve Allah onun gününü kolaylaştıracaktır .

Yirmi altıncı fayda

Şeyh el-Sanusi ayrıca şunları söyledi:

Allah'ın Elçisi'ni (sallallahu aleyhi ve sellem) görmek isteyen kimse, uyumadan önce abdest almalı ve iki rekat namaz kılmalıdır. Namazı tamamladıktan sonra da şöyle demelidir:

Yirmi yedinci fayda

(Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Ey Allah'ım, büyüklüğün, egemenliğin ve rızandan gelen engin rahmetin için sana hamd olsun. Ey Allah'ım, yüzünün asaletine ve şanının gücüne yakışır şekilde sana hamd olsun. Ey Allah'ım, lütfunun sürekliliği ve ibadetinin üstünlüğü için sana hamd olsun. Ey Allah'ım, sana büyük Kur'an'la ve gökleri ve yeri aydınlattığın asil yüzünün nuruyla, ve sana, dilediğine kullarından yağmur ve rahmet indirdiğin isminle yalvarıyorum. Ey Allah'ım, sen bizim Allah'ımızsın ve her şeye kadirsin. Sana yalvardığım hakkımla sana yalvarıyorum, bu rüyada bana efendimiz ve hamimiz Muhammed'i (Allah ona, ailesine ve sahabelerine salat ve selam versin), yarattıklarının sayısı kadar, rızası kadar, tahtının ağırlığı kadar göstermeni istiyorum.) ve tıpkı sözlerinin mürekkebi kadar.))

Yirmi yedinci fayda (*)

Sidi Abu al-Abbas al-Tijani'nin (Mükemmelliğin Mücevheri) duası şöyledir:

Ey Tanrım, ilahi merhametin özüne, anlayış ve anlamın merkezini kapsayan idrak edilmiş yakut olana, yaratılmış evrenlerin ışığına, ilahi hakka sahip insana, her açık denizi ve gemiyi dolduran rüzgâr bulutlarıyla birlikte en parlak şimşeğe ve tüm mekanları kapsayan evrenini doldurduğun parlak ışığına bereket ve esenlik gönder.

Ey Tanrım, hakikatin özüne, gerçeklerin tahtlarının açığa çıktığı yere, en kadim bilginin kaynağına, Senin mükemmel ve en doğru yoluna bereket ve esenlik gönder.

Ey Allah'ım, hakikatle hakikatin tezahürüne, en büyük hazineye, Senden Sana bahsettiğin, kuşatıcı tılsım nuruna salat ve selam gönder. Allah ona ve ailesine, onu tanıdığımız bir dua ile rahmet eylesin (bu dua, bu kitabın sekizinci bölümünde zikredilmiş olup, duaların ikinci yüzüdür ve orada, Şeyh'in (Allah ondan razı olsun) dediği gibi, önemli faydalarından bahsetmiştim: Kim temiz bir yatakta ve tam bir temizlik halindeyken yedi

defa bu duayı tekrarlarsa, Peygamberi (Allah ona salat ve selam versin) görecektir) .

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu)

Bu dua, yazarın belirttiği gibi 102. değil, bu kitabın sekizinci bölümündeki 112. duadır; belki de bu onun bir hatasıdır. Üstadım el-Nabhani'nin aktardığı açıklaması, öğrencisi Şeyh Ali ibn Harazim'in "Cevahir el-Ma'ani"sinde bulunan "Cevaret el-Kemal"dır. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in uyanırken kendisine dikte ettiğini ve kendisinin de (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu duanın özel özelliklerini anlattığını belirtmiştir.

Bu duayı yedi veya daha fazla defa okuyan bazı kişilere, duayı hatırladıkları sürece Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ve dört halifenin ruhları ziyaret edecektir.

Bunlardan biri de, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ile yedi defadan fazla birlikte kalan kimsenin, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından özel bir sevgiyle sevileceği ve evliyalarından biri olana kadar ölmeyeceğidir.

Şeyh (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurdu: "Kim yatmadan önce, tam bir temizlik halinde ve temiz bir yatakta bunu yedi defa okursa, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) görecektir." (Yorumun sonu)

Yirmi sekizinci fayda * | * Yirmi dokuzuncu fayda

Yirmi sekizinci fayda

Önceki bölümde zikredilen, üstadımız Ahmed el-Rifa'i'nin (Allah ondan razı olsun) duası, on yedinci bölümdedir.

((Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, ümmi peygambere, Kureyşliye, nurunun denizine, sırlarının kaynağına, gözünün şatafatına, delilinin diline,

yarattıklarının en hayırlısına ve sana en sevgili kulun ve peygamberine, peygamberleri ve elçileri onunla mühürlediğin kişiye, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle. Yüce Rabbimiz, kudretli olan, onların tarif ettiklerinden münezzehtir olan Allah'a hamd olsun. Peygamberlere de selam olsun, âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun.))

Bunu on iki bin defa okuyan, Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında görecektir . Bu, önceki bölümde zaten ele alınmıştır. (*)

Yirmi dokuzuncu fayda

Önceki bölümde (sekizinci) bahsedilen Sidi Muhammed Abi Şa'ar el-Şami'nin duası, yüz on birinci bölümdür.

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydayı tamamlamak için, bu duanın faydalarını açıklayan sekizinci bölümde belirtilenleri de zikrediyoruz. Kim sabah namazından sonra her gün, hangi niyet ve amaçla olursa olsun, bu duayı ısrarla okursa, Allah'ın izniyle ihtiyacı karşılanır. Kim bu duayı on iki bin defa okursa, Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyasında görür. Ve eğer kırk sabah boyunca, her ihtiyacı, her işi ve her amacı için bu duayı ısrarla okursa, Allah'ın izniyle her şey yerine getirilir. Ve bu dua, kısa olmasına rağmen, eksiksiz ve kapsamlı dualardan biridir .

((Ey Allah'ım, Yüce, Ebedi, Sonsuz ve Ölümsüz Yüzünüzden Peygamberiniz ve Elçiniz Muhammed'in kalbine yazılmış olan En Büyük İsminizle, Tek, Eşsiz, Sayı ve niceliğin ötesinde olan, her şeyden münezzehtir olan En Büyük İsminizle ve [[Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. De ki: "O, Allah'tır, birdir. Allah, ebedi sığınaktır. O, doğurmaz, doğurulmaz ve O'na hiçbir şey denk değildir."]] hakkıyla, varoluşun sırrı ve varoluşun en büyük sebebi olan efendimiz Muhammed'e salavat getirmeni, kalbimde imanı pekiştiren, Kur'an'ı benim için koruyan, ayetlerini anlamamı sağlayan ve bana cennetin ışığını, mutluluğun ışığını ve Senin yüce

yüzünüze bakmanın ışığını açan bir dua etmeni istiyorum. Ayrıca ailesine ve sahabelerine de salavat getirmeni istiyorum.))

Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) veya Hızır'ı (aleyhisselam) rüyada görmek, oradaki faydaları bölümünde belirtildiği gibi faydalıdır . (*)

(*(Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydasını daha da artırmak için, bu duanın sekizinci bölümünde yer alan tüm faydalarını şimdi sunacağız.

Bu dua, (Gaybın İmamı) adlı eserin yazarı, meşhur Ebu Şair ve Şair olarak bilinen, Allah ondan razı olsun, üstadım Şeyh Muhammed Takîddin el-Dimaşki el-Hanbeli'ye aittir. Bu dua, üstadımız Muhammed'in (Allah ona salât ve selam versin) (Namazda Kalplerin Nur Mücevherleri ve En Sevgiliye Selam) kitabındaki formüller arasındadır.

Bu, [Ey Allah'ım, Senden istiyorum... sonuna kadar] duasıdır. Faydaları hakkında ayrı bir risale gördüm, yazarı buna (En Büyük İsim) adını vermişti. Yazarının adını bulamadım, belki de duanın yazarı Şeyh Takîddin'dir, Allah ona rahmet etsin.

Bu, "Görünmeyenlerin İnanç Bildirgesi"nin yazarına göre, Tanrı'nın En Büyük İsminin özelliklerini, faydalarını ve uygulamalarını anlatan büyük bir risaledir; görünmezlerin yolunu anlatan bu eser, Tanrı'nın kutsal sırrını kutsamasını diler. İçinde, en büyük sırlar arasında yer alan harika sırlar bulunmaktadır:

1- Bunu her gün yüz defa okursanız, azizlerden biri olursunuz .

2- Ve eğer bunu her gün bin defa okursanız, görünmez âlemden harcarsınız .

3 - Bunlardan birini, cumartesi gecesi zalimi yok etmek için bin defa okursanız, onun yok oluşunun mucizesine şahit olacaksınız.

4 - Bunların arasında, yol kesicileri durdurmak için, sol ayağınızın altına bir avuç toprak koyun ve bunu yedi defa okuyarak düşmana doğru yukarı vurun; anında öleceklerdir.

5 - Bunlar arasında kaybolanların, kaçanların, çalınanların, yağmalananların, emanet edilenlerin ve borçların iadesi de vardır. Bunu her gün yedi defa okursunuz ve her seferinde Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin), ailesi, sahabeleri, sevdikleri, gayb âlimi, sükûnet ehli ve önderlerinin huzurunda bulunmanın sevabını niyet ederek başlarsınız. İstedığınız şey gerçekleştiğinde, Peygamber Efendimiz (Allah ona salât ve selam versin), ailesi, sahabeleri, Allah'ın velileri ve sevdikleri adına kulların Rabbine şükran olarak fakirlere, muhtaçlara ve yetimlere tatlı ve yiyecek ikram etmeyi niyet edin. O zaman Allah'ın izniyle dileğiniz gerçekleşir .

6- Bunlardan biri de , bu duayı tütsü üzerine okuyup, rahatsızlığı olan kişiyi (hangi rahatsızlık olursa olsun) tütsülemektir; böylece Yüce Allah'ın izniyle şifa bulacaktır.

7- Bunlar arasında baş ağrısı, migren, ateş, konjonktivit , göz ağrısı ve migrene karşı bir çare de vardır: Bunu gül suyu üzerine yedi defa, her seferinde Fatiha suresini okuyarak, hastaya uygulayın. İnşallah hemen iyileşir.

8- Bunlardan biri de şudur: Eğer bu sureyi Fatiha suresiyle birlikte yedi defa su üzerine okur , suyu suya döker ve hastaya veya arı sokmasına maruz kalana içirirseniz, Yüce Allah'ın izniyle iyileşir.

9 - Bundan, insan ve her hayvandan akan süte kadar, yeryüzündeki bir pınarın suyuna Fatiha suresiyle birlikte yedi defa okuyun, içirin ve bunu yaptığınız kişiye meshedin; Yüce Allah'ın izniyle akacaktır.

10 - Bunlardan biri de, doğum sonrası kanama, idrar tutukluğu veya zor doğumdan muzdarip olanlara içirilmesidir. Tüm bu durumlarda, ister tütüsü, ister yağ, ister su, ister sürme, ister merhem veya başka bir şey üzerine okunsun, Fatiha suresi de dahil olmak üzere yedi defa okunur.

11 - Bunlardan biri de, muska üzerine dua okuyup hastanın başına bağlamasıdır; böylece dünyevi sıkıntı gider ve doğal ve ruhsal şifa sağlanır.

12 - Uyku öncesi kötü rüyalar, panik, unutkanlık, nefes darlığı, göğüs ağrısı, şişkinlik, kolik, uykusuzluk ve titreme için içilir.

13 - Bunlardan biri de şudur: Eğer yazılıp bir dükkana konulursa, güzelliği ortaya çıkar, insanlar onu sever ve satışları, kârı ve bereketi artar.

14 - Bunlardan biri de şudur: Satmak ya da evlenmek istediğiniz herhangi bir şey için bunu okursanız, ona olan arzu artar ve onda ihtişam, güzellik ve çekicilik belirir.

15 - Bunlardan, eğer Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) veya Hızır'ı (aleyhisselam) rüyada görmek isterseniz veya bu dünyada ve ahirette faydalı bir şey öğrenmek veya bir şey hakkında bilgi edinmek isterseniz, uyumadan önce yüz defa okuyun. Temiz bir halde, kıbleye dönerek uyuyun ve başınızın yanında gül yaprağı, gül suyu veya benzeri güzel kokulu bir şey bulundurun. Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) maneviyatı, sizin hazır oluşunuza göre, sizin istediğiniz şekilde size tezahür edecektir. Kararlılığınız ne kadar güçlü olursa, ilahi krallık âleminde, mutlak hayal âleminde manevi meleğin faaliyeti de o kadar büyük olur. Daha önce yazılı metinlerden sahip olmadığınız, içsel varlıkların harika bilgilerinden bahsetmeye başlayacaksınız. Eğer bunu kırk gün boyunca Allah'a karşı samimi bir şekilde yaparsanız, kalbinizden hikmet pınarları fışkıracak ve dilinize akacaktır. Sen de ilahi vahiy alanlardan olacaksın ve Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) vahyinden gelen kabul ışıklarıyla

donanacaksın. Bu ışıklar sana, gözlerden gizli olan her şeyi, anlamları ve sırları açığa çıkaracaktır. Öyleyse sırrını sakla, emrin yerine getirilecektir. Sırları ifşa etme, yoksa özgürler listesinden silinirsin. Gerçekle yetin, çünkü o en büyük faydadır. Eğer senin için perde kalksaydı, gerçeklikten başka bir şey seçmezdin.

16 - Bunların arasında kaçanı geri döndürmek, topalları iyileştirmek, sara hastalarını tedavi etmek, düğümleri çözmek, büyüü bozmak, büyülenmişleri kurtarmak, hapsedilmişleri, esirleri, endişelileri, sıkıntılıları, kederlileri, borçluları, nefret edilenleri, kovulanları, felçlileri, hastaları, ateşlileri, musibetlileri ve hamile kadınları kurtarmak için olanlar da vardır. Bir ons zeytinyağı alın ve kible duvarının önündeki bir kavanozun (kavanoz, kırık bir kavanozun dibi, bir kap, bir kap, bir parça kuru ekmek veya herhangi bir şeyin parçası olabilir) içine beyaz bir şişeye koyun. Günlük yakın, çünkü o azizlerin ve salihlerin kehribarıdır ve tütsülerin kralıdır. Eğer buna benzoin ve kişniş eklerseniz, Kralın, Açanın emriyle ruhlardan gelen yanıtı hızlandıran kapsamlı bir tütsü olur. Sonra iki rekat namaz kılın ve sevabını Allah'tan Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ailesi, sahabeleri ve tüm sevdiklerinin huzurunda bir hediye olarak niyet edin. Buna, kibleye dönerek, tütsü yanarken ve zikir ettiğiniz yağ önünüzde dururken ve eliniz üzerindeyken, bin defa En Büyük İsmi okuyun. Okumayı bitirdiğinizde, iki rekat namazla tamamlayın ve sevabını Allah'tan Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ailesi, sahabeleri ve tüm sevdiklerinin huzurunda bir hediye olarak niyet edin. Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), ailesi, sahabeleri ve sevdikleri üzerine olsun. Melekler ağzınızdan aldıktan sonra yağı açın. Sonra ihtiyaç sahibi kişi, hem yiyerek hem de cilde sürerek, üç gün veya daha fazla süreyle kullansın ve Allah'ın izniyle büyük bir fayda görecektir.

Otuzuncu Fayda * | * Otuz Birinci Fayda

Otuzuncu fayda

İmam Şarani, "Tabakat" adlı kitabında, üstadı Ebu el-Mevahib el-Şazili'nin (Allah ondan razı olsun) biyografisinde şöyle buyurmuştur:

"Rüyamda Allah'ın Resulü'nü (Allah ona salât ve selam versin) gördüm ve bana şöyle dedi: Uykuya daldığın zaman şöyle de:

((Lanetli şeytandan Allah'a sığınırım. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, beş defa. Sonra de ki: Ey Allah'ım, Muhammed'in hakkı üzerine, bana Muhammed'in yüzünü göster, Allah ona salât ve selam versin, bu dünyada ve ahirette.))

Uykuya dalmadan önce bunu söylersen, sana geleceğim ve gelmekten asla geri kalmayacağım.

Sonra şöyle dedi: Ne güzel bir vizyon ve ona inananlar için ne büyük bir anlam! Bu sözler, Allah ondan razı olsun, onun sözlerinden alıntılanmıştır .

Otuz birinci fayda

İmam el-Şa'rani de Sidi Ebu el-Mevahib el-Şazili'nin biyografisinde şöyle demiştir:

Allah ondan razı olsun, şöyle derdi: "Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmek isteyen, gece gündüz onu sık sık anmalı ve üstat velileri sevmelidir. Aksi takdirde, onu görmenin kapısı kapanır; çünkü onlar insanların efendileridir ve Rabbimiz onların öfkesinden öfkelenir, Allah'ın Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) de öyle ."

Otuz ikinci fayda

Otuz ikinci fayda (*)

Önceki bölümde, Allah'ı bilen üstadım Şeyh Muhammed el-Fasi'nin Yakut Duası'ndan bahsetmiştim. Bu, yüzüncü namazdan sonra on yedinci namazdır. Şeyhimiz (Allah ondan razı olsun) şöyle buyurmuştur: Kutb şöyle dedi: Kim bu namazı sabah ve akşam üçer defa okursa, Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) hem uyanıkken hem de rüyalarında, hem akıl hem de anlam bakımından görme yeteneği artar .

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydayı daha da artırmak için, bu kitabın sekizinci bölümünden Yaqutiyya duasının tamamını ve faydalarını burada sunuyoruz.

Şüphesiz Allah ve melekleri Peygamberimize salavat getirirler. Ey iman edenler, siz de ona salavat getirin ve ona layık bir selam verin.

Ey Tanrım, kudretli sırlarının açığa çıkmasına ve merhametli nurlarının fışkırmasına vesile kıldığın, böylece İlahi Varlığın temsilcisi ve öz sırlarının halefi olan O'na bereket ve esenlik ver. O, Senin Birliğinin yakutu, Ebedi Özün ve ebedi niteliklerinin ta kendisidir. Senin aracılığıyla, Senden bir perde ve görünmez sırlarından bir sır oldu; bu sayede Sen, yarattıklarının çoğundan gizlendin. O, tılsımlı hazine ve taşan, sınırsız denizdir.

Ey Tanrım, Senin katındaki yüce mevkisi ve huzurundaki şerefi vesilesiyle, bedenlerimizi onun eylemleriyle, kulaklarımızı onun sözleriyle, kalplerimizi onun nuruyla, ruhlarımızı onun sırlarıyla, fiziksel biçimlerimizi onun halleriyle, en içteki düşüncelerimizi onun davranışlarıyla, iç benliğimizi onun görüşüyle, gözlerimizi onun güzel yüzünün nuruyla ve amellerimizin sonunu onun rızasıyla doldurmanı niyaz ediyoruz; böylece onun aracılığıyla sana şahitlik edelim ve o da senin aracılığıyla sana şahitlik etsin, böylece iki varlığın temsilcisi olalım ve onları onun aracılığıyla yönlendirelim.

Ey Allah'ım, senden ona, yüce makamına ve muazzam değerine yakışır salât ve selamı ihsan etmeni, beni onun aracılığıyla ona birleştirmeni, samimi sevgileriyle beni ona yaklaştırmayı, onun aracılığıyla bana takva sahibi olmanın lütfunu vermeni ve onlardan seçilmişlerin armağanını bana bahşetmeni niyaz ediyoruz; çünkü o, korunan sır ve eşsiz, gizli özdür. O, senin gizli ilimlerinin kabuklarının içine yerleştirildiği yakuttur ve ilimlerinin çeşitlerinin seçildiği görünmez âlemdir. O, senin görünmez âlemlerinden bir sır ve senin Rabliğinin sırrının bir vekiliydi, ta ki sana yönelmemize

vesile olan bir tezahür haline gelene kadar. Ve nasıl başka türlü olabilir ki, sen bunu kesin Kitabında bize bildirmişsin, “Şüphesiz sana biat edenler, [Ey Muhammed], aslında Allah'a biat ediyorlar” diye buyurmuşsun? Böylece şüphe ortadan kalkmış ve idrak kazanılmıştır. Ey Allah'ım, sana yönelişimizi onun aracılığıyla, seninle olan ilişkilerimizi de onun izinden gitmenin nuru kıl. Ve ey Allah'ım, örnek alınmaya layık kıldığın ve kalplerini anlam incileriyle süslediğin, böylece temeller ehli için idrak kolyeleri yarattığın ve onları önceden seçtiğin kimselerden razı ol. Onlar, seçtiğin Peygamberin arkadaşlarıdır ve sen onlardan razısın. Dininin zaferi için onlar en iyi üstatlardır ve ey Allah'ım, onlara, ailelerine, aşiretlerine ve onların izinden gidenlere olan rızanı artır. Ey Allah'ım, günahlarımızı, anne babalarımızın, şeyhlerimizin, Allah kardeşlerimizin, bütün mümin erkek ve kadınların, itaatkâr Müslüman erkek ve kadınların ve günah işleyenlerin günahlarını bağışla .

Bu, büyük üstadımız, gnostik Şeyh Muhammed el-Fasi el-Şazili'nin, İki Kutsal Mescid'de ikamet eden, Allah ondan razı olsun, Yakut Duasıdır. Onun halefi, bilgili ve başarılı alim Seyyid Muhammed el-Mubarak el-Mağribi, Şam'da ikamet eden, bana Şeyh'ten, bu duayı okuduktan sonra Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) gördüğünü, mübarek tesbihini göğsüne doğrultarak, "Bu, korunan sırdır" dediğini anlattığını söyledi. Sonra bunu meclis halkına sundu ve onlar tarafından iyi karşılandı. Kutb şöyle buyurdu: "Kim bunu düzenli olarak, sabah ve akşam üç defa okursa, Peygamber Efendimiz'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) uyanıkken ve rüyasında, hem bedensel hem de ruhsal olarak sık sık görür." Ve üstad şöyle buyurdu:

Rivayet edildiğine göre, kardeşlerden bazıları bu sureyi yanlarında götürerek yedi gün boyunca aralıksız okumuş ve Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ile uyanık halde karşılaşınca ve ondan ilim ve sırlar alıncaya kadar dışarı çıkmamışlardır.

Dedim ki: “Allah ondan razı olsun, Şeyh ile tanıştım ve ondan Şazili yöntemini 85 yılında Mısır'da öğrendim. O zamanlar El-Ezher Camii'nde ilim

öğrenmekle meşguldüm ve onun toplantılarına ve zikirlerine katıldım ve ondan bereket aldım, Allah'a hamd olsun .”

Otuz üçüncü fayda * | * Otuz dördüncü fayda

Otuz üçüncü fayda

Bir derlemede, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'i görmek için okunacak bir dua gördüm: (Peygamberimiz Muhammed'i (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görmek isteyen kimse, iki rekat namaz kılsın; her rekatta bir defa Fatiha Suresi, yirmi beş defa Duha Suresi ve yirmi beş defa Şerh Suresi okusun, sonra da Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e salavat getirsin, ta ki uyuyakalana kadar.)

Otuz dördüncü fayda

El-Demiri (Hayat el-Hayawan)'da insan hakkında konuşurken, Şeyh Şihab el-Din Ahmed el-Buni'nin (Sirr el-Asrar) kitabından alıntı yaparak bahsetmiştir.

Cuma namazından sonra, tam bir temizlik hali içinde, bir karta otuz beş defa “Muhammed Allah’ın Elçisidir, Ahmed Allah’ın Elçisidir” yazıp, o kartı yanında taşıyan kimseye, Yüce Allah itaat gücü verir, bereketlenmesine yardımcı olur ve onu şeytanların vesveselerinden korur. Ve eğer o kişi her gün güneş doğarken Muhammed’e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua ederken o karta bakmaya devam ederse, sık sık Peygamberi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görecektir. Bu, incelikli ve denenmiş bir sırdır.

Otuz beşinci fayda

Otuz beşinci fayda

Bu kitabın sekizinci bölümünde zikredilen yüzüncü duadan sonra gelen yirmi birinci duayı (yani "Allah'tan başka ilah yoktur" duasının sonuna kadar olan kısmını) bin defa okumak, onu (Allah ona salât ve selam versin)

rüyada görmeyi müstesna eder ve orada belirtilen diğer faydaları da vardır

.

(*(Anlatıcıdan not: Faydayı daha da artırmak için, 121. duayı faydalarıyla birlikte burada tam olarak veriyoruz, bu şöyledir:

121. Dua: {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve ailesine salât ve selam eyle, Allah'tan başka ilah yoktur; bizi zenginleştir, koru, bizi sana razı olan yola hidayet et, kötülükleri bizden uzaklaştır, insanlığın en hayırlısının iki güzel kokulu çiçeği olan Hasany'n'den ve onun tüm asil ailesinden ve sahabelerinden razı ol ve bizi cennete, huzur yurduna kabul et, Ey Yaşayan, Ey Rızık Veren, Ey Allah'ım.}

Allah'ın gnostığı Sidi İbn Ata Allah el-İskandari'nin (Miftah al-Falah wa Misbah al-Arwah) kitabının son sayfasında yazılı olan bu duayı kitabın dışında gördüm ve sonrasında şunlar yazılmıştı:

Bu mübarek formül, her niyet için yüz ila bin defa, onu (salât ve selam olsun) görmek için ise bin defa okunur.

Eğer ona her gün bin defa okuma yeteneği verilirse, Allah onu ebedi zenginlikle zenginleştirir, bütün yaratıkların sevgisini ona bahşeder ve ondan zarar ve felaketleri uzaklaştırır. Onun faziletleri tarif edilemez. (Alıntının sonu)

Otuz altıncı fayda * | * Otuz yedinci fayda

Otuz altıncı fayda

Allah'ın Gnostığı Sidi Mustafa el-Bakri, (Hizb el-Nawawi) üzerine yazdığı tefsirinin son bölümünde şunları belirtmiştir:

Muhammed isminin faydalarından biri de, her gece yirmi iki defa okuyanın Peygamber Efendimiz'i (Allah ona salât ve selam versin) birçok kez görecektir .

Otuz yedinci fayda

Bu kitabın sekizinci bölümünde bahsedilen yedinci duayı okumak (bu bölümün ilki [Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kulun ve elçin, ümmi peygambere salât ve selam eyle...] şeklindedir)

Şeyh el-Dirbi, tecrübeler kitabında, onlardan bazılarının şöyle dediğini aktardı.

Kim bunu on gece boyunca, her gece yüz defa, yatağına girip sağ tarafına dönerek, tam bir temizlik hali içinde kibleye dönerek uyursa, o zaman Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) görecektir .

(* (Kitabın aktarıcısının yorumu)

Faydayı tamamlamak için, yedinci duayı burada bütünüyle aktarıyoruz: {Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e, kulun ve elçin, ümmi peygambere, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eyle. Seni hatırlayanlar seni hatırladıkça ve seni unutanlar seni unuttukça, Allah'ın bilgisinin, kaleminin yazdıklarının, hükmünün yerine getirildiği şeylerin ve Allah'ın bilgisinin kapsadığı her şeye, her şeyin katlarına ve her şeyin doluluğuna, Allah'ın yaratılışına, tahtının ağırlığına, ruhunun huzuruna ve sözlerinin mürekkebine, olanlara, olacaklara ve Allah'ın bilgisinde olanlara eşit sayıda, saymayı ve sınırları kapsayan, Allah'ın egemenliği sürdüğü sürece kalıcı olan, Allah var olduğu sürece devam eden bir dua.}

Avantaj 38 * | * Avantaj 39 * | * Avantaj 40

Otuz sekizinci fayda

Bilgili kişilerin sözlerinden de anlaşıldığı üzere, Peygamber Efendimiz'i (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada, hatta uyanıkken görmeyi dileyen kimse...

Allah ona salât ve selam versin, emirlerine uysun, yasaklarından sakınsın ve sünnetine bağlı kalsın; Allah ona salât ve selam versin, ona sevgiyle, özlemle, sık sık onu anarak, ona salât ve dualarla, sürekli Peygamberi övgülerle anarak ve eğer daha önce onu rüyasında görmüşse onun yüce suretini zihninde canlandırarak, aksi takdirde onun yüce özelliklerine dair rivayetlere göre hareket etsin. Eğer daha önce onun mübarek odasını ziyaret etmişse, sanki onun önünde duruyormuş gibi zihninde canlandırsın.

Bu, Sidi Abdul Karim Al-Jili'nin "Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Statüsünü Bilmenin En Büyük Kanunu" adlı kitabında söyledikleriyle uyumlu olacaktır.

[Size, Allah ona salât ve selam versin, onun yüce suretini ve anlamını sürekli gözlemlemenizi tavsiye ederim; onu zihninizde canlandırmak için ne kadar çabalasanız da. Kısa süre içinde ruhunuz ona alışacak ve o, Allah ona salât ve selam versin, size şahsen görünecektir. Onu bulacak, onunla konuşacak, ona hitap edecek ve o da size cevap verecek, sizinle konuşacak ve size hitap edecektir. Böylece, Allah'ın izniyle, Sahabelerin mertebesine ulaşacak ve onlara katılacaksınız.]

Otuz dokuzuncu fayda

Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmek için İhlas Suresi'ni on yedi defa okuyun.

Ve şu duayı okursunuz: {Ey Allah'ım, Senin özün olan, yalnızca Sen olan Nurun adına senden yalvarıyorum, bana Peygamberin Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yüzünü, Senin katında olduğu gibi göstermeni istiyorum. Âmin.}

Kim uyumadan önce bunu okursa, Allah ona salât ve selam versin, Peygamber Efendimizi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) görecektir. Bunu, geçen yıl Hicri 1317 yılında Hac yolunda Beyrut'a gelen, salih bir aileden gelen salih bir genç olan Şeyh Abdül Kerim el-Kavi el-Kadiri el-Dimaşki

bana söylemişti. Allah, onun ve ataları aracılığıyla bana da fayda versin. Amin .

Kırkinci fayda

Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) sandalının bir kopyasını taşımak, onu rüyada görmeyi kolaylaştırdığına inanılır.

Şihab Ahmed el-Mukri'nin (Fath al-Muta'al fi Madh al-Ni'al) kitabında belirttiği üzere, ifadesinin metni şu şekildedir:

[Şerefli sandal örneğinin özelliklerinden biri de, bazı imamların onun kanıtlanmış bereketleri hakkında söyledikleridir: Kim onu sürekli taşırsa, insanlar tarafından tam kabul görecektir ve mutlaka Peygamber Efendimizi (Allah ona salât ve selam versin) ziyaret edecek veya onu rüyasında görecektir.]

Dedim ki, az önce bahsi geçen kitaptan asil sandalet örneğini alıp, bastım ve faydalarını ve özelliklerini özetleyerek, yaklaşık üçte iki arşın uzunluğunda ve üçte bir arşın genişliğinde bir kağıda etrafına yazdım; bu sayede son derece değerli hale geldi ve insanlar onu bereket getirmesi için evlerinin önüne asmaya başladılar.

Bu faydaları olduğu gibi burada belirtmeye karar verdim, böylece bu kitapta korunmuş olurlar.

Örnek metnin üstüne yerleştirdiğim metin şu şekildedir :

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sandaletlerinin, kat kat, kılız ve iki kayışlı olduğu sahih olarak rivayet edilmiştir. Sandaletlerin kayışlarından biri başparmağı ile yanındaki parmak arasına, diğeri de orta parmağı ile yanındaki parmak arasına yerleştirilir ve ayağının arkasındaki kayışa, yani bağcığa bağlanırdı. İki kayıştan oluşan sandaletler, sığır derisinden yapılmış, bel kısmı olan, dil şeklinde ve topuklu, yani ayağı bir araya getiren kayışlardan oluşan bir topuk kısmına sahipti. Bazı âlimler,

sandaletlerin sarı renkte olduğunu ve deri çorap giyip sandaletlerin üzerinden sildiğini söylemişlerdir (salla'llâhu aleyhi ve sellem) .

Örnek metnin sağındaki metin şu şekildedir :

[Not] Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) kutsal kitaplardaki isimlerinden biri de "Sandaletli Adam"dır; çünkü sandalet giymek Araplar arasında bir adetti. İki sandalet ve sekiz çift terliği vardı ve özellikle ibadetlere giderken, tevazu gereği hem sandaletleriyle hem de sandaletsiz yürürdü. Temiz sandaletleriyle namaz kılardı ve bazen sandaletlerini sol elinin işaret parmağında taşırdı. Hizmetkârı İbn Mes'ud, sandaletlerini çıkardığında koluna koyar, giydiğinde ise ona verirdi. Sandaletlerini giyerken önce sağ ayağıyla, çıkarırken ise sol ayağıyla giyerdi.

İbn el-Cevzi şöyle demiştir: Her kim sürekli olarak sağ ayakla başlarsa, dalak ağrısından korunmuş olur.

Diğerleri ise şöyle dedi: Eğer Mümtahan Suresi yazılır ve iskorbüt hastası olan kişi bu surenin suyunu içerse, Allah'ın izniyle iyileşir .

(Konu) Bu örnekte olduğu gibi ağaçların ve benzerlerinin fotoğraflanması serbesttir, ancak insanların ve hayvanların fotoğraflarının aşağılayıcı olmayan bir şekilde çekilmesi yasaktır .

Örnekteki sol taraftaki metin şu şekildedir :

(Faydalar) Kastalânî, (el-Mevâhib el-Ledûniyye)'de ve el-Makrî'de (Fethu'l-Muta'al) alimlerin rivayetiyle nakletmiştir.

Bu asil örnekten elde edilen nimetlerden biri de şudur ki...

Onu yanında taşıyan ve ondan bereket dileyen kişi, isyankar insanlardan korunacak, düşmanlarını yenecek, her türlü isyankar şeytandan ve her türlü kıskanç kişinin kötü bakışından korunacaktır.

Hamile bir kadın doğum sancıları şiddetlendiğinde bunu sağ elinde tutarsa, Tanrı'nın gücü ve kudretiyle durumu hafifleyecektir.

Aynı zamanda nazar ve büyüden de koruma sağlar.

Onu taşıyan kişi insanlar tarafından tam olarak kabul edilecek ve kaçınılmaz olarak Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) kabrini ziyaret edecek ve onu rüyasında görecektir.

O, yenilgiye uğramış bir orduda, yağmalanmış bir kervanda, batmış bir gemide, yakılmış bir evde veya çalınmış eşyalar arasında değildi.

Ve hiç kimse, Allah ona salât ve selam versin, arkadaşı aracılığıyla hiçbir ihtiyacı için şefaât dilememiş, hiçbir sıkıntısı giderilmemiş, hiçbir hastalığı tedavi edilmemiş değildir; yeter ki iman güçlü olsun .

Örnek metnin altında şu metin yer almaktadır :

"Bu, Peygamber Efendimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) sandaletinin en doğru örneğidir. Fotoğrafı, âlim Ahmed el-Mukri'nin 'Fath al-Muta'al fi Madh al-Ni'al' adlı kitabından aldığım orijinal görüntüyle mükemmel bir şekilde eşleşecek şekilde çekilmiştir. Bu kitap büyük bir cilttir ve nadir bulunmasına rağmen, Allah bana üç güvenilir kopyasını nasip etmiştir. Bunlardan biri, yazarın el yazısını taşıyan bir el yazmasından kopyalanmıştır. Bu örneği hepsinde gördüm ve bahsettiği altı örnekten ilki, bizim de dayandığımız örnektir. İbn el-Arabi, İbn Asakir, İbn Marzuq, el-Faruqi, el-Suyuti, el-Sakhawi, el-Thuna'i ve diğer birçok âlimin dayandığı örnektir."

Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sandaletinin Hz. Aişe'de (Allah ondan razı olsun) bulunduğunu, sonra sandaletlerin taşındığını ve üzerine sandaletler konulduğunu, üzerine konulan sandaletlerin üzerine de başka sandaletler konulduğunu ve böylece şeyhlerin bunu kağıda çizip isnad yoluyla rivayet ettiklerini, daha sonra Ebu el-Yaman İbn Asakir'in de aralarında bulunduğu bir grubun bunu kitabında yazıp çizdiğini, isnad yoluyla rivayet edilip tam olarak okunduğunu ve sonunda el-Mukri'ye ulaştığını, onun da İbn Asakir'in

güvenilir nüshasından (Fethü'l-Mute'al) bunu yazdığını ve (Fethü'l-Mute'al)'den tüm faydalarıyla birlikte naklettiğini anlattı .

(Çözüm)

El-Menavi ve El-Kari, (El-Şemail) hakkındaki açıklamalarında şöyle demişlerdir: İbn el-Arabi şöyle demiştir: "Sandal, peygamberlerin giysisidir ve insanlar ancak topraklarındaki topraktan dolayı başka şeyler benimsemişlerdir ."

Ve sözlerimi şöyle tamamladım:

Peygamberin sandaletinin örneğini izledim ki, onun gölgesinde iki dünyada da yaşayayım.

Sa'd ibn Mas'ud hizmet etti ve ben de onun örneğine hizmet etme ayrıcalığına sahibim.

Ve ben de bu asil örnekte de aynı şeyi söyledim ve niyetim onları ve onlardan sonra gelenleri onun içine yerleştirmektir, bu yüzden beyaz kalmasını tercih ettim.

En iyi haberci için bir sandalet örneği... Yıldızlar ondan uzak, tozlu bir yer dilediler.

Onun yedi rakibi, kıskanç ve kralların taçlarına hasret olan göklerin ta kendisidir.

Ve ben de dedim ki

Bu evrenin başında Muhammed'in sandalı vardır; o yükselmiştir ve bütün yaratılış onun gölgesi altındadır.

Sina Dağı'nda Musa'ya sandaletlerini çıkarması söylenirken, tahtta oturan Ahmed'e buna izin verilmedi.

Ve ben de dedim ki

Seçilmiş Kişinin sandaletine benzer hiçbir şey yok. ***** Bununla ruhumu, gözlerim için de sürme ile.

Asil bir sandalet imgesi ne kadar da asildir, her kafa onun ayak olmasını diler.

Ve ben de dedim ki

Zamanın insanlığa karşı savaş açtığını görünce, efendisinin sandaletini kendime bir kale yaptım.

Onun muhteşem biçimine karşı kendimi aşılmaz bir duvarla korudum, gölgesinde güvenliğe kavuştum.

Ey Allah'ım, şefaathimiz, günahlarımızın şefaathçisi, kalplerimizin şifacısı, efendimiz ve koruyucumuz, bütün âlemlerin sahibi Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salât ve selam eyle ve onlara bol ve ebedi bir barış nasip eyle. Âmin.

Ey Allah'ım, sözlerimizin başında efendimiz Muhammed'e salavat getir.
Ey Allah'ım, sözlerimizin ortasında efendimiz Muhammed'e salavat getir.
Ey Allah'ım, sözlerimizin sonunda efendimiz Muhammed'e salavat getir.

Onuncu Bölüm: Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faydaları ve meyveleri

Onuncu Bölüm: Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmenin faydaları ve meyveleri

Bu bölüme, âlim Şemseddin İbn el-Kayyim'in (Celaî el-Afham fî Fadl el-Salat ve el-Salam ala Muhammed Hayr el-Anam) adlı kitabında bahsettiği faydalarla başlamayı uygun gördüm; bunların çoğu veya tamamı, ikinci bölümde özetlediğim hadislerde de geçmektedir, bu nedenle burada tekrar etmeye gerek yoktur. Bunlar, (Masalik el-Hunafe) ve (el-Durr el-Mandud) ve diğerlerinde de geçmektedir. Bunlardan bazılarını zikrederken, (Celaî el-Afham)'dan başka kaynaklardan da eklemeler yaptım .

Allah rahmet eylesin, şöyle buyurdu :

Birincisi: Yüce Allah'ın emrine itaat etmek .

İkincisi: Yüce Allah'ın, O'na dua etme konusunda gösterdiği rıza, her ne kadar iki dua farklı olsa da. Bizim O'na duamız yalvarma ve rica iken, Allah'ın O'na duası, daha önce de belirtildiği gibi, övgü ve şereftir .

Üçüncüsü: Melekleri de bunu onaylıyor .

Dördüncüsü: İbadet eden kişi, Yüce Allah'tan on nimet alır .

Beşinci olarak: O, on derece yükseltilecektir .

Altıncı: Ona on tane hayırlı iş yazılacaktır .

Yedinci: On günahı ondan silindi .

Sekizinci: Eğer duasını O'nun huzuruna sunarsa, kabul edileceği umulmaktadır; zira bu dua, Âlemlerin Rabbi'ne yükseltilmektedir .

Dokuzuncu: Bu, Allah ona salât ve selam versin, onun için rızık istemekle birlikte yapılırsa veya Ruwaifi'nin hadisinde belirtildiği gibi tek başına yapılırsa, şefaathane sebebi olur .

Onuncu: Daha önce de belirtildiği gibi, günahların affedilmesinin bir sebebidir .

On birinci: Bu, Tanrı'nın kuluna kendisiyle ilgili konularda yardım etmesinin bir sebebidir .

El-Durr El-Manthud'da Tirmizi'nin Ubeyy ibn Ka'b'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre, Ubeyy ibn Ka'b şöyle buyurmuştur: "Gecenin üçte ikisi geçince, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ayağa kalkar ve şöyle derdi: 'Ey insanlar, Allah'ı zikredin, Allah'ı zikredin! Sarsıcı olan geldi, ardından gelen de. Ölüm, beraberinde getirdiği her şeyle birlikte geldi. Ölüm, beraberinde getirdiği her şeyle birlikte geldi.' Ubeyy dedi ki:

'Ben de dedim ki: "Ey Allah Resulü, sana sık sık salavat getiriyorum. "Duamın ne kadarını sana adamalıyım?" diye sordum. "Dilediğin kadar" dedi. "Çeyrek mi?" dedim. "Dilediğin kadar, hatta artırırsan senin için daha hayırlıdır" dedi. "Yarısı mı?" dedim. "Dilediğin kadar, hatta artırırsan senin için daha hayırlıdır" dedi. "Üçte ikisi mi?" dedim. "Dilediğin kadar, hatta artırırsan senin için daha hayırlıdır" dedi. "Duamın tamamını sana mı adamalıyım?" diye sordum. "O zaman endişelerin giderilir ve günahların bağışlanır" dedi.'" El-Hakim böyle demiştir.

(El-Mustadrak) sağlam bir rivayet zincirine sahiptir .

Anlatımda [gecenin dörtte biri geçtikten sonra]

Ve bir diğerinde [gecenin son üçte birinde dışarı çıkar ve şöyle der: Gece boyunca dua ederim] yerine [üzerinize daha çok dua ederim]

Başka bir rivayette ise Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Namazlarımın bir kısmını sana ithaf edeceğim..." (Hadis)

Ahmed, İbn Abi Asim ve İbn Abi Şeybe'nin rivayet ettiği başka bir hadiste ise: [Bir adam, "Ey Allah'ın Resulü, bütün dualarımı senin için yapsam ne olur?" dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "O halde Allah, yüce ve mübarek olan, dünya hayatın ve ahiret hayatınla ilgili her şeyde sana yeter."] El-Beyhaki bunu sağlam bir isnad zinciriyle rivayet etmiş, ancak isnad zincirinde bir kopukluk bulunmaktadır .

Bir başka hadiste ise [bir adam, "Ey Allah'ın Resulü, namazlarımın üçte birini sana adayayım mı?" diye sordu. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "İstersen, üçte ikisini." Adam, "Evet." dedi. Adam, "Öyleyse bütün namazlarımı." dedi. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "O halde Allah, dünya ve ahiret işlerinizde size yeter."] Bu hadisin isnadında, çoğunluğun zayıf saydığı iki ravi

bulunmaktadır; ancak Haytemi, Mündiri gibi, delilleri nedeniyle hadisi sahih kabul etmiştir .

Bir diğerinde ise [Namazımın yarısını senin için dua edeceğim. O da: Evet dedi. O da: Öyleyse namazımın tamamını senin için dua edeceğim. O da: Öyleyse Allah sana bu dünyanın ve ahiretin dertlerini giderecektir.]

Başka bir olayda ise [Rabbimden bir melek bana geldi ve dedi ki: Sana dua eden hiçbir kul yoktur ki, Allah onun için on kat dua etmesin. Bunun üzerine bir adam ayağa kalkıp dedi ki: Ey Allah'ın Resulü! Duamın yarısını sana mı kılayım? O dedi ki: Dilediğin kadar. Adam dedi ki: Üçte ikisini. O dedi ki: Dilediğin kadar. Adam dedi ki: Duamın tamamını sana mı kılayım? O halde Allah sana bu dünyanın ve ahiretin dertlerini giderir.]

Bildirildiğine göre, rivayette duadan kastedilenin, önceki hadislerde dua olduğu ve dolayısıyla yoruma gerek olmadığı belirtilmiştir; bu bilgi doğrulanmış olmasa veya tartışmalı olsa bile .

Bunun anlamı şudur: Ben daha çok dua ediyorum, peki dualarımın ne kadarını senin için etmeliyim? Yani kendim için dua ettiğim bir zamanım var, peki bu zamanın ne kadarını senin için dua ederek geçirmeliyim? Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bu zaman diliminde ona bir sınır koymayı uygun görmedi, böylece daha fazla dua etme kapısı ona kapanmasın. Bu yüzden, daha çok dua etme teşvikini de dikkate alarak, ona seçim hakkını devretmeye devam etti, ta ki "Tüm dualarımı senin için edeceğim" diyene kadar. Yani kendim için ettiğim duaların yerine senin için dua edeceğim. Sonra da "O zaman endişelerin giderilecektir" dedi. Yani dinin ve dünya ile ilgili endişelerin giderilecektir, çünkü bu, Allah'ı anmayı ve Allah'ın Resulü'nü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüceltmeyi de içerir. Anlam olarak ise, hadis-i kudsi'de geçtiği gibi, bizzat kendisi için yapılan bir duanın işaretidir: "Kim benden bir şey istemektense, beni anmakla meşgul olursa, ona isteyenlere verdiğim şeylerin en iyisini veririm."

Dolayısıyla, kim Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmeyi ibadetinin esas bir parçası kılsa, Allah ona dünyevi ve manevi ihtiyaçlarında yeterli olur. Allah bize bu konuda başarı nasip etsin. Amin .

O şöyle dedi: Denildi ki, kastedilen namazın kendisidir, kastedilen ise namazın sevabı veya sevabına benzer bir şeydir; bu da önceki rivayetle çürütülmüştür .

Şöyle denilmiştir: Bu hadis, onu okuduktan sonra, “Bunun sevabını efendimiz, Allah’ın salat ve selamı ona olsun, Peygamberimize ithaf ediyorum” diyerek dua eden kimse için büyük bir ilkedir. Çünkü Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) hadiste, “Bütün dualarımı sana ithaf ediyorum” demiştir. Peygamberimiz (salla’llâhu aleyhi ve sellem) de, “O zaman endişeleriniz giderilecektir” demiştir.

Peygamber Efendimiz’in (salla’llâhu aleyhi ve sellem) şerefine artırılması için yapılan duaya gelince, sonraki dönem âlimlerinden bazıları bunu reddetmiştir ve ben de buna verilecek cevabı iki fetvada, biri uzun diğeri kısa olmak üzere, ayrıntılı bir şekilde açıkladım ve âlimlerin buna katılmadığını, hatta bu düşünce ekolünün imamı Nevevi'nin bile (El-Minhaj), (El-Ravda) ve (Şerh Müslim) gibi bazı kitaplarının girişlerinde bunu kullandığını gösterdim .

Ve onun şerefi, Allah ona salât ve selam versin, mükemmel olmasına rağmen, yakınlık içinde sürekli ilerlediği için mükemmelliği artırmaya muktedirdir; dolayısıyla ilerlemesinin sonu yoktur. Ve artmaya muktedir olan şey için, Allah ona salât ve selam versin, onu istemeye hiçbir engel yoktur. Ve o mükafatın benzerini onun şerefinde bir artış olarak görmek, onun için o mükafatın benzerini elde etmeyi istemektir ve onun için elde edilmesiyle şerefi mutlaka artar, çünkü elde etmek mükemmelliktir. Dolayısıyla, eğer bu, onun yerleşik şerefine mükemmelliğine eklenirse, daha önce elde edilmemiş bir mükemmellik ve ilerleme ile onu artırır. Ve aynı şekilde, onun üzerine dua ederken, Allah ona salât ve selam versin, daha önce elde edilmemiş bir mükemmellik ve ilerleme artışı elde ettiğini söyleriz .

Rivayet edildiğine göre bu olay Ebu Bekir'den başka birine, yani Eyyub ibn Beşir'e de olmuş ve o da Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) şöyle demiştir: "Namazımı senin için bir dua yapmaya karar verdim..." Hadis devam ediyor ve eğer sahih ise, her ikisine de bu konuda soru sormakta bir sakınca yoktur. (İbn Hacer'den alıntı)

On ikinci: Bu, kulun kıyamet gününde ona (Allah ona salât ve selam versin) yakın olması için bir sebeptir. İbn Mesud hadisi bu konuda daha önce de zikredilmiştir .

On üçüncü: Muhtaçlara yapılan yardımların yerini alır .

On dördüncü: Bu, ihtiyaçları karşılamanın bir yoludur .

On beşinci: Bu, Tanrı'nın dua eden kişi için dua etmesi ve meleklerinin de onun için dua etmesi için bir sebeptir .

On altıncı: Bu, dua eden kişi için bir arınma ve temizlenmedir .

On yedinci: Bu, kulun ölümünden önce cennetle müjdelenmesi için bir sebeptir. El-Hafız Ebu Musa bunu kitabında zikretmiş ve içinde bir hadis de zikretmiştir .

On sekizinci: Bu, Kıyamet Günü'nün dehşetinden kurtuluş sebebidir. Bu, Ebu Musa tarafından da zikredilmiş ve bununla ilgili bir hadis de rivayet etmiştir .

Ondokuzuncu: Bu, Peygamber Efendimiz'in (Allah ona salât ve selam versin) kendisine salât ve selam edene karşılık vermesinin bir sebebidir .

Yirminci: Bu, daha önce de belirtildiği gibi, hizmetkarın unuttuklarını hatırlaması için bir sebeptir .

Yirmi birinci: Bu, topluluğun hoşluğunun bir sebebidir ve kıyamet gününde halkı için bir pişmanlık kaynağı olmayacaktır .

Yirmi ikinci: Daha önce de belirtildiği gibi, bu yoksulluğun inkar edilmesinin bir nedenidir .

Yirmi üçüncüsü: Eğer bir kul, Allah'tan bahsederken O'na dua ederse, cimrilik adı ondan silinir. Allah ona salât ve selam versin .

Yirmi dördüncü: Sahibini cennet yoluna götürür, onu terk edeni ise yolundan saptırır .

Yirmi beşinci: Bu, insanı, Allah'ın ve Resulünün anılmadığı, Allah'ın övülmediği ve yüceltilmediği, Allah'ın Resulü için (Allah ona salât ve selam versin) dua edilmediği bir toplantının pis kokusundan kurtarır.

Yirmi altıncı: Bu, Allah'ı övmek ve Resulü için dua etmekle başlayan konuşmanın tamamlanmasının bir sebebidir .

Yirmi yedinci: Bu, kulun yolda bolca nur bulmasının bir sebebidir ve Ebu Musa'nın zikrettiği bir hadis de bununla ilgilidir .

Yirmi sekizinci madde: Hizmetçiyi kabalıktan uzaklaştırır .

Yirmi dokuzuncusu: Bu, Yüce Allah'ın, kendisine dua edeni göklerde ve yerdeki insanlar arasında övgüyle anması için bir sebeptir; çünkü dua eden, Allah'tan Resulünü övmesini, şereflelendirmesini ve yüceltmesini istemektedir ve sevabı da amelin karşılığıdır; dolayısıyla dua eden de bundan bir pay almalıdır .

Otuzuncu: Bu, ibadet edenin şahsında, işinde, hayatında ve menfaatlerinin sebeplerinde bereket vesilesidir; çünkü ibadet eden, Rabbinden kendisini ve ailesini bereketlendirmesini ister ve bu dua kabul edilir ve karşılığı da aynı şekilde olur .

Otuz birinci: Bu, onun Allah'ın rahmetine kavuşması için bir sebeptir; çünkü rahmet, bazılarının dediği gibi dua anlamındadır veya doğru görüşe göre duanın şartlarından ve yükümlülüklerinden biridir. Dolayısıyla, onun için dua eden kişi rahmete kavuşmalıdır .

Otuz ikinci fayda: Bu, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) olan sevgisinin devam etmesi, artması ve çoğalması için bir sebeptir. Bu, imanın temel bir yönüdür ve onsuz imanın eksik kalması mümkündür. Çünkü bir kul sevgilisini ne kadar çok hatırlarsa, onu kalbinde ne kadar çok yaşatırsa ve onun erdemlerini ve ona olan sevgiyi uyandıran özelliklerini ne kadar çok anımsarsa, ona olan sevgisi o kadar çok çoğalır, özlemi artar ve kalbinin kontrolünü tamamen ele geçirir. Tersine, onu hatırlamaktan, onu düşünmekten ve kalbindeki erdemlerini düşünmekten uzaklaşırsa, ona olan sevgisi azalır. Aşık için, sevgilisini görmekten daha hoş bir şey yoktur; onu hatırlamaktan ve erdemlerini düşünmekten daha rahatlatıcı bir şey de yoktur. Bu kalbinde güçlendiğinde, dili doğal olarak onu övecek ve yüceltecek, erdemlerini anacaktır. Bu övgünün artması veya azalması, kalbindeki sevginin artması veya azalmasıyla orantılı olacaktır ve bu herkes için açıktır. Bazı şairler bu duyguyu şiirlerinde bile dile getirmişlerdir.

"Sevgilimi hatırladım" diyenlere hayret ediyorum. ***** Öyleyse, unuttuğum şeyi hatırlamam gerektiğini nasıl unutabilirim ki?

Bu aşık, "Sevgilimi hatırladım" diyen kişiye hayret etti; çünkü hatırlama unutmanın ardından gelir ve eğer bu aşk tam olsaydı, sevgilisini unutmazdı.

Bir başkası şöyle dedi.

Onun anısını unutmak istiyorum ama Layla her şekilde karşıma çıkıyor gibi.

Bize, ona olan sevgisinin onu unutmasını engellediğini söyledi.

Bir başkası şöyle dedi.

Kalp seni unutmayı arzuluyor, ama doğa buna izin vermiyor.

Onları sevmenin ve hatırlamanın kendisi için ikinci bir doğa haline geldiğini ve aksini isteyen herkesin, ünlü atasözünde de belirtildiği gibi, doğasının buna karşı koyacağını açıkladı: "Bir şeyi seven, onu sık sık anar."

Ve bu en şerefli yerde, okunan sözlere en çok layık olan kişi...

Kalbim açılrsa, içinde Senin hatıranı ve şafağın büyüğü içinde Tanrı'nın birliğini görürdün.

Dolayısıyla, müminin kalbinde Allah'ın birliği ve Resulünün hatırası yazılıdır ve bu silinemez veya kaldırılamaz.

Bir şeyin sık sık anılması ona olan sevginin devam etmesine, unutulması ise ona olan sevginin kaybolmasına veya zayıflamasına sebep olduğundan ve Yüce Allah, kullarından en büyük sevgi ve en büyük saygıyı hak eden O olduğundan, Yüce Allah'ın affetmediği şirk, sevgi ve saygıda O'na başkalarını ortak koşmaktır. Öyleyse siz de diğer yaratıkları, Yüce Allah'ı sevdiğiniz ve saygı duyduğunuz gibi sevin ve saygı gösterin. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {İnsanlar arasında, Allah'tan başkalarını O'na denk tutanlar da vardır. Onları Allah'ı sevdikleri gibi severler. Fakat iman edenler, Allah'a olan sevgilerinde daha güçlüdürler. Eğer zulmedenler, cezayı gördüklerinde anlasalar ki, bütün güç Allah'a aittir ve Allah'ın cezası çok şiddetlidir.} Mümin ise Allah'ı her şeyden çok sever. Cehennemdekiler ise cehennemde şöyle diyeceklerdir: "Allah'a yemin olsun ki, seni âlemlerin Rabbi'ne denk tuttuğumuzda gerçekten apaçık bir sapıklık içindeydik." Bilindiği üzere, onlar yalnızca Yüce Allah ile sevgi, bağlılık ve ibadet bakımından denk kıldılar. Aksi takdirde, hiç kimse bir putun veya başka bir rakibin, sıfatları, fiilleri, göklerin ve yerin yaratılışı ve kullarının yaratılışı bakımından âlemlerin Rabbi'ne denk olduğunu söylememiştir. Aksine, denk kılma sevgi ve ibadette olmuştur. Mesele şudur ki, sürekli zikir sürekli sevginin sebebidir ve Yüce Allah, mükemmel sevgiye, kulluğa, yüceltmeye ve saygıya en layık olandır; bu nedenle O'nu sık sık zikretmek kul için en faydalı şeylerden biridir. Ve onun gerçek düşmanı, onu Rabbini zikretmekten ve O'na ibadet etmekten alıkoyan kimsedir. İşte bu yüzden Allah, Kur'an'da sık sık zikredilmesini emretmiş ve bunu başarının sebebi

kılmıştır; Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Allah'ı çokça zikredin ki, kurtuluşa eresiniz."

Yüce Allah buyurdu: {Ey iman edenler! Allah'ı çokça zikredin.} Ve buyurdu: {Erkekler de Allah'ı çokça zikrederler, kadınlar da Allah'ı çokça zikrederler.}

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayanlardır.}

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Öyleyse beni hatırlayın, ben de sizi hatırlayacağım. Bana şükredin ve beni inkâr etmeyin.}

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Tek yürekte olanlar öne geçtiler." Sahabeler sordular: "Ey Allah'ın Resulü, tek yürekte olanlar kimlerdir?" Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Hem erkekler hem de kadınlar, Allah'ı çokça zikredenlerdir." Tirmizi'de, Ebu Darda'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Size amellerinizin en hayırlısını, Rabbinizin katında en temizini, en yüksek mertebesini, altın ve gümüş harcamaktan daha hayırlı olanını, düşmanınızla karşılaşp onların boynunu kırmaktan ve onların da sizin boynunuzu kırmasından daha hayırlı olanını söylemeyeyim mi?" Sahabeler: "Evet, ey Allah'ın Resulü" dediler. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Allah'ı zikretmek." Bu hadis, Ebu Darda'ya isnat edilen Muvatta'da da bulunmaktadır.

Mu'az ibn Cebel şöyle demiştir: "Hiçbir insan, Allah'ı ve Resulünü (Allah ona salât ve selam versin) anmaktan ve ardından onu anmaktan daha fazla Allah'ın azabından kurtaracak bir şey yapmamıştır."

Mesele şu ki, sürekli hatırlama, sürekli sevginin sebebidir. Hatırlama, kalp için bitkiler için su, balıklar için su gibidir; onsuz kalp yaşayamaz. Ve çeşitli türleri vardır.

Birincisi: O'nu isimleriyle ve sıfatlarıyla anmak ve O'nu övmek.

İkincisi: O'nun yüceltilmesi, övülmesi, şanlandırılması, birliğinin ilanı ve şanlandırılması. Bu, sonraki dönem âlimleri arasında "zikir" teriminin en yaygın kullanım şeklidir.

Üçüncüsü: Hükümlerini, emirlerini ve yasaklarını anmak, yani dünyayı anmak.

Dördüncüsü: Onu hatırlamanın en iyi yolu, O'nu sözleri aracılığıyla hatırlamaktır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Kim Benim zikrimden yüz çevirirse, şüphesiz onun hayatı zorluk içindedir ve Kıyamet Günü onu kör olarak diriltiriz.} Burada, Peygamberine (Allah ona salât ve selam versin) vahyettiği sözlerini zikretmiştir. Yüce Allah ayrıca şöyle buyurmuştur: {İman edenler ve kalpleri Allah'ı zikretmekle huzur bulanlar. Şüphesiz ki, Allah'ı zikretmekle kalpler huzur bulur.}

Beşinci olarak: Ve O'nu ananlar arasında, dua ederek, bağışlanma dileyerek ve yalvararak O'nu hatırlayanlar da vardır.

Bunlar beş farklı anma biçimidir .

Otuz üçüncü fayda şudur: Ona (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek, kuluna olan sevgisini artırır; zira eğer bu, ona dua edenin sevgisini artırmak için bir sebep ise, o halde onun da kendisine dua edeni (Allah ona salât ve selam versin) sevmesi için bir sebep olur .

Otuz dördüncü fayda: Bu, kulun hidayeti ve kalbinin canlanması için bir vesiledir. Çünkü Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ne kadar çok dua eder ve onu ne kadar çok anarsa, sevgisi kalbine o kadar çok yerleşir. Böylece kalbinde emirlerine karşı hiçbir muhalefet kalmaz, getirdiği hiçbir şey hakkında şüphe duymaz. Aksine, getirdiği her şey kalbine yazılır ve ömür boyu sürekli olarak okur, ondan hidayet, başarı ve çeşitli bilgiler edinir. Bu konuda ne kadar çok anlayış, güç ve bilgi kazanırsa, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yaptığı dualar da o kadar artar. İşte bu yüzden, onun sünnetini ve hidayeti bilen ve onu takip eden

âlimlerin duaları, sadece uzuvlarını hareket ettirmek ve seslerini yükseltmekten başka bir fayda görmeyen sıradan insanların dualarından farklıdır. Onun takipçilerine gelince, onun sünnetini bilen ve getirdiklerini bilenlerin ona yaptıkları dualar farklı bir türdendir. Onlar, O'nun getirdiklerini ne kadar çok bilirlerse, O'na olan sevgileri ve Allah'ın O'ndan istediği duanın gerçek doğasını anlamaları da o kadar artar. Yüce Allah'ı anmak da böyledir. Bir kul O'nu ne kadar çok tanırsa, O'na ne kadar çok itaat eder ve O'nu ne kadar çok severse, O'nu anması da gafil ve dalgın olanların anmasından o kadar farklı olur. Bu, ancak deneyimle bilinebilecek bir şeydir, kulaktan duyma bilgilerle değil. Ve kalbini tamamen sevgiyle doldurmuş, sevdiğinin özelliklerini anan, O'nu bu özelliklerinden dolayı öven ve yücelten kimse ile, anlamını kavramadan sadece ima yoluyla veya kelimelerle O'nu anan, kalbi diliyle uyuşmayan kimse arasında fark vardır. Yas tutan birinin feryadı ile kederli bir annenin gözyaşı arasında nasıl bir fark varsa, o (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ondan, getirdiklerinden bahsetmiş ve Allah'a, onu gönderme lütfu ve inayeti için şükretmiştir; zira o, denildiği gibi, hayatın ve ruhun ta kendisidir.

Toplantıların ruhu, onun hatırası ve konuşmasıdır; her kafası karışık insan için bir rehberdir.

Eğer bir kişi onu bir topluluk önünde anmayı ihmal ederse, işte o zaman onlar yaşayanlar arasında ölü gibidirler.

Otuz beşinci: Dua edenin adının Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda anılmasının bir sebebi, onun, “Dualarınız bana sunulmuştur” ve “Allah kabrimde ümmetimin selamını bana ileten melekler görevlendirmiştir” demesidir. Bir kul için, adının Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda övgüyle anılması yeterli bir şereftir. Bu konuda şöyle denilmiştir:

Aklınıza gelen, hatta kısa bir anlığına bile olsa aklınızdan geçen herkes, yükselmeyi ve ilerlemeyi hak ediyor.

Diğeri şöyle dedi:

Layık olmadığım şeye hoş geldiniz. ***** Umutsuzluğun ardından müjde getiren kişinin sözleri.

Sizin için iyi haber, üzerinizdekileri çıkarın, çünkü orada sizin içinizdeki eğriliği ortaya koydum.

Otuz altıncı: Bu, Abdurrahman ibn Samurah'ın, Said ibn el-Musayyab'dan rivayet ettiği hadise göre, ayağın köprüye sağlamca basması ve üzerinden geçmesi için bir sebeptir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in bir rüyasında şöyle buyurmuştur: "Ümmetimden bir adamın köprü üzerinde sürünerek, bazen emekleyerek, bazen de tutunarak ilerlediğini gördüm. Sonra bana yaptığı dua ona ulaştı ve onu ayağa kaldırdı ve kurtardı." Bu hadis, Ebu Musa el-Medini tarafından da rivayet edilmiş ve (el-Tarhib ve el-Tarhib) adlı kitabında buna dayanarak şöyle demiştir: Bu çok güzel bir hadistir .

Otuz yedinci madde: Ona dua etmek, Allah ona salât ve selam versin, onun hakkının en küçüğünü yerine getirmek ve Allah'ın bize bahsettiği nimet için ona şükretmektir; her ne kadar onun bundan ne kadar hak ettiği bilgi, yetenek veya irade açısından ölçülse de, Yüce Allah, cömertliğiyle, kullarının kendisine şükretmesinde ve hakkını yerine getirmesinde az olan şeylerden hoşnut olur .

Otuz sekizinci madde: Bu madde, Yüce Allah'ı anmayı, O'na şükretmeyi ve O'nun kullarına gönderdiği nimetleri bilmeyi içerir. Dolayısıyla, Allah ona salât ve selam versin, O'na dua eden kimse, duasında Allah'ı, Resulünü anmayı ve O'ndan, duasının karşılığını hak ettiği şekilde vermesini dilemeyi de içermiş olur. Tıpkı Rabbimiz'in bize isimlerini ve sıfatlarını bildirmesi, bizi kendi rızasının yoluna yönlendirmesi ve O'na ulaştıktan sonra sahip olduklarımızı bize göstermesi gibi. Bu madde, imanın tamamını, hatta dua edilen Rabbin gerekliliğini, O'nun bilgisini, ıstımasını, gücünü, iradesini, hayatını, sözünü, Resulünü göndermesini, O'nun tüm haberlerine inanmayı ve O'nu sevmenin mükemmelliğini içerir. Hiç şüphe yok ki bunlar iman temelleridir ve ona dua etmek, Allah ona salât ve selam versin, kulun bunu

bilmesini, buna inanmasını ve O'na olan sevgisini içerir; bu yüzden en güzel amellerden biridir .

Otuz dokuzuncu: Kulun, Allah ona salât ve selam versin diye yaptığı dua, bir yakarıştır ve kulun yakarışı ve Rabbine olan isteği iki çeşittir.

Bunlardan biri, kulun ihtiyaçlarını, önemli meselelerini ve gece gündüz yapmayı planladığı şeyleri sormaktır. Bu, yalvarma, isteme ve kulun sevdiği ve arzuladığı şeyleri tercih etme eylemidir.

İkincisi, ondan dostunu ve sevgilisini övmesini, şerefini, saygısını, tercihini, ününü ve yükselişini artırmasını istemektir. Şüphesiz ki, Yüce Allah ve Resulü bunu sever. Kim bunu kendi ihtiyaç ve arzularının önüne koyarsa ve bu istek en çok sevdiği ve tercih ettiği şeyler arasındaysa, o zaman Allah'ın ve Resulünün sevdiği şeyleri kendi sevdiği şeylerden üstün tutmuş olur. Allah'ı ve O'nun lütfunu her şeyin üstünde tutmuş olur. Ödül, amelin ölçüsündedir. Kim Allah'ı başkalarından üstün tutarsa, Allah da onu başkalarından üstün tutar. Bunu, insanların krallarına ve liderlerine yaklaşmak ve yüksek bir mevkiye ulaşmak istediklerinde onlara nasıl güvendiklerinde düşünün. İtaat ettikleri kişiden, en sevdikleri tebaasına lütuf göstermesini isterler. Ne kadar çok lütuf, saygı ve şerefini artırmasını isterlerse, onunla olan ilişkileri o kadar yükselir, ona o kadar yakınlaşırlar ve lütufları o kadar artar. Çünkü onun sevdiklerine lütuf, şeref ve saygı göstermeyi arzuladığını bilirler. En çok sevdiği kişi, ondan en içtenlikle isteyen ve lütuf ve iyiliklerinin kendisine tam olarak sunulmasını arzulayan kişidir. Bu, duyularla gözlemlenebilen bir şeydir. Bu insanların itaat edilen kişiyle olan konumu ve ondan ihtiyaçlarını arayan kişinin konumu, istemekten özgür olduğunda elde edilemez. Sevgiliye saygı göstermek ve ona salavat getirmek bir şeydir, peki ya en büyük ve en yüce sevgili, Rabbinin sevgisine en çok layık olan ve en çok saygı gören kişi ise? Ona (salât ve selam olsun) dua etmenin tek faydası bu olsa bile, mümin için yeterli bir şeref olurdu. İbn al-Qayyim'in, yukarıda bahsettiğim kitabından alıntıladığım sözü burada sona eriyor .

El-Fasi, yazarın bu açıklamasından sonra (Şerhü'l-Daleyil'de) şöyle demiştir: "Bu, Rablerin Rabbine yaklaşmak isteyen herkes için en önemli şeylerden biridir ."

Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin, Rablerine daha yakınlaşmak isteyenler için önemi çeşitli şekillerde kendini gösterir.

1- Bunlar arasında , Yüce Allah'a, O'nun sevgili ve seçilmiş aracılığıyla yapılan dua da yer almaktadır. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Ey iman edenler! Allah'tan korkun, O'na yaklaşmanın yollarını arayın ve O'nun yolunda gayret gösterin ki, kurtuluşa eresiniz.} Ve Yüce Allah'a yaklaşmanın en yakın ve en büyük yolu, O'nun en şerefli Resulü'nden (salât ve selam olsun) başkası değildir .

2 - Bunlar arasında, Yüce Allah'ın bize bunu yapmamızı emretmesi ve O'na (Allah ona salât ve selam versin) bir şeref, saygı, tercih ve yüceltme işareti olarak yapmamızı teşvik etmesi de vardır. Bunu kullananlara güzel bir son ve büyük bir mükafat vaat etmiştir. Bu, en başarılı ameller, en sağlam sözler, en saf haller, en çok tercih edilen ibadetler ve en bol nimetler arasındadır. Bununla, Rahman'ın rızası kazanılır, mutluluk ve huzur elde edilir. Bununla nimetler ortaya çıkar, dualar kabul olur, en yüksek mertebelere ulaşılır, kalplerdeki çatlaklar onarılır ve büyük günahlar affedilir .

3- Bunlardan biri de , Allah ona salât ve selam versin, onun Yüce Allah katında sevgili olması ve O'nun nazarında büyük değere sahip olmasıdır. Allah ve melekleri onun için dua etmiş ve müminlere de onun için dua etmelerini ve ona salât ve selam göndermelerini emretmişlerdir. Bu nedenle, sevgiliyi sevmek ve onu sevmek, ona hamd etmek, onun için dua etmek ve Yüce Allah'ın duasının ve meleklerinin onun üzerine yaptığı duanın örneğini takip ederek Yüce Allah'a yaklaşmak farzdır .

4 - Bunlar arasında, faziletine ve büyük mükafat, büyük hatıra ve onu kullananın Yüce Allah'ın rızasını kazanmasında ve ahiret ve dünya

hayatının ihtiyaçlarını karşılamasında vaat edilen başarılarla ilişkin olarak bahsedilenler de bulunmaktadır .

5 - Bunlar arasında, Allah'ın bize bahşettiği nimetlerdeki aracıya duyulan şükran da vardır ki, bunun için şükretmemiz emredilmiştir. Allah'tan bize bahşettiği hiçbir nimet, geçmişte ve günümüzde, yaratılış ve rızık nimetlerinden, bu dünyada ve ahirette, O'nun (Allah ona salât ve selam versin) vesilesi olmadan gerçekleşmez. Dolayısıyla O'nun (Allah ona salât ve selam versin) bize bahşettiği nimetler, Yüce Allah'ın nimetlerine bağlıdır ve Allah'ın nimetleri sayıca sınırlı değildir, zira Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız, onları sayamazsınız.} şüphesiz Allah bağışlayandır ve merhametlidir. Dolayısıyla, Allah ona salât ve selam versin, onun hakkı bize farzdır ve onun nimetine şükran olarak, nefes alıp verirken her an ona salât ve selam vermekten vazgemememiz farzdır; çünkü bu, kulluk yükümlölüğünü yerine getirmek, yani Yüce Allah'ın emrine itaat etmek anlamına gelir .

6 - Bunlar arasında, aydınlanma ve özlemleri yükseltme konusunda etkileri ve faydaları kanıtlanmış olanlar da vardır; öyle ki, bu etkilerden dolayı yolda olan şeyh için yeterli olduğu ve onun yerini aldığı söylenmiştir .

7 - Bunlar arasında, kulun mükemmelliğini ve bütönlüğünü kapsayan ölçölölük sırrı da vardır. Allah'ın Elçisi'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ederken, Allah'ı ve Elçisini anmak vardır; fakat bunun tersi söz konusu değildir .

Bunun üzerine el-Fasi şöyle dedi ve İbn Farhun el-Kurtubi'nin kitabında şöyle geçmektedir :

Bilin ki, Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmenin on bereketi vardır.

Bunlardan biri: Yüce Kral'ın duası .

İkincisi: Seçilmiş Peygamberin şefaati .

Üçüncüsü: salih meleklerin örneğini takip etmek .

Dördüncüsü: Münafıklara ve inkârcılara karşı çıkmak .

Beşincisi: günahları ve suçları silmek .

Altıncısı: İhtiyaç ve isteklerin karşılanmasına yardımcı olmak .

Yedinci bölüm: Aydınlatıcı olgular ve sırlar .

Sekizincisi ise yıkım yurdundan kurtuluştur .

Ve dokuzuncusu Karar Meclisine giriyor .

Onuncu Kur'an: Rahman ve Rahim olan Allah'a selam olsun .

Daha sonra İbn al-Qayyim'den daha önce zikredilenleri kısaca aktardı; bu alıntı (Seçilmiş Peygamber Üzerine Namaz ve Selam Üzerine Nur Bahçeleri) kitabından yapılmıştı ve o da (Delillerin Açıklaması) adlı eserinde şöyle demişti:

İmam İbn Saba', Şifa' adlı kitabında, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmenin din, dünya ve ahiret açısından üç yüze varan faydası olduğunu belirtmiştir .

İmam Sahili, Bughyat Al-Salik adlı kitabında şöyle demiştir: "Bir zamanlar onun faydalarını saymaya niyetlenmiştim ve yüzden fazla fayda saymışım. Sonra bana sayılması ve tam olarak araştırılması mümkün olmayan bir fayda kapısı açıldı ."

(Sırların Hazineleeri) adlı eserin yazarı, alıntı yaptıktan sonra şunları söyledi:

Dedim ki, Yüce Allah bana, dalgaları ses çıkarmayan bu denizin kıyısından bir damla bahşetti; bu yüzden, ona dua ederek, Allah ona salât ve selam versin, bu dünyada ve ahirette hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir insan kalbinin tasavvur edemediği açıklıklar,

sırlar, bilgi ve ışıklar olduğunu söylemekten başka bir şey ifade edemedim. Eğer hırsların yetersizliği ve Allah'ın azizlerinin bilgisinin sırlarını kavramada zihinlerin donukluğu olmasaydı, bunu daha ayrıntılı olarak anlatırdım. Allah ona salât ve selam versin, "İnsanlara anlayış seviyelerine göre hitap edin" diyerek bize öğrettiğine göre, başka türlü nasıl olabilirdi ki? Dilediğini seçen ve onların bilgisini artıran Allah'a hamd olsun. Bu, Allah'tan bir lütuftur ve Allah her şeyi bilen olarak yeterlidir .

El-Hafız El-Sakhawi dedi ki

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şefaatiyle dua eden ve O'na yalvaran kimse, amacına ulaşır ve gayesinde başarılı olur. Bu konuya, daha önce zikredilen Osman ibn Huneyf hadisi ve diğerleri de dahil olmak üzere ayrı bir sınıflandırma yapılmıştır. Bu, çağlar ve yıllar boyunca, dönemler ve günler boyunca geçerliliğini koruyan mucizelerden biridir .

Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şefaatiyle dua edenlere verilen cevaplar arasında, duaların sayısı kadar çok sayıda mucize olduğunu söylemek daha doğru olur. Bu nedenle, mucizelerini saymaya kalkışmamak gerekir; zira hepsini saymak bile yetersiz ve eksik bir çaba olur. Bazı seçkin âlimler bu işe girişmiş ve bin mucizeye ulaşmışlardır. Allah'a yemin olsun ki, daha yakından incelendiğinde binlerce daha mucize bulunur. Allah'ın salat ve selamı ona olsun. Size, Medine'ye hicret eden ve oğlu ölen kadının hikayesi yeterlidir; Allah Teala, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in yüce huzurunda dua ettiğinde oğlunu ona diriltmiştir. Burada ayrıca, Ubeyy ibn Ka'b'ın hadisi ve daha önce zikredilen diğer hadisler de önemlidir; Ubeyy ibn Ka'b şöyle buyurmuştur: "O zaman endişeleriniz giderilir, günahlarınız bağışlanır ve tüm övgüler Allah'a aittir."

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmenin faydalarından bazıları şunlardır:

1- Bunu yapan kişi cezadan kurtulur ve bunu terk edenlerin başına gelen kötölüklerden güvende olur .

2 - Bunlardan biri de şudur: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda adı geçen ve onun için dua etmeyen kimse, perişan ve rezil olmuş biridir; cehenneme girmeyi hak eder, Allah'tan ve Resulünden uzaktır ve Cebrail ve Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından lanetlenmiştir; hem de ezilmekle, yani çok uzaklara gönderilmekle .

3- Bunlardan biri de şudur: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda adı anılan ve ona salavat getirmeyen kimse, cennet yolunu kaçırmıştır .

4- Bunlardan biri de şudur: Kim, huzurunda Peygamberimizden (sallallahu aleyhi ve sellem) bahseder de ona salavat getirmezse, ona sert davranmış olur .

5 - Bunlardan en cimrisi, Allah'ın salât ve selamı üzerine olsun, onun huzurunda adı anıldığı halde ona salavat getirmeyen kimsedir .

6 - Bunlardan biri de, adı anıldığında ona (salât ve selam olsun) salavat getirmeyen kimsenin lanetlenmiş olmasıdır .

7 - Bunlardan biri de şudur: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) huzurunda adı anılan ve ona salavat getirmeyen kimse, insanların en aşağılık olanıdır .

8 - Bunlardan biri de şudur ki, Allah ona salât ve selam versin, ondan bahsetmeyen her topluluk, kıyamet gününde halkı için pişmanlık kaynağı olacak ve onlar oradan bir cesetten daha iğrenç bir halde kalkacaklardır .

9 - Bunlardan biri de şudur: Kim onun (sallallahu aleyhi ve sellem) için dua etmezse, onun dini yoktur .

10 - Bunlardan biri de şudur: Allah ona salât ve selam versin, onun için dua etmeyen, onun yüzünü göremeyecektir .

11- Bunlardan biri de , Allah ona salât ve selam versin, bu dünyada ve ahirette kendisine dua edenlerin elde ettiği sayısız ve sınırsız büyük nimetlerden onu mahrum bırakmaktır.

Bütün bunlar, (Allah ona salât ve selam versin) adlı kişiden rivayet edilen ve (Al-Qawl Al-Badi') ve diğerlerinde zikredilen hadislerle desteklenmektedir .

En önemli faydalarından biri, kendisine (sallallahu aleyhi ve sellem) dua edenler için Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) şefaatchiliğidir. (El-Durr El-Manthud)'da şöyle buyurmuştur:

Bilin ki, Allah rahmet eylesin, Gazali'nin şefaatin anlamı ve sebebi hakkında psikolojik bir açıklaması vardır; bunun özü şudur ki, şefaati, Allah'ın huzurundan peygamberliğin özüne yansıyan ve oradan, peygamberliğin özüyle olan bağı yoğun sevgi, sünnete sık sık bağlılık ve ona dua ederek onu sık sık anma sayesinde sağlam bir şekilde kurulmuş her öze yayılan bir nurdur. Size nurun yansımalarını gösteren şey, şefaati hakkı hakkında rivayet edilen her şeyin, ona dua etmek, kabrini ziyaret etmek, ezana icabet etmek ve namazdan sonra onun için dua etmek gibi, onunla ilgili olan şeylerle bağlantılı olmasıdır; bunlar sevgi ve onunla olan bağ ile yönetilen şeylerdir. Özetin sonu .

İbn Ata Allah Miftah el-Felah kitabında şöyle demiştir:

Belki de peygamberler (aleyhisselam) için dua etmenin meşruiyetinin sırrı, insan ruhunun zayıf olması ve ilahi ışıkları almaya hazır olmamasıdır. Dolayısıyla, eğer insanın ruhu ile peygamberlerin ruhları arasındaki ilişki dua yoluyla güçlenirse, o zaman görünmez dünyadan peygamberlerin ruhlarına yansıyan ışıklar, onlar için dua edenlerin ruhlarına da yansır .

Ve (Sırların Hazineleeri) adlı eserinde şöyle dedi: El-Mevvak, (Hidayete Uğramışların Sünneti) adlı kitabında şöyle dedi:

Onlar, anmanın anılan kişiye olan sevgiyi pekiştirdiğini, sevginin de sevilen kişiye bağlılığı pekiştirdiğini söylediler. Dolayısıyla, Allah'ın Elçisi'ni

(Allah ona salât ve selam versin) anmak, onu sevmenin bir yoludur; onu sevmek de onu takip etmenin bir yoludur ve onu takip etmek farzdır. Bu nedenle, onun için dua etme meselesi doğrulanmıştır .

Bunun meyveleri arasında İmam Kastalânî'nin (Mesâlik el-Hanefe) kitabında söylediği de vardır: Alimimiz Şeyh Ebu'l-Mevahib el-Vefa'i (Akhbar al-Adhkiya' bi-Akhbar al-Evliya') kitabında şöyle buyurmuştur:

Kurtuluşa götüren ve seçkinler mertebesine ulaşmayı sağlayan şeylerden biri de (ihya), Kut, Riya, Hilya, Evrif-i Maarif ve Tanvir gibi âlimlerin kitaplarını okumak, dualara uymak ve efendimiz, Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık dua etmektir .

Bunun meyveleri arasında İmam Kastalani'nin de söylediği şeyler vardır: İmam el-Arif Sidi Muhammed ibn Ömer el-Ghamri el-Vasiti (Minah al-Minna fi al-Talabis bi al-Sunna) kitabında şöyle buyurmuştur:

Bilin ki, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek, özellikle yolculuğun başında olan ve bunu gece gündüz sürdürme niyetiyle yapan kişi için çok önemlidir. Bu, diğer zikir şekillerinden farklı olarak, yolculuğunda ve Rablerin Rabbi'ne yakınlaşma arayışında ona yardımcı olur. Çünkü bu, Yüce Allah'a hidayet kapısını açar; zira Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem), bizler ile O'nun arasında aracıdır, O'na yol gösterir ve O'nu bize tanıtır. Aracıya bağlılık, aracılık edilen kişiye bağlılıktan önce gelir; çünkü aracı, Yüce Kral'a erişimin ve yakınlık makamlarına giden yolun vesilesidir. Dolayısıyla, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem), yaratılış ile Rableri, Yüce Allah arasında aracıdır.

Bilin ki, peygamberlerden evliyalara kadar bütün yaratılışın rızkı O'ndandır (salât ve selam olsun) ve bütün amelleri O'na sunulmuştur ve O (salât ve selam olsun) her birinin karşılığını alır, çünkü O bunun sebebidir. Bu nedenle, O'na dua etmek, Allah'a ve Resulüne yaklaşmanın en büyük yardımcılarında biridir ve bununla insan aydınlığa kavuşur. Karanlık ancak ışıkla giderilir ve karanlığın anlamı, bu kirlilik dolu ruha yapışan ve kalpte pas olan şeydir. Öyleyse, ruh kirlilikten ve kalp pasdan arındırıldığında,

iyiliğe engel olan şeyler ortadan kalkar ve bütün bunlar O'nun (salât ve selam olsun) bereketiyle olur.

Ve ona (Allah ona salât ve selam versin) yapılan bol dualar, kalpte onun sevgisinin yerleşmesine yol açar. Ve biliyoruz ki, bir kimse onun (Allah ona salât ve selam versin) amellerine ve ahlakına uymayı ancak ona büyük bir özen gösterdikten sonra başarabilir; ona büyük bir özen göstermeyi ancak onu aşırı sevmekle başarabilir; ona aşırı sevgi göstermeyi ise ancak ona (Allah ona salât ve selam versin) sık sık dua ederek başarabiliriz. Ve bir şeyi seven kimse onu sık sık anar. Bu nedenle, arayan kişi ona (Allah ona salât ve selam versin) dua ederek işe başlar; çünkü bu, içsel benliği aydınlatmada ve ruhu arındırmada mucizeler içerir ve arayan kişi bunu bizzat deneyimler; ayrıca, saymakla ve araştırmakla elde edilemeyecek sırlar ve faydalar da içerir. Bu yüzden, arayanın, Allah'a yönelme niyetinde samimi olması ve Peygamberine (Allah ona salât ve selam versin) dua etmesi yeterlidir; ta ki bunun meyvesini toplayıp bereketi kendisine görünene kadar. Bu yolun tüm duraklarında, yol gösteren bir lamba ve aydınlatan bir ışıktan başka bir şey yoktur. Öyleyse, kalbini kendisine yönelik dualarla dolduran kimse, Allah ona salât ve selam versin, onun ışıklarıyla tevhidin gerçeklerinin sırlarına aydınlanacaktır .

İmam Sidi Muhammed el-Ghamri'nin de dediği gibi, bunun meyvelerinden biri de, Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yüce suretinin ruha sağlam, köklü ve sürekli bir şekilde işlenmesidir. Çünkü kişi, samimiyetle, şartları ve adabı yerine getirerek ve anlamını düşünerek, Peygamber Efendimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeye ve ona selam göndermeye devam eder; ta ki içsel sevgisi, dua edenin ruhu ile Peygamber Efendimiz'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ruhu arasında sağlam, samimi, saf ve sürekli bir bağ kurulana ve onları yakınlık ve saflık içinde birleştirene kadar. Böylece sevgi ruhta sağlam bir şekilde yerleşir. Çünkü insan, sevdiğiyle özdeşir ve sevgi, sevileni takip etmeyi gerektirir. (Masalik el-Hunafe'den alıntı sonu)

Sonra (Şerh-i Daley-i Hayret) adlı eserde Şeyh Ebu Abdullah el-Sahili'den (Allah ondan razı olsun) nakledilen şu ifadeyi gördüm: (Buğyat el-Salik) adlı eserinde şöyle demişti.

Ona (salât ve selam olsun) dua etmenin en büyük meyvelerinden ve en yüce faydalarından biri, onun asil suretinin izlenimini edinmektir...vb. Ve şöyle dedikten sonra ekledi: "Sevgi, sevgilinin peşinden gitmeyi gerektirir."

Ve takip etmek birliğe götürür. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: {Allah'a ve Resulüne itaat edenler, Allah'ın kendilerine lütfettiği peygamberler, hakikati tasdik edenler, şehitler ve salihlerle birlikte olurlar. Ve onlar ne güzel dostlardır.} Ve ruhlar, bir araya gelmiş ordular gibidir; birbirini tanıyanlar birleşir, birbirini tanımayanlar ise ayrı kalır.

Sidi Ahmed ibn İdris'in halefi olan Tanrı Gnostığı Sidi İbrahim el-Raşid, alim Şeyh Ali Abdül-Razik'in kendisine yönelttiği soruların onuncusuna cevaben şunları söyledi:

Bilindiği üzere, Seçilmiş Olan (Allah'ın salat ve selamı ona ve ailesine olsun) ile birleşmenin tatlılığını tadan kimse, Yüce Rabbi ile birleşmenin tatlılığını tadar; çünkü İlahi Varlık birdir. Aracı elde eden, varış noktasına şahitlik eder. İki birleşme arasında ayırım yapan, gerçek bilginin tadını tatmamıştır. Aksine, âlimler Allah ve Resulü sevgisinde yarışmışlardır. Kimileri, el-Bur'i ve el-Busiri gibi, aracı överek birleşmeyi aramışlardır. Kimileri, İbn el-Farid ve benzerleri gibi, varış noktasını överek birleşmeyi aramışlardır. Kimileri ise, Sidi Ali Vefa gibi, her iki makamı da övmüşlerdir. Herkesin hedefi birdir. Birleşmenin en büyük yollarından biri, Sevgili'nin (sallallahu aleyhi ve sellem) sıfatlarına bağlılık ve O'na sık sık dua etmektir; öyle ki, neredede olursa olsun O'nun sureti gözlerinin önünde belirsin. Bu nedenle, "Dalail al-Khayrat"ın yazarı, uzakta olanların Sevgili'ye dua ederken Cennet Bahçesi'ne (el-Rawdah al-Sharifah) bakmaları ve böylece Cennet Bahçesi'ndekileri hayal etmeleri için Cennet Bahçesi'nin bir resmini eklemiştir. Bunu sık sık dualarla tekrarlarsa, hayal edilen şey onun için somut hale gelir ve amaçlanan da budur. Bu nedenle bazıları şöyle diyerek bunu belirtmiştir...

Güzel yükümlülükleriniz benim arzum ve dileğimdir ***** Onlarda kalbimin, ruhumun şifası ve tesellim var

O benden uzakta olsa ve türbesi de uzakta olsa bile, sureti en güzel haliyle benimle kalır.

Ve işte ben, ey peygamberlerin en hayırlısı, susuzluğumu gidermek için duyduğum özlemle onu öpüyorum .

Onlardan bazıları da benzer şeyler söyledi.

Ona duyduğum özlem beni rahatsız ettiğinde, ondan istediğimi elde edemedim.

Onun suretini avucuma kazıdım ve gözlerime, "Bundan uzak dur," dedim.

Gerçek bilgiye sahip olanlar, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) sık sık dua ederek bundan sevap veya fayda elde etmeyi amaçlamazlar, gerçekte böyle bir fayda elde edilmiş olsa bile. Gnostik el-Damardash'ın (Allah ondan razı olsun) dediği gibi

Cenneti arama amacım mutluluk değil, seni görmek.

Üstadım Ömer İbnü'l-Farid (Allah ondan bize fayda versin), kendisine cennet ve orada kendisi için hazırlanmış olanlar gösterildiğinde şöyle buyurdu:

Eğer senin sevgindeki yerim gördüğüm şeyse, o zaman günlerimi boşa harcamışım demektir.

A.H.

Allah'ı tanıyan Sidi Muhammed Osman el-Mirgani, Sidi Ahmed ibn İdris'in halefi, "Peygamberin Huzurundan Gelen Bereket ve Rızık Kapısı" adlı duasında şöyle buyurmuştur: (Ey Allah'ım, kendisine bağlılığı, sevgisi, görsel ve manevi varlığı yakınlık vesilesi olan, onunla ilerleme umudu elde

edilen ve ona en büyük bağıllık ve ona en büyük ediş, sana en yakın yol olan kimseye salat ve selam eyle. Ey Kralların Kralı, bunu bizim için daim kıl ve bizi orada olanı elde edenlerden eyle .)

Güzel bir şaka ve asil bir inci; bu vesileyle yolların sırrını, özünü ve Allah'a en yakın ve en şerefli yolları belirtmek istiyorum. Bu son dualarda bunun anlamını açıkladım ve bunun sebebi, Pazar gecesi, sevgili kulumun (Allah ona rahmet etsin ve ona huzur versin) huzurunda, lüks bir odaya girdiğimde, o gece bana şöyle demesidir: "Sen benim sevgilimsin, sen benim isteğimsin, sen benim arzumsun." Ne büyük bir şans ve pay! Bana, takipçilerim arasında en yakın olanlardan binlerce kişi olduğunu ve müritler arasında benimle onlar arasında hiçbir aracı olmadığını belirtti .

Şeyh şöyle buyurdu: Bilin ki, en yakın ve en şerefli yol, gerçekten de onun gibi veya ondan daha yakın bir yol yoktur, gerçekten de onun anlamını kavrayan için başka bir yol yoktur. Bu, bizim yolumuzun sırrı ve Yüce ve Kudretli Rabbimize götüren her yolun sırrıdır. Bu yüzden O, bize onu bütün zikirlerimizde kullanmamızı emretti. Ve biz burada onu sembolize ediyoruz. Bu, bütün kitaplarımızda, gerçekten de Allah'ı ve Resulünü işaret eden kitaplarda olan şeydir. Bu bir peygamber vahyidir, öyleyse ona ulaşmak için gayret edin .

Bilin ki, bilgili bir şeyhe ihtiyacınız var. Onu bulursanız, gereken budur. Sonra tüm vaktinizi zikirle, nefsinize karşı mücadeleyle, Allah'la meşgul olarak ve her şeyi bir kenara bırakarak geçirin ki O'nda teselli bulabilesiniz .

Bilin ki, tüm iyilik Sevgilinin huzurunda bulunmakta yatar ve ey bilge kişi, buradaki amaç da budur; bu bağıllık ister biçimsel ister ahlaki olsun .

Görüntü iki türdedir.

Birincisi: Allah ona salât ve selam versin, onun tüm emirlerine uyarak ve yasaklarından sakınarak, sünnetine ve hadislerine bağlı kalarak ve

ondan rivayet edilenlere odaklanarak, sırlarını öğrenmek ve ganimet elde etmek için gerekli amelleri işlemek suretiyle .

İkincisi: O'na olan sevgiyle dolup taşmak, O'na yoğun bir özlem duymak, O'ndan sevgiyle ayrı kalmak, O'nu sık sık hatırlamak, O'nun için dua etmek ve O'na olan özlemi uyandıran övgüleri sürekli okumak .

Ahlak dersi de iki türdedir.

Birincisi: Onun asil suretini, iffetli benliğini ve yüce varlığını zihninizde canlandırmak. Bunu yapmanın yolu, eğer daha önce onu (Allah ona salât ve selam versin) bir rüyada görmüşseniz, o tam sureti zihninizde canlandırmak ve ona tam bir sevgiyle dalmaktır. Eğer henüz buna ulaşmadıysanız, onun hakkında bahsedilenleri hayal edin ve onun önünde durduğunuzu canlandırın; tüm bunlarda iyi ahlaka ve tevazuya bağlı kalın ki, zevke ulaşabilesiniz. Eğer daha önce onu ziyaret ettiyseniz, onun odasını ve asil türbesini, sanki onun önünde duruyormuşsunuz gibi zihninizde canlandırın (Allah ona salât ve selam versin). Eğer henüz buna ulaşmadıysanız, Peygamber Mescidi'nin, ıslıl ıslıl odanın ve sürekli ışık saçan en muhteşem türbenin görüntüsüne bakın. Bu açıklama, Allah'a (Allah ona salât ve selam versin) ulaşma umuduyla yaklaşık bir açıklamadır. Öyleyse, sanki O'nun karşısında, O'na dönük duruyormuşsunuz gibi hayal edin; çünkü O, Allah ona salât ve selam versin, uzakta olsanız bile sizi duyar ve görür; çünkü O, Allah sayesinde duyar ve O'nun sayesinde görür; bu yüzden O'ndan hiçbir şey gizli kalmaz, ne yakındaki ne de uzaktaki .

İkincisi: Onun büyük gerçekliğini hatırlamak. Bu, soylu devletlerin insanların sahnesidir ve dünyanın ondan türediği kesindir, Allah ona rahmet ve huzur versin. Bize vahiyde onun evrenin ruhu ve ışığı olduğu ve dünyanın onun aracılığıyla kurulduğu bildirilmiştir. İşte size en şerefli ve en yakın yolları gösterdim .

Seyyid Abdülkerim el-Cili, "Peygamberin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Statüsünü Bilmenin En Büyük Kanunu" adlı kitabında şöyle demiştir:

Sana tavsiyem, Allah ona salât ve selam versin, onun suretini ve anlamını, mecbur kalsan bile, sürekli olarak gözlemlemendir; çünkü yakında ruhun ona aşına olacak ve o, Allah ona salât ve selam versin, sana şahsen görünecek, onu bulacak, onunla konuşacak ve ona hitap edeceksin; o da sana cevap verecek, seninle konuşacak ve sana hitap edecek; ve Allah'ın izniyle, Sahabelerin mertebesine ulaşacak ve onlara katılacaksın .

Bilin ki, âlimler, en yüksek mertebelere ulaşırsalar bile, ilahi tecellinin aydınlığında bile, Üstatların Üstadı'nı gözlemlemekte ve hatırlamaktadırlar. Allah ona salât ve selam versin, çabalarını ona yöneltirler, onu kabullenme duygusuyla karşılarlar ve böylece güçlerinin kat kat fazlasını elde ederler. Ve kim onu bir surette görürse, gördüğü elbiseyi ona bahşeder, böylece yükselişi daha da artar. Ve bu, Allah ona salât ve selam versin, her âlimde görülen bir gelenektir; Muhammedî bir cömertlik ve Ahmedî bir karakter .

Bilin ki, bu ilkeleri burada zikretmemin amacı, bu duaları ettiğinizde düşünmeniz, harekete geçmeniz ve böylece başarılı olmanızdır. Akli başında olan herkese selam olsun .

Bu, Allah rahmet eylesin ve bizlere bereketleriyle fayda versin, Seyyid Muhammed Osman el-Mirgani'nin açıklamasının sonudur .

1 - Faydalarından biri de, Ebu Said el-Hudri'nin (Allah ondan razı olsun) Resulullah'tan (Allah ona salat ve selam versin) rivayet ettiği hadiste olduğu gibi, sadakanın yerini almasıdır: [Sadakası olmayan her Müslüman erkek duasında şöyle demelidir: Ey Allah'ım, kulun ve elçin Muhammed'e salat ve selam eyle, mümin erkek ve kadınlara ve Müslüman erkek ve kadınlara salat ve selam eyle. Çünkü bu zekâttır.] Buhari (El-Adab el-Mufrad)'da rivayet etmiştir .

2 - Bunun meyvelerinden biri de, hayatta ve ahirette hedeflere ulaşmanın, arzuları gerçekleştirmenin ve ihtiyaçları karşılamanın bir yolu olmasıdır. Cabir'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "[Kim bana her

gün yüz defa dua ederse, Allah onun yüz ihtiyacını karşılar; yetmiş ahiret için, otuzu da dünya için.]" İbn Mande rivayet etmiştir .

3 - Meyveleri arasında ihtiyaçların karşılanması da vardır. El-Kastalani (Masalik el-Hanafa)'da şöyle demiştir: Eğer hedef sizin için zorsa, o zaman bulutların gölgesinde kalana salavat ve selamı artırmalısınız .

4 - Meyvelerinden biri de, duanın onunla başlayıp onunla bitmesi halinde kabul edilmesidir. Ebu Süleyman el-Darani, Allah'ın iki namaz arasında olanı kabul ettiğini ve arada olanı bırakamayacak kadar cömert olduğunu söylemiştir. Ve hadiste [iki namaz arasında yapılan dua reddedilmez] ve başka bir hadiste [Her dua gök ile yer arasında örtülüdür, bu yüzden dua bana geldiğinde dua yükselir]

5 - Meyvelerinden biri de hayırlı bir sonudur. Sayın Mahmud el-Kurdi (El-Bakiyetü'l-Salihah) adlı eserinde şöyle demiştir: Sık sık namaz kılmak ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) salât ve selam etmek, hayırlı bir sonun işaretlerindendir .

6- Faydalarından biri de, bir kişi yokken manevi rehberin yerini almasıdır . "Sırların Hazineleeri"nde, Allah'ın Gnostığı Sidi Yusuf el-Fasi'nin bazı arkadaşlarına yazdıkları arasında şunlar da yer almaktadır: "Allah'a hamd olsun. Bilin ki, zikirde sebat ve istikrar, nefsi yakıp kül eden ve nefste, ölçünün sınırlarını aşan, hatta sapmaya varan bir ateş uyandıran bir parlaklık kazanır. Eğer imanla birlikteyse ve gücü etkili olursa, saf iyiliktir. Eğer hallerle birlikteyse, saf birliktir. Eğer ameller ile birleşirse, gerçekliği ortaya çıkar ve samimi olur. Ya da sözlerle karışırsa, gerçek bir birlik olur. Bu yüzden Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât kılınmasını emrettiler, çünkü bu, ruhları güçlendiren ve nefsi yakıp kül eden ateşi söndüren su gibidir. İşte bu yüzden bazı şeyhler, 'Kim manevi bir rehber bulamazsa, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salâtını artırsın' demişlerdir. Bunun sebebi şudur ki Bu, kulun mükemmelliğini ve tamamlanmasını kapsayan ölçülülüğün sırrını içerir. Zira Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) yapılan dualarda Allah ve Resulü'nün anılması vardır, bunun tersi ise doğru değildir. Bu nedenle,

Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat ve selam olmadan anma ile sapma meydana gelir ve bu harika bir sırdır.”

Üstadım Ebu el-Abbas el-Tijani, (Cevahir el-Maani) adlı eserinde şöyle buyurmuştur:

Şeyhle görüşmeden önce, mürit, odaklanmış bir kalp ve zihinle, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) huzurunda oturduğuna inanarak, Allah'ı zikretmeye ve Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e dua etmeye gayret etmelidir. Ayrıca, sürekli olarak dünyevi arzulardan ve heveslerden uzak durmalı ve bunun yerine Allah'ı hoşnut eden gönüllü iyilikler yapmaya gayret etmelidir. Bu iyiliklerin belirli zamanlarda gerçekleştiği bilinmektedir; örneğin, sabah, öğleden önce ve sonra, ikindi namazından önce ve sonra, gün batımından sonra, gece namazından sonra, uyanınca ve gecenin sonunda. Bu iyilikleri en aza indirmeli ve dikkatini Allah'ı zikretmeye yoğunlaştırmalıdır.

Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek, tüm hayırlı işlerin anahtarıdır; bunun yanı sıra zikir zamanlarında inzivaya çekilmek, yiyecek ve su tüketimini azaltmak, bir tür oruç ve sessizlik uygulamak ve manevi yolda olanlar tarafından belgelenmiş diğer uygulamalar da buna dahildir.

Sonra, Allah ondan razı olsun, yol gösteren şeyhin özelliklerini zikrettikten sonra şöyle buyurdu:

Bu dönemde manevi bir rehberle ulaşmayı arayan, fakat onu bulmanın bir yolunu bulamayan ve yalancıların tuzağına düşmekten korkan kimse, sarsılmaz bir samimiyetle Allah'a yönelmeli, O'na özlem dolu bir kalple kendini adamalı ve sürekli olarak O'ndan, kendisini bu sıkıntıdan kurtaracak, yolu gösterecek ve emirlerine itaat etmede başarı verecek manevi rehberi kendisine göstermesini, ta ki manevi okyanusunun derinliklerine dalana kadar, dileğini yerine getirmesini dilemelidir. Onun için bundan başka çare yoktur. Daha da büyük, daha uygun, daha faydalı ve amacına ulaşmada daha etkili olan ve mükemmel rehberi bulmanın bir

yolunu bulamayan biri için daha yüce olan şey ise, Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) sık sık, saygıyla, dincinlikle ve O'nun huzurunda oturduğunun bilinciyle salavat getirmeye olabildiğince çok zaman ayırmaktır. O, bunda sebat etmelidir; zira kim bunda sebat eder ve Allah'a ulaşma arzusu, susamış birinin su arayışı gibi olursa, elinden tutulup O'na doğru çekilir. Ona ya mükemmel, manevi olarak yetişmiş bir rehber verilir, ya da onu yetiştirecek Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) verilir, ya da sürekli olarak sevgili Peygamberine (sallallahu aleyhi ve sellem) salavat getirmesi sayesinde ona kurtuluş kapısı açılır ve perde kalkar. Çünkü bu, Yüce Allah'a ulaşmanın en büyük yoludur ve Yüce Allah'a ulaşmak için buna bağlı kalan hiç kimse hayal kırıklığına uğramamıştır.

Şeyhimiz Şeyh Hasan el-Adavi, (Dalail el-Hayrat) üzerine yaptığı tefsirde şöyle demiştir: Hakikat ehlinin bazıları şöyle dedi:

Şeyh olmadan Allah'a ulaştı, ancak Kutb el-Malavi bunun sadece kalpleri aydınlatmada mucizevi bir etkisi olduğu için olduğunu söyledi. Aksi takdirde, aracı O'na ulaşmanın bir yoludur ve mürit, şeyhinin kendisine emrettiği duaları benimser. Yol gösteren şeyh yoksa, Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen peygamber duaları diğerlerinden daha iyidir. Kutb el-Haddad'ın yumuşak duası yeterlidir, çünkü içindeki dualar Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edilen temel dualardır. Aynı şekilde, Kur'an okumak ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmek de ona yeterlidir.

Mısır'da yaşayan âlim Sidi Abdülrahman ibn Mustafa el-Aydarus, Sidi Ahmed el-Badavi'nin duasına dair tefsirinde ve (El-Aydarus Ailesinin Faziletlerinde Güneşlerin Aynası) adlı kitabında şunları belirtmiştir:

O, zamanın sonunda eğitimcilerin ortadan kalkacağını ve Yüce Allah'a ulaşmanın tek yolunun, hem rüyada hem de uyanıkken Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek olacağını söyledi .

Sayın Ahmed Dahlan, yukarıda adı geçen kitabında, Allah ondan razı olsun, Ebu el-Mevahib el-Şazili'den rivayetle, onun şöyle dediğini aktarmıştır:

Allah'ın, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in bizzat kendisinin, aracı olmaksızın, kendisine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sık sık dua etmeleri yoluyla yetiştirdiği kulları vardır.

Ve (Mesalik el-Hanefa)'da Şeyh Şemseddin el-Berşini (Miftah el-Falah ve Misbah el-Arwah fi Zikr el-Kerim el-Fattah) kitabında şöyle dedi.

Manevi yaşamda, her türlü sapmadan ve çarpıklıktan uzak birçok yol vardır. Şimdi, İmam Ebu Bekir Sıddık'a atfedilen ve bazı irtifak âlimlerinden aldığım şu yöntemle başlayalım: Arayan kişi, başka herhangi bir zikir şeklinden ziyade, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirmekle başlar; çünkü o (salla'llâhu aleyhi ve sellem), bizimle O'nun arasında aracıdır, O'na yol gösterir ve O'nu bize tanıtır. Aracıya bağlı olan, aracıya bağlı olmayandan üstündür. Dahası, samimiyyetin merkezi kalptedir ve kalp, Yüce Allah'tan başka bir şeye yönelebilir. Nefs, yaratıma meyillidir, kötülüğe meyillidir, arzuların peşinden gider ve yalanlara yönelir. Bunların hepsi, kalbi samimiyyetten ve Yüce Allah'a doğru yönelmekten alıkoyan kirliliklerdir. Şeytanın emirlerine açıktır ve eğer ona açık olmasaydı, kalbe giden bir yol bulamazdı. Bu açıklık, onun gafletinin ve Yüce Allah'tan uzaklaşmasının bir kanıtıdır. Uzaklık kalın bir perdedir ve perde karanlıktır. Bu nedenle, arayış içinde olanın bu karanlığı dağıtması ve bu kirlilikleri gidermesi gerekir. Karanlık, ışıkla giderilir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: "Bana salavat getirmek, nur üzerine nurdur." Kirliliklerin giderilmesi, arınma yoluyla sağlanır. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: "Müminlerin kalplerinin temizlenmesi ve paslarından arındırılması." [Bana dua etmek] Bu nedenle, arayış içinde olan kişiye, samimiyyet yerini arındırmak için Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) dua ederek başlaması emredilmiştir; zira kusurların varlığında samimiyyet olmaz. Allah'ın sevgilisini (Allah ona salât ve selam versin) anmakla

sıkıntılarının giderilmesi ve ona yapılan duaların artırılması, kalpte onun sevgisinin yerleşmesine yol açar ve onun sevgisinin yerleşmesi, ona ve onun (Allah ona salât ve selam versin) nitelikleri, ahlakı ve ona özgü olan şeylere karşı yoğun bir özen gösterilmesine neden olur. Bildiğimiz üzere, bir kimse Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ederek işe koyulabilir; bu duaya da ancak ona karşı yoğun bir özen göstererek ulaşılabilir; ona karşı aşırı sevgi göstererek ulaşılabilir; ona karşı aşırı sevgi göstermeye ise ancak ona sık sık dua ederek ulaşılabilir; ve kim bir şeyi severse onu sık sık anar. Bu nedenle, dua arayan kişi, Allah'ı ve Resulünü (sallallahu aleyhi ve sellem) anmayı içeren, Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) dua ederek işe başlar .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: Yüce Allah şöyle buyurdu: “Ey Muhammed! Seni, Benim zikrimin bir zikri kıldım. Seni zikreden, Beni zikretmiş olur; seni seven de Beni sevmiş olur.” Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “Beni zikreden, Allah'ı zikretmiş olur; beni seven de Allah'ı sevmiş olur.” İbadet eden, Allah'ı zikretmiş olur. Sonra şöyle buyurdu: “Efendim” kelimesini zikretmekten sakının; çünkü onda, bu ibadete bağlı kalan herkes için açığa çıkacak bir sır vardır .”

Allah'ın gnostik bilgini Sidi Abdül Vahhab el-Şarani, (Muhammedî Sözleşmelerin Açıklanmasında Kutsal Nurların Gübreleri) adlı eserinde, Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) salât ve selamı artırmayı amaçlayan sözleşmede şöyle demiştir:

Bil ki, kardeşim, Allah'ın huzuruna giden yol, Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) yapılan dualardan geçer. Ona (sallallahu aleyhi ve sellem) gereken özel hizmeti vermeyen ve sonra Allah'ın huzuruna girmeye çalışan kimse, imkansız denemiş olur. Yüce Allah'a karşı doğru davranış biçimini bilmediği için, İlahi Huzur perdesi ona giriş izni vermez. Onun kaderi, aracılar olmadan doğrudan Sultan'la görüşmeye çalışan başarılı bir insanınki gibidir. Bunu anla kardeşim. Bu nedenle, günahsız olsan bile, Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) yaptığın

duaları artır. Çünkü Sultan'ın hizmetkarı veya kölesi sarhoş olsa bile, hükümdar tarafından asla zarar görmez. Bu, hizmetkar olmayan ama kendini Sultan'ın hizmetkarlarından, kölelerinden ve diğerlerinden üstün gören ve aracılardan çevresine girmeyen bir kimseden farklıdır. Hükümdarın maiyeti onu döver ve cezalandırır. Aracıların sağladığı korumayı düşünün. Hiç kimsenin, hükümdara duyduğu saygıdan dolayı sarhoşken hükümdarın hizmetkârına zarar verdiğini görmedik. Benzer şekilde, Peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve sellem) hizmetkârları da, Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) duydukları saygıdan dolayı, Kıyamet Günü'nde azap melekleri tarafından zarar görmeyeceklerdir. Bu koruma, eksikliklerine rağmen, Allah'ın Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) özel bir tevekkül olmadan yapılan birçok iyilikten daha faydalıdır. Bu durum, Şeyhimiz Şeyh Nur el-Din el-Şuni zamanında da böyleydi... O, Şeyh'ten daha bilgili ve yetenekliydi, ancak Şeyh kadar Allah'ın Resulü için dua etmedi. Bu nedenle, bilgisi ve çalışmaları Şeyh Nur el-Din'in sahip olduğu yakınlık seviyesine ulaşmadı. Böylece, ihtiyaçları karşılandı, yolu izlendi ve tüm alimler ve coşkulu olanlar onu sevdi. Ve Allah'a yemin ederim ki, insanları Allah'ı anmak için bir araya getiren her samimi kişinin niyeti, Allah sevgisinden başka bir şey değildir; ve insanları Allah'ın Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) dua etmek için bir araya getiren kişinin niyeti de O'na olan sevgisinden başka bir şey değildir. Öyleyse anlayın .

Allah ondan razı olsun, şöyle buyurdu: “Kardeşim, sana Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin ve salât etmenin bazı faydalarını anlatmak istedim. Seni teşvik etmek, Allah'ın sana ona karşı samimi bir sevgi vermesini ve dua etmeyi ve salât etmeyi çoğu zaman öncelikli meşguliyetin haline getirmeni sağlamak ve yaptığın her amelin sevabını Allah'ın Resulü'nün (salla'llâhu aleyhi ve sellem) hesabına ithaf etmeni sağlamak istedim. Bu, Ubeyy ibn Ka'b'ın hadisinde de belirtilmiştir: 'Bütün dualarımı sana ithaf edeceğim.' Yani, 'Bütün amellerimin sevabını sana ithaf edeceğim.' Peygamber (salla'llâhu aleyhi ve sellem) ona şöyle buyurmuştur: 'O halde Allah sana bu dünya ve ahiret işleri için yeter.'”

1 - Bunların en önemlisi, Allah'ın, meleklerinin ve elçilerinin, dua eden ve kendisine selam gönderen kişi üzerine gönderdiği dua ve selamdır .

2 - Bunlar arasında günahların bağışlanması, amellerin temizlenmesi ve derecelerin yükseltilmesi de vardır .

3- Bunlar arasında , dua eden kişi için günahların bağışlanması ve dua yoluyla bağışlanma dilemek de vardır .

4 - Bunların arasında Uhud Dağı gibi sevap kıraati yazmak ve tam ölçüyle ölçmek de vardır .

5 - Bunların arasında, daha önce de belirtildiği gibi, bütün dualarını O'na yönelten kimse için bu dünya ve ahiret işlerinin yeterliliği de vardır .

6 - Bunlar arasında günahların silinmesi ve bunun kölelerin azat edilmesinden üstünlüğü de bulunmaktadır .

7 - Bunlar arasında her türlü dehşetten kurtuluş, Allah'ın Elçisi'nin (Allah ona salât ve selam versin) kıyamet günündeki şahitliği ve şefaet yükümlülüğü bulunmaktadır .

8 - Bunlar arasında Allah'ın rızası ve merhameti, gazabından korunma ve tahtın gölgesine girme de vardır .

9 - Bunların arasında ahiretteki terazinin ağırlığı, havuza erişim ve susuzluktan korunma vardır .

10 - Bunların arasında cehennem ateşinden kurtuluş, köprüden şimşek gibi geçmek ve ölümden önce cennete en yakın yeri görmek de vardır .

11 - Bunlar arasında cennetteki eşlerin çokluğu ve yüce makam da bulunmaktadır .

12 - Bunlar arasında yirmiyi aşkın savaşta gösterdiği üstünlük ve o savaşlardaki yeri sağlamlığı da bulunmaktadır .

13 - Faydaları arasında bir tür sadaka olması ve bereketi sayesinde zenginliğin artması da yer almaktadır .

14 - Bunlardan biri de, her dua ile onun yüz hatta daha fazla ihtiyacının karşılanmasıdır .

15 - Bunlardan biri de, ibadet şekli olması ve Yüce Allah katında en sevilen amellerden biri olmasıdır .

16 - Bunlardan biri de sahibinin Sünni olduğunun bir işareti olmasıdır .

17 - Bunlardan biri de, sahibi Peygamberimiz (Allah ona salât ve selam versin) için dua ettiği sürece meleklerin onun için de dua etmesidir .

18 - Bunlardan biri de, toplantıları güzelleştirmesi ve yoksulluğu ve zorluğu ortadan kaldırmasıdır .

19 - Bunlardan biri de, iyilik kaynaklarını aramak için kullanılmasıdır .

20 - Bunlardan biri de, bunu yapanın, kıyamet gününde Allah'a en yakın insanlardan biri olmasıdır; Allah ona salât ve selam versin .

21 - Bunlardan biri de, hem kendisinin hem de oğlunun bundan ve onun ödülünden faydalanacağı, ayrıca kim ona hediye olarak verilirse onun hesabına da geçeceğiştir .

22 - Bunlardan biri de, insanı Yüce Allah'a ve Resulü'ne (Allah ona salât ve selam versin) yaklaştırmasıdır .

23 - Bunlardan biri de, sahibine kabrinde, kıyamet gününde ve Sırat köprüsünde ışık olmasıdır .

24 - Bunlardan biri de düşmanlara karşı zafer getirmesi ve kalbi riyakarlıktan ve pasdan arındırmasıdır .

25 - Bunlardan biri de, müminlerin onu sevmesini sağlamasıdır; bu yüzden sahibinden nefret eden yalnızca açıkça ikiyüzlü olan münafıktır .

26- Bunlardan biri de Peygamber Efendimizi (sallallahu aleyhi ve sellem) rüyada görmektir; eğer bunlardan çok sayıda varsa, o zaman uyanırken görülür .

27 - Faydalarından biri de sahibinin dedikodusunu azaltmasıdır .

28 - Bu, bu dünyada ve ahirette en mübarek, en iyi ve en faydalı amellerden biridir .

Ve sayısız başka mükafatlar. Sana bunun bazı faziletlerini zikretmeni tavsiye ettim, öyleyse buna bağlı kal kardeşim, çünkü bu, iyi amellerin en büyük hazinelerindendir. Üstadımız Ebu Abbas Hızır (aleyhisselam) da bana bunu yapmamı emretti ve şöyle dedi: "Her gün şafaktan güneş doğana kadar buna bağlı kal." Sonra hoş bir mecliste Allah'tan bahsetti ve ben de ona, "İşittim ve itaat ettim" dedim. Ve bunun sayesinde ben ve arkadaşlarım bu dünyada ve ahirette en iyisine kavuştuk ve rızığımız kolaylaştı; öyle ki, Mısır halkının tamamı benim ailem olsa bile, onlar için endişelenmezdim. Hamd olsun âlemlerin Rabbi Allah'a.

Üstadım Ebu el-Abbas el-Tijani'nin dediği ve öğrencisi İbn Harzam'ın da (Cevahir el-Maani) kitabında aktardığı gibi, bunun meyveleri arasında şunlar da vardır:

Yüce Allah, sevgili Peygamberine (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eden kimsenin her duasında ona on kat dua edeceğini garanti etmiştir. Bunun iki sırrı vardır.

Birincisi: Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'e dua eden kimse, cömert olan Allah'ın cömertlik ilkesine dayanarak, dua ettiği için Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından ödüllendirilmeye mecburdur. Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için farz kılındığında, Yüce Hak sahibi olan Allah, her bir dua için ona on katını vermiştir .

İkinci sır şudur ki, Yüce Allah'ın Resulü'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sonsuz bir sevgi ve özen beslediğidir. Allah'ı gören ve sevgili

Peygamberi'ne (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eden kimseye Allah özen gösterir ve onu sever. Eğer o kişi Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmeye devam ederse, Allah'tan bu sevgi ve özeni görür; öyle ki, yeryüzündeki tüm insanların varoluşun başlangıcından sonuna kadar olan günahlarını kat kat artırsa bile, Allah onları affının ve lütfunun denizine atar. Sonra da onu en yüksek mertebelere yükselterek ahiretteki umutlarını bahşeder. Ve Allah'ın gayb âlemindeki hükmü, melekler yükseldiğinde, sevgili Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) özel bir özen gösterdiği; bu yüzden onun günahları başkalarının günahları gibi olmayacak ve başkaları gibi günahlarından sorumlu tutulmayacaktır. Bu yönü anlarsanız, Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin, Kur'an okumaktan daha hayırlı olduğunu anlayacaksınız; bu, dua etmenin Kur'an'dan daha üstün bir mertebede olmasından değil, Kur'an'ın mertebesinin en üstün olmasından kaynaklanmaktadır. Yüce Allah'a yaklaşmak, ancak amelleri ve durumları O'nunla olan ilişkilerinde saf olanlar için mümkündür. Böyle bir kişi, Allah'ın rızasını en çok kazananlardan biri olacaktır. Bu zamanın insanları buna muktedir değildir, çünkü Kur'an okumaya karşı akıl almaz bir nefret duyarlar. Yüce Allah, Kitabı için kıskançtır, çünkü o yakınlık ve samimiyet âlemdir. Kim O'nun Kitabıyla karışır ve O'na saygısızlık ederse, âleme gereken önemi vermediği için reddedilecek ve hor görülecektir. Bunu anladığınızda, bununla Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmek arasındaki ilişkiyi de anlayacaksınız.

Şeyhimiz Şeyh Hasan El-Adavi (Dalail Al-Khayrat) açıklamasında şöyle dedi: Hakim Ebu Abdullah El-Sakkaki şöyle dedi:

Bilin ki, dua Allah'tan bir rahmettir ve Allah'tan gelen bir rahmet, insan için dünyadan ve içindeki her şeyden daha hayırlıdır. Peki, on rahmet hakkında ne düşünüyorsunuz? Allah onlarla ne kadar çok felaketi ve imtihanı savuşturur ve onların bereketiyle ne kadar çok bereket getirir ?

Şeyh İbn Ata Allah şöyle dedi:

Allah ona salât ve selam versin, kim bir kere dua ederse, bu dünya ve ahiret dertlerinden kurtulması için yeterlidir; peki ya on kere dua eden ?

İbn Şafi' dedi ki

Peygamberimizin (salla'llâhu aleyhi ve sellem) makamı o kadar yüceydi ki, ona dua eden kişi bu büyük şerefe erişmiş olurdu. Aksi takdirde, Allah'tan böyle bir nimeti ne zaman elde ederiniz? Eğer hayatınız boyunca bütün ibadetleri yerine getirseniz ve Allah size tek bir nimet bahşetse, o tek nimet, hayatınız boyunca yaptığınız bütün ibadetlerden daha ağır basardı. Çünkü siz kendi gücünüze göre dua edersiniz, oysa Yüce Allah, nimetlerini kendi lütfuna göre bahşeder. Bu, sadece bir nimet için bile geçerlidir; peki ya her bir dua için size on nimet bahşetseydi, durum ne olurdu?

Meyvelerinden biri de hoş bir kokudur. El-Fasi, (Şerhü'l-Delil) adlı eserinde, yazarın şu sözlerini aktarmıştır: Bazı âlimlerden, Allah onlardan razı olsun, rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Muhammed için (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılınan hiçbir meclis yoktur ki, oradan hoş bir koku yükselip göklere ulaşmasın ve melekler şöyle demesin: Bu, Muhammed için (Allah ona salât ve selam versin) namaz kılınan bir meclistir.

Şeyh Ebu Cafer bin Veda'ah (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir: Sahabelerden (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurmuştur: [Peygamberimiz (Allah ona salat ve selam versin) nerede anılırsa anılsın veya ona dua edilirse edilsin, oradan yedi göğü delip Arş'a kadar ulaşan bir koku yükselir. Yeryüzünde Allah'ı yaratanların hepsi o kokuyu koklayabilir, ancak insanlar ve cinler hariç. Eğer onlar o kokuyu koklayabilselerdi, her biri rızkını ihmal edip o kokunun tadını çıkarmakla meşgul olurdu. Allah'ın hiçbir meleği veya yaratığı o kokuyu koklamaz da, topluluktakiler için bağışlanma diler, sayıları kadar amel yazar ve derecelerini sayılarına göre yükseltir; ister bir kişi olsun ister yüz bin kişi. O, bu sayı kadar sevap alır. Allah katındaki sevap daha güzel ve daha boldur.]

Başka bir hadiste ise şöyle buyurulmuştur: [Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için namaz kılınan hiçbir topluluk yoktur ki, oradan göklere kadar hoş bir koku yayılsın ve melekler, "Bu, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için namaz kılınan topluluğun kokusudur . " demesin.]

O şöyle dedi: "Bununla ilgili olarak, İbn Hişam, yani öğretmen Ebu Muhammed Cebrar, salih kişi Muhammed ibn Said ibn Mutarri'f'ten rivayet ettiğine göre şöyle buyurmuştur: 'O şöyle buyurmuştur.'"

Her gece yatmadan önce Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e belirli sayıda dua okumayı alışkanlık haline getirmiştım. Bir gece, bu sayıyı tamamladıktan sonra odamda uyuyakaldım. Aniden Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) odaya girdi ve varlığıyla odayı aydınlattı. Ayağa kalktı ve bana yaklaşıp, "Bana o kadar sık dua eden ağzını getir, öpeyim" dedi. Onu doğrudan öpmeye çok utandım, bu yüzden yüzümü çevirdim. Sonra yanağımı öptü. Birden irkilerek uyandım ve hemen yanımdaki arkadaşımı uyardım. Ev, ondan (sallallahu aleyhi ve sellem) yayılan misk kokusuyla doldu. Misk kokusu yanağımda yaklaşık sekiz gün kaldı ve eşim bunu her gün ve gece fark etti.

Böylece Profesör Jabr bu hikayeyi herhangi bir rivayet zinciri olmaksızın aktarmış, İbn Mandil ise İbn Başkuwal'ın bunu aktardığını ve "Salih insan Muhammed ibn Said el-Hayyat bize anlattı" dediğini belirtmiştir.

İbn Wada'ah şöyle dedi:

Bu sözün doğruluğunu öğrenmek istiyorsanız, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in şu sözüne bakın: "Hiçbir topluluk bir araya gelip de Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmeden dağılmazsa, leşten daha kötü bir koku yayarak dağılırlar." Bu size, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'in anıldığı veya onun için dua edilen toplantıların güzel kokular ve misk kokuları yaydığını açıkça gösterecektir .

Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem), en temizlerin en temizini ve en erdemlilerin en erdemlisi olduğundan ve cennet ehlinin özelliklerine ulaşmasını hızlandıran asil özelliklerinden biri de, bir yerden geçerken, bir yerde otururken veya eliyle ya da temiz uzuvlarıyla herhangi bir şeye dokunurken, orada misk kokusu gibi bir koku bırakmamasıydı; öyle ki, arkadaşları onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) izlediği yolu bu kokudan anabiliyorlardı. Bu nedenle Allah, ona bu şerefi korumuştur. Böylece, ne zaman bir yerde onun (salla'llâhu aleyhi ve sellem) adı anılsa ve orada onun için dua edilse, o yer onun anılmasıyla güzel kokar ve oradan tatlı kokular yayılırdı. Allah ona ve ailesine, anma toplantılarını güzel kokutan ve büyük günahları bağışlayan bir bereket nasip etsin.

Dedi ki, burada zikredilmesi uygun olan hususlar arasında Şeyh Ebu Abdullah el-Sahili'nin (Allah ondan razı olsun) (Bughyat al-Salik) adlı eserinde bahsettiği şey de vardır. Dedi ki: "Babam (Allah ondan razı olsun) bana şöyle dedi: 'Şeyh Ebu el-Kâsım el-Murid (Allah ona rahmet etsin) bize şöyle anlattı: "Şeyh Ebu İmran el-Bardai, Şeyh Ebu Ali'nin (yani el-Kharraz'ın) sakıncalı bulunduğu bir ifadeyle bana geldiğinde, üçümüz bir gün evimde onlar için hazırladığım bir yemek için toplandık." Ebu el-Kâsım dedi ki: "Babam da oradaydı ve sürekli bir soğuk algınlığı geçiriyordu, hatta koku alma duyusunu bile kaybetmişti." Şeyh Ebu İmran, Şeyh Ebu Ali'ye, "Ey Ebu Ali, sekiz yıldır buradasın ve namaz sana hiçbir fayda sağlamadı." dedi. Şeyh Ebu İmran, "Ey efendim, ben şu kadar şey kazandım." diye cevap verdi. Şeyh Ebu İmran ona, "Bu, çocuklara görünen şeydir. Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) böyle hatırlanmaz." dedi. Sonra, "Şeyh Ebu el-Kâsım'ın babasının avucuna üfle." dedi. Ebu Ali babamın avucuna üfledi ve ondan hafif bir misk kokusu yayıldı. Sonra Şeyh Ebu İmran babamın avucuna üfledi ve Allah'a yemin olsun ki, misk kokusu babamın burun deliklerini doldurdu, burnundan hemen kan geldi ve koku evime yayıldı, komşular misk kokusunu duydu."

Şeyh Ebu İmran şöyle dedi: "Muhammed'in (salla'llâhu aleyhi ve sellem) sahabeleri, bizsiz ona ulaştıklarını mı sanıyorlar? Allah'a yemin olsun ki,

onun için onlarla yarışacağız, ta ki ona (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât eden insanları geride bıraktıklarını anlayana kadar."

Şöyle belirtmiştir ve bu tespit edilmiştir ki, bu kitabın yazarı Şeyh Ebu Abdullah el-Cezüli (Allah ondan razı olsun), Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) sık sık dua etmesi nedeniyle kabrinden balık kokusu geliyordu. (Delillerin Açıklaması'ndan ilgili bölümün sonu)

Şeyh el-Adavi'nin (Şerh el-Dalail) adlı eserinde bazı bilgili kişilerden rivayet ettiği üzere, bu meyvelerden bazıları da vardır.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) için sık sık dua etmeyi alışkanlık haline getiren kimse, en büyük şerefe erişecektir; zira Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ölüm anında onunla birlikte olacak ve orada Allah'ın onun için hazırladığı hurileri, sarayları, gençleri ve sayısız eşi görme ve her şeye gücü yeten, çok bağışlayan Allah'tan selam alma mübarekliğine erişecektir. Allah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: {Meleklerin ölüm anında temiz haldeyken yanlarına aldıkları kimseler, onlara 'Selam olsun size; yaptıklarınız için cennete girin.' derler.} [Kuran 36:12]

Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua etmenin faydalarından biri de, ateş ve diğer rahatsızlıklar sırasında insanı etkileyen aşırı susuzluğu gidermesidir.

Allah'ın Arifi Sidi Abdulgani El-Nabulsi, (El-Kaside El-Mudariyye) şerhinde şöyle demiştir:

Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi ve sellem) tekrar tekrar salavat getirmenin deneyimlediğimiz faydalarından biri de, ateş ve diğer hastalıklar sırasında kişinin yaşadığı şiddetli susuzluğu gidermesidir. Bunu şahsen denedim ve bazı kardeşlerimle paylaştım; onlar da Hac ibadetinde suyun kıt olduğu zamanlarda denediler. Ancak bu, dua metninde Allah'ın adının geçmemesi şartına bağlıdır, çünkü bu çok sert olurdu. Susuzluğu gideren tek formül şöyledir:

[İnsanlığın en hayırlısı olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun. Bize açık hakikatle gönderilen efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun. Okuma yazma bilmeyen ve güvenilir olan efendimiz Muhammed'e salat ve selam olsun. Ve en hayırlı salat ve en şerefli selam, hakikat sırlarıyla desteklenen, doğru sözlü Peygamber ve Resul'e olsun.]

Bunun faydalarından biri de, Sayın Ahmed Dahlan'ın kitabında (Erişimi Kolaylaştırmada İlkeler Yaklaşımı) belirttiği gibi, geçim kaynaklarını kolaylaştırmaktır.

Geçim sağlamanın denenmiş ve etkili yöntemleri arasında sık sık af dilemek ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) dua etmek yer almaktadır.

Faydaları arasında vebadan korunma da bulunmaktadır. Şeyhülislam Şeyh Zekeriya el-Ensari, kitabının (Tuhfat al-Raghibin fi Bayan Amr al-Tawa'in) altıncı bölümünün sonunda bunu belirtmiştir.

Bazı bilgili kişilere göre, veba ve diğer büyük felaketleri önleyebilecek en büyük şeylerden biri, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) için dua etmektir .

İhtiyaçların karşılanması için belirli dualar ve yakarışlarla ilgili hadisler ve rivayetler bölümü.

İhtiyaçların karşılanması için belirli dualar ve yakarışlarla ilgili hadisler ve rivayetler bölümü :

Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: [Kim Pazartesi gecesi dört rekât namaz kılar, her rekatta Fatiha suresini bir defa okuyup, ilk rekatta on bir defa, ikinci rekatta yirmi bir defa, üçüncü rekatta otuz defa ve dördüncü rekatta kırk defa "Allah birdir" der, sonra selam verir, yetmiş beş defa "Allah birdir" der, kendisi ve anne babası için yetmiş beş defa bağışlanma diler, yetmiş beş defa Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirir ve sonra Allah'tan bir dilekte bulunursa, Allah onun

dileğini yerine getirmekle yükümlüdür.] Buna İhtiyaç Namazı denir. Bu, Ebu Musa el-Medini'nin (Gecelerin ve Gündüzlerin İşlevleri) adlı kitabında ve el-Gazali'nin (İhya' Ulum el-Din) adlı eserinde, her ikisinde de el-A'meş'ten rivayet zinciri olmaksızın zikredilmiştir. Bu, (el-Kavl el-Badi')'de de geçmektedir.

Ve Allah'ın gnostiği Cemal el-Din Ebu Ömer el-Seyyid Mahmud ibn el-Seyyid Muhammed ibn el-Seyyid Ali el-Kadiri el-Kurdi el-Şeyhani el-Şafiî el-Medani'nin (Adl el-Khayrat) adlı eserinin kenarında, gnostik el-Nabulsi'nin çağdaşı olan ve Allah ona rahmet etsin, ondan şu alıntıyı gördüm:

Bu büyük bir avantaj

İbn Abbas'tan (Allah onlardan razı olsun) rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurulmuştur: "Kim Allah'tan bir şeye ihtiyaç duyarsa, kimsenin onu görmeyeceği bir yere geçsin, iyice abdest alsın, sonra dört rekat namaz kılsın. Her rekatta Fatiha suresini bir defa okusun, ilkinde 10 defa, ikincisinde 20 defa, üçüncüsünde 30 defa ve dördüncüsünde 40 defa 'De ki: Allah birdir'. Namazı bitirdiğinde elli defa 'De ki: Allah birdir'. Yetmiş defa Peygamberimize salavat getirsin ve yetmiş defa 'Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur' desin. Borcu varsa Allah borcunu öder; yabancıysa Allah onu geri gönderir; günahları gökyüzünün bulutları kadar çoksa Rabbinden bağışlanma dilesin, Allah onu bağışlar; çocuğu yoksa Allah ona çocuk verir." Eğer dua ederse, Allah ona cevap verir; eğer dua etmezse, Allah ona kızar, Allah korusun.

Ve altına şunları yazdı:

Bunu, duaların kabul edilmesi vesilesiyle yazdık ki, okuyan ve değerlendiren herkes bundan faydalansın. Ey bu nimetin sahibi, gökleri yaratan ve yeri açan, merhametlilerin en merhametlisi olan Allah adına sana yemin ederim ki, bunu ancak gerçekten hak eden ve çok muhtaç olan kimseye izin ver; çünkü bunun büyük bir etkisi vardır. Ben, mütevazı kul, bunu borçlarımı ödemek ve diğer amaçlar için defalarca denedim. Namazımı bitirip bulunduğum yerden ayrıldığımda, Allah ihtiyacımı

kolaylaştırmış ve dileğimi yerine getirmiştir. Hamd ve şükür Allah'a mahsustur. (Sözün sonu)

Daha sonra bu faydayı, bazı farklılıklarla birlikte, Şeyh Ebu Bekir el-Kattani'nin (Yüce Olanın İsmi'nin Çekiminde Saf Yaklaşım) adlı kitabında ve onun açıklamasının metninde gördüm.

"Amellerin Faziletleri" adlı kitapta rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "İhtiyacı olan kimse güzelce abdest alsın, sonra kimsenin onu görmeyeceği bir yere geçsin ve dört rekât namaz kılsın. Birinci rekatta Fatiha Suresi'ni bir defa, İhlas Suresi'ni on defa okusun. İkinci rekatta Fatiha Suresi'ni bir defa, İhlas Suresi'ni yirmi defa okusun. Üçüncü rekatta Fatiha Suresi'ni bir defa, İhlas Suresi'ni otuz defa okusun. Dördüncü rekatta Fatiha Suresi'ni bir defa, İhlas Suresi'ni kırk defa okusun. Namazı bitirdiğinde İhlas Suresi'ni elli defa okusun ve 'Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur, O en yücedir, O alemdir' sözünü elli defa tekrarlasın. Sonra..." "Allah'tan yetmiş defa bağışlanma dilemelidir. Borcu varsa, Allah borcunu ödeyecektir. Fakirse, Allah onu zenginleştirecektir. Yabancıysa, Allah onu ailesine geri döndürecek. Dünya kadar çok günahı varsa, Allah onu affedecektir. Çocuğu yoksa, Allah'tan kendisine bir çocuk vermesini dilemelidir."

Abdullah bin Ebu Evfe'den (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Resulullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) bize gelip şöyle buyurdu: [Kim Allah'tan veya Âdem oğullarından birinden bir şeye ihtiyaç duyarsa, abdest alsın ve güzelce temizlesin, iki rekât namaz kılsın, sonra Yüce Allah'a hamd etsin ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salavat getirsin, sonra da şöyle desin: "Allah'tan başka ilah yoktur, O, çok sabırlı ve çok cömerttir. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Senden rahmetinin lütfunu, bağışlamanın azmini, her iyiliğin karşılığını ve her gûnahtan korunmayı istiyorum. Beni hiçbir gûnahla bırakma ki onu bağışlamayasın, hiçbir sıkıntıyı gidermeyesin, sana hoş gelen hiçbir ihtiyacı da gidermeyesin, ey merhametlilerin en merhametlisi!"] Tirmizi ve diğerleri rivayet etmiştir .

Muhammed Cebrail, (El-Maladh ve'l-İ'tisam) adlı kitabında, Abdül Malik bin Habib'den, o da Ebu Hurayra'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet ettiğine göre şöyle buyurmuştur: [Kim geceleyin kalkıp abdest alır ve bunu güzelce yaparsa, sonra on defa "Allahu Ekber" ve on defa "Sübhanallah" der ve bunu yapacak herhangi bir güç veya kuvvete sahip olmadığını söyler, sonra da Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) salât eder ve bunu güzelce yaparsa, Allah ondan bu dünyadan ve ahirette vermeyeceği bir şey istemez.]

Enes'ten (Allah ondan razı olsun), Peygamberimizden (salla'llâhu aleyhi ve sellem) rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Allah'tan bir şeye ihtiyacı olan kimse, iyice abdest alıp iki rekât namaz kılsın. Birinci rekatta Fatiha Suresi ve Ayetü'l-Kürsi'yi, ikinci rekatta ise Fatiha Suresi ve Amin Suresi'ni okusun. Sonra teşehhüd okusun, selam versin ve şu duayı etsin: 'Ey Allah, ey her yalnızın sığınağı, ey her kimsesizin arkadaşı, ey hiç uzak olmayan yakın, ey hiç yok olmayan şahit, ey hiç yenilmeyen galip, ey ebedi, ey kendi kendini yaratan, ey yüce ve lütuf sahibi, ey göklerin ve yerin yaratıcısı, Rahman ve Rahim olan, ebedi olan, ey Allah'ım, senden ismen istiyorum, "Kendine yeten, önünde yüzlerin eğildiği, seslerin sustuğu ve kalplerin huşu içinde titrediği Allah'tan, Muhammed'e ve Muhammed ailesine salavat getirmesini ve benim için şunları şunları yapmasını istiyorum. Çünkü ihtiyacı karşılanacaktır." (Ad-Daylami, Musnad Al-Firdaws)

Enes'ten (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) Ümmü Ayman'a şöyle buyurmuştur: "İhtiyacın varsa ve yerine getirilmesini istiyorsan, iki rekât namaz kıl, her rekatta Fatiha suresini oku ve her rekatta on defa 'Sübhanallah, elhamdülillah, ve la ilahe illallah, velau ekber' de. Böyle bir şey söylediğin her seferinde, Yüce ve Şanlı Allah, 'Bunu kabul ettim' der. Namazı bitirip teşehhüdü okuduktan sonra selam ver ve secde ederken şöyle de: 'Ey Allah, Sen Allah'sın, Senden başka ilah yoktur, Ey Ebedi, Ey Kendiliğinden Var Olan, Ey Azamet ve Şeref Sahibi, Muhammed'e ve onun temiz ve seçkin ailesine salât ve bu ihtiyacımı karşıla, Ey Rahman, ve bunda en hayırlısını kıl, çünkü

Sen her şeye kadersin. Ey Ümmü Ayman'ım..." Ayman, bir kul kolaylık zamanlarında Allah'ı zikredip de sonra bir sıkıntıya düştüğünde, melekler şöyle derler: "Tanıdık bir ses, onun için Yüce ve Şanlı Rabbi nezdinde şefaathçi ol ve duasına Âmin de." Bunun üzerine Allah onu rahatlatır ve ihtiyacını karşılar. (Ebdurrazzak At-Tabsi rivayet etmiştir)

Sahl bin Saad'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, bir adam Peygamberimize (Allah ona salât ve selam versin) gelerek yoksulluk ve zorluktan şikayet etti. Allah Resulü (Allah ona salât ve selam versin) ona şöyle buyurdu: [Evine girdiğinde, içinde biri varsa ona selam ver; kimse yoksa bana selam ver ve bir defa 'O, Allah'tır, birdir' diye zikret.] Adam bunu yaptı ve Allah onun rızkını artırdı, öyle ki komşularına ve akrabalarına verebilecek hale geldi. (Ebu Musa el-Medini rivayet etmiştir .)

İbn Mesud'dan (Allah ondan razı olsun) rivayet edildiğine göre, Allah Resulü (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "[Gece veya gündüz on iki rekat namaz kılın ve her iki rekat arasında teşehhüd okuyun. Namazın sonunda teşehhüd okurken, Yüce Allah'a hamd edin ve Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam gönderin. Sonra tekbir getirin ve secde edin. Secde halindeyken, Kitabın Giriş Suresini yedi defa ve Arş Suresini yedi defa okuyun. Sonra on defa şöyle deyin: 'Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur. Mülk O'na aittir, hamd O'na aittir ve O her şeye kadirdir.' Sonra on defa şöyle deyin: 'Ey Allah'ım, senden Arşının kudret direkleri, Kitabından rahmet, En Büyük İsmi, En Yüce İraden ve Mükemmel Sözlerinle istiyorum.' Sonra da istediğinizi isteyin." Sonra başınızı kaldırın ve sağa ve sola selam verin. Bunu akılsızlara öğretmeyin, çünkü onlar bununla dua ederler ve duaları kabul edilir.] (Beyhaki ve diğerleri rivayet etmiştir .)

Bu faydayı (Tanrı'nın İsmi'nin Çekimine Saf Yaklaşım, İnce Olan) adlı eserde bazı farklılıklarla birlikte gördüm ve işte metnin tam hali.

İbn el-Salah, kendi isnadıyla Vahidi'den, o da isnadıyla Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: [Kim gece veya gündüz on iki rekat namaz kılsa, her rekatta

Kitabın Açılış Suresi ve İhlas Suresi'ni okur ve selamı ancak rekatların sonunda verirse, sonra secde eder ve Açılış Suresi'ni yedi defa ve "Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, ortağı yoktur, mülk O'nundur, hamd O'nundur, hayat veren O'dur, her şeye kadir O'dur" suresini on defa okur, sonra da şöyle der: "Ey Allah'ım, Arşının kudret direkleri, Kitabının rahmeti, En Yüce İsmi, En Yüksek İhtiyatın ve Mükemmel Sözlerin adına senden efendimiz Muhammed'e ve Muhammed ailesine salat ve selam eyle diye yalvarıyorum ve ihtiyacını dile getir ve bunu akılsızlara bildirme."]

Bu hadisin ravilerinden Ahmed ibn Harb şöyle demiştir: "Yüzden fazla insan bana bunu yaptıklarını ve Allah'ın onların bu dünyadaki ve ahiretteki dualarını kabul ettiğini söyledi ."

Ebu Zekeriya el-Enberi, "Bunu denedim ve doğru olduğunu gördüm " dedi.

Ebu Bekr el-Kattani şöyle demiştir: Bir kimse namazını bu şekilde bitirdiğinde, kibleye dönerek, mütevazı bir kul gibi oturmalı, başı öne eğik, kalbi hazır, cevaba inanarak, Yüce Allah'ı anarak ve överek, O'nu layığıyla yücelterek, Peygamberi Muhammed (salla'llâhu aleyhi ve sellem) aracılığıyla şefaath dileyerek, kendi gücünden ve kuvvetinden feragath ederek, lanetli şeytandan Allah'a sığındıktan sonra şöyle demelidir: [Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Kendiniz için ne kadar iyilik yaparsanız yapın, onu Allah katında bulacaksınız. O, daha hayırlı ve daha mükafatlıdır. Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah bağışlayandır ve çok merhametlidir.] Ve diliyle şöyle seslenmelidir: [Emrinizdeyim, efendim. Bütün iyilikler sizin elinizdedir. Senin güçsüz, mütevazı ve alçakgönüllü kulunuz size içten ve dıştan tevekkül eder. Rızanızla, emrinize itaat ederek, yardımınızı dileyerek şöyle der:] Ey Allah'ım, Sen benim Rabbimsin, Senden başka ilah yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Senin kulunum ve gücümün yettiğinde Senin ahdine ve vaadine bağlıyım. Yaptıklarımın şerrinden Sana sığınırım. Bana verdiğin nimeti ve işlediğim günahı kabul ediyorum, öyleyse beni bağışla, çünkü günahları yalnızca Sen bağışlarsın. Bu, Seçilmiş Peygamber'den (salla'llâhu aleyhi ve sellem)

rivayet edilen ve bağışlanma dualarının ustası olan bir hadise dayanmaktadır. Bunu on defa söyler, sonra şöyle der: “Alemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun, O'nun nimetlerine ve lütfuna layık hamd olsun. Senin övgülerini sayamam; Sen kendini övdüğün gibisin. Sen razı oluncaya kadar bütün övgüler Sana aittir, razı olunca da bütün övgüler Sana aittir ve razı olduğunda da bütün övgüler Sana aittir.” Bu on defa söylenir. Sonra şöyle der: “Ey Allah'ım, efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine, efendimiz İbrahim'e ve efendimiz İbrahim'in ailesine salât ve selam gönderdiğin gibi salât ve selam gönder. Efendimiz Muhammed'e ve efendimiz Muhammed'in ailesine, efendimiz İbrahim'e ve efendimiz İbrahim'in ailesine bütün âlemler arasında salât ve selam gönder. Şüphesiz Sen övgüye layıksın ve yücesin, yaratılmışların kadar çok, sana hoş gelen kadar hoş, tahtın kadar ağır ve sözün kadar genişsin. Seni hatırlayanlar seni hatırlar, seni unutanlar ise seni unuttur.” Bu, on defa saygı ve tevazu ile, onun yüce suretini (Allah'ın salât ve selamı ona olsun) sanki önünde duruyormuş gibi hayal ederek, onun kutsallığını hissederek söylenir; çünkü o, Allah'ın ulaşılamaz en büyük kapısıdır. Bu dünyada ve ahiretteki bütün iyilikler ancak ona (Allah ona salât ve selam versin) bağlanmakla elde edilebilir; çünkü o, yaratılmışların Yaratıcıya giden yolu gösteren rehberdir .

Ebu Süleyman el-Darani'den rivayet edildiğine göre şöyle buyurmuştur: "Kim Yüce Allah'tan bir şey istemek isterse, önce Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam etsin, sonra dileğini dile getirsin, sonra da yine Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam etsin. Çünkü Allah iki duayı da kabul eder ve ikisi arasında kalan şeyi de bırakmayacak kadar cömerttir."

Sonra şöyle der: “İşte buradayım, Rabbim, hizmetindeyim ve bütün iyilikler Senin elindedir. Senin huzurunda fakir biriyim, kudretli huzuruna sığınyorum, en sevdiklerin aracılığıyla Sana yalvarıyorum. Kaderin takdir ettiği şeylerde Senden merhamet diliyorum ve bütün işlerimde yardımını diliyorum, Ey Merhametli Olan.” Dualardan dilediği kadar ismi tekrar eder ve bilindiği üzere on altı bin altı yüz kırk bir sayısını tekrar eder. Sayı

tamamlandığında, dualardan birini on altı defa okur, sonra daha önce belirtildiği gibi Peygamberimize (salla'llâhu aleyhi ve sellem) dua eder ve duasını “Âmin” ve “Hamd olsun Allah’a, âlemlerin Rabbine” ile bitirir. Sonra iki rekat namaz kılar.

Bu en iyi ve en kapsamlı yöntemdir. A.H.

Vahb ibn el-Vard'dan rivayet edildiğine göre, şu ifadelerle: [Bize ulaştığına göre, reddedilmeyen dualardan biri de, bir kulun on iki rekat namaz kılması, her rekatta Kur'an'ın İlk Suresi (Fatıha), Arş Suresi (Ayetü'l-Kürsi) ve İhlas Suresi'ni okumasıdır. Namazı bitirdiğinde secde eder ve şöyle der: Kudret sahibi olan ve onunla konuşan Allah'a hamd olsun. Cömertlik ve lütuf sahibi olan Allah'a hamd olsun. Kudret ve cömertlik sahibi olan Allah'a hamd olsun. Güç sahibi olan Allah'a hamd olsun. Arşının kudret direkleri, Kitabının rahmeti, en yüce ve en muhteşem ismin, en büyük azabın ve ne salihlerin ne de kötülerin geçemeyeceği tüm mükemmel sözlerinle sana yalvarıyorum, Muhammed'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) salât ve selam eyle.] Sonra Allah'tan günah olmayan bir şey ister.] Ve Vahb şöyle derdi: [Bize şöyle denildiği rivayet edilmiştir: Bunu akılsızlara öğretmeyin, yoksa Yüce ve Azametli Allah'a isyan etmeye cesaretlenirler.] Numeyri ve İbn Başkuwal rivayet etmiştir.

Tebşi, Mukatil ibn Hayyan'dan rivayetle şöyle buyurmuştur: "Kim Allah'tan sıkıntısını gidermesini, üzüntüsünü dindirmesini, umutlarını ve isteklerini yerine getirmesini, ihtiyaçlarını ve borçlarını karşılamasını, kalbini genişletmesini ve ona huzur vermesini isterse, dilediği zaman dört rekat namaz kılsın. Gece yarısı veya sabahın erken saatlerinde kılmak daha faziletlidir. Her rekatta Fatıha suresini, birincisinde Yasin suresini, ikincisinde Secde suresini, üçüncüsünde Duhan suresini ve dördüncüsünde Mülk suresini okusun. Namazı bitirip selam verdikten sonra kibleye dönsün ve bu duayı yüz defa, aralarında konuşmadan okusun. Bitirdikten sonra secde etsin ve Peygamberimize (sallallahu aleyhi ve sellem) ve ailesine birkaç defa salavat getirsin." O halde, ihtiyacı için Yüce Allah'tan istesin;

Allah'ın izniyle cevabı yakında görecektir. Sonra da daha önce Vahb ibn el-Vard'dan rivayet edilen duayı okudu.

Tanınmış bir şahsiyet olan El-Zubaidi, Mukatil ibn Hayyan'ın duasının Allah'ın En Büyük İsmiini içerdüğünü söylemiştir.

Bu kitabın derleyicisi Yusuf bin İsmail el-Nabhani şöyle demiştir: Çok hastaydım ve çok rahatsızdım. Bu hadiste belirtilen şekilde yaptım ve Yüce Allah beni iyileştirdi. Hamd ve şükür O'na olsun. Allah, efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam eylesin .

İmam Gazali, (İhya') adlı eserinde, Peygamber Efendimiz'e (salla'llâhu aleyhi ve sellem) atfedilen bir hadiste şöyle buyurduğunu nakletmiştir: "Allah'tan bir şey isteyecekseniz, önce benim için dua edin. Çünkü Allah, iki şey isteyip birini verip diğerini reddedecek kadar cömert değildir ."

El-Hafız El-Sakhawi şöyle dedi: Ben buna rastlamadım, fakat bu rivayet Ebu el-Darda'dan (Allah ondan razı olsun) gelmektedir .

Kitaptan kopyalama işlemi burada sona eriyor (sayfa 523).

Henüz tamamlanmamış olan ve internette erişilebilen Dar Al-Fikr baskısından .